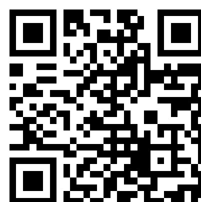
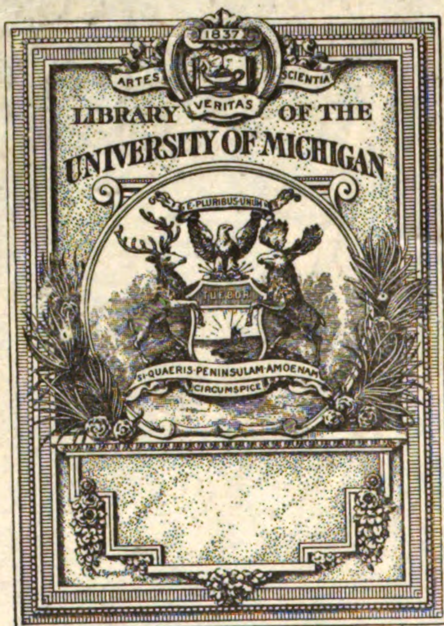

1837
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
E PLURIBUS UNUM
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

GRAMMATICI GRAECI

RECOGNITI

ET APPARATV CRITICO INSTRVCTI

PARTIS QVARTAE VOLVMEN PRIVS

THEODOSII ALEXANDRINI CANONES

ET

GEORGII CHOEROBOSCI SCHOLIA IN CANONES NOMINALES

CONTINENS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXIX

THEODOSII ALEXANDRINI

CANONES

GEORGII CHOEROBOSCI

SCHOLIA

SOPHRONII PATRIARCHAE ALEXANDRINI

EXCERPTA

RECENSVIT ET APPARATVM CRITICVM INDICESQVE

ADIECIT

ALFREDVS HILGARD

VOLVMEN PRIVS

THEODOSII CANONES

ET

CHOEROBOSCI SCHOLIA IN CANONES NOMINALES

CONTINENS

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXIX

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEVBNERI

Fieri cum nequeat, ut priusquam alterum quoque huius partis volumen typis sit impressum, omnia exponam ea quae videntur praefanda, opus esse existimaverim, priori huic volumini praemittere quam brevissimum conspectum eorum quae in eo adhibita sunt compendiorum:

B = cod. Vaticanus 1370, chart. f. quadr. saec. XV; leguntur in eo fol. 89—128^{v} canones Theodosiani; praeterea cfr. IBekkeri An. Gr. 1127. Dion. Thr. ed. Uhl. praef. IX 37.

C = cod. Coislinianus 176 (Montfaucon 230, Omont 3,149), bombyc. in folio, saec. XV; praebet fol. 1—22^{v} Theodosii canones, fol. 30—37^{v} Choerobosci prolegomena ad scholia in nominales canones, fol. 68^{v}—361 eiusdem Onomaticum, commentarium de accentibus, Rhematicum.

F = cod. Vindobonensis 294 (Nessel 4, 144; ALudwich, Arist. 2, 658), chart. f. quadr. saeculi XV; inest in eo pars canonum Theodosianorum prior p. 4, 18—43, 4 (εἰcί), quam cum editione Bekkeriana contulit ALudwich 2, 677—683.

G = cod. Vindobonensis 240 (Nessel 4,130; PEgenolff in progr. gymnasii Mannhem. 1887, p. 13), chart. f. quadr. saec. XV; quae canonum pars [p. 43, 1 (Θεοδώρου) seu potius 43, 4 (καταλήξεις) — 93, 10 (θέcθων)] hic fol. 131—164^{v} legitur, ea coniuncta olim erat cum priore parte in Vindob. 294 exstante.

L = cod. Leidensis Vossianus 76 (Catal. bibl. Lugd. Bat. 399), membr. f. quadr. saec. XI, cuius accuratissimam descriptionem habes in Dion. Thr. ed. Uhl. praef. XIX—XXX; tres fere canonum praebet partes, sed ibi tantum, ubi cod. Monacensis 310, ex quo depictus est, nos deserit, a nobis adscitus est.

M = cod. Monacensis 310 (Hardt 3, 257—260), membr. f. quadr. saec. IX vel X, diligentissime descriptus ab Uhligio (Dion. Thr. praef. XII—XIX); priorem exhibet canonum partem p. 3, 1—57, 10 (τετύφαται) fol. 14^{v}—17^{v} et 22^{r}—42^{v}.

N = cod. Neapolitanus Burbonicus II D 3 (Cyrill. 2, 41), chart. in folio, saec. XIV; fol. 25^{r}—135^{v} legitur magna pars Choerobosciani commentarii ad nominales canones (p. 103, 1—334, 13) una cum eis, quae a Gaisfordio Dict. in Theod. can. p. 19, 12—88, 28 edita sunt.

O = cod. Oxoniensis Baroccianus 116 (Coxii Catal. 1, 192, chart. in octavo, saec. XIV; fol. 52^{r}—209^{r} Choerobosci scholia sunt ad Theodosii canones verbales.

P = cod. Parisinus graecus 2831 (Omont 3, 46), bombyc. in octavo, saec. XIII seu XIV; praebet fol. 49^{r}—112^{v} quaternionum ordine male perverso Choerobosci prolegomena et dimidium fere Onomatici p. 103, 1—222, 18 (βραδεῖα), inserta parte eorum quae Gaisfordius edidit Dict. in Theod. can. p. 19, 12—88, 28.

T = cod. Parisinus graecus 2426 (Omont 2, 259), chart. in octavo, saec. XVI, cuius fol. 24r et 40r arte photolithographica repraesentata vides apud Omont, Fac-similés de manuscrits grecs des XV et XVI siècles, pl. 41; fol. 40r — 87v legitur Choerobosci commentarius περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώςεςι τόνων (p. 362, 1 — 417, 32).

V = cod. Venetus Marcianus 489 (Zanetti 1, 256), chart. in octavo, saec. XIV; insunt in eo fol. 115r — 353v Choerobosci scholia et ad nominales et ad verbales canones, omisso eius de accentibus commentario.

Numerum [1] vel [2] addidimus, ubi utile videbatur disertis verbis correctoris manum ([2]) discernere ab eius manu qui continuum conscripsit contextum.

*E*g = Theodosii canones in catechismi formam (non a Moschopulo) redacti, quales leguntur in cod. Guelferbytano Gudiano 112, membr. saec. XII; Egenolffus catechismum ab ipso depictum liberalissime nobis utendum concessit.

*E*b = Erotemata ex Theodosii canonibus orta, διορθωθέντα a Manuele Moschopulo Cretensi, qualia exstant in:

Bas. I = cod. Basileensis F VIII 13, chart. in 8°, saec. XIV;

Bas. II = cod. Basileensis O IV 26, chart. in 8°, saec. XV;

ed. pr. = editio princeps catechismi Moschopuliani, quae prodiit sine loci annive notatione (anno fere 1493) sic inscriptus: τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μανουὴλ τοῦ μοσχοπούλου διορθωθέντων ἐρωτημάτων;

ed. Wald. = eiusdem catechismi editio quae in lucem prodiit a. 1540 ex officina Ioannis Waldori Basileensis; de quibus codicibus et editionibus vide quae exposuit Uhligius in progr. gymn. Heidelberg. 1881, VI sq.

E = consensus erotematum Guelferbytanorum et Moschopuliorum.

*Σ*χ = Choerobosci scholia ad Theodosii canones, edita a Th Gaisfordio Oxonii 1842 et huic volumini inde a p. 103 inserta.

*Σ*σ = Sophronii, Alexandriae patriarchae, excerpta ex Ioannis Characis commentario ad Theodosii canones adhuc inedita, in codd. Havniensi 1965 et Vindobonensi 240 servata, quae ab Egenolffo descripta addentur alteri huius partis volumini.

*Σ*ϑ = commentarius Pseudotheodosianus, quem KGoettlingius Lipsiae 1822 in lucem emisit insertum libro cui inscripsit Theodosii Alexandrini grammatica p. 109 — 197.

Σ = consensus horum trium commentariorum.

b = IBekkeri Anecd Graec. vol. III. Berolini 1821.

g = Th Gaisfordii editio Georgii Choerobosci scholiorum, Oxonii 1842.

THEODOSII ALEXANDRINI

CANONES ISAGOGICI

DE

FLEXIONE NOMINVM ET VERBORVM

SVBSCRIPTIS

DISCREPANTIIS SCRIPTVRAE CODICVM ET TESTIMONIIS

QVAE IN SCHOLIIS ET EROTEMATIS REPERIVNTVR

p. 975 b

ΘΕΟΔΟϹΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩϹ

εἰϲαγωγικοὶ κανόνεϲ περὶ κλίϲεωϲ ὀνομάτων.

Κανὼν α΄.

Ἑνικά. Αἴαϲ Αἴαντοϲ: τὰ εἰϲ $\overline{\text{αϲ}}$ καθαρὸν ὀνόματα διϲύλλαβα βαρύτονα μακροκατάληκτα διὰ τοῦ $\overline{\text{ντ}}$ κλίνεται, Θόαϲ Θόαντοϲ, Ὕαϲ Ὕαντοϲ, Αἴαϲ Αἴαντοϲ. τῷ Αἴαντι: πᾶϲα γενικὴ εἰϲ $\overline{\text{οϲ}}$ λήγουϲα μεταβάλλουϲα τὴν $\overline{\text{οϲ}}$ εἰϲ $\bar{\text{ι}}$ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότονον καὶ ὁμόχρονον, ἔρωτοϲ ἔρωτι, Μίνωοϲ Μίνωϊ, Αἴαντοϲ Αἴαντι. τὸν Αἴαντα: πᾶϲα δοτικὴ εἰϲ $\bar{\text{ι}}$ ἐκφωνούμενον λήγουϲα ὅτε ἔχει ἰϲοϲύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν τροπῇ τοῦ $\bar{\text{ι}}$ εἰϲ $\bar{\text{α}}$ αὐτὴν ποιεῖ, λέβητι λέβητα. ὦ Αἶαν: πᾶϲα γενικὴ διὰ τοῦ $\overline{\text{ντ}}$ κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ $\overline{\text{τοϲ}}$ ποιεῖ τὴν κλητικήν, εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, Αἴαντοϲ Αἶαν, Ξενοφῶντοϲ Ξενοφῶν· πλακοῦντοϲ δὲ πλακοῦ καὶ Ϲιμοῦντοϲ Ϲιμοῦ.

[Discr. scr. in MCBb] **3** *ante* Κανὼν α΄ *add* ΠΕΡΙ ΑΡΡΕΝΙΚΟΝ ΚΑΝΟΝΩΝ b | Κανὼν α΄ *om* C ‖ **4** Ἑνικά *om* MC; *ceterum numerorum nomina, imprimis* ἑνικά, *non raro omitti semel dixisse satis erit* | Αἴαϲ Αἴαντοϲ *om* C | καθαρὸν MBb, καθαρὰ C ‖ **5** *post* μακροκατ. *add* ἀρϲενικὰ Bb ‖ **7** μεταβάλλουϲα τὴν $\overline{\text{οϲ}}$ MB, μεταβάλλουϲα τὸ $\overline{\text{οϲ}}$ b, τροπῇ τοῦ $\overline{\text{οϲ}}$ C | ὁμόχρονον καὶ ὁμότονον C | *post* ὁμόχρ. *add* Θόαντοϲ Θόαντι Bb ‖ **8** Μήνωοϲ Μήνωϊ C ‖ **9** *post* δοτικὴ *add* ἑνικῶν Bb | ἰϲοϲύλλαβον *ex* ἰϲοϲύλλαβων *radendo corr.* M ‖ **10** λέβητι λέβητα M, λέβητι λέβητα. ἔρωτι ἔρωτα. αἴαντι αἴαντα C, θόαντι θόαντα. ἔρωτι ἔρωτα. χάριτι χάριτα. αἴαντι αἴαντα. λέβητι λέβητα Bb ‖ **11** τοῦ $\overline{\text{τοϲ}}$ MBb, τῆϲ $\overline{\text{τοϲ}}$ C | τὴν κλητικὴν ποιεῖ C ‖ **12** *post* παραλ. *add* χωρὶϲ (πλὴν C) τῶν μετοχῶν καὶ τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων CBb | *post* Ξενοφῶν *add* Θόαντοϲ Θόαν Bb ‖ **13** δὲ *om* C | *ad* πλακοῦ *in marg. rubro add:* ἐν ἄλλῳ. καὶ ϲιϲαμοῦντοϲ ϲιϲαμοῦ (ϲηϲαμοῦντοϲ ϲηϲαμοῦ b) Bb | Ϲιμοῦ MBb, ϲιμοῦν. δίφθογγοϲ γὰρ C

[Testim. ex *ΣE*] **4** καθαρὸν *ΣE*ᵍ*E*ᵇ (*in Bas. II, ed. pr. et Wald.*), καθαρὰ *E*ᵇ (*in Bas. I*) ‖ **5** ἀρϲενικὰ *post* μακροκ. *ne ΣE quidem habent; Σ*$^{\sigma}$ *autem* δεῖ προϲθεῖναι, *inquit,* ἀρϲενικὰ διὰ τὸ κρέαϲ κῶαϲ οὐδέτερα ‖ **7** μεταβάλλουϲα τὴν $\overline{\text{οϲ}}$] τροπῇ τοῦ $\overline{\text{οϲ}}$ *Σ*$^{\chi}$ (*99, 13. 100, 1* g) *E* ‖ **9** δοτικὴ ἑνικῶν *Σ*$^{\chi}$ (*100, 26* g) *E*, ἑνικῶν *om Σ*$^{\chi}$ (*102, 32* g) *et Σ*$^{\sigma}$, *qui addit*: δεῖ προϲθεῖναι τῷ κανόνι ἑνικὴ... διὰ τὰϲ πληθυντικὰϲ δοτικάϲ. *Σ*$^{\chi}$ (*103, 32* g) *in* V *om*, *in* NCP *habet* ἑνικῶν ‖ **11** τοῦ $\overline{\text{τοϲ}}$] τῆϲ $\overline{\text{τοϲ}}$ *Σ*$^{\chi}$ (*104, 15* g) *E* ‖ **12** *verba* χωρὶϲ (πλὴν C) τῶν μετοχῶν καὶ τῶν μετοχικῶν ὀνομάτων, *quae add* CBb, *orta sunt ex Σ*$^{\chi}$ (*104, 21 sqq.* g): δεῖ (δὲ ἡμᾶϲ *add* VP) προϲθεῖναι τῷ κανόνι χωρὶϲ τῶν μετοχῶν... καὶ χωρὶϲ τῶν μετοχικῶν

Δυϊκά. Τὼ Αἴαντε: πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουcα τροπῇ τοῦ ι̅ εἰc ε̅ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, βοΐ βόε. τοῖν Αἰάντοιν: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ε̅ ἢ εἰc ω̅ λήγουcα εἰc οιν̅ ποιεῖ τὴν γενικήν, ἔρωτε ἐρώτοιν, κανόνε κανόνοιν, Ὁμήρω Ὁμήροιν, cοφώ 976b cοφοῖν. ὦ Αἴαντε: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡc ἡ ὀρθὴ οὕτωc καὶ ἡ κλητική.

Πληθυντικά. Οἱ Αἴαντεc: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ε̅ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̅ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, χάριτε χάριτεc, νᾶε νᾶεc, ἔρωτε ἔρωτεc. τῶν Αἰάντων: πᾶcα γενικὴ πληθυντικῶν εἰc ων̅ λήγει ἐπὶ παντὸc γένουc. τοῖc Αἴαcι: πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰc c̅ λήγουcα μετὰ μακρᾶc περιccοcυλλάβωc κλινομένη καὶ μὴ cυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προcθέcει τοῦ ι̅ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, λέβηc λέβητοc λέβηcι, Τρώc Τρωόc Τρωcί, Πηλεύc Πηλέωc Πηλεῦcι, πλὴν τοῦ πούc ποδόc ποcί. τοὺc Αἴανταc: πᾶcα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰc α̅ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̅ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, Κύπριδα Κύπριδαc. ὦ Αἴαντεc: εἴπομεν ὡc τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡc ἡ ὀρθὴ οὕτωc καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν β΄.

Ἑνικά. Ὁ κοχλίαc τοῦ κοχλίου: τὰ εἰc αc̅ καθαρὸν ὑπὲρ δύο cυλλαβὰc ἁπλᾶ βαρύτονα εἰc ου̅ ἔχει τὴν γενικήν, Παπίου Ἑρμείου Αἰνείου· εἰ δὲ εἰc α̅ περατώcειc τὴν γενικὴν τοῦ Παπία λέγων καὶ τοῦ Αἰνεία, Δωρικὴ ἔcται ἡ κλίcιc cυνήθηc γεγονυῖα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ· cεcημείωται τὸ Πικίαc Πικίαντοc καὶ Πευκετίαc Πευκετίαντοc. τῷ κοχλίᾳ: πᾶcα γενικὴ ἰcοcυλλαβοῦcα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰc ι̅

[Discr. scr. in MCBb] **2** *post* βόε *add* Θόαντι Θόαντε C, Θόαντι Θόαντε. Αἴαντι Αἴαντε Bb ‖ **3** εἰc ε̅] εἰc ι̅ C | εἰc ω̅] εἰc ο̅ b ‖ **4** *post* γενικήν *add* καὶ δοτικήν b, τῶν δυϊκῶν C ‖ **6** οὕτω Bb ‖ **7** εἰc ε̅] εἰc ι̅ C ‖ **8** *ante* χάριτεc *add* οἱ C ‖ **9** νάε νάεc C | *post* ἔρωτεc *add* αἴαντε αἴαντεc C | *post* πληθ. *add* κοινὴ Bb ‖ **10** λήγει] λήγη M ‖ **11** cυναναιρουμένη C ‖ **14** *post* Πηλεῦcι *add* παῖc. παιδόc. παιcί Bb | Αἴανταc] ΑΝΤΑC M ‖ **16** *post* Κύπριδαc *add* Αἴαντα Αἴανταc Bb | *ante* ὦ Αἴαντεc *add* ἡ κλητικὴ C | εἴπομεν — κλητική (**17**) *om* C | ὡc *post* εἴπομεν *om* M ‖ **17** οὕτω Bb, *om* M
[Discr. scr. in MCBFb] **18** Κανὼν β΄ *om* C ‖ **19** τοῦ κοχλίου *om* C ‖ **20** ἁπλᾶ βαρύτονα CBFb, βαρύτονα ἁπλᾶ M | ἁπλὰ F ‖ **21** Αἰνείου] Αἰνίου M | Αἰνείου Ἑρμείου *traic.* CF | περατώcειc CBFb, περατώcει M ‖ **22** Αἰνεία CF *et ex* αἰνία *correctum* M, ἑρμεία Bb | κλίcιc] κλῆcιc F | κοινῇ] κυνῆι M ‖ **23** τὸ Πικίαc Πικίαντοc καὶ Πευκετίαc Πευκετίαντοc MBb, τὸ Πικίαντοc καὶ Πευκετίαντοc F | Πικίαντοc καὶ Πευκετίαc Πευκετίαντοc *om* C | *post* Πευκετίαντοc *add* ἐν τῷ κανόνι BFb

[Testim. ex ΣE] **4** *post* γενικὴν *add* καὶ δοτικὴν Σχ *107, 34* g (*in* C) *et* E^g, καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν Σχ (*in* NVP) *et* E^b ‖ **9** *post* πληθυντικῶν *add* κοινὴ Σχ *113, 12* g (*in* N) E^b; Σχ *autem addit* (*113, 19* g): δεῖ προcθεῖναι … χωρὶc τῶν κατὰ διάλεκτον ‖ **20** ἁπλᾶ βαρύτονα *testantur* ΣE ‖ **21** περατώcειc E^g ‖ **22** Αἰνεία Σχ *120, 21* g, Ἑρμεία Σσ E^g

ἀνεκφώνητον λήγουcαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιcτοίχου, ὁ Πέρcης τοῦ Πέρcου τῷ Πέρcῃ. Μήδεια Μηδείας Μηδείᾳ· καλός δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος. τὸν κοχλίαν: πᾶcα εὐθεῖα εἰc c̄ λήγουcα ὅταν ἔχῃ ἰcοcύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φω-
977 b νηέντων εἰc ν̄ αὐτὴν ἔχει λήγουcαν, ἰχθῦc ἰχθύν, καλός καλόν· ὅθεν Ἀττικοὶ Δημοcθένην κλίνουcι μετὰ τοῦ ν̄. ὦ κοχλία: τὰ εἰc ᾱc̄ ἰcοcυλλάβως κλινόμενα ἀποβολῇ τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν κλητικήν, Μηνᾶc Μηνᾶ.

Δυϊκά. Τὼ κοχλία: πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ᾱ ἢ εἰc ω̄ λήγουcα ὁμόφωνον ἔχει τὴν ὀρθὴν τῶν δυϊκῶν, τῷ Παπίᾳ τὼ Παπία, τῷ καλῷ τὼ καλώ. τοῖν κοχλίαιν: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ᾱ λήγουcα προcθέcει τοῦ ιν̄ ποιεῖ τὴν γενικήν, καλά καλαῖν, Πέρcα Πέρcαιν. ὦ κοχλία: εἴρηται.

Πληθυντικά. Οἱ κοχλίαι: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ᾱ λήγουcα προcθέcει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, τὰ Μούcα αἱ Μοῦcαι· εἰ δὲ εἰc ω̄ λήγει εἰc οι̅ ποιεῖ, πλὴν τῶν οὐδετέρων. τῶν κοχλιῶν: εἴρηται. τοῖc κοχλίαιc: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc ῑ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἱ καλοί τοῖc καλοῖc, οἱ τοξόται τοῖc τοξόταιc. τοὺc κοχλίαc: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc αι̅ λήγουcα τροπῇ τοῦ ῑ εἰc c̄ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ, Μοῦcαι Μούcαc, Πέρcαι Πέρcαc. ὦ κοχλίαι: εἴρηται.

Κανὼν γ΄.

Ἑνικά. Ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος: τὰ εἰc ηc̅ βαρύτονα ἰαμβικὰ

[Discr. scr. in MCBFb] **1** λήγουcα F ‖ **2** Μήδεια Μηδείαc Μηδείᾳ MC, ἡ Μήδεια. τῆc Μηδείαc. τῇ Μηδείᾳ Bb | Μήδεια — μείζονοc (**3**)] ἡ γῆ τῆc γῆc τῇ γῇ. μήδεια μηδείαc μηδείᾳ. καλόc δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονοc F | *post* Μηδείᾳ *add* ἡ γῆ. τῆc γῆc. τῇ γῇ Bb ‖ **3** δὲ *om* C | *post* εὐθεῖα *add* ἑνικῶν Bb ‖ **4** ἔχῃ BFb, ἔχει MC | τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον F ‖ **5** αὐτὴν] αὐ M ‖ **6** *ante* Ἀττικοὶ *add* οἱ C | κλίνουcι μετὰ τοῦ ν̄] μετὰ τοῦ ν̄ λέγουcιν C, μετὰ τοῦ ν̄ λέγουcι καὶ γράφουcιν F | *ante* ὦ κοχλία *add* ἡ κλητική C ‖ **7** κλιτικήν M | *post* Μηνᾶ *add* ζηνᾶc ζηνᾶ CBFb, *praeterea add* κερκιδᾶc κερκιδᾶ Bb ‖ **8** *post* ω̄ *add* μέγα B ‖ **11** *ante* ὦ κοχλία *add* ἡ κλητική C | εἴρηται *om* C ‖ **13** τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν] τὸ πληθυντικόν F | τὰ μοῦcα F ‖ **14** λήγει *et supra* ει *scripto* οι C, λήγοι F | ποιεῖ MFBb, αὐτὴν λήγει C | *post* ποιεῖ *add* τὸ πληθυντικόν BFb ‖ **15** εἰc ῑ MBFb, εἰc αι̅ ἢ εἰc οι̅ C ‖ **16** τῶν πληθυντικῶν *om* BFb | οἱ καλοί — τοῖc τοξόταιc (**17**) MC, μοῦcαι μούcαιc. πέρcαι πέρcαιc F, οἱ Πέρcαι τοῖc Πέρcαιc. αἱ μοῦcαι ταῖc μούcαιc (οἱ *et* τοῖc *et* αἱ *et* ταῖc *supra lin. scripta sunt* B). οἱ τοξόται τοῖc τοξόταιc. οἱ καλοί τοῖc καλοῖc Bb ‖ **18** *post* αι̅ *add* δίφθογγον BFb | εἰc c̄] εἰc ᾱc̄ C ‖ **19** *ante* ὦ κοχλίαι *add* ἡ κλητική C

[Testim. ex ΣE] **3** *post* εὐθεῖα *add* ἑνικῶν Σ^{χ} *124, 32* g (*in* NC, *in* VP *om*), *om* $\Sigma^{\sigma}E$ ‖ **4** ὅταν ἔχῃ $\Sigma^{\chi}E^{s}E^{b}$ (*tantum in Bas. II* ἔχει) | τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον $\Sigma^{\chi}E$ ‖ **6** ὅθεν Ἀττικοὶ Σ^{χ} *124,34* g (*in* NC), ὅθεν Ἀττικοὶ — τοῦ ν̄ *om* Σ^{χ} *in* V, οἱ Ἀθηναῖοι Σ^{χ} *125, 24* g | μετὰ τοῦ ν̄ λέγουcιν Σ^{χ} (*in* NC) ‖ **7** *vocabulorum* Ζηνᾶc *et* Κερκιδᾶc *mentionem non facit* Σ^{χ} ‖ **14** *verba* εἰ δὲ — οὐδετέρων *nullo modo respiciunt* $\Sigma^{\chi}E$, *ut num Theodosiana sint dubitari possit* ‖ **15** εἰc ῑ λήγουcα Σ^{χ} (*130, 18* g), εἰc αι̅ δίφθογγον λήγουcα E ‖ **16** τῶν πληθυντικῶν *hab.* $\Sigma^{\chi}E$ ‖ **18** εἰc αι̅ δίφθογγον λήγουcα Σ^{χ} (*130, 29* g) E | τροπῇ τοῦ ῑ εἰc c̄ $\Sigma^{\chi}E^{b}$ (*in Bas. I, ed. pr., ed. Wald.*), εἰc ᾱc̄ $E^{s}E^{b}$ (*in Bas. II*)

μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ τ̅ εἰς το̅ς̅ ἔχει τὴν γενικήν, λέβητος Πάχητος Δάρητος· σεσημείωται τὸ Κόμης Κόμου καὶ γύης γύου. τῷ Λάχητι, τὸν Λάχητα: εἴρηται. ὦ Λάχης: τὰ εἰς η̅ς̅ ἢ εἰς ω̅ς̅ ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ το̅ς̅ κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, 978 b τοῦ λέβητος ὦ λέβης, τοῦ ἔρωτος ὦ ἔρως.

Δυϊκά. Τὼ Λάχητε, τοῖν Λαχήτοιν, ὦ Λάχητε.

Πληθ. Οἱ Λάχητες, τῶν Λαχήτων, τοῖς Λάχησι, τοὺς Λάχητας, ὦ Λάχητες.

Κανὼν δ΄.

Ἑνικά. Ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου: τὰ εἰς η̅ς̅ βαρύτονα σπονδειακὰ εἰς ο̅υ̅ ἔχει τὴν γενικήν, Πέρσης Πέρσου, Τέννης Τέννου· σεσημείωται τὸ μάσθλητος Μόργητος Μήλητος· τὰ γὰρ ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογίαν. τῷ Χρύσῃ: εἴπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ι̅ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου. τὸν Χρύσην: εἴρηται. ὦ Χρύση: τὰ εἰς η̅ς̅ ἰσοσυλλάβως κλινόμενα εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα ἢ τὸ τ̅ ἔχοι ἢ ἐθνικὰ εἴη ἀποβολῇ τοῦ σ̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, ὦ Εὐριπίδη, ὦ μισογύνη, ὦ Μηριόνη· εἴπομεν «εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἴη συντεθειμένα» διὰ τὸ ὦ γεωμέτρα, «ἢ τὸ τ̅ ἔχοι» διὰ τὸ ὦ τοξότα, ὦ θύτα, «ἐθνικά» δὲ διὰ τὸ ὦ Πέρσα.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** τὸ τ̅] τὸ ι̅ b ‖ **2** Δάρητος] δώρητος C ‖ **3** ἢ εἰς ω̅ς̅] εἰς ο̅ς̅ C ‖ **4** *ad* κλινόμενα *in marg. rubro add:* ἄλλως. διὰ τοῦ το̅ς̅ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅ κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ λάχης τοῦ λάχητος ὦ λάχης, ὁ γέλως τοῦ γέλωτος ὦ γέλως, ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος ὦ ἥρως Bb ‖ **5** ἔρως *sed supra* ω *scr.* ο C ‖ **6** Τὼ Λάχητε] τοι Λάχητε M | τοῖν Λαχήτοιν, ὦ Λάχητε *om* C ‖ **8** ὦ *om* B ‖ **10** σπονδειακὰ βαρύτονα *transp.* b | σπονδειακὰ BFb, σπονδιακὰ MC ‖ **11** Πέρσης Πέρσου MFBb, χρύσης χρύσου C | Τέννης *om* C | Τένης Τένου Bb, *ceteri habent* νν ‖ **12** Μήλητος C, Μίλητος MBFb, Μέλητος *coni. Bachmannus AG I 428, 10 adn.* ‖ **13** εἴπομεν — ἀντιστοίχου (**15**) *om* F | εἴπομεν Bb, εἶμεν M, ἴπομεν C ‖ **16** συντεθειμένα MBFb, συντεθειμένον *et supra* ει *posito* η C | ἔχοι MBFb, ἔχει C; *item v. 19* ‖ **18** μηριόνη MBFb, μυριόνη *in* μηριόνη *corr.* C[1] | συντεθειμένα BFb, συντεθειμένον C, *om* M ‖ **19** ὦ τοξότα *om* CF | ὦ *ante* θύτα *om* M | θύτα MCF, θῦτα Bb | ἐθνικὰ δὲ MF, ἢ ἐθνικὰ εἴη Bb, ἢ ἐθνικὸν εἴη C

[Testim. ex ΣE] **4** *quae in marg. rubro* B *addit sumpta sunt ex* E^b, *quae in Bas. I et II haec exhibent:* τὰ εἰς η̅ς̅ ἢ εἰς ω̅ς̅ (ο̅ς̅ *Bas. I*) ὀνόματα διὰ τοῦ το̅ς̅ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅ κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ λάχης τοῦ λάχητος ὦ λάχης, ὁ γέλως τοῦ γέλωτος ὦ γέλως, ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος ὦ ἥρως. *ed. pr. autem et ed. Wald. initio verba Theodosiana sequuntur:* τὰ εἰς η̅ς̅ ἢ εἰς ω̅ς̅ ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ το̅ς̅ κλινόμενα ὁμόφωνον... *et ultimum exemplum* (ἥρως) *omittunt* ‖ **10** βαρύτονα σπονδειακὰ Σ^χ (*140, 30* g) Σ^ϑ E^b (*in ed. Wald.*), βαρύτονα σπονδιακὰ Σ^σ E^s E^b (*in Bas. I. II et ed. pr.*) ‖ **11** Τέννης Τέννου Σ^χ (*in* NCP), Τένης Τένου Σ^χ (*in* V) ‖ **12** Μήλητος *disertis verbis test.* Σ^χ *142, 15* g ‖ **16** ἔχει *tantummodo* E^b *in Bas. I et ed. pr.* (ἔχῃ *Bas. II,* ἔχοι *ed. Wald.*); *item v. 19* ‖ **19** ἐθνικὰ δὲ] ἢ ἐθνικὰ εἴη E^s E^b (*in Bas. II*), εἰ μὴ ἐθνικὰ εἴη E^b (*in Bas. I, ed. pr. et Wald.*)

Δυϊκά. Τὼ Χρύϲα: πᾶϲα δοτικὴ ἑνικῶν εἰϲ η̅ λήγουϲα τροπῇ τοῦ η̅ εἰϲ α̅ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῇ Ἑλένῃ τὰ Ἑλένα. τοῖν Χρύϲαιν, ὦ Χρύϲα: εἴρηται.

Πληθ. Οἱ Χρῦϲαι, τῶν Χρυϲῶν, τοῖϲ Χρύϲαιϲ, τοὺϲ Χρύϲαϲ, ὦ Χρῦϲαι: εἴρηται.

Κανὼν ε´.

Ἑνικά. Ὁ Δημοϲθένηϲ τοῦ Δημοϲθένουϲ: τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ ὀνόματα παρ' οὐδετέρων ϲυντεθειμένα πάντωϲ εἰϲ ο̅υ̅ϲ̅ ἔχει τὴν γενικήν, γένοϲ εὐγενήϲ εὐγενοῦϲ, ἦθοϲ κακοήθηϲ κακοήθουϲ· ϲεϲημείωται τὸ
979 b ἀγκυλοχείληϲ ἀγκυλοχείλου. Εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι πᾶϲα γενικὴ εἰϲ ο̅υ̅ϲ̅ λήγουϲα ϲυνῃρημένη ἐϲτίν· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελὲϲ καὶ οὕτωϲ ποιεῖν τὴν ϲυναίρεϲιν, τοῦ Δημοϲθένεοϲ τοῦ Δημοϲθένουϲ. τῷ Δημοϲθένεϊ τῷ Δημοϲθένει, τὸν Δημοϲθένεα τὸν Δημοϲθένη, ὦ Δημόϲθενεϲ: τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ εἰϲ ο̅υ̅ϲ̅ ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰϲ ε̅ϲ̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, Δημοϲθένηϲ Δημοϲθένουϲ ὦ Δημόϲθενεϲ.

Δυϊκά. Τὼ Δημοϲθένεε τὼ Δημοϲθένη, τοῖν Δημοϲθενέοιν τοῖν Δημοϲθενοῖν, ὦ Δημοϲθένεε ὦ Δημοϲθένη.

Πληθ. Οἱ Δημοϲθένεεϲ οἱ Δημοϲθένειϲ, τῶν Δημοϲθε-

[Discr. scr. in MCBFb] 1 Δυϊκά — εἴρηται (5) *om* C | εἰϲ η̅] εἰϲ ν̅ M ‖ 2 τοῦ η̅] τοῦ ν̅ M | *post* τὰ Ἑλένα *add* τῷ πέρϲῃ τὼ πέρϲα BF, τῷ Πέρϲῃ τὰ Πέρϲα b ‖ 4 οἱ χρύϲαι F ‖ 5 ὦ χρύϲαι F ‖ 7 *ante* Δημοϲθένουϲ *add* Δημοϲθένεοϲ καὶ CBb | Δημοϲθένουϲ] Δημοϲθένεοϲ ουϲ F ‖ 8 οὐδετέρων *et supra* ω *posito* ο M | ϲυντεθημένα M ‖ 11 ἐϲτίν] ἐϲτιν M, ἐϲτὶν C, ἐϲτὶ BFb ‖ 12 οὕτωϲ MC, οὕτω BFb | τοῦ Δημοϲθένουϲ] ουϲ F ‖ 13 τῷ Δημοϲθένει] ει F | τὸν Δημοϲθένεα τὸν Δημοϲθένη M, τὸν Δημοϲθένεα τὸν Δημοϲθένην C, τὸν Δημοϲθένεα τὸν Δημοϲθένη καὶ ἀττικῶϲ Δημοϲθένην Bb, τὸν Δημοϲθένεα νη καὶ ἀττικῶϲ Δημοϲθένην F ‖ 14 ὦ Δημόϲθενεϲ *om* Bb ‖ 15 *ad* κλητικὴν *in mg. rubro add*: ἐν ἄλλῳ. εἰϲ ε̅ϲ̅ ποιεῖ τὴν κλητικὴν καὶ ἀναβιβάζουϲι τὸν τόνον B | Δημοϲθένηϲ — ὦ Δημόϲθενεϲ *om* BFb ‖ 17 Δυϊκά. τὼ Δημοϲθένεε νη. τοῖν Δημοϲθενέοιν νοῖν. ὦ Δημοϲθένεε νη F | *post* τὼ Δημοϲθένη *add:* καὶ τὰ δύο δὲ ε̅ε̅ εἰϲ η̅ κιρνᾶται ἐπὶ τῶν δυϊκῶν C ‖ 19 Πληθυντικά. οἱ Δημοϲθένεεϲ νειϲ. τῶν Δημοϲθενέων νῶν F | Δημοϲθένειϲ *ex* Δημοϲθένηϲ *corr.* M[1] | *post* Δημοϲθένειϲ *add*: καὶ τὰ δύο ε̅ε̅ εἰϲ τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον κιρνᾶται ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν C

[Testim. ex ΣE] 7 Δημοϲθένεοϲ καὶ, *quod ante* Δημοϲθένουϲ *add* CBb, *om etiam* $Σ^{a}$ ‖ 13 *Atticorum accusativum* Δημοϲθένην, *quem excepto* M *omnes codd. exhibent, apud Theodosium non legisse videtur Choeroboscus; ex* $Σ^{a}$ *et E, quamvis vario modo eius mentio fiat, utrum in canonibus lectum fuerit necne non apparet* ‖ 15 E^{g}: Ὦ Δημόϲθενεϲ· ὁ κανών; τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ εἰϲ ο̅υ̅ϲ̅ ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰϲ ε̅ϲ̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν. διατί ἀναβιβάζει τὸν τόνον; τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ κύρια ϲύνθετα... E^{h}: Ὦ Δημόϲθενεϲ· ὁ κανών; τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ εἰϲ ο̅υ̅ϲ̅ ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰϲ ε̅ϲ̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, καὶ ἀναβιβάζουϲι τὸν τόνον εἰ ϲύνθετά εἰϲι καὶ βαρύτονα ‖ 17 *quae post* Δημοϲθένη *et v. 19 post* Δημοϲθένειϲ C *addit, sumpta sunt ex Σ aut E.* $Σ^{χ}$ (*164, 12* g): δεῖ δὲ γινώϲκειν, ὅτι ἐν μὲν τοῖϲ δυϊκοῖϲ τὰ δύο ε̅ε̅ εἰϲ η̅ κίρνανται... ἐν δὲ τοῖϲ πληθυντικοῖϲ εἰϲ τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον. $Σ^{a}$: ἐπὶ μὲν

νέων τῶν Δημοσθενῶν, τοῖς Δημοσθένεσι μόνως, τοὺς Δημοσθένεας τοὺς Δημοσθένεις, ὦ Δημοσθένεες ὦ Δημοσθένεις. 20

Κανὼν ς′.

Περὶ τοῦ Ἡρακλῆς.

Τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ εὐθείας μὲν ἔχει δύο, μίαν ἐντελῆ τὴν Ἡρακλέης καὶ μίαν συνῃρημένην τὴν Ἡρακλῆς, αἵ τινες γεννῶσι γενικὰς τέσσαρας, ἡ ἐντελὴς δύο, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην, καὶ ἡ συνῃρημένη δύο, μίαν συνῃρημένην καὶ μίαν ἐντελῆ.

Ἑνικά. Ἡρακλέης, Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, Ἡρακλέεϊ 980b
Ἡρακλέει, Ἡρακλέεα Ἡρακλέα, Ἡράκλεες Ἡράκλεις.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** *post* μόνως *add:* πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσα πρὸ τοῦ ῑ δεχομένη τὸ ͞c παραιτησαμένη τε (καὶ ἀποβάλλουσα C) τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῇ (αὐτῷ b) ἀκουσθῆναι στοιχεῖα τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ (Δημοσθένεϊ Δημοσθένεσι, Πάριδι Πάρισι, ὄφεϊ ὄφεσι *add* Cb) C BFb | τοὺς Δημοσθένεας νεις F ‖ **2** *post* τοὺς Δημοσθένεις *add:* πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ͞c λήγουσα καὶ συνῃρημένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ὁμόφωνον ἔχει τὴν ἰδίαν αἰτιατικήν, δηλονότι καὶ τὴν κλητικήν Cb | ὦ Δημοσθένεες νεις F | ὦ Δημοσθένεις Cb, ὦ Δημοσθένης MB ‖ **5** Περὶ τοῦ Ἡρακλῆς M, περὶ τοῦ Ἡρακλέος *et in mg.* περὶ τοῦ Ἡρακλῆς C, περὶ τοῦ Ἡρακλῆς ὀνόματος Bb, ὁ Ἡρακλῆς F ‖ **8** γεννῶσιν C ‖ **9** καὶ ἡ συνῃρημένη δύο, μίαν συνῃρημένην *om* M | συνειρημένη *et* συνειρημένην C | μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην CF ‖ **10** — *p.* **9, 11** F *haec praebet:* καὶ ἡ ἐντελὴς οὕτως· ἑνικά· ὁ ἡρακλέης, τοῦ ἡρακλέεος ους, τῷ ἡρακλέεϊ ει, τὸν ἡρακλέεα έα καὶ ἡρακλέη καὶ ἀττικῶς ἡρακλῆν (*sic*), ὦ ἡρακλέες ὦ ἡράκλεις. δυϊκά· τὼ ἡρακλέεε έη, τοῖν ἡρακλεέοιν λοῖν (*sic*), ὦ ἡρακλέεε έη. πληθυντικά· οἱ ἡρακλέεες έεις, τῶν ἡρακλεέων εῶν, τοῖς ἡρακλέεσι εῖσι, τοὺς ἡρακλέεας έας, ὦ ἡρακλέεες έεις. ἡ δὲ συνῃρημένη οὕτως· ἑνικά· ὁ ἡρακλῆς, τοῦ ἡρακλέος οῦς, τῷ ἡρακλέϊ εῖ, τὸν ἡρακλέα λῆ καὶ ἡρακλῆν, ὦ ἥρακλες. δυϊκά· τὼ ἡρακλέε λῆ, τοῖν ἡρακλέοιν οῖν, ὦ ἡρακλέε ῆ. πληθυντικά· οἱ ἡρακλέες εῖς, τῶν ἡρακλέων ῶν, τοῖς ἡρακλέσι μόνως, τοὺς ἡρακλέας εῖς, ὦ ἡρακλέες εῖς ‖ **10** Ἡρακλέης *om* C | Ἡρακλέεος CBb, Ἡρακλέος M ‖ **11** Ἡράκλεες MBb, Ἡρακλέεες C | Ἡράκλεις Bb, Ἡράκλης M, Ἡρακλέης C | *post* Ἡράκλεις *add* καὶ Ἥρακλες κατὰ συγκοπὴν τοῦ ͞ε Bb

[Testim. ex *ΣE*] τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο ͞εε εἰς τὴν ͞ει συναιρεῖται, ἐπὶ δὲ τῶν δυϊκῶν εἰς ͞η. ***E*:** τὰ δύο ͞εε ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας (καὶ αἰτιατικῆς *add* ***E***[b]) τῶν δυϊκῶν εἰς ͞η (μακρὸν *add* ***E***[g]) κιρνᾶται, ἐπὶ δὲ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν (τὸ ***E***[g]) ͞ει δίφθογγον ‖ **1** *canonem ad* Δημοσθένεσι *in* CBFb ***additum apud Theodosium non legisse videtur Choeroboscus, Σ***[σ] ***et E***[b] ***prorsus silentio praetereunt; E***[g] ***eandem formam praebet quam*** BF, ***Σ***[χ] ***autem hab.*** (*167, 7* g)*:* ...λαμβάνουσα τὸ ͞c καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα... ‖ **2** *canonem in* Cb *ad* τοὺς Δημοσθένεις *additum in Theodosianis non invenit Choeroboscus; tres autem profert regulas, primam accusativum* Δημοσθένεας *ab accusativo singularis* (*169, 2* g)*, alteram a nominativo pluralis in* ͞εc *exeunte derivantem* (*169,7* g)*, tertiam eam quam* C *praebet* (*169,17* g) *formam* Δημοσθένεις *explicantem, quae sine dubio ex* ***Σ***[χ] *in* C *transiit; hanc ultimam tantum regulam memorant* ***Σ***[σ] *et* ***E***[b] (*in Bas. I, ed. pr. et Wald.*)*, primam praeterea add* ***E***[g]*, omnes tres exhib.* ***E***[b] (*in Bas. II*) ‖ **5** Περὶ τοῦ Ἡρακλῆς *inscriptionem etiam* ***Σ***[σ] *praebent; totum canonem silentio praetereunt* ***E***[b] ‖ **9** μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην *transp.* ***Σ***[χ] *171, 27* g ‖ **11** *quae post* Ἡρακλέεα έα *leguntur*

Δυϊκά. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη, Ἡρακλεέοιν Ἡρακλεοῖν, Ἡρακλέεε Ἡρακλέη.

Πληθ. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις, Ἡρακλεέων Ἡρακλεῶν, Ἡρακλέεcι Ἡρακλῆcι, Ἡρακλέεας Ἡρακλέας, Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις.

Ἑνικά. Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς, Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα Ἡρακλῆ, ὦ Ἥρακλες.

Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Ἡρακλέοιν Ἡρακλοῖν, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ.

Πληθ. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Ἡρακλέων Ἡρακλῶν, Ἡρακλέcι μόνως, Ἡρακλέας Ἡρακλεῖς, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς.

Κανὼν Ζʹ.

Ἑνικά. Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος; τὰ εἰς ῑς̄ κύρια διὰ τοῦ δ̄ κλίνεται εἴτε ἀρσενικὰ εἴη εἴτε θηλυκά, Ἄδωνις Ἀδώνιδος, Πάριδος Θέτιδος Μέμφιδος· τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὕστερον ἐροῦμεν· τὸ δὲ Πάριος Θέτιος Ἰωνικά. τῷ Πάριδι: εἴρηται. τὸν Πάριδα καὶ τὸν Πάριν: τῶν εἰς ῑς̄ αἱ αἰτιατικαὶ διχῶς λέγονται, καὶ ἡ μὲν εἰς ᾱ

[Discr. scr. in MCBFb] **1** *post* Ἡρακλέη *add* καὶ Ἡρακλῆε Bb | Ἡρακλεοῖν MC, Ἡρακλέοιν Bb ‖ **2** *post* Ἡρακλέη *add* καὶ Ἡρακλῆε Bb ‖ **3** Ἡρακλεέων Ἡρακλεῶν MCb, Ἡρακλέεων Ἡρακλέων B ‖ **4** Ἡρακλέεcιν Ἡρακλῆcιν Bb, ν *om* MC | *post* Ἡρακλέεας *add* Ἡρακλέεις καὶ Ἡρακλῆας καὶ Bb ‖ **6** Ἡρακλῆς *om* C | *post* Ἡρακλοῦς *add* αὕτη ἄλεκτος Bb ‖ **7** *post* Ἡρακλῆ *add* καὶ ἀττικῶς Ἡρακλῆν CBb | ὦ Ἥρακλες M, Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς C, Ἥρακλες καὶ Ἡρακλῆς Bb ‖ **13** τοῦ δ̄ MCF, τοῦ δος̄ Bb ‖ **14** Ἄδωνις *om* CF ‖ **15** Μέμφιδος *om* C ‖ **16** εἴρηται *ante* τῷ Πάριδι *transp.* M | *post* εἴρηται *add* πᾶσα γενικὴ εἰς ος̄ λήγουσα τροπῇ B ‖ **17** τὸν *ante* Πάριν *om* CF | αἰτιατιατικαὶ C | λέγονται] κανονίζονται F

[Testim. ex ΣE] *in* F *sumpta videntur ex* Σ^{χ} (*179, 26* g): Ἡρακλέεα Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλέη καὶ ἀττικῶς Ἡρακλέην καὶ Ἡρακλῆα ποιητικῶς | *additamentum codicis* B *ortum ex* Σ^{χ} (*180, 6* g): τὸ δὲ Ἥρακλες ἀπὸ τοῦ Ἡράκλεες γέγονε κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε̄. Σ^{σ} *autem*: Ἡρακλές (*sic*) δὲ κατὰ συγκοπήν· ἡ μέντοι συνῃρημένη Ἥρακλες (*sic*) ἐν χρήσει οὐχ εὕρηται ‖ **1** καὶ Ἡρακλῆε, *quod hic et insequenti versu addit* B, *originem duxit ex* Σ^{χ} (*180,9* g), *ubi poeticae singulorum casuum formae proferuntur* ‖ **4** Ἡρακλῆcι *contractam formam disertis verbis testantur* Σ^{χ} (*180, 16* g) Ἡρακλεῖcι *forma repudiata* | *accusativi pluralis formas* Ἡρακλέεις *et* Ἡρακλῆας B *desumpsit ex* Σ^{χ} (*180, 20* g): Ἡρακλέεας ⟨Ἡρακλέας καὶ⟩ Ἡρακλέεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν καὶ Ἡρακλῆας ποιητικῶς ‖ **6** *genetivi singularis contractam formam* Ἡρακλοῦς *non usitatam esse* B *addit ex* Σ^{χ} (*180, 23* g): ἰcτέον ὅτι ἡ Ἡρακλοῦς γενικὴ οὐχ εὑρίσκεται ἐν χρήσει ‖ **7** *ad ea quae post* Ἡρακλῆ *add* CBF *cfr.* Σ^{χ} (*180, 25* g): Ἡρακλέα Ἡρακλῆ καὶ ἀττικῶς Ἡρακλῆν, ὥσπερ Δημοσθένην | *vocativi singularis formam* Ἡρακλῆς *in* B *additam ex* Ἡρακλῆ *depravatam conieceris ex* Σ^{χ} (*180, 26* g): Ὦ Ἥρακλες καὶ ἀττικῶς ὦ Ἡρακλῆ, ὥσπερ καὶ Δημοσθένη, *et paullo antea* (*179, 33* g): οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων εἰς ν̄ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ τὴν κλητικὴν εἰς η̄, οἷον ὁ Δημοσθένης τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένην ὦ Δημοσθένη ‖ **13** τοῦ δος̄ *habent* ΣE ‖ **16** *eadem quae in* B *leguntur in* E^{s}: εἴρηται .·πᾶσα γενικὴ εἰς ος λήγουσα τροπῇ ‖ **17** τὸν *ante* Πάριν *om* Σ^{χ} *190, 28* g (*in* V) | λέγονται *etiam* Σ^{χ} *exhibet*

λήγουσα ἀπὸ τῆς δοτικῆς ἑνικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ν̄ ἀπὸ τῆς εὐθείας. ὦ Πάρι: τὰ εἰς ῑς̄ ἀποβολῇ τοῦ ς̄ ποιεῖ τὴν κλητικήν, ὦ Θέτι, ὦ Πάρι.

Δυϊκά. Τὼ Πάριδε, τοῖν Παρίδοιν, ὦ Πάριδε.

Πληθ. Οἱ Πάριδες, τῶν Παρίδων, τοῖς Πάρισι, τοὺς 981b Πάριδας, ὦ Πάριδες.

Κανὼν η'.

Ἑνικά. Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος καὶ ὄφεως: τὰ εἰς ῑς̄ προσηγορικὰ μὴ ὄντα παρώνυμα μακροπαράληκτα διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς̄ κλίνεται, μάντιος ὄφιος· Ἀττικοὶ δὲ μάντεως καὶ ὄφεως φασίν· εὑρέθη δὲ καὶ ὄφεος ⟨Eurip. Bacch. 1027⟩ δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος καὶ ⟨Eurip. Or. 897⟩ ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἔν τ' ἀρχαῖσιν ᾖ. τῷ ὄφιι καὶ ἐν συναιρέσει ὄφι, τῷ ὄφεϊ καὶ ἐν συναιρέσει ὄφει. τὸν ὄφιν: ἡ μὲν ἀναλογία ἀπῄτει καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς λέγεσθαι, ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων· ἀλλ' ἐπέλειψεν ἡ χρῆσις τῆς εἰς ᾱ. ὦ ὄφι.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** δοτικῆς ἑνικῆς M, ἑνικῆς δοτικῆς Bb, ἑνικῆς *om* CF ‖ **4** *post* Παρίδων *add* εἴρηται Bb | *post* Πάρισι *add:* πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ῑ δεχομένη τὸ ς̄ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, πάριδι πάρισι Bb ‖ **7** τοῦ ὄφιος BFb, τοῦ ὄφεος MC | *post* ὄφιος *add* κοινῶς καὶ ὄφεος ἰωνικῶς F | καὶ ὄφεως *om* Bb | *post* ὄφεως *add* ἀττικῶς CF ‖ **8** *ante* μακροπαρ. *add* μηδὲ Bb | μακροπαράληκτα M, μακροκατάληκτα CBFb | **9** Ἀττικοὶ] ἀττοικοὶ M ‖ καὶ *post* μάντεως *om* CF | φασὶ CF | *post* ὄφεος *add* ὡς τὸ Bb ‖ **10** δράκοντος *om* Bb | ἔσπειρ'] ἔσπειρον C | γαίᾳ] λάρα, *sed supra posito signo* ·.· C ‖ **11** πόλεος] πόλεως C | ἀρχαῖσι C | *ad* ἔν τ' ἀρχαῖσιν *in mg. add* ἘΝ ΤΑΡΧΕΣΣΙΝ M ‖ **12** τῷ ὄφιι — ὄφει] τῷ ὄφϊϊ φι καὶ ὄφεϊ ει F | ὄφι, τῷ ὄφεϊ καὶ ἐν συναιρέσει *om* C | τῷ ὄφεϊ καὶ ἐν συναιρέσει ὄφει *om* Bb ‖ **13** ἀπαιτεῖ F | διχῶς *post* κυρίων (**14**) *transp.* F ‖ **14** λέγεσθαι MCF, κλίνεσθαι Bb | ἐπέλειψεν MF, ἀπέλειψεν CBb | τῆς εἰς ᾱ MBb, τῆς ᾱ CF | *post* εἰς ᾱ *add* αἰτιατικῆς Bb ‖ **15** *post* ὦ ὄφι *add* καὶ ὄφις F

[Testim. ex ΣE] **1** δοτικῆς Σ^χ (*in* VP), δοτικῆς τῶν ἑνικῶν Σ^χ (*in* NC) ‖ **4** *canonem, quem ad dativum pluralis* B *addit, hoc loco non legerunt* $\Sigma^\chi E$ ‖ **7** ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς καὶ ὄφεος ἰωνικῶς καὶ ὄφεως ἀττικῶς Σ^χ (*191, 21* g) *E*, ὁ ὄφις τοῦ ὄφεως Σ^σ ‖ **8** *ante* μακροπαράληκτα *add* μηδὲ E^b; *etiam* Σ^χ (*191, 23* g) *habet, statim autem pergit* (*191, 28* g): πρόσκειται «μὴ ὄντα παρώνυμα μακροπαράληκτα» (*in* NC; *in* VP *enim haec omnia desunt*) | μακροκατάληκτα *miro consensu exhibent* Σ^σ *E*; *idem habet Choeroboscus* (*191, 23* g *in* NC, *nam in* VP *omnia desunt*), *tum autem voce* μακροπαράληκτον *utitur et luce clarius ex eius disputatione apparet, de paenultimae syllabae quantitate agi* ‖ **11** *ad* ἘΝ ΤΑΡΧΕΣΣΙΝ, *quod in mg. add* M, *cfr.* Σ^σ: ἐν ταρχέσιν ᾖ ‖ **12** *dativum* ὄφεϊ *et contractam formam* ὄφει, *quem Atticum dicunt* *E*, *silentio praetereunt* Σ^χ, *ubi de dativo singularis agitur; in pluralis vero dativo formando haec proferuntur* (*197, 7* g): ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς ὄφιι καὶ ὄφεϊ κανονίζεται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ‖ **13** *formam* ἀπαιτεῖ *ab uno cod.* F *exhibitam ex* Σ^χ (*196, 5* g) *ortam suspiceris* ‖ **14** λέγεσθαι $\Sigma^\chi E^g$, κλίνεσθαι E^b | ἀπέλειψεν *tradunt etiam* Σ^χ (*196, 7* g) *E* | τῆς εἰς ᾱ αἰτιατικῆς $\Sigma^\chi E$ ‖ **15** *de vocativi*

Δυϊκά. Τὼ ὄφιε, τοῖν ὀφίοιν, ὦ ὄφιε.

Πληθ. Οἱ ὄφιες, τῶν ὀφίων, τοῖς ὄφισι, τοὺς ὄφιας, ὦ ὄφιες.

Κανὼν θ'.

Ἑνικά. Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος: τὰ εἰς εις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐρόεντος τιμήεντος. τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίει καὶ ὦ χαρίεν [καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς]: διχῶς λέγεται τούτων ἡ κλητική, ὦ χαρίει, ὅτι τὰ εἰς ς λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὴν κλητικήν, ὁ παῖς ὦ παῖ, ὁ Πηλεύς ὦ Πηλεῦ, καὶ ὦ χαρίεν, ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀρσενικῷ παρεσχηματισμένον εἰ μὲν ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, τὸ
982b σοφόν καὶ τὸν σοφόν, τὸ εὔγηρων καὶ τὸν εὔγηρων, εἰ δὲ περισσοσυλλάβως τῇ κλητικῇ, τὸ ἄρσεν ὦ ἄρσεν, τὸ σῶφρον ὦ σῶφρον· οὕτως οὖν ἔσται ἡ κλητικὴ ὦ χαρίεν, ἵνα ὁμοφωνήσῃ τῷ οὐδετέρῳ.

Δυϊκά. Τὼ χαρίεντε, τοῖν χαριέντοιν, ὦ χαρίεντε.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** Δυϊκά. τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε καὶ ὄφη, τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν ῳν, ὦ ὄφιε εε η F ‖ **2—3** Πληθυντικά. οἱ ὄφιες ις καὶ ὄφεες εις, τῶν ὀφίων έων καὶ ὄφεων, τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσι, τοὺς ὄφιας· πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ες λήγουσα τροπῇ τοῦ ε εἰς α τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ· ὦ ὄφιες ις καὶ ὦ ὄφεες εις F ‖ **2** τοῖς ὄφισι] τοῖς ὄφισιν καὶ ὄφεσι C ‖ **6** ἐρώεντος C | τιμήεντος] τιμίεντος B, τιμίεντος χαρίεντος F | τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα CFb, χαρίεντι χαρίεντα MB ‖ **7** ὦ χάριεν C | καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς *om* b ‖ **8** *ante* χαρίει *add* χαρίεν καὶ ὦ F | *post* χαρίει *add* καὶ ὦ χαρίεν Bb ‖ **10** ὦ χαρίεν] ὦ χάριεν C ‖ **11** *inter* ὁμοφωνεῖ *et* τὸ *6—8 litterae erasae sunt in* M ‖ **12** τὸ εὔγηρων καὶ τὸν εὔγηρων] τὸ εὐγήρων καὶ τὸν εὐγήρων MBFb, τὸ εὐγῆρον καὶ τὸν εὐγῆρον C | περισσοσυλλάβως M, περιττοσυλλάβως CBFb ‖ **13** ὦ ἄρσεν *in marg. add* C[1] | οὕτω C ‖ **14** ὦ *ante* χαρίεν *om* M

[Testim. ex ΣE] *forma* ὄφις, *quam unus* F *memorat, vide* $Σ^χ$ (*196, 24* g): ὦ ὄφι καὶ ὦ ὄφις· εἴρηται. *E autem:* ὦ ὄφι. ὁ κανών; τὰ εἰς ις ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὴν κλητικήν. καὶ ὦ ὄφις. ὁ κανών; οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς ‖ **1—3** *dualis et pluralis formae, quae praeter eas quas recepimus in* F *leguntur* (*etiam* C ὄφεσι *dativum habet*), *omnes desumptae sunt ex* $Σ^χ$; *in E quoque memorantur, nisi quod* E^b *dualem* ὄφη *repudiant:* τὸ ἰωνικόν; ὄφεε. τὸ συνῃρημένον; οὐκ ἔχει. ὧν τινων ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν οὐ συναιρεῖται, τούτων οὔτε ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν οὔτε ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν συναίρεσιν ἐπιδέχεται ‖ **6** ἐρώεντος $Σ^χ$ *197, 20* g (*in* V) E^s; *cfr.* $Σ^χ$ *204, 2* ‖ **7** ὦ χαρίεν $Σ^σ E^s E^b$ (*in Bas. II*), ὦ χάριεν E^h (*in Bas. I et ed. pr. et Wald.*); *vocativum* $Σ^χ$ *in* VP *semper, in* C *uno loco* (*204,28* g), *in* N *nunquam proparoxytonon exhibent. de huius vocis accentu ipse Choeroboscus haec tradit* (*208, 6* g): ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς χάριεν προπαροξυνόμενον οὐκ ἔστιν ὄνομα ἀλλ' ἐπίρρημα, ἀντὶ γὰρ τοῦ χαριέντως | *verba* καὶ ὦ χαρίεις ἀττικῶς *quamquam miro omnium codicum consensu probantur non ab Theodosio addita esse vel ipsi canones docent, neque ea legerunt* $Σ^χ$ (*204,29* g) $Σ^σ$; *omnes tres formae derivantur in E atque eo ordine, ut Attica forma secundum teneat locum* ‖ **8** *vocativi formam* χαρίεν *hoc loco inepte in* BF *irrepsisse putaveris ex* $Σ^χ$ (*204, 27* g): λέγει ὁ τεχνικὸς ὅτι διχῶς λέγεται ἡ κλητική, οἷον ὦ χαρίει καὶ ὦ χαρίεν **12** εὔγηρων *testantur* $Σ^χ$ (*207, 32* g) E^s | περιττοσυλλάβως $Σ^χ$ (*208, 2* g) E^s

Πληθ. Οἱ χαρίεντες, τῶν χαριέντων, τοῖς χαρίεισι ἢ χαρίεσι: ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἢ χαρίεισι τῷ λόγῳ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν, ἢ χαρίεσι τῷ λόγῳ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν. τοὺς χαρίεντας, ὦ χαρίεντες.

Κανὼν ι΄.

Ἑνικά. Ὁ Πηλεύς τοῦ Πηλέος, Πηλέως δὲ ἀττικῶς: τὰ εἰς ευς λήγοντα διὰ τοῦ εος κλίνεται, Οἰνέος Τυδέος Πηλέος· Ἀττικοὶ δὲ τῆς γενικῆς ταύτης τρέπουσιν τὸ ο εἰς ω, Πηλέως Οἰνέως Τυδέως. τῷ Πηλέϊ καὶ Πηλεῖ κατὰ συναίρεσιν, τὸν Πηλέα, ὦ Πηλεῦ: εἴπομεν ὡς τὰ εἰς ς λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὴν κλητικήν, ὁ Ζεύς ὦ Ζεῦ.

Δυϊκά. Τὼ Πηλέε, τοῖν Πηλέοιν, ὦ Πηλέε.

Πληθ. Οἱ Πηλέες, τῶν Πηλέων, τοῖς Πηλεῦσι: μόνως τὴν δοτικὴν διὰ τῆς ευ διφθόγγου λεκτέον τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας κανόνι· οὐ γὰρ διφορεῖται, ὥς τινες νομίζουσι· μόνον τὸ υἱέσιν ἡμάρτηται παρὰ Ἀττικοῖς δίχα τοῦ υ λεγόμενον. τοὺς Πηλέας, ὦ Πηλέες καὶ ὦ Πηλεῖς κατὰ συναίρεσιν.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** χαρίεισι ἢ MF, χαρίεισι καὶ Bb, *om* C ‖ **2** *post* χαρίεσι *add* διχῶς λέγεται καὶ Bb | ἡ δοτικὴ — τῷ λόγῳ (**3**) *om* C | ἢ χαρίεισι MF, τοῖς χαρίεισι Bb ‖ **7** λήγοντα *om* F | κλίνεται] κλίνονται C | οἰνέος C | *post* Τυδέος *repetit* οἰνέος B ‖ **8** τρέπουσιν M, τρέπουσι CBFb | οἰνέως C ‖ **9** Πηλεῖ κατὰ συναίρεσιν] ἐν συναιρέσει Πηλεῖ F | εἴπομεν — ὦ Ζεῦ (**11**) *om* F ‖ **10** τὰ εἰς σς C ‖ **12** Τὼ Πηλέε MCBF, ὦ Πηλέε b | *post* Τὼ Πηλέε *add* καὶ πηλῆ F | *post* ὦ Πηλέε *add* καὶ πηλῆ F ‖ **13** *post* Οἱ Πηλέες *add* καὶ πηλεῖς F ‖ **15** νομίζουσι MBb, νομίζουσιν C, φασί F | υἱέσιν CFb, υἱέσσιν M, υἱέσιν *et supra altero* σ *posito* B ‖ **16** παρ' ἀττικοῖς F | *ante* Ἀττικοῖς *add* τοῖς Bb | *post* τοὺς Πηλέας *add* καὶ πηλεῖς F | ὦ *ante* Πηλεῖς *om* F

[Testim. ex ΣE] **1** χαρίεισι καὶ χαρίεσι *praebent etiam* Σχ (*208, 14* g) **E**, *sed* **E** *ita ut habeant* χαρίεσσι, *hac adnotatione addita in* **E**b: ποιητικῶς διὰ δύο σς, ὅπερ ἐπεκράτησε καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ‖ **2** *ad ea quae post* χαρίεσι *add* B *cfr.* Σχ *208,14* g: ἰστέον ὅτι διχῶς λέγεται τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τοῖς χαρίεισι καὶ τοῖς χαρίεσιν ‖ **7** λήγοντα *om* Σχ *208, 32* g (*sed 209, 3* g λήγοντα ὀνόματα ἀρσενικά, *ubi tamen* ὀνόματα *om* VP) **E**s (*quae add* κοινολεκτούμενα) **E**b | κλίνεται Σχ (*in* VP), κλίνονται Σχ (*in* NC) **E**b; *quid legerint* **E**s *propter compendium adhibitum discerni nequit* ‖ **12** *formam* Πηλῆ *ex* Πηλέε *contractam* F *ex* Σχ *216, 28* g (*in* NC) *videtur desumpsisse; in Choerobosci codd.* VP *itemque in* **E**s *contracta forma disertis verbis repudiatur ob causam adlatam ad p. 11, 1—3* ‖ **13** *ad nominativi formam* Πηλεῖς *in uno* F *memoratam cfr.* Σχ (*217, 15* g): ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς ευς κυρίων ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον συναλείφει μόνως. *mirum sane est, quod v. 13 in solo* F *contractam legimus formam, cum v. 17 omnes codices consentiant praeter* Πηλέες *etiam* Πηλεῖς *exhibentes* ‖ **15** υἱέσι Σχ *218, 11* g ‖ **16** παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Σχ | *de accusativi pluralis contracta forma* Πηλεῖς *in* F *memorata cfr.* Σχ (*218, 24* g): ἰστέον ὅτι ὁμοφωνεῖ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ...ἐμάθομεν γὰρ ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ς λήγουσα καὶ συναιρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ *similia praebent* **E**s

Κανὼν ιαʹ.

Ἑνικά. Ὁ ἡδύc τοῦ ἡδέοc: τὰ εἰc υc τριγενῆ διὰ τοῦ εοc κλίνεται, ἡδέοc ὠκέοc. τῷ ἡδέϊ καὶ ἡδεῖ κατὰ cυναίρεcιν. τὸν ἡδέα καὶ ἡδύν: καὶ αὗται αἱ αἰτιατικαὶ διχῶc λέγονται, τῷ λόγῳ τῆc εὐθείαc καὶ τῷ λόγῳ τῆc δοτικῆc. ὦ ἡδύ: τὰ εἰc υc ἀποβολῇ τοῦ c ποιεῖ τὴν κλητικήν, ὦ ταχύ, ὦ θῆλυ.

Δυϊκά. Τὼ ἡδέε, τοῖν ἡδέοιν, ὦ ἡδέε.

983 b Πληθ. Οἱ ἡδέεc καὶ κατὰ cυναίρεcιν ἡδεῖc, τῶν ἡδέων, τοῖc ἡδέcι, τοὺc ἡδέαc καὶ ἡδεῖc κατὰ cυναίρεcιν, ὦ ἡδέεc καὶ ὦ ἡδεῖc.

Κανὼν ιβʹ.

Ἑνικά. Ὁ βότρυc τοῦ βότρυοc: τὰ εἰc ῠc μονογενῆ τὸ ῠ φυλάccει ἐπὶ γενικῆc, cτάχυοc βότρυοc· cεcημείωται τὸ πῆχυc πήχεοc καὶ πέλεκυc πελέκεοc. τῷ βότρυϊ, τὸν βότρυν, ὦ βότρυ.

Δυϊκά. Τὼ βότρυε, τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε.

Πληθ. Οἱ βότρυεc, τῶν βοτρύων, τοῖc βότρυcι, τοὺc βό-

[Discr. scr. in MCBFb] **3** καὶ ἡδεῖ] καὶ δεῖ M | κατὰ cυναίρεcιν *om* F ‖ **4** ἡδύν καὶ ἡδέα *transp.* CF | διχῶc λέγονται *om* b ‖ **6** ὦ θῆλυ C ‖ **8** καὶ κατὰ cυναίρεcιν ἡδεῖc M, καὶ ἡδεῖc κατὰ cυναίρεcιν Bb, *om* C | κατὰ cυναίρεcιν *om* F ‖ **9** καὶ ἡδεῖc] καὶ δεῖc M | κατὰ cυναίρεcιν *om* F | ὦ ἡδέεc καὶ ὦ ἡδεῖc *om* MC | ὦ *ante* ἡδεῖc *om* F ‖ **10** *post* ὦ ἡδεῖc *add* κατὰ cυναίρεcιν F ‖ **13** *post* φυλάccει *add* καὶ BFb | *post* γενικῆc *add* καὶ προcθέcει τοῦ οc κλίνεται Bb | πήχεωc F | καὶ *om* Bb ‖ **14** πελέκεωc F, πελέκυοc B | *post* πελέκεοc *add* καὶ ἔγχελυc ἐγχέλυοc Bb | *post* ὦ βότρυ *add:* πᾶcα γενικὴ εἰc οc καθαρὸν λήγουcα διχρόνῳ παραληγομένη μίαν αἰτιατικὴν ἔχει εἰc ν λήγουcαν. cεcημείωται παρὰ Εὐφορείωνι ἅπαξ εὑρεθέντα τὸν βότρυα καὶ παρὰ Διονυcίῳ τὸν δρύα, οὐκ ἐν τῷ περιδιηγήcει ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ αὐτοῦ ποιήματι B ‖ **15** ὦ βότρυε] ὦ βότρυ C ‖ **16** *post* βότρυεc *add* καὶ βότρυc F; *item statim post* βότρυαc *add* καὶ βότρυc F

[Testim. ex ΣE] **13** καὶ *post* φυλάccει *add* Σ^{χ} *231, 34* g (*in* V) *et* E^{b} (*excepto Bas. I, qui haec omnia om*), καὶ *om* Σ^{χ} (*in* NC) *et* E^{g} | *quae post* γενικῆc *add* B *orta videntur ex* Σ^{χ} (*231, 34* g)*:* δηλονότι καὶ (δῆλον ὡc V) διὰ καθαροῦ τοῦ οc κλίνονται. E^{b} *autem* (*in solo Bas. II*) *add*: καὶ προcθέcει τοῦ οc κλίνονται, E^{g} *hoc additamentum non habent* | πήχεοc *et* πελέκεοc *formas praebent* E^{g}; *Atticam formam per* ω *scriptam, qua* κοινὴ *quoque dialectus usa esse videtur, in* F *tantum exhibitam* Σ^{χ} (*232, 5* g) *et* Σ^{σ} *praesto fuisse conicias, eandemque praebent* Σ^{ϑ}; *in* E^{b} πήχεωc *et* πελέκεωc *praebentibus formas in* οc *exeuntes praeferendas esse ex iis apparet quae sequuntur:* ἃ καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται ἀττικῶc ‖ **14** ἔγχελυc *exemplum in* B *prolatum fluxit ex* E^{b}*:* πλὴν τοῦ πῆχυc πήχεωc (*l.* πήχεοc), πέλεκυc πελέκεωc (*l.* πελέκεοc) καὶ ἔγχελυc ἐγχέλεωc (*l.* ἐγχέλεοc), ἃ καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται ἀττικῶc. τὸ ἔγχελυc κλίνεται καὶ ἐγχέλυοc παρὰ τοῖc κοινοῖc | *quae post* βότρυ *inserta sunt in* B *ad verbum fere consentiunt cum* Σ^{χ} *235, 23—31* g ‖ **15** *vocativi dualis formam* βότρυ, *quae in* C *legitur, librarii errore ortam putaveris, cum Choeroboscus* (*236, 11* g) *disertis verbis usquam eam inveniri neget* ‖ **16** *ad nominativi et vocativi pluralis contractas formas* βότρυc *in uno* F *exstantes cfr.* Σ^{χ} (*236,14* g): ἰcτέον ὅτι κατὰ κρᾶcιν τοῦ ῠ καὶ ε εἰc ῡ μακρὸν γίνεται οἱ βότρυc. Σ^{σ}*:* οἱ βότρυεc καὶ βότρυc κατὰ cυναίρεcιν. *item* E *utramque formam praebent* | *de accusativi pluralis*

τρυας: πᾶςα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ες λήγουςα τροπῇ τοῦ ε εἰς α ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν, ἔρωτες ἔρωτας. ὦ βότρυες.

Κανὼν ιγ'.

Ἑνικά. Ὁ βοῦς τοῦ βοός: τὰ εἰς ους ἀπαθῆ διὰ τοῦ ος κλίνεται, χροῦς χροός, χοῦς χοός, πλὴν τοῦ πούς καὶ ὀδούς. τῷ βοΐ, τὸν βόα καὶ βοῦν διχῶς, ὦ βοῦ.

Δυϊκά. Τὼ βόε, τοῖν βοοῖν, ὦ βόε.

Πληθ. Οἱ βόες, τῶν βοῶν, τοῖς βουςί, τοὺς βόας, ὦ βόες.

Κανὼν ιδ'.

Ἑνικά. Ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ: τὰ εἰς ους ςυνῃρημένα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίςιν, πλακόεις πλακόεντος πλακοῦς πλακοῦντος, χρύςεος χρυςέου χρυςοῦς χρυςοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ, ἔςτι δὲ πᾶςα ἡ κλίςις ἀπὸ τοῦ ἐντελοῦς ςυνῃρημένη· τὰ εἰς ος ἀρςενικὰ εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν, ὁ πλόος ὁ πλοῦς τοῦ πλόου τοῦ πλοῦ. τῷ πλόῳ τῷ πλῷ, τὸν πλόον τὸν πλοῦν, ὦ πλόε ὦ πλοῦ: τὰ εἰς ος ἀρςενικὰ εἰς ε ἔχει τὴν κλητικήν.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** πᾶςα — ἔρωτας (**2**) *om* F ‖ **2** τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ C | *post* ἔρωτας *add* βότρυε βότρυας Bb | ὦ βότρυες] ὦ βότρυας καὶ βότρυς κατὰ ςυναίρεςιν F ‖ **5** *post* κλίνεται *add* βοῦς βοὸς F | χοῦς χοός *om* F | *post* ὀδούς *add*: πούς γὰρ ποδός καὶ ὀδούς ὀδόντος Cb ‖ **8** *post* Οἱ βόες *add* καὶ βοῦς F | βουςί] βοςί *sed supra* ο *posito* ου B | *post* βόας *itemque post* ὦ βόες *add* καὶ βοῦς F ‖ **10** Ὁ πλοῦς τοῦ πλοῦ MBFb, ὁ πλόος τοῦ πλόου C | ςυνειρημένα C ‖ **11** χρύςεος] χρυςέως *sed supra* ω *posito* ο M | χρύςεος χρυςέου χρυςοῦς χρυςοῦ MCb, χρυςόεις χρυςόεντος χρυςοῦς χρυςοῦντος BF ‖ **12** πλοῦς πλοῦ — τοῦ πλοῦ (**14**) *om* C | ἔςτι δὲ] ἔςτιν οὖν F ‖ **13** *post* ςυνῃρημένη *add* ὁ πλόος τοῦ πλόου F | *post* ἀρςενικὰ *add* καὶ θηλυκὰ F | εἰς ου] εἰς ε M ‖ **14** ὁ πλόος — κλητικήν (**16**) *om* M | ὁ πλόος — τοῦ πλοῦ *om* F ‖ **15** *post* ἀρςενικὰ *add* καὶ θηλυκὰ F

[Testim. ex **ΣE**] *forma* βότρυς *ipsa quoque a solo* F *exhibita haec tradunt* Σ^{χ} (*237, 1* g): τὸ δὲ βότρυς ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τῇ οἱ βότρυς. Σ^{σ}: τοὺς βότρυας καὶ βότρυς, οὐ κατὰ ςυναίρεςιν, ἀλλ' ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ, κατὰ τὸν κανόνα ὃν προέφημεν. E^{g} *utramque formam exhibent*, E^{b} *accusativum pluralis omnino silentio praetereunt* ‖ **1** *num canonem ad* βότρυας *additum hoc loco legerit Choeroboscus dubitare licet* (*236, 28* g): ἰςτέον ὅτι τὸ μὲν βότρυας ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν κανονίζεται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι ... ‖ **2** τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ Σ^{χ} (*236, 31* g); E^{g} *contra*: ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ‖ **8** *ad* βοῦς *formam in* F *praeter eas quas recepimus in nominativo vocativo accusativo memoratam cfr.* Σ^{χ} (*242, 10* g): ἰςτέον ὅτι κατὰ κρᾶςιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον γίνεται βοῦς ... ἰςτέον δὲ ὅτι ςπανία ἐςτὶν ἡ χρῆςις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὕρηται· ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούςης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὴ τῆς τοὺς βοῦς, πλατεῖά ἐςτιν ἡ χρῆςις. *in* E^{g} *non contractae tantummodo formae leguntur*, E^{b} *contra*: οἱ βόες. τὸ ςυνῃρημένον; οἱ βοῦς. τοὺς βόας. τὸ ςυνῃρημένον; τοὺς βοῦς ‖ **11** χρύςεος χρυςέου χρυςοῦς χρυςοῦ *etiam* Σ^{χ} (*243, 3* g) Σ^{σ} *testantur* ‖ **13** *verba* καὶ θηλυκὰ *hic et v. 15 in* F *addita fluxisse videntur ex* Σ^{χ} (*248, 12* g): ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς ος ἀρςενικὰ ἢ (καὶ V) θηλυκὰ εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουςι τὴν γενικήν, *et* (*249, 29* g): ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς ος

984 b Δυϊκά. Τὼ πλόω τὼ πλώ, τοῖν πλόοιν τοῖν πλοῖν, ὦ πλόω ὦ πλώ.

Πληθ. Οἱ πλόοι οἱ πλοῖ, τῶν πλόων τῶν πλῶν, τοῖc πλόοιc τοῖc πλοῖc, τοὺc πλόουc τοὺc πλοῦc, ὦ πλόοι ὦ πλοῖ.

Κανὼν ιε΄.

Ἑνικά. Ὁ ἱδρώc τοῦ ἱδρῶτοc: τὰ εἰc ωc ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν διὰ τοῦ τοc κλίνεται, ἀπτῶτοc ἀγνῶτοc. τῷ ἱδρῶτι, τὸν ἱδρῶτα, ὦ ἱδρώc: τὰ εἰc ωc τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, ὦ Μίνωc, ὦ ἥρωc.

Δυϊκά. Τὼ ἱδρῶτε, τοῖν ἱδρώτοιν, ὦ ἱδρῶτε.

Πληθ. Οἱ ἱδρῶτεc, τῶν ἱδρώτων, τοῖc ἱδρῶcι, τοὺc ἱδρῶταc, ὦ ἱδρῶτεc.

Κανὼν ιϛ΄.

Ἑνικά. Ὁ ἥρωc τοῦ ἥρωοc, ὁ γέλωc τοῦ γέλωτοc: τῶν εἰc ωc βαρυτόνων τὰ μὲν βραχείᾳ παραληγόμενα διὰ τοῦ τοc κλίνεται, γέλωτοc ἔρωτοc Νέπωτοc, τὰ δὲ μακρᾷ διὰ καθαροῦ τοῦ οc, Μίνωοc ἥρωοc, πλὴν τοῦ εἵλωc εἵλωτοc. τῷ ἥρωϊ, τὸν ἥρωα, ὦ ἥρωc.

Δυϊκά. Τὼ ἥρωε, τοῖν ἡρώοιν, ὦ ἥρωε.

Πληθ. Οἱ ἥρωεc, τῶν ἡρώων, τοῖc ἥρωcι, τοὺc ἥρωαc, ὦ ἥρωεc.

[Discr. scr. in MCBFb] **3** οἱ πλόοι οἳ F | *post* πλοῖ *add:* πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ω λήγουcα εἰc οι ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων Bb | τῶν πλόων ὧν, τοῖc πλόοιc οἷc, τοὺc πλόουc οὓc F ‖ **4** *post* πλοῦc *add:* πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc οι λήγουcα εἰc ουc ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν, οἷον ὅμηροι ὁμήρουc Bb; *item* F, *qui tamen pro* οἷον ὅμηροι ὁμήρουc *habet* καλοί καλούc | ὦ πλόοι οἳ F ‖ **6** ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν *om* F ‖ **7** ἀπτῶτοc C | •ἀγνῶτοc] ἀνῶτοc C ‖ **8** ὦ Μίνωc ὦ ἥρωc *om* Bb | ὦ μήνωc MC ‖ **11** ἱδρώτων] ἱδρῶτων *sed posterioris* ω *dimidio eraso* M ‖ **14** Ὁ ἥρωc τοῦ ἥρωοc *om* C | ὁ γέλωc τοῦ γέλωτοc *om* Fb ‖ **16** μακρὰ F | *post* μακρᾷ *add* παραληγόμενα C | Μίνωοc] μήνωοc C ‖ **17** εἵλωc εἵλωτοc MBb, ἥλωc ἥλωτοc C, εἶλωc εἴλωτοc γὰρ F | τῷ ἵρωϊ F

[Testim. ex *ΣE*] ἀρcενικὰ ἢ θηλυκὰ εἰc ε ἔχουcι τὴν κλητικήν, *aut ex* *E*[b], *ubi similia leguntur* ‖ **3** *canonem ad* πλοῖ *in* B *additum a Choerobosco hic non lectum esse ipsius verba docent* (*251, 1* g): ἰcτέον ὅτι πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ω λήγουcα εἰc τὴν οι δίφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν . . . δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τῶν οὐδετέρων», ἐπειδὴ —. *eundem canonem* *E* *praebent* ‖ **4** *canon in* BF *post* πλοῦc *adiectus*, *quem non hoc loco legerunt* *Σ*[χ], *in* *E* *exstat;* καλοί καλούc *exemplum una cum* Ὅμηροι Ὁμήρουc *in explanatione proponit Choeroboscus* (*252, 5* g) ‖ **14** *utrumque nomen praeb.* *Σ*[χ] (*255, 32* g) *atque ita, ut* ἥρωc *priorem obtineat locum;* *E* *contra voce* γέλωc *utuntur ad demonstrandum canonem*, *nomine* ἥρωc *pro paradigmate prolato* ‖ **16** παραληγόμενα *post* μακρᾷ *repetunt* *Σ*[χ] (*256, 26* g) *et* *E*[b] (*unus Bas. II om*), *om* *E*[s]

Κανὼν ιζʹ.

Ἑνικά. Ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω: τὰ εἰc ο̅c̅ ὀνόματα μεταποιοῦντεc Ἀττικοὶ εἰc ω̅c̅ καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰc ε̅ μεταβάλλουcι, κλίνουcι δὲ πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ c̅, ὁ λεώc τοῦ 30 λεώ, ὁ νεώc τοῦ νεώ· ἰcτέον δὲ ὡc εἴ που εὑρεθείη ἐν τῷ κοινῷ ὀνόματι τὸ ο̅ εἰc ω̅ τρέπουcιν αὐτό, κἂν φθάcῃ προπαροξυνθῆναι ἡ εὐθεῖα πᾶcα πτῶcιc προπαροξύνεται. τῷ Μενέλεῳ: εἴπομεν ὡc πᾶcα γε- 985 b νικὴ ἰcοcυλλαβοῦcα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰc ι̅ ἀνεκφώνητον λήγουcαν μετὰ τοῦ φωνήεντοc τῆc εὐθείαc ἢ μείζονοc ἀντιcτοίχου. τὸν Μενέλεων: εἴπομεν ὡc πᾶcα εὐθεῖα εἰc c̅ λήγουcα, ὅταν ἔχῃ ἰcοcύλλαβον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰc ν̅ αὐτὴν ἔχει λήγουcαν, ὁ Πέρcηc τὸν Πέρcην. ὦ Μενέλεωc: εἴπομεν ὅτι τὰ εἰc ω̅c̅ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν· ἄλλωc τε καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰc αὐτὰc ποιοῦcιν ὀρθὰc καὶ κλητικάc.

Δυϊκά. Τὼ Μενέλεω: πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ω̅ λήγουcα ὁμόφωνον ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν. 10 τοῖν Μενέλεῳν: τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ο̅ εἰc ω̅· διὸ καὶ τὸ ι̅ ἔχει· πᾶcα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παντὸc ἀριθμοῦ τὸ ι̅ ἔχει. ὦ Μενέλεω: εἴρηται.

Πληθ. Οἱ Μενέλεῳ: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ο̅ εἰc ω̅, καὶ τὸ ι̅ ἔχει· πᾶcα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν ἀρcενικῶν

[Discr. scr. in MCBFb] **2** τοῦ Μενέλεω] τοῦ Μενέλεωc M | εἰc ο̅c̅ BFb, εἰc ω̅c̅ *in* εἰc οc *corr.* M^1, εἰc ω̅c̅ C ‖ **3** *ante* Ἀττικοὶ *add* ὡc C, *qui om* εἰc ω̅c̅ | εἰc ω̅c̅ ἀττικοὶ F | εἰc ε̅] εἰc ω̅ C ‖ **5** εὑρεθείη] εὑρεθῇ C | κοινῷ] κυνῷ M ‖ **6** τρέπουcιν αὐτό M, αὐτὸ τρέπουcι (cιν C) CBFb | φθάcῃ MBFb, φθάcει C ‖ **7** *ante prius* πᾶcα *add* ἡ MB ‖ **9** τὸν Μενέλεων] τῶν Μενέλεων C ‖ **10** εἰc c̅] εἰc c̅c̅ C | ἔχῃ BFb, ἔχει MC ‖ **11** τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον *B* Fb | αὐτῶν] αὑτῶν C ‖ **12** ὁ Πέρcιc M | ὅτι MCF, ὡc Bb ‖ **13** οἱ *om* M ‖ **14** ποιοῦcιν M, ἔχουcιν CBFb ‖ **16** τὴν εὐθεῖαν MC, τὴν εὐθείαν F, τὴν ὀρθὴν Bb ‖ **17** κοινοῦ *ex* κυνοῦ *corr.* M^1 ‖ **18** ἐπὶ *habent* CBFb, *om* M ‖ **19** Πληθ. Οἱ Μενέλεῳ *om* C | κοινοῦ *ex* κυνοῦ *corr.* M^1 ‖ **20** καὶ τὸ ι̅ ἔχει MBb, ἔχει γὰρ τὸ ι̅ C, ἔχει δὲ καὶ τὸ ι̅ F | *post* ἀρcεν. *add* τε CBFb

[Testim. ex **ΣE**] **2** μεταποιοῦcιν εἰc ω̅c̅ Ἀττικοὶ E^g, μεταποιοῦντεc (μεταποιοῦcιν *ed. pr.*) εἰc ω̅c̅ (οἱ *add Bas. II*) Ἀττικοὶ E^b ‖ **6** φθάcῃ *testantur etiam* **E** ‖ **7** ἡ, *quod ante* πᾶcα *add* MB, *om* **E**; αἱ πτώcειc ἅπαcαι $\Sigma^?$ ‖ **10** ἔχῃ *habent etiam* Σ^χ (*262, 13* g) E^g; *at* ὅταν ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον E^b (*in Bas. II; cet. enim canonem om*) ‖ **11** τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον *transp.* Σ^χ $E^g E^b$ (*in Bas. II*) ‖ **12** *coniunctionem* ὅτι *testantur etiam* Σ^χ (*262, 17* g): εἴρηται ὅτι τὰ εἰc ω̅c̅ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν ‖ **13** οἱ *ante* Ἀττικοὶ *add* Σ^χ (*262, 19* g): ἄλλωc τε δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ — *et* **E**: ὦ Μενέλεωc. ὁ κανών; οἱ Ἀττικοὶ τὰc αὐτὰc — ‖ **14** ἔχουcιν, *non* ποιοῦcιν, *praebent* Σ^χ **E** ‖ **16** τὴν εὐθεῖαν *testantur* Σ^χ (*262, 30* g) E^g ‖ **18** ἐπὶ *ante* παντὸc *habent* Σ^χ (*263, 2* g) E^g ‖ **20** *ex vario modo quo adscripti* ι̅ *mentio fit haud scio an suspicio oriatur, ea verba originem duxisse ex* Σ^χ (*263, 22* g): καὶ μένει τὸ ι̅ προcγεγραμμένον ἀναγκαίωc, *aut* E^b: ἔχει δὲ καὶ τὸ ι̅ προcγεγραμμένον | *ad* τε *voculam in interpolatis codd. post* ἀρcενικῶν *insertam cfr.* Σ^χ (*263, 23* g): ἀρcενικῶν ἢ θηλυκῶν (*in* V), ἀρcενική τε ἢ θηλυκή (*in* NC); *et* (*263, 26* g): πρόcκειται

καὶ θηλυκῶν εἰς φωνῆεν λήγουσα εἰς ῑ θέλει λήγειν. τῶν Μενέλεων: εἴρηται. τοῖς Μενέλεῳς: πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ῑ λήγουσα προσθέσει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν δοτικήν· ἀναγκαίως οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ ῑ γράφεται. τοὺς Μενέλεως: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε τροπῇ τοῦ ō εἰς ω̄, τὸ μέντοι ῡ ἐξέπεσεν διὰ τὴν κακοφωνίαν. ὦ Μενέλεῳ: εἴρηται.

Κανὼν ιη΄.

Ἑνικά. Ὁ ἅλς τοῦ ἁλός: πᾶν ὄνομα εἰς δύο σύμφωνα λῆγον διὰ δύο συμφώνων κλίνεται, Τίρυνς Τίρυνθος, μάκαρς μάκαρτος· εἰ οὖν ἅλς ἔδει ἅλτός, ἀλλ' ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς εὐθείας ἔμελλεν ψιλοῦσθαι ἡ γενική, ὑπεστάλη τὸ τ, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα ὅτε μέν ἐστι θηλυκὸν καὶ δηλοῖ τὴν θάλασσαν ἕως
986b τῶν ἑνικῶν κλίνεται μόνον, ὅτε δὲ ἀρσενικὸν δι' ὅλου κλίνεται. τῷ ἁλί, τὸν ἅλα, ὦ ἅλς: τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν.

Δυϊκά. Τὼ ἅλε, τοῖν ἁλοῖν, ὦ ἅλε.

Πληθ. Οἱ ἅλες, τῶν ἁλῶν, τοῖς ἁλσί: εἴπομεν ὡς τὰ εἰς c̄ λήγοντα μετὰ μακρᾶς περισσοσυλλάβως κλινόμενα καὶ μὴ συναιρούμενα κατὰ τὴν γενικὴν προσθέσει τοῦ ῑ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ. τοὺς ἅλας, ὦ ἅλες.

Κανὼν ιθ΄.

Ἑνικά. Ὁ Ἀλκμάν τοῦ Ἀλκμᾶνος: τὰ εἰς ᾱν̄ καὶ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ καὶ προσθέσει τοῦ οc̄ κλίνεται, παιᾶνος Τιτᾶνος Πα-

---

[Discr. scr. in MCBFb] **1** *post* θηλυκῶν *add* ὀνομάτων F ‖ **2** εἴρηται *om* Bb ‖ **5** τοῦ ō] τὸ ō B | μέντοι M, δὲ CBFb | ἐξέπεσεν M, ἐξέπεσε CBFb ‖ **6** ὦ Μενέλεως C | εἴρηται MF, εἴρηται. τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν B, ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ C, εἴρηται ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν b ‖ **10** ἀλτός F | ἔμελλεν M, ἔμελλε CBFb ‖ **11** ὑπεστάλη — ἡ γενική *om* C ‖ **13** *ante* μόνον *add* καὶ M ‖ **14** λήγοντα *om* F ‖ **17** ἁλσί MCF, ἁλσίν Bb | εἴπομεν — ποιεῖ (**19**) *om* F | ὡς MC, ὅτι Bb ‖ **18** περισσοσυλλάβως MC, περιττοσυλλάβως Bb ‖ **22** Ἀλκμάν] Ἀλμάν M | ἀλκμάνος C

[Testim. ex *ΣE*] «ἀρσενικῶν ἢ θηλυκῶν» (*in* V), πρόσκειται «ἀρσενικὴ ἢ θηλυκή» (*in* NC). — ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν *E*[b] ‖ **5** δὲ *pro* μέντοι *fortasse ortum ex* Σ^χ (*264,30* g): ἀποβάλλει (ἀποβάλλουσι V) δὲ τὸ ῡ, *aut E*: τὸ δὲ ῡ ἐξέπεσε διὰ τὴν κ. ‖ **6** εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ Σ^χ (*265, 15* g), τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν *E*[s], τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητικὴ *E*[b] (*in Bas. II; cet. om*) ‖ **10** ἀλτός Σ^χ *267, 25* g (*in* NC) | ἔμελλε *sine* ν *ephelcystico habent* Σ^χ (*266, 1* g) Σ^σ *E*[s], δασυνομένης τῆς εὐθείας ἠναγκάζετο ψιλοῦσθαι ἡ γενικὴ *E*[b] ‖ **13** καὶ *ante* μόνον *in* M *librarii errore videtur additum*, *nam* ἕως τῶν ἑνικῶν κλίνεται μόνον Σ^χ (*268, 8* g), ἕως τῶν ἑνικῶν κλίνεται *E*[s] ‖ **17** *coniunctio* ὅτι (*in* B) *orta videtur ex* Σ^χ (*269, 15* g): εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς c̄ λήγουσα ‖ **18** περιττοσυλλάβως Σ^χ *E*[s]

νός, ὅτε ἀρσενικόν ἐστι. τῷ Ἀλκμᾶνι, τὸν Ἀλκμᾶνα, ὦ Ἀλκμάν: τὰ εἰς ἀμετάβολον ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, ὦ λιμήν, ὦ ἀστήρ, πλὴν τοῦ ἄνερ πάτερ cῶτερ δᾶερ.

Δυϊκά. Τὼ Ἀλκμᾶνε, τοῖν Ἀλκμάνοιν, ὦ Ἀλκμᾶνε.

Πληθ. Οἱ Ἀλκμᾶνες, τῶν Ἀλκμάνων, τοῖς Ἀλκμᾶσι, τοὺς Ἀλκμᾶνας, ὦ Ἀλκμᾶνες.

Κανὼν κʹ.

Ἑνικά. Ὁ cωλήν τοῦ cωλῆνος, ὁ ποιμήν τοῦ ποιμένος: τῶν εἰς ην ὀξυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ μ ἐπὶ τῆς εὐθείας διὰ τοῦ ε κλίνεται, ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ μ τὸ η φυλάσσει· καὶ τὸ αὐχήν οὖν αὐχένος ἐκλίθη· αὐχμήν γὰρ τὸ ἐντελέστερον. τῷ cωλῆνι, τὸν cωλῆνα, ὦ cωλήν.

Δυϊκά. Τὼ cωλῆνε, τοῖν cωλήνοιν, ὦ cωλῆνε.

Πληθ. Οἱ cωλῆνες, τῶν cωλήνων, τοῖς cωλῆσι, τοὺς cωλῆνας, ὦ cωλῆνες.

Κανὼν καʹ. 987 b

Ἑνικά. Ὁ Ἕλλην τοῦ Ἕλληνος, ὁ τέρην τοῦ τέρενος: τῶν εἰς ην βαρυτόνων ὅσα μέν ἐστι μονογενῆ τὸ η τηρεῖ, ὅσα δὲ ἔχει οὐδετέρου παρασχηματισμὸν διὰ τοῦ ε κλίνεται, Ἕλληνος Γέρηνος· τέρενος δὲ ὅτι τὸ τέρεν καὶ ἄρσενος ὅτι τὸ ἄρσεν. τῷ Ἕλληνι, τὸν Ἕλληνα, ὦ Ἕλλην: τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλ-

---

[Discr. scr. in MCBFb] **1** ἐστι MCBF, ἐστιν b | τῷ Ἀλκαμᾶνι C | ὦ Ἀλκμᾶν C ‖ **2** *post* ἀμετάβολον *add* λήγοντα C ‖ **3** δᾶερ MBFb, δάερ C ‖ **4** Τὼ] τῶι M ‖ **5** Ἀλμᾶνες M | Ἀλμάνων M | Ἀλκμᾶσι] Ἀλμᾶσι *et supra* μ *posito* κ M[1], Ἀλκμάσι C ‖ **6** Ἀλκμάνας C ‖ **8** ὁ cωλήν τοῦ cωλῆνος, ὁ ποιμήν τοῦ ποιμένος CBFb, ὁ ποιμήν τοῦ ποιμένος, ὁ cωλήν τοῦ cωλῆνος M ‖ **9** τὸ μ] τὸ μη C | ἐπὶ τῆς εὐθείας MBb, ἐπ' εὐθείας CF ‖ **10** ἔχει] ἔχῃ F ‖ **11** αὐχμήν BFb, αὐχήν MC | *post* γὰρ *add* ἦν CBFb | cωλῆνα] cωλὴν C ‖ **17** τέρενος *in* τέρηνος *mutavit* C[1] ‖ **18** ἐστι Bb, ἐστιν C, εἰσι MF ‖ **19** Γέρηνος] τέρηνος F ‖ **20** τὸ *ante* τέρεν *supra lineam add* B, *om* C | τὸ ἄρσεν] ἄρσεν F, καὶ ἄρσεν *sed supra* καὶ *posito* τὸ B

[Testim. ex *ΣE*] **2** λήγοντα *add* Σ^{χ} (*272, 8* g): ἰστέον ὅτι καθόλου τὰ εἰς ἀμετάβολα (ἀμετάβολον V) λήγοντα ὀξύτονα —, E^{g}: τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα ὀξύτονα —, E^{b}: τὰ εἰς ἀμετάβολον (ἀμετάβολα *Bas. II et ed. Wald.*) λήγοντα ὀξύτονα (ὀξύτονα *om. Bas. I*), *om* Σ^{σ}: τὰ εἰς ἀμετάβολα ὀξύτονα ‖ **3** δᾶερ *praebent etiam* Σ^{χ} (*272, 16 sqq.* g) Σ^{σ} ‖ **8** ὁ cωλήν τοῦ cωλῆνος, ὁ ποιμήν τοῦ ποιμένος *praebent etiam* Σ^{χ} *274,9* g (*in* V, *nam* NC *om* ποιμήν) Σ^{σ}, *unum* cωλήν *in* κανὼν κʹ *adferunt* Σ^{ϑ}, cωλήν *pro canone*, ποιμήν *pro paradigmate exhibent* *E* ‖ **9** ἐπ' εὐθείας *E*, ἐπὶ τῆς εὐθείας Σ^{ϑ}, *om* Σ^{χ} *274,30* g ‖ **11** ἦν, *quod post* αὐχμήν γὰρ *legitur in interpolatis codd., fortasse fluxit ex* Σ^{χ} (*274, 32* g): λέγει (λέγουσιν V) ὅτι αὐχμήν ἦν τὸ ἐντελέστερον ‖ **18** ἐστι *etiam* $E^{g}E^{b}$ (*in Bas. I et II*), εἰσι Σ^{χ} (*276, 17* g) $\Sigma^{\vartheta}E^{b}$ (*in ed. pr. et Wald.*)

λοντα τῆc γενικῆc τὴν ἐcχάτην τὸ $\overline{οc}$ ποιεῖ τὴν κλητικήν, ἄρcενος ἄρcεν, Μαχάονοc Μαχᾶον, πλὴν τοῦ ῎Απολλον καὶ Πόcειδον.

Δυϊκά. Τὼ ῞Ελληνε, τοῖν Ἑλλήνοιν, ὦ ῞Ελληνε.

Πληθ. Οἱ ῞Ελληνεc, τῶν Ἑλλήνων, τοῖc ῞Ελληcι, τοὺc ῞Ελληναc, ὦ ῞Ελληνεc.

Κανὼν κβ'.

Ἑνικά. Ὁ δελφίν τοῦ δελφῖνοc: τὰ εἰc $\overline{ιν}$ ὀξύνεται καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ῑ καὶ προcθέcει τοῦ $\overline{οc}$ κλίνεται· δικατάληκτά τε καλεῖται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖc ἀρχαίοιc εἰc $\overline{ιc}$ λήγει, παρὰ δὲ τοῖc νεωτέροιc εἰc $\overline{ιν}$, δελφίν ἀκτίν ῥίν. τῷ δελφῖνι, τὸν δελφῖνα, ὦ δελφίν.

Δυϊκά. Τὼ δελφῖνε, τοῖν δελφίνοιν, ὦ δελφῖνε.

Πληθ. Οἱ δελφῖνεc, τῶν δελφίνων, τοῖc δελφῖcι, τοὺc δελφῖναc, ὦ δελφῖνεc.

Κανὼν κγ'.

Ἑνικά. Ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνοc: τὰ εἰc $\overline{υν}$ προcθέcει τοῦ $\overline{οc}$ κλίνεται, μόcυνοc Φόρκυνοc. τῷ Φόρκυνι, τὸν Φόρκυνα, ὦ Φόρκυν.

Δυϊκά. Τὼ Φόρκυνε, τοῖν Φορκύνοιν, ὦ Φόρκυνε.

Πληθ. Οἱ Φόρκυνεc, τῶν Φορκύνων, τοῖc Φόρκυcι, τοὺc Φόρκυναc, ὦ Φόρκυνεc.

988b

Κανὼν κδ'.

Ἑνικά. Ὁ Θέων τοῦ Θέωνοc, ὁ cώφρων τοῦ cώφρονοc, ὁ λέων τοῦ λέοντοc: τῶν εἰc $\overline{ων}$ ἀρcενικῶν βαρυτόνων τὰ μὲν παρώνυμα διὰ τοῦ $\overline{ω}$ κλίνεται, Θέωνοc Ἱέρωνοc Δίωνοc, τὰ δὲ κοινὰ τῷ γένει διὰ τοῦ $\overline{ο}$, οἷον γείτονοc cώφρονοc, τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὸν

[Discr. scr. in MCBFb] **1** τὸ $\overline{οc}$ CBFb, $\overline{οc}$ M || **2** Μαχάωνοc C | Μαχᾶον] Μαχάων C, Μαχάον F | ῎Απολλον καὶ Πόcειδον MF, ῎Απολλον (*ex* ᾿Απόλλων *corr.*) Πόcειδον C, ὦ ῎Απολλον ὦ Πόcειδον Bb || **7** *ante* ὀξύνεται *add* καὶ CBb, λήγοντα καὶ F | ὀξύνεται MBFb, δαcύνεται C || **8** τε *om* B || **10** δελφίν ἀκτίν ῥίν] δελφίν καὶ δελφίc, ἀκτίν καὶ ἀκτίc, ῥίν καὶ ῥίc F || **15** Φόρκυν] Φόρκυc C | *post* Φόρκυνοc *add* ὁ μόcυν τοῦ μόcυνοc F || **16** μόcυνοc] μόccυνοc M || **18** οἱ Φόρκυνεc *sed supra* υ *scriptum* οι M¹ || **21** cώφρωνοc M, cώφρονοc *ex* cώφρωνοc *corr.* C¹ || **23** Θέωνοc — Δίωνοc MC, Θέων Θέωνοc, Ἱέρων Ἱέρωνοc, Δίων Δίωνοc Bb, Θέων Θέωνοc, Δίων Δίωνοc, Ἱέρων Ἱέρωνοc F || **24** οἷον *om* CBFb

[Testim. ex *ΣE*] **1** τὸ $\overline{οc}$ *testantur* $Σ^χ$ (*277, 12* g) E^s || **2** *sine dubio Choeroboscus legit* Ποcείδαον ($Σ^χ$ *277, 19 sqq.* g), *quod nescio an in Theodosiano canone sit restituendum, in quo de barytonis docetur.* Πόcειδον $Σ^σ$ || **7** καὶ *ante* ὀξύνεται *add* $Σ^σ E^s E^b$ (*sed ed. Wald. om*). $Σ^ϑ$: πάντα γὰρ τὰ εἰc $\overline{ιν}$ ὀξύνονταί τε καὶ προcθέcει τοῦ $\overline{οc}$ κλίνονται || **23** Θέων Θέωνοc, Δίων Δίωνοc, Ἱέρων Ἱέρωνοc E^s. Ἱέρων Ἱέρωνοc *om* E^b || **24** οἷον *om* E^s *quae traic.* cώφρονοc γείτονοc, *habent* E^b

διὰ τοῦ αινα διὰ τοῦ ντ, οἷον δράκων δράκοντος ὅτι δράκαινα, θεράπων θεράποντος ὅτι θεράπαινα. τῷ Θέωνι, τῷ σώφρονι, τῷ λέοντι. τὸν Θέωνα, τὸν σώφρονα, τὸν λέοντα. ὦ Θέων, ὦ σῶφρον, ὦ λέον.

Δυϊκά. Τὼ Θέωνε, τὼ σώφρονε, τὼ λέοντε. τοῖν Θεώνοιν, τοῖν σωφρόνοιν, τοῖν λεόντοιν. ὦ Θέωνε, ὦ σώφρονε, ὦ λέοντε.

Πληθ. Οἱ Θέωνες, οἱ σώφρονες, οἱ λέοντες. τῶν Θεώνων, τῶν σωφρόνων, τῶν λεόντων. τοῖς Θέωσι, τοῖς σώφροσι, τοῖς λέουσι: ὅτι κατὰ τὴν παραλήγουσαν ἰσοχρονεῖν θέλει ταῖς ἄλλαις πλαγίοις τῶν πληθυντικῶν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ μείζονα χρόνον ἔχειν, οὐδέποτε δὲ ἐλάττονα· μείζονα οὖν χρόνον ἔχει ὡς ἐπὶ τοῦ τοῖς Νέστορσι. τοὺς Θέωνας, τοὺς σώφρονας, τοὺς λέοντας. ὦ Θέωνες, ὦ σώφρονες, ὦ λέοντες.

Κανὼν κε΄.

Ἑνικά. Ὁ κοιτών τοῦ κοιτῶνος, ὁ Σαρπηδών τοῦ Σαρπηδόνος, ὁ ἀλεκτρυών τοῦ ἀλεκτρυόνος: τῶν εἰς ων ὀξυτόνων ὅσα μέν ἐστι περιεκτικὰ τὸ ω φυλάσσει, φοινικῶνος ἀμπελῶνος, ὅσα δὲ εἰς δων λήγει διὰ τοῦ ο κλίνεται, Σαρπηδόνος Μακεδόνος, καὶ ὅσα εἰς ων καθαρὸν λήγει καὶ βραχεῖ διχρόνῳ παραλήγεται, περικτιόνος ἀλεκτρυόνος. τῷ κοιτῶνι, τῷ Σαρπηδόνι, τῷ ἀλεκτρυόνι. τὸν κοιτῶνα, τὸν Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρυόνα. ὦ κοιτών, ὦ Σαρ- 989b πηδών, ὦ ἀλεκτρυών.

Δυϊκά. Τὼ κοιτῶνε, τὼ Σαρπηδόνε, τὼ ἀλεκτρυόνε. τοῖν κοιτώνοιν, τοῖν Σαρπηδόνοιν, τοῖν ἀλεκτρυόνοιν. ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, ὦ ἀλεκτρυόνε.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** *post* τοῦ ντ *add* κλίνεται BFb | οἷον *om* F | δράκων *ex* δράκον *corr.* M | δράκανα C || **3** τὸν Θέωνα *ex* τῷ Θέωνι *corr.* C[1] | τὸν λέοντα *om* C || **4** ὦ σώφρον C | λέον BFb, λέον *in* λέων *mutavit* M[1], λέων *in* λέον *corr.* C || **5** Θεώνοιν] Θεωνοιν M || **6** ὦ Θέωνες (*et supra* ω *est* ο). ὦ σώφρονες. ὦ λέοντες M || **8** Θεόνων *in* Θεώνων *corr.* M[1] || **10** λέουσι MCF, λέουσιν Bb || **11** πλαγίοις M, πλαγίαις CBFb | τῶν πληθυντικῶν *post* πλαγ. *om* CBFb || **12** ἔχειν M, ἔχει CF, θέλει ἔχειν Bb || **13** Νέστορσι *ex* Νέστωρσι *corr.* C[1] | σώφρονας] φρονας F || **14** ὦ Θέωνες — ὦ λέοντες *om* C || **16** ὁ κοιτῶν F | ὁ Σαρπιδῶν τοῦ Σαρπιδόνος M || **17** ὁ ἀλεκτρύων τοῦ ἀλεκτρύονος C | τοῦ ἀλεκτρυῶνος B || **18** *post* φυλάσσει *add* καὶ ἐπὶ γενικῆς F || **19** Σαρπιδόνος M || **20** βραχεῖ] βραχὺ C | περικτίονος C || **21** ἀλεκτρύονος C | Σαρπιδόνι M | ἀλεκτρύονι C || **22** Σαρπιδόνα M | Σαρπιδών M, Σαρπηδόν F || **23** ἀλεκτρυόν CF || **24** Σαρπιδώνε M | ἀλεκτρυώνε M || **25** κοιτώνοιν *ex* κοιτόνοιν *corr.* M | τὸν Σαρπιδόνοιν M || **26** ὦ Σαρπιδῶνε M

[Testim. ex ΣE] **1** κλίνεται (*seu* κλίνονται) *post* τοῦ ντ *add* Σ^{χ} (*288, 29* g) Σ^{σ} *E* || **10** λέουσιν *cum* ν *ephelcystico hab.* Σ^{χ} (*291, 3* g) E^{s} || **11** πλαγίαις E^{s} | τῶν πληθυντικῶν *post* πλαγίαις *om* E^{s} || **18** καὶ ἐπὶ γενικῆς *add post* φυλάσσει Σ^{ϑ} *E*, ἐπὶ τῆς γενικῆς Σ^{χ} (*295, 11* g)

Πληθ. Οἱ κοιτῶνεc, οἱ Cαρπηδόνεc, οἱ ἀλεκτρυόνεc. τῶν κοιτώνων, τῶν Cαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρυόνων. τοῖc κοιτῶcι, τοῖc Cαρπηδόcι, τοῖc ἀλεκτρυόcι. τοὺc κοιτῶναc, τοὺc Cαρπηδόναc, τοὺc ἀλεκτρυόναc. ὦ κοιτῶνεc, ὦ Cαρπηδόνεc, ὦ ἀλεκτρυόνεc.

Κανὼν κϛ'.

Ἑνικά. Ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφῶντοc, ὁ Ποcειδῶν τοῦ Ποcειδῶνοc, ὁ ταῶν τοῦ ταῶνοc: τὰ εἰc ω̄ν̄ περιcπώμενα διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλίνεται, Ξενοφῶντοc Ἀγλαοφῶντοc· cεcημείωται τὸ Ποcειδῶν· τὸ γὰρ ταῶν καὶ Τυφῶν ὡc καὶ εἰc ωc λήξαντα, καὶ Τυφῶc καὶ ταῶc γὰρ λέγεται, οὐκ ἠκολούθηcε τῇ κλίcει τῶν περιcπωμένων. τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποcειδῶνι, τῷ ταῶνι. τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποcειδῶνα, τὸν ταῶνα. ὦ Ξενοφῶν, ὦ Πόcειδον, ὦ ταῶν.

Δυϊκά. Τὼ Ξενοφῶντε, τὼ Ποcειδῶνε, τὼ ταῶνε. τοῖν Ξενοφώντοιν, τοῖν Ποcειδώνοιν, τοῖν ταώνοιν. ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποcειδῶνε, ὦ ταῶνε.

Πληθ. Οἱ Ξενοφῶντεc, οἱ Ποcειδῶνεc, οἱ ταῶνεc. τῶν Ξενοφώντων, τῶν Ποcειδώνων, τῶν ταώνων. τοῖc Ξενοφῶcι, τοῖc Ποcειδῶcι, τοῖc ταῶcι. τοὺc Ξενοφῶνταc, τοὺc Ποcειδῶναc, τοὺc ταῶναc. ὦ Ξενοφῶντεc, ὦ Ποcειδῶνεc, ὦ ταῶνεc.

990 b Κανὼν κζ'.

Ἑνικά. Ὁ θώραξ τοῦ θώρακοc: τὰ εἰc ᾱξ̄ ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν διὰ τοῦ κ̄ κλίνεται, αὔλακοc πίδακοc· cεcημείωται τὸ ἅρπαξ ἅρπαγοc. τῷ θώρακι, τὸν θώρακα, ὦ θώραξ: τὰ εἰc διπλοῦν λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, ὦ Πέλοψ, ὦ Ἄραψ· cεcημείωται τὸ ὦ γύναι καὶ τὸ Ζεῦ ἄνα, ὅτι ἀποβολὴν ἐποιήcαντο τοῦ ξ̄.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** κοιτῶνεc *ex* κοιτόνεc *corr.* M[1] | οἱ Cαρπιδῶνεc M | οἱ ἀλεκτρυῶνεc M || **2** κοιτόνων M | Cαρπιδόνων M || **3** Cαρπηδόcι] ἀρπιδόcι M | τοῖc ἀλεκτρυόcι τοῖc Cαρπηδόcι *traicit* F | ἀλεκτρυόcιν C || **4** Cαρπιδόναc M | Cαρπηδόνεc] Cαρπήδωνεc M || **5** ἀλεκτρυῶνεc M || **8** τοῦ Ποcειδῶντοc C | ταῶν F, ταών MCBb | τοῦ ν̄τ̄] τοῦ τ̄ M || **10** ταῶν F, ταών MCBb | Τυφῶν CF, Τυφών MBb | λήξαντα MBFb, λήξαντοc C | καὶ *ante* Τυφῶc *om* CBFb | Τυφῶc CF, Τυφώc MBb | ταῶc F, ταώc MCBb || **11** γὰρ *om* CBFb | λέγεται] λεγόμενα F, *om* Bb | ἠκολούθηcε M, ἠκολούθηcεν C, ἠκολούθηcαν BFb | τῇ κλήcει CF | τῶν περιcπωμένων] τὸ περιcπώμενον C || **13** ὦ Πόcειδον b, ὦ Ποcειδόν M, ὦ Ποcειδών C, ὦ Πόcειδον *ex* ὦ Ποcειδῶν *corr.* B, ὦ Πόcειδων *sed supra* ω *posito* ο F | ὦ ταών MCBb, ὦ τάων F || **23** ὁ θῶραξ C, ὁ θάραξ F | εἰc ᾱξ̄] εἰc ξ̄ C || **24** *ante* αὔλακοc *add* θώρακοc CBFb | πίδακοc CFb, πήδακοc MB || **25** ὦ θῶραξ C, *om* M || **26** ὦ Πέλωψ MC | ὦ Ἄραψ M, ὦ ἄραψ. ὦ φοῖνιξ. ὦ χάραξ Cb, ὦ χάραψ. ὦ ἄραψ. ὦ φοῖνιξ B, ὦ χάραξ, ὦ φοῖνιξ, ὦ ἄραψ F || **27** *ante* Ζεῦ *add* ὦ F

[Testim. ex *ΣE*] **8** ταῶν *et* **10** Τυφῶν *circumflexo accentu instructa praebent* $Σ^χ$ (*299, 26 sqq.* g) $Σ^σ$, ταῶν *etiam* E^b (*in Bas. II, cet. om*) || **24** θώρακοc *exemplum add* $Σ^χ$ (*303, 29* g) *E*

Δυϊκά. Τὼ θώρακε, τοῖν θωράκοιν, ὦ θώρακε.

Πληθ. Οἱ θώρακες, τῶν θωράκων, τοῖς θώραξι: αὗται αἱ δοτικαὶ διχῶς κανονίζονται, ἢ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν προσλαμβανούσης πρὸ τοῦ ῑ τὸ c̄ καὶ συναιρούσης τὸ κ̄c̄ εἰς ξ̄ καὶ τὸ π̄c̄ εἰς ψ̄, οἷον Φοίνικι, καὶ προσλαμβάνει τὸ c̄ πρὸ τοῦ ῑ, λοιπὸν συναίρεσις τοῦ κ̄c̄ εἰς ξ̄, Φοίνικσι Φοίνιξι, ὁμοίως Πέλοπι Πέλοψι· ἢ ἀπὸ τῆς εὐθείας· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα εἰς διπλοῦν λήγουσα προσθέσει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, Πέλοψι Φοίνιξι. τοὺς θώρακας, ὦ θώρακες.

Κανὼν κη΄.

Ἑνικά. Ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκος, ὁ βουπλὴξ τοῦ βουπλῆγος: τῶν εἰς η̄ξ̄ ἀρσενικῶν ὅσα μέν ἐστιν ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ̄ κλίνεται, νάρθηκος σκώληκος· ὅσα δὲ σύνθετα διὰ τοῦ γ̄, οἰστροπλὴξ οἰστροπλῆγος, ἀκανθοπλὴξ ἀκανθοπλῆγος. τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλῆγι. τὸν μύρμηκα, τὸν βουπλῆγα. ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ.

Δυϊκά. Τὼ μύρμηκε, τὼ βουπλῆγε. τοῖν μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν. ὦ μύρμηκε, ὦ βουπλῆγε.

Πληθ. Οἱ μύρμηκες, οἱ βουπλῆγες. τῶν μυρμήκων, τῶν βουπλήγων. τοῖς μύρμηξι, τοῖς βουπλῆξι. τοὺς μύρμηκας, τοὺς βουπλῆγας. ὦ μύρμηκες, ὦ βουπλῆγες.

Κανὼν κθ΄. 991b

Ἑνικά. Ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ τοῦ τέττιγος, ὁ ὀμῆλιξ τοῦ ὀμήλικος: τὰ εἰς ῑξ̄ ἀρσενικὰ εἰ μὲν ἁπλᾶ εἴη διὰ τοῦ κ̄ κλίνεται, Φοίνικος πέρδικος· σεσημείωται τὸ τέττιγος· τὰ δὲ σύνθετα ὁμοίως τοῖς ἁπλοῖς κλίνεται, καλλίτριχος ὁμήλικος. τῷ πέρδικι, τὸν πέρδικα, ὦ πέρδιξ.

[Discr. scr. in MCBFb] **2** θώραξιν Bb | *post* θώραξι *add* τοὺς θώρακας C | *post* αὗται *add* δὲ C ‖ **3** προσλαμβάνουσις M ‖ **5** οἷον Φοίνικι *in mg. add* B² | καὶ προσλαμβάνει — Φοίνικσι (6) *om* CFb ‖ **6** *ante* Φοίνικσι *add* οἷον B | Φοίνιξι CF, Φοίνιξιν MBb | Πέλοπι MF, Πέλωπι C, Πέλοπσι Bb | Πέλοψι MCBF, Πέλοψιν b ‖ **8** *ante* Πέλοψι *add* Πέλοψ BFb | Πέλωψι C | *ante* Φοίνιξι *add* Φοῖνιξ Bb, φοίνιξ F ‖ **10** μύρμηξ *ex* μύρμιξ *corr.* C¹ | ὁ βούπληξ τοῦ βούπληγος C ‖ **11** ἁπλὰ F | *post* ἁπλᾶ *add* βαρύνεται καὶ CBFb | τοῦ κ̄ MF, τοῦ η̄ CBb ‖ **12** σκόληκος M | *post* σύνθετα *add* ὀξύνεται καὶ CBFb | *post* τοῦ γ̄ *add* κλίνεται CBFb ‖ **18** τοῖς βούπληξιν C ‖ **19** τοὺς βούπληγας C | ὦ βούπληγες C ‖ **21** ὁ τέτιξ τοῦ τέτιγος F ‖ **22** ὁ ὁμήλιξ CF ‖ **23** σεσημείωται τὸ] σεσημειωμένου τοῦ C | τὸ τέττιγος] τοῦ τέτιγος F ‖ **24** τῷ πέρδικη M

[Testim. ex ΣE] **11—12** *quae interpolati codices addunt* βαρύνεται καὶ *et* ὀξύνεται καὶ *non legerunt* Σχ Σσ; *in explanationibus enim praebent* Σσ: τῶν δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν σαφὴς ὁ κανών. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ μὲν ἁπλᾶ ὡς ἐπίπαν βαρύνεται, νάρθηξ πήληξ, τὰ δὲ σύνθετα ὀξύνεται, οἰστροπλὴξ ἀκανθοπλήξ, *et* Σχ (*308,31* g): ταῦτα δὲ πάντα σύνθετα ἀπὸ ῥήματος ὀξύτονά εἰσι καὶ ἐπίθετα καὶ κοινὰ τῷ γένει. *sumpta autem sunt quae in* CBF *leguntur ex* Eg: τῶν εἰς η̄ξ̄ ἀρσενικῶν βαρυτόνων

Δυϊκά. Τὼ πέρδικε, τοῖν περδίκοιν, ὦ πέρδικε.
Πληθ. Οἱ πέρδικες, τῶν περδίκων, τοῖς πέρδιξι, τοὺς πέρδικας, ὦ πέρδικες.

Κανὼν λ΄.

Ἑνικά. Ὁ δοῖδυξ τοῦ δοίδυκος, ὁ Βέβρυξ τοῦ Βέβρυκος: ὅσα τῶν εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγεται διὰ τοῦ κ κλίνεται, κήρυκος δοίδυκος, καὶ ὅσα διὰ δύο συμφώνων ἐκφέρεται, ὧν τὸ ἓν τῆς πρώτης ἐστὶ συζυγίας τῶν βαρυτόνων, Βέβρυκος ἄμπυκος. τῷ δοίδυκι, τὸν δοίδυκα, ὦ δοῖδυξ.
Δυϊκά. Τὼ δοίδυκε, τοῖν δοιδύκοιν, ὦ δοίδυκε.
Πληθ. Οἱ δοίδυκες, τῶν δοιδύκων, τοῖς δοίδυξι, τοὺς δοίδυκας, ὦ δοίδυκες.

Κανὼν λα΄.

Ἑνικά. Ὁ βῶξ τοῦ βωκός: τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ κλίνεται, βωκός πτωκός, πλὴν τοῦ ῥωγός· ῥώξ δέ ἐστιν εἶδος φαλαγγίου· ἐπὶ γὰρ τῆς σταφυλῆς ῥάξ λέγεται θηλυκῶς. τῷ βωκί, τὸν βῶκα, ὦ βῶξ.
Δυϊκά. Τὼ βῶκε, τοῖν βωκοῖν, ὦ βῶκε.
Πληθ. Οἱ βῶκες, τῶν βωκῶν, τοῖς βωξί, τοὺς βῶκας, ὦ βῶκες.

Κανὼν λβ΄.

Ἑνικά. Ὁ λουτήρ τοῦ λουτῆρος, ὁ αἰθήρ τοῦ αἰθέρος:
992b τῶν εἰς ηρ ὀξυτόνων ὅσα μὲν ἔχει τὸ τ διὰ τοῦ η κλίνεται, καμπτῆρος ἐλατῆρος, σεσημειωμένου τοῦ πατέρος ἀστέρος· ὅσα δὲ μὴ ἔχει τὸ τ διὰ τοῦ ε κλίνεται, αἰθέρος δαέρος, σεσημειωμένου τοῦ σπινθῆρος Ἐλευθῆρος. τῷ λουτῆρι, τὸν λουτῆρα, ὦ λουτήρ.
Δυϊκά. Τὼ λουτῆρε, τοῖν λουτήροιν, ὦ λουτῆρε.

[Discr. scr. in MCBFb] **2** πέρδιξιν C ‖ **3** πέρδικες *ex* πέρδηκες *corr.* F ‖ **5** ὁ δοίδυξ C | δοίδυκος] ΔΟΙΚΟΣ M, δοίδυκος *ex* δοίδικος *corr.* C ‖ **6** *post* παραλήγεται *add* καὶ C ‖ **7** *post* ὧν τὸ *add* μὲν C ‖ **8** ἐστὶ *om* F ‖ **9** ὦ δοίδυξ CF ‖ **10** δοιδύκοιν *ex* δυδύκοιν *corr.* C¹ ‖ **11** δοίδυξιν C ‖ **14** Ὁ βῶξ τοῦ βωκός *om spatio vacuo relicto* C | *post* ἁπλᾶ *add* ὁ βῶξ τοῦ βωκός. τὰ εἰς ωξ ἁπλᾶ C ‖ **15** *ante* ῥωγός *add* ῥώξ CF ‖ **16** θηλυκος *sed supra* ος *scr.* ῶς F ‖ **17** τὼ βώκε C | βώκοιν F ‖ **18** τοῖς βοξί M, τοῖς βωξίν C ‖ **23** σεσημειωμένου τοῦ] σεσημείωται τὸ C ‖ **24** κλίνεται *om* F | σπηνθῆρος M | Ἐλευθῆρος *om* C

[Testim. ex *ΣE*] ὅσα μὲν ἐστὶ ἁπλᾶ βαρύνεται καὶ διὰ τοῦ κ κλίνεται... ὅσα δὲ σύνθετα ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ γ κλίνεται. *eadem fere habent E*ᵇ ‖ **6** καὶ, *quod post* παραλήγεται *unus* C *addit, irrepsisse videtur ex E*ˢ: ὅσα τῶν εἰς υξ φύσει μακρᾷ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ κ κλίνεται ‖ **7** μὲν *post* ὧν τὸ (*ut* C) *addunt E*ˢ *itemque Σ*ˣ *313,7* g (*in* NC; *at* V: ὧν τὸ ἕτερον) ‖ **8** ἐστὶ *etiam in E*ˢ *deest* ‖ **23** *scriptura codicis* C: σεσημείωται τὸ *fortasse orta est ex Σ*ᵅ: σεσημείωται ἐν τοῖς ἔχουσι τὸ τ δύο, πατήρ καὶ ἀστήρ, καὶ ἐν τοῖς μὴ ἔχουσι δύο, σπινθήρ Ἐλευθήρ

Πληθ. Οἱ λουτῆρες, τῶν λουτήρων, τοῖς λουτῆρσι, τοὺς λουτῆρας, ὦ λουτῆρες.

Κανὼν λγ′.

Ἑνικά. Ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβηρος: τῶν εἰς ηρ βαρυτόνων ὅσα μὲν μακρᾷ παραλήγεται διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, φράτερος Πίερος, ὅσα δὲ βραχείᾳ παραλήγεται διὰ τοῦ η̄ κλίνεται, Ἴβηρος ἐρίηρος· τὸ δὲ πάνθηρ τοῦ ἁπλοῦ τὴν κλίσιν ἐδέξατο. τῷ Πίερι, τὸν Πίερα, ὦ Πῖερ.

Δυϊκά. Τὼ Πίερε, τοῖν Πιέροιν, ὦ Πίερε.

Πληθ. Οἱ Πίερες, τῶν Πιέρων, τοῖς Πίερσι, τοὺς Πίερας, ὦ Πίερες.

Κανὼν λδ′.

Ἑνικά. Ὁ Νέστωρ τοῦ Νέστορος, ὁ κέλωρ τοῦ κέλωρος: τὰ εἰς ωρ βαρύτονα διὰ τοῦ ο̄ κλίνεται· ὅσα δὲ ἔχει τὸ λ̄ διὰ τοῦ ω̄, Μέντορος Ἕκτορος Νέστορος κέλωρος πέλωρος. τῷ Νέστορι, τὸν Νέστορα, ὦ Νέστορ.

Δυϊκά. Τὼ Νέστορε, τοῖν Νεστόροιν, ὦ Νέστορε.

Πληθ. Οἱ Νέστορες, τῶν Νεστόρων, τοῖς Νέστορσι, τοὺς Νέστορας, ὦ Νέστορες.

Κανὼν λε′.

Ἑνικά. Ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος: τὰ εἰς ψ̄ λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ π̄ κλίνεται, Πέλοπος Κύκλωπος λαίλαπος, πλὴν τοῦ Ἄραβος Κίνυφος Χάλυβος. τῷ Κύκλωπι, τὸν Κύκλωπα, ὦ Κύκλωψ.

Δυϊκά. Τὼ Κύκλωπε, τοῖν Κυκλώποιν, ὦ Κύκλωπε. 993b

Πληθ. Οἱ Κύκλωπες, τῶν Κυκλώπων, τοῖς Κύκλωψι, τοὺς Κύκλωπας, ὦ Κύκλωπες.

Τέλος τῶν ἀρσενικῶν.

[Discr. scr. in MCBFb] **4** ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβηρος, ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος *traicit* M | ὁ Ἴβιρ C ‖ **5** φράτερος — κλίνεται (**6**) *om* B ‖ **6** παραλήγεται *om* F | κλίνεται *om* F ‖ **7** πάνθηρ M, πάνθηρος CBFb | κλῆσιν BF ‖ **8** πίερ MCBb, πίηρ F ‖ **14** ὅσα δὲ ἔχει τὸ λ̄ διὰ τοῦ ω̄ *post* Ἕκτορος (**15**) *transp.* F ‖ **15** Νέστορος *om* F | πέλωρος κέλωρος *traicit* F ‖ **16** ὦ νέστορ Cb, ὦ νέστωρ MB, ὦ νέστωρ *et supra* ω *posito* ο F ‖ **17** ὦ Νέστωρε M ‖ **21** τοῦ κύκλωπως M ‖ **22** κλίνονται *et supra* ον *posito* ε F | Πέλωπος C | Κύκλωπος *om* C ‖ **23** κίνυβος C | Κύκλωπα *ex* Κύκλοπα *corr.* M[1] ‖ **28** Τέλος τῶν ἀρσενικῶν *om* MC | *post* τέλος *add* σὺν θεῷ F | *post* ἀρσενικῶν *add* κανόνων Bb

---

[Testim. ex **ΣE**] **4** *nominum ordinem in* M *exhibitum librarii deberi errori ipsius canonis contextus monstrat; praeterea nomini* Πίηρ *prior tribuitur locus in* **Σ**, **E** *autem* Πίηρ *pro canone*, Ἴβηρ *pro paradigmate proponunt* ‖ **7** πάνθηρ *legisse* **Σ** *conicias ex* Σ^{χ} (*320, 16* g): τὸ δὲ πάνθηρ πάνθηρος τοῦ ἁπλοῦ τὴν κλίσιν ἐφύλαξε, Σ^{σ}: τὸ πάνθηρ, ὡς μονοσύλλαβον, Σ^{ϑ}: μόνον τὸ πάνθηρ πάνθηρος σεσημείωται. *at* E^{s}: τὸ δὲ πάνθηρος τοῦ ἁπλοῦ τὴν κλίσιν ἐδέξατο ‖ **16** *veram vocativi formam* Νέστορ *in uno* C *exhibitam legimus etiam in* Σ^{χ} (*321,*

Περὶ θηλυκῶν.

Κανὼν α΄.

Ἑνικά. Ἡ Μοῦςα, ἡ μαῖα, ἡ cφαῖρα, τῆc Μούcηc, τῆc μαίαc, τῆc cφαίραc: τῶν εἰc ᾱ βαρυτόνων θηλυκῶν ὅcα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ᾱ ἢ μετὰ τοῦ ρ̄ τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆc, Μηδείαc φοβερᾶc· ὅcα δὲ πρὸ τοῦ ᾱ ἄλλο cύμφωνον ἔχει, τρέπει αὐτὸ εἰc η̄, δίψα δίψηc, ἄελλα ἀέλληc. τῇ Μούcῃ, τῇ μαίᾳ, τῇ cφαίρᾳ: εἴπομεν ὡc πᾶcα γενικὴ ἰcοcυλλαβοῦcα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰc ῑ ἀνεκφώνητον λήγουcαν μετὰ τοῦ φωνήεντοc τῆc εὐθείαc ἢ μείζονοc ἀντιcτοίχου. τὴν Μοῦcαν, τὴν μαῖαν, τὴν cφαῖραν: εἴπομεν ὡc πᾶcα αἰτιατικὴ ἰcοcυλλαβοῦcα τῇ εὐθείᾳ μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων εἰc ν̄ λήγει. ὦ Μοῦcα, ὦ μαῖα, ὦ cφαῖρα: τὰ εἰc ᾱ καὶ η̄ θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν.

Δυϊκά. Τὰ Μούcα, τὰ μαία, τὰ cφαίρα: πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc η̄ λήγουcα τροπῇ τοῦ η̄ εἰc ᾱ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, τῷ Πέρcῃ τὼ Πέρcα· κἂν εἰc ᾱ δὲ ἢ εἰc ω̄ λήγῃ, ὁμόφωνον ἔχει τὸ δυϊ-

---

[Discr. scr. in MCBFb] **1** Περὶ θηλυκῶν *om* C | *post* θηλυκῶν *add* κανόνων Bb ‖ **3** ἡ μοῦcα τῆc μούcηc. ἡ μαῖα τῆc μαίαc. ἡ cφαῖρα τῆc cφαίραc *traic.* CF ‖ **4** μὲν ἔχει καθαρὸν ἔχει M ‖ **5** *ante* γενικῆc *add* τῆc C | Μηδείαc *ex* Μηδείηc *corr.* C^{1} ‖ **7** *post* ἀέλληc *add* τὸ γὰρ Λήδαc Φιλομήλαc (φιλομήδαc F) Ἀνδρομέδαc Δώριά ἐcτι καὶ τὸ Διοτίμαc Φερετίμαc (Διοτίμα Φερετίμα BF) BFb, τὸ γὰρ Λήδαc Ἀνδρομέδαc Δώριά εἰcιν C | εἴπομεν ὡc — ἀντιcτοίχου (**9**) *om* B ‖ **10** εἴπομεν *ex* εἴπωμεν *corr.* C^{1} | εἴπομεν ὡc *om* F ‖ **11** λήγει] αὐτὴν ἔχει λήγουcαν B ‖ **12** καὶ η̄] καὶ εἰc η̄ F ‖ **14** τὰ μοῦcα. τὰ μαῖα. τὰ cφαῖρα CB ‖ **15** εἰc ᾱ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ CBFb | τῷ πέρcῃ τὰ πέρcα F ‖ **16** κἂν εἰc ᾱ δὲ MCF, εἰ δὲ εἰc ᾱ Bb | λήγῃ F, λήγει MCBb

---

[Testim. ex *ΣE*] *18 g*) E^{g} ‖ *p.* **24, 28** *subscriptionem non habemus nisi in* Σ^{χ} (*323,5*): τέλοc cὺν θεῷ τῶν ἀρcενικῶν ὀνομάτων (κανόνων V) ‖ **3** *eandem genetivorum locationem atque in* CF *praebent* Σ^{χ} (*323,8* g) *in* NC, *in* V *contra* ἡ μαῖα ἡ μοῦcα ἡ cφαῖρα, τῆc μαίαc τῆc μούcηc τῆc cφαίραc. Σ^{σ} *solos nominativos exhibent* ‖ **5** τῆc *ante* γενικῆc, *quod in uno* C *est, om etiam E;* καὶ ἐν τῇ γενικῇ Σ^{χ} (*323,32* g) ‖ **7** *quae post* ἀέλληc *addita sunt in* BF *et* C *in genuinis Theodosianis canonibus non fuisse dilucide apparet ex* Σ^{χ} (*324, 11 sqq.* g), *unde omnia exempla fluxerunt, et ex* Σ^{σ}: δεῖ προcθεῖναι πλὴν τῶν cυνῃρημένων, ὡc Ἀθηναία Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶc, μναία μνᾶ μνᾶc· καὶ πλὴν τῶν Δωρικῶν, Φιλομήλα Φιλομήλαc, Αὐγούcτα Αὐγούcταc, Λήδα Λήδαc, καὶ ὅcα τῷ τούτων τύπῳ παρηκολούθηcε, Θέκλα Θέκλαc. Σ^{ϑ} (*127, 17*): cημείωcαί μοι τὸ Διοτίμα Διοτίμαc κλινόμενον καὶ ταῦτα ἔχον ὄπιcθεν τοῦ ᾱ τὸ μ̄ ‖ **11** *verba* αὐτὴν ἔχει λήγουcαν, *quae in* B *pro* λήγει *leguntur, miro quodam errore irrepserunt ex* Σ^{χ} (*327, 9* g): ἰcτέον ὅτι πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν ἔχουcα τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων εἰc ν̄ αὐτὴν ἔχει λήγουcαν, *quibus simillima sunt in* E^{b}; *Theodosianum canonem exhibent* E^{g} ‖ **12** εἰc *ante* η̄ *in* F *exstans addunt etiam* Σ^{χ} (*327, 21* g) *E* ‖ **15** ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν *testantur* Σ^{χ} (*327, 28* g), *cum* CBF *concinunt* E^{g}, τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ E^{b} ‖ **16** κἂν εἰc ᾱ δὲ *etiam* Σ^{χ} (*327, 29* g) *exh.* (*in* V, *nam* NC *om errore librariorum*)

κόν. ταῖν Μούcαιν, ταῖν μαίαιν, ταῖν cφαίραιν: εἴπομεν ὡc τὰ εἰc ᾱ δυϊκὰ προcθέcει τοῦ ι̅ν̅ ποιεῖ τὴν γενικήν. ὦ Μούcα, ὦ μαία, ὦ cφαίρα: τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡc ἡ ὀρθὴ οὕτωc καὶ ἡ κλητική.

Πληθ. Αἱ Μοῦcαι, αἱ μαῖαι, αἱ cφαῖραι: τὰ εἰc ᾱ δυϊκὰ προcθέcει τοῦ ῑ πληθυντικὰ γίνεται. τῶν Μουcῶν, τῶν μαιῶν, 994b τῶν cφαιρῶν: πᾶcα γενικὴ πληθυντικῶν εἰc ω̅ν̅ λήγει ἐπὶ παντὸc γένουc. ταῖc Μούcαιc, ταῖc μαίαιc, ταῖc cφαίραιc: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc ῑ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̅ ποιεῖ τὴν δοτικήν, Αἰνεῖαι Αἰνείαιc. τὰc Μούcαc, τὰc μαίαc, τὰc cφαίραc: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc α̅ι̅ λήγουcα τροπῇ τοῦ ῑ εἰc c̅ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ, καλαί καλάc. ὦ Μοῦcαι, ὦ μαῖαι, ὦ cφαῖραι: εἴρηται.

Κανὼν β΄.

Ἑνικά. Ἡ τιμή τῆc τιμῆc: τὰ εἰc η̅ λήγοντα θηλυκὰ προcθέcει τοῦ c̅ κλίνεται, καλῆc cοφῆc· ὅθεν τὸ γυναικόc ἀπὸ τοῦ γύναιξ κεκλίcθαι φαμέν. τῇ τιμῇ, τὴν τιμήν, ὦ τιμή.

Δυϊκά. Τὰ τιμά, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά.

Πληθ. Αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, ταῖc τιμαῖc, τὰc τιμάc, ὦ τιμαί.

Κανὼν γ΄.

Ἑνικά. Ἡ Cαπφώ τῆc Cαπφοῦc: τὰ εἰc ω̅ λήγοντα θηλυκὰ εἰc ο̅υ̅c̅ ἔχει τὴν γενικήν, Κλειώ Κλειοῦc, Ἐρατώ Ἐρατοῦc· εἴπομεν δὲ

[Discr. scr. in MCBFb] **2** ὦ μοῦcα . ὦ μαῖα . ὦ cφαῖρα CB || **3** *post* cφαίρα *add* εἴρηται Bb | οὕτωc *om* CFb | οὕτωc καὶ ἡ κλητική *om* B || **5** *post* cφαῖραι *add* εἴρηται B || **6** προcθέcει — γίνεται *om* B || **7** εἰc ω̅ν̅ — γένουc (**8**) *om* B || **9** *post* δοτικήν *add* τῶν πληθυντικῶν Cb | αἰνείαι F | Αἰνεῖαι Αἰνείαιc *om* B || **11** *post* α̅ι̅ *add* δίφθογγον F | εἰc c̅] εἰc c̅c̅ C | ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν *traic.* Bb || **12** *post* καλάc *add* μούcαι τὰc μούcαc C | εἴρηται *om* CBb || **14** θηλυκὰ *om* M || **15** τοῦ c̅ *om* C | κεκλεῖcθαι C, κεκλῆcθαι F || **21** *ante* Cαπφοῦc *add* Cαπφόοc καὶ F | τὰ εἰc] τὰc εἰc F || **22** εἴπομεν δὲ — λήγουcα (*p.* **27, 1**)] ἥ τιc BFb | εἴπομεν] εἶπον C

[Testim. ex ΣE] **3** οὕτωc καὶ ἡ κλητική *cum* B *om etiam* E^s || **5** *ad* εἴρηται *in* B *additum cfr.* $Σ^χ$ (*328, 6* g): εἴρηται ὅτι πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ᾱ λήγουcα προcθέcει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν || **9** τῶν πληθυντικῶν *post* δοτικήν *in* C *adsertum habet etiam* $Σ^χ$ *328,10* g (*in* V, *nam in* NC *haec omnia desunt*); τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ E^s || **11** δίφθογγον *post* α̅ι̅ *add* F: *sic etiam* $Σ^χ$ *328, 10* g (*in* V) *et* E | ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν *traicit* B: ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν E^b || **14** *vocem* θηλυκὰ *in* M *omissam testantur* $Σ^χ$ (*328, 13* g) $Σ^θ E$ || **21** *ad* Cαπφόοc *formam in* F *ante* Cαπφοῦc *insertam cfr.* $Σ^χ$ *330,6* g (*in* V) *et* E^s: πῶc κλίνεται; τῆc Cαπφόοc. ὁ κανών; οἱ Ἴωνεc καὶ οἱ ποιηταὶ τὰc εἰc ο̅c̅ λήγονταc (*sic*) γενικὰc τὰc ἀπὸ τῶν εἰc ω̅ εὐθειῶν γινομέναc διὰ τοῦ ο̅ο̅c̅ περιφέρουcιν ἐπὶ γενικῆc . . . τὸ cυνῃρημένον; καὶ Cαπφοῦc. *simillima praebent* E^b || **22** εἴπομεν — λήγουcα] ἥτιc BF: *cfr.* $Σ^χ$ (*330, 19* g): ἐμάθομεν δὲ ὅτι πᾶcα γενικὴ εἰc ο̅υ̅c̅ λήγουcα cυνῃρημένη ἐcτί, *et 331, 21* g: ἰcτέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Θεοδόcιοc ἀπὸ cυναιρέcεωc λέγει εἶναι τὴν τῶν εἰc ω̅ θηλυκῶν γενικὴν

ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ουϲ λήγουσα συνῃρημένη ἐστίν· ἀπὸ τοίνυν τῆς Σαπφόος γίνεται κατὰ συναίρεσιν Σαπφοῦς. τῇ Σαπφόϊ καὶ τῇ Σαπφοῖ, τὴν Σαπφόα καὶ τὴν Σαπφώ, ὦ Σαπφοῖ: ἡ κλητικὴ εἰς οι, τῆς χρήσεως οὕτως ἐχούσης ⟨Φ 498⟩ Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔ τι μαχήσομαι.

Δυϊκά. Τὰ Σαπφώ: αὕτη ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὡμοφώνησεν καὶ τῇ ὀρθῇ καὶ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν, ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν. ταῖν Σαπφοῖν: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ω λήγουσα εἰς οιν ποιεῖ τὴν γενι-
995 b κήν. ὦ Σαπφώ: ὡς ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητική.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** τοίνυν M, γὰρ C, γοῦν BFb ‖ **2** γίνεται κατὰ συναίρεσιν] γέγονεν C | *post* Σαπφοῦς *add* καὶ τῆς κλειὸς κλειοῦς C | καὶ *post* Σαπφόϊ *om* F | τῇ *ante* Σαπφοῖ *supra lineam pos. habet* B ‖ **3** Σαπφόα] Σαπφόαν C | καὶ *post* Σαπφόα *om* F | *post* Σαπφώ *add* κατὰ συναίρεσιν C | ὦ Σαπφοῖ MBb, ὦ Σαπφοῖν C, *om* F | ἡ κλητικὴ M, αὕτη συναιρεθεῖσα οὐκέτι εἴασε (ἴασε C, εἴασεν B) τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κλιθῆναι (κληθῆναι C), ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν (αὑτὴν b) πάσας ἔκλινε πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἑνικῶν (ὦ σαπφοῖ *add* F). ἔστιν οὖν ἡ (ἡ μὲν F, καὶ ἡ μὲν C) κλητικὴ CBFb | *post* κλητικὴ *add* αὐτῶν CBFb | εἰς οι] εἰς η λήγει C ‖ **4** τοι *ex* τι *corr.* B | μαχήσομαι] μαχείσωμαι M, μαχέσσομαι C, μαχέσομαι BFb ‖ **5** *post* μαχέσομαι *add* καὶ ἄλλως. καθόλου τὰ εἰς ω θηλυκὰ καὶ τὰ εἰς ως (*hoc ex* τος *corr.*) κοινολεκτούμενα εἰς οι ἔχοι (*l.* ἔχει) τὴν κλητικὴν F ‖ **6** εὐθεῖα] αἰτία *ex* αἰτιατικὴ *mutatum habet* C | ὡμοφώνησε CBb, ὁμοφώνησε F | καὶ *ante* τῇ ὀρθῇ *om* Bb ‖ **7** συνέστηκεν M, συνέστηκε CBFb | ταῖν Σαπφοῖν] ταῖς Σαπφοῖν M ‖ **8** πᾶσα εὐθεῖα] ἡ γὰρ εὐθεῖα τῶν F ‖ **9** *ante* ὡς *add:* τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυν-

[Testim. ex ΣE] **3** *quin similia Choeroboscus legerit in suo Theodosianorum canonum exemplari atque ea quae in* CBF *insunt, vix quisquam dubitaverit; haec enim* $Σ^χ$ *(333, 10* g) *praebent*: ὁ Θεοδόσιος δοξάζει, ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφόϊ δοτικῆς γέγονεν ἡ Σαπφόα αἰτιατικὴ τροπῇ τοῦ ι εἰς α καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ α εἰς ω Σαπφώ, καὶ λέγει ὅτι (αὕτη *add* V) ἡ αἰτιατικὴ συναιρεθεῖσα οὐκ (οὐκέτι V) εἴασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν (ἑαυτὴν V) πάσας ἔκλινεν, ἤγουν πρὸς ἀναλογίαν ἑαυτῆς, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἑνικῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν οι δίφθογγον λήγει· πρὸς ἀναλογίαν δὲ αὐτῆς (ἑαυτῆς V) εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοίως αὐτῇ εἰς ω λήγει, οἷον τὰ Σαπφώ, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως αὐτῇ αἱ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. *tamen sunt quae suspicionem moveant, illa verba non genuina esse Theodosiana; praestantissimus enim* M *ea omittit, in* CB *perverso leguntur loco, vario modo ultima verba cum eis quae sequuntur sunt coniuncta. additamentum potius esse videtur adsertum in communi codicum* CBF *et Choerobosciani archetypo ex Theodosii adversariorum sententia, qui Romanum grammaticum secuti nomen* Λητώ *censebant* ἰσοσυλλάβως *flectendum: «summam», inquit ille Theodosii castigator, «miramque technici constantiam! ubi genetivum dativum accusativum ex contractione ortos docuit, accusativi, mehercle, contracta forma vetat, reliquos casus eadem contrahendi ratione formari, et accusativi normam ceteros iubet casus sequi, excepto nimirum vocativo singularis!» Quid* $Σ^{ϑ}Σ^{σ}E$ *legerint non patet; nullum certe eiusmodi additamenti vestigium in eis cognoscitur. eadem quae* M *praebet Herodiani nominalium canonum excerptor apud Hilgardum in progr. gymn. Heidelb. a. 1887 p. 13, 13* ‖ **5** *vocativi canon in* F *additus ortus videtur ex* E: τὰ εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκά, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους περατοῦται, εἰς τὴν οι δίφθογγον ποιεῖ τὴν κλητικήν ‖ **9** *integrum canonem, ut* B, *praebent* $Σ^χ$ (*338, 15* g) E^b

Πληθ. Αἱ Cαπφοί: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ω̄ λήγουcα εἰc οῑ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, πλὴν τῶν οὐδετέρων. τῶν Cαπφῶν: πᾶcα γενικὴ πληθυντικῶν εἰc ων̄ λήγει ἐπὶ παντὸc γένουc. ταῖc Cαπφοῖc: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc ῑ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̄ τὴν δοτικὴν ποιεῖ. τὰc Cαπφούc: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc οῑ λήγουcα τροπῇ τοῦ οῑ εἰc ουc̄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν. ὦ Cαπφοί: εἴρηται.

Κανὼν δ'.

Ἑνικά. Ἡ τρήρων τῆc τρήρωνοc, ἡ Πυθών τῆc Πυθῶνοc, ἡ τρυγών τῆc τρυγόνοc: τῶν εἰc ων̄ θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα διὰ τοῦ ο̄ κλίνεται, τὰ δὲ βαρύτονα καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων διὰ τοῦ ω̄· ὀξύτονα μὲν τρυγόνοc ἀηδόνοc, βαρύτονα δὲ τρήρωνοc μήκωνοc, ἐπὶ πόλεων δὲ Cιδῶνοc Πυθῶνοc· cεcημείωται τὸ Ἀνθηδόνοc Ὀλοccόνοc. τῇ τρήρωνι, τὴν τρήρωνα, ὦ τρήρων.

Δυϊκα. Τὰ τρήρωνε, ταῖν τρηρώνοιν, ὦ τρήρωνε.

Πληθ. Αἱ τρήρωνεc, τῶν τρηρώνων, ταῖc τρήρωcι, τὰc τρήρωναc, ὦ τρήρωνεc.

Κανὼν ε'.

Ἑνικά. Ἡ αὖλαξ τῆc αὔλακοc: τὰ εἰc ξ̄ θηλυκὰ ἁπλᾶ ὑπὲρ

[Discr. scr. in MCBFb] τικῶν Bb ‖ 1 εἰc ω̄ λήγουcα *bis habet* C ‖ 2 πᾶcα — γένουc (3) *om* B ‖ 3 πληθυντικὴ F | ἐπὶ παντὸc γένουc *om* M ‖ 4 πᾶcα εὐθεῖα — ποιεῖ (5) *om* CBb ‖ 5 ποιεῖ τὴν δοτικὴν *traicit* F | τὰc Cαπφούc *om* CF | τροπῇ τοῦ οῑ *om* C ‖ 6 τοῦ οῑ] τοῦ ῑ M | εἴρηται] ὡc ἡ ὀρθὴ καὶ ἡ κλητικὴ Bb, *om* F ‖ 8 ἡ τρήρων. ἡ πυθών. ἡ τρυγών. τῆc τρήρωνοc. τῆc πυθῶνοc. τῆc τρυγόνοc *traiciunt* Bb, ἡ τρήρων τῆc τρήρωνοc, ἡ τρυγών τῆc τρυγόνοc, ἡ πυθών τῆc πυθῶνοc F | τῆc πυθώνοc M ‖ 9 ἡ τρυγῶν M | τρυγόνοc *ex* τρυγῶνοc *corr.* C[1] | τῶν εἰc ων̄ θηλυκῶν CBFb, τὰ εἰc ων θηλυκῶν M ‖ 10 *post* τοῦ ο̄ *supra lineam add* μικροῦ B[1] | τὰ *ante* ἐπὶ *om* MB | πόλεων] παcῶν C ‖ 11 δὲ *post* πόλεων *om* M ‖ 12 Πυθῶνοc *om* b | ὀλοccόνοc M, ἐλαccόνοc F ‖ 14 τρηρώνοιν *ex* τρηρώνων *corr.* M[1] ‖ 15 τοῖc τρήρωcι M, ταῖc τρήρωcιν C ‖ 18 αὖλαξ CF | εἰc ξ̄] εἰc αξ Bb | ἁπλᾶ *om* Bb

---

[Testim. ex *ΣE*] 4 *canonem* πᾶcα εὐθεῖα — ποιεῖ (5) *una cum* CB *om* E^b ‖ 5 ποιεῖ τὴν δοτικὴν *traicit* F, ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν $Σ^χ$ *338,32* g | τροπῇ τοῦ οῑ *una cum* C *om* $Σ^χ$ (*339, 2* g) *E* ‖ 6 *post* εἴρηται *nihil add* $Σ^χ$ (*339, 5* g), ὦ Cαπφοί. ὁ κανών; τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν E^g, *vocativi mentionem omnino non faciunt* E^b ‖ 8 ἡ τρυγών τῆc τρυγόνοc, ἡ Πυθών τῆc Πυθῶνοc, ἡ τρήρων τῆc τρήρωνοc *in lemmate habent* $Σ^χ$ *339,6* g (*in* V, *nam* NC *lemma om*), *reliquis autem locis* V *hunc praebet ordinem:* τρυγών τρήρων Πυθών, NC *contra* τρήρων τρυγών Πυθών. $Σ^σ$ ἡ τρήρων τῆc τρήρωνοc *tantum proponunt*, $Σ^ϑ$ τρυγόνα *canonem testantur* (*125, 30 et 128, 24*), *E* τρυγών *pro canone*, τρήρων *paradigmatis loco exhibent* ‖ 10 τὰ *ante* ἐπὶ *om* MB, *om etiam* E^g, *sed exhib.* $Σ^χ$ (*340, 32* g) E^b ‖ 18 εἰc αξ̄ B: εἰc ξ̄ *testantur* $Σ^χ$ (*342, 21* g) $Σ^σ E$, *sed in paradigmatis* κλῖμαξ *flexione* E^g: τὰ εἰc αξ̄ ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν διὰ τοῦ κ̄ κλίνεται. $Σ^ϑ$ *tantummodo nomina in* αξ̄ *exeuntia memorant* | ἁπλᾶ *una cum* B *om* E^b *et* E^g *in canone; at in paradigmatis* κλῖμαξ *flexione* E^g *add* ἁπλᾶ

μίαν cυλλαβὴν πλὴν τῶν εἰc υξ ἅπαντα διὰ τοῦ κ κλίνεται, δίπλακοc αὔλακοc πήληκοc χάλικοc· cεcημείωται τὸ λάταγοc καὶ μάcτιγοc διὰ τοῦ γ κλιθέντα, καὶ τὸ ἀλώπεκοc ὅτι ἔτρεψεν τὸ η εἰc ε· τὰ γὰρ εἰc διπλοῦν λήγοντα οὐδέποτε τρέπει τὸ φωνῆεν αὐτῶν ἐν τῇ κλίcει. τῇ αὔλακι, τὴν αὔλακα, ὦ αὖλαξ.

Δυϊκά. Τὰ αὔλακε, ταῖν αὐλάκοιν, ὦ αὔλακε.

996b Πληθ. Αἱ αὔλακεc, τῶν αὐλάκων, ταῖc αὔλαξι, τὰc αὔλακαc, ὦ αὔλακεc.

Κανὼν ϛʹ.

Ἑνικά. Ἡ Cφίγξ τῆc Cφιγγόc: πᾶν ὄνομα εἰc ξ λῆγον εἰ μὲν ἔχει πρὸ τοῦ ξ τὸ γ διὰ τοῦ γ κλίνεται, εἰ δὲ ἕτερον cύμφωνον διὰ τοῦ κ, φάλαγξ φάλαγγοc, Cφίγξ Cφιγγόc· cάρξ δὲ cαρκόc καὶ ἅλξ ἀλκόc· τὸ δὲ λύγξ ὅτε μὲν τὸ ζῷον δηλοῖ διὰ τοῦ κ κλίνεται, ὅτε δὲ τὸ πάθοc διὰ τοῦ γ. τῇ Cφιγγί, τὴν Cφίγγα, ὦ Cφίγξ: τὰ εἰc διπλοῦν λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν.

Δυϊκά. Τὰ Cφίγγε, ταῖν Cφιγγοῖν, ὦ Cφίγγε.

Πληθ. Αἱ Cφίγγεc, τῶν Cφιγγῶν, ταῖc Cφιγξί, τὰc Cφίγγαc, ὦ Cφίγγεc.

Κανὼν ζʹ.

Ἑνικά. Ἡ μήτηρ τῆc μητέροc καὶ ἐν cυγκοπῇ μητρόc: τὰ εἰc ηρ θηλυκὰ διὰ τοῦ ε κλίνεται, μητέροc θυγατέροc Δημήτεροc· τὸ δὲ μητρόc καὶ θυγατρόc cυγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίωc τῷ πατρόc καὶ ἀνδρόc. τῇ μητέρι καὶ ἐν cυγκοπῇ μητρί, τὴν μητέρα, ὦ μῆτερ.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** πλὴν τῶν εἰc υξ ἅπαντα *om* Bb ‖ **2** πήλικοc CB | χάληκοc F, *om* Bb | λάτταγοc C | μάcτιγοc *ex* μάcτηγοc *corr.* M[1] ‖ **3** ἔτρεψεν MC, ἔτρεψε BFb ‖ **4** τρέπει] ῥέπει C, τρέπεται B | αὐτῶν MCb, αὐτῶν BF | ἐν τῇ κλήcει M ‖ **5** αὖλαξ CF ‖ **11** ἔχει CBb, ἔχοι MF | διὰ τοῦ γ *om* C | εἰ δὲ] ὅτε δὲ C ‖ **12** φάλαγξ CBFb, φάλαξ M | δὲ *post* cάρξ *om* C | ἅλξ ἀλκόc] αὖλαξ αὔλακοc C ‖ **13** δὲ *ante* λύγξ *om* M | λύγξ] λύξ C | κλίνεται *om* M ‖ **14** τὰ εἰc διπλοῦν — κλητικήν (**15**) *om* b ‖ **17** *post* Cφιγξί *add*: πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰc διπλοῦν λήγουcα (πᾶν ὄνομα εἰc διπλοῦν λῆγον B) προcθέcει τοῦ ι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ CBb | τὰ cφίγγαc M ‖ **21** Δημήτεροc *om* C ‖ **22** *post* μητρόc *add* καὶ Δήμητροc Bb | ὁμοίωc τὸ πατρόc C, ὁμοίωc τοῦ πατρόc F

[Testim. ex *ΣE*] **1** πλὴν τῶν εἰc υξ ἅπαντα *om* B, πλὴν τῶν εἰc υξ *om* *E*[s] ‖ **11** εἰ μὲν ἔχει, *ut* CB, *hab.* *E*, τὰ εἰc ξ λήγοντα εἰ μὲν ἔχουcι *Σ*[χ] (*344, 13* g), τὰ εἰc ξ θηλυκὰ ὀνόματα εἰ μὲν ἔχουcιν *Σ*[ϑ] ‖ **17** *canonis in* CB *vario modo traditi neque Σ neque E hoc loco mentionem faciunt* ‖ **21** Δημήτεροc *om unus* C, *om etiam Σ*[σ] *E, hab. Σ*[χ] (*346, 25* g) *Σ*[ϑ] ‖ **22** καὶ Δήμητροc, *quod post* μητρόc *legitur in uno* B, *irrepsisse videtur ex Σ*[χ]: Δημήτηρ Δημήτεροc, ὅπερ κατὰ cυγκοπὴν γίνεται Δήμητροc, *aut Σ*[ϑ]: μήτηρ μητέροc, θυγάτηρ θυγατέροc, Δημήτηρ Δημήτεροc, κλίνονται δὲ κατὰ cυγκοπὴν μητρόc θυγατρόc καὶ Δήμητροc κατὰ ἀποβολὴν μόνον τοῦ ε. *at E*[s]: τὸ δὲ μητρόc καὶ θυγατρόc cυγκοπὴν ὑπέμειναν ὁμοίωc τῷ πατρόc καὶ ἀνδρόc. *etiam Σ*[χ] (*346, 28* g) *et Σ*[σ] μήτηρ *tantum et* θυγάτηρ *ad nominum* πατήρ *et* ἀνήρ *exemplum genetivos formare memorant*

Δυϊκά. Τὰ μητέρε, ταῖν μητέροιν, ὦ μητέρε.

Πληθ. Αἱ μητέρες, τῶν μητέρων, ταῖς μητράσι: ἔδει μὲν ἀπὸ τῆς μητέρι δοτικῆς μητέρσι εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐφωνίαν ὑπέρθεσις γίνεται τοῦ ρ̄ καὶ τροπὴ τοῦ ε̄ εἰς ᾱ, ὡς πατράσι καὶ θυγατράσι. τὰς μητέρας, ὦ μητέρες.

Κανὼν η′.

Ἑνικά. Ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος: καθόλου τὰ εἰς ας θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνεται καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν. τῇ λαμ- 997 b
πάδι, τὴν λαμπάδα, ὦ λαμπάς.

Δυϊκά. Τὰ λαμπάδε, ταῖν λαμπάδοιν, ὦ λαμπάδε.

Πληθ. Αἱ λαμπάδες, τῶν λαμπάδων, ταῖς λαμπάσι, τὰς λαμπάδας, ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θ′.

Ἑνικά. Ἡ φιλότης τῆς φιλότητος: τὰ εἰς της θηλυκὰ μονογενῆ διὰ τοῦ τος κλίνεται, φιλότητος κακότητος. τῇ φιλότητι, τὴν φιλότητα, ὦ φιλότης: εἴπομεν ὡς τὰ εἰς ης ἢ εἰς ως διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχει τῇ ὀρθῇ τὴν κλητικήν.

Δυϊκά. Τὰ φιλότητε, ταῖν φιλοτήτοιν, ὦ φιλότητε.

Πληθ. Αἱ φιλότητες, τῶν φιλοτήτων, ταῖς φιλότησι, τὰς φιλότητας, ὦ φιλότητες.

Κανὼν ι′.

Ἑνικά. Ἡ μῆνις τῆς μήνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις

[Discr. scr. in MCBFb] **1** τοῖν μητέροιν M ‖ **2** ταῖς μητράσι] ΤΑΙΜΗΤΡΑCΙ M | μητράσιν CBb ‖ **3** μητέρι] μητρὶ C | μητέρσι M, μητέρσιν Cb, μήτερσιν B, μήτερσι F ‖ **4** γίνεται *om* B | τροπὴ] τροπῇ MF | τοῦ ε̄] τοῦ η̄ C ‖ **5** πατράσι MF, πατρᾶσι C, μητράσι Bb | θυγατρᾶσι C ‖ **7** Ἡ *om* M | τῆς *om* M ‖ **11** λαμπᾶσι C ‖ **14** Ἡ *omisisse videtur* M, *sed pro certo dici nequit ob scidam superglutinatam* (L *om*) | τῆς *om* M | εἰς της CF, εἰς ης MBb ‖ **15** κακότητος φιλότητος *traic.* Bb ‖ **16** εἴπομεν — κλητικήν (**17**) *om* F | διὰ καθαροῦ τοῦ τος MC, διὰ τοῦ τος ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος Bb. *cfr. p. 6, 4* ‖ **17** ἔχει MC, ἔχουσι Bb ‖ **18** τὰ φιλότητα C ‖ **19** φιλότησιν C | τὰς φιλότητας *om* C ‖ **22** ἡ *ante* μῆνις *et ante* ἔρις *om* M | τῆς *ante* μήνιδος *et ante* ἔριδος *om* M | ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος Bb, τοξότις τοξότιτος M, ἡ τοξότης τῆς τοξότηδος CF

[Testim. ex *ΣE*] **4** τροπῇ MF: *idem error in* E^b (*ed. Wald.*) ‖ **5** *unus* B *pro* πατράσι *habet* μητράσι. πατράσι *testantur* Σ^χ (*349, 31* g) *E* ‖ **11** λαμπᾶσι C: *eundem accentum hab.* Σ^χ *351, 10* g (*in* C) ‖ **14** εἰς της *testantur* Σ^χ *351, 24* g (*in* NC) Σ^o *E*, Σ^χ (*in* V) εἰς ης, *sed in tota huius canonis explanatione non agitur nisi de nominibus in* της *exeuntibus.* Σ^ϑ *legisse videntur* εἰς ης: ἡ φιλότης λήγει μὲν εἰς ς̄ καὶ αὐτή, ἔχει δὲ ὄπισθεν τοῦ ς̄ τὸ η̄ καὶ κλίνεται φιλότητος ‖ **16** διὰ καθαροῦ τοῦ τος *testantur* Σ^χ (*352, 25* g) E^s. *cfr. p. 6, 4, ubi* B *eadem quae hoc loco ex* E^b *desumpta in marg. add* ‖ **17** ἔχουσι *lectio codicis* B *ex* Σ^χ E^s *fluxit; cfr. etiam p. 6, 4*

τῆς τοξότιδος: τῶν εἰς $\overline{\text{ις}}$ θηλυκῶν βαρυτόνων ὅσα ἐστὶν εἰς $\overline{\text{νις}}$ μακρᾷ παραληγόμενα διὰ τοῦ $\overline{\text{δος}}$ κλίνεται, ὄνωνις νεᾶνις· ἔτι καὶ ὅσα τὸ $\overline{\text{ρ}}$ ἔχει, ἔρις κίθαρις, πλὴν τοῦ ὕβρις καὶ ἄγυρις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\text{ης}}$ ἀρσενικῶν μεταπεποίηται, δραπέτιδος τοξότιδος. τῇ μήνιδι, τὴν μήνιδα καὶ μῆνιν, ὦ μῆνι.

30 Δυϊκά. Τὰ μήνιδε, ταῖν μηνίδοιν, ὦ μήνιδε.

Πληθ. Αἱ μήνιδες, τῶν μηνίδων, ταῖς μήνισι, τὰς μήνιδας, ὦ μήνιδες.

998b Κανὼν ια΄.

Ἑνικά. Ἡ πίτυς, ἡ πληθύς, ἡ χλαμύς, τῆς πίτυος, τῆς πληθύος, τῆς χλαμύδος: τῶν εἰς $\overline{\text{υς}}$ θηλυκῶν τὰ μὲν βαρύτονα διὰ τοῦ $\overline{\text{ος}}$ κλίνεται, χέλυος πίτυος· σεσημείωται τὸ κόρυθος καὶ κώμυθος· τῶν δὲ ὀξυτόνων τὰ μὲν ἔχοντα βραχὺ τὸ $\overline{\text{υ}}$ διὰ τοῦ $\overline{\text{δος}}$ κλίνεται, χλαμύδος κροκύδος, τὰ δὲ μακρὸν ἔχοντα τὸ $\overline{\text{υ}}$ διὰ καθαροῦ τοῦ $\overline{\text{ος}}$, ὀϊζύος Ἐρινύος. τῇ χλαμύδι, τὴν χλαμύδα, ὦ χλαμύ.

10 Δυϊκά. Τὰ χλαμύδε, ταῖν χλαμύδοιν, ὦ χλαμύδε.

Πληθ. Αἱ χλαμύδες, τῶν χλαμύδων, ταῖς χλαμύσι, τὰς χλαμύδας, ὦ χλαμύδες.

Κανὼν ιβ΄.

Ἑνικά. Ἡ αἰδώς, ἡ ἕως, ἡ Κῶς, τῆς αἰδοῦς, τῆς ἕω, τῆς Κῶ: τῶν εἰς $\overline{\text{ως}}$ θηλυκῶν τὰ μὲν ὀξύτονα δύο εἰσίν, ἠώς καὶ αἰδώς, ἅπερ ὁμοίως ἐκλίθη τοῖς εἰς $\overline{\text{ω}}$ λήγουσι κατὰ πᾶσαν πτῶσιν· τὰ δὲ βαρύ-

[Discr. scr. in MCBFb] **1** εἰς $\overline{\text{ις}}$] εἰς $\overline{\text{ης}}$ C | ὅσα ἐστὶν MBb, ὅσα μέν ἐστιν CF | εἰς $\overline{\text{νις}}$] εἰς $\overline{\text{ις}}$ C || **2** *post* ὄνωνις *add* ὀνώνιδος BFb | νεάνις C | *post* νεᾶνις *add* νεάνιδος BFb | *post* ἔτι *add* δὲ CBFb | καὶ *om* F || **3** ἄγυρις] ἄυρις C || **4** τῶν] τῆς F | εἰς $\overline{\text{ης}}$] εἰς $\overline{\text{ις}}$ C | ἀρσενικὰ F | μεταπεποίηται BFb, μεταπεποίηνται MC | δραπέτης δραπέτου δραπέτις δραπέτιδος, τοξότης τοξότου τοξότις τοξότιδος F || **5** *post* ὦ μῆνι *add* εἴρηται ὅτι τὰ εἰς $\overline{\text{ις}}$ ἀποβολῇ τοῦ $\overline{\text{ς}}$ τὴν κλητικὴν ποιοῦσιν Cb || **6** ταῖν μηνίδιν M || **10** Ἡ πίτυς. ἡ πληθύς. ἡ χλαμύς. τῆς πίτυος. τῆς πληθύος. τῆς χλαμύδος Bb, ἡ πίτυς. ἡ πληθύς. ἡ χλαμύς M, ἡ πῖτυς τῆς πίτυδος. ἡ πληθύς τῆς πληθύος. ἡ χλαμύς τῆς χλαμύδος C, ἡ πίτυς τῆς πίτυος, ἡ πληθύς τῆς πληθύος, ἡ χλαμύς τῆς χλαμύδος F || **12** χέλιος C | κόμυθος C || **13** ἔχοντα] ἔχον C || **14** τοῦ $\overline{\text{ος}}$] τοῦ τοῦ $\overline{\text{ος}}$ C | ὀϋζῦος ἐρινῦος C, ὀϊζῦος ἐρινῦος F || **15** ὦ χλαμύς F || **16** Τὰ χλαμύδε] ταὶ χλαμύδε M || **20** Ἡ αἰδώς — τῆς Κῶ] ἡ αἰδώς. ἡ ἕως. ἡ κῶς. τῆς (αἰδόος καὶ *add* Bb) αἰδοῦς. τῆς ἕω (ἕως M). τῆς κῶ (κῶς M) MBb, ἡ αἰδὼς τῆς (αἰδόος καὶ *add* F) αἰδοῦς. ἡ ἕως τῆς ἕω. ἡ κῶς τῆς κῶ CF || **21** θηλυκῶν *om* M | εἰσίν] ἐστίν F | ἠώς] ἡ $\overline{\text{ως}}$ M | *ante* αἰδώς *add* ἡ M || **22** λήγουσιν C

[Testim. ex ΣE] **1** ὅσα μέν ἐστιν E^{s} || **2** δὲ *post* ἔτι *add etiam* E^{s} || **4** *masculina* δραπέτης δραπέτου *et* τοξότης τοξότου *in* F *addita ex* Σ^{χ} (*356, 1* g) *videntur fluxisse* || **5** *additamentum quod in* C *legitur ex* Σ^{χ} (*357, 7* g) *sumptum est* || **20** *eadem quae* C *in lemmate habent* Σ^{χ} (*360, 8* g), ἡ αἰδώς, ἡ ἕως, ἡ Κῶς Σ^{σ}. αἰδώς *silentio praetereunt* E^{b} || **21** θηλυκῶν *etiam* Σ^{χ} *videntur legisse* (*360, 9* g): τὰ εἰς $\overline{\text{ως}}$ ὀξύτονα θηλυκὰ δύο ταῦτά εἰσι

τονα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ͞c κλίνεται, τῆc Κέω, τῆc ἕω, τῆc ἅλω· τὸ γὰρ ἅλωοc πταῖcμα νεωτερικόν· κλίνεται δὲ καὶ αὐτὰ ὁμοίωc τοῖc εἰc ͞ω Ἀττικοῖc· τὸ Κῶc μόνον περιcπαcθὲν ὁμοίωc τοῖc βαρυτόνοιc ἐκλίθη. τῇ αἰδοῖ, τῇ ἕῳ, τῇ Κῷ. τὴν αἰδώ, τὴν ἕων, τὴν Κῶν: ἡ μὲν ἀναλογία μετὰ τοῦ ͞ν, εὑρέθη δὲ καὶ τὴν ἕω καὶ τὴν Κῶ. ὦ αἰδοῖ, ὦ ἕωc, ὦ Κῶc.

Δυϊκά. Τὰ αἰδώ, τὰ ἕω, τὰ Κῶ. ταῖν αἰδοῖν, ταῖν ἕῳν, ταῖν Κῷν. ὦ αἰδώ, ὦ ἕω, ὦ Κῶ.

Πληθ. Αἱ αἰδοί, αἱ ἕῳ, αἱ Κῷ. τῶν αἰδῶν, τῶν ἕων, τῶν Κῶν. ταῖc αἰδοῖc, ταῖc ἕῳc, ταῖc Κῷc. τὰc αἰδούc, τὰc ἕωc, τὰc Κῶc. ὦ αἰδοί, ὦ ἕῳ, ὦ Κῷ.

Τέλοc τῶν θηλυκῶν.

Περὶ οὐδετέρων. 999 b

Παρατηρητέον ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρcενικοῦ γεγενημένον τὴν τοῦ ἀρcενικοῦ ἔχει κλίcιν, ὁποίαc ἂν ποτε εἴη καταλήξεωc, καλόc καλοῦ καλόν καλοῦ, εὐγενήc εὐγενοῦc εὐγενέc εὐγενοῦc, ταχύc ταχέοc ταχύ ταχέοc, cώφρων cώφρονοc cῶφρον cώφρονοc, λιπόπατριc λιποπάτριδοc λιπόπατρι λιποπάτριδοc· ὅcουc οὖν ἐροῦμεν κανόναc περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν.

Κανὼν α'.

Ἑνικά. Τὸ βῆμα τοῦ βήματοc: τὰ εἰc ͞α λήγοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνεται καὶ cυcτέλλει τὸ ͞α καὶ τῷ ͞μ παραλήγεται καὶ διὰ τοῦ ͞τοc

[Discr. scr. in MCBFb] **1** Κέω] καίω M | τῆc ἕω, τῆc ἅλω. τὸ γὰρ ἅλωοc F ‖ **2** ἅλωοc] ἅλωc M | αὐτὰ] αὐτὸ CF ‖ **4** τὴν ἕων F | τὴν ἕω. τὴν κῶ C ‖ **5** ἀναλογία] ἀλογία M | *post* ἀναλογία *add* ἀπήτει Bb | *post* τοῦ ͞ν *add* ἀπαιτεῖ F | καὶ *post* δὲ *om* F | *ante* τὴν ἕω *add* δίχα τοῦ ͞ν BFb | καὶ *post* ἕω *om* Bb | *post* τὴν Κῶ *add* δίχα τοῦ ͞ν C | *post* τὴν Κῶ *add* ὦ ἕω, ὦ κῶ F | ὦ αἰδοῖ — ὦ Κῶc *om* M ‖ **6** ὦ ἕωc] ὦ ἕω C ‖ **7** Τὰ αἰδώ — τὰ Κῶ *om* M | τὰ αἰδῶ C | τὰ κώ CF | ταῖν ἕῳν] ταῖν αἴωιν M, ταῖν ἕοιν C ‖ **8** ὦ αἰδοῖ C | ὦ κώ F ‖ **9** αἱ αἰδοῖ C | αἱ κῷ F ‖ **10** ταῖc ἕῳc] ταῖc ἕοιc M | τὰc αἰδούc] ταιc αἴδουc M ‖ **11** τὰc κώc F | ὦ ἕωc. ὦ κῶc C ‖ **12** Τέλοc τῶν θηλυκῶν *om* CF | *post* θηλυκῶν *add* κανόνων Bb ‖ **13** *post* οὐδετέρων *add* κανόνων Bb, κανὼν α' C ‖ **14** ἀπὸ ἀρcενικοῦ γεγενημένον MC, ἀρcενικῷ παρεcχηματιcμένον BFb | τὴν *post* ἔχει (**15**) *transp.* F ‖ **15** *post* καλόc *add* τοῦ C ‖ **16** εὐγενέc εὐγενοῦc M, τὸ εὐγενὲc τοῦ εὐγενοῦc CBFb | ταχέοc] ταχέωc F | ταχύ ταχέοc MC, τὸ ταχὺ τοῦ ταχέοc BFb ‖ **17** cώφρων] cώφρων *in* cῶφρον *mutavit* C[1] | cώφρονοc] cώφρωνοc M | cῶφρον cώφρονοc M, τὸ cῶφρον τοῦ cώφρονοc BFb, τὸ cῶφρον τοῦ cώ *sed omnia lineola deleta* C ‖ **18** τὸ λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδοc CBFb ‖ **22** τῷ ͞μ MBFb, τὸ ͞μ C | παραλήγεται MBFb, παραλήγοιτο C

[Testim. ex ΣE] **5** ἀπήτει *in* B *et* ἀπαιτεῖ *in* F *addita oriunda ex* E^b: ἡ μὲν ἀναλογία ἀπήτει μετὰ τοῦ ͞ν γράφεcθαι | *ad* δίχα τοῦ ͞ν, *quod diverso loco habent* CBF, *cfr.* E^b: ἀλλ' ἐπεκράτηcε χωρὶc τοῦ ͞ν γράφεcθαι διὰ καλλιφωνίαν ‖ **14** ἀπὸ ἀρcενικοῦ γεγενημένον *diserte testantur* Σ^χ (*363, 20 g*)

κλίνεται, θέμα θέματος, δῶμα δώματος· τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ξ̄· τὸ κάρα λίπα ἄλειφα ἀποκοπὰς πεπόνθαcιν ἀπὸ τοῦ κάρανον λιπαρόν ἄλειφαρ· τὰ δὲ τῶν cτοιχείων ὀνόματα ἄκλιτα. τῷ βήματι, τὸ βῆμα, ὦ βῆμα: τῶν οὐδετέρων ἡ αὐτή ἐcτιν ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητική.

Δυϊκά. Τὼ βήματε, τοῖν βημάτοιν, ὦ βήματε.

Πληθ. Τὰ βήματα: πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικὴ τῶν οὐδετέρων εἰc ᾱ λήγει· εἰ δέ που εἰc η̄ εὑρεθείη λήγουcα κατὰ cυναίρεcίν ἐcτι, τὰ βέλεα τὰ βέλη, τὰ γένεα τὰ γένη. τῶν βημάτων, τοῖc βήμαcι, τὰ βήματα, ὦ βήματα.

Κανὼν β'.

Ἑνικά. Τὸ μέλι τοῦ μέλιτοc: τὰ εἰc ῑ οὐδέτερα διὰ τοῦ το̄c̄ κλίνεται· τὸ cίνηπι καὶ τὸ πέπερι οὐχ Ἑλληνικά, κλίνεται δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄c̄. τῷ μέλιτι, τὸ μέλι, ὦ μέλι.

Δυϊκά. Τὼ μέλιτε, τοῖν μελίτοιν, ὦ μέλιτε.

Πληθ. Τὰ μέλιτα, τῶν μελίτων, τοῖc μέλιcι, τὰ μέλιτα, ὦ μέλιτα.

1000 b Κανὼν γ'.

Ἑνικά. Τὸ πῶϋ τοῦ πώεοc, τὸ γόνυ τοῦ γόνυοc καὶ γουνόc, τὸ δόρυ τοῦ δόρυοc καὶ δουρόc: τὰ εἰc ῡ οὐδέτερα εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγοιτο διὰ τοῦ ε̄ κλίνεται, πώεοc ἄcτεοc, εἰ δὲ βραχείᾳ διὰ τοῦ ῡ, γόνυοc, καὶ ἐν ὑπερθέcει τοῦ ῡ γίνεται γουνόc, δόρυ δόρυοc καὶ ὁμοίωc δουρόc· τὸ γόνυ καὶ τὸ δόρυ ἔχουcι καὶ ἄλλαc εὐθείαc, τὸ γόναc καὶ τὸ δόραc· ἔχουcι δὲ τὰc γενικὰc εἰc το̄c̄, τοῦ γόνατοc

[Discr. scr. in MCBFb] **1** *ante* γάλα *add* δὲ F | γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ] δὲ γάλαξ C ‖ **2** κάρα] κάλα M | ἄλιφα C | ἀποκοπὰc] ἀποκοπὴν C ‖ **3** ἄλειφαρ MBF, ἄλιφαρ C, ἄλειφαc b | ἄκλιτα] μονόπτωτα C ‖ **7** *post* βήματα *add* τῶν βημάτων F | πληθυντικὴ MBb, πληθυντικῶν CF ‖ **8** εἰc η̄ εὑρεθείη λήγουcα] εὑρεθῇ εἰc η̄ καταλήγουcα F | εὑρεθείη εἰc η̄ λήγουcα C | ἐcτι *om* C ‖ **9** τὰ γένεα τὰ γένη *om* CBFb | τῶν βημάτων *om* F | βήμαcιν M ‖ **13** τὸ *ante* πέπερι *om* CF | κλίνεται — τοῦ ο̄c̄ (**14**)] διὸ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄c̄ κλίνεται Bb ‖ **15** ὦ μέλιτε] τὼ μέλιτε Bb ‖ **19** Τὸ πῶϋ – καὶ δουρόc (**20**)] τὸ πῶϋ . τὸ γόνυ . τὸ δόρυ . τοῦ πώεοc . τοῦ γόνυοc . τοῦ δόρυοc Bb | τὸ πώϋ M ‖ **20** ῡ *om* C ‖ **22** *ante* γόνυοc *add* γόνυ F | γουνόc — ὁμοίωc (**23**) *om* C ‖ **23** δουρὸc *ex* δουρῶc *corr.* M[1] | καὶ ἄλλαc — ἔχουcι (**24**) *om* C ‖ **24** τὸ γόναc] τὸ γόναc καὶ τὸ γόναc M | ἔχουcι — το̄c̄] τὰc δὲ γενικὰc αὐτῶν εἰc το̄c̄ F | τοῦ *ante* γόνατοc *om* C

[Testim. ex ΣE] **3** ἄλειφαρ ἢ ἄλειφαc Σ^χ (*366, 28* g) | *unde illud* μονόπτωτα *in* C *ortum sit non latet*; Σ^χ (*370, 23* g): ἰcτέον δὲ ὅτι κακῶc εἶπεν ὁ τεχνικόc «τὰ δὲ ὀνόματα τῶν cτοιχείων ἄκλιτα»· ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν μᾶλλον ὅτι μονόπτωτά εἰcιν κτέ ‖ **7** πληθυντικῶν *cum* CF *praebent* Σ^χ (*372, 11* g) E ‖ **8** *script. in* F εἰ δέ που εὑρεθῇ εἰc η̄ καταλήγουcα *congruit cum* Σ^χ (*372, 13* g), εἰ δέ που εὑρεθῇ εἰc η̄ λήγουcα E ‖ **19** *idem vocabulorum ordo qui in* B *est etiam in* Σ^χ (*375, 20* g) *nisi quod ibi additur* καὶ γουνόc *et* καὶ δουρόc. Σ^σ: τὸ πῶϋ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ

καὶ δόρατος, ἀκολούθως τοῖς εἰς ας οὐδετέροις, ὡς τὸ τέρας τέρατος. τῷ πώεϊ, τὸ πῶϋ, ὦ πῶϋ.

Δυϊκά. Τὼ πώεε, τοῖν πωέοιν, ὦ πώεε.

Πληθ. Τὰ πώεα, τῶν πωέων, τοῖς πώεσι, τὰ πώεα, ὦ πώεα.

Κανὼν δ.

Ἑνικά. Τὸ ξύλον τοῦ ξύλου: τὰ εἰς ον οὐδέτερα εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν, μέτρου ξύλου. τῷ ξύλῳ: εἴπομεν ὡς πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου. τὸ ξύλον, ὦ ξύλον.

Δυϊκά. Τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω.

Πληθ. Τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις, τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

Κανὼν ε'.

Ἑνικά. Τὸ ἧπαρ τοῦ ἥπατος, τὸ κέαρ τοῦ κέαρος, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος: τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἅπαντα διὰ τοῦ τος κλίνεται, δελέατος ὀνείατος· τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν μακρᾷ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος, τὰ δὲ βραχείᾳ διὰ τοῦ ρος, ἥπατος οὔθατος ἔαρος κέαρος· σεσημείωται τὸ φρέατος στέατος. τῷ 1001 b
ἥπατι, τὸ ἧπαρ, ὦ ἧπαρ.

Δυϊκά. Τὼ ἥπατε, τοῖν ἡπάτοιν, ὦ ἥπατε.

Πληθ. Τὰ ἥπατα, τῶν ἡπάτων, τοῖς ἥπασι, τὰ ἥπατα, ὦ ἥπατα.

[Discr. scr. in MCBFb] **2** τὸ πῶϋ] τῶ πῶϋ C ‖ **4** ὦ πώεα *om* C ‖ **8** μέτρου — γενικὴ *om* C | μέτρου . ξύλου M, μέτρου . ξύλου . ἀρότρου Bb, μέτρου ἀρότρου ξύλου F | εἴπομεν — ἀντιστοίχου (**10**) *om* F ‖ **9** ἀνεκφώνιτον M ‖ **10** φωνίεντος M | *post* ἀντιστοίχου *add* ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρσῃ . Μήδεια Μηδείας Μηδείᾳ . καλός δὲ καλοῦ καλῷ διὰ μείζονος ἀντιστοίχου Bb ‖ **12** Τὼ ξύλω] τῶι ξύλων M ‖ **13** *post* ξύλοις *add*: πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ω λήγουσα δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου ι προσθέσει τοῦ ς τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ C | *post* ὦ ξύλα *add*: περὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ω λήγουσα, δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου ι, τροπῇ τοῦ ω εἰς ο καὶ προσθέσει τοῦ ς ποιεῖ τὴν δοτικὴν F ‖ **15** κέαρος] κέατος M ‖ **17** δϋσυλλάβων C ‖ **18** *ante* μακρᾷ *add* φύσει Bb | *post* τος *add* κλίνεται BFb | βραχείᾳ] βραχέα C ‖ **19** ἔαρος] ἄερος M | τὸ *ante* φρέατος *bis habet* C | στέατος *om* C

[Testim. ex ΣE] **8** ἀρότρου *exemplum add* $Σ^χ$ *377, 25* g (*in* V), *ad* ξύλον *canonem* ἄροτρον *paradigma praebent* E ‖ **10** *quae* B *adiungit non legisse videtur* $Σ^χ$; *exempla sumpta sunt ex p. 5, 2* ‖ **13** *eis quae* CF *addunt simillima praebent* $Σ^χ$ (*380, 14* g) E ‖ **18** φύσει *in* B *exstans irrepsisse videtur ex* $Σ^χ$ (*380, 31* g), *ubi tamen paulo post* (*381, 3* g) *haec leguntur*: τὰ δὲ βραχείᾳ ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα διὰ τοῦ ρος κλίνονται

Κανὼν ϛ'.

Ἑνικά. Τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος, τὸ ἕλωρ τοῦ ἕλωρος: τὰ εἰς ω̄ρ̄ διὰ τοῦ ρ̄ο̄c̄ ἐκλίθη, τέκμωρος ἕλωρος, πλὴν τοῦ ὕδωρ· ὕδατος γάρ. τῷ ὕδατι, τὸ ὕδωρ, ὦ ὕδωρ.

Δυϊκά. Τὼ ὕδατε, τοῖν ὑδάτοιν, ὦ ὕδατε.

Πληθ. Τὰ ὕδατα, τῶν ὑδάτων, τοῖς ὕδασι, τὰ ὕδατα, ὦ ὕδατα.

Κανὼν ζ'.

Ἑνικά. Τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς, τοῦ κρέαος ἰωνικῶς, τοῦ κρέως ἀττικῶς: τὰ εἰς ᾱc̄ οὐδέτερα ἡ μὲν κοινὴ διάλεκτος διὰ τοῦ τ̄ο̄c̄ κλίνει, κρέατος γήρατος, ἡ δὲ τῶν Ἰώνων καθ' ὑποστολὴν τοῦ τ̄, κρέαος γήραος, ἡ δὲ τῶν Ἀττικῶν συναιροῦσα τὸ ᾱο̄ εἰς ω̄, τοῦ κρέως, τοῦ γήρως. τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ κρέαϊ ἰωνικῶς, τῷ κρέᾳ ἀττικῶς. τὸ κρέας, ὦ κρέας.

Δυϊκά. Τὼ κρέατε κοινῶς, τὼ κρέαε ἰωνικῶς, τὼ κρέα ἀττικῶς. τοῖν κρεάτοιν κοινῶς, τοῖν κρεάοιν ἰωνικῶς, τοῖν κρεοῖν ἀττικῶς. ὦ κρέατε κοινῶς, ὦ κρέαε ἰωνικῶς, ὦ κρέα ἀττικῶς.

Πληθ. Τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέαα ἰωνικῶς, τὰ κρέα ἀττικῶς. τῶν κρεάτων κοινῶς, τῶν κρεάων ἰωνικῶς, τῶν κρεῶν ἀττικῶς. τοῖς κρέασι μόνως. τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέαα ἰωνικῶς, τὰ κρέα ἀττικῶς. ὦ κρέατα κοινῶς, ὦ κρέαα ἰωνικῶς, ὦ κρέα ἀττικῶς.

1002 b

Κανὼν η'.

Ἑνικά. Τὸ τεῖχος τοῦ τείχεος καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχους: τὰ εἰς ο̄c̄ οὐδέτερα εἰς ο̄ῡc̄ ἔχει τὴν γενικήν, βέλους τείχους. τῷ τείχεϊ καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχει. τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος.

Δυϊκά. Τὼ τείχεε καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. τοῖν τειχέοιν καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχοῖν. ὦ τείχεε καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη.

[Discr. scr. in MCBFb] **3** *post* ω̄ρ̄ *add* οὐδέτερα CF | ἐκλήθη C | *ante* ἕλωρος *add* ἕλωρ C ‖ **4** τῷ ὕδατι — ὦ ὕδωρ *om* B | τὸ *ex* τὼ *corr.* M^1 ‖ **9** τοῦ κρέαος] καὶ κρέαος F ‖ **10** τοῦ κρέως] τὸ κρέως M | διάλεκτος *ex* διάλεκτως *corr.* M^1 ‖ **12** κρέαος] κρεάεος C | τὸ ᾱο̄] τὸ ᾱc̄ C, τοῦ ᾱο̄ F ‖ **13** τῷ κρέατι — ἰωνικῶς *om* M | τῷ κρέατι — ἀττικῶς (**14**)] κοινῶς. ἰωνικῶς. ἀττικῶς. τῷ κρέατι. τῷ κρέαϊ. τῷ κρέα C ‖ **15—22** *adverbia* κοινῶς, ἰωνικῶς, ἀττικῶς *ubique om* CF ‖ **15** τὼ κρέαε] καὶ κρέαε F | τὼ κρέα] καὶ κρέα F ‖ **16** τοῖν κρεοῖν MCF, τοῖν κρεῷν Bb ‖ **18** τὰ κρέαα] τὰ κρέαε M | κρέα] κράα F ‖ **19** τῶν κρεάτων — ἀττικῶς (**20**) *om* M ‖ **20** μόνως *om* C ‖ **24** τείχεος] τείχους M ‖ **26** *ante* τὸ τεῖχος *add* καὶ C ‖ **27** Τὼ τείχεε — τείχη *in mg. add* C^1 | κατὰ συναίρεσιν *om* F; *item v. 28 et p. 36, 1. 2. 3* | τείχη] τείχεε C | τοῖν τειχέοιν — τείχη (**28**) *om* C ‖ **28** *ante* τείχη *supra lin. rubro add* ὦ B

[Testim. ex *ΣE*] **3** οὐδέτερα *praebent etiam* Σ^{χ} (*382, 26* g) *E* ‖ **16** τοῖν κρεῷν *forma in solo* B *exstans diserte repudiatur a* Σ^{χ} (*389, 4* g). E^{k} *contra*: τοῖν κρεάτοιν καὶ κρεάοιν. ὁ κανών; πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ε̄ ἢ εἰς ω̄ μέγα λήγουσα. καὶ κρεῷν. ὁ κανών; καὶ τοῦτο κτλ.

Πληθ. Τὰ τείχεα καὶ κατὰ cυναίρεcιν τείχη. τῶν τειχέων καὶ κατὰ cυναίρεcιν τειχῶν. τοῖc τείχεcι: τοῦτο ἀcυναίρετον μένει. τὰ τείχεα καὶ κατὰ cυναίρεcιν τείχη. ὦ τείχεα καὶ κατὰ cυναίρεcιν τείχη.

Κανὼν θ΄.

Ἑνικά. Τὸ φῶc τοῦ φωτόc, τὸ ὦc τοῦ ὠτόc: δύο μόνα ἔcτιν οὐδέτερα εἰc ωc, φῶc καὶ ὦc, κέκλιται δὲ ἀμφότερα διὰ τοῦ τοc. τῷ φωτί, τῷ ὠτί. τὸ φῶc, τὸ ὦc. ὦ φῶc, ὦ ὦc.

Δυϊκά. Τὼ φῶτε, τὼ ὦτε. τοῖν φώτοιν, τοῖν ὤτοιν. ὦ φῶτε, ὦ ὦτε.

Πληθ. Τὰ φῶτα, τὰ ὦτα. τῶν φώτων, τῶν ὤτων. τοῖc φωcί, τοῖc ὠcί. τὰ φῶτα, τὰ ὦτα. ὦ φῶτα, ὦ ὦτα.

Τέλοc τῶν οὐδετέρων.

Περὶ τῶν ἐν ταῖc πτώcεcι τόνων.

Περὶ τόνου τῆc γενικῆc.

Πᾶcα γενικὴ ὀνόματοc κοινὴ ἀπαθὴc ἐπὶ ταύτηc τῆc cυλλαβῆc ἔχει τὸν τόνον ἐφ᾽ ἧc καὶ ἡ εὐθεῖα, εἰ μή πω τιc ἕτεροc λόγοc κωλύοι· ὑπεξηρήcθωcαν δὲ αἱ εἰc οc διcύλλαβοι γενικαί· οἷον Αἴαc ἐπὶ τῆc πρώτηc cυλλαβῆc ἔχει τὸν τόνον καὶ ἡ Αἴαντοc, χάριτοc ἔρωτοc, ἀνήρ ἀνέροc, ταχύc ταχέοc, Ἀχιλλεύc Ἀχιλλέοc, εὐγενήc ἐπὶ τῆc τρίτηc!, ἀλλὰ καὶ εὐγενέοc, κρέαc κρέατοc. Τὰ μέντοι προπαροξυνόμενα ὅτε περιccοcυλλάβωc κλίνεται ἀναγκαίωc κατέρχεται μίαν cυλλαβὴν ὁ τόνοc· οὐκ ἔcτι γὰρ τάcιc πρὸ τριῶν cυλλαβῶν, οἷον φίλημα φιλήματοc, Ἄδωνιc 1003 1

[Discr. scr. in MCBFb] **1** τείχεα] τήχεα M | *post* τείχη *add* ὦ τείχεα καὶ κατὰ cυναίρεcιν τείχη C ‖ **2** καὶ — τειχῶν] ὧν F | τοῦτο ἀcυναίρετον μένει] μόνωc F, *om* C ‖ **3** τὰ τείχεα — τείχη] τὰ τείχεα η F | ὦ τείχεα — τείχη (4) *bis habet* C | καὶ κατὰ cυναίρεcιν τείχη] ὦ τείχη ὁμοίωc Bb, η F ‖ **6** τὸ ὦc] τὸ ὦc C | ἔcτιν εἰc ωc οὐδέτερα *traicit* F ‖ **7** εἰc ωc] εἰ ωc M | καὶ ὦc] καὶ ὥc C | κέκλιται M, κέκλινται BFb, κλίνονται C | ἀμφότερα *ex* ἀμφώτερα *corr.* M[1] ‖ **8** τὸ ὦc] τὸ ὥc C ‖ **13** Τέλοc τῶν οὐδετέρων *om* C | *post* οὐδετέρων *add* κανόνων BFb ‖ **15** *post* γενικῆc *add* τῶν ἑνικῶν b ‖ **16** ἔχει τὸν τόνον τῆc cυλλαβῆc *traicit* M ‖ **17** ἐφ᾽ ἧc] ἐφ᾽ ἧc εἶχεν C, ἐφ᾽ ἧc ἂν Bb | κωλύοι MBF, κωλύcει C, κωλύcῃ b ‖ **18** ὑπεξηρήcθωcαν F, ὑπεξηρήcθωcαν M, ὑπεξαιρήcθωcαν B, ὑπεξαιρείcθωcαν Cb *et Bachmannus AG I 433,17* | *ad* ὑπεξαιρήcθωcαν *in mg. rubro add* cη΄. αἱ εἰc οc διcύλλαβοι γενικαί. χηνόc. γραόc. φωτόc B ‖ **19** *post* τόνον *add* ἀλλὰ F | *ante* χάριτοc *add* χάριc CBFb | *ante* ἔρωτοc *add* ἔρωc CBFb | ἀνέροc MCF, ἀνδρόc Bb ‖ **20** ταχύc ταχέοc *ante* ἀνήρ *transp.* F | Ἀχιλεύc (*ex* Ἀχιλλεύc *factum*) Ἀχιλέοc C | ἀχιλλέωc F | *post* εὐγενήc *add* εὐγενοῦc CBFb ‖ **21** Τὰ] ἃ F | περιττοcυλλάβωc BFb ‖ **22** ἀναγκαίαc F

[Testim. ex ΣE] **7** κλίνονται, *quod* C *exhibet, praebent etiam* $Σ^χ$ (*394,24* g) E
[Testim. ex $Σ^χ$] **16** ἐπὶ ταύτηc τῆc cυλλαβῆc ἔχει τὸν τόνον *testantur* $Σ^χ$ *397, 13* g ‖ **17** ἐφ᾽ ἧc ἂν *cum* B *habent* $Σ^χ$ | κωλύcῃ $Σ^χ$ (*397, 14* g), *sed paulo infra* (*397, 20* g) κωλύcει (*in* C) ‖ **18** *cum* C ὑπεξαιρείcθωcαν *praebent* $Σ^χ$

Ἀδώνιδος· καὶ τὸ Ὅμηρος Ὁμήρου κατήγαγε τὸν τόνον, ἐπεὶ οὐδ' ἐνδέχεται φύσει μακρᾶς οὔσης ἐπὶ τέλους προπαροξυνθῆναι λέξιν· τὸ γὰρ μάντεως καὶ πόλεως Ἀττικὰ ἀπὸ τοῦ μάντιος καὶ πόλιος γεγονότα τῶν κοινῶν ἐφύλαξε τὴν τάσιν. Σεσημειώσθω τοίνυν τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος οὐ φυλάξαντα τὸν τόνον· ἴσως δὲ συναπηνέχθη τῇ πατέρος ἀνέρος· ἡμάρτηται δὲ καὶ τὸ γυναικός καὶ τὸ θυγατρός· τὸ γὰρ μιᾶς καὶ ἰᾶς Ἰωνικὴν ἔχει τὴν τάσιν. Αἱ μέντοι εἰς ō̄ς δισύλλαβοι γενικαὶ ὀξύνεσθαι θέλουσιν, χηνός γραός φωτός· ἡ λᾶος ἐκ τρισυλλάβου τῆς λάαος· ἡ υἷος ἐκ τῆς ὕїος· ἡ κῆρος καὶ ἦρος ἐκ τῆς κέαρος καὶ ἔαρος· ἡ Θῶνος ἐκ τῆς Θώνιος ἢ Θόωνος· ἡ Ὦπος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ· ἡ τίνος πρὸς διάφορον σημασίαν καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. Ἐπὶ μέντοι μετοχῶν καὶ αἱ εἰς ō̄ς δισύλλαβοι γενικαὶ βαρύνονται, βάντος στάντος φθάντος.

Περὶ τόνου τῆς δοτικῆς.

Πᾶσα δοτικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, ἔρωτος ἔρωτι, χηνός χηνί, γραός γραΐ· εἶπον δὲ «ἰσοσυλλαβοῦσα» διὰ τὸ μάντει πόλει· ταῦτα γὰρ συναιρεθέντα οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ γενικῇ· διὸ ἀπὸ μὲν τοῦ Τυνδάρεος Τυνδαρέου Τυνδαρέῳ πρὸ μιᾶς ὁ τόνος, ἀπὸ δὲ τοῦ Τυνδάρεως Τυνδάρεω Τυνδάρεῳ πρὸ δύο. Αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ προπαροξύνονται, εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσοι, διχόμηνι πολυπάταγι μελίκρατι· τὸ γὰρ μελικρᾶτι ἀρσενικὸν ἀπὸ τοῦ ὁ μελικράς κέκλιται.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** οὐδ' ἐνδέχεται M, οὐκ ἐνδέχεται CBb, οὐκ ἀναδέχεται F ‖ **3** πόλιος καὶ μάντιος *traic.* MC ‖ **4** *in mg. add* ση̄αι. τὸ μητέρος θυγατέρος B ‖ **5** ἴσω F ‖ **6** τὸ *ante* θυγατρός *om* BFb ‖ **7** τὴν *om* MF ‖ **8** θέλουσι Bb | χηνός] χιονός C | γραός] χραός F ‖ **9** ἡ υἷος] ἢ υἱός C | ἡ κῆρος] ἢ κῆρο C ‖ **10** ἡ Θῶνος] ἡ θόνος M, ἢ θῶνος C | ἐκ τῆς Θώνιος ἢ Θόωνος] ἐκ τῆς θόνιος ἢ θόωνος M, ἐκ τῆς θώνιδος ἢ θώονος Cb, ἐκ τῆς θώονος B, ἐκ τῆς θώνιος F. θώνιος *etiam Bachmannus AG I 434, 1* | ἡ Ὦπος] ἢ ὦπα C ‖ **11** ἡ τίνος] ἢ τινός C | σημασίαν καὶ] σημαινόμενον C ‖ **12** *ad* ἐπὶ μέντοι *in mg. add* ση̄'. αἱ εἰς ō̄ς δισύλλαβοι ἐπὶ μετοχῶν B | καὶ *post* μετοχῶν *om* F ‖ **14** *post* δοτικῆς *add* τῶν ἑνικῶν b ‖ **15** *post* ἔχει *add* ὁμοίως καὶ τὸν χρόνον C ‖ **16** εἶπον MC, εἴπομεν BFb ‖ **17** συναναιρεθέντα C ‖ **18** Τυνδάρεος — Τυνδαρέῳ] Τυνδάραος. Τυνδαράου (Τυνδαράον M). Τυνδαράῳ MBb ‖ **19** Τυνδάρεῳ] τὴν δαρέω *sed supra posito signo* ·.· C ‖ **20** κωλύσοι MBF, κωλύσῃ Cb

---

[Testim. ex Σ^χ] **10** *ad* ἐκ τῆς Θώνιος ἢ Θόωνος *cfr.* Σ^χ (*410,19*): ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ «Θῶνος παράκοιτις» ⟨δ 228⟩ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἢ ἀπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας ἐγένετο Θώνιδος καὶ Θώνιος ἰωνικῶς, ὥσπερ Πάριδος Πάριος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶνος, ἢ ἀπὸ τῆς Θόων Θόωνος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ō καὶ ω̄ εἰς τὸ ω̄ Θῶνος. *Arcad. 148, 3 his simillima praebet* ‖ **15** *quae addit* C: ὁμοίως καὶ τὸν χρόνον *non legerunt* Σ^χ *413, 29* g ‖ **18** Τυνδάρεος *formam qualem* CF *praebent per* ε̄ *vocalem scriptam diserte testantur* Σ^χ *415, 22* g

Περὶ τόνου τῆϲ αἰτιατικῆϲ.

Πᾶϲα αἰτιατικὴ ἐπὶ ταύτηϲ ἔχει τῆϲ ϲυλλαβῆϲ τὸν τόνον ἐφ' ἧϲ 1001b
καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰϲ ᾱ διϲυλλάβων, ἀβλῆτοϲ ἀβλῆτα, λιμένοϲ λιμένα, Δημήτεροϲ Δημήτερα, Διομήδεοϲ Διομήδεα, καλοῦ καλόν, μάντιοϲ μάντιν· ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὁμήρου Ὅμηρον εἴπομεν, ὡϲ ἡ γενικὴ ἠνάγκαϲτο ὑπὸ τῆϲ μακρᾶϲ παροξύνεϲθαι· ϲεϲημείωται τὸ θύγατρα καὶ γυναῖκα. Αἱ μέντοι εἰϲ ᾱ·αἰτιατικαὶ διϲύλλαβοι μόνωϲ βαρύνονται, χῆνα παῖδα· τὸ τίνα πάλιν πρὸϲ τὴν ϲημαϲίαν ἔχει τὸν τόνον. Αἱ μέντοι μονοϲύλλαβοι εἰϲ ν̄ λήγουϲαι αἰτιατικαὶ περιϲπῶνται, κλεῖν λῖν μῦν ϲῦν ζῶν θεῦν.

Περὶ τόνου τῆϲ κλητικῆϲ.

Πᾶϲα κλητικὴ ἐπὶ ταύτηϲ τῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧϲ καὶ ἡ εὐθεῖα, Αἴαϲ Αἶαν, Ἀχιλλεύϲ Ἀχιλλεῦ, καλόϲ καλέ, εὐγενήϲ εὐγενέϲ, Λειώδηϲ Λειῶδεϲ, ποιητήϲ ποιητά· ϲεϲημείωται τὸ δέϲποτα μητίετα ἀκάκητα εὐρύοπα ἄνερ πάτερ ϲῶτερ δᾶερ, ἀναβιβάζουϲι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ κλητικῆϲ. Καὶ ἀναβιβάζουϲι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ τῆϲ κλητικῆϲ καὶ τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ ϲύνθετα κύρια, Διόμηδεϲ Ἀριϲτόφανεϲ, καὶ τὰ παρ' οὐδετέρων ἐϲχηματιϲμένα εἰϲ η̅ϲ̅, εὔμηκεϲ κακόηθεϲ· παραλόγωϲ γὰρ ἐβαρύνθη τὸ αὔθαδεϲ αὔταρκεϲ κάταντεϲ· καὶ τὰ εἰϲ η̅ρ̅ βαρύτονα ὅταν εἰϲ ε̅ρ̅ ἔχωϲι τὴν κλητικήν, Δήμητερ θύγατερ εἴνατερ· καὶ τὰ εἰϲ ω̅ν̅ ϲύνθετα ὅταν

[Discr. scr. in MCBFb] 1 τῆϲ *om* C | *post* αἰτιατικῆϲ *add* τῶν ἑνικῶν b ‖ 2 τῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον BFb | *post* ἐφ' ἧϲ *add* ἂν Bb ‖ 3 *ad* πλὴν *in mg. add* ϲη'. χῆνα παῖδα τίνα B | εἰϲ ᾱ] εἰϲ ω̅ C ‖ 5 *ad* ἐπὶ μέντοι *in mg. add* ὁμήρου ὅμηρον B | Ὅμηρον *om* M ‖ 6 ἠνάγκαϲτω M, ἠνάγκαϲται F ‖ 8 παῖδα MCBF, πόδα b | *post* παῖδα *add* ἄνδρα F | πάλιν *om* C ‖ 9 αἰτιατικαὶ εἰϲ ν̄ λήγουϲαι περιϲπ. CFb | κλεῖν] κλῖν C | μῦν] νῦν M, μῆν F ‖ 11 *post* κλητικῆϲ *add* τῶν ἑνικῶν Bb ‖ 12 ἔχει τῆϲ ϲυλλαβῆϲ τὸν τόνον Bb | *post* ἐφ' ἧϲ *add* ἂν Bb ‖ 13 Ἀχιλεύϲ Ἀχιλεῦ C ‖ 14 ποιητήϲ ποιητά *om* F | μητήετα B ‖ 15 ἀκάκιτα C | εὐρύοπα] ἐρύοπα M, εὐρύωπα C | ἄνερ MBb, ἄνερ CF | δάερ B | ἀναβιβάζουϲι δὲ τὸν τόνον ἐπὶ κλητικῆϲ M, ἀναβιβάζοντα ἐπὶ τῆϲ κλητικῆϲ τὸν τόνον Bb, *om* CF ‖ 16 Καὶ *ante* ἀναβιβ. *om* CBFb ‖ 17 κύρια ϲύνθετα *traiciunt* BFb ‖ 18 εἰϲ η̅ϲ̅] εἰϲ ε̅ϲ̅ CF | *ad* ἐβαρύνθη *in mg. add* ἴϲωϲ προπαρωξύνθη B ‖ 19 αὔταρκεϲ αὔθαδεϲ κάταντεϲ Bb | αὔταρκεϲ κάταντεϲ *om* C | εἰϲ η̅ρ̅] εἰϲ η̅ϲ̅ F | βαρύτονα MC, παροξύτονα BFb | ὅταν εἰϲ ε̅ρ̅ ἔχωϲι MCF, εἰϲ ε̅ρ̅ ἔχοντα Bb ‖ 20 τὴν κλητικήν] τὴν γενικὴν F | θύγατερ εἴνατερ δήμητερ F | θύγατερ *om* M | εἴνατερ] ἴνατερ C

[Testim. ex Σ^{χ}] 2 *verborum ordinem cum* BF *congruentem praebent* Σ^{χ} *418, 26* g | ἂν *in solo* B *exhibitum non est in* Σ^{χ} ‖ 9 *cum neutro verborum ordine prorsus consentiunt quae in* Σ^{χ} *leguntur* (*421, 23* g): αἱ μέντοι εἰϲ ν̄ λήγουϲαι αἰτιατικαὶ μονοϲύλλαβοι δηλονότι μακροκατάληκτοι περιϲπῶνται ‖ 12 ἐπὶ ταύτηϲ τῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον Σ^{χ} *424, 32* g | ἂν *in solo* B *post* ἧϲ *exhib. leg. etiam in* Σ^{χ} ‖ 17 τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ κύρια ϲύνθετα Σ^{χ} *435, 18* g ‖ 18 εἰϲ ε̅ϲ̅ *script.*, *quam exhib.* CF, *facillime oriri potuit ex eis quae in* Σ^{χ} *insunt* (*436,28* g): ἰϲτέον δὲ ὅτι τὰ εἰϲ η̅ϲ̅ ἐπίθετα βαρύτονα ϲύνθετα ἀπὸ οὐδετέρων ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰϲ ε̅ϲ̅ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν

εἰς ον εἴη ἡ κλητικὴ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, πλὴν τῶν παρὰ τὸ φρήν, Ἀγάμεμνον κακόδαιμον χαμαίλεον· δαΐφρον δὲ καὶ περίφρον παροξυτόνως· παρὰ γὰρ τὸ φρήν. Σεσημείωται τὸ ὦ Λακεδαῖμον προπερισπώμενον.

Περὶ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς ε̄ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμότονός ἐστι τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν τῇ εἰς ᾱ ληγούσῃ, εἰ δὲ ἄλεκτος εἴη, τῇ γενικῇ, χεῖρε Αἴαντε, πόλεε δὲ καὶ βέλεε· ἡ δὲ εἰς ᾱ καὶ εἰς ω̄ λήγουσα, ἐφ' ἧς ἂν 1005 b ἔχῃ συλλαβῆς ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν τὸν τόνον, ἐπὶ ταύτης καὶ αὐτὴ ἔχει, Πέρσου Πέρσα, ἀέλλης ἀέλλα, ἵππου ἵππω. Τὸ ἄμφω δύω θεματικά.

Περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν δυϊκῶν.

Ἡ μὲν εἰς αιν̄ γενικὴ καθόλου τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ, Ὀρέστα Ὀρέσταιν, κηδεστά κηδεσταῖν· ἡ δὲ εἰς οιν̄ ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ω̄ εὐθειῶν συντονοῦται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τοῖν γεωργοῖν, τοῖν βοϊδίοιν, σεσημειωμένου τοῦ ἀμφοῖν δυοῖν· ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ε̄ εὐθειῶν ἀκόλουθος ἔσται τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, χεροῖν πάντοιν παίδοιν εὐμηκοῖν τειχοῖν εὐνοῖν.

Περὶ τόνου τῆς ὀρθῆς τῶν πληθυντικῶν.

Ἡ μὲν εἰς ες̄ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ὁμότονος ἔσται τῇ ὀρθῇ τῶν δυϊκῶν, Αἴαντες ἀβλῆτες μύες, ἡ δὲ εἰς οι̅ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν,

---

[Discr. scr. in MCBFb] **1** ἀναβιβάζει τὸν τόνον *om* F | τῶν παρὰ *om* C | τὸ φρήν Bb, τῶν φρήν M, τὸ φραήν C, τὸ φρῆν F ‖ **2** χαμαίλεον κακόδαιμον *traiciunt* BFb ‖ **3** τὸ φρῆν F | Λακαιδαῖμον C | *post* Λακεδαῖμον *add* καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον BFb | προπερισπώμενον] περισπώμενον M, προπερισπωμένως C, προπερισπώμενα BFb ‖ **6** ὁμότονός ἐστι MBb, ὁμότονος ἔσται C, ὁμότονος ἐστὶ F ‖ **7** εἰ δὲ] ἡ δὲ F ‖ **8** *ante* Αἴαντε *add* τῇ C | ἡ δὲ BFb, εἰ δὲ MC ‖ **9** ἔχῃ CBb, ἔχοι MF | ταύτης] αὐτῆς C | ἔχει *om* CF ‖ **10** ἵππω] ἵππα C | *post* ἄμφω *add* δὲ καὶ τὸ b | δύω MFb, δύο CB; B *autem in mg. rubro add* τὸ ἄμφω δὲ καὶ τὸ δύω ‖ **11** τῆς *om* Bb ‖ **12** εἰς αιν Bb, οὖν αιν̄ M, οὖν εἰς αιν̄ λήγουσα C, εἰς αι̅ F | ὀρέστα ὀρέσταιν C ‖ **13** κηδέστα κηδέσταιν Cb | ἡ δὲ] εἰ δὲ C | *post* οιν̄ *add* δίφθογγον Bb | εἰς *ante* ω̄ *om* B, εἰς ω̄ *om* F ‖ **14** συντονοῦνται CB | γεωργίοιν F | βοϊδοῖν C ‖ **16** *post* πληθυντικῶν *add* χωρὶς τῶν ἀττικῶν F | χέροιν C, χαιροῖν F | πάντοιν] πέρτοιν C | παίδοιν MCF, παιδοῖν B, ποδοῖν b | τειχοῖν] τοιχοῖν C ‖ **19** ὁμοτόνως M ‖ **20** ἀβλῆτες] ἀκλῆτες b | μύες Mb, μῦες CBF | ἡ δὲ] εἰ δὲ C

[Testim. ex Σ^χ] **3** καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον: *haec verba in* BF *addita fluxerunt ex* Σ^χ (*438, 26* g): σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον ‖ **10** *de* δύω *et* δύο *orthographia accurate exponunt* Σ^χ *442, 19 sqq.* g ‖ **12** *quae in* Σ^χ (*443, 6* g) *sunt*: ἰστέον ὅτι ἡ εἰς αιν̄ λήγουσα γενικὴ τῶν δυϊκῶν *proxime accedunt ad* C ‖ **16** *additamentum codicis* F *ortum fortasse ex* Σ^χ (*446, 5* g): τὰ Ἀττικὰ τὸν τόνον τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ | παίδοιν *testantur etiam* Σ^χ *445, 25* g

λίθινοι χρυσοῖ πλησίοι· ἡ δὲ εἰς α̅ι̅ μονογενὴς μὲν οὖσα ὁμοτονεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, βορέαι ἄελλαι Πέρσαι εὐθῦναι, παρεσχηματισμέναι δὲ ἀρσενικοῖς τῷ τόνῳ αὐτῶν ἕπονται, λίθινοι λίθιναι· καὶ ἥμεραι μὲν τὸ τριγενὲς προπαροξυτόνως, ἐπεὶ καὶ ἥμεροι, ἡμέραι δὲ τὸ μονογενὲς παροξυτόνως. Τὰ δὲ οὐδέτερα εἰ μὲν εἴη ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς κεκλιμένα, τῇ ὀρθῇ τῶν ἑνικῶν ὁμοτονεῖ, κάνεον κάνεα καὶ κανοῦν κανᾶ καὶ τείχεα χάλκεα· εἰ δὲ ἀπὸ περισσοσυλλάβου, ἀεὶ βαρύνεται, φῶτα ὦτα πύρα φιλήματα κέρατα.

Περὶ τόνου τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ μὲν εἰς ε̅ς̅ δισύλλαβοι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ περισπῶσι τὰς γενικάς, μηνῶν χηνῶν γραῶν, ἐννέα σεσημειωμένων, τίνων πάντων Τρώων δμώων παίδων θώων κράτων δᾴδων λάων. Αἱ δὲ εἰς α̅ι̅ λήγουσαι ἀρσενικαὶ μὲν οὖσαι περισπῶσι τὴν γενικήν, τοξοτῶν πολιτῶν Αἰνειῶν, σεσημειωμένου τοῦ χλούνων χρήστων ἐτησίων· θηλυκαὶ δὲ οὖσαι εἰ μὲν εἶεν μονογενεῖς περισπῶνται, Μουσῶν ἀελλῶν, πλὴν τοῦ ἀφύων· εἰ 1006b δὲ παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ὁμοφωνοῦσαι μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀρσενικοῖς κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ὁμοτονοῦσιν, παραλλάσσουσαι δὲ τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ διαφωνοῦσιν, οἷον Ῥόδιοι Ῥοδίων καὶ Ῥόδιαι Ῥοδίων· συμβεβάρυνται τῷ ἀρσενικῷ, ἐπεὶ καὶ μία φωνὴ ἐπ' ἀμφοῖν· ὁμοίως δούλων φίλων· ταχεῖαι μέντοι ταχειῶν· οὐ γὰρ ὁμοφώνως τῇ ταχέων ἀρσενικῇ,

---

[Discr. scr. in MCBFb] **1** χρυσοῖ] χρυσοι M, χρύσιοι C, χρύσινοι BFb | πλησίοι] πλήσιοι Bb | ἡ δὲ BFb, εἰ δὲ MC | μονογενὴς μὲν οὖσα MBFb, μονογενεῖς οὖσαι C | ὁμοτονεῖ MBFb, ὁμοτονοῦσι C | **2** βορέαι Bb, βαρέαι M, βάρειαι C | ἀέλλα B | Πέρσαι *om* C | εὐθύναι C || **3** *ante* λίθινοι *add* λίθινος BFb | *post* λίθινοι *add* καὶ F | καὶ ἥμεραι μὲν] ἥμεραι μέντοι F || **4** προπαροξυτόνως, ἐπεὶ καὶ ἥμεροι *om* C | προπαροξυτόνως — μονογενές *om* F | ἡμέραι] ἡμέροι M | παροξυτώνως M || **5** *post* παροξυτόνως *add* τῇ ἰδίᾳ (ἰδίᾳ *om* F) εὐθείᾳ τοῦ δυϊκοῦ ἕπεται BFb | οὐδέτερα δὲ *traic.* C | ἰσοσυλλάβου Fb, *ex* ἰσοσυλλάβων *corr.* B, ἰσοσυλλάβων MC | γενικῶν F | κεκλιμένα MBFb, ἐκλιμένα C || **6** κανέον κανέα b | καὶ *ante* κανοῦν *om* CF | κανᾶ] κανά C | καὶ *ante* τείχεα *om* CF || **7** περιττοσυλλάβου CBFb | *post* περισσοσυλλάβου *add* γενικῆς CF || **8** πύρα φιλήματα] πυραφιλήματα M, πύρα *om* CBFb || **10** εἰς ε̅ς̅] εἰς ω̅ς̅ C || **11** σεσημειωμένων ἐννέα *traiciunt* CBFb || **12** δᾴδων Bb, δαίδων M, δαΐδων C, δάδων F | λάων *ex* λάδων *corr.* C[1] | *ad* λάων *in mg. rubro add* τὸ ἐπὶ τοῦ λίθου B | *post* εἰς α̅ι̅ *add* δίφθογγον Bb || **14** σεσημειωμένων τῶν χλούνων F | αἰτησίων C || **15** ἀελῶν C | εἰ δὲ MBFb, αἱ δὲ C || **16** ἀρσενικοῖς] ἀρσενικαὶ C | ὁμοφωνοῦσι CB | ὁμοφωνοῦσαι μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀρσενικοῖς *om* F || **17** καὶ *ante* ὁμοτονοῦσιν *om* F | ὁμοτονοῦσιν M, ν *ephelc. om ceteri* | παραλλάσσουσαι MBFb, παραλάσσουσι C || **18** Ῥώδιοι Ῥωδίων C | συμβεβαρύνονται C || **20** ὁμοφώνως CBFb, ὁμοφώνος M

[Testim. ex Σ^{χ}] **1** *de* χρυσοῖ *et* χρυσοί *a diversis singularibus derivandis vide* Σ^{χ} *447, 32 sqq.* g | *pluralem* μονογ. — ὁμοτ. *a* C *exhibitum praebent etiam* Σ^{χ} *448, 15* g || **2** βορέαι *testantur* Σ^{χ} *448, 19* g || **5** *additamentum variis modis in* BF *exstans non legisse videntur* Σ^{χ} *449, 15* g | ἰσοσυλλάβου *habent etiam* Σ^{χ} *450, 28* g || **8** πύρα *pluralem diserte testantur* Σ^{χ} *451, 2* g

μελαινῶν καὶ μελάνων, μακαιρῶν καὶ μακάρων. Εἴποι τις οὖν, πῶς οἱ πόρνοι τῶν πόρνων βαρυτόνως, τὸ δὲ θηλυκὸν πόρναι πορνῶν περισπωμένως; μία φωνὴ καὶ οὐχ εἷς ὁ τόνος· τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ πετρῶν ὀχθῶν κορῶν. Φημὶ οὖν ὅλα ταῦτα θηλυκὰ μονογενῆ εἶναι καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι, διὸ καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπάσθη, τὰ δὲ ἀρσενικὰ ἀπὸ τῶν θηλυκῶν παρωνύμως ἐσχηματίσθαι. Αἱ μέντοι εἰς ες εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνουσι τὰς γενικάς, κἂν ὁμοφωνήσωσι τοῖς εἰς αι ἀρσενικοῖς· οἱ Ἰλιάδαι γὰρ τῶν Ἰλιαδῶν καὶ οἱ Δαναΐδαι τῶν Δαναϊδῶν περισπωμένως, αἱ Ἰλιάδες δὲ καὶ αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ τῶν Ἰλιάδων βαρυτόνως.

Αἱ εἰς εις εὐθεῖαι συνῃρημέναι ὅταν ἔχωσι τὰς γενικὰς συναιρεθείσας περισπῶσιν αὐτάς, εὐγενῶν Δημοσθενῶν· τὸ δυσώδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνε, καὶ τριήρων φασί τινες Ἀττικοὺς βαρυτόνως λέγειν· αἱ ὑπόλοιποι πᾶσαι τῇ γενικῇ τῶν δυϊκῶν ὁμοτονοῦσι· τὸ πόλεων λέξεων καὶ τὰ ὅμοια τοίνυν ὀφείλει πρὸ μιᾶς ἔχειν τὸν τόνον, Ἀμμώνιος δέ φησιν αὐτὰ παρὰ Ἀττικοῖς προπαροξύνεσθαι. Τὰ εἰς α οὐδέτερα τριγενῆ μὲν ὄντα τοῖς ἀρσενικοῖς συντονοῦνται, φίλων κούφων δούλων, μονογενῆ δὲ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, πτερά πτερῶν, ξυρά ξυρῶν, ὀστᾶ ὀστῶν, ὦτα ὤτων, φῶτα φώτων, γοῦνα γούνων, δοῦρα δούρων· ἐπὶ
1007 b τοῦ τειχέων βελέων ἡ μακρὰ καταβιβάσασα τὸν τόνον συναίρεσιν ἐποίησεν ἐπὶ τῆς γενικῆς.

Περὶ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, μηνί μησί, καλῷ καλοῖς, χειρί

[Discr. scr. in MCBFb] **1** μελαινῶν BFb, μελενῶν M, μελάνων C | μελάνων] μελανῶν C | μακαίρων F | μακάρων καὶ μακαιρῶν *traicit* C | οὖν MBF, ἂν Cb ‖ **3** τοῦ πετρῶν] τῶν πετρῶν C ‖ **4** *post* ταῦτα *add* τὰ C ‖ **5** γεγενῆσθαι] γεγενεῖσθαι M ‖ **6** ἐσχηματίσθαι MF, ἐσχηματῆσθαι C, ἐσχημάτισται Bb ‖ **7** *post* πληθ. *add* θηλυκῶν Bb | ὑπὲρ δύο συλλαβὰς] μὴ δισύλλαβοι F; B *autem in mg. rubro add*: ἐν ἄλλω. μὴ δισύλλαβοι ‖ **8** ὁμοφωνήσωσι] ὁμοφωνῶσι Bb, *ex* ὁμωφωνήσωσι *corr.* M[1] | Ἰλιάδαι] ἰλιάδαι *sed supra* ι *posito* η B, Ἡλιάδαι b | Ἰλιαδῶν] ἰλιάδων C, ἰλιαδῶν *sed supra* ι *posito* η B, Ἡλιαδῶν b ‖ **9** οἱ Δαναΐδαι *om* MC | οἱ Δαναΐδαι τῶν *om* F | Ἰλιάδες] ἰάδες M, ἡλιάδες Bb | δὲ *om* F | αἱ δαναΐδες τῶν ἰλιάδων καὶ τῶν δαναΐδων βαρυτόνως (*ex* -τόνων *corr.*) F ‖ **10** Ἰλιάδων] ἡλιάδων Bb ‖ **11** εἰς εις F, εἰς ες MCBb | συνειρημέναι C | ἔχωσιν C ‖ **12** δυσῴδων B ‖ **13** τριήρων CBFb, τρίρων M | φασὶ τινὲς F | ἀττικῶς C ‖ **14** ὑπόλειποι F | τῶν δυϊκῶν MCF, τῶν ἑνικῶν Bb ‖ **15** ὀφείλει CBFb, ὠφείλει M | πρὸ μιᾶς ὀφείλει ἔχειν Bb ‖ **16** παρὰ ἀττικοῖς MBb, περὶ ἀττικοῖς C, παρ' ἀττικοῖς F ‖ **18** πτερά] πτερὸν C ‖ **23** πληθυντικῶν C | ἐπ' ἐκείνης] ἐπὶ ταύτης Bb ‖ **24** ἂν *om* C | μησὶν Bb | *post* μησί *add* Αἴαντι Αἴασι CBFb

---

[Testim. ex Σ^{χ}] **7** θηλυκῶν *a* B *solo exhibitum ne in* Σ^{χ} (*458, 12* g) *quidem legitur* ‖ **11** εἰς εις *diserte testantur* Σ^{χ} *459, 6* g ‖ **14** τῶν δυϊκῶν *etiam in* Σ^{χ} (*459, 33* g) *additis exemplis* ‖ **23** Σ^{χ} (*462, 7* g): λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐπ' ἐκείνης ‖ **24** ἂν *om etiam in* Σ^{χ} | Αἴαντι Αἴασι *in magno exemplorum numero hab.* Σ^{χ} *462, 11* g

χερσί· σεσημείωται τὸ πᾶσι. Αἱ πλεονάσασαι τὸ ᾱ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, πατράσι θυγατράσι· αἱ δὲ μεταπεπλασμέναι προπαροξύνονται, ἄστρασι πρόβασι ἔγκασι.

Περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἀπαθὴς ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἂν καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, ταχέος ταχέας, καλοῦ καλούς, βέλεος βέλεα, Μούσης Μούσας, ἀθλητοῦ ἀθλητάς, χαλκοῦ χαλκοῦς.

Τέλος τῶν ὀνομάτων.

[Discr. scr. in MCBFb] **1** τὸ πᾶσι M, τῷ παντὶ πᾶσι C, τὸ πᾶσιν BFb | τὸ ᾱ MF, τὸ ᾱι C, τῷ ᾱ Bb ‖ **2** πατρᾶσι C | θυγατράσι MBF, θυγατρᾶσι C, θυγατράσιν b | δὲ *om* C | *post* μεταπεπλ. *add* δοτικαὶ CF ‖ **3** πρόβασι MC, πρόβασιν BFb | πρόβασιν ἄστρασιν F | ἔγκασι MC, ἔγκασιν BFb ‖ **5** πληθυντικῶν CF | ἔχει τῆς συλλαβῆς τὸν τόνον C, ἔχει τὸν τόνον τῆς συλλαβῆς *traicit* M ‖ **6** ἂν *om* CF | ταχέος *ex* ταχέως *corr.* C[1] | καλοῦ καλοῦς C ‖ **7** βέλεος βέλεα, καλοῦ καλούς F | ἀθλητοῦ ἀθλητάς, μούσης μούσας F ‖ **8** χαλκούς F; *tum pergit:* πλὴν τῶν εἰς ας συνεσταλμένων ἀπὸ τῶν εἰς ος ὀξυτόνων γενικῶν τῶν ἑνικῶν, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται αἰτιατικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν κατὰ τὸν τόνον, ἀλλὰ ταῖς ἰδίαις εὐθείαις πληθυντικαῖς, οἷον γυναῖκες γυναῖκας, θύγατρες θύγατρας, τρῶες τρῶας, πάντες πάντας, καὶ ὅσα ὅμοια ‖ **9** Τέλος τῶν ὀνομάτων *om* C | *post* Τέλος *add* τοῦ περὶ τόνου τῶν πτώσεων Bb | Τέλος πασῶν τῶν τόνων (*sic*) F

[Testim. ex Σ^{χ}] **1** Σ^{χ} (*462, 12* g): λέγει ὁ τεχνικὸς χωρὶς τοῦ παντί πᾶσι | τὸ ᾱ *etiam in* Σ^{χ} *463, 17* g | δοτικαὶ *add* Σ^{χ} *463, 24* g ‖ **5** πληθυντικῶν Σ^{χ} *464, 28* g | ἀπαθὴς *non praeb.* Σ^{χ} ‖ **6** ἂν *om etiam* Σ^{χ} ‖ **8** *ad ea quae* F *add cfr.* Σ^{χ} (*465, 17* g): ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι καὶ χωρὶς τῶν εἰς ος ὀξυτονουμένων γενικῶν, ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικός γυναῖκας, φωτός φῶτας, ἀνδρός ἄνδρας κτέ.

1008 b

ΘΕΟΔΟϹΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

εἰϲαγωγικοὶ κανόνεϲ περὶ κλίϲεωϲ ῥημάτων.

Ἑνικά. Τύπτω: τῶν ἐν τοῖϲ ὁριϲτικοῖϲ ῥήμαϲιν ἐνεϲτώτων ἐνεργητικῶν δύο εἰϲὶ καταλήξειϲ, ἥ τε εἰϲ ω̅ καὶ παράγωγοϲ ἡ εἰϲ μι· εἰπόντεϲ οὖν πρῶτον περὶ τῶν εἰϲ ω̅ ῥημάτων ὕϲτερον καὶ περὶ τῶν εἰϲ μι̅ διαληψόμεθα. Πᾶν τοίνυν ῥῆμα εἰϲ ω̅ λῆγον βαρύνεται, λέγω φέρω· ὅϲα δὲ περιεϲπάϲθη, ταῦτα ἀπὸ βαρυτόνων ϲυνῃρέθη, ποιέω ποιῶ, βοάω βοῶ, χρυϲόω χρυϲῶ. τύπτειϲ: πᾶν πρῶτον πρόϲωπον εἰϲ ω̅ λῆγον ἀμοιβῇ τοῦ ω̅ εἰϲ ει̅ϲ̅ τὸ δεύτερον πρόϲωπον ποιεῖ, λέγω λέγειϲ, κόπτω κόπτειϲ· τὰ περιϲπώμενα πρὸϲ τὴν ϲυναίρεϲιν ποιεῖται τὴν γραφήν, ποιέειϲ ποιεῖϲ, βοάειϲ βοᾷϲ· τὸ γὰρ α̅ε̅ εἰϲ α̅ κιρνᾶται, οἷον τὰ ἐμά τἀμά· χρυϲόειϲ χρυϲοῖϲ· καὶ ἔδει μὲν χρυϲοῦϲ· τὸ γὰρ ο̅ε̅ εἰϲ τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον κιρνᾶται, ὡϲ τὸ ἐμόν τοὐμόν· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰϲ ω̅ ῥήματα πάντωϲ ἐν δευτέρῳ προϲώπῳ δίφθογγον ἔχει τὴν μετὰ τοῦ ι̅, ἐπεκράτηϲεν ἡ ο̅ι̅ δίφθογγοϲ ἐκθλιβέντοϲ τοῦ υ̅. τύπτει: πᾶν δεύτερον πρόϲωπον εἰϲ ϲ̅ λῆγον ἀποβολῇ τοῦ ϲ̅ τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖϲ ποιεῖ, ἔλεγεϲ ἔλεγε· περὶ γὰρ τοῦ παρακειμένου καὶ τοῦ ἀορίϲτου ὕϲτερον ἐροῦμεν.

Δυϊκά. Τύπτετον, τύπτετον: δύο ζητοῦμεν ἐν τοῖϲ δυϊκοῖϲ

[Discr. scr. in MCBFG²b] 1 Θεοδοϲίου] Θεοδώρου FG² | *post* γραμματικοῦ *add* ἀλεξανδρέωϲ FG² ‖ 2 εἰϲαγωγικοὶ κανόνεϲ *om* CFG² | κλήϲεωϲ G² | *post* ῥημάτων *add* ἐνεϲτὼϲ B, ἐνεϲτὼϲ b ‖ 3 *post* Ἑνικά *add* κανὼν α' M ‖ 4 δύο εἰϲὶ] *hic desinit* F *fol. 41ᵛ*

[Discr. scr. in MCBGb] 4 *post* εἰϲ ω̅ *add* παράγωγοϲ C ‖ 5 πρῶτον MCG, *om* Bb ‖ 8 *post* πρόϲωπον *add* ὁριϲτικὸν BGb ‖ 9 πρόϲωπον *om* BGb ‖ 11 α̅ε̅] α̅ καὶ ε̅ Bb ‖ 12 χρυϲόειϲ — τοὐμόν (13) *om* G | χρυϲόειϲ] χρυϲόειιϲ M | ο̅ε̅] ο̅ καὶ ε̅ Bb ‖ 13 ὡϲ] οἷον C | ἐπεὶ] ἐπὶ M ‖ 15 ἐπεκράτηϲε M | ἐκθλιβέντοϲ] ἐκβληθέντοϲ G ‖ 16 *post* τρίτον *add* πρόϲωπον C | ποιεῖϲ ποιεῖ *om* G ‖ 17 ἔλεγεϲ ἔλεγε] λέγειϲ λέγει C ‖ 19 *alterum* τύπτετον *om* C

[Testim. ex ΣE] 5 πρῶτον *praeb. etiam* Σ^{χ} (*493, 1* g) E^{t} ‖ 8 ὁριϲτικὸν *om* Σ^{χ} (*496, 5* g) *E*; Σ^{χ} *paulo post* (*496, 8* g): ὁ δὲ λόγοϲ δῆλον ὅτι περὶ τῶν ὁριϲτικῶν, περὶ ὧν ὁ τεχνικὸϲ ϲκοπὸν ἔχει διαλαβεῖν ‖ 9 πρόϲωπον *om* V *in* Σ^{χ} (*496, 6* g) *et* *E* ‖ 16 πρόϲωπον *add* Σ^{χ} *499, 30* g ‖ 17 λέγειϲ λέγει *inter multa alia exempla hab.* Σ^{χ} *499, 31* g

ζητήματα, τὸ μὲν ἕν, διὰ τί μὴ τρία αὐτῶν ἐστι τὰ πρόσωπα, ὡς τῶν ἄλλων ἀριθμῶν, τὸ δὲ ἕτερον, πῶς τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον αὐτῶν 1009 b πρόσωπον ὁμοφωνεῖ; Λέγομεν οὖν ὅτι ἡνίκα τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τὸ μ̄ ἔχει ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἀπολείπει τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν, καὶ λοιπὸν ἐξ ἀνάγκης δύο εὑρίσκονται, δεύτερόν τε καὶ τρίτον· περὶ δὲ τῆς συνεμπτώσεως τῶν δύο τοῦτό φαμεν, ὅτε τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἰς σ̄ῑ ἢ εἰς τ̄ᾱῑ λήγει, ὁμοφωνοῦσι τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν δυϊκῶν, ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἔχει, διαλλάσσουσι· τὰ δὲ παραδείγματα ἐπὶ πάσης τῆς κλίσεως φανερωθήσεται. Γέγονεν οὖν τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ τέλους εἰς τ̄ō̄ν̄, ποιεῖτε ποιεῖτον, λέγετε λέγετον· τὸ δὲ τρίτον ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ἐπεὶ εἰς σ̄ῑ λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τὸ τύπτουσι.

Πληθυντικά. Τύπτομεν: ἐνεστώτων καὶ μελλόντων τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς ἀποβαλλομένης τῆς τ̄ō̄σ̄ πρό τε τοῦ ν̄ λαμβανομένου τοῦ μ̄ε̄ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν γίνεται, λέγοντος λέγον λέγομεν, ποιοῦντος ποιοῦν ποιοῦμεν, λέξοντος λέξον λέξομεν· ὁ δὲ κανὼν ἐν τοῖς εἰς μ̄ῑ μάλιστα χρειώδης ἡμῖν ὀφθήσεται, τιθέντος τίθεμεν, διδόντος δίδομεν. τύπτετε: τὰ εἰς μ̄ε̄ν πληθυντικὰ τροπῇ τῆς μ̄ε̄ν εἰς τ̄ε̄ τὸ δεύτερον ποιοῦσιν, τὴν δὲ παραλήγουσαν οὐ τρέπουσι μὲν ὅτε εἰς σ̄ λήγει ἡ μετοχή, ὡς ἐπὶ παρακειμένου ὑπερσυντελίκου ἀορίστου πρώτου, τρέπουσι δὲ ὅτε οὐκ εἰς σ̄, ὡς ἐπὶ ἐνεστῶτος παρατατικοῦ μέλλοντος καὶ ἀορίστου δευτέρου. τύπτουσι:

[Discr. scr. in MCBGb] **1** ὡς καὶ τῶν G ‖ **2** ἕτερον] ὕστερον C | τὸ *ante* τρίτον *om* CG | τρίτον πρός. αὐτῶν G ‖ **4** τὸ μ̄] τὸ ν̄ C | ἔχει *post* συλλαβῆς *transp.* CG | τελευτέας M ‖ **5** εὑρίσκεται G ‖ **6** *ad* συνεμπτώσεως *in mg. add* συνέμπτωσις τί ἐστι C[1] | τοῦτό φαμεν M, τούτων φαμὲν CBGb ‖ **7** πρόσωπον *om* C ‖ **8** τρίτα πρόσωπα τῶν G | διαλλάσσουσι M, διαλλάσσουσιν C, διαλλάττουσι Bb, διαλάττουσι G ‖ **9** τῆς *om* G | φανερωθήσονται C ‖ **10** Γέγονεν] γέγονε μὲν C | ἀπὸ τοῦ] ἐκ τοῦ Bb ‖ **11** τοῦ τέλους] τῆς τ̄ε̄ G | ποιεῖτε ποιεῖτον *om* C ‖ **12** λήγει] λήγει *sed supra* ει *scripto* η C | *ante* τῶν πληθ. *add* πρόσωπον Bb ‖ **13** τὸ τύπτουσι] τύπτουιν C ‖ **14** *ante* ἐνεστώτων *add* τῶν CBGb | τελευτέας M ‖ **15** τῆς μετοχῆς] τῶν μετοχῶν BGb | πρό τε] πρώ τε C ‖ **16** τὸ *om* G | πρῶτον] πρότον M ‖ **17** γίνεται] ποιεῖ C | *ante* λέγοντος *add* λέγων G | λέγον *om* CG | ποιοῦντος — ποιοῦμεν *post* λέξομεν (18) *transp.* BGb | ποιοῦν *om* CG ‖ **18** λέξον *om* C ‖ **19** τιθέντος] τιθένται C ‖ **20** *post* δεύτ. *add* πρόσωπον Bb | ποιοῦσιν M, ποιοῦσι CBb, ποιεῖ G ‖ **21** *post* μετοχή *add*: πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν C ‖ **22** πρώτου ἀορίστου *traicit* C | *post* πρώτου *add*: πλὴν τῶν ὑποτακτικῶν BGb | ὅτε] ὅτι M | *post* εἰς σ̄ *add* ἡ μετοχή BGb, λήγει ἡ μετοχή C ‖ **23** τύπτουσιν Bb

[Testim. ex ΣE] **2** τὸ *ante* τρίτον *om etiam* Σ^{χ} *500, 33* g ‖ **4** ἔχει *post* συλλαβῆς *transp.* $\Sigma^{o} E$ ‖ **7** πρόσωπον *om* E ‖ **10** ἐκ τοῦ *pro* ἀπὸ τοῦ *in* E *legitur* ‖ **14** τῶν *ante* ἐνεστώτων *add* Σ^{χ} (*506, 29* g) E ‖ **15** τῆς μετοχῆς *testantur* Σ^{χ}, τῶν μετοχῶν E ‖ **17** ποιεῖ Σ^{χ} (*506,32* g) ‖ **21** *et* **22** *additamenti* πλὴν τῶν ὑποτακτ. *diversis locis in* CBG *exhibiti mentionem nullam faciunt* $\Sigma^{\chi} E$ ‖ **22** *quae post* εἰς σ̄ *adposita sunt in* CBG *orta esse possunt ex* Σ^{χ} *508,15* g

ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ὁμόφωνόν ἐστι τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν τῇ δοτικῇ πληθυντικῇ τῶν ἰδίων μετοχῶν· ὁ δὲ λόγος διήκει καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, τοῖς τύπτουσι τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι,
1010b τοῖς τιθεῖσι τίθεμεν τίθετε τιθεῖσι· σεσημείωται τὸ φασίν, ὅτι τῆς μετοχῆς βαρυνομένης τὸ ῥῆμα ὠξύνθη.

Παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἔτυπτον: ἡ γενικὴ τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστῶτος ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν καὶ τὴν ἄρχουσαν αὔξουσα χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς τὸν παρατατικὸν ποιεῖ· ἀλλ' εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο τὸ θέμα, προσόδῳ τοῦ ε αὔξεται ἡ ἄρχουσα τοῦ παρατατικοῦ, λέγοντος ἔλεγον, ποιοῦντος ἐποίουν· εἰ δ' ἀπὸ τοῦ ρ ἄρχοιτο, καὶ ἕτερον ρ προσλαμβάνει ὁ παρατατικός, ῥάπτω ἔρραπτον· εἰ δ' ἀπὸ φωνήεντος ἄρχοιτο ὁ ἐνεστώς, χρονικῶς αὔξεται ὁ παρατατικός. Ἑπτὰ γὰρ ὄντων τῶν φωνηέντων τέσσαρα μέν εἰσιν ἀμετάβολα ἐν τοῖς παρῳχημένοις, η ω ι υ, ἡβῶ ἥβων, ὠθῶ ὤθουν, ἰξεύω ἴξευον, ὑδρεύω ὕδρευον, τρία δὲ μεταβολικά, α ε ο, ὧν τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται, ἄγω ἦγον, τὸ δὲ ε ποτὲ μὲν εἰς η τρέπεται, ἐλέγχω ἤλεγχον, ποτὲ δὲ τὸ ι προσλαμβάνει, ἔχω εἶχον, τὸ δὲ ο εἰς ω, ὀμνύω ὤμνυον. Τῶν δὲ διφθόγγων ἡ ει καὶ ἡ ου οὐ τρέπονται, ὡς τὸ εἰκάζω εἴκαζον, οὐρῶ οὔρουν, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὰ οἰκεῖα μεταβάλλονται, οἴγω ᾦγον, αἰσχύνομαι ᾐσχυνόμην. Τὰ μέντοι ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα ἄτρεπτον τηρεῖ τὴν πρόθεσιν, εἰ μὴ κατὰ πλεονασμὸν εἴη, ὡς ἐπὶ τοῦ καθέζομαι ἐκαθεζόμην, ἢ ἀττικῶς κλιθείη, ὡς ἀντιβολῶ ἠντιβόλουν. ἔτυπτες: τὰ εἰς ον ῥήματα τροπῇ τοῦ ον εἰς ες τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔλεγον ἔλεγες· καὶ τοῦ

[Discr. scr. in MCBGb] **1** τῶν ἐνεστ. G | πρόσωπον *om* Bb ‖ **3** τύπτομεν τύπτετε τύπτουσι *om* M ‖ **4** τίθετε τίθεισι C ‖ **5** ὠξύνθη] ὀξύνθη M, ὀξυτονήθη CG, ὠξυτονήθη Bb ‖ **6** *ante* παρατ. *add* κανὼν β' M, βος *in marg.* B | παρατατικοῦ MCG, παρατατικὸς Bb ‖ **8** αὔξουσαν C ‖ **9** ἄρχεται *sed supra* εται *scr.* οιτο B ‖ **10** προσόδῳ Bb, προσῳδῷ MC, προσῴδω G | ἡ *ante* ἄρχουσα *om* C ‖ **11** δ' ἀπὸ M, δὲ ἀπὸ CBGb | *post* ἄρχοιτο *add* ὁ ἐνεστώς CBb ‖ **12** δ' ἀπὸ M, δὲ ἀπὸ CBGb ‖ **14** ἀμετάβολα μέν εἰσι τέσσαρα *traicit* C | μέν ἐστιν G ‖ **16** *post* ἦγον *add* τὸ δὲ ο εἰς ω, ὀμνύω ὤμνυον CG, *cfr. v. 18* | τὸ δὲ ε] τὸ δὲ ι C ‖ **17** δὲ καὶ τὸ ι G ‖ **18** τὸ δὲ ο — ὤμνυον *om* CG, *cfr. v. 16* ‖ **20** ᾦγον BGb, ὤιγον M, ὤγουν C ‖ **22** *post* πρόθεσιν *add* ἔξωθεν. ἔσωθεν γὰρ κλίνεται CBGb, *et praeterea add* διάγω διῆγον κατὰ προσθήκην BGb | καθέζομαι] καθεζομένου C ‖ **23** *ante* ἀντιβολῶ *add* τὸ Bb ‖ **24** τοῦ ον] τῆς ον M

[Testim. ex ΣE] **5** ὠξυτονήθη Σ^χ (*510, 4* g), *qua aoristi passivi forma semper usus esse videtur Choeroboscus* ‖ **22** *quae* CBG *addunt Choeroboscum non legisse patet ex* Σ^χ (*522, 18* g): τὰ μέντοι ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα ῥήματα ἄτρεπτον ἔχουσι τὴν πρόθεσιν· πρόθεσις γάρ ἐστιν ἧς οὐδὲν θέλει προτίθεσθαι· διὰ τοῦτο καὶ ὡς ἄν τις εἴποι ἔσωθεν γίνεται ἡ κλίσις, οἷον καταγράφω κατέγραφον κτέ ‖ **24** τῆς ον Σ^χ *528, 8* g (*in* CV), τοῦ ν Σ^χ (*in* O) *E*

ἐποίουν τοίνυν τὸ ἐντελὲς ἦν ἐποίεον καὶ ἐποίεες, εἶτα ἐποίεις κατὰ κρᾶσιν, ἐβόαον ἐβόαες ἐβόας, ἐχρύσοον ἐχρύσοες ἐχρύσους. ἔτυπτε: εἴρηται.

Δυϊκά. Ἐτύπτετον: εἴρηται. ἐτυπτέτην: τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀμοιβῇ τοῦ ο̅ εἰς η̅· ἐπεὶ γὰρ τὸ 1011 b
τρίτον τῶν πληθυντικῶν οὔτε εἰς σ̅ι̅ ἐστὶν οὔτε εἰς τ̅α̅ι̅, οὐχ ὡμοφώνησαν ἀλλήλοις τὰ δυϊκά.

Πληθ. Ἐτύπτομεν: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἑνικὸν εἰς ν̅ λῆγον μὴ ἔχον τὸ μ̅ κλιτικὸν προσόδῳ τοῦ μ̅ε̅ πληθυντικὸν γίνεται, ἔλεγον ἐλέγομεν, ἐποίουν ἐποιοῦμεν· περὶ γὰρ τοῦ ἐτίθην ἐτίθεμεν καὶ τῶν ὁμοίων ἐν τοῖς εἰς μ̅ι̅ ἐροῦμεν. Εἴπομεν «μὴ ἔχον τὸ μ̅ κλιτικόν» διὰ τὸ ἐλεγόμην καὶ τὰ ὅμοια· οὐκέτι γὰρ τὰ πληθυντικὰ προσόδῳ τοῦ μ̅ε̅ ἀπετελέσθη· κλιτικὸν δέ ἐστι τὸ μὴ ὂν ἐκ θέματος ἀλλ' ἐκ κλίσεως γεγενημένον. ἐτύπτετε: εἴρηται. ἔτυπτον: τῶν τεσσάρων παρῳχημένων, παρατατικοῦ τέ φημι καὶ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου καὶ ἀορίστου, ὅσοι μὲν εἶχον τὴν μετοχὴν εἰς σ̅ λήγουσαν καὶ ὀξυνομένην, οὗτοι καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν εἶχον ἰσοσυλλαβοῦν τῷ πρώτῳ, οἷον ἡ τετυφώς παρακειμένου ἐστὶ καὶ ὑπερσυντελίκου μετοχὴ εἰς σ̅ τε οὖσα καὶ ὀξύτονος· ἀμφοτέρων τοίνυν τῶν χρόνων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἰσοσυλλαβοῦσι τοῖς πρώτοις, τετύφαμεν τετύφασι, ἐτετύφειμεν ἐτετύφεισαν· ὅσοι δὲ αὐτῶν οὐκ εἶχον τὴν μετοχὴν εἰς σ̅ μετ' ὀξείας, ἐνδέον συλλαβῇ τὸ τρίτον ἔχουσι τοῦ πρώτου καὶ λῆγον εἰς ἐκείνην τὴν συλλαβήν, ἥ τις ἦν παράληξις τῆς γενικῆς τῆς

[Discr. scr. in MCBGb] **1** καὶ *ante* ἐπ. *om* G ‖ **2** *post* ἐχρύσους *add* κατὰ συναίρεσιν, ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοες Cb, κατὰ συναίρεσιν ἦν. ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἐχρύσοες *rubro* B, *qui in marg. iterum rubro add* κατὰ συναίρεσιν · ἐπεὶ τὸ ἐντελὲς ἦν ἐχρύσοες | ἔτυπτεν Bb ‖ **3** εἴρηται *om* Cb ‖ **6** σ̅ι̅ ἐστὶν G, σ̅ι̅ ἔστιν M, σ̅ι̅ ἔστιν C, σ̅ι̅ λήγει *et in marg.* ἐστὶ B, σ̅ι̅ λήγει b | τ̅α̅ι̅] τ̅ε̅ M | καὶ οὐχ G ‖ **8** ἑνικὸν MB, ἑνικῶν CGb | εἰς ν̅] εἰς η̅ M ‖ **9** προσῳδῷ C | τοῦ με MCG, τῆς μ̅ε̅ Bb ‖ **11** κλητικὸν C | διὰ τὸ] διὰ τοῦ C ‖ **12** *ante* ἐλεγόμην *add* ἐτυπτόμην Bb | οὐκέτι] οὐκ ἔστι C, οὐκ ἔτι G | τῇ προς. G ‖ **13** κλιτικὸν δέ ἐστι CBGb, κλιτικόν ἐστι M ‖ **14** ἐτύπτετε] ἔτυπτε G | εἴρηται *et* ἔτυπτον *om* C ‖ **15** καὶ *ante* παρακειμένου *om* CBGb | καὶ *ante* ὑπερσυντελίκου *om* CBGb | καὶ *ante* ἀορίστου *om* MG ‖ **16** *ante* μετοχὴν *add* ἐνεργητικὴν CBGb ‖ **17** ἰσοσύλλαβον C ‖ **19** τὲ G | ὀξύτονος MBG, ὀξυνομένη Cb | ἀμφοτέρων τοίνυν τῶν χρόνων MG, τοίνυν ἀμφοτέρων τῶν χρόνων C, ἀμφοῖν τοῖν χρόνοιν B, τοίνυν ἀμφοῖν τοῖν χρόνοιν b ‖ **20** πρόσωπα *om* C | ἰσοσυλλαβεῖ G | *post* πρώτοις *add* ἑαυτῶν CBGb | τετύφασιν CBb ‖ **22** μετ' ὀξίας M | τὸ τρίτον] τῷ τρίτον M | ἔχουσιν C

[Testim. ex *ΣE*] **2** *quae in* CB *adduntur orta esse possunt ex* Σ^{χ} (*530, 27*): πάλιν ἔστιν ἐχρύσοον, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ο̅ο̅ εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον γίνεται ἐχρύσουν, ὥσπερ νόος νοῦς· εἶτα τὸ δεύτερον πρόσωπον ἐχρύσοες, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̅ καὶ ε̅ εἰς τὴν ου δίφθογγον γίνεται ἐχρύσους, ὥσπερ τὸ ἐμόν τοὐμόν ‖ **8** ἑνικὸν Σ^{χ} *532, 33* g (*in* CV), *om* Σ^{χ} (*in* O) ***E*** ‖ **9** τοῦ μ̅ε̅] πρὸ τοῦ ν̅ λαμβάνον τὸ μ̅ καὶ τὸ ε̅ Σ^{χ} (*532, 34* g), πρὸ τοῦ ν̅ λαμβανομένης τῆς μ̅ε̅ E^{g}, προσόδῳ τῆς μεν E^{h} ‖ **16** ἐνεργητικὴν *in* Σ^{χ} (*534, 26* g) *unus habet* O, *addunt* ***E***

μετοχῆς· οἷον τοῦ ἔτυπτον ἡ μετοχὴ τύπτων οὐκ εἰς c̄ ὀξύτονος· τὸ τρίτον τοίνυν τῶν πληθυντικῶν ἐνδεήςει τε cυλλαβῇ τοῦ πρώτου καὶ λήξει εἰς τὴν π̄τ̄ο̄ν̄, ἥ τις ἦν παραλήγουςα τῆς τύπτοντος γενικῆς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀορίςτου τύψας· ἡ μετοχὴ εἰς c̄ μὲν ἀλλ' οὐκ ὀξύτονος· ἔςται τοίνυν ἐτύψαμεν ἔτυψαν.

Παρακειμένου.

Ἑνικά. **Τέτυφα**: δύο χρόνοι καταςκευάζουςι τὸν παρακείμενον, ὁ
1012b παρατατικὸς τὴν ἄρχουςαν, ὁ δὲ μέλλων τὴν λήγουςαν καὶ τὴν παραλήγουςαν καὶ τὴν ποςότητα τῶν cυλλαβῶν. Πᾶς τοίνυν παρακείμενος εἰς ᾱ λήγει, παραλήγεται δὲ ἢ τῷ κ̄ ἢ τῷ φ̄ ἢ τῷ χ̄· καὶ ταῦτα ποιεῖται πρὸς τὴν τοῦ μέλλοντος cυγγένειαν· ὅτε μὲν γὰρ ὁ μέλλων διὰ τοῦ c̄, ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ κ̄, πείθω πείςω πέπεικα· ὅτε δὲ διὰ τοῦ ψ̄, ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ φ̄, λείβω λείψω λέλειφα· ὅτε δὲ διὰ τοῦ ξ̄, ὁ παρακείμενος διὰ τοῦ χ̄, λέγω λέξω λέλεχα· ὅτε δὲ διὰ ἀμεταβόλου ὁ μέλλων, ὁ παρακείμενος δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ κ̄, κείρω κερῶ κέκαρκα, πλὴν τῶν ἡμαρτημένων, τοῦ νενέμηκα καὶ τῶν ὁμοίων. Παραλήγουςαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ μέλλοντι ὁ παρακείμενος, λέξω λέλεχα, πλὴν τῶν διςυλλάβων τῆς πέμπτης cυζυγίας, ὅτε τῷ ε̄ παραλήγεται· τότε γὰρ εἰς ᾱ τρέπεται, κερῶ κέκαρκα. Ἡ δὲ ἄρχουςα, ὡς ἔφαμεν, ἐκ τοῦ

[Discr. scr. in MCBGb] **1** *ante* ὀξύτ. *add* οὐδὲ G | ὀξυτόνως C | τὸ τρίτον — ἐνδεήςει τε (**2**)] ἐνδεήςει τε τοίνυν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν Bb, *sed* B *supra* τοίνυν *habet* β' *et* α' *supra* τὸ ‖ **2** τοίνυν τὸ τρίτον τῶν πλ. CG | *ante* cυλλαβῇ *add* μιᾷ BGb ‖ **3** *post* π̄τ̄ο̄ν̄ *add* cυλλαβὴν CBGb ‖ ἦν CBGb, οὖν M | γενικῆς] μετοχῆς C ‖ **4** ἐπὶ τοῦ ἀορ. G ‖ **5** τοίνυν ἔςται *traicit* C ‖ **6** *ante* παρακ. *add* κανὼν γ' M, *in marg. rubro* $\bar{\gamma}^{oc}$ B | παρακείμενος Bb ‖ **8** καὶ τὴν παραλήγουςαν *om* B | τὴν παραλήγουςα M ‖ **10** ἢ τὸ κ̄ ἢ τὸ φ̄ ἢ τὸ χ̄ C ‖ **11** ὁ μέλλον M ‖ **14** δι' ἀμετ. G | ὁ μέλλων *om* CG ‖ **17** δὲ *om* C | ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι *traiciunt* BGb ‖ **18** ὅτε τῷ ε̄ παραλήγεται . τότε γὰρ εἰς ᾱ M, ἐφ' ὧν τὸ ε̄ εἰς ᾱ CBGb

---

[Testim. ex *ΣE*] **2** μιᾷ *add* Σ^{χ} (*535, 1* g): ἐκεῖνοι ἔχουςι τὸ τρίτον πρόςωπον τῶν πληθυντικῶν ἐλλεῖπον μιᾷ cυλλαβῇ τοῦ ἰδίου πρώτου πληθυντικοῦ, *om* ***E***: ἐνδέον cυλλαβῇ τὸ τρίτον ἔχουςι τοῦ πρώτου ‖ **3** ἦν *testantur etiam* Σ^{χ} (*535, 3* g) ***E*** ‖ **17** *verborum ordinem eundem quem* MC *habent* Σ^{χ} *545, 33. 548, 1* g (*in* C), *cum* BG *congruunt* Σ^{χ} (*in* VO) ***E*** | πλὴν τῶν — κέκαρκα (**19**) *omnino non legisse videtur Choeroboscus; nam* Σ^{χ} (*547, 35* g): δεῖ προςθεῖναι ἐν τῷ λόγῳ τῷ λέγοντι, ὅτι «παραλήγουςαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ μέλλοντι ὁ παρακείμενος», χωρὶς τῶν διςυλλάβων τῆς πέμπτης cυζυγίας τῶν βαρυτόνων τῶν παραληγομένων τῷ ε̄· ἐπὶ τούτων γὰρ τρέπεται τὸ ε̄ εἰς τὸ ᾱ κατὰ τὸν ἐνεργητικὸν παρακείμενον, οἷον κερῶ κέκαρκα, δερῶ δέδαρκα, ςπερῶ ἔςπαρκα, κτενῶ ἔκταγκα, ςτελῶ ἔςταλκα. *pari modo paulo post pergit Choeroboscus* (*548, 8* g): ἔτι δεῖ προςθεῖναι «καὶ χωρὶς τῶν διςυλλάβων τῆς πρώτης καὶ δευτέρας cυζυγίας τῶν βαρυτόνων τῶν παραληγομένων τῷ ε̄»· ταῦτα γὰρ κτέ. ***nihil omnino de his memorant*** E^{g}, *contra* E^{b}: πλὴν τινῶν τῆς πέμπτης cυζυγίας τῶν βαρυτόνων, ἐφ' ὧν δηλαδὴ τὸ ε̄ ἔςτιν ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ῑ, καὶ τῶν αὐξανομένων, οἷον ςπείρω ἔςπαρκα κτέ.

παρατατικοῦ γίνεται· καὶ ὅτε μὲν ὁ παρατατικὸς ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται ὁ παρακείμενος, ἠγόραζον ἠγόρακα, ἔφθειρον ἔφθαρκα· ἐὰν δὲ ἀπὸ βραχείας ἄρχηται ὁ παρατατικός, ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος, ἔλεγον λέλεχα· ὥστε καὶ ὁ ἔπλεον βραχεῖαν ἔχει τὴν ἄρχουσαν τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς· διὸ ἀνεδιπλασίασεν τὸν πέπλευκα· ὁμοίως καὶ ὁ ἔγραφον γέγραφα· τὰ μέντοι ἀπὸ τοῦ ρ̄ ἀρχόμενα συνάρχεται τοῖς ἰδίοις παρατατικοῖς, ῥαπίζω ἐρράπιζον ἐρράπικα, ἔρραπτον ἔρραφα· τὸ γὰρ ⟨ζ 59⟩ ῥερυπωμένα κεῖται ποιητικῶς. Ἰστέον δὲ ὡς πᾶς μέλλων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος ἰσοσύλλαβον ἔχει τὸν παρακείμενον, ἀγοράσω ἠγόρακα, ἐλεήσω ἠλέηκα, ἀπὸ δὲ συμφώνου μιᾷ πλεονάζοντα, τύψω τέτυφα, ποιήσω πεποίηκα, πλὴν τοῦ μενῶ νεμῶ. τέτυφας: τὰ εἰς ᾱ λήγοντα πρῶτα πρόσωπα προσθέσει τοῦ ς̄ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔλεξα ἔλεξας, πεποίηκα πεποίηκας. Εἰ δέ τις λέγοι εἰς ες̄ ταῦτα λήγειν, ἵνα τῇ ἀποβολῇ τοῦ ς̄ τὸ τρίτον ποιῶσιν, ἴστω ὡς καθόλου τῶν παρῳχημένων ἡ παραλήγουσα τοῦ δευ- 1013b τέρου προσώπου τῶν πληθυντικῶν λήγουσα γίνεται τοῦ δευτέρου τῶν ἑνικῶν, ἐποιεῖτε ἐποίεις, ἐβοᾶτε ἐβόας, ἐλελέχειτε ἐλελέχεις· εἰ τοίνυν γεγράφατε καὶ γέγραφας, ἐλέξατε καὶ ἔλεξας. τέτυφε: ἔδει μὲν τῷ κοινῷ λόγῳ τὸ δεύτερον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς̄ ποιεῖν τὸ τρίτον, ἀλλ' ἐπεὶ οὐκ ἐνεδέχετο κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ προσώπῳ, καὶ τροπὴ παρηκολούθησε τοῦ ᾱ εἰς ε̄.

Δυϊκά. Τετύφατον, τετύφατον: εἴρηται.

Πληθ. Τετύφαμεν: τὰ εἰς ᾱ ἑνικὰ προσθέσει τῆς μεν πληθυντικὰ γίνεται, ἔλεξα ἐλέξαμεν, πεποίηκα πεποιήκαμεν. τετύφατε, τετύ-

---

[Discr. scr. in MCBGb] 2 *post* ἄρχεται *add* καὶ CGb ‖ 3 ἄρχεται CG ‖ 5 βραχείαν G | ἀνεδιπλασίασε CBGb ‖ 7 ἀρχόμενα *om* CG | τοῖς ἰδίοις παρατ. συνάρχ. G | ῥαπίζω *om* CG ‖ 8 ἔρραπτον] ἔρραφον C | ῥερυπομένα C ‖ 10 ἔχει *om* C ‖ 11 πλεονάζοντα MBb, πλεονάζει CG ‖ 12 μενῶ νεμῶ MBb, ἐμῶ μενῶ C, μενῶ νεμῶ καὶ τῶν ὁμοίων G | τέτεφας M ‖ 13 ποιεῖ τὸ δεύτερον *traicit* C ‖ 14 λέγοι MCGb, λέγει B | ταῦτα] ταύτην *sed* η *expuncto et supra posito* α B | τὸ *ante* τρίτον *om* M ‖ 15 ποιοῦσιν C ‖ 17 ἐλελέγχειτε ἐλελέγχεις G, *om* C | εἰ τοίνυν] ἔστι τοίνυν B ‖ 18 καὶ *ante* γέγρ. *om* G | τέτυφε] τέτυφα C ‖ 19 τὸ δεύτερον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς̄ M CG, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς̄ τοῦ δευτέρου προσώπου Bb | τὸ τρίτον ποιεῖν *traic.* CBGb ‖ 20 ἐνεδέχετο M, ἐνδέχεται CBGb | τὴν αὐτὴν] ταύτην τὴν C | τὸν] τὸ M ‖ 21 ὁμοφωνεῖν *sed supra* ω *posito* ο M | προσώπῳ *om* CBb | καὶ *ante* τρ. *om* G | τροπὴ BGb, τροπῆι M, τροπῇ C | τοῦ ᾱ] τὸ ᾱ C ‖ 24 *post* εἰς ᾱ *add* εἰ C ‖ 25 *ante* ἔλεξα *add* τέτυφα τετύφαμεν G | *post* τετύφατε *add* εἴρηται G | τετύφασιν Bb

---

[Testim. ex ΣE] 11 πλεονάζει *habent* $Σ^χ$ (*557, 19* g) *E* ‖ 12 νεμῶ μενῶ *ordo in* C *fortasse ex* $Σ^χ$ (*557, 23* g) *oriundus* ‖ 14 τὸ *habent etiam* Σ (*557, 35'*g) *E* ‖ 17 ἐλελέχειτε ἐλελέχεις *exemplum deest in* $Σ^χ$ *558, 7* g ‖ 19 τὸ δεύτερον πρόσωπον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς̄ τὸ τρίτον ποιεῖν $Σ^χ$ *559, 12* g ‖ 20 ἐνδέχεται *E*, *item praesens* $Σ^χ$ (*559, 19* g): ἐπειδὴ οὐδέποτε ... ὁμοφωνεῖ ‖ 21 προσώπῳ *om* *E*, τρίτον πρόσωπον τῷ πρώτῳ $Σ^χ$ *559, 19* g

φασι: εἴρηται μὲν διὰ τί ἰσοσυλλαβεῖ τῷ πρώτῳ, εἰς σι δὲ λήγει μιμούμενος τὸν ἐνεστῶτα· καὶ αὐτὸς γὰρ παρὰ πολλοῖς ἐνεστὼς συντελικός ὀνομάζεται.

Περὶ Ἀττικοῦ παρακειμένου.

Ὅτε τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ᾱ ἢ ε̄ ἢ ο̄, ποιοῦσιν Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον οὕτω· τὰ ἀρκτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος δύο γράμματα προστιθέασι τῷ κοινῷ παρακειμένῳ καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλουσιν, ἀλείφω ἤλειφα ὁ κοινός, ἀλήλιφα ὁ Ἀττικός, ἐλεύθω ἤλευθα ὁ κοινός, ἐλήλυθα ὁ Ἀττικός, ὀμῶ ὤμοκα ὁ κοινός, ὀμώμοκα ὁ Ἀττικός.

Μέσου παρακειμένου.

Ἑνικά. Τέτυπα: τρεῖς εἰσιν αἱ διαθέσεις τῶν ῥημάτων, ἐνέργεια πάθος μεσότης· ἑκάστη δὲ αὐτῶν ἀνὰ ἓξ ἔχει χρόνους· ὥσπερ οὖν, εἴ τις τριγενὲς ὄνομα κλίνοι, καθ' ἕκαστον γένος τὰς πέντε πτώσεις λέγει καὶ οὐκ ἀναμίσγει τὰς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ θηλυκῷ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἔδει ἡμᾶς ἑκάστην διάθεσιν ἀνὰ μέρος κλίνοντας λέγειν πρῶτον τῆς
1014 b ἐνεργητικῆς τοὺς χρόνους, εἶτα τῆς παθητικῆς, καὶ τρίτον τῆς μέσης. Ἀλλὰ τοῖς ἀρχαιοτέροις τῶν γραμματικῶν οὐκ ἔδοξεν οὕτως, ἀλλὰ τοὺς χρόνους τῆς μέσης κατεμέρισαν τῇ τε ἐνεργητικῇ καὶ παθητικῇ, παρακειμένους μὲν τῆς μέσης καὶ ὑπερσυντελίκους συγκαταλέγοντες τῇ ἐνεργητικῇ, ἐπεὶ καὶ σχεδὸν ὁμόφωνοι ἦσαν τοῖς παρακειμένοις καὶ ὑπερσυντελίκοις τῶν ἐνεργητικῶν, ἀορίστους δὲ καὶ μέλλοντας τῆς μέσης συγκαταλέγοντες τῇ παθητικῇ, ἐπεὶ ὁμοιοκατάληκτοι ἦσαν τοῖς ἀορίστοις καὶ μέλλουσι τῶν παθητικῶν· ἐνεστῶτας δὲ καὶ παρατατικοὺς τῆς μέσης ἀμνημονεύτους εἴασαν, ἐπεὶ οἱ αὐτοί εἰσι τοῖς ἐνεστῶσι καὶ παρατατικοῖς τῶν παθητικῶν· τὸ γὰρ κολάζομαι πρὸς τὴν σύνταξιν ἔχει τὴν διάθεσιν· ἐὰν γὰρ εἴπῃς κολάζομαι ὑπ' αὐτοῦ, παθητικόν ἐστιν, ἐὰν δὲ κολάζομαι αὐτόν, μέσον· ὁμοίως καὶ ὁ ἐκολαζόμην παρατατικός. Ὁ μέσος τοίνυν παρακείμενος τὴν μὲν ἄρχουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ παρα-

[Discr. scr. in MCBGb] **1** διὰ τί] διὰ τὸ C | ἰσοσυλλαβεῖ BGb, *ex* ἰσοσυλλαβῇ *corr.* M, ἰσοσυλλαβεῖν C | *ante* τῷ πρώτῳ *add* τὸ τρίτον BGb | σι] σιν C | λήγει] λέγει B ‖ **2** *post* ἐνεστῶτα *add* ὁ παρακείμενος CBGb | συντελικός] συντεκὸς M ‖ **4** Περὶ *om* M | *in marg. repetit* περὶ τοῦ ἀττικοῦ παρακειμένου C ‖ **5** ἀπὸ τοῦ ᾱ ε̄ ο̄ G | οἱ ἀττικοὶ G ‖ **6** προστιθέασιν C ‖ **8** ἀλήλιφα] ἀλήλειφα CG ‖ **9** *ante* ἐλήλυθα *add* καὶ Bb | ὀμῶ — Ἀττικός *ante* ἐλεύθω *transp.* G, *om* C | ὤμοκα *sed supra* ο *posito* ω B | *ante* ὀμώμοκα *add* καὶ Bb ‖ **10** *ante* Μέσου *add* κανὼν δ' M, *in marg. rubro* δ̄ος B | Μέσου παρακειμένου MC, μέσος παρακείμενος Bb *et in marg.* C, περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου G ‖ **11** Τέτυπα *om* C ‖ **13** κλίνοι MG, κλίνῃ C, κλίνει Bb | λέγει MCG, λέγοι Bb ‖ **14** ἀναμίσγει MCG, ἀναμίσγοι Bb ‖ **15** ἔδει] δεῖ G ‖ **19** καὶ παρακ. G ‖ **23** ἐνεστ. — παθητικῶν (**25**) *om* G ‖ **24** εἰσιν C ‖ **26** παθητικόν *ex* παθητικῇ *corr.* B | *post* ἐὰν δὲ *add* εἴπῃς BG ‖ **27** ὁ *ante* ἐκολαζόμην *om* M|B, *habent* CGb ‖ **28** τὴν αὐτὴν] ταύτην C

[Testim. ex *ΣE*] **1** τὸ τρίτον *in* BG *additum non legisse vid.* Σ^{χ} *565,7* g ‖ **2** ὁ παρακείμενος *add* *E et* Σ^{χ} *565,10* g (*in* O), *om* Σ^{χ} (*in* CV) ‖ **28** τὴν αὐτὴν

κειμένῳ καὶ εἰς ᾱ λήγει, πρὸ δὲ τοῦ ᾱ τὸ σύμφωνον ἔχει τοῦ ἐνεστῶτος, ὅταν ᾖ ἓν ἁπλοῦν, πείθω πέποιθα, χαίνω κέχηνα· εἰ δὲ δύο σύμφωνα ἔχοι ὁ ἐνεστώς, δι' οὗ τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ἐκφέρεται, διὰ τούτου καὶ ὁ μέσος παρακείμενος, κόπτω κοπή κέκοπα, σκάπτω σκαφή ἔσκαφα· εἰ δὲ διὰ δύο ἀμεταβόλων εἴη ὁ ἐνεστώς, διὰ τοῦ προτέρου ὁ μέσος παρακείμενος, τέμνω τέτομα· εἰ δὲ εἴη διὰ τοῦ ζ̄ ἢ δύο σσ̄ ὁ ἐνεστώς, τότε ὁ μέσος παρακείμενος ἀκολουθήσει τῷ μέλλοντι· κἂν μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ σ̄, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ δ̄, φράζω φράσω πέφραδα, εἰ δὲ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ̄, ὁ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ γ̄, πλήσσω πλήξω πέπληγα. Παραλήγουσαν δὲ τὴν αὐτὴν ἔχει τῷ ἐνεργητικῷ ὁ μέσος παρακείμενος, οἷον νένηκα νένηθα, εἰ μή πω ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι τὸ ε̄ εὑρεθείη ἢ μόνον ἢ μετὰ τοῦ ῑ· τότε γὰρ εἰς ō αὐτὸ τρέπει ὁ μέσος, λέγω λέξω λέλογα, κείρω κερῶ κέκορα, πείθω πείσω πέποιθα· ἀλλὰ 1015 b κἂν ὁ ἐνεστὼς τῇ αι̅ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, τρέπει αὐτὴν ὁ μέσος εἰς η̄, χαίνω κέχηνα, φαίνω πέφηνα. τέτυπας, τέτυπε: εἴρηται.

Δυϊκά. Τετύπατον, τετύπατον.

Πληθ. Τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐτετύφειν: πᾶς παρακείμενος τρέπων τὸ ᾱ εἰς ειν ὑπερσυντέλικον ποιεῖ· εἰ δ' ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνει προσόδῳ τοῦ ε̄· εἰ γὰρ ἀπὸ φωνήεντος, ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερσυντελίκου, οἷον λέλεχα ἐλελέχειν, ἔφθαρκα ἐφθάρκειν. ἐτετύφεις: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς ν̄ λῆγον μετὰ φυσικῆς μακρᾶς μὴ ἔχον τὸ μ̄ κλιτικὸν τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς σ̄ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἐδάρην ἐδάρης, ἐτετύ-

[Discr. scr. in MCBGb] **1** πρὸ] περὶ M ‖ **2** ἓν ἁπλοῦν] ἐν ἁπλῇ C | πέποιθα *ex* πέπειθα *corr.* C[1] | χαίνω] χένω C | κέχηνα G ‖ **3** ἔχοι M, ἔχει CBGb ‖ **4** σκάπτω] σκάπω M, *om* C ‖ **5** ἀμεταβόλων] μεταβόλων C ‖ **6** *post* τέμνω *add* τομή C | δύο σσ̄ MCG, δύο σ̄ Bb ‖ **7** μὲν] γὰρ C | μέλλων *ex* μέλλον *corr.* M[1] ‖ **9** τοῦ ξ̄] τοῦ ζ̄ C ‖ **11** οἷον *om* G | μή πω MCBG, μή που b ‖ **12** εἰς ō τρέπει αὐτὸ Bb | *post* μέσος *add* παρακείμενος BGb ‖ **13** κέκορα] κέκαρα M ‖ **14** παραλήγοιτο MBb, παραλήγεται CG ‖ **15** χαίνω] χαίρω *sed supra* ρ *posito signo* ∴ C | κέχηνα G | φαίνω] φένω M | *ante* τέτυπας *add* τέτυπα M | εἴρηται *om* CBGb ‖ **17** τετύπασι *om* M, *cfr. lin. 19*, τετύπασιν CBb | *post* τετύπασι *add* εἴρηται Bb ‖ **18** *ante* Ὑπερσ. *add* κανὼν ε' M, *in marg. rubro* ε̄ος B | Ὑπερσυντελίκου] ὑπὲρ συντελίκου M, ὑπερσυντέλικος CBb, περὶ τοῦ ὑπερσυντελίκου G ‖ **19** *post* Ἐτετύφειν *add* τετύπασι M; *cfr. lin. 17* | τρέπειν G ‖ **20** εἰ δ' ἀπὸ] καὶ εἰ μὲν ἀπὸ CG | *post* ἄρχουσαν *add* αὐτοῦ CBG, αὐτοῦ b ‖ **21** *ante* προσόδῳ *add* τῇ CBGb | εἰ γὰρ M, εἰ δὲ CBGb | *post* φωνήεντος *add* ἄρχεται B | ἀρχὴ] ἄρχει MG ‖ **22** ἐλελέχθειν G | ἐτετύφεις] τετύφεις C ‖ **24** τροπὴ G | ν̄ *et* σ̄ *om* C | ποιεῖν G | ἐδάρειν ἐδάρεις C | ἐτετύφην ἐτετύφης M

[Testim. ex ΣE] *testantur* Σ^{χ} (*582,7* g) *E* ‖ **12** παρακείμενος *add* Σ^{χ} (*585, 20* g): τότε γὰρ τρέπεται τὸ ε̄ εἰς ō ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ ‖ **20** *ut* CG *hab.* Σ^{χ} (*595, 27*): καὶ εἰ μὲν ἀπὸ ‖ **21** εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος Σ^{χ} (*595, 34* g) *E* | ἄρχεται *in* B *additum videtur ex* Σ^{χ}: ἄρχεται ὁ παρακείμενος

φειν ἐτετύφειc· πρόcκειται «μετὰ φυcικῆc μακρᾶc» διὰ τὸ ἐποίουν ἐποίειc καὶ πάνταc τοὺc ἀπὸ περιcπωμένων παρατατικούc· τούτων γὰρ αἱ ἐπὶ τέλουc δίφθογγοι οὐκ ἦcαν φυcικαὶ ἀλλ' ἐκ cυναιρέcεωc, διὸ ἐτράπηcαν. Πῶc οὖν τὸ ἐχρύcουν ἐχρύcουc οὐκ ἐτράπη; ἐπεὶ τὸ ἐντελὲc ἦν ἐχρύcοον ἐχρύcοεc, καὶ τὰ δύο δὲ ο̅ο̅ εἰc τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον κιρνᾶται, ὡc νόοc νοῦc, καὶ τὸ ο̅ε̅ ὁμοίωc, ὡc τὸ ἐμόν τοὐμόν. Πρόcκειται δὲ τῷ κανόνι «μὴ ἔχον τὸ μ̅ κλιτικόν» διὰ τὸ ἐλεγόμην ἐλέγου καὶ τὰ ὅμοια. ἐτετύφει.

Δυϊκά. Ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην: εἴρηται.

Πληθ. Ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφειcαν: τὰ εἰc μ̅ε̅ν̅ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰc ν̅ φύcει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰc c̅α̅ν̅ ποιεῖ τὸ τρίτον, ἔγνων ἔγνωμεν ἔγνωcαν, δαρείην δαρείημεν δαρείηcαν.

1016b Μέcου ὑπερcυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐτετύπειν: ὥcπερ ὁ ἐνεργητικὸc παρακείμενοc ποιεῖ τὸν ἐνεργητικὸν ὑπερcυντέλικον, οὕτω καὶ ὁ μέcοc παρακείμενοc τὸν μέcον ὑπερcυντέλικον ποιεῖ, λέλογα ἐλελόγειν. ἐτετύπειc, ἐτετύπει.

Δυϊκά. Ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.

Πληθ. Ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπειcαν.

Ἀορίcτου πρώτου.

Ἑνικά. Ἔτυψα: πᾶc μέλλων ἀμείβων τὸ τελευταῖον ω̅ εἰc α̅ καὶ τὴν ἄρχουcαν ἐκτείνων χρονικῶc ἢ cυλλαβικῶc ἀόριcτοc γίνεται, κόψω ἔκοψα, ἀγοράcω ἠγόραcα· εἰ μέντοι περιcπῷτο ὁ μέλλων, καὶ τὴν παραλήγουcαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ ἀόριcτοc, κερῶ ἔκειρα, τελῶ ἔτειλα. ἔτυψαc, ἔτυψε.

[Discr. scr. in MCBGb] **3** αἱ] καὶ C | *post* διὸ *add* καὶ C ‖ **4** πῶc] ὧc B | ἐτράπη] ἐτράπει M ‖ **5** καὶ τὰ] κατα M | δὲ M, *supra lineam add* C, *om* BGb | ο̅ο̅] ο̅ M | δίφθ. *om* G ‖ **6** τὸ ο̅ε̅] τὸ ε̅ο̅ C, ο̅ε̅ G ‖ **7** τὸ μ̅] τῷ μ̅ G ‖ **8** *post* ἐτετύφει *add* εἴρηται CBGb ‖ **9** εἴρηται *om* CBGb ‖ **10** ἐτετύφειτε *ex* ἐτετείφειτε *corr.* C[1] ‖ **11** εἰc c̅α̅ν̅] εἰc α̅ν̅ CG ‖ **13** *ante* Μέcου *add* κανὼν ϛ΄ M, *in marg.* ϛ̅ος B | μέcοc ὑπερcυντέλικοc Bb, περὶ τοῦ μέcου ὑπερc. G ‖ **14** ποιεῖ — ὑπερcυντέλικον (**15**)] ποιεῖ τὸν ἐνεργητικὸν ὑπὲρ cυντέλικον M, ποιεῖ τὸν ὑπερcυντέλικον C, ἐποίει τὸν ὑπερcυντέλικον G, τὸν ὑπερcυντέλικον ἐποίηcεν Bb ‖ **16** ποιεῖ τὸν μέcον ὑπερcυντέλικον *traicit* C | *post* ἐλελόγειν *add* τέτυπα ἐτετύπειν BGb, ἔφθαρκα ἐφθάρκειν. τέτυπα ἐτετύπειν C ‖ **19** ἐτετύπημεν M ‖ **20** *ante* Ἀορ. *add* κανὼν ζ΄ M, *in marg.* ζ̅ος B | ἀόριcτοc α΄ b *et in marg.* C ‖ **22** κόψω] κόψα B ‖ **23** ἀγοράcω *ex* ἀγωράcω *corr.* M | περιcπᾶται C ‖ **24** αὐτοῦ *om* G

[Testim. ex *ΣE*] **14—16** ὅcα ἔδει ῥηθῆναι καὶ ἐπὶ τοῦ μέcου ὑπερcυντελίκου, ἐλέχθη ἐν τῇ διδαcκαλίᾳ τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπερcυντελίκου *Σ*[χ] (*606, 22* g), ὥcπερ ὁ ἐνεργητικὸc παρακείμενοc ἐποίηcε (ἐποίει *E*[b]) τὸν ὑπερcυντέλικον, οὕτω καὶ ὁ μέcοc παρακείμενοc τὸν μέcον ὑπερcυντέλικον ποιεῖ *E* ‖ **23—24** *non legisse vid.* *Σ*[χ] (*607, 23*): δεῖ προcθεῖναι χωρὶc εἰ μὴ περιcπῷτο (περιcπᾶται C) ὁ

Δυϊκά. Ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
Πληθ. Ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Ἔτυπον: ὁ δεύτερος ἀόριστος μόνῃ φωνῇ διενήνοχε τοῦ πρώτου, σημαινομένῳ δὲ ὁ αὐτός ἐστιν, ὥσπερ καὶ ἐπὶ ὀνομάτων· ὁ γὰρ πρῶτος καὶ δεύτερος τύπος τῶν ὑπερθετικῶν φωνῇ μόνον, οὐ σημασίᾳ διενηνόχασι· τὸ γὰρ ταχύτατος ἢ τάχιστος οὐδὲν διαφέρουσιν ὅσον γε περὶ τὸ σημαινόμενον. Πᾶς τοίνυν δεύτερος ἀόριστος ἀπὸ τῶν εἰς ω̅ κεκλιμένος συνάρχεται μὲν τῷ πρώτῳ ἀορίστῳ, εἰς ον δὲ λήγει καὶ πρὸ τῆς ον ἔχει τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου, τέτυπα ἔτυπον· καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων τῷ πρώτῳ ἰσοσυλλαβεῖ, ἔνυξα ἔνυγον, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ αὐτοῦ ἐνδεῖ, ἐμύκησα ἔμυκον. Ἔτι δὲ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἀεὶ βραχείᾳ παραλήγεται, πείθω ἔπιθον, δήκω ἔδακον, τρώγω ἔτραγον· κἂν που τύχῃ τὸ ε̅ σὺν ἀμεταβόλῳ, εἰς α̅ 1017 b
αὐτὸ τρέπει, πλέκω ἔπλακον, τρέπω ἔτραπον· ἀπὸ δὲ περισπωμένων διφορεῖται ἡ παραλήγουσα πῇ μὲν συστελλομένη, ληκῶ ἔλακον, πῇ δὲ ἡ αὐτὴ μένουσα, χραισμῶ ἔχραισμον, ὀλισθῶ ὤλισθον. ἔτυπες, ἔτυπε.

Δυϊκά. Ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
Πληθ. Ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

[Discr. scr. in MCBGb] **3** *ante* Ἀορ. *add* κανὼν η′ M, *in marg.* η^{ος} B; *item in seqq.* M *semper,* B *autem usque ad p. 62, 11 numeros canonum addit* | Ἀορίστου δευτέρου MBG, ἀόριστος δεύτερος Cb ‖ **4** Ἔτυπον *om* G | φωνῇ μόνῃ *traicit* C ‖ **5** σημαινομένῳ *ex* σημενωμένῳ *corr.* M | δὲ *ex* μὲν *corr.* B | ὀνομάτων] τοῦ ὑπερσυντελίκου C ‖ **6** μόνον MBb, μόνη C, μόνῃ G | σιμασία G ‖ **7** ἢ τάχιστος] καὶ τάχιστος CG ‖ **8** ὅσον γε] ὅσον γὰρ C ‖ **9** *post* εἰς ω̅ *add* βαρυτόνων CBGb ‖ **11** καὶ *ante* ἀπὸ *om* C ‖ **12** ἔνυγον] ἔνυγα C ‖ **13** δὲ *om* C | *post* βαρυτόνων *add* θεμάτων CBGb | βραχείαν G | ἔπιθον] ἔπειθον M ‖ **14** ἔτραγον BGb, ἔτρογον MC | κἂν που τύχῃ *bis habet* B | που] ἀπὸ C | τύχῃ CBGb, τύχει *in* τύχῃ *mutavit* M ‖ **16** διφορεῖται b, ἀδιαφορεῖ CGb, ἀδιάφορεῖ M, ἀδιαφορεῖ *et in marg.* κατ' ἐμὲ διφορεῖται B | ληκῶ] λήκω C

[Testim. ex ΣE] μέλλων . . . τότε γὰρ τὴν παραλήγουσαν αὐτοῦ ἐκτείνει ὁ πρῶτος ἀόριστος, τουτέστι φύσει μακρὰν αὐτὴν ποιεῖ, οἷον κερῶ ἔκειρα, φθερῶ ἔφθειρα, στελῶ ἔστειλα, σπερῶ ἔσπειρα κτέ. *E silentio praetereunt* ‖ **4** φωνῇ μόνῃ διενήν. *etiam* $Σ^χ$ *614, 26* g ‖ **9** βαρυτόνων *om* $Σ^χ$ (*617, 6* g), *add* **E** ‖ **13** ἀπὸ μὲν βαρυτόνων θεμάτων ὑπάρχων ὁ δεύτερος ἀόριστος βραχείᾳ θέλει παραλήγεσθαι $Σ^χ$ *621, 2* g ‖ **16** ἀδιαφορεῖ, *quod hoc loco ferri omnino nequit, irrepsisse videtur ex* $Σ^χ$ (*621, 13* g): *sed Choeroboscus* ληκῶ ἔλακον *inter barytonorum exempla recepit, in perispomenis ea tantum proponit, quae eandem servant paenultimam. Choerobosci igitur verba sic interpretor: «perispomenorum verborum aoristi secundi paenultima eadem est atque paenultima praesentis* (ἀδιαφορεῖ), *sive corripitur,* μυκῶ ἔμυκον, κτυπῶ ἔκτυπον, *sive manet longa,* ὀλισθῶ ὤλισθον, χραισμῶ ἔχραισμον, δουπῶ ἔδουπον». *paulo post* (*621,23* g) *tamen* ληκῶ *in perispomenis numerat Philoponus*

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τύψω: πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς εἰς ω̄ λήγει καὶ συνάρχεται τῷ ἐνεστῶτι, πλὴν τοῦ τρέφω θρέψω καὶ τρέχω θρέξω καὶ τοῦ ἔχω ἕξω· καὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ, πλέκω πλέξω, ἀπὸ δὲ περισπωμένων μιᾷ περιττεύει, ποιῶ ποιήσω. Παραλήγεται δὲ ἡ μὲν πρώτη τῶν βαρυτόνων τῷ ψ̄, τύψω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ ξ̄, λέξω, ἡ δὲ τρίτη τῷ σ̄, πείσω, ἡ δὲ τετάρτη τῷ σ̄ ἢ ξ̄, ὀρύξω φράσω· διφορεῖται γάρ· ἡ πέμπτη τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συστολῆς τῆς παραληγούσης καὶ περισπωμένου τόνου, σπείρω σπερῶ, ψάλλω ψαλῶ· ἡ ἕκτη τῷ σ̄, ἱππεύσω· οἱ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ἀεὶ μὲν εἰς ω̄ λήγουσιν, παραλήγεται δὲ ἡ μὲν πρώτη τῷ η̄ ἢ τῷ ε̄, νοήσω τελέσω, ἡ δὲ δευτέρα τῷ η̄ ἢ τῷ ᾱ, βοήσω ἐάσω, ἡ δὲ τρίτη τῷ ω̄ ἢ τῷ ο̄, γυψώσω ἀρόσω. τύψεις, τύψει.

Δυϊκά. Τύψετον, τύψετον.

Πληθ. Τύψομεν, τύψετε, τύψουσιν.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπῶ: πᾶς δεύτερος ἀόριστος τὴν ον εἰς ω̄ μεταβαλὼν καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβαλὼν δεύτερον μέλλοντα ποιεῖ πάντως περισπώμενον καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον ἔχοντα διὰ τῆς ει̅ διφθόγγου. τυπεῖς, τυπεῖ.

Δυϊκά. Τυπεῖτον, τυπεῖτον.

Πληθ. Τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσιν.

[Discr. scr. in MCBGb] **1** μέλλων πρῶτος Bb ‖ **3** καὶ τρέχω θρέξω *om* C | τοῦ *ante* ἔχω *om* CBGb | καὶ ἔχω ἕξω καὶ τρέχω θρέξω G ‖ **4** *post* βαρυτόνων *add* θεμάτων CG | πλέκω πλέξω *om* C ‖ **5** περισσεύει G ‖ **6** τῷ ψ] τὸ ψ̄ C | τύψω MC, λείβω λείψω BGb | τῷ ξ̄] τὸ ξ̄ C | *ante* λέξω *add* λέγω BGb | δὲ *ante* τρίτη *om* Bb ‖ **7** τῷ σ̄] τὸ σ̄ CBG | *ante* πείσω *add* πείθω BGb | δὲ *ante* τετάρτη *om* Bb | τῷ σ̄] τὸ σ̄ B | τῷ σ̄ ἢ ξ̄, ὀρύξω φράσω· διφορεῖται γάρ] διὰ τοῦ σ̄ ἢ ξ̄. ὀρύξω φράσω. διφορεῖται M, διαφορεῖται. φράσω παίξω C, διφορεῖται. φράσω παίξω G ‖ **8** *ante* πέμπτη *add* δὲ CG ‖ **9** περισπομένου M | *ante* ἕκτη *add* δὲ CG | τῷ σ̄ MG, τὸ σ̄ CBb ‖ **10** ἱππεύω ἱππεύσω G | λήγουσι BGb ‖ **11** τὸ η̄ ἢ τὸ ε̄ C | νοήσω *ex* νωήσω *corr.* M | τὸ η̄ ἢ τὸ ᾱ C ‖ **12** δὲ *ante* τρίτη *om* MBGb | τῷ ω̄] ἢ τῷ ω̄ M, τὸ ω̄ C | τῷ ο̄] τὸ ο̄ MCB ‖ **14** *alterum* τύψετον *om* M ‖ **15** τύψουσι Gb ‖ **16** μέλλων δεύτερος Bb ‖ **17** εἰς ω̄] εἰς ων̄ C | μεταβαλλὼν C ‖ **18** ἀρχῇ] ἀρχαῖς C | κλητικὴν CB | ἔκτασιν *om* M | ἀποβαλλὼν C ‖ **19** περισπόμενον M ‖ **22** ΤΥΠΕΙΤΑΙ *sed supra* ΑΙ *posito* ε M | τυποῦσι BG

[Testim. ex *ΣE*] **8** καὶ τρέχω θρέξω ***om etiam E; utrum Choeroboscus legerit necne incertum, cum altero loco*** (*635,24* g) ***exhibeat, altero*** (*635, 3* g) ***omittat;*** Σ^{σ}: οὐ συνήρξαντο δὲ οἱ θρέξω θρέψω ἕξω μέλλοντες τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσι ψιλουμένοις, καὶ κατὰ τοῦτο σεσημείωνται ‖ **4** θεμάτων *add* Σ^{χ} *639, 34* g ‖ **6** λείβω λείψω *inter alia exempla hab.* Σ^{χ} *643, 3* g ‖ **7** *ad Theodosii verba nihil lucramur ex* Σ^{χ}; ὀρύξω *omnino non memoratur in* Σ^{χ} ‖ **18** ἀρχαῖς Σ^{χ} *661, 8* g (*in* VO), ἀρχῇ Σ^{χ} (*in* C) *et* E^{g}; ***futurum secundum silentio praetereunt*** Σ^{σ} E^{b} | ἔκτασιν ***testantur*** Σ^{χ} (*661, 8* g) E^{g}

Περὶ παθητικῶν. 1018b

Ἑνικά. Τύπτομαι: πᾶϲ ἐνεϲτὼϲ ὁριϲτικὸϲ εἰϲ ω̅ λήγων ἀμοιβῇ τοῦ ω̅ εἰϲ ο̅ καὶ προϲθέϲει τῆϲ μ̅α̅ι̅ τὸ παθητικὸν ποιεῖ, λέγω λέγομαι· πάλιν τὰ περιϲπώμενα ἀπὸ τῶν ἐντελεϲτέρων ϲυναιρούμενα διαφόρωϲ ποιεῖ τὴν παραλήγουϲαν, ποιέω ποιέομαι ποιοῦμαι, βοάω βοάομαι βοῶμαι, χρυϲόω χρυϲόομαι χρυϲοῦμαι. τύπτῃ: πᾶν πρῶτον πρόϲωπον ἔχον τὸ μ̅ κλιτικὸν τοῦ τρίτου προϲώπου τὸ τ̅ ἤτοι τρέπον εἰϲ ϲ̅ ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὡϲ τὸ πεποίημαι πεποίηϲαι πεποίηται, ἢ ὑποϲτέλλον τὸ τ̅ τοῦ τρίτου καὶ κρᾶϲιν ποιούμενον τῶν φωνηέντων, ὡϲ τὸ τύπτομαι τύπτῃ τύπτεται· καὶ ὅϲα μὲν εἶχον τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰϲ ϲ̅ ὀξύτονον, ἐκεῖνα τροπῇ τοῦ τ̅ εἰϲ ϲ̅ ποιεῖ τὸ δεύτερον, ὅϲα δὲ μὴ εἰϲ ϲ̅ ὀξύτονον, ἐκεῖνα ἐνδείᾳ τοῦ τ̅ καὶ κράϲει· ὁ δὲ λόγοϲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰϲ μ̅ι̅. Ποιοῦνται τοίνυν τὴν μὲν τροπὴν ἐν μὲν τοῖϲ εἰϲ ω̅ παρακείμενοι καὶ ὑπερϲυντέλικοι, τὴν δὲ ἔνδειαν καὶ κρᾶϲιν ἐνεϲτῶτεϲ παρατατικοὶ ἀόριϲτοι μέϲοι καὶ μέλλοντεϲ ἅπαντεϲ· ἐν δὲ τοῖϲ εἰϲ μ̅ι̅ πάντεϲ τῇ τροπῇ γίνονται πλὴν τῶν μελλόντων καὶ τοῦ πρώτου μέϲου ἀορίϲτου· ἔϲτιν γὰρ ἔϲτηϲα καὶ ϲτήϲαϲ ἡ μετοχὴ βαρυτόνωϲ· ἢν οὖν τύπτεται, ὑποϲτολῇ τοῦ τ̅ τύπτεαι, καὶ κράϲει τοῦ ε̅α̅ εἰϲ η̅, ὡϲ βέλεα βέλη, τύπτῃ, καὶ μένει τὸ ι̅ μὴ ἐκφωνούμενον διὰ τὸ μέγεθοϲ τοῦ η̅. τύπτεται: τὰ εἰϲ μ̅α̅ι̅ ἔχοντα τὸ μ̅ κλιτικὸν τροπῇ τῆϲ μ̅α̅ι̅ εἰϲ ται τὸ τρίτον ποιεῖ, τρέποντα τὴν παραλήγουϲαν ἔνθα μὴ ἔϲτιν ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ εἰϲ ϲ̅.

Δυϊκά. Τυπτόμεθον: ἐκ τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆϲ θ̅α̅ εἰϲ θ̅ο̅ν̅. τύπτεϲθον: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ 1019b
τῆϲ θ̅ε̅ εἰϲ θ̅ο̅ν̅. τύπτεϲθον: εἴρηται.

Πληθ. Τυπτόμεθα: πᾶν πρῶτον πρόϲωπον ἔχον τὸ μ̅ κλιτικὸν

[DISCR. SCR. IN MCBGb] **1** Περὶ παθητ. *om* G | *post* παθητικῶν *add* ὁριϲτικὰ παθητικὰ χρόνου ἐνεϲτῶτοϲ BGb ‖ **2** εἰϲ ϲ̅ω̅ G ‖ **3** προϲθέϲει] προϲθήκῃ G | τὸ παθητικὸν ποιεῖ MCG, παθητικὸϲ γίνεται Bb ‖ **6** χρυϲόω — χρυϲοῦμαι] χρυϲόομαι B | πρόϲωπον *ex* πρώϲωπον *corr.* C[1] ‖ **7** κλητικὸν C ‖ **9** ποιουμένων C | φωνιέντων M | ὡϲ τὸ — τύπτεται (**10**) *om* M ‖ **10** τύπτῃ] τύπτου C | τύπτεται] τύπτηται *sed* η *ex corr.* B ‖ **12** τοῦ τ̅ *om* G | *post* λόγοϲ *add* διήκει Bb ‖ **13** τὴν μὲν] τοῖϲ μὲν C | μὲν *ante* τοῖϲ *om* G ‖ **14** *post* ἐνεϲτῶτεϲ *add* καὶ CBGb ‖ **15** δὲ *om* M ‖ **17** ἔϲτιν M, ἔϲτι BGb, ἔϲτην C ‖ **18** *ante* ὑποϲτολῇ *add* καὶ Bb | ὑποϲτολῇ BGb, ὑποϲτολὴ MC | τύπτεαι] τύπτεται M, *om* B | κράϲι M | ε̅α̅ MC, ε̅ καὶ α̅ BGb | *ante* τύπτῃ *add* τύπτεαι C | τύπτῃ *om* BG ‖ **20** τῆϲ μ̅α̅ι̅ εἰϲ ται] τοῦ μ̅ εἰϲ τ̅ G ‖ **21** μὴ ἔϲτιν G, μή ἐϲτιν MCBb | *post* εἰϲ ϲ̅ *add* ὀξύτονοϲ BGb ‖ **24** εἴρηται MC, ὁμοφωνεῖ τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ BG, ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ b ‖ **25** κλητικὸν C

[TESTIM EX **ΣE**] **1** Ὁριϲτ. — ἐνεϲτῶτοϲ *ut* BG *add* **Σ**$^{\chi}$ *664, 29* g ‖ **3** προϲθήκῃ **Σ**$^{\chi}$ *664, 31 et 665, 16* g (*in* CV), προϲθέϲει **Σ**$^{\chi}$ (*in* O) *et* **E** | τὸ παθητικὸν ποιεῖ *testantur* **Σ**$^{\chi}$ (*664, 31* g) **E**^{k}, παθητικὸϲ γίνεται **Σ**$^{\chi}$ (*665, 16* g) *et* **E**^{b} ‖ **21** *post* εἰϲ ϲ̅ *add* ὀξύτονοϲ **E**^{k}, *om* **Σ**$^{\chi}$ *674, 31* g ‖ **24** ὁμοφωνεῖ τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ **E**^{k}, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ὁμοφωνεῖ τῷ ἰδίῳ δευτέρῳ, ἐπειδὴ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰϲ ται λήγει **Σ**$^{\chi}$ *676, 16* g

μετὰ μακρᾶς τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μεθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγομαι λεγόμεθα, ἐλεγόμην ἐλεγόμεθα, λέλεγμαι λελέγμεθα, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων· πρόσκειται «μετὰ μακρᾶς», ἐπεὶ τὰ εἰς μ̄ῑ πάντα ὁριστικά τε καὶ εὐκτικὰ κλιτικὸν μὲν ἔχουσι τὸ μ̄, οὐ ποιοῦσι δὲ εἰς μεθα τὸ πληθυντικόν. τύπτεσθε: πᾶν τρίτον ἑνικὸν ἔχον τὸ τ̄ κλιτικὸν τροπῇ τῆς τελευταίας συλλαβῆς εἰς θε δεύτερον πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' εἰ μὲν καθαρεύοι τὸ τ̄, καὶ σ̄ προσλαμβάνει τὸ πληθυντικόν, λέγεται λέγεσθε, ἐλέγετο ἐλέγεσθε, εἰ δὲ συμφώνῳ παραλήγοιτο, τοῦτο τηρεῖται, πλὴν εἰ μή πω ψιλὸν ὂν διὰ ἀσυνταξίαν εἰς δασὺ τραπείη, οἷον κέκαρται κέκαρθε, τέτιλται τέτιλθε· νένυκται δὲ νένυχθε καὶ τέτυπται τέτυφθε. τύπτονται: πᾶν τρίτον ἑνικὸν ἔχον τὸ τ̄ κλιτικὸν πρὸ τοῦ τ̄ δεχόμενον τὸ ν̄ καὶ τὴν παραλήγουσαν φυλάσσον τοῦ πρώτου προσώπου τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον λέγεται λέγονται ὅτι λέγομαι, ἵσταται δὲ ἵστανται καὶ ἐδίδοτο ἐδίδοντο.

Παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐτυπτόμην: πᾶς ἐνεστὼς παθητικὸς τρέπων τὴν μαι εἰς μην καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνων χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς τὸν παρατατικὸν ποιεῖ, λέγομαι ἐλεγόμην, αἰδοῦμαι ᾐδούμην. ἐτύπτου: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ τρίτου γέγονε τοῦ ἐτύπτετο ἐνδείᾳ τοῦ τ̄ καὶ κράσει τοῦ εο εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἐτύπτετο ἐτύπτου. ἐτύπτετο: πᾶν πρῶτον πρόσωπον εἰς μην λῆγον τροπῇ τῆς μην εἰς το τὸ τρίτον ποιεῖ· τὴν δὲ παραλήγουσαν τρέπει, ὅταν μὴ ἔχῃ τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς σ̄ ὀξύτονον.

1020 b Δυϊκά. Ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.

Πληθ. Ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

[Discr. scr. in MCBGb] **1** τελευταίας συλλαβῆς G | λέγομαι] λέγομεν C || **2** ἐλεγόμην ἐλεγόμεθα *om* C | λέλεγμαι λελέγμεθα *om* CG || **3** *ante* μακρᾶς *add* φυσικῆς C || **4** κλητικὸν C || **5** ἑνικὸν BG, ἑνικῶν M, καὶ ἑνικὸν C, *om* b | ἔχον τὸ τ̄ κλιτικὸν *om* G | κλητικὸν C | τῆς] τῇ B || **6** *ante* δεύτερον *add* τὸ Bb | πληθυντικὸν M, τῶν πληθυντικῶν CBGb | καθαρεύοι M, καθαριεύοι CGb *et ex* καθαριεύει *corr.* B || **7** λέγεται] λέγετε C | ἐλέγετο ἐλέγεσθε *om* C || **8** τοῦτο τηρεῖται MBb, τηρεῖται τὸ σύμφωνον CG | μή πω CBG, μίπω M, μή που b || **9** ὂν *om* C | διὰ ἀσυνταξίαν MBb, δι' ἀσυνταξίαν CG | οἷον *om* G || **10** δὲ *om* CG || **11** τρίτον] πρῶτον C | ἑνικὸν *ex* ἑνικῶν *corr.* B[1] | κλητικὸν C | *ante* πρὸ *add* καὶ CG || **13** οἷον *om* C | λέγεται *om* b || **15** Παρατατικοῦ MCG, παρατατικὴ B, παρατατικός b || **18** *post* ᾐδούμην *add* παρατατικὸν ποιεῖ C || **19** τοῦ τρίτου γέγονε *om* B | γέγονε MCG, ἐγένετο b | τοῦ εο] τοῦ εου C | εἰς] καὶ G || **20** τὴν *om* Bb || **22** εἰς σ̄] εἰ σ̄ M | ὀξύτονον *om* G

[Testim. ex ΣE] **5** ἑνικὸν Σ^{X} (*677, 16* g) E^{b} (*in Bas. II, ed. princ. et Wald.*), ἑνικῶν E^{s} *et* E^{b} (*in Bas. I*) || **6** τὸ δεύτ. πρόσωπον τῶν πληθ. Σ^{X} (*677, 17* g), τὸ β̄ον τῶν πληθ. E^{s}, δεύτερον τῶν πληθ. E^{b} | καθαριεύει Σ^{X} (*677, 18* g) E || **8** μή πω *test.* Σ^{X} *677, 27* g || **22** ὀξύτονον *illud superfluum Choeroboscum legisse test.* Σ^{X} *682, 5* g

Παρακειμένου.

Ἑνικά. Τέτυμμαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ
γίνεται τροπῇ τοῦ τέλους εἰς μ̅α̅ι̅, πεποίηκα πεποίημαι· καὶ οἱ μὲν εἰς
φα ἐνεργητικοὶ καὶ ἄλλο μ̅ προσλαμβάνουσιν, νένιφα νένιμμαι, τέτυφα
τέτυμμαι· οἱ δὲ εἰς χ̅α̅ τὸ γ̅, λέλεχα λέλεγμαι, νένυχα νένυγμαι· οἱ δὲ 10
εἰς κ̅α̅ εἰ μὲν εἶεν ἀπὸ περισπωμένων, πρὸς τὴν παραλήγουσαν κανονί-
ζονται· βραχείας γὰρ οὔσης τῆς παραληγούσης προσλαμβάνει ὁ παθητι-
κὸς τὸ σ̅, τετέλεκα τετέλεσμαι, γεγέλακα γεγέλασμαι, μακρᾶς δὲ οὐ προσ-
τίθεται τὸ σ̅, πεποίηκα πεποίημαι, νενόηκα νενόημαι· ὅτε μέντοι ἐστὶν
ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων ὁ εἰς κ̅α̅ παρακείμενος, τὸ σ̅ προσλαμβάνει ἐν
τοῖς παθητικοῖς, πλὴν τῆς πέμπτης συζυγίας καὶ ὀλίγων τῆς ἕκτης, νέ-
νηκα νένησμαι, πέφρακα πέφρασμαι· τέτιλκα δὲ τέτιλμαι καὶ ἵππευκα
ἵππευμαι. Μηδεὶς δὲ οἰέσθω ἀπὸ τοῦ ἔρραγκα ἔρραμμαι, μεμίαγκα με- 20
μίαμμαι τὸν παθητικὸν παρακείμενον ἕτερον μ̅ προσειληφέναι· τὸ γὰρ
μ̅ τοῦτο οὐκ ἔστι κλιτικὸν ἀλλὰ θεματικόν ἐστι, πρὸς τὰς συντάξεις τῶν
συμφώνων τρεπόμενον ὁτὲ μὲν εἰς γ̅, ὡς ἐν τῷ ἔρραγκα, ὁτὲ δὲ εἰς μ̅,
ὡς ἐν τῷ ἔρραμμαι· ὁ μέντοι κέκλεικα, ὀφείλων ἐν τῷ κέκλεισμαι προσ-
λαμβάνειν τὸ σ̅, κέκλειμαι λέγεται παρὰ πᾶσιν Ἕλλησιν· ὁμοίως καὶ ἀπὸ
τοῦ ἐλήλακα ἐλήλαμαι, οὐκ ἐλήλασμαι. τέτυψαι: εἴπομεν ποῖα τῶν
ἐχόντων τὸ μ̅ κλιτικὸν τροπῇ τοῦ τ̅ εἰς σ̅ ποιεῖ τὸ δεύτερον, καὶ ποῖα 30
ἐνδείᾳ καὶ κράσει· τοῦ τοίνυν τέτυπται τρέποντος τὸ τ̅ εἰς σ̅ γίνεται
π̅σ̅, ἃ συγκιρνώμενα εἰς ψ̅· τὸ γὰρ ψ̅ ἐκ τοῦ π̅ καὶ σ̅· ποιεῖ τὸ τέτυ-
ψαι, ὡς καὶ τὸ νένυκται νένυξαι. τέτυπται: ἔδει μὲν τρεπομένου 1021 b
τοῦ μ̅α̅ι̅ εἰς τ̅α̅ι̅ ἀπὸ τοῦ τέτυμμαι εἶναι τὸ τρίτον τέτυμται· ἀλλ' ἐπεὶ

[Discr. scr. in MCBGb] **1** παρακειμένου MG, παρακείμενος CBb ‖ **3** οἱ μὲν] ὁ μὲν CG ‖ **4** ἐνεργητικοὶ] ἐνεργητικὸς CG | προσλαμβάνουσιν M, προσλαμβάνουσι Bb, προσλαμβάνει CG | νένιφα νένιμμαι Gb, νένηφα νένημμαι M, νένιφα νένιγμαι C, νένηφα νένημαι B ‖ **5** οἱ δὲ] ὁ δὲ G; *item extr. lin.* | τὸ γ̅ — νένυχα *om* C | λέλ. λέλ. *om* G | λέλεγχα B ‖ **6** εἶεν] εἴη G | τὴν *om* G | κανονίζονται M, κανονίζεται CBGb ‖ **8** γεγέλακα γεγέλασμαι *om* C | δὲ οὔσης οὐ G ‖ **9** μέντοι ἐστὶν] μέν εἰσιν B, μέν τοί εἰσιν b ‖ **11** ὀλίγον CG ‖ **12** *post* νένησμαι *add* πέπεικα (πέποικα C) πέπεισμαι CBGb | δὲ] μέντοι G, *om* C | καὶ *om* C ‖ **13** ἔρραγκα CBGb, ἔρρακα M | μεμίαγκα μεμίαμμαι *om* C ‖ **15** κλητικὸν B | ἐστι *post* θεματικόν *om* CGb ‖ **16** ὅτε μὲν MG | ὅτε δὲ MG ‖ **17** κέκλεικα *ex* κέκλικα *corr.* B | ὀφείλων] ὤφειλεν C ‖ **19** ποῖα] ποίω C ‖ **20** κλητικὸν C | τοῦ τ̅] τοῦ γ̅ C ‖ **21** *post* ἐνδείᾳ *add* τοῦ τ̅ CBb | *post* κράσει *add* γίνεται B | τοῦ τοίνυν] τοῦτο τοίνυν C | τέτυπται *om* G ‖ **22** π̅σ̅] πᾶσα C, π̅ καὶ σ̅ G | συγκιρνώμενα BGb, συγκρινώμενα M, συγκιρνόμενον C | τὸ γὰρ — καὶ σ̅ *om* G | τοῦ *ante* π̅ *om* M ‖ **23** καὶ *post* ὡς *om* G | νένυκται] νένυγμαι G ‖ **24** τέτυμπται C

[Testim. ex **ΣE**] **3** καὶ εἰ μὲν εἰς φ̅α̅ (λήγει *add* **E**ᵇ) ὁ ἐνεργητικός, καὶ ἄλλο (ἕτερον **E**ᵇ) μ̅ προσλαμβάνει ὁ παθητικὸς **E** ‖ **4** νένηφα νένημμαι **Σ**ᵡ *682, 27* g ‖ **12** πέπεικα πέπεισμαι *inter multa exempla add* **Σ**ᵡ *683, 17* g ‖ **24** τέτυμπται *mendum hab. etiam* **Σ**ᵡ *691, 2* (*in* CV) *et* **E**ᵇ (*in Bas. I et ed. Wald.*)

ψιλὰ ψιλῶν ἡγεῖται καὶ δασέα δασέων, εἰς τὸ ἀντίστοιχον τοῦ τ̄ μεταβέβληται τὸ μ̄.

Δυϊκά. Τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.

Πληθ. Τετύμμεθα, τέτυφθε: εἴπομεν ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν γίνεται τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θε· εἰ δὲ ψιλῷ παραλήγοιτο, τρέπεται εἰς δασὺ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν. τετυμμένοι εἰσί: πᾶν τρίτον ἑνικὸν ἔχον πρὸ τοῦ τ̄ σύμφωνον, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δέξασθαι πρὸ τοῦ τ̄ τὸ ν̄ οὐ ποιεῖ τρίτον πληθυντικόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὸ καὶ τοῦ εἰσί ῥήματος ἀναπληροῖ ἡ χρῆσις. Καὶ ἰακῶς τετύφαται: πᾶν τρίτον ἑνικὸν ἔχον πρὸ τοῦ τ̄ ψιλὸν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ προσθήκῃ τοῦ ᾱ ποιοῦσιν Ἴωνες τρίτον πληθυντικόν, νένιπται νενίφαται, λέλεκται λελέχαται· εἰ μέντοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ̄τ̄ ἀπὸ βαρυτόνων, τότε τὸ Ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ ᾱτ̄ᾱῑ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου σύμφωνον, πέφρασται πεφράδαται, ὅτι πέφραδα· οἱ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾷ παραληγόμενοι ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ ᾱτ̄ᾱῑ εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν, πεποίηται πεποιέαται.

[Discr. scr. in MCBGb] **1** ἡγεῖται *om* C | τοῦ τ̄ MBGb, τοῦ μ̄η̄ C ‖ **2** τὸ μ̄] τὸ π̄ C ‖ **6** παραλήγεται G | δι' ἀσυνταξίαν G ‖ **7** εἰσί Gb, εἰσίν C, εἰσσί B, *om* M ‖ **8** πρὸ τοῦ τ̄ δέξασθαι τὸ ν̄ οὐ π. CG ‖ **9** αὐτὸ *om* C, *post* ῥήματος *transp.* G | ἡ χρῆσις ἀναπλ. G ‖ **10** ἰακῶς] ἰωνικῶς BG | *post* τετύφαται *in media altera folii 42ʳ columna finis imponitur verbalibus canonibus in codice* M*; reliqua columnae pars vacua relicta est; de eis quae sequuntur vide codicis descriptionem apud GUhligium, Dion. Thracis ars grammat. praef. p. XVII. Codex* L *autem ea omittit, quae inde ab hoc loco leguntur usque ad p. 60, 4* (ἔκτασιν)*; insequentes enim quattuor paginas, quas prima manus vacuas reliquerat, posterior expositione theologica explevit; cfr. GUhlig. ll. p. XXV*

[Discr. scr. in CBGb] **10** ἔχον *om* C ‖ **12** νένιπται νενίφαται Gb, νένηπται νενήφαται CB ‖ **13** τοῦ σ̄τ̄] τοῦ τ̄ C | ἀπὸ βαρυτ.] βαρύτονον G | *post* τότε *add* καὶ C | τὸ *ante* Ἰωνικὸν *rubro supra scr.* B ‖ **14** σύμφ. τοῦ μέσου παρακειμένου Bb ‖ **15** οἱ μέντοι] εἰ μέντοι C | περισπωμένου C ‖ **16** εἰς] ἔχει C | συστολήν CG, συλλαβὴν *et in marg.* γρ. συστολὴν B, συλλαβήν b; συστολὴν *iam emendaverat LCohnius, De Heracl. Mil. in Stud. Berol. 1, 682*

[Testim. ex ΣE] **1** τοῦ τ̄ *disertis verbis test.* Σχ *692,7* g; τοῦ φ̄ *praebent* ΣσEg; *codicis* C *scriptura e Choerobosci verbis qualia in* C (*691,5* g) *corrupta sunt orta videtur* ‖ **8** *mutatus in* CG *ordo verborum fluxisse videtur ex* Ec: διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πρὸ τοῦ τ̄ ἄλλο σύμφωνον ἐπιδέξασθαι ‖ **9** αὐτὸ *om etiam* Σχ *692, 22* (*in* C), *habent* Σχ *694, 25, post* ῥήματος *transp.* E | ἡ χρῆσις ἀναπληροῖ *hab. etiam* E ‖ **10** ἰακῶς Σχ *696, 29* (*in* V), ἰωνικῶς Σχ (*in* O) ΣσEb, τὸ ἰωνικὸν Eg, ἀττικῶς Σχ (*in* C) ‖ **12** νένηπται *etiam* Σχ (*697, 30 et 682, 27*), *sed vix credibile, a verbo* νήφω *passivum esse formatum* ‖ **13** ἀπὸ βαρυτόνων *testantur* Σχ *698, 6* g ‖ **14** σύμφωνον τοῦ μέσου παρακ. Σχ *697, 32* g (*in* CV), τοῦ μέσου παρακ. σύμφωνον Σχ (*in* O) ‖ **16** συστολὴν Σχ *698, 23* g (*in* C), συλλαβὴν Σχ (*in* VO)

Ὑπερϲυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐτετύμμην: πᾶϲ παρακείμενοϲ παθητικὸϲ τρέπων τὴν
μαι εἰϲ μην ὑπερϲυντέλικοϲ γίνεται, προϲλαμβάνων κατ' ἀρχὴν τὸ ε, εἰ
ἀπὸ ϲυμφώνου ἄρχοιτο· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντοϲ, οὐ δεῖ προϲθήκηϲ, λέ- 30
λεγμαι ἐλελέγμην, ἔφθαρμαι ἐφθάρμην. ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο.

Δυϊκά. Ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. 10 221b

Πληθ. Ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦϲαν: εἰδέναι
δεῖ ὡϲ ἐν μὲν τῷ παρακειμένῳ τετυμμένοι εἰϲί φαμέν, ἐν δὲ τῷ ὑπερ-
ϲυντελίκῳ τετυμμένοι ἦϲαν· κοινὴ μὲν γὰρ ἀμφοῖν τοῖν χρόνοιν ἡ
μετοχή, ἀλλ' οὐ τὸ ῥῆμα· παρακειμένῳ δὲ οἰκεῖοϲ ὁ εἰϲίν ἐνεϲτὼϲ καὶ
ὑπερϲυντελίκῳ ὁ ἦϲαν παρῳχημένοϲ. Καὶ ἰακῶϲ τετύφατο.

Ἀορίϲτου πρώτου.

Ἑνικά. Ἐτύφθην: τέϲϲαραϲ ἀορίϲτουϲ εὑρίϲκομεν ἐν τοῖϲ παθη- 10
τικοῖϲ, δύο παθητικούϲ, πρῶτον καὶ δεύτερον, καὶ δύο μέϲουϲ, ὁμοίωϲ
πρῶτον καὶ δεύτερον· γίνεται οὖν ὁ μὲν πρῶτοϲ παθητικὸϲ οὕτωϲ·
πᾶϲ παρακείμενοϲ παθητικὸϲ τὴν τελευταίαν τρέπων εἰϲ θην καὶ τὸ
κατ' ἀρχὰϲ ϲύμφωνον ἀποβαλὼν τὸν παθητικὸν πρῶτον ἀόριϲτον ποιεῖ,
τετέλεϲμαι ἐτελέϲθην, κέκαρμαι ἐκάρθην· εἰ μέντοι εὕροι πρὸ τοῦ μ τὸ
γ ἢ τὸ μ, εἰϲ ἐκεῖνα αὐτὰ τρέπει τὰ δαϲέα ἐξ ὧν καὶ μεταβέβληνται,

[Discr. scr. in CBGb] **1** ὑπερϲυντέλικοϲ Bb ‖ **2** παρακείμενοϲ παθητικὸϲ τρέπων τὴν CG, παθητικὸϲ παρακείμενοϲ τροπῇ τῆϲ Bb ‖ **3** κατ' ἀρχὴν CG, κατὰ τὴν ἀρχὴν Bb ‖ **4** δὲ ἀπὸ CG, δ' ἀπὸ Bb | δεῖ] δεῖται C ‖ **7** *post* ἦϲαν *add* καὶ ἰακῶϲ ἐτετύφατο *sed supra* φ *posito* ∴ θ C | *post* εἰδέναι *add* δὲ C ‖ **8** μὲν *om* G | *ante* παρακειμένῳ *add* παθητικῷ C | εἰϲί φαμεν Bb, εἰϲὶν ἔφαμεν CG ‖ **9** γὰρ *om* B | τοῖν χρόνοιν *om* C ‖ **10** παρακειμένῳ δὲ BGb, παρακειμένων μὲν C | οἰκεῖόϲ ἐϲτιν ὁ G | εἰϲίν] εἰϲ ϲιν CG ‖ **11** καὶ ἰακῶϲ ἐτετύφατο *post* τετυμμένοι ἦϲαν (7) *transp.* C | Καὶ] αἱ B | τετύφατο Bb, ἐτετύφατο CG | *post* τετύφατο *add* πρόδηλοϲ ἡ τεχνολογία, ὁμοία οὖϲα τῇ τοῦ παρακειμένου BGb ‖ **12** ἀορίϲτου α΄ CG, παθητικὸϲ ἀόριϲτοϲ πρῶτοϲ Bb ‖ **15** γίνεται οὖν Bb, γίνεται δὲ CG | οὕτω B ‖ **16** παθητικὸϲ *prima m. om et altera m. supra lin. add* παθητικὴ B | τελευταῖαν G ‖ **17** κατ' ἀρχὰϲ Bb, κατ' ἀρχὴν CG | ἀποβάλλων G | τὸν *ante* παθητ. *om* C ‖ **18** *post* ἐκάρθην *add* πεποίημαι ἐποιήθην Bb | εὕροιϲ G | μ ἢ τὸ γ G ‖ **19** μεταβέβληται G

[Testim. ex **Σ E**] **2** πᾶϲ παθητικὸϲ παρακείμενοϲ τρέπων τὴν μαι εἰϲ μην Σ^{χ} (*699, 26* g) **E** ‖ **3** κατ' ἀρχὴν $E^{g}E^{b}$ (*in ed. princ. et Wald.*), κατὰ τὴν ἀρχὴν E^{b} (*in Bas. I et II*), κατὰ τὴν ἄρχουϲαν Σ^{χ} *699, 29* g ‖ **4** εἰ δὲ ἀπὸ Σ^{χ} (*699, 31* g) E^{g}, εἰ δ' ἀπὸ E^{b} | δεῖ *testantur* **E**, *de* Σ^{χ} *non liquet* ‖ **9** γὰρ *hab.* E^{g}, *om* E^{b} | τοῖν χρόνοιν *hab.* **E**, *de* Σ^{χ} *non liquet* ‖ **10** παρακειμένῳ γὰρ οἰκεῖοϲ E^{g}, παρακειμένῳ μὲν οὖν οἰκεῖοϲ E^{b} | ἐϲτὶν *post* οἰκεῖοϲ *add* **E** ‖ **11** τετύφατο *formam test. disertis verbis* Σ^{χ} *701,15* g, ἐτετύφατο Σ^{χ} *697,2* g (*in* O) *et 701, 10* (*in* V) E^{g} | *additamentum in* BG *fluxit ex* Σ^{χ} (*701, 10 sqq.* g) E^{g} ‖ **12** παθητικὰ *add* Σ^{χ} *701, 24* g (*in* O), *om* E^{g} ‖ **16** πᾶϲ παθητικὸϲ παρακείμενοϲ Σ^{χ} (*701, 33* g) **E** ‖ **17** κατ' ἀρχὰϲ **E**, *de* Σ^{χ} *non liquet* | ἀποβάλλων E^{g} *et* E^{b} (*in Bas. I*) | τὸν *ante* παθητ. *om etiam* **E** ‖ **18** πεποίημαι ἐποιήθην *inter multa exempla add* Σ^{χ} *702, 2* g

οἷον λέλεχα λέλεγμαι ἐλέχθην, τέτυφα τέτυμμαι ἐτύφθην. ἐτύφθης, ἐτύφθη.

Δυϊκά. Ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

Πληθ. Ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθηcαν.

Ἀορίcτου δευτέρου.

Ἑνικά. Ἐτύπην: πᾶc δεύτεροc ἀόριcτοc ἐνεργητικὸc εἰc ον λήγων τροπῇ τοῦ ο εἰc η παθητικὸc δεύτεροc ἀόριcτοc γίνεται, ἔτυπον ἐτύπην, ἔνυγον ἐνύγην. ἐτύπης, ἐτύπη.

Δυϊκά. Ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

Πληθ. Ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπηcαν.

Μέcου ἀορίcτου πρώτου.

1023 b Ἑνικά. Ἐτυψάμην: οἱ μέcοι ἀόριcτοι ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν γίνονται προcόδῳ τῆc μην, ὁ πρῶτοc ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ὁ δεύτεροc ἀπὸ τοῦ δευτέρου, ἔπειcα ἐπειcάμην, ἔπιθον ἐπιθόμην. ἐτύψω, ἐτύψατο.

Δυϊκά. Ἐτυψάμεθον, ἐτύψαcθον, ἐτυψάcθην.

Πληθ. Ἐτυψάμεθα, ἐτύψαcθε, ἐτύψαντο.

Μέcου ἀορίcτου δευτέρου.

Ἑνικά. Ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.

Δυϊκά. Ἐτυπόμεθον, ἐτύπεcθον, ἐτυπέcθην.

Πληθ. Ἐτυπόμεθα, ἐτύπεcθε, ἐτύποντο.

Μέλλοντοc πρώτου.

Ἑνικά. Τυφθήcομαι: ὁμοίωc τοῖc ἀορίcτοιc καὶ τοὺc μέλλονταc τέccαραc ἔcτιν εὑρεῖν ἐν τοῖc παθητικοῖc, δύο παθητικοὺc καὶ δύο μέ-

---

[Discr. scr. in CBGb] **4** ἐτύφητε B | *post* ἐτύφθηcαν *add*: τὰ εἰc μεν πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰc ν φύcει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰc αν (*l.* cαν) ποιεῖ τὸ τρίτον Cb ‖ **5** ἀορίcτου $\bar{\beta}^{ου}$ CG, παθητικὸc ἀόριcτοc δεύτεροc Bb ‖ **6** ἐτυπόπην (πό *in ras.*) B | πᾶc δεύτεροc *in ras.* B ‖ **7** ἀόριcτοc *om* CG ‖ **11** μέcου ἀορίcτου $\bar{\alpha}^{ου}$ CG, μέcοc ἀόριcτοc $\bar{\alpha}^{οc}$ Bb ‖ **12** γίνεται C ‖ **14** ἔπιθον ἐπιθόμιην Gb, ἔπιθον ἐπειθόμην C, ἔπιθον ἐπυθόμην B ‖ **16** τυψάcθην B ‖ **18** μέcου ἀορίcτου $\bar{\beta}^{ου}$ CG, μέcοc ἀόριcτοc $\bar{\beta}^{οc}$ Bb ‖ **19** *ad* ἐτύπου *in marg. haec habet* B, *in contextu* G: cη^{αι} (cη^{αι} *om* G). τοῦτο παρατηρήcειc, ὡc ὅτε μὲν τὸ τρίτον τῶν ἑνικῶν (τῶν ἑν. *om* G) διὰ τοῦ ατο εἴη, ἐκεῖ τὸ δεύτερον εἰc ω, ἐλέξατο ἐλέξω, ἐδύνατο ἐδύνω· ἔνθα δὲ διὰ τοῦ ετο εἴη (εἴη *om* G), ἐκεῖ τὸ δεύτερον (τὸ δεύτ. *om* G) εἰc ου, ἐτύπετο ἐτύπου· τὸ γὰρ αο εἰc ω, τὸ δὲ εο εἰc τὴν ου δίφθογγον (εἰc ου G) κιρνᾶται ‖ **22** μέλλοντοc πρώτου G, παθητικὸc μέλλων $\bar{\alpha}^{οc}$ Bb, *om* C ‖ **24** εὑρεῖν CBb, εὑρέcθαι καὶ G

[Testim. ex ΣE] **4** *additamentum in* C *sumptum ex* E^{s}, *non leg.* Σ^{χ} *704, 11* ‖ **5** παθητικὸc *add* Σ^{χ} *704, 12* g (*in* CO), *om* E^{s} ‖ **13** προcόδῳ] ἐπενθέcει *videtur legisse* Σ^{χ} *705, 3–8* g ‖ **14** ἔπιθον ἐπιθόμην *test.* Σ^{χ} *705, 19* g ‖ **19** *quae* BG *addunt fluxerunt ex* Σ^{χ} *706, 12—25* g

coυc· γίνονται οὖν οἱ μὲν παθητικοὶ μέλλοντες ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἀορίcτων, οἱ δὲ μέcοι ἀπὸ τῶν ἐνεργητικῶν μελλόντων. Πᾶc παθητικὸc ἀόριcτοc κατὰ τὸ τρίτον πρόcωπον προcλαβὼν τὸ cομαι καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖc κλιτικὴν ἔκταcιν ἀποβαλὼν παθητικὸν μέλλοντα ποιεῖ, ἐτύφθη τυφθήcομαι, ἠγοράcθη ἀγοραcθήcομαι, εἰκάcθη εἰκαcθήcομαι. τυφθήcῃ, τυφθήcεται.

Δυϊκά. Τυφθηcόμεθον, τυφθήcεcθον, τυφθήcεcθον.

Πληθ. Τυφθηcόμεθα, τυφθήcεcθε, τυφθήcονται.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπήcομαι: εἴπομεν ὡc ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίcτου παθητικοῦ τρίτου προcώπου γίνεται, ἐνύγη νυγήcομαι, ἐπράθη πραθήcομαι. τυπήcῃ, τυπήcεται.

Δυϊκά. Τυπηcόμεθον, τυπήcεcθον, τυπήcεcθον.

Πληθ. Τυπηcόμεθα, τυπήcεcθε, τυπήcονται. 1024 b

Μέcου μέλλοντοc πρώτου.

Ἑνικά. Τύψομαι: πᾶc μέλλων ἐνεργητικὸc προcλαβὼν τὴν μαι καὶ τρέπων τὸ ω, εἰ μὲν βαρύνοιτο, εἰc ο, εἰ δὲ περιcπῷτο, εἰc τὴν ου δίφθογγον, μέcοc μέλλων γίνεται, νύξω νύξομαι, νυγῶ νυγοῦμαι, κερῶ κεροῦμαι. τύψῃ, τύψεται.

Δυϊκά. Τυψόμεθον, τύψεcθον, τύψεcθον.

Πληθ. Τυψόμεθα, τύψεcθε, τύψονται.

Μέcου μέλλοντοc δευτέρου.

Ἑνικά. Τυποῦμαι: εἴπομεν ὡc ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέλλοντοc ἐνεργητικοῦ γίνεται τροπῇ τοῦ ω εἰc τὴν ου δίφθογγον καὶ προcθήκῃ τῆc μαι· κλίcιν δὲ ἔχει ὁμοίαν τοῖc ἐνεcτῶcι παθητικοῖc τοῦ ποιοῦμαι καὶ τῶν ὁμοίων τῆc πρώτηc τῶν περιcπωμένων. τυπῇ, τυπεῖται.

[Discr. scr. in CBGb] **1** οὖν Bb, δὲ CG ‖ **3** *post* τρίτον *add* ἑαυτοῦ Cb | τὸ cομαι] τὴν cομαι G ‖ **4** κλητικὴν CB | ἀποβαλὼν] *hic iterum inc.* L

[Discr. scr. in LCBGb] **4** παθητικὸν μέλλοντα CG, παθητικῶν μελλόντων L, μέλλοντα παθητικὸν Bb ‖ **5** ἀγοραcθήcομε L ‖ **7** *alterum* τυφθήcεcθον *om* CG ‖ **9** μέλλοντοc δευτέρου G, μέλλοντοc β̄ παθητικοῦ L, μέcου β̄ C, παθητικὸc μέλλων β̄οc Bb ‖ **10** παθητικοῦ δευτ. ἀορίcτου Bb ‖ **11** γίνεται — τυπήcῃ (**12**) *om* C ‖ **12** *post* πραθήcομαι *add* ἐτύπη τυπήcομαι Bb | τυπήιcη L ‖ **15** μέcου — πρώτου G, μέcου μέλλοντοc L, μέλλοντοc ᾱ C, μέcοc μέλλων ᾱοc Bb ‖ **17** τρέπον LC | εἰ δὲ] εἰc δὲ G | περιcπώντο (*sic*) L ‖ **18** κερῶ κεροῦμαι *om* CBb ‖ **22** μέcου μέλλοντοc β̄ου LCG, μέcοc μέλλων β̄οc Bb ‖ **24** ἐνεργητ. μελλ. *traic.* Bb | προcθήκει *sed supra* ει *scr.* η L ‖ **25** τῆc μαι] τοῦ μαι C | ἐνεcτῶcι παθητικοῖc LG, παθητικοῖc ἐνεcτῶcι Bb, ἐνεcτῶcι τῶν παθητικῶν C | τοῦ] τοῖc L

[Testim. ex ***ΣE***] **3** ἑαυτοῦ *add* ***E***, αὐτοῦ *add* ***Σ***$^{\chi}$ *707, 5* g (*in* O), *om* ***Σ***$^{\chi}$ (*in* CV) | τὴν cομαι ***Σ***$^{\chi}$ (*707, 5* g) ***E*** ‖ **4** παθητ. μέλλοντα πρῶτον ***E***^{g}, παθητ. μέλλοντα ***E***^{b}, πρῶτον (πρῶτον *om* VO) μέλλοντα παθητικὸν ***Σ***$^{\chi}$ *707, 6* ‖ **23** μέλλοντοc ἐνεργητικοῦ *testantur etiam* ***E***^{g} ‖ **25** ἐνεcτῶcι παθητικοῖc *etiam* ***E***^{g}

Δυϊκά. Τυπούμεθον, τυπεῖcθον, τυπεῖcθον.
Πληθ. Τυπούμεθα, τυπεῖcθε, τυποῦνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ 'Αττικοῦ.

'Ενικά. Τετύψομαι: ὁ παθητικὸς παρακείμενος κατὰ τὸ δεύτερον ἑαυτοῦ πρόσωπον πρὸ τῆς $\overline{\alpha\iota}$ διφθόγγου δεχόμενος τὸ $\overline{o\mu}$ μετ' ὀλίγον μέλλοντα ποιεῖ, τέτυμμαι τέτυψαι τετύψομαι, νένυγμαι νένυξαι νενύξομαι. τετύψῃ, τετύψεται.
Δυϊκά. Τετυψόμεθον, τετύψεcθον, τετύψεcθον.
Πληθ. Τετυψόμεθα, τετύψεcθε, τετύψονται.

Περὶ ἀπαρεμφάτων.

'Εδόκει τιcὶ τὰ ἀπαρέμφατα μηδὲ ῥήματα εἶναι διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόcωπά τε καὶ ἀριθμούc· φαμὲν οὖν ὡc πᾶν μέροc λόγου φύcει μὲν
1025 b ἕν ἐcτιν ἁπλοῦν, θέcει δὲ ποικίλον· αὐτίκα γοῦν καὶ πάcῃ λέξει cυναπτόμενον ἄρθρον κατὰ τὸν τῆc φωνῆc λόγον ἑνικῶc λέγεται, τὸ 'Αρίcταρχοc προπαροξύνεται, τὸ τύπτω παροξύνεται· τὸ τοίνυν ἀπαρέμφατον αὐτοῦ τοῦ φύcει ῥήματόc ἐcτιν ὄνομα· διὸ καὶ μονόφωνόν ἐcτιν καὶ πολλάκιc ἄρθρον ἔχει cυναρτώμενον, οἷον τὸ ἀναγινώcκειν ὠφέλιμόν ἐcτιν.

'Απαρέμφατα ἐνεργητικά.
Χρόνου ἐνεcτῶτοc καὶ παρατατικοῦ.

Τύπτειν: πᾶc ἐνεcτὼc ἀπὸ βαρυτόνων κατὰ τὸ τρίτον πρόcωπον τὸ $\bar{\nu}$ προcλαβὼν ἀπαρέμφατον ποιεῖ, λέγει λέγειν· ἀπὸ δὲ περιcπωμέ-

---

[Discr. scr. in LCBGb] **4** Τετύψομαι] τύψομαι L ‖ **5** διφθόγγου *om* G ‖ **6** μέλλοντα] μέλλον μέλλα L ‖ **7** *post* νενύξομαι *add* πεποίημαι πεποίηcαι πεποιήcομαι Bb | τετύψῃ *om* C | τετύψηται L ‖ **11** τιcὶ] τιcαν L | μηδὲ Bb, μήτε LCG | *post* ἔχειν *add* αὐτὰ CG ‖ **12** μὲν ἕν ἐcτιν LBb, μέν ἐcτιν CG ‖ **13** ποικήλον L | αὐτηκα L | λέξη L ‖ **14** τὸν *om* L | ἑνικὸc L | 'Αρίcταρχοc LC, 'Αρίcταρχοι Bb, ἀρχιcτράτηγοc G ‖ **16** τοῦ φύcει] τῇ φύcει B | καὶ *post* διὸ *om* CG | μονόφωνόν ἐcτιν LG, ὁμόφωνόν ἐcτιν CBb ‖ **17** cυναρτώμενον CGb, cυναρτόμενον L, cυναρτώμενον *et in marg. rubro* ἐν ἄλλῳ. cυναπτόμενον B ‖ **18** ὀφέλημόν L | ἐcτιν *om* B ‖ **19** 'Απαρέμφατα ἐνεργητικά Bb, *om* LCG ‖ **20** χρόνου Bb, *om* LCG | ἐνεcτὼc καὶ παρατατικόc CG ‖ **21** *post* βαρυτόνων *add* θεμάτων CBGb ‖ **22** προcλαβὼν τὸ $\bar{\nu}$ G | προcλαβὼν] πρόcωπον C | ποιεῖ *om* L

[Testim. ex **ΣE**] **7** πεποίημαι—πεποιήcομαι *ne in* Σ^{χ} (*710, 23* g) *quidem legitur* ‖ **11** μηδὲ Σ^{χ} *711, 13* g (*in* C), μὴ δὲ E^{g}, μήτε Σ^{χ} (*in* VO) ! • αὐτὰ *post* ἔχειν *add* E^{g} ‖ **12** ἕν *testantur* Σ^{χ} (*716, 11* g) Σ^{σ} ‖ **14** 'Αρίcταρχοc *singularem praebent* Σ^{χ} *717, 9* g (*in* C) Σ^{σ}, *pluralem* Σ^{χ} (*in* V) ‖ **16** καὶ *post* διὸ *om* Σ^{χ} (*717, 15* g) Σ^{σ} | μονόφωνον Σ^{χ} (*in* C) Σ^{σ}, ὁμόφωνον Σ^{χ} (*in* VO) E^{g}; *Choeroboscus* (*717, 18* g) *vocem explicat per* ἄκλιτον ‖ **17** cυναρτώμενον Σ^{χ} (*717, 25* g) Σ^{σ}, cυναπτόμενον E^{g} ‖ **19** ἀπαρέμφ. ἐνεργ. χρόνου ἐνεcτ. καὶ παρατ. Σ^{χ} *717, 31* g (*in* O) E^{g} ‖ **21** θεμάτων *add* Σ^{χ} (*721, 1* g), *om* Σ^{χ} (*720, 33* g)

νων ὁ παρατατικὸς προςόδῳ τοῦ ν̄ καὶ ςυςτολῇ τῆς ἀρχούςης, ἐποίει ποιεῖν, ἐβόα βοᾶν, ἐχρύςου χρυςοῦν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερςυντελίκου.

Τετυφέναι: πᾶς παρακείμενος κατὰ τὸ τρίτον πρόςωπον τὴν ναι προςλαβὼν ἀπαρέμφατον ποιεῖ, τέτυφε τετυφέναι, πεποίηκε πεποιηκέναι.

Μέςου παρακειμένου καὶ ὑπερςυντελίκου.

Τετυπέναι: ὁμοίως καὶ αὐτὸς γίνεται, τέτυπε τετυπέναι, νένυγε νενυγέναι.

'Αορίςτου πρώτου.

Τύψαι: ὁ εἰς ᾱ λήγων ἀόριςτος προςθέςει τοῦ ῑ καὶ ςυςτολῇ τῆς ἀρχούςης ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔπειςα πεῖςαι· οὐ ςυνεζεύχθη δὲ τῷ μέλλοντι, ἐπειδὴ μηδὲ ἡ μετοχή· ὧν γὰρ αἱ μετοχαὶ ςυνεμπίπτουςιν, τούτων καὶ τὰ ἀπαρέμφατα. Εἰ δὲ λέγοι τις, πῶς οὖν δευτέρου ἀορίςτου καὶ μέλλοντος αἱ μετοχαὶ μὲν ςυνέπεςον, τὰ δὲ ἀπαρέμφατα οὔ, ἴςτω ὅτι αἱ μετοχαὶ αὐτῶν φωνῇ μὲν ςυνέπεςον, τόνῳ δὲ διεςτάληςαν· ἀορίςτου γὰρ δευτέρου τυπών ὀξυτόνως, μέλλοντος δὲ τυπῶν περιςπωμένως· τὸ μέντοι ἀπαρέμφατον τοῦ δευτέρου ἀορίςτου, ὀξυνθῆναι μὴ δυνάμενον καθὸ οὐκ ἔςτι ῥῆμα ὀξυνόμενον, ἐξ ἀνάγκης περιεςπάςθη, 102r b
καὶ οὕτω ςυνέπεςε τῷ τοῦ δευτέρου μέλλοντος.

Μέλλοντος πρώτου.

Τύψειν: πᾶς μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρόςωπον τὸ ν̄ προςλαβὼν ἀπαρέμφατον ποιεῖ, λέξω λέξεις λέξει λέξειν.

'Αορίςτου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Τυπεῖν: ὁ δεύτερος μέλλων κατὰ τὸ τρίτον πρόςωπον προςλαβὼν

[Discr. scr. in LCBGb] **2** ἐχρύςου χρυςοῦν BGb, ἐχρύςουν χρυςοῦ L, ἐχρύςου χρυςοῦ C ‖ **3** *nominativum habet* G; *item v. 6. 9. 20. 23* ‖ **4** πᾶς – τύπτου (*p. 65, 20*) *om* L; *in eius p. 179 lin. 8 et seqq. usque ad p. 182, quas manus prima vacuas reliquit, exaravere posteriores grammatica et theologica varia. cfr. Dion. Thr. ed. Uhl. praef. p. XXVI*

[Discr. scr. in CBGb] **5** προςλ. τὴν ναῑ ἀπαρέμφ. Bb ‖ **11** μέλλοντι] ῥήματι G ‖ **12** ἐπειδὴ μηδὲ Bb, ἐπεὶ μὴ C, ἐπεὶ μὴ δὲ G ‖ **13** λέγοι τις CG, τις λέγοι Bb ‖ **16** *post* ὀξυτόνως *add* ἡ μετοχή B | *post* μέλλοντος δὲ *add* δευτέρου C ‖ **17** μὴ δυνάμ. ὀξυνθῆναι Bb ‖ **19** οὕτως C | τῷ] τὸ C | τῷ — μέλλ.] τῷ δευτέρῳ μέλλοντι G ‖ **20** Μέλλοντος πρώτου b, μέλλων ᾱ^{oc} C BG ‖ **21** προςλ. τὸ ν̄ G ‖ **23** 'Αορίςτου — μέλλοντος] μέλλων δεύτερος B ‖ **24** προςλαβὼν τὸ ν̄ Bb, προςλαμβάνων τὸ ν̄ C, τὸ ν̄ προςλαβὼν G

[Testim. ex *ΣE*] **5** τὴν ναι̅ προςλαβὼν *E*, προςλαμβάνοντες τὴν ναι̅ ςυλλαβὴν *Σ*$^{\chi}$ *723, 33* g ‖ **17** ὀξυνθῆναι μὴ δυνάμενον *test. E*$^{\kappa}$ ‖ **24** προςλαμβάνων τὸ ν̄ *Σ*$^{\chi}$ *729, 31* g

τὸ ν̄ τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ τοῦ ἀορίςτου καὶ μέλλοντος, νυγῶ νυγεῖς νυγεῖ νυγεῖν.

Ἀπαρέμφατα παθητικά.
Χρόνου ἐνεςτῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Τύπτεςθαι: πᾶν παθητικὸν ἢ μέςον ἔχον ἐν τῷ τρίτῳ προςώπῳ τὸ τ̄ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐςχάτην εἰς θαι̅ καὶ τὴν κατ' ἀρχὰς κλιτικὴν ἔκταςιν ςυςτεῖλαν ἀπαρέμφατον ποιεῖ· καὶ εἰ μὲν καθαρεύοι τὸ τ̄, καὶ ς̄ προςλαμβάνει, εἰ δὲ ςυμφώνῳ παραλήγοιτο, τηρεῖται τὸ ςύμφωνον· εἰ δὲ ψιλῷ, εἰς δαςὺ τρέπεται· τοῦτο δὲ δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὁ παρακείμενος τὴν ἐν ἀρχαῖς αὐτοῦ κλιτικὴν ἔκταςιν οὐδαμοῦ ἀποβάλλει. Γίνονται οὖν οἱ χρόνοι οὕτως· ἐνεςτὼς καὶ παρατατικὸς τύπτεται τύπτεςθαι, παρακείμενος καὶ ὑπερςυντέλικος τέτυπται τετύφθαι [ἀόριςτος πρῶτος ἐτύφθη τυφθῆναι, ἀόριςτος δεύτερος ἐτύπη τυπῆναι] μέςος ἀόριςτος πρῶτος ἐτύψατο τύψαςθαι, μέςος ἀόριςτος δεύτερος ἐτύπετο τυπέςθαι, μέλλων πρῶτος τυφθήςεται τυφθήςεςθαι, μέλλων δεύτερος τυπήςεται τυπήςεςθαι, μέςος μέλλων πρῶτος τύψεται τύψεςθαι, μέςος μέλλων δεύτερος τυπεῖται τυπεῖςθαι, μετ' ὀλίγον μέλλων τετύψεται τετύψεςθαι. Ἀόριςτοι δὲ παθητικοὶ πρῶτος καὶ δεύτερος, ἐπεὶ μὴ ἔχουςιν ἐν τῷ τρίτῳ προςώπῳ κλιτικὸν τὸ τ̄, ἑτέρως γίνονται· κατὰ γὰρ τὸ τρίτον
1027 b πρόςωπον προςλαμβάνοντες τὴν ναι̅ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκταςιν ἀποβάλλοντες τὸ ἀπαρέμφατον ποιοῦςιν, ἐτύφθη τυφθῆναι, ἐτύπη τυπῆναι.

Περὶ προςτακτικῶν.

Καθόλου παντὸς προςτακτικοῦ τὸ πρῶτον πρόςωπον ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ ἐπιλέλοιπεν, ἐπεὶ πρῶτόν ἐςτι πρόςωπον τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἀποφαινόμενον, ἡ δὲ πρόςταξις πρὸς παρόν ἐςτι πρόςωπον ἀπόταςις· πῶς

[Discr. scr. in CBGb] **1** τὸ *ante* ἀπαρ. *om* G | *post* ἀορίςτου *add* δευτέρου G ‖ **3** Ἀπαρ. — παρατ.] περὶ παθητικῶν ἀπαρεμφάτων G ‖ **4** καὶ παρατατικοῦ *in contextu om, in marg. habet* C ‖ **5** τύπτεςθαι *om* G ‖ **6** τρέπων G | καταρχὰς G ‖ **7** καθαριεύοι Gb, καθαριεύοιτο C, καθαριεύει B ‖ **8** προςλαβάνει B | τηρεῖται] τινεῖται *sed supra pos. signo* ∴ C ‖ **10** αὐτοῦ κλιτικὴν C, κλιτικὴν ἑαυτοῦ Bb, ἑαυτοῦ κλιτικὴν G ‖ **11—17** *nominativos temporum habent* CG, *genetivos* Bb ‖ **14** ἐτύπτετο τύπτεςθαι G ‖ **17** ὀλίγον] ὀλίγου C | *post* μέλλοντος *add* τοῦ καὶ ἀττικοῦ Bb ‖ **18** ἀόριςτος G ‖ **19** προςώπῳ] προςώπον (*sic*) B ‖ **20** πρόςωπον C, πρόςωπον αὐτῶν Bb, ἑαυτῶν πρός. G | προςλαμβάνοντες Bb, προςλαβὼν C, προςλαβόντες G | ἀρχῇ G | κλητικὴν C ‖ **21** ἀποβαλλόντες (*sic*) CG | τὸ *om* G | ἐτύφθην C ‖ **23** προςτακτικοῦ C ‖ **25** πρῶτον ἐςτὶ G | περὶ Cb, περὶ *in contextu, et in marg. m.*[2] ὑπὲρ B, ὑπὲρ G | ἑαυτοῦ] αὐτοῦ C ‖ **26** ἀπόςταςις G

[Testim. ex ΣE] **7** καθαριεύει Σ^{χ} (*730, 21* g) *E* ‖ **10** ἐν ἀρχαῖς αὐτοῦ κλιτικὴν Σ^{χ} *731,2* g (*in* C), ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν Σ^{χ} (*in* V), ἐν ἀρχαῖς κλητικὴν αὐτοῦ Σ^{χ} (*in* O) ‖ **20** αὐτῶν πρόςωπον Σ^{χ} *736, 32* g (*in* C), ἑαυτῶν πρός. Σ^{χ} (*in* VO), πᾶς παθητικὸς ἀόριςτος κατὰ τὸ τρίτον ἑαυτοῦ πρόςωπον *E* ‖ **25** περὶ *E*s, *modo* ὑπὲρ *modo* περὶ Σ^{χ} *738, 12. 14. 18. 21* g

οὖν δυνατὸν ἦν ἐν μιᾷ φωνῇ περὶ ἑαυτοῦ τε ἀποφαίνεσθαί τινα καὶ πρὸς ἕτερον ποιεῖσθαι τὸν λόγον;

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.
Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τύπτε: πᾶν τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνεργητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἔτυπτε τύπτε, ἐποίει ποίει, ἐβόα βόα. τυπτέτω: πᾶν δεύτερον προστακτικὸν ἐνεργητικὸν εἰς φωνῆεν λῆγον, πλὴν τῶν εἰς θι, προσθέσει τοῦ τω τρίτον γίνεται, λέγε λεγέτω, ποίει ποιείτω.

Δυϊκά. Τύπτετον, τυπτέτων: τὸ μὲν δεύτερον τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τῆς τε εἰς τον, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου· πᾶν γὰρ δυϊκὸν ἐν προστακτικοῖς τροπῇ τοῦ ο εἰς ω τὸ τρίτον ποιεῖ, ποιεῖτον ποιείτων.

Πληθυντικά. Τύπτετε, τυπτέτωσαν: ἄμφω τὰ πληθυντικὰ ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν γίνεται· τὸ γὰρ τρίτον τῶν ἑνικῶν τροπῇ μὲν τοῦ ω εἰς ε δεύτερον πληθυντικὸν γίνεται, λεγέτω λέγετε, τετυφέτω τετύφετε, προσθέσει δὲ τῆς σαν τὸ τρίτον ποιεῖ, τυπτέτω τυπτέτωσαν, βοάτω βοάτωσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τέτυφε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ὁριστικοῦ παρακειμένου δεύτερόν ἐστι προστακτικόν, τέτυφε ἐκεῖνος τέτυφε σύ, πεποίηκε ἐκεῖνος 1028 b
πεποίηκε σύ. τετυφέτω.

Δυϊκά. Τετύφετον, τετυφέτων.

Πληθ. Τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τέτυπε, τετυπέτω.

Δυϊκά. Τετύπετον, τετυπέτων.

Πληθ. Τετύπετε, τετυπέτωσαν: ἡ αὐτὴ τεχνολογία τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου καὶ τοῦ μέσου.

[Discr. scr. in CBGb] **1** τε *om* BG ‖ **3** Προστ. ἐνεργ. *om* CG ‖ **4** χρόνου *om* CG ‖ **5** πᾶν] τὸ G ‖ **6** ἐν ἀρχαῖς C, ἐν ἀρχῇ BGb | ἀποβαλὸν δεύτερον γίνεται προστακτικὸν G ‖ **7** *post* βόα *add* ἐχρύσου χρύσου Bb ‖ **9** λέγε] λέγετε G ‖ **10** τῶν δυϊκῶν *om* C ‖ **15** γίνονται G ‖ **16** τοῦ *ex* τῆς *corr.* C[1] ‖ **17** σαν] αν C | ποιεῖ Cb, γίνεται G, *om* B ‖ **21** τέτυφεν ἐκ. Bb | πεπ. ἐκ πεπ. σύ *om* G | πεποίηκεν ἐκ. CBb ‖ **22** *post* τετυφέτω *add* εἴρηται G ‖ **24** τετύφατε C **25** *nominativum habet* C ‖ **28** *ante* τεχνολ. *supra scr.* ἐστι B ‖ **29** καὶ ὑπερσ. *om* C

[Testim. ex ΣE] **6** ἐν ἀρχαῖς Σ^{χ} *741, 2* g, συστολῇ τῆς ἀρχούσης **E** | ἀποβάλλον Σ^{χ} (*in* VO), ἀποβαλὸν Σ^{χ} (*in* C) ‖ **7** ἐχρύσου χρύσου *inter multa exempla add* Σ^{χ} *741, 6* (*in* C) ‖ **10** τῶν δυϊκῶν *add* Σ^{χ} *743, 4* g ‖ **21** τέτυφε ἐκ. — πεποίηκε ἐκ.] ν *ephelc. ubique om* Σ^{χ} *745, 15—17* g ‖ **29** καὶ ὑπερσυντελίκου *praeb.* Σ^{χ} *746, 31* g

Ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Τύψον: ἔδει μὲν καὶ τὸν ἀόριστον ἐκ τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ τρίτου προσώπου γίνεσθαι, ἔτυψε ἐκεῖνος τύψε σύ, ἀλλ' ἐκρατήθη Συρακουσίῳ ἔθει· ἐκεῖνοι γὰρ τὰ εἰς ε̅ προστακτικὰ εἰς ο̅ν̅ μεταποιοῦσιν, τὸ λάβε λάβον λέγοντες καὶ τὸ ἄνελε ἄνελον· οὕτω καὶ τὸ τύψε τύψον. τυψάτω: ἔδει μὲν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν εἰς ε̅ προστακτικῶν διὰ τοῦ ε̅τ̅ω̅ εἶναι τὸ τρίτον, ἀλλ' ἐπεὶ πανταχοῦ ὁ ἀόριστος φιλεῖ τὸ α̅· τὸ γὰρ ὁριστικὸν ἔτυψα, ἡ μετοχὴ τύψας, τὸ ἀπαρέμφατον τύψαι, τὸ εὐκτικὸν τύψαιμι· τούτου χάριν οὐδὲ τὸ προστακτικὸν ἐχωρίσθη τοῦ α̅.

Δυϊκά. Τύψατον, τυψάτων.

Πληθ. Τύψατε, τυψάτωσαν.

Ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Τύπε: τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλον προστακτικὸν γίνεται, ἔνυγον ἔνυγες ἔνυγε νύγε. τυπέτω.

Δυϊκά. Τύπετον, τυπέτων.

Πληθ. Τύπετε, τυπέτωσαν.

1029 b Προστακτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τύπτου: τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν συστεῖλαν προστακτικὸν γίνεται, ἐποιοῦ ποιοῦ, ἐβοῶ βοῶ, ἐχρυσοῦ χρυσοῦ. τυπτέσθω: τὰ εἰς τ̅ω̅ τρίτα

[Discr. scr. in CBGb] 1 Ἀορίστου — μέλλοντος G, ἀόριστος α̅ καὶ μέλλων C, ἀορίστου καὶ μέλλοντος $\beta^{ου}$ B, ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου b ‖ 2 ἐκ BGb, ἀπὸ C ‖ 3 ἔτυψε G, ἔτυψεν CBb | ἐκρατήθει C | Συρακουσίω ἔθει CG, Συρακουσίων ἔθος Bb ‖ 7 ἐπειδὴ G | φιλεῖ CBb, φιληδεῖ G | τὸ α̅ Bb, διὰ τοῦ α̅ C, τῶ α̅ G ‖ 8 ἔτυψα *ex* ἔτυφα *corr.* C^1 | ἡ μετοχὴ τύψας C, καὶ τύψας ἡ μετοχή Bb, καὶ ἡ μετ. τύψας G | τὸ *ante* ἀπαρ. *et ante* εὐκτ. *om* G ‖ 12 Ἀορίστου — μέλλοντος G, ἀόριστος β̅ καὶ μέλλων C, ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου Bb ‖ 13 τύπτε G | *post* Τύπε *add* τυπέτω C ‖ 14 κλητικὴν C | ἀποβαλὸν G ‖ 15 νύγε *om* C ‖ 20 τὸ δεύτ.] *iterum incipit* L *p. 183*

[Discr. scr. in LCBGb] 21 κλητικὴν L ‖ 22 ἐποιοῦ BG, ἐποίου LCb | ἐβοῶ BG, ἐβόω Cb, βόω L | ἐχρ. χρ. *om* G | ἐχρύσου LCBb | χρύσου B | τυπέσθω G | εἰς τ̅ω̅ BGb, εἰς ω̅ LC

[Testim. ex *ΣE*] 1 ἀόριστος α' καὶ μέλλων Σ^χ (*747, 1* g) E^g ‖ 2 ἐκ Σ^χ *747, 4* g (*in* VO) *E*, ἀπὸ Σ^χ (*in* C) ‖ 3 ἐγένετο εἰς ο̅ν̅ τὸ προστακτικὸν τοῦ α' ἀορίστου καὶ μέλλοντος Συρρακουσίων (Συρρακουσίω O) ἔθει Σ^χ *747, 10* g, ἐκρατήθη Συρρακουσίῳ ἔθει E^g, ἐπεκράτησε Συρακουσίων ἔθος E^o, οἱ δέ φασιν ὅτι Συρακουσίων ἔθος ἐστίν Σ^σ ‖ 7 φιληδεῖ τὸ α̅ $\Sigma^\sigma E^g$, φιλεῖ τὸ α̅ E^b, χαίρει τῷ α̅ Σ^χ *753, 14* g ‖ 8 ἡ μετοχὴ ὁ τύψας *E*, ἐν ταῖς μετοχαῖς οἷον τύψας Σ^χ *753, 15* g ‖ 12 ἀορίστου β' καὶ μέλλοντος Σ^χ *754, 8* g, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων E^g ‖ 14 ἀποβαλὼν Σ^χ *754, 13* g (*in* VO), ἀποβαλὸν Σ^χ (*in* C)

ἐνεργητικὰ τροπῇ τοῦ τω εἰc cθω παθητικὰ γίνεται, νοείτω νοείcθω, λεγέτω λεγέcθω· ἑνὶ δὲ λόγῳ πᾶν δεύτερον πρόcωπον πληθυντικὸν ὁριcτικὸν τῶν παθητικῶν ἢ μέcων τροπῇ τοῦ ε εἰc ω προcτακτικὸν γίνεται τρίτον, τύπτεcθε τυπτέcθω, τέτυφθε τετύφθω, ἐτύφθητε τυφθήτω, ἐτύπητε τυπήτω, ἐτύψαcθε τυψάcθω, ἐτύπεcθε τυπέcθω.

Δυϊκά. Τύπτεcθον: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. τυπτέcθων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπῇ τοῦ ο εἰc ω.

Πληθ. Τύπτεcθε: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ ω εἰc ε. τυπτέcθωcαν: ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν προcθήκῃ τῆc cαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερcυντελίκου.

Ἑνικά. Τέτυψο: τὸ δεύτερον πρόcωπον τοῦ ὑπερcυντελίκου cυcτολῇ τῆc ἀρχούcηc προcτακτικὸν γίνεται, ἐλελέγμην ἐλέλεξο λέλεξο. τετύφθω: δύναται καὶ ἀπὸ τοῦ τετυφέτω τετυφέcθω καὶ ἐν cυγκοπῇ τετύφθω εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ τέτυφθε τετύφθω γεγονέναι.

Δυϊκά. Τέτυφθον, τετύφθων.

Πληθ. Τέτυφθε, τετύφθωcαν.

Ἀορίcτου πρώτου καὶ μέλλοντοc.

Ἑνικά. Τύφθητι: πᾶcα μετοχὴ εἰc c ὀξύτονοc διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰc θι ποιεῖ τὸ προcτακτικόν, διδούc δίδοθι, ἱcτάc ἵcταθι· οὕτωc οὖν τυφθείc τύφθηθι ἔδει εἶναι, ἀλλὰ διὰ τὸ κακόφωνον τῆc ἐπαλληλίαc τῶν δαcέων τύφθητι φαμὲν διὰ τοῦ τ. τυφθήτω: τὰ εἰc θι προcτακτικὰ τροπῇ τῆc θι εἰc τω τὸ τρίτον ποιοῦcι, δίδοθι διδότω, ἵcταθι ἱcτάτω. 1030 b

[Discr. scr. in LCBGb] **1** τοῦ τω BGb, τοῦ ω LC | εἰc cθω] εἰc θω LCBGb ‖ **2** λεγέcθω λεγέτω *traicit* C ‖ **3** μέcων] μέcω L | εἰc ω] εἰc ωι L ‖ **4** τρίτον γίνεται *traicit* C | τύπεcθε τυπέcθω G | τέτυφθε] τύπετε C | ἐτύφθητε CBb, τύφθητε LG ‖ **5** ἐτύπητε CBb, τυπῆτε L, τύπητε G | ἐτύψαcθε CBb, τύψαcθε LG | ἐτύπεcθε τυπέcθω *om* G | ἐτύπεcθε] τύπεcθε L ‖ **6** τύπεcθον G | *post* δευτέρου *add* γέγονε G | τυπέcθων G | τυπτέcθων *post* Τύπτεcθον *transp.* b, *om* CB ‖ **7** ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου *om* CBb | τροπῇ τοῦ ο εἰc ω *om* Bb ‖ **8** τύπεcθε G | ἐκ τοῦ — εἰc ε *om* C ‖ **9** ἐκ τοῦ — τῆc cαν *om* C | προcθέcει BGb | τῆc cαν G, τῆc αν L, τοῦ cαν Bb ‖ **11** *ante* ὑπερcυντ. *add* παθητικοῦ CG ‖ **12** ἐλελέξω λελέξω L ‖ **13** τετυφθέτω τετυφθέcθω L ‖ **14** *ante* καὶ ἀπὸ *add* δύναται CBb | τέτυφθε] τέτυφθαι L ‖ **16** τετυφθέτωcαν C ‖ **17** ἀορίcτου καὶ μέλλοντοc πρώτου Bb, ἀόριcτοc πρῶτοc καὶ μέλλων G ‖ **18** εἰc cc ὀξύτονον C ‖ **19** προcτατικόν L | οὕτωc οὖν] οὕτω C ‖ **20** εἶναι *om* C ‖ **21** τύφθητι φαμὲν G, τύφθητί φαμεν LBb, τίφθητί φαμεν C | προτακτικὰ L ‖ **22** τῆc θι L, τοῦ θι CBGb | εἰc τω] εἰc ω L | ποιοῦcι L, ποιοῦcιν C, ποιεῖ BGb | δίδωθι C

[Testim. ex *ΣE*] **9** προcθήκῃ τῆc cαν *Σ*[χ] *758,33* g, προcθέcει τῆc cαν *E*[g] ‖ **11** παθητικοῦ *ante* ὑπερcυντελίκου *add* *Σ*[χ] *759, 3* g (*in* VO) *E* ‖ **17** Ἀορίcτου παθητικοῦ α' ⟨καὶ⟩ μέλλοντοc *Σ*[χ] *760,12* g (*in* C), ἀόριcτοc πρῶτοc καὶ μέλλων *Σ*[χ] (*in* VO) *E*[g] ‖ **18** εἰc c ὀξύτονον *E*[g] ‖ **22** τῆc θι *Σ*[χ] *762, 15* g (*in* CV) *E*[g], τοῦ θι *Σ*[χ] (*in* O) *E*[b] | ποιοῦcιν *Σ*[χ] *762, 15* g, ποιεῖ *E*

Δυϊκά. Τύφθητον, τυφθήτων.
Πληθ. Τύφθητε, τυφθήτωσαν.

'Αορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Τύπηθι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ γέγονεν ἀπὸ τῆς τυπείς μετοχῆς· ἐνταῦθα δέ, ἐπειδὴ μὴ παρηνώχλει τὰ δασέα, τὸ $\bar{θ}$ προσῆλθεν ἐν τῷ τέλει. τυπήτω.
Δυϊκά. Τύπητον, τυπήτων.
Πληθ. Τύπητε, τυπήτωσαν.

Μέσου ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Τύψαι: ὁ εἰς $\bar{α}$ λήγων ἀόριστος προσθέσει τοῦ $\bar{ι}$ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης μέσος προστακτικὸς γίνεται· διὸ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται, ἔλουσα λοῦσαι, ἤσπασα ἄσπασαι. τυψάσθω.
Δυϊκά. Τύψασθον, τυψάσθων.
Πληθ. Τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Τυποῦ: ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος τοῦ δευτέρου προσώπου τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν συστείλας τὸ ἴδιον προστακτικὸν ποιεῖ, ἐλαβόμην ἐλάβου λαβοῦ, ἐπραθόμην ἐπράθου πραθοῦ· ταῦτα δὲ παραλόγως 'Αττικοὶ περισπῶσιν. τυπέσθω.
Δυϊκά. Τύπεσθον, τυπέσθων.
Πληθ. Τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

[Discr. scr. in LCBGb] **3** 'Αορίστου — μέλλοντος L, ἀόριστος β' καὶ μέλλων CG, ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου Bb ‖ **4** *post* Τύπηθι *add* τυπήτω LBG ‖ **5** ἐπειδὴ LCGb, ἐπεὶ B | παρηνώχλει G *et Bachmannus AG 1, 437, 26,* παρεινώχλει L, παρηνώχλη C, παρηνόχλει Bb | δασέα] ψιλὰ G | τὸ $\bar{θ}$] τοῦ $\bar{θ}$ L ‖ **6** τῷ] τὸ L | τυπήτω *om* LBG; *cfr. l. 4* ‖ **9** Μέσου — μέλλοντος L, μέσος ἀόριστος $\bar{α}$ καὶ μέλλων CG, μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου Bb ‖ **10** εἰς $\bar{α}$ λήγων] εἰς $\bar{α}$ λῆγον L, ἐνεργητικὸς CBGb ‖ **12** λοῦσαι] λούσω C | ἄσπασαι] σπᾶσαι L ‖ **15** Μέσου — μέλλοντος L, μέσος ἀόριστος $\bar{β}$ καὶ μέλλων CG, μέσου ἀορίστου καὶ μέλλοντος δευτέρου Bb ‖ **17** ἐν ἀρχῆς L | κλητικὴν L ‖ **18** λαβοῦ *om* C | ἐπραθόμην — πραθοῦ *hab.* LCBGb ‖ **19** περισποῦσιν L

[Testim. ex *ΣE*] **3** 'Αορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος $Σ^χ$ *762, 25* g, ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων E^g ‖ **9** Μέσου ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος $Σ^χ$ *763, 1* g, μέσος ἀόριστος πρῶτος καὶ μέλλων E^g ‖ **10** εἰς $\bar{α}$ λήγων *E*, ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐνεργητικὸς ὁριστικὸς $Σ^χ$ *763, 5* g ‖ **15** Μέσου ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος $Σ^χ$ *766, 30* g (*in* CO), μέσος ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων $Σ^χ$ (*in* V) E^g ‖ **18** *pro miro illo* ἐπραθόμην $Σ^χ$ *767, 3* g *habent* ἐπυθόμην

Περὶ εὐκτικῶν.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τύπτοιμι: πᾶσα μετοχὴ ἐνεργητική, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα εἰς μι καὶ πρὸ τοῦ μ δεξαμένη τὸ ι παραιτησαμένη τε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, τὸ εὐκτικὸν ἐνεργητικὸν ποιεῖ, 1031 b τύπτων τύπτοντος τύπτοιμι, τετυφώς τετυφότος τετύφοιμι· εἰ μέντοι εἴη εἰς ς ὀξύτονος ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς οὐκ εἰς μι ἀλλ' εἰς ην τρέπεται, δοθείς δοθέντος δοθείην, στάς στάντος σταίην. τύπτοις: πᾶν ῥῆμα εἰς μι λῆγον τροπῇ τῆς μι εἰς ς τὸ δεύτερον ποιεῖ, λέγοιμι λέγοις, τίθημι τίθης. τύπτοι.

Δυϊκά. Τύπτοιτον, τυπτοίτην: καθόλου τὰ δυϊκὰ τῶν εὐκτικῶν εἰς ην ἔχει τὸ τρίτον· οὐχ ὁμοφωνεῖ γὰρ τῷ δευτέρῳ διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς σι ἢ εἰς ται.

Πληθ. Τύπτοιμεν: τὰ εἰς μι τροπῇ τῆς μι εἰς μεν τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, λέγοιμι λέγοιμεν. τύπτοιτε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μεν εἰς τε· οὐδέποτε δὲ τὰ εὐκτικὰ τὴν παραλήγουσαν τρέπει. τύπτοιεν: τὰ εἰς μεν εὐκτικά, εἰ μὲν διφθόγγῳ παραλήγοιτο, ἀποβολῇ τοῦ μ τὸ τρίτον ποιεῖ, λέγοιμεν λέγοιεν, τύψοιμεν τύψοιεν· εἰ δὲ μονοφθόγγῳ, εἰς σαν, δαρείημεν δαρείησαν καὶ δοίημεν δοίησαν· ὡς δὲ γίνεται κατὰ συγκοπήν, ⟨Ν 378⟩ δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην, τότε καὶ τὸ τρίτον, ⟨Α 18⟩ ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** Περὶ εὐκτικῶν *om* LG ‖ **4** τύπτειμι L ‖ **5** τοῦ μ BGb, τοῦ μι L, τῆς μι C | τὸ ι] τοῦ ι L | τὲ G ‖ **6** αὐτῷ L, αὐτῇ CBGb | στοιχεῖα] τυχεῖα L | ἐνεργ. εὐκτ. ποιεῖ Bb ‖ **7** τύπτων] τύπτον C | τετυφώς] τετυφῶσιν L ‖ **8** εἰς ς] εἰς σς C | ἡ *om* G ‖ **9** εἰς μι] εἰς μ L | στάς] στάσιν *et in marg.* ἡ L ‖ **10** τύπτοις — τίθης (**11**) *om* L | τῆς μι Bb, τοῦ μι CG ‖ **12** Δυϊκά — τυπτοίτην *om* L ‖ **13** ἔχει LG, ἔχουσι CBb ‖ **15** τύποιμεν L | *post* εἰς μι *add* εὐκτικὰ CBb | τὸ *om* G ‖ **16** τύπτοιτο L | *post* πρώτου *add* τῶν πληθυντικῶν C | γέγονεν L ‖ **18** εἰ μὲν BGb, εἰς μεν L, *om* C ‖ **19** τοῦ μ *om* L | ποιεῖ LG, ποιοῦσι CBb | λέγοιμεν] λέγοιμι C | τύψοιμεν τύψοιεν LG, τύψοιεν τύψοιμι C, τύψαιμεν τύψαιεν Bb ‖ **20** μονοφθόγγῳ BGb, μόνῳ διφθόγγῳ LC | εἰς σαν BGb, εἰς αν LC | δοίεισαν L ‖ **21** *post* συγκοπήν *add* δοῖμεν ὅμηρος Bb | δ' ἀτρείδα ὁ θύγατρον L ‖ **23** δώματα C

[Testim. ex ΣE] **5** πρὸ τῆς μι *E* ‖ **6** αὐτῷ E^{g}, αὐτῇ E^{b} | ἐνεργητικὸν *om* $Σ^{χ}$ (*774, 29* g) *E* ‖ **10** τῆς μι *testantur* $Σ^{χ}$ (*776, 15* g) *E* ‖ **13** ἔχει *E*, εἰς ην λήγουσιν $Σ^{χ}$ *776, 31* (*in* CO), εἰς ην λήγει $Σ^{χ}$ (*in* V) ‖ **15** εὐκτικὰ *non legerunt E*: πᾶν ῥῆμα εἰς μι λῆγον τροπῇ κτλ., *add* $Σ^{χ}$ *777, 1* g | τὸ πληθυντικὸν *E*, τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν $Σ^{χ}$ *777, 2* g ‖ **16** τῶν πληθυντικῶν *add* $Σ^{χ}$ *777, 6* g (*in* C) ‖ **19** τοῦ μ *testantur* $Σ^{χ}$ (*777, 13* g) *E* | ποιεῖ *E*, ποιοῦσιν $Σ^{χ}$ ‖ **20** μονοφθόγγῳ *E*, εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι παραλήγονται $Σ^{χ}$ *777, 17* g

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τετύφοιμι: ἡ μετοχὴ τετυφὼς τετυφότος καὶ τὸ εὐκτικὸν τετύφοιμι λέγεται· εἰς ς̄ μὲν γὰρ ἦν ὀξύτονος ἡ μετοχή, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ̄· διὸ οὐκ ἐποίησε τὸ εὐκτικὸν εἰς ην̄. τετύφοις, τετύφοι.

Δυϊκά. Τετύφοιτον, τετυφοίτην.

Πληθ. Τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν: εἴρηται.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.

1032 b Δυϊκά. Τετύποιτον, τετυποίτην.

Πληθ. Τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν: πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τετυπώς μετοχῆς.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.

Δυϊκά. Τύψαιτον, τυψαίτην.

Πληθ. Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν: πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψας μετοχῆς.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Τύποιμι, τύποις, τύποι.

Δυϊκά. Τύποιτον, τυποίτην.

Πληθ. Τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν: πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπών μετοχῆς.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τύψοιμι, τύψοις, τύψοι.

Δυϊκά. Τύψοιτον, τυψοίτην.

Πληθ. Τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν: πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τύψων μετοχῆς.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. Τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

Δυϊκά. Τυποῖτον, τυποίτην.

Πληθ. Τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν: πρόδηλος ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆς τυπῶν μετοχῆς.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** *nominativum habet* C ‖ **3** λέγεται L, *om* CBGb | γὰρ ἦν *om* C | ὀξυτόνως C | οὐ κλίνεται LBb, οὐκ ἐκλίνετο CG ‖ **4** τετύφοις τετύφοί *om* C ‖ **7** τετύφοιεν] τετύφοιμεν L | εἴρηται *om* CG ‖ **8** Μέσου *om* L ‖ **15** τυψέτην B ‖ **16** πρόδηλος — μετοχῆς (**17**) *om* C ‖ **22** τυπών] τύψας L ‖ **27** ἀπὸ *om* L ‖ **29** τύποιμι . τύποις . τύποι L ‖ **30** τύποιτον . τυποίτην L ‖ **31** τύποιμεν . τύποιτε . τύποιεν L ‖ **32** τυπῶν] τύπτων L, τυπὼν G

Εὐκτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τυπτοίμην: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον ἐπὶ τέλους τὸ μ̄ κλιτικόν, τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μην καὶ τὸ ῑ δεχόμενον πρὸ τοῦ μ̄, τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν συστεῖλαν εὐκτικὸν γίνεται, τύπτομαι τυπτοίμην, ἐτυψάμην τυψαίμην, τυφθήσομαι τυφθησοίμην. τύπτοιο: 30
ὅσα τῶν εὐκτικῶν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἔχει κλιτικὸν τὸ τ̄ ἀποβολῇ αὐτοῦ τὸ δεύτερον ποιεῖ, τύπτοιτο τύπτοιο, τύψαιτο τύψαιο. τύπτοιτο: 1033 b
τὸ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μην εἰς το.

Δυϊκά. Τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.

Πληθ. Τυπτοίμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἔχον τὸ μ̄ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. τύπτοισθε: εἴπομεν ὡς πᾶν τρίτον ἑνικὸν ἔχον τὸ τ̄ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς θε δεύτερον πληθυντικὸν ποιεῖ· καὶ ἐὰν μὲν καθαρεύῃ τὸ 10
τ̄, καὶ τὸ σ̄ προσλαμβάνει, εἰ δὲ ψιλῷ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει. τύπτοιντο: πᾶν τρίτον πρόσωπον ἔχον τὸ τ̄ κλιτικὸν πρὸ τοῦ τ̄ δεχόμενον τὸ ν̄ τρίτον πληθυντικὸν γίνεται μετὰ τοῦ φυλάσσειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τετυμμένος εἴην: ὅτε μὲν καθαρὰν ἔχει τὴν ἐσχάτην ὁ παθητικὸς παρακείμενος, τῷ κοινῷ κανόνι τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ, κέκλημαι κεκλῄμην, δέδημαι δεδῄμην· ὅτε δὲ ἑτέρῳ συμφώνῳ πρὸ τοῦ μ̄

[Discr. scr. in LCBGb] **1** εὐκτικὸν παθητικῶν L ‖ **2** Χρόνου *om* C ‖ **3** τύπτοιμεν L ‖ **4** κλιτικόν *om* LB | τρέπων C ‖ **5** *ante* τὴν *add* καὶ Bb | κλητικὴν L ‖ **6** ἐτυψάμην τυψαίμην *om* Bb | τυψαίμην] τύψαιμεν τύψαιμε L | *ante* τυφθήσομαι *add* τύψομαι τυψοίμην CBGb | τυφθής. τυφθης. *om* G | *post* τυφθησοίμην *add* τυπήσομαι τυπησοίμην Bb ‖ **7** ἔχῃ κλητικὸν L ‖ **8** αὐτοῦ] αὐτὸ G | τύψαιτο — τύπτοιτο *om* C ‖ **9** τὸ *om* L | τῆς μην LCG, τοῦ μην Bb ‖ **11** Πληθ. τυπτοίμεθα *om* C | κλητικὸν L ‖ **13** εἴπομεν LCG, εἴρηται Bb | ἑνικὸν *om* LC | κλητικὸν L | τρέπον — τρέπει (**15**) *om* B ‖ **14** καὶ ἐὰν LG, κἂν Cb | καθαρεύῃ] καθαρευῇ L, καθαριεύοι CGb ‖ **15** τὸ *ante* σ̄ *om* CGb ‖ **16** *ante* πᾶν *add* εἴρηται ὡς Bb | πρόσωπον LGb, ἑνικὸν C, πρόσωπον ἑνικὸν B | κλητικὸν L | *ante* πρὸ *add* καὶ L | πρὸ τοῦ — προσώπου (**18**) *om* B ‖ **17** πληθυντικῶν G ‖ **20** *post* εἴην *add* εἴης εἴη G | ἔχει] ἔχῃ L ‖ **21** κέκλημαι κεκλῄμην CBb, κέκλειμαι (*et supra* ει *scr.* ι) καὶ κλίμην L, κέκλημαι κεκλείμην G ‖ **22** δέδημαι δεδῄμην CBb, δέδημαι δεδίμην L, δέδεμαι δεδείμην G

[Testim. ex ΣE] **4** κλιτικόν *test.* Σ^{χ} (*780, 24. 781, 22* g) **E** ‖ **5** τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν συστεῖλαν *om* **E** ‖ **9** τῆς μην *test.* Σ^{χ} (*782, 29* g) **E** ‖ **13** ἑνικὸν Σ^{χ} (*783, 14* g) **E**ᵇ, ἑνικῶν **E**ˢ ‖ **14** εἰ καθαριεύει Σ^{χ} (*783, 16* g) **E**ᵇ ‖ **15** τὸ *ante* σ̄ *hab.* Σ^{χ}, *om* **E**ᵇ ‖ **16** πᾶν τρίτον ἑνικῶν **E**ˢ, πᾶν τρίτον ἑνικὸν Σ^{χ} (*784, 13* g) **E**ᵇ ‖ **22** *pro* δέδημαι δεδῄμην Σ^{χ} (*784, 24* g) *in* VO *hab.* δέδεμαι δεδείμην, *in* C *hoc exemplum om* | ὅτε — παραλήγεται (**71, 1**) **E**, ἡνίκα — ἔχει Σ^{χ} *784, 28* g

παραλήγοιτο, τότε διὰ τὸ ἀϲυϲτατεῖν τὸ εὐκτικόν τε αὐτοῦ καὶ ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆϲ ἀναπληροῖ, τετυμμένοϲ εἴην — εἴηϲ — εἴη.

Δυϊκά. Τετυμμένω εἴητον — εἰήτην.

Πληθ. Τετυμμένοι εἴημεν — εἴητε — εἴηϲαν.

Ἀορίϲτου πρώτου.

Ἑνικά. Τυφθείην: εἴπομεν ὡϲ πᾶϲα ὀξύτονοϲ μετοχὴ εἰϲ ϲ̄ λήγουϲα διὰ τοῦ ντ̄ κλινομένη τὸ τέλοϲ τῆϲ γενικῆϲ τρέπουϲα εἰϲ ην̄ καὶ τὸ ῑ πρὸ τοῦ ην̄ δεχομένη τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ· ἔϲτιν οὖν τυφθείϲ τυφθέντοϲ τυφθείην. τυφθείηϲ, τυφθείη.

Δυϊκά. Τυφθείητον, τυφθειήτην.

Πληθ. Τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείηϲαν.

1031 b Ἀορίϲτου δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπείην, τυπείηϲ, τυπείη.

Δυϊκά. Τυπείητον, τυπειήτην.

Πληθ. Τυπείημεν, τυπείητε, τυπείηϲαν: πρόδηλοϲ ἡ τεχνολογία ἀπὸ τῆϲ τυπείϲ μετοχῆϲ.

Μέϲου ἀορίϲτου πρώτου.

Ἑνικά. Τυψαίμην: εἴπομεν ὡϲ ὅϲα ἔχει τὸ μ̄ κλιτικόν, τρέποντα τὴν ἐϲχάτην εἰϲ μην̄ καὶ πρὸ τοῦ μ̄ δεχόμενα τὸ ῑ ϲυϲτέλλοντά τε τὴν κατ' ἀρχὰϲ κλιτικὴν ἔκταϲιν εὐκτικὸν ποιεῖ· ἣν οὖν ἐτυψάμην καὶ τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ τυψαίμην. τύψαιο, τύψαιτο.

Δυϊκά. Τυψαίμεθον, τύψαιϲθον, τυψαίϲθην.

Πληθ. Τυψαίμεθα, τύψαιϲθε, τύψαιντο.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** παραλήγοιτο L, παραλήγεται CBGb | ἀϲυϲτατεῖν LBGb, ἀϲύϲτατον C | τε] γε C, *om* G | *post* καὶ *add* τὸ Cb ‖ **2** τετυμμένοϲ — εἴη] καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματοϲ G ‖ **5** *nominativum habet* C ‖ **6** τυφείην L | εἴπωμεν L | ὀξύτονοϲ μετοχὴ εἰϲ ϲ̄ LCG, μετοχὴ ὀξύτονοϲ εἰϲ ϲ̄ b, μετοχὴ εἰϲ ὀξύτονοϲ εἰϲ ϲ̄ B ‖ **7** τοῦ ντ̄] τοῦ τ̄ L | τέλοϲ *om* L | τρέπουϲα LCG, τρέψαϲα Bb ‖ **8** τὸ ῑ] τοῖν L | ἔϲτιν οὖν CBb, εἰϲουν L, εἰ οὖν G ‖ **9** *post* τυφθέντοϲ *add* καὶ CG | τυφθείηϲ] τυφθεὶϲ L ‖ **12** *nominativum habet* C ‖ **13—15** τυπτείην — τυπτείηϲαν (*ubique* πτ) C ‖ **16** τυπείϲ] τυπῆϲ C ‖ **18** ὡϲ *om* C | κλητικὸν L ‖ **19** καὶ *om* Cb | καὶ πρὸ — τυψαίμην (**21**) *om* B ‖ **20** κατ' ἀρχὰϲ LCG, κατ' ἀρχὴν b | κλητικὴν L | ἔκϲταϲιν L ‖ **21** ποιεῖ *ante* τυψαίμην *om* Cb | τύψαιο τύψαιτο] τύψαι τύψαιτον L

[Testim. ex *ΣE*] **1** διὰ τὸ ἀϲυϲτατεῖν τὸ εὐκτικόν τε αὐτοῦ καὶ ὑποτακτικὸν διὰ μετοχῆϲ καὶ τοῦ εἴην ῥήματοϲ αὐτοῦ ἡ χρῆϲιϲ ἀναπληροῖ *E*[s], διὰ τὸ ἀϲυϲτατεῖν τὸ εὐκτικόν τε καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπ' αὐτοῦ μὲν οὐ γίνεται, διὰ δὲ μετοχῆϲ καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματοϲ αὐτὸ ἡ χρῆϲιϲ ἀναπληροῖ *E*[b] ‖ **6** πᾶϲα μετοχὴ εἰϲ ϲ̄ ὀξύτονον *E*[s], πᾶϲα μετοχὴ εἰϲ ϲ̄ λήγουϲα μετ' ὀξείαϲ τάϲεωϲ *Σ*[χ] *786, 21 g* ‖ **7** τέλοϲ *test.* *Σ*[χ] *E*[s] | τρέπουϲα *Σ*[χ], τρέψαϲα *E*[s] ‖ **20** *Σ*[χ] (*787, 6 g*): Τυψαίμην· ἀπὸ τοῦ ἐτυψάμην γέγονεν ἀποβολῇ τῆϲ ἐν ἀρχῇ (ἀρχαῖϲ V) κλιτικῆϲ ἐκτάϲεωϲ (αὐξήϲεωϲ O) καὶ πρὸ τοῦ μ̄ τοῦ ῑ προϲελθόντοϲ

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
Δυϊκά. Τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
Πληθ. Τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ἑνὶ κανόνι κανονίζονται πάντες οἱ μέλλοντες· τυφθήσομαι τυφθησοίμην, τυπήσομαι τυπησοίμην, τύψομαι τυψοίμην, τυποῦμαι τυποίμην, τετύψομαι τετυψοίμην· πρόδηλος ἁπάντων ἡ κλίσις.

Περὶ ὑποτακτικῶν.

Αἱ μὲν ἄλλαι τῶν ἐγκλίσεων μοναδικὴν ἔχουσαι σημασίαν ἐξ αὐτῆς ὠνομάζοντο, οἷον ἡ ὁριστικὴ ἐκ τοῦ μόνως ὁρίζειν, ἡ προστακτικὴ ἀπὸ τοῦ προστάσσειν, καὶ αἱ ἑξῆς ὁμοίως· ἡ μέντοι ὑποτακτικὴ ποικίλας ἔχει σημασίας· δηλοῖ γὰρ δισταγμόν, ὡς ἐν τῷ ἐὰν ὑγιάνω ἀναγνώσομαι· δηλοῖ δὲ καὶ ἀποτελεσμόν, ὡς ἐν τῷ δὸς τὸ βίβλιον ἵνα ἀναγνῶ· ἔστι 1035 b δὲ ὅτε καὶ αἰτίαν, ὡς ἐν τῷ ἵνα τιμηθῶ ἐλυπήθης· διαφόρους οὖν ἔχουσα σημασίας οὐκέτι δεδύνηται ἀπὸ μιᾶς ὀνομασθῆναι· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς συντάξεως· ἐπεὶ γὰρ ἀεὶ ὑποτάσσεται ἑνὶ τῶν ὑποτακτικῶν συνδέσμων, τῷ ἵνα ὅπως ἐάν, ὑποτακτικὴ καλεῖται· δηλοῦσι δὲ πράγματα ἢ γινόμενα, ἅ ἐστιν ἐνεστῶτος, ἢ γενησόμενα, ἅ ἐστι μέλλοντος· διὸ τὰς μὲν καταλήξεις τῶν παρῳχημένων ἀπεβάλοντο, μετεποίησαν δὲ αὐτὰς εἰς $\overline{ω}$ ἢ εἰς $\overline{μαι}$, αἵτινές εἰσιν ἐνεστώτων καὶ μελλόντων.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** Μέσου] μέλλοντος C ‖ **5** *ante* Ἑνὶ *add* εἴρηται ὡς Bb | κανόνι *om* LC | κανονίζοντες L | *ante* τυφθήσομαι *add* μέλλων πρῶτος Bb | τυφθήσομαι — τυπησοίμην (**6**) *om* C ‖ **6** *ante* τυπήσομαι *add* μέλλων δεύτερος Bb | *ante* τύψομαι *add* μέσος μέλλων πρῶτος Bb, μέλλοντος $\overline{α}$ C | *ante* τυποῦμαι *add* μέσος μέλλων δεύτερος Bb, μέσου μέλλοντος C ‖ **7** *ante* τετύψομαι *add* μετ' ὀλίγον μέλλων (μέλλοντος C) CBb | τετύψ. τετυψ. *om* G | πάντων CG ‖ **8** ὑποτακτικοῦ C ‖ **9** ἐκκλίσεων L | ἔχουσαι τὴν σημ. G ‖ **10** ὠνομάζοντο L, ὀνομάζονται CBGb | ἀπὸ] ἐκ G ‖ **11** προτάσσειν L | αἱ *hab.* LG, *om* CBb | ἑξεῖς L | ἡ μέντοι] εἰ μέντοι L ‖ **12** *ante* σημασίας *add* τὰς Bb | ἐν τῷ *om* C ‖ **13** ἀποτελεσμὸν LBGb, ἀποτέλεσμα C | δὸς L, δός μοι BGb, δώς μοι C | ἀναγνῷ L ‖ **14** δὲ ὅτε LCG, δ' ὅτε Bb | τιμιθῶ C ‖ **15** δεδύνηται] δύναται C | ὀνόμασται LC ‖ **16** ὑποτακτικῶν CBb, ὑποζευκτικῶν L, ἐπιζευκτικῶν G ‖ **17** τῷ ἵνα] τὸ ἵνα C | *ante* ὑποτακτ. *add* τούτου χάριν CBGb | ὑποτακτική] ὑποτακτικὰ LCBGb | δὲ *om* L ‖ **19** ἀπεβάλοντο LBb, ἀπεβάλλοντο CG ‖ **20** ἢ εἰς LG, καὶ εἰς CBb | αἵτινες εἰσὶν G

[Testim. ex ΣΕ] **8** ὑποτακτικοῦ *seu* ὑποτακτικῆς *in inscriptione habent* $Σ^σ$ ‖ **9** *ante* σημασίαν *add* τὴν $Σ^χ$ *788, 30* g ‖ **10** ὀνομάζονται $Σ^χ$ | ἀπὸ $Σ^χ$ (*in* VO), ἐκ $Σ^χ$ (*in* C) ‖ **12** *ante* σημασίας *add* τὰς $Σ^χ$ *788, 34* g (*in* V), *om* $Σ^χ$ (*in* O; *in* C *verba lacuna interciderunt*) ‖ **13** ἀποτέλεσμα $Σ^σ$ ‖ **15** δεδύνηται] ἐδυνήθη $Σ^χ$ (*789, 1* g) $Σ^σ$ ‖ **16** *nomine* ὑποζευκτικός *neque* Σ *neque* Ε *utuntur, neque ullo alio loco apud grammaticos inveni* ‖ **19** ἀπεβάλοντο $Σ^σ$, ἀπηρνήσαντο $Σ^χ$ *792, 10* g ‖ **20** ἢ εἰς $\overline{μαι}$ $Σ^χ$ *792, 3* g, καὶ εἰς $\overline{μαι}$ $Σ^σ$

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Χρόνου ἐνεςτῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐὰν τύπτω: οἱ τρεῖς παρῳχημένοι, παρατατικὸς παρακείμενος ἀόριστος, τὴν τελευταίαν τρέποντες εἰς ω̄ καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἔτυπτον ἐὰν τύπτω, τέτυφα ἐὰν τετύφω, ἔτυψα ἐὰν τύψω. ἐὰν τύπτῃς: καθόλου τὰ εἰς ω̄ ὑποτακτικὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω̄ κεκλιμένα εἰς ῃ̄ς̄ τὸ δεύτερον ποιεῖ, πλὴν τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐκεῖναι γὰρ ὁμοίως τοῖς ὁριστικοῖς καὶ τὰ ὑποτακτικὰ κλίνουσιν, ἐὰν βοῶ βοᾷς βοᾷ, ἐὰν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ. ἐὰν τύπτῃ: ἀπὸ τοῦ ἰδίου δευτέρου γέγονεν ἀποβολῇ τοῦ ς̄.

Δυϊκά. Ἐὰν τύπτητον: ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. ἐὰν τύπτητον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ, ὅτι εἰς σ̄ῑ λήγει τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Πληθ. Ἐὰν τύπτωμεν: πᾶν ὑποτακτικὸν εἰς ω̄ λῆγον προσθέσει τῆς μ̄ε̄ν̄ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἐὰν τυφθῶ ἐὰν τυφθῶμεν, ἐὰν τύπτω ἐὰν τύπτωμεν. ἐὰν τύπτητε: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μ̄ε̄ν̄ εἰς τ̄ε̄ καὶ τοῦ παραλήγοντος ω̄ εἰς η̄. ἐὰν τύπτωσι: καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μ̄ε̄ν̄ εἰς σ̄ῑ.

1036 b

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐὰν τετύφω — τετύφῃς — τετύφῃ.
Δυϊκά. Ἐὰν τετύφητον — τετύφητον.
Πληθ. Ἐὰν τετύφωμεν — τετύφητε — τετύφωσι.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐὰν τετύπω — τετύπῃς — τετύπῃ.
Δυϊκά. Ἐὰν τετύπητον — τετύπητον.
Πληθ. Ἐὰν τετύπωμεν — τετύπητε — τετύπωσι.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** Ὑποτακτικὰ — παρατατικοῦ (**2**) *om* L || **4** *ante* ἀόριστος *add* ὁ L, καὶ Bb | τελευταῖαν G | τρέποντες] τρέπον L | ἀρχῇ G, ἀρχὴ L, ἀρχαῖς CBb || **5** κλητικὴν ἔκστασιν L || **6** τύπης G || **7** τὰ εἰς ω̄] τὰ εἰς ᾱ L | εἰς ῃ̄ς̄] εἰς η̄ C || **8** ἐκεῖνα B || **10** ἐὰν *ante* χρυσῶ *om* C | χρυσοῖς] χρυσῆς *et in marg.* οἷς L | ἀπὸ LCG, ἐκ Bb | ἰδίου *om* G || **12** τύπητον LC | ἀπὸ — πληθ. *om* G | ἀπὸ — τύπτητον (**13**) *om* C || **13** εἰς] ἐς L | σ̄ῑ] ς̄ C | λήγη L || **15** ἐὰν τύπτωμεν BGb, ἐὰν τυπῶμεν C, *om* L | ὑποτακτικῶν L || **16** ἐὰν τυφθῶ ἐὰν τυφθῶμεν *om* C | ἐὰν τύπω LG || **17** ἐὰν τύπωμεν G | ἐὰν τύπτηται CB, ἐὰν τύπητε G || **18** εἰς η̄] εἰς ο̄ν̄ C | ἐὰν τύπτω C, ἐὰν τύπτῳσι G || **19** *ante* ἀπὸ *add* ὁμοίως C | γέγονεν C || **22** *alterum* τετύφητον *om* C || **23** ἐὰν τετύφητε, ἐὰν τετύφωσι C | τετύφῳσι G | *post* τετύφωσι *add*: προείρηται πᾶσα ἡ τεχνολογία CBGb || **26** *alterum* τετύπητον *om* C || **27** τετύπωσιν Bb, τετύπῳσιν G | *post* τετύπωσιν *add* εἴρηται Bb

---

[Testim. ex ΣE] **4** καὶ *ante* ἀόριστος *add* E^b, *om* E^s | ἀρχαῖς $Σ^χ$ (*794,1* g) *E*

Ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Ἐὰν τύψω — τύψῃς — τύψῃ.
Δυϊκά. Ἐὰν τύψητον — τύψητον.
Πληθ. Ἐὰν τύψωμεν — τύψητε — τύψωσι: ἰστέον ὅτι ἀπὸ
τοῦ ἀορίστου γέγονεν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, ὁ ὑποτακτικὸς ἀόριστος,
ὡς ἤλεγξεν ἡ πέμπτη συζυγία· ἔστι γὰρ ὁ ἀόριστος ἔκειρα καὶ ὁ μέλλων
κερῶ, τὸ δὲ ὑποτακτικὸν οὐκ ἔστιν ἐὰν κερῶ ἀλλ' ἐὰν κείρω. 20

Ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Ἐὰν τύπω — τύπῃς — τύπῃ.
Δυϊκά. Ἐὰν τύπητον — τύπητον.
Πληθ. Ἐὰν τύπωμεν — τύπητε — τύπωσιν.

Ὑποτακτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐὰν τύπτωμαι: ὁ ἐνεργητικὸς ἐνεστὼς τῶν ὑποτακτι-
κῶν προσθέσει τῆς μαι παθητικὸς γίνεται, ἐὰν λέγω ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν 30
βοῶ ἐὰν βοῶμαι, ἐὰν χρυσῶ ἐὰν χρυσῶμαι· [ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐνερ-
γητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης
συζυγίας τῶν περισπωμένων οὐ διενηνόχασι πρὸς τὰ ὁριστικά, οὕτω καὶ 1037b
ἐν τοῖς παθητικοῖς τὰ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῆς δευτέρας καὶ
τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τοῖς ὁριστικοῖς ὡμοφώνησεν.] ἐὰν
τύπτῃ: καθόλου τὰ τρίτα ἐνεργητικὰ τῶν ὑποτακτικῶν δεύτερά εἰσι
τῶν παθητικῶν, ἐὰν λέγω λέγῃς λέγῃ ἐὰν λέγωμαι λέγῃ, ἐὰν βοῶ βοᾷς
βοᾷ ἐὰν βοῶμαι βοᾷ, ἐὰν χρυσῶ χρυσοῖς χρυσοῖ ἐὰν χρυσῶμαι χρυσοῖ.
ἐὰν τύπτηται: τὸ δεύτερον πρόσωπον προσλαμβάνον τὴν ται τρίτον

[Discr. scr. in LCBGb] **1** ἀορίστου καὶ μέλλοντος πρώτου Bb ‖ **2** ἐὰν τύψωμαι C ‖ **4** τύψωσιν Bb ‖ **5** *post* μέλλοντος *add* ἀορίστου L | ὁ *ante* ὑποτ. *om* L | ἀόριστος ὑποτακτ. *traiciunt* CG ‖ **6** ὡς — συζυγία *om* G | ἤλλεγξεν L | ὁ *ante* ἀόρ. *om* L | καὶ *om* CBGb ‖ **7** ἔστιν] ἔτι C ‖ **8** ἀορ. καὶ μέλλοντος δευτ. Bb ‖ **11** τύπωσιν C, τυπῶσιν L, τύπωσι BGb | *post* τύπωσι *add* πρόδηλος ἡ κλίσις Bb ‖ **14** Ἐὰν *om* L ‖ **15** ἐὰν *ante* λέγω *et* βοῶ *et* χρυσῶ (**16**) *om* C | ἐὰν λέγῳ λέγωμαι, ἐὰν βοῷ βοῶμαι, ἐὰν χρυσῷ χρυσῶμαι G | ἐὰν βοῶ *om* L ‖ **16** ἐὰν χρυσῶ *om* L | ὥσπερ — ὡμοφ. (**20**)] *haec verba non suo stare loco, sed potius post poster.* χρυσοῖ (**23**) *esse collocanda nemo non videt* ‖ **17** τὰ *ante* τρίτα *om* CBGb | τῆς *ante* τρίτης *om* CBGb ‖ **18** οὐ διενηνόχασι — περισπωμένων (**20**) *om* L | διενηνόχασιν C ‖ **19** τῆς δευτ. — περισπωμένων (**20**) *om* CBb ‖ **20** τοῖς ὁριστικοῖς LG, τῆς ὁριστικῆς C, *om* Bb | ὡμοφώνησεν L, ὁμοφώνησεν G, ὡμοφώνησαν CBb ‖ **21** τρίτα] τρία L | εἰσι] ἐπι L, ἐστι G ‖ **22** λέγῳ G | *post* λέγωμαι *add* ἐὰν Bb | βοῷ G ‖ **23** *prius* βοᾷ *om* L | *ante* ἐὰν χρυσῶ *add* ὁ L ‖ **24** πρόσωπον *om* G | προσλαμβάνον BGb, προσλαμβάνων L, προσλαβὸν C

[Testim. ex ΣE] **16—20** ὥσπερ — ὡμοφ.] *iam Choeroboscum et Characem haec minus apto loco inserta legisse verba diserte docent* Σ^{χ} (*807, 7* g) Σ^{σ}; *ex* Σ^{χ} (*807, 11—15* g) *autem apparet, verba quae in* L *interciderunt in Choerobosci canonum exemplo exstitisse* ‖ **24** προσλαμβάνον Σ^{χ} *808, 18* g (*in* VO), προσλαβὸν

γίνεται· περὶ γὰρ τῆς δευτέρας καὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπω-
10 μένων, ὅτι ὁμοφωνεῖ τοῖς ὁριστικοῖς, προείρηται. Εἰρηναῖος δὲ ὁ περὶ Ἀττικῆς συνηθείας γράψας φησὶ τοὺς Ἀττικοὺς τὰ τρίτα πρόσωπα τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ω̅ λέγειν, ἐὰν χρυσῶται, ἐὰν στεφανῶται.

Δυϊκά. Ἐὰν τυπτώμεθον: ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν πληθυντικῶν. ἐὰν τύπτησθον: ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. ἐὰν τύπτησθον: ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ.

Πληθ. Ἐὰν τυπτώμεθα: πᾶν πρῶτον πρόσωπον ἔχον τὸ μ̅ κλιτικὸν μετὰ μακρᾶς τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς μεθα τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ. ἐὰν τύπτησθε, ἐὰν τύπτωνται: ἀπὸ τοῦ τρίτου ἑνικοῦ ἄμφω γέγονεν, τὸ μὲν τροπῇ, τὸ δὲ προσθήκῃ τοῦ ν̅.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

20 Ἑνικά. Ἐὰν τετυμμένος ὦ — ᾖς — ᾖ: εἴπομεν ὡς ἐὰν ὁ παθητικὸς παρακείμενος σύμφωνον ἔχῃ πρὸ τοῦ μ̅, οὐ ποιεῖ οὔτε εὐκτικὸν οὔτε ὑποτακτικόν, ἀλλὰ διὰ μετοχῆς αὐτὰ ἡ χρῆσις ἀναπληροῖ· εἰ μέντοι καθαρεύει τὸ ὁριστικόν, πρὸ τοῦ μ̅ δεξάμενον τὸ ω̅ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, κέκτημαι ἐὰν κεκτῶμαι, μέμνημαι ἐὰν μεμνῶμαι προπερισπωμένως.

Δυϊκά. Ἐὰν τετυμμένω ἦτον — ἦτον.

Πληθ. Ἐὰν τετυμμένοι ὦμεν — ἦτε — ὦσι.

Ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος.

30 Ἑνικά. Ἐὰν τυφθῶ: πᾶσα μετοχὴ εἰς ς̅ λήγουσα μετ' ὀξείας διὰ τοῦ ντ̅ κλινομένη τρέπουσα τὴν ἐσχάτην εἰς ω̅ μετὰ περισπωμένης τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τυφθείς ἐὰν τυφθῶ, διδούς ἐὰν διδῶ. ἐὰν τυφθῇς — τυφθῇ.

1038 b Δυϊκά. Ἐὰν τυφθῆτον — τυφθῆτον.

Πληθ. Ἐὰν τυφθῶμεν — τυφθῆτε — τυφθῶσι.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** γίνεται] γέγονε *et in marg.* γρ. γίνεται C[1] | τῆς *ante* τρίτης *om* CBGb | συζυγίας *om* C || **3** τρίτα] τρία L || **4** *post* χρυσῶται *add* ἐὰν γυψῶται CBb || **5** τυπτόμεθον L | ἀπὸ — πληθυντικῶν *om* Bb || **6** ἐὰν τύπτησθον — πληθυντικῶν *om* L | ἀπὸ — πληθυντικῶν *om* Bb || **7** ὁμοφωνῆ L | ὁμοφωνεῖ τῷ δευτέρῳ] εἴρηται Bb | *ante* δευτέρῳ *add* ἰδίῳ G || **8** πᾶν — ποιεῖ (**9**) *om* Bb | πὰν πρῶτον ἑνικὸν (*sic*) τὸ μ̅ κλητικὸν μεταμακρᾶς L | *ante* ἔχον *add* ἑνικὸν G || **10** τύπτεσθε L | ἀπὸ — τοῦ ν̅ (**11**)] εἴρηται. ἀπὸ τῶν ἑνικῶν Bb, *om* C | ἑνικοῦ L, τῶν ἑνικῶν G | γέγονε G || **13** ἐὰν *ante* τετ. *om* G | ᾖ] ΝΙ L | ἐὰν ὁ G, ἐὰν L, ὁ C, ὅταν ὁ Bb || **14** *post* παθητικὸς *add* ὁριστικὸς CBGb, *om* L; *cfr. p. 70, 21* | ἔχει C || **16** καθαρεύει L, καθαριεύοι CBb, καθαρεύοι G | τὸ ω̅] τοῦ ω̅ C || **17** μέμνημαι] κέκτημαι *sed supra* η *posito signo* ·.· C | προπερισπωμένως] περισπώμεν (*sic*) L || **19** ὦσιν CBGb || **20** ἀορ. καὶ μέλλοντος πρώτου Bb || **21** *post* ὀξείας *add* καὶ CBb || **23** τυφθείς] τυφεῖς L | ἐὰν *ante* τυφθῶ *et ante* διδῶ *om* C | ἐὰν *ante* τυφθῇς *om* L || **24** *ante* τυφθῇ *add* ἐὰν BGb || **25** *ante poster.* τυφθῆτον *add* ἐὰν Bb || **26** *ante* τυφθῆτε *et* τυφθῶσι *add* ἐὰν b | τυφθῶσιν CBb

[Testim. ex ΣE] $Σ^χ$ (*in* C), προσλαβὼν (*sic*) E^s *et* E^b || **4** ἐὰν γυψῶται *exemplum ne apud* $Σ^χ$ *quidem legitur* || **13** ὅταν ὁ E^s, ἡνίκα — ἔχει $Σ^χ$ *810, 26*

Ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Ἐὰν τυπῶ — τυπῇς — τυπῇ.
Δυϊκά. Ἐὰν τυπῆτον — τυπῆτον.
Πληθ. Ἐὰν τυπῶμεν — τυπῆτε — τυπῶσιν: ἡ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου.

Μέσου ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Ἐὰν τύψωμαι: ὁ πρῶτος μέσος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ἀορίστου ὑποτακτικοῦ προσθέσει τῆς μαι, ἐὰν τύψω ἐὰν τύψωμαι· δύναιο δ' ἂν καὶ ἑτέρως κανονίσαι, ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον πρὸ τῆς μαι δεχόμενον τὸ ω ὑποτακτικὸν γίνεται. ἐὰν τύψῃ — τύψηται.
Δυϊκά. Ἐὰν τυψώμεθον — τύψησθον — τύψησθον.
Πληθ. Ἐὰν τυψώμεθα — τύψησθε — τύψωνται.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Ἐὰν τύπωμαι: ὁμοίως τῷ πρώτῳ κανονίζεται, εἴτε ἀπὸ ἐνεργητικοῦ θέλεις κατὰ πρόσθεσιν τῆς μαι, εἴτε ἀπὸ τοῦ τυποῦμαι τροπῇ τῆς ου εἰς ω. ἐὰν τύπῃ — τύπηται.
Δυϊκά. Ἐὰν τυπώμεθον — τύπησθον — τύπησθον.
Πληθ. Ἐὰν τυπώμεθα — τύπησθε — τύπωνται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἑνικά. Ἐὰν τετύψωμαι — τετύψῃ — τετύψηται.
Δυϊκά. Ἐὰν τετυψώμεθον — τετύψησθον — τετύψησθον. 1039b
Πληθ. Ἐὰν τετυψώμεθα — τετύψησθε — τετύψωνται.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** Ἀορ. καὶ μέλλοντος δευτ. b ‖ **3** *ante poster.* τυπῆτον *add* ἐὰν L ‖ **4** τυπῶσι C ‖ **5** τοῦ *om* CBGb ‖ **6** Μέσου *om* L | ἀορ. καὶ μέλλ. πρώτου (βου B) *traic.* Bb ‖ **9** *pro* ἑτέρως *parv. vac. spatium habet* L | κηνονίσαι L | παθητικὸς L ‖ **11** *ante* τύψηται *add* ἐὰν LBb ‖ **12** ἐὰν τυψώμεθον — Πληθ. (**13**) *om* C | τυψώμεθον] τυψωμεν L | *ante prius* τύψησθον *add* ἐὰν L ‖ **14** Μέσου *om* L | ἀορ. καὶ μέλλ. δευτ. *traic.* Bb ‖ **15** τυπῶμαι C | πρώτῳ] πρότω L | εἴτε] ἤτε L ‖ **16** *ante* ἐνεργ. *add* τοῦ CG | θέλης L | πρόσθεσιν L, προσθέσιν G, πρόθεσιν C, προσθήκην Bb | εἴτε] ἤτε L ‖ **17** *post* ου *add* διφθόγγου C | ἐὰν *om* Bb | τυπῇ τυπῆται C | τύπητε G ‖ **18** τυπῆσθον τυπῆσθον C ‖ **19** τυπῆσθε τυπῶνται C ‖ **20** ὀλίγου G | *post* ὀλίγον *add* καὶ L | τοῦ καὶ Ἀττ. *om* C ‖ **23** *post* τετύψωνται *add* τέλος τοῦ τύπτω ῥήματος L

[Testim. ex *ΣE*] **16** προσθήκῃ τῆς μαι *Σ*χ *813, 14* g

Περὶ μετοχῶν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τύπτων: πᾶν ῥῆμα ὁριστικὸν εἰς ω̅ λῆγον προσθέσει τοῦ ν̅ ποιεῖ τὴν μετοχήν, λέγω λέγων, τύπτω τύπτων, τύψω τύψων. τύπτουσα: πᾶσα μετοχὴ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινομένη, τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς c̅α̅ καὶ τὴν παραλήγουσαν φύσει μακρὰν ποιοῦσα, τὸ θηλυκὸν ποιεῖ, λέγοντος λέγουσα, θέντος θεῖσα, ζευγνύντος ζευγνῦσα. τύπτον: πᾶσα μετοχὴ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς τ̅ο̅c̅ τὸ οὐδέτερον ποιεῖ, λέγοντος λέγον, ποιοῦντος ποιοῦν.

Δυϊκά. Τύπτοντε: πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς ε̅ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, Αἴαντι Αἴαντε. τυπτούσα: πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς η̅ λήγουσα τροπῇ τοῦ η̅ εἰς α̅ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρσῃ τὼ Πέρσα· οὕτω τῇ τυπτούσῃ τὰ τυπτούσα.

Πληθ. Τύπτοντες: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ε̅ λήγουσα προσθέσει τοῦ c̅ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, ἔρωτε ἔρωτες, τύπτοντε τύπτοντες. τύπτουσαι: πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς α̅ λήγουσα προσθέσει τοῦ ι̅ τὸ πληθυντικὸν ποιεῖ, τὼ Αἰνείᾳ οἱ Αἰνεῖαι, τὰ λεγούσα αἱ λέγουσαι. τύπτοντα: πᾶν πληθυντικὸν οὐδέτερον εἰς α̅ λήγει· τὸ γὰρ βέλη τείχη ἀπὸ συναιρέσεως γέγονε τοῦ βέλεα τείχεα.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** Περὶ μετοχῶν *om* CG ‖ **3** *ad* παρατατικοῦ *in marg. add* τῶν τριῶν γενῶν τε καὶ προσώπων C ‖ **4** *ante* Τύπτων *add* ὁ CG ‖ **5** λέγω λέγων *om* C | λέγων *om* L | τύπτων — τύψων *om* C | *ante* τύπτουσα *add* ἡ CG | τυποῦσα L ‖ **6** πᾶσα *om* B | τρέπουσα *post* γενικῆς (7) *transp.* C ‖ **7** εἰς c̅α̅] εἰς α̅ LCBGb | ποιοῦσαν G ‖ **8** ζευγνῦντος CBG | *ante* τύπτον *add* τὸ C ‖ **9** *post* πᾶσα *add* γενικὴ C | τῆς τος] τοῦ τος C ‖ **10** *ante* λέγον *et* ποιοῦν *add* τὸ Bb | *post* ποιοῦν *add* βοῶντος βοῶν C, βοῶντος τὸ βοῶν Bb ‖ **11** τύπτονται L, τύπτετον G | εἰς ι̅] εἰς c̅ι̅ C ‖ **12** Αἴαντι Αἴαντε *om* C | *post* Αἴαντε *add* ἄραντι ἄραντε Bb | τύπτουσα LCG ‖ **14** τῷ — τυπτούσα *om* G | τὼ Πέρσα] τὰ Πέρσα L | τῇ τύπτουσα τῇ τυπτούσῃ B | τυποῦσα L, τύπτουσα C ‖ **15** εὐθεία G | δυϊκῶν] τῶν L ‖ **16** ποιεῖ τὸ πληθυντικὸν CG | ἔρωτε — τύπτοντες *om* G | τύπτουσαι] τυποῦσα L ‖ **17** εὐθεία G ‖ **18** τὼ — λέγουσαι *om* G | τὼ] τὸ L | λεγούσα Bb, λέγουσα L, λήγουσα C | αἱ λήγουσαι C ‖ **19** λήγει] λῆγον C | τὸ γάρ — τείχεα (20) *om* G ‖ **20** γέγονε τοῦ L, γέγονεν τοῦ C, γέγονεν ἐκ τοῦ Bb

---

[Testim. ex *ΣE*] **4** *articulum ante* Τύπτων, *item v. 5 ante* τύπτουσα *et v. 8 ante* τύπτον *add* ***E***, *om* Σ^{χ} ‖ **6** τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέψασα ***E*** ‖ **7** εἰς c̅α̅ Σ^{ϑ} E^{b} (*in Bas. II*), εἰς α̅ Σ^{χ} (*824, 30* g) E^{g} E^{b} (*in Bas. I, ed. princ. et Wald.*) ‖ **9** πᾶσα μετοχὴ E^{b}, πᾶσα γενικὴ μετοχῆς Σ^{χ} (*825, 28* g) E^{g} | τῆς τ̅ο̅c̅ Σ^{χ} E^{g} E^{b} (*in Bas. I ed. princ. et Wald.*), τοῦ τ̅ο̅c̅ E^{b} (*in Bas. II*) ‖ **10** βοῶν βοῶντος *inter multa exempla additum est in* Σ^{χ} *825, 31* g ‖ **12** ἄραντι ἄραντε *non legitur in* Σ^{χ}, *ubi omnino participiorum neque dualis neque pluralis numerus memoratur*

Παρακειμένου καὶ ὑπερςυντελίκου.

Ἑνικά. Τετυφώς: ὁ ἐνεργητικός τε καὶ μέςος παρακείμενος τρέ- 1040 b πων τὸ α̅ εἰς ω̅ϲ̅ τὴν μετοχὴν ποιεῖ, λέλεχα λελεχώς, τέτυπα τετυπώς· μόνη δὲ αὕτη ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ διὰ μόνου τοῦ τ̅ τὴν γενικὴν ἔχει, ἴςως μιμουμένη τὴν ὀνοματικὴν κλίςιν· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ω̅ϲ̅ ὀνομάτων διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνεται. τετυφυῖα: δύο ζητοῦμεν ἐν ταύτῃ τῇ μετοχῇ, διὰ τί καθαρὸν ἔχει τὸ α̅ καὶ διὰ τί τῇ υ̅ι̅ παραλήγεται· φαμὲν οὖν ὡς αἱ θηλυκαὶ μετοχαὶ ἥττονα ἔχουςι ςύμφωνα ἐπὶ τῆς ἐςχάτης τῶν παραληγόντων τῇ γενικῇ τοῦ ἀρςενικοῦ, οἷον ἡ λέγοντος δύο ἔχει, ἀλλ' ἡ λέγουςα ἕν· ἐπεὶ οὖν ἡ γενικὴ τοῦ παρακειμένου ἓν εἶχε τὸ τ̅, ἀναγκαίως ἡ θηλυκὴ οὐδ' ἓν ἔςχεν; ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ α̅ ἐξηνέχθη· τῇ δὲ υ̅ι̅ παρελήφθη, ἐπεὶ τρία αὐτῇ ἐκεχρεώςτητο φωνήεντα, πρῶτον μὲν τὸ ο̅ τῆς γεγραφότος γενικῆς, ἔπειτα τὸ υ̅· οὕτω γὰρ ἐκτείνεται τὸ ο̅, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, λέγουςα φέρουςα· καὶ τρίτον τὸ ι̅, ἐπεὶ τὰ παρεςχηματιςμένα θηλυκὰ εἰς α̅ καθαρὸν λήγοντα ὡς ἐπὶ πᾶν τῷ ι̅ θέλει παραλήγεςθαι, ὀξεῖα Ῥοδία ἀλλοία· ἐκπεςόντος οὖν τοῦ ο̅ ἔμεινεν τὸ υ̅ καὶ τὸ ι̅. τετυφός: καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρςενικοῦ γέγονεν· ἀλλ' ἐπεὶ ἀποβαλλομένης τῆς ἐςχάτης εἰς ο̅ λήγειν ἔμελλεν, ὅπερ ἀδύνατον, προςλαμβάνει τὸ ϲ̅· οὐ γὰρ τὸ ν̅, ἐπεὶ μηδὲ διὰ τοῦ ν̅τ̅ ἡ κλίςις τοῦ ἀρςενικοῦ.

Δυϊκά. Τετυφότε, τετυφυία: πᾶςα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουςα ἢ εἰς α̅ τὸ μὲν ι̅ εἰς ε̅ μεταβάλλει καὶ ποιεῖ τὴν

[Disck. scr. in LCBGb] **2** τε *om* L ‖ **3** τέτυπα] τύπτω C ‖ **5** ἴςως LBGb, εἰς ω̅ϲ̅ C | ὀνοματικὴν Gb, ὀνομαςτικὴν LCB | κλήςιν L ‖ **6** *ante* τετυφυῖα *add* ἡ L ‖ **7** *bis* διατὶ G | τῇ υ̅ι̅] τῇ υ̅ C ‖ **8** ὡς αἱ] ὅςαι B ‖ **10** ἐπεὶ] ἐπι L ‖ **11** εἶχεν L | ἀναγκαίος L | οὐδ' ἓν] οὐδὲν LCG, οὐδὲ ἓν Bb ‖ **12** υ̅ι̅] υ̅ C | παρελήφθη L, παρελύθη C, παρελήχθη BGb | αὐτῇ LBGb, αὕτη C | ἐκεχρεώςτητο G, ἐκεχρεώςτητὸ L, ἠκεχρεωςτεῖτο C, ἐχρεωςτεῖτο Bb ‖ **13** πρῶτον] πρωτῆς L ‖ **14** ἐκτίνεται L | καὶ *post* ὡς *om* G ‖ **15** *ante* τρίτον *add* τὸ L | ἐπεὶ τὰ] ἔπειτα L | *post* θηλυκὰ *add* ἀρςενικοῖς Bb, τοῖς ἀρςενικοῖς καὶ C, ἀρςενικοῖς καὶ G ‖ **16** πᾶν] περ C | τῷ ι̅] τὸ ι̅ LC | παραλήγεται C | ἀλλοία b, ἀλοῖα L *et Bachmannus AG I 438, 5 adnot.*, ἀλλοῖα CG, ἀλοία B | ἐκπεςοῦντος L, ἐκπεςῶντος C ‖ **17** ἔμεινε Bb ‖ **18** τοῦ ἀρςενικοῦ τῆς γενικῆς B | ἀλλ' *om* B | ἐπεὶ LG, ἐπειδὴ CBb | *post* ἐςχάτης *add* ςυλλαβῆς BGb ‖ **19** ἔμελλεν LCG, ἤμελλεν Bb | ὅπερ ἀδύνατον *om* C | τὸ ν̅] τοῦ ν̅ L ‖ **20** μηδὲ] μὴ CG ‖ **21** τετυφυῖα CG | πᾶςα — Αἰνεία (**79, 2**) *om* C ‖ **22** ἢ *om* L

[Testim. ex ***ΣE***] **2** τε *habent etiam* ***Σ***[χ] (*826, 15* g) ***E*** ‖ **5** ὀνοματικὴν ***Σ***[χ] *828, 1* g, ὀνομαςτικὴν ***E***[g] ‖ **11** οὐδὲν ***Σ*** *830, 25* g (*in* CV), οὐδὲ ἓν ***Σ***[χ] (*in* O) ‖ **15** τοῖς ἀρςενικοῖς καὶ *add* ***E***[g]; *et paulo post* ***E***[g]: τὰ εἰς α̅ λήγοντα θηλυκὰ παρεςχηματιςμένα ἀρςενικοῖς καὶ εἰς α̅ καθαρὸν λήγοντα ***E***[g] ‖ **16** ἀλλοία ***Σ***[χ] *831, 28* g ‖ **18** ἀλλ' ἐπεὶ ***E***[g], καὶ ἐπειδὴ ***Σ***[χ] *832, 29* g | ἀποβαλλομένης τῆς τοϲ̅ ςυλλαβῆς εἰς ο̅ λήγειν ἔμελλεν ***Σ***[χ] ***E***[g] ‖ **19** ὅπερ ἀδύνατον ***E***[g], ὅπερ ἀδύνατόν ἐςτι ***Σ***[χ] *832, 30* g

εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, τὸ δὲ ᾱ τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, τῷ Νέστορι τὼ Νέστορε, τῷ Αἰνείᾳ τὼ Αἰνεία.

Πληθ. Τετυφότες, τετυφυῖαι, τετυφότα.

Μέσου παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τετυπώς, τετυπυῖα, τετυπός.

Δυϊκά. Τετυπότε, τετυπυία.

1041b Πληθ. Τετυπότες, τετυπυῖαι, τετυπότα: πρόδηλος ἡ κλίσις ὁμοία οὖσα τῇ τοῦ παρακειμένου.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Τύψας, τύψασα, τύψαν: ὁ εἰς ᾱ λήγων ἀόριστος προσθέσει τοῦ c̄ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης κλιτικῆς ἐκτάσεως ποιεῖ τὴν μετοχήν, ἔλεξα λέξας, ἤχησα ἀχήσας.

Δυϊκά. Τύψαντε, τυψάσα.

Πληθ. Τύψαντες, τύψασαι, τύψαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπών, τυποῦσα, τυπόν: ὁ εἰς ο̅ν̅ ἀόριστος τρέπων τὸ ο̄ εἰς ω̄ καὶ συστέλλων τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν μετοχὴν ποιεῖ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ἔνυγον νυγών, ἔτυπον τυπών.

Δυϊκά. Τυπόντε, τυπούσα.

Πληθ. Τυπόντες, τυποῦσαι, τυπόντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τύψων, τύψουσα, τύψον.

Δυϊκά. Τύψοντε, τυψούσα.

Πληθ. Τύψοντες, τύψουσαι, τύψοντα: ἡ αὐτὴ τεχνολογία ἐστὶ τῷ ἐνεστῶτι.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** ᾱ καὶ ω̄ τηρεῖ G || **2** τῷ Νέστ. — Αἰνεία *om* G || **3** τετυφότε C | τετυφυῖα L | τετυφῶτα C || **5** τυπυῖα C || **6** τετυποῖα L, τετυπυῖα C || **7** τετυπότε. τετυποῖαι L | πρόδ. — παρακ. (8) *om* G | κλίσης L || **8** οὖσα *om* B || **9—81, 4** (καλαί) *om* L; *in paginis, ubi haec exstare debuerunt, leguntur varia a diversis manibus scripta*

[Discr. scr. in CBGb] **10** τύψασα τύψαν *post* ἀχήσας (**12**) *transp.* G | λῆγον G || **12** ἀχήσας G, ἤχησας C, ἠχήσας Bb | *post* ἠχήσας *add* ἔτυψα τύψας Bb || **13** τύψαντες. τύψασθαι C | τύψασα G || **14** τύψασαι. τύψαντα *om* C || **16** τυποῦσα τυπόν *post* τυπών (**18**) *transp.* G | *post* ον *add* δεύτερος G | τρέπον C || **17** συστέλλον C | τὴν μετοχὴν G || **19** τυποῦσα C || **23** τύψουσα CG || **24** ἡ αὐτή ἐστι τεχνολ. G

[Testim. ex *ΣE*] **11** τῆς κατ' ἀρχὴν (ἀρχούσης O) κλιτικῆς ἐκτάσεως *Σ*[χ] *834, 22* g | κλιτικῆς ἐκτάσεως *om* *E* | τὴν μετοχὴν ποιεῖ *Σ*[χ]*E* || **12** ἤχησα ἀχήσας *exemplum in Σ*[χ] *non legitur* || **16** *ante* ἀόριστος *add* δεύτερος *Σ*[χ] (*834, 30* g) *E* || **17** καὶ συστ. — ποιεῖ] καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν ἀποβάλλων (ἀποβαλὼν *E*) τὴν μετοχὴν ποιεῖ *Σ*[χ] *E*

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπῶν, τυποῦςα, τυποῦν: ἡ τοῦ δευτέρου μέλλοντος μετοχὴ ὁμοφωνεῖ μὲν τῇ τοῦ δευτέρου ἀορίςτου, οὐ μὴν καὶ ὁμοτονεῖ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ δευτέρου ἀορίςτου ἀεὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ ο̄ κλίνεται καὶ τὸ οὐδέτερον εἰς ο̄ν̄ λῆγον ἔχει, ἡ δὲ τοῦ δευτέρου μέλλοντος ἀεὶ περιςπᾶται καὶ διὰ τῆς ο̄ῡ διφθόγγου κλίνεται καὶ τὸ οὐδέτερον εἰς ουν λῆγον ἔχει.

Δυϊκά. Τυποῦντε, τυπούςα.

Πληθ. Τυποῦντες, τυποῦςαι, τυποῦντα.

Μετοχαὶ παθητικαί. 1042b

Χρόνου ἐνεςτῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τυπτόμενος: πᾶν ῥῆμα παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ̄ κλιτικὸν τροπῇ τῆς ἐςχάτης εἰς μ̄ε̄ν̄ο̄c̄ τὴν μετοχὴν ποιεῖ, τύπτομαι τυπτόμενος, τέτυμμαι τετυμμένος· πρόςκειται «⟨ἔχον⟩ τὸ μ̄ κλιτικόν», ἐπεὶ τὸ ἐδάμην θεματικὸν αὐτὸ ἔχον οὐκέτι ποιεῖ δάμενος τὴν μετοχήν. τυπτομένη: ὁμοίως τοῖς εἰς ν̄ο̄c̄ ὀνόμαςι ποιοῦνται τὸν παραςχηματιςμὸν τῶν γενῶν καὶ τὴν κλίςιν· ὡς γὰρ δερμάτινος δερματίνη δερμάτινον, οὕτω καὶ τυπτόμενος τυπτομένη τυπτόμενον· πᾶν τοίνυν εἰς ο̄c̄ μετὰ ςυμφώνου πλὴν τοῦ ρ̄ ὅτε ἔχει θηλυκὸν εἰς η̄ αὐτὸ ποιεῖ, ςοφός ςοφή, καλός καλή. τυπτόμενον: πᾶν ἀρςενικὸν ἰςοςυλλάβως κλινόμενον ἡνίκα ποιεῖ οὐδέτερον ὁμόφωνον αὐτὸ ποιεῖ τῇ ἰδίᾳ αἰτιατικῇ, καλός καλοῦ τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, εὔγηρως εὔγηρω τὸν εὔγηρων καὶ τὸ εὔγηρων, εὔνους εὔνου τὸν εὔνουν καὶ τὸ εὔνουν· ὅθεν ςεςημείωται τὸ ἄλλο τοιοῦτο ἐκεῖνο καὶ τὰ παραπλήςια.

Δυϊκά. Τυπτομένω: πᾶςα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ᾱ ἢ εἰς ω̄ λήγουςα ὁμόφωνον ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν. τυπτομένα: εἴπομεν ὡς πᾶςα δοτικὴ εἰς η̄ λήγουςα τροπῇ τοῦ η̄ εἰς ᾱ τὸ δυϊκὸν ποιεῖ, τῷ Πέρςῃ τὼ Πέρςα, τῇ καλῇ τὰ καλά, τῇ τυπτομένῃ τὰ τυπτομένα.

[Discr. scr. in CBGb] **1** μέλλων β̄οc B ‖ **2** ὁ τυπὼν G | τυποῦςα τυποῦν *post* ἔχει (7) *transp.* G ‖ **3** ὁμοφωνῇ C ‖ **5** λῆγον *om* Bb ‖ **6** διφθόγγου *om* G ‖ **8** τυποῦνται C | τυποῦςα Bb ‖ **11** χρόνου *om* G ‖ **12** πᾶν παθητικὸν ῥῆμα μέςον C ‖ **13** κλητικὸν B ‖ **14** ἔχον *om* CBGb | κλιτικὸν τὸ μ̄ C ‖ **15** οὐκ ἔτι G ‖ **16** *ante* τυπτομένη *add* ἡ C | ὁμοί. ὡς C | τὸν *om* G | παρεςχηματιςμὸν C ‖ **18** καὶ *om* BGb ‖ **19** τοῦ ρ̄] τοῖς ρ̄ C ‖ **21** ποιεῖ οὐ οὐδέτ. G ‖ **22** τὸν καλὸν καὶ τὸ *om* G | εὔγηρως κτέ.] *omnes huius nominis formas paroxytonas praebent* CBGb | τὸν εὔγ. καὶ τὸ *om* G | τὸν εὔγηρον C ‖ **23** τὸν εὔν. καὶ τὸ *om* G | *ante* ὅθεν *add* χωρὶς τῶν ἰταλικῶν G ‖ **24** τοιοῦτο B, τοῦτο CGb ‖ **25** δοτικὴ ἑνικῶν CGb, γενικὴ ἑνικὴ B | εἰς ᾱ ἢ *om* G | ἢ *om* C ‖ **26** εὐθεῖαν C, εὐθείαν G, ὀρθὴν Bb; *cfr. p. 5, 9. 16, 16* | τυπτόμενα C; *item v. 28* ‖ **27** τῷ Πέρςῃ — τὰ καλά (28) *om* B ‖ **28** τὼ] τὰ G

[Testim. ex *ΣE*] **5** λῆγον *hab. etiam* E^{g} ‖ **14** ἔχον *addidi ex* Σ^{χ} *836, 6* g ‖ **18** καὶ *ante* τυπτ *add etiam* Σ^{χ} *837, 27* g ‖ **24** τοιοῦτο *hab. etiam* Σ^{χ} *838, 14* g

Πληθ. Τυπτόμενοι: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ω̅ λήγουcα εἰc ο̅ι̅ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Ὁμήρω Ὅμηροι, Cαπφώ Cαπφοί. τυπτόμεναι: πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc α̅ λήγουcα προcθέcει τοῦ ι̅ ποιεῖ τὸ πληθυντικόν, Πέρcα Πέρcαι, καλά καλαί. τυπτόμενα: εἴπομεν ὡc πᾶν οὐδέτερον εἰc α̅ λήγει κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν.

1043 b Παρακειμένου καὶ ὑπερcυντελίκου.

Ἑνικά. Τετυμμένοc, τετυμμένη, τετυμμένον.
Δυϊκά. Τετυμμένω, τετυμμένα.
Πληθ. Τετυμμένοι, τετυμμέναι, τετυμμένα.

Ἀορίcτου πρώτου.

Ἑνικά. Τυφθείc: πᾶν ῥῆμα εἰc ν̅ λῆγον μετὰ φυcικῆc μακρᾶc μὴ ἔχον τὸ μ̅ κλιτικὸν τὴν μετοχὴν ἔχει εἰc c̅ ὀξύτονον, ἐτετύφειν τετυφώc, ἐδάμην δαμείc· τὸ μέντοι ἐποίουν ἐβόων οὐ φυcικὴν ἔχουcι τὴν μακρὰν ἀλλ' ἐκ πάθουc· διὸ οὐκ εἰc c̅ αὐτῶν ἡ μετοχή· τὸ ἐτυπτόμην τὸ μ̅ ἔχει κλιτικόν. τυφθεῖcα, τυφθέν: ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τῆc γενικῆc τοῦ ἀρcενικοῦ, τὸ μὲν τροπῇ τῆc ἐcχάτηc εἰc α̅ καὶ ἐκτάcει τῆc παραληγούcηc, τὸ δὲ οὐδέτερον ἀποβολῇ τῆc τελευταίαc.
Δυϊκά. Τυφθέντε, τυφθεῖcα.
Πληθ. Τυφθέντεc, τυφθεῖcαι, τυφθέντα.

Ἀορίcτου δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπείc, τυπεῖcα, τυπέν.
Δυϊκά. Τυπέντε, τυπεῖcα.
Πληθ. Τυπέντεc, τυπεῖcαι, τυπέντα.

Μέcου ἀορίcτου πρώτου.

Ἑνικά. Τυψάμενοc, τυψαμένη, τυψάμενον: εἴπομεν ὡc τὰ ἔχοντα τὸ μ̅ κλιτικὸν τροπῇ τῆc ἐcχάτηc εἰc μ̅ε̅ν̅ο̅c̅ καὶ cυcτολῇ τῆc κλι-

[Discr. scr. in CBGb] **1** εὐθεία G; *item v. 3* | *post* ω̅ *add* μέγα B ‖ **2** Cαπφώ Cαπφοί Cb, καλώ καλοί G, *om* B ‖ **3** *ante* πᾶcα *add* εἴρηται ὡc Bb | προcθέcει — καλαί (4) *om* B ‖ **4** *post* καλαί *iterum inc.* L *p. 201*

[Discr. scr. in LCBGb] **4** τυπουμένα L | εἴπομεν LCG, εἴρηται Bb ‖ **5** λήγει] λῆγον B | κατὰ τὴν εὐθ. τῶν πληθ.] κατευθείαν (κατεὐθείαν G) τῶν πληθυντικῶν LG, κατὰ τὸ πληθυντικὸν Cb, *om* B; *cfr. p. 33, 7. 77, 19* ‖ **8** τετυμμένα] τετυμμένω L ‖ **10** ἀόριcτοc α̅οc G | πρώτου *om* L ‖ **11** ὁ τυφθείc G ‖ **12** κλητικὸν L; *item v. 15 et 26* | *post* κλιτικὸν *add* τὴν ἐν ἀρχῇ κλιτικὴν ἔκταcιν ἀποβαλὸν G | τὴν μετοχὴν — ὀξύτονον LBb, εἰc c̅ ὀξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχὴν C, τὴν μετοχὴν εἰc c̅ ὀξύτονον ποιεῖ G ‖ **16** ἐcχάτηc LCG, τελευταίαc Bb | ἐκcτάcει L ‖ **18** τυφθέντοc . τυφθεῖcα C ‖ **21** τυπεῖc C ‖ **22** τυπεῖcα C ‖ **23** τυπέντα *om* C ‖ **24** Μέcου — πρώτου] μέλλοντοc α̅ου καὶ ἀορίcτου *in marg.* C ‖ **26** καὶ cυcτ. — ἐκτάcεωc (**82, 1**) *om* C; *cfr. p. 80, 13*

[Testim. ex *ΣE*] **12** εἰc c̅ ὀξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχὴν *E*, εἰc c̅ μετ' ὀξείαc τάcεωc ἔχει τὴν μετοχήν *Σ*[x] *840, 12 g*

τικῆς ἐκτάσεως τὴν μετοχὴν ποιεῖ· ἔστιν οὖν ἐτυψάμην καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας συλλαβῆς εἰς μενος γίνεται τυψάμενος.

Δυϊκά. Τυψαμένω, τυψαμένα.
Πληθ. Τυψάμενοι, τυψάμεναι, τυψάμενα.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου. 1044 b

Ἑνικά. Τυπόμενος, τυπομένη, τυπόμενον.
Δυϊκά. Τυπομένω, τυπομένα.
Πληθ. Τυπόμενοι, τυπόμεναι, τυπόμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τυφθησόμενος, τυφθησομένη, τυφθησόμενον.
Δυϊκά. Τυφθησομένω, τυφθησομένα.
Πληθ. Τυφθησόμενοι, τυφθησόμεναι, τυφθησόμενα.

Μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπησόμενος, τυπησομένη, τυπησόμενον.
Δυϊκά. Τυπησομένω, τυπησομένα.
Πληθ. Τυπησόμενοι, τυπησόμεναι, τυπησόμενα.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τυψόμενος, τυψομένη, τυψόμενον.
Δυϊκά. Τυψομένω, τυψομένα.
Πληθ. Τυψόμενοι, τυψόμεναι, τυψόμενα.

Μέσου μέλλοντος δευτέρου.

Ἑνικά. Τυπούμενος, τυπουμένη, τυπούμενον.
Δυϊκά. Τυπουμένω, τυπουμένα.
Πληθ. Τυπούμενοι, τυπούμεναι, τυπούμενα.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος τοῦ καὶ Ἀττικοῦ.

Ἑνικά. Τετυψόμενος, τετυψομένη, τετυψόμενον.
Δυϊκά. Τετυψομένω, τετυψομένα.
Πληθ. Τετυψόμενοι, τετυψόμεναι, τετυψόμενα.

Τέλος τοῦ μεγάλου ῥήματος καὶ τῶν μετοχῶν.

[Discr. scr. in LCBGb] **1** ἐκστάσεως L | *ante* μετοχὴν *add* παθητικὴν LBb | ποιεῖ *post* ἐκτάσεως *transp.* Bb || **4** τυψάμενα C || **6** Μέσου] μέλλοντος C, *om* G || **7** τυπούμενος L | τυπτόμενος . τυπτομένη . τυπτόμενον C || **8** τυπτομένω . τυπτομένα C || **9** *pluralem totum om* C | τυπόμενα *om* L || **12** τυφθησόμενα G || **13** τυφθησόμεναι . τυφθησόμενα *om* L || **16** τυπησόμενα (*sic*) LG; *hoc verbo desinit* L *in media p. 202*

[Discr. scr. in CBGb] **20** τυψόμενα C || **22** Μέσου *om* B || **26** ὀλίγου G | τοῦ καὶ Ἀττ. *om* C || **30** Τέλος — μετοχῶν *om* C | καὶ τῶν μετ. *om* G

1045b ## Ῥῆμα ὁριστικὸν ἐνεργητικὸν ἁπλοῦν παράγωγον συζυγίας πρώτης τῶν εἰς μ̅ι̅.

Ἑνικά. **Τίθημι**: τινὲς ἐνόμισαν τὰ εἰς μ̅ι̅ πάντα τῆς Αἰολίδος εἶναι διαλέκτου· πολλὴ γάρ ἐστι παρ' αὐτοῖς ἡ εἰς μ̅ι̅ κατάληξις· γέλαιμι γὰρ καὶ ἀσυνέτημι φασίν· ἀλλ' ἐλέγχονται ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς κλίσεως· ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίως τοῖς εἰς ω̅ καὶ τὰ εἰς μ̅ι̅ κλίνουσι, τίθημι τίθης τίθη, γέλαιμι γέλαις γέλαι λέγοντες· ἡμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὸ τρίτον εἰς σ̅ι̅. Πᾶν τοίνυν εἰς μ̅ι̅ λῆγον φύσει μακρᾷ παραλήγεται, πλὴν τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου· ὅθεν ἡμάρτηται τὸ εἰμί· πᾶν εἰς μ̅ι̅ λῆγον βαρύνεται, πλὴν τοῦ εἰμί φημί ἠμί· τῶν εἰς μ̅ι̅ ἡ πρώτη μὲν καὶ δευτέρα συζυγία τῷ η̅ παραλήγεται, ἡ δὲ τρίτη τῷ ω̅ καὶ ἡ τετάρτη διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ. **τίθης**: τὰ εἰς μ̅ι̅ τροπῇ τῆς μ̅ι̅ εἰς σ̅ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἵστημι ἵστης, δίδωμι δίδως, ζεύγνυμι ζεύγνυς. **τίθησι**: πᾶν δεύτερον τῶν εἰς μ̅ι̅ προσθέσει τοῦ ι̅ τὸ τρίτον ποιεῖ, δίδως δίδωσι, ζεύγνυς ζεύγνυσι.

Δυϊκά. **Τίθετον, τίθετον**: πρῶτον οὐκ ἔστι πρόσωπον διὰ τὸ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς εἶναι τὸ μ̅· τὸ δὲ τρίτον συνέπεσε τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἰς σ̅ι̅.

Πληθ. **Τίθεμεν**: εἴπομεν ὡς ἐνεστώτων καὶ μελλόντων ἡ γενικὴ τῆς μετοχῆς ἀποβάλλουσα τὴν ἐσχάτην συλλαβὴν καὶ πρὸ τοῦ ν̅ δεξαμένη τὸ μ̅ε̅ πληθυντικὸν ποιεῖ, τιθείς τιθέντος τίθεμεν, ἱστάς ἱστάντος ἵσταμεν, διδούς διδόντος δίδομεν, ζευγνύς ζευγνύντος ζεύγνυμεν. **τίθετε**: ἀπὸ τοῦ πρώτου γέγονε τροπῇ τῆς μ̅ε̅ν̅ εἰς τε· ἡ δὲ παραλήγουσα πεφύλακται, ἐπείπερ εἰς σ̅ ἡ μετοχή. **τιθεῖσι**: εἴπομεν ὡς ἐν-
1046b εστώτων καὶ μελλόντων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ ταῖς δοτικαῖς πληθυντικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν· τὸ δὲ φασί μόνον ἐν τόνῳ διήλλαξε· τὸ μὲν γὰρ ῥῆμα φασί ὀξύνεται, ἡ δὲ μετοχὴ φᾶσι

[Discr. scr. in CBGb] **1** *ante* Ῥῆμα *add* κλίσις τῶν εἰς μ̅ι̅ ῥημάτων Bb ‖ **2** *post* μ̅ι̅ *add* ῥημάτων τῶν τριῶν προσώπων τε καὶ ἀριθμῶν χρόνου ἐνεστῶτος BGb ‖ **5** ἀσυνέτημι φασὶν BGb, συνέτιμί φησιν C | *post* ἐλέγχονται *add* μὲν B | *post* πολλῶν *add* μὲν G | δὲ *om* Bb ‖ **6** κλίνουσι BGb, κλίνουσιν C | τίθημι — τίθη (**7**) *om* BGb ‖ **8** εἰς σ̅ι̅ν̅ C ‖ **9** ε̅ι̅ CGb, ἐν B | εἰμί] εἰς μ̅ι̅ C ‖ **10** ἠμί *om* CBb | μὲν *om* G ‖ **11** τῷ η̅] τὸ η̅ C | δὲ *om* G | τρίτη δὲ *traic.* Bb | τῷ ω̅] τὸ ω̅ C ‖ **14** τὸ *om* C ‖ **16** *ante* Τίθετον *add* τίθησι C ‖ **19** καὶ *om* C ‖ **20** ἀποβάλουσα C | συλλαβὴν *om* Bb; *cfr. p. 44, 15* ‖ **21** τὸ μ̅ε̅] μ̅ C | τὸ πληθ. G | ἱστάς — ἵσταμεν (**22**) *om* G ‖ **22** διδούς — δίδομεν *om* C | ζευγνύς — ζεύγνυμεν *om* G | ζευγνῦντος C | *post* ζεύγνυμεν *add* λέγοντος λέγομεν. λέξοντος λέξομεν C ‖ **24** τιθεῖσιν Bb ‖ **25** καὶ μέλλ. *om* G ‖ **26** μόνον — διήλλ. (**27**)] σεσημείωται μόνον ἐν τόνῳ διαλλάξαν G ‖ **27** τόνῳ] τῶ ν̈ *et in marg. eadem manu* γ̈ οἶμαι C | διήλλαξεν C | φᾶσι Gb, φασί C, φάσι B

[Testim. ex *ΣE*] **1–2** *inscriptionem quam e* C *in contextum recepimus praeb. etiam* ***E***ᵛ ‖ **5** *neque* ἀσυνέτημι *neque* συνέτημι *in* ***Σ***ˣ *legitur* ‖ **11** ἡ δὲ τρίτη ***E***ᵍ ‖ **14** τὸ *habent* ***Σ***ˣ (*855, 1* g) ***E*** ‖ **20** συλλαβὴν *add* ***Σ***ˣ (*858, 30* g) ***E***

βαρύνεται. Ταῦτα δὲ τὰ τρίτα Ἴωνες προσόδῳ τοῦ ᾱ καὶ cυcτολῇ τῆc παραληγούcηc προφέρονται, τιθέαcι διδόαcι ζευγνύαcι· ἐπὶ γὰρ τῆc δευτέραc τοῦτο οὐ ποιοῦcι διὰ τὴν κακοφωνίαν τοῦ ἱcτάαcι· καὶ ἀπὸ οὖν τοῦ ἵημι ἵηcι ἱεῖcι ἰωνικῶc ἱέαcι καὶ κατὰ κρᾶcιν Ἀττικὴν ἱᾶcι, καὶ ἐν cυνθέcει ἀφιᾶcιν. [ἱᾶcι πέμπουcιν, ἴαcι πορεύονται.] 10

Παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐτίθην: τὰ εἰc μ̄ῑ τροπῇ τῆc μ̄ῑ εἰc ν̄ καὶ κλιτικῇ ἐκτάcει τῆc ἀρχούcηc τὸν παρατατικὸν ποιεῖ, τίθημι ἐτίθην, δίδωμι ἐδίδων. ἐτίθηc: τὰ εἰc ν̄ μακροκατάληκτα μετὰ φυcικῆc μακρᾶc μὴ ἔχοντα τὸ μ̄ κλιτικὸν τροπῇ τοῦ ν̄ εἰc c̄ τὸ δεύτερον ποιεῖ, ἔcτην ἔcτηc, ἐδίδων ἐδίδωc. ἐτίθη.

Δυϊκά. Ἐτίθετον, ἐτιθέτην.

Πληθ. Ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεcαν: εἴπομεν ὡc τὰ εἰc ν̄ 20 μὴ ἔχοντα τὸ μ̄ κλιτικὸν πρὸ τρῦ ν̄ δεχόμενα τὸ μ̄ε̄ πληθυντικὸν ποιεῖ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τῶν εἰc μ̄ῑ καὶ ἡ παραλήγουcα cυcτέλλεται διὰ τὴν πρὸc τὸν ἐνεcτῶτα cυμπάθειαν· τὸ δὲ τρίτον εἰc cαν̄, ἐπεὶ τὰ εἰc μ̄ε̄ν̄ πληθυντικὰ ἀπὸ τῶν εἰc ν̄ φύcει μακροκαταλήκτων κεκλιμένα εἰc cαν ποιεῖ τὸ τρίτον, ἐφθάρην ἐφθάρημεν ἐφθάρηcαν.

Παρακειμένου.

Ἑνικά. Τέθεικα: εἰ θέματα τῶν παρακειμένων οἱ μέλλοντεc, μέλλων δὲ τοῦ τίθημι θήcω, δικαίωc ὁ παρακείμενοc τέθηκα, διὰ μὲν τὸ c̄ 30 ἔχων τὸ κ̄, ἀναδιπλαcιάζων δὲ τὴν ἀρχὴν διὰ τὸ ἀπὸ ἁπλοῦ cυμφώνου ἄρξαcθαι· τὸ μέντοι τέθεικα Βοιώτιόν ἐcτι, τροπὴν ποιηcάμενον τοῦ η̄ 1047 b εἰc τὴν ε̄ῑ δίφθογγον, ὡc ἥρωεc εἵρωεc. τέθεικαc, τέθεικε.

Δυϊκά. Τεθείκατον, τεθείκατον.

Πληθ. Τεθείκαμεν, τεθείκατε, τεθείκαcι.

[Discr. scr. in CBGb] **1** τρία G ‖ **2** διδόαcι] δὲ καὶ δόαcι C | ζευγνύαcιν CG | γὰρ] δὲ G ‖ **3** τοῦτο οὐ CG, οὐκέτι τοῦτο Bb | ἱcτᾶcι C | γοῦν G ‖ **4** ἵημι — ἱεῖcι Bb, ἵημι ἦν εἵηcι C, ἵημι ἵηc ἱεῖcι G | ἱέαcιν C | καὶ κράcει ἀττικῇ G | ἱᾶcιν C ‖ **5** ἀμφιᾶcιν C | ἱᾶcι G, ἱᾶcιν C, ἱᾶcι Bb | ἴαcι G, ἱᾶcιν C, ἱᾶcι Bb ‖ **6** παρατατικόc CG ‖ **7** ἐτίθην *ex* ἐτύθην *corr.* C | τῆc μ̄ῑ *bis hab.* B ‖ **9** *ante* τὰ *add* εἴπομεν B, εἴπομεν ὡc b ‖ **10** ἐδίδων] ἐδίδου *sed supra pos. signo* ·.· C ‖ **12** ἐτίθητον G ‖ **14** τὸ *post* ἔχοντα *om* C | δεχόμενα τὸ μ̄ε̄] τὸ μ̄ε̄ προcλαμβάνοντα G ‖ **15** καὶ *om* G ‖ **16** cαν̄] αν C ‖ **17** εἰc ν̄] εἰc ῡν̄ C | κεκλιμένα Gb, κεκλημένα C, *om* B; *cfr. p. 51, 11. 59, 4 adn.* ‖ **18** cαν̄ G, αν CBb | ἐφθάρην — ἐφθάρηcαν *om* G ‖ **19** παρακείμενοc G ‖ **21** τέθεικα C | μὲν b, μέντοι CBG ‖ **22** ἔχον C | ἀναδιπλαcιάζον C ‖ **26** τεθείκαcιν C

[Testim. ex ΣE] **3** οὐδὲν τοιοῦτον ποιοῦcι Σ^{χ} *859, 31* g ‖ **5** *quomodo ortum sit additamentum patet ex* Σ^{χ} *861, 3—9* g ‖ **17** κεκλιμένα *hab. etiam* Σ^{χ} *869, 21* g ‖ **21** μὲν Σ^{χ} *869, 30* g

Περὶ τοῦ μέσου παρακειμένου.

Μέσος παρακείμενος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς εἰς μι δι' αἰτίαν τοιαύτην· ὅτε ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου συλλαβῇ, τότε καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ἐνδεῖ τοῦ ἐνεργητικοῦ, οἷον ἐλήκησα ἔλακον λελήκηκα λέληκα· ἐν τοῖς εἰς μι τοίνυν καθόλου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνδεῖ τοῦ πρώτου, ἔστησα ἔστην, καὶ ὁ μέσος παρακείμενος ὀφείλων ἐνδεῖν τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς δισυλλαβίαν περιΐστατο, ὅπερ ἀδύνατον· πᾶς γὰρ παρακείμενος ὑπερβαίνειν θέλει τὴν δισυλλαβίαν, ἡμαρτημένου τοῦ οἶδα.

Ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, ἐτεθείκει.
Δυϊκά. Ἐτεθείκειτον, ἐτεθεικείτην.
Πληθ. Ἐτεθείκειμεν, ἐτεθείκειτε, ἐτεθείκεισαν.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκεν: εἰ ὁ μέλλων θήσω, ὤφειλεν ὁ ἀόριστος εἶναι ἔθησα· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦ δώσω ἔδωσα καὶ ἥσω ἧσα· ἀλλά φαμεν σεσημειῶσθαι τοὺς τρεῖς τούτους ἀορίστους ἐν τοῖς εἰς μι, ὥσπερ ἐν τοῖς εἰς ω τὸν εἶπα καὶ τὸν ἤνεγκα.
Δυϊκά. Ἐθήκατον, ἐθηκάτην.
Πληθ. Ἐθήκαμεν, ἐθήκατε, ἔθηκαν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Ἔθην, ἔθης, ἔθη: πᾶς μέλλων τῶν εἰς μι τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τρέπων εἰς ν καὶ τὴν ἄρχουσαν ἐκτείνων κλιτικῶς τὸν δεύτερον ἀόριστον ποιεῖ, δώσω ἔδων, θήσω ἔθην, ἥσω ἧν.
Δυϊκά. Ἔθετον, ἐθέτην.
Πληθ. Ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

1048 b Σεσημείωνται κατὰ πολλοὺς τρόπους οἱ τρεῖς οὗτοι δεύτεροι ἀόριστοι, λέγω δὴ ὁ ἔθην ἔδων ἧν, πρῶτον ὅτι συστέλλουσι τὴν ἐσχάτην ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, τῶν ἄλλων φυλασσόντων αὐτήν, ἔθεμεν ἔδομεν

[Discr. scr. in CBGb] **1** Περὶ — παρακ. *om* CBb, *sed in marg. add* μέσος παρακείμενος C || **2** πακείμενος B; *item v. 7* | ἐν τοῖς εἰς μι οὐκ ἔστι G || **3** ἐνδεῖ BGb, ἐνδεία C || **4** ἐλήκησαν C || **6** *post* μέσος *add* τοίνυν BGb | ὀφείλων *ex* ὀφείλον *corr.* C¹ || **9** Ὑπερσ.] ὑποτακτικοῦ *in marg.* C, ὑπερσυντέλικος G || **10** ἐτεθείκην *sed supra* η *posito* ει C¹ | ἐτεθείκης C || **12** ἐτεθείκησαν C || **14** ἔθηκας ἔθηκεν *post* ἤνεγκα (**17**) *transp.* G | εἰ θήσω ὁ μέλλων Bb | ὁ ἀόριστος ὤφειλεν εἶναι ἔθησα Bb, ὤφειλεν εἶναι ὁ ἀόρ. ἔθηκα G || **15** καὶ ἥσω ἧσα G, καὶ ἥσω ἧσα C, ἥσω τὲ ἧσα B, ἥσω τε ἧσα b || **16** ἀλλὰ φαμὲν G || **17** εἴνεγκα C | *post* ἤνεγκα *add* εἶπα γὰρ καὶ οὐχὶ εἶπον B || **18** ἐθήκατον *ex* ἐθείκατον *corr.* C¹ || **21** ἔθης ἔθη *post* ἧν (**23**) *transp.* G || **23** ἧν Gb, ἥν CB || **27** ὁ ἔθην CBG, τὸ ἔθην b | ἔδων CGb, ἔδω B

ἔμεν, ἔϲτημεν δὲ καὶ ἔγνωμεν οἱ ἄλλοι· εἶτα ὅτι ἐν τοῖϲ ἀπαρεμφάτοιϲ διφθόγγῳ παραλήγονται, θεῖναι δοῦναι εἶναι, τῶν εἰϲ ναι ἀπαρεμφάτων μὴ θελόντων διφθόγγῳ παραλήγεϲθαι· τρίτον ὅτι μὴ εἰϲ θ̅ι̅ ποιοῦϲι τὰ προϲτακτικὰ ἔχοντεϲ εἰϲ ϲ̅ ὀξυτόνουϲ τὰϲ μετοχάϲ, ἀλλὰ θέϲ δόϲ ἕϲ.

Μέλλοντοϲ πρώτου.

Ἑνικά. Θήϲω, θήϲειϲ, θήϲει: τὰ εἰϲ μ̅ι̅ λήγοντα τρέποντα τὴν μι εἰϲ ϲ̅ω̅ μέλλοντα ποιεῖ τὸν ἐν ἀρχῇ διπλαϲιαϲμὸν ἀποβάλλοντα, δίδωμι δώϲω, ἵϲτημι ϲτήϲω, φημί φήϲω.

Δυϊκά. Θήϲετον, θήϲετον.

Πληθ. Θήϲομεν, θήϲετε, θήϲουϲι.

Δεύτεροϲ μέλλων οὐκ ἔϲτιν ἐν τοῖϲ εἰϲ μ̅ι̅· ὅτε γὰρ ὁ δεύτεροϲ ἀόριϲτοϲ ἐνδεῖ τοῦ πρώτου ϲυλλαβῇ, τότε καὶ ὁ δεύτεροϲ μέλλων ἐνδεῖ τοῦ πρώτου μέλλοντοϲ, ἐμύκηϲα ἔμυκον μυκήϲω μυκῶ· εἰϲ μονοϲυλλαβίαν οὖν περιΐϲταντο, ὅπερ ἀδύνατον ἐπὶ μελλόντων· διὸ ϲεϲιώπηνται.

Περὶ παθητικῶν.

Ὁριϲτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεϲτῶτοϲ.

Ἑνικά. Τίθεμαι: τὰ εἰϲ μ̅ι̅ τρέποντα τὴν μ̅ι̅ εἰϲ μ̅α̅ι̅ καὶ τὴν παραλήγουϲαν ϲυϲτέλλοντα πρὸϲ τὴν παραλήγουϲαν τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν παθητικὰ γίνεται, τίθημι τίθεμαι, δίδωμι δίδομαι, ἵϲτημι ἵϲταμαι, ζεύγνυμι ζεύγνυμαι. τίθεϲαι: εἴπομεν ὡϲ ὅϲα τῶν παθητικῶν

[Discr. scr. in CBGb] **1** ἔϲτημεν] ἔφημεν CBGb ‖ **2** δοῦναι θεῖναι G | εἶναι *om* C ‖ **3** τρίτον BGb, τρίτα C | τὰ προϲτακτικὰ C, τὸ προϲτακτικὸν BGb ‖ **4** ἔχοντεϲ] ἔχοντα CBGb | ὀξυτόνουϲ BGb, ὀξυτόνωϲ C | ἕϲ G ‖ **5** μέλλων α̅ος B ‖ **6** θήϲειϲ θήϲει *post* φήϲω (8) *transp.* G ‖ **7** εἰϲ ϲ̅ω̅] εἰϲ ω̅ C ‖ **11** ἐν τοῖϲ BGb, ἐνεργη̅ϲ̅ *sed supra* γ *signum* ⁖ C | *post* μ̅ι̅ *add* δι' αἰτίαν τοιαύτην G ‖ **12** ϲυλλαβῇ BGb, ϲυλλαβὴν C; *cfr. p. 85, 3* ‖ **13** τοῦ πρώτου μέλλοντοϲ G, τοῦ δευτέρου C. τοῦ δευτέρου ἀορίϲτου Bb ‖ **14** περιΐϲτατο G | ϲεϲηώπηται *in* ϲεϲιώπηται *mutavit* C[1] ‖ **15** Περὶ παθ. *om* G | παθητικοῦ C ‖ **18** *poster.* μ̅ι̅ *om* C ‖ **19** ϲυϲτέλλοντα — παραλήγ. *om* CBb ‖ **20** *ante* παθ. *add* φυλάϲϲοντα CBb | γίνονται C ‖ **21** ζεύγ. ζεύγ. *om* G | τίθεϲαι] τίθεϲθαι *sed supra* αι *signum* ⁖ *et in marg.* ⁖ οὕτωϲ C

[Testim. ex *ΣE*] **1** ἔϲτημεν *test. E; praeterea* ἔϲτην *et* ἔγνων *opponuntur aoristis secundis verborum* τίθημι δίδωμι ἵημι *Σ 874, 16 sq.* g ‖ **4** ἔχοντεϲ] *neutrum* ἔχοντα *irrepsisse videtur ex Σ 874, 14* g: ὅτι τὰ ἔχοντα | ὀξυτόνουϲ] μετ' ὀξείαϲ τάϲεωϲ *Σ*[χ] *874, 14 et 18* g ‖ **7** εἰϲ ω̅ *falso habent etiam E*[s] *Σ*[χ] *875, 13* g (*in* CO) ‖ **11** ἐν τοῖϲ *test. E*[s] *Σ*[χ] *875, 33* g ‖ **12** ϲυλλαβῇ *E*[s] ‖ **13** τότε καὶ ὁ δεύτεροϲ μέλλων ἐνδεῖ τοῦ πρώτου *E*[s]. *ex eis autem quae Σ*[χ] *876, 4—15* g *exstant apparere videtur, Choeroboscum legisse* ὁ δεύτεροϲ μέλλων ἐνδεῖ τοῦ δευτέρου ἀορίϲτου. *tamen sic non scripsisse Theodosium docent futuri primi exempla addita* μυκήϲω *et* βλαϲτήϲω *Σ*[χ] *876, 4* g, *quae non de suo videtur addidisse Choerob.*

εἶχε τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν εἰς c̅ ὀξύτονον, ταῦτα τροπῇ τοῦ κατὰ 1049b τὸ τρίτον τ̅ εἰς c̅ τὸ δεύτερον ποιεῖ, πεποίηται πεποίηcαι ὅτι πεποιηκώς, τίθεται τίθεcαι ὅτι τιθείς. τίθεται: τὰ εἰς μ̅α̅ι̅ τροπῇ τῆς μ̅α̅ι̅ εἰς τ̅α̅ι̅ τὸ τρίτον ποιεῖ, φυλάccει δὲ τὴν παραλήγουcαν, ὅτε τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν ἔχει εἰς c̅ ὀξύτονον.

Δυϊκά. Τιθέμεθον, τίθεcθον, τίθεcθον.

Πληθ. Τιθέμεθα, τίθεcθε, τίθενται.

Παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐτιθέμην, ἐτίθεcο, ἐτίθετο: πᾶc ἐνεcτὼc παθητικὸc τρέπων τὴν μ̅α̅ι̅ εἰc μην καὶ τὴν ἄρχουcαν ἐκτείνων κλιτικῶc τὸν παρατατικὸν ποιεῖ, δίδομαι ἐδιδόμην, ἵcταμαι ἱcτάμην.

Δυϊκά. Ἐτιθέμεθον, ἐτίθεcθον, ἐτιθέcθην.

Πληθ. Ἐτιθέμεθα, ἐτίθεcθε, ἐτίθεντο.

Παρακειμένου.

Ἑνικά. Τέθειμαι, τέθειcαι, τέθειται: ὁ ἐνεργητικὸc παρακείμενοc τὴν τελευταίαν τρέπων εἰc μ̅α̅ι̅ καὶ τὴν παραλήγουcαν cυcτέλλων παθητικὸc γίνεται, δέδωκα δέδομαι, ἕcτηκα ἕcταμαι, τέθηκα τέθεμαι· τὸ δὲ τέθειμαι ἐν πλεοναcμῷ τοῦ ι̅.

Δυϊκά. Τεθείμεθον, τέθειcθον, τέθειcθον.

Πληθ. Τεθείμεθα, τέθειcθε, τέθεινται.

Ὑπερcυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐτεθείμην, ἐτέθειcο, ἐτέθειτο: πᾶc παρακείμενοc παθητικὸc τρέπων τὴν μ̅α̅ι̅ εἰc μ̅η̅ν̅ καὶ τὴν ἄρχουcαν ἐκτείνων κλιτικῶc ὑπερcυντέλικοc γίνεται, δέδομαι ἐδεδόμην, ἕcταμαι ἑcτάμην.

Δυϊκά. Ἐτεθείμεθον, ἐτέθειcθον, ἐτεθείcθην.

Πληθ. Ἐτεθείμεθα, ἐτέθειcθε, ἐτέθειντο.

[Discr. scr. in CBGb] **2** εἰc c̅ ποιεῖ τὸ δεύτερον BGb ‖ **3** τίθεcαι] τίθεται C | εἰc μ̅α̅ι̅] εἰc μ̅ι̅ C ‖ **5** ἔχει *om* G ‖ **9** ἐτίθεcο ἐτίθετο *post* ἱcτάμην (11) *transp.* G ‖ **10** ἐκτίνων C | τὸν *om* Bb; *cfr. p. 55, 17* ‖ **11** δίδομαι *ex* δίδωμι *corr.* C[1] ‖ **14** παρακείμενοc C ‖ **15** τέθειcαι τέθειται *post* τοῦ ι̅ (18) *transp.* G ‖ **16** τὴν τελευταίαν τρέπων εἰc μαι CG, τρέπων τὴν μ̅α̅ι̅ εἰc μην B, τρέπων τὴν κα εἰc μαι b ‖ **17** ἕcτακα G | τέθηκα C, τέθεικα BGb ‖ **21** ὑπερcυντέλικοc C ‖ **22** πᾶc παρακ. παθητικὸc Cb, ὁ παρακείμενοc B, ὁ παθ. παρακ. G ‖ **23** κλιτικῶc ἐκτείνων BGb; *cfr. v. 10* ‖ **26** ἐτέθειντο *sed supra* αι *signum* ∵ C

[Testim. ex *ΣE*] **2** τὸ δεύτερον ποιεῖ *E*, ποιοῦcι τὰ δεύτερα πρόcωπα *Σ*[χ] *878, 32* g ‖ **10** τὸν *hab.* *EΣ*[χ] *880, 17* g ‖ **16** τρέπων τὴν τελευταίαν cυλλαβὴν εἰc μ̅α̅ι̅ *Σ 883, 18* g. *E hacc tantum habent*: ὁ παθητικὸc παρακείμενοc ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ γίνεται ‖ **22** πᾶc παθητικὸc παρακείμενοc *E*; *Σ*[χ] *884, 7* g *haec tantum*: πῶc δὲ κανονίζεται ὁ ὑπερcυντέλικοc ἐν τοῖc εἰc ω̅ μεμαθήκαμεν. *cfr. p. 58, 2* ‖ **23** ἐκτείνων κλιτικῶc *E*[s]

Ἀορίστου πρώτου. 1050 b

Ἑνικά. Ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται τροπῇ τῆς μαι εἰς θην καὶ ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρχὴν συμφώνου· ἦν οὖν τέθεμαι ἐτέθην· ἐπειδὴ γὰρ ἔδει πάντως εἰς θην λήγειν τὸν ἀόριστον, τὸ παραλῆγον θ τέτραπται διὰ τὴν εὐφωνίαν, οὐ τὸ τελευταῖον.

Δυϊκά. Ἐτέθητον, ἐτεθήτην.
Πληθ. Ἐτέθημεν, ἐτέθητε, ἐτέθησαν.

Ἀόριστος δεύτερος ἐν τοῖς παθητικοῖς τῶν εἰς μι οὐκ ἔστι· τὴν γὰρ κατάληξιν αὐτοῦ προϋφήρπασαν οἱ ἐνεργητικοὶ ἀόριστοι δεύτεροι· ὁ μέντοι ἔστην ἀόριστος ἐνεργητικὸς ὢν τῇ φωνῇ τῇ συντάξει ἐστὶ παθητικός· ὡς γὰρ ἐστάθην ὑπὸ σοῦ οὕτως ἔστην ὑπὸ σοῦ.

Μέσου ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο.
Δυϊκά. Ἐθηκάμεθον, ἐθήκασθον, ἐθηκάσθην.
Πληθ. Ἐθηκάμεθα, ἐθήκασθε, ἐθήκαντο.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο: ἐν τοῖς εἰς μι ὁ εἰς θην ἀόριστος τρέπων τὸ θ εἰς μ μέσον ποιεῖ, ἐφάθην ἐφάμην, ἐπτάθην ἐπτάμην· πάλιν μέντοι τὸ τίθημι καὶ ἵημι κἂν τούτῳ παρηνομήθη· ἐποίησε γὰρ μέσα ὁμοίως τοῖς εἰς ω, ἐθηκάμην ἡκάμην· τοῦ μέντοι ἐθέμην ἐδόμην τὰ δεύτερα ἔθεσο ἔδοσο τροπῇ τοῦ κατὰ τὸ τρίτον τ εἰς σ, ἐπεὶ καὶ ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ θείς καὶ δούς· γίνονται δὲ κατὰ ἔνδειαν τοῦ σ καὶ κρᾶσιν ἔθου καὶ ἔδου, ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου, Σοφοκλῆς ⟨Ai. 536⟩.

Δυϊκά. Ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην. 1051 b
Πληθ. Ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

[Discr. scr. in CBGb] **2** ἐτέθης ἐτέθη *post* τελευταῖον (**6**) *transp.* G ‖ **4** ἐτέθην *et supra* τ *posito* θ B ‖ **9** Ἀόρ. δεύτ.] ἀόριστος β *in marg.* C | τοῖς *om* CG | τὴν γὰρ — ἔστην (**11**) *om* C ‖ **10** αὐτοῦ] αὐτῶν BGb | δεύτ. ἀόρ. G ‖ **11** ἔστην] ἔστιν G; *item v. 12* ‖ **13** Μέσου — ἐθήκαντο (**16**) *om* G | Μέσου] μέλλοντος C; *item v. 17* ‖ **14** ἐθηκάμην ἐθήκω] ἔθηκα ἔθηκα C ‖ **17** μέσος ἀόριστος βος G ‖ **19** εἰς μ G, εἰς μι C, εἰς τὸ μ Bb ‖ **20** ἵημι C | κἂν τούτῳ Bb, καὶ ἐν τούτῳ G, καὶ τοῦτο C | παρηνομήθη BG, παρενομίσθη C, παρενομήθη b ‖ **21** τοῖς εἰς ω BGb, τοῦ ω C | ἡκάμην] ἐκάμην G ‖ **23** δὲ καὶ κατ' ἔνδειαν G ‖ **24** ἐπῄνεσα B ‖ **25** σοφοκλῆς G

[Testim. ex ΣE] **9** τοῖς *habent* E *et* $Σ^x$ *885, 15* g ‖ **10** αὐτοῦ E ‖ **19** εἰς μ E^g $Σ^x$ *886, 19* g (*in* O) *et 886, 20* g (*in* O), εἰς μι *886, 19* g (*in* C), εἰς τὸ μ $Σ^x$ *886, 20* g (*in* C) ‖ **20** *formae et a* παρα-νομέω *et a* παρ-ανομέω *derivatae exstant in* $Σ^x$ *887, 10* g ‖ **21** τοῖς εἰς ω *testantur* Σ *887, 12* g

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τεθήσομαι, τεθήσῃ, τεθήσεται: καὶ οὗτος ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω ληγόντων ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ ἀορίστου γίνεται προσθέσει τῆς σομαι κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης, ἐτέθη τεθήσομαι, ἐδόθη δοθήσομαι.

Δυϊκά. Τεθησόμεθον, τεθήσεσθον, τεθήσεσθον.

Πληθ. Τεθησόμεθα, τεθήσεσθε, τεθήσονται.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Θήσομαι, θήσῃ, θήσεται: ὁμοίως τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω γίνεται ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλοντος τροπῇ τοῦ ω εἰς ο καὶ προσθέσει τῆς μαι.

Δυϊκά. Θησόμεθον, θήσεσθον, θήσεσθον.

Πληθ. Θησόμεθα, θήσεσθε, θήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἑνικά. Τεθείσομαι, τεθείσῃ, τεθείσεται: καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται πρὸ τῆς αι δεχόμενος τὸ ομ, τέθειμαι τέθεισαι τεθείσομαι, εἴγε ἄρα γίνεται.

Δυϊκά. Τεθεισόμεθον, τεθείσεσθον, τεθείσεσθον.

Πληθ. Τεθεισόμεθα, τεθείσεσθε, τεθείσονται.

Περὶ ἀπαρεμφάτων.

Ἀπαρέμφατα ἐνεργητικά.
Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Τιθέναι: εἴπομεν ὡς πᾶσα μετοχὴ εἰς ς ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον· ἢν οὖν τιθείς τιθέντος τιθέναι,
1052 b διδούς διδόντος διδόναι· ἄλλως τε καὶ πᾶν πληθυντικὸν ἐνεργητικὸν ἐνεστῶτος χρόνου τροπῇ τῆς μεν εἰς ναι ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον ἐπὶ τῶν εἰς μι, τίθεμεν τιθέναι, ἵσταμεν ἱστάναι, δίδομεν διδόναι, ζεύγνυμεν ζευγνύναι.

[Discr. scr. in CBGb] **2** τεθήσῃ τεθήσεται *post* δοθήσομαι (5) *transp.* G | οὗτος BGb, οὕτως C ‖ **3** εἰς ω ληγόντων BGb, εἰς ων λήγει C ‖ **4** σομαι BGb, μαι C ‖ **5** ἐτέθη CBG, ἐτέθην b | ἐδόθη δοθήσομαι *om* C ‖ **8** μέσος μέλλων αος B | Μέσου *om* C ‖ **10** τροπῇ — μαι (11) *om* Bb | τροπὴ C | προσθήκῃ G ‖ **14** ὀλίγου G | *post* μέλλοντος *add* τοῦ καὶ ἀττικοῦ Bb ‖ **15** τεθήσομαι τεθήσῃ τεθήσεται CG | καὶ οὗτος *om* B ‖ **17** δεχόμενον B | τὸ ομ] τοῦ ομ G | τεθήσομαι CB | *post* γίνεται *add* τεθήσῃ τεθήσεται B ‖ **18** τεθησόμεθον CG | τεθήσεσθον τεθήσεσθον BG ‖ **19** τεθησόμεθα τεθήσεσθε G | τεθήσονται BG ‖ **20** Περὶ ἀπαρεμφ. *om* CB ‖ **23** εἴπομεν ὡς *om* G ‖ **24** τιθέντος *om* CG ‖ **25** διδόντος *om* CG | ἄλλως τε BGb, ἀλλ' ὥστε C ‖ **26** μεν] μαι G ‖ **27** εἰς μι] εἰς μ B | ἵσταμεν ἱστάναι *om* C | δίδομεν διδόναι . ἵσταμαι (*sic*) ἱστάναι G | ζεύγνυμι G ‖ **28** ζευγνῦναι C

[Testim. ex *ΣE*] **10–11** *eadem quae* C *habent* ***E*** *et* ***Σ*** *888, 10* g

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου: Τεθεικέναι.

Ἀορίστου πρώτου οὐκ ἔστιν οὐδεμία κλίσις μετὰ τὰ ὁριστικά· ἡμαρτημένοι γὰρ ὁ ἔθηκα ἔδωκα ἧκα οὐκ ἐποίησαν μετοχάς, ἅπαξ δὲ μὴ ἔχοντες μετοχὰς οὔτε ἀπαρέμφατα, οὐ προστακτικά, οὐκ εὐκτικά, οὐχ ὑποτακτικὰ ποιοῦσιν· ὁ μέντοι ἔστησα ἔφησα ὁμοίως τοῖς εἰς ω̅ ποιοῦσι στῆσαι φῆσαι τὸ ἀπαρέμφατον.

Ἀορίστου δευτέρου.

Θεῖναι: ἀναλόγως μὲν τῇ εἰς ς̅ μετοχῇ ὀξυτόνῳ εἰς ναι ἐστὶ τὸ ἀπαρέμφατον· ἔδει μέντοι αὐτὸ εἶναι θῆναι· τὸ γὰρ τρίτον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου προσθέσει τῆς ναι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ, ἔστη στῆναι, ἔφη φῆναι, ἔγνω γνῶναι· ἀλλ' εἴπομεν ὅτι ἡμάρτηται τὸ θεῖναι δοῦναι εἶναι.

Μέλλοντος πρώτου: Θήσειν.

Ἀπαρέμφατα παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Τίθεσθαι: εἴπομεν ὡς πᾶν τρίτον παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ τ̅ κλιτικὸν τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς θαι̅ καὶ συστολῇ τῆς κατὰ τὴν ἀρχὴν κλιτικῆς ἐκτάσεως τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ· ἀλλ' εἰ μὲν καθαρεύοι τὸ τ̅, καὶ ς̅ προσλαμβάνει τὸ ἀπαρέμφατον, εἰ δὲ ψιλῷ παραλήγοιτο, εἰς δασὺ αὐτὸ τρέπει· ἢν οὖν τίθεμαι τίθεσαι τίθεται τίθεσθαι, δίδοται δίδοσθαι.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Τέθειμαι τέθεισαι τέθειται τεθεῖσθαι.

Ἀορίστου πρώτου.

Τεθῆναι: ἐτέθην τὸ ῥῆμα, τεθείς ἡ μετοχή, τεθῆναι τὸ ἀπαρέμφατον.

[Discr. scr. in CBGb] 1 *nominativum habet* G | τεθηκέναι C, *om* G ‖ 2 *ante* Ἀορίστου *add* ἀόριστος β̅. στῆναι C ‖ 3 ἔδωκα ἔθηκα G ‖ 4 οὐ πρ. C, οὔτε πρ. BGb | οὐκ εὐκτικά *om* C ‖ 5 ἔστησα Gb, ἔστηκα C, ἔστη B | ποιοῦσιν στῆναι C ‖ 7 ἀόριστος β̅ος B ‖ 8 θῆναι C | ὀξυτόνως C | εἰς ναι̅ BGb, εἶναι C ‖ 9 αὐτὸ BGb, τοιοῦτο C | θεῖναι CG | γὰρ *om* C ‖ 10 συστολὴν C ‖ 12 εἶναι G ‖ 13 Μέλλ. — θήσειν *om* b ‖ 15 Χρόνου *om* C ‖ 17 κατὰ τὸ ἄρχον CG ‖ 18 κλιτικὸν ἐκτάσεως C | καθαριεύοι CBb ‖ 19 *post* ἀπαρέμφ. *add* ποιεῖ B ‖ 21 Παρακ. καὶ ὑπερσυντ. *om* Bb | *post* ὑπερσυντ. *add* ἑνικὸν G ‖ 22 τέθεσαι B ‖ 24 ἐτέθη C

[Testim. ex ΣE] 8 Σ^{χ} *891, 14* g: ἀναλόγως τῇ μετοχῇ εἰς ς̅ οὔσῃ ὀξυτόνῳ .. | *idem fere mendum quod* C *hab. etiam* Σ *891, 15* g (*in* C): εἶναι ‖ 24 *Choeroboscum legisse* ἐτέθη *apparet ex* Σ^{χ} *892, 9—11* g

1053b Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Θέσθαι: ἐθέμην ἔθεσο ἔθετο, τροπῇ τῆς ἐσχάτης εἰς σθαι καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης θέσθαι, ἔδοτο δόσθαι.

Μέλλοντος πρώτου: Τεθήσεσθαι.

Μέσου μέλλοντος πρώτου: Θήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος: Τεθείσεσθαι.

Περὶ προστακτικῶν.

Προστακτικὰ ἐνεργητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τίθετι: ὧν εἰς ς̄ ὀξύτονος ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλινομένη, τούτων εἰς θ̄ῑ τὸ προστακτικόν, διδούς δίδοθι, ἱστάς ἵσταθι, ζευγνύς ζεύγνυθι, τιθείς τίθεθι, ἀλλὰ διὰ τὸ εὔφωνον τίθετι· ἰστέον δὲ ὡς τὰ προστακτικὰ τοῦ ἐνεστῶτος βραχείᾳ θέλει παραλήγεσθαι. τιθέτω: τὰ εἰς θ̄ῑ προστακτικὰ τροπῇ τοῦ θ̄ῑ εἰς τ̄ω̄ τὸ τρίτον ποιεῖ.

Δυϊκά. Τίθετον: ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν πληθυντικῶν. τιθέτων: ἐκ τοῦ ἰδίου δευτέρου τροπῇ τοῦ ο̄ εἰς ω̄.

Πληθ. Τίθετε, τιθέτωσαν: πᾶν τρίτον ἑνικὸν τροπῇ μὲν τοῦ ω̄ εἰς ε̄ τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, προσθέσει δὲ τῆς σ̄ᾱν̄ τὸ τρίτον, διδότω δίδοτε διδότωσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τέθεικε, τεθεικέτω.

Δυϊκά. Τεθείκετον, τεθεικέτων.

Πληθ. Τεθείκετε, τεθεικέτωσαν: πρόδηλος ἡ τεχνολογία ὁμοία οὖσα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω̄.

1054b Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Ἔδει μὲν θῆκον ὡς τύψον· ἀλλ' εἴπομεν ὡς τοῦ ἔθηκα ἐπιλέλοιπεν ἡ κλίσις· κλίνομεν οὖν ἀντ' αὐτοῦ τὸ στῆσον, στησάτω.

[Discr. scr. in CBGb] **1** Μέσου — δευτ.] μέσος ἀόριστος ᾱος *in marg.* C ‖ **2** εἰς σθαι] εἰς θ̄ᾱῑ CBGb ‖ **3** *post* ἀρχούσης *add* ἔθετο G ‖ **4** μέλλων ᾱος *in marg.* C | τεθήσεσθαι — πρώτου (**5**) *om* C ‖ **6** ὀλίγου G | μέλλων C | *post* μέλλ. *add* τοῦ καὶ ἀττικοῦ G | τεθεῖσθαι C ‖ **7** Περὶ — παρατατ. (**9**) *om* C ‖ **10** ὧν *ex* τῶν *corr.* C[1] ‖ **12** ἀλλὰ] καὶ G ‖ **13** βραχείᾳ Gb, βραχεῖα C, βαχείᾳ B ‖ **16** ἐκ τοῦ ἰδίου δευτ. *om* C ‖ **17** ἑνικὸν *ex* ἑνικῶν *corr.* C[1] | μὲν *om* Bb ‖ **18** ω̄ εἰς ε̄ BGb, ο̄ εἰς ᾱῑ C | ποιεῖ τῶν πληθ. G | προθέσει G | δὲ *om* G | σ̄ᾱν̄ BGb, ᾱν̄ C ‖ **19** διδότω — διδότωσαν *om* Bb ‖ **23** πρόδηλος — εἰς ω̄ (**24**) *om* C ‖ **26** ἔθηκα *ex* ἔθεικα *corr.* C[1]

[Testim. ex ΣE] **1** *primum aoristum medii Theodosium silentio praeteriisse diserte docemur* $Σ^χ$ *892, 16* g; *om* **E**

Δυϊκά. Στήσατον, στησάτων.

Πληθ. Στήσατε, στησάτωσαν· πρόδηλος ἡ τεχνολογία ὁμοία οὖσα τοῖς ἀπὸ τῶν εἰς ω.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Θές, θέτω· ἔδει μὲν τῆς μετοχῆς οὔσης θείς θέντος θέτι εἶναι τὸ προστακτικόν· ἀλλ' εἴπομεν ὡς ἡμάρτηται αὐτό τε καὶ τὸ δός καὶ τὸ ἕς.

Δυϊκά. Θέτον, θέτων. Πληθ. Θέτε, θέτωσαν.

Προστακτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τίθεσο, τιθέσθω· ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρατατικοῦ γίνεται συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἐδίδοσο δίδοσο· πᾶν δὲ τρίτον ἑνικὸν παθητικὸν ἢ μέσον τῶν προστακτικῶν τρέπον τὸ ε εἰς ω τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ πληθυντικοῦ γίνεται, τίθεσθε τιθέσθω, τέθεισθε τεθείσθω, ἐτέθητε τεθήτω, ἔθεσθε θέσθω.

Δυϊκά. Τίθεσθον, τιθέσθων.

Πληθ. Τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τέθεισο, τεθείσθω· καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου γίνεται τοῦ παθητικοῦ ὑπερσυντελίκου, ἐδεδόμην ἐδέδοσο δέδοσο.

Δυϊκά. Τέθεισθον, τεθείσθων.

Πληθ. Τέθεισθε, τεθείσθωσαν.

[Discr. scr. in CBGb] **1** θήσατον θησάτων *et* (**2**) θήσατε θησάτωσαν, *ubique* θ *rubro* B ‖ **2** πρόδηλος — εἰς ω (**3**) *om* CBb | ὁμοῖα G ‖ **4** *post* δευτέρου *add* καὶ μέλλοντος C ‖ **7** *post* ἕς *add* καὶ τὸ σχές G ‖ **10** Χρόνου *om* C ‖ **12** πᾶν — τεθήτω (**15**)] *ad haec verba anteposito rubro titulo* ἄλλως ὃ καὶ κάλλιον *in marg. addit* B¹, *pro eis autem in contextu habent* Gb *haec*: τίθεσθω (τίθ. *om* Bb). πᾶν δεύτερον πρόσωπον τῶν (τῶν *om* G) πληθυντικῶν παθητικῶν (παθητικὸν τῶν G) ὁριστικῶν τρέπον τὴν θε εἰς θω τρίτον προστακτικὸν γίνεται, τίθεσθε τιθέσθω, τέθεισθε τεθείσθω, τέθητε (*l.* ἐτέθητε) τεθήτω (θέσθε θέσθω *add* G). *hanc regulae formam, quam* b *in contextum recepit,* C *omnino non habet* ‖ **13** τρέπων B ‖ **15** ἐτέθητε] τέθητε C, ἐτέθη B | ἔθεσθε θέσθω *om* B | ἔθεσθε] θέσθε C ‖ **18** παρατατικὸς (*sic*) καὶ ὑπερσυντέλικος C ‖ **20** τοῦ παθ. ὑπερσυν. γίνεται συστολῇ τῆς ἀρχούσης G | ἐδιδόμην C | δέδοσο *om* C

[Testim. ex ΣE] **4** *Choeroboscum* καὶ μέλλοντος *non legisse apparet ex* Σ^χ *895, 18—20* g; ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων E^s ‖ **12—15** *canonem de formanda tertia imperativi persona neque* Σ^χ *neque* E *praebent. canonum codex Monac. 284 post* εἰς ω *add*: μετὰ τὸ συστεῖλαι τὴν κλιτικὴν ἔκτασιν. *quo additamento non opus esse docemur p. 66, 2—5*

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Τέθητι, τεθήτω: τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ἡ μετοχὴ τεθείς, τὸ προστακτικὸν τέθητι.

Δυϊκά. Τέθητον, τεθήτων.

Πληθ. Τέθητε, τεθήτωσαν.

1055 b Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Θοῦ, θέσθω: εἴπομεν ὡς τοῦ ἐθέμην ἐδόμην διχῶς ἐστι τὸ δεύτερον, εἰς σο̅ καὶ εἰς ου̅· ἀπὸ οὖν τοῦ ἑτέρου γέγονε τὸ προστακτικὸν εἰς ο̅υ, οὐκ εἰς σο̅.

Δυϊκά. Θέσθον, θέσθων. Πληθ. Θέσθε, θέσθωσαν.

Περὶ εὐκτικῶν.

Εὐκτικὰ ἐνεργητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τιθείην, τιθείης, τιθείη: εἴπομεν ὡς ἡ εἰς ς̅ ὀξύτονος μετοχὴ διὰ τοῦ ντ̅ κλινομένη τρέπουσα τὸ τέλος τῆς γενικῆς εἰς ην̅ καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ ι̅ δεχομένη εὐκτικὸν ποιεῖ· ἣν οὖν τιθείς τιθέντος τιθείην.

Δυϊκά. Τιθείητον, τιθειήτην.

Πληθ. Τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τεθείκοιμι, τεθείκοις, τεθείκοι: τὸ ῥῆμα τέθεικα, ἡ μετοχὴ τεθεικώς τεθεικότος, καὶ τὸ εὐκτικὸν τεθείκοιμι· οὐ γὰρ εἰς ην, ἐπεὶ μὴ διὰ τοῦ ντ̅ ἡ κλίσις τῆς μετοχῆς.

Δυϊκά. Τεθείκοιτον, τεθεικοίτην.

Πληθ. Τεθείκοιμεν, τεθείκοιτε, τεθείκοιεν.

[Discr. scr. in CBGb] **1** *post* πρώτου *add* καὶ μέλλοντος G ‖ **2** ἡ *om* CBb | ὁ τεθείς G | τὸ *ante* προστ. *om* C ‖ **6** Μέσου *om* C | *post* δευτέρου *add* καὶ μέλλοντος CG ‖ **8** *ante* εἰς σο̅ *add* καὶ Bb | εἰς σο̅] εἰς ο̅ CBGb | γοῦν G | τοῦ *om* B ‖ **9** εἰς σο̅] εἰς ο̅ν C, εἰς ο̅ BGb ‖ **10** θέσθων] *hic desinit* G *in fine folii 164*ᵛ

[Discr. scr. in CBb] **11** Περὶ εὐκτ. *om* C ‖ **13** Χρόνου — παρατ. *om* C ‖ **14** τεθείην τεθείης τεθείη C | ὡς εἰς ς̅ ὀξυτόνως ἡ μετοχὴ *sed* ως *in* ος *corr.* C ‖ **15** γενικῆς Cb, μετοχῆς B ‖ **17** τιθείην *om* C | *post* τιθείην *add* τιθείης τιθείη Bb ‖ **21** τεθήκοιμι τεθήκοις τεθήκοι B | τέθεικα *ex* τέθηκα *corr.* B[1] ‖ **22** καὶ *om* Bb

---

[Testim. ex ΣE] **1** καὶ μέλλοντος *add* Σχ (*895, 32* g) *E*ᵍ ‖ **2** *et* ἡ *et* τὸ *add* *E*ᵍ Σχ *895, 33 sq.* g ‖ **6** καὶ μέλλοντος *non legisse Choeroboscum docemur* Σχ *896, 12* g. μέσος ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων *E*ᵍ ‖ **8** καὶ *ante* εἰς σο̅ *om etiam* *E*ᵍ | εἰς ο̅ *E*ᵍ, *item v. 9* ‖ **15** γενικῆς *test.* *E* ‖ **22** καὶ *hab.* *E*ᵍ

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Ἔδει μὲν θήκαιμι, ἀλλ' ἐπέλειψεν· κλίνομεν δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ στήσαιμι, στήσαις, στήσαι.

Δυϊκά. Στήσαιτον, στησαίτην.

Πληθ. Στήσαιμεν, στήσαιτε, στήσαιεν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Θείην, θείης, θείη: τὸ ῥῆμα ἔθην, ἡ μετοχὴ θείς θέντος, θείην τὸ εὐκτικόν.

Δυϊκά. Θείητον, θειήτην. 1056 b

Πληθ. Θείημεν, θείητε, θείησαν.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Θήσοιμι, θήσοις, θήσοι.

Δυϊκά. Θήσοιτον, θησοίτην.

Πληθ. Θήσοιμεν, θήσοιτε, θήσοιεν.

Εὐκτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο: πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ̄ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐσχάτην εἰς μην καὶ πρὸ τοῦ μ̄ δεχόμενον τὸ ῑ τὸ εὐκτικὸν ποιεῖ, τίθεμαι τιθείμην, δίδομαι διδοίμην.

Δυϊκά. Τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.

Πληθ. Τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο: τῷ αὐτῷ λόγῳ ἀπὸ τοῦ τέθεμαι γέγονε τεθείμην.

Δυϊκά. Τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθείσθην.

Πληθ. Τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

[Discr. scr. in CBb] **2** ἐπέλειψεν *ex* ἐπέληψεν *corr.* C[1], ἐπέλειψε b ‖ **3—5** *ubique* B *pro* στ *habet* θ, *tribus primis locis in rasura, reliquis rubro* ‖ **3** στήσαις *om* C ‖ **12** *post* θήσοι *add* τὸ ῥῆμα θήσω (θήσων B), μετοχὴ θήσων θήσοντος, καὶ θήσοιμι τὸ εὐκτικὸν Bb ‖ **16** Χρόνου *om* C ‖ **17** τίθειο τίθειτο CB ‖ **19** τὸ *ante* εὐκτ. *om* C ‖ **20** τιθέμεθον C | τίθεισθον CB | τιθείσθην] τίθεισθον *sed supra* ο *signum* ∴ C ‖ **21** τίθεισθε τίθειντο CB ‖ **23** τέθειο τέθειτο CB ‖ **24** τέθεμαι B, τέθεμαι *in* τέθειμαι *mut.* C[1], τέθειμαι b; *cfr. p. 96, 28* | γέγονεν C ‖ **25** τεθείμεθον *om* B | τέθεισθον CB | τεθείσθην] τέθεισθον *sed supra* ο *signum* ∴ C ‖ **26** τέθεισθε τέθειντο CB

[Testim. ex *ΣE*] **12** *E*[g]: τίθημι. ὁ μέλλων θήσω. ἡ μετοχὴ ὁ θήσων τοῦ θήσοντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν θήσοιμι. *E*[b]: ὁ μέλλων. θήσοιμι ‖ **17—26** *de accentu optativi cfr. quae docet Herodianus apud Arcadium p. 195, 14 et 17* (*Schm.*)

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Τεθείην, τεθείης, τεθείη: τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ⟨ἡ⟩ μετοχὴ τεθείς τεθέντος, τεθείην τὸ εὐκτικόν.

Δυϊκά. Τεθείητον, τεθειήτην.

Πληθ. Τεθείημεν, τεθείητε, τεθείησαν.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Θείμην, θεῖο, θεῖτο: τὸ ῥῆμα ἐθέμην, προσθήκῃ τοῦ ῑ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης θείμην τὸ εὐκτικόν.

Δυϊκά. Θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.

Πληθ. Θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

1057 b

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο.

Δυϊκά. Τεθησοίμεθον, τεθήσοισθον, τεθησοίσθην.

Πληθ. Τεθησοίμεθα, τεθήσοισθε, τεθήσοιντο.

Μέσου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.

Δυϊκά. Θησοίμεθον, θήσοισθον, θησοίσθην.

Πληθ. Θησοίμεθα, θήσοισθε, θήσοιντο.

Περὶ ὑποτακτικῶν.

Ὑποτακτικὰ ἐνεργητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐὰν τιθῶ — τιθῇς — τιθῇ: εἴπομεν ὡς παρατατικὸς παρακείμενος ἀόριστος τὸ τέλος τρέποντες εἰς ω̄ καὶ τὴν ἐν ἀρχαῖς κλιτικὴν ἔκτασιν συστέλλοντες τὸ ὑποτακτικὸν ποιοῦσιν, ἐτίθην ἐὰν τιθῶ, ἐδίδων ἐὰν διδῶ, ἔφην ἐὰν φῶ· τὰ μέντοι τῆς τετάρτης ἄρρητα ἔμεινεν· ὤφειλε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐζεύγνυν ἐπήγνυν ἐὰν ζευγνῶ καὶ ἐὰν πηγνῶ μετὰ περισπωμένης εἶναι· καθόλου γὰρ ὧν ἡ μετοχὴ εἰς ς̄ ὀξύτονος διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλινομένη, τούτων περισπᾶται τὸ ὑποτακτικόν· τὰ μέντοι δεύτερα καὶ τρίτα τῆς μὲν πρώτης συζυγίας διὰ τοῦ η̄, τῆς δὲ δευτέρας διὰ τοῦ ᾱ, τῆς δὲ τρίτης διὰ τοῦ ω̄· ⟨Eurip. Or. 685⟩ δύναμιν ἣν διδῷ θεός.

Δυϊκά. Ἐὰν τιθῆτον — τιθῆτον.

Πληθ. Ἐὰν τιθῶμεν — τιθῆτε — τιθῶσιν.

[Discr. scr. in CBb] **2** ἡ *om* CBb ‖ **7** προσθήκην C ‖ **12** τεθείσοιο B ‖ **18** θήσοιτο B ‖ **19** Περὶ ὑποτ. *om* C ‖ **21** Χρόνου — παρατ. *om* C ‖ **22** *ante* τιθῇς *et* τιθῇ *add* ἐὰν Bb ‖ **24** συστέλλοντες Cb, συστείλαντες B ‖ **26** *post* γὰρ *iterum add* ἔφην. ἐὰν φῶ C | ζεύγνυν C | ἐπήγνυν *om* C | πηγνῶ] ἐπιγνῶ C ‖ **30** *post* δύναμιν *add* ὁ εὐριπίδης B, *ante* δύναμιν b ‖ **32** *ante poster.* τιθῆτον *add* ἐὰν Bb ‖ **33** τιθῶσι Bb

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐὰν τεθείκω — τεθείκῃς — τεθείκῃ.
Δυϊκά. Ἐὰν τεθείκητον — τεθείκητον.
Πληθ. Ἐὰν τεθείκωμεν — τεθείκητε — τεθείκωσιν. 1058b

Ἀορίστου πρώτου καὶ μέλλοντος.

Ἑνικά. Ἔδει μὲν ἐὰν θήκω, ἀλλ' ἄρρητον ἔμεινεν· ἀντ' αὐτοῦ οὖν κλίνομεν τὸ ἐὰν στήσω — στήσῃς — στήσῃ.
Δυϊκά. Ἐὰν στήσητον — στήσητον.
Πληθ. Ἐὰν στήσωμεν — στήσητε — στήσωσιν.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Ἐὰν θῶ — θῇς — θῇ: ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὅλα τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν ὑποτακτικῶν διὰ τοῦ η̅· τὰ μέντοι τῆς τρίτης συζυγίας διὰ τοῦ ω̅, ἐὰν γνῶ γνῷς γνῷ, ἐὰν βιῶ βιῷς βιῷ· ῥᾷον γένηται καὶ βιῷ.
Δυϊκά. Ἐὰν θῆτον — θῆτον.
Πληθ. Ἐὰν θῶμεν — θῆτε — θῶσιν.

Ὑποτακτικὰ παθητικά.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Ἐὰν τιθῶμαι — τιθῇ — τιθῆται: εἴπομεν ὡς πᾶν παθητικὸν ἢ μέσον ἔχον τὸ μ̅ι̅ κλιτικὸν τὴν ἐσχάτην μεταποιοῦν εἰς μαι καὶ τὴν παραλήγουσαν τρέπον εἰς ω̅ τὸ ὑποτακτικὸν ποιεῖ, τίθεμαι ἐὰν τιθῶμαι, ἵσταμαι ἐὰν ἱστῶμαι· τὰ δὲ τρίτα τῶν ἐνεργητικῶν ὑποτακτικῶν δεύτερά ἐστι τῶν παθητικῶν, καὶ ἀπ' αὐτῶν προσθέσει τῆς ται τὸ τρίτον γίνεται, ἐὰν τιθῇ τιθῆται, ἐὰν ἱστᾷ ἱστᾶται, ἐὰν διδῷ διδῶται.
Δυϊκά. Ἐὰν τιθώμεθον — τιθῆσθον — τιθῆσθον.
Πληθ. Ἐὰν τιθώμεθα — τιθῆσθε — τιθῶνται.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Ἐὰν τεθῶμαι — τεθῇ — τεθῆται: τέθεμαι τὸ ὁριστι- 1059b

---

[Discr. scr. in CBb] **2** ἐὰν τεθήκω τεθήκῃς τεθήκῃ B ‖ **3** ἐὰν τεθήκητον B ‖ **5** καὶ μέλλοντος *om* Bb ‖ **6** Ἔδει μὲν *om* B | ἄρρητον Bb, ἄρητος C ‖ **7** κλίνομεν *om* Bb | τὸ] ὁ Bb, *om* C; *cfr. p. 91, 27 et 94, 3* ‖ **9** στήσωσι C ‖ **10** *post* δευτέρου *add* καὶ μέλλοντος C; *idem ante* δευτ. *add* B ‖ **11** τοῦ *om* B ‖ **13** ἐὰν βοῶ βοῷς βοῷ C ‖ **14** ῥᾷον] ῥᾶον CB, ῥᾴων b ‖ **16** θῶσι C ‖ **18** Χρόνου — παρατ. *om* C ‖ **21** τρέπων CBb | ὑποτακτ.] ὑπερσυντέλικον C | ἐὰν τεθῶμαι B ‖ **23** ἀπ' αὐτῶν *om* C | ται̅] μαι̅ C ‖ **25** τιθώμεθον *om* C | τιθῆσθον τιθεῖσθον B ‖ **28** τιθῶμαι *sed supra* τι *signum* ∴ C | τεθῆται] τεθῆτε B

[Testim. ex *ΣE*] **5** *Choeroboscum legisse* καὶ μέλλοντος *patet ex* Σ^{χ} *899, 30* g ‖ **10** καὶ μέλλοντος *non legit Choeroboscus; vide* Σ^{χ} *900, 9* g

κόν, καὶ τροπῇ τῆc παραληγούcηc εἰc ω̅ τεθῶμαι. Ἀπολλώνιοc δὲ ἐὰν τεθείκωμαι φηcὶν αὐτὸ εἶναι ἀμαρτύρωc, ὥc φηcιν Ἡρωδιανόc.

Δυϊκά. Ἐὰν τεθώμεθον — τεθῆcθον — τεθῆcθον.

Πληθ. Ἐὰν τεθώμεθα — τεθῆcθε — τεθῶνται.

Ἀορίcτου πρώτου καὶ μέλλοντοc.

Ἑνικά. Ἐὰν τεθῶ — τεθῇc — τεθῇ: εἴπομεν ὡc ὧν ἡ μετοχὴ εἰc c̅ ὀξύτονοc διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινομένη, τούτων εἰc ω̅ περιcπώμενον τὸ ὑποτακτικόν· ἣν οὖν τὸ ῥῆμα ἐτέθην, ἡ μετοχὴ τεθείc, τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν τεθῶ, ἐὰν δοθῶ.

Δυϊκά. Ἐὰν τεθῆτον — τεθῆτον.

Πληθ. Ἐὰν τεθῶμεν — τεθῆτε — τεθῶcιν.

Μέcου ἀορίcτου δευτέρου καὶ μέλλοντοc.

Ἑνικά. Ἐὰν θῶμαι — θῇ — θῆται: εἴπομεν ὡc πᾶν παθητικὸν ἢ μέcον ἔχον τὸ μ̅ κλιτικὸν τρέπον τὴν ἐcχάτην εἰc μ̅α̅ι̅ καὶ ἐν τῇ παραληγούcῃ λαμβάνον τὸ ω̅ ὑποτακτικὸν ποιεῖ cυcτέλλον τε τὴν κλιτικὴν ἔκταcιν· ἣν οὖν ἐθέμην ἐὰν θῶμαι, ἐδόμην ἐὰν δῶμαι, ἐφάμην ἐὰν φῶμαι.

Δυϊκά. Ἐὰν θώμεθον — θῆcθον — θῆcθον.

Πληθ. Ἐὰν θώμεθα — θῆcθε — θῶνται.

Περὶ μετοχῶν.

Μετοχαὶ ἐνεργητικαί.

Χρόνου ἐνεcτῶτοc καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τιθείc, τιθεῖcα, τιθέν: πᾶν ῥῆμα εἰc ν̅ λῆγον μετὰ φυcικῆc μακρᾶc μὴ ἔχον τὸ μ̅ι̅ κλιτικὸν εἰc c̅ ὀξύτονον ποιεῖ τὴν μετοχήν, ἐτετύφειν τετυφώc, ἐτύφθην τυφθείc, ἐτίθην τιθείc.

Δυϊκά. Τιθέντε, τιθεῖcα.

Πληθ. Τιθέντεc, τιθεῖcαι, τιθέντα.

[Discr. scr. in CBb] 2 εἶναι αὐτὸ ἁμαρτ. Bb | ἡροδιανὸc C ‖ 3 ἐὰν τεθώμεθα τεθεῖcθον τεθεῖcθον τεθῆcθον (*sic*) C ‖ 4 Ἐὰν *om* C ‖ 5 καὶ μέλλοντοc *om* Bb; *cfr. p. 75, 20* ‖ 8 ἣν οὖν — ὑποτακτ. *om* C ‖ 10 *alterum* τεθῆτον *om* C ‖ 11 τεθῶcι Bb ‖ 12 καὶ μέλλοντοc *om* Bb; *cfr. p. 76, 14* ‖ 13 θῆτε B | εἴπομεν — φῶμαι (17) *post* θῶνται (19) *transp.* Bb | πανθητικὸν B ‖ 14 τρέπων C ‖ 15 παραλήcῃ B | λαμβάνων C | cυcτέλλοντα τε C ‖ 16 ἐδόμην ἐὰν δῶμαι *om* B ‖ 18 θώμεθον] θῶμαι C ‖ 20 Περὶ μετ. b, κλίcιc τῶν εἰc μ̅ι̅ μετοχῶν B, *om* C ‖ 22 Χρόνου *om* C ‖ 26 τιθεῖcα C

[Testim. ex ΣE] 2 αὐτὸ εἶναι E^s ‖ 5 καὶ μέλλοντοc *add* Σ^χ *901, 10* g. ἀόριcτοc πρῶτοc καὶ μέλλων E^s ‖ 12 καὶ μέλλοντοc *add* Σ^χ *901, 14* g. μέcοc ἀόριcτοc δεύτεροc καὶ μέλλων E^s

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου. 1060 b

Ἑνικά. Τεθεικώς, τεθεικυῖα, τεθεικός.
Δυϊκά. Τεθεικότε, τεθεικυία.
Πληθ. Τεθεικότες, τεθεικυῖαι, τεθεικότα.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Ἔδει μὲν εἶναι θήκας, ἀλλ' ἐσιωπήθη· ἀντ' αὐτοῦ δὲ κλίνομεν τὸ στήσας, στήσασα, στῆσαν.
Δυϊκά. Στήσαντε, στησάσα.
Πληθ. Στήσαντες, στήσασαι, στήσαντα.

Ἀορίστου δευτέρου.

Ἑνικά. Θείς, θεῖσα, θέν: καὶ αὕτη ὁμοίως τῇ τοῦ παρατατικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔθην γέγονεν.
Δυϊκά. Θέντε, θείσα.
Πληθ. Θέντες, θεῖσαι, θέντα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Θήσων, θήσουσα, θῆσον.
Δυϊκά. Θήσοντε, θησούσα.
Πληθ. Θήσοντες, θήσουσαι, θήσοντα.

Μετοχαὶ παθητικαί.

Χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ.

Ἑνικά. Τιθέμενος, τιθεμένη, τιθέμενον.
Δυϊκά. Τιθεμένω, τιθεμένα.
Πληθ. Τιθέμενοι, τιθέμεναι, τιθέμενα.

Παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελίκου.

Ἑνικά. Τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον.
Δυϊκά. Τεθειμένω, τεθειμένα.
Πληθ. Τεθειμένοι, τεθειμέναι, τεθειμένα.

Ἀορίστου πρώτου.

Ἑνικά. Τεθείς, τεθεῖσα, τεθέν.
Δυϊκά. Τεθέντε, τεθείσα.
Πληθ. Τεθέντες, τεθεῖσαι, τεθέντα.

Μέσου ἀορίστου δευτέρου. 1061 b

Ἑνικά. Θέμενος, θεμένη, θέμενον.

[DISCR. SCR. IN CBb] **3** τεθεικυῖα C ‖ **6** εἶναι Bb, οὖν C | κλίνομεν τὸ στήσας C, τὸ στήσας κλίνομεν οἷον στήσας Bb ‖ **8** στῆσασα C ‖ **13** θεῖσα C ‖ **17** θήσουσα C ‖ **20** Χρόνου — παρατ. *om* C ‖ **24** παρακείμενος καὶ ὑπερσυντέλικος C ‖ **30** τεθεῖσα C ‖ **32** δευτέρου] α̅ C

Δυϊκά. Θεμένω, θεμένα.
Πληθ. Θέμενοι, θέμεναι, θέμενα.

Μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Τεθηcόμενος, τεθηcομένη, τεθηcόμενον.
Δυϊκά. Τεθηcομένω, τεθηcομένα.
Πληθ. Τεθηcόμενοι, τεθηcόμεναι, τεθηcόμενα.

Μέcου μέλλοντος πρώτου.

Ἑνικά. Θηcόμενος, θηcομένη, θηcόμενον.
Δυϊκά. Θηcομένω, θηcομένα.
Πληθ. Θηcόμενοι, θηcόμεναι, θηcόμενα.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

Ἑνικά. Τεθειcόμενος, τεθειcομένη, τεθειcόμενον.
Δυϊκά. Τεθειcομένω, τεθειcομένα.
Πληθ. Τεθειcόμενοι, τεθειcόμεναι, τεθειcόμενα.

Τέλος τῶν εἰc μι ῥημάτων.

[Discr. scr. in CBb] **7** Μέcου — θηcόμενα (**10**) *om* Bb || **15** Τέλος — ῥημάτων *om* C

[Testim. ex *ΣE*] **7—10** *futurum primum medii habent* Σ^{χ} *904, 18 g et* E^{g}

GEORGII CHOEROBOSCI

DIACONI. ET OECVMENICI MAGISTRI

PROLEGOMENA ET SCHOLIA

IN

THEODOSII ALEXANDRINI

CANONES ISAGOGICOS

DE

FLEXIONE NOMINVM

SVBSCRIPTIS

DISCREPANTIIS SCRIPTVRAE CODICVM

p. 1 g

Προλεγόμενα τῶν Θεοδοσίου ὀνοματικῶν κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Χοιροβοσκοῦ.

Ἐπειδὴ ὁ Θεοδόσιος ἐν συντόμῳ παραδίδωσιν ἡμῖν τοὺς κανόνας, μάθωμεν καὶ ἡμεῖς ἐν συντόμῳ τὰ προλεγόμενα τῶν κανόνων. Σκοπὸν ἔχει ὁ τεχνικὸς περὶ κλίσεως ὀνομάτων διαλαβεῖν· τὸ δὲ εἰδέναι τὴν κλίσιν τῶν ὀνομάτων χρήσιμόν ἐστιν εἰς τὸ μήτε βαρβαρίζειν μήτε σολοικίζειν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἄλλο τὸ βαρβαρίζειν καὶ ἄλλο τὸ σολοικίζειν· βαρβαρίζειν μὲν οὖν ἐστι τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, εἴτε περὶ τόνον εἴτε περὶ γραφὴν εἴτε περὶ κλίσιν εἴτε περὶ χρόνον εἴτε περὶ πνεῦμα· καὶ περὶ τόνον μέν, ὡς ὅταν τις τὸ ἄνθρωπος ὀφείλων προπαροξῦναι ὀξύνῃ καὶ εἴπῃ ἀνθρωπός· περὶ γραφὴν δέ, ὡς ὅταν τις τὸ Λάχης ὀφείλων γράψαι διὰ τοῦ η̄ γράψῃ αὐτὸ διὰ τοῦ ῑ· περὶ κλίσιν δέ, ὡς ὅταν τις τὸ Αἴας Αἴου κλίνῃ ὀφείλων Αἴαντος κλῖναι· περὶ χρόνον δέ, ὡς ὅταν τις τοῦ Αἴας τὸ ᾱς̄ συστείλῃ ὀφείλων ἐκτεῖναι αὐτό· περὶ πνεῦμα δέ, ὡς ὅταν τις τὴν ὑπό πρόθεσιν ψιλώσῃ ὀφείλων αὐτὴν δασῦναι. Σολοικίζειν δέ ἐστι τὸ περὶ τὴν σύνταξιν καὶ τὴν φράσιν ἁμαρτάνειν, τουτέστιν ἑκάστης λέξεως καθ' ἑαυτὴν κειμένης καλῶς

[Discr. scr. ex NCVP] **1** Προλεγόμενα — Χοιροβοσκοῦ (**4**) NC, Γεωργίου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος. μεγάλου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου. ἑρμηνεία εἴς τε τὰ προλεγόμενα καὶ εἰς τοὺς εἰσαγωγικοὺς κανόνας Θεοδοσίου γραμματικοῦ τοῦ Ἀλεξανδρέως V, Προλεγόμενα τῶν Θεοδοσίου κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου διακόνου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου P ‖ **5** *in marg. add* πράξις πρώτη N[1] | Ἐπειδὴ — κανόνων (**6**) NC, ἐπειδὴ κανόνων εἰσαγωγικῶν μέλλομεν ἄρχεσθαι, ἐν ἐπιτομῇ δὲ τούτους παραδίδωσιν ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος, τί ἐστι κανὼν μάθωμεν (μάθ. τί ἐστι κ. P), καὶ τί ἐστιν εἰσαγωγή, καὶ τί ἐστιν ἐπιτομή. κανὼν τοίνυν ἐστὶ λόγος ἔντεχνος ἀπευθύνων ὁμοιότητι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῆς λέξεως, τουτέστι λόγος μετὰ τέχνης διὰ τῶν ὁμοίων ἐπ' (ἀπ' P) εὐθείας ἄγων ἢ ἐλέγχων πρὸς τὰ πλείονα τὸ διεστραμμένον καὶ ἡμαρτημένον τῆς λέξεως· τὰ γὰρ πλείονα τῶν ἐλαττόνων κανόνες. εἰσαγωγὴ δέ ἐστιν ὁδήγησις τῶν λόγων ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζω. ἐπιτομὴ δέ ἐστι σύντομος τῶν κεφαλαίων παράδοσις. Μέλλοντες οὖν ἐπιτομὴν ποιεῖσθαι τῶν κανόνων τοῦ ὀνόματος, εὔλογον ἡγούμεθα πρὸ τοῦ παραδοῦναι τοὺς κανόνας αὐτοὺς ὀλίγα τινὰ ὡς (ὡς *om* P) ἐν συντάξει (τάξει P) προλεγομένων εἰπεῖν VP ‖ **6—104, 11** (σολοικίζειν)] *de horum versuum quales in* NCVP *leguntur forma cfr. praefat. cap. Xa*

ἐχούсηс, ἐν δὲ τῇ сυντάξει καὶ τῇ φράсει ἀτάκτωс καὶ ἀνακολούθωс παραλαμβανομένηс, ὡс ἐπὶ τοῦ «ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχοс ἔπεсεν» ἀντὶ τοῦ «ἐμοῦ περιπατοῦντοс ὁ τοῖχοс ἔπεсεν»· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἑκάсτη λέξιс καθ' ἑαυτὴν οὖсα καλῶс νοεῖται, ἀλλ' ἐν τῇ сυντάξει ἀτάκτωс 2 g
καὶ ἀνακολούθωс παραλαμβάνονται· ὅθεν καὶ сολοικιсμὸс λέγεται, οἱονεὶ τοῦ сώου λόγου αἰκιсμόс, ἤγουν ὕβριс τοῦ ὁλοκλήρου λόγου. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τούτοιс.

Ἄξιον δέ ἐсτι ζητῆсαι, εἴπερ сολοικιсμὸс τὸ περὶ τὴν сύνταξιν καὶ τὴν φράсιν ἁμαρτάνειν ἐсτί, τὸ δὲ περὶ τὴν κλίсιν ἁμάρτημα βαρβαριсμοῦ ἐсτιν ἴδιον, πῶс λέγομεν τὴν κλίсιν τῶν ὀνομάτων сυμβάλλεсθαι ἡμῖν καὶ εἰс τὸ μὴ сολοικίζειν. Ἔсτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι εἰ μὴ πρότερόν τιс μάθῃ τὴν κλίсιν τοῦ ὀνόματοс καὶ τὴν κλίсιν τοῦ ῥήματοс καὶ ἁπλῶс εἰπεῖν ἑκάсτου μέρουс λόγου τὰ ἴδια, οὐ δύναται γνῶναι τὴν сύνταξιν τὴν ἐκ τούτων сυνεсτηκυῖαν· τούτου οὖν χάριν λέγομεν τὴν κλίсιν τοῦ ὀνόματοс сυμβάλλεсθαι ἡμῖν καὶ εἰс τὸ μὴ сολοικίζειν· εἰ γὰρ εἰс τὴν сύνταξιν сυμβάλλεται ἡμῖν, δηλονότι καὶ εἰс τὸ μὴ сολοικίζειν сυμβάλλεται· ὡс γὰρ ἐμάθομεν τὸ περὶ τὴν сύνταξιν ἁμάρτημα сολοικιсμοῦ ἐсτιν ἴδιον. Ἐν οἷс сὺν θεῷ καὶ ἡ παροῦсα πρᾶξιс.

Τούτων οὕτωс ἐχόντων δεῖ γινώсκειν, ὅτι ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰсίν, ὄνομα ῥῆμα μετοχὴ ἄρθρον ἀντωνυμία πρόθεсιс ἐπίρρημα καὶ сύνδεсμοс. Πρὸ τούτου δὲ διάφοροι δόξαι γεγόναсιν· οἱ μὲν γὰρ δύο μόνα μέρη τοῦ λόγου εἶναι ἔλεγον, οἱ δὲ πέντε, οἱ δὲ ὀκτώ, οἱ δὲ ἐννέα, οἱ δὲ δέκα, οἱ δὲ ἕνδεκα, οἱ δὲ ἀκριβέсτερον δοξάсαντεс ὀκτὼ μόνα τὰ μέρη τοῦ λόγου λέγουсιν εἶναι, ἅπερ καὶ εἴπομεν. [Ἐν δὲ τούτοιс κατὰ Πλάτωνα ἔχομεν сὺν θεῷ γνῶναι, πῶс λέγουсιν οἱ δοξάсαντεс ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου.] Καὶ ἄξιόν ἐсτι ζητῆсαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰсὶ καὶ μὴ πλείονα ἢ ἐλάττονα· καὶ ἔсτιν εἰπεῖν, διὰ τοῦτο ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου εἰсίν, ἐπειδὴ καὶ τέссαρα μέρη τῆс γραμματικῆс εἰсι καὶ τέссαρα ὄργανα· μέρη μὲν ἀναγνωсτικὸν ἐξηγητικὸν διορθωτικὸν καὶ κριτικόν, ὄργανα δὲ γλωссηματικὸν ἱсτορικὸν μετρικὸν καὶ τεχνικόν· ἐκ τῶν τεссάρων οὖν τούτων μερῶν καὶ τῶν τεссάρων ὀργάνων сυνίсταται ἡ γραμματική, καὶ τούτου χάριν ὀκτώ εἰсι τὰ μέρη τοῦ λόγου.

Τούτων οὕτωс ἐχόντων τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα προτερεύουсι τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου· τὰ γὰρ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου εἰс χρείαν τοῦ ὀνόματοс καὶ τοῦ ῥήματοс ἐπενοήθηсαν· τὰ δὲ εἰс χρείαν τινῶν ἐπι- 3 g
νοούμενα δεύτερα ὑπάρχουсιν ἐκείνων ὧν χάριν ἐπενοήθηсαν· οἷον εἰс χρείαν τοῦ βαсιλέωс ἐπενοήθηсαν οἱ ἄρχοντεс καὶ τὴν πρώτην τάξιν

[Dɪscʀ. sᴄʀ. ᴇx NCVP] **8** τὸ сολοικ. NC ‖ **19** *in marg.* πρᾶξιс β̄ N²P ‖ **22** οἱ δὲ πέντε *om* V ‖ **23** οἱ δὲ δέκα *om* V | δοξάсαντεс VP, ἐξετάсαντεс *et supra* δοξα N¹, ἐξετάсαντεс C ‖ **24** Ἐν — λόγου (**26**) *om* VP ‖ **26** ποῖαν N ‖ **30** γλωссιμαντικὸν N ‖ **31** ἐκ τῶν — γραμματική (**32**) V, ἐκ τούτων (δὲ τῶν τεссάρων μερῶν *add* P) сυνίсταται ἡ γραμματικὴ καὶ τῶν δ̄ ὀργάνων NCP ‖ **32** καὶ τούτου χάριν VP, διὰ τοῦτο καὶ NC ‖ **33** τὰ *om* NC ‖ **37** ἐπενοήθη NC

φέρειν οὐ δύνανται, καὶ πάλιν τὸ ἱμάτιον τὸ εἰς χρείαν τινὸς ἐπινοηθὲν δεύτερόν ἐστιν οὕτινος χάριν ἐπενοήθη. Τὸ δὲ ὄνομα προτερεύει τοῦ ῥήματος, ἐπειδὴ τὸ μὲν ὄνομα οὐσίας ἐστὶ σημαντικόν, τὸ δὲ ῥῆμα συμβεβηκότος, αἱ δὲ οὐσίαι προτερεύουσι τῶν συμβεβηκότων· καὶ γὰρ ὁ Σωκράτης προτερεύει τοῦ γράφειν αὐτὸν καὶ τοῦ τύπτειν· εἰκότως οὖν καὶ τὸ ὄνομα ὡς σημαντικὸν ὑπάρχον τῆς οὐσίας προτερεύει τοῦ ῥήματος τοῦ σημαντικοῦ ὑπάρχοντος συμβεβηκότος. Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον προτερεύει τὸ ὄνομα τοῦ ῥήματος, ὅτι τὸ μὲν ὄνομα συναναιρεῖ τὸ δὲ ῥῆμα συναναιρεῖται· καὶ γὰρ ἀναιρουμένου Σωκράτους συναναιρεῖται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ τὸ τύπτειν· τὰ δὲ συναναιροῦντα προτερεύουσι τῶν συναναιρουμένων· οἷον τὸ καθόλου φυτὸν προτερεύει τῆς ἐλαίας· καὶ γὰρ ἀναιρουμένου τοῦ καθόλου φυτοῦ συναναιρεῖται καὶ ἡ ἐλαία, μὴ ὄντος γὰρ φυτοῦ πῶς δύναται εἶναι ἡ ἐλαία; τῆς δὲ ἐλαίας ἀναιρουμένης οὐκ ἀναιρεῖται τὸ καθόλου φυτόν, εἰσὶ γὰρ ἄλλα φυτὰ παρὰ τὴν ἐλαίαν, οἷον ἄμπελος συκῆ καὶ τὰ τοιαῦτα· οὕτως οὖν καὶ τῆς οὐσίας ἀναιρουμένης συναναιρεῖται καὶ τὰ συμβεβηκότα — καὶ γὰρ ἀναιρουμένου Σωκράτους συναναιρεῖται καὶ τὸ γράφειν αὐτὸν καὶ τὸ τύπτειν — τῶν δὲ συμβεβηκότων ἀναιρουμένων οὐκ ἀναιρεῖται ἡ οὐσία· δύναται γὰρ ὁ Σωκράτης ἠρεμεῖν καὶ μήτε γράφειν μήτε τύπτειν. Ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν, ὅτι τὸ ὄνομα προτερεύει τοῦ ῥήματος· ἐν οἷς ἡ πρᾶξίς ἐστιν.

Ἔλθωμεν οὖν ἀκολούθως καὶ εἴπωμεν, τί ἐστιν ὄνομα, τουτέστι τὸν ὅρον τοῦ ὀνόματος. Ὄνομα τοίνυν ἐστὶ μέρος λόγου πτωτικὸν ἑκάστου τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων κοινὴν ἢ ἰδίαν οὐσίαν ἀπονέμον. «Μέρος λόγου» πρόσκειται, ἐπειδὴ ἔχομεν ὅτι μέρη τοῦ λόγου εἰσὶν ὀκτώ, τὸ δὲ ὄνομα ἓν ἐκ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου
4 g ἐστί· «πτωτικὸν» δὲ τὸ πτώσεις ἐπιδεχόμενον· ἔχει γὰρ τὸ ὄνομα πτώσεις, οἷον ὀρθὴν γενικὴν δοτικὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν. «Ἑκάστου τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων»· ὑποκείμενα καλοῦσιν οἱ γραμματικοὶ τὰ ὄντα καὶ ὑπάρχοντα, σώματα δὲ τὰ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει, οἷον λίθος ξύλον ἄνθρωπος καὶ τὰ τοιαῦτα· δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι αἰσθήσεις εἰσὶ πέντε, ὅρασις ὄσφρησις ἀκοὴ γεῦσις καὶ ἁφή· τὰ οὖν ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει καλοῦσι σώματα, πράγματα δὲ καλοῦσι τὰ ὑποπίπτοντα μόνῳ τῷ νῷ, οἷον ῥητορικὴ γραμματικὴ καὶ τὰ τοιαῦτα· ταῦτα γὰρ οὐδεμιᾷ τῶν αἰσθήσεων ὑποπίπτουσιν ἀλλὰ μόνῳ τῷ νῷ, οὐδὲ γάρ εἰσιν αἰσθητὰ ἀλλὰ νοητά. «Κοινὴν ἢ ἰδίαν οὐσίαν»· κοινὴν δὲ οὐσίαν λέγομεν τὴν κατὰ πολλῶν τιθεμένην, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄνθρωπος

[Discr. scr. ex NCVP] **2** οὕτινος N ‖ **15** συκὴ NP | οὕτως — σημαινόμενον (**107, 34** *adnot.*) *om* P *duobus excisis foliis*

[Discr. scr. ex NCV] **20** μὲν *om* NC ‖ **21** *post* ῥήματος *add*: περὶ δὲ τῆς τάξεως τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ, εἰ θεῷ φίλον, μαθησόμεθα V ‖ **22** *in marg.* πρᾶξις ȳ. ὅρα N ‖ **23** ὅρον VC, ὁρισμὸν N ‖ **25** ἀπονέμον *cfr. Apollon. synt. 103, 13 sqq.*] σημαῖνον NV, σημαῖνον *et supra scr.* ἀπονέμον C[1] ‖ **30** σώματα — τοιαῦτα (**31**) *om* V

ἵππος ἐλαία, ἰδίαν δὲ τὴν καθ' ἑνὸς παραλαμβανομένην, οἷός ἐστι Cωκράτης Πλάτων, ταῦτα γὰρ ἰδίαν οὐςίαν cημαίνουςιν· «ἀπονέμον» δὲ τὸ παρέχον ἐςτίν. Δεῖ δὲ γινώςκειν ὅτι τινές, ὧν ἔςτιν ὁ Φιλόπονος καὶ ὁ Ῥωμανὸς ὁ τούτου διδάςκαλος, «ποιότητα» λέγουςιν ἐν τῷ ὅρῳ ἀντὶ τοῦ «οὐςίαν», οἷον «ὄνομά ἐςτι μέρος λόγου πτωτικὸν ἑκάςτου τῶν ὑποκειμένων cωμάτων ἢ πραγμάτων κοινὴν ἢ ἰδίαν ποιότητα ἀπονέμον», ἐπειδὴ καὶ ἡ ποιότης ἐν οὐςίᾳ θεωρεῖται· καὶ ἰςτέον ὅτι οὐςία μέν ἐςτιν ἡ αὐθυπόςτατος ὕπαρξις, οἷον ἄνθρωπος ἵππος καὶ τὰ τοιαῦτα, ποιότης δὲ αὐτὸ τὸ ποιόν, οἷον τὸ λευκὸν τὸ ξανθὸν τὸ μέλαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁ δὲ «ἤ» ςύνδεςμος ὁ κείμενος ἐν τῷ ὅρῳ παραδιαζευκτικός ἐςτιν· ἰςοδυναμεῖ δὲ ὁ παραδιαζευκτικὸς τῷ ἤ τῷ διαζευκτικῷ καὶ τῷ καί ςυνδέςμῳ τῷ ςυμπλεκτικῷ. [Δεῖ γὰρ γινώςκειν ὅτι ψιλούμενον καὶ ὀξυνόμενον cημαίνει πέντε· ςύνδεςμον διαζευκτικόν, τὸν τὰ ἐναντία τῇ ςυντάξει διϊςτῶντα, οἷον «ἢ ζῇ ἢ τέθνηκεν, ἢ νύξ ἐςτιν ἢ ἡμέρα»· ταῦτα γὰρ παραλαμβάνεςθαι ὁμοῦ ἀδύνατον ὡς ἕν τι διΐςτηςιν ὁ ἤ ςύνδεςμος· καὶ ςύνδεςμον παραδιαζευκτικόν, τὸν ἐν τοῖς δυναμένοις ὁμοῦ εἶναι καταγινόμενον καὶ τὸν διάφορα πράγματα τιθέντα καὶ μηδέτερον ἐν τῇ αἰτήςει διαιροῦντα, ὡς καὶ Ὅμηρος ⟨Ξ 108⟩ ἢ νέος ἠὲ παλαιός, τουτέςτι ςυμβουλευςάτω ἢ νέος καὶ μὴ παλαιός, ἢ παλαιὸς καὶ μὴ νέος, ἢ καὶ νέος καὶ παλαιός· καὶ διαςαφητικόν, τὸν αἱρούμενον ἓν δύο προτεθέντων, οἷον ⟨Greg. Naz. III p. 968, 1 ed. Migne⟩ θέλω τύχης cταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον, ὃς καὶ τὸν περ προςλαμβάνει, οἷον «πλουτεῖν ἐθέλω ἤπερ πένεςθαι»· διαςαφεῖ γὰρ τὸ ἕτερον ὅπερ αἱρεῖται, ὡς ἐν τῷ ποιητῇ ⟨Α 117⟩ βούλομ' ἐγὼ λαὸν cῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέςθαι· καὶ ἀντωνυμίαν παράγωγον τρίτου προςώπου, καὶ τὸν καταγινόμενον ἐν τοῖς μαχομένοις καὶ μὴ δυναμένοις ὁμοῦ εἶναι.] Καὶ ὁ μὲν διαζευκτικὸς ἐν τοῖς μαχομένοις καὶ μὴ δυναμένοις εἶναι ὁμοῦ θέλει καταγίνεςθαι, οἷον «ἢ ζῇ ἢ τέθνηκεν, ἢ νύξ ἐςτιν ἢ ἡμέρα, ἢ κάθημαι ἢ ἵςταμαι»· ἰδοὺ ἐνταῦθα διαζευκτικός ἐςτι, ταῦτα γὰρ ὁμοῦ παραλαμβάνεςθαι ἀδύνατον· ὁ δὲ παραδιαζευκτικὸς ἐν τοῖς δυναμένοις ὁμοῦ εἶναι καταγίνεται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Ξ 108⟩ ἢ νέος ἠὲ παλαιός, τουτέςτι ςυμβουλευςάτω ἢ νέος καὶ μὴ παλαιός, ἢ παλαιὸς καὶ μὴ νέος, ἢ καὶ νέος καὶ παλαιός. Οὕτως οὖν ἐνταῦθα «κοινὴν ἢ ἰδίαν» ἀντὶ τοῦ κοινὴν καὶ μὴ ἰδίαν, ἢ ἰδίαν καὶ μὴ κοινήν, ἢ ⟨καὶ⟩ κοινὴν καὶ ἰδίαν. Ταῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ ὅρου· ἐν οἷς cὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

[Discr. scr. ex NCV] **1** ἐλαῖα NC, *om* V ‖ **4** ποιότητα NC (*cfr. Bekk. AG II 843, 7*), ἰδιότητα V ‖ **11** ὁ παραδ. — ςυμπλεκτ. (**12**) NC, καὶ τῷ ἢ τῷ διαζευκτικῷ V ‖ **12** Δεῖ — εἶναι (**27**) *om* V ‖ **18** μηδέτερον (*coll. AO I 188, 31*)] μηδὲν ἕτερον NC ‖ **19** ἠὲ] ἢ NC ‖ **21** προτεθέντων *KSKontos*, προτεθῆναι NC ‖ **22** θέλω — πίθον] *cfr. apophthegm. collect. a CWachsmuthio ad salut. XXXVI philolog. conventum editae p. 6* | ⁚ *supra* ὃς *add* ὁμοῦ N¹C¹ ‖ **24** αἱρεῖται *PEgenolffus*, διαιρεῖται NC ‖ **25** cῶον NC ‖ **29** ἐςτιν *om* N ‖ **31** ἐν τοῖς μαχομένοις καὶ δυναμένοις V ‖ **32** ἠὲ V, ἢ NC ‖ **34** ἀντὶ — καὶ ἰδίαν (**35**) *om* V ‖ **35** καὶ *ante* κοινὴν *add Egenolffus*

Εἰπόντες οὖν τὸν ὅρον τοῦ ὀνόματος ἔλθωμεν ἀκολούθως καὶ εἴπωμεν τὰ παρεπόμενα αὐτῶν. Παρέπονται τοίνυν τῷ ὀνόματι πέντε, γένη εἴδη σχήματα ἀριθμοὶ πτώσεις. Γένη μὲν οὖν εἰσι τρία, ἀρσενικὸν θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον· καὶ ἀρσενικὸν μὲν οὖν ἐστιν οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ ὁ, οἷον ὁ Σωκράτης· θηλυκὸν δὲ οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ ἡ, οἷον ἡ Ἑλένη· οὐδέτερον δὲ οὗ προτάσσεται κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶσιν ἄρθρον τὸ τό, οἷον τὸ βῆμα· οὐδὲ γὰρ δεχόμεθα τοὺς λέγοντας ἀρσενικὸν μὲν εἶναι τὸ σπέρματος ἀποβλητικόν, θηλυκὸν δὲ τὸ σπέρματος δεκτικόν, οὐδέτερον δὲ τὸ μήτε σπέρματος ἀποβλητικὸν μήτε σπέρματος δεκτικόν· ἰδοὺ γὰρ ὁ οἶκος ἀρσενικόν ἐστι καὶ οὐκ ἔστι σπέρματος ἀποβλητικόν, καὶ πάλιν ἡ αὐλὴ θηλυκόν ἐστι καὶ οὐκ ἔστι σπέρματος δεκτικόν· ὁμοίως καὶ τὸ γύναιον οὐδέτερόν ἐστι καὶ ὅμως σπέρματος δεκτικόν ἐστιν· καλῶς οὖν ἔχει ἡ ἀνωτέρα παραφυλακή, τουτέστι τὸ ἐκ τοῦ ἄρθρου γινώσκεσθαι αὐτά.

Τινὲς δὲ προστιθέασι τούτοις τοῖς τρισὶ γένεσι καὶ ἄλλα δύο γένη, κοινόν τε καὶ ἐπίκοινον. Καὶ κοινὸν μέν ἐστι τὸ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόμενον μετὰ διαφόρου ἄρθρου, οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος, ὁ κύων καὶ ἡ κύων· ἐπίκοινον δέ ἐστιν ὅπερ ἢ μόνως θηλυκῶς ἢ μόνως ἀρσενικῶς λέγεται, ἐπικρατοῦντος μέντοι τοῦ ἑνὸς γένους, οἷον ἡ χελιδὼν ὁ ἀετός ἡ κορώνη· καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐκεῖνα καλοῦσι κοινά, ὅσα ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως πᾶσίν εἰσιν ἐγνωσμένα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκά εἰσιν, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ κυνὸς καὶ τῶν τοιούτων· ἐπίκοινα δὲ καλοῦσιν, ὅσα ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως οὐκ εἰσὶ πᾶσιν ἐγνωσμένα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκά εἰσιν, ὡς ἐπὶ περιστερᾶς καὶ χελιδόνος καὶ ἀετοῦ καὶ τῶν τοιούτων· ταῦτα γὰρ ἢ ἀπὸ κεφαλῆς γνωρίζονται ἢ ἀπὸ ῥάμφους ἢ ἀπὸ ἄλλων τινῶν, καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως, κατά τε τὸ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκόν· ἡ χελιδὼν γὰρ καὶ ἡ κορώνη μόνως λέγομεν θηλυκόν, καὶ ὁ ἀετός μόνως λέγομεν ἀρσενικόν. Οὐ δεχόμεθα δὲ ταῦτα δύο ἕτερα γένη εἶναι παρὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον, ἐπειδὴ οὔτε φωνὴν ἰδίαν ἔχουσιν οὔτε σημασίαν· τούτων γὰρ τὸ σημαινόμενον ἢ ἀρσενικόν ἐστιν ἢ θηλυκόν, καὶ ἡ φωνὴ ὁμοίως ἢ ἀρσενική ἐστιν ἢ θηλυκή, καὶ τὰ ἄρθρα ὁμοίως ἢ ἀρσενικὰ ἢ θηλυκά εἰσιν· ἐπειδὴ οὖν οὐδὲν ἔχουσιν ἴδιον, ἀλλὰ παραλαμβάνονται ἐκ τῶν ἄλλων γενῶν, οὐ δυνάμεθα ταῦτα λέγειν ἴδια γένη παρὰ τὸ ἀρσενικὸν θηλυκὸν οὐδέτερον, ἀλλ' οὔτε δὲ πᾶσίν εἰσιν ἐγνωσμένα.

[Discr. scr. ex NCV] **1** *in marg.* πραξ. δ̄ N² ‖ **3** *post* πτώσεις *add* V(P) *ea quae leguntur p. 108, 5* (Δεῖ) — *30* ‖ **30** Οὐ δεχόμεθα δὲ V, ἐρχόμεθα οὖν NC ‖ **31** ἐπειδὴ — σημασίαν (**32**) *unus* V, *40 fere litt. vac. spat.* NC ‖ **34** *post* θηλυκά εἰσιν *add:* ἐὰν γὰρ εἴπω ὁ ἄνθρωπος, κατὰ πάντα ἀρσενικόν ἐστι, κατά τε τὸ σημαινόμενον (*hic iterum incipit* P) καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὸ ἄρθρον· ἐὰν δὲ εἴπω ἡ ἄνθρωπος, κατὰ πάντα θηλυκόν ἐστιν VP

[Discr. scr. in NCVP] **36** ἀλλ' — ἐγνωσμένα NC, ταῦτα μὲν περὶ τῶν γενῶν VP

Εἴδη δέ εἰσι δύο, πρωτότυπον καὶ παράγωγον· καὶ πρωτότυπον μὲν οὖν ἐστι τὸ κατὰ τὴν πρώτην θέσιν λεχθέν, οἷον γῆ, παράγωγον δὲ τὸ ἀφ' ἑτέρου τὴν γένεσιν ἐσχηκός, οἷον γαιήϊος· καὶ ἔοικε τὸ μὲν πρωτότυπον τῷ πρωτοπλάστῳ ἀνθρώπῳ, τὸ δὲ παράγωγον τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρωτοπλάστου γενομένοις. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ὁ μὲν 7 g Διονύσιος τὰ γένη προέταξε τῶν εἰδῶν, οἷον γένη εἴδη, κατὰ μίμησιν τοῦ γένους καὶ εἴδους τοῦ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων τὰ γένη προτάττονται τῶν εἰδῶν· τὸ γὰρ ζῷον γένος ὂν ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ κυνὸς προτάττεται αὐτῶν, ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ διαιροῦνται· κατὰ μίμησιν οὖν ἐκείνων, φημὶ δὴ τοῦ γένους καὶ τοῦ εἴδους τῶν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, καὶ τὰ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς γένη, φημὶ δὴ τὸ ἀρσενικὸν θηλυκὸν οὐδέτερον, προέταξεν ὁ Διονύσιος τῶν εἰδῶν, φημὶ δὴ τοῦ πρωτοτύπου καὶ παραγώγου. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλώνιον καὶ Ἡρωδιανὸν καὶ Ῥωμανὸν τὰ εἴδη προτάττουσι τῶν γενῶν, οἷον εἴδη γένη, ἐπειδὴ ὅπου μὲν γένος ἐκεῖ πάντως καὶ εἶδος ἔστι παρὰ τοῖς γραμματικοῖς, ὅπου δὲ εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ ἐν τοῖς ὀνόμασιν εἰσὶ γένη, ἀρσενικὸν θηλυκὸν οὐδέτερον, ἀλλὰ καὶ εἴδη, πρωτότυπον καὶ παράγωγον· [οἷον ἄρδω, ἀρδεύω· ὅπου δὲ εἶδος, οὐ πάντως καὶ γένος ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ] ἐν δὲ τοῖς ῥήμασιν εἰσὶν εἴδη, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, οἷον ἄρδω ἀρδεύῳ, καὶ οὐκ ἔστι γένη· οὐδὲ γὰρ ἔχει τὸ ῥῆμα ἀρσενικὸν θηλυκὸν καὶ οὐδέτερον· πάλιν ἐν τοῖς ἐπιρρήμασιν ἔστιν εἴδη, πρωτότυπον καὶ παράγωγον, οἷον ἐγγύς ἐγγύθεν, καὶ οὐκ εἰσὶ γένη· οὐδὲ γὰρ ἔχει τὰ ἐπιρρήματα ἀρσενικὸν θηλυκὸν οὐδέτερον· ἐπειδὴ οὖν ὅπου μὲν εἶδος οὐ πάντως καὶ γένος ἔστι παρὰ τοῖς γραμματικοῖς, ὅπου δὲ γένος ἐκεῖ πάντως καὶ εἶδος, τούτου χάριν προτερεύουσι τὰ εἴδη τῶν γενῶν. Πρόσκειται «παρὰ τοῖς γραμματικοῖς», ἐπειδὴ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὅπου γένος ἐκεῖ πάντως καὶ εἶδος, καὶ ὅπου εἶδος ἐκεῖ πάντως καὶ γένος ἔστιν· ἰδοὺ γὰρ τὸ ζῷον γένος ὂν ἀνθρώπου καὶ ἵππου καὶ κυνὸς καὶ τῶν τοιούτων ἔχει εἴδη, φημὶ δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα πάλιν εἴδη ὄντα ἔχουσι γένος, φημὶ δὴ τὸ ζῷον. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰδῶν.

Σχήματα δέ εἰσι τρία, ἁπλοῦν σύνθετον παρασύνθετον· καὶ ἁπλοῦν μέν ἐστι τὸ μὴ ἐκ διαφόρων λέξεων ἀλλ' ἐκ μιᾶς λέξεως συγκείμενον,

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** *ante* Εἴδη *in contextu add* πρᾶξις ε̅. περὶ εἰδῶν N¹ C¹ | εἰσι *om* NC ‖ **3** γαιήϊος NC, γήϊνος VP ‖ **5** Δεῖ — ζῷον (**30**) *post* πτώσεις (*107, 3*) *transp.* V (P) ‖ **6** Διονύσιος] *cfr. Dion. Thr. p. 24, 6* (*Uhl.*)

[Discr. scr. ex NCV] **8** γένος ζῶον N ‖ **9** κυνὸς V, κυνῶν NC; *item v. 29* ‖ **10** οὖν *om* NC ‖ **15** πάντως *om* NC | παρὰ τοῖς γραμμ. *om* V ‖ **16** γὰρ V, γοῦν NC ‖ **18** οἷον — ἰδοὺ γὰρ (**19**) *om* V ‖ **19** δὲ *om* NC ‖ **20** *post* ἀρδεύω *add* ἄρχω ἀρχεύω V ‖ **21** ἀρσενικὸν — οὐδέτερον NC, ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν V ‖ **29** ἔχει V, ἔχουσιν NC | δὴ ταῦτα V, διαταῦτα N, διὰ ταῦτα C ‖ **30** τὸ *om* N

[Discr. scr. ex NCVP] **32** *in marg. add* περὶ σχημάτων N¹C¹, πρᾶξις δ'. περὶ σχημάτων P

8 g οἷον Μέμνων· σύνθετον δέ ἐστι τὸ ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων λέξεων γινόμενον, ἐκ δύο μέν, οἷον Ἀγαμέμνων, παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μένειν, καὶ τὸ Μενέλαος, παρὰ τὸ μένειν γὰρ καὶ τὸ λαός· ἀπὸ δὲ πλειόνων, οἷον πεντεκαίδεκα· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τριῶν σύγκειται λέξεων, ἀπὸ γὰρ τοῦ πέντε ἀριθμοῦ καὶ τοῦ καί συνδέσμου καὶ τοῦ δέκα ἀριθμοῦ· παρασύνθετον δέ ἐστι τὸ ἀπὸ συνθέτου παραγόμενον μὴ μέντοι προσλαμβάνον ἑτέραν λέξιν, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνων συνθέτου Ἀγαμεμνόνειος παρασύνθετον, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀρίσταρχος συνθέτου Ἀριστάρχειος παρασύνθετον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄριστος καὶ τοῦ ἄρχω ἐστίν· καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ Ἀτρεύς συνθέτου Ἀτρείδης παρασύνθετον [καὶ Ἀγαμέμνων Ἀγαμεμνονίδης, καὶ Ἀτρεύς Ἀτρείδης]· ἔστι δὲ τὸ Ἀτρεύς σύνθετον παρὰ τὸ ᾱ στερητικὸν καὶ τὸ τρεῖν τὸ σημαῖνον τὸ φοβεῖσθαι, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ φοβεῖσθαι. Πρόσκειται «μὴ μέντοι προσλαμβάνον ἑτέραν λέξιν», ἐπειδὴ ἐὰν προσλάβῃ ἑτέραν λέξιν οὐκέτι παρασύνθετον καλεῖται ἀλλ' ἔτι μένει σύνθετον, ὡς ἐπὶ τοῦ συνήγορος εὐσυνήγορος, σύμβουλος εὐσύμβουλος, κένταυρος ἱπποκένταυρος· ἔστι δὲ τὸ κένταυρος σύνθετον παρὰ τὸ κεντᾶν τὴν αὖραν, ἤγουν τὴν πνοήν· φασὶ γὰρ ὅτι ὁ Ἰξίων τῆς Ἥρας ὁμοιωθείσης νεφέλῃ συνεγένετο αὐτῇ, ἐξ ἧς ἐτέχθησαν οἱ κένταυροι. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ σχημάτων.

Ἀριθμοί εἰσι τρεῖς, ἑνικὸς δυϊκὸς καὶ πληθυντικός· καὶ ἑνικὸς μέν ἐστιν ὁ ἕν τι σημαίνων, οἷον Αἴας· δυϊκὸς δὲ ὁ δύο σημαίνων, οἷον Αἴαντε· πληθυντικὸς δὲ ὁ τρεῖς ἢ πλείονας σημαίνων, οἷον Αἴαντες· ἀρχὴ γὰρ πλήθους ὁ τρεῖς ἀριθμός ἐστιν.

Περὶ τῶν πτώσεων τοίνυν θέλομεν διαλαβεῖν· ἡ γὰρ ἀκολουθία τοῦτο ἀπαιτεῖ. Ἰστέον δὲ ὅτι πτώσεις ὀνομάτων εἰσὶ πέντε, ὀρθὴ γενικὴ δοτικὴ αἰτιατικὴ καὶ κλητική· πτώσεις δὲ πέντε οὐ κυρίως ἀλλὰ καταχρηστικῶς· ἡ γὰρ εὐθεῖα οὐκ ἔστι κυρίως πτῶσις ἀλλὰ καταχρηστι-
9 g κῶς. Καὶ λέγουσί τινες, ναί, καὶ ἡ εὐθεῖα κυρίως ἐστὶ πτῶσις· καθὸ μὲν γάρ, φασίν, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ περιέχοντος ἑκάστην λέξιν ὀνόματος, κατὰ τοῦτο πτῶσις λέγεται, καθὸ δὲ πεσοῦσα ὀρθῶς ἔπεσε, κατὰ τοῦτο ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα καλεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ γραφεῖον τὸ ὀρθῶς πίπτον ὀρθὸν καλεῖται· ἤ, ὅπερ βέλτιόν ἐστιν εἰπεῖν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν κύβων· ταῦτα γὰρ ὡς ἂν πέσωσιν ὀρθῶς πίπτουσιν. Ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτούς, ὅτι οὐ δύναται ἡ εὐθεῖα κυρίως

[Discr. scr. ex NCVP] **2** *post* γινόμενον *add* καὶ ἓν σῶμα (σῶμα *om* P) ἀποτελούμενον VP ‖ **6** προσλαμβάνων NC ‖ **7** ἀγαμεμνόνιος NC ‖ **8** ἀριστάρχου NC | ἀριστάρχιος NC ‖ **9** παρασύνθ. — τοῦ φοβεῖσθαι (**13**) *om* P ‖ **10** παρασ. — τὸ φοβεῖσθαι (**12**) NC, ἀπὸ γὰρ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρεῖν, ὃ δηλοῖ τὸ φοβεῖσθαι V ‖ **11** τὸ Ἀτρ. C, καὶ Ἀτρ. N ‖ **16** *post* εὐσύμβ. *add* ἀρίσταρχος φιλαρίσταρχος VP ‖ **17** φασὶ — κένταυροι (**19**)] φασὶ γὰρ τὸν Ἰξίονα τῆς Ἥρας ὁμοιωθείσης νεφέλῃ συνεγένετο αὐτῇ, ἐξ ἧς ἐτέχθ. οἱ κέντ. NC, φασὶ γὰρ ὅτι (ὡς P) ὁ Ζεὺς ὁμοιωθεὶς (ὡμ. P) νεφέλῃ συνεγένετο τῇ Ἥρᾳ, κἀκεῖθεν (καὶ ἐκ. P) ἐτ. οἱ κέντ. VP. *cfr. Et. Gud. 314, 43 et 51. Et. M. 503, 50* ‖ **20** *ante* Ἀριθ. *add* περὶ ἀριθμῶν NCVP ‖ **24** *ante* Περὶ *add* περὶ πτώσεων NCV, πρᾶξις ε̅. περὶ πτώσεων P ‖ **33** ὡς ἂν VP, ὡς ἐὰν NC

πτῶcιc εἶναι· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν· αἱ προθέcειc μετὰ τῶν ἀπτώτων καὶ τῶν εὐθειῶν ἐν cυνθέcει εἰcί, μετὰ δὲ τῶν πλαγίων ἐν παραθέcει, δηλονότι χωρὶc εἰ μὴ ἀπὸ εὐθείαc γένοιτο ἡ cύνθεcιc καὶ ἐκεῖθεν ἡ κλίcιc, οἷον Ἀπολλωνίου ὑπὲρ Ἀπολλωνίου, Ἀπολλωνίῳ cὺν Ἀπολλωνίῳ, Ἀπολλώνιον πρὸc Ἀπολλώνιον, ἐμοῦ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμοί cὺν ἐμοί, ἐμέ δι' ἐμέ· ἰδοὺ ἐνταῦθα αἱ προθέcειc μετὰ τῶν πτώcεων, ἀλλὰ χωρίc εἰcιν αἱ προθέcειc· μετὰ δὲ τῶν ἀπτώτων ἐν cυνθέcει εἰcὶν αἱ προθέcειc, τουτέcτιν ἡνωμέναι, οἱονεὶ γράψον κατάγραψον, ἐλθέ περίελθε, κεῖται κατάκειται· ἰδοὺ ταῦτα ἄπτωτά εἰcι, ῥήματα γάρ εἰcι καὶ ἐν cυνθέcει εἰcὶ μετὰ τῶν προθέcεων· καὶ πάλιν ἐγγύc cύνεγγυc, πάλαι πρόπαλαι· ἰδοὺ ταῦτα ἄπτωτα, ἐπιρρήματα γάρ εἰcι, καὶ ἐν cυνθέcει εἰcὶ μετὰ τῶν προθέcεων· ὡcαύτωc καὶ μετὰ τῶν εὐθειῶν ἐν cυνθέcει εἰcὶν αἱ προθέcειc, τουτέcτιν ἡνωμέναι, οἱονεὶ ὁδόc κάθοδοc πάροδοc, ἐργάτηc cυνεργάτηc, οἶκοc cύνοικοc, δοῦλοc cύνδουλοc· ἰδοὺ ἐνταῦθα αἱ προθέcειc μετὰ τῶν εὐθειῶν ἐν cυνθέcει εἰcὶ [καὶ τῆc γενικῆc καὶ δοτικῆc καὶ αἰτιατικῆc] καὶ οὐκ εἰcὶν ἐν παραθέcει. Πρόcκειται ἀνωτέρω «χωρὶc εἰ μὴ ἀπὸ εὐθείαc γένοιτο ἡ cύνθεcιc καὶ ἐκεῖθεν ἡ κλίcιc» διὰ τὸ πάροδοc παρόδου παρόδῳ· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα αἱ προθέcειc μετὰ τῶν πτώcεων ἐν cυνθέcει εἰcίν· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆc πάροδοc εὐθείαc ἐγένετο ἡ cύνθεcιc καὶ ἐκεῖθεν ἡ κλίcιc. Ἐμάθομεν δὲ ὅτι αἱ προθέcειc μετὰ τῶν εὐθειῶν ἐν cυνθέcει εἰcίν· εἰ ἄρα οὖν, ὡc εἴρηται, αἱ προθέcειc μετὰ μὲν τῶν πτώcεων ἐν παραθέcει εἰcί, μετὰ δὲ τῶν ἀπτώτων ἐν cυνθέcει ὡcαύτωc δὲ καὶ μετὰ τῶν εὐθειῶν ἐν cυνθέcει εἰcί, δηλονότι ἡ εὐθεῖα οὐκ ἔcτι πτῶcιc κυρίωc· εἰ γὰρ ἦν κυρίωc πτῶcιc, ἐν παραθέcει εἶχεν εἶναι μετὰ τῶν προθέcεων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, εἰ οὖν οἱ ὅροι τῶν εὐθειῶν εἰcιν, — τί γάρ ἐcτιν ἄνθρωποc ὁριζόμεθα, καὶ οὐχὶ τί ἐcτιν ἀνθρώπου — ἡ δὲ εὐθεῖα, ὡc εἴρηται, οὐκ ἔcτι κυρίωc πτῶcιc, διατί ὁριζόμενοι τὸ ὄνομα λέγομεν ὅτι «ὄνομά ἐcτι μέροc λόγου πτωτικόν». Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὥcπερ γελαcτικὸν λέγομεν τὸ πεφυκὸc γελᾶν καὶ χρεμετιcτικὸν τὸ πεφυκὸc χρεμετίζειν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πτωτικὸν ἐνταῦθα λέγομεν τὸ πεφυκὸc ἐπιδέχεcθαι πτώcειc· καὶ γὰρ ἡ εὐθεῖα πτῶcιc μὲν οὐκ ἔcτι, κλίνεται δὲ εἰc πτώcειc, τουτέcτιν εἰc γενικὴν δοτικὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc. Εἰ δέ τιc τὴν ἀκρίβειαν cκοπήcει, εὑρή-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** μετὰ τῶν ἀπτ. — παραθέcει (**2**) NC, μετὰ μὲν (μὲν *om* P) τῶν πτώcεων ἐν παραθέcει εἰcὶν VP ‖ **3** γένηται NC; *item v. 17* ‖ **6** μετὰ τῶν πτώcεων *om* NC ‖ **7** προθέcειc VP, πτώcειc NC ‖ **10** εἰcὶ *post* cυνθέcει *om* NC | καὶ πάλιν — προθέcεων (**12**) *om* VP ‖ **14** *post* οἶκοc *add* πάροικοc V ‖ **15** καὶ τῆc γενικῆc — αἰτιατικῆc *om* VP ‖ **16** *post* παραθέcει *add* V *quae leguntur p. 112, 9—12* (καὶ ὥcπερ — εὐθεῖα) *et tum*: ὀνομαcτικὴ δὲ ἐπειδὴ δι' αὐτῆc ποιούμεθα τὰc ὀνομαcίαc, οἷον Cωκράτηc λεγέcθω, ἵπποc ὀνομαζέcθω (*cfr. p. 111, 13—15*) ‖ **17** ἐκεῖθεν VP, ἐκεῖcε N, ἐκεῖcεν C ‖ **18** γὰρ *om* NC | πτώcεων CVP, προθέcεων N ‖ **22** μὲν *om* NC ‖ **25** εἶναι] εἶ N ‖ **33** καὶ κλητικὴν *om* NC

σει ὅτι οὐδὲ ἡ κλητική ἐστι κυρίως πτῶσις· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν· αἱ γὰρ πτώσεις οὐ σημαίνουσιν ὀρθῶς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐκ πλαγίου· ἢ γὰρ ἕνεκεν κτήματος παραλαμβάνονται ἢ ἕνεκεν πράγματος· ἕνεκεν μὲν κτήματος, οἷον Ἀριστάρχου ἀγρός, Ἀριστάρχου οἶκος, ἕνεκεν δὲ πράγματος, οἷον Ἀριστάρχου ἤκουσα, Ἀριστάρχῳ δέδωκα· ὅθεν καὶ πτώσεις καλοῦνται, ὡς ἐκπεσοῦσαι τῆς ὀρθῆς σημασίας, καὶ πλάγιοι, ὡς μὴ σημαίνουσαι ὀρθῶς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐκ πλαγίου· ἡ δὲ κλητικὴ ὀρθῶς σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος· ἄρα οὖν οὔτε ἡ κλητική ἐστι κυρίως πτῶσις. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Μαθόντες οὖν πόσαι πτώσεις εἰσίν, ἔλθωμεν ἀκολούθως καὶ διαλάβωμεν περὶ τῆς ὀνομασίας αὐτῶν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἡ μὲν ὀρθὴ ὀνομαστικὴ λέγεται καὶ εὐθεῖα· καὶ ὀρθὴ μὲν καὶ εὐθεῖα λέγεται, ἐπειδὴ ὀρθῶς σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, οἷον ἄνθρωπος ἵππος· ὀνομαστικὴ δέ, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς τὰς ὀνομασίας ποιούμεθα, οἷον ἄνθρωπος λεγέσθω, Σωκράτης ὀνομαζέσθω. Ἡ δὲ γενικὴ λέγεται κτητική τε καὶ πατρική, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ποιούμεθα τὰ γένη, τὰ κτήματα καὶ τὰς πατρίδας, οἷον Ἀριστάρχου υἱός, Ἀριστάρχου ἀγρός, Ἀριστάρχου πατήρ, Ἀριστάρχου οἶκος. Ἡ δὲ δοτικὴ λέγεται ἐπισταλτική, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ποιούμεθα τὰς δόσεις καὶ τὰς ἐπιστολάς, οἷον Ἀριστάρχῳ δίδωμι, Ἀρι-
11 g στάρχῳ ἐπιστέλλω. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ κατ' αἰτίαν, ἐπειδὴ αἰτίαν σημαίνει, οἷον διὰ τὸν Ἀρίσταρχον ἐτιμήθην καὶ διὰ τὸν Ἀρίσταρχον ὑβρίσθην. Ἡ δὲ κλητικὴ λέγεται καὶ προσαγορευτικὴ παρὰ τὸ καλεῖν καὶ προσαγορεύειν δι' αὐτῆς, οἷον ὦ Σώκρατες, ὦ Ἀρίσταρχε. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἔλθωμεν δὲ καὶ διαλάβωμεν περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τινὲς τὴν κλητικὴν πρώτην ἠθέλησαν τάξαι, λέγοντες ὅτι ἡ μὲν κλητικὴ δευτέρου προσώπου ἐστὶ σημαντική, οἷον ὦ Ἀρίσταρχε, αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις τρίτου προσώπου εἰσὶ σημαντικαί, οἷον Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχου Ἀριστάρχῳ Ἀρίσταρχον· τὰ δὲ δεύτερα [πρόσωπα] προτερεύουσι τῶν τρίτων· οὐκοῦν καὶ ἡ κλητικὴ δευτέρου προσώπου οὖσα ὀφείλει προτερεῦσαι τῶν ἄλλων πτώσεων τρίτου προσώπου οὐσῶν. Ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἡ μὲν κλητικὴ μόνον δευτέρου προσώπου ἐστίν, οἱονεὶ σὺ Ἀρίσταρχε, αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις οὐ μόνον τρίτου προσώπου εἰσὶν ἀλλὰ καὶ πρώτου καὶ δευτέρου, οἷον ἐγὼ Ἀρίσταρχος, σὺ Ἀρίσταρχος, ἐκεῖνος Ἀρίσταρχος, ἐμοῦ Ἀριστάρχου, σοῦ Ἀριστάρχου, ἐκείνου Ἀριστάρχου,

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** καὶ *om* NC ‖ **7** ἀλλ' ἐκ πλαγίου — πράγματος (8) *om* VP ‖ **9** πτῶσις *om* NC | καὶ *om* NC ‖ **10** *in marg. add* πρᾶξις ϛ' NCP ‖ **11** τῆς VP, τὰς NC ‖ **12** μὲν *om* NC ‖ **13** *post* ἵππος *add*: ταῦτα γὰρ ὀρθῶς σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος VP ‖ **15** Σωκράτης NC, ἵππος VP ‖ **16** *post* γένη *add* καὶ VP | καὶ τὰς πατρίδας *om* VP ‖ **18** Ἀριστ. οἶκος *om* VP | λέγεται *om* NC ‖ **19** Ἀριστ. δίδ. Ἀριστ. ἐπιστ. NCP, Γεωργίῳ δίδ. Γεωργίῳ ἐπιστ. V ‖ **20** κατ' αἰτίαν — σημαίνει NC, οὕτω λέγεται παρὰ τὸ αἰτίαν σημαίνειν VP ‖ **22** καὶ *post* λέγεται *om* NC ‖ **29** πρόσωπα *om* VP ‖ **31** τρίτων προσώπων NC ‖ **34** πρώτου καὶ *om* V | ἐγὼ ὁ ἀρίστ. NC

ἐμοὶ Ἀριστάρχῳ, σοὶ Ἀριστάρχῳ, ἐκείνῳ Ἀριστάρχῳ, ἐμὲ Ἀρίσταρχον, σὲ Ἀρίσταρχον, ἐκεῖνον Ἀρίσταρχον· τὰ δὲ πρῶτα προτερεύουσι τῶν δευτέρων· οὐκοῦν καὶ αἱ ἄλλαι πτώσεις εἰκότως προτερεύουσι τῆς κλητικῆς. Ἡ δὲ εὐθεῖα πασῶν τῶν ἄλλων πτώσεων προτερεύει, πρῶτον μέν, ἐπειδὴ δι' αὐτῆς ποιούμεθα τὰς ὀνομασίας, δεύτερον δέ, ἐπειδὴ ὀρθῶς σημαίνει τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος· αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις, ἤγουν ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ καὶ αἰτιατική, οὐκ ὀρθῶς σημαίνουσι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἀλλ' ἐκ πλαγίου· ὅθεν καὶ πλάγιοι λέγονται, ὡς ἐκ πλαγίου σημαίνουσαι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος καὶ οὐκ ὀρθῶς· καὶ ὥσπερ ὁ στύλος κυρίως μὲν λέγεται στύλος παρὰ τὸ ἵστασθαι, ἐὰν δὲ πέσῃ οὐκ ἔτι κυρίως καλεῖται στύλος ἀλλὰ πλάγιος στύλος, οὕτως καὶ ἡ εὐθεῖα ὀρθῶς σημαίνουσα τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος λέγεται εὐθεῖα, αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις μὴ σημαίνουσαι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ὀρθῶς πλάγιοι λέγονται. Προτέτακται δὲ ἡ γενικὴ τῆς δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς, ἐπειδὴ δύο ἐπιδέχεται συντάξεις, τήν τε πρὸς πρᾶγμα καὶ τὴν πρὸς κτῆμα· πρὸς πρᾶγμα μέν, οἷον Ἀριστάρχου ἤκουσα, Ἡροδότου ἠκροασάμην, πρὸς κτῆμα δέ, οἷον Ἡροδότου ἀγρός, Ἀριστάρχου οἶκος· ἡ γὰρ δοτικὴ καὶ αἰτιατικὴ μίαν μόνον ἐπιδέχονται σύνταξιν, τὴν πρὸς πρᾶγμα, οἷον Ἀριστάρχῳ δίδωμι, Ἀρίσταρχον ἐτίμησα. Ἡ δὲ δοτικὴ προτέτακται τῆς αἰτιατικῆς, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἔστιν ὅτε ἐπιδέχεται σύνταξιν πρὸς κτῆμα καταχρηστικῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ ⟨Ξ 459⟩ Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν, ἀντὶ τοῦ Αἴαντος τὸν θυμὸν ὤρινε· καὶ πάλιν ⟨Α 74⟩ Διὶ φίλε, ἀντὶ τοῦ Διὸς φίλε· ἡ δὲ αἰτιατικὴ οὐδὲ καταχρηστικῶς παραλαμβάνεται πρὸς κτῆμα, εἰ μὴ πάνυ σπανίως, ὡς ἐπὶ τοῦ ⟨Ω 58⟩ γυναῖκά τε θήσατο μαζόν, ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζὸν ἐθήλασεν· τούτου οὖν χάριν προτέτακται ἡ δοτικὴ τῆς αἰτιατικῆς. Ἡ δὲ αἰτιατικὴ προτέτακται τῆς κλητικῆς, ἐπειδὴ ἡ μὲν αἰτιατικὴ καὶ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἐστίν, οἷον ἐμὲ Ἀρίσταρχον, σὲ Ἀρίσταρχον, ἐκεῖνον Ἀρίσταρχον, ἡ δὲ κλητικὴ δευτέρου μόνου προσώπου ἐστίν, οἷον σὺ Ἀρίσταρχε· τὰ δὲ πρῶτα προτερεύουσι τῶν δευτέρων· εἰκότως οὖν καὶ ἡ αἰτιατικὴ προτερεύει τῆς κλητικῆς. Ταῦτα ἔχομεν

[Discr. scr. ex NCVP] **2** δὲ *om* NC ‖ **5** *post* ὀνομασίας *add*: οἷον ἵππος καλείσθω, ἄνθρωπος ὀνομαζέσθω. πῶς δὲ δυνάμεθα κλίνειν τὸ μήπω ὀνομασθέν; VP | δέ *om* NC ‖ **6** αἱ δὲ — πλαγίου (8) NC, ἡ δὲ γενικὴ δευτέρα τάσσεται τῆς εὐθείας, ἐπειδὴ οὐκ ὀρθῶς ἀλλ' ἐκ πλαγίου. ἢ γὰρ ἕνεκεν κτήματος ἢ ἕνεκεν (ἕνεκα P) πράγματος παραλαμβάνεται. ἕνεκεν μὲν κτήματος, οἷον Ἀριστάρχου ἀγρός (Ἀριστάρχου οἶκος *add* P), ἕνεκεν δὲ πράγματος, οἷον Ἀριστάρχου ἤκουσα. ὁμοίως καὶ ἡ δοτικὴ καὶ ἡ αἰτιατική, οἷον Ἀριστάρχῳ δίδωμι, Ἀρίσταρχον ἐτίμησα VP; *cfr. p. 111, 1—5* ‖ **7** σημαίνει N ‖ **9** *post* ὀρθῶς *add*: καὶ πτώσεις ὡς ἐκπεσοῦσαι τῆς ὀρθῆς σημασίας VP; *cfr. p. 111, 6* ‖ **10** κυρίος N ‖ **12** ὀρθῶς — εὐθεῖα *om* VP ‖ **16** Ἡροδ. ἠκροασ. *om* VP ‖ **17** Ἡροδ. — οἶκος NC, ἀριστάρχου ἀγρὸς VP ‖ **19** *post* ἐτίμησα *add*: πρᾶγμα δὲ νοητέον τὸ ῥῆμα VP ‖ **22** ὄρινεν V, ὤρινε NCP ‖ **26** *post* ἐθήλασεν *add*: καὶ ⟨ο 199⟩ μή με πάρεξ (παρὲξ P) ἄγε νῆα, διοτρεφὲς (διοτρεφεὺς P), ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς νηός VP

εἰπεῖν περὶ τῶν πτώςεων καὶ τῶν παρεπομένων τῷ ὀνόματι· ἐν οἷς cὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Ἀκόλουθόν ἐςτιν εἰπεῖν, πόςα τελικά εἰςιν ἀρςενικῶν ὀνομάτων. Τελικὰ τοίνυν ἀρςενικῶν ὀνομάτων εἰςὶ πέντε, ν̄ ξ̄ ρ̄ c̄ ψ̄, οἷον Δίων Φοῖνιξ Νέςτωρ Πάρις Πέλοψ· χρεία δέ ἐςτι προςθεῖναί τινα καὶ εἰπεῖν οὕτως· τελικὰ ἀρςενικῶν ὀνομάτων ἀνεπεκτάτων κοινῶν κατ' εὐθεῖαν καὶ ἑνικὴν πτῶςίν εἰςι πέντε, ν̄ ξ̄ ρ̄ c̄ ψ̄. Πρόςκειται δὲ «ἀρςενικῶν» διὰ τὰ θηλυκὰ καὶ οὐδέτερα· «ὀνομάτων» δὲ διὰ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου, οἷον διὰ τὰς ἀντωνυμίας καὶ τὰς μετοχάς· «ἀνεπεκτάτων» δὲ διὰ τὸ τοιόςδε καὶ τοςόςδε, τοιουτοςί καὶ τηλικουτοςί· ταῦτα γὰρ ἐπέκταςιν ἀνεδέξαντο, οἷον προςθήκην τοῦ δε̄ καὶ τοῦ ῑ· «κοινῶν» δὲ
13g πρόςκειται διὰ τὰ βάρβαρα, οἷον διὰ τὸ Ἀβραάμ Ἰωςήφ Δανιήλ· ἔτι «κοινῶν» πρόςκειται διὰ τὰ ποιητικά, οἷον ἱππότα ἀντὶ τοῦ ἱππότης καὶ μητιέτα ἀντὶ τοῦ μητιέτης καὶ νεφεληγερέτα ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης· ἔτι «κοινῶν» πρόςκειται διὰ τὰ κατὰ διάλεκτον, ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς πολλάκις εἰς ᾱ ποιοῦςι τὴν εὐθεῖαν, Ἀρχύτα γὰρ λέγουςιν ἀντὶ τοῦ Ἀρχύτας καὶ Ὑβραγόρα ἀντὶ τοῦ Ὑβραγόρας· «κατ' εὐθεῖαν» δὲ πρόςκειται διὰ τὰς ἄλλας πτώςεις, οἷον γενικὴν δοτικὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν· «ἑνικήν» δὲ πρόςκειται διὰ τὰ δυϊκὰ καὶ πληθυντικά. Τινὲς δὲ ἠθέληςαν τὸ λ̄ τελικὸν λέγειν τῶν ἀρςενικῶν ὀνομάτων, ἐπειδὴ τὸ Βάκαλ κλινόμενον εὑρέθη, οἷον ὁ Βάκαλ τοῦ Βάκαλος [τῷ Βάκαλι τὸν Βάκαλα] καὶ οἱ Βάκαλες, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 517 Schn.⟩ τέκνα cοὶ μὲν Βάκαλες· ἀλλ' ἔςτιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲν τῆς πρώτης δυοκαιδεκάδος τῶν ςτοιχείων εὑρίςκεται τελικὸν τῶν ἀρςενικῶν ὀνομάτων· εἰ οὖν τὸ λ̄ τῆς πρώτης δυοκαιδεκάδος τῶν ςτοιχείων ἐςτί — πρώτη γὰρ δυοκαιδεκὰς τῶν ςτοιχείων ἐςτὶν ἀπὸ τοῦ ᾱ ἕως τοῦ μ̄ — δηλονότι οὐ δύναται εἶναι τελικὸν τῶν ἀρςενικῶν ὀνομάτων. Τὸ δὲ ἀναγκαιότερόν ἐςτιν εἰπεῖν οὕτως· τὰ τελικὰ οὐκ ἐν ἑνὶ μέρει λόγου μόνον εὑρίςκονται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέροις μέρεςι τοῦ λόγου, οἷον τὸ ν̄ ἐςτὶ τελικὸν τῶν ἀρςενικῶν ὀνομάτων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςτον, οἷον Δίων Πλάτων, ἀλλὰ καὶ ῥημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυπτον ἔγραφον, καὶ μετοχῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτων, καὶ προθέςεων, ὡς ἐπὶ τοῦ ςύν ἐν, καὶ ἐπιρρημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔνδον, καὶ ςυνδέςμων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐάν ἄν· πάλιν τὸ ρ̄ τελικόν ἐςτι τῶν ἀρςενικῶν ὀνομάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ Νέςτωρ, ἀλλὰ καὶ προθέςεων, ὡς ἐπὶ τῆς ὑπέρ, καὶ ἐπιρρημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄφαρ, καὶ ςυνδέςμων, ὡς

[Discr. scr. ex NCVP] **3** *in marg.* πρᾶξις ξ̄η NC ‖ **5** Φοῖνιξ *post* Πάρις *transp.* NC ‖ **7** Πρόςκειται — τοῦ ῑ (**11**) *post* πτώςεις (**18**) *transp.* VP ‖ **9** οἷον — μετοχὰς VP, οἷον προςθήκην τοῦ δε̄ καὶ τοῦ ῑ NC ‖ **11** οἷον προςθήκην *om* NC | κοινῶν — Δανιήλ (**12**) *om* VP ‖ **12** ἀβρααμ N | ἔτι *om* VP ‖ **13** οἷον *om* N ‖ **16** *post* εὐθεῖαν *add* οἷον NC ‖ **17** Ἀρχύτας VP, Ἀρχύτης NC | δὲ *om* NC ‖ **21** τῷ Βακ. τὸν Βακ. *om* VP ‖ **23** cοὶ NCVP; ⟨ὅπου⟩ τέκνα ςύεςςι μένος Βάκαλες ⟨τίκτουςιν ὅμοια⟩ *OSchneiderus* ‖ **26** δυοκαιδεκὰς] δυοδεκὰς NCP, δωδεκὰς V ‖ **31** ἔγραπτον (*sic*) N, *om* VP | μετοχῶν VP, μετοχῆς NC ‖ **32** προθέςεως N ‖ **34** ἀρςενικῶν *om* NC; *item p. 114, 1* | προθέςεως NC; *item p. 114, 5* ‖ **35** καὶ ςυνδ. — μάψ (**114, 8**)] καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. καὶ τὸ c̄ ἐπὶ

ἐπὶ τοῦ αὐτάρ· πάλιν τὸ c̄ τελικόν ἐστι τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἴας, ἀλλὰ καὶ ῥημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔτυψας, καὶ μετοχῶν, ὡς ἐπὶ τοῦ τύψας, καὶ ἄρθρων, [οἷον τοῖς] ὡς ἐπὶ τοῦ ὅς, καὶ προθέσεων, ὡς ἐπὶ τῆς πρός, καὶ ἐπιρρημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔναγχος· πάλιν τὸ ξ̄ τελικόν ἐστι τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ Φοῖνιξ, ἀλλὰ καὶ προθέσεων, ὡς ἐπὶ τῆς ἔξ, καὶ ἐπιρρημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ πύξ λάξ· πάλιν τὸ ψ̄ τελικόν ἐστι τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ Κύκλωψ, ἀλλὰ καὶ 14g ἐπιρρημάτων, ὡς ἐπὶ τοῦ μάψ· εἰ οὖν τὸ λ̄ θέλουσι δοῦναι τελικὸν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, παρασχέτωσαν αὐτὸ τελικὸν καὶ ἄλλου μέρους λόγου· οὐκ ἔστι δὲ τελικὸν οὔτε ῥήματος οὔτε μετοχῆς οὔτε ἄρθρου οὔτε ἀντωνυμίας οὔτε προθέσεως οὔτε ἐπιρρήματος οὔτε συνδέσμου· ἆρα οὖν οὔτε τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων δύναται εἶναι τελικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Διαλαμβάνει δὲ πρῶτον ὁ τεχνικὸς περὶ τῶν εἰς c̄ ληγόντων πρὸ τοῦ διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς ν̄ ρ̄ ξ̄ ψ̄. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν περὶ τῶν εἰς c̄ ληγόντων πρῶτον διαλαμβάνει πρὸ τοῦ διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς ν̄ ξ̄ ρ̄ ψ̄· καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο περὶ τῶν εἰς c̄ ληγόντων πρῶτον διαλαμβάνει, ἐπειδὴ τὰ εἰς c̄ λήγοντα πλατέως διδάσκονται· πῆ μὲν γὰρ περιττοσυλλάβως κλίνονται, οἷον Αἴας Αἴαντος, πῆ δὲ ἰσοσυλλάβως, οἷον κοχλίας κοχλίου· τὰ δὲ ἄλλα, φημὶ δὴ τὰ εἰς ν̄ ξ̄ ρ̄ ψ̄, συντόμως διδάσκονται· μίαν γὰρ ἔχει κλίσιν τὴν περιττοσύλλαβον, οἷον Πλάτων Πλάτωνος, Φοῖνιξ Φοίνικος, Νέστωρ Νέστορος, Κύκλωψ Κύκλωπος· τὰ δὲ πλατέως διδασκόμενα σαφέστερά εἰσι τῶν συντόμως διδασκομένων, ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐδήλωσεν εἰπὼν ⟨Orest. 640⟩ τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων Ἐπίπροσθέν ἐστι καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν. Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον διὰ τοῦτο περὶ τῶν εἰς c̄ ληγόντων πρῶτον διαλαμβάνει ὁ τεχνικός, ἐπειδὴ εἰ διέλαβε πρῶτον περὶ τῶν εἰς ν̄ ξ̄ ρ̄ ψ̄, ἠναγκάζετο πρῶτον ἢ περὶ τῶν εἰς αν διαλαβεῖν ἢ περὶ τῶν εἰς αξ ἢ περὶ τῶν εἰς αρ ἢ περὶ τῶν εἰς αψ, ἐπειδὴ τὸ ᾱ προτερεύει πάντων τῶν στοιχείων· οὐδέποτε δὲ τὰ εἰς αν̄ οὔτε

[Discr. scr. ex NCVP] πάντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου τελικὸν εὑρίσκεται, καὶ τὸ ξ̄ καὶ τὰ ἄλλα τελικὰ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων τελικά εἰσι καὶ ἄλλων τινῶν μερῶν τοῦ λόγου ἢ πάντων P ‖ **2** ἀλλὰ — ἔτυψας *om* V | καὶ τῶν ῥημάτων NC ‖ **3** καὶ ἄρθρων — ὅς *om* V ‖ **4** τῆς πρός CV, τοῦ πρός N ‖ **6** τῆς ἔξ V, τοῦ ἔξ NC ‖ **12** τῶν ἀρσενικῶν *om* NC ‖ **14** *in marg. add* πρᾶξις ἢ̄ NC | Διαλ. — ψ̄ (**15**) NC, δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι διάλεκτοί εἰσι πέντε· Ἀτθὶς ἡ τῶν Ἀθηναίων, Αἰολὶς ἡ τῶν Αἰολέων, Δωρὶς ἡ τῶν Δωριέων, Ἰὰς ἡ τῶν Ἰώνων, κοινὴ καθ' ἣν ἡμεῖς διαλεγόμεθα V *et similiter* P; *tum*: Ἔλθωμεν δὴ (δὲ P) λοιπὸν καὶ ἐπ' αὐτὴν τὴν κλίσιν τοῦ ὀνόματος, καὶ ἀρξώμεθα ἀπὸ τῶν εἰς ᾱc̄ (ἐπειδὴ τὸ ᾱ προτέτακται πάντων τῶν στοιχείων *add* P) VP ‖ **15** ποῖαν N ‖ **16** *post* διαλαμβ. *add* ὁ τεχνικὸς VP ‖ **17** ψ̄ ρ̄ NC ‖ **18** διδάσκονται VP, εὑρίσκονται NC, *sed supra scr.* διδάσκεται N¹ *et* διδάσκονται C¹ ‖ **19** πῆ V, ποῖ CP, πῆ *ex* ποῖ *corr.* N¹ ‖ **23** πλατέως VP, πλατέα N, πλατέα *in* πλατέως *corr.* C¹ ‖ **24** εἰπὼν V, εἰ P, εἰπὼν εἰ NC ‖ **25** ἐστι NCP, εἰσι V ‖ **30** αν̄ οὔτε VP, αν̄ ἢ NC

τὰ εἰς αξ οὔτε τὰ εἰς αρ οὔτε τὰ εἰς αψ εἰσὶ πεντάπτωτα, ἀλλὰ τετράπτωτα· τὴν γὰρ αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον Ἀλκμάν ὦ Ἀλκμάν, Φαίαξ ὦ Φαίαξ, μάκαρ ὦ μάκαρ, Ἄραψ ὦ Ἄραψ· τὰ δὲ
15g εἰς ας λήγοντα οὐ μόνον τετράπτωτά εἰσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀρκάς ὦ Ἀρκάς, φυγάς ὦ φυγάς, ἀλλὰ καὶ πεντάπτωτά εἰσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἴας ὦ Αἶαν, ⟨Ν 824⟩ Αἶαν ἁμαρτοεπές, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες, Πολυδάμας ὦ Πολυδάμα ⟨Σ 285⟩ Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις· [εἰκότως οὖν πρῶτον περὶ τῶν εἰς ς ληγόντων διαλαμβάνει·] ἵνα οὖν διδάξῃ ἡμᾶς τὰ ἔχοντα τὰς πέντε πτώσεις, τούτου χάριν περὶ τῶν εἰς ς ληγόντων πρῶτον διαλαμβάνει. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦτο περὶ τῶν εἰς ς ληγόντων πρῶτον διαλαμβάνει, ἐπειδὴ τὰ εἰς ς λήγοντα δυσχερέστερά εἰσι τῶν εἰς ν ξ ρ ψ ληγόντων· ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸν συγγραφέα Θουκυδίδην ⟨II 8,1⟩ ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται, καὶ Καλλίμαχος δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγει ⟨fragm. 487 Schn.⟩ ἀρχόμενοι μανίην ὀξυτάτην ἔχομεν, τούτου χάριν ἀπὸ τῶν δυσχερεστέρων πρῶτον ἤρξατο, ἵνα ἐν ὅσῳ εἰσὶ πρόθυμοι οἱ νέοι μάθωσιν αὐτά. Οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· τοὐναντίον γὰρ ἀπὸ τῶν σαφεστέρων δεῖ ἄρχεσθαι, ἵνα μὴ εἰς σύγχυσιν ἀγάγωμεν τοὺς ἀναγινώσκοντας. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῶν εἰς ας μονοσυλλάβων οὐδὲν εἶπεν ὁ Θεοδόσιος, ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος καὶ συντομίας φροντίζων. Ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως· τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα εἰ μὲν περισπῶνται ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, εἰ δὲ ὀξύνονται περιττοσυλλάβως κλίνονται. Τῶν μὲν περισπωμένων εἰσὶ παραδείγματα τοιαῦτα, οἷον ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Λᾶς τοῦ Λᾶ (τοῦτο δὲ ποταμὸν καὶ πόλιν καὶ λίθον σημαίνει)· γέγονε δὲ τοῦτο τοῦτον τὸν τρόπον· ἔστι λάας λάαος, καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς ἓν α μακρὸν γίνεται λᾶος, οἷον ⟨Μ 462⟩ λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, τουτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου· αὕτη ἡ λᾶος γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ λᾶος, ὥσπερ ὁ Τρώς τοῦ Τρωός καὶ ὁ Τρωός, ὁ δμώς τοῦ δμωός καὶ ὁ δμωός, ⟨Hes. Opp. 470⟩ δμωὸς
16g ἔχων μακέλην, ἀντὶ τοῦ δοῦλος· καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν τοῦ αο εἰς α μακρὸν γίνεται ὁ λᾶς, ὥσπερ Μενέλαος Μενέλας, Πτερέλαος Πτερέλας. Ἀναδράμωμεν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τῶν εἰς

[Discr. scr. ex NCVP] **2** ἔχει NC ‖ **6** ἔειπας V ‖ **6—7** *ter* Πολωδ. *in* Πωλοδ. *mutavit* N, Πολυδ. VP, Πολοδ. C, *versu exigente* Πουλυδ. ‖ **8** εἰκότως — διαλαμβ. (**9**) *om* VP ‖ **10** περὶ *om* N ‖ **13** δὲ *om* NC | πάντες NC, παντὸς VP ‖ **14** ἀντιλαμβ. VP, διαλαμβάνονται NC ‖ **20** *in marg. add* πρᾶξις θ NC | οὐδὲν CVP, οὐ μὲν N ‖ **23** καὶ ἰσοσ. — τοιαῦτα (**25**) *om* VP ‖ **27** ἔστι δὲ λάας NC ‖ **28** λᾶος — ῥιπῆς (**29**)] ὑπὸ ῥιπῆς τοῦ λᾶος NC ‖ **30** ὥσπερ — δοῦλος (**32**) *om* VP ‖ **31** ὁ Τρῶος *et* ὁ δμῶος NC; *cfr. adnot. ad Herod. I 112, 2* ‖ **32** μακέλλην NC ‖ **33** *post* Μενέλας *add* Ἰόλαος Ἰόλας P | Πτερ. Πτερ. V, Περέλαος Περέλας NCP ‖ **34** Ἀναδράμ. — οἷον (**116, 1**) *om* VP | δὲ *om* NC

ᾱc̄ περισπωμένων μονοσυλλάβων, οἷον ὁ Θᾶς τοῦ Θᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον), ὁ Χνᾶς τοῦ Χνᾶ (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ Ἀγήνωρ, ὅθεν καὶ ἡ Φοινίκη Χνᾶ λέγεται), ὁ Δᾶς τοῦ Δᾶ (ὄνομα δὲ τοῦτο ποταμοῦ), ὁ Βᾶς τοῦ Βᾶ (ἱστορεῖται δὲ οὗτος βασιλεὺς Πόντου). Τὸ δὲ πᾶς, ὅτε μέν ἐστι προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀποβολῇ τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον τοῦ πᾶ, ὅτε δὲ ἐπίθετόν ἐστι καὶ δηλοῖ τριγένειαν, οἷον πᾶς πᾶσα πᾶν, διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλίνεται, οἷον πᾶς παντός· πρὸς γὰρ διάφορον σημαινόμενον εἰκότως καὶ ἡ κλίσις διάφορος γέγονεν. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν περισπωμένων. Τῶν δὲ ὀξυτόνων εἰσὶ παραδείγματα ταῦτα, οἷον Ζάς Ζαντός (σημαίνει δὲ τὸν Δία), Πράς Πραντός (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως· τοῦτο δὲ κατὰ ἀκρίβειαν ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλίνεται· ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν μὲν τῷ Ὀνοματικῷ λέγει αὐτὸ περισπᾶσθαι καὶ διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλίνεσθαι, ἐν δὲ τῇ Καθόλου ὀξύνεσθαι καὶ ὁμοίως διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλίνεσθαι), Φθάς Φθάντος (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον)· τοῦτο δὲ κατὰ τὴν γενικὴν βαρύνεται, τουτέστι παροξύνεται· μετοχικὸν γὰρ ὑπάρχον καὶ τὸν τόνον τῆς μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὴ τῆς φθάντος τῆς σημαινούσης τὸ προλαβόντος· ἡ δὲ μετοχὴ βαρύνεται κατὰ τὴν γενικὴν ὁμοίως τῇ στάς στάντος καὶ βάς βάντος καὶ φάς φάντος· καὶ βάς μέν ἐστιν ὁ πορευθείς, φάς δὲ ὁ εἰπών. Τὸ δὲ κράς, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν, διὰ τοῦ τ̄ ἐκλίθη, οἷον ⟨Α 530⟩ κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· καὶ ἔχει ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι τὰ εἰς ᾱc̄ μονοσύλλαβα ὀξύτονα ὀνόματα κύριά εἰσιν, οἷον Πράς Ζάς Φθάς, τοῦτο δὲ μόνον, φημὶ δὴ τὸ κράς, προσηγορικόν ἐστι· τὴν γὰρ κεφαλὴν σημαίνει· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε περὶ τὸ σημαινόμενον, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν, καὶ οὐκ ἐκλίθη ὁμοίως ἐκείνοις διὰ τοῦ ν̄τ̄, ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ τ̄. Ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν τῆς εὐθείας παρὰ Σιμμίᾳ τῷ Ῥοδίῳ οὕτως· χρυσῷ τοι φαέθοντι πολύλλιτος 17g ἐμφέρεται κράς· πολύλλιτος δὲ οἱονεὶ πολυλιτάνευτος. Ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν εἰς ᾱc̄ μονοσυλλάβων· ἐν οἷς σὺν θεῷ ἡ πρᾶξις.

Ἐπειδὴ τόνου ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῇ προλαβούσῃ πράξει — εἰρήκαμεν

[Discr. scr. ex NCVP] **3** Χνᾶ NVP, ὀχνᾶ C | δὲ *om* N ‖ **4** ὅτε — ἐν (**18**) *deleta in* P *parte folii 55 abscisa* ‖ **6** οἷον ὁ πᾶς NC ‖ **7** ν̄τ̄] τ̄ N ‖ **8** Ταῦτα — ταῦτα (**9**)] εἰ δὲ ὀξύνονται τὰ εἰς ᾱc̄ μονοσύλλαβα, περιττοσυλλάβως κλίνονται, τουτέστι περιττὴν συλλαβὴν ἔχουσιν ἐν τῇ γενικῇ τῆς εὐθείας V | Ταῦτα] ἐνταῦθα NC ‖ **12** δὲ *ante* ὅτι *om* NC | μὲν *om* NC | τῷ ὀνοματικῷ NC, τοῖς ὀνόμασι V ‖ **14** ὁμοίως καὶ *traiciunt* NC | Φθαντός N ‖ **16** ὑπάρχον VP, ὑπάρχει NC ‖ **18** καὶ φάς φάντος VP, φθάς φθάντος NC | καὶ βάς μὲν — εἰπών (**19**) VP, βὰς δέ ἐστιν ὁ πορευθεὶς καὶ φθὰς ὁ προλαβὼν NC ‖ **20** οἷον *om* N ‖ **21** ὀνόματα VP, ἅπαντα NC ‖ **24** ἐκείνοις τοῖς διὰ NC ‖ **26** παρὰ Σιμμίᾳ V, παρὰ Σιμωνίδῃ NC, παρ' ἀμμία P | ῥωδίῳ N | χρυσῷ — κράς (**27**) *Lobeckius Paral. p. 78 adn. 14*, χρυσῶτυφαέθοντι πολύλιστος φαίνεται κρὰς NC, χρυσός τοι φαέθοντι πολύλλιτος φθέγγεται (*et suprascr.* φαίνε V[1]) κρὰς V, χρυσῶ τοι φαέθοντι πολύλιτος φθέγγεται κρὰς P, χρυσῷ τοι, φαέθων, τὸ πολύλλιστον φλέγεται κράς *Cobetus*, χρυσῷ τοι φαέθοντι πολύλλιτος ὃς (ὡς) φλέγεται κράς *Sternbachius* ‖ **27** πολύλλιτος V, πολύλιστος NC, πολύλιτος P ‖ **29** *ante* Ἐπειδὴ *add* πρᾶξις ῑ NC, *in marg.* πράξις θ' P | τόνου P, περὶ τόνου NC, τόνων V | πράξει VC, τάξει NP

γὰρ ὅτι ἡ Φθάντος γενικὴ βαρύνεται ἤγουν παροξύνεται — δεῖ εἰδέναι ὅτι πᾶσα λέξις ἢ μίαν ὀξεῖαν δέχεται ἢ μίαν περισπωμένην· οἱ γὰρ κύριοι τόνοι τῶν λέξεων δύο εἰσίν, ἥ τε ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη· ἡ γὰρ βαρεῖα οὐκ ἔστι λέξεως τόνος, ἀλλὰ συλλαβῆς. Καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι πᾶσα συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως, φημὶ δὴ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, βαρεῖαν δέχεται, οἷον Ὅμὴρὸς δῆμὸς φίλὸς. Ἐὰν δὲ εὑρεθῇ παροξύτονος ἡ λέξις ἢ προπαροξύτονος ἢ προπερισπωμένη, ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς λέξεως ἐκείνης βαρεῖαν δέχεται, καὶ αἱ ἄλλαι συλλαβαὶ ὁμοίως αἱ μὴ ἔχουσαι τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως, οἷον φίλὸς ἄνθρὼπὸς δῆμὸς· καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ τέλους κανονίζομεν τοὺς τόνους — ὀξύτονον γὰρ λέγομεν τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν ὀξεῖαν, οἷον καλός, καὶ παροξύτονον τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον τὴν ὀξεῖαν οἷον φίλος, καὶ προπαροξύτονον τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν τοῦ τέλους ἔχον τὴν ὀξεῖαν, οἷον ἄνθρωπος, καὶ πάλιν περισπώμενόν φαμεν τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην, οἷον Ἑρμῆς, προπερισπώμενον δὲ τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην, οἷον μῆλον — τούτου χάριν τὰ παροξύτονα καὶ προπαροξύτονα καὶ προπερισπώμενα καλοῦμεν βαρύτονα τῷ κοινῷ ὀνόματι, ὡς ἔχοντα τὴν βαρεῖαν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ, οἷον φίλὸς ἄνθρὼπὸς μῆλὸν· ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ὀξύτονος ἡ λέξις ἢ περισπωμένη, τουτέστιν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχουσα τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, οὐ δύναται ἡ τοιαύτη λέξις καλεῖσθαι βαρύτονος, οἷον σοφός Ἑρμῆς, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἡ βαρεῖα. Τούτου χάριν τὸ μὲν Αἴας ἐπειδή ἐστι παροξύτονον, καλεῖται βαρύτονον, καὶ τὸ δῆμὸς ἐπειδή ἐστι προπερισπώμενον καλεῖται βαρύτονον, ὡς ἔχοντα ἐν τῇ τε-
18g λευταίᾳ συλλαβῇ τὴν βαρεῖαν τάσιν· τὸ δὲ Ἀχιλλεύς καὶ τὸ καλός καὶ τὸ σοφός καὶ τὸ ταχύς, ἐπειδὴ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχουσι τὴν ὀξεῖαν, οὐ δύνανται καλεῖσθαι βαρύτονα, οὐδὲ γὰρ ἔχουσιν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὴν βαρεῖαν· ἔχομεν γὰρ κανόνα, ὅτι πᾶσα συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως βαρεῖαν δέχεται καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ τέλους κανονίζομεν τοὺς τόνους.

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὰ περισπώμενα δύνανται δυνάμει καλεῖσθαι βαρύτονα· εἰ γὰρ βαρύτονον λέγεται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν βαρεῖαν, οἷον φίλὸς ἄνθρὼπὸς δῆμὸς, τὰ δὲ περισπώμενα ἐν τῷ τέλει ἔχουσι τὴν βαρεῖαν, οἷον Ἑρμῆς Ἡρακλῆς — ἡ γὰρ περισπωμένη ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας σύγκειται, ἡ δὲ βαρεῖα τελευταία ἐστίν — δηλονότι δύνανται τὰ περισπώμενα δυνάμει καλεῖσθαι βαρύτονα. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι φασί τινες, εἰ καὶ λέγομεν ὅτι πᾶσα συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης

[Discr. scr. ex NCVP] **1** δεῖ — **118, 15** (τούτοις)] *pro his haec praebet* V: δεῖ γινώσκειν ὅτι *v. 32 — p. 118, 2* (βαρείας). βαρεῖαν γὰρ δέχεται *v. 6–31. v. 32 — p. 118, 15.* P *autem tantummodo v. 32 — p. 118, 15 praebet* ‖ **7** δὲ *om* NC ‖ **8** τελευταῖα N ‖ **24** Αἴας V, ἄλας NC ‖ **26** ἀχιλεὺς N ‖ **31** τοῦ *om* NC ‖ **32** *in marg.* πρᾶξις ια NC | καὶ *om* NC | δυνάμει *om* NC ‖ **38** εἰ *om* N | τῆς μὴ ἐχούσης V

τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως βαρεῖαν δέχεται, ἀλλ' οὖν οὐ δεῖ τιθέναι τὸν τύπον τῆς βαρείας, ἵνα μὴ τὰ βιβλία καταχαράττωνται. Κακῶς δὲ λέγουσι· τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ ἐὰν εὕρωμεν βιβλίον πάνυ ἐσφαλμένον οὐκ ὀφείλομεν διορθώσασθαι αὐτό, ἵνα μὴ καταχαράξωμεν αὐτό. Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ ἐπάνω τοῦ η̄ καὶ τοῦ ω̄ οὐ τίθεμεν τὸν τύπον τῆς μακρᾶς, ἐπειδὴ ὡμολόγηται ὅτι μακρά εἰσι ταῦτα, καὶ ὥσπερ ἐπάνω τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ο̄ οὐ τίθεμεν τὸν τύπον τῆς βραχείας, ἐπειδὴ ὡμολόγηται ὅτι βραχέα εἰσὶ ταῦτα, ἐπάνω δὲ τῶν διχρόνων, φημὶ δὴ τοῦ ᾱ καὶ τοῦ ῑ καὶ τοῦ ῡ, τίθεμεν πῆ μὲν τὸν τύπον τῆς μακρᾶς πῆ δὲ τὸν τύπον τῆς βραχείας, ἐπειδὴ ἀμφιβάλλονται ταῦτα καὶ πῆ μὲν ἐκτείνονται πῆ δὲ συστέλλονται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπάνω τῆς συλλαβῆς τῆς μὴ ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως οὐ δεῖ προσθεῖναι τὸν τύπον τῆς βαρείας, ἐπειδὴ ὡμολόγηται, ὅτι πᾶσα συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως βαρεῖαν δέχεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ κανόνων εἰσαγωγικῶν μέλλομεν ἄρχεσθαι, ἐν ἐπιτομῇ δὲ τούτους παραδίδωσιν ἡμῖν ὁ Θεοδόσιος, μάθωμεν τί ἐστι κανών, καὶ τί ἐστιν εἰσαγωγή, καὶ τί ἐστιν ἐπιτομή. Κανὼν τοίνυν ἐστὶ λόγος ἔν- 19g
τεχνος ἀπευθύνων ὁμοιότητι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῶν λέξεων, τουτέστι λόγος μετὰ τέχνης διὰ τῶν ὁμοίων ἐπ' εὐθείας ἄγων ἢ ἐλέγχων πρὸς τὰ πλείονα τὸ διεστραμμένον καὶ ἡμαρτημένον τῶν λέξεων· τὰ γὰρ πλείονα τῶν ἐλαττόνων κανόνες. Εἰσαγωγὴ δέ ἐστιν ὁδήγησις τῶν λόγων ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζονα. Ἐπιτομὴ δέ ἐστι σύντομος τῶν κεφαλαίων παράδοσις ἢ διήγησις. Ταῦτα ἔχομεν εἰπεῖν ὡς ἐν προλεγομένοις.

Σχόλια σὺν θεῷ εἰς τοὺς ὀνοματικοὺς κανόνας ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ. 88g

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Κανὼν πρῶτος.

Ἑνικά. Ὁ Αἴας τοῦ Αἴαντος. Διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸς περὶ τῆς κλίσεως τῶν εἰς ας̄ δισυλλάβων, τουτέστι τοῦ Αἴας καὶ τῶν ὁμοίων, λέγων οὕτως· τὰ εἰς ας̄ καθαρὸν ὀνόματα δισύλλαβα βαρύτονα 89g
μακροκατάληκτα διὰ τοῦ ντ̄ κλίνονται, οἷον Θόας Θόαντος, Ὕας Ὕαντος, Αἴας Αἴαντος. Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν

[Discr. scr. ex NCVP] **2** κακῶς δὲ N, καλῶς δὲ C, ἀλλ' οὐ καλῶς V, οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς P ‖ **8** *ante* ἐπάνω *parv. vac. spat. et in marg.* ση^αι^. εἰ (*sic*) λείπει φύλλον ἢ λόγος ἐντεῦθεν N¹ | δὲ *om* NC ‖ **9** τιθέαμεν NCP ‖ **12** τῆς λέξεως — τόνον (**14**) *om* P ‖ **16** Ἐπειδὴ — προλ. (**25**) *om* VP; *cfr. p. 103, 5—6* ‖ **19** ὁμοιότητα NC ‖ **20** ἀπ' εὐθείας NC ‖ **21** τῶν διεστραμμένων καὶ ἡμαρτημένων NC ‖ **25** ὡς *om* N ‖ **26** σχόλαια NC ‖ **33** μακροκατ. *om* C, *hab.* NVP

περὶ τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ πρῶτον διαλαμβάνει ὁ τεχνικόϲ· καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο περὶ τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ πρῶτον διαλαμβάνει, ἐπειδὴ τὸ α̅ προτέτακται τῶν ἄλλων ϲτοιχείων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ. Ἔλθωμεν οὖν καὶ ϲαφηνίϲωμεν τὸν κανόνα. «Εἰϲ α̅ϲ̅» εἶπε διὰ τὰ ἔχοντα ἄλλο φωνῆεν, οἷον διὰ τὸ γόηϲ· τοῦτο γὰρ καὶ καθαρόν ἐϲτι καὶ διϲύλλαβον καὶ βαρύτονον καὶ περιττοϲυλλάβωϲ κλίνεται, γόητοϲ γάρ, καὶ ὅμωϲ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ν̅τ̅ ἀλλὰ διὰ τοῦ τ̅ο̅ϲ̅, οἷον γόηϲ γόητοϲ, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔϲτιν εἰϲ α̅ϲ̅ ἀλλ' εἰϲ η̅ϲ̅. «Καθαρόν» δὲ πρόϲκειται διὰ τὰ ἔχοντα ϲύμφωνον πρὸ τοῦ α̅, οἷον διὰ τὸ Γέταϲ Γέτα καὶ Δέρδαϲ Δέρδα· ταῦτα γὰρ ϲύμφωνον ἔχοντα πρὸ τοῦ α̅ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ ν̅τ̅ ἀλλ' ἰϲοϲυλλάβωϲ, οὐκ ἀντιϲτρέφοντοϲ τοῦ κανόνοϲ· οὐδὲ γὰρ πάντα τὰ ἔχοντα ϲύμφωνον πρὸ τοῦ α̅ ἰϲοϲυλλάβωϲ κλίνονται· ἰδοὺ γὰρ τὸ Κάλχαϲ καὶ γίγαϲ ϲύμφωνον ἔχοντα πρὸ τοῦ α̅ περιττοϲυλλάβωϲ κλίνονται, ἤγουν διὰ τοῦ ν̅τ̅, οἷον Κάλχαντοϲ καὶ γίγαντοϲ. Ϲκόπει δὲ ὅτι «καθαρόν» εἶπε, καὶ οὐ «καθαρά»· τοῦτο γὰρ βούλεται ϲημαίνειν τὰ εἰϲ α̅ϲ̅ καθαρόν, ἤγουν τὰ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ α̅ ϲύμφωνον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

«Ὀνόματα» δὲ πρόϲκειται οὐ πρὸϲ ἀντιδιαϲτολὴν ἑτέρου τινόϲ ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄν· ὥϲπερ μώνυχαϲ ἵππουϲ λέγομεν τοὺϲ μονώνυχαϲ οὐ πρὸϲ ἀντιδιαϲτολήν, ὡϲ ἄλλων ἵππων μὴ ὄντων μονωνύχων, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄν, καὶ πάλιν γάλα λευκὸν λέγομεν οὐχ ὡϲ ἄλλου γάλακτοϲ μὴ ὄντοϲ λευκοῦ, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄν. Τινὲϲ δὲ λέγουϲιν, ὅτι «ὀνόματα» πρόϲκειται πρὸϲ ἀντιδιαϲτολὴν τοῦ εἴαϲ ῥήματοϲ τοῦ ϲημαίνοντοϲ τὸ ϲυνεχώρειϲ· τοῦτο γὰρ καὶ εἰϲ α̅ϲ̅ ἐϲτὶ καθαρὸν καὶ διϲύλλαβον καὶ βαρύτονον, καὶ ὅμωϲ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ν̅τ̅· ἀλλ' οὐκ ἔϲτιν ὄνομα ἀλλὰ ῥῆμα. Οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶϲ λέγουϲιν· πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ εὐθειῶν ἐϲτιν ὁ λόγοϲ τῷ τεχνικῷ, τοῦτο δὲ ἄπτωτόν ἐϲτιν· τὰ γὰρ ῥήματα
90 g πτώϲειϲ οὐκ ἐπιδέχονται· δεύτερον δὲ οὔτε ἔϲτι τοῦτο φύϲει εἰϲ α̅ϲ̅ οὔτε δὲ φύϲει διϲύλλαβον, ἀπὸ γὰρ τοῦ εἴαεϲ ἐγένετο εἴαϲ κατὰ κρᾶϲιν τοῦ α̅ καὶ ε̅ εἰϲ α̅ μακρόν [εἴαεϲ γὰρ καὶ κατὰ κρᾶϲιν τοῦ ε̅ καὶ α̅ εἰϲ α̅ μακρὸν εἴαϲ]. Ἄλλοι δὲ λέγουϲιν ὅτι «ὀνόματα» πρόϲκειται πρὸϲ ἀντιδιαϲτολὴν τῆϲ χεύαϲ μετοχῆϲ· οὐδ' οὗτοι λέγουϲι καλῶϲ· πρῶτον μὲν τοῦτο οὐκ ἔϲτι φύϲει καθαρόν, χεύϲαϲ γὰρ ἦν ὥϲπερ πλεύϲαϲ καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ϲ̅ γέγονε χεύαϲ· δεύτερον δέ, ὅτι καὶ αὐτὸ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνεται ὁμοίωϲ τοῖϲ προκειμένοιϲ ὀνόμαϲι διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινομένοιϲ, οἷον χεύαϲ χεύαντοϲ, διατί εἶχε προϲθεῖναι πρὸϲ ἀντιδιαϲτολὴν τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸ ὁμοίωϲ τοῖϲ προκειμένοιϲ ὀνόμαϲι διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνεται; τὰ γὰρ ἀντιδιαϲτελλόμενα οὐχ ὅμοια· ὥϲτε οὖν, ὡϲ εἴρηται, «ὀνόματα» πρόϲκειται οὐ πρὸϲ ἀντιδιαϲτολὴν ἑτέρου τινόϲ, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ὄν. «Διϲύλλαβα» δὲ πρόϲκειται διὰ τὰ ὑπὲρ δύο ϲυλλαβάϲ, οἷον διὰ τὸ κοχλίαϲ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** ὁ τεχν. — διαλαμβάνει (**2**) *om* N || **6** γόητοϲ — κλίνεται *om* N || **9** δέραϲ δέρα NC || **12** ϲύμφωνον P, ϲύμφωνα NC, ϲύμφων (*sic*) V || **25** γὰρ *om* NC || **26** δὲ V, γὰρ NCP || **29** εἴαεϲ γὰρ — εἴαϲ (**30**) *om* V, *post* διϲύλλαβον (*v. 28*) *pro verbis* ἀπὸ — α̅ μακρὸν (**29**) *habet* P

κοχλίου, Αἰνείας Αἰνείου· ταῦτα γὰρ εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ δισύλλαβα ἀλλ' ὑπὲρ δύο συλλαβάς. Βαρύτονα δὲ λέγονται πάντα τὰ παροξύτονα καὶ προπαροξύτονα καὶ προπερισπώμενα διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ βαρεῖαν, οἷον φίλὸς ἄνθρωπὸς δῆμὸς· ἔχομεν γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι οἱ κύριοι τόνοι τῆς λέξεως δύο εἰσίν, ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη, καὶ ὅτι πᾶσα λέξις ἢ μίαν ὀξεῖαν δέχεται ἢ μίαν περισπωμένην — ἡ γὰρ βαρεῖα συλλαβικὸς τόνος ἐστίν — καὶ ὅτι πᾶσα συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως βαρεῖαν δέχεται· εἰκότως οὖν τὸ Αἴας ἔχον εἰς τὸ αι τὴν ὀξεῖαν καλεῖται παροξύτονον, ἔχον δὲ εἰς τὸ ας τὴν βαρεῖαν, τουτέστιν εἰς τὸ τέλος, καλεῖται βαρύτονον· ὁ δὲ λόγος περὶ τῶν ὁμοίων. «Βαρύτονα» δὲ πρόσκειται οὐ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τριάς καὶ Ἰάς, ὥς τινες λέγουσιν· περὶ γὰρ τῶν εἰς ας ἀρσενικῶν ἐστιν ὁ λόγος τῷ τεχνικῷ, ταῦτα δὲ θηλυκά εἰσιν· καὶ πάλιν περὶ τῶν εἰς ας τῶν ἐχόντων τὸ α ἐκτεταμένον βούλεται διαλαμβάνειν, ταῦτα δὲ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α· ἐπειδὴ ἐάν τις λέγῃ, ὅτι «βαρύτονα» πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τούτων [τὸ γὰρ Ἰάς καὶ τριάς συνεσταλμένον 91g
ἔχουσι τὸ α], λέγομεν, ἰδοὺ τὸ κρέας καὶ εἰς ας ἐστὶ καθαρὸν καὶ δισύλλαβον καὶ βαρύτονον καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται, κρέατος γάρ, καὶ ὅμως οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν ἀλλ' οὐδέτερον, καὶ δηλονότι οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς ας ἀρσενικῶν, ὡς εἴρηται, διαλαμβάνει καὶ περὶ τῶν ἐχόντων τὸ α ἐκτεταμένον, τὸ δὲ Ἰάς καὶ τριάς καὶ τὸ κρέας οὔτε ἀρσενικά εἰσιν οὔτε ἔχουσι τὸ α ἐκτεταμένον, ἀλλὰ συνεσταλμένον. Δεῖ ⟨δὲ⟩ γινώσκειν ὅτι νῦν μοναστήριον ἔστιν παρὰ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι καὶ λέγεται τοῦ Παία, ὡς ἀπὸ τοῦ Παίας· καὶ ἰδοὺ πάντα ἔχει τὰ τοῦ κανόνος, καὶ ὅμως οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ χρήσει τῶν Ἑλλήνων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Εἰσὶ δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα· Θόας Θόαντος, Δρύας Δρύαντος, Ὕας Ὕαντος· Ὕαντες δὲ λέγονται οἱ κατοικοῦντες τὴν Βοιωτίαν. Σεσημείωται τὸ Λάας· τοῦτο γὰρ ὅτε μέν ἐστι κύριον ἀντίκειται τῷ κανόνι· εἰς ας γάρ ἐστιν ὄνομα δισύλλαβον καθαρὸν βαρύτονον μακρὸν ἔχον τὸ α, καὶ ὅμως οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ ἀλλ' ἰσοσυλλάβως· κατὰ ἀποβολὴν γὰρ τοῦ ς ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον ὁ Λάας τοῦ Λάα· «Λάα περὶ λίθων γλυφῆς·» οὗτος γὰρ λιθογλύφος ἦν· ὅτε δὲ προσηγορικόν ἐστι καὶ σημαίνει τὸν λίθον, οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ α, οἷον ⟨Δ 521⟩ λᾶας ἀναιδής, καὶ λοιπὸν ὡς συστέλλον τὸ α οὐκ ἠκολούθησε τῷ κανόνι τούτῳ· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν ἐχόντων τὸ α ἐκτεταμένον διαλαμβάνει· κλίνεται δὲ τοῦτο τὸ λᾶας διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον λᾶας λάαος καὶ κατὰ κρᾶσιν

[Discr. scr. ex NCVP] **5** ἀνωτέρω] *cfr. p. 117, 2* ‖ **7** συλλαβικῶς NC ‖ **17** τὸ γὰρ — τὸ α (**18**) *habent* NC, *om* VP ‖ **18** ἰδοὺ P, ὅτι V, ὅτι ἰδοὺ NC ‖ **23** εἰσιν VP, ἔχουσιν NC ‖ **24** δὲ *om* NCVP ‖ **26** ὅμως V, *om* NCP ‖ **36** ἐστι *om* NCP ‖ **37** λάας NC; *item bis v. 40*

τῶν δύο α̅α̅ εἰς ἓν α̅ δηλονότι μακρὸν τοῦ λᾶος, οἷον ⟨Μ 462⟩ λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ Λάας τὸ κύριον πάντα ἔχον τὰ τοῦ κανόνος οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ν̅τ̅ ἀλλ' ἰσοσυλλάβως, οἷον ὁ Λάας τοῦ Λάα. Καὶ λέγουσί τινες, ὅτι ἀπὸ τοῦ Λᾶς τοῦ μονοσυλλάβου γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α̅ Λάας καὶ λοιπὸν τὴν
92g αὐτὴν ἐφύλαξε κλίσιν, φημὶ δὴ τὴν ἰσοσύλλαβον· οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· τοὐναντίον γὰρ τὸ Λᾶς τὸ μονοσύλλαβον ἀπὸ τοῦ Λάας τοῦ δισυλλάβου γέγονε κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο α̅α̅ εἰς ἓν α̅ μακρόν, ὡς ἐν τοῖς προλεγομένοις μεμαθήκαμεν. Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· ἡ γενικὴ Λάαος τρισυλλάβως· αὕτη ἡ τρισύλλαβος γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ Λάαος, ὥσπερ ὁ Καππάδοξ τοῦ Καππάδοκος καὶ ὁ Καππάδοκος, ὁ διάκων τοῦ διάκονος καὶ ὁ διάκονος, ὁ Τρώς τοῦ Τρωός καὶ ὁ Τρωός, ὁ δμώς τοῦ δμωός καὶ ὁ δμωός, ὥσπερ παρ' Ἡσιόδῳ ⟨Opp. 470⟩ δμωὸς ἔχων μακέλην, ἀντὶ τοῦ δοῦλος, καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν τοῦ α̅ καὶ ο̅ εἰς α̅ μακρὸν γίνεται Λάας, ὥσπερ Πτερέλαος Πτερέλας καὶ Μενέλαος Μενέλας, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ ⟨486⟩ τοῦ στρατηλάτα Μενέλα· καὶ ἐπεὶ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ συνῃρημένα τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι τὴν κλίσιν, οἷον Ἑρμέας Ἑρμέου Ἑρμῆς Ἑρμοῦ, χρύσεος χρυσέου χρυσοῦς χρυσοῦ, τιμήεις τιμήεντος τιμῆς τιμῆντος, Σιμόεις Σιμόεντος Σιμοῦς Σιμοῦντος, τούτου χάριν τὸ Λάας τὸ κύριον ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον ὁ Λάας τοῦ Λάα, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐντελὲς αὐτοῦ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον ὁ Λάαος τοῦ Λαάου. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα οὖν τὸ ἐντελὲς αὐτοῦ εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν, οἷον ὁ Λάαος τοῦ Λαάου, διατί μὴ καὶ αὐτὸ τὸ συνῃρημένον εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον ἔχει τὴν γενικὴν ἀλλ' εἰς α̅, οἷον ὁ Λάας τοῦ Λάα. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πρῶτον μὲν εἰ καὶ τὰ συνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν, ἀλλ' οὐ πάντως τὴν αὐτὴν φυλάττουσι κατάληξιν, οἷον ὁ ζωός τοῦ ζωοῦ καὶ ὁ ζώς τοῦ ζῶ καὶ πάλιν ὁ σῶος τοῦ σώου καὶ ὁ σῶς τοῦ σῶ· ἰδοὺ ταῦτα τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τὴν ἰσοσύλλαβον, ὥσπερ γὰρ τὰ ἐντελῆ αὐτῶν ἰσοσυλλάβως κλίνονται, οὕτω καὶ τὰ συν-
93g ῃρημένα, οὐ τὴν αὐτὴν δὲ κατάληξιν ἐφύλαξαν· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ὁ Λάαος τοῦ Λαάου καὶ ὁ Λάας τοῦ Λάα εἰ καὶ μὴ τὴν αὐτὴν κατάληξιν ἐφύλαξεν ἀλλ' οὖν τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐφύλαξεν, φημὶ δὴ τὴν ἰσοσύλλαβον. Δεύτερον δὲ Δωρικόν ἐστι τὸ Λάας, ὡς ἐμάθομεν, Δωρικὴν γάρ, ὡς εἴρηται, κρᾶσιν πέπονθε· Δωρικὸν δὲ ὂν πῶς ἠδύνατο εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον ἔχειν τὴν γενικήν; οἱ γὰρ Δωριεῖς καὶ ἐπὶ τῶν

[Discr. scr. ex NCVP] **1** λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆσιν V ‖ **8** ἐν τοῖς προλεγ.] *cfr. p. 115, 27* ‖ **13** Τρωός *et* δμωός *nominativos* (*quorum prior secundum Herodiani doctrinam* Τρῷός *erat scribendus*) *properispomena praeb.* NC. *cfr. Herod. I 112, 2** | ὁ δμῶς N ‖ **14** δμωὸς VP, δμῶος NC *et edd. Hesiod.* ‖ **16** Πτερ. Πτερ. VP, περέλαος περέλας NC ‖ **18** ὅτι V, *om* NCP ‖ **22** αὐτοῦ VP, αὐτὸ NC ‖ **25** τὸ *ante* συνῃρ. *om* N ‖ **29** ζώς] ζῶς N ‖ καὶ *post* σώου *om* N

ἐχόντων εἰϲ τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον τὴν γενικὴν εἰϲ ᾱ ποιοῦϲιν αὐτήν, οἷον ὁ κοχλίαϲ τοῦ κοχλίου καὶ τοῦ κοχλία δωρικῶϲ, ὁ Παπίαϲ τοῦ Παπίου καὶ τοῦ Παπία δωρικῶϲ, ὁ Αἰνείαϲ τοῦ Αἰνείου καὶ τοῦ Αἰνεία δωρικῶϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Δεῖ δὲ γινώϲκειν ὅτι καθόλου τὰ εἰϲ αϲ ὀνόματα βαρύτονα ἀρϲενικὰ μακρὸν ἔχουϲι τὸ ᾱ, οἷον Θόαϲ Δρύαϲ Αἴαϲ Κάλχαϲ γίγαϲ κοχλίαϲ Αἰνείαϲ Ἑρμείαϲ Παπίαϲ· πρόϲκειται «βαρύτονα» διὰ τὸ Ἀρκάϲ καὶ φυγάϲ· ταῦτα γὰρ ϲυνεϲταλμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ, ἀλλ᾽ οὐκ εἰϲὶ βαρύτονα ἀλλ᾽ ὀξύτονα· πρόϲκειται «ἀρϲενικά» διὰ τὸ κρέαϲ· τοῦτο γὰρ βαρύτονον ὂν ϲυνεϲταλμένον ἔχει τὸ ᾱ, ἀλλ᾽ οὐκ ἔϲτιν ἀρϲενικὸν ἀλλ᾽ οὐδέτερον. Δεῖ προϲθεῖναι «χωρὶϲ τοῦ λᾶαϲ τοῦ προϲηγορικοῦ», ὅπερ ϲημαίνει τὸν λίθον, «καὶ τοῦ μέγαϲ τοῦ ἐπιθέτου»· ταῦτα γὰρ ϲυνεϲταλμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ· τὰ γὰρ κύρια, φημὶ δὴ τὸ Λάαϲ τὸ κύριον καὶ τὸ Μέγαϲ τὸ κύριον, καὶ ἐκτεταμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ ποιοῦϲι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Λάαϲ τοῦ Λάα καὶ ὁ Μέγαϲ τοῦ Μέγα· τὸ δὲ λᾶαϲ τὸ προϲηγορικὸν καὶ τὸ μέγαϲ τὸ ἐπίθετον καὶ ϲυνεϲταλμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ οϲ κλίνονται, οἷον ὁ λᾶαϲ τοῦ λάαοϲ καὶ κατὰ κρᾶϲιν τῶν δύο α̅α̅ εἰϲ ἓν μακρὸν τοῦ λᾶοϲ, ⟨M 462⟩ λᾶοϲ ὑπὸ ῥιπῆϲ· καὶ πάλιν ὁ μέγαϲ τοῦ μέγαοϲ, ἡ γὰρ μεγάλου γενικὴ ἑτερόκλιτόϲ ἐϲτιν ὡϲ ἀπὸ τῆϲ μεγάλοϲ εὐθείαϲ, ἐξ ἧϲ καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ μεγάλοι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Καὶ ἄξιόν ἐϲτι ζητῆϲαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ λᾶαϲ τὸ προϲηγορικὸν καὶ τὸ μέγαϲ τὸ ἐπίθετον ϲυνεϲταλμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ. Καὶ περὶ μὲν τοῦ λᾶαϲ τοῦ προϲηγορικοῦ ἔϲτιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· τὰ εἰϲ α̅ϲ̅ 94g καθαρὸν ὀνόματα διϲύλλαβα ἀρϲενικὰ οὐδέποτέ εἰϲι προϲηγορικά, ἀλλ᾽ ἢ κύρια, ὡϲ τὸ Δρύαϲ Θόαϲ Αἴαϲ, ἢ ἐθνικά, ὡϲ τὸ Ὕαϲ Ὕαντοϲ (Ὕαντεϲ δὲ λέγονται οἱ κατοικοῦντεϲ τὴν Βοιωτίαν), ἢ ἐπίθετα, ὡϲ τὸ Εὔαϲ Εὔαντοϲ (τὸ δὲ Εὔαϲ ἐπίθετόν ἐϲτι τοῦ Διονύϲου)· ἐπεὶ οὖν τὸ λᾶαϲ προϲηγορικόν ἐϲτι, τὸν γὰρ λίθον ϲημαίνει, εἰκότωϲ ὡϲ διαλλάξαν περὶ τὸ ϲημαινόμενον διήλλαξε καὶ περὶ τὸν χρόνον. Πρόϲκειται ἐν τῷ κανόνι «καθαρόν» διὰ τὸ γίγαϲ· τοῦτο γὰρ προϲηγορικόν ἐϲτιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἔϲτι καθαρόν· πρόϲκειται «διϲύλλαβα» διὰ τὸ κοχλίαϲ· καὶ τοῦτο γὰρ προϲηγορικόν ἐϲτιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἔϲτι διϲύλλαβον· πρόϲκειται «ἀρϲενικά» διὰ τὸ κρέαϲ· καὶ τοῦτο γὰρ προϲηγορικόν ἐϲτιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἔϲτιν ἀρϲενικὸν ἀλλ᾽ οὐδέτερον. Περὶ δὲ τοῦ μέγαϲ τοῦ ἐπιθέτου ἔϲτιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· δεῖ γινώϲκειν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ μέγαϲ τὸ ἐπίθετον ϲυνεϲταλμένον ἔχει τὸ ᾱ, ἐπειδὴ ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ ποιεῖ τὸ οὐδέτερον, οἷον τὸ μέγα· καὶ καθόλου δὲ τὰ εἰϲ ϲ̄ λήγοντα μετὰ διχρόνου ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα ϲυνεϲταλμένον ἔχουϲι τὸ δίχρονον, οἷον

[Disce. scr. ex NCVP] **5** δὲ V, *om* NCP | ὀνόματα V, *om* NCP ‖ **11** λᾶαϲ] λάαϲ NC; *item v. 16. 17. 22. 24. 29. p. 123, 4* ‖ **12** μέγαϲ VP, μέγα NC ‖ **16** τὸ *ante* ἐπίθ. *om* NC ‖ **19** ὑπαὶ V; *cfr. p. 121, 1* ‖ **27** ἐπίθετα VP, ἐπίθετον NC ‖ **29** τὸν VP, τὸ NC | διαλλάξαν P, παραλλάξαν V, διήλλαξε NC ‖ **33** ἀρϲενικὰ VP, ἀρϲενικὸν NC

ὁ ὀξύς τὸ ὀξύ, ὁ ταχύς τὸ ταχύ, ὁ βραδύς τὸ βραδύ, ὁ φυγόπολις τὸ φυγόπολι, ὁ λιπόπατρις τὸ λιπόπατρι, ὁ ἄχαρις τὸ ἄχαρι, ὁ τίς τὸ τί· οὕτως οὖν καὶ ὁ μέγας τὸ μέγα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὸ λᾶας τὸ προσηγορικὸν καὶ τὸ μέγας τὸ ἐπίθετον σημειούμεθα ἔχειν τὸ ᾰ συνεσταλμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἶας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν σεσημειωμένον ὡς συστέλλον τὸ ᾱ· ἐκεῖνος γὰρ συνέστειλεν αὐτὸ εἰπὼν ⟨fragm. 68 B[4]⟩ δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἶας αἱματᾷ τε Μέμνων· ἔστι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτως· δουρὶ | δὲ ξυσ|τῷ μέ|μηνεν | Αἶας | αἱμα|τᾷ τε | Μέμνων· ἐν τῇ πέμπτῃ γὰρ χώρᾳ κεῖται, ἐν ᾗ οὐ τίθεται σπονδεῖος ἐν τροχαϊκῷ μέτρῳ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα τινὰ Δωρικὰ συστέλλοντα τὸ ᾱ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ⟨Theog. 521⟩ δῆσας ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθέα, καὶ παρὰ
95g τῷ Ῥιανῷ λίθος μέγας. Ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν ἐν τῇ παρούσῃ πράξει.

Χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ Κλεύας καὶ Κέας ἰσοσυλλάβως κλινόμενα οὐκ ἀντίκεινται τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ· λέγομεν γὰρ ὅτι οὐκ εἰσὶ φύσει εἰς ᾱς· εἰς ης γὰρ ἦσαν, Κλεύης γὰρ καὶ Κέης εἰσίν, καὶ κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ η εἰς ᾱ μακρὸν ἐγένετο Κλεύας καὶ Κέας, καὶ ἐφύλαξε τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν. Ὅτι γὰρ ταῦτα ἰσοσυλλάβως κλίνονται δηλοῦσι τὰ πατρωνυμικὰ αὐτῶν, Κλευάδης καὶ Κεάδης ὄντα, ὥσπερ Αἰνειάδης· εἰ γὰρ ἐκλίνοντο διὰ τοῦ ντ, ἤμελλον εἶναι τὰ πατρωνυμικὰ αὐτῶν Κλευαντίδης καὶ Κεαντίδης, ὥσπερ Θοαντίδης. Ἔτι δεῖ παραφυλάξασθαί τινα παρὰ τοῖς ποιηταῖς πάντα ἔχοντα τοῦ κανόνος καὶ ἰσοσυλλάβως κλιθέντα, οἷον ὁ Βίας τοῦ Βία, ὁ Δρύας τοῦ Δρύα, ὁ Θόας τοῦ Θόα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ⟨fragm. 139 K.⟩ ἡ δὲ Θόαν τέκεν υἱόν, ὁ Αἴας τοῦ Αἴα, ὡς παρὰ Ἀλκαίῳ, Αἴαν τὸν ἄριστον· ταῦτα πάντα κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου ἰσοσυλλάβως ἐκλίθησαν· ὅθεν μέμφομαι τοὺς πεζολόγους, ὅσοι τὰ τοιαῦτα ἰσοσυλλάβως ἔκλιναν· διὰ τοῦτο γὰρ ἁμαρτάνουσιν οἱ πεζολόγοι· ἐκεῖνοι γὰρ μὴ δουλεύοντες μέτρῳ οὐκ εἶχον ἀνάγκην ἰσοσυλλάβως κλῖναι αὐτά. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν τὴν Θόαν καὶ τὴν

[Discr. scr. ex NCVP] **5** αἴας NC ‖ **6** ἀλκμάνι N ‖ **8** αἱματᾷ τε Μέμνων] αἱματά τε μέμνων NCVP, αἰχματάς τε Μέμνων *ASchaeferus* | ἔστι δὲ — Μέμνων (**9**) *om* VP ‖ **9** αἵμα|τά τε | μέμνων NC ‖ **11** ὡς V, *om* NCP ‖ **12** δῆσας] δήσας NCVP; *in edd. Hesiod.* δῆσε δ' | καὶ παρὰ — μέγας (**13**) *om* V ‖ **13** Ῥιανῷ] ῥιάνω N, ἀρἰάνω C, ριάνω P; *corr. IBekkerus AG III 1463* (*in indice, non in contextu p. 1182*) | μέγας NCP, μέλας *Bekkerus, cum de* μέγας *epitheto* ᾰ *corripiente iam dictum sit supra p. 122, 16; cfr. Meinekii Anall. Alex. p. 203* ‖ **15** δὲ VP, *om* NC | κέας P, καίας NCV; *item v. 18. p. 123, 15 et 16*; κέας *etiam EM 498, 31 et 210, 15 et Choer. 30, 29* g ‖ **17** κέης P, καίης NCV ‖ **20** *ante* Κλευάδης *add* τὸ NC | κεάδης P, καιάδης CV, καάδης N ‖ **21** κλευαντίδης καὶ καιαντίδης ὥσπερ θοαντίδης V, κλευαντείδης καὶ καιαντείδης ὥσπερ θοαντείδης NC, κλευαντιάδης καὶ κεαντιάδης ὥσπερ θοαντιάδης P ‖ **26** αἶαν N ‖ **27** ἐκλίθη NC

Αἴαν αἰτιατικὴν μὴ λέγομεν ἀπὸ τῶν Θόαντα καὶ Αἴαντα αἰτιατικῶν γεγενῆσθαι κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τα συλλαβῆς, καὶ μὴ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη πάσχει ἀποκοπὴν κατὰ τὴν αἰτιατικήν, οἷον Ξενοφῶν Ξενοφῶντος Ξενοφῶντα, Κτησιφῶν Κτησιφῶντος Κτησιφῶντα· ἀμέλει τὸ Ποσειδῶν Ποσειδῶνος μὴ κλινόμενον διὰ τοῦ ντ πάσχει ἀποκοπὴν κατὰ τὴν αἰτιατικήν, οἷον τὸν Ποσειδῶνα τὸν Ποσειδῶ, ⟨Aristoph. Nub. 83⟩ νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον· ὥστε οὖν ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως ταῦτα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ προσθεῖναί τινα ἐν τῷ κανόνι τοῦ τε- 96g χνικοῦ καὶ εἰπεῖν οὕτως· τὰ εἰς ας καθαρὸν ὀνόματα δισύλλαβα βαρύτονα ⟨μακροκατάληκτα⟩ μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου μηδὲ κατὰ ποιητικὴν ὄντα ἄδειαν διὰ τοῦ ντ κλίνονται· οὕτω γὰρ λεγόντων ἡμῶν οὐδὲν εὑρίσκεται ἀντικείμενον τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ· διὰ μὲν γὰρ τοῦ εἰπεῖν «μὴ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου» ἀντιδιαστέλλομεν τὸ Κλεύας καὶ τὸ Κέας καὶ τὸ Λάας τὸ κύριον· τὸ μὲν γὰρ Κλεύας καὶ Κέας, ὡς εἴρηται, Δωρικὴν τροπὴν πεπόνθασιν, τὸ δὲ Λάας τὸ κύριον Δωρικὴν κρᾶσιν· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν «μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν ὄντα» ἀντιδιαστέλλομεν ὅσα οἱ ποιηταὶ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου ἰσοσυλλάβως ἔκλιναν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι εἰπὼν ὁ τεχνικός «διὰ τοῦ ντ κλίνονται» ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ διὰ τοῦ ος ἐκφέρονται· ὥσπερ γὰρ λαμβάνει ὁμολογούμενα τελικὰ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν πέντε εἶναι στοιχεῖα, ν ξ ρ ς ψ, οἷον Δίων Φοῖνιξ Νέστωρ Πάρις Πέλοψ, οὕτω λαμβάνει ὁμολογούμενα τελικὰ τῆς μὲν περιττοσυλλάβου γενικῆς τὸ ος, οἷον Λάχης Λάχητος, τῆς δὲ ἰσοσυλλάβου τὸ υ καὶ τὸ α, οἷον κοχλίας κοχλίου, Μηνᾶς Μηνᾶ. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί τὸ Ὀρόντης Ὀρόντου διὰ τοῦ ντ κλινόμενον οὐκ ἐκφέρεται διὰ τοῦ ος κατὰ τὴν γενικὴν καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐ κλίνεται τοῦτο διὰ τοῦ ντ· ἀπὸ γὰρ τῆς εὐθείας ἔχει τὸ ν καὶ τὸ τ, ἐκεῖνα δὲ λέγονται κλίνεσθαι διὰ τοῦ ντ, ὅσα ἀπὸ κλίσεως ἔχουσι τὸ ντ, τουτέστιν ἐν τῇ γενικῇ ἔσχον, οἷον Αἴας Αἴαντος. Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ Αἴας Αἴαντος λέγομεν καὶ μὴ Αἴας Αἰάντου. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, ὡς ἐμάθομεν, τὸ υ τελικόν ἐστι κατὰ τὴν γενικὴν ἰσοσυλλάβου κλίσεως, οἷον κοχλίας κοχλίου, Αἰνείας Αἰνείου· ἡ γὰρ μεγάλου γενικὴ ἑτερόκλιτός ἐστιν ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλος εὐθείας, ἐξ ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ μεγάλοι· ἐὰν οὖν γένηται ἡ γενικὴ Αἴας Αἰάντου, μέλλει ἡ γενικὴ ἰσοσυλλάβου κλίσεως ἔχειν τελικὸν περιττοσύλλαβος οὖσα, ὅπερ 97g ἐστὶν ἄτοπον. [Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.] Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. ex NCVP] **1** αἴαν P, αἶαν NCV ‖ **2** τῆς τα *om* N ‖ **10** δεῖ V, δέον NCP | προσθεῖναι τινὰ ἐν τῷ P, προσθεῖναι τῷ NCV ‖ **12** μακροκατάληκτα *om* NCVP; *cfr. p. 118, 33* | μηδὲ V, μὴ NCP ‖ **21** δὲ VP, *om* NC ‖ **26** οἷον *ante* κοχλ. *om* N ‖ **27** διατί V, πῶς P, διατί πῶς NC ‖ **33** Αἴας *post* μὴ *om* NC ‖ **39** Ἐν οἷς — πρᾶξις *om* VP

Πάλιν ἀποροῦcί τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν Αἴας Αἴαντος λέγομεν καὶ μὴ Αἴας Αἰάντεος· καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε γενικὴ περιττοcυλλαβεῖ δύο cυλλαβὰς τῆς ἰδίας εὐθείας ἀλλὰ μίαν, οἷον Λάχητος Πάριδος βότρυος· ἐὰν οὖν γένηται Αἴας Αἰάντεος, μέλλει ἡ γενικὴ δύο cυλλαβὰς περιττεύειν τῆς ἰδίας εὐθείας, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Πάλιν ἀποροῦcί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὰ εἰς $\bar{c}$ λήγοντα περιττοcυλλάβως κλινόμενα ἢ διὰ τοῦ $\bar{δ}$ ἢ διὰ τοῦ $\bar{θ}$ ἢ διὰ τοῦ $\bar{τ}$ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ $\overline{οc}$ κλίνονται, οἷον Πάρις Πάριδος, ὄρνις ὄρνιθος, Λάχης Λάχητος, βότρυς βότρυος — πρόσκειται «περιττοcυλλάβως κλινόμενα» διὰ τὸ κοχλίας κοχλίου, Αἰνείας Αἰνείου· ταῦτα γὰρ εἰς $\bar{c}$ λήγοντα οὔτε διὰ τοῦ $\bar{δ}$ οὔτε διὰ τοῦ $\bar{θ}$ οὔτε διὰ τοῦ $\bar{τ}$ οὔτε διὰ καθαροῦ τοῦ $\overline{οc}$ κλίνονται, ἀλλ᾽ οὔτε κλίνονται περιττοcυλλάβως ἀλλ᾽ ἰcοcυλλάβως — πῶς τὸ Θόας Θόαντος καὶ Αἴας Αἴαντος καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ $\overline{ντ}$ κλίνονται. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ τὰ εἰς $\bar{ν}$ λήγοντα πεφύκασι πολλάκις πλεονάζειν τὸ $\bar{τ}$ κατὰ τὴν γενικήν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ξενοφῶν Ξενοφῶντος, Κτησιφῶν Κτησιφῶντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντος — τὰ γὰρ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα δι᾽ αὐτοῦ τοῦ ἀμεταβόλου θέλουσιν ἐκφέρεσθαι κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Πλάτων Πλάτωνος, Ἕλλην Ἕλληνος — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ εἰς $\bar{c}$ λήγοντα πεφύκασι πλεονάζειν πολλάκις τὸ $\bar{ν}$ κατὰ τὴν γενικήν, ὡς ἐπὶ τοῦ χαρίεις χαρίεντος καὶ Αἴας Αἴαντος καὶ τῶν ὁμοίων.

Πάλιν ἀποροῦcί τινες λέγοντες, διατί ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{αc}$ βαρυτόνων ἤρξατο ὁ τεχνικὸς πρῶτον, καὶ μὴ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{αc}$ ὀξυτόνων ἢ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{αc}$ περισπωμένων. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{αc}$ ὀξυτόνων διὰ τοῦτο οὐκ ἤρξατο ὁ τεχνικός, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ τὰ εἰς $\overline{αc}$ ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν μόνως ἀρcενικά, ἀλλ᾽ ἢ μόνως θηλυκά, ὡς ἐπὶ τοῦ ἡ τριάς, ἢ κοινὰ τῷ γένει [τουτέστιν ἀρcενικοῦ καὶ θηλυκοῦ], ὡς ὁ
98 g φυγάς καὶ ἡ φυγάς, ὁ Ἀρκάς καὶ ἡ Ἀρκάς, ὑπεσταλμένου τοῦ ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ἱμάς ἱμάντος, ἅτινα καὶ παραλόγως ὀξύνονται, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου· [τὸ γὰρ ἱμάς καὶ ἀνδριάς μόνως ἀρcενικὰ ὄντα ὀξυνόμενα οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδή, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου, παραλόγως ὀξύνονται]· ἐπειδὴ οὖν περὶ ἀρcενικῶν αὐτῷ ἐστιν ὁ λόγος, τούτου χάριν οὐκ ἤρξατο ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{αc}$ ὀξυτόνων. Πρόσκειται ἀνωτέρω «ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν» διὰ τὸ ὁ Ζάς καὶ ὁ Πράς· ταῦτα γὰρ ἀρcενικὰ μόνα εἰσὶν ὀξύτονα, ἀλλ᾽ οὐκ εἰσὶν ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν ἀλλὰ μονοcύλλαβα. Ἀπὸ δὲ τῶν εἰς $\overline{αc}$ περισπωμένων διὰ τοῦτο οὐκ ἤρξατο ἀλλ᾽ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{αc}$ βαρυτόνων, ἐπειδή, ὡς ἐν τοῖς προλεγομένοις μεμαθήκαμεν, καὶ τὰ περισπώμενα δυνάμει

[Discr. scr. ex NCVP] 3 περιττοcυλλαβεῖ — εὐθείας P, περιττοcυλλαβούcας ἔχει δύο cυλλ. τῆς ἰδ. εὐθείας NC, περιττοcυλλαβοῦcα τῆς ἰδ. εὐθ. δύο cυλλαβὰς περιττεύει V ‖ 4 οὖν *om* NC ‖ 27 τουτέστιν — θηλυκοῦ *om* VP ‖ 28 ὑπεσταλμένου — Καθόλου (30)] *pro his* P *ea habet, quae* NC *praebent v. 30—32* (τὸ γὰρ — ὀξύνονται), V *autem omittit* | τοῦ ἀνδριάς] τὸ ἀνδριὰς NC ‖ 29 ὥς – Καθόλου (30)] ὡς ἔφησεν ὁ ἡρωδιανός NC ‖ 38 ἐν τοῖς προλ.] *p. 117,32*

βαρύτονά εἰσιν ὡς ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὴν βαρεῖαν· καὶ λοιπὸν τῶν βαρυτόνων προϋπαρχόντων εἰκότως ἀπὸ τούτων ἤρξατο. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ Αἰολεῖς τὸ τάλας τάλαις λέγουσι καὶ τὸ μέλας μέλαις καὶ τὸ Θόας Θόαις προστιθέντες τὸ ῑ, τὸ δὲ Αἴας Αἴαις οὐ λέγουσι τῇ προσθέσει τοῦ ῑ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων, ἤγουν τῆς αι̅ διφθόγγου· ηὑρίσκετο γὰρ ἀλλεπάλληλος ἡ αι̅ δίφθογγος, καὶ ἐκ τούτου κακόφωνος ἐγένετο ἡ λέξις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί οἱ Αἰολεῖς ἐν τοῖς εἰς ᾱς τοῖς ἔχουσι τὸ ᾱ μακρὸν προστιθέασι τὸ ῑ, ὡς ἐν τῷ Θόας Θόαις, μέλας μέλαις καὶ τάλας τάλαις. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οἱ Αἰολεῖς βαρείᾳ τάσει χαίρουσιν, ἅμα δὲ καὶ τῇ βραχυτέρᾳ συλλαβῇ· τὸ γὰρ Πηλεύς Πήλευς λέγουσι βαρυτόνως καὶ τὸ Ἀτρεύς Ἄτρευς, καὶ τὸ κείρω κέρρω λέγουσι βαρυτόνως καὶ τὸ φθείρω φθέρρω· ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ἐστὶ τῆς φύσει μακρᾶς. Ἐπειδὴ οὖν τὸ ᾱ τὸ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς αι̅ διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ῑ ἐκφωνούμενον, — καὶ γὰρ ὁ στρατιώτης ὁ δυνάμενος ἔργον ποιῆσαι δύο στρατιωτῶν ἰσχυρότερός ἐστιν ἐκείνων — ἔτι δὲ τὰ εἰς αις ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον παῖς καλαῖς σοφαῖς μεγάλαις ἀρίσταις — χωρὶς τοῦ δαίς, ὃ σημαίνει τὴν εὐωχίαν, τοῦτο γὰρ ὀξύνεται, — τούτου χάριν οἱ Αἰολεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ας τῶν ἐχόντων μακρὸν 99g τὸ ᾱ προστιθέασι τὸ ῑ, ἵνα ἐν ταὐτῷ καὶ χαρακτῆρα μεταδιώξωσιν ἀποστρέφεσθαι τὴν ὀξεῖαν τάσιν καὶ βραχυτέραν τὴν συλλαβὴν ἀπεργάσωνται. Πρόσκειται ἀνωτέρω «τῆς αι̅ διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ῑ ἐκφωνούμενον», ἐπειδὴ τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ῑ ἀνεκφώνητον οὐκ ἔστι μεῖζον τὸ ᾱ τὸ φύσει μακρόν· καὶ αὐτὴ γὰρ τὸ ᾱ φύσει μακρὸν ἔχει, ὅθεν καὶ τὸ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐστιν [τὸ ᾱ μακρόν ἐστι φύσει καὶ μεῖζον, ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ ᾱ φύσει μακρὸν ἔχει], οἷον τῷ κοχλίᾳ, τῷ Αἰνείᾳ. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Τῷ Αἴαντι. Κανονίζων τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς αὐτὴν κανονίζει λέγων, ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ος λήγουσα τροπῇ τοῦ ος εἰς ῑ τὴν δοτικὴν ποιεῖ ὁμότονον καὶ ὁμόχρονον, οἷον Αἴαντος Αἴαντι· ἰδοὺ τοῦτο ἔτρεψε τὸ ος εἰς ῑ καὶ ἐποίησε τὴν δοτικὴν ὁμότονον καὶ ὁμόχρονον· ὁμότονον μέν, ὅτι ὃν τόνον ἔχει ἡ γενικὴ τὸν αὐτὸν ἔχει καὶ ἡ δοτική, ὁμόχρονον δέ, ὅτι ὥσπερ ἡ γενικὴ ἔχει τὸ ος βραχὺ οὕτω καὶ ἡ δοτικὴ τὸ ῑ συνεσταλμένον ἔχει, οἷον φωτός φωτί, ἀνδρός ἀνδρί, χηνός χηνί, μηνός μηνί, παιδός παιδί, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως· ταῦτα γὰρ καὶ τὸν τόνον ἐφύλαξαν τῆς γενικῆς καὶ τὸν χρόνον, τουτέστι συνεσταλμένον. Τὸ δὲ ⟨Ξ 459⟩ Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε κοινὴν ἔχει τὴν τι̅ συλλαβήν· ἀπαρτίζει γὰρ εἰς μέρος λόγου τὸ ῑ καὶ τούτου χάριν ἀντὶ μακρᾶς παρα-

[Discr. scr. ex NCVP] **3** Ταῦτα — τούτοις *om* NC ‖ **18** τὰ] τὰς N ‖ **21** μεταδιώξωσιν V, δόξωσιν NC, διώξωσιν P ‖ **23** τῆς ἐχούσης τὸ ῑ ἐκφωνούμενον αι̅ διφθόγγου NC ‖ **25** τὸ *ante* φύσει *om* NC ‖ **26** τὸ ᾱ μακρὸν — ἔχει (**27**) *om* VP

λαμβάνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ ⟨Ξ 1⟩ Νέστορα δ᾽ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης ἡ θε̅ν συλλαβὴ ἀπαρτίζει εἰς μέρος λόγου καὶ ἀντὶ μακρᾶς παραλαμβάνεται. Ἀναδράμωμεν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παραδείγματα τοῦ κανόνος, ταχέος ταχέϊ, ἡδέος ἡδέϊ· ἰδοὺ ταῦτα ὁμότονά εἰσι καὶ ὁμόχρονα, ὅτε δὲ γίνονται κατὰ συναίρεσιν τῷ ταχεῖ καὶ τῷ ἡδεῖ, τὸ ε̅ καὶ τὸ ι̅ εἰς τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον συνελθόντα, τότε οὔτε τόνον τῆς γενικῆς φυλάττουσιν οὔτε χρόνον, ἐπειδὴ πέπονθεν ἡ δοτική. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

100 g Λέγουσι δέ τινες, ὅτι κακῶς εἶπεν ὁ τεχνικός τροπῇ τοῦ ο̅ς̅ εἰς ι̅ τὴν δοτικὴν ποιεῖ· ἄτοπον γάρ φασι τροπὴν ποιεῖσθαι συμφώνου εἰς φωνῆεν, ἀλλὰ μᾶλλον ὤφειλεν εἰπεῖν ἀποβολῇ τοῦ ς̅ καὶ τροπῇ τοῦ ο̅ εἰς ι̅. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν καὶ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ τοῦ τεχνικοῦ, ὅτι καλῶς εἶπε «τροπῇ τοῦ ο̅ς̅ εἰς ι̅»· ἡ γὰρ τροπὴ πολλαχῶς γίνεται· ἔστι γὰρ τροπὴ παραγωγῆς, καὶ ἔστι τροπὴ διαλέκτου, καὶ ἔστι τροπὴ πάθους, καὶ ἔστι τροπὴ κλίσεως· καὶ τροπὴ μὲν παραγωγῆς ἐστιν, ὡς ἐπὶ τοῦ νέμω νόμος, λέγω λόγος, ἐπιστέλλω ἐπιστολή· διαλέκτου δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ ὄνειρος ὄνοιρος· τοῦτο γὰρ κατὰ Αἰολικὴν διάλεκτόν ἐστι, τρέπον τὸ ε̅ εἰς τὸ ο̅· καὶ τὸ τρέχω τράχω καὶ τὸ Ἄρτεμις Ἄρταμις, τρέποντα τὸ ε̅ εἰς τὸ α̅· πάθους δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐλαφοβόλος ἐλαφηβόλος, στεφανοφόρος στεφανηφόρος. Ἐν τούτοις οὖν, ἤγουν ἐν τῇ τροπῇ τῇ κατὰ παραγωγὴν καὶ τῇ κατὰ διάλεκτον καὶ τῇ κατὰ πάθος, οὐ τρέπεται ὡς ἔτυχεν οὔτε σύμφωνον εἰς φωνῆεν οὔτε φωνῆεν εἰς σύμφωνον, ἐν δὲ τῇ τροπῇ τῇ κατὰ κλίσιν ἀδιάφορόν ἐστιν· καὶ φωνῆεν γὰρ εἰς σύμφωνον τρέπεται καὶ σύμφωνον εἰς φωνῆεν, ὡς ἐπὶ τοῦ καλαί καλάς, Μοῦσαι Μούσας. Τί τοίνυν ἄτοπον, εἰ καὶ σύμφωνον εἰς φωνῆεν τρέπεται, ὡς ἐπὶ τοῦ Αἴαντος Αἴαντι, Λάχητος Λάχητι ἐνταῦθα, ἐπειδὴ περὶ κλίσεώς ἐστιν ὁ λόγος τῷ τεχνικῷ; καλῶς οὖν εἶπε «τροπῇ τοῦ ο̅ς̅ εἰς ι̅». Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Τὸν Αἴαντα. Κανονίζων ὁ τεχνικὸς τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς κανονίζει αὐτὴν λέγων, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσα ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς α̅ αὐτὴν ποιεῖ, οἷον Αἴαντι Αἴαντα, Λάχητι Λάχητα. Καλῶς εἶπεν «εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσα», ἐπειδὴ ἐὰν εὑρεθῇ τὸ ι̅ ἀνεκφώνητον, οὐ ποιεῖ τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς α̅ τὴν αἰτιατικήν· ἰδοὺ γάρ ἐστι τῷ Χρύσῃ, καὶ ἐπειδὴ τὸ ι̅ ἀνεκφώνητόν ἐστιν, οὐ ποιεῖ τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς α̅ τὴν αἰτιατικήν· τὸν Χρύσην γάρ ἐστιν ἡ αἰτιατική. Ἰστέον δὲ ὅτι τότε εὑρίσκεται τὸ ι̅ ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ α̅ 101 g μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η̅ ἢ μετὰ τοῦ ω̅ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οἷον τῷ κοχλίᾳ,

[Discr. scr. ex NCVP] **5** γίνονται V, γένωνται NC, γένονται P | τὸ ε̅ — συνελθόντα (**6**) *om* V ‖ **6** συνελθόντα P, μετελθόντα NC ‖ **9** δὲ *om* NC ‖ **16** *post* λόγος *add* φθείρω φθορά, δείρω δορά V ‖ **17** τοῦτο — τὸ ο̅ (**18**)] λέγουσιν αἱ διάλεκτοι τρέπουσαι τὸ ε̅ εἰς τὸ ο̅ P ‖ **18** τρέπον — τὸ ο̅ *om* V | τρέπον *om* NC ‖ **19** τρέποντα] τρέποντες NC | τρέποντα — τὸ α̅] καὶ ταῦτα γὰρ κατὰ Δωρίδα διάλεκτόν εἰσιν V ‖ **25** τοίνυν *om* NC ‖ **37** δὲ *om* NC

τῷ Χρύσῃ, τῷ καλῷ· πρόσκειται «ἐν μιᾷ συλλαβῇ» διὰ τὸ Λάϊος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) καὶ ἠϊών (σημαίνει δὲ τὸν αἰγιαλόν) καὶ ἥρωϊ· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ῑ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ καὶ μετὰ τοῦ η̄ καὶ μετὰ τοῦ ω̄ οὐκ ἔστιν ἀνεκφώνητον ἀλλ' ἐκφωνούμενον, ἀλλ' οὐκ ἔστι μετ' αὐτῶν ἐν μιᾷ συλλαβῇ· ἐὰν δὲ εὑρεθῇ μετ' ἄλλων τὸ ῑ, εἴτε μετὰ συμφώνου εἴτε μετὰ φωνήεντος, χωρὶς δηλονότι τοῦ η̄ καὶ ω̄ καὶ ᾱ μακροῦ, οὐκ ἔστιν ἀνεκφώνητον ἀλλ' ἐκφωνούμενον, οἷον Λάχητι λέβητι ἡδεῖ ταχεῖ Σαπφοῖ Λητοῖ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ μὲν γραμματικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέποντες λέγουσι τὸ ῑ ἀνεκφώνητον εἶναι, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οἷον τῷ Χρύσῃ τῷ σοφῷ τῷ Αἰνείᾳ. Οἱ δὲ μουσικοὶ τῆς ἀκριβείας φροντίζοντες λέγουσιν, ὅτι ἐκφωνεῖται μέν, οὐκ ἐξακούεται δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῶν μακρῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ φωνῆέν ἐστιν, φασί, πῶς δύναται ἀνεκφώνητον εἶναι; ἀλλ' ὥσπερ αὐλοῦ, φασί, καὶ ὀργάνου ἠχούντων ὁ αὐλὸς οὐκ ἐξακούεται διὰ τὸ μείζονα ἦχον ἔχειν τὸ ὄργανον καὶ καλύπτειν τὸν τοῦ αὐλοῦ ἦχον ἀσθενέστερον ὄντα, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ῑ ἀσθενέστερον ὑπάρχον πάντων τῶν φωνηέντων, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οὐκ ἐξακούεται διὰ τὸ μέγεθος τούτων. Ὅτι δὲ τὸ ῑ ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων, δῆλον ἐντεῦθεν· τῶν φωνηέντων τὰ μέν εἰσι προτακτικὰ τὰ δὲ ὑποτακτικά· καὶ προτακτικὰ μέν εἰσι ταῦτα, ᾱ ε̄ η̄ ο̄ ω̄, ὑποτακτικὰ δὲ δύο, ῑ καὶ ῡ· καὶ τὸ ῡ δὲ τὸ ὑποτακτικὸν πολλάκις εὑρίσκεται τοῦ ῑ προτακτικόν, ὡς ἐν τῷ μυῖα καὶ ἅρπυια καὶ υἱός καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις· εἰ ἄρα οὖν τὸ ῑ καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ὑποτακτικόν ἐστι, δηλονότι ἀσθενέστερόν ἐστι πάντων τῶν φωνηέντων. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Καλῶς δὲ προσέθηκεν ὁ τεχνικός ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον· ἰδοὺ γάρ ἐστι τῷ βότρυϊ, καὶ οὐ λέγομεν τὴν αἰτιατικὴν τὸν βότρυα ἀλλὰ τὸν βότρυν· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ τὴν αἰτιατικὴν οὐκ ἔχει ἰσοσύλλαβον ἡ δοτική. Τὸ ζητούμενον δὲ ἔλαβεν ὁμολογουμένως ὁ τεχνικός· τοῦτο γὰρ αὐτὸ ζητοῦμεν τὸ πότε ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον ἡ δοτική. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι, ὡς ἐμάθομεν, πέντε τελικά εἰσι τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖα, ν̄ ξ̄ ρ̄ σ̄ ψ̄· τὰ οὖν 102 g ἀπὸ τῶν εἰς ν̄ ξ̄ ρ̄ ψ̄ ὀνόματα ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον τῇ δοτικῇ, καὶ εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγει ἡ δοτικὴ καὶ δηλονότι τρέπει τὸ ῑ εἰς ᾱ καὶ ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν, οἷον Πλάτων Πλάτωνος Πλάτωνι Πλάτωνα, Φοῖνιξ Φοίνικος Φοίνικι Φοίνικα, Νέστωρ Νέστορος Νέστορι Νέστορα, Πέλοψ Πέλοπος Πέλοπι Πέλοπα· τὸ γὰρ Ἀπόλλω καὶ Ποσειδῶ ἀπὸ τοῦ Ἀπόλλωνα καὶ Ποσειδῶνα γεγόνασι κατὰ ἀποκοπὴν τῆς ν̄ᾱ

[Discr. scr. ex NCVP] **4** ἀλλ' οὐκ ἔστι — ἐκφωνούμενον (7) P, *om* NCV ‖ **8** *et ante* Σαπφοῖ *et ante* Λητοῖ *add* τῇ NC ‖ **11** ἐν μιᾷ συλλ. VP, *om* NC ‖ **18** ἢ *post* εὑρεθῇ *om* NC ‖ **24** καὶ ἅρπυια *om* N ‖ **28** δὲ *om* NC ‖ **33** ὡς ἐμάθομεν] *cfr. p. 113, 4* ‖ **35** *ante* ψ̄ *add* σ̄ NC ‖ **37** Πλάτων — Πλάτωνα

cυλλαβῆc· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰc c̄ ληγόντων ἔχουcι τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον τῇ δοτικῇ· καὶ δηλονότι ἐὰν ἔχωcι τὸ ῑ ἐκφωνούμενον, τρέπουcιν αὐτὸ εἰc τὸ ᾱ καὶ ποιοῦcι τὴν αἰτιατικήν, οἷον Αἴαc Αἴαντοc Αἴαντι Αἴαντα, Λάχηc Λάχητοc Λάχητι Λάχητα, ἱδρώc ἱδρῶτοc ἱδρῶτι ἱδρῶτα· τὸ γὰρ ⟨Χ 2⟩ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο ἀπὸ τοῦ ἱδρῶτα γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν τῆc τ̄ᾱ cυλλαβῆc. Δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τῶν εἰc ο̄ῡc̄ καὶ χωρὶc τῶν ἐχόντων εἰc ο̄c̄ καθαρὸν τὴν γενικὴν διχρόνῳ παραληγομένου τοῦ ο̄c̄»· ἐπὶ τούτων γὰρ ἔcτιν ὅτε ἰcοcυλλαβεῖ ἡ αἰτιατικὴ τῇ δοτικῇ καὶ ἔcτιν ὅτε οὐκ ἰcοcυλλαβεῖ, οἷον βότρυc βότρυοc βότρυϊ βότρυν, cτάχυc cτάχυοc cτάχυϊ cτάχυν, μάντιc μάντιοc μάντιϊ μάντιν, ὄφιc ὄφιοc ὄφιϊ ὄφιν, βοῦc βοόc βοΐ βοῦν, χοῦc χοόc χοΐ χόα καὶ χοῦν διχῶc. Πρόcκειται ἀνωτέρω «ἐὰν ἔχωcι τὸ ῑ ἐκφωνούμενον», ἐπειδὴ ἐὰν ἔχωcι τὸ ῑ ἀνεκφώνητον οὐ τρέπουcιν αὐτὸ εἰc τὸ ᾱ καὶ ποιοῦcι τὴν αἰτιατικήν· ἰδοὺ γάρ ἐcτι τῷ κοχλίᾳ, καὶ ἰδού ἐcτιν ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ εἰc ῑ καὶ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον, τὸν κοχλίαν γάρ ἐcτιν ἡ αἰτιατική, καὶ ὅμωc οὐ ποιεῖ τροπῇ τοῦ ῑ εἰc ᾱ τὴν αἰτιατικήν· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ τὸ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐcτι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἀποροῦcι δέ τινεc λέγοντεc, εἰ ἄρα πᾶcα δοτικὴ εἰc ῑ ἐκφωνούμενον λήγουcα τροπῇ τοῦ ῑ εἰc ᾱ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ, διατί μὴ ἀπὸ
103g τοῦ Λητοῖ καὶ Cαπφοῖ γίνεται τροπῇ τοῦ ῑ εἰc ᾱ ἡ αἰτιατικὴ Λητόα καὶ Cαπφόα. Καὶ ἔcτιν εἰπεῖν, ὅτι ἡ Λητόα καὶ Cαπφόα αἰτιατικαὶ ἐντελεῖc οὖcαι ἀπὸ τῶν ἐντελῶν δοτικῶν κανονίζονται τῇ Λητόϊ καὶ Cαπφόϊ· ἀπὸ γὰρ τῆc Λητοῖ καὶ Cαπφοῖ οὐκ ἠδύναντο κανονιcθῆναι, ἐπειδὴ πρόcκειται ἐν τῷ κανόνι «ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον»· ταῦτα δέ, φημὶ τὰ cυνῃρημένα, οὐκ ἔχουcι τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον, τὴν Λητόα φημὶ καὶ Cαπφόα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τινὲc τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆc γενικῆc κανονίζουcι λέγοντεc, ὅτι πᾶcα γενικὴ εἰc ο̄c̄ λήγουcα ἔχουcα πρὸ τοῦ ο̄c̄ cύμφωνον τροπῇ τοῦ ο̄c̄ εἰc ᾱ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ, οἷον Αἴαντοc Αἴαντα, Λάχητοc Λάχητα, λέβητοc λέβητα, χωρὶc τῶν οὐδετέρων· ἔcτι γὰρ ἅρματοc καὶ βήματοc ἡ γενικὴ καὶ οὐ ποιεῖ τροπῇ τοῦ ο̄c̄ εἰc ᾱ τὴν αἰτιατικήν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ἅρματα καὶ βήματα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν ἀλλ' ἅρμα καὶ βῆμα ὁμοφώνωc τῇ εὐθείᾳ· τὰ γὰρ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουcιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ μέλι τοῦ μέλιτοc τῷ μέλιτι τὸ μέλι ὦ μέλι, τὸ δένδρον τοῦ δένδρου τῷ δένδρῳ τὸ δένδρον ὦ δένδρον· καὶ χωρὶc τῶν πεπονθότων· Ἀπόλλωνοc γὰρ καὶ Ποcειδῶνοc ἡ γενική, καὶ γίνεται ἡ αἰτιατικὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὸν Ποcειδῶ κατὰ ἀποκοπὴν τῆc ν̄ᾱ cυλλαβῆc. Δείκνυται δὲ οὗτοc ὁ λόγοc ὅτι οὐ πάντωc ἀληθεύει· καὶ γὰρ εἰcί τινα εἰc ῑc̄ περιcπώμενα θηλυκὰ μετὰ cυμφώνου ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰc ο̄c̄, καὶ ἔχουcι τὴν αἰτιατικὴν εἰc ν̄

———

[Discr. scr. ex NCVP] *post* Πέλοπα (128, 39) *transp.* NC ‖ **4** Λάχητι *om* N | ἱδρῶτι *om* N ‖ **14** τῷ] τὸ N ‖ **21** ὅτι *om* N ‖ **23** τῆc λητοῖc N ‖ **34** καὶ κλητικὴν VP, *in marg. add* C[1], *om* N ‖ **38** ν̄ᾱ] ν̄ N

καὶ οὐκ εἰc ᾱ, οἷον Μενδῖc Μενδῖδοc Μενδῖδι Μενδῖν, Μολῖc Μολῖδοc Μολῖδι Μολῖν, Ἀταργατῖc Ἀταργατῖδοc Ἀταργατῖδι Ἀταργατῖν· ταῦτα δέ εἰcιν ὀνόματα δαιμόνων τιμωμένων παρὰ Θρᾳξίν· καὶ τὸ μῆνις δὲ μήνιδοc εἰc ν̄ ἔχει τὴν αἰτιατικήν, οἷον ⟨Α 1⟩ μῆνιν ἄειδε, ⟨Α 75⟩ μῆνιν Ἀπόλλωνοc, καὶ οὐδέποτε εἰc ᾱ κατὰ χρῆcιν, ὥc φηcιν Ἡρωδιανόc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι ἐν τῷ προειρημένῳ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι «πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ῑ ἐκφωνούμενον λήγουcα ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον τροπῇ τοῦ ῑ εἰc ᾱ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ», δεῖ παραφυλάξαcθαι τὰ πεπονθότα· ἔcτι γὰρ τῇ ὑcμίνῃ καὶ τῇ Δωδώνῃ διὰ τοῦ η̄ καὶ 104g ῑ, καὶ γίνονται κατὰ μεταπλαcμὸν τῇ ὑcμῖνι καὶ τῇ Δωδῶνι διὰ τοῦ ῑ μόνου, οἷον ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 56⟩ μέμαcαν δὲ καὶ ὣc ὑcμῖνι μάχεcθαι, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 306 Sch.⟩ μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον οὕνεκα χαλκόν· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων εἰc ῑ ἐκφωνούμενον λήγει ἡ δοτική, καὶ ὅμωc οὐ ποιοῦcι τροπῇ τοῦ ῑ εἰc ᾱ τὴν αἰτιατικὴν ἀλλ' εἰc ν̄· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὴν ὑcμῖνα καὶ τὴν Δωδῶνα· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ πέπονθεν ἡ δοτικὴ ἐπὶ τούτων, καὶ τούτου χάριν εἰc ῑ ἐκφωνούμενον ἐγένετο. Ταῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῆc αἰτιατικῆc· ἐν οἷc cὺν θεῷ ἡ πρᾶξιc.

Ὦ Αἶαν. Κανονίζων τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆc γενικῆc αὐτὴν κανονίζει λέγων, ὅτι πᾶcα γενικὴ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινομένη καὶ μὴ διφθόγγῳ παραληγομένη ἀποβολῇ τῆc τ̅ο̅c̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον Αἴαντοc Αἶαν, Θόαντοc Θόαν, Ξενοφῶντοc Ξενοφῶν· προcτίθηcιν ὁ τεχνικόc εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο· λέγει γὰρ πλακοῦντοc δὲ πλακοῦ καὶ Cιμοῦντοc Cιμοῦ, χωρὶc τοῦ ν̄· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων οὐ μόνον τὸ τ̅ο̅c̅ ἀποβάλλει ἀλλὰ καὶ τὸ ν̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Δεῖ δὲ ἡμᾶc προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶc τῶν μετοχῶν», οἷον γράψαc γράψαντοc καὶ ὦ γράψαc, ποιήcαc ποιήcαντοc καὶ ὦ ποιήcαc ὁμοφώνωc τῇ εὐθείᾳ· «καὶ χωρὶc τῶν μετοχικῶν»· ἱμάc γὰρ ἱμάντοc καὶ ὦ ἱμάc, ἀνδριάc ἀνδριάντοc καὶ ὦ ἀνδριάc ὁμοφώνωc τῇ εὐθείᾳ· αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὀνόματα περιττοcυλλάβωc κλινόμενα τὰc αὐτὰc ἔχουcιν ὀρθὰc καὶ κλητικάc, οἷον τύψαc τύψαντοc ὦ τύψαc, λέξαc λέξαντοc ὦ λέξαc, τύπτων τύπτοντοc ὦ τύπτων, ὁ ὀδούc τοῦ ὀδόντοc ὦ ὀδούc. Πρόcκειται «περιττοcυλλάβωc κλινόμενα», ἐπειδὴ ὅτε ἰcοcυλλάβωc κλίνονται οὐκ ἔχουcι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικήν· ἰδοὺ γὰρ ὁ τυπτόμενοc τοῦ τυπτομένου μετοχή, καὶ τούτου ἡ κλητικὴ ὦ τυπτόμενε ἐcτίν, καὶ ὁ ἐρώμενοc τοῦ ἐρωμένου ὄνομα μετοχικόν, καὶ τούτου ἡ κλητικὴ ὦ ἐρώμενε ἐcτίν. Λέγει δὲ περὶ τοῦ ἐρώμενοc ὁ

[Discr. scr. ex NCVΓ] **2** ἀταρτῖc ἀταρτῖδοc ἀταρτῖδι ἀταρτῖν NC ‖ **8** ἑνικῶν *om* V ‖ **10** τῇ ὑcμήνῃ (ὑcμήνῃ C) καὶ τῇ δωδώνῃ NC ‖ **11** ὑcμῆνι N, ὑcμῆνι C ‖ **12** ὑcμῆνι C, εἰc ὑcμῆνι N ‖ **16** ὑcμῆνα N, ὑcμῆνα C ‖ **20** Ὦ Αἶαν *om* NC ‖ **21** καὶ μὴ διφθ. παραλ. *om* V ‖ **28** δὲ ἡμᾶc *om* NC

105 g Ἀπολλώνιος, ὅτι τὸ ἐρώμενος ἡνίκα μὲν сυντάссεται τῇ ὑπό προθέсει μετοχή ἐсτιν, οἷον ἐρώμενος ὑπὸ Πλάτωνος, ἡνίκα δὲ μὴ сυντάссεται τῇ ὑπό προθέсει ὄνομά ἐсτι μετοχικόν, οἷον ἐρώμενος Δίωνος, ἐρώμενος Θέωνος, ὡс ἵνα εἴπῃ τιс φίλος Πλάτωνος, φίλος Δίωνος, φίλος Θέωνος. Ἐπειδὴ δὲ μετοχικῶν ἐμνημονεύсαμεν, δεῖ γινώсκειν ὅτι μετοχικὰ λέγονται τὰ ἔχοντα καὶ τόνον καὶ κλίсιν μετοχῆс, οἷον ἱμάс ἱμάντοс, ἀνδριάс ἀνδριάντοс, ἐπειδὴ καὶ τόνον καὶ κλίсιν μετοχῆс ἔχουсιν· ὥсπερ γὰρ ἱсτάс ἱсτάντοс καὶ κιχράс κιχράντοс, οὕτω καὶ ἱμάс ἱμάντοс καὶ ἀνδριάс ἀνδριάντοс· πάλιν τὸ ὀδούс ὀδόντοс ὄνομα μετοχικὸν λέγεται, ἐπειδὴ καὶ τόνον καὶ κλίсιν μετοχῆс ἔχει· ὥсπερ γὰρ διδούс διδόντοс οὕτω καὶ ὀδούс ὀδόντοс. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιс.

Ἔτι δεῖ προсθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶс τῶν Ἀττικῶν»· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰс αὐτὰс εἰώθαсι ποιεῖν ὀρθὰс καὶ κληтικάс, οἷον ὁ Θόαс ὦ Θόαс, ὁ Αἴαс ὦ Αἴαс, οἷον ⟨Soph. Ai. 89⟩ ὦ οὗτοс, Αἴαс, δεύτερόν сε προсκαλῶ. Ἔτι δεῖ προсθεῖναι «καὶ χωρὶс τῶν εἰс $\overline{\alpha c}$ ὑπὲρ δύο сυλλαβὰс βαρυτόνων παρὰ τὸ δάμνω сυντεθειμένων», οἷον Πολυδάμαс Πολυδάμαντοс ὦ Πολυδάμα, ⟨C 285⟩ Πολυδάμα, сὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύειс, Λαοδάμαс Λαοδάμαντοс ὦ Λαοδάμα· ταῦτα δὲ λέγομεν εἶναι ποιητικά· ἢ λέγομεν ὅτι καθόλου τὰ εἰс $\overline{\alpha c}$ ὑπὲρ δύο сυλλαβὰс βαρύτονα οὐ θέλουсιν ἔχειν τὴν κληтικὴν εἰс $\overline{\nu}$, εἴτε περιττοсυλλάβωс κλίνονται εἴτε ἰсοсυλλάβωс, οἷον Εὐρυδάμαс Εὐρυδάμαντοс ὦ Εὐρυδάμα, Ἀλκιδάμαс Ἀλκιδάμαντοс ὦ Ἀλκιδάμα, κοχλίαс κοχλίου ὦ κοχλία, Αἰνείαс Αἰνείου ὦ Αἰνεία· δεῖ προсθεῖναι «χωρὶс εἰ μὴ ἀπὸ διсυλλάβων εὑρεθῶсι сύνθετα»· ἐκεῖνα γὰρ τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουсι κλίсιν, οἷον Λυκοθόαс Λυκοθόαντοс ὦ Λυκοθόαν, τοῦ γὰρ Θόαс τὴν κλίсιν ἐφύλαξεν, καὶ πάλιν παμμέλαс παμμέλανοс ὦ παμμέλαν, τριτάλαс τριτάλανοс ὦ τριτάλαν, τὴν γὰρ τοῦ τάλαс καὶ μέλαс κλίсιν ἐφύλαξαν. Παραφυλαττόμεθα δὲ ἐν τῷ νῦν εἰρημένῳ κανόνι, φημὶ δὴ τῷ λέγοντι, ὅτι «τὰ εἰс $\overline{\alpha c}$ ὑπὲρ δύο сυλλαβὰс βαρύτονα οὐ θέλουсιν ἔχειν τὴν κληтικὴν εἰс $\overline{\nu}$, εἴτε περιττοсυλλάβωс κλίνονται εἴτε
106 g ἰсοсυλλάβωс», τὸ ὦ Εὐρυδάμαν παρὰ τῷ Ἀλκαίῳ ⟨fragm. 132 B[4]⟩ μετὰ τοῦ $\overline{\nu}$ λεγόμενον κατὰ τὴν κληтικήν, καὶ παρὰ Πινδάρῳ τὸ ὦ ἀκαμαντοχάρμαν, οἷον ⟨fragm. 184 B[4]⟩ ὑπερμενὲс ἀκαμαντοχάρμαν Αἶαν· περὶ οὗ ἔсτιν εἰπεῖν, ὅτι ἢ κατὰ сυνεκδρομὴν τοῦ Αἶαν ἐγένετο ἀκαμαντοχάρμαν μετὰ τοῦ $\overline{\nu}$, ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φω-

[Discr. scr. ex NCVP] **4** φίλος Πλάτ. — Θέωνος (**5**) V, φιλοπλάτωνος. φιλοδίωνος (φιλωδίωνος N). φιλοθέωνος NC, φιλοπλάτων. φιλοδίων P ‖ **5** ἐμνημονεύсαμεν VP, ἐμνήсθημεν NC ‖ **7** ἱμὰс ἱμάντοс N; *item v. 8* ‖ **14** οἷον *post* Αἴαс *om* NC | ὦ οὗτοс Αἴαс] οὗτοс ὦ οὗτοс NC, οὗτοс Αἴαс VP ‖ **16** сυντεθειμένον N ‖ **17** Πολυδάμα NCVP | сὺ μὲν οὐκέτ' VP, μὲν οὐκ ἔτι (*om* сὺ) NC ‖ **22** *post* Ἀλκιδάμα *add* Ἀκάμαс Ἀκάμαντοс ὦ Ἀκάμα P ‖ **26** Θόαс VP, Θόαντοс NC | κλίсιν VP, κληтικὴν NC | ὦ παμμέλα NC ‖ **27** ὦ τριτάλα NC ‖ **32** τὸ VP, *om* NC

νηέντων, ἐπεὶ εἰ οὕτω ἐγένετο ὦ ἀκαμαντοχάρμα Αἶαν, ἀλλεπαλληλία ἔμελλεν εἶναι τῶν φωνηέντων, καὶ ἐκ τούτου κακοφωνία ἐγένετο.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τῷ λέγοντι, ὅτι «πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ντ κλινομένη καὶ μὴ διφθόγγῳ παραληγομένη ἀποβολῇ τῆς τος ποιεῖ τὴν κλητικήν», «καὶ χωρὶς τῶν εἰς ας μονοσυλλάβων ὀξυτόνων»· ἔστι γὰρ Ζάς Ζαντός καὶ Πράς Πραντός· καὶ ἰδοὺ ταῦτα οὐκ ἀποβολῇ τῆς τος ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ Ζάν καὶ ὦ Πράν, ἀλλ' ὦ Ζάς καὶ ὦ Πράς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ· τὰ γὰρ εἰς ας ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον φυγάς ὦ φυγάς, Ἀρκάς ὦ Ἀρκάς, χαλκοκράς ὦ χαλκοκράς, τριάς ὦ τριάς, Παλλάς ὦ Παλλάς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διατί ὥσπερ τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς ἐκανόνισε καὶ τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς δοτικῆς, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὴν κλητικὴν ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς ἐκανόνισεν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς γενικῆς. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὅθεν εὗρεν εὐχερέστερον ὁ τεχνικὸς ἐκεῖθεν ἐκανόνισεν· ἀμέλει καὶ τὴν αἰτιατικὴν πολλάκις οὐκ ἀπὸ τῆς δοτικῆς κανονίζει, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς εὐθείας, ὡς ἐπὶ τοῦ ὁ κοχλίας τὸν κοχλίαν, ὁ Αἰνείας τὸν Αἰνείαν. Ἐν οἷς σὺν θεῷ ἡ πρᾶξις.

Τὼ Αἴαντε. Κανονίζων τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζει αὐτὴν λέγων, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ι εἰς ε τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν ποιεῖ, οἷον Αἴαντι Αἴαντε, λέβητι λέβητε, βοΐ βόε. Καλῶς προσέθηκεν ὁ τεχνικός εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσα· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι εὑρίσκεται τὸ ι ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η ἢ 107 g μετὰ τοῦ ω ἢ μετὰ τοῦ α μακροῦ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῷ κοχλίᾳ· τότε γὰρ οὐ ποιεῖ τροπῇ τοῦ ι εἰς ε τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ ἡμᾶς προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «χωρὶς τῶν μὴ δυναμένων κλιθῆναι εἰς δυϊκὰ καὶ χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκῶν καὶ τῶν πεπονθότων». Πρόσκειται «χωρὶς τῶν μὴ δυναμένων κλιθῆναι εἰς δυϊκά» διὰ τὸ εἷς καὶ ἕν· ταῦτα γὰρ ἔχουσι τὴν δοτικὴν εἰς ι ἐκφωνούμενον λήγουσαν, ἑνί γάρ, καὶ ὅμως οὐ τρέπουσι τὸ ι εἰς ε καὶ ποιοῦσι τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, ἐπεὶ ὅλως δυϊκὰ οὐ δύνανται ἔχειν· τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει· πῶς γὰρ τὸ εἷς καὶ τὸ ἕν εἰς δυϊκὰ κλίνεσθαι δύνανται δυϊκῷ ἀριθμῷ θεωρηθῆναι μὴ δυνάμενα; ἐὰν γὰρ παραληφθῶσιν ἐν δυϊκῷ ἀριθμῷ, καὶ τοῦ σημαινομένου ἐκπίπτουσι καὶ οὐκ ἔτι σημαίνουσι τὸν ἕνα ἀριθμόν, ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ δύο ἀριθμὸς οὐ δύναται ἑνικῷ ἀριθμῷ θεωρηθῆναι. Πρόσκειται «χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω καὶ εἰς ως θηλυκῶν», ἐπειδή ἐστιν ἡ Λητώ τῆς Λητοῦς

[Discr. scr. ex NCVΓ] **4** καὶ μὴ διφθ. παραλ. *om* V; *cfr. p. 130,21* ‖ **13** γενικῆς] δοτικῆς N ‖ **17** ὁ *ante* κοχλ. *om* NC ‖ **18** *post* κοχλίαν *add* ὦ κοχλία N ‖ **19** Τὼ Αἴαντε *om* NC ‖ **22** οἷον — λέβητε] Νέστορι Νέστορε V ‖ **23** ἐμάθομεν] *cfr. p. 127, 37* ‖ **28** δὲ ἡμᾶς *om* NC ‖ **30** *post* θηλυκῶν *add* ὀνομάτων N

τῇ Λητοῖ καὶ ἡ αἰδώς τῆς αἰδοῦς τῇ αἰδοῖ· καὶ ἰδοὺ ταῦτα εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσι καὶ οὐ τρέπουσι τὸ ι̅ εἰς ε̅ καὶ ποιοῦσι τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὰ Λητόε καὶ τὰ αἰδόε τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, ἀλλὰ τὰ Λητώ καὶ τὰ αἰδώ εἰς ω̅ ὁμοφώνως τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν. Πρόσκειται «χωρὶς τῶν πεπονθότων», ἐπειδή ἐστι πατέρι καὶ μητέρι καὶ γίνονται κατὰ συγκοπὴν πατρί καὶ μητρί· καὶ ἰδοὺ ταῦτα εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσι καὶ ὅμως οὐ τρέπουσι τὸ ι̅ εἰς τὸ ε̅ καὶ ποιοῦσι τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν μῆτρε καὶ πάτρε τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, ἀλλὰ μητέρε καὶ πατέρε, ὡς ἀπὸ τῆς ἐντελοῦς δοτικῆς μητέρι καὶ πατέρι. Ἐν οἷς σὺν θεῷ ἡ πρᾶξις.

Τοῖν Αἰάντοιν. Κανονίζων τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν κανονίζει αὐτὴν λέγων, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ε̅ ἢ εἰς ω̅ λήγουσα εἰς ο̅ι̅ν̅ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον Αἴαντε Αἰάντοιν, βόε βοοῖν, Ὁμήρω
108g Ὁμήροιν, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων»· ἔστι γὰρ τοιώδε καὶ τοσώδε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τοιοῖνδε καὶ τοσοῖνδε· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα εἰς ε̅ λήγουσα ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐ λήγει εἰς ο̅ι̅ν̅ ἡ γενικὴ καὶ δοτική· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐπέκτασιν ἀνεδέξατο, ἤγουν πρόσθεσιν τῆς δ̅ε̅ συλλαβῆς· καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐν τούτοις κατὰ πτῶσιν γίνεται ἡ ἐπέκτασις, ἔστι γὰρ τοίω καὶ τόσω, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς δ̅ε̅ συλλαβῆς γίνεται τοιώδε καὶ τοσώδε· καὶ πάλιν ἐστὶ τοίοιν καὶ τόσοιν, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς δ̅ε̅ συλλαβῆς τοιοῖνδε καὶ τοσοῖνδε. Τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ ἄμφω καὶ δύο ἀναλόγως ἔχουσι τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν εἰς ο̅ι̅ν̅, ἀμφοῖν καὶ δυοῖν· τὸ δὲ δυοῖν γίνεται καὶ δυεῖν διὰ τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου κατὰ τροπὴν τοῦ ο̅ εἰς τὸ ε̅. Ἐν οἷς καὶ ἡ πρᾶξις.

Ὦ Αἶαντε. Κανονίζων τὴν κλητικὴν τῶν δυϊκῶν λέγει, ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική, οἷον τὼ Αἴαντε ὦ Αἴαντε, τὼ Λάχητε ὦ Λάχητε, οἱ Αἴαντες ὦ Αἴαντες, οἱ Λάχητες ὦ Λάχητες. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις· ὀρθὴν γὰρ καὶ αἰτιατικὴν ὁμοῦ λέγομεν καὶ γενικὴν καὶ δοτικὴν πάλιν ὁμοῦ. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἔσχον τὰ δυϊκὰ καὶ τὰς πτώσεις συνεζευγμένας· ἐπειδὴ ⟨γὰρ⟩ τὰ δυϊκὰ δύο πρόσωπα σημαίνουσιν, τούτου χάριν καὶ αἱ δύο πτώσεις ἐν μιᾷ φωνῇ δηλοῦνται· τὰ δὲ ἑνικὰ ἐπειδὴ ἓν πρόσωπον σημαίνουσιν, τούτου χάριν καὶ τὰς πτώσεις διακεχωρισμένας ἔχουσιν, ἐν μιᾷ φωνῇ μίαν πτῶσιν δηλοῦντα καὶ ἐν ἑτέρᾳ φωνῇ ἑτέραν πτῶσιν. Τὰ δὲ πληθυντικὰ οὐκ ἠδύναντο πρὸς τὸ σημαινόμενον ἔχειν τὰς πτώ-

[Discr. scr. ex NCVP] **6** καὶ *ante* γίν. *om* N ‖ **11** Τοῖν Αἰάντοιν *om* NC ‖ **14** τῶν δυϊκῶν *om* C ‖ **19** ἐπέκτασιν VP, ἔκτασιν NC ‖ **20** καὶ *ante* δεῖ *om* NC ‖ **22** τοιῶδε καὶ τοσῶδε NC ‖ **26** *post* διφθ. *add* ἀττικῶς V ‖ **27** Ὦ Αἶαντε *om* NC ‖ **35** γὰρ *om* NCVP ‖ **36** δὲ *om* N ‖ **39** δὲ] γὰρ NCVP | *ante* πρὸς *iterum add* ἔχειν NC

σεις συνεζευγμένας, ἐπειδὴ οὐ μόνον τρία πρόσωπα σημαίνουσιν ἀλλὰ καὶ πλείονα· τὰ γὰρ πληθυντικὰ πλήθους εἰσὶ σημαντικά· ἄλλως τε δὲ εἰ ἔσχον τὰ πληθυντικὰ τὰς πτώσεις συνεζευγμένας, ἤμελλεν τρεῖς εἶναι ὁμοῦ καὶ δύο, ὅπερ ἐστὶν ἀνοίκειον πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ· ὁ γὰρ δύο ἀριθμὸς οὐκ ἔστιν ἴδιος πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, ἀρχὴ γὰρ πλήθους ὁ τρεῖς ἀριθμός ἐστιν.

Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην αἰτίαν, δι' ἣν ἐν τοῖς δυϊκοῖς συνημμέναι 109 g εἰσὶν αἱ πτώσεις· ἔχει δὲ οὕτως. Τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσιν· ὅθεν πολλάκις καὶ τοῖς πληθυντικοῖς κεχρήμεθα ἀντὶ τῶν δυϊκῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ· ὅτι γὰρ ὑστερογενῆ εἰσι τὰ δυϊκά, δῆλον ἀφ' ὧν οὐ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι ἔχουσι δυϊκά· ἰδοὺ γὰρ οἱ Αἰολεῖς οὐκ ἔχουσι δυϊκά, ὅθεν οὐδὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἄποικοι ὄντες τῶν Αἰολέων κέχρηνται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ· ἐπειδὴ οὖν τὰ δυϊκὰ ὑστερογενῆ εἰσι καὶ διὰ τῶν πληθυντικῶν, ὡς εἴρηται, πολλάκις ἀναπληροῦνται παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, εἰκότως οὐκ ἔχουσι πλατείας φωνάς. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν λέγομεν ὁμοῦ, καὶ πάλιν γενικὴν καὶ δοτικὴν ὁμοῦ λέγομεν, καὶ μὴ τυχὸν ὀρθὴν καὶ γενικὴν λέγομεν καὶ δοτικὴν καὶ αἰτιατικήν. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν· εὐλόγως ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν λέγομεν, ἐπειδὴ συγγένειαν ἔχει ἡ ὀρθὴ πρὸς τὴν αἰτιατικήν· καὶ δῆλον ἐκ τῶν οὐδετέρων· καὶ γὰρ ἐν τοῖς οὐδετέροις τὴν αὐτὴν λέγομεν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ βῆμα τοῦ βήματος τῷ βήματι τὸ βῆμα ὦ βῆμα. Δεικνύομεν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ τόνου τῆς εὐθείας τὴν συγγένειαν πρὸς τὴν αἰτιατικὴν καὶ τῆς γενικῆς πρὸς τὴν δοτικήν· ἰδοὺ γάρ ἐστιν ἄνθρωπος καὶ Ὅμηρος καὶ ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἐν δὲ τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, τουτέστι παροξύνονται, οἷον ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, Ὁμήρου Ὁμήρῳ· καὶ ἰδοὺ ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ τὸν αὐτὸν ἔχουσι τόνον· ἡ δὲ αἰτιατικὴ πρὸς τὴν εὐθεῖαν γίνεται, τουτέστι προπαροξύνεται, οἷον ἄνθρωπον Ὅμηρον, ὥσπερ ἄνθρωπος καὶ Ὅμηρος· καὶ ἰδοὺ εὑρίσκεται ἡ μὲν δοτικὴ ἔχουσα τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν γενικήν, ἡ δὲ αἰτιατικὴ πρὸς τὴν εὐθεῖαν. Διὰ τοῦτο οὖν ἐν τοῖς δυϊκοῖς λέγομεν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν ὁμοῦ καὶ πάλιν γενικὴν καὶ δοτικήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἡ αὐτή ἐστιν ὀρθὴ καὶ αἰτιατική [καὶ ὀρθὴ καὶ κλητική], τὼ Αἴαντε, καὶ κλητικὴ ὁμοίως ὦ Αἴαντε, διατί μὴ λέγομεν ὁμοῦ ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐ δύναται ἡ κλητικὴ μετὰ τῆς ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς 110 g

---

[Discr. scr. ex NCVP] **3** τρεῖς VP., τρία NC || **16** Ἄξιον — ἐπειδὴ (**19**) NC, ἰστέον δὲ ὅτι VP | δὲ *om* NC || **17** πάλιν *om* NC, *sed post* ὁμοῦ λέγομεν *add* καὶ πάλιν || **23** τοῦ τόνου VP, τούτων NC || **35** καὶ αἰτιατική — κλητικήν (**36**)] καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητική. ἔστι γὰρ τὼ Αἴαντε ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ ὦ Αἴαντε κλητικῆς. διατί μὴ λέγομεν ὁμοῦ ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς VP || **36** ὁμοῦ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ NC || **37** ὅτι *om* N

ὁμοῦ παραλαμβάνεσθαι, ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον κωλύει καὶ τὸ σημαινόμενον· τὸ ἄρθρον μέν, ἐπειδὴ ἡ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν ἄρθρον ἔχουσιν· ἔχουσι γὰρ τὸ τώ καὶ τὸ τά, οἷον τὼ Αἴαντε, τὰ Μούσα· ἡ δὲ κλητικὴ ἄρθρον οὐκ ἔχει· τὸ γὰρ ὦ ἄρθρον οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν, ὡς εἰ θεῷ φίλον ἐν τῷ περὶ ἄρθρων ῥηθήσεται· τῆς οὖν ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς δεχομένης ἄρθρον, εἰκότως οὐ δύναται ἡ κλητικὴ μετ' αὐτῶν παραλαμβάνεσθαι, ἐπειδή, ὡς εἰρήκαμεν, ἡ κλητικὴ οὐκ ἔχει ἄρθρον. Τὸ δὲ σημαινόμενον κωλύει τὴν κλητικὴν μετὰ τῆς ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς παραλαμβάνεσθαι, ἐπειδὴ ἡ μὲν ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἐστίν, οἷον νῶϊ Αἴαντε, σφῶϊ Αἴαντε, σφῶε Αἴαντε· ἡ δὲ κλητικὴ δευτέρου μόνου προσώπου ἐστίν, οἷον ⟨ὦ⟩ σφῶϊ Αἴαντε· διαφόρου οὖν ὄντος τοῦ σημαινομένου πῶς δύνανται ὁμοῦ παραλαμβάνεσθαι; Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ μὲν τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτή ἐστιν ὀρθὴ καὶ κλητική, οἷον τὼ Αἴαντε ὦ Αἴαντε, οἱ Αἴαντες ὦ Αἴαντες, ἐπὶ δὲ τῶν ἑνικῶν οὐ πάντως· ἔστι γὰρ ὅτε διαλλάσσουσιν, οἷον ὁ Αἴας ὦ Αἶαν, καὶ ἔστιν ὅτε ὁμοφωνοῦσιν, οἷον ὁ Λάχης ὦ Λάχης. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι τῆς μὲν γενικῆς μήτηρ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα, ἐξ αὐτῆς γὰρ τίκτεται ἡ γενική, τῶν δὲ ἄλλων πτώσεων μήτηρ ἐστὶν ἡ γενική· ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἕν ἐστι τελικὸν τῆς γενικῆς, φημὶ δὴ τὸ ν̄, οἷον τοῖν Αἰάντοιν, ταῖν Ἑλέναιν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἀεὶ τὸ αὐτό ἐστι τελικὸν τῆς γενικῆς, φημὶ δὴ τὸ ν̄, οἷον τῶν Αἰάντων, τῶν Μουσῶν, εἰκότως ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο διάφορος ἡ γενικὴ πρὸς τὴν ἰδίαν εὐθεῖαν, οὐδὲ ἡ κλητικὴ διάφορος γέγονεν· ἐν δὲ τοῖς ἑνικοῖς ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἓν τὸ τελικὸν τῆς γενικῆς — ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ τελικὰ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν διάφορά εἰσι, ποτὲ μὲν γάρ ἐστι τὸ σ̄, οἷον Αἴας Αἴαντος, ποτὲ δὲ τὸ ῡ, οἷον κοχλίας κοχλίου, ποτὲ δὲ τὸ ᾱ, οἷον Μηνᾶς Μηνᾶ — εἰκότως ἐπειδὴ τῆς γενικῆς τῆς ἐν τοῖς ἑνικοῖς οὐκ ἔστιν ἡ κατάληξις μία ἀλλὰ 111 g διάφορος, καὶ ἡ κλητικὴ ὁμοίως ἐν τοῖς ἑνικοῖς πολλάκις πρὸς τὴν ἰδίαν εὐθεῖαν διάφορος γίνεται. Οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς καὶ ἐπὶ τῶν ἑνικῶν εἰώθασι ποιεῖν ὀρθὰς καὶ κλητικάς, οἷον Αἴας ὦ Αἴας, ⟨Soph. Ai. 89⟩ Αἴας, δεύτερόν σε προσφωνῶ, οὗτος ὦ οὗτος, ἥλιος ὦ ἥλιος, ⟨Γ 277⟩ ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ποιεῖν τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικάς. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὥσπερ ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική, τούτου χάριν καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν ποιοῦσιν, ἵνα καὶ ἐπὶ αὐτῶν ἡ αὐτὴ ἀκολουθία φυλαχθῇ· ἄλλως τε δὲ πέντε τε-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **4** ἄρθρον οὐκ ἔχουσιν NC ‖ **5** *post* ἄρθρων *add* ἀπολωνίου (*sic*) P ‖ **7** ἐπεὶ NC ‖ **8** (Τὸ) — **156, 35** *om* P ‖ **11** ὦ *om* NCV ‖ **16** τῶν ἑνικῶν V, τοῖς ἑνικοῖς NC ‖ **26** ἐμάθομεν] *cfr. p. 124, 24—26* ‖ **31** μέντι N ‖ **34** θ' *om* NCV ‖ **35** δέ *om* NC ‖ **39** αὐτῶν V, αὐτοῖς NC

λικά εἰσι τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖα, ν̄ ξ̄ ρ̄ ς̄ ψ̄· τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν εἰς ν̄ ξ̄ ρ̄ ψ̄ τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχουσι καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ὅπερ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ Πλάτων ὦ Πλάτων, Φοῖνιξ ὦ Φοῖνιξ, Ἕκτωρ ὦ Ἕκτορ, Πέλοψ ὦ Πέλοψ· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ς̄ οὐ πάντως ἔχουσι τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἐν τῇ κλητικῇ ὅπερ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ, οἷον Αἴας ὦ Αἶαν, Χρύσης ὦ Χρύση· τούτου οὖν χάριν οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ὀρθὰς καὶ κλητικὰς ποιοῦσιν, ἵνα καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ς̄ ληγόντων εὑρεθῇ ἡ κλητικὴ τὸ αὐτὸ σύμφωνον ἔχουσα ὅπερ καὶ ἡ εὐθεῖα. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Οἱ Αἴαντες. Κανονίζων τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν κανονίζει αὐτὴν λέγων, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ε̄ λήγουσα προσθέσει τοῦ ς̄ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαντε Αἴαντες, μύε μύες, χάριτε χάριτες, ἀσπίδε ἀσπίδες. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν οὐδετέρων»· τὼ βήματε γὰρ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν εἰς ε̄, καὶ ὅμως οὐ ποιεῖ προσθέσει τοῦ ς̄ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· τὰ βήματα γὰρ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εἰς ᾱ. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ κανὼν οὗτος ἁρμόζει ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, οἷον Αἴαντε Αἴαντες, Λάχητε Λάχητες, μητέρε μητέρες, ἀσπίδε ἀσπίδες, χάριτε χάριτες. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ τελικὰ στοιχεῖα τῆς εὐθείας τῶν πληθυν- 112g τικῶν τέσσαρά εἰσιν, ῑ ς̄ ᾱ η̄, οἷον φίλοι Ἕκτορες βιβλία βέλη· ἐκ τούτων οὖν τῶν τεσσάρων τὰ μὲν δύο, τὸ ῑ καὶ τὸ ς̄, τῶν ἀρσενικῶν καὶ τῶν θηλυκῶν εἰσι τελικά, οἷον φίλοι Ἕκτορες, Μοῦσαι μητέρες· τὸ δὲ ᾱ καὶ η̄ τῶν οὐδετέρων μόνων εἰσὶ τελικά, οἷον βήματα τείχη. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα λέγομεν εἶναι τρία τελικὰ τῶν δυϊκῶν, ᾱ ε̄ ω̄, οἷον Ἀτρείδα Ἕκτορε φίλω, ὀφείλομεν καὶ τῶν πληθυντικῶν τελικὰ τρία λέγειν, οἷον ῑ ς̄ ᾱ, καὶ οὐκ ὀφείλομεν προσθεῖναι τὸ η̄· τὸ γὰρ η̄ πεπονθότων ἐστὶ τελικόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ τείχεα γέγονε τείχη καὶ ἀπὸ τοῦ βέλεα βέλη κατὰ κρᾶσιν· ἐὰν δὲ συναριθμῶμεν τὸ η̄ τοῖς τελικοῖς τῶν πληθυντικῶν, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ πάθους — τὰ γὰρ βέλη ἀπὸ τοῦ βέλεα ἐστίν, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ τείχη ἀπὸ τοῦ τείχεα — καὶ ἐπὶ τῶν δυϊκῶν ὀφείλομεν λέγειν μὴ μόνον τρία τελικὰ ἀλλὰ πλείονα, τουτέστιν ᾱ ε̄ ω̄ καὶ τὸ η̄ καὶ τὴν ε̄ῑ δίφθογγον· εὑρίσκεται γὰρ καὶ τὸ η̄ καὶ ἡ ε̄ῑ δίφθογγος τελικὰ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη· τὰ γὰρ δύο εε εἰς τὸ η̄ ἐγένοντο· καὶ πάλιν τὼ πόλεε πόλει· τὰ γὰρ δύο ε̄ε̄ εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον ἐγένοντο· ἔχομεν γὰρ παρὰ τῷ Αἰσχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ πόλει διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου, ἔνθα περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λακεδαίμονος διαλέγεται· εἰ ἄρα οὖν, ὡς εἰρήκαμεν, τέσσαρα εἶναι λέγομεν τελικὰ τῶν πληθυντικῶν, ὀφείλομεν πέντε λέγειν τῶν δυϊκῶν, εἰ δὲ λέγομεν

[Discr. scr. ex NCV] **10** Οἱ Αἴαντες *om* NC ‖ **20** δὲ *om* NC ‖ **24** μόνον N ‖ **27** η̄ *post* γὰρ *om* N ‖ **29** συναριθμῶμεν V, συναθροίσωμεν NC | τοῖς τελικοῖς V, τοῖς πολλοῖς NC ‖ **31** *post* ἐπὶ *add* μὲν NC ‖ **34** οἷον *om* N ‖ **35** ἐγένετο NC; *item v. 36* ‖ **37** Λακεδαίμονος V, Λακεδαιμόνων NC

τρία τῶν δυϊκῶν, ὀφείλομεν τρία λέγειν καὶ τῶν πληθυντικῶν. Ἔςτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ Διονύςιος ὡς πρὸς εἰςαγομένους τὸν λόγον ποιεῖται, τούτου χάριν τέςςαρα τελικὰ εἶπεν ἔχειν τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ςυναριθμήςας καὶ τὸ η̅· τῷ γὰρ η̅ κέχρηται ἡ ςυνήθεια, οὐδὲ γὰρ λέγει ἡ κοινὴ διάλεκτος τὰ τείχεα καὶ τὰ βέλεα ἀλλὰ τὰ τείχη καὶ τὰ βέλη· εἰκότως οὖν ὡς πρὸς τὴν κοινὴν διάλεκτον ἀποβλέπων ςυνηρίθμηςε καὶ τὸ η̅ τοῖς τελικοῖς τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν· ἐπὶ γὰρ τῶν δυϊκῶν διὰ τοῦτο οὐ ςυνηρίθμηςε τὸ η̅ καὶ τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον τοῖς τελικοῖς τῆς εὐθείας, ἐπειδὴ ἡ κοινὴ διάλεκτος οὐ κέχρηται τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

113g Ἰςτέον δὲ ὅτι εἰπὼν ὁ τεχνικός, ὡς «πᾶςα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ε̅ λήγουςα προςθέςει τοῦ ς̅ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν», δῆλός ἐςτι ςυγκαταλέγων «χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων»· τὸ γὰρ τοιώδε καὶ τοςώδε ἐπεκτεταμένα εἰςίν, ἤγουν ἐπέκταςιν καὶ προςθήκην τῆς δ̅ε̅ ςυλλαβῆς ἀνεδέξαντο, καὶ οὐ ποιοῦςι προςθέςει τοῦ ς̅ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· οἱ τοιοῖδε γὰρ καὶ οἱ τοςοῖδε ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν· ἔςτι γὰρ τοίω τοῖοι καὶ τόςω τόςοι, καὶ κατ' ἐπέκταςιν τῆς δ̅ε̅ ςυλλαβῆς, ἤγουν προςθήκην, γίνεται τοιώδε καὶ τοιοῖδε καὶ τοςώδε καὶ τοςοῖδε. Ἐν οἷς ςὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Τῶν Αἰάντων. Κανονίζει τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν λέγων, ὅτι πᾶςα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ω̅ν̅ λήγει ἐπὶ παντὸς γένους, οἷον Αἰάντων Λαχήτων Μουςῶν μαιῶν βημάτων δοράτων. Δεῖ προςθεῖναι «χωρὶς τῶν μονοπτώτων»· οἱ πέντε γὰρ τῶν πέντε καὶ οἱ ἑπτά τῶν ἑπτά καὶ οἱ ἑκατόν τῶν ἑκατόν· «καὶ χωρὶς τῶν ἐπεκτεταμένων»· τῶν τοιῶνδε γὰρ καὶ τῶν τοςῶνδε· «καὶ χωρὶς τῶν κατὰ μεταπλαςμόν»· τὸ ἱπποτᾶν γὰρ ἀντὶ τοῦ ἱπποτῶν καὶ τὸ ἀρχηγετᾶν ἀντὶ τοῦ ἀρχηγετῶν· «καὶ χωρὶς τῶν κατὰ διάλεκτον»· καὶ γὰρ οἱ Δωριεῖς διὰ τοῦ α̅ προφέρουςι τὰς περιςπωμένας κοινὰς γενικάς· Ἀτρειδᾶν γὰρ λέγουςι καὶ νυμφᾶν ἀντὶ τοῦ Ἀτρειδῶν καὶ νυμφῶν. Ἐν οἷς ςὺν θεῷ καὶ ἡ παροῦςα πρᾶξις.

Τοῖς Αἴαςι. Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι πᾶςα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς ς̅ λήγουςα μετὰ μακρᾶς περιττοςυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ ςυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προςθέςει τοῦ ι̅ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λέβης λέβητος λέβηςι, Τρώς Τρωός Τρωςί, Πηλεύς Πηλέως Πηλεῦςιν, Αἴας Αἴαντος Αἴαςιν. «Εἰς ς̅ λήγουςα» εἶπε διὰ τὰ εἰς ν̅ λήγοντα, οἷον διὰ τὸ αὐχήν καὶ ποιμήν καὶ ὅςα τοιαῦτα· οὐδὲ γὰρ προςθέςει τοῦ ι̅ ποιοῦςι ταῦτα τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς αὐχῆνι καὶ τοῖς ποιμῆνι, ἀλλὰ

[Discr. scr. ex NCV] **2** ἐπεὶ NC | ὁ Διονύςιος] *cfr. Dion. Thr. ed. Uhlig. p. 16, 4* ‖ **3** ποιεῖται V, ποιούμενος NC ‖ **4** τῷ γὰρ η̅] καὶ γὰρ η̅ N, τὸ γὰρ η̅ C, ἐπειδὴ τῷ η̅ V ‖ **16** οἱ τοιοῖδε V, οἷον τοιοῖδε NC | γὰρ *om* N | οἱ *ante* τος. *om* NC | ἡ εὐθ. τῶν πληθ. *om* N ‖ **18** προςθήκῃ NC ‖ **20** Τῶν Αἰάντων *om* NC ‖ **21** *post* πληθ. *add* κοινὴ N ‖ **25** γὰρ *om* NC ‖ **31** Τοῖς Αἴαςι *om* NC | ἑνικῶν *om* NC

τοῖς αὐχέσι καὶ τοῖς ποιμέσι. Πρόσκειται «μετὰ μακρᾶς» διὰ τὸ ταχύς καὶ βραδύς καὶ τὰ τοιαῦτα· οὐδὲ γὰρ προσθέσει τοῦ ῑ ποιοῦσι ταῦτα τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς ταχύσι καὶ τοῖς βραδύσιν, ἀλλὰ τοῖς ταχέσι καὶ τοῖς βραδέσιν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσιν ἐκτεταμένον τὸ ῡ ἀλλὰ συνεσταλμένον. Πρόσκειται «περιττοσυλλάβως κλι- 114 g νομένη» διὰ τὸ Αἰνείας καὶ κοχλίας καὶ τὰ τοιαῦτα· ταῦτα γὰρ οὐ ποιοῦσι προσθέσει τοῦ ῑ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς κοχλίασι καὶ τοῖς Αἰνείασιν, ἀλλὰ τοῖς κοχλίαις καὶ τοῖς Αἰνείαις, ἐπειδὴ οὐ κλίνονται περιττοσυλλάβως ἀλλ' ἰσοσυλλάβως. Πρόσκειται «μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικήν» διὰ τὸ Δημοσθένης Δημοσθένεος· τοῦτο γὰρ εἰς ͞ς λήγει μετὰ μακρᾶς καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται, καὶ ὅμως οὐ προσλαμβάνει τὸ ῑ καὶ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς Δημοσθένησι διὰ τοῦ ͞η, ἀλλὰ τοῖς Δημοσθένεσι διὰ τοῦ ͞ε, ἐπειδὴ συνῄρηται κατὰ τὴν γενικήν· Δημοσθένεος γὰρ καὶ Δημοσθένους. Λέγει δὲ ὁ τεχνικός πλὴν τοῦ πούς ποδός ποσί· ἰδοὺ γὰρ τοῦτο εἰς ͞ς λήγει μετὰ μακρᾶς καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται καὶ οὐ συναιρεῖται κατὰ τὴν γενικήν, καὶ ὅμως οὐ προσλαμβάνει τὸ ῑ καὶ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς πουσίν, ἀλλὰ τοῖς ποσίν, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζεται· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ͞δι λήγουσα μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ͞δ εἰς ͞ς τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον Πάριδι Πάρισιν, ἔριδι ἔρισιν, Ἀδώνιδι Ἀδώνισιν, Ἀθήνιδι Ἀθήνισιν· οὕτως οὖν καὶ ποδί ποσί. Πρόσκειται «μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμόν», ἐπειδή ἐστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται κλαδί, καὶ οὐ τρέπει τὸ ͞δ εἰς ͞ς καὶ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς κλασίν ἀλλὰ τοῖς κλάδοις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «καὶ χωρὶς τῶν εἰς ͞υς τῶν ἐχόντων τὸ ῡ ἐκτεταμένον»· ἐκεῖνα γὰρ προσλαμβάνουσι τὸ ῑ καὶ οὐ φυλάττουσι τὸ ῡ ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ συστέλλουσιν αὐτό, οἷον ⟨Φ 127⟩ ἰχθῦς, ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν, ἰχθύος ἰχθύσι διὰ συνεσταλμένου τοῦ ῠ, ⟨μ 252⟩ ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι· καὶ πάλιν δρῦς δρυός δρυσίν ὁμοίως διὰ 115 g συνεσταλμένου τοῦ ῠ, παρὰ δρυσὶ καὶ παρὰ πεύκαις· ταῦτα δὲ καθόλου συστέλλουσι τὸ ῡ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. Καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανός, χωρὶς τοῦ μῦς μυός μυσί· τοῦτο γὰρ φυλάττει τὸ ῡ, φησίν, ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν. Λαμβάνονται δὲ αὐτοῦ τινες, ὧν ἐστι καὶ Ὧρος ὁ γραμματικός, λέγοντες μηδαμοῦ εὑρίσκεσθαι τὸ μυσίν ἔχον τὸ ῡ ἐκτεταμένον, ἀλλ' οὔτε δὲ φύσει συν-

[Discr. scr. ex NCV] **9** κλίνεται NC ‖ **15** δὲ *om* NC ‖ **25** κλαδὶ V, κλάδι NC ‖ **26** κλασὶν V, κλάσιν NC ‖ **28** δὲ *om* NC ‖ **31** ὅς κε φάγῃσι V, ὅς καὶ φάγης NC ‖ **32** ἰχθῦος NCV ‖ **33** ὀλίγοισι V, λίγοισι NC ‖ **34** παρὰ — πεύκαις] *cfr. Callim. ed. OSchn. 2, 760* ‖ **35** συστέλλει NC ‖ **38** αὐτοῦ V, αὐτὸ N, αὐτῷ C ‖ **39** ἀλλ' — ἐκτεταμένον (**139, 1**) *om* N

εσταλμένον· εὑρίσκομεν δὲ αὐτό, φημὶ δὴ τὸ μυσίν, ἔχον τὸ ῡ ἐκτεταμένον καὶ συνεσταλμένον ἐν τῇ Βατραχομυομαχίᾳ.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «χωρὶς τοῦ υἱέσι παρ' Ἀθηναίοις»· υἱεύς γὰρ ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν ὡς Πηλεύς, καὶ λέγουσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν υἱέσιν, ὀφείλοντες εἰπεῖν τοῖς υἱεῦσιν ὥσπερ τοῖς Πηλεῦσι· «καὶ τοῦ δρομέσι παρὰ Καλλιμάχῳ» ⟨fragm. 555 Sch.⟩· ἐκεῖνος γὰρ οὕτως ἐπέγραψεν, ὀφείλων ἐπιγράψαι δρομεῦσι· δρομεύς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν. Ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ τάλας καὶ τοῦ μέλας»· εἰς ͞c γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα ἐπὶ τούτων μετὰ μακρᾶς καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται τάλανος καὶ μέλανος καὶ οὐ συναιρεῖται κατὰ τὴν γενικήν, καὶ ὅμως οὐ φυλάττει τὸ ᾱ ἐκτεταμένον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ συνεσταλμένον· καὶ λέγομεν ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀπὸ τῆς τάλανι καὶ μέλανι, τροπῇ τοῦ ͞ν εἰς ͞c· πᾶσα γὰρ δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ͞νι λήγουσα μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ͞ν εἰς ͞c τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον μηνί μησί, χηνί χησί, ποιμένι ποιμέσι, λιμένι λιμέσι, Πλάτωνι Πλάτωσι, Μέμνονι Μέμνοσι, Τρύφωνι Τρύφωσιν· οὕτως οὖν καὶ τάλανι τάλασι καὶ μέλανι μέλασι· καὶ λοιπὸν ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν συστέλλει τὸ ᾰ, εἰκότως καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν συστέλλει αὐτὸ ὡς ἐξ αὐτῆς γεγενημένη. Πρόσκειται «μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμόν», ἐπειδή ἐστιν ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Δωδώνη τῆς Δωδώνης τῇ Δωδώνῃ
116 g διὰ τοῦ ͞η καὶ ͞ι, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται τῇ ὑσμῖνι καὶ τῇ Δωδῶνι διὰ τοῦ ͞ι μόνου, οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 56⟩ μέμασαν δὲ καὶ ὣς ὑσμῖνι μάχεσθαι, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 306 Sch.⟩ μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον· καὶ ἰδοὺ ταῦτα εἰς ͞νι λήγουσι καὶ οὐ τρέπουσι τὸ ͞ν εἰς τὸ ͞c καὶ ποιοῦσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ταῖς ὑσμῖσι καὶ ταῖς Δωδῶσιν, ἀλλὰ ταῖς ὑσμίναις καὶ ταῖς Δωδώναις· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ κατὰ μεταπλασμὸν γεγόνασιν αἱ δοτικαὶ τῶν ἑνικῶν, καὶ τούτου χάριν εἰς ͞νι λήγουσιν. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «καὶ χωρὶς τοῦ κτείς κτενός καὶ δείς δενός», ὅπερ μετὰ τῆς οὔ ἀποφάσεως καὶ τῆς μή ἀπαγορεύσεως γίνεται οὐδείς οὐδενός καὶ μηδείς μηδενός· ταῦτα γὰρ οὐ προσλαμβάνουσι τὸ ͞ι κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν καὶ ποιοῦσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς κτεισί καὶ τοῖς δεισί καὶ τοῖς οὐδεισί καὶ τοῖς μηδεισίν, ἀλλὰ τοῖς κτεσί καὶ τοῖς οὐδέσι καὶ τοῖς μηδέσι διὰ τοῦ ͞ε μόνον· ἀπὸ γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται

[Discr. scr. ex NCV] **2** ἐν τῇ Βατρ.] *cfr. Lobeckius, Path. 2,118* ‖ **3** ἐν *om* NC ‖ **9** τοῦ τάλας χωρὶς NC ‖ **15** ͞νι] ͞ν NC ‖ **21** ἡ ὑσμήνη N ‖ **22** τῆς ὑσμήνης τῇ ὑσμήνῃ NC ‖ **23** ὑσμῆνι NC; *item v. 25* ‖ **26** μή με τὸν] μήτε τὴν NC, μή με τὴν V ‖ **28** ὑσμῆσι NC | ὑσμήναις NC ‖ **29** ἀντίκειται NC ‖ **30** εἰς ͞νι] εἰς ͞ν NCV ‖ **37** καὶ τοῖς οὐδεισί *om* C | καὶ τοῖς μηδεισὶ καὶ τοῖς οὐδεισὶν N | οὐδέσι V, οὐδεσὶ NC | καὶ τοῖς μηδέσι *om* NC

ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τροπῇ τοῦ ν̄ εἰc c̄, τῷ προλεχθέντι κανόνι, οἷον κτενί κτεcί, μηδενί μηδέcι, οὐδενί οὐδέcιν.

Ἔτι δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «καὶ χωρὶc τῶν εἰc ω̄c̄ μετοχικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν εἰc ω̄c̄ μετοχῶν», οἷον Ἀραρώc Ἀραρότοc Ἀραρόcιν (ἔcτι δὲ ὄνομα υἱοῦ τοῦ Ἀριcτοφάνουc), Ὑποδεδιώc Ὑποδεδιότοc Ὑποδεδιόcιν (ἔcτι δὲ εἶδοc ὀρνέου), τετυφώc τετυφότοc τετυφόcι, πεποιηκώc πεποιηκότοc πεποιηκόcι· ταῦτα γὰρ οὐ προcλαμβάνουcι τὸ ῑ καὶ ποιοῦcι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖc Ἀραρῶcι καὶ Ὑποδεδιῶcι καὶ τετυφῶcι καὶ πεποιηκῶcι διὰ τοῦ ω̄, ἀλλὰ τοῖc Ἀραρόcι καὶ Ὑποδεδιόcι καὶ τετυφόcι καὶ πεποιηκόcι διὰ τοῦ ο̄. Καὶ λέγομεν ὅτι ἀπὸ τῆc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀπὸ τῆc Ἀραρότι καὶ Ὑποδεδιότι καὶ τετυφότι καὶ πεποιηκότι· κανὼν γάρ ἐcτιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ῑ ἐκφωνούμενον λήγουcα πρὸ τοῦ ῑ λαμβάνουcα τὸ 117 g c̄ καὶ ἀποβάλλουcα τὰ μὴ δυνάμενα cὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι cτοιχεῖα τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφεϊ ὄφεcι, [Πηλέϊ Πηλέcι] ταχέϊ ταχέcι, βραδέϊ βραδέcι, Πλάτωνι Πλάτωcι, Μέμνονι Μέμνοcιν, Ἕκτορι Ἕκτορcι, Πάριδι Πάριcιν· οὕτωc οὖν καὶ Ἀραρότι Ἀραρόcι καὶ Ὑποδεδιότι Ὑποδεδιόcι καὶ τετυφότι τετυφόcι καὶ πεποιηκότι πεποιηκόcι, τοῦ c̄ προcελθόντοc καὶ ἀποβληθέντων τῶν μὴ δυναμένων cὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι cτοιχείων, φημὶ δὴ τὸ τ̄.

Ἔτι δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «κοινολεκτουμένη», τουτέcτι κατὰ κοινὴν διάλεκτον, ἵνα εὑρεθῇ ὁ κανὼν οὕτωc, ὅτι πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν κοινολεκτουμένη εἰc c̄ λήγουcα μετὰ μακρᾶc περιττοcυλλάβωc κλινομένη καὶ μὴ cυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προcθέcει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· τὸ γὰρ τάλαc καὶ μέλαc καὶ Θόαc οἱ Αἰολεῖc τάλαιc καὶ μέλαιc καὶ Θόαιc λέγουcιν· καὶ ἰδοὺ εἰc c̄ ἐcτὶν ἡ εὐθεῖα μετὰ μακρᾶc καὶ περιττοcυλλάβωc κλίνεται καὶ οὐ cυναιρεῖται κατὰ τὴν γενικήν, καὶ ὅμωc οὐ προcλαμβάνει τὸ ῑ καὶ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖc τάλαιcι καὶ μέλαιcι καὶ Θόαιcι διὰ τῆc α̅ι̅ διφθόγγου τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ τοῖc τάλαcι καὶ μέλαcι καὶ Θόαcιν, ἀπὸ τῆc εὐθείαc τοῦ τάλαc καὶ μέλαc καὶ Θόαc. Ἐν οἷc cὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξιc.

Τοὺc Αἴανταc. Κανονίζων τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆc αἰτιατικῆc τῶν ἑνικῶν αὐτὴν κανονίζει λέγων, ὅτι πᾶcα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰc ᾱ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαντα Αἴανταc, Θόαντα Θόανταc, Λάχητα Λάχηταc, ἔρωτα ἔρωταc, Κύπριδα Κύπριδαc. Δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶc τῶν ἀπὸ τῶν εἰc ω̄ καὶ εἰc ω̄c̄ θηλυκῶν καὶ τῶν οὐδετέρων καὶ τῶν πεπονθότων». Πρόcκειται «χωρὶc μὲν τῶν ἀπὸ

[Discr. scr. ex NCV] **1** προλεχθ.] *cfr. p. 139, 15* ‖ **2** μηδεcὶ *et* οὐδεcίν NC ‖ **4** οἷον *om* N ‖ **16** πηλέϊ πηλέcι NCV, ἡδέϊ ἡδέcι *Lentzius* ‖ **24** ἑνικῶν *om* V; *cfr. p. 137, 31* ‖ **34** Τοὺc Αἴανταc *om* NC ‖ **35** αὐτὴν *om* NC

τῶν εἰϲ ω̅ καὶ εἰϲ ω̅ϲ̅ θηλυκῶν» διὰ τὸ ἡ Λητώ καὶ ἡ Σαπφώ καὶ ἡ αἰδώϲ καὶ ἡ ἠώϲ· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ ἑνικαὶ αἰτιατικαὶ εἰϲ α̅ λήγουϲιν, οἷον τὴν Λητόα καὶ Σαπφόα καὶ αἰδόα καὶ ἠόα, καὶ ὅμωϲ αἱ 118 g πληθυντικαὶ αἰτιατικαὶ αὐτῶν οὐ γίνονται προϲθέϲει τοῦ ϲ̅· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὰϲ Λητόαϲ καὶ τὰϲ Σαπφόαϲ καὶ τὰϲ αἰδόαϲ καὶ τὰϲ ἠόαϲ, ἀλλὰ τὰϲ Λητοὺϲ καὶ τὰϲ Σαπφοὺϲ καὶ τὰϲ αἰδοὺϲ καὶ τὰϲ ἠοὺϲ. «Χωρὶϲ δὲ τῶν οὐδετέρων» πρόϲκειται διὰ τὸ βῆμα καὶ ἅρμα· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων εἰϲ α̅ λήγει ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν, καὶ ὅμωϲ οὐ ποιεῖ προϲθέϲει τοῦ ϲ̅ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν βήμαϲ καὶ ἅρμαϲ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλὰ τὰ βήματα καὶ τὰ ἅρματα. Πρόϲκειται «χωρὶϲ τῶν πεπονθότων» διὰ τὸ νιφάϲ νιφάδοϲ νιφάδι νιφάδα· τὸ γὰρ νιφάδα γίνεται κατὰ πάθοϲ, ἤγουν κατὰ ἀποκοπήν, νίφα, ὡϲ [παρὰ τῷ ποιητῇ] ⟨Hes. Opp. 535⟩ ἀλευάμενοι νίφα λευκήν· ἰδοὺ γὰρ εἰϲ α̅ λήγει ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν, καὶ ὅμωϲ οὐ ποιεῖ προϲθέϲει τοῦ ϲ̅ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὰϲ νίφαϲ ἀλλὰ τὰϲ νιφάδαϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Δυνατὸν δέ ἐϲτι κανονίϲαι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ τῶν πληθυντικῶν, ὡϲ καὶ αὐτὸϲ ἐν τοῖϲ ἑξῆϲ λέγει, ὅτι πᾶϲα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰϲ ε̅ϲ̅ λήγουϲα τροπῇ τοῦ ε̅ εἰϲ α̅ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ, οἷον Αἴαντεϲ Αἴανταϲ, Λάχητεϲ Λάχηταϲ, ἔρωτεϲ ἔρωταϲ, βότρυεϲ βότρυαϲ. Ἐν οἷϲ ϲὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξιϲ.

Ὦ Αἴαντεϲ. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡϲ ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική, οἷον Αἴαντε ὦ Αἴαντε, Αἴαντεϲ ὦ Αἴαντεϲ, Λάχητε ὦ Λάχητε, Λάχητεϲ ὦ Λάχητεϲ.

Κανὼν β'.

Ὁ κοχλίαϲ τοῦ κοχλίου.

Μετὰ τὰ εἰϲ α̅ϲ̅ διϲύλλαβα κανονίζει ὁ τεχνικὸϲ τὰ περαιτέρω τῶν διϲυλλάβων, τουτέϲτι τὰ τριϲύλλαβα καὶ τὰ περαιτέρω τῶν τριϲυλλάβων, καὶ λέγει, ὅτι τὰ εἰϲ α̅ϲ̅ καθαρὸν ὑπὲρ δύο ϲυλλαβὰϲ ἁπλᾶ βαρύτονα εἰϲ τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον ἔχουϲι τὴν γενικήν, οἷον κοχλίαϲ κοχλίου, Αἰνείαϲ Αἰνείου, Βορέαϲ Βορέου, δρακοντίαϲ δρακοντίου, τραυματίαϲ τραυματίου, ταραξίαϲ ταραξίου. 119 g Δεῖ προϲθεῖναι «μὴ ὄντα ἐθνικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ π̅ ἀρχόμενα». «Εἰϲ α̅ϲ̅» εἶπε διὰ τὰ ἔχοντα ἄλλο φωνῆεν, οἷον διὰ τὸ χαρίειϲ δαφνήειϲ τιμήειϲ· ταῦτα γὰρ καὶ καθαρὰν ἔχουϲι τὴν τελευταίαν ϲυλλαβὴν καὶ ὑπὲρ δύο ϲυλλαβάϲ εἰϲι καὶ ἁπλᾶ καὶ βαρύτονα, καὶ ὅμωϲ οὐκ ἔχουϲιν εἰϲ τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον τὴν γενικήν· χαρίεντοϲ γὰρ καὶ τιμήεντοϲ καὶ δαφνήεντοϲ, ἀλλ' οὐκ εἰϲὶν εἰϲ α̅ϲ̅. Πρόϲκειται «καθαρόν»

[Discr. scr. ex NCV] **2** *post* αἰτιατικαὶ *add* αὐτῶν NC ‖ **5** τὰϲ *ante* Σαπφόαϲ *et* ἠόαϲ *om* NC ‖ **12** νιφάδα γίνεται V, νίφα γίνεται NC ‖ **13** παρὰ τῷ ποιητῇ *om* V | ἀλευάμενοϲ NC ‖ **18** ἐν τοῖϲ ἑξῆϲ] *cfr. p. 14, 1* ‖ **20** τὴν αἰτ. ποιεῖ NC, ποιεῖ τὴν αἰτ. τῶν πληθυντικῶν V ‖ **22** Ὦ Αἴαντεϲ *om* NC ‖ **26** τοῦ κοχλίου *om* NC ‖ **36** γὰρ *om* NC ‖ **37** ἀλλ' V, καὶ NC

διὰ τὸ Ἀκράγας Ἀκράγαντος καὶ Ἀθάμας Ἀθάμαντος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουcι τὸ $\overline{αc}$ καθαρόν, διὸ καὶ περιττοcυλλάβωc κλίνονται. «Ὑπὲρ δύο cυλλαβάc» πρόcκειται διὰ τὰ προλεχθέντα διcύλλαβα, οἷον διὰ τὸ Θόαc καὶ Αἴαc καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα γὰρ περιττοcυλλάβωc κλίνονται, οἷον Αἴαντοc Θόαντοc. Πρόcκειται «ἁπλᾶ» διὰ τὸ Λυκοθόαc Λυκοθόαντοc καὶ Λευκοθόαc Λευκοθόαντοc· ταῦτα γὰρ cύνθετά εἰcι καὶ τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίcιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τὴν τοῦ Θόαc Θόαντοc. Πρόcκειται «βαρύτονα» διὰ τὰ ὀξύτονα, οἷον διὰ τὸ ἀνδριάc ἀνδριάντοc. Πρόcκειται «μὴ ὄντα ἐθνικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ $\overline{π}$ ἀρχόμενα» διὰ τὸ Πικίαc Πικίαντοc καὶ Πευκετίαc Πευκετίαντοc· ταῦτα γὰρ ἐθνικά εἰcι καὶ ἀπὸ τοῦ $\overline{π}$ ἀρχόμενα καὶ περιττοcυλλάβωc κλίνονται· τὸ γὰρ Παπίαc Παπίου ἀπὸ τοῦ $\overline{π}$ μὲν ἄρχεται, ἀλλ' οὐκ ἔcτιν ἐθνικόν, τὸ δὲ Ὠπίαc Ὠπίου ἐθνικὸν μέν ἐcτιν, ἀλλ' οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ $\overline{π}$ ἀλλ' ἀπὸ τοῦ $\overline{ω}$. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Cημειοῦται δὲ ὁ τεχνικόc τινα περιττοcυλλάβωc κλιθέντα, εἰcὶ δὲ ταῦτα· Ἀφίαc Ἀφίαντοc παρ' Εὐφορίωνι, Φλεγύαc Φλεγύαντοc παρ' Εὐριπίδῃ ⟨fragm. 428 N⟩, Ἐλέαc Ἐλέαντοc παρὰ Φιλοcτεφάνῳ, Cατύαc Cατύαντοc παρ' Ἡγηcίππῳ ⟨fragm. 3 K⟩· εὑρέθη δὲ καὶ τὸ Ἀρύαc Ἀρύαντοc περιττοcυλλάβωc κλιθέν, οἷον αἱ δὲ πέρην Ἀρύαντοc ἐπὶ προχοαῖc ποταμοῖο παρ' Ἐρατοcθένει, καὶ Παρίαc Παρίαντοc· ἔcτι δὲ ὄνομα κύριον καὶ διὰ τοῦ $\overline{ι}$ γράφεται· τὸ δὲ cημαῖνον τὸν ὄφιν διὰ τῆc $\overline{ει}$ διφθόγγου γράφεται, οἷον παρείαc παρείου, ὡc παρ' Ἀριcτοφάνει ⟨Plut. 690⟩ ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡc παρείαc ὢν ὄφιc· παρείαc δέ ἐcτιν εἶδοc ὄφεωc ἔχων τὰc παρειὰc ἐπηρμέναc· ταῦτα δὲ πάντα πε- 120 g ριττοcυλλάβωc δεῖ κλῖναι· εὕρηνται δὲ καὶ ἰcοcυλλάβωc κλινόμενα, οἷον ὁ Φλεγύαc τοῦ Φλεγύου καὶ οἱ Φλεγύαι τοὺc Φλεγύαc, ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨N 302⟩ ἠὲ μετὰ Φλεγύαc μεγαλήτοραc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Προcτίθηcι δὲ ὁ τεχνικὸc Θεοδόcιοc, ὅτι ὅταν γένηται εἰc $\overline{α}$ ἡ γενική, οἷον τοῦ Παπία καὶ τοῦ Αἰνεία, Δωρικὴ ἡ κλίcιc ἐγένετο ἐπικρατήcαcα κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον. Ἔcτι δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν εἰc $\overline{αc}$ βαρυτόνων ἐὰν εὕρωμεν εἰc $\overline{α}$ τὴν γενικήν, οἷον τοῦ Παπία καὶ τοῦ κοχλία, Δωρικὴν αὐτὴν λέγομεν, τῇ κοινῇ διαλέκτῳ cυνήθη γενομένην· ἐπὶ δὲ τῶν εἰc $\overline{αc}$ περιcπωμένων ἐὰν εἰc $\overline{α}$ εὕρωμεν τὴν γενικήν, οὐκέτι Δωρικὴν αὐτὴν λέγομεν ἀλλὰ κοινήν, οἷον ὁ Μηνᾶc τοῦ Μηνᾶ, ὁ Ζηνᾶc τοῦ Ζηνᾶ, ὁ Μητρᾶc τοῦ Μητρᾶ· ταῦτα γὰρ οὐ Δωρίδοc ἀλλὰ κοινῆc ἐcτι διαλέκτου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

[Discr. scr. ex NCV] **4** κλίνεται N ‖ **7** δὴ] δὲ NC | Θόαc *om* NC ‖ **12** $\overline{π}$ *om* N ‖ **15** cημειοῦται—τινα NC, cημειοῦνταί τινα οἱ τεχνικοί V ‖ **16** παρ' Εὐφορίωνι] *cfr. Mein. Anall. Alex. p. 148* ‖ **18** Ἀρύαc *om* NC ‖ **19** αἱ V, ἡ C, τὸ N | πέρην V, ὑπὲρ NC ‖ **20** ποταμοῖο V, ποταμίων NC | παρ' Ἐρατοcθένει] *cfr. EHiller, Erat. carm. rel. p. 15* ‖ **26** οἱ Φλεγύαι C, οἱ Φλεγῦαι N, οἱ Φλεγύεc V ‖ **30** Αἰνεία NC, Ἑρμεία V | ἡ *ante* κλίcιc *om* NC | ἐγένετο CV, ἐcτὶν *et in marg.* γρ. ἐγένετο N ‖ **33** cυνήθη NC, μὴ cυνήθη V

Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν τῆς Δωρίδος διαλέκτου ἐμνημόνευσεν ἐνταῦθα ὁ τεχνικὸς καὶ μὴ ἄλλης διαλέκτου. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι αὐτὴ ἡ Δωρικὴ διάλεκτος τῇ κοινῇ διαλέκτῳ συνήθης ἐστὶν εἰς τὰ προκείμενα ὀνόματα· τοῦ Παπία γὰρ καὶ τοῦ Αἰνεία λέγουσιν οἱ Δωριεῖς ὁμοίως τῇ κοινῇ διαλέκτῳ· τούτου χάριν αὐτῆς ἐμνημόνευσεν. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ Αἰνείας Αἰνείου Αἰνεία λέγουσιν οἱ Δωριεῖς διὰ μακροῦ τοῦ ᾱ, οἱ δὲ Βοιωτοὶ Αἰνείαο προστιθέντες τὸ ο̄, οἱ δὲ Ἴωνες Αἰνείεω, τὸ ᾱ εἰς ε̄ τρέποντες καὶ τὸ ο̄ εἰς ω̄. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Αἰνείαο ἐκτείνεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἤγουν μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ· πᾶσα γὰρ γενικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆεν λήγουσα καὶ περιττοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας ἢ ἐκτείνει τὴν λήγουσαν καὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, οἷον Ἀτρείδεω Πριαμίδεω, ἢ συστέλλει τὴν λήγουσαν καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, οἷον καλοῖο σοφοῖο Πριάμοιο ποταμοῖο ὠκεανοῖο· εἰ οὖν τὸ Αἰνείαο οὐκ ἐξέτεινε τὴν τελευταίαν συλλαβήν, ἀνάγκην ἔχει τὴν παραλήγουσαν ἐκτεῖναι· ἄρα οὖν μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ. Πρόσκειται «εἰς φωνῆεν λήγουσα» διὰ τὸ 121 g Δημοσθένεος καὶ Διομήδεος· ἐπὶ τούτων γὰρ καὶ ἡ λήγουσα καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλονται, ἀλλ' οὐ λήγουσιν εἰς φωνῆεν ἀλλ' εἰς σύμφωνον· πρόσκειται «περιττοσυλλαβοῦσα τῆς ἰδίας εὐθείας» διὰ τὸ Ὁμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα γὰρ εἰς φωνῆεν λήγουσιν, καὶ ὅμως καὶ ἡ παραλήγουσα καὶ ἡ λήγουσα ἐκτείνονται, ἀλλ' οὐ περιττοσυλλαβοῦσι τῆς ἰδίας εὐθείας. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Τῷ κοχλίᾳ. Κανονίζων τὴν δοτικὴν ἀπὸ τῆς γενικῆς αὐτὴν κανονίζει λέγων, ὅτι πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ῑ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου, οἷον ὁ Πέρσης τοῦ Πέρσου τῷ Πέρσῃ· ἰδοὺ τοῦτο ἔχει τὴν γενικὴν ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, ἔχει δὲ καὶ τὴν δοτικὴν εἰς ῑ ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, φημὶ δὴ τοῦ η̄, τὸ δὲ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐστιν, ἐπειδή, ὡς ἐμάθομεν, τὸ ῑ τότε εὑρίσκεται ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνείᾳ· πάλιν ἐστὶν ἡ Μήδεια τῆς Μηδείας τῇ Μηδείᾳ, καὶ ἰδοὺ τούτου ἡ γενικὴ ἰσοσυλλαβεῖ τῇ εὐθείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἡ δοτικὴ εἰς ῑ ἀνεκφώνητον λήγει μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, φημὶ δὴ τοῦ ᾱ· τὸ δὲ ᾱ μακρὸν ἔχει ἡ δοτικὴ ὥσπερ ἡ γενική· ἡ δὲ γενικὴ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Ὅμηρος Ὁμήρου, δίψα δίψης, Μοῦσα Μούσης, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ἀπάμεια Ἀπαμείας· οὕτως οὖν καὶ τὸ Μήδεια Μηδείας διὰ μακροῦ τοῦ ᾱ κατὰ τὴν γενικήν. Πρόσκειται «ἰσο-

---

[Discr. scr. ex NCV] **6** δὲ *om* NC ‖ **7** βοιοτοὶ N ‖ **13** καλλοῖο NC ‖ **16** λήγουσα V, λήγουσαν NC ‖ **17** διμοσθένεος N ‖ **23** Τῷ κοχλίᾳ V, δοτικὴ N, *om* C | αὐτὴν *om* NC ‖ **25** τοῦ φωνήεντος NC, τῶν φωνηέντων V ‖ **26** ὁ Πέρσης — Πέρσῃ (**27**) NC, τῷ Χρύσῃ V ‖ **27** ἰδοὺ — τῷ Αἰνείᾳ (**32**) *om* V | γενικὴν C, αἰτιατικὴν N ‖ **29** τοῦ η̄ C, τὸ η̄ N

cυλλάβωc κλινομένη» διὰ τὸ Αἴαc Αἴαντοc καὶ Λάχηc Λάχητοc· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταληκτοῦcι κατὰ τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰcοcυλλάβωc ἀλλὰ περιττοcυλλάβωc· αἱ πατρόc καὶ μητρόc γενικαὶ ἰcοcυλλαβοῦcαι ταῖc ἰδίαιc εὐθείαιc, φημὶ δὴ τῇ πατήρ καὶ μήτηρ, καὶ μὴ μακροκαταληκτοῦcαι οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ κλίνονται ἰcοcυλλάβωc· πατήρ γὰρ πατέροc ἦν καὶ μήτηρ μητέροc, καὶ κατὰ cυγκοπὴν τοῦ ε̄ γεγόναcι πατρόc καὶ μητρόc, καὶ λοιπὸν ἡ cυγκοπὴ γέγονεν αἰτία τῆc 122 g ἰcοcυλλαβίαc. Πρόcκειται «κλινομένη» διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα καὶ τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· τούτων γὰρ ἡ γενικὴ οὐ μακροκαταληκτεῖ· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ μονόπτωτά εἰcιν, καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν πάντωc φυλάττουcιν. Ἐπειδὴ οὖν ἐν τῇ Μηδείαc γενικῇ μακρόν ἐcτι τὸ ᾱ διὰ τὸν προλεχθέντα κανόνα, τούτου χάριν καὶ ἐν τῇ Μηδείᾳ δοτικῇ μακρόν ἐcτι τὸ ᾱ· πᾶcα γὰρ δοτικὴ ἑνικῶν ἰcοcυλλαβοῦcα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ καὶ ἰcοχρονεῖν αὐτῇ θέλει, οἷον Αἴαντοc Αἴαντι, Λάχητοc Λάχητι, Ὁμήρου Ὁμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ· εἰ ἄρα οὖν, ὡc δέδεικται, ἐν τῇ Μηδείαc γενικῇ μακρόν ἐcτι τὸ ᾱ, δηλονότι καὶ ἐν τῇ Μηδείᾳ δοτικῇ μακρὸν ἀναγκάζεται εἶναι. Πρόcκειται «ἰcοcυλλαβοῦcα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ» διὰ τὸ ταχέοc ταχεῖ καὶ βραδέοc βραδεῖ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῆc γενικῆc βραχυκαταληκτούcηc· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἰcοcυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. Ἄλλωc τε δὲ διὰ τοῦτο ἐν τῇ Μηδείᾳ δοτικῇ μακρόν ἐcτι τὸ ᾱ, ἐπειδὴ τὸ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐcτιν· ἐμάθομεν δὲ ὅτι τὸ ῑ τότε εὑρίcκεται ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ cυλλαβῇ, οἷον τῷ Χρύcῃ, τῷ cοφῷ, τῇ Μηδείᾳ. Πάλιν ἐcτὶν ὁ καλόc τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ, καὶ ἰδοὺ ἡ γενικὴ ἰcοcυλλαβεῖ τῇ εὐθείᾳ καὶ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰc ῑ ἀνεκφώνητον λήγουcαν, οὐ μετὰ τοῦ φωνήεντοc τῆc εὐθείαc, ἀλλὰ μετὰ μείζονοc ἀντιcτοίχου, φημὶ δὴ τοῦ ω̄· τὸ γὰρ ω̄ μεῖζον ἀντίcτοιχόν ἐcτι τοῦ ō. Καὶ ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, διὰ ποίαν αἰτίαν οὐκ ἐφυλάχθη τὸ φωνῆεν τῆc εὐθείαc ἐν τῇ δοτικῇ, φημὶ δὴ τὸ ō· καὶ ἔcτιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο οὐκ ἐφυλάχθη τὸ ō τῆc εὐθείαc ἐν τῇ δοτικῇ, ἐπειδὴ εἰ ἐφυλάχθη τὸ ō τῆc εὐθείαc ἐν τῇ δοτικῇ, οὐκ ἠδύνατο τὸ ῑ ἀνεκφώνητον εἶναι· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ ῑ τότε ἐcτὶν ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ cυλλαβῇ, οἷον τῷ Χρύcῃ, τῷ cοφῷ, τῷ κοχλίᾳ. Ἐν οἷc cὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξιc.

Δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «χωρὶc τῶν εἰc ῡc ὑποκοριcτικῶν»· 123 g τὰ γὰρ εἰc ῡc ὑποκοριcτικὰ ἔχουcι τὴν γενικὴν ἰcοcύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, καὶ ὅμωc οὐκ ἔχουcι τὴν δοτικὴν εἰc ῑ ἀνεκφώνητον λήγουcαν, οἷον ὁ Διονῦc τοῦ Διονῦ τῷ Διονῦ, ὁ Καμμῦc τοῦ Καμμῦ

[Discr. scr. ex NCV] **1** καὶ Λάχηc — ἰcοcυλλαβίαc (8) *om* V ‖ **6** ἦν] ἦcαν NC ‖ **8** ἰcοcυλλαβίαc] κλίcεωc NC ‖ **10** ἀντίκειται NC | πάντωc N, πανταχοῦ CV ‖ **14** αὐτῇ *ex* αὐτὴν *corr.* V¹, αὐτὴν NC | ὅμηροc ὁμήρῳ N ‖ **27** ἀντὶ cτίχου N ‖ **28** ἀντίcτιχον N ‖ **39** ὁ διονῦc τοῦ διονὺ τῷ διονὺ, ὁ καμμῦc (καμμὺc C) τοῦ καμμὺ τῷ καμμὺ, ὁ λαρδῦc (λαρδὺc C) τοῦ λαρδὺ τῷ λαρδὺ, ὁ κλαυcῦc τοῦ κλαυcὺ

τῷ Καμμῦ, ὁ Λαρδῦc τοῦ Λαρδῦ τῷ Λαρδῦ, ὁ Κλαυcῦc τοῦ Κλαυcῦ τῷ Κλαυcῦ· τούτων γὰρ αἱ δοτικαὶ χωρὶc τοῦ ῑ εἰcίν· οὐκ ἠδύναντο γὰρ ταῦτα τὰ ὀνόματα ἔχειν ἐν τῇ δοτικῇ τὸ ῑ, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἡ ῡῑ δίφθογγοc ἐν τέλει λέξεωc εὑρίcκεται, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱόc· ἐν γὰρ τῷ ⟨Π 565⟩ cύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεcθαι οὐκ ἔcτιν ἐν διφθόγγῳ τὸ ῡ καὶ τὸ ῑ, ἀλλ' ἐν τῷ μέτρῳ κατὰ cυνίζηcιν μετροῦνται, τουτέcτιν αἱ δύο cυλλαβαὶ εἰc μίαν cυλλαβήν, ἤγουν τὸ ῡ καὶ τὸ ῑ, ὥcπερ ἐν τῷ ⟨Α 15⟩ χρυcέῳ ἀνὰ cκήπτρῳ τὸ ε̄ καὶ τὸ ῳ̄ δίφθογγον εἰc μίαν cυλλαβὴν μετροῦνται, οἷον χρυcῷ.

Καὶ ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, διὰ ποίαν αἰτίαν οὐδέποτε ἡ ῡῑ δίφθογγοc ἐν τέλει λέξεωc εὑρίcκεται· καὶ ἔcτιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον εὑρίcκεται cύμφωνον ἐπιφερόμενον, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱόc· εἰ ἐτίθετο οὖν ἡ ῡῑ δίφθογγοc ἐν τέλει λέξεωc, cυνέβαινε λέξιν ἐπιφέρεcθαι ἀρχομένην ἀπὸ cυμφώνου, καὶ λοιπὸν εὑρίcκετο μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον cύμφωνον ἐπιφερόμενον, ὅπερ ἐcτὶν ἀδύνατον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὰ εἰc ῡc̄ ὑποκοριcτικὰ cημειούμεθα ἐν τῷ κανόνι, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰc ῑc̄ περιcπώμενα· ταῦτα γὰρ ἀποβολῇ τοῦ c̄ ποιοῦcι τὴν γενικήν, οἷον ὁ κομβῖc τοῦ κομβῖ· ἰδοὺ ἡ δοτικὴ οὐκ ἔχει ἀνεκφώνητον τὸ ῑ ἀλλ' ἐκφωνούμενον, οἷον τῷ κομβῖ, ἐπειδὴ οὔτε τὸ η̄ ἔχει, οὔτε τὸ ω̄, οὔτε τὸ ᾱ μακρόν, ἀλλὰ τὸ ῑ· τότε δέ, ὡc εἴρηται, τὸ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐcτιν, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ cυλλαβῇ· ἰcτέον δὲ ὅτι μονῆρέc ἐcτι τὸ ὄνομα τοῦτο, οὐκ ἔχει γὰρ ἄλλο ὅμοιον αὐτῷ ἐν χρήcει.

124 g Ἔτι δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «χωρὶc τῶν μονοπτώτων», διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα τῷ ἄλφα καὶ τὸ βῆτα τοῦ βῆτα τῷ βῆτα καὶ τὸ γάμμα τοῦ γάμμα τῷ γάμμα· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ προcγράφεται τὸ ῑ ἐν τῇ δοτικῇ, ἐπειδὴ μονόπτωτά εἰcι καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν πανταχοῦ φυλάττουcιν. Ἔτι δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τῶν κατὰ διάλεκτον», ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖc ταῖc εἰc ω̄ ληγούcαιc δοτικαῖc οὐ προcγράφουcι τὸ ῑ, τῶ Ὁμήρω γάρ φαcι καὶ τῶ cοφῶ χωρὶc τοῦ ῑ· καὶ πάλιν οἱ Βοιωτοὶ ταῖc εἰc η̄ ληγούcαιc δοτικαῖc οὐ προcγράφουcι τὸ ῑ, τῆ Ἑλένη γάρ φαcι καὶ τῆ Πηνελόπη χωρὶc τοῦ ῑ.

Ἔτι δεῖ προcθεῖναι «καὶ χωρὶc τῶν διὰ τὸ μέτρον»· ἔcτι γὰρ ὁ Ζήλαc τοῦ Ζήλα (οὕτω δὲ λέγεται κατὰ Θρᾷκαc ὁ οἶνοc), καὶ τούτου ἡ δοτικὴ εὑρίcκεται παρὰ τῷ Εὐπόλιδι χωρὶc τοῦ ῑ· cυcτεῖλαι γὰρ βουλόμενοc τὸ ᾱ οὐ προcέγραψε τὸ ῑ, οἷον ⟨fragm. 355 K⟩ ταυτὸν ποιεῖ

[Discr. scr. ex NCV] τῷ κλαυcῦ NC | ὁ Καμμῦc — τῷ Καμμῦ (**145**, **1**)] ὁ καρβὺc τοῦ καρβὺ τῷ καρβὺ V ‖ **5** cυμβάλλον cύμφιον νέκυϊ κατατεθνειότι μάχεcθαι NC ‖ **19** ὁ κομβῖc (κομβὶc C) τοῦ κομβὶ NC, ὁ καμῖc τοῦ καμῖ V ‖ **20** ἀλλ' — κομβῖ *om* V ‖ **31** καὶ τῶ cοφῶ *om* V; *debebat* cόφω, *cfr. RMeister, Die gr. Dial. 1, 35* ‖ **32** βοιοτοὶ N ‖ **34** ὁ ζήλαc τοῦ ζήλα V, ὁ ζελᾶc τοῦ ζελὰ τῷ ζελὰ NC ‖ **35** ὁ οἶνοc NC, ὁ ὄνοc V ‖ **36** παρὰ τῷ Εὐπόλιδι V, παρ' Εὐπόλιδι *et in marg.* Εὐπολίδη N[1], παρ' Εὐριπίδη C ‖ **37** οἷον — cυγ-

τό τ' Ἀττικὸν τῷ Ζῆλα cυγκεραννύc. Ἔτι δεῖ προcθεῖναι «καὶ χωρὶc τῶν πεπονθότων»· ἔcτι γὰρ τῷ κυανοχαίτῃ καὶ γίνεται κατὰ μεταπλαcμὸν τῷ κυανοχαῖτα, καὶ οὐκ ἔχει προcγεγραμμένον τὸ ī, οἷον ὡc παρὰ Ἀντιμάχῳ ⟨fragm. 27 K⟩ πατρί τε κυανοχαῖτα Ποcειδάωνι πεποιθώc, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πέπονθεν· καὶ πάλιν ἐcτὶ πατήρ πατρόc πατρί καὶ μήτηρ μητρόc μητρί, καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ἡ γενικὴ ἰcοcυλλαβεῖ τῇ εὐθείᾳ, καὶ οὐκ ἔχει τὴν δοτικὴν εἰc ī ἀνεκφώνητον λήγουcαν, ἀλλ' εἰc ī ἐκφωνούμενον· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πέπονθεν ἡ γενικὴ καὶ ἰcοcυλλαβεῖ τῇ εὐθείᾳ, ὡcαύτωc δὲ καὶ ἡ δοτικὴ πέπονθεν, οἷον πατέροc πατέρι καὶ μητέροc μητέρι, καὶ κατὰ cυγκοπὴν πατρόc καὶ μητρόc καὶ πατρί καὶ μητρί. Ἐν οἷc cὺν θεῷ καὶ ἡ παροῦcα πρᾶξιc.

Τὸν κοχλίαν. Κανονίζει ὁ τεχνικὸc τὴν αἰτιατικήν, λέγων ὅτι πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰc c̄ λήγουcα ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων εἰc ν̄ αὐτὴν ἔχει λήγουcαν, οἷον ἰχθῦc ἰχθύν, καλόc καλόν, ὅθεν Ἀττικοὶ Δημοcθένην μετὰ τοῦ ν̄ λέγουcιν. Πρόcκειται «ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον» διὰ τὸ Θόαc καὶ Δρύαc καὶ Αἴαc· ταῦτα γὰρ εἰc c̄ λήγουcαν ἔχουcι τὴν εὐθεῖαν, καὶ οὐκ ἔχουcιν ἰcοcύλλαβον τὴν αἰτιατικήν, τὸν Δρύαντα γὰρ καὶ τὸν Θόαντα καὶ τὸν Αἴαντα ἐcτὶν ἡ αἰτιατικὴ περιττοcυλλάβωc, διὸ οὐκ ἔχουcιν αὐτὴν εἰc ν̄ λήγουcαν· διὰ τοῦτο οὖν εἶπεν ὁ τεχνικόc «ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον». Πρόcκειται «μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων» διὰ τὸ Ἐρετριεύc καὶ Πειραιεύc καὶ Cτειριεύc· ἐπὶ τούτων γὰρ γίνεται ἡ αἰτιατικὴ τὸν Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Cτειριᾶ· καὶ ἰδού ἐcτιν ἡ εὐθεῖα εἰc c̄ λήγουcα καὶ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔcτι μετὰ τοῦ φωνήεντοc τῆc εὐθείαc, διὰ τοῦτο οὐκ ἐγένετο εἰc ν̄ ἡ αἰτιατική· διὰ τοῦτο οὖν προcέθηκε «μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων». Λέγει δὲ ὁ τεχνικόc, ἐπειδὴ τὸ Δημοcθένηc ἔχει τὴν εὐθεῖαν εἰc c̄ λήγουcαν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων, τούτου χάριν εἰc ν̄ ἐποίηcαν αὐτὴν ⟨οἱ Ἀττικοί⟩, τὸν Δημοcθένην μετὰ τοῦ ν̄ λέγοντεc τῷ κανόνι τούτῳ ἑπόμενοι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τέccαρά τινα ἔχομεν ζητῆcαι ἐνταῦθα· πρῶτον μέν, πότε ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον ἡ εὐθεῖα· δεύτερον δέ, ὅτι ἀνάγκη προcθεῖναι τὸ «μὴ ἔχουcα κατὰ πάθοc τὴν αἰτιατικήν»· τρίτον δέ, ὅτι περιττῶc κεῖται τὸ «μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων»· τέταρτον δέ, διατί οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Δημοcθένην μετὰ τοῦ ν̄ λέγουcιν. Ἀλλ' ἔλθωμεν ἐπὶ

[Discr. scr. ex NCV] κεραννύc (1) *om* V ‖ **1** ζελὰ NC | cυγκεραννύc *Dindorfius*, cὺν γὰρ κεραυνοῖc N, cὺν γὰρ κεραννοῖc C ‖ **2** τῷ κυανοχαίτου NC ‖ **3** κυανοχαῖτα *Lobeckius Parall. p. 184*, κυανοχαίτα NCV; *item v. 4* | καὶ οὐκ — Ἀντιμάχῳ (4) NC, ὡc τὸ V ‖ **4** Ποcειδάονι NCV ‖ **13** Τὸν κοχλίαν *om* NC ‖ **14** ἑνικῶν *om* V ‖ **16** οἷον — λέγουcιν (17) *om* V | ἰχθῦν NC ‖ **24** καὶ Cτειρ. *om* V | ἐπὶ — τούτοιc (32) NC, τούτων γὰρ ἡ αἰτιατικὴ Πειραιέα καὶ Ἐρετριέα V ‖ **26** ἀλλ'] καὶ NC ‖ **31** οἱ Ἀττικοὶ *om* NC

τὸ πρῶτον καὶ εἴπωμεν, πότε ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον ἡ εὐθεῖα· ἐὰν γὰρ μὴ τοῦτρ μάθωμεν, ἔχει τις εἰπεῖν τοῦ πένης καὶ τοῦ Λάχης τὴν αἰτιατικὴν τὸν πένην καὶ τὸν Λάχην [ἀγνοῶν], κεχρημένος τῷ κανόνι τούτῳ, ὅτι «πᾶσα εὐθεῖα εἰς $\bar{\text{c}}$ λήγουσα ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων εἰς $\bar{\text{ν}}$ αὐτὴν ἔχει λήγουσαν»· τούτου χάριν ζητήσωμεν, πότε ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον ἡ εὐθεῖα.

126 g Ἰστέον ὅτι τὰ οὐδέτερα ὁμολογουμένως ἔχουσι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ βῆμα τοῦ βήματος τῷ βήματι τὸ βῆμα ὦ βῆμα, τὸ δένδρον τοῦ δένδρου τῷ δένδρῳ τὸ δένδρον ὦ δένδρον· καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβως δὲ κλινομένων ἡ αἰτιατικὴ ἰσοσύλλαβός ἐστι τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ καλός τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ τὸν καλόν, ὁ κοχλίας τοῦ κοχλίου τῷ κοχλίᾳ τὸν κοχλίαν, ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου τῷ Χρύσῃ τὸν Χρύσην· καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\overline{\text{υc}}$ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\overline{\text{ουc}}$ καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν γενικὴν εἰς $\overline{\text{οc}}$ καθαρὸν διχρόνῳ παραληγομένην, οἷον βότρυς βότρυος βότρυν, στάχυς στάχυος στάχυν, χροῦς χροός χροῦν, ὄφις ὄφιος ὄφιν, πόλις πόλιος πόλιν, μάντις μάντιος μάντιν. Ἔχομεν οὖν πότε ἐστὶν ἡ αἰτιατικὴ ἰσοσύλλαβος τῇ εὐθείᾳ.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ μὲν τῶν ἰσοσυλλάβως κλινομένων οὐδέποτε εὑρίσκεται περιττοσύλλαβος ἡ αἰτιατικὴ τῆς ἰδίας εὐθείας, ἀλλ' ἰσοσύλλαβος, οἷον καλός καλοῦ καλόν, κοχλίας κοχλίου κοχλίαν, ἐπὶ δὲ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων εὑρίσκεται ἡ αἰτιατικὴ οὐ μόνον περιττοσύλλαβος τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον Αἴας Αἴαντος Αἴαντα, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἰσοσύλλαβος, οἷον πόλις πόλιος πόλιν, στάχυς στάχυος στάχυν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων πῇ μὲν περιττοσυλλαβεῖ ἡ αἰτιατικὴ τῆς ἰδίας εὐθείας πῇ δὲ ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῇ, ἐπειδὴ εἰ μὲν πρὸς τὰς πλαγίους λέγομεν τὴν αἰτιατικήν, ἀναγκάζεται περιττοσυλλαβεῖν τῆς ἰδίας εὐθείας, ἐπειδὴ καὶ αἱ πλάγιοι περιττοσυλλαβοῦσιν αὐτῆς, οἷον Αἴας Αἴαντος Αἴαντα, εἰ δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν λέγομεν τὴν αἰτιατικήν, ἀναγκάζεται ἰσοσυλλαβεῖν αὐτῇ, οἷον πόλις πόλιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἰσοσυλλάβως κλινομένων διὰ τοῦτο ἰσοσυλλαβεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἀεὶ ἡ αἰτιατική, ἐπειδὴ εἴτε πρὸς τὴν εὐθεῖαν λέγομεν αὐτήν, ἀναγκάζεται ἰσοσυλλαβεῖν αὐτῇ, οἷον ὁ Χρύσης τὸν Χρύσην, εἴτε πρὸς τὰς πλαγίους λέγομεν αὐτήν, πάλιν ἀναγκάζεται ἰσοσυλλαβεῖν τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἰσοσυλλάβως κλινομένων καὶ αἱ πλάγιοι ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου τῷ Χρύσῃ τὸν Χρύσην ὦ Χρύσῃ. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

127 g Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τὸ «μὴ ἔχουσα κατὰ πάθος ἤγουν κατὰ ἀποκοπὴν τὴν αἰτιατικήν»· ἰδοὺ γάρ ἐστιν ἱδρώς

[Discr. scr. ex NCV] 3 ἀγνοῶν — λήγουσαν (5) NC, τὸν κανόνα τοῦ τεχνικοῦ ἀγνοῶν V ‖ 7—151, 37 *de commentarii forma breviata quam praebet* V *vide praefationis cap. X b* ‖ 27 λέγομεν] λάβομεν NC, λάβοιμεν V; *item v. 29 et 33* ‖ 32 λέγομεν C, λάβομεν N, λάβοιμεν V ‖ 34 εἰσοσυλλαβεῖν N ‖ 36 τὸν χρύσῃ NC

ἱδρῶτος ἱδρῶτα, καὶ γίνεται κατὰ πάθος ἤγουν κατὰ ἀποκοπὴν ἱδρῶ, οἷον ⟨Χ 2⟩ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, καὶ ἰδού ἐστιν ἡ εὐθεῖα εἰς c̄ λήγουσα καὶ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας, καὶ ὅμως οὐκ ἐγένετο εἰς ν̄, ἐπειδὴ πέπονθεν ἀποκοπήν· ἀποκέκοπται γάρ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποκοπῆς ἐμνημονεύσαμεν, μάθωμεν τί ἐστιν ἀποκοπή, καὶ τί cυγκοπή, καὶ τί ἀφαίρεcιc. Καὶ ἰcτέον ὅτι ἀποκοπὴ μέν ἐστι τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ τέλει γινόμενον, οἷον δῶμα δῶ, κυκεῶνα κυκεῶ, ἱδρῶτα ἱδρῶ· cυγκοπὴ δέ ἐστι τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ μέcῳ γινόμενον, οἷον ὀπίcωθεν ὄπιcθεν, ἐξαίρετος ἔξαιτος, ὁμοπάτριος ὁμόπατρος· ἀφαίρεcιc δέ ἐστι ⟨τὸ⟩ πάθος τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ γινόμενον, οἷον cῦc ὗc, λείβειν εἴβειν, γαῖα αἶα, ἔφη φῆ, ἔβη βῆ, ἔστη cτῆ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰcτέον δὲ ὅτι προστιθεμένου τοῦ «μὴ ἔχουcα κατὰ πάθος τὴν αἰτιατικήν» περιττῶς κεῖται τὸ «μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων»· τὸ γὰρ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Cτειριᾶ καὶ εὐφυᾶ καὶ ὑγιᾶ, εἰ καὶ ἔχουcι τὴν εὐθεῖαν εἰς c̄ λήγουcαν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, ἀλλ' οὖν πεπονθότα εἰcί, καὶ τούτου χάριν οὐ λήγουcιν εἰς ν̄ κατὰ τὴν αἰτιατικήν· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρετριέα καὶ Πειραιέα καὶ Cτειριέα καὶ εὐφυέα καὶ ὑγιέα γεγόναcι κατὰ κρᾶcιν. Περιττῶς οὖν κεῖται τὸ «μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων», προστιθεμένου τοῦ «μὴ ἔχουcα κατὰ πάθος τὴν αἰτιατικήν»· ἐπειδὴ ἰδού ἐστιν ὁ εὐφυής τὸν εὐφυῆ καὶ ὁ ὑγιής τὸν ὑγιῆ καὶ ὁ εὐcεβής τὸν εὐcεβῆ, καὶ ἰδοὺ ταῦτα ἔχουcι τὴν εὐθεῖαν εἰς c̄ λήγουcαν, καὶ τὴν αἰτιατικὴν ἰcοcύλλαβον καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων, καὶ ὅμως οὐκ ἔχουcιν αὐτὴν εἰς ν̄ λήγουcαν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι πεπονθότα εἰcίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ εὐφυέα καὶ ὑγιέα καὶ εὐcεβέα γεγόναcι κατὰ κρᾶcιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὸν Θεοδόcιον «ὅθεν οἱ Ἀττικοὶ Δημοcθένην μετὰ τοῦ ν̄ λέγουcιν» ἔχομεν ἐν τοῖc ἑξῆς ζητῆcαι καὶ εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ηc̄ εἰς ουc̄ ἔχοντα τὴν γενικὴν τότε εἰς ν̄ ποιοῦcι τὴν αἰτιατικὴν παρὰ τοῖc Ἀθηναίοις, ὅταν ὦcι κύρια, οἷον ὁ Δημοcθένης τοῦ Δημο- 128 g cθένους τὸν Δημοcθένην, ὁ Διομήδης τοῦ Διομήδους τὸν Διομήδην, ὁ Ἀριcτοφάνης τοῦ Ἀριcτοφάνους τὸν Ἀριcτοφάνην· ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων οὐ ποιοῦcιν εἰς ν̄ τὴν αἰτιατικήν, τὸν cυνήθη γὰρ καὶ τὸν κακοήθη καὶ τὸν εὐcεβῆ καὶ τὸν εὐφυῆ καὶ τὸν εὐγενῆ φαcὶ χωρὶς τοῦ ν̄. Ἰcτέον δὲ ὅτι περιττῶς κεῖται ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τὸ «εἰς c̄ λήγουcα», οἷον «πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς c̄ λήγουcα»· καὶ χωρὶς γὰρ τοῦ εἰπεῖν «εἰς c̄ λήγουcα» ἔρρωται ὁ κανών· ἰδοὺ γὰρ τὰ εἰς ᾱ καὶ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ οὐ λήγουcιν εἰς c̄, καὶ ὅμως εἰς ν̄ ἔχουcι τὴν αἰτιατικήν, οἷον ἡ Μοῦcα τὴν Μοῦcαν, ἡ Μήδεια τὴν Μήδειαν, ἡ τιμή τὴν τιμήν, ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἀφροδίτην, ἡ cοφή τὴν cοφήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. sch. ex NCV] **4** ἀποκοπὴν *om* C ‖ **7** ἐστι *om* N | τῷ *om* N | **10** τὸ *ante* πάθος *om* NC ‖ **27** οἱ *om* V ‖ **33** ὄντων] ἐχόντων NC, *om* V

Ὦ κοχλία. Λέγει ὅτι τὰ εἰς α̅ς̅ ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἀποβολῇ τοῦ ς̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Ζηνᾶς τοῦ Ζηνᾶ ὦ Ζηνᾶ, ὁ Μητρᾶς τοῦ Μητρᾶ ὦ Μητρᾶ, ὁ κοχλίας τοῦ κοχλίου ὦ κοχλία, ὁ Αἰνείας τοῦ Αἰνείου ὦ Αἰνεία, ὁ Παπίας τοῦ Παπίου ὦ Παπία. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν Ἀττικῶν»· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς, ὁ Αἰνείας ὦ Αἰνείας, ὁ κοχλίας ὦ κοχλίας· καὶ «χωρὶς τοῦ ἀκαμαντοχάρμαν Αἶαν» παρὰ Πινδάρῳ· οὗτος γὰρ τὴν κλητικὴν εἰς ν̅ εἶπεν, οἷον ⟨fragm. 184 B[4]⟩ ὑπερμενὲς ἀκαμαντοχάρμαν Αἶαν· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἢ κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ Αἶαν ἐγένετο ἀκαμαντοχάρμαν εἰς ν̅, ἢ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων· εἰ γὰρ εἶπεν ἀκαμαντοχάρμα Αἶαν χωρὶς τοῦ ν̅, ἀλλεπαλληλία ἤμελλεν εἶναι τῶν φωνηέντων, καὶ ἐκ τούτου κακοφωνία ἐγένετο. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τὼ κοχλία. Κανονίζων τὴν εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζει αὐτήν, λέγων ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς α̅ ἢ εἰς ω̅ λήγουσα ὁμόφωνον ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, δηλονότι μετὰ τοῦ ι̅ οὖσα ἡ δοτική· ἐν γὰρ τοῖς ἑνικοῖς ἐστι τὸ ι̅ προσγεγραμμένον, ἀλλ' ἐν τοῖς δυϊκοῖς οὐκ ἔστι τὸ ι̅ προσγε-
129 g γραμμένον, οἷον τῷ κοχλίᾳ τὼ κοχλία, τῷ Αἰνείᾳ τὼ Αἰνεία, τῷ καλῷ τὼ καλώ, τῷ σοφῷ τὼ σοφώ· ὅθεν ὁ τεχνικὸς ὁμόφωνον εἶπε καὶ οὐχ ὁμόγραφον.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἐκτείνεται τὸ α̅ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, ἀλλ', ὡς εἴρηται, οὐκ ἔστι τὸ ι̅ προσγεγραμμένον ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, οὐδὲ γάρ ἐστι τὸ ι̅ τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν· τελικὰ γὰρ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν τρία εἰσίν, α̅ ε̅ ω̅, οἷον Ἀτρείδα Ἕκτορε φίλω. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τεχνικὸς ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέπων «εἰς α̅ ἢ εἰς ω̅ λήγουσα» μόνον εἶπεν, καὶ οὐ προσέθηκε «μετὰ τοῦ ι̅».

Τοῖν κοχλίαιν. Λέγει ὅτι πᾶσα εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν εἰς α̅ λήγουσα προσθέσει τοῦ ι̅ν̅ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον τὼ κοχλία τοῖν κοχλίαιν, τὼ Αἰνεία τοῖν Αἰνείαιν, τὰ Μούσα ταῖν Μούσαιν, τὰ Ἑλένα ταῖν Ἑλέναιν. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τῇ προσθήκῃ τοῦ ι̅ καὶ τοῦ ν̅ συστέλλεται τὸ α̅· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐκφωνεῖται τὸ ι̅, ἐπεὶ εἰ ἔμεινε τὸ α̅ μακρόν, ἤμελλε τὸ ι̅ ἀνεκφώνητον εἶναι· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ ι̅, ἡνίκα εὑρεθῇ μετὰ τοῦ η̅ ἢ μετὰ τοῦ ω̅ ἢ μετὰ τοῦ α̅ μακροῦ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, ἀνεκφώνητον εὑρίσκεται, οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῷ Αἰνείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὦ κοχλία. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

[Discr. scr. ex NCV] **1** Ὦ κοχλία *om* NC || **9** συνδρομὴν NC || **11** ἀκαμαντοχάρμαν N || **14** Τὼ κοχλία *om* NC || **17** ἑνικοῖς ἐστι] δυϊκοῖς οὐκ ἔστι NC || **18** οὐκ ἔστι] οὐκ ἔχει NC || **27** λήγουσαν NC || **29** Τοῖν κοχλίαιν *om* NC | καὶ αἰτ. τῶν *om* C || **31** τῶν δυϊκῶν *om* C || **32** μοῦσα N; *item p. 150, 5* || **35** γὰρ] δὲ NC || **36** τοῦ *ante* ᾱ *om* N || **38** Ὦ κοχλία *om* NC

Οἱ κοχλίαι. Κανονίζων τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆc εὐθείαc τῶν δυϊκῶν ⟨αὐτὴν⟩ κανονίζει τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ᾱ λήγουcα προcθέcει τοῦ ῑ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον τὼ κοχλία οἱ κοχλίαι, τὼ Αἰνεία οἱ Αἰνεῖαι, τὰ Μούcα αἱ Μοῦcαι, τὰ Ἑλένα αἱ Ἑλέναι. Δεῖ δὲ πάλιν εἰδέναι ὅτι ἅμα τῇ προcθήκῃ τοῦ ῑ cυcτέλλεται τὸ ᾱ· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐκφωνεῖται τὸ ῑ, ἐπεὶ εἰ ἔμεινε τὸ ᾱ μακρόν, ἤμελλε τὸ ῑ ἀνεκφώνητον εἶναι.

Τῶν κοχλιῶν. Εἴρηται ὅτι πᾶcα γενικὴ πληθυντικῶν εἰc ων λήγει ἐπὶ παντὸc γένουc, οἷον τῶν Αἰάντων, τῶν Μουcῶν, τῶν βημάτων, καὶ ἔχομεν ὅcα ἐcημειωcάμεθα ἐν τοῖc προλαβοῦcιν. Περιcπᾶται δὲ ἐνταῦθα ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν· καθόλου γὰρ πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc αι δίφθογγον λήγουcα ἀρcενικὴ μὲν οὖcα περιcπᾷ τὴν ἰδίαν γενικήν, οἷον Ὀρέcται Ὀρεcτῶν, τοξόται τοξοτῶν, πολῖται πολι- 130 B τῶν, κοχλίαι κοχλιῶν, Αἰνεῖαι Αἰνειῶν, Ἀτρεῖδαι Ἀτρειδῶν, πλὴν τοῦ χλοῦναι χλούνων καὶ χρῆcται χρήcτων καὶ ἐτηcίαι ἐτηcίων· θηλυκὴ δὲ οὖcα, εἰ μὲν εὑρεθῇ μονογενήc, περιcπᾷ τὴν ἰδίαν γενικήν, οἷον Μοῦcαι Μουcῶν, ἅμαξαι ἁμαξῶν, τράπεζαι τραπεζῶν, ἄελλαι ἀελλῶν, γλῶccαι γλωccῶν, χωρὶc τοῦ ἀφύαι ἀφύων· παρεcχηματιcμένον δὲ ἀρcενικῷ, εἰ μὲν ὁμοφωνήcει τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρcενικοῦ καὶ ὁμοτονεῖ αὐτῷ, οἷον φίλοι φίλων καὶ φίλαι φίλων, Ῥόδιοι Ῥοδίων καὶ Ῥόδιαι Ῥοδίων, ἅγιοι ἁγίων καὶ ἅγιαι ἁγίων, δίκαιοι δικαίων καὶ δίκαιαι δικαίων· μία φωνὴ καὶ εἷc τόνοc· εἰ δὲ παραλλάξει τῇ φωνῇ πρὸc τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρcενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάccει καὶ περιcπᾶται, οἷον ταχεῖc μὲν ταχέων ταχεῖαι δὲ ταχειῶν, μέλανεc μελάνων καὶ μέλαιναι μελαινῶν, γράψαντεc γραψάντων καὶ γράψαcαι γραψαcῶν· ἰδοὺ γὰρ ταῦτα παραλλάξαντα τῇ φωνῇ καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν.

Τοῖc κοχλίαιc. Κανονίζει τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆc εὐθείαc τῶν πληθυντικῶν οὕτωc· πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc ῑ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον τοξόται τοξόταιc, Μοῦcαι Μούcαιc, καλοί καλοῖc, Ὅμηροι Ὁμήροιc. Δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τῶν ἐπεκτεταμένων», οἷον τοιουτοιΐ καὶ τηλικουτοιΐ· ἰδοὺ γὰρ ταῦτα εἰc ῑ λήγουcι καὶ ὅμωc οὐ ποιοῦcι προcθέcει τοῦ c̄ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοιουτοιΐc καὶ τηλικουτοιΐc, ἀλλὰ τοιουτοιcί καὶ τηλικουτοιcί· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ἐκτεταμένα εἰcίν.

[Discr. scr. ex NCV] **1** Οἱ κοχλίαι *om* NC ‖ **2** αὐτὴν *om* NC ‖ **8** Τῶν κοχλιῶν *om* NC ‖ **10** ἐν τοῖc προλαβ.] *cfr. p. 137, 22–30* ‖ **13** πολίται N ‖ **15** ἐτήcιαι C, αἰτήcιαι N | αἰτηcίων N ‖ **17** ἄελαι ἀελῶν NC ‖ **20** καὶ φίλαι] αἱ φίλαι NC | *post* φίλαι *add* τῶν N | καὶ Ῥόδ. C, αἱ Ῥόδ. N ‖ **21** καὶ αἱ ἅγ. N ‖ **22** πρὸc τὴν γενικὴν] πρὸc τῇ γενικῇ NC ‖ **23** τῶν πληθ. *om* N ‖ **28** Τοῖc κοχλίαιc *om* NC ‖ **32** τοιοῦτοι καὶ τηλικοῦτοι NC ‖ **34** τοιούτοιc καὶ τηλικούτοιc (τοιληκούτοιc C) ἀλλὰ τοιούτοιcι καὶ τηλικούτοιcιν NC

Τοὺς κοχλίας. Κανονίζεται ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς α̅ι̅ δίφθογγον λήγουσα τροπῇ τοῦ ῑ εἰς c̄ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον κοχλίαι κοχλίας, Αἰνεῖαι Αἰνείας, Ἀτρεῖδαι Ἀτρείδας, Μοῦσαι Μούσας, Ἑλέναι Ἑλένας, Ἀφροδῖται Ἀφροδίτας. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ ῑ εἰς τὸ c̄ ἐκτείνεται τὸ ᾱ· θέλει γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ἰσοχρονεῖν τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, 131 g οἷον Αἴαντες, τὸ ε̄ βραχύ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Αἴαντας, τὸ ᾱ βραχὺ ὁμοίως· πάλιν οἱ ἄνθρωποι, ἡ ο̅ι̅ δίφθογγος μακρά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους, ἡ ο̅υ̅c̅ μακρὰ ὁμοίως, καὶ κοχλίαι, ἡ α̅ι̅ δίφθογγος μακρά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ κοχλίας, τὸ α̅c̅ μακρὸν ὁμοίως. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «χωρὶς τῶν Δωρικῶν»· συστέλλεται γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν εἰς τὴν α̅ι̅ δίφθογγον λήγουσαν, οἷον τοῦ κοῦραι κοῦρας καὶ τοῦ ὄγχναι ὄγχνας ἡμεῖς μὲν τὸ ᾱ μακρὸν ποιοῦμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς συστέλλουσιν αὐτό. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἡ α̅ι̅ δίφθογγος ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται καὶ ἕνα ἥμισυ χρόνον ἔχει, ὅθεν καὶ ταύτης ἐπὶ τέλους οὔσης πολλάκις προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον ἅμαξαι τράπεζαι ἄελλαι, διατί μὴ καὶ τὸ ᾱ λέγομεν ἐν τῇ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεσθαι πρὸς ἀναλογίαν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ δῶμεν τὸ ᾱ ἐν τῇ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν ἕνα ἥμισυ χρόνον ἔχειν καὶ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεσθαι, ἀλλ' οὖν τὸ c̄ προσερχόμενον ἕτερον ἥμισυ χρόνον χαρίζεται αὐτῷ καὶ ἀποτελεῖ αὐτὸ φύσει μακρόν· τὰ γὰρ σύμφωνα δηλονότι τὰ ἁπλᾶ πρὸς ἥμισυ χρόνον ἔχουσιν· πρόσκειται «ἁπλᾶ», ἐπειδὴ τὰ διπλᾶ ἅτε δὴ δύο συμφώνων ἔχοντα δύναμιν πρὸς ἕνα χρόνον ἔχουσιν.

Πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν εἶπεν ὁ τεχνικός «εἰς τὴν α̅ι̅ δίφθογγον λήγουσα», καὶ οὐκ εἶπεν «εἰς ῑ λήγουσα». Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἠδύνατο εἰπεῖν «εἰς ῑ λήγουσα», ἐπειδὴ αἱ εἰς τὴν ο̅ι̅ λήγουσαι δίφθογγον εὐθεῖαι πληθυντικαὶ οὐ ποιοῦσι τροπῇ τοῦ ῑ εἰς c̄ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' εἰς ο̅υ̅c̅ ποιοῦσιν αὐτήν, οἷον Ὅμηροι Ὁμήρους, ἄνθρωποι ἀνθρώπους, καλοί καλούς, σοφοί σοφούς, φίλοι φίλους.

Ὦ κοχλίαι. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

[Discr. scr. ex NCV] **1** Τοὺς κοχλίας *om* NC ‖ **14** καὶ τὸ ὄγχναι NC ‖ **15** ἡμεῖς — αὐτό (**16**) *post* κοῦρας (*v. 14*) *iterum add* N, *in marg. repetit* C[1] ‖ **28** ἔχουσι NC ‖ **32** δίφθογγοι N ‖ **36** Ὦ κοχλίαι *om* NC

Κανὼν γ΄. 132 g

Ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος.

Μετὰ τὰ εἰς ας ὤφειλε διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς ες τῶν διὰ τοῦ ε, ἐπειδὴ μετὰ τὸ α φωνῆεν τὸ ε ἐστίν· τὰ γὰρ εἰς ας ἔχοντα σύμφωνον πάντα παρέλιπεν, εἰσαγωγικώτερον διαλεγόμενος, ὡς πρὸς εἰσαγομένους γὰρ ἐν ἐπιτομῇ ποιεῖται τοὺς λόγους. Ὤφειλεν οὖν, ὡς εἴρηται, μετὰ τὰ εἰς ας διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς ες· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχομεν εἰς ες ἀρσενικὸν ἐπ' εὐθείας ἑνικῆς, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον, τούτου χάριν ⟨οὐ⟩ διέλαβε περὶ τούτων. Πρόσκειται «χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ ἀπὸ Δωρίδος διαλέκτου κατὰ πάθος γινόμενον», ἐπειδὴ πολλάκις οἱ Δωριεῖς τῶν εἰς εις τῶν διὰ τῆς ει διφθόγγου ἀποβάλλουσι τὸ ι, οἷον χαρίεις χαρίες, τιμήεις τιμῆες, Μαλόεις Μαλόες· τοιοῦτον γάρ ἐστι καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 543 Sch.⟩ ὁ δὲ ἀείδων Μαλόες ἦλθε χορός, ἀντὶ τοῦ Μαλόεις· Μαλόεις δέ ἐστιν ὁ Λέσβιος. Πρόσκειται «ἀρσενικόν», ἐπειδὴ ἔχομεν οὐδέτερα εἰς ες λήγοντα, οἷον τὸ εὐσεβές, τὸ σαφές, τὸ εὐγενές· πρόσκειται «ἐπ' εὐθείας», ἐπειδὴ ἔχομεν κλητικὰς εἰς ες ληγούσας, οἷον ὦ Ἀριστόφανες, ὦ Διόμηδες, ὦ Δημόσθενες· πρόσκειται «ἑνικῆς», ἐπειδὴ ἔχομεν εὐθείας πληθυντικὰς εἰς ες ληγούσας, οἷον οἱ Αἴαντες, οἱ Θόαντες, οἱ Λάχητες· διὰ τοῦτο οὖν, ἤγουν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἀρσενικὰ ἐπ' εὐθείας ἑνικῆς, διαλαμβάνει εὐθέως περὶ τῶν εἰς ης τῶν διὰ τοῦ η. Παραλιμπάνει δὲ τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα· ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως· τὰ εἰς ης μονοσύλλαβα ἐὰν περισπῶνται, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ· ταῦτα δὲ παράσημον ἤγουν παράλογον ἔχουσι τὴν γενικὴν εἰς η καταλήγουσαν· οὐδέποτε γὰρ εὑρίσκεται γενικὴ εἰς η καταλήγουσα, εἰ μὴ ἐπὶ τούτων τῶν δύο μόνων· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια· ἐὰν δὲ ὀξύνωνται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον σής σητός, θής θητός (σημαίνει δὲ τὸν μισθωτόν), Γνής Γνητός (Γνῆτες δέ εἰσιν οἱ Ῥόδιοι). Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί μὴ λέγομεν ὁ Δρῆς τοῦ Δροῦ καὶ ὁ 133 g Τρῆς τοῦ Τροῦ, ὥσπερ ὁ Ἑρμῆς τοῦ Ἑρμοῦ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ παράλογος ⟨ἡ⟩ γενικὴ εἰς η καταλήγουσα. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα μονοσύλλαβος ἰσοσυλλάβως κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ ς τὴν γενικὴν ἀποτελεῖ, οἷον ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), ὁ Χνᾶς τοῦ Χνᾶ (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ Ἀγήνωρ), ὁ νοῦς τοῦ νοῦ, ὁ ῥοῦς τοῦ ῥοῦ· οὕτως οὖν καὶ ὁ Δρῆς τοῦ Δρῆ καὶ ὁ Τρῆς τοῦ Τρῆ· μονοσύλλαβα γάρ εἰσι καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνονται, καὶ δηλονότι εὐλόγως ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι

[Disck. scr. ex NCV] 1 Κανὼν γ΄ *om* C ‖ 2 Ὁ Λάχ. τοῦ Λάχ. *om* NC ‖ 2—158, 4 *om* V ‖ 5 παρέλιπεν N, παραλέλοιπεν C ‖ 9 οὐ *om* NC ‖ 13 τοιοῦτον γάρ ἐστι N, τοιοῦτοι γὰρ εἰσὶν C ‖ 14 δὲ ἀείδων NC, δ' ἀείδων *OSchneiderus* | δέ ἐστιν] ἐστὶν NC ‖ 15 ὁ ἐλέσβιος N ‖ 17 ληγούσας] λήγοντα NC ‖ 18 ἐπειδὴ *om* N ‖ 31 παράγωγος N ‖ 32 ἡ *om* NC

τὴν γενικήν. Πρόcκειται «μονοcύλλαβος εὐθεῖα» διὰ τὸ Ἑρμῆc Ἑρμοῦ· τοῦτο γὰρ ἰcοcυλλάβως κλίνεται, καὶ οὐ ποιεῖ ἀποβολῇ τοῦ c̄ τὴν γενικήν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῦ Ἑρμῆ ἀλλὰ τοῦ Ἑρμοῦ· ἀλλ' οὐκ ἔcτι μονοcύλλαβος ἡ εὐθεῖα ἀλλ' ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Διαλαμβάνει δὲ ὁ τεχνικὸc περὶ τῶν εἰc η̄c̄ τῶν ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν λέγων οὕτωc· τὰ εἰc η̄c̄ βαρύτονα ἰαμβικὰ μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείαc τὸ τ̄ εἰc τ̄ο̄c̄ ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον λέβηc λέβητοc, Λάχηc Λάχητοc, πένηc πένητοc, τάπηc τάπητοc, πλάνηc πλάνητοc, Τρόμηc Τρόμητοc (οὕτω γὰρ ἐλέγετο ὁ πατὴρ Αἰcχίνου τοῦ ῥήτοροc). «Εἰc ηc» εἶπε διὰ τὰc ἄλλαc καταλήξειc, οἷον διὰ τὸ Θόαc· ἰδοὺ γὰρ τοῦτο πάντα ἔχει τὰ τοῦ κανόνοc, τουτέcτι βαρύτονον ἰαμβικὸν καὶ μὴ ἔχον ἐπ' εὐθείαc τὸ τ̄, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐ λήγει εἰc η̄c̄, οὐ κλίνεται διὰ καθαροῦ τοῦ τ̄ο̄c̄, ἀλλὰ διὰ τοῦ ν̄τ̄, Θόαντοc γάρ. Πρόcκειται «βαρύτονα» διὰ τὰ ὀξύτονα, οἷον διὰ τὸ cαφήc cαφοῦc· τοῦτο γὰρ ἰαμβικόν ἐcτι καὶ οὐκ ἔχει ἐπ' εὐθείαc τὸ τ̄, καὶ ὅμωc εἰc ο̄ῡc̄ ἔχει τὴν γενικήν, cαφοῦc γάρ· ἀλλ' οὐκ ἔcτι βαρύτονον ἀλλ' ὀξύτονον. [Πρόcκειται πάλιν «βαρύτονα» διὰ τὰ περιcπώμενα, οἷον διὰ τὸ Θαλῆc Θαλοῦ· πρόcκειται «ἰαμβικά» διὰ τὰ cπονδειακά, περὶ ὧν ἑξῆc μέλλει λέγειν, οἷον διὰ τὸ Χρύcηc Χρύcου καὶ Ξέρξηc Ξέρξου· πρόcκειται «μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείαc τὸ τ̄» διὰ τὸ θύτηc θύτου καὶ δότηc δότου. Ταῦτα μὲν ἐν
136 g τούτοιc.] Εἰc ο̄ῡc̄ δὲ ἔχει τὴν γενικὴν κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰc η̄c̄ ἔχοντα οὐδέτερον εἰc ε̄c̄ εἰc ο̄ῡc̄ ἔχουcι τὴν γενικήν, εἴτε βαρύτονα ὦcιν εἴτε ὀξύτονα, οἷον ὁ εὐcεβήc τοῦ εὐcεβοῦc, τὸ εὐcεβέc γάρ, ὁ εὐγενήc τοῦ εὐγενοῦc, τὸ εὐγενέc γάρ, ὁ ἀναιδήc τοῦ ἀναιδοῦc, τὸ ἀναιδέc γάρ, ὁ κακοήθηc τοῦ κακοήθουc, τὸ κακόηθεc γάρ, ὁ πλήρηc τοῦ πλήρουc, τὸ πλῆρεc γάρ· οὕτωc οὖν καὶ ὁ cαφήc τοῦ cαφοῦc, τὸ cαφέc γάρ. Πρόcκειται πάλιν «βαρύτονα» διὰ τὰ περιcπώμενα, οἷον διὰ τὸ Θαλῆc Θαλοῦ· ἰcτέον δὲ ὅτι ἡνίκα τοῦτο περιcπᾶται, εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον ὁ Θαλῆc τοῦ Θαλοῦ, ὡc παρ' Ἀριcτοφάνει, ⟨Nub. 180⟩ τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν; ἡνίκα δὲ βαρύνεται, διὰ τοῦ τ̄ο̄c̄ κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, οἷον Θάληc Θάλητοc, ὡc παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ, ⟨fragm. 96 Sch.⟩ πάλιν τὸ δῶρον ἐc Θάλητα ὤλιcθεν· ἔcτι δὲ χωλίαμβοc, τροχαῖον γὰρ ἔχει ἐν τῷ τελευταίῳ ποδί.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ εἰc η̄c̄ περιcπώμενα τρεῖc κλίcειc ἐπιδέχονται·
137 g τὴν εἰc ο̄ῡc̄, ὅταν παρὰ τὸ κλέοc ὦcιν, οἷον Ἡρακλῆc Ἡρακλοῦc καὶ Σοφοκλῆc Σοφοκλοῦc· τὴν διὰ τοῦ ν̄τ̄, ὅταν ἀπὸ cυναιρέcεωc τῶν εἰc

---

[Discr. scr. ex NCV] **5 — 156, 26**] *de singularum commentarii particularum ordine in* NC *perturbato vide praefationis cap. X c* ‖ **16 — 21**] *versus conexum turbantes et exilem eorum quae v. 26 — p. 154, 28 leguntur epitomen praebentes inepte hoc loco additi sunt in* NC ‖ **18** ἰαμβιακὰ N | cπονδιακὰ N ‖ **27** θαλῆc N ‖ **28** δὲ *om* NC ‖ **32** Θάλητα ὤλιcθεν NCV *et EM 442, 11,* Θάλητ' ἀνώλιcθεν *Bentleius assentiente OSchneidero* ‖ **33** χωλίαμβοc *Bentleius,* χωρίαμβοc NC, χορίαμβοc V *et EM* ‖ **36** Ἡρακλοῦc NC, Ἡρακλέουc V ‖ **37** Σοφο-

ηεις ὦσιν, οἷον δαφνήεις δαφνήεντος δαφνῆς δαφνῆντος, τιμήεις τιμήεντος τιμῆς τιμῆντος, ⟨Σ 475⟩ καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· τὰ δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἔχοντα, τουτέστι μήτε παρὰ τὸ κλέος ὄντα μήτε ἀπὸ συναιρέσεως τῶν εἰς ηεις, εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον Θαλῆς Θαλοῦ, Ἑρμῆς Ἑρμοῦ, Σωσῆς Σωσοῦ, Ναρσῆς Ναρσοῦ, Ἀπελλῆς Ἀπελλοῦ, Μωϋσῆς Μωϋσοῦ.

«Ἰαμβικά» δὲ προσέθηκε τῷ κανόνι διὰ τὰ σπονδειακά, περὶ ὧν μέλλει λέγειν, οἷον διὰ τὸ Χρύσης Χρύσου καὶ Πέρσης Πέρσου καὶ Ξέρξης Ξέρξου. Πρόσκειται «μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ τ» διὰ τὸ δότης δότου καὶ θύτης θύτου καὶ πλύτης πλύτου· ταῦτα γὰρ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ τ εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν· ἀντίκειται τὸ Κράτης Κράτητος ἔχον ἐπ' εὐθείας τὸ τ καὶ μὴ ἔχον εἰς τὴν ου δίφθογγον τὴν γενικήν· ἀλλ' ἔχει ἀπολογίαν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, φημὶ δὴ ἀπὸ τοῦ κρατῶ, ἔχει τὸ τ· τὰ γὰρ εἰς ης ἰαμβικὰ ἔχοντα σύμφωνον ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον λείβω λέβης λέβητος, δαίρω Δάρης Δάρητος, χαίρω Χάρης Χάρητος (ὄνομα δὲ τοῦτο στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων), πλανῶ πλάνης πλάνητος, πεινῶ πένης πένητος, τρέμω Τρόμης Τρόμητος (οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁ πατὴρ Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος)· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ κρατῶ γίνεται Κράτης Κράτητος· τὸ γὰρ δότης πλύτης θύτης οὐκ ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τὸ τ· διὰ τοῦτο οὐκ ἠκολούθησε τοῖς ἔχουσι τὸ τ τὸ Κράτης, ἀλλὰ τοῖς ἔχουσι τὸ σύμφωνον τοῦ ἐνεστῶτος. Τούτοις δέ, φημὶ δὴ τοῖς ἔχουσι τὸ τ, ἀκολουθεῖ κατὰ τὴν κλίσιν καὶ τὸ Σκύθης Σκύθου· Σκύτης γὰρ ἦν, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ τ εἰς θ γέγονε Σκύθης, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ μένος γέγονε Μενέστης καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ τ εἰς θ Μενέσθης, ἐξ οὗ γίνεται καὶ Μενεσθεύς καὶ Μενέσθιος· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ Σκύτης γέγονε Σκύθης· σκύτη γάρ φασι τοὺς Σκύθας φορεῖν, ἤγουν τὰ δέρματα, ἤτοι τὰς λεγομένας λαρδογούνας. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σημειοῦται ὁ τεχνικὸς τὸ κόμης κόμου καὶ γύης γύου ἰσοσυλλάβως 134 g κλιθέντα. Καὶ ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τὴν Ἑλληνικὴν οὐ δύναται γράφεσθαι διὰ τοῦ ι, ἀλλὰ διὰ τοῦ η· οὐδέποτε γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ τος κλινομένη ἀρσενικὴ ἔχει ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι, οἷον Λάχητος λέβητος Δάρητος πένητος τάπητος· πρόσκειται «ἀρσενική» διὰ τὰ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι θηλυκά· τὸ γὰρ θέμις θέμιδος θέμιτος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, ὅθεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Υ 4⟩ Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευε, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· καὶ τὸ Ἄρτεμις Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος καὶ τὸ χάρις χάριδος χάριτος· τοῦτο δὲ καὶ παρ'

[Discr. scr. ex NCV] κλοῦς NC, Σοφοκλέους V ‖ 2 καὶ *ante* χρ. *om* NC ‖ 3 μήτε *om* NC ‖ 6 Ἀπελῆς Ἀπελοῦ NC ‖ 7 σπονδιακὰ N ‖ 16 δαίρω NCV, δείρω *EM 248, 42 et Lentzius Herod. II 678, 18* ‖ 20 τοῦ *om* NC ‖ 22 δὴ *om* NC ‖ 27 σκύτη — φορεῖν V, σκύθας γὰρ φησὶν ἀπὸ τοῦ σκύτας φορεῖν NC ‖ 32 ἀρσενικὴ V *et EM 527, 34 adnot.*, ἀρσενικοῦ NC ‖ 34 ἀρσενική] ἀρσενικὰ NCV ‖ 36 Θέμιστα κέλευε NV, Θέμιστ' ἐκέλευεν C ‖ 37 τὸ *ante* χάρις *om* NC | καὶ *ante* παρ' *om* NC

ἡμῖν οὕτωc ἐπεκράτηcε λέγεcθαι· ὥcτε οὖν τὸ κόμηc κλινόμενον διὰ τοῦ τοc, οἷον κόμητοc, καὶ ἀρcενικὸν ὂν καὶ μὴ ἀπὸ Δωρίδοc διαλέκτου δυνάμενον εἶναι ὥcπερ τὰ θηλυκά, οὐδὲ γάρ ἐcτι θηλυκόν, οὐ δύναται γράφεcθαι διὰ τοῦ ι. Τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Κόμηc διχῶc εὑρέθη κλινόμενον παρὰ τοῖc ἀρχαίοιc· εὑρίcκεται γὰρ Κόμου ἡ γενική, ἰωνικῶc δὲ καὶ Κόμεω, ὥcπερ Ἀτρείδηc Ἀτρείδεω, καὶ Κομάδηc τὸ πατρωνυμικόν, ὥcπερ Βορεάδηc Αἰνειάδηc Κλευάδηc· εὑρίcκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ τοc κλινόμενον τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, οἷον Κόμητοc, ὡc παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ, ⟨fragm. 472 Sch.⟩ δημεχθέα Χέλλωνα κακόκνημόν τε Κόμητα· (μετρεῖται δὲ κατὰ cυνίζηcιν, τουτέcτι τὸ ε καὶ α εἰc μίαν cυλλαβήν, οἷον δημε|χθέα Χέλ|λωνα κα|κόκνη|μόν τε Κό|μητα)· τὸ δὲ δημεχθέα cημαίνει τὸν μεμιcημένον κατὰ τὸν δῆμον, ἤγουν τὸν ἀπεχθῆ τῷ δήμῳ. Ὅταν δὲ ἰcοcυλλάβωc εὑρεθῶcι τὸ κόμηc κόμου καὶ γύηc γύου κλινόμενα, ἔχουcιν ἀπολογίαν τοιαύτην· τὰ ἀπὸ τῶν εἰc η θηλυκῶν εἰc ηc γινόμενα βαρύτονα [ἀρcενικὰ] μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰc εc εἰc τὴν ου δίφθογγον ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον λέcχη ὁ λέcχηc τοῦ λέcχου, ἀράχνη ὁ ἀράχνηc τοῦ ἀράχνου, κόμη ὁ ἀκερcεκόμηc τοῦ ἀκερcεκόμου, δίκη ὁ ἑλλανοδίκηc τοῦ ἑλλανοδίκου, γυνή ὁ μιcογύνηc τοῦ μιcογύνου, χαίτη ὁ κυανοχαίτηc τοῦ κυανοχαίτου, τέχνη ὁ κλυτοτέχνηc τοῦ κλυτοτέχνου· οὕτωc οὖν καὶ κόμη ὁ Κόμηc τοῦ Κόμου (ἔcτι δὲ
135 g ὄνομα κύριον) καὶ γύη ὁ γύηc τοῦ γύου· καὶ γύη μὲν γάρ ἐcτιν ἡ γῆ, γύηc δὲ μέροc ἀρότρου. Πρόcκειται «βαρύτονα» διὰ τὸ τύχη Εὐτυχήc Εὐτυχοῦc (ἔcτι δὲ ὄνομα κύριον)· τοῦτο γὰρ εἰc ουc ἔχει τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐκ ἔcτι βαρύτονον ἀλλ' ὀξύτονον. Μηδεὶc δὲ οἰέcθω τοῦτο ἔχειν οὐδέτερον· τὸ γὰρ εὐτυχέc ἐκ τοῦ εὐτυχήc τοῦ ἐπιθέτου ἐcτίν, οὐ μὴν τοῦ κυρίου· οὐδέποτε γὰρ οὔτε τὰ κύρια οὔτε τὰ προcηγορικὰ ποιοῦcιν οὐδετέρου παραcχηματιcμόν. Πρόcκειται «μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰc εc» διὰ τὸ ἀκή τανυήκηc τανυήκουc· τοῦτο γὰρ βαρύτονόν ἐcτι καὶ ὅμωc εἰc ουc ἔχει τὴν γενικήν, ἀλλ' ἔχει οὐδέτερον εἰc εc, οἷον ⟨Π 473⟩ cπαccάμενοc τανύηκεc ἄορ παχέοc παρὰ μηροῦ· ἐμάθομεν δὲ ὅτι τὰ εἰc ηc ἔχοντα οὐδέτερον εἰc εc εἰc ουc ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον ὁ εὐcεβήc τοῦ εὐcεβοῦc τὸ εὐcεβέc, ὁ εὐγενήc τοῦ εὐγενοῦc τὸ εὐγενέc, ὁ κακοήθηc τοῦ κακοήθουc τὸ κακόηθεc, ὁ πλήρηc τοῦ πλήρουc τὸ πλῆρεc· οὕτωc οὖν καὶ ὁ τανυήκηc τοῦ τανυήκουc τὸ τανύηκεc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τὸ κόμηc κόμου ἔχομεν ἀντικείμενον τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ καὶ τὸ γύηc γύου ἰcοcυλλάβωc κλιθέντα, ἀλλὰ καὶ τὸ Γράδηc Γράδου· ἰδοὺ γὰρ καὶ αὐτὸ εἰc ηc ἐcτὶ βαρύτονον ἰαμβικὸν

[Discr. scr. ex NCV] **6** καὶ Κομάδηc *om* NC ‖ **7** ὥcπερ — Κλευάδηc *om* NC ‖ **9** δημοχθέα V; *item v. 12* | Χέλλωνα *Nauckius,* Χελλῶνα NC, Χελῶνα V ‖ **10** μετρεῖται — Κόμητα (**11**) *om* V ‖ **11** Χελλῶνα N, Χελῶνα C | δὲ *om* N ‖ **12** τὸν . . . . cημένον N ‖ **15** ἀρcενικὰ *om* V *et EM 527, 41* ‖ **17** ἀκεροκόμηc *et* ἀκεροκόμου NC ‖ **18** ὁ *et* τοῦ *ante* ἑλλαν. *om* NC ‖ **29** τανύηκεc cπαcάμενοc NCV ‖ **30** παρὰ μηροῦ V, παρ' ὁμήρῳ NC, *sed signo* ∴ *supra pos. et in marg.* ∴ οὕτωc εὗρον C ‖ **36** τὸ *ante* γύηc *om* C

μὴ ἔχον ἐπ' εὐθείας τὸ τ, καὶ ὅμως εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικὴν καὶ οὐκ εἰς τος· ἔστι δὲ τοῦτο πατρωνυμικόν, Γράδης γὰρ λέγεται ὁ υἱὸς τοῦ Γρᾶ· ἔχομεν δὲ τὸ ὄνομα ἐν τοῖς προλαβοῦσι, λέγω δὴ τὸ ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ. Ἔστι δὲ ἀπολογήσασθαι περὶ τοῦ Γράδης καὶ εἰπεῖν, ὅτι εὐλόγως εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν· καθόλου γὰρ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν, πατρωνυμικὰ μέν, οἷον Ἀτρείδης Ἀτρείδου, Αἰακίδης Αἰακίδου, Πηλείδης Πηλείδου, Πριαμίδης Πριαμίδου, Λαερτιάδης Λαερτιάδου, τύπου δὲ πατρωνυμικοῦ, οἷον Εὐριπίδης Εὐριπίδου, Θουκυδίδης Θουκυδίδου, Μιλτιάδης Μιλτιάδου, Ἀλκιβιάδης Ἀλκιβιάδου· τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ καὶ τὸ Γράδης Γράδου εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν· πατρωνυμικὸν γάρ ἐστι, δηλοῖ δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Γρᾶ.

[Τὰ ἀπὸ τῆς εἰς ν ξ ρ ψ καταλήξεως καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος μὴ παραληγομένων τῇ αι διφθόγγῳ καὶ εἰς ως διὰ τοῦ ιδης γινόμενα πατρωνυμικὰ διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον Μέμνων Μεμνονίδης, Φοῖνιξ Φοινικίδης, Κύκλωψ Κυκλωπίδης, Νέστωρ Νεστορίδης, Λάγος Λαγίδης, Ἄριστος Ἀριστίδης, Μίνως Μινωΐδης, Ἥρως Ἡρωΐδης, καὶ ἐν συναιρέσει Μινῴδης καὶ Ἡρῴδης· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ευς καὶ αιος διὰ τῆς ει διφθόγγου, οἷον Ἀτρεύς Ἀτρείδης, Ἀλκαῖος Ἀλκείδης· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικήν, εἰ μὲν βραχείᾳ παραλήγοιντο, διὰ τοῦ ι γράφονται, οἷον Εὐτυχής Εὐτυχοῦς Εὐτυχίδης, εἰ δὲ μακρᾷ, διὰ τῆς ει διφθόγγου, Ἡρακλῆς Ἡρακλοῦς Ἡρακλείδης, πλὴν τῶν τριῶν τούτων, Θρασυμήδης Θρασυμήδους Θρασυμηδίδης, Δικήρης Δικήρους Δικηρίδης καὶ Θεοκύδης Θεοκύδους Θεοκυδίδης, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον Θουκυδίδης.]

136 g

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ ἢ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ δης τὸ ι ἢ τὸ α· τὸ α μέν, οἷον Πυλάδης Ἀλκιβιάδης Μιλτιάδης, τὸ ι δέ, οἷον Εὐριπίδης Πριαμίδης Θουκυδίδης Ἀτρείδης Πηλείδης· ταῦτα δέ, φημὶ τὸ Ἀτρείδης καὶ Πηλείδης, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται, ἀλλ' οὖν πρὸ τοῦ δ τὸ ι ἔχουσιν. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι οὐ πάντα τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ δ τὸ α εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν· ἰδοὺ γὰρ τὸ Ἀριφράδης (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) πρὸ τοῦ δ ἔχει τὸ α καὶ ὅμως εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν, οἷον Ἀριφράδης Ἀριφράδους· εἰς ους δὲ ἔχει τὴν γενικήν, ἐπειδὴ τὰ εἰς ης ἀπὸ ῥήματος σύνθετα κύρια εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικήν, χωρὶς

138 g

[Discr. scr. ex NCV] **3** ἐν τοῖς προλαβ.] *vide p. 115, 25. 152, 34* ‖ **4** ἀπολογίσασθαι N ‖ **5** εὐλόγως C, ἀναλόγως N, ἀλόγως V ‖ **14—26** *hanc commentationem, quae ex Choerobosci de orthographia ut videtur libro hoc loco in* NC *inserta est, om* V; *cfr. EM 165, 38—57* ‖ **15** τῇ αι διφθόγγῳ] τὴν αι δίφθογγον NC ‖ **21** ἐχόντων *secundum Lentzium* (*Herod. II 435, 17*), ἔχοντα NC | παραλήγοιτο NC ‖ **29** Πυλάδης — Μιλτιάδης NC, Στρεψιάδης Μενοιτιάδης V | *exemplis in* ιδης *exeuntibus add* Αἰακίδης V ‖ **30** *prius* Ἀτρείδης *om* N ‖ **35** *iterum incipit* P ‖ **36** ῥήματος CP, ῥήματα N, ῥημάτων V

εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ, οἷον δεύκω Πολυδεύκης Πολυδεύκους, μήδω Διομήδης Διομήδους, πείθω Διοπείθης Διοπείθους, φαίνω Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνους· οὕτως οὖν καὶ φράζω ἔφραδον Ἀριφράδης Ἀριφράδους. Πρόσκειται «κύρια» διὰ τὸ πωλῶ παντοπώλης παντοπώλου καὶ μετρῶ γεωμέτρης γεωμέτρου· ταῦτα γὰρ εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κύρια. Πρόσκειται «χωρὶς εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ», διὰ τὸ κρίνω Θεοκρίνης Θεοκρίνου· τοῦτο γὰρ κύριόν ἐστι, καὶ ὅμως εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικὴν τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ ινης· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ινης ἅπαντα εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον Αἰσχίνης Αἰσχίνου, Λεπτίνης Λεπτίνου, Σμικρίνης Σμικρίνου· οὕτως οὖν καὶ Θεοκρίνης Θεοκρίνου. Ἄλλως τε δὲ τὸ Ἀριφράδης τὸ κύριον ἀπὸ τοῦ ἀριφραδής τοῦ ἐπιθέτου γέγονεν ἐν βαρείᾳ τάσει καὶ ἐφύλαξε τοῦ ἐπιθέτου τὴν κλίσιν· τὸ δὲ ἐπίθετον εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν, ἐπειδὴ ἔχει οὐδέτερον εἰς ες, οἷον τὸ ἀριφραδές· τὰ δὲ εἰς ης ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, ὡς ἐμάθομεν, εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ εὐσεβής τοῦ εὐσεβοῦς τὸ εὐσεβές, ὁ εὐγενής τοῦ εὐγενοῦς τὸ εὐγενές, ὁ κακοήθης τοῦ κακοήθους τὸ κακόηθες, ὁ πλήρης τοῦ πλήρους τὸ πλῆρες· οὕτως οὖν καὶ ὁ ἀριφραδής τοῦ ἀριφραδοῦς τὸ ἀριφραδές· καὶ λοιπὸν γενόμενον κύριον ἐν βαρείᾳ τάσει τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐφύλαξεν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

139 g Ἐπειδὴ δὲ πατρωνυμικῶν καὶ τύπου πατρωνυμικοῦ ἐμνημονεύσαμεν, μάθωμεν τί διαφέρουσιν ἀλλήλων· καὶ ἰστέον ὅτι τὰ πατρωνυμικὰ εἰς τὸ υἱός ἢ ἔγγονος διαλύονται, οἷον Ἀτρείδης ὁ τοῦ Ἀτρέως υἱός, Πηλείδης ὁ τοῦ Πηλέως υἱός, Αἰακίδης ὁ τοῦ Αἰακοῦ ἔγγονος, τὰ δὲ τύπου πατρωνυμικοῦ ὄντα οὐδὲν τοιοῦτον ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ διαλύονται εἰς τὸ υἱός ἢ ἔγγονος, οἷον Ἡρῴδης Πυλάδης Θουκυδίδης· ταῦτα γὰρ οὐ σημαίνουσιν υἱόν τινος ἢ ἔγγονον, ἀλλὰ κύριά εἰσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι εὑρίσκονται καὶ ἄλλα ἰαμβικὰ μὴ ἔχοντα ἐπ' εὐθείας τὸ ῑ καὶ εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχοντα τὴν γενικήν· εἰσὶ δὲ ταῦτα· Ἴδης Ἴδου (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), Γύγης Γύγου καὶ Γύγητος (ἐπὶ τοῦ γίγαντος· ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῆς Λυδίας λέγεται, σπονδειακόν ἐστι καὶ ἰσοσυλλάβως κλίνεται), Σάκης Σάκου (ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους), Πύδης Πύδου (ὄνομα ποταμοῦ), ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ ⟨fragm. 101 K⟩ κὰδ δὲ Πύδην τε ῥέοντα· τοῦτο δὲ ἐναντίως ἔκλινεν ὁ Ἀντίμαχος· ὅτε μὲν γὰρ ἰαμβικόν ἐστιν, ἰσοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, ὡς ἐπὶ τῆς λεχθείσης χρήσεως, ὅτε δὲ σπονδειακόν ἐστι, περιττοσυλλάβως αὐτὸ κλίνει, οἷον

[Discr. scr. ex NCVP] **4** πανταπώλης πανταπώλου V | παντοπόλου N || **6** χωρὶς *om* N || **11** δὲ *om* NC || **12** γέγονεν ἐν VP, γέγονε NC || **14** οὐδέτερα N || **23** ἢ ἔγγονος P, καὶ ἔγγονος NC, ἢ ἔκγονος V || **24** ἔκγονος V; *item v. 26* || **27** ἔκγονον V || **29** δὲ *om* NC || **30** ἔχοντα] ἔχουσι N || **31** *ante* Γύγης *add* δίης δίου. γύης γύου V || **32** σπονδιακὸν N; *item v. 37* || **34** παρὰ Ἀντιμ.] *vide Bergk.*[4] *2, 293* | καδδεπύδην τε ῥέοντα VP, καδδ' ἐπύδη (ἐναπύδη C) ἐρέοντα NC, καδδ' ἦα Πύδη ἐρόεντα *Lentzius*

⟨fragm. 102 K⟩ Πύδητος κούρη τηλεκλειτοῦ ποταμοῖο· μύκης μύκου καὶ μύκητος· τοῦτο δὲ διάφορα σημαίνει· σημαίνει γὰρ καὶ τὰ καρβώνια τὰ ἐπικείμενα τοῖς λύχνοις, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῇ Ἑκάλῃ, ⟨fragm. 47 Sch.⟩ ὁππότε λύχνου Δαιομένου πυρόεντες ἄδην ἐγένοντο μύκητες· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἀμανίτας τοὺς περὶ τὰ δένδρα γινομένους, ὡς παρὰ Ἀντιφάνει ⟨fragm. 226. 227, 11 K⟩ ὀπτὰ μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέρος τῆς λαβῆς τοῦ ξίφους, ἔνθα κρατεῖ τις, οὗ πεσόντος ἐκ Περσέως Μυκήνας συνέβη κτισθῆναι· σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου, ὅπερ ἰσοσυλλάβως ἔκλινεν ὁ Ἀρχίλοχος, εἰπὼν ⟨fragm. 47 B[4]⟩ ἀλλ' ἀπερρώγασί μοι Μύκεω τένοντες· πάλιν Σάπης Σάπου καὶ Χάρης Χάρου 140 g
καὶ Χάρητος, Πύλης Πύλου καὶ Πύλητος, Μύνης Μύνου καὶ Μύνητος· ὁ μὲν γὰρ Σοφοκλῆς Μύνου ἔκλινεν, ἐν Αἰχμαλωτίσιν εἰπὼν ⟨fragm. 40 N⟩ Μύνου τ' Ἐπιστρόφου τε· ὁ δὲ ποιητὴς ἀναλόγως Μύνητος, οἷον ⟨Τ 296⟩ πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος· Μέγης Μέγου, ἐξ οὗ τὸ ⟨Ο 302⟩ Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ, καὶ Μέγητος· ταῦτα δὲ ποιητικὰ λέγομεν εἶναι, καὶ οὐ κατὰ ἀναλογίαν γεγόνασιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τῷ Λάχητι, τὸν Λάχητα: εἴρηται. Ὦ Λάχης. Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι τὰ εἰς ης ἢ εἰς ως ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ Λάχης τοῦ Λάχητος ὦ Λάχης, ὁ πένης τοῦ πένητος ὦ πένης, ὁ λέβης τοῦ λέβητος ὦ λέβης, ὁ ἔρως τοῦ ἔρωτος ὦ ἔρως, ὁ ἱδρώς τοῦ ἱδρῶτος ὦ ἱδρώς, ὁ ἀπτώς τοῦ ἀπτῶτος ὦ ἀπτώς. Πρόσκειται «διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα» διὰ τὸ τιμῆς τιμῆντος καὶ φθογγῆς φθογγῆντος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουσιν ὁμόφωνον τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ τιμῆς καὶ ὦ φθογγῆς, ἀλλ' ὦ τιμῆν καὶ ὦ φθογγῆν, ἀπὸ τῆς τιμῆντος καὶ φθογγῆντὸς γενικῆς κατὰ ἀποβολὴν τῆς τος, ὥσπερ Αἴαντος Αἶαν· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ οὐ κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ τος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ντ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τὼ Λάχητε, τοῖν Λαχήτοιν, ὦ Λάχητε.

[Discr. scr. ex NCVP] **1** κούρη τηλεκλείτου VP, καὶ τηλεκλήτου NC ‖ **3** καρβώνια VP, καρβόνια NC ‖ **4** ὅπποτε NCV, καιομένου παρὰ P | λύχνου VP, λυχνίου NC | Δαι. πυρ. *om* P | πυρέοντος NC, πυρέοντες V | ἄδην P, ἄρδην NC, ἄδδην V ‖ **6** Ἀντιφάνει *Athenaeus p. 60 c,* Ἀριστοφάνει NCVP | ὀπτὰ — δύο *Athen.*, ὀπτοὺς (ὀπτὰς C) μύκητας πρίνιν δύο NC, φάγε δ' ὀπτὰς μύκητας πρινίνους V, ἑπτὰ μύκητας πρινίνους. τοῦ δύο (*sic*) P ‖ **7** δὲ *om* NC ‖ **8** οὗ πεσόντος — κτισθῆναι (**9**) *om* V | οὐ πεσόντος NC, πέπονθεν P | Μυκήνας -- κτισθῆναι (**9**) g, μύκητα συνέβη κτανθῆναι NC, ἐκτάνθη αἱ μυκῆναι P ‖ **10** ἀλλ' — μοι (**11**) *Bergkius*, ἀλλάπερ ῥώγασι N, ἀλλ' ἀπερρώγασι CV, ἀλλὰ πέργασι P ‖ **11** μύκεω VP, μυκέω NC | τένοντας P ‖ **13** ἐν *om* NC | αἰχμαλώτησιν N, αἰχμαλώτησιν C ‖ **14** μύνου τὶ ἐπιστρέφου γε NCVP ‖ **15** πέρσε NCVP ‖ **16** τὸ] τὸν NC | τ'] τὸν NCVP | ἄρη NC ‖ **19** Τῷ — Λάχης *om* NC ‖ **29** ἀντίκεινται C, ἀντίκειται NVP

Οἱ Λάχητες, τῶν Λαχήτων, τοῖc Λάχηcι, τοὺc Λάχηταc, ὦ Λάχητεc.

Κανὼν δʹ.

Ὁ Χρύcηc τοῦ Χρύcου.

Τὰ εἰc ηc βαρύτονα cπονδειακὰ εἰc τὴν ου δίφθογγον ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον Χρύcηc Χρύcου, Πέρcηc Πέρcου, Τέννηc Τέννου, Ξέρξηc Ξέρξου. «Εἰc ηc» εἶπε διὰ τὰc ἄλλαc καταλήξειc, οἷον διὰ τὸ Αἴαc· τοῦτο γὰρ πάντα ἔχον τὰ τοῦ κανόνοc οὐκ ἔχει τὴν γε-
141 g νικὴν εἰc τὴν ου δίφθογγον, ἐπειδὴ οὐκ ἔcτιν εἰc ηc. Πρόcκειται «βαρύτονα» διὰ τὰ ὀξύτονα καὶ τὰ περιcπώμενα· καὶ διὰ μὲν τὰ ὀξύτονα, οἷον διὰ τὸ ψευδήc ψευδοῦc, εἰc ουc γὰρ ἔχει τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐκ ἔcτι βαρύτονον ἀλλ' ὀξύτονον· εἰc ουc δὲ ἔχει τὴν γενικήν, ἐπειδὴ ἔχει οὐδέτερον εἰc εc, οἷον τὸ ψευδέc· ἔχομεν γὰρ κανόνα, ὅτί τὰ εἰc ηc ἔχοντα οὐδέτερον εἰc εc εἰc ουc ἔχει τὴν γενικήν, οἷον ὁ εὐcεβήc τοῦ εὐcεβοῦc τὸ εὐcεβέc, ὁ εὐγενήc τοῦ εὐγενοῦc τὸ εὐγενέc, ὁ κακοήθηc τοῦ κακοήθουc τὸ κακόηθεc· οὕτωc οὖν καὶ ὁ ψευδήc τοῦ ψευδοῦc, ὅτι τὸ ψευδέc. Πρόcκειται πάλιν «βαρύτονα» διὰ τὰ ὀξύτονα, οἷον διὰ τὸ προβλήc προβλῆτοc καὶ ἀβλήc ἀβλῆτοc· ταῦτα γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ τοc κλίνονται, ἀλλ' οὐκ εἰcὶ βαρύτονα ἀλλ' ὀξύτονα, ὑπάγονται δὲ ταῦτα κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰc c λήγοντα ὀξύτονα cύνθετα ἀπὸ ῥήματοc, μίαν cυλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τοc κλίνονται, εἴτε εἰc αc ὦcιν εἴτε εἰc ηc εἴτε εἰc ωc, οἷον κέκραται χαλκοκράc χαλκοκρᾶτοc (ὁ χαλκῷ κεκραμένοc), νεοκράc νεοκρᾶτοc (ὁ νεωcτὶ κεκραμένοc), βέβληται ἀβλήc ἀβλῆτοc, προβλήc προβλῆτοc, τέθνηκα ἡμιθνήc ἡμιθνῆτοc· τοῦτο δέ, φημὶ τὸ τέθνηκα, τῇ μὲν φωνῇ ἐcτιν ἐνεργητικόν, τῷ δὲ cημαινομένῳ παθητικόν· τοιοῦτόν ἐcτι καὶ τὸ πέπτωκα, τῷ μὲν cημαινομένῳ παθητικόν, τῇ δὲ φωνῇ ἐνεργητικόν, ἐξ οὗ γίνεται τὸ ἀπτώc ἀπτῶτοc· πάλιν τέτρωμαι ἀτρώc ἀτρῶτοc· ἰδοὺ ταῦτα πάντα μίαν cυλλαβὴν ἐφύλαξαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένού καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ τοc ἔχουcι τὴν γενικήν. Πρόcκειται πάλιν «βαρύτονα» διὰ τὰ περιcπώμενα, οἷον διὰ τὸ Cωκλῆc Cωκλοῦc, Προκλῆc Προκλοῦc· ταῦτα γὰρ εἰc ουc ἔχουcι τὴν γενικήν· καὶ διὰ τὸ τιμῆc τιμῆντοc καὶ φθογγῆc φθογγῆντοc· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ντ κλίνονται. Πρόcκειται ἐν τῷ κανόνι «cπονδειακά» διὰ τὰ εἰρημένα ἰαμβικά, οἷον διὰ τὸ Λάχηc Λάχητοc, πένηc πένητοc καὶ τὰ ὅμοια.

Φηcὶ δὲ ὁ τεχνικόc, ὅτι cεcημείωται τὸ μάcθληc μάcθλητοc, Μόργηc Μόργητοc καὶ Μήληc Μήλητοc· τὰ γὰρ ἄλλα ἔχου-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** *ante* Οἱ Λάχ. *add* τῶν πληθυντικῶν NC ‖ **4** τοῦ Χρύcου *om* NC ‖ **5** cπονδιακὰ N | τὴν *post* εἰc *om* NCV, *habet* P | δίφθ. *om* V ‖ **6** Τέννηc Τέννου NCP, Τένηc Τένου V ‖ **15** ὁ εὔγενὴc P, τὸ εὔγενὲc NC, εὐγενὴc V ‖ **23** χαλκοκράτοc N | νεοκράτοc N ‖ **31** Cωκλῆc — Προκλοῦc (**32**) NC, Cοκλῆc Cοκλοῦ Προκλῆc Προκλοῦ V, Πατροκλῆc Πατροκλοῦc καὶ Cοφοκλῆc Cοφοκλοῦc P ‖ **32** εἰc ουc] εἰc ου V

σιν ἀπολογίαν· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς δῆθεν τῶν τριῶν τούτων μὴ ἐχόντων ἀπολογίαν. Ἔστι δὲ ἀπολογήσασθαι καὶ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως, 142 g ὅτι τὸ μάσθλης καὶ Μήλης ὑπάγονται κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς λης λήγοντα δισύλλαβα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον Πόλλης Πόλλητος, Μέμβλης Μέμβλητος, Βάμβλης Βάμβλητος· οὕτως οὖν καὶ μάσθλης μάσθλητος (σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον) καὶ Μήλης Μήλητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ)· πρόσκειται «δισύλλαβα» διὰ τὸ Ὀζόλης Ὀζόλου (ἔστι δὲ ἔθνος) καὶ Δημομέλης Δημομέλους (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον)· ταῦτα γὰρ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ τος, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ δισύλλαβα· πρόσκειται «ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον» διὰ τὸ Μέσθλης Μέσθλου· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨P 216⟩ Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε. Τινὲς δὲ περὶ τοῦ Μήλης Μήλητος βούλονται εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι Μέλης Μέλητος ἦν καὶ ὡς ἰαμβικὸν εὐλόγως ἐκλίθη διὰ τοῦ τος, καὶ λοιπὸν ἐκτάσεως τοῦ ε γενομένης εἰς τὸ η ἐγένετο Μήλης σπονδειακὸν καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν κλίσιν· οὗτοι δὲ κακῶς λέγουσιν, ἄλλος γάρ ἐστι ποταμὸς ὁ Μέλης ὁ διὰ τοῦ ε καὶ ἄλλος ποταμὸς ὁ Μήλης ὁ διὰ τοῦ η τῆς Κολοφῶνος. Τὸ δὲ Μόργης Μόργητος διὰ τοῦ τος ἐκλίθη, ἐπειδὴ τὰ εἰς γης λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ γ τὸ σ ἢ τὸ ρ διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον Μίσγης Μίσγητος, Λίργης Λίργητος· οὕτως οὖν καὶ Μόργης Μόργητος (ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους). Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τοῦ Ἄργης Ἄργου»· τοῦτο γὰρ ἰσοσυλλάβως κλίνεται, οἷον ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ⟨Theog. 140⟩ Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον.

Προσέθηκεν ὁ τεχνικός, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἔχουσιν ἀπολογίαν· ἔστι δὲ ταῦτα, οἷον Ναίης Ναίητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), κούρης κούρητος (ὁ νεώτερος), οἷον ⟨T 248⟩ κούρητες Ἀχαιῶν, Ὅπλης Ὅπλητος (ὄνομα κύριον), Πίγρης Πίγρητος, Τίγρης Τίγρητος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ)· τοῦτο δὲ καὶ διὰ τοῦ η γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι· ἀλλ' ἡνίκα μὲν διὰ τοῦ η γράφεται, διὰ τοῦ τος κλίνεται, οἷον Τίγρητος, ἡνίκα δὲ διὰ τοῦ ι γράφεται, διὰ τοῦ δος κλίνεται, οἷον Τίγριδος, τῷ λόγῳ τῶν 143 g κυρίων, ὡς Πάρις Πάριδος. Ἔτι σεσημείωται καὶ τὸ Βάβρης Βάβρητος καὶ τὸ Φάγρης Φάγρητος καὶ τὸ Μάγνης Μάγνητος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον καὶ ἐθνικόν· Μάγνης γὰρ λέγεται ὁ πολίτης τῆς Μαγνησίας) καὶ τὸ Ἴγνης Ἴγνητος καὶ τὸ Μάσης Μάσητος καὶ τὸ Πάρνης Πάρνηθος καὶ τὸ Μένδης Μένδητος καὶ τὸ γλοίης γλοίητος (σημαίνει δὲ τὸν κακοήθη) καὶ τὸ πλήρης πλήρους καὶ τὸ Ἄρης Ἄρεος. Καὶ τὸ μὲν Ναίης Ναίητος καὶ τὸ κούρης κούρητος ἔχουσιν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι Νάης

[Discr. scr. ex NCVP] **2** *ante* περὶ *add* καὶ NC ‖ **4** Πόλλης Πόλλητος *Lentzius*, πόλης πόλητος NCP, πήλης πήλητος V ‖ **5** Βάμβλης Βάμβλητος NC, μάμβλης μάμβλητος P, *om* V ‖ **8** Δημομέλους V, Δημομέλου NCP ‖ **9** γὰρ] δὲ NC ‖ **15** σπονδιακὸν N ‖ **20** Λίργης Λίργητος NCVP; *an* Ἰλέργης Ἰλέργητος? ‖ **24** μὲν NCP, γὰρ V ‖ **25** νέης νέητος N ‖ **26** ὄπλης ὄπλητος N; *item p. 161, 19* ‖ **29** διὰ τοῦ τος κλίνεται διὰ τοῦ η γράφεται NC | οἷον Τίγρητος *om* N ‖ **34** Μάσης Μάσητος NCP, Μάσσης V | Πάρνητος NC

Νάητοϲ καὶ κόρηϲ κόρητοϲ ἦν καὶ τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν διὰ τοῦ τοϲ ἐκλίνοντο, καὶ ἐπλεόναϲε τὸ μὲν Νάηϲ τὸ ῑ καὶ ἐγένετο Ναίηϲ, τὸ δὲ κόρηϲ τὸ ῡ καὶ ἐγένετο κούρηϲ, καὶ ἐφύλαξαν τὴν αὐτὴν κλίϲιν. Ἔχουϲι δὲ καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, τὸ μὲν κούρηϲ, ὅτι τὰ εἰϲ ρηϲ λήγοντα διϲύλλαβα τῇ ου διφθόγγῳ παραληγόμενα διὰ τοῦ τοϲ κλίνονται, οἷον Μούρηϲ Μούρητοϲ, Δούρηϲ Δούρητοϲ· οὕτωϲ οὖν καὶ κούρηϲ κούρητοϲ. Περὶ δὲ τοῦ Ναίηϲ Ναίητοϲ ἔϲτιν εἰπεῖν, ὅτι πολλάκιϲ ἡ αι καὶ ἡ οι δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆϲ παραλαμβάνονται, ὅθεν καὶ τούτων τῶν διφθόγγων ἐπὶ τέλουϲ οὐϲῶν πολλάκιϲ προπαροξύνεται ἡ λέξιϲ, οἷον Ῥόδιοι Ὅμηροι ἅμαξαι ἄελλαι· καὶ παρὰ τοῖϲ ποιηταῖϲ δὲ πολλάκιϲ ἡ αι καὶ ἡ οι δίφθογγοι ἀντὶ κοινῆϲ παραλαμβάνονται, τῆϲ κοινῆϲ μὴ ἀπαρτιζούϲηϲ εἰϲ μέροϲ λόγου, ὡϲ παρὰ Θεοκρίτῳ ⟨11, 18⟩ ὑψηλᾶϲ ἐϲ πόντον ὁρῶν ἄειδε τοιαῦτα, καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ⟨fragm. 181 K⟩ οἱ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Π 235⟩ ϲοὶ ναίουϲ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδεϲ, χαμαιεῦναι· τούτου οὖν χάριν τὸ Ναίηϲ ὡϲ ἔχον τὴν αι δίφθογγον ἀντὶ κοινῆϲ τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν ἐκλίθη· τούτῳ τῷ λόγῳ δὲ καὶ τὸ γλοίηϲ γλοίητοϲ ὑπάγεται, ἔχει γὰρ τὴν οι δίφθογγον, ἥτιϲ ὡϲ εἴρηται πολλάκιϲ ἀντὶ κοινῆϲ παραλαμβάνεται. Τὸ δὲ Ὅπληϲ Ὅπλητοϲ καὶ Τίγρηϲ Τίγρητοϲ καὶ Πίγρηϲ Πίγρητοϲ καὶ Βάβρηϲ Βάβρητοϲ καὶ Φάγρηϲ Φάγρητοϲ καὶ Μάγνηϲ Μάγνητοϲ καὶ Ἴγνηϲ Ἴγνητοϲ ἔχουϲιν ἄφωνον πρὸ
144 g ἀμεταβόλου καὶ κοινὴν τὴν ϲυλλαβὴν ἔχουϲιν, καὶ ὡϲ ἔχοντα κοινὴν τὴν ϲυλλαβὴν τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν διὰ τοῦ τοϲ ἐκλίθηϲαν. Τὸ δὲ λάγνηϲ λάγνου, εἰ καὶ ἔχει ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου, εἰϲ τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικὴν τῷ λόγῳ τοῦ Κόμηϲ Κόμου καὶ γύηϲ γύου· ὥϲπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ δίκη γίνεται ἑλλανοδίκηϲ ἑλλανοδίκου, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γυνή καὶ τοῦ λα τοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου γίνεται λαγύνηϲ, οἱονεὶ ὁ ἐπίταϲιν πολλὴν ἔχων πρὸϲ τὰϲ γυναῖκαϲ, καὶ κατὰ ϲυγκοπὴν λάγνηϲ λάγνου. Τὸ δὲ Ἴγνηϲ Ἴγνητοϲ ἔχει καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, ὅτι Γνήϲ Γνητόϲ ἦν, ὥϲπερ Κρήϲ Κρητόϲ, καὶ ἐγένετο ἐν ϲυνθέϲει μετὰ τῆϲ ῐ ἀντωνυμίαϲ, οἷον ἐγώ ϲύ ῐ, Ἴγνηϲ Ἴγνητοϲ, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν κλίϲιν (Ἴγνητεϲ δέ εἰϲιν οἱ γνήϲιοι Ῥόδιοι), ὥϲπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Κρήϲ Κρητόϲ γίνεται Ἐτεόκρηϲ Ἐτεόκρητοϲ, καὶ φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίϲιν. Περὶ δὲ τοῦ Μάϲηϲ Μάϲητοϲ (ἔϲτι δὲ ὄνομα πόλεωϲ, ὡϲ παρὰ τῷ

[Discr. scr. ex NCVP] **4** τοιαύτην V, τὰ τοιαῦτα NCP ‖ **12** ὑψηλὰϲ NC, ὑψηλαὶ V ‖ **13** ἐϲ πόντοιο ῥῶν (ῥῶ C) ἀεὶ δὲ NC; *cfr. An. Var. ed. Schoell. et Stud. I 43, 21 adn.* ‖ **14** οἱ τηλ.] *cfr. An. Var. I 44, 15* ‖ **15** χαμαὶ εὐναί NC ‖ **18** ὑπάγεται VP, ἐπάγεται NC ‖ **24** λάγνηϲ λάγνου P, λάγνηϲ λάγνουϲ NC, λάχνηϲ λάχνου V ‖ **26** ἑλλαν. ἑλλαν.] πλανοδίκηϲ πλανοδίκου NC ‖ **30** τῆϲ ῐ] τοῦ ι N, τοῦ ῑ CP, τῆϲ ῐ V; *cfr. EM 465, 1. Apollonius attice* Ἴγνηϲ *dici monet (de pron. p. 56, 4 Sch.)* ‖ **31** οἷον *om* NC | ῑ NCP, ῐ V | τὴν κλίϲιν τὴν αὐτὴν NC ‖ **33** γίνεται *om* NC | Ἐτεόκρηϲ Ἐτεόκρητοϲ *Lobeckius Parall. p. 81,* Ἔγκρηϲ Ἔγκρητοϲ NCP, Ἐγκρήϲ Ἐγκρῆτοϲ V ‖ **34** Περὶ δὲ τοῦ] τὸ δὲ NC | Μάϲϲηϲ Μάϲϲητοϲ V; *cfr. p. 160, 34*

ποιητῇ, οἷον ⟨Β 562⟩ οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν Μάςητά τε υἷες Ἀχαιῶν) ἔςτιν εἰπεῖν, ὅτι ςυνεςταλμένον ἔχει τὸ ᾱ καὶ ὡς ἰαμβικὸν ἐκλίθη διὰ τοῦ τος, ἀλλὰ ποιητικῶς τὸ ᾱ ἐξέτεινε διὰ τὸ μέτρον· ἢ λέγομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ ὁ Μάςητος τοῦ Μαςήτου τῷ Μαςήτῳ τὸν Μάςητον γέγονε κατὰ μεταπλαςμὸν Μάςητα. Τὸ δὲ πλήρης πλήρους ἐπειδὴ ἔχει οὐδέτερον εἰς ες, οἷον τὸ πλῆρες, διὰ τοῦτο εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς ης ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες εἰς ους ἔχουςι τὴν γενικήν, οἷον ὁ ςαφής τοῦ ςαφοῦς τὸ ςαφές, ὁ εὐςεβής τοῦ εὐςεβοῦς τὸ εὐςεβές· οὕτως οὖν καὶ ὁ πλήρης τοῦ πλήρους τὸ πλῆρες· ἄλλως τε δὲ ὅτι οὐδὲ ἔςτι τοῦτο δικύλλαβον φύςει· ἢ γὰρ ἀπὸ τοῦ πλείων γέγονε πλειήρης καὶ ἐν ςυγκοπῇ πλήρης, ἢ ἀπὸ τοῦ πολύς πολήρης γέγονε καὶ ἐν ςυγκοπῇ πλήρης. Τὸ δὲ Πάρνης Πάρνηθος καὶ Μένδης Μένδητος, ἐπειδὴ καὶ θηλυκῶς λέγονται, οἷον ⟨Aristoph. Nub. 323⟩ βλέπε νῦν δεῦρο πρὸς τὴν Πάρνηθα (ἔςτι δὲ ὄρος τῆς Ἀττικῆς), καὶ πάλιν ⟨Pind. fragm. 201 B[4]⟩ Αἰγυπτίαν Μένδητα (ἔςτι δὲ ὄνομα πόλεως Αἰγύπτου), εἰκότως διὰ τοῦ τος ἐκλίθηςαν· τὰ γὰρ 145 g εἰς ης θηλυκὰ μονογενῆ διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ἐςθής ἐςθῆτος, ποτής ποτῆτος, ⟨Λ 780⟩ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος (ςημαίνει δὲ τὴν πόςιν), ποιότης ποιότητος, φιλότης φιλότητος, κακότης κακότητος· οὕτως οὖν καὶ Μένδης Μένδητος καὶ Πάρνης Πάρνητος καὶ Πάρνηθος κατὰ μετάθεςιν τοῦ τ̄ εἰς θ̄. Πρόςκειται «μονογενῆ» διὰ τὸ νημερτής νημερτοῦς· τοῦτο γὰρ ὡς ἔχον οὐδέτερον εἰς ες, ἤγουν τὸ νημερτές, εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν· τοῦτο δὲ καὶ κύριον γινόμενον τὴν αὐτὴν κλίςιν φυλάττει· ἔχομεν δὲ τὴν χρῆςιν τοῦ κυρίου παρ' Ὁμήρῳ, οἷον ⟨Σ 46⟩ Νημερτής τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιάναςςα.

Τὸ δὲ Ἄρης διαφόρους ἔχει κλίςεις· καὶ γὰρ κλίνεται τῷ λόγῳ τῶν ἰαμβικῶν, οἷον Ἄρητος, ἔχον τὸ Ἀρητιάδης πατρωνυμικόν· καὶ πάλιν τῷ λόγῳ τῶν ςπονδειακῶν, οἷον Ἄρου, ἐξ οὗ τὸ ⟨Φ 431⟩ ἦλθεν Ἄρῃ ἐπίκουρος, ὥςπερ τῷ Χρύςῃ, καὶ πάλιν ⟨Ε 909⟩ παύςαςαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκταςιάων, ὥςπερ τὸν Χρύςην· ἔςτι δὲ καὶ Ἄρης Ἄρους, τῷ λόγῳ τῶν ἀπὸ ῥήματος ςυνθέτων κυρίων τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ Λάχης διδαςκαλίᾳ, ἡνίκα περὶ τοῦ Ἀριφράδης διελαμβάνομεν· ὥςπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ φαίνω γίνεται Ἀριςτοφάνης Ἀριςτοφάνους, τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ ςημαῖνον τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ ῥῆςις καὶ ῥῆμα καὶ ῥήτωρ, γίνεται Ἄρης ἐν ςυνθέςει τοῦ ᾱ τοῦ ςτερητικοῦ, οἱονεὶ ὁ ἐςτερημένος τοῦ λέγειν, ἐν γὰρ τῷ πο-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** οἵ τ' *om* NC | Μάςςητά τε V ‖ **4** Μάςητος — Μάςητα (**5**)] *in omnibus formis* ςς *habet* V ‖ **11** πλείων NCP, ὁ πλείης V, πλεῖος *EM 676, 53* | ἀπὸ τοῦ πολύς] ἀπὸ τοῦ πολλὸς NCP, ἀπολλὸς V, παρὰ τὸ πολὺ *EM 676, 52* ‖ **12** πολήρης NCP, πολλήρης V, πολυήρης *EM* ‖ **13** καὶ *om* NC ‖ **16** τοῦ τος] τὸ ς̄ N | ἐκλίθη NCVP ‖ **18** αἰδητῦος N, αἰδυτῆος C ‖ **23** καὶ *om* NC ‖ **29** παύςαςθαι NC ‖ **32** τῷ εἰρημ.] *vide p. 156, 35* ‖ **34** παρὰ τῶ N, παρὰ τοῦ C ‖ **35** ἐν ςυνθ. — ςτερητικοῦ (**36**) P, *om* NCV, *qui post* Ἄρης *addunt* Ἄρους

λέμῳ οὐ λόγων καιρὸς ἀλλὰ πράξεως, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐδήλωσεν εἰπὼν ⟨Π 630⟩ ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· ἐκ ταύτης δὲ τῆς γενικῆς, φημὶ δὴ τῆς εἰς ους, ἐστὶ κλητικὴ Ἄρες, οἷον ⟨Ε 31⟩ Ἆρες, Ἄρες, βροτολοιγέ, μιαιφόνε, ὥσπερ Δημοσθένης Δημοσθένους Δημόσθενες· εὑρίσκεται δὲ καὶ Ἄρεως ἀττικῶς διὰ τοῦ ω, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἄρευς, καὶ Ἄρηος ἰωνικῶς, καὶ Ἄρευος αἰολικῶς· Ἄρης γάρ ἐστι καὶ ταράττει τὴν κλίσιν. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις.

146 g Τῷ Χρύσῃ, τὸν Χρύσην· εἴρηται.

Ὦ Χρύση. Ἰστέον ὅτι περὶ τῆς κλητικῆς τῶν εἰς ης ἐστὶ καθολικώτερον εἰπεῖν οὕτως· τὰ εἰς ης ἐὰν μὲν περιττοσυλλάβως κλίνωνται εἰς σύμφωνον ἔχουσι τὴν κλητικήν, τουτέστιν εἰς ς ἢ εἰς ν, ἐὰν δὲ ἰσοσυλλάβως κλίνωνται εἰς φωνῆεν ἔχουσι τὴν κλητικήν, τουτέστιν ἢ εἰς η ἢ εἰς α. Καὶ λοιπὸν συνάγονται πέντε κλητικαὶ ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων στοιχείων· τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα ἐὰν μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνωνται τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον Λάχης Λάχητος ὦ Λάχης, λέβης λέβητος ὦ λέβης, πένης πένητος ὦ πένης· ἐὰν δὲ εἰς ους ἔχωσι τὴν γενικὴν εἰς ες ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένους ὦ Δημόσθενες, Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνους ὦ Ἀριστόφανες· καὶ ἰδοὺ εὑρίσκονται κλητικαὶ διάφοροι εἰς ς καταλήγουσαι· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ντ κλίνωνται εἰς ν ἔχουσι τὴν κλητικήν, οἷον φθογγῆς φθογγῆντος ὦ φθογγῆν, τιμῆς τιμῆντος ὦ τιμῆν, δαφνῆς δαφνῆντος ὦ δαφνῆν· τὰ δὲ εἰς ης ἰσοσυλλάβως κλινόμενα ἔχοντα τὸ τ ἢ ἐθνικὰ ὄντα ἢ σύνθετα ἀπὸ ῥήματος ἢ εἰς πης, ἅτινα καὶ ποιητικὰ δοκοῦσιν εἶναι, εἰς α ἔχουσι τὴν κλητικήν· ἐὰν δὲ μὴ οὕτως ἔχωσιν, εἰς η ἔχουσι τὴν κλητικήν, τουτέστιν ἀποβολῇ τοῦ ς τοῦ κατὰ τὴν εὐθεῖαν ποιοῦσι τὴν κλητικήν. Ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ μὲν προτέρου κανόνος ταῦτα, θύτης θύτου ὦ θύτα, δότης δότου ὦ δότα, τοξότης τοξότου ὦ τοξότα, ποιητής ποιητοῦ ὦ ποιητά· ἰδοὺ ταῦτα ἔχουσι τὸ τ καὶ εἰς α ποιοῦσι τὴν κλητικήν· καὶ πάλιν Σκύθης Σκύθου ὦ Σκύθα, Καππαδόκης Καππαδόκου ὦ Καππαδόκα, Πέρσης Πέρσου ὦ Πέρσα· ἰδοὺ ταῦτα ἐθνικά εἰσι καὶ εἰς α ἔχουσι τὴν κλητικήν· τὸ γὰρ κύριον ὄνομα τὸ Πέρσης εἰς η ἔχει τὴν κλητικήν, οἷον ὦ Πέρση, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ⟨Opp. 27⟩ ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ· σημειούμεθα παρ' Ἡρακλείδῃ ἐν τοῖς Περὶ χρησμῶν, ὅτιπερ καὶ λέγουσί τινες πεπλασμένον εἶναι, τὸ ὦ Πέρση ποικιλόδιφρε, ἰδὼν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι· ἔστι γὰρ ἐνταῦθα ἐθνικόν, καὶ εἰς η καταλήγει ἡ κλητική· σύνθετα δὲ

[Discr. scr. ex NCVP] **4** οἷον Ἆρες *om* NC ‖ **6** Ἄρευος] ἄρεος NV, ἄρεως *et in marg.* ∴ C, ἄρειος P ‖ **10** Ὦ Χρύση *om* NC | περὶ τῶν τῆς κλ. NC ‖ **34** ἐνικάτθεο] ἐνὶ κάτθεο NVP, ἐγκάτθεο C ‖ **35** πεπλασμένον VP, πεπλανημένα NC ‖ **36** ὦ NC, *unius litterae rasura* V, *om* P | ἰδὼν VP, ἵνδ' N, ἵν' C | χεῖρας CVP, χεῖρα N | ἔχεσθαι NC, ἔχεσκεν VP | *versum emendare studebat Lentzius* (*Herod. II 690,9*) *proponens aut* ὦ Πέρση ποικιλόδιφρε, Τῶνδ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι *aut* Πέρση ποικ., θεῶν δ' ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι

ἀπὸ ῥήματος, οἷον μετρῶ γεωμέτρης γεωμέτρου ὦ γεωμέτρα, πωλῶ 147 g παντοπώλης παντοπώλου ὦ παντοπῶλα, τρίβω παιδοτρίβης παιδοτρίβου ὦ παιδοτρίβα· ἰδοὺ γὰρ ταῦτα ἀπὸ ῥήματός εἰcι cύνθετα καὶ εἰc $\bar{α}$ ἔχουcι τὴν κλητικήν· εἰc $\overline{πηc}$ δέ, οἷον κυνώπης κυνώπου ὦ κυνῶπα, ⟨Α 159⟩ τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ coί τε κυνῶπα· τινὲc δὲ θέλουcι ταῦτα τὰ ἔχοντα τὸ $\bar{π}$ καὶ γινόμενα εἰc $\bar{α}$ ἐν τῇ κλητικῇ ποιητικὰ καλεῖν, ὡc κατὰ ποιητικὴν ἐξουcίαν γινόμενα.

Τοῦ δὲ δευτέρου κανόνος, τουτέcτι τῶν ἀποβολῇ τοῦ $\bar{c}$ ποιούντων τὴν κλητικήν, παραδείγματα ταῦτα· Εὐριπίδης Εὐριπίδου ὦ Εὐριπίδη, μιcογύνης μιcογύνου ὦ μιcογύνη, Ἀτρείδης Ἀτρείδου ὦ Ἀτρείδη, Μηριόνης Μηριόνου ὦ Μηριόνη, ⟨Ν 249⟩ Μηριόνη Μόλου υἱέ, Χρύcης Χρύcου ὦ Χρύcη, ⟨Α 442⟩ ὦ Χρύcη, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, Ξέρξης Ξέρξου ὦ Ξέρξη, Τέννης Τέννου ὦ Τέννη. Cημειούμεθα ἐν τούτῳ τῷ κανόνι τὸ λάγνης λάγνου ὦ λάγνα παρ' Εὐβούλῳ ἐν Κορυδαλλῷ, ἔχει δὲ οὕτωc ⟨fragm. 55 K⟩· ἴθι δεῦρ' ἀφελοῦ τ' ὦ λάγνα ταχὺ τὰ ποικίλα· καὶ τὸ πυραίχμης πυραίχμου ὦ πυραῖχμα καὶ τὸ μεναίχμης μεναίχμου ὦ μεναῖχμα· ταῦτα γὰρ εἰc $\bar{α}$ ἔχουcι τὴν κλητικὴν ὀφείλοντα εἰc $\bar{η}$ αὐτὴν ἔχειν· τὸ γὰρ Cτρεψιάδης Cτρεψιάδου ὦ Cτρεψιάδη καὶ Ἡρακλείδης Ἡρακλείδου ὦ Ἡρακλείδη γενόμενα Cτρεψίαδεc καὶ Ἡράκλειδεc παρὰ τοῖc κωμικοῖc παιγνίου χάριν ἐλέχθηcαν, οἷον παρὰ Ἀριcτοφάνει ἐν Νεφέλαιc ⟨1206⟩ μάκαρ ὦ Cτρεψίαδεc· ἐν δὲ τοῖc ἔχουcι τὸ $\bar{τ}$ cημειούμεθα τὸ Αἰήτης Αἰήτου ὦ Αἰήτη, ὡc παρὰ Ἀπολλωνίῳ ⟨3, 386⟩ Αἰήτη, cχέο μοι τῷδε cτόλῳ, καὶ τὸ καλλιλαμπέτης καλλιλαμπέτου ὦ καλλιλαμπέτη, 148 g καὶ τὸ αἰναρέτης αἰναρέτου ὦ αἰναρέτη, ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Π 31⟩ αἰναρέτη· τί cευ ἄλλοc ὀνήcεται ὀψίγονόc περ· αἰναρέτης δέ ἐcτιν ὁ ἐπὶ κακῷ κεκτημένοc τὴν ἀρετήν· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨χ 287⟩ ὦ φιλοθερcίτη, φιλοκέρτομε, καίτοι γε τοῦ ἁπλοῦ διὰ τοῦ $\bar{α}$ ἐξενεχθέντοc παρ' αὐτῷ, οἷον ⟨Β 246⟩ Θερcῖτ' ἀκριτόμυθε· ταῦτα δὲ ἐcημειωcάμεθα, ὅτι ἔχοντα τὸ $\bar{τ}$ εἰc $\bar{η}$ ἔcχον τὴν κλητικήν, ὀφείλοντα εἰc $\bar{α}$ αὐτὴν ἔχειν· ἐν δὲ τοῖc ἐθνικοῖc ἐcημειωcάμεθα τὸ ὦ Πέρcη ποικιλόδιφρε εἰc $\bar{η}$ καταλῆγον.

[Discr. scr. ex NCVP] **2** πανταπώλης πανταπώλου πανταπῶλα VP, ἀρτοπώλης ἀρτοπῶλα *EM 670, 23* ‖ **6** καὶ γινόμενα] κλινόμενα NC ‖ **13** Τένης Τένου ὦ Τένη V ‖ **15** Κορυδαλλῷ *Meinekius*, κορυδαλῷ VP, κορυμάλλω *et supra* μ *pos.* κ N¹, κορυβάλλω C | ἴθι — ποικίλα (**16**) *Meinekius*, ἴθι δεῦρο ἀφελοῦ λάγνα ταχυποίκιλα N, ἴθι δεῦρο ἀφελοῦ λάγνου ταχυπ^αγ^κιλα C, ἴθι δεῦρο δὴ ἀφέλου λάγνα ταχυποικίλα VP ‖ **16** τ' ὦ λάγνα] θ' ὡc λάγνα *Bothius* ‖ **17** μεναίχμης — μεναῖχμα V, μενέγμης μενέγμου ὦ μενέγμα NC, μενέcθης μενέcθου ὦ μενέcθα P, μενέχθης ὦ μενέχθα *EM 670, 21* ‖ **23** cχέο μοι] χεόμενοι N, χρεόμοι C ‖ **24** καλλιλαμπέτης κτλ. P *et EM 670, 19*, καλλιπέτης *etc.* NC, καλλιλαπέτης *etc.* V. Ἀνακρέων· Ἥλιε καλλιλαμπέτη *Prisc. VII 7 (II 289, 7 K)*. *cfr. Anacr. fragm. 27 B*⁴ ‖ **26** αἰναρέτη τίc ἄλλοc ὀνήcαιτο ὑψίγενόc περ NC ‖ **28** φιλοθερcίτη NCVP, Πολυθερcείδη *Odyss.* | φιλοκέρτιμε NC ‖ **29** ἀκριτόμυθε *in* ἀκριτόθυμε *mut.* N¹

Τὼ Χρύσα. Ἰστέον ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς η̄ λήγουσα, δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου ῑ, τροπῇ τοῦ η̄ εἰς ᾱ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· ἀλλ' ἐν τοῖς δυϊκοῖς οὐκ ἔστι τὸ ῑ προσγεγραμμένον, οἷον τῷ Χρύσῃ τὼ Χρύσα, τῷ Πέρσῃ τὼ Πέρσα, τῇ Μούσῃ τὰ Μούσα, τῇ Ἑλένῃ τὰ Ἑλένα· ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τεχνικὸς ὡς πρὸς τὴν ἐκφώνησιν ἀποβλέπων εἰς η̄ λήγουσαν ὠνόμασε, καὶ οὐ προσέθηκε τὸ ῑ.

Τοῖν Χρύσαιν, ὦ Χρύσα· εἴρηται. Οἱ Χρῦσαι, τῶν Χρυσῶν, τοῖς Χρύσαις, τοὺς Χρύσας, ὦ Χρῦσαι.

Κανὼν ε΄.

Ὁ Δημοσθένης.

Μετὰ τὸ διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς η̄ς̄ ἰαμβικῶν τε καὶ σπονδειακῶν διαλαμβάνει περὶ τῶν εἰς η̄ς̄ παρ' οὐδετέρων συντεθειμένων, τουτέστι περὶ τοῦ Δημοσθένης καὶ τῶν ὁμοίων, λέγων ὅτι τὰ εἰς η̄ς̄ παρ' οὐδετέρων συντεθειμένα εἰς ο̄ῡς̄ ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον σθένος Δημοσθένης Δημοσθένους, γένος Διογένης Διογένους, νεῖκος Πολυνείκης Πολυνείκους, ἦθος κακοήθης κακοήθους, κῆτος μεγακήτης μεγακήτους, μῆκος ἐπιμήκης ἐπιμήκους. Πρόσκειται «εἰς η̄ς̄» διὰ τὰ ἑτέραν ἔχοντα κατάληξιν καὶ ἀπὸ οὐδετέρων ὄντα, οἷον ξίφος ἄξιφος ἀξίφου· τοῦτο γὰρ παρ' οὐδετέρου ἐστὶ συντεθειμένον καὶ ὅμως οὐκ ἔχει εἰς ο̄ῡς̄ τὴν γενικήν, ἀλλ' εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ
149 g οὐκ ἔστιν εἰς η̄ς̄· πρόσκειται «παρ' οὐδετέρων συντεθειμένα» διὰ τὸ νίκη Ὀλυμπιονίκης Ὀλυμπιονίκου· τοῦτο γὰρ καὶ εἰς η̄ς̄ ἐστὶ καὶ σύνθετον καὶ ὅμως οὐκ ἔχει εἰς ο̄ῡς̄ τὴν γενικήν, ἀλλ' εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον, ἀλλ' οὐκ ἔστι παρ' οὐδετέρου συντεθειμένον, ἀλλὰ παρὰ θηλυκοῦ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι παρ' οὐδετέρων συντεθειμένα δεῖ νοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ τέλος ἔχωσι τὸ οὐδέτερον· τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Κλεοφόντης Κλεοφόντου· τοῦτο γὰρ εἰς η̄ς̄ ἐστὶ καὶ παρ' οὐδετέρου συντεθειμένον, φημὶ δὴ παρὰ τὸ κλέος, καὶ ὅμως εἰς ο̄ῡς̄ οὐκ ἔχει τὴν γενικήν, ἀλλ' εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κατὰ τὸ τέλος τὸ οὐδέτερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄρχουσαν· σύγκειται δὲ ἐκ τοῦ κλέος καὶ τοῦ φόντης, ὃ σημαίνει τὸν φονέα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «χωρὶς εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ». Τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Ἀμέλης Ἀμέλητος καὶ ἀμένης ἀμένητος· ταῦτα γὰρ εἰς η̄ς̄ εἰσὶ καὶ παρ' οὐδετέρων εἰσὶ συντεθειμένα, φημὶ δὴ παρὰ τὸ μέλος καὶ τὸ μένος, καὶ κατὰ τὸ τέλος ἔχουσι τὸ οὐδέτερον, καὶ ὅμως οὐκ ἔχουσιν εἰς ο̄ῡς̄ τὴν γενικήν, ἀλλὰ διὰ τοῦ

[Discr. scr. ex NCVP] **5** δὲ *om* NC ‖ **6** λήγουσαν] λήγειν NC ‖ **13** παρ'] ἀπὸ V ‖ **14** ἔχουσι] ἔχει V ‖ **19** γὰρ *om* NC | παρ' οὐδετέρου P, παρ' οὐδετέρων NC, ἀπ' οὐδετέρου V; *item v. 24* ‖ **21** παρ' οὐδ. πρόσκ. συντεθ. NC ‖ **24** συντεθειμένων N ‖ **32** παρὰ τὸ κλέος καὶ τὸ φόντης NC | τὸν φονέα] τὸ φονεύς NC

τος κλίνονται· ἀλλ᾽ ὑπέπεcον ταῦτα χαρακτῆρι τοιούτῳ· εἰcί τινα εἰc ης λήγοντα ὑπὲρ δύο cυλλαβὰc ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ ῑ, μὴ τὸ ō, μὴ τὸ ῡ, μὴ τὸ ω̄, ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον Ἐπιάλης Ἐπιάλητος, Ὑπέρης Ὑπέρητος (εἰcὶ δὲ ὀνόματα κύρια), Ἀκέλης Ἀκέλητος (ἔcτι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), ὑψικέρης ὑψικέρητος (cημαίνει δὲ τὸν ἐν ὕψει κεκτημένον τὰ κέρατα), Κανάρης Κανάρητος (ἔcτι δὲ ὄνομα ποταμοῦ), Κεφάλης Κεφάλητος (ἔcτι δὲ ὄνομα κύριον)· οὕτωc οὖν καὶ Ἀμέλης Ἀμέλητος (ὅ ἐcτιν ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένης ἀμένητος (ὃ cημαίνει τὸν παῖδα παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος), οὐκ ἀντιcτρέφοντος τοῦ κανόνος· οὐδὲ γὰρ τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μὴ τὸ ῑ, μὴ τὸ ō, μὴ τὸ ῡ, μὴ τὸ ω̄, πάντωc διὰ τοῦ τος κλίνονται· ἰδοὺ γὰρ τὸ Δημοcθένης Δημοcθένους καὶ Ἀντιcθένης Ἀντιcθένους καὶ Ἀριcτοτέλης Ἀριcτοτέλους οὐ κλίνονται διὰ τοῦ τος. Πρόcκειται «μὴ ἔχοντα μήτε τὸ ῑ, μήτε τὸ ō, μήτε τὸ ῡ, μήτε τὸ ω̄», ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτα ἰcοcυλλάβωc κλίνονται, οἷον Αἰcχίνης Αἰcχίνου, Λεπτίνης Λεπτίνου, Μηριόνης Μηριόνου, Κεβριόνης Κεβριόνου (εἰcὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια), τελώνης 150R τελώνου, cιτώνης cιτώνου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Cημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸc τὸ ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου, λέγων ὅτι παρὰ τὸ χεῖλος ἐcτὶ cύνθετον καὶ ὅμωc οὐκ ἔcχεν εἰc ους τὴν γενικήν· ἔχομεν δὲ τὴν χρῆcιν παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Π 428⟩ οἱ δ᾽ ὥcτ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι. Λέγομεν δὲ ὅτι οὐ καλῶc ἐcημειώcατο αὐτὸ ὁ τεχνικόc· οὐδὲ γάρ ἐcτι τοῦτο cύνθετον, ἀλλὰ παραcύνθετον· ὥcπερ γὰρ παρὰ τὸ ῥῖγος γίνεται δύcριγος cύνθετον καὶ παρὰ τὸ ξίφος ἄξιφος καὶ παρὰ τὸ θάρcος, ὅπερ ἐcτὶν αἰολικῶc θέρcος, ἐξ οὗ καὶ τὸ Θερcίτης, Ἁλίθερcος cύνθετον γίνεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ χεῖλος ἀγκυλόχειλος cύνθετον γίνεται· καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἀγκυλόχειλος cυνθέτου γίνεται παραcύνθετον ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου. Εὐλόγωc οὖν εἰc τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰc ος εἰc ης γινόμενα βαρύτονα, εἴτε ἁπλᾶ εἴτε παραcύνθετα, εἰc τὴν ου δίφθογγον ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον Ἄραξος Ἀράξης Ἀράξου, Λάπιθος Λαπίθης Λαπίθου, Οἰδίπους Οἰδίποδος Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, ἑπτάπους ἑπτάποδος ἑπταπόδης ἑπταπόδου, ἴcπνιλος ἰcπνίλης ἰcπνίλου (cημαίνει δὲ τὸν ἐραcτήν)· οὕτωc οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγκυλόχειλος cυνθέτου ἀγκυ-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **4** διὰ *om* N | Ἐπιάλης — κύρια (**5**) *om* NC, *hab.* VP; *cfr. Choer. 50, 10* g ‖ **7** Κανάρης Κανάρητος NC, Καταβάρης Καταβάρητος VP *et in marg.* κανάρης εἶχε V[1], Καβάρης Καβάρητος *Choer. 50, 13* g | Κεφάλης — μένος (**10**) *om* NC, *hab.* VP; *cfr. Choer. 50, 14–16* g ‖ **17** Κεβριόνης Κεβριόνου V, βριόνης βριόνου NC, Κερύνης Κερύνου P *et Choer. 50, 26* g | εἰcὶ — κύρια *om* NC, *hab.* VP; *cfr. Choer. 50, 26* g ‖ **21** οἵδ᾽ ὥcτε γυπιοὶ NCVP ‖ **24** ῥίγος NCVP ‖ **25** τὸ *ante* Θερcίτης *om* NC ‖ **26** Ἁλίθερcος CVP, ἀλίθερcος N, *an* Ἁλιθέρcης? ‖ **31** Λάπιθος *etc.* P, Λάπυθος *etc.* NC, Λάπιθος *etc. sed supra* ι *ubique scripto* υ V ‖ **33** ἴcπνιλος — ἰcπνίλου VP, ἴcπλιλος ἰcπλίλης ἰcπλίλου NC, εἴcπνηλος *etc. Lentzius; cfr. Theocr. 12, 13. Callim. fragm. 169 Sch.* ‖ **34** *post* ἀπὸ τοῦ *add* χεῖλος NC

λοχείλης ἀγκυλοχείλου παρασύνθετον· καὶ εὐλόγως οὖν, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν. Πρόσκειται «βαρύτονα» διὰ τὰ ὀξύτονα, οἷον διὰ τὸ νεόπτορθος νεοπτορθής νεοπτορθοῦς καὶ πολύκλαδος πολυκλαδής πολυκλαδοῦς· ταῦτα γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ης ἐγένοντο καὶ ὅμως εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικὴν καὶ οὐκ εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἐπειδὴ ἔχουσιν οὐδέτερον εἰς ες, οἷον τὸ νεοπτορθές καὶ τὸ πολυκλαδές· πρόσκειται «εἴτε ἁπλᾶ εἴτε παρασύνθετα» διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ σθένος Δημοσθένης Δημοσθένους· ἰδοὺ γὰρ τοῦτο ἀπὸ τῶν εἰς ος εἰς ης ἐγένετο καὶ βαρύτονόν ἐστι καὶ ὅμως εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἁπλοῦν οὔτε παρασύνθετον 151 g ἀλλὰ σύνθετον. Ὅτι δὲ τὸ ἀγκυλοχείλης οὐ δύναται εἶναι σύνθετον, δείκνυσιν ὁ τόνος· εἰ γὰρ ἦν τὸ ἀγκυλοχείλης σύνθετον, ὤφειλεν ἐν ὀξείᾳ τάσει παραλαμβάνεσθαι· ἐπειδὴ οὖν οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται, οὐκ ἄρα ἐστὶ σύνθετον ἀλλὰ παρασύνθετον. Ὅτι δὲ εἰ ἦν σύνθετον ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, δῆλον ἐντεῦθεν· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων εἰς ης γινόμενα σύνθετα τότε βαρύνονται ὅταν ὦσι κύρια, οἷον σθένος Δημοσθένης, γένος Διογένης, νεῖκος Πολυνείκης, κλέος Ἡρακλέης καὶ κατὰ κρᾶσιν Ἡρακλῆς περισπωμένως, καὶ ὅταν ὦσιν ἀπὸ τρισυλλάβου οὐδετέρου σύνθετα, οἷον στέλεχος εὐστελέχης, μέγεθος παμμεγέθης, καὶ ὅταν ἀπὸ δισυλλάβου οὐδετέρου ὦσι σύνθετα ἔχοντος ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ η ἐπιφερομένου ἀφώνου, οἷον κῆτος μεγακήτης, ἦθος κακοήθης, μῆκος ἐπιμήκης· ταῦτα γὰρ ἀπὸ δισυλλάβου οὐδετέρου εἰσὶ σύνθετα ἔχοντος κατὰ τὴν παραλήγουσαν τὸ η ἐπιφερομένου ἀφώνου. Ἐὰν δὲ μηδὲν ἐκ τούτων τῶν τριῶν ἔχωσι, τουτέστι μήτε κύρια ὦσι μήτε ἀπὸ τρισυλλάβου οὐδετέρου σύνθετα μήτε ἀπὸ δισυλλάβου οὐδετέρου παραληγομένου τῷ η ἐπιφερομένου ἀφώνου, ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μένος εὐμενής, γένος εὐγενής, εἶδος δυσειδής, κλέος δυσκλεής, τεῖχος εὐτειχής (ἔχει μὲν γὰρ τοῦτο ἄφωνον ἐπιφερόμενον, φημὶ δὴ τὸ χ, ἀλλ' οὐ παραλήγεται τῷ η), δῆνος δυσδηνής (δήνεα δέ εἰσι τὰ βουλεύματα· τοῦτο παραλήγεται μὲν τῷ η, ἀλλ' οὐκ ἔχει ἐπιφερόμενον ἄφωνον, τὸ γὰρ ν ἡμίφωνόν ἐστιν), ἔτος διετής τριετής ἑξαετής. Ταῦτα δέ, φημὶ τὰ παρὰ τὸ ἔτος, παρ' ἡμῖν μὲν ὀξύνονται κατὰ τὸν προειρημένον κανόνα, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνονται· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι διέτης τριέτης ἑξαέτης λέγουσι βαρυτόνως, ὁμοίως τῷ εὐνέτης οἰκέτης (ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον) καὶ ἱκέτης (ὃ σημαίνει τὸν παρακλήτορα), εἰ καὶ ταῦτα εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχουσι τὴν γενικήν, τῶν παρὰ τὸ ἔτος εἰς ους αὐτὴν ἐχόντων. Οὐ μόνον δὲ περὶ τὸν τόνον πταίουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ ἔτος βαρύνοντες αὐτά, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν

[Discr. scr. ex NCVP] **6** τὸ *ante* πολυκλ. *om* NC ‖ **7** εἴτε *ante* ἁπλᾶ *om* NC ‖ **8** σθένος] σθένης NC ‖ **18** ἐν *om* NC ‖ **24** τουτέστι *om* N ‖ **26** τῷ η P, τοῦ η NC, τὸ λ V ‖ **27** *post* οἷον *add* σθένος εὐσθενής V | εἶδος — δυσκλεής NC, εἶδος εὐειδής, κλέος εὐκλεής VP | τύχος N ‖ **28** εὐτυχής NC ‖ **29** δηνὸς NC ‖ **33** δὲ τοῖς] τῆς N ‖ **34** ἑξαέτης] τετραέτης. πενταέτης. ὀκταέτης. ἑκατονταέτης P ‖ **35** ὃ — παρακλ.] γαμέτης V ‖ **38** ἐν *om* NC

κλίσιν· οἱ δωδεκαέται γὰρ λέγουσι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως ποιούμενοι αὐτήν, ὥσπερ ὁ οἰκέτης τοῦ οἰκέτου 152 g οἱ οἰκέται, ὀφείλοντες εἰπεῖν οἱ δωδεκαέτεις, ὥσπερ οἱ Δημοσθένεις· οὕτω γὰρ ἀπαιτεῖ ὁ κανών. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ θηλυκὰ τούτων ὡς ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως ποιοῦνται· ὥσπερ γὰρ ὁ πολίτης τοῦ πολίτου καὶ ἡ πολῖτις τῆς πολίτιδος, καὶ ὁ κυνηγέτης τοῦ κυνηγέτου καὶ ἡ κυνηγέτις τῆς κυνηγέτιδος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τριακονταέτης τριακονταέτου ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν ἡ τριακονταέτις τῆς τριακονταέτιδος, ὡς παρὰ τῷ συγγραφεῖ ⟨Thuc. I 87, 6⟩ τῶν τριακονταετίδων σπονδῶν, ὀφείλοντες εἰπεῖν ἡ τριακονταέτης τῆς τριακονταέτους· ὥσπερ γὰρ ὁ συνήθης τοῦ συνήθους καὶ ἡ συνήθης τῆς συνήθους, ὁ κακοήθης τοῦ κακοήθους καὶ ἡ κακοήθης τῆς κακοήθους, οὕτω καὶ ὁ τριακονταέτης τοῦ τριακονταέτους καὶ ἡ τριακονταέτης τῆς τριακονταέτους. Ὅτι γὰρ τὰ παρὰ τὸ ἔτος καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς περιττοσυλλάβως κλίνονται, τουτέστιν εἰς ο̄ῡς̄ ἔχουσι τὴν γενικήν, ἐδήλωσεν ὁ ποιητὴς εἰπὼν ⟨γ 305⟩ πεντάετες δ' ἤνασσεν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁ πενταέτης τοῦ πενταέτους γέγονε τὸ πεντάετες οὐδετέρως, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὁ κακοήθης τοῦ κακοήθους τὸ κακόηθες οὐδετέρως· εὕρηται παρὰ τῷ συγγραφεῖ καὶ τριακοντούτεις σπονδαί, ὥσπερ αἱ κακοήθεις. Εἰ ἄρα οὖν τὸ ἀγκυλοχείλης σύνθετόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ χεῖλος τοῦ οὐδετέρου ὀνόματος καὶ οὔτε κύριόν ἐστιν οὔτε ἀπὸ τρισυλλάβου οὐδετέρου σύνθετον οὔτε ἀπὸ δισυλλάβου οὐδετέρου παραληγομένου τῷ η̄ ἐπιφερομένου ἀφώνου, δηλονότι ὤφειλεν ὀξύνεσθαι· οὐκ ὀξύνεται δὲ ἀλλὰ βαρύνεται· οὐκ ἄρα ἐστὶ σύνθετον ἀλλὰ παρασύνθετον, ὡς ἤδη προείρηται ἡμῖν. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν αὐτὸ εἶναι σύνθετον ἀπὸ τοῦ χηλή τοῦ θηλυκοῦ ὀνόματος, ὅπερ σημαίνει τὸν ὄνυχα, ἵνα ᾖ ἀγκυλοχήλης διὰ τοῦ η̄, καὶ κατὰ τροπὴν Βοιωτικὴν τοῦ η̄ εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον γίνηται ἀγκυλοχείλης διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου· ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Βοιωτοὶ πολλάκις τὸ η̄ εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον τρέπειν· τὸ γὰρ Λάχης Λάχεις λέγουσι 153 g διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου καὶ τὸ λέβης λέβεις ὁμοίως. Εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ χηλή

[Discr. scr. ex NCVP] **1** οἱ] οἷον NC ‖ **3** δωδεκαέτεις NC, δωδεκαετεῖς VP *itemque omnia quae sequuntur adiectiva cum* ἔτος *composita accentu in ultima instructa praebent* ‖ **5** ἰσοσυλλάβου VP *et EM 765,30,* περιττοσυλλάβου NC ‖ **6** πολίτις NC ‖ **8** *ante* ὡς *add* καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν τοῦ ᾱ καὶ ε̄ εἰς τὴν ο̄ῡ (*sic*) δίφθογγον τριακοντούτις (*sic*) τριακοντούτιδος P ‖ **9** τῶν τριακοντ. σπονδῶν NC, τῶν τριακοντουτίδων σπονδῶν V *et edd. Thucyd.*, τὸ τριακοντούτιδος σπονδῆς P ‖ **10** *ad* τριακονταετής (*sic* NC) *in mg. add* C²: σημείωσαι ἐνταῦθα τριακονταετὴς τριακονταετοῦς, παρακατιὼν δὲ λέγει τριακονταέτης τριακονταέτους ‖ **12** οὕτω] οὕτως ἔδει *Lentzius* ‖ **15** *ante* τουτέστιν *add* καὶ NC ‖ **16** πεντάετες NCVP, ἑπτάετες *edd. Hom.* | δὲ ἤνασσε N, δὲ ἤνασσεν CV, ἐννάετες P | τοῦ πενταέτους καὶ τοῦ ἐνναέτης ἐνναέτους ἐστὶν τὸ πεντάετες καὶ τὸ ἐννάετες οὐδ. P ‖ **17** ὁ *ante* κακ. *om* N ‖ **19** τριακοντούτεις P, τριακοντουτεῖς V, τριακονταέτη NC | σπονδαί V, σπονδία NC, *om* P, σπονδάς *Thucyd. I 23, 4* | αἱ κακοήθεις VP, τὸν κακοήθη NC ‖ **27** γίνεται NC ‖ **29** *exemplis add* πένης πένεις V

θηλυκοῦ δηλονότι ὀνόματός ἐστι σύνθετον, εὐλόγως εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν· ἐμάθομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς η θηλυκῶν εἰς ης γινόμενα βαρύτονα μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες εἰς τὴν ου δίφθογγον ἔχει τὴν γενικήν, οἷον ἀράχνη ἀράχνης ἀράχνου, λέσχη λέσχης λέσχου, δίκη ἑλλανοδίκης ἑλλανοδίκου, κόμη ἀκερσεκόμης ἀκερσεκόμου· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ χηλή γέγονεν ἀγκυλοχείλης ἀγκυλοχείλου, τοῦ η, ὡς εἴρηται, βοιωτικῶς τραπέντος εἰς τὴν ει δίφθογγον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι ἀναλύεται καὶ αὕτη ἡ δόξα, φημὶ δὴ ἡ λέγουσα ὅτι παρὰ τὸ χηλή ἐγένετο τὸ ἀγκυλοχείλης, οὐχ ὡς ἐπεχείρησάν τινες λέγειν· τινὲς γὰρ λέγουσιν, ὅτι ἐὰν εἴπωμεν τὸ ἀγκυλοχείλης ἀπὸ τοῦ χηλή εἶναι, ὅπερ σημαίνει τὸν ὄνυχα, εὑρεθήσεται ἐν τῷ στίχῳ τῷ λέγοντι ⟨Π 428. χ 302⟩ καμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· καὶ γὰρ τὸ καμψώνυχες τοὺς ἔχοντας ἐπικεκαμμένους τοὺς ὄνυχας δηλοῖ, καὶ τὸ ἀγκυλοχείλης δὲ ἐὰν ἀπὸ τοῦ χηλή εἴπωμεν, ὅπερ σημαίνει τὸν ὄνυχα, τοὺς ἔχοντας ἐπικεκαμμένους τοὺς ὄνυχας δηλοῖ, τουτέστι τὸ αὐτὸ σημαίνει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Πρὸς τούτους δὲ ἔστιν εἰπεῖν, τί γὰρ ἄτοπον ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ αὐτὸ σημαινόμενον, εἰ καὶ ἐπὶ ἄλλου εὑρίσκομεν τὸ τοιοῦτον σχῆμα παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον ⟨Β 8⟩ βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν· καὶ γὰρ τὸ βάσκε καὶ τὸ ἴθι τὸ αὐτὸ σημαίνουσιν· καὶ πάλιν ⟨Π 792⟩ στρέφε δίνηθεν δέ οἱ ὄσσε· καὶ γὰρ τὸ στρέφε καὶ τὸ δίνηθεν τὸ αὐτό ἐστιν· οὐκ ἄτοπον ⟨οὖν⟩ καὶ ἐπὶ τοῦ καμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι τὸ αὐτὸ σημαινόμενον ἐκ παραλλήλου εἶναι. Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν καὶ ἀντιθεῖναι τοῖς λέγουσι τὸ ἀγκυ-
154 g λοχείλης παρὰ τὸ χηλή οὕτως· οἱ Βοιωτοὶ τότε τρέπουσι τὸ η εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἡνίκα μὴ τρέπεται τὸ η εἰς α παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν, οἷον τὸ λέβης καὶ πένης οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσι λέβεις καὶ πένεις λέγοντες, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων οὐ τρέπουσι τὸ η εἰς α οἱ Δωριεῖς, τὸ δὲ Ἀτρείδης καὶ Ὀρέστης ἐπειδὴ τρέπουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ η εἰς α καὶ λέγουσιν Ἀτρείδας καὶ Ὀρέστας, οὐ τρέπουσιν οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὴν ει δίφθογγον τὸ η· εἰ ἄρα οὖν τὸ χηλή λέγεται παρὰ τοῖς Δωριεῦσι χαλά, κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ η εἰς α, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Φοινίσσαις ⟨1025 D⟩ χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις, δηλονότι οὐ δύναν-

[Discr. scr. ex NCVP] **2** γὰρ *om* N | ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 155,14* ‖ **5** λέσχης λέσχου NCVP, ἀδολέσχης ἀδολέσχου *Lentzius* | *exemplis add* V: τέχνη καλλιτέχνης καλλιτέχνου κλυτοτέχνης κλυτοτέχνου, γυνὴ μισογύνης μισογύνου, χαίτη κυανοχαίτης κυανοχαίτου | ἀκεροκόμης ἀκεροκόμου NC ‖ **10** ἐπεχείρησαν τινὲς λέγειν VP, ἐπιχειρήσαντές τινες (-τες τινὲς C) λέγειν NC, ἐπιχειρήσαντες τινὲς ἔλεγον *Lentzius* ‖ **13** καμψώνυχες NC, *sed supra* κ *signo* ·.· *posito et in marg. repet.* C, γαμψώνυχες VP *et edd. Hom.; cfr. EM 221,10* ‖ **14** καμψώνυχες NC, γαμψώνυχες VP ‖ **18** πρὸς τούτοις NC ‖ **21** θοὰς *om* NC ‖ **22** στρέφε δίνηθεν NCVP, στρεφεδίνηθεν *edd. Hom.* ‖ **23** στρέφε NC, στραφῆναι VP | δίνηθεν NC, δινηθῆναι VP | οὐκ ἄτοπον — εἶναι (**25**) *om* VP | οὖν *om* NC | ἐπὶ τοῦ] ἐπὶ τὸ NC ‖ **31** εἰς τὸ α N ‖ **34** χαλαίσι NC | τε ὠμο-

ται αὐτὸ ποιῆcαι οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆc ει διφθόγγου κατὰ τροπὴν τοῦ η̅ εἰc τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον· οὐκ ἄρα οὖν τὸ ἀγκυλοχείληc cύνθετόν ἐcτιν ἀπὸ τοῦ χηλή, ἀλλ' ἔcτι παραcύνθετον, ὡc ἀνωτέρω εἰρήκαμεν.

Ἵνα δὲ μήτε τοῦτο παραλείψωμεν, δεῖ γινώcκειν ὅτι τινὲc ἠθέληcαν λέγειν αὐτὸ παραcύνθετον τοῦτον τὸν τρόπον· φαcὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ χεῖλοc ἐγένετο ἀγκυλοχειλήc cύνθετον ἐν ὀξείᾳ τάcει, καὶ ἐν βαρείᾳ τάcει παραcύνθετον ἀγκυλοχείληc· καὶ γὰρ πολλάκιc καὶ ὁ τόνοc τὸ cχῆμα ἐναλλάττει· ἰδοὺ γὰρ τὸ μὲν τηλαυγήc καὶ παγκρατήc cύνθετά εἰcιν, τὸ δὲ Τηλαύγηc καὶ Παγκράτηc παραcύνθετα· οὕτωc οὖν ἐcτι καὶ τὸ ἀγκυλοχειλήc cύνθετον ὀξυτόνωc καὶ ἀγκυλοχείληc παραcύνθετον βαρυτόνωc. Ἐναντιοῦται δὲ αὐτοῖc ἡ κλίcιc· εἰ γὰρ οὕτω γέγονεν, ὤφειλεν εἰc ο̅υ̅c̅ ἔχειν τὴν γενικήν· τὰ γὰρ τοιαῦτα εἰc ο̅υ̅c̅ ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον τηλαυγήc τηλαυγοῦc, παγκρατήc παγκρατοῦc, καὶ Τηλαύγηc Τηλαύγουc καὶ Παγκράτηc Παγκράτουc· οὕτωc οὖν καὶ ἀγκυλοχειλήc ἀγκυλοχειλοῦc καὶ ἀγκυλοχείληc ἀγκυλοχείλουc ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἀγκυλοχείληc ἀγκυλοχείλου φαμέν, ὥcτε ἄρα οὐκ ἐγένετο οὕτωc, ἀλλ' ὡc ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, τουτέcτιν ἀπὸ τοῦ χεῖλοc ἀγκυλόχειλοc καὶ ἀγκυλοχείληc ἀγκυλοχείλου.

Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι πᾶcα γενικὴ εἰc ο̅υ̅c̅ λήγουcα cυνῃρημένη ἐcτίν· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελέc, καὶ οὕτω ποιεῖν τὴν cυναίρεcιν· «τὸ ἐντελέc» εἶπεν, 155 g τουτέcτι τὸ ὁλόκληρον, ἵνα τὸ μὲν Δημοcθένεοc εὑρεθῇ ἐντελὲc καὶ ὁλόκληρον, τὸ δὲ Δημοcθένουc κατὰ cυναίρεcιν πεπονθόc. Ζητεῖται δὲ ποῖόν ἐcτιν ἐντελὲc καὶ ποῖον cυνῃρημένον· καὶ ὁ μὲν τεχνικὸc λέγει, ὅτι τὸ μὲν Δημοcθένεοc καὶ εὐγενέοc εἰcὶν ἐντελῆ, τὸ δὲ Δημοcθένουc καὶ εὐγενοῦc κατὰ cυναίρεcίν εἰcιν. Ἴcωc δέ τιc λέγει, διατί μὴ τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰc ο̅υ̅c̅ γενική ἐcτιν ἐντελήc, ἡ δὲ διὰ τοῦ ε̅ο̅c̅ κατὰ πάθοc, τουτέcτι κατὰ διάλυcιν. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἔχομεν τελικὰ τῆc γενικῆc τῆc μὲν περιττοcυλλάβου τὸ c̅ ἐπὶ ἀρcενικῶν καὶ οὐδετέρων, οἷον Αἴαc Αἴαντοc, Θόαc Θόαντοc, λέβηc λέβητοc, Πάριc Πάριδοc, βῆμα βήματοc, ποίημα ποιήματοc, μέλι μέλιτοc, κρέαc κρέατοc· πρόcκειται «ἐπὶ ἀρcενικῶν καὶ οὐδετέρων» διὰ τὰ εἰc α̅ καὶ εἰc η̅ λήγοντα θηλυκά· ἐπὶ τούτων γὰρ τὸ c̅ τελικόν ἐcτιν ἰcοcυλλάβου γενικῆc, οἷον Μοῦcα Μούcηc, τιμή τιμῆc· τῆc δὲ ἰcοcυλλάβου τῶν ἀρcενικῶν τὸ υ̅ καὶ τὸ α̅, οἷον καλόc καλοῦ, κοχλίαc κοχλίου, Μηνᾶc Μηνᾶ, Μητρᾶc Μητρᾶ· εἰ οὖν ἐνταῦθα, φημὶ δὴ ἐν τῇ Δημοcθένουc καὶ εὐγενοῦc γενικῇ, ἐcτὶ τελικὸν τὸ c̅, ὤφειλε περιττοcυλλαβεῖν ἡ γενικὴ τῆc εὐθείαc, ἰcοcυλλαβοῦcα δὲ καὶ οὐ περιττοcυλλαβοῦcα δηλονότι πέπονθεν· ἆρ' οὖν τὸ Δημοcθένεοc καὶ τὰ ὅμοια ἐντελέcτερά εἰcι καὶ ὁλόκληρα ὡc περιττο-

---

| Discr. scr. ex NCVP] cίτοιc NCVP ‖ **14** *poster.* καὶ *om* NC ‖ **15** καὶ *om* NC ‖ **17** *ante* ἀπὸ *add* ἀγκυλοχείληc NC | ἀγκυλόχειλοc *om* C | καὶ *ante* ἀγκυλ. *om* NC ‖ **27** διὰ τοῦ *om* NC ‖ **36** δὴ *om* N | γενικῇ καὶ εὐγενοῦc *traiciunt* NC ‖ **37** ἰcοcυλλαβεῖ δὲ καὶ οὐ περιττοcυλλαβεῖ NC ‖ **39** ὡc] καὶ NC

ϲυλλαβοῦντα τῆϲ ἰδίαϲ εὐθείαϲ. Ἄλλωϲ τε δὲ τὰ τελικὰ τῆϲ περιττοϲυλλάβου γενικῆϲ καὶ τῆϲ ἰϲοϲυλλάβου ὁμοῦ εὑρεθῆναι ἄτοπόν ἐϲτι· πῶϲ γὰρ τὰ ἐναντία δύνανται ὁμοῦ εὑρίϲκεϲθαι; εἰ ἄρα οὖν ἐν τῇ Δημοϲθένουϲ γενικῇ καὶ τοῖϲ ὁμοίοιϲ ἐϲτὶ τὸ ϲ̄ τελικὸν τῆϲ περιττοϲυλλάβου γενικῆϲ καὶ τὸ ϲ̄ τελικὸν τῆϲ ἰϲοϲυλλάβου, δηλονότι πέπονθεν. Ἔτι πᾶϲα δοτικὴ πληθυντικῶν ἰϲοϲυλλαβεῖν θέλει τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν, ὁ δὲ λόγοϲ ἐπὶ τῶν ἀπαθῶν, οἷον Αἴαϲιν Αἴαντοϲ, λέβηϲι λέβητοϲ, Τρωϲί Τρωόϲ, χηϲί χηνόϲ, πᾶϲι παντόϲ, μηϲί μηνόϲ, καλοῖϲ καλοῦ, ϲοφοῖϲ ϲοφοῦ, Ὁμήροιϲ Ὁμήρου, ἀνθρώποιϲ ἀνθρώπου· πρόϲκειται δὲ «ὁ δὲ λόγοϲ ἐπὶ τῶν ἀπαθῶν» διὰ τὸ καλοῖϲι καλοῦ καὶ αἴγεϲιν αἰγόϲ· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐκ ἰϲοϲυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τῇ γενικῇ τῶν 156 g ἑνικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πέπονθεν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· πάλιν πατράϲι πατρόϲ, μητράϲι μητρόϲ· ἰδοὺ οὔτε ἐπὶ τούτων ἰϲοϲυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ πέπονθεν ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν· εἰ ἄρα οὖν τὸ μὲν Δημοϲθένεϲι πενταϲυλλαβεῖ, τὸ δὲ Δημοϲθένουϲ τετραϲυλλαβεῖ, δηλονότι πέπονθεν· ἄρα οὖν ἡ Δημοϲθένεοϲ γενικὴ πενταϲυλλαβοῦϲα ὁμοίωϲ τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐντελεϲτέρα ἐϲτίν. Ἔτι πᾶν οὐδέτερον ἀρϲενικῷ παρεϲχηματιϲμένον, εἰ μὲν ἰϲοϲυλλάβωϲ κλίνοιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρϲενικοῦ ὁμοφωνεῖ, οἷον ὁ καλόϲ τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, ὁ ϲοφόϲ τοῦ ϲοφοῦ τῷ ϲοφῷ τὸν ϲοφόν καὶ τὸ ϲοφόν, ὁ ἀλλότριοϲ τοῦ ἀλλοτρίου τῷ ἀλλοτρίῳ τὸν ἀλλότριον καὶ τὸ ἀλλότριον, ὁ γνήϲιοϲ τοῦ γνηϲίου τῷ γνηϲίῳ τὸν γνήϲιον καὶ τὸ γνήϲιον, εἰ δὲ περιττοϲυλλάβωϲ κλίνοιτο τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρϲενικοῦ ὁμοφωνεῖ, οἷον ὁ χαρίειϲ τοῦ χαρίεντοϲ τῷ χαρίεντι τὸν χαρίεντα ὦ χαρίεν καὶ τὸ χαρίεν, ὁ ϲώφρων τοῦ ϲώφρονοϲ τῷ ϲώφρονι τὸν ϲώφρονα ὦ ϲῶφρον καὶ τὸ ϲῶφρον, ὁ ταχύϲ τοῦ ταχέοϲ τῷ ταχέϊ τὸν ταχέα ὦ ταχύ καὶ τὸ ταχύ, ὁ ἄρϲην τοῦ ἄρϲενοϲ τῷ ἄρϲενι τὸν ἄρϲενα ὦ ἄρϲεν καὶ τὸ ἄρϲεν, ὁ λιπόπατριϲ τοῦ λιποπάτριδοϲ τῷ λιποπάτριδι τὸν λιποπάτριδα ὦ λιπόπατρι καὶ τὸ λιπόπατρι· εἰ οὖν τὰ οὐδέτερα, φημὶ δὴ τὸ εὐγενέϲ καὶ τὸ εὐϲεβέϲ, ὁμοφωνοῦϲι τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρϲενικοῦ, ὦ εὐγενέϲ γὰρ καὶ τὸ εὐγενέϲ, καὶ ὦ εὐϲεβέϲ καὶ τὸ εὐϲεβέϲ, καὶ ὡϲ δέδεικται ὁμοφωνοῦϲι τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρϲενικοῦ καὶ οὐχὶ τῇ αἰτιατικῇ, τὸν εὐϲεβῆ γὰρ καὶ τὸν εὐγενῆ ἡ αἰτιατική, δηλονότι περιττοϲυλλάβωϲ κλίνονται, οἷον τοῦ εὐϲεβέοϲ καὶ τοῦ εὐγενέοϲ· ἄρα οὖν τοῦ εὐϲεβοῦϲ καὶ τοῦ εὐγενοῦϲ πεπονθότα εἰϲίν· οὐ κλίνονται γὰρ περιττοϲυλλάβωϲ. Καλῶϲ οὖν εἶπεν ὁ τεχνικόϲ, ὅτι ἡ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ γενικὴ ϲυνηρημένη ἐϲτίν. Δεῖ δὲ γινώϲκειν, ὅτι τῇ μὲν ἐντελεῖ γενικῇ κέχρηνται οἱ Ἴωνεϲ, οἷον

[Discr. scr. ex NCVP] **8** οὖν *om* NC | Δημοϲθένουϲ CVP, *sed supra* ουϲ *signo* ∵ *pos. et in marg.* ∵ οὔτωϲ εὗρον C[1], Δημοϲθένεοϲ N ‖ **9** δὲ *ante* λόγοϲ *om* NC ‖ **20** *post* καλῷ *add* καὶ N ‖ **27** τὸν ταχέα NC, τὸν ταχὺν VP ‖ **29** ὁ λειπόπατριϲ V, *qui in omnibus formis scripturam per* ει *diphthongum praebet; vide Herod. II 543, 20 adnot.* ‖ **32** καὶ ὦ εὐϲεβέϲ] ὦ εὐϲεβὲϲ γὰρ NC ‖ **38** οἷον τοῦ Δημ. N

Δημοcθένεος καὶ Διομήδεος, οἱ δὲ Ἀττικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος τῇ cυνῃρημένῃ, οἷον Δημοcθένους καὶ Διομήδους.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ Δημοcθένεος Δημοcθένους κατὰ τὴν ἀκρίβειαν 157 g οὐκ ἔcτι cυναίρεcις ἀλλὰ κρᾶcις. Δεῖ δὲ γινώcκειν ὅτι ἄλλο cυναίρεcις καὶ ἄλλο κρᾶcις· ἡ μὲν γὰρ cυναίρεcις πάντως τὰ αὐτὰ φωνήεντα φυλάττει καὶ οὐ ποιεῖται ἐναλλαγὴν τῶν φωνηέντων, οἷον πάϊc παῖc, Πηλέϊ Πηλεῖ, ταχέϊ ταχεῖ, Δημοcθένεϊ Δημοcθένει· ἰδοὺ ἐνταῦθα τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐφυλάχθηcαν καὶ εἰc μίαν cυλλαβὴν cυνῆλθον· ἡ δὲ κρᾶcις πάντως ἀλλοίωcιν ἀπεργάζεται τῶν φωνηέντων, οἷον τὸ ἐμόν τοὐμόν, τὰ ἐμά τἀμά, νόος νοῦc, ῥόος ῥοῦc, Δημοcθένεα Δημοcθένη· εἰ ἄρα οὖν ἐπὶ τοῦ Δημοcθένους οὐκ ἐφυλάχθηcαν τὰ αὐτὰ φωνήεντα, ἀλλ' ἀλλοίωcιc ἐγένετο τῶν φωνηέντων, δηλονότι κρᾶcίc ἐcτιν καὶ οὐ cυναίρεcις. Καὶ ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, εἰ ἄρα ἐν τῷ Δημοcθένεος Δημοcθένους κρᾶcις ἐγένετο καὶ οὐ cυναίρεcις, ὡc δέδεικται, διατί εἶπεν ὁ τεχνικός, ὅτι πᾶcα γενικὴ εἰc ους λήγουcα cυνῃρημένη ἐcτί, καὶ οὐκ εἶπεν ὅτι κεκραμένη ἐcτίν. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐcτὶ cυναίρεcις γένος· αὕτη διαιρεῖται εἰc δύο εἴδη, εἰc κρᾶcιν καὶ εἰc ὁμωνύμως λεγομένην cυναίρεcιν· τῷ οὖν γενικῷ ὀνόματι καὶ τὴν κρᾶcιν cυναίρεcιν ἐκάλεcεν· οὕτω γὰρ καὶ τὸν ἄνθρωπον τῷ γενικῷ ὀνόματι ζῷον καλοῦμεν καὶ τὸν ἵππον ὁμοίως. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ ε̄ καὶ τὸ ο̄ τριχῶc cυναιροῦνται ἤγουν κίρνανται· καὶ γὰρ εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖc Ἀθηναίοιc, οἷον Δημοcθένεος Δημοcθένους, εὐcεβέος εὐcεβοῦc· παρὰ δὲ τοῖc Δωριεῦcι καὶ τοῖc Ἴωcιν εἰc τὴν ε̄ῡ δίφθογγον, οἷον Ἰδομενέος Ἰδομενεῦc, ⟨N 424⟩ Ἰδομενεῦc δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέως οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμιc· καὶ πάλιν Ὀδυccέος Ὀδυccεῦc, ⟨ω 398⟩ Ὀδυcεῦc δὲ λαβὼν κύcε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυccέως τὴν χεῖρα ἐφίληcε· καὶ πάλιν Ἐρέβεος Ἐρέβευc, ⟨Θ 368⟩ ἐξ Ἐρέβευc ἄξοντα κύνα cτυγεροῦ Ἀΐδαο, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ Ἐρέβους· cπανίως δὲ παρὰ τοῖc Ἀθηναίοιc εὑρίcκεται τὸ ε̄ καὶ τὸ ο̄ εἰc τὴν ε̄ῑ δίφθογγον cυναιρούμενα, οἷον πλέον πλεῖν, ὡc παρ' Ἀριcτο- 158 g φάνει ἐν Βατράχοιc ⟨91⟩ Εὐριπίδου πλεῖν ἢ cταδίῳ λαλίcτερα· καὶ πάλιν δέον δεῖν, δεῖν τόδε γενέcθαι, ἀντὶ τοῦ δέον τόδε γενέcθαι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ εἰc η̄c̄ ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰc ο̄ῡc̄ οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶc, οἷον Δημοcθένης Δημοcθένεως Δημοcθένους καὶ Διομήδης Διομήδεως Διομήδους, ὥcπερ Πηλεύc Πηλέος κοινῶc καὶ Πηλέως ἀττικῶc καὶ βαcιλεύc βαcιλέος κοι-

| Discr. scr. ex NCVP] 3 δὲ *om* NC ‖ 9 πάντως ἀλλοίωcιν VP, ἀλλοίωcιν πάντων NC ‖ 16 κεκραμμένη N ‖ 28 ἐρεβέος ἐρεβεῦc ἐξ ἐρεβεῦc NC ‖ 29 ἐρέβους VP, ἐρεβέως N, ἐρεβέος C ‖ 31 cυναιρούμενα C, cυναιρούμενον N, κιρνώμενα VP | *post* πλεῖν *add* δέον δεῖν NC ‖ 33 δεῖν τόδε γενέcθαι VP *et EM 262, 16,* δεῖν τόδ' ἐγένετο NC; *cfr. HUsenerus in Annal. Philol. 1872 p. 741* | δέον τόδε γενέcθαι VP, δέον τόδε ἐγένετο NC ‖ 38 *utrumque* κοινῶc *om* NC

νῶς καὶ βασιλέως ἀττικῶς. Καὶ λέγουσί τινες τὴν αἰτίαν ταύτην, ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἐποίησαν κρᾶσιν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ τὴν γενικήν, τούτου χάριν οὐκ ἐποίησαν ἔκτασιν τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅· οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· πολλάκις γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἔκτασιν καὶ κρᾶσιν ποιοῦνται, οἷον Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριέως Στειριῶς· τί οὖν ἄτοπον ἐπὶ τούτων ἔκτασιν γενέσθαι καὶ κρᾶσιν; Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦντες διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ τὴν γενικὴν ἐπὶ ὅλης τῆς καταλήξεως τοῦτο ποιοῦσι, καὶ οὐκ ἐπί τινων μὲν ποιοῦσιν, ἐπί τινων δὲ οὐ ποιοῦσιν, οἷον ἐπὶ τῶν εἰς ευς ποιοῦντες διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ τὴν γενικὴν καὶ ἐπὶ ὅλης τῆς καταλήξεως τοῦτο ποιοῦσι, καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῶν ὄντων κυρίων τοῦτο ποιοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων τοῦτο οὐ ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐπὶ ὅλων ποιοῦσιν, οἷον Πηλεύς Πηλέως, Ἀτρεύς Ἀτρέως, βασιλεύς βασιλέως, ἱερεύς ἱερέως· εἰ ἐποίησαν οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ τὴν γενικήν, ἠναγκάζοντο καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων τοῦτο ποιῆσαι· εἰ δὲ ἐποίησαν διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων τὴν γενικήν, εἶχον ταῦτα συνεμπίπτειν τοῖς ἐπιρρήμασιν, οἷον ὁ εὐσεβής τοῦ εὐσεβέως καὶ εὐσεβέως δὴ ἐγένετο, ὁ ἀτρεκής τοῦ ἀτρεκέως καὶ ἀτρεκέως ἐλάλησεν, ὁ εὐγενής τοῦ εὐγενέως καὶ εὐγενέως συνέτυχεν· τῶν οὖν ἐπιθέτων κωλυομένων γενέσθαι διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ κατὰ τὴν γενικὴν ἀττικῶς διὰ τὴν συνέμπτωσιν τῶν ἐπιρρημάτων, κωλύονται καὶ τὰ κύρια τὰ 159 g εἰς ης εἰς ους ἔχοντα τὴν γενικὴν γενέσθαι διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν· ὡς γὰρ εἴρηται, οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦντες διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ τὴν γενικὴν ἐπὶ ὅλης τῆς καταλήξεως τοῦτο ποιοῦσιν, καὶ οὐκ ἐπί τινων μὲν ποιοῦσιν, ἐπί τινων δὲ οὐ ποιοῦσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ εἰς ης εἰς ους ἔχοντα τὴν γενικὴν οὐ γίνονται διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ ἰωνικῶς, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένηος, Διομήδης Διομήδηος, ὥσπερ Πηλεύς Πηλῆος καὶ Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· οἱ Ἴωνες ποιοῦντες διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ τὴν γενικὴν ἐπὶ ὅλης τῆς καταλήξεως τοῦτο ποιοῦσι, καὶ οὐκ ἐπί τινων μὲν ποιοῦσιν, ἐπί τινων δὲ οὐ ποιοῦσιν, οἷον ἐπὶ τῶν εἰς ευς ποιοῦντες διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ τὴν γενικὴν ἐπὶ ὅλης τῆς καταλήξεως τοῦτο ποιοῦσιν· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ μὲν τῶν κυρίων τοῦτο ποιοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων τοῦτο οὐ ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐπὶ ὅλων ποιοῦσιν, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος, Πηλεύς Πηλῆος, βασιλεύς βασιλῆος, ἱερεύς ἱερῆος· εἰ ἐποίησαν οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ης εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ τὴν γενικὴν οἱ Ἴωνες, ἠναγκάζοντο καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων τοῦτο ποιῆσαι, εἰ δὲ ἐποίησαν ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων, ἠναγκάζοντο καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων τοῦτο ποιῆσαι· καθόλου γὰρ πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ γεγενημένον κατὰ παρασχηματισμὸν τὴν τοῦ

[Discr. scr. ex NCVP] 4 γὰρ VP, δὲ NC ‖ 15 τὴν γενικήν *om* NC | ἠναγκάζετο N ‖ 32 ἐπ' ὅλης N ‖ 33 μὲν *om* NC ‖ 40 τοῦ ἀρσενικοῦ VP, τῶν ἀρσενικῶν NC

ἀρσενικοῦ κλίσιν ἐπιδέχεται καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ, οἷον ὁ καλός τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ καὶ τὸ καλόν τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ, ὁ σοφός τοῦ σοφοῦ τῷ σοφῷ καὶ τὸ σοφόν τοῦ σοφοῦ τῷ σοφῷ, ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος τῷ χαρίεντι καὶ τὸ χαρίεν τοῦ χαρίεντος τῷ χαρίεντι, ὁ ἄρσην τοῦ ἄρσενος τῷ ἄρσενι καὶ τὸ ἄρσεν τοῦ ἄρσενος τῷ ἄρσενι· εἰ δὲ ἐποίησαν ἐπὶ τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ τὴν γενικήν, οἷον τὸ εὐσεβές τοῦ εὐσεβῆος, τὸ εὐγενές τοῦ εὐγενῆος, εὑρίσκετο ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζονα χρόνον ἔχουσα τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· οὐδέποτε γὰρ ἡ παραλήγουσα τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς μείζονα χρόνον ἔχει τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, ἀλλ' ἢ ἴσον ἢ ἐλάττονα, ἴσον μέν, οἷον Λάχης Λάχητος, ἔρως ἔρωτος, Πάρις Πάριδος, ἐλάττονα δέ, οἷον Ἕκτωρ Ἕκτορος, Μέμνων Μέμνο- 160g νος, Πηλεύς Πηλέως, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέως, οὐδέποτε δὲ μείζονα, ὡς εἴρηται, χωρὶς εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ· διατί δὲ πρόσκειται «χωρὶς εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ», ἐν τῇ περὶ τοῦ ἡδύς διδασκαλίᾳ σὺν θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Τῶν οὖν οὐδετέρων κωλυομένων γενέσθαι διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ ἰωνικῶς κατὰ τὴν γενικήν, κωλύονται καὶ τὰ ἀρσενικὰ ἐπίθετα γενέσθαι διὰ τοῦ η καὶ ο̄ ἰωνικῶς κατὰ τὴν γενικήν, τῶν δὲ ἐπιθέτων κωλυομένων γενέσθαι διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ ἰωνικῶς κατὰ τὴν γενικήν, κωλύονται καὶ τὰ κύρια τὰ εἰς η̄ς̄ εἰς ο̄ῡς̄ ἔχοντα τὴν γενικὴν γενέσθαι διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ ἰωνικῶς· ὡς γὰρ εἴρηται, οἱ Ἴωνες ποιοῦντες διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ τὴν γενικὴν ἐπὶ ὅλης τῆς καταλήξεως τοῦτο ποιοῦσι, καὶ οὐκ ἐπί τινων μὲν ποιοῦσιν, ἐπί τινων δὲ οὐ ποιοῦσιν. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξις.

Τῷ Δημοσθένεϊ καὶ Δημοσθένει. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς Δημοσθένεος γενικῆς ἐγένετο ἡ Δημοσθένεϊ δοτικὴ τροπῇ τοῦ ο̄ς̄ εἰς ῑ, ὥσπερ Αἴαντος Αἴαντι, Λάχητος Λάχητι, καὶ λοιπὸν κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε̄ καὶ ῑ εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον γίνεται Δημοσθένει· ἰστέον δὲ ὅτι ἐνταῦθα κυρίως συναίρεσίς ἐστιν· οὐδὲ γὰρ ἐγένετο ἐναλλαγὴ τῶν φωνηέντων, τὸ γὰρ ε̄ καὶ ῑ ἐφυλάχθησαν εἰς μίαν συλλαβὴν συνελθόντα.

Τὸν Δημοσθένεα καὶ Δημοσθένη. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ Δημοσθένεϊ γέγονε Δημοσθένεα τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ᾱ, ὥσπερ Αἴαντι Αἴαντα, Λάχητι Λάχητα, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ Δημοσθένη, ὥσπερ τείχεα τείχη, βέλεα βέλη. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν εὑρεθῇ τὸ ε̄ ἔχον προηγούμενον φωνῆεν, τότε τὸ ε̄ καὶ τὸ ᾱ εἰς η̄ κίρνανται καὶ εἰς ᾱ μακρόν, οἷον εὐφυέα εὐφυῆ καὶ εὐφυᾶ, ὑγιέα ὑγιῆ καὶ ὑγιᾶ· ἐν τούτοις γὰρ τὸ ε̄ οὐκ ἔχει προηγούμενον σύμφωνον ἀλλὰ φωνῆεν· ἐὰν δὲ εὑρεθῇ τὸ ε̄ ἔχον προηγούμενον σύμφωνον, τότε τὸ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ μό-

[Discr. scr. ex NCVP] 2 καὶ *ante* τὸ καλόν *om* NC | ὁ σοφός — τῷ ἄρσενι (5)] ὁ σώφρων τοῦ σώφρονος τῷ σώφρονι, τὸ σῶφρον τοῦ σώφρονος τῷ σώφρονι P ‖ 3 καὶ *ante* τὸ σοφόν *om* NV ‖ 11 ἢ *ante* ἴσον *om* NC ‖ 14 δὲ *ante* πρόσκ. *om* NC ‖ 25 Τῷ — Δημοσθένει *om* NC | ἰστέον δὲ ὅτι N ‖ 30 συνελθόντα VP, συνελθόντων NC ‖ 31 Τὸν — Δημοσθένη *om* NC ‖ 34 δὲ *om* NC

νωc κίρνανται, οἷον Δημοcθένεα Δημοcθένη, εὐγενέα εὐγενῆ. Δεῖ δὲ γινώcκειν, ὅτι κακῶc λέγουcιν ἐν τῇ cυνηθείᾳ τὸ cυγγενᾶ· τοῦ γὰρ ε̄ cύμφωνον προηγεῖται, καὶ οὐ δύναται γενέcθαι εἰc ᾱ ἡ κρᾶcιc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

161 g Ἀποροῦcι δέ τινεc λέγοντεc, καὶ πῶc ἐπὶ τοῦ χάλκεα χαλκᾶ καὶ χρύcεα χρυcᾶ καὶ ὀcτέα ὀcτᾶ καὶ κάνεα κανᾶ cυμφώνου προηγουμένου τοῦ ε̄ εἰc ᾱ ἐγένετο ἡ κρᾶcιc; Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐγένετο τὸ χαλκᾶ ἀπὸ τοῦ χάλκεα κατὰ κρᾶcιν οὔτε τὸ χρυcᾶ ἀπὸ τοῦ χρύcεα οὔτε τὸ ὀcτᾶ ἀπὸ τοῦ ὀcτέα οὔτε τὸ κανᾶ ἀπὸ τοῦ κάνεα, ἀλλὰ λέγομεν ὅτι αἱ εὐθεῖαι τούτων αἱ ἑνικαὶ διχῶc λέγονται, καὶ ἐντελῶc καὶ κατὰ κρᾶcιν· καὶ αἱ μὲν οὖν ἐντελεῖc εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ἀπὸ τῆc ἐντελοῦc ἑνικῆc εὐθείαc ἐκλίθηcαν, οἷον ἀπὸ τοῦ χάλκεον χάλκεα καὶ ἀπὸ τοῦ χρύcεον χρύcεα καὶ ἀπὸ τοῦ ὀcτέον ὀcτέα καὶ ἀπὸ τοῦ κάνεον κάνεα, αἱ δὲ κατὰ κρᾶcιν εὐθεῖαι πληθυντικαὶ ἀπὸ τῆc κατὰ κρᾶcιν εὐθείαc τῶν ἑνικῶν εἰcιν, οἷον ἀπὸ τοῦ χαλκοῦν χαλκᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ χρυcοῦν χρυcᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀcτοῦν ὀcτᾶ καὶ ἀπὸ τοῦ κανοῦν κανᾶ, τουτέcτιν ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἐγένετο ἡ κρᾶcιc καὶ ἐκεῖθεν ἡ κλίcιc ἐν τοῖc πληθυντικοῖc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν κυρίων τῶν εἰc η̅c̅ εἰc ο̅υ̅c̅ ἐχόντων τὴν γενικὴν εἰc ν̄ ποιοῦcι τὴν αἰτιατικὴν καὶ εἰc η̄ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Δημοcθένηc τοῦ Δημοcθένουc τῷ Δημοcθένει τὸν Δημοcθένην ὦ Δημοcθένη, ὁ Διομήδηc τοῦ Διομήδουc τῷ Διομήδει τὸν Διομήδην ὦ Διομήδη, ὁ Ἀριcτοφάνηc τοῦ Ἀριcτοφάνουc τῷ Ἀριcτοφάνει τὸν Ἀριcτοφάνην ὦ Ἀριcτοφάνη· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθέτων οὔτε εἰc ν̄ ποιοῦcι τὴν αἰτιατικὴν οὔτε εἰc η̄ τὴν κλητικήν, οὐδὲ γὰρ λέγουcι τὸν κακοήθην καὶ τὸν cυνήθην καὶ ὦ κακοήθη καὶ ὦ cυνήθη, ἀλλὰ τὸν κακοήθη καὶ τὸν cυνήθη καὶ ὦ κακόηθεc καὶ ὦ cύνηθεc. Καὶ ἡ αἰτία ἐcτὶν αὕτη· ποιοῦντεc γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὴν αἰτιατικὴν εἰc ν̄ καὶ τὴν κλητικὴν εἰc η̄ ποιοῦcιν, οἷον τὸν Δημοcθένην ὦ Δημοcθένη, τὸν Διομήδην ὦ Διομήδη· εἰ ἐποίηcαν οὖν ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων τὴν αἰτιατικὴν εἰc ν̄, ἠναγκάζοντο καὶ τὴν κλητικὴν εἰc η̄ ποιῆcαι, τῆc δὲ κλητικῆc εἰc η̄ ληγούcηc ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων ἠναγκάζοντο καὶ τὰ οὐδέτερα εἰc η̄ καταλήγειν, ὅπερ ἄτοπον· ἔχομεν γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι πᾶν οὐδέτερον ὄνομα ἀρcενικῷ παρεcχηματιcμένον καὶ περιττοcυλλάβωc κλινόμενον τῇ κλητικῇ
162 g τοῦ ἀρcενικοῦ ὁμοφωνεῖ, οἷον ὁ ἄρcην τοῦ ἄρcενοc ὦ ἄρcεν καὶ τὸ ἄρcεν, ὁ cώφρων τοῦ cώφρονοc ὦ cῶφρον καὶ τὸ cῶφρον, ὁ ταχύc τοῦ ταχέοc ὦ ταχύ, ὁ χαρίειc τοῦ χαρίεντοc ὦ χαρίεν, καὶ τὸ ταχύ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** *post* εὐγενῆ *add* πλήρεα πλήρη . εὐcεβέα εὐcεβῆ . cυγγενέα cυγγενῆ . τείχεα τείχη . βέλεα βέλη V ‖ **3** ἡ *om* NC ‖ **7** τοῦ ε̄ VP, τῷ ε̄ NC ‖ **8** χρυcᾶ N ‖ **9** οὔτε τὸ κ.] οὐ τὸ κ. N ‖ **15** ἀπὸ τῆc χαλ. N ‖ **21** οἷον *om* N ‖ **26** τὸν κακοήθην — ἀλλὰ *om* C | ἀλλὰ — cύνηθεc (**27**) *om* N ‖ **30** ἐπὶ *om* N ‖ **33** ἀνωτέρω] *cfr. p. 173,39* ‖ **35** *post* ἄρcενοc *add* τῷ ἄρcενι C, τῷ ἄρcενι τὸν ἄρcενα N ‖ **36** *post* cώφρονοc *add*: τῷ cώφρονι τὸν cώφρονα N | ὁ ταχύc — τὸ χαρίεν (**176, 1**) VP, *om* NC

καὶ τὸ χαρίεν· ἀλλὰ μὴν τὰ οὐδέτερα οὐ δύνανται εἰϲ η̄ καταλήγειν, τὸ γὰρ η̄ οὐκ ἔϲτι τελικὸν τῶν οὐδετέρων κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν· τὸ γὰρ κάρη ἀπὸ τοῦ κάρηνον γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ν̄ο̄ν̄ καὶ οὐ καταλήγει εἰϲ η̄ φύϲει· λοιπὸν τῶν οὐδετέρων κωλυομένων εἰϲ η̄ καταλήγειν κωλύεται καὶ ἡ κλητικὴ εἰϲ η̄ καταλήγειν ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων, τῆϲ δὲ κλητικῆϲ κωλυομένηϲ εἰϲ η̄ καταλήγειν κωλύεται καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰϲ ν̄ καταλήγειν· ἔχομεν γὰρ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ποιοῦντεϲ τὴν αἰτιατικὴν εἰϲ ν̄ καὶ τὴν κλητικὴν εἰϲ η̄ ποιοῦϲιν. Πρόϲκειται ἀνωτέρω «κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν» διὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἐπὶ ταύτηϲ γὰρ πολλάκιϲ εὑρίϲκεται τὸ η̄ τελικὸν τῶν οὐδετέρων, οἷον τὰ τείχη, τὰ βέλη· τούτου οὖν χάριν ἐπὶ τῶν εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἐχόντων τὴν γενικὴν ἐπιθέτων οὐ ποιοῦϲιν οἱ Ἀττικοὶ εἰϲ η̄ τὴν κλητικὴν καὶ τὴν αἰτιατικὴν εἰϲ ν̄. Ἐν οἷϲ ϲὺν θεῷ καὶ ἡ πρᾶξιϲ.

Ὦ Δημόϲθενεϲ. Ἰϲτέον ὅτι τὰ εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἔχοντα τὴν γενικὴν εἰϲ ε̄ϲ̄ ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον Δημοϲθένηϲ Δημοϲθένουϲ ὦ Δημόϲθενεϲ, Διομήδηϲ Διομήδουϲ ὦ Διόμηδεϲ, Ἀριϲτοφάνηϲ Ἀριϲτοφάνουϲ ὦ Ἀριϲτόφανεϲ, ὁ Πολυδεύκηϲ τοῦ Πολυδεύκουϲ ὦ Πολύδευκεϲ, ὁ εὐϲεβὴϲ τοῦ εὐϲεβέοϲ καὶ εὐϲεβοῦϲ ὦ εὐϲεβέϲ· περὶ δὲ τοῦ τόνου τούτων ἐν τῷ περὶ τόνων εἰ θεῷ φίλον μαθηϲόμεθα. Πρόϲκειται «εἰϲ ηϲ» διὰ τὰ εἰϲ ο̄ϲ̄ οὐδέτερα· ταῦτα γὰρ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἔχουϲι τὴν γενικήν, καὶ ὅμωϲ οὐ ποιοῦϲιν εἰϲ ε̄ϲ̄ τὴν κλητικήν, οἷον τὸ τεῖχοϲ τοῦ τείχουϲ ὦ τεῖχοϲ, τὸ βέλοϲ τοῦ βέλουϲ ὦ βέλοϲ· πρόϲκειται «εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἔχοντα τὴν γενικήν» διὰ τὰ εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ τὴν ο̄ῡ δίφθογγον ἔχοντα τὴν γενικήν· ταῦτα γὰρ οὐ ποιοῦϲιν εἰϲ ε̄ϲ̄ τὴν κλητικήν, οἷον Χρύϲηϲ Χρύϲου ὦ Χρύϲη, θύτηϲ θύτου ὦ θύτα, Τέννηϲ Τέννου ὦ Τέννη, τοξότηϲ τοξότου ὦ τοξότα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων εἰϲ η̄ ποιοῦϲι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Δημοϲθένηϲ τοῦ Δημοϲθένουϲ ὦ Δημοϲθένη, ὁ Ἀριϲτοφάνηϲ τοῦ Ἀριϲτοφάνουϲ ὦ Ἀριϲτοφάνη. Καὶ δεῖ παραφυλάξαϲθαι τοῦτο, ὅτι οἱ ἔχοντεϲ ἔθοϲ Ἀττικοὶ ποιεῖν τὰϲ αὐτὰϲ ὀρθὰϲ καὶ κλητικάϲ, οἷον ὁ Αἴαϲ ὦ Αἴαϲ, ὁ Θόαϲ ὦ 163 g Θόαϲ, ὁ κοχλίαϲ ὦ κοχλίαϲ, ἐπὶ τῶν εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων οὐχ εὑρίϲκονται ποιοῦντεϲ ὁμόφωνον τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, ὡϲ εἴρηται· οὐδὲ γὰρ λέγουϲιν ὦ Ἀριϲτοφάνηϲ καὶ ὦ Διομήδηϲ καὶ ὦ Δημοϲθένηϲ, ἀλλ᾽ ὦ Ἀριϲτοφάνη καὶ ὦ Διομήδη καὶ ὦ Δημοϲθένη· δεῖ δὲ προϲθεῖναι, ὅτι ἐν τοῖϲ εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἔχουϲι τὴν γενικὴν οὖϲι παρὰ τὸ κλέοϲ ποιοῦϲιν οἱ Ἀθηναῖοι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ Νικοκλῆϲ ὦ Νικοκλῆϲ, ὁ Περικλῆϲ ὦ Περικλῆϲ, ὁ Ϲοφοκλῆϲ ὦ Ϲοφοκλῆϲ, ὁ Ἡρακλῆϲ ὦ Ἡρακλῆϲ. Πρόϲκειται ἀνωτέρω «ἐπὶ τῶν κυρίων», ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ᾽ αὐτοῖϲ ὁμόφωνόϲ ἐϲτιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυϲτυχὴϲ ὦ δυϲτυχήϲ, ὡϲ παρὰ Με-

[Discr. scr. ex NCVP] 3 τοῦ ν̄ο̄ν̄ P, τοῦ ο̄ν̄ NC, *om* V ‖ 14 Ὦ Δημ. *om* NC ‖ 24 τοῦ χρύϲου N ‖ 27 δὲ *om* C ‖ 34 καὶ ὦ Διομήδηϲ *om* NC

νάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωϊ ⟨fragm. 216 K⟩ ὦ δυςτυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ, καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Δυςκόλῳ ⟨fragm. 137 K⟩ ὦ δυςτυχής, τί οὐ καθεύδεις, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ἐπιθέτων.

Τὼ Δημοςθένεε τὼ Δημοςθένη. Ἰςτέον ὅτι ἀπὸ τῆς Δημοςθένεϊ δοτικῆς γέγονε Δημοςθένεε τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ε̄, ὥςπερ Αἴαντι Αἴαντε, καὶ κατὰ κρᾶςιν τῶν δύο ε̄ε̄ εἰς η̄ γίνεται Δημοςθένη.

Τοῖν Δημοςθενέοιν τοῖν Δημοςθενοῖν. Ἰςτέον ὅτι ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Αἴαντε γίνεται Αἰάντοιν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Δημοςθένεε γίνεται Δημοςθενέοιν, καὶ κατὰ κρᾶςιν τοῦ ε̄ καὶ τῆς ο̄ῑ διφθόγγου Δημοςθενοῖν· περιςπᾶται δὲ τὸ Δημοςθενοῖν, ἐπειδὴ ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιςπωμένην ςυνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, εὐγενέα εὐγενῆ, εὐςεβέος εὐςεβοῦς· οὕτως οὖν καὶ Δημοςθενέοιν καὶ Δημοςθενοῖν περιςπωμένως. Δύναται δὲ καὶ κατὰ ἄλλον τρόπον γενέςθαι τὸ Δημοςθενοῖν· ἔςτι Δημοςθενέοιν, καὶ κατὰ κρᾶςιν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον γίνεται Δημοςθενοῦϊν, καὶ ἐπειδὴ τρία φωνήεντα ἐν μιᾷ ςυλλαβῇ ἀδύνατον παραλαμβάνεςθαι, ἀνάγκη ἐςτὶν ἐξ αὐτῶν ἀποβληθῆναι τὸ ἕν· καὶ τὸ μὲν ο̄ ἀποβληθῆναι οὐ δύναται, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον ἐπιφερόμενον ςύμφωνον εὑρίςκεται, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱός· ἐὰν οὖν ἀποβληθῇ τὸ ο̄, μέλλει μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον ςύμφωνον ἐπιφέρεςθαι τὸ ν̄, ὅπερ ἐςτὶν ἀδύνατον· τὸ δὲ ῑ ἀποβληθῆναι
164 g οὐ δύναται, ἐπειδὴ πᾶςα δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ῑ θέλει ἔχειν ἐν τῇ τελευταίᾳ ςυλλαβῇ, οἷον Αἴαντι Αἰάντοιν Αἴαςι, καλῷ καλοῖν καλοῖς· περὶ γὰρ τῶν ςεςημειωμένων ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τοῦ κοχλίου μεμαθήκαμεν· ἐξ ἀνάγκης οὖν ἀποβάλλεται τὸ ῡ καὶ γίνεται Δημοςθενοῖν διὰ τῆς ο̄ι διφθόγγου.

Ὦ Δημοςθένεε ὦ Δημοςθένη. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική. Ἐν οἷς ςὺν θεῷ καὶ ἡ παροῦςα πρᾶξις.

Οἱ Δημοςθένεες οἱ Δημοςθένεις. Ἰςτέον ὅτι ὥςπερ ἀπὸ τοῦ Αἴαντε γίνεται Αἴαντες προςθέςει τοῦ ς̄, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ Δημοςθένεε γίνεται Δημοςθένεες προςθέςει τοῦ ς̄ καὶ κατὰ κρᾶςιν τῶν δύο ε̄ε̄ εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον Δημοςθένεις. Δεῖ δὲ γινώςκειν ὅτι ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο ε̄ε̄ εἰς η̄ κίρνανται, οἷον Δημοςθένεε Δημοςθένη, Διομήδεε Διομήδη, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον, οἷον Δημοςθένεες Δημοςθένεις, Διομήδεες Διομήδεις· ςπανίως δὲ καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς εὑρίςκονται τὰ δύο ε̄ε̄ εἰς τὴν ε̄ῑ δίφθογγον κιρνάμενα, οἷον ταρίχεε ταρίχει, πόλεε πόλει, ὡς παρ' Αἰςχίνῃ τῷ Cωκρατικῷ τούτω τὼ πόλει (λέγει δὲ περὶ Ἀθηνῶν καὶ Λακεδαίμονος), καὶ ἐν τοῖς πλη-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** ἐν τῷ Ἥρωϊ — Δυςκόλῳ (**2**) *om* NC | βαδιεῖ *Schneidewinus,* βαδιῄς VP ‖ **4** Τὼ Δημ. τὼ Δημ. *om* NC ‖ **6** δύο *om* N ‖ **7** Τοῖν Δημ. τοῖν Δημ. *om* NC ‖ **24** μεμαθ.] *cfr. p. 144, 36 sqq.* ‖ **26** Ὦ Δημ. ὦ Δημ. *om* NC ‖ **29** Οἱ Δημ. οἱ Δημ. *om* NC ‖ **37** τῷ Cωκρατικῷ NCV, καὶ Ἰςοκράτει P ‖ **38** Λακεδαίμονος VP, Λακεδαιμόνων N, Λακεδαιμονίων C

θυντικοῖc εἰc η, οἷον ἱππέες ἱππῆc καὶ βαcιλέες βαcιλῆc· ταῦτα δὲ Ἀττικά εἰcι, καὶ ἐπὶ μόνων τῶν εἰc ευc τοῦτο ποιοῦcιν οἱ Ἀττικοί, φημὶ δὴ τὸ κιρνᾶν τὰ δύο εε εἰc η ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, περὶ ὧν ἐν τῇ περὶ τοῦ Πηλεύc διδαcκαλίᾳ, εἰ θεῷ φίλον, μαθηcόμεθα.

Καὶ ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν μὲν τοῖc δυϊκοῖc τὰ δύο εε εἰc η κιρνῶνται, ἐν δὲ τοῖc πληθυντικοῖc εἰc τὴν ει δίφθογγον. Καὶ ἔcτιν εἰπεῖν ὡc ἐν παραcημειώcει, ὅτι τὸ c ἐcτὶ τὸ αἴτιον· ἐπειδὴ γὰρ ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἐcτι τὸ c, τούτου χάριν εἰc τὴν ει δίφθογγον ἐγένετο ἡ κρᾶcιc τῶν δύο εε, ἐν δὲ τοῖc δυϊκοῖc ἐπειδὴ οὐκ ἔcτι τὸ c, τούτου χάριν εἰc η γίνεται ἡ κρᾶcιc τῶν δύο εε· αὕτη δέ ἐcτιν, ὡc εἴρηται, παραcημείωcιc καὶ οὐκ ἀπολογία. Ἀπολογούμεθα οὖν ἡμεῖc περὶ τούτων οὕτωc· τὸ ι χαρακτηριcτικόν ἐcτι τῆc εὐθείαc τῶν πληθυντικῶν, οὐ μὴν τῆc εὐθείαc τῶν δυϊκῶν, οἷον φίλοι Ὅμηροι κοχλίαι Αἰνεῖαι· ἐπειδὴ οὖν τὸ ι χαρακτηριcτικόν ἐcτι τῆc εὐθείαc τῶν 165g πληθυντικῶν, εὐλόγωc ἐν τοῖc πληθυντικοῖc τὰ δύο εε εἰc τὴν ει δίφθογγον κίρνανται, ἐν δὲ τοῖc δυϊκοῖc εἰc τὸ η, ἐπειδὴ ⟨εἰ⟩ ἐγένετο τῶν δύο εε κρᾶcιc εἰc τὴν ει δίφθογγον ἐν τοῖc δυϊκοῖc, εὑρίcκεται τὸ ι ἐν τῇ τελευταίᾳ cυλλαβῇ, ὅπερ ἐcτὶ γνήcιον, ὡc εἴρηται, τῆc εὐθείαc τῶν πληθυντικῶν· τούτου χάριν, ἵνα μὴ εὑρεθῇ τὸ ι τελικὸν ἐπὶ τῆc εὐθείαc τῶν δυϊκῶν, οὐκ ἐγένετο ἡ κρᾶcιc τῶν δύο εε εἰc τὴν ει δίφθογγον ἀλλ' εἰc τὸ η. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν καὶ ἑτέραν ἀπολογίαν τοιαύτην· οὐδέποτε εὑρίcκεται ἐν ἀρcενικοῖc ὀνόμαcιν εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc οἱανδήποτε δίφθογγον λήγουcα, οἷον τὼ Αἴαντε, τὼ λέβητε, τὼ Ἀτρείδα, τὼ Ὀρέcτα· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῆc εἰc α καὶ εἰc ω ληγούcηc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν, δηλονότι μετὰ τοῦ ι οὔcηc, ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔχει τὸ ι προcγεγραμμένον, οἷον τῷ κοχλίᾳ τὼ κοχλία, τῷ Ὁμήρῳ τὼ Ὁμήρω· τούτου οὖν χάριν ἐν τοῖc δυϊκοῖc οὐ κίρνανται τὰ δύο εε εἰc τὴν ει δίφθογγον. Πρόcκειται ἀνωτέρω «ἐν ἀρcενικοῖc ὀνόμαcιν» διὰ τὸ ταρίχεε ταρίχει, πόλεε πόλει· ταῦτα γὰρ διὰ τῆc ει διφθόγγου γράφονται· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰcὶν ἀρcενικά, ἄλλωc τε δὲ καὶ cπάνιά εἰcιν, ἅτινα οὐκ ἔρρωνται εἰc κανόνα. Ἔcτι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πλείοcι φωνήεcι κέχρηται πολλάκιc ὡc πρὸc τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, οἷον τὼ Ὁμήρω οἱ Ὅμηροι, τὼ κοχλία οἱ κοχλίαι· ἰδοὺ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν δύο ἔχει φωνήεντα, τῆc εὐθείαc τῶν δυϊκῶν ἓν φωνῆεν ἐχούcηc· εἰκότωc οὖν ἐν μὲν τοῖc πληθυντικοῖc τὰ δύο εε εἰc τὴν ει δίφθογγον κίρναν-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **12** οὖν καὶ ἡμ. N ‖ **15** *post* εὐλόγωc *add* οὖν NC ‖ **16** ἐν δὲ — εὑρίcκεται (**17**) NC, εὑρίcκεται γὰρ VP | εἰ g, *om* NC ‖ **21** τοιαύτην ἀπολογ. NC, αἰτίαν τοιαύτην VP ‖ **27** τούτου VP, τούτων NC | κίρναται N ‖ **28** διὰ τὸ — κανόνα (**31**)] τὸ γὰρ ταρίχεε ταρίχει καὶ πόλεε πόλει διὰ τῆc ει διφθόγγου γενόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔcτιν ἀρcενικόν V ‖ **30** οὐκ εἰcὶν CP, οὐcὶν N | *post* ἀρcενικὰ *add* ἀλλὰ θηλυκὰ NC, ἀλλὰ τὸ μὲν οὐδέτερον τὸ δὲ θηλυκόν *Lentzius. cfr. Lobeckius, Path. 2, 56* ‖ **31** ἔρρωνται P, ἔρρονται NC, ἔρρηται (*an* εἴρονται, *inseruntur?*) *Lentzius* ‖ **32** φωνήεccι N

ται, ἐν δὲ τοῖς δυϊκοῖς εἰς τὸ η̅, ἵνα πλείονα σχῇ φωνήεντα ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν· ἡ γὰρ ε̅ι̅ δίφθογγος δύο φωνήεντά εἰσι, τὸ δὲ η̅ ἕν ἐστιν. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην· ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν μείζονι χρόνῳ κέχρηται πολλάκις ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὼ Ὁμήρω οἱ Ὅμηροι (τὸ ω̅ μεῖζόν ἐστι τῆς ο̅ι̅ διφθόγγου), τὰ Μηδεία αἱ Μήδειαι (τὸ α̅ τὸ φύσει μα- 166 g κρὸν μεῖζόν ἐστι τῆς α̅ι̅ διφθόγγου)· ἐπεὶ οὖν καὶ τὸ η̅ μεῖζόν ἐστι τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου, εἰκότως ἐν μὲν τοῖς δυϊκοῖς τὰ δύο ε̅ε̅ εἰς η̅ κίρνανται, ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς εἰς τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον, ἵνα εὑρεθῇ μείζονα χρόνον ἔχουσα ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. Ὅτι δὲ τὸ η̅ μεῖζόν ἐστι τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου δῆλον ἐντεῦθεν· ὥσπερ ὁ εἷς στρατιώτης ὁ δυνάμενος ἔργον δύο στρατιωτῶν ποιῆσαι ἰσχυρότερος ἐκείνων ἐστί, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἓν φωνῆεν ποιοῦν ἔργον ὃ δύνανται δύο φωνήεντα ποιῆσαι ἰσχυρότερον ἐκείνων ἐστίν· ὅπερ γὰρ ἡ ε̅ι̅ δίφθογγος ποιεῖ, τοῦτο καὶ τὸ η̅ μόνον ποιεῖ· καὶ γὰρ ἡ ε̅ι̅ δίφθογγος φύσει μακρὰν ἀποτελεῖ τὴν συλλαβήν, καὶ τὸ η̅ δὲ ὡσαύτως.

Τῶν Δημοσθενέων τῶν Δημοσθενῶν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ω̅ν λήγει ἐπὶ παντὸς γένους· ἔστιν οὖν Δημοσθενέων, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̅ καὶ ω̅ εἰς ω̅ γίνεται Δημοσθενῶν περισπωμένως· περισπᾶται δέ, ἐπειδή, ὡς εἴρηται, ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, εὐγενέος εὐγενοῦς· οὕτως οὖν καὶ Δημοσθενέων Δημοσθενῶν περισπωμένως· τὸ δὲ Δημοσθενέων παροξύνεται. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί μὴ προπαροξύνεται τῶν Δημοσθένεων, ὥσπερ καὶ τὸ ὄφεων. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἡνίκα ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, πάντως καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, οἷον ὄφεων ὄφεως, πόλεων πόλεως, πράξεων πράξεως, μάντεων μάντεως· ὅθεν τὸ τειχέων καὶ βελέων καὶ ὀρέων καὶ ὀφίων καὶ πολίων καὶ σταχύων καὶ βοτρύων οὐ προπαροξύνονται, ἐπειδὴ εἰ καὶ ἔχουσι τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν προπαροξυνομένην, οἷον τείχεος βέλεος ὄρεος ὄφιος πόλιος στάχυος βότρυος, ἀλλ' οὖν οὐκ ἔχουσιν αὐτὴν διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅· ἀλλ' οὔτε δὲ τὸ Πηλέων καὶ βασιλέων προπαροξύνονται, ἐπειδὴ εἰ καὶ ἔχουσι διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, οἷον Πηλέως βασιλέως, ἀλλ' οὖν οὐκ ἔχουσιν αὐτὴν προπαροξυνομένην. Πῶς οὖν δύνανται τὸ Δημοσθενέων καὶ Διομηδέων καὶ Ἀριστοφανέων προπαροξύνεσθαι, ὅπου ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν οὐκ ἔστι διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ καὶ προπαροξύνεται, Δημοσθένεος γὰρ καὶ Διομήδεος καὶ Ἀριστοφάνεος προπαροξυτόνως 167 g μέν, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅· εἰρήκαμεν γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι ἡνίκα εὑρεθῇ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξυνομένη, πάντως ἡ γενικὴ

[Discr. scr. ex NCVP] **3** δὲ *ante* η̅ *om* N ‖ **9** δὲ *om* N ‖ **18** Τῶν Δημ. τῶν Δημ. *om* NC ‖ **28** οὖν *om* NC ‖ **29** *post* βελέων *add* καὶ ὀφέων N ‖ **34** καὶ ω̅ *om* NC ‖ **35** *prius* οὖν *om* NC ‖ **38** ἀριστοφάνεως N

τῶν ἑνικῶν διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, ὅπερ ἐπὶ τούτων οὐκ ἔστιν.

Τοῖς Δημοσθένεσι μόνως. Ἐνταῦθα τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν κανονίζει· κανονίζεται δὲ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ι̅ λαμβάνουσα τὸ c̅ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα cὺν αὐτῷ ἀκουcθῆναι cτοιχεῖα, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφεϊ ὄφεcι, πόλεϊ πόλεcι, ταχέϊ ταχέcιν, Ἕκτορι Ἕκτορcι, Πάριδι Πάριcι, Πλάτωνι Πλάτωcιν· οὕτως οὖν καὶ Δημοσθένεϊ Δημοσθένεσι. Λέγουσι δέ τινες, ὅτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶς τῶν εἰς ευ̅c̅»· ἰδοὺ γάρ ἐστι Πηλεύς Πηλέως Πηλέϊ, καὶ οὐ γίνεται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τοῖς Πηλέcι προσθέcει τοῦ c̅, ἀλλὰ Πηλεῦcι. Πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τότε κανονίζομεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, ἡνίκα μὴ δύναται κανονισθῆναι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν· ἐπὶ οὖν τῶν εἰς ευ̅c̅ ἐπειδὴ δύναται κανονισθῆναι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν, τούτου χάριν οὐ κανονίζεται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Οὐ δυνάμεθα δὲ χρήσασθαι ἐνταῦθα, φημὶ δὴ ἐν τῇ Δημοσθένεσι δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν κανόνι τῷ λέγοντι· πᾶσα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς c̅ λήγουσα μετὰ μακρᾶς περιττοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προσθέσει τοῦ ι̅ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· συναιρεῖται γὰρ ἐνταῦθα ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν ἡ Δημοσθένεος, Δημοσθένους γάρ· ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ Δημοσθένεσιν οὐ συναιρεῖται, ἐπειδὴ τὸ c̅ μέσον ἐστὶ τῶν φωνηέντων· οὐδέποτε γὰρ τὰ φωνήεντα δύνανται συναίρεσιν ἐπιδέξασθαι ἔχοντα ἐν τῷ μεταξὺ σύμφωνον, εἰ μὴ πρότερον ἀποβληθῇ τὸ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τοῦ κρείττονα κρείττοα καὶ κρείττω· ὥσπερ γὰρ κέντρου μεταξὺ δύο ξύλων ὄντος οὐ δύνανται τὰ ξύλα ἑνωθῆναι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συμφώνου μεταξὺ δύο φωνηέντων ὑπάρχοντος οὐ δύνανται 168 g τὰ φωνήεντα ἕνωσιν ἀναδέξασθαι. Εἰ δέ τις καὶ ἀποβαλλέσθω τὸ σύμφωνον εἴποι καὶ γινέσθω συναίρεσις τῶν φωνηέντων, ὡς ἐπὶ τοῦ κρείττονα καὶ κρείττοα καὶ κρείττω, λέγομεν ὅτι οὐ δύναται ἀποβληθῆναι τὸ σύμφωνον, ἐπειδὴ ἐὰν ἀποβληθῇ τὸ σύμφωνον, συνεμπίπτει τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἄλλως τε δὲ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν εἰς ι̅ λήγουσα θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ι̅ τὸ c̅ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, ἐνεργείᾳ μέν, οἷον Αἴασι λέβησι Λάχησι Θόασι, δυνάμει δέ, οἷον Φοίνιξι Πέλοψι· δυνάμει γὰρ ἐπὶ τούτων ἐστὶ τὸ c̅· τὸ γὰρ ξ̅ ἐκ τοῦ κ̅ καὶ c̅ δοκεῖ συγκεῖσθαι, καὶ τὸ ψ̅ ἐκ τοῦ π̅ καὶ c̅· τούτου οὖν χάριν καὶ ἐπὶ τῆς Δημοσθένεσι δοτικῆς οὐκ ἀποβάλλεται τὸ c̅. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. ex NCVP] **1** τῶν ἑνικῶν *om* NC ‖ **3** Τοῖς Δημ. μόνως *om* NC ‖ **8** πόλεϊ πόλεσι] πηλέϊ πηλεῦσι NC, πηλέϊ πηλέσι V, *om* P ‖ **11** Πηλέως Πηλέϊ VP, Πηλέϊ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν NC ‖ **13** τότε *om* N ‖ **18** ἀπὸ VP, ἐκ NC ‖ **20** τῶν ἑνικῶν *om* NC ‖ **24** *prius* ἡ *om* NC ‖ **37** *post* μὲν *add* οὖν NC ‖ **39** ἐπὶ

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν μὲν τῇ Δημοσθένεσι δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν γίνεται τὸ ι̅ ἐφελκυστικὸν τοῦ ν̅, οἷον Δημοσθένεσιν, ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν οὐ γίνεται τὸ ι̅ ἐφελκυστικὸν τοῦ ν̅, Δημοσθένεϊ γάρ ἐστι καὶ οὐ λέγομεν Δημοσθένεϊν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ι̅ τότε γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ν̅, ἡνίκα ἔχει προηγούμενον τὸ σ̅ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ· ἐνεργείᾳ μέν, ὡς Αἴασι Αἴασιν, τύπτουσι τύπτουσιν, λέγουσι λέγουσιν, δυνάμει δέ, οἷον ἐστί ἐστίν· ἐνταῦθα γὰρ δυνάμει ἐστὶ τὸ σ̅, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐσσί γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ σ̅ εἰς τὸ τ̅· καὶ πάλιν Φοίνιξι Φοίνιξιν, Πέλοψι Πέλοψιν· ἐπὶ τούτων γὰρ δυνάμει τὸ σ̅ ἐστί, καὶ γὰρ τὸ ξ̅ ἐκ τοῦ κ̅ καὶ σ̅ σύγκειται καὶ τὸ ψ̅ ἐκ τοῦ π̅ καὶ σ̅· πολλάκις δὲ καὶ τοῦ φ̅ προηγουμένου γίνεται τὸ ι̅ ἐφελκυστικὸν τοῦ ν̅, οἷον ναῦφι ναῦφιν, ⟨Ν 700⟩ ναῦφιν ἀμυνόμενοι, τουτέστιν ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες. Ἐπειδὴ οὖν ἐν μὲν τῇ Δημοσθένεσι δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τὸ ι̅ προηγούμενον ἔχει τὸ σ̅, τούτου χάριν γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ν̅, οἷον Δημοσθένεσιν· ἐν δὲ τῇ Δημοσθένεϊ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, ἐπειδὴ τὸ ι̅ οὐκ ἔχει προηγούμενον τὸ σ̅ οὔτε δυνάμει οὔτε ἐνεργείᾳ, τούτου χάριν οὐ γίνεται ἐφελκυστικὸν τοῦ ν̅. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

160 g Τοὺς Δημοσθένεας καὶ Δημοσθένεις. Κανονίζεται ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς α̅ λήγουσα προσθέσει τοῦ σ̅ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαντα Αἴαντας, λέβητα λέβητας, Λάχητα Λάχητας, ἔρωτα ἔρωτας· οὕτως οὖν καὶ Δημοσθένεα Δημοσθένεας. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν κανονισθῆναι τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ε̅σ̅ λήγουσα τροπῇ τοῦ ε̅ εἰς α̅ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον Αἴαντες Αἴαντας, Λάχητες Λάχητας, λέβητες λέβητας, ἔρωτες ἔρωτας· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ Δημοσθένεες Δημοσθένεας γέγονε κατὰ τροπὴν τοῦ ε̅ εἰς α̅. Μηδεὶς δὲ οἰέσθω, ὅτι τὸ Δημοσθένεις ἀπὸ τοῦ Δημοσθένεας γέγονε κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̅ καὶ α̅ εἰς τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον, τὸ γὰρ ε̅ καὶ α̅ εἰς η̅ κίρνανται, οἷον τείχεα τείχη, βέλεα βέλη, ἀλλὰ δεῖ λέγειν ὅτι ὁμοφωνία ἐστὶ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς σ̅ λήγουσα καὶ συναιρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν τὴν αἰτιατικὴν ἔχει ὁμόφωνον αὐτῇ δηλονότι καὶ τὴν κλητικήν, οἷον οἱ βότρυς τοὺς βότρυς ὦ βότρυς, οἱ βοῦς τοὺς βοῦς ὦ βοῦς, οἱ ἰχθῦς τοὺς ἰχθῦς ὦ ἰχθῦς, οἱ ἡδεῖς τοὺς ἡδεῖς ὦ ἡδεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς ὦ εὐγενεῖς, οἱ εὐφυεῖς τοὺς εὐφυεῖς ὦ εὐφυεῖς· οὕτως οὖν καὶ οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ὦ Δημοσθένεις. Πρόσκειται «εἰς σ̅ λήγουσα» διὰ τὸ οἱ χρύσεοι οἱ χρυσοῖ καὶ οἱ χάλκεοι οἱ χαλκοῖ· ταῦτα γὰρ συναιροῦνται

[Discr. scr. ex NCVP] τῆς VP, ἐπὶ τοῖς NC ‖ 6 *post* μὲν *add* οὖν NC ‖ 9 Φοίνιξι πάλιν *traiciunt* NC ‖ 13 νεῶν VP, νηῶν NC ‖ 19 Τοὺς Δημ. καὶ Δημ. *om* NC ‖ 29 δὲ *om* NC ‖ 31 ε̅ *om* N ‖ 33 γὰρ *om* NC

κατὰ τὴν τελευταίαν ϲυλλαβήν, καὶ ἐπειδὴ οὐ λήγουϲιν εἰϲ ϲ̄, οὐκ ἔχουϲι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ὁμόφωνον αὐτοῖϲ, τοὺϲ χρυϲοῦϲ γὰρ καὶ τοὺϲ χαλκοῦϲ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἡ δὲ κλητικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον οἱ χρυϲοῖ καὶ ὦ χρυϲοῖ, οἱ χαλκοῖ καὶ ὦ χαλκοῖ, ἐπειδὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡϲ ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική. Πρόϲκειται «καὶ ϲυναιρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν ϲυλλαβήν» διὰ τὸ Ἡρακλῆεϲ· ἰδοὺ γὰρ τοῦτο εἰϲ ϲ̄ λήγει καὶ οὐκ ἔχει ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, Ἡρακλῆαϲ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἀλλʼ οὐ ϲυναιρεῖται κατὰ τὴν τελευταίαν ϲυλλαβήν, ἀπὸ τοῦ [170 g] Ἡρακλέεεϲ γὰρ γέγονε κατὰ κρᾶϲιν τῶν δύο ε̄ε̄ τῶν πρώτων εἰϲ τὸ η̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Δεῖ δὲ γινώϲκειν, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ τούτῳ τῷ λόγῳ οὐκ ἀκολουθοῦϲιν· ἐκεῖνοι γὰρ ἐπὶ τῶν εἰϲ ε̄ῡϲ̄ ϲυναιροῦντεϲ τὰ δύο ε̄ε̄ εἰϲ τὸ η̄ ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἱππέεϲ ἱππῆϲ καὶ βαϲιλέεϲ βαϲιλῆϲ, οὐ ποιοῦϲιν ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν τῇ εὐθείᾳ· οὐδὲ γὰρ ποιοῦϲι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ η̄, ὡϲ ἐν τῇ περὶ τοῦ Πηλεύϲ διδαϲκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθηϲόμεθα. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώϲκειν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰϲ η̄ϲ̄ εἰϲ ο̄ῡϲ̄ ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτοϲ διὰ τοῦ ᾱ ποιοῦϲι τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὁ Δημοϲθένηϲ τοῦ Δημοϲθένουϲ τοὺϲ Δημοϲθέναϲ, ὁ Ἀριϲτοφάνηϲ τοῦ Ἀριϲτοφάνουϲ τοὺϲ Ἀριϲτοφάναϲ, ὁ δωδεκαέτηϲ τοῦ δωδεκαέτουϲ τοὺϲ δωδεκαέταϲ, ὁ ἑπταέτηϲ τοῦ ἑπταέτουϲ τοὺϲ ἑπταέταϲ· τὴν δὲ εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆϲ ᾱῑ διφθόγγου ποιοῦϲιν ἐπὶ τούτων, οἷον οἱ Δημοϲθέναι, οἱ Ἀριϲτοφάναι, οἱ ἑπταέται, οἱ δωδεκαέται.

Ὦ Δημοϲθένεεϲ καὶ ὦ Δημοϲθένειϲ. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡϲ ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν ϛʹ.

Ὁ Ἡρακλέηϲ καὶ ὁ Ἡρακλῆϲ.

Ἀποροῦϲί τινεϲ λέγοντεϲ, εἰ ἄρα διέλαβεν ἀνωτέρω ὁ τεχνικὸϲ περὶ τῶν εἰϲ η̄ϲ̄ τῶν παρʼ οὐδετέρων ϲυντεθειμένων, φημὶ δὴ ἐν τῇ περὶ τοῦ Δημοϲθένουϲ διδαϲκαλίᾳ, πῶϲ διαλαμβάνει κατʼ ἰδίαν ἐνταῦθα περὶ τῶν παρὰ τὸ κλέοϲ, καὶ ταῦτα γὰρ παρʼ οὐδετέρων εἰϲὶ ϲυντεθειμένα. Καὶ λέγουϲί τινεϲ, ὅτι ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα ἀπʼ οὐδετέρων ϲυνετέθηϲαν μὴ ὄντων καθαρῶν, οἷον ϲθένοϲ Δημοϲθένηϲ, γένοϲ Διογένηϲ, τὰ δὲ παρὰ τὸ κλέοϲ ἀπʼ οὐδετέρου ϲυνετέθηϲαν καθαριεύοντοϲ, τὸ γὰρ κλέοϲ καθαριεύει, τούτου χάριν κατʼ ἰδίαν διέλαβε περὶ αὐτῶν· οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶϲ λέγουϲιν· ἰδοὺ γὰρ παρὰ τὸ φάοϲ παμφαὴϲ χρυϲο-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **10** Ἡρακλέεεϲ P, Ἡρακλέεϲ NCV ‖ **26** ὅτι *om* NC ‖ **29** Ὁ Ἡρακλέηϲ καὶ *om* NC ‖ **30** ἀποροῦϲι δέ τινεϲ N ‖ **33** περὶ *ante* τῶν *om* NC ‖ **36** οὐδετέρου P, οὐδετέρων NCV

φαής, καὶ ἰδοὺ ταῦτα καθαριεύουσι καὶ οὐκ εἰσὶ παρὰ τὸ κλέος. Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἰδιαζόντως περὶ τῶν παρὰ τὸ κλέος
171 g συνθέτων διαλαμβάνει, ἐπειδὴ ποικιλωτέρα ἐστὶν ἡ κλίσις αὐτῶν· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τὰ ἀπὸ οὐδετέρων σύνθετα μίαν μόνην ἔχουσιν εὐθεῖαν, οἷον φάος παμφαής, γένος εὐγενής, τὰ δὲ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα δηλονότι κύρια δύο ἔχουσιν εὐθείας, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην, οἷον Ἡρακλέης Ἡρακλῆς. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, τί δήποτε τὰ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα δηλονότι κύρια δύο ἔχουσιν εὐθείας, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην, οἷον Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, τῶν ἄλλων τῶν ἀπὸ οὐδετέρων συνθέτων μίαν καὶ μόνην εὐθεῖαν ἐχόντων, οἷον σθένος Δημοσθένης, γένος Διογένης, φάος παμφαής. Καὶ ἐπιλύονται λέγοντες, ὅτι ἐν τούτοις, φημὶ δὴ τοῖς παρὰ τὸ κλέος συνθέτοις δηλονότι κυρίοις καθαριεύουσι τὰ φωνήεντα, καὶ εἰκότως ἔσχον συνῃρημένην εὐθεῖαν· τὰ γὰρ ἄλλα ὡς ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ φωνήεντος, οἷον ἀσθενής εὐγενής, εἰκότως συναίρεσιν παθεῖν οὐκ ἠδύναντο. Εἰ δέ τις ἀπορήσειε, πῶς οὖν τὸ παμφαής καὶ χρυσοφαής καθαριεύοντα οὐκ ἔχουσι συνῃρημένην εὐθεῖαν, λέγομεν ὅτι ὡς μὴ ὄντα κύρια οὐ συνῃρέθησαν. Ἀμέλει καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ κλέος συνθέτοις τὰ κύρια μόνα συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, Νικοκλέης Νικοκλῆς, ἐπεὶ τὰ ἐπίθετα οὐ συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ὡς μετ' ὀλίγον δείξομεν, οἷον εὐκλεής δυσκλεής· ἄλλως τε δὲ καὶ ὡς ὀξυνόμενα οὐ συνῃρέθησαν, ὡς δείξομεν ἡνίκα ζητοῦμεν, διατί τὰ παρὰ τὸ κλέος ἐπίθετα οὐ συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ δηλονότι κύρια παρὰ τὸ κλέος σύνθετα δύο ἔχουσιν εὐθείας, μίαν ἐντελῆ τὴν Ἡρακλέης καὶ μίαν συνῃρημένην τὴν Ἡρακλῆς, αἵτινες γεννῶσι γενικὰς τέσσαρας, ἡ ἐντελὴς δύο, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην, οἷον Ἡρακλέης Ἡρακλέεος Ἡρακλέους, καὶ ἡ συνῃρημένη δύο, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν συνῃρημένην, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον τέσσαρές εἰσι γενικαὶ ἀλλὰ πλείονες, ὡς ἔχομεν δεῖξαι τὴν κλίσιν τοῦ Ἡρακλῆς παρατιθέμενοι. Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, πῶς
172 g ἡ συνῃρημένη εὐθεῖα ἐντελῆ γενικὴν ἀποτελεῖ, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλέος· ἐχρῆν γὰρ μόνην συνῃρημένην γεννῆσαι, οὐ μὴν ἐντελῆ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τούτους τὴν ἀπολογίαν ταύτην, ὅτι πᾶσα συνῃρημένη γενικὴ ἀπὸ ἐντελοῦς γενικῆς ἐστι συνῃρημένη, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους· πῶς οὖν δυνατὸν εἶναι συνῃρημένην τὴν Ἡρακλοῦς γενικήν, εἰ μὴ ἔχει τὴν Ἡρακλέους ἐντελῆ γενικήν; Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα εἰς ῆς γινόμενα, ἐὰν μὲν εὑρεθῶσι κύρια, δύο ἔχουσιν εὐθείας, μίαν ἐντελῆ καὶ μίαν

[Discr. scr. ex NCVP] **10** οἷον *om* NC ‖ **13** ἔσχον] ἔχον N ‖ **15** ἀπορήσειε] ἀπορήσει NCV, εἴποι P ‖ **16** καθαρεύοντα NC ‖ **17** ὅτι *om* NC ‖ **18** ἐν *om* NC ‖ **26** γενῶσι NC ‖ **33** γενῆσαι N

ϲυνῃρημένην, οἷον Ἡρακλέηϲ Ἡρακλῆϲ, Περικλέηϲ Περικλῆϲ, Σοφοκλέηϲ Σοφοκλῆϲ, Νικοκλέηϲ Νικοκλῆϲ, ἐὰν δὲ ὦϲιν ἐπίθετα, μίαν ἔχουϲιν εὐθεῖαν τὴν ἐντελῆ μόνην, ϲυνῃρημένην γὰρ οὐκ ἔχουϲιν· οὐδέποτε γὰρ τὰ παρὰ τὸ κλέοϲ ϲύνθετα ἐπίθετα ϲυναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον ἀκλεήϲ δυϲκλεήϲ ἀγακλεήϲ. Καὶ ἄξιόν ἐϲτι ζητῆϲαι, τί δήποτε τὰ παρὰ τὸ κλέοϲ ϲύνθετα εἰϲ ηϲ δηλονότι κύρια μὲν ὄντα ϲυναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον Ἡρακλέηϲ Ἡρακλῆϲ, Περικλέηϲ Περικλῆϲ, ἐπίθετα δὲ ὄντα οὐ ϲυναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον ἀκλεήϲ δυϲκλεήϲ ἀγακλεήϲ· καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν δύο ἀπολογίαϲ, μίαν μὲν ἀπὸ τόνου, ἑτέραν δὲ ἀπὸ κλίϲεωϲ. Ἔϲτι δὲ ἡ ἀπὸ τόνου αὕτη· οὐδέποτε κρᾶϲιϲ γίνεται ἐπ' ὀνομάτων βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνερχομένων, οἷον θοόϲ ἐνδεήϲ παμφαήϲ ἀκραήϲ ἀνηλεήϲ, ϲεϲημειωμένου τοῦ ζωόϲ ζώϲ· ἐνταῦθα γὰρ κρᾶϲιϲ ἐγένετο βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνερχομένων· καὶ χωρὶϲ τοῦ πούϲ· καὶ τοῦτο γάρ, ὡϲ ἐν τῇ περὶ τούτου διδαϲκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθηϲόμεθα, κρᾶϲιν ἔπαθε βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνελθουϲῶν· τὸ γὰρ Κιϲϲηΐϲ Κιϲϲῄϲ καὶ Βριϲηΐϲ Βριϲῄϲ καὶ Νηρηΐϲ Νηρῄϲ, εἰ καὶ ἀπὸ βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνῆλθον, οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἐδέξαντο κρᾶϲιν ἀλλὰ ϲυναίρεϲιν· τὸ νηλήϲ οὐκ ἀπὸ τοῦ νηλεήϲ γέγονε κατὰ κρᾶϲιν, ἀλλ' ἑκάτερον αὐτῶν ἰδίᾳ ϲχηματίζεται· τὸ μὲν γὰρ νηλεήϲ ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ γέγονε καὶ τοῦ νή ϲτερητικοῦ ἐπιρρήματοϲ, οἷον ὁ ἐϲτερημένοϲ τοῦ ἐλεεῖν, τὸ δὲ νηλήϲ ἀπὸ τοῦ λῶ τοῦ ϲημαίνοντοϲ τὸ θέλω καὶ τοῦ νή ϲτερητικοῦ ἐπιρρήματοϲ, οἱονεὶ ὁ μὴ 173 g
θέλων ἀλλ' ὢν ἀκαμπὴϲ καὶ ϲκληρόϲ· ἔχομεν δὲ τοῦ λῶ τὴν χρῆϲιν παρὰ Θεοκρίτῳ, οἷον ⟨1,12⟩ λῇϲ ποτὶ τᾶν νυμφᾶν, λῇϲ, αἰπόλε, ἀντὶ τοῦ θέλειϲ· τὸ δὲ ἀδελφιδεόϲ ἀδελφιδοῦϲ καὶ θυγατριδεόϲ θυγατριδοῦϲ κρᾶϲιν μὲν ἐδέξαντο βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ, ἀλλ' οὐκ εἰϲ ὀξεῖαν ἀλλ' εἰϲ περιϲπωμένην, τὸ γὰρ ἀδελφιδοῦϲ καὶ θυγατριδοῦϲ περιϲπῶνται· τὸ ἱερεύϲ ἱρεύϲ κρᾶϲιν ἀναδεξάμενον τοῦ ῑ καὶ ε̄ εἰϲ ῑ μακρὸν καὶ ὀξυνόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο ἐν τῇ τελευταίᾳ ϲυλλαβῇ ἡ κρᾶϲιϲ ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχούϲῃ. [Τούτων οὕτωϲ ἐχόντων τὰ ἐπίθετα τὰ παρὰ τὸ κλέοϲ ϲύνθετα ἐὰν ἐπιδέξωνται κρᾶϲιν, μέλλει ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνέρχεϲθαι κράϲεωϲ οὔϲηϲ, ὅπερ ἐϲτὶν ἄτοπον· πάντα γὰρ τὰ παρὰ τὸ κλέοϲ ϲύνθετα ἐπίθετα ὀξύνονται, οἷον ἀκλεήϲ δυϲκλεήϲ ἀγακλεήϲ· ἡ δὲ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνέρχονται, οἷον ζωόϲ ζώϲ, ἑϲταώϲ ἑϲτώϲ, Κιϲϲηΐϲ Κιϲϲῄϲ, Βριϲηΐϲ Βριϲῄϲ.] Πρόϲκειται ἀνωτέρω «ἐπ' ὀνομάτων», οἷον «οὐδέποτε γίνεται κρᾶϲιϲ ἐπ' ὀνομάτων βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνερχομένων», διὰ τὸ ἑϲταώϲ ἑϲτώϲ καὶ βεβαώϲ βεβώϲ καὶ τεθναώϲ τεθνώϲ· ἐνταῦθα γὰρ κρᾶϲιϲ ἐγένετο βαρείαϲ καὶ ὀξείαϲ εἰϲ ὀξεῖαν ϲυνερχομένων, ἀλλ' οὐκ εἰϲὶν ὀνόματα ἀλλὰ με-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **3** *poster.* γὰρ *om* NC ‖ **6** ϲύνθετα *om* NC ‖ **13** κράϲιϲ N, *et sic saepius* ‖ **23** ὢν *om* NC ‖ **25** ἀδελφιδέοϲ *et* θυγατριδέοϲ NC ‖ **27** περιϲπῶνται VP, περιϲπᾶται NC ‖ **28** ἀναδεξαμένου NC ‖ **29** τῇ *om* N ‖ **31** ἐπιδέξονται N ‖ **34** ἡ *ante* ὀξεῖα *om* NC

τοχαί. Τούτου οὖν χάριν τὰ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα ἐπίθετα οὐ συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἵνα, ὡς εἴρηται, μὴ εὑρεθῇ κρᾶσις γινομένη ἐπ' ὀνομάτων βαρείας καὶ ὀξείας εἰς ὀξεῖαν συνερχομένων· τὰ γὰρ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα κύρια διὰ τοῦτο συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐντελείᾳ βαρύνονται, οἷον Ἡρακλέης Σοφοκλέης Περικλέης, καὶ λοιπὸν συναιρούμενα περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Σοφοκλῆς Περικλῆς· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, εὐσεβέα εὐσεβῆ, καὶ λοιπὸν οὐκέτι εὑρίσκεται κρᾶσις γινομένη ἐπ' ὀνομάτων βαρείας καὶ ὀξείας εἰς ὀξεῖαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ὀξείας καὶ βαρείας εἰς περισπωμένην. Αὕτη μὲν οὖν ἐστιν ἡ ἀπὸ τόνου ἀπολογία· ἡ δὲ ἀπὸ κλίσεώς ἐστιν αὕτη· τὰ ἐπίθετα παρὰ τὸ κλέος σύνθετα εἰ συνῃροῦντο κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἤμελλον ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ ἐντελείᾳ ὀξύνονται, οἷον ἀκλεής δυσκλεής ἀγακλεής· 174 g ἡ δὲ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συνέρχονται, οἷον ζωός ζώς, ἑσταώς ἑστώς, Βρισηΐς Βρισῄς· ὀξυνόμενα δὲ ἤμελλον ἐμπίπτειν εἰς χαρακτῆρα ἀπαιτοῦντα τὴν διὰ τοῦ τος κλίσιν· τὰ γὰρ εἰς ης ὀξυνόμενα ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου ἕτερον σύμφωνον, μὴ κατὰ συγκοπὴν ὄντα, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ἀβλής ἀβλῆτος, προβλής προβλῆτος, ἡμιθνής ἡμιθνῆτος, ἡμιτρής ἡμιτρῆτος, ἀμφιτρής ἀμφιτρῆτος· πρόσκειται «μὴ κατὰ συγκοπὴν ὄντα» διὰ τὸ μελαγχρής μελαγχροῦς· τοῦτο γὰρ εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μελαγχροιής γέγονε κατὰ συγκοπήν. Τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ, εἰ συνῃροῦντο κατὰ τὴν εὐθεῖαν τὰ ἐπίθετα τὰ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα, ἤμελλον διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι, οἷον ἀκλής ἀκλῆτος, δυσκλής δυσκλῆτος, ἀγακλής ἀγακλῆτος, ὡς ὀξύτονα ὄντα καὶ ἔχοντα ἀμετάβολον πρὸ τοῦ η καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου ἕτερον σύμφωνον· ἀλλὰ μὴν διὰ τοῦ τος οὐκ ἠδύναντο κλίνεσθαι, ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ συνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν, οἷον Ἑρμέας Ἑρμέου Ἑρμῆς Ἑρμοῦ, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ, τιμήεις τιμήεντος τιμῆς τιμῆντος, δαφνήεις δαφνήεντος δαφνῆς δαφνῆντος· εἰ οὖν τὸ ἀκλεής καὶ δυσκλεής καὶ ἀγακλεής εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον ἀκλεοῦς δυσκλεοῦς ἀγακλεοῦς, ἀναγκάζονται καὶ ἐν τῇ συναιρέσει τὴν αὐτὴν κλίσιν φυλάξαι. Τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος τὴν διὰ τοῦ τος κλίσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου τὴν εἰς ους, μένουσι τὰ ἐπίθετα ἀσυναίρετα κατὰ τὴν εὐθεῖαν· τούτου οὖν χάριν τὰ παρὰ τὸ κλέος σύνθετα ἐπίθετα οὐ συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν. Τὰ γὰρ κύρια συναιρούμενα

[Discr. scr. ex NCVP] **6** λοιπὸν *om* NC ‖ **9** κρᾶσις VP, *om* NC ‖ **12** συναιροῦντο N ‖ **14** ἡ *ante* δξ. *om* NC | ὀξεῖαν VP, βαρεῖαν NC | ζωός ζῴς N ‖ **16** γὰρ *om* NC ‖ **18** *post* ἀβλῆτος *add* P: νεοβλής νεοβλῆτος, νεοδμής νεοδμῆτος, ἀδμής ἀδμῆτος P | προβλής προβλῆτος VP, προκλῆς προκλῆτος NC ‖ **20** μελαγχρής *EM 576, 14*, μελαχρής NC, μελάγχρης P, *om* V | μελαγχροῦς] μελαχροῦς NC, μελάγχρους P, μελαγροῦς V ‖ **21** μελαγχροιής] μελαχροιής NC, μελαχρόης P, μελαγροῖς V, μελαγχροίης *EM* ‖ **26** οὐ δύναντο N ‖ **35** τούτου — εὐθεῖαν (**36**) *om* N ‖ **36** ἐπίθετα *om* C

περιсπῶνται, οἷον Ἡρακλέηс Ἡρακλῆс, Περικλέηс Περικλῆс, ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰс περιсπωμένην сυνέρχονται, οἷον πάϊс παῖс, Πηλέϊ Πηλεῖ, εὐсεβέα εὐсεβῆ, καὶ λοιπὸν οὐκ ἐμπίπτουсιν εἰс χαρακτῆρα ἀπαιτοῦντα τὴν διὰ τοῦ $\overline{\text{τοс}}$ κλίсιν· ὁ γὰρ κανὼν περὶ ὀξυτόνων ἐстίν, ὡс εἴρηται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιс.

Ζητοῦсι δέ τινεс, πόθεν τὸ Ἡρακλῆс ἔχει τὴν сύνθεсιν· καὶ οἱ μὲν ἀξιοῦсι λέγειν, ὅτι παρὰ τὸ Ἥρα καὶ τὸ κλέοс ἐстὶν ἡ сύνθεсιс, οἱονεὶ ὁ ἔχων τὴν δόξαν ἐκ τῆс Ἥραс· ἡ γὰρ Ἥρα ἐπιτάξαсα αὐτῷ διαφό- 175 g ρουс ἄθλουс ἔνδοξον αὐτὸν ἀπετέλεсεν. Ἀλλ' ἔстιν εἰπεῖν πρὸс τούτουс καὶ ἀντιθεῖναι, ὅτι τὸ $\bar{\alpha}$ ἔχει φύсει μακρὸν τὸ Ἥρα, τὸ δὲ Ἡρακλῆс сύνθετον μὲν ὂν ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$ βραχὺ ἤγουν θέсει μακρόν, ὡс παρὰ Θεοκρίτῳ ⟨24, 1⟩ Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα· ὤφειλεν οὖν εἰ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ Ἥρα ἢ τρέψαι τὸ $\bar{\alpha}$ εἰс τὸ $\bar{o}$, ὡс ἐν τῷ Ἡρόδοτοс Ἡρόφιλοс Ἡρόδικοс (ταῦτα γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἥρα ἐγένοντο καὶ ἔτρεψαν τὸ $\bar{\alpha}$ εἰс τὸ $\bar{o}$), ἢ φυλάξαν τὸ $\bar{\alpha}$ ὤφειλεν ἐκτεταμένον αὐτὸ φυλάξαι· ἀλλὰ μὴν οὔτε ἔτρεψε τὸ $\bar{\alpha}$ εἰс τὸ $\bar{o}$ οὔτε ἐφύλαξεν αὐτὸ ἐκτεταμένον, οὐκ ἄρα ἐстὶν ἐξ αὐτοῦ ἡ сύνθεсιс. Ἕτεροι δὲ ἀξιοῦсι λέγειν, ὅτι παρὰ τὸ Ἥρα καὶ τὸ ἀκλεήс ἐстὶν ἡ сύνθεсιс, οἱονεὶ ὁ ἄδοξοс ἐκ τῆс Ἥραс, ὅсον γὰρ τὸ κατ' αὐτὴν ἄδοξοс ἐγένετο· ἔπεμψε γὰρ κατ' αὐτοῦ δύο δράκονταс ἐν ὅсῳ ἐстὶ μικρόс, ὀφείλονταс ἀνελεῖν αὐτόν· τὸ δὲ $\bar{\alpha}$ τοῦ ἀκλεήс ἐстίν, οὐ τοῦ Ἥρα, διὸ καὶ οὐκ ἔстι φύсει μακρόν, ἀπεβλήθη γὰρ τὸ $\bar{\alpha}$ τοῦ Ἥρα, ὥсπερ καὶ ἐν τῷ Ἡραγόραс, ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἥρα καὶ τοῦ ἀγορά ἐγένετο φυλαχθέντοс τοῦ $\bar{\alpha}$ τοῦ ἀγορά καὶ ἀποβληθέντοс τοῦ $\bar{\alpha}$ τοῦ Ἥρα. Ἔстι δὲ ἀντιθεῖναι πρὸс τούτουс καὶ εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ ἀκλεήс ἡ сύνθεсιс, διατί μὴ ὀξύνεται τὸ Ἡρακλέηс ἀλλὰ βαρύνεται· καὶ γὰρ εἰ ἦν τὸ Ἡρακλέηс ἀπὸ τοῦ ἀκλεήс ὤφειλεν ὀξύνεсθαι, ἐπειδὴ κανών ἐстιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰс $\overline{\text{ηс}}$ λήγοντα ὑπὲρ μίαν сυλλαβὴν φυλάττουсιν ἐν τῇ сυνθέсει τὴν τάсιν τοῦ ἁπλοῦ, οἷον ἐρανιстήс ἀρχερανιстήс, δανειстήс μιсοδανειстήс, εὑρετήс ἐφευρετήс, ληстήс ἀρχιληстήс, Χρύсηс φιλοχρύсηс· τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ καὶ τὸ Ἡρακλέηс ἀπὸ τοῦ ἀκλεήс Ἡρακλεήс ὤφειλεν εἶναι ὀξυτόνωс. Δεῖ προсθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶс τοῦ κριτήс καὶ ἀληθήс», ταῦτα γὰρ ἐν τῇ сυνθέсει βαρύνονται, οἷον δικαιοκρίτηс ὀνειροκρίτηс φιλαλήθηс μιсαλήθηс· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ сυνθέсει ἐβαρύνθηсαν καὶ οὐκ ἐφύλαξαν τὴν τάсιν τοῦ ἁπλοῦ, φημὶ δὴ τὴν ὀξεῖαν τάсιν. Πρόсκειται ἐν τῷ κανόνι «ὑπὲρ μίαν сυλλαβήν» διὰ τὸ Κρήс Ἐτεόκρηс καὶ Γνήс Ἴγνηс (Ἴγνητεс δέ εἰсιν οἱ γνήсιοι Ῥόδιοι)· ταῦτα γὰρ τῷ λόγῳ τῶν μονοсυλλάβων 176 g ἀναβιβάζουсι τὸν τόνον ἐν τῇ сυνθέсει. Πᾶν γὰρ ὄνομα μονοсύλλαβον ἐν τῇ сυνθέсει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον χθών αὐτόχθων, παῖс ἄπαιс,

---

[Discr. scr. ex NCVP] **3** ἐπίπτουсιν N ‖ **14** ἐγένετο NCV ‖ **23** τοῦ ἀγορά VP, τοῦ ἀγόραс NC, τῆс ἀγορᾶс *EM 435, 4 adn.* | $\bar{\alpha}$ τοῦ ἀγορά — Ἥρα (24) VP *et EM*, $\bar{\alpha}$ τοῦ ἀγόραс NC ‖ **29** μιсοδανειстήс P *et EM 435, 28*, μεсοδανειстήс NCV ‖ **32** καὶ *om* NC ‖ **36** Ἐτεόκρηс VP, Ἐτερόκρηс NC ‖ **39** ἄπαιс N, εὔπαιс CV, βούπαιс P

Θρᾷξ Σαμόθρᾳξ, δαίς ὁμόδαις, κλείς κατάκλεις, πούς δίπους, χωρὶς τοῦ πτώξ πολυπτώξ, 〈Callim. fragm. 528 Sch.〉 πολυπτῶκές τε Μέλαιναι· τὸ δὲ Μέλαιναι τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, πολυπτῶκες δὲ οἱονεὶ αἱ ἔχουσαι πολλοὺς λαγωούς· τοῦτο γὰρ τὴν ὀξεῖαν τάσιν ἐφύλαξε τοῦ ἁπλοῦ· τὸ γὰρ 〈δ 386〉 Ποσειδάωνος ὑποδμώς οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν ὀξυνόμενον, ἐπειδή, ὡς ἐν τῷ περὶ προθέσεως εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα, παρέλκουσαν ἔχει τὴν ὑπό πρόθεσιν, ὥστε μηδὲ παρέχειν ἔμφασιν ὅτι σύνθεσις γέγονεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ Ποσειδάωνος δμώς ἐστί. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἐπειδὴ δὲ ἀνωτέρω τὸ κριτής καὶ ἀληθής ἐσημειωσάμεθα ὡς μὴ φυλάξαντα ἐν τῇ συνθέσει τὴν τάσιν τοῦ ἁπλοῦ, φημὶ δὴ τὴν ὀξεῖαν, ἀλλὰ βαρυνθέντα, ἔλθωμεν καὶ ἀπολογησώμεθα περὶ αὐτῶν. Ἰστέον ὅτι τὸ κριτής διὰ τοῦτο βαρύνεται ἐν τῇ συνθέσει, οἷον δικαιοκρίτης ὀνειροκρίτης, ἐπειδὴ παράλογός ἐστιν ἐν τῇ ἁπλότητι ἡ ὀξεῖα τάσις, ὤφειλε γὰρ βαρύνεσθαι ἐν τῇ ἁπλότητι· τὰ γὰρ εἰς της λήγοντα ἀρσενικὰ φύσει δισύλλαβα βαρύνονται, οἷον δότης πλύτης θύτης χάρτης Κράτης· διὰ τοῦτο τὸ ψάλτης ἀναλογώτερόν ἐστι κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον βαρυνόμενον τοῦ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὀξυνομένου· ἐκεῖνοι γὰρ ψαλτής λέγουσιν ἐν ὀξείᾳ τάσει· πρόσκειται «φύσει δισύλλαβα» διὰ τὸ ληστής ὀξυνόμενον, τοῦτο γὰρ ἀπὸ τρισυλλάβου τοῦ ληϊστής ἐγένετο· πρόσκειται «ἀρσενικά» διὰ τὸ ποτής ὀξυνόμενον θηλυκόν, οἷον 〈Λ 780〉 ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος (σημαίνει δὲ τὴν πόσιν), τὸ γὰρ ἀρσενικὸν βαρύνεται, οἷον πότης· ἐπειδὴ οὖν τὸ κριτής παραλόγως ὀξύνεται, τούτου χάριν ἐν τῇ συνθέσει τὸ κεχρεωστημένον ἀναδέχεται, λέγω δὴ τὴν βα-
177 g ρεῖαν τάσιν, οἷον δικαιοκρίτης ὀνειροκρίτης· τὸ γὰρ ὑποκριτής οὐκ ἔστι παρὰ τὸ κριτής, ἐπεὶ ὑποκρίτης εἶχεν εἶναι βαρυτόνως, ἀλλὰ παρὰ τὸ ὑποκρίνομαι ἐστί. Τὸ δὲ ἀληθής διὰ τοῦτο ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται, οἷον φιλαλήθης μισαλήθης, ἐπειδὴ τὰ διὰ τοῦ ηθης σύνθετα ἀπ' ὀνόματος βαρύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ἦθος εὐήθης συνήθης κακοήθης· οὕτως οὖν καὶ ἀληθής φιλαλήθης μισαλήθης· πρόσκειται «σύνθετα ἀπὸ ὀνόματος» διὰ τὸ ἀληθής· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ ηθης ὂν ὀξύνεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι σύνθετον ἀπὸ ὀνόματος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λήθω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ λανθάνω καὶ τοῦ ἃ στερητικοῦ ἐπιρρήματος γέγονεν ἀληθής, οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τῆς λήθης ἤγουν τῆς πλάνης· ὁ γὰρ ἀληθὴς οὐδένα πλανᾷ.

Τούτων οὕτως εἰρημένων ἐδείχθη διὰ τῶν προλεχθέντων, ὅτι εἰ ἦν τοῦ Ἡρακλῆς ἡ σύνθεσις ἀπὸ τοῦ ἀκλεής, ὤφειλε τὴν ὀξεῖαν φυλάξαι τοῦ ἀκλεής καὶ γενέσθαι Ἡρακλεής ὀξυτόνως. Ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εὐλόγως τὸ Ἡρακλέης βαρύνεται, ἐπειδὴ κύριόν ἐστι· τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα κύρια ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, τουτέστι βαρύνονται ἢ

[Discr. scr. ex NCVP] **2** πολυπτῶκες τε N ‖ **5** Ποσειδάονος NC; *item v. 8* ‖ **10** ἀνωτέρῳ N ‖ **12** καὶ *om* NC ‖ **29** οἷον *om* NC | *post* συνήθης *add* ἀήθης V, ἀποήθης P ‖ **32** τοῦ λήθω *om* NC ‖ **39** γάρ] δὲ NC

περισπῶνται, βαρύνονται μέν, οἷον Δημοσθένης Διομήδης Διογένης Ἀριστοφάνης, περισπῶνται δέ, οἷον Ναρσῆς Ἑρμῆς Ἀπελλῆς Cωσῆς, ταῦτα γὰρ περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται· σεσημειωμένων τοῦ Εὐμενής καὶ Εὐτυχής καὶ Εὐσεβής καὶ Εὐπρεπής καὶ Διοτρεφής καὶ Νημερτής καὶ Ἀψευδής καὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου Καλοετής· ταῦτα γὰρ ἐπίθετα ἦσαν καὶ ὠξύνοντο, καὶ λοιπὸν γενόμενα κύρια τὴν αὐτὴν τάσιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τὴν ὀξεῖαν· εἰκότως οὖν τὸ Ἡρακλέης ὡς κύριον ἐβαρύνθη. Ἄλλοι δὲ τῶν ἐπισήμων γραμματικῶν θέλουσι λέγειν τὴν σύνθεσιν ἀπὸ τοῦ ἦρα τοῦ σημαίνοντος τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν καὶ παρὰ τὸ κλέος, λέγοντες ὅτι Ἀλκείδης πρὸ τούτου ἐλέγετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ πᾶσι βοηθεῖν ἐκλήθη Ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρησμός, φασί, δηλοῖ ὁ πρὸς αὐτὸν λεχθεὶς ἔχων οὕτως· Ἡρακλέην δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει, Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις· καί, ὡς εἰρήκαμεν, ⟨τινὲς⟩ τῶν πάνυ ἐπισήμων γραμματικῶν ταύτης τῆς δόξης ἐγένοντο. Ἔχομεν δὲ ἡμεῖς ἀντιθεῖναι πρὸς αὐτοὺς 178ϛ
καὶ εἰπεῖν οὕτως, ὅτι τὸ ἦρα τὸ σημαῖνον τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν ψιλοῦται, τὸ δὲ Ἡρακλῆς δασύνεται, ὡς δηλοῖ ἴαμβος λέγων ⟨Arist. Ran. 463⟩ καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων, διὰ τοῦ $\bar{\theta}$ ἐκφερόμενος· οὐκ ἄρα οὖν ἐστιν ἀπ' αὐτοῦ ἡ σύνθεσις, τὸ γὰρ ἦρα τὸ σημαῖνον τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν ψιλοῦται, καὶ δῆλον ἐντεῦθεν· κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ $\bar{\eta}$ ἐπιφερομένου ἀμεταβόλου ἐν τροχαϊκῇ λέξει ψιλοῦσθαι θέλει, οἷον ἦμαρ ἦμος ἦνις (σημαίνει δὲ τὴν ἐνιαυσιαίαν)· οὕτως οὖν καὶ ἦρα. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν ἀπὸ τοῦ ἥσω μέλλοντος τοῦ σημαίνοντος τὸ πέμψω, ἐξ οὗ τὸ ἀφήσω»· τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ ἧλος, ὃ σημαίνει τὸ κέντρον, τοῦτο γὰρ δασύνεται· καὶ τὸ ἡμῖν οὖν ἀντωνυμία ἐγκλινομένη καὶ συστελλομένη παρ' Ἴωσι δασύνεται, παρὰ γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς τὸν μακρὸν φυλάττει χρόνον τοῦ $\bar{\iota}$· «ἐν τροχαϊκῇ λέξει» πρόσκειται διὰ τὸ ἡμέρα δασυνόμενον καὶ διὰ τὸ Ἥρα τὸ σημαῖνον τὴν δαίμονα· καὶ τοῦτο γὰρ δασύνεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι τροχαϊκὴ λέξις, τὸ $\bar{\alpha}$ γὰρ μακρόν ἐστιν· ἄρα οὖν οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ἦρα τοῦ σημαίνοντος τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν ἐγένετο ἡ σύνθεσις. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἥρα τοῦ σημαίνοντος τὴν δαίμονα ἐγένετο Ἡροκλέης κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς τὸ $\bar{o}$, ὥσπερ Ἡρόδοτος Ἡρόδικος Ἡρόφιλος, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡροκλέης ἐγένετο Ἡρακλέης μεταβληθέντος τοῦ $\bar{o}$ εἰς τὸ $\bar{\alpha}$ βραχύ, ὥσπερ κυνόμυια κυνάμυια, ποδονίπτρα ποδανίπτρα. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ οὗτοι καλῶς λέγουσι καὶ οἱ εἰρηκότες ἀπὸ τοῦ Ἥρα καὶ τοῦ ἀκλεής τὴν σύνθεσιν· οἱ γὰρ

[Disch. scr. ex NCVP] **1** *exemplis add* Πολυδεύκης Πολυνείκης V ‖ **4** καὶ Εὐσεβής *om* NC ‖ **5** καλοετής VP *et EM 435, 4 adn. 435, 43*, κακοετής NC ‖ **9** ἦρα P, ἥρα NCV ‖ **13** ἥρα VP ‖ **14** τινὲς *om* NCVP ‖ **16** ἦρα V, ἥρα NC, ἧρα P *et sic postea plerumque* ‖ **24** οὗ τοῦ ἀφήσω N ‖ **25** κέρτρον N ‖ **26** τὸ *om* NC ‖ **27** παρὰ ἴωσι NC | δασύνεται VP, δασεῖα NC ‖ **29** τὴν P, τὸν NCV; *item v. 33* ‖ **34** *ante* Ἡρόδοτος *add* Ἥρα NC | Ἡρόδικος CP, ἡράδιος N, ἡρόνικος V ‖ **37** τοῦ *ante* ἀκλ. *om* NC

ἄλλοι οὐ πάνυ εἰρήκαcιν ἀκριβῶc. Ταῦτα μὲν περὶ τῆc cυνθέcεωc τοῦ Ἡρακλέηc.

Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο προcθεῖναι, ὅτι τὰ παρὰ τὸ κλέοc cύνθετα, εἰ μὲν γένωνται εἰc ηc, τὴν ποcότητα τῶν cυλλαβῶν φυλάττουcι τοῦ οὐδετέρου, οἷον ἀκλεήc δυcκλεήc Ἡρακλέηc Cοφοκλέηc· ἰδοὺ ταῦτα τὴν ποcότητα τῶν cυλλαβῶν ἐφύλαξαν τοῦ οὐδετέρου, τουτέcτι τὴν διcυλλαβίαν τοῦ κλέοc, ἐὰν δὲ γένωνται εἰc οc, μίαν cυλλαβὴν cυγκόπτουcι
179 g τουτέcτι τὸ ε, οἷον Πάτροκλοc Ἔχεκλοc Φέρεκλοc, καὶ ταῦτα τῶν ἄλλων τῶν εἰc οc οὐδετέρων φυλαττόντων τὴν ποcότητα τῶν cυλλαβῶν ἐν τῇ cυνθέcει, κἂν εἰc ηc γένωνται κἂν εἰc οc, οἷον cθένοc ἀcθενήc, γένοc εὐγενήc, ῥῖγοc δύcριγοc, ξίφοc ἄξιφοc, χεῖλοc ἀγκυλόχειλοc· μόνα τὰ παρὰ τὸ κλέοc cύνθετα εἰc οc γινόμενα cυγκόπτουcι τὸ ε, Πάτροκλοc Ἔχεκλοc Φέρεκλοc. Ταῦτα δὲ παρὰ τὸ κλέοc cύνθετα εἰc ηc γινόμενα εἰc ουc ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον Ἡρακλέηc Ἡρακλέουc, Cοφοκλέηc Cοφοκλέουc, ἀκλεήc ἀκλεοῦc, δυcκλεήc δυcκλεοῦc, ἀγακλεήc ἀγακλεοῦc· ἔχομεν γὰρ κανόνα, ὅτι τὰ εἰc ηc παρ' οὐδετέρων cυντεθειμένα δηλονότι κατὰ τὸ τέλοc εἰc ουc ἔχουcι τὴν γενικήν, χωρὶc εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύcῃ, οἷον cθένοc Δημοcθένηc Δημοcθένουc, γένοc Διογένηc Διογένουc, νεῖκοc Πολυνείκηc Πολυνείκουc, ἦθοc κακοήθηc κακοήθουc· πρόcκειται «εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύcῃ» διὰ τὸ Ἀμέληc Ἀμέλητοc (ἔcτι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) καὶ ἀμένηc ἀμένητοc (cημαίνει δὲ τὸν παῖδα παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένοc)· ταῦτα γὰρ παρ' οὐδετέρων εἰcὶ cυντεθειμένα, φημὶ δὴ παρὰ τὸ μέλοc καὶ τὸ μένοc, καὶ ὅμωc οὐκ ἔχουcι τὴν γενικὴν εἰc ουc· τινὲc δὲ τὸ ἀμένηc θέλουcι λέγειν ἀπὸ τοῦ ὑμήν ὑμένοc ὑμένηc, καὶ κατὰ τροπὴν Αἰολικὴν τοῦ υ εἰc τὸ α ἀμένηc· ποίῳ δὲ χαρακτῆρι ταῦτα ὑποπεπτώκαcιν, ἐν τῇ περὶ τοῦ Δημοcθένηc διδαcκαλίᾳ μεμαθήκαμεν.

Κλίcιc τῆc ἐντελοῦc εὐθείαc· Ἡρακλέηc Ἡρακλέεοc Ἡρακλέουc καὶ Ἡρακλῆοc ποιητικῶc· τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέεοc γέγονε κατὰ κρᾶcιν τῶν δύο εε εἰc τὸ η, οἷον ⟨Υ 145⟩ τεῖχοc ἐc ἀμφίχυτον Ἡρακλῆοc θείοιο. Ἡρακλέεϊ Ἡρακλέει καὶ Ἡρακλῆϊ· τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆοc γέγονε τροπῇ τοῦ οc εἰc ι. Ἡρακλέεα Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλέη καὶ ἀττικῶc Ἡρακλέην καὶ Ἡρακλῆα ποιητικῶc· ἰcτέον ὅτι εὐλόγωc ἐγένετο Ἡρακλέα καὶ Ἡρακλέη διχῶc, ἐπειδὴ τοῦ ε φωνῆεν προηγεῖται ἐν τῷ Ἡρακλέεα, τουτέcτιν ἄλλο ε, καὶ λοιπόν, ὡc ἀνωτέρω μεμαθήκαμεν, τὸ ε καὶ τὸ α εἰc η κίρνανται καὶ εἰc α μακρόν, ὡc ἐπὶ τοῦ εὐφυέα εὐφυῆ καὶ εὐφυᾶ καὶ ὑγιέα ὑγιῆ καὶ ὑγιᾶ· ἀττικῶc δὲ Ἡρακλέην γέγονεν, ἐπειδὴ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰc ηc εἰc ουc ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων εἰc ν ποιοῦcι τὴν αἰτιατικὴν καὶ

[Discr. sch. ex NCVP] **3** καὶ *om* NC ‖ **4** μὲν γένωνται N, μεταγένωνται C, μὲν γένοιντο V, μὲν γένονται P ‖ **12** εἰc οc — cύνθετα (**13**) P, *om* NCV ‖ **24** ἀπὸ τοῦ VP, *om* NC ‖ **27** μεμαθ.] *cfr. p. 166, 1 sqq.* ‖ **34** τοῦ ε VP, τὸ ε NC ‖ **35** μεμαθ.] *cfr. p. 174, 35* ‖ **36** εἰc η] εἰc ι N ‖ **37** ὑγιᾶ καὶ ὑγιῆ NC ‖ **38** εἰρήκαμεν] *cfr. p. 175, 19*

τὴν κλητικὴν εἰς η̅, οἷον ὁ Δημοсθένης τοῦ Δημοсθένους τὸν Δημοсθένην ὦ Δημοсθένη· τὸ δὲ Ἡρακλῆα ἀπὸ τοῦ Ἡρακλῆϊ γέγονε τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς α̅. Ἡράκλεες Ἡράκλεις καὶ Ἥρακλες καὶ ἀττικῶс ὦ Ἡρακλέη· ἰсτέον ὅτι τὸ μὲν Ἡράκλεες ὥсπερ τὸ ὦ Δημόсθενες ἐсτί, τὸ δὲ Ἡράκλεις ἀπὸ τοῦ Ἡράκλεες κατὰ κρᾶсιν τῶν δύο ε̅ε̅ εἰς τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον, τὸ δὲ Ἥρακλες ἀπὸ τοῦ Ἡράκλεες γέγονε κατὰ сυγκοπὴν τοῦ ε̅, τὸ δὲ ὦ Ἡρακλέη Ἀττικόν ἐсτιν, ὥсπερ τὸ ὦ Δημοсθένη. Δυϊκά. Ἡρακλέεε Ἡρακλέη καὶ Ἡρακλῆε, Ἡρακλεέοιν Ἡρακλεοῖν καὶ Ἡρακλήοιν, Ἡρακλέεε Ἡρακλέη καὶ Ἡρακλῆε. Πληθυντικά. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις Ἡρακλῆες, Ἡρακλεέων Ἡρακλεῶν Ἡρακλήων· ἰсτέον ὅτι διὰ τοῦτο τὸ Ἡρακλήων οὐ περιсπᾶται, ἐπειδὴ οὐ γέγονεν ἐπὶ αὐτοῦ κατὰ τὸ τέλος ἡ κρᾶсις ἀλλὰ κατὰ τὴν παραλήγουсαν· τὰ γὰρ δύο ε̅ε̅ εἰς η̅ ἐκράθηсαν. Ἡρακλέεсι καὶ Ἡρακλῆсι· δεῖ γινώсκειν, ὅτι τὸ Ἡρακλῆсιν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς Ἡρακλῆϊ γέγονε προсθέсει τοῦ с̅· οὐκ ἔсτι δὲ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν Ἡρακλεῖϊ διὰ τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου, ἵνα καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν Ἡρακλεῖсι γένηται διὰ τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου. Ἡρακλέεας Ἡρακλέεις ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν καὶ Ἡρακλῆας ποιητικῶς καὶ Ἡρακλέας κατὰ κρᾶсιν τοῦ ε̅ καὶ α̅ εἰς α̅ μακρόν. Ἡρακλέεες Ἡρακλέεις Ἡρακλῆες.

Κλίсις τῆς сυνῃρημένης εὐθείας· ὁ Ἡρακλῆς τοῦ Ἡρακλέος Ἡρακλοῦς· ἰсτέον δὲ ὅτι ἡ Ἡρακλοῦς γενικὴ οὐχ εὑρίсκεται ἐν χρήсει. Ἡρακλέϊ Ἡρακλεῖ· Ἡρακλέα Ἡρακλῆ καὶ ἀττικῶс Ἡρακλῆν, ὥсπερ Δημοсθένην. Ὦ Ἥρακλες καὶ ἀττικῶс ὦ Ἡρακλῆ, ὥсπερ καὶ Δημοсθένη. Δυϊκά. Ἡρακλέε Ἡρακλῆ, Ἡρακλέοιν Ἡρακλοῖν, Ἡρακλέε Ἡρακλῆ. Πληθυντικά. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖс καὶ ἀττικῶс Ἡρακλαῖ· ἰсτέον ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν εἰς η̅с̅ εἰς ο̅υ̅с̅ ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ ἔτος εἰς τὴν α̅ι̅ δίφθογγον ποιοῦсι τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν καὶ διὰ τοῦ α̅ τὴν αἰτιατικὴν αὐτῶν, οἷον ὁ Δημοсθένης τοῦ Δημοсθένους οἱ Δημοсθέναι τοὺς Δημοсθένας. Ἡρακλέων Ἡρακλῶν· Ἡρακλέсι μόνως, ὡς Δημοсθένεсι· Ἡρακλέας Ἡρακλεῖс καὶ ἀττικῶс Ἡρακλᾶс, ὥсπερ Δημοсθένας· Ἡρακλέες Ἡρακλεῖс.

[Discr. scr. ex NCVP] 3 *post* εἰς α̅ *add*: ἐν τῷ ἀντιγράφῳ εὗρον «εἰς α̅ μακρόν» VP | Ἥρακλες *vocativum a contracto nominativo derivatum dicunt* VP ‖ 4 τὸ *ante* ὦ Δημ. *om* NC ‖ 8 Δυϊκά *om* NC ‖ 9 καὶ *ante* Ἡρακλῆε *om* N | Πληθ.] ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν NC; *item v. 25* ‖ 15 δὲ *om* NC ‖ 18 Ἡρακλέας] Ἡρακλᾶс NC; *hanc formam om* VP ‖ 21 δὲ *om* NC ‖ 24 Δυϊκά] ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν NC ‖ 25 Ἡρακλαῖ] Ἡρακλαί NC, Ἡράκλαι VP ‖ 31 Ἡρακλᾶс C, Ἡρακλάс N, Ἡράκλας VP | *post* Ἡρακλεῖс *add* καὶ ὦ Ἡράκλαι ἀττικῶс VP

Κανὼν ζ′.

Ὁ Πάρις τοῦ Πάριδος.

Μετὰ τὸ η̄ φωνῆέν ἐστι τὸ ῑ· εἰκότως οὖν περὶ τῶν εἰς ῑς̄ τῶν ἐχόντων τὸ ῑ διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸς κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν φωνηέντων. Ἔστι δὲ ὁ κανὼν περὶ τῶν εἰς c̄ φύσει ληγόντων· πρόσκειται «εἰς c̄ φύσει ληγόντων», ἐπειδὴ εὑρίσκομέν τινα ἀπὸ τῶν εἰς ῑν̄ τροπὴν ἀναδεξάμενα τοῦ ν̄ εἰς τὸ c̄, οἷον δελφίν δελφίς, Σαλαμίν Σαλαμίς, ἀκτίν ἀκτίς, Τελχίν Τελχίς, ἴν ἴς (ἡ δύναμις)· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶ φύσει εἰς c̄ λήγοντα ἀλλ' εἰς ν̄· διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται «περὶ τῶν εἰς c̄ φύσει ληγόντων», ἐπείπερ οὐ πρόκειται τῷ τεχνικῷ εἰπεῖν περὶ τῶν εἰρημένων δικαταλήκτων, ἀλλ' ὡς εἴρηται περὶ τῶν εἰς c̄ φύσει ληγόντων. Ταῦτα οὖν τὰ εἰς ῑς̄ τῶν εἰς c̄ φύσει ληγόντων μονοσύλλαβα ὄντα μακρὸν ἔχουσι τὸ ῑ καὶ προσθέσει τοῦ ο̄ς̄ κλίνονται, οἷον κίς κιός, ⟨Hesiod. Opp. 435⟩ ἀκίτατοι ἱστοβοῆες (κίς δέ ἐστιν ὁ σκώληξ), λίς λιός, ⟨P 109⟩ ὥστε λὶς ἠυγένειος· λῖες μέντοι λίεσσι παρὰ Ἀντιμάχῳ ⟨fragm. 89 K⟩ ἐπὶ τοῦ λέοντος· τὸ γὰρ λίς ὅτε ἐπὶ τῆς πέτρας, οἷον ⟨μ 79⟩ πέτρη γὰρ λίς ἐστιν (ἀντὶ τοῦ ὁμαλή) ἀπὸ τοῦ λίση κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ η̄ ἐστὶν καὶ ἔστι πάντη ἄκλιτον· ταῦτα δὲ μακρὸν ἔχουσι τὸ ῑ. Τινὲς δὲ καὶ τὴν Διός γενικὴν ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας θέλουσι λέγειν τῆς εἰρημένης παρὰ τῷ Ῥίνθωνι· αὕτη δέ, ὡς ἐν τοῖς εἰς ε̄ῡς̄ σὺν θεῷ μαθησόμεθα, ἑτερόκλιτός ἐστιν, ἀπὸ γὰρ τῆς Ζεύς εὐθείας ἐστίν· οὐ γὰρ δύναται ἀπὸ τῆς Δίς εὐθείας εἶναι ἡ Διός γενική, ἐπειδὴ βραχὺ ἀεὶ ἔχει τὸ ῑ, οἷον ⟨B 2⟩ εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος· εἰ δ' ἦν ἀπὸ τῆς Δίς 182 g εὐθείας, ὤφειλε μακρὸν ἔχειν τὸ ῑ, ὥσπερ κίς κιός, λίς λιός· εἰ γὰρ καὶ εὕρηται τὸ λίς συνεσταλμένον ἔχον τὸ ῑ [ὡς ἐπὶ τοῦ ὥστε λὶς ἠυγένειος] ποιητικῶς, ὡς παρ' Εὐφορίωνι ἐν Μοψοπίᾳ, ὡς ἐπὶ τοῦ οἳ ἐπιθύουσι βῶν λίες ⟨Mein. Anall. Alexandr. p. 63⟩, καὶ πάλιν κάπροι τε λίες τε ⟨Mein. l. l.⟩, ἀλλ' οὖν καὶ ἐκτεταμένον ἔχει αὐτό, ὡς ἐπὶ τοῦ λῖες μέντοι λίεσσι· ἡ δὲ Διός γενικὴ οὐδέποτε ἔχει αὐτὸ ἐκτεταμένον. Τούτων οὕτως ἐχόντων μόνον τὸ τίς τίνος διὰ τοῦ ν̄ κλίνεται καὶ οὐ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς̄· καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** ζ′] ξ^{οc} N ‖ **2** τοῦ Πάριδος *om* NC ‖ **9** λήγοντα VP, *om* NC ‖ **10** πρόκ.] πρόσκειται NC ‖ **14** ἀκίτατοι *HStadtmüllerus*, ἀκιότατοι N, οἰκιότατοι C, ἀκιώτατοι *edd. Hesiod., exemplum hic om* VP ‖ **15** μέντοι NCVP, μέν τε *LDindorfius et OSchneiderus*, μέν ῥα *AMeinekius* ‖ **16** Ἀντιμάχῳ NCVP, *Callimacho tribuit* (*fragm. 329*) *OSchneiderus* ‖ **23** ἀεὶ ἔχει P, δεῖ ἔχειν NC, ἔχει V | πανύχιοι N ‖ **25** κῖς N | λίς λιός — λίεσσι (**30**) NC, οἷον ἀκιότατοι ἱστοβοῆες, λὶς λιὸς, λῖες μέντοι λίεσσι. τοῦτο δὲ καὶ συνεσταλμένον εὑρίσκεται, ὡς ἐπὶ τοῦ ὥστε λὶς ἠυγένειος VP ‖ **27** Εὐφ. ἐν Μοψ. *Mein.*, ἐμφορίωνι ἐν μομψοπία NC | οἱ — λίες (**28**) NC, οἱ δ' ἐπιθύουσιν βουσὶν λίες *Mein.*, ὅτ' ἐπιθύουσι βωσὶ λίες *LDindorfius*, οἱ ἐπιθύουσιν βουσὶ λίες *Lentzius*, οἷοι ἐπιθύουσι βοῶν λίες *OSchneiderus* ‖ **30** λῖες — λίεσσι] *cfr. v. 15* ‖ **32** ἐπειδὴ ὅτι *traiciunt* NC

τοῦτο ϲυϲτέλλει τὸ ῑ, τῶν εἰϲ ι̅ϲ̅ μονοϲυλλάβων ἐκτεινόντων αὐτό, οἷον κίϲ λίϲ, εἰκότωϲ ὡϲ διαλλάξαν περὶ τὸν χρόνον διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίϲιν· τὸ γὰρ ῥίϲ ῥινόϲ καὶ θίϲ θινόϲ διὰ τοῦ ν̄οϲ κλινόμενα οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰϲὶ φύϲει εἰϲ ϲ̄· ταῦτα γὰρ δικατάληκτά εἰϲιν, οἷον ῥίϲ καὶ ῥίν, θίϲ καὶ θίν· ϲημαίνει δὲ καὶ τὸν αἰγιαλὸν καὶ τὸν ϲωρὸν εἴτε χρημάτων εἴτε λίθων εἴτε ἑτέρων τινῶν τοιούτων· ἀλλ' ἡνίκα μὲν τὸν αἰγιαλὸν ϲημαίνει, θηλυκῶϲ λέγεται, ἡνίκα δὲ τὸν ϲωρόν, ἀρϲενικῶϲ, οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ αἰγιαλοῦ, ⟨Α 350⟩ θῖν' ἐφ' ἁλὸϲ πολιήν, ἐπὶ δὲ τοῦ ϲωροῦ, ⟨μ 45⟩ πολὺϲ δ' ἀμφ' ὀϲτεόφιν θίϲ, τουτέϲτι ϲωρόϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι πᾶν ὄνομα μονοϲύλλαβον μακροκαταληκτεῖν θέλει εἴτε φύϲει εἴτε θέϲει, φύϲει μέν, οἷον Γρᾶϲ πᾶϲ Κρήϲ Τρώϲ ϲήϲ (ὁ ϲκώληξ) νοῦϲ παῖϲ βοῦϲ, θέϲει δέ, οἷον νύξ Στύξ φλόξ Φρύξ ἅλϲ. Δεῖ προϲθεῖναι «χωρὶϲ τοῦ τίϲ», τοῦτο γὰρ ϲυϲτέλλει τὸ ῐ, «καὶ χωρὶϲ τοῦ πόϲ», ὅπερ ἀπὸ τοῦ πούϲ γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ῡ, οἷον ὡϲ πὸϲ χειμαινομένοιϲι, «καὶ τοῦ ἕν», οἷον ἓν πρᾶγμα, «καὶ τοῦ δέν», ὅπερ ἰϲοδυναμεῖ τῷ τί, ὅπερ ϲυνεχῶϲ εὑρίϲκεται μετὰ τῆϲ οὔ ἀποφάϲεωϲ καὶ τῆϲ μή ἀπαγορεύϲεωϲ, οἷον οὐδέν μηδέν· «καὶ χωρὶϲ τοῦ ὅϲ», οἷον ὃϲ ἂν ἐθέλῃ μεινάτω με· ἔϲτι δὲ ὄνομα ἀόριϲτον ἰϲοδυναμοῦν τῷ ὅϲτιϲ· «καὶ χωρὶϲ τοῦ πάν παρ' Αἰολεῦϲιν»· οἱ γὰρ Αἰολεῖϲ τοῦ πάν τὸ ᾱ ϲυϲτέλλουϲι· «καὶ χωρὶϲ τοῦ Δί», ὅπερ ἀπὸ τοῦ Δία γέγονε κατὰ ἀποκοπήν, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ νή ἐπιρρήματοϲ γίνεται νὴ Δία. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ. 183 g

Ἔλθωμεν δὲ καὶ εἴπωμεν, διατί τὸ τίϲ ϲυϲτέλλει τὸ ῑ. Καὶ ἰϲτέον ὅτι φηϲὶν ὁ Ἀπολλώνιοϲ ⟨de pr. 27,27 Sch⟩ ἀϲτείωϲ ἀπολογούμενοϲ, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ τίϲ ϲυϲτέλλει τὸ ῑ, ἐπειδὴ ἡ ϲύντομοϲ τῆϲ πεύϲεωϲ ἀνάκριϲιϲ τὸν μακρὸν χρόνον τοῦ ῑ παρῃτήϲατο· ὁ γὰρ πυνθανόμενοϲ ἐν ϲυντόμῳ θέλει μαθεῖν καὶ οὐ διὰ μακροῦ χρόνου. Ἔϲτι δὲ εἰπεῖν καὶ καταναγκαϲτικὴν ἀπολογίαν τοιαύτην περὶ τοῦ τίϲ, ὅτι ϲυϲτέλλει τὸ ῑ· ἰϲτέον ὅτι τὸ τίϲ ἀναγκάζεται ἔχειν τριγένειαν, ἐπειδὴ πευϲτικόν ἐϲτι, τὰ δὲ πευϲτικὰ ἐν τριγενείᾳ παραλαμβάνονται, οἷον ποῖοϲ ποία ποῖον, πόϲοϲ πόϲη πόϲον, πηλίκοϲ πηλίκη πηλίκον, πόϲτοϲ πόϲτη πόϲτον, ποδαπόϲ ποδαπή ποδαπόν· οὕτωϲ οὖν καὶ ὁ τίϲ ἡ τίϲ τὸ τί· τριγένειαν δὲ ἔχον εὐλόγωϲ ϲυϲτέλλει τὸ ῑ, ἐπειδὴ τὰ εἰϲ ϲ̄ λήγοντα μετὰ διχρόνου ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα ϲυνεϲταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον, οἷον ὁ λιπό-

[Discr. scr. ex NCVP] **1** εἰϲ *om* N ‖ **3** ἀντίκειται N ‖ **8** πολιῆϲ NCVP, *cfr. schol. ad* Α 350 (*Ven.*B): οἰκεῖον τῇ θινὶ τὸ πολιόν, τῷ δὲ πόντῳ τὸ ἄπειρον καὶ τὸ οἴνοψ ‖ **15** ὡϲ πὸϲ χειμαινομένοιϲι NC *et EM 635,22*, *in* VP *22 fere litterarum vacuum spatium*; ὡϲ πὸϲ (ὥϲποϲ N) ἔχει μαινομένοιϲιν *infra* (*p. 248,28g*) *in* NC (*ubi* V *exemplum om*) *probantibus IBekkero et LDindorfio*; ᾧ πὸϲ ἄγ' ἰεμένοιϲι *Lentzius e coniectura Lobeckii* (*Paral. p.86*); ⟨τέρματα δ'⟩ ὡϲ πὸϲ ἔχει τάχα μαιομένοιϲιν ⟨ἐφάνθη⟩ *OSchneiderus, Callim. 2, 727* ‖ **19** οἷον *om* NC | ἐθέλῃ NC, θέλῃ VP | δὲ *om* NC ‖ **20** ὅϲτιϲ VP, τίϲ NC ‖ **21** πάν P, πᾶν NCV ‖ **24** Καὶ *om* NC ‖ **33** τριγένει (*sic*) N ‖ **35** λιπόπατριϲ *etc.* C, λειπόπατριϲ *etc.* N, ὁ φιλόπολιϲ τὸ φιλόπολι, ὁ φιλόπατριϲ τὸ φιλόπατρι VP

πατριϲ τὸ λιπόπατρι, ὁ φυγόπολιϲ τὸ φυγόπολι, ὁ ἄχαριϲ τὸ ἄχαρι, ὁ ταχύϲ τὸ ταχύ, ὁ βραδύϲ τὸ βραδύ, ὁ μέγαϲ τὸ μέγα· οὕτωϲ οὖν καὶ ὁ τίϲ καὶ τὸ τί διὰ ϲυνεϲταλμένου τοῦ ι̅· ὅθεν τὰ εἰϲ ι̅ϲ̅ τὰ ἔχοντα ἐκτεταμένον τὸ ι̅ οὐ ποιοῦϲι τριγένειαν, οἷον ὁ τανυκρήπιϲ, ὁ μελαμψήφιϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι πολλαὶ ἀπορίαι φέρονται περὶ τοῦ τίϲ· ἔχουϲι δὲ οὕτωϲ. Εἰ ἄρα τὰ εἰϲ ι̅ϲ̅ τὰ διὰ τοῦ ν̅ο̅ϲ̅ κλινόμενα ἅπαντα δικατάληκτά εἰϲιν, οἷον ἀκτίϲ ἀκτῖνοϲ ἀκτίν, δελφίϲ δελφῖνοϲ δελφίν, Καλαμίϲ Καλαμῖνοϲ Καλαμίν, Ἐλευϲίϲ Ἐλευϲῖνοϲ Ἐλευϲίν, Τελχίϲ Τελχῖνοϲ Τελ- 184 g χίν (Τελχῖνεϲ δέ εἰϲι δαίμονεϲ οἰκήϲαντεϲ τὴν Ῥόδον), ῥίϲ ῥινόϲ ῥίν, θίϲ θινόϲ θίν, διατί τὸ τίϲ κλινόμενον διὰ τοῦ ν̅ο̅ϲ̅, οἷον τίνοϲ, οὐκ ἔϲτι δικατάληκτον; Ἔϲτιν οὖν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι πάντα τὰ εἰϲ ι̅ϲ̅ δικατάληκτα μακρὸν ἔχουϲι τὸ ι̅, οἷον δελφίϲ Καλαμίϲ Ἐλευϲίϲ· ἐπειδὴ οὖν τὸ τίϲ οὐκ ἔχει μακρὸν τὸ ι̅ ἀλλὰ βραχύ, καὶ διατί δὲ προείρηται, εἰκότωϲ οὐκ ἔϲτι δικατάληκτον. Πάλιν ἀποροῦϲί τινεϲ λέγοντεϲ, τί δήποτε τῶν πευϲτικῶν ἁπάντων ἀπὸ τοῦ π̅ ἀρχομένων, οἷον ποῖοϲ πόϲοϲ πηλίκοϲ πόϲτοϲ ποδαπόϲ, μόνον τὸ τίϲ ἀπὸ τοῦ τ̅ ἄρχεται; Καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν ταύτην τὴν αἰτίαν, ὅτι τὸ τίϲ αὐτῆϲ τῆϲ οὐϲίαϲ ἐϲτὶ ζητητικόν, οἷον τίϲ ἐϲτι Ϲωκράτηϲ, Πλάτων; τὰ δὲ ἄλλα πευϲτικὰ τῶν περὶ τὴν οὐϲίαν εἰϲὶ ζητητικά, οἷον τὸ ποῖοϲ ποιότητοϲ, τὸ πόϲοϲ ποϲότητοϲ, τὸ πηλίκοϲ πηλικότητοϲ, τὸ ποδαπόϲ ἔθνουϲ, τὸ πόϲτοϲ τάξεωϲ· ἐπειδὴ οὖν τὸ τίϲ αὐτῆϲ τῆϲ οὐϲίαϲ ἐϲτὶ ζητητικόν, τῶν ἄλλων πευϲτικῶν ζητητικῶν ὄντων τῶν περὶ τὴν οὐϲίαν, εἰκότωϲ ὡϲ διαλλάξαν περὶ τὸ ϲημαινόμενον πρὸϲ τὰ ἄλλα πευϲτικὰ διήλλαξε καὶ περὶ τὴν ἀρχήν, καὶ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ π̅, τῶν ἄλλων ἀπὸ τοῦ π̅ ἀρχομένων. Πάλιν ἀποροῦϲί τινεϲ λέγοντεϲ, τί δήποτε τῶν πευϲτικῶν πάντων εἰϲ ο̅ϲ̅ ληγόντων, οἷον ποῖοϲ πόϲοϲ πηλίκοϲ πόϲτοϲ ποδαπόϲ, τὸ τίϲ μόνον οὐ λήγει εἰϲ ο̅ϲ̅ ἀλλ' εἰϲ ι̅ϲ̅; Καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· πάντα τὰ πευϲτικὰ ἀπὸ τοῦ π̅ ἄρχονται, οἷον ποῖοϲ πόϲοϲ πηλίκοϲ πόϲτοϲ ποδαπόϲ, τὸ ⟨δὲ⟩ τίϲ οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ π̅· καὶ ἐπειδὴ διήλλαξε κατὰ τὴν ἄρχουϲαν, εἰκότωϲ διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν λήγουϲαν, καὶ οὐ λήγει εἰϲ ο̅ϲ̅ ἀλλ' εἰϲ ι̅ϲ̅, τῶν ἄλλων πευϲτικῶν εἰϲ ο̅ϲ̅ ληγόντων· ἄλλωϲ τε δὲ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ, λέγω δὴ τὸ ο̅ϲ̅, οἱ Αἰολεῖϲ ἀναπληροῦϲι τίοϲ λέγοντεϲ, ὡϲ παρὰ Ϲαπφοῖ ⟨fragm. 168 B[4]⟩ τίοιϲιν ὀφθαλμοῖϲιν, ἀντὶ τοῦ τίϲιν. Πάλιν ἀποροῦϲί τινεϲ λέγοντεϲ, τί δήποτε τῶν πευϲτικῶν ὑπερβαινόντων τὴν μονοϲυλλαβίαν, οἷον ποῖοϲ πόϲοϲ πηλίκοϲ πόϲτοϲ ποδαπόϲ, τὸ τίϲ μονοϲυλλαβεῖ; Καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύ- 185 g την, ὅτι τὸ κεχρεωϲτημένον αὐτῷ οἱ Αἰολεῖϲ ἀνεπλήρωϲαν τίοϲ λέγοντεϲ,

[Discr. scr. ex NCVP] 4 τανυκρήπιϲ NC, τανύκρυφιϲ VP | μελαμψήφιϲ *Lentzius*, μελανψήφιϲ N, μελανήφιϲ C, μελάντηφιϲ VP ‖ 7 δικατάληκτα εἰϲὶ δὲ οἷον N ‖ 14 δὲ *om* N ‖ 19 Πλάτων CVP, πάντωϲ N ‖ 28 πευϲτικῶν *om* NC ‖ 28 τὴν — ἐπειδὴ (30)] ὅτι ὡϲ VP ‖ 30 δὲ *om* NC ‖ 33 τὸ ο̅ϲ̅ *Lentzius*, τὸ τίϲ NC, τῷ τίϲ VP ‖ 34 Ϲαπφοῖ VP, Ϲαμφοῖ N, Ϲαπφοῖν C ‖ 35 τίϲιν P, τιϲὶν NV, τιϲί C | Πάλιν — ὀφθαλμοῖϲιν (194, 1) *om* VP

ὡς παρὰ Σαπφοῖ τίοισιν ὀφθαλμοῖσιν· ἄλλως τε δὲ τὸ τίς οὐκ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ π̅, τῶν ἄλλων πευστικῶν ἀπὸ τοῦ π̅ ἀρχομένων, οἷον ποῖος πόσος πηλίκος ποδαπός· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε κατὰ τὴν ἄρχουσαν πρὸς τὰ ἄλλα πευστικά, διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὑπερβαινόντων τὴν μονοσυλλαβίαν τοῦτο μονοσυλλαβεῖ. Πάλιν ἀποροῦσί τινες λέγοντες, τί δήποτε πάντων τῶν πευστικῶν μὴ ὄντων ζητητικῶν αὐτῆς τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῶν περὶ τὴν οὐσίαν, οἷον τὸ ποῖος ποιότητος, τὸ πόσος ποσότητος, τὸ πηλίκος πηλικότητος, τὸ πόστος τάξεως, τὸ ποδαπός ἔθνους, μόνον τὸ τίς αὐτῆς τῆς οὐσίας ἐστὶ ζητητικόν; ἐρωτώμενοι γὰρ τίς ἐστι; λέγομεν Σωκράτης, Πλάτων. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· τὰ πευστικὰ πάντα ὑπερβαίνουσι τὴν μονοσυλλαβίαν, οἷον ποῖος πόσος πηλίκος πόστος ποδαπός, τὸ δὲ τίς μονοσυλλαβεῖ· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα περὶ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν, εἰκότως διήλλαξε καὶ περὶ τὸ σημαινόμενον. Πάλιν ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα ἀπὸ τῶν εἰς ι̅ς̅ ἁπλῶν οὐδέποτε γίνεται οὐδετέρου παρασχηματισμός, οἷον ἀπὸ τοῦ μάντις, ἀπὸ τοῦ ὄφις, ἀπὸ τοῦ πόλις, οὔτε ἀπὸ τῶν ὁμοίων, διατί τὸ τίς ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμὸν τὸ τί; πρόσκειται «ἀπὸ τῶν εἰς ι̅ς̅ ἁπλῶν», ἐπειδὴ τὰ σύνθετα εἰώθασι ποιεῖν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον ὁ εὔπατρις τὸ εὔπατρι, ὁ φυγόπολις τὸ φυγόπολι, ὁ εὔχαρις τὸ εὔχαρι· τὸ τρόφι ἁπλοῦν, οἷον ⟨Λ 307⟩ πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα (καὶ σημαίνει τὸ εὐτραφές), μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ τρόφις ἀρσενικοῦ εἶναι, ἀλλ' ἢ ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γέγονε κατὰ ἀποκοπήν, ἢ ἀπὸ τοῦ εὔτροφις ἀρσενικοῦ συνθέτου γέγονεν εὔτροφι, ὥσπερ λιπόπατρις λιπόπατρι, καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ε̅υ̅ τρόφι, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ⟨Λ 9⟩ εἴρυσαν ἠνορέῃ, ἀντὶ γὰρ ⟨τοῦ⟩ εὐηνορέῃ. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· τὸ τίς διὰ τοῦτο ποιεῖ οὐδετέρου παρα- 186 g σχηματισμόν, ἐπειδὴ πευστικόν ἐστι, πάντα δὲ τὰ πευστικὰ ἐν τριγενείᾳ θέλουσι παραλαμβάνεσθαι, οἷον ποῖος ποία ποῖον, πόσος πόση πόσον, πηλίκος πηλίκη πηλίκον, πόστος πόστη πόστον, ποδαπός ποδαπή ποδαπόν· οὕτως οὖν καὶ ὁ τίς ἡ τίς καὶ τὸ τί. Πάλιν ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὰ εἰς ι̅ς̅ μονοσύλλαβα διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅ κλίνονται, οἷον κίς κιός, λίς λιός (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα), διατί τὸ τίς οὐ κλίνεται διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅, οἷον τιός, ἀλλὰ τίνος; Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· τὰ εἰς ι̅ς̅ μονοσύλλαβα μακρὸν ἔχουσι τὸ ι̅, οἷον κίς λίς, τὸ δὲ τίς βραχὺ ἔχει τὸ ι̅· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε περὶ τὸν χρόνον, εἰκότως διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Κανονίζει δὲ ὁ τεχνικὸς τὸ Πάρις Πάριδος, λέγων ὅτι τὰ εἰς ι̅ς̅ κύρια διὰ τοῦ δ̅ο̅ς̅ κλίνονται εἴτε ἀρσενικὰ ὦσιν εἴτε θη-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** Σαμφοῖ N, Σαπφοῖν C ‖ **3** οὖν *om* NC ‖ **9** μόνον *om* NC ‖ **12** οἷον — ποδαπός *om* N ‖ **13** οὖν *om* NC ‖ **18** πρόσκειται — εὐηνορέῃ (**25**) *om* VP ‖ **21** πολλῶν NC ‖ **24** λειπόπατρις λειπόπατρι N | ὥσπερ καὶ] ὅπερ καὶ NC ‖ **25** ἤρυσαν ἠνορέην, ἀντὶ γὰρ εὐηνορέην NC ‖ **27** τριγενίᾳ N ‖ **30** Πάλιν — τούτοις (**36**) *om* VP ‖ **37** *in marg. add* κανὼν ζ[ος]. ὁ πάρις N[1]

λυκά, οἷον Πάρις Πάριδος, Ἄδωνις Ἀδώνιδος, Θέογνις Θεόγνιδος, Ἄθηνις Ἀθήνιδος, Θέτις Θέτιδος, Μέμφις Μέμφιδος, Κύπρις Κύπριδος· «κύρια» προσέθηκε διὰ τὰ ἐπίθετα καὶ τὰ προσηγορικά· ἐπίθετα μὲν διὰ τὸ μάντις μάντιος, προσηγορικὰ δὲ διὰ τὸ ὄφις ὄφιος. Ἰστέον δὲ ὅτι κύρια μέν εἰσι τὰ τὴν ἰδίαν σημαίνοντα οὐσίαν, οἷον Πλάτων Ὅμηρος, προσηγορικὰ δὲ τὰ τὴν κοινὴν οὐσίαν δηλοῦντα, οἷον ἄνθρωπος ἵππος, ἐπίθετα δὲ τὰ ἐπιτιθέμενα κυρίοις ἢ προσηγορικοῖς, οἷον σοφός ταχύς, οἷον ὁ σοφὸς Τρύφων, ὁ ταχὺς ἵππος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, τίνος χάριν συνέμιξε τοῖς ἀρσενικοῖς ὁ τεχνικὸς τὰ θηλυκὰ ἐν τῷ προειρημένῳ κανόνι εἰπὼν «εἴτε ἀρσενικὰ ὦσιν εἴτε θηλυκά»; Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ κλίσις ἐστὶν ἐπ᾿ ἀμφοτέρων καὶ ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν εἰς ις κυρίων τῶν τε ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν, τούτου χάριν συνέμιξε τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ τὰ θηλυκά· εἰ δέ τις ἀπορήσοι, εἴγε ἡ αὐτὴ κλίσις ἐστὶν ἐπ᾿ ἀμφοτέρων καὶ ὁ αὐτὸς κανών, διατί πάλιν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ἐκανόνισε τὰ εἰς ις θηλυκά; λέγομεν, ὅτι ἐκεῖ ἄλλα ἐκανόνισε καὶ οὐ τὰ κύρια, ὡς ἐκεῖσε γενόμενοι εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

187 g Προστίθησι δὲ ὁ τεχνικός· τὰ ἐν τοῖς θηλυκοῖς σεσημειωμένα ὕστερον ἐροῦμεν· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Χάρυβδις Χαρύβδεως, Σάρδις Σάρδεως· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐκλίθησαν διὰ τοῦ δος διὰ τὴν κακοφωνίαν, εὑρίσκετο γὰρ ἀλλεπάλληλον τὸ δ, ὅπερ ἐστὶ κακόφωνον. Τούτοις ἠκολούθησε κατὰ τὴν κλίσιν καὶ τὸ Τράλλις Τράλλεως (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Ἰωνικῆς)· ἔτι σεσημείωται καὶ τὸ Σκῆψις Σκήψεως καὶ τὸ Ἐπίσκηψις Ἐπισκήψεως (ὀνόματα δέ εἰσι ταῦτα πόλεων Τρωϊκῶν) καὶ τὸ Λάχεσις Λαχέσεως καὶ τὸ Νέμεσις Νεμέσεως καὶ τὸ Ἐπίκτησις Ἐπικτήσεως (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια)· ταῦτα δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ως κλίνονται καὶ οὐ διὰ τοῦ δος, ἐπειδὴ ταῦτα κύρια ὄντα ὡμοφώνησαν τοῖς προσηγορικοῖς καὶ τὴν τῶν προσηγορικῶν κλίσιν ἀνεδέξαντο· τὸ γὰρ σκῆψις σημαίνει τὴν πρόφασιν, τὸ δὲ ἐπίσκηψις τὴν παραγγελίαν, τὸ δὲ ἐπίκτησις τὸ πλέον τι κτήσασθαι, τὸ δὲ λάχεσις τὸν κλῆρον, τὸ δὲ νέμεσις τὴν κατάγνωσιν ἤγουν τὴν μέμψιν· εἰκότως οὖν τὰ κύρια ὁμοφωνήσαντα, ὡς εἴρηται, τοῖς προσηγορικοῖς καὶ τὴν κλίσιν αὐτῶν, φημὶ δὴ τῶν προσηγορικῶν, ἀνεδέξαντο καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ως ἐκλίθησαν ὁμοίως τοῖς προσηγορικοῖς· τὰ δὲ προσηγορικὰ τῶν εἰς ις διὰ καθαροῦ τοῦ ως κλίνονται τῷ κανόνι τοῦ ὄφις ὄφεως, ὃν μέλλομεν ἐν τοῖς ἑξῆς λέγειν· τὸ δὲ Ζεῦξις ἡνίκα μὲν προσηγορικόν ἐστι διὰ καθαροῦ τοῦ ως κλίνεται, οἷον Ζεῦξις Ζεύξεως, ἡνίκα δὲ κύριόν ἐστι διὰ τοῦ δος κλίνεται, οἷον Ζεῦξις Ζεύξιδος. Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί ὥς-

[Discr. scr. ex NCVP] **2** Ἀθῆνις NC ‖ **11** ἐπειδὴ *om* NC ‖ **12** ὁ αὐτὸς VP, αὐτὸς ὁ NC ‖ **16** ἐκεῖ *om* N | οὐ *om* NC | εἰ — φίλον (**17**) *om* NC ‖ **18 — 196, 32**] *pro omnibus genetivis in* εως *exeuntibus, quales* VP *habent,* NC *praebent* ιος, *ut* Χαρύβδιος Σάρδιος *etc., itemque pro* ως NC *ubique habent* ος; *ex p. 196, 33 sqq. autem apparet, in plerisque nominibus propriis in* ις *exeuntibus formam genetivi* εως *usitatam putasse Choeroboscum; cfr. etiam p. 198, 2*

περ τὸ Λάχεсιс καὶ τὸ Сκῆψιс καὶ τὰ ὅμοια ὁμοφωνήсαντα τοῖс προсηγορικοῖс τὴν αὐτὴν κλίсιν ἀνεδέξαντο καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ωс ἐκλίθηсαν, μὴ καὶ τὸ Ζεῦξιс Ζεύξιδοс ὁμοφωνῆсαν τῷ προсηγορικῷ τὴν τοῦ προсηγορικοῦ κλίсιν ἀνεδέξατο καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ωс ἐκλίθη ὁμοίωс τῷ προсηγορικῷ. Καὶ ἔстιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Λάχεсιс καὶ τὸ Сκῆψιс καὶ τὰ ὅμοια κύρια τοῦ αὐτοῦ γένουс εἰсὶν οὕτινόс εἰсι καὶ τὰ προсηγορικά, ὅλα γὰρ θηλυκά εἰсι, τὸ δὲ Ζεῦξιс τὸ κύριον οὐκ ἔстι τοῦ αὐτοῦ γένουс οὗπερ καὶ τὸ προсηγορικόν ἐстι· τὸ μὲν γὰρ κύριον ἀρсενικόν ἐстιν, οἷον ὁ Ζεῦξιс, τὸ δὲ προсηγορικὸν θηλυκόν ἐстιν, 15a οἷον ἡ ζεῦξιс· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε περὶ τὸ γένοс, εἰκότωс καὶ περὶ τὴν κλίсιν διήλλαξεν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιс.

Τὸ δὲ Ξόϊс Ξόεωс καὶ Сόϊс Сόεωс καὶ Θμόϊс Θμόεωс καὶ Ταμίαθιс Ταμιάθεωс ὀνόματά εἰсι πόλεων Αἰγυπτίων, καὶ τούτου χάριν διὰ καθαροῦ τοῦ ωс κλίνονται· τὰ γὰρ εἰс ιс ὀνόματα Αἰγύπτια ὡс ἐπὶ τὸ πλεῖстον διὰ καθαροῦ τοῦ ωс κλίνονται, ὡс ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων ἐδείξαμεν· πρόсκειται «ὡс ἐπὶ τὸ πλεῖстον» διὰ τὸ Μέμφιс Μέμφιδοс καὶ Βούсιριс Βουсίριδοс· ταῦτα γὰρ ὀνόματα Αἰγύπτιά εἰсι καὶ ὅμωс διὰ τοῦ δοс κλίνονται· τὸ δὲ Μέμφιδοс εἴρηται παρά τιсι καὶ Μέμφεωс οὐκ ἀκριβῶс· τὸ δὲ Χρυсόπολιс Χρυсοπόλεωс καὶ Καλλίπολιс Καλλιπόλεωс διὰ καθαροῦ τοῦ ωс κλίνονται, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ πόλιс сύνθετα, ἐὰν μὲν θηλυκοῦ μόνου γένουс γένωνται, τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίсιν φυλάττουсι, τουτέстι διὰ καθαροῦ τοῦ ωс κλίνονται, οἷον πόλιс πόλεωс, ἀκρόπολιс ἀκροπόλεωс, Καλλίπολιс Καλλιπόλεωс, Χρυсόπολιс Χρυсοπόλεωс, Ἀμφίπολιс Ἀμφιπόλεωс, μητρόπολιс μητροπόλεωс, Νικόπολιс Νικοπόλεωс, ἐὰν δὲ ἀρсενικοῦ μόνου γένουс γένωνται ἢ καὶ ἀρсενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ δοс κλίνονται, ἀρсενικοῦ μὲν γένουс, οἷον ὁ Сώπολιс τοῦ Сωπόλιδοс (ἔстι δὲ ὄνομα κωμικοῦ), ὁ Ἀγηсίπολιс τοῦ Ἀγηсιπόλιδοс (ἔстι δὲ ὄνομα стρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων· τοῦτο δὲ καὶ Ἀγηсιπόλεωс εὕρηται παραλόγωс), ἀρсενικοῦ δὲ καὶ θηλυκοῦ, οἷον ὁ φυγόπολιс καὶ ἡ φυγόπολιс τοῦ φυγοπόλιδοс καὶ τῆс φυγοπόλιδοс, ὁ ἄπολιс καὶ ἡ ἄπολιс τοῦ ἀπόλιδοс καὶ τῆс ἀπόλιδοс. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιс.

Ἰстέον δὲ ὅτι сημειοῦνται ὁ Ὧροс καὶ ὁ Ἀρκάδιόс τινα εἰс ιс κύρια ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ οс κλινόμενα· εἰсὶ δὲ ταῦτα, Ζῆνιс Ζήνιοс, Ὄφιс Ὄφιοс, Сέντιс Сέντιοс, Πόλλιс Πόλλιοс, Ἀνάχαρсιс Ἀναχάρсιοс, Сύβαριс Сυβάριοс, Τράλλιс Τράλλιοс, Τάξιс Τάξιοс, Ἆγιс Ἄγιοс καὶ Ἄγιδοс, Θύμβριс Θύμβριοс καὶ Θύμβριδοс, Ἀγηсίπολιс Ἀγη-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **14** τὰ γὰρ — κλίνονται (**15**) *om* VP ‖ **16** ἐδείξαμεν *om* NC ‖ **17** Ὄсιριс Ὀсίριδιс *exemplum add* VP ‖ **20** Καλλιούπολιс V; *item v. 23* ‖ **23** Χρυсούπολιс V ‖ **28** *ante* стρατ. *add* τοῦ NC ‖ **30** ὁ φιλόπολιс καὶ ἡ φιλόπολιс τοῦ φιλοπόλιδοс καὶ τῆс φιλοπόλιδοс *exemplum add* VP ‖ **33** сημειοῦται NC ‖ **35** ὄφιс ὄφιοс CVP, ἶφιс ἴφιοс N | πόλιс πόλιοс NCVP ‖ **36** Τάξιс Τάξιοс *om* VP ‖ **37** Θύμβριс — Θύμβριδοс VP, Θύμυριс Θυμύριοс καὶ Θυμύριδοс NC

σιπόλιος καὶ Ἀγησιπόλιδος, Γάοζις Γαόζιος· εὑρέθη δὲ καὶ τοῦ Βούσιρις 189 g ἡ δοτικὴ τῷ Βουσίρι, ὡς ἀπὸ τοῦ Βουσίριος Βουσίρii, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἓν ι μακρὸν Βουσίρι, ὥσπερ ὄφις ὄφιος ὄφιι ὄφι καὶ Κλέοβις Κλεόβιος Κλεόβιι Κλεόβι, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἓν μακρόν. Τὸ δὲ Πάριος καὶ Θέτιος Ἰωνικά· ἐπειδὴ γὰρ οἱ Ἴωνες εὑρίσκουσί τινα εἰς ις διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα, ὡς ἐπὶ τοῦ μάντις μάντιος καὶ ὄφις ὄφιος, τούτου χάριν καὶ ἐπὶ τῶν κλινομένων διὰ συμφώνου ποιοῦνται τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ος παρεῶντες τὸ σύμφωνον, ἵνα μιμήσωνται τὰ ἄλλα, φημὶ δὴ τὰ κλινόμενα διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον Πάριδος Πάριος, Θέτιδος Θέτιος, ⟨Ο 598⟩ Θέτιος δ' ἐξαίσιον ἀρήν, ἐξ οὗ τὸ Θέτιι καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἓν δηλονότι μακρὸν Θέτι, ⟨Σ 407⟩ πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ, Ἀδώνιδος Ἀδώνιος· οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τοῦτο ποιοῦσιν, ἐπὶ γὰρ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ δ, οἷον κνημίς κνημῖδος, ἀψίς ἀψῖδος, Χρυσηίς Χρυσηίδος· καὶ διατί ἐπὶ μὲν τῶν εἰς ις ὀξυτόνων οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ δ κατὰ τὴν γενικὴν οἱ Ἴωνες, ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ις βαρυτόνων ἀποβάλλουσιν αὐτό, ἐν τοῖς θηλυκοῖς εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Ἀλλ' οὔτε δὲ ἐπὶ τῶν τρεπόντων τὸ δ εἰς τὸ τ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἀποβάλλουσι τὸ δ κατὰ τὴν γενικὴν οἱ Ἴωνες, οἷον Θέμις Θέμιδος Θέμιτος δωρικῶς καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ σ ποιητικῶς Θέμιστος, οἷον ⟨Ο 87⟩ Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ καὶ ⟨Υ 4⟩ Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευε, καὶ πάλιν χάρις χάριδος χάριτος καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ χάριστος· τοῦτο δὲ τὸ χάρις χάριτος καὶ παρ' ἡμῖν οὕτως ἐπεκράτησε λέγεσθαι. Ἀλλ' οὔτε δὲ τὰ εἰς ις θηλυκὰ τὰ γενόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν ἀποβάλλουσι τὸ δ παρὰ τοῖς Ἴωσιν κατὰ τὴν γενικήν, οἷον ὁ τοξότης τοῦ τοξότου καὶ ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος, ὁ πολίτης τοῦ πολίτου καὶ ἡ πολῖτις τῆς πολίτιδος, ὁ δραπέτης τοῦ δραπέτου καὶ ἡ δραπέτις τῆς δραπέτιδος. 190 g Ἀλλ' οὔτε δὲ τὰ νομιζόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι γίνονται χωρὶς τοῦ δ παρὰ τοῖς Ἴωσι κατὰ τὴν γενικήν, οἷον ἡ πλευρῖτις τῆς πλευρίτιδος, ἡ φρενῖτις τῆς φρενίτιδος, ἡ νεφρῖτις τῆς νεφρίτιδος· ταῦτα γὰρ ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν δοκοῦσιν εἶναι, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πλευρίτης καὶ ὁ φρενίτης καὶ ὁ νεφρίτης, εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα νοσημάτων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐνταῦθα ὁ τεχνικὸς τῆς Ἰωνικῆς μόνης ἐμνήσθη γενικῆς; Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ταῦτα τὰ εἰς ις ἢ κατὰ κοινὴν διάλεκτον κλίνονται, ὡς ἐπὶ τοῦ Πάρις Πάριδος, ἢ κατὰ Ἴωνας, ὡς ἐπὶ τοῦ Πάρις Πάριος, οὐκέτι δὲ κατὰ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** καὶ τοῦ VP, καὶ τὸ NC ‖ **4** *ante* Κλέοβις *add* τοῦ NC, τῆς VP ‖ **5** γὰρ *om* NC ‖ **8** παρεῶντες VP, ἐπαίροντες NC ‖ **16** τῶν εἰς ις *post* δὲ *om* NC ‖ **21** *prius* δὲ *om* NC | καὶ *ante* Ζεὺς *om* NC ‖ **22** *ante* χάρις *add* Ἄρτεμις Ἀρτέμιδος Ἄρτεμιτος VP ‖ **25** παρὰ — Ἴωσιν VP, οἱ Ἴωνες NC | γενικήν *om* N ‖ **30** *post* πλευρίτιδος *add* τῇ πλευρίτιδι NC ‖ **31** γὰρ ὡς] ὡς NC, γὰρ VP ‖ **32** ταῦτα *om* NC ‖ **37** οὐκέτι VP, οὐκ ἔστι NC

ἄλλην διάλεκτον, εἰκότωϲ οὐκ ἐμνήϲθη ἄλληϲ διαλέκτου ὁ τεχνικόϲ. Πάλιν ἀποροῦϲί τινεϲ λέγοντεϲ, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ Χάρυβδιϲ Χαρύβδεωϲ καὶ τὰ ὅμοια ἐϲημειωϲάμεθα ἀνωτέρω καὶ μὴ λέγομεν Ἰωνικά, ὥϲπερ Πάριϲ Πάριοϲ, ἀλλὰ ϲημειούμεθα αὐτά; Ἔϲτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὰ τοιαῦτα Ἰωνικὰ ἔχουϲι κοινὰ προηγούμενα, οἷον τὸ Πάριοϲ καὶ Θέτιοϲ Ἰωνικὰ ὄντα ἔχουϲι τὸ Πάριδοϲ καὶ Θέτιδοϲ κοινὰ προηγούμενα τούτοιϲ· εἰ ἄρα οὖν ἃ ἐϲημειωϲάμεθα ἀνωτέρω οὐκ ἔχουϲι προηγούμενα κοινά, οὐ γὰρ ἔχουϲιν ἑτέραν γενικὴν διὰ τοῦ δοϲ κλινομένην, δηλονότι οὐ δύνανται λέγεϲθαι Ἰωνικά· ἄλλωϲ τε δὲ τὰ Ἰωνικὰ οὐδέποτε ἐκφέρονται διὰ τοῦ εωϲ ἀλλὰ διὰ τοῦ ιοϲ, οὐδὲ γὰρ λέγομεν Θέτεωϲ καὶ Πάρεωϲ ἀλλὰ Θέτιοϲ καὶ Πάριοϲ· εἰ οὖν τὸ Χάρυβδιϲ Χαρύβδεωϲ καὶ τὰ ὅμοια διὰ τοῦ εωϲ ἐκφέρονται, δηλονότι οὐ δύνανται Ἰωνικὰ εἶναι, ὅθεν καὶ τὸ Μέμφιϲ Μέμφιδοϲ εὑρεθὲν ϲπανίωϲ Μέμφεωϲ οὐ δυνάμεθα εἰπεῖν Ἰωνικὸν ὡϲ διὰ τοῦ εωϲ γενόμενον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Τὸν Πάριδα καὶ Πάριν. Ἰϲτέον ὅτι τῶν εἰϲ ιϲ κυρίων αἱ αἰτιατικαὶ διχῶϲ λέγονται, εἰϲ α καὶ εἰϲ ν· καὶ ἡ μὲν εἰϲ α λήγουϲα ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν κανονίζεται, ἡ δὲ εἰϲ ν ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ· πῶϲ δὲ λέγουϲί τινεϲ, ὅτι εὐλόγωϲ αἱ αἰτιατικαὶ τούτων διφοροῦνται, ἐν τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ὄφεωϲ εἰ θεῷ φίλον μαθηϲόμεθα.

Ὦ Πάρι. Ἰϲτέον ὅτι τὰ εἰϲ ιϲ ἀποβολῇ τοῦ ϲ ποιοῦϲι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Πάριϲ ὦ Πάρι, ὁ Ἄδωνιϲ ὦ Ἄδωνι, ἡ Θέτιϲ ὦ Θέτι, 191r ἡ Κύπριϲ ὦ Κύπρι, ἡ πόλιϲ ὦ πόλι· τὸ γὰρ ὁμόφωνον Ἀττικόν, ὁ Πάριϲ ὦ Πάριϲ, οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰϲ αὐτὰϲ ἔχουϲιν ὀρθὰϲ καὶ κλητικάϲ, οἷον ὁ Αἴαϲ ὦ Αἴαϲ, ὁ κοχλίαϲ ὦ κοχλίαϲ.

Τὼ Πάριδε, τοῖν Παρίδοιν, ὦ Πάριδε. Οἱ Πάριδεϲ, τῶν Παρίδων, τοῖϲ Πάριϲιν. Ἰϲτέον ὅτι ἐνταῦθα οὐ δύναται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ τῶν ἑνικῶν κανονίζεϲθαι τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶϲα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰϲ ϲ λήγουϲα μετὰ μακρᾶϲ περιττοϲυλλάβωϲ κλινομένη καὶ μὴ ϲυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προϲθέϲει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἔϲτι μετὰ μακρᾶϲ ἐνταῦθα· τὸ γὰρ ι ϲυνεϲταλμένον ἐϲτίν· ἀλλὰ κανονίζεται ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν, τροπῇ τοῦ δ εἰϲ τὸ ϲ, τῷ κανόνι τῷ λεχθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ Αἴαϲ διδαϲκαλίᾳ, ἡνίκα περὶ τοῦ ποδί ποϲί διελάβομεν, ἢ προϲθέϲει τοῦ ϲ καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, τῷ κανόνι τῷ λεχθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ Δημοϲθένουϲ διδαϲκαλίᾳ. Τοὺϲ Πάριδαϲ, ὦ Πάριδεϲ· εἴρηται.

[Discr. scr. ex NCVP] **1** *ante* εἰκότωϲ *add* καὶ λοιπὸν NC ‖ **3** ἐϲημ. καὶ τὰ ὅμοια NC ‖ **16** Τὸν — Πάριν *om* NC | αἱ *om* N ‖ **18** τῶν ἑνικῶν *om* VP ‖ **21** Ὦ Πάρι *om* NC ‖ **23** Ἀττικόν] αἰτιατικὸν N ‖ **24** *post* ὦ Πάριϲ *add* ὦ πόλιϲ VP ‖ **26** *ante* Τὼ *add* ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν NC | *ante* Οἱ *add* ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν NC ‖ **33** λεχθέντι] *cfr. p. 138, 20* ‖ **35** *post* προϲθέϲει *add* καὶ NC | λεχθέντι] *cfr. p. 180, 5*

Κανὼν η΄.

Ὁ ὄφις τοῦ ὄφιος κοινῶς καὶ ὄφεος ἰωνικῶς καὶ ὄφεως ἀττικῶς.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῑc̄ προσηγορικὰ μὴ ὄντα παρώνυμα μηδὲ μακροπαράληκτα διὰ καθαροῦ τοῦ ōc̄ κλίνονται, οἷον ὄφις ὄφιος, ἔχις ἔχιος, πόσις πόσιος (πόσις δέ ἐστιν ὁ ἀνήρ), μάντις μάντιος· «προσηγορικά» εἴπομεν τὰ μὴ ὄντα κύρια, εἴτε προσηγορικά εἰσιν εἴτε ἐπίθετα, ὡς ἐπὶ τοῦ ὄφις μάντις πόσις καὶ τῶν ὁμοίων· τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὰ κύρια, οἷον διὰ τὸ Πάρις Πάριδος καὶ τὰ ὅμοια. Πρόσκειται «μὴ ὄντα παρώνυμα μακροπαράληκτα» διὰ τὸ γύννις γύννιδος καὶ λάτρις λάτριδος καὶ εὖνις εὔνιδος· ταῦτα ⟨γὰρ⟩ οὐ κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ōc̄ ἀλλὰ διὰ τοῦ δōc̄, ἐπειδὴ καὶ παρώνυμά εἰσι, καὶ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων ἐγένοντο, καὶ μακροπαράληκτα, ἤγουν μακρὰν ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν· τὸ μὲν γὰρ γύννις γύννιδος παρὰ τὸ γυνή ἐστίν, ἀπὸ γὰρ τοῦ γυνή 192 g ἐγένετο γύνις ⟨καὶ⟩ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ ν̄ γύννις (σημαίνει δὲ τὸν γυναικώδη), τὸ δὲ λάτρις λάτριδος παρὰ τὸ λάτρον ἐστί (λάτρον δὲ λέγεται ὁ μισθὸς καὶ λάτρις ὁ ⟨ἐπὶ⟩ μισθῷ δουλεύων), τὸ δὲ εὖνις εὔνιδος παρὰ τὸ εὐνή ἐστίν, ὃ σημαίνει τὴν κοίτην· σημαίνει δὲ τὸ εὖνις τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, ὁ εὖνις γὰρ καὶ ἡ εὖνις· λέγεται δὲ εὖνις καὶ ὁ ἐστερημένος γυναικός, τουτέστιν ὁ μεμονωμένος, παρὰ γὰρ τὸ εἷς ἑνός γέγονεν ἕνις καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ εὖνις· ταῦτα οὖν, ὡς εἰρήκαμεν, ἐπεὶ καὶ παρώνυμά εἰσι καὶ μακρὰν ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν, διὰ τοῦτο διὰ τοῦ δōc̄ κλίνονται. Τὸ δὲ κόρις κόριος παρώνυμόν ἐστι παρὰ τὸ κόρος· ἀπὸ περιττότητος γίνεται γάρ, καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔστι μακροπαράληκτον, οὐδὲ γὰρ παραλήγεται μακρᾷ ἀλλὰ βραχείᾳ, τούτου χάριν διὰ καθαροῦ τοῦ ōc̄ κλίνεται καὶ οὐ διὰ τοῦ δōc̄, οἷον κόρις κόριος, ⟨Arist. Ran. 114⟩ ὅπου Κόριες ὀλιγοστοί· ἁμαρτάνουσι γὰρ οἱ λέγοντες ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰς κόριδας θηλυκῶς, ἀρσενικῶς γὰρ λέγεται καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ōc̄ κλίνεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόριος· ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως εὑρίσκεται καὶ διὰ τοῦ δōc̄ κλινόμενον. Καὶ τὸ μάντις δὲ μάντιος· τοῦτο γὰρ μακροπαράληκτον μέν ἐστι, καὶ ἐπειδὴ οὐκ ἔστι παρώνυμον, τούτου χάριν διὰ καθαροῦ τοῦ ōc̄ ἐκλίθη καὶ οὐ διὰ τοῦ δōc̄· ἰστέον δὲ ὅτι τοῦτό τινες, φημὶ δὴ τὸ μάντις μάντιος, καὶ παρώνυμον βούλονται λέγειν καὶ μακροπαράληκτον, καὶ ὅμως, φασίν, οὐ

[Discr. scr. ex NCVP] **2** τοῦ ὄφιος — ἀττικῶς *om* NC ‖ **3** (Ἰστέον) — **201, 37** (ἀκτῆνες) *om* VP

[Discr. scr. ex NC] **3** μακροπαράληκτα *Lentzius*, μακροκατάληκτα NC ‖ **10** εὔνις N | γὰρ *om* NC ‖ **13** γὰρ *post* μὲν *om* N ‖ **14** γύνις καὶ] γύννις NC ‖ **16** ἐπὶ *EM 557, 35*, *om* NC | *poster*. δὲ *om* N ‖ **19** καὶ εὖνις *traicit* N ‖ **20** τὸ *om* N ‖ **21** εἰσι] ἐστι N, ἐστὶ C ‖ **23** κόρον NC ‖ **26** κόριες ὀλιγοστοί NC, κόρεις ὀλίγιστοι *edd. Aristoph.*, κόρεις ὀλιγιστοί *EM 530, 3 adn. et Lentzius* | *ante* ἁμαρτάνουσι *alterum* ἁμαρτάνουσιν *add* NC ‖ **30** *post* μάντιος *add* μακρᾷ παραλήγεται NC ‖ **32** τοῦτό τινες] τοῦτο N, τοῦτο τινὲς C

κλίνεται διὰ τοῦ δος ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ φαίνεται γίνεται φαντός καὶ ἄφαντος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ μαίνεται γίνεται μαντός καὶ μάντις· ἢ ἀπὸ τοῦ ματῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ζητῶ, ἐξ οὗ τὸ μέταλλον οἱονεὶ τὸ ζητούμενον, γέγονε ματός καὶ ἐκεῖθεν μάτις καὶ μάντις, οἱονεὶ ὁ τὰ ἀφανῆ καὶ ἄδηλα ζητῶν. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὸ μάντις, ὡς εἴρηται, παρώνυμόν ἐστι καὶ μακροπαράληκτον, διατί μὴ κλίνεται διὰ τοῦ δος, ὥσπερ τὸ γύννις γύννιδος καὶ λάτρις λάτριδος καὶ εὖνις εὔνιδος. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ 193 g κεχρεωστημένον ἐν τῇ ἁπλότητι ἐν τῇ συνθέσει ἀναδέχεται, καὶ γὰρ ἐν τῇ συνθέσει διὰ τοῦ δος κλίνεται, οἷον κοσκινόμαντις κοσκινομάντιδος, ἀλευρόμαντις ἀλευρομάντιδος, πρόμαντις προμάντιδος· τὸ δὲ μάντιδος Προπυθίας μηδεὶς οἰέσθω ἁπλοῦν εἶναι καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεσθαι· σύνθετον γάρ ἐστιν, ἡ γὰρ πρό πρόθεσις ἐν ὑπερβατῷ κεῖται, οἷον «προμάντιδος Πυθίας». Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι φασί τινες ὡς καὶ τὸ νῆϊς, ὃ σημαίνει τὸν μηδὲν ἐπιστάμενον ἤγουν τὸν ἄπειρον, παρώνυμόν ἐστι καὶ τούτου χάριν ὡς παρώνυμον καὶ μακροπαράληκτον διὰ τοῦ δος κλίνεται, οἷον νήϊδος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 488 Sch.⟩ νήϊδες οἳ Μούσης οὐκ ἐγένοντο φίλοι· φασὶ γὰρ ὅτι ἀπὸ τοῦ νέος γέγονε νέϊς παρώνυμον καὶ κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ε εἰς τὸ η νῆϊς, τοῖς γὰρ νέοις παρέπεται τὸ μηδὲν ἐπίστασθαι. Οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· οὐκ ἔστι γὰρ ἁπλοῦν, ἀλλὰ σύνθετον ἀπὸ τοῦ νή τοῦ στερητικοῦ ἐπιρρήματος καὶ τοῦ εἴδω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐπίσταμαι, οἷον ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐπίστασθαι, καὶ λοιπὸν τοῦ εἴδω τὸ σύμφωνον ἐφύλαξε κατὰ τὴν κλίσιν, φημὶ δὴ τὸ δ· διατί δὲ τοῦ εἴδω διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφομένου τὸ νῆϊς διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Ὅτι γὰρ οὐ δύναται τὸ νῆϊς ἀπὸ τοῦ νέος εἶναι, ἵνα παρώνυμον καὶ ἁπλοῦν λάβωμεν αὐτό, δείκνυσι τὸ οὐδέτερον νήϊον· οὐδέποτε γὰρ τὰ εἰς ις ἁπλᾶ ποιοῦσιν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον ὄφις μάντις πόλις, χωρὶς τοῦ τίς· τοῦτο γὰρ ποιεῖ οὐδέτερον τὸ τί, ἐπειδὴ πευστικόν ἐστι, τὰ δὲ πευστικὰ ἐν τριγενείᾳ παραλαμβάνονται, οἷον ποῖος ποία ποῖον, πόσος πόση πόσον· εἰ ἄρα οὖν τὸ νῆϊς ποιεῖ οὐδέτερον τὸ νήϊον, δηλονότι οὐκ ἔστιν ἁπλοῦν ἀλλὰ σύνθετον· τὰ γὰρ εἰς ις σύνθετα εὑρίσκονται ποιοῦντα οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον ὁ φυγόπολις τὸ φυγόπολι, ὁ λιπόπατρις τὸ λιπόπατρι· τὸ τρόφι ἁπλοῦν, οἷον ⟨Λ 307⟩ πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα (ἀντὶ τοῦ εὐτραφές), μηδεὶς [δὲ] οἰέσθω ἀπὸ τοῦ ὁ τρόφις ἀρσενικοῦ εἶναι — ὡς γὰρ ἐμάθομεν τὰ 194 g εἰς ις ἁπλᾶ οὐ ποιοῦσιν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον ὄφις μάντις πόλις — ἀλλ' ἢ ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γέγονε κατὰ ἀποκοπήν, ἢ ἀπὸ τοῦ εὔτροφις ἀρσενικοῦ συνθέτου γέγονεν εὔτροφι, ὥσπερ λιπόπατρις λιπό-

[Discr. scr. ex NC] **3** τοῦ σημ. C, τὸ σημ. N ‖ **5** ὁ *om* N ‖ **11** μάντιδος g, προμάντιδος NC ‖ **13** πρό *ante* πρόθ. *om* N ‖ **22** γὰρ] δὲ NC ‖ **29** γὰρ] δὲ NC ‖ **36** πολλόν] πολλὰ N, πολλῷ C

πατρι, καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ε̅υ̅ τρόφι, ὥςπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ⟨Λ 9⟩ εἴρυςαν ἠνορέῃ, ἀντὶ γὰρ τοῦ εὐηνορέῃ ἐςτίν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ προςθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ τέςςαρά τινα, ἵνα εὑρεθῇ ὑγιὴς ὁ κανών· «ὑπὲρ μίαν ςυλλαβήν» διὰ τὸ τίς τίνος μὴ κλινόμενον διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅, «μὴ ὄντα δικατάληκτα» διὰ τὸ δελφίς δελφῖνος, «ἀρςενικά» διὰ τὸ ἀςπίς ἀςπίδος, μῆνις μήνιδος, «ἁπλᾶ» διὰ τὸ λεύκαςπις λευκάςπιδος· ταῦτα γὰρ μὴ ὄντα κύρια οὐκ ἐκλίθηςαν διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰςτέον δὲ ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τοιούτων, τουτέςτι τῶν εἰς ι̅ς̅ τῶν διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ς̅ κλινομένων, τρέπουςι τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̅ μεταβάλλουςιν, οἷον μάντις μάντιος μάντεως, ὄφις ὄφιος ὄφεως, πόλις πόλιος πόλεως, καὶ φυλάττουςι τὸν αὐτὸν τόνον, τουτέςτιν ὃν εἶχον πρὸ τῆς τροπῆς, οἷον μάντιος μάντεως, πόλιος πόλεως, ὄφιος ὄφεως. Εὑρίςκεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ο̅ ἡ γενικὴ κατὰ ςυςτολὴν τοῦ ω̅ εἰς τὸ ο̅, οἷον μάντεος ὄφεος πόλεος· καὶ παρέθετο δύο χρήςεις ὁ τεχνικὸς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ, τὴν μίαν ἐν Ὀρέςτῃ οὖςαν ⟨897 D⟩ ὃς ἂν δύνηται πόλεος ἔν τ' ἀρχαῖςιν ᾖ, τὴν δὲ ἑτέραν ἐν ταῖς Βάκχαις ⟨1027 D⟩ δράκοντος ἔςπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος· εἰςὶ δὲ καὶ ἄλλαι χρήςεις καὶ παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρὰ ἄλλοις πολλοῖς τῆς διὰ τοῦ ε̅ καὶ ο̅ γενικῆς· ἡ δὲ κοινὴ ςυνήθεια μᾶλλον ἀττικίζουςα διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ γράφει ταύτας τὰς γενικάς· εἰς τὰ πολλὰ γὰρ ἡ κοινὴ διάλεκτος τοῖς Ἀττικοῖς ἕπεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰςτέον δὲ ὅτι ὁ τεχνικὸς δοξάζει τὴν μὲν διὰ τοῦ ι̅ καὶ ο̅ γενικὴν 195 g κοινὴν εἶναι, τὴν δὲ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ Ἀττικήν· κρεῖττον δέ ἐςτι τὴν διὰ τοῦ ι̅ καὶ ο̅ Ἰωνικὴν εἶναι λέγειν γενικήν, ἐπειδὴ οἱ Ἴωνες αὐτῇ κέχρηνται, τὴν δὲ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ο̅ κοινήν, εἰ καὶ ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ δεῖ γράφειν τὰς τοιαύτας γενικάς. Ἀποροῦςι δέ τινες λέγοντες, διατί μὴ λέγομεν ὄφις ὄφηος καὶ μάντις μάντηος διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ Ἰωνικῶς, ὥςπερ Πηλεύς Πηλῆος καὶ Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος; Καὶ ἔςτιν εἰπεῖν, ὅτι ἐὰν γένωνται οὕτως, εὑρίςκεται ἡ παραλήγουςα τῆς περιττοςυλλάβου γενικῆς μείζων τῆς ληγούςης τῆς ἰδίας εὐθείας, ὅπερ ἐςτὶν ἄτοπον, ὡς ἐν τῇ περὶ τοῦ ἡδύς διδαςκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθηςόμεθα· τὸ γὰρ πόληος διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅, οἷον ⟨α 185⟩ ἀγροῦ νόςφι πόληος, οὐκ ἔςτιν Ἰωνικόν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ τοῦ ι̅ γέγονε κατὰ Αἰολικὴν τροπὴν τοῦ ι̅ εἰς τὸ η̅, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμύθιον ψημύθιον καὶ ἀκτῖνες ἀκτῆνες. Ἄξιον δέ ἐςτι ζητῆςαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ εἰς ι̅ς̅ διὰ τοῦ ε̅ο̅ς̅ κλινόμενα οὐ ςυναιροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν καὶ γίνον-

[Discr. scr. ex NC] **1** κατέλειψιν N | εἴρηςαν ἠνορέην, ἀντὶ γὰρ τοῦ εὐηνορέην ἐςτὶ NC ‖ **6** ἀρςενικὰ *Lentzius,* ἀρςενικὸν NC ‖ **7** γὰρ *om* N ‖ **17** ἔν τε ἀρχαῖςιν εἴη N, ἔν τε ἀρχέςιν εἴη C ‖ **19** ἔςπειρ'] ἔπειρ' NC ‖ **20** Εὐριπίδῃ C, Εὐπολίδῃ N ‖ **36** Αἰολικὴν] *ionica vocatur haec mutatio EM 103,25, ubi tamen* ἰωνικῇ *in* αἰολικῇ *mutandum censuerunt Piersonus et Ahrensius* | ψιμ. ψημ. *EM 103,25, AO II 241,8,* ψιμμύθιον ψημμύθιον NC

ται εἰς ο̄ῡς̄, οἷον ὄφις ὄφεος, μάντις μάντεος, οὐδὲ γὰρ γίνονται ὄφους καὶ μάντους, ὥσπερ Δημοσθένεος Δημοσθένους. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε γενικὴ εἰς ο̄ῡς̄ λήγουσα γίνεται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδης Διομήδεος Διομήδους, τεῖχος τείχεος τείχους, βέλος βέλεος βέλους· ἐπειδὴ οὖν τὰ εἰς ῑς̄ διὰ τοῦ ε̄ο̄ς̄ κλινόμενα γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς, οἷον ὄφεως μάντεως, τούτου χάριν οὐ δύνανται κρᾶσιν ἀναδέξασθαι κατὰ τὴν γενικὴν καὶ γενέσθαι εἰς ο̄ῡς̄· ἄλλως τε δὲ οὔτε ἔστι γνήσιον ἐπὶ τούτων τὸ ε̄ τῆς κλίσεως, ὄφιος γὰρ ἦν καὶ μάντιος, καὶ ἀττικῶς γέγονεν ὄφεως καὶ μάντεως καὶ κατὰ συστολὴν ὄφεος καὶ μάντεος διὰ τοῦ ο̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τῷ ὄφιι καὶ κατὰ κρᾶσιν τῷ ὄφι. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ὄφιι γίνεται ὄφι κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ῑῑ εἰς ἓν ῑ δηλονότι μακρόν, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ Ζεύς Διός Διί γίνεται Δῖ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ῑῑ εἰς ἓν ῑ δηλονότι μακρόν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐ δύναται γενέσθαι ἡ Διί δοτικὴ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ῑῑ 196 g
Δῖ δι' αἰτίαν, ἣν ἔχομεν εἰπεῖν ἐν τῇ περὶ τοῦ βοῦς διδασκαλίᾳ, ἡνίκα ζητοῦμεν, διατί οὐ συναιρεῖται ἡ βοΐ δοτική· ἡ αὐτὴ γὰρ αἰτία καὶ ἐνταῦθα ἁρμόζει.

Τὸν ὄφιν. Φησὶν ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ μὲν ἀναλογία ἀπαιτεῖ καὶ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς διχῶς λέγεσθαι ὡς καὶ τὰς τῶν κυρίων, ἀλλ' ἀπέλειψεν ἡ χρῆσις τῆς εἰς ᾱ αἰτιατικῆς. Καὶ λέγουσί τινες, ὅτι ἐπειδὴ αἱ γενικαὶ τῶν κυρίων διχῶς λέγονται — λέγονται γὰρ καὶ διὰ τοῦ δ̄ο̄ς̄, οἷον Πάριδος, καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς̄ ἰωνικῶς, οἷον Πάριος — τούτου χάριν καὶ αἱ αἰτιατικαὶ αὐτῶν διχῶς λέγονται· καὶ πρὸς μὲν τὴν διὰ συμφώνου ἐκφερομένην γενικὴν ἔστιν ἡ εἰς ᾱ αἰτιατική, οἷον Πάριδος Πάριδα, ὥσπερ Αἴαντος Αἴαντα, χλαμύδος χλαμύδα, πρὸς δὲ τὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς̄ ἐκφερομένην γενικὴν ἔστιν ἡ εἰς ν̄ αἰτιατική, οἷον Πάριος Πάριν, ὥσπερ βότρυος βότρυν, ἰχθύος ἰχθύν· τὰ εἰς ῑς̄ οὖν προσηγορικὰ ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι τὴν γενικὴν διχῶς ἐκφερομένην, τουτέστι διὰ τοῦ δ̄ο̄ς̄ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς̄, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ μόνου τοῦ ο̄ς̄, τούτου χάριν μόνον εἰς ν̄ ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν καὶ οὐκ εἰς ᾱ. Οὐκ ἔστι δὲ καταναγκαστικὴ αὕτη ἡ αἰτία· ἰδοὺ γὰρ τὸ χάριτος καὶ τοξότιδος ⟨καὶ μήνιδος⟩ μὴ ἔχοντα διχῶς τὴν γενικὴν ἐκφερομένην τὴν αἰτιατικὴν ἔχουσιν εἰς ᾱ καὶ εἰς ν̄, οἷον χάριτα καὶ χάριν, τοξότιδα καὶ τοξότιν, μήνιδα καὶ μῆνιν. Ὦ ὄφι καὶ ὦ ὄφις· εἴρηται.

Τὼ ὄφιε καὶ ὄφεε καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφη. Ἰστέον ὅτι τὸ ὄφιε

[Discr. scr. ex NCVP] **10** καὶ *ante* μάντεως *om* NC ‖ **12** Τῷ ὄφιι — ὄφι VP, δοτικὴ ἑνικῶν C, *om* N | ἄξιον δέ ἐστι NC ‖ **13** δηλονότι ῑ *traic.* NC ‖ **15** ῑ *post* δηλον. *transp.* N, *om* C | δηλονότι *om* VP ‖ **18** αἰτία VP, δοτικὴ NC ‖ **20** Τὸν ὄφιν *om* NC ‖ **22** τῆς εἰς ᾱ αἰτ. VP *et* V¹ *in marg.* ἑτέρας, τῆς ᾱ αἰτ. N, τῆς αἰτ. C ‖ **32** διὰ *post* ἀλλὰ *om* N ‖ **33** Οὐκ ἔστι — εἴρηται (**37**) *om* NP ‖ **34** καὶ μήνιδος g, *om* NC ‖ **38** ἰστέον δὲ ὅτι NC

κατὰ τὴν ἀκρίβειαν οὐ δύναται κρᾶσιν ἀναδέξασθαι τοῦ ῑ καὶ ε̄ εἰς τὸ ῑ, ἐπειδὴ τὸ ῑ οὐκ ἔστι τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν· τελικὰ γὰρ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν τρία εἰσίν, ᾱ ε̄ ω̄, οἷον Ἀτρείδα Ἕκτορε φίλω. Τοῖν ὀφίοιν καὶ ὀφέοιν καὶ ὄφεῳν· πότε δὲ συναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν, ἐν τῇ περὶ τοῦ Πηλέως διδασκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Ὦ ὄφιε καὶ ὦ ὄφεε καὶ ὦ ὄφη· εἴρηται.

Οἱ ὄφιες καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφις, οἱ ὄφεες καὶ κατὰ κρᾶσιν ὄφεις. Τῶν ὀφίων καὶ ὀφέων καὶ ὄφεων. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν 197 g ὄφεων προπαροξύνεται ὁμοίως τῇ ὄφεως γενικῇ τῶν ἑνικῶν· ἐπειδὴ γὰρ κἀκείνη διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ οὖσα προπαρωξύνθη ὁμοίως τῇ ὄφιος, ἐξ ἧς καὶ γέγονε, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ὡμοτόνησε ταύτῃ· ἡ δὲ ὀφίων οὐ προπαροξύνεται, ἐπειδὴ εἰ καὶ προπαροξύνεται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν ἡ ὄφιος, ἀλλ᾽ οὖν οὐκ ἔστι διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τοῖς ὄφισι καὶ ὄφεσιν. Ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς ὄφιι καὶ ὄφεϊ κανονίζεται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς Δημοσθένεσι διδασκαλίᾳ· οὐδὲ γὰρ δύναται κανονισθῆναι ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν, ἐπεὶ οὐκ ἔστι μετὰ μακρᾶς. Τοὺς ὄφιας καὶ ὄφις καὶ ὄφεας καὶ ὄφεις. Ὦ ὄφιες καὶ ὦ ὄφις καὶ ὦ ὄφεες καὶ ὦ ὄφεις.

Κανὼν θ΄.

Ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος.

Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος μετὰ τὰ εἰς ῑς̄ τὰ διὰ τοῦ ῑ διέλαβε περὶ τῶν εἰς εις τῶν διὰ τῆς ει διφθόγγου· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐπειδὴ μετὰ τὸ ᾱ φωνῆέν ἐστι τὸ ε̄, μετὰ τὰ εἰς ᾱς̄ διέλαβε περὶ τῶν εἰς εις τῶν διὰ τῆς ει̅ διφθόγγου καὶ τῶν εἰς ευ̅ς̅, καὶ οὕτω περὶ τῶν εἰς η̅ς̅ τῶν διὰ τοῦ η̄. Λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τὰ εἰς εις λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνονται, οἷον ἐρόεις ἐρόεντος, τιμήεις τιμήεντος, δαφνήεις δαφνήεντος, χαρίεις χαρίεντος. Πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὰ μονοσύλλαβα, οἷον διὰ τὸ εἷς ἑνός καὶ κτείς κτενός· τοῦτο δὲ ὀξύνεται καὶ σημαίνει πολλά· σημαίνει δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον κτένιον ᾧ χρῶνται ἐπὶ τῷ ἱστῷ, καὶ τὸ παρ᾽ ἡμῖν κτένιον τὸ τῶν τριχῶν, καὶ τὸ θαλάσσιον, καὶ τὸ αἰδοῖον, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 308 Sch.⟩ ἐπὶ κτενὸς ἔσκον ἔθειραι· τὸ δὲ εἰς

[Discr. scr. ex NCVP] **2** τῆς ἰδίας εὐθείας NC ‖ **3** οἷον ᾱ ε̄ ω̄ *traic.* NC ‖ **7** *ante* Οἱ *add* ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν NC ‖ **10** προπαροξύνθη N ‖ **11** καὶ *ante* γέγονε *om* N ‖ **15** Τοῖς — ὄφεσιν *om* NC ‖ **17** εἰρημένῳ] *cfr. p. 180, 5* | τοῖς *om* NC ‖ **22** Ὁ χαρ. τοῦ χαρ.] χαρίεις NC ‖ **23** τὰ *ante* διὰ *om* NC ‖ **24** περὶ — διὰ VP, τῶν περὶ N, περὶ C | ἡροδιανὸς N ‖ **26** τῶν *post* ει̅ς̅ *om* N ‖ **28** ἐρώεις ἐρώεντος V ‖ **31** *ante* ὀξύν. *add* καὶ NC ‖ **33** τὸ *ante* τῶν τρ. *om* NC | τὸ *ante* αἰδ. *om* N ‖ **34** ἔσκον ἔθειραι *OSchneiderus*, ἔσχον αἴθειραι NC, *om* VP

περισπᾶται, ἐπειδὴ ἔχει οὐδέτερον τὸ ἕν· τὰ γὰρ εἰς ε̅ι̅ς λήγοντα ὀνόματα κοινολεκτούμενα ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμὸν ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον χαρίεις χαρίεν, τιμήεις τιμῆεν, δαφνήεις δαφνῆεν, αὐδήεις αὐδῆεν· τούτῳ οὖν τῷ λόγῳ καὶ τὸ εἷς ἔχον οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον τὸ ἕν, ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν. Πρόσκειται «ὀνόματα» διὰ τὰς μετοχάς, οἷον διὰ τὸ τυφθείς τυφθέντος τυ- 198 g φθέν, δαρείς δαρέντος δαρέν, νυγείς νυγέντος ⟨νυγέν⟩, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται· πρόσκειται «κοινολεκτούμενα», ἐπειδὴ τὸ εὐσεβής καὶ εὐγενής οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου προφέρονται· πρόσκειται «ἔχοντα οὐδετέρου παρασχηματισμόν» διὰ τὸ κτείς κτενός, τοῦτο γὰρ ὀξύνεται, ἀλλ' οὐκ ἔχει οὐδετέρου παρασχηματισμόν. Τὸ οὖν εἰς ὡς ἔχον οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον τὸ ἕν, οὐ δύναται ὀξύνεσθαι· ἀλλ' οὔτε βαρύνεσθαι δύναται, ἐπειδὴ μονοσύλλαβόν ἐστι, τὰ δὲ μονοσύλλαβα οὐδέποτε βαρύνονται, ἀλλ' ἢ ὀξύνονται, οἷον Κρής Τρώς πούς τίς νύξ φλόξ, ἢ περισπῶνται, οἷον νοῦς βοῦς παῖς γραῦς πᾶς· μὴ δυνάμενον οὖν τὸ εἱς μήτε ὀξύνεσθαι ὡς ἔχον οὐδετέρου παρασχηματισμόν, μήτε βαρύνεσθαι ὡς μονοσύλλαβον, ἐξ ἀνάγκης περιεσπάσθη· ἀμέλει ὅταν πλεονάσῃ τὸ ε̅ καὶ ὑπερβῇ τὴν μονοσυλλαβίαν βαρύνεται, οἷον ἔεις, ὡς παρὰ τῷ Ἡσιόδῳ ⟨Theog. 145⟩ κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ τεχνικὸς ὡς πρὸς εἰσαγομένους τὸν λόγον ποιούμενος παρέλειψε τὰ εἰς ε̅ι̅ς̅ μονοσύλλαβα· ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως· τὰ εἰς ε̅ι̅ς̅ μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ν̅ο̅ς̅ κλίνονται, οἷον κτείς κτενός, εἷς ἑνός, δείς δενός, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς καὶ μετὰ τῆς οὐ ἀποφάσεως καὶ τῆς μή ἀπαγορεύσεως λέγεται οὐδείς καὶ μηδείς. Πρόσκειται «μονοσύλλαβα» διὰ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, οἷον διὰ τὸ χαρίεις χαρίεντος· πρόσκειται «ὀνόματα» διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετοχάς, αὗται γὰρ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνονται, οἷον θείς θέντος, εἵς ἕντος, ἐξ οὗ τὸ ἀφείς ἀφέντος (σημαίνει δὲ τὸ ἀπολύσας)· πρόσκειται «ἀρσενικά» διὰ τὸ κλείς κλειδός, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ δ̅ο̅ς̅ κλίνεται καὶ οὐ διὰ τοῦ ν̅ο̅ς̅, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν ἀλλὰ θηλυκόν. Εὐλόγως δὲ ταῦτα τὰ μονοσύλλαβα οὐ κλίνονται διὰ τοῦ ν̅τ̅, ἐπειδὴ οὐδετέρου παρασχηματισμὸν οὐκ ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὸ κτέν ὥσπερ τὸ ἕν· τὸ γὰρ κτένιον μονογενές ἐστιν, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ κτείς εἰ ἦν κατὰ παρασχηματισμόν, κτέν ὤφειλεν εἶναι, ὥσπερ εἷς ἕν, δείς δέν, ἐξ οὗ τὸ οὐδέν καὶ μηδέν· ἐπειδὴ οὖν οὐ ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμὸν τὸ 199 g κτείς, τούτου χάριν οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ν̅τ̅· τὰ γὰρ εἰς ε̅ι̅ς̅ ἀρσενικὰ μὴ ὄντα κύρια ποιοῦσιν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον χαρίεις χαρίεν, τιμήεις τιμῆεν, εἷς ἕν, δείς δέν, ἐξ οὗ τὸ οὐδέν καὶ τὸ μηδέν· τὸ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** ἔχει *om* NC ‖ **5** ἀποστρέφονται NCV ‖ **6** τυφθέν *et* δαρέν (**7**) *om* NC ‖ **7** νυγείς — νυγέν *om* VP | νυγέν *om* NC ‖ **15** γραῦς] γρᾶς N ‖ **20** μετόπῳ N ‖ **22** παρέλειψε CVP, παρέλκει N ‖ **25** καὶ μετὰ VP, ἅπερ μετὰ N, ὅπερ μετὰ C | λέγεται VP, λέγονται καὶ NC ‖ **27** οἷον *om* NC ‖ **39** ἐξ — μηδέν *om* N

οὖν κτείς μὴ ὂν κύριον ἀλλὰ προσηγορικὸν καὶ μὴ ποιοῦν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὸ κτέν, εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν καὶ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ. Πρόσκειται «ἀρσενικά» διὰ τὸ κλείς, τοῦτο γὰρ οὐ ποιεῖ οὐδέτερον εἰς εν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν ἀλλὰ θηλυκόν· τὸ γὰρ κλειδίον μονογενές ἐστι καὶ οὐκ ἔστι κατὰ παρασχηματισμὸν ἀπὸ τοῦ κλείς· εἰ ἦν γὰρ ἀπὸ τοῦ κλείς κατὰ παρασχηματισμόν, εἰς εν εἶχεν εἶναι, ὥσπερ χαρίεις χαρίεν, εἷς ἕν· πρόσκειται «μὴ ὄντα κύρια» διὰ τὸ Σιμόεις (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ τῆς Τροίας), τοῦτο γὰρ οὐ ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμόν. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ κτείς· τὸ δὲ δείς δενός ἐπειδὴ ἐνομίσθη ταυτὸν εἶναι τῷ εἷς ἑνός, εἰκότως οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ ἀλλὰ διὰ μόνου τοῦ ν, ὁμοίως τῷ εἷς ἑνός.

Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ πολλὰ διαφέρει τὸ εἷς ἑνός τοῦ δείς δενός· πρῶτον μὲν ὅτι τὸ εἷς δασύνεται, τὸ δὲ δείς οὔτε δασύνεται οὔτε ψιλοῦται, ἐπειδὴ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται· οὐδέποτε δὲ τὰ σύμφωνα ἐπιδέχονται ἢ δασεῖαν ἢ ψιλήν, ὑπεσταλμένου τοῦ ρ· τοῦτο γὰρ πέφυκε καὶ δασύνεσθαι καὶ ψιλοῦσθαι, δασύνεσθαι μέν, οἷον ῥαπίζω ῥήτωρ, ψιλοῦσθαι δέ, οἷον χαίρω, φέρω· δεύτερον δὲ ὅτι τὸ μὲν εἷς ὡρισμένον ἀριθμὸν σημαίνει, τὸν γὰρ ἕνα δηλοῖ, τὸ δὲ δείς ἀόριστόν ἐστι, τῷ γὰρ τίς ἰσοδυναμεῖ, οὐδείς γὰρ ἀντὶ τοῦ οὔτις· τρίτον δὲ ὅτι τὸ μὲν εἷς οὐκ ἐπιδέχεται πληθυντικά, οὐδὲ γὰρ λέγομεν οἱ ἕνες, ἄτοπον γὰρ τὸν ἕνα πληθύνεσθαι, τὸ δὲ δείς ἐπιδέχεται πληθυντικά, λέγομεν γὰρ οἱ οὐδένες τῶν οὐδένων τοῖς οὐδέσι· τέταρτον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ εἷς τὸ θηλυκὸν μία ἐστίν, ἐπὶ δὲ τοῦ οὐδείς ὁμόφωνον τῷ ἀρσενικῷ, καὶ ἐπὶ
200 g γυναικὸς γὰρ οὐδείς λέγομεν. Τὸ δὲ μείς, ὃ σημαίνει τὸν μῆνα, οἷον ⟨Τ 117⟩ ὁ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς, διὰ τοῦτο οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ, ἐπειδὴ μήν ἦν καὶ ἰωνικῶς ἐγένετο μείς διὰ τῆς ει διφθόγγου, καὶ λοιπὸν ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν κλίσιν· ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ὦρος καὶ ὁ Ἀρκάδιος καὶ ὁ Εὐδαίμων ἄκλιτον εἶναι λέγουσι τὸ μείς, καὶ δῆλον, εἴγε, φασί, μηνός ἐστιν ἡ γενική, ὡς ἀπὸ τῆς μήν εὐθείας· εἰ δὲ ἐκλίνετο, φασί, τὸ μείς, μενός εἶχεν εἶναι ἡ γενική, ὥσπερ κτείς κτενός. Ἐν οἷς σὺν θεῷ καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διατί τῶν εἰς εις μονοσυλλάβων ὀνομάτων μὴ ποιούντων οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον μείς κτείς, τὸ εἷς ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον ἕν; Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ εἷς ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμόν, ἐπειδὴ ἀριθμητικόν ἐστι, τὰ δὲ ἀριθμητικὰ πεφύκασι ποιεῖν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον οἱ τρεῖς τὰ τρία, οἱ τέσσαρες τὰ τέσσαρα· οὕτως οὖν καὶ ὁ εἷς τὸ ἕν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. ex NCVP] **5** εν] ἕν NC, ἓν VP ‖ **7** εν VP, ἕν NC ‖ **9** ὄνομα κύριον ποταμοῦ NC | γὰρ *om* NC ‖ **11** τῷ εἷς] τὸ εἷς N | εἰκότως — ἑνός (**12**) *om* VP ‖ **12** τῷ εἷς] τοῦ εἷς NC ‖ **26** εἱστήκει CVP, εἰστήκει N, ἑστήκει *edd. Hom.* ‖ **27** ἰωνικῶς] *cfr. RMeister 1,69 adn 1* ‖ **29** Εὐδαίμων VP *et adnott. ad EM 583,4. 5, om* C[1], Εὐθαίμων C[2], εὐ δάσμων N ‖ **38** *post* εἷς

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ εἷς διὰ τοῦ ντ ὤφειλε κλίνεσθαι ὡς ἔχον οὐδέτερον τὸ ἕν· τὰ γὰρ εἰς εις ἔχοντα οὐδέτερον εἰς εν διὰ τοῦ ντ θέλουσι κλίνεσθαι, οἷον χαρίεις χαρίεντος ὅτι χαρίεν, τιμήεις τιμήεντος ὅτι τιμῆεν, δαφνήεις δαφνήεντος ὅτι δαφνῆεν· οὕτως οὖν ὤφειλεν εἶναι εἷς έντός ὅτι τὸ ἕν. Ἀλλ' ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ πνεύματα τῶν εὐθειῶν φυλάττεσθαι θέλουσι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον τὸ ἀλήτης ψιλοῦται ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις ὁμοίως, ἀλήτου ἀλήτῃ ἀλήτην ὦ ἀλῆτα, καὶ τὸ ἄλγος ψιλοῦται ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις ὁμοίως, ἄλγους ἄλγει ἄλγος ὦ ἄλγος, πάλιν τὸ ἁγνός δασύνεται ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις ὁμοίως, ἁγνοῦ ἁγνῷ ἁγνόν ὦ ἁγνέ, καὶ τὸ ἁπλοῦς δασύνεται ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις ὁμοίως, ἁπλοῦ ἁπλῷ ἁπλοῦν ὦ ἁπλοῦ, τούτου χάριν ἐξ ἀνάγκης ἀπέβαλε τὸ τ καὶ ἐγένετο ἑνός ἡ γενική, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική. Εἰ γὰρ ἐκλίθη διὰ τοῦ ντ, ἤμελλε τῆς εὐθείας δασυνομένης ψι- 201 g λοῦσθαι ἡ γενική, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· καὶ ἡ μὲν εὐθεῖα δασύνεται, ἐπειδὴ πᾶς ἀριθμὸς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενος δασύνεσθαι θέλει, οἷον ἕξ ἑπτά ἕν· οὕτως οὖν καὶ τὸ εἷς· δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τοῦ εἴκοσι καὶ ἐννέα καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ», οἷον ἔννατος ἐννάκις ἐννενήκοντα· ταῦτα γὰρ ψιλοῦνται· πρόσκειται «ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενος» διὰ τὸν ὀκτώ ἀριθμόν, οὗτος γὰρ ψιλοῦται· ἡ δὲ γενικὴ εἶχε ψιλοῦσθαι, εἰ ἐκλίθη διὰ τοῦ ντ, ἐπειδὴ τὸ ε καταλῆγον εἰς ν ἐπιφερομένου συμφώνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τουτέστι τοῦ δ ἢ θ ἢ τ, ψιλοῦσθαι θέλει, οἷον ἔνδον ἔνθα ἐνταῦθα· δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς εἰ μὴ ἐν ῥήματι ἢ ἀπὸ ῥήματος εὑρεθῇ», οἷον διὰ τὸ ἕντο, ὡς τὸ ⟨Α 469 e. g.⟩ αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, τοῦτο γὰρ δασύνεται· ἀλλὰ ῥῆμά ἐστιν, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵημι ἐγένετο ἥσω ὁ μέλλων καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἐνεργητικὸς ἧν, ἐκ τούτου ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος ἕμην ἕσω ἕτο, καὶ λοιπὸν τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἕντο, σημαίνει δὲ τὸ ἐπλήρουν· πρόσκειται δέ «ἢ ἀπὸ ῥήματος» διὰ τὴν ἕντος μετοχήν, αὕτη γὰρ δασύνεται, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἀφείς ἀφέντος· ἀλλ' ἀπὸ ῥήματός ἐστι τοῦ ἧν τοῦ ὄντος ἐκ τοῦ ἵημι, αἱ γὰρ μετοχαὶ ἀπὸ ῥημάτων εἰσίν. Εἰ ἐγένετο οὖν, ὡς εἴρηται, εἷς ἐντός, ἡ γενικὴ ψιλοῦσθαι ἤθελε τῆς εὐθείας δασυνομένης, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον καὶ ἀδύνατον· ἀεὶ γάρ, ὡς εἴρηται, τὰ πνεύματα τῶν εὐθειῶν φυλάττεσθαι θέλουσι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσι· διὰ τοῦτο οὖν ἀπέβαλε τὸ τ καὶ ἐγένετο ἑνός, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική.

Ἴσως δέ τις ἀπορήσει, καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν μὴ τὸ ν ἀπέβαλεν ἀλλὰ τὸ τ· πρὸς ὃν λέγομεν, ὅτι οὐκ ἐνεδέχετο μεῖναι τὸ τ· πᾶσα γὰρ

[Discr. scr. ex NCVP] *add* καὶ NC ‖ 1 δὲ *om* NC ‖ 5 ἐντός P, ἑντός NV, ἑνός C ‖ 18 ὁμοίως VP, ὁμοφώνως NC ‖ 19 τὸν ὀκτὼ ἀριθμὸν VP, τῶν ὀκτὼ ἀριθμῶν NC ‖ 22 τοῦ δ VP, τὸ δ NC ‖ 29 ἢ] εἰ N ‖ 31 ῥημάτων CVP, ῥήματος N ‖ 32 ἐντός] ἕντος NC, ἑνὸς VP ‖ 35 ἀπέβαλε VP, ἀπεβάλλετο NC ‖ 37 ἀπορήσει VP, ἀπορήσοι N, ἀπορρήσει C ‖ 38 ἐνεδέχετο VP, ἐνδέχετο N, ἐνδέχεται C

γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ τοc κλινομένη τὸν χρόνον τῆc εὐθείαc θέλει φυλάττειν, οἷον λέβηc λέβητοc, ἔρωc ἔρωτοc, ἱδρώc ἱδρῶτοc, χαλκοκράc χαλκοκρᾶτοc· ἰδοὺ ταῦτα ἐφύλαξαν τὴν μακρὰν τῆc εὐθείαc καὶ ἐν τῇ γενικῇ· πάλιν κρέαc κρέατοc, βῆμα βήματοc· ἰδοὺ πάλιν ταῦτα τὴν βραχεῖαν τῆc εὐθείαc φυλάττουcι καὶ ἐν τῇ γενικῇ. Δεῖ προcθεῖναι
202 g «χωρὶc τῶν εἰc ωc μετοχῶν καὶ μετοχικῶν», μετοχῶν μέν, οἷον τετυφώc τετυφότοc, πεποιηκώc πεποιηκότοc, μετοχικῶν δέ, οἷον ὑποδεδιώc ὑποδεδιότοc (ἔcτι δὲ εἶδοc ὀρνέου ⟨Arist. Av. 65⟩), Ἀραρώc Ἀραρότοc (ἔcτι δὲ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀριcτοφάνουc)· ταῦτα δὲ ἐcημειωcάμεθα, ὅτι διὰ καθαροῦ τοῦ τοc κλιθέντα οὐκ ἐφύλαξαν τὸν χρόνον τῆc εὐθείαc καὶ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλὰ cυνέcτειλαν τὸ ω εἰc ο. Τούτων οὕτωc ἐχόντων ἐcτὶν εἷc διὰ τῆc ει διφθόγγου ἡ εὐθεῖα· εἰ ἐγένετο ⟨οὖν⟩ ἡ γενικὴ διὰ καθαροῦ τοῦ τοc, οἷον ἑτόc, οὐκ ἐφύλαττε τὸν χρόνον τῆc εὐθείαc, ὅπερ ἐcτὶν ἄτοπον· τούτου οὖν χάριν τὸ τ ἀπέβαλε καὶ οὐ τὸ ν, καὶ ἐγένετο εἷc ἑνόc, ὥcπερ κτείc κτενόc.

Ἀποροῦcι δέ τινεc λέγοντεc, εἰ ἄρα, ὡc ἀνωτέρω εἴρηται, τὰ εἰc ειc ἀρcενικὰ μὴ ὄντα κύρια ποιοῦcιν οὐδετέρου παραcχηματιcμόν, οἷον χαρίειc χαρίεντοc χαρίεν, τιμήειc τιμήεντοc τιμῆεν, εἷc ἑνόc ἕν, δείc δενόc δέν, ἐξ οὗ τὸ οὐδέν καὶ μηδέν, πῶc τὸ κτείc οὐκ ἔχει οὐδετέρου παραcχηματιcμόν; οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὸ κτέν, ὥcπερ τὸ ἕν· τὸ γὰρ κτένιον μονογενέc ἐcτιν, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ κτείc εἰ ἦν κατὰ παραcχηματιcμόν, κτέν ὤφειλεν εἶναι, ὥcπερ εἷc ἕν. Καὶ ἔcτιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ κτείc οὐκ ἔχει οὐδετέρου παραcχηματιcμόν, ἐπειδὴ προcηγορικόν ἐcτιν, οὐδέποτε δὲ οὔτε τὰ προcηγορικὰ οὔτε τὰ κύρια ποιοῦcιν οὐδετέρου παραcχηματιcμόν, οἷον Αἴαc Θόαc κοχλίαc· τὸ γὰρ χαρίειc χαρίεν καὶ τιμήειc τιμῆεν οὐκ εἰcὶ προcηγορικὰ ἀλλ' ἐπίθετα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «κοινολεκτούμενα», ἵνα εὑρεθῇ ὁ κανὼν οὕτωc· «τὰ εἰc ειc ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν κοινολεκτούμενα διὰ τοῦ ντ κλίνονται»· τοῦτο δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ οἱ Βοιωτοὶ τὰ εἰc ηc λήγοντα διὰ τοῦ η περιττοcυλλάβωc κλινόμενα, εἴτε βαρύτονα ὦcιν εἴτε ὀξύτονα, μεταποιοῦcιν εἰc τὴν ει δίφθογγον καὶ φυλάττουcι τὴν αὐτὴν κλίcιν, οἷον λέβηc λέβητοc λέβειc, πένηc πένητοc πένειc, ἀφανήc ἀφανέοc ἀφανείc, εὐγενήc εὐγενέοc εὐγενείc· ἰδοὺ τούτων πάντων οἱ Βοιωτοὶ τὴν τελευταίαν cυλλαβὴν διὰ τῆc ει διφθόγγου ποιοῦcι καὶ φυλάττουcι τὴν αὐτὴν κλίcιν. Ἀποροῦcι δέ τινεc λέγοντεc, εἰ ἄρα τὰ
203 g εἰc ειc ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν διὰ τοῦ ντ κλίνονται, ὡc εἴρηται, οἷον χαρίειc χαρίεντοc, τιμήειc τιμήεντοc, πῶc τὸ οὐδείc οὐδενόc οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ; Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔcτι τοῦτο ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν, οὐδὲ ἔcτι γὰρ μία λέξιc ἀλλὰ δύο· ἔcτι γὰρ τὸ δείc ὄνομα, ὅπερ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** καθαροῦ *om* NC ‖ **6** καὶ μετ.] καὶ τῶν μετ. NC, καὶ τῶν εἰc ωc μετ. VP ‖ **8** ὑποδεδιῶτοc NC | ἀραρὼc ἀραρότοc V, ἀβρὼc ἀβρῶτοc NC, ἀβρὸc ἀβρότοc P ‖ **12** εἰ ἐγένετο οὖν] εἰ ἐγένετο NC, καὶ ἐγένετο V, καὶ εἰ ἐγένετο P ‖ **14** οὖν *om* NC ‖ **19** δέν *om* NC ‖ **25** καὶ *om* NC ‖ **33** ἀφανέοc VP, ἀφανοῦc NC | εὐγενέοc VP, εὐγενοῦc NC

ἰσοδυναμεῖ τῷ τίς, καὶ ἡ οὔ ἀπόφασις, καὶ λοιπὸν εὐλόγως ἡ κλίσις τοῦ δείς δενός ἐφυλάχθη· ὥσπερ γὰρ τῷ Ὅμηρος ὀνόματι ἤ τινι τοιούτῳ συντάττοντες τὴν οὔ ἀπόφασιν φυλάττομεν τὴν αὐτὴν κλίσιν, οἷον οὐχ Ὅμηρος οὐχ Ὁμήρου οὐχ Ὁμήρῳ οὐχ Ὅμηρον, οὕτω καὶ ἐνταῦθα προσελθοῦσα ἡ οὔ ἀπόφασις τῷ δείς δενός τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐφύλαξεν, οἷον οὐδείς οὐδενός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς εις λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα κοινολεκτούμενα βαρύνεσθαι θέλουσιν, οἷον χαρίεις τιμήεις φθογγήεις δαφνήεις αὐδήεις· πρόσκειται «ὀνόματα» πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μετοχῶν, αἱ γὰρ μετοχαὶ ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον τυφθείς δαρείς νυγείς· πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ κτείς ὀξυνόμενον· πρόσκειται «κοινολεκτούμενα», ἐπειδὴ τὸ εὐγενής καὶ εὐσεβής καὶ τὰ ὅμοια οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου προφέρονται, καὶ ἰδοὺ ταῦτα ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον. Θέλουσι δὲ τὰ εἰς εις λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα κοινολεκτούμενα καθαρὰν ἔχειν τὴν ει δίφθογγον, τουτέστι μὴ ἔχουσαν σύμφωνον προηγούμενον, οἷον χαρίεις ἀνεμόεις ὑδατόεις τιμήεις δαφνήεις ἀστερόεις φθογγήεις· πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ κτείς, τοῦτο γὰρ ἔχει προηγούμενον τῆς ει διφθόγγου σύμφωνον, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν· πρόσκειται «ὀνόματα» διὰ τὸ τυφθείς καὶ δαρείς, ταῦτα γὰρ ἔχουσι προηγούμενον τῆς ει διφθόγγου σύμφωνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὀνόματα ἀλλὰ μετοχαί· πρόσκειται «κοινολεκτούμενα», ἐπειδὴ τὸ Λάχης καὶ τὸ πένης οἱ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου προφέρονται Λάχεις καὶ πένεις λέγοντες, καὶ ἰδοὺ ταῦτα ἔχουσι πρὸ τῆς ει διφθόγγου σύμφωνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κοινολεκτούμενα. Οὐ θέλουσι δὲ παραλήγεσθαι τῷ ι, ἀλλ' ἢ τῷ ει, ὡς ἐπὶ τοῦ τιμήεις ἑρσήεις, ἢ τῷ ο, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνεμόεις δροσόεις, ἢ τῷ 304 g α, ὡς ἐπὶ τοῦ σκιάεις, ἢ τῷ ω, ὡς ἐπὶ τοῦ κητώεις ἐρώεις, ὅθεν τὸ χαριτόεις ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ χαρίεις παραληγόμενον τῷ ο. Καὶ ἐξ ἄλλου δὲ κανόνος δείκνυται τὸ χαριτόεις ἀναλογώτερον τοῦ χαρίεις· τὰ γὰρ εἰς εις λήγοντα ἔχοντα θηλυκὸν ἀποβολῇ τῆς ει διφθόγγου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὴν γενικὴν τοῦ θηλυκοῦ ἀποτελεῖ, οὐ μὴν τὴν εὐθεῖαν, οἷον δαφνήεις δάφνης, ἡ δάφνη γὰρ τῆς δάφνης, τιμήεις τιμῆς, ἡ τιμή γὰρ τῆς τιμῆς, φθογγήεις φθογγῆς, ἡ φθογγή γὰρ τῆς φθογγῆς, αὐδήεις αὐδῆς, ἡ αὐδή γὰρ τῆς αὐδῆς, λαχνήεις λάχνης, ἡ λάχνη γὰρ τῆς λάχνης, φωνήεις φωνῆς, ἡ φωνή γὰρ τῆς φωνῆς, σκιάεις σκιᾶς, ἡ σκιά γὰρ τῆς σκιᾶς· τὸ γὰρ σκιόεις ἀπὸ τοῦ σκιάεις ἐγένετο κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς τὸ ο· πρόσκειται «ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον» διὰ τὸ δροσόεις δρόσος, τοῦτο γὰρ τὴν εὐθεῖαν τοῦ θηλυκοῦ ἐποίησεν, οὐ μὴν τὴν γενικήν· τὸ ἀνεμόεις τὴν ἄνεμος εὐθεῖαν ποιοῦν καὶ οὐ τὴν γενικὴν οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ ποιεῖ θηλυκὸν ἀλλ' ἀρσενικόν, τὸ γὰρ ἄνεμος ἀρσενικόν ἐστιν·

[Discr. scr. ex NCVP] **9** φθογγήεις *om* NC ‖ **12** καὶ τὰ ὅμοια *om* NC ‖ **23** Λάχεις καὶ πένεις] λάχης καὶ πένης N ‖ **27** ἐρώεις *om* VP ‖ **30** *ante* θηλυκὸν *desiderari* πρωτότυπον *monet Egenolffus* ‖ **37** διὰ τὸ *om* N

εἰ ἄρα οὖν τὸ μὲν χαριτόεις ἀποβολῇ τῆς $\overline{ει}$ διφθόγγου τὴν γενικὴν τοῦ θηλυκοῦ ποιεῖ, τὸ δὲ χαρίεις ἀποβάλλον τὴν $\overline{ει}$ δίφθογγον οὐ ποιεῖ τὴν γενικὴν τοῦ θηλυκοῦ ἀλλὰ τὴν εὐθεῖαν, χάρις γάρ, δηλονότι τὸ χαριτόεις ἀναλογώτερόν ἐсτι τοῦ χαρίεις. Παραφυλαττόμεθα δὲ παρὰ τῷ Πινδάρῳ ⟨Ol. 5, 54⟩ τὴν αἰτιατικὴν λεγομένην ὑγίεντα, ὡс ἀπὸ εὐθείας γάρ ἐсτι παραληγομένης δηλονότι τῷ $\overline{ι}$, ὡс ἀπὸ τοῦ ὑγίεις.

Τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίει καὶ ὦ χαρίεν. Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι διχῶс λέγεται ἡ κλητική, οἷον ὦ χαρίει καὶ ὦ χαρίεν· ἰсτέον δὲ ὅτι οὐ μόνον διχῶс λέγεται ἀλλὰ καὶ τριχῶс· λέγεται γὰρ καὶ ὦ χαρίεις ὁμοφώνωс τῇ εὐθείᾳ ἀττικῶс, οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰс αὐτὰс ἔχουсιν ὀρθὰс καὶ κλητικάс, οἷον ὁ Αἴαс ὦ Αἴαс, ὁ κοχλίαс ὦ κοχλίαс. Τὸ δὲ ὦ χαρίει κανονίζεται τοῦτον τὸν τρόπον· τὰ εἰс $\overline{с}$ λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ $\overline{с}$ τὴν κλητικὴν ποιοῦсιν, οἷον ὁ Ζεύс ὦ Ζεῦ, ὁ Πηλεύс ὦ Πηλεῦ, ὁ Ἀχιλλεύс ὦ Ἀχιλλεῦ, ὁ παῖс 205 g ὦ παῖ, ὁ βοῦс ὦ βοῦ, ὁ νοῦс ὦ νοῦ· οὕτωс οὖν καὶ ὁ χαρίεις ὦ χαρίει καὶ ὁ τιμήεις ὦ τιμήει· δεῖ προсθεῖναι «κοινολεκτούμενα» διὰ τὰ Αἰολικά· οἱ γὰρ Αἰολεῖс τὸ τάλαс τάλαιс λέγουсι καὶ τὸ Θόαс Θόαιс καὶ τὸ μέλαс μέλαιс· καὶ ἰδοὺ ταῦτα εἰс $\overline{с}$ λήγουсι μετὰ διφθόγγου καὶ ὅμωс οὐ ποιοῦсι τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ $\overline{с}$, οὐδὲ γὰρ λέγομεν ὦ τάλαι καὶ ὦ μέλαι καὶ ὦ Θόαι, ἀλλ' ὦ τάλαν καὶ ὦ Θόαν καὶ ὦ μέλαν, τῷ ἀπὸ τῆс γενικῆс κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶсα γενικὴ διὰ τοῦ $\overline{ντ}$ κλινομένη ἀποβολῇ τῆс $\overline{τοс}$ ποιεῖ τὴν κλητικήν, εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, οἷον Αἴαντοс Αἶαν, Δρύαντοс Δρύαν, Ξενοφῶντοс Ξενοφῶν, Κάλχαντοс Κάλχαν· οὕτωс οὖν καὶ Θόαντοс Θόαν καὶ μέλαντοс μέλαν καὶ τάλαντοс τάλαν· τὸ γὰρ τάλανοс καὶ μέλανοс ἀποβολῇ τοῦ $\overline{τ}$ γεγόναсιν. Δεῖ προсθεῖναι «χωρὶс τῶν μετοχῶν καὶ τῶν μετοχικῶν καὶ τῶν οὐδετέρων», «τῶν μετοχῶν» μὲν διὰ τὸ τυφθείс δαρείс νυγείс, ταῦτα γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχουсιν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν καὶ οὐ ποιοῦсι τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ $\overline{с}$, «τῶν δὲ μετοχικῶν» διὰ τὸ ὀδούс ὀδόντοс, καὶ τοῦτο γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν· αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικὰ ὅταν περιττοсυλλάβωс κλίνωνται τὰс αὐτὰс ἔχουсιν ὀρθὰс καὶ κλητικάс, οἷον ὁ τύψαс τοῦ τύψαντοс ὦ τύψαс, ὁ γράψαс τοῦ γράψαντοс ὦ γράψαс, ὁ ἱμάс τοῦ ἱμάντοс ὦ ἱμάс, ὁ ἀνδριάс τοῦ ἀνδριάντοс ὦ ἀνδριάс· διατί δὲ πρόсκειται «ὅταν περιττοсυλλάβωс κλίνωνται», ἐν τῇ περὶ τοῦ Αἴαс διδαсκαλίᾳ μεμαθήκαμεν· «χωρὶс δὲ τῶν οὐδετέρων» πρόсκειται διὰ τὸ οὐс· ἐὰν γὰρ ὅλωс λάβωμεν αὐτοῦ τὴν κλίсιν, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικὴν τῷ λόγῳ τῶν οὐδετέρων· τὰ γὰρ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουсιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ βῆμα

[Discr. scr. ex NCVP] **8** λέγεται *om* N ‖ **9** χάριεν CVP; N *semper,* C *omnibus ceteris locis neutrum* χαρίεν *praebent,* VP *contra* χάριεν ‖ **11** ἔχουсιν N, εἰώθαсι ποιεῖν VP, ἔχουсιν εἰώθαсι ποιεῖν C ‖ **20** ὦ τάλαс N ‖ **21** τῆс *om* NC ‖ **22** εἰ μὴ VP, εἰ δὲ μὴ NC ‖ **29** *post* ὀδούс *add* τοῦ NC ‖ **35** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 130, 30* ‖ **37** κλίсιν VP, κλητικὴν NC | τῷ λόγῳ — οἷον (38) NCP, *om* V ‖ **38** ὀρθὴν καὶ κλητ. P, καὶ κλητ. καὶ ὀρθὴν NC

ὦ βῆμα, τὸ τεῖχος ὦ τεῖχος. Ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ πούς», τὴν αὐτὴν γὰρ ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ πούς ὦ πούς, καὶ οὐ ποιεῖ αὐτὴν ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄· «καὶ χωρὶς τοῦ εἷς»· τοῦ γὰρ εἷς οὐκ ἔστι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ϲ̄ ἡ κλητική, ἀλλ' οὐδ' ὅλως ἔχει τοῦτο κλητικήν. Λέγει γὰρ ὁ Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός, ὅτι τὰ ἀριθμητικὰ οὐκ ἔχουσι 206 g κλητικὰς διὰ τοιαύτην αἰτίαν· τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν σημασίαν, οἷον ἐὰν εἴπω τρεῖς ἢ τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ οὖν τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν σημασίαν, εἰκότως οὐκ ἔχουσι κλητικάς· τὰ γὰρ ἐπιμεριζόμενα οὐκ ἔχουσι κλητικάς, οἷον ἑκάτερος ἕκαστος ἕτερος ἄλλος, ἐπειδὴ ἡ κλητικὴ παρόντος προσώπου ἐστὶ παραστατική, οἷον ἄνθρωπε Σώκρατες, ὁ δὲ ἐπιμερισμὸς ἀπὸν πρόσωπον παρίστησιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Μηδεὶς δὲ οἰέσθω τὸ ἕν τὸ οὐδέτερον ὡς ἀπὸ τῆς ὦ ἕν κλητικῆς γεγενῆσθαι· ὡς γὰρ εἴρηται τὸ εἷς οὐκ ἔχει κλητικήν, ἀλλὰ κατὰ συνεκδρομὴν τῶν ἄλλων οὐδετέρων τῶν ἀπὸ τῶν εἰς εις ἐγένετο τὸ ἕν τὸ οὐδέτερον οὕτως· ὥσπερ γὰρ χαρίεις χαρίεν καὶ τιμήεις τιμῆεν, οὕτω καὶ εἷς ἕν. Δεῖ πάλιν προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «καὶ χωρὶς τοῦ κτείς κτενός καὶ κλείς κλειδός»· ταῦτα γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ κτείς ὦ κτείς, ἡ κλείς ὦ κλείς. Ἰστέον δὲ ὅτι καθόλου τὰ εἰς ϲ̄ λήγοντα μονοσύλλαβα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικὴν χωρὶς τοῦ Ζεύς, τούτου γὰρ ἡ κλητικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ϲ̄ ἐστίν, οἷον ὦ Ζεῦ· ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, ὁ Κρής ὦ Κρής, ὁ Τρώς ὦ Τρώς, ὁ δμώς ὦ δμώς, ὁ πούς ὦ πούς, ἡ δαίς ὦ δαίς (σημαίνει δὲ τὴν εὐωχίαν), ὁ κίς ὦ κίς (σημαίνει δὲ τὸν σκώληκα), ὁ λίς ὦ λίς (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα), ἡ κλείς ὦ κλείς, ὁ κτείς ὦ κτείς· ταῦτα γὰρ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν δὲ σύνθετα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ἡ ἀντίκλεις ὦ ἀντίκλεις, ὁ ὁμόδαις ὦ ὁμόδαις (ὁ ὁμοῦ εὐωχούμενος), ὁ Οἰδίπους ὦ Οἰδίπους. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Οἰδίπους ὅταν μὲν κλιθῇ διὰ τοῦ δος, οἷον Οἰδίπους Οἰδίποδος, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον Οἰδίπους ὦ Οἰδίπους, ὅταν δὲ ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ ποιῇ τὴν γενικὴν ἀττικῶς, οἷον ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίπου, τότε καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ ποιεῖ, οἷον ὁ Οἰδίπους ὦ Οἰδίπου. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί τὸ Οἰδίπους ὅταν μὲν κλιθῇ διὰ τοῦ δος, οἷον Οἰδίποδος, 207 g τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ Οἰδίπους ὦ Οἰδίπους, ὅταν δὲ ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ ποιῇ τὴν γενικὴν ἀττικῶς, οἷον τοῦ Οἰδίπου, τότε καὶ τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ ϲ̄ ποιεῖ, οἷον ὁ Οἰδίπους ὦ Οἰδίπου. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι εὐλόγως τοῦτο γίνεται, ἐπειδὴ ἡνίκα μὲν διὰ τοῦ δος κλίνεται τὸ Οἰδίπους, τὴν κλίσιν τοῦ πούς φυλάττει

[Discr. scr. ex NCVP] **1** τοῦ ποῦς N ‖ **20** δὲ *om* NC ‖ **23** τοῦ ϲ̄ *om* NC ‖ **25** ὁ δαίς NC ‖ **26** ὁ κλείς NC ‖ **29** ὁ ἀντίκλεις NC ‖ **30** εὐοχούμενος NC ‖ **31** μὲν *om* NC ‖ **32** ποιῇ b (*p. 1404*), ποιεῖ NC, πλήσῃ VP ‖ **37** ποιεῖ NC ‖ **38** *post* Οἰδίπους *add* τοῦ Οἰδίπου N

κατὰ τὰς ἑξῆς πτώσεις, οἷον πούς ποδός καὶ Οἰδίπους Οἰδίποδος· τούτου οὖν χάριν καὶ κατὰ τὴν κλητικὴν τὴν κλίσιν τοῦ πούς φυλάττει καὶ ὁμοίως αὐτῷ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, καὶ ὥσπερ ὦ πούς ὁμοίως καὶ ὦ Οἰδίπους· ἡνίκα δὲ ἀποβολῇ τοῦ ͞ϲ ποιεῖ τὴν γενικὴν ἀττικῶς, οἷον ὁ Οἰδίπους τοῦ Οἰδίπου, ἐπειδὴ οὐ φυλάττει τὴν κλίσιν τοῦ πούς κατὰ τὰς ἑξῆς πτώσεις, τούτου χάριν οὔτε κατὰ τὴν κλητικὴν φυλάττει αὐτὴν ἀλλʼ ἀποβολῇ τοῦ ͞ϲ ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον ὦ Οἰδίπου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἀνωτέρω «μονοσύλλαβα» ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι τὰ εἰς ͞ϲ λήγοντα μονοσύλλαβα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, διὰ τὸ ὁ Πηλεύς ὦ Πηλεῦ· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ͞ϲ ποιεῖ τὴν κλητικήν, ἀλλʼ οὐκ ἔστι μονοσύλλαβον· πρόσκειται «ὀξύτονα» διὰ τὸ ὁ βοῦς ὦ βοῦ· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ ͞ϲ ποιεῖ τὴν κλητικὴν μονοσύλλαβον ὄν, ἀλλʼ οὐκ ἔστιν ὀξύτονον ἀλλὰ περισπώμενον.

Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ὦ χαρίει· τὸ δὲ ὦ χαρίεν διαφόρως κανονίζεται, πρῶτον μὲν ὅτι πᾶσα γενικὴ διὰ τοῦ ͞ν͞τ κλινομένη ἀποβολῇ τῆς ͞τ͞ο͞ϲ ποιεῖ τὴν κλητικήν, εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγοιτο, οἷον Αἴαντος Αἶαν, Θόαντος Θόαν· οὕτως οὖν καὶ τὸ χαρίεις χαρίεντος ὦ χαρίεν· περὶ γὰρ τῶν σεσημειωμένων εἴπομεν ἐν τῇ κλητικῇ τοῦ Αἴας· δεύτερον δὲ ὅτι πᾶν ὄνομα οὐδέτερον ⟦παρεσχηματισμένον ἀρσενικῷ, εἰ μὲν⟧ ἰσοσυλλάβως κλίνοιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ⟦ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ⟧, ⟨οἷον ὁ καλός⟩ τοῦ καλοῦ τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, ὁ σοφός τοῦ σοφοῦ τὸν σοφόν καὶ τὸ σοφόν, ⟨ὁ εὔγηρως τοῦ εὔγηρω⟩ ⟦τὸν εὔγηρων καὶ τὸ
208 g εὔγηρων⟧, ὁ κάλλιστος τοῦ καλλίστου τὸν κάλλιστον καὶ τὸ κάλλιστον, εἰ δὲ ⟦περιττοσυλλάβως⟧ κλίνοιτο, τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ ὁμοφωνεῖ, οἷον ⟦ὁ σώφρων τοῦ σώφρονος⟧ ὦ σῶφρον καὶ τὸ σῶφρον, ὁ ἄρσην τοῦ ἄρσενος ὦ ἄρσεν ⟦καὶ τὸ ἄρσεν⟧, ⟨ὁ ταχύς⟩ τοῦ ταχέος ὦ ταχύ καὶ τὸ ταχύ· εἰ οὖν τοῦ χαρίεις ⟦χαρίεντος χαρίεν⟧ ἐστὶ τὸ οὐδέτερον, δηλονότι καὶ ἡ κλητικὴ ὦ χαρίεν, ⟦ἵνα ὁμοφωνήσῃ⟧ τῷ οὐδετέρῳ· ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ⟦χάριεν προπαροξυνόμενον⟧ οὐκ ἔστιν ὄνομα ἀλλʼ ἐπίρρημα, ἀντὶ γὰρ τοῦ χα⟦ριέντως. Πρόσκειται «πᾶν ὄνο⟧μα οὐδέτερον» διὰ τὴν ἐκεῖνος καὶ αὐτός καὶ οὗτος ⟦ἀντωνυμίας· αὗται γὰρ ἰσοσυλλάβως⟧ κλινόμεναι οὐκ ἔχουσι τὸ οὐδέτερον ὁμόφωνον ⟦τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρσενικοῦ· ἡ μὲν γὰρ⟧ αἰτιατικὴ τοῦ ἀρσενικοῦ ἐκεῖνον καὶ αὐτόν ⟦καὶ τοῦτον ἐστὶ μετὰ τοῦ ͞ν, τὸ δὲ⟧ οὐδέτερον ἐκεῖνο καὶ αὐτό καὶ τοῦτο ἐστὶ χωρὶς ⟦τοῦ ͞ν· καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τῇ⟧ περὶ ἀντωνυμιῶν διδασκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα.

[Discr. scr. ex NCVP] **1** κατὰ VP, καὶ εἰς NC ‖ **2** οὖν *om* NC ‖ **15** *post* χαρίει *add* πράξις λ͞θ P ‖ **19** εἴπομεν VP, ἔχομεν NC ‖ **20** ὄνομα] ὅμα N | οὐδ. ὄν. *traic.* NC | *verba quibus* VP *lacunas in* NC *usque ad p. 212, 21 exstantes explent his uncis* ⟦ ⟧ *sunt inclusa; quae autem ipse supplevi, his uncis* ⟨ ⟩ *ut fieri solet sunt circumdata* ‖ **22** τὸν σοφόν *om* N ‖ **25** εἰ] ἐὰν NC ‖ **26** ὦ σώφρων N ‖ **27** ὦ ἄρσην N ‖ **32** *ante* διὰ *add* δὲ N

Τὼ χαρίεντε, τοῖν χαριέντοιν, ⟨ὦ χαρίεντε⟩. Οἱ χαρίεντεc, τῶν χαριέντων, τοῖc χαρίειcι ⟦καὶ χαρίεcιν. Ἰcτέον ὅτι⟧ διχῶc λέγεται τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, ⟦οἷον τοῖc χαρίειcι καὶ τοῖc χαρίεcιν⟧, ὅτι πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουcα πρὸ τοῦ ι̅ δεχομένη τὸ c̅ καὶ ἀποβάλλουcα τὰ μὴ δυνάμενα cὺν αὐτῷ ἀκουcθῆναι cτοιχεῖα τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφεϊ ὄφεcι, πόλεϊ πόλεcι, Πλάτωνι Πλάτωcι, ⟦Πάριδι Πάριcιν, Ἕκτορι Ἕκτορcιν· οὕτωc οὖν καὶ χαρίεντι χαρίεcι, προcελθόντοc τοῦ c̅ καὶ ἀποβληθέντων τῶν μὴ δυναμένων cὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι cτοιχείων, τοῦ τε ν̅ καὶ τοῦ τ̅. Λέγουcι δέ τινεc, ὅτι δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τῶν εἰc ευc»· ἔcτι γὰρ Ἀχιλλέϊ καὶ Πηλέϊ, καὶ ἰδοὺ ταῦτα οὐ ποιοῦcι προcθέcει τοῦ c̅ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν Ἀχιλλέcι καὶ Πηλέcιν ἀλλὰ Ἀχιλλεῦcι καὶ Πηλεῦcι· πρὸc οὓc ἔcτιν εἰπεῖν, ὅτι ταῦτα ἐκ τῆc εὐθείαc τῶν ἑνικῶν κανονίζονται προcθέcει τοῦ ι̅· τότε δὲ κανονίζομεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἐκ τῆc εὐθείαc τῶν ἑνικῶν, ἡνίκα μὴ δύναται κανονιcθῆναι ἐκ τῆc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν. Τοῖc δὲ χαρίειcι φαμὲν τῷ λόγῳ τῆc εὐθείαc, ὅτι πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰc c̅ λήγουcα μετὰ μακρᾶc περιττοcυλλάβωc κλινομένη καὶ μὴ cυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προcθέcει τοῦ ι̅ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαc Αἴαντοc Αἴαcιν· οὕτωc οὖν καὶ χαρίειc χαρίεντοc χαρίειcι⟧· ποῖον δὲ ἀναλογώτερόν ἐcτιν, εἴτε τὸ χαρίειcιν εἴτε τὸ χαρίεcιν, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθηcόμεθα. Ἰcτέον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸc ἐν τῷ περὶ τοῦ ὕδωρ μονοβίβλῳ, ὡc οὐ δεῖ διὰ τῶν δύο cc τὰc τοιαύταc δοτικὰc προφέρεcθαι ἀλλὰ δι' ἑνόc, οἷον χαρίεcι τιμήεcιν, ὥcπερ Πλάτωcι Πάριcι Δημοcθένεcι. Τοὺc χαρίενταc, ὦ χαρίεντεc. Ἐν οἷc cὺν θεῷ ἡ πρᾶξιc.

Κανὼν ι'.

Ὁ Πηλεύc τοῦ Πηλέοc κοινῶc καὶ Πηλῆοc ἰωνικῶc καὶ Πηλέωc ἀττικῶc.

Ἀκολούθωc μετὰ τὰ εἰc ε̅ι̅c̅ ἔρχεται ἐπὶ τὰ εἰc ε̅υ̅c̅, τὸ γὰρ υ̅ φω-

[Discr. scr. ex NCVP] **1** *ante* Τὼ *add* ⟨ἡ εὐθεῖα⟩ τῶν δυϊκῶν NC | *ante* Οἱ *add* ⟨ἡ εὐθεῖα τῶν⟩ πληθυντικῶν NC ‖ **6** αὐτῷ] αὐτῇ NVP (C *om*) ‖ **7** Πλάτωνι — χαρίειcι (**21**) VP, *novem linearum vacuum spatium* N, C *autem haec praebet* (*linea perpendicularis initium versus significat*): πλάτωνι πλάτωcι ... | καὶ ἀποβληθέντων τῶν ... | καὶ τοῦ τ̅. λέγουcι δὲ ... | ἀχιλλέωc ἀχιλλ ... | προcθέcει ... | πόλεcι, ἀλ ... | ἐκ τῆc εὐθείαc ... | τότε δὲ κανο ... | ἡνίκα οὐδὲ ... | δύναται ... | τῶν ἑνικῶν ... | μετὰ ... | θέc ... | βηcι ... ‖ **10** τοῦ *ante* τ̅ *om* VP ‖ **11** ἀχιλέϊ VP ‖ **13** ἀχιλέcι VP ‖ **14** κανονίζεται VP ‖ **16** ἑνικῶν] πληθυντικῶν VP | δοτικῆc] εὐθείαc VP ‖ **20** οἷον P, *om* V ‖ **21** δὲ *om* N ‖ **22** χαρίεcιν VP, χαρίεccι NC | *ante* Ἡρωδ. *add* τοῦ NC ‖ **23** ἐν — μονοβίβλῳ *om* V | περὶ — ὕδωρ *om* P | *ante* ὕδωρ *add* ἡδὺ NC, *quod del.* *Lehrsius* (*Herod. 422*) *probante Lentzio in praef. ad Herod. p. CIX* ‖ **25** Πάρεcι NC ‖ **28** τοῦ Πηλέοc — ἀττικῶc (**29**) *om* NC

νῆεν μετὰ τὸ ῑ ἐcτίν, καὶ λέγει ὅτι τὰ εἰc ευc διὰ τοῦ εοc κλίνονται, οἷον Οἰνεύc Οἰνέοc, Τυδεύc Τυδέοc, Θηcεύc Θηcέοc, Ἀχιλ-
209 g λεύc Ἀχιλλέοc, Πηλεύc Πηλέοc· οἱ Ἀττικοὶ δὲ τῆc γενικῆc ταύτηc τρέπουcι τὸ ο̄ εἰc ω̄, οἷον Οἰνέωc Τυδέωc Θηcέωc Ἀχιλλέωc Πηλέωc. Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ εἰc ευc λήγοντα ὀνόματα ἀρcενικά, εἴτε μονοcύλλαβα εἴτε ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν, πάντα ὀξύτονά εἰcιν· εἰcὶ δὲ δηλονότι κοινολεκτούμενα, οἷον Ἀχιλλεύc Ἀτρεύc Πηλεύc Θηcεύc βαcιλεύc ἱερεύc Ζεύc Φλεύc (ὁ Διόνυcοc) Νεύc (ὄνομα ποταμοῦ) Δνεύc (ὄνομα πόλεωc ἐν Λυκίᾳ ἔνθα ἀνετράφη ἡ Χίμαιρα) cεύc (ὁ cκώληξ)· ταῦτα δέ, φημὶ δὴ τὸ Φλεύc καὶ Νεύc καὶ Δνεύc, οὐδὲ cυνήθη εἰcὶ τοῖc Ἕλληcι, τὸ δὲ cεύc οὐδὲ εὕρηται ἐν χρήcει κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ κατὰ τὰc πλαγίουc. Πρόcκειται «δηλονότι κοινολεκτούμενα» διὰ τὰ Αἰολικά, οἱ γὰρ Αἰολεῖc βαρυτόνωc λέγουcιν Ἀχίλλευc Πήλευc Ἄτρευc· τοιοῦτον δέ ἐcτι καὶ τὸ Ἄρευc Αἰολικὸν ὄν, οἱ γὰρ Αἰολεῖc τὸ Ἄρηc Ἄρευc λέγουcιν· πρόcκειται «ἀρcενικά» διὰ τὸ νεῦc καὶ γρεῦc, ταῦτα γὰρ περιcπῶνται, ἀλλ᾽ οὐκ εἰcὶν ἀρcενικὰ ἀλλὰ θηλυκά, νεῦc δέ ἐcτιν ἡ ναῦc καὶ γρεῦc ἡ γραῦc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ εἰc ευc λήγοντα πέντε κλίcειc ἐπιδέχονται, διὰ τοῦ ε̄ καὶ ο̄ κοινῶc, οἷον Ἀχιλλέοc βαcιλέοc· διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶc, οἷον Ἀχιλλέωc βαcιλέωc· διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ παρὰ τοῖc ἀρχαίοιc Ἴωcιν, οἷον Ἀχιλλῆοc βαcιλῆοc, ὁμοίωc δὲ καὶ παρὰ τοῖc ἀρχαίοιc Αἰολεῦcιν, ἀλλ᾽ οἱ Αἰολεῖc προπαροξύνουcιν, Ἀχίλληοc βαcίληοc λέγοντεc· παρὰ δὲ τοῖc νεωτέροιc Ἴωcι διὰ τῆc ει διφθόγγου καὶ τοῦ ο̄, οἷον Ἀχιλλεῖοc βαcιλεῖοc, ὁμοίωc δὲ καὶ παρὰ τοῖc νεωτέροιc Αἰολεῦcιν, ἀλλὰ πάλιν οἱ Αἰολεῖc προπαροξύνουcιν, Ἀχίλλειοc βαcίλειοc λέγοντεc. Ἰcτέον δὲ ὅτι τινὲc ἐνόμιcαν παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ ⟨Β 517⟩ αὐτὰρ Φωκήων διὰ τῆc ει διφθόγγου γράφεcθαι κατὰ τοὺc νεωτέρουc Ἴωναc, οὐκ ἔcτι δὲ εἰ μὴ τὰ διὰ τοῦ η̄ κατὰ τοὺc παλαιοὺc Ἴωναc, οἷc cυνεχῶc κέχρηται ὁ ποιητήc, οἷον ⟨Α 1⟩ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆοc, ⟨Α 392⟩ κούρην Βριcῆοc, τήν μοι δόcαν υἷεc Ἀχαιῶν. Παρὰ δὲ τοῖc Βοιωτοῖc
210 g διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄ γίνεται ἡ γενική, οἷον Ἀχιλλίοc βαcιλίοc· τοιοῦτόν ἐcτι καὶ τὸ Ζεύc βοιωτικῶc γινόμενον κατὰ τὴν γενικὴν Διόc διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄, τὸ γὰρ ζ̄ εἰc τὸ δ̄ τρέπουcιν οἱ Βοιωτοί, οἷον Ζῆθοc Δῆθοc, οὕτωc οὖν καὶ Ζεύc Δεύc, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Δεύc ἐγένετο ἡ γενικὴ διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄ βοιωτικῶc Διόc, τὸ γὰρ κοινολεκτούμενον, λέγω δὴ τὸ Ζεύc, οὐ κλίνεται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· πᾶν ὄνομα μονοcύλλαβον εἰc c̄ λῆγον ὀξύτονον καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ οc κλινόμενον τὸν χρόνον τῆc εὐθείαc θέλει φυλάττειν καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Τρώc Τρωόc, δμώc

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** τὸ ῑ VP, τοῦ ῑ NC | κλίνονται NC, κλίνεται VP ‖ **5** ὀνόματα *om* VP ‖ **16** γὰρ VP, δὲ NC ‖ **18** *post* ευc *add* ταῦτα NC ‖ **19** ε̄ καὶ ο̄ VP, εο NC | Ἀχιλέοc N ‖ **20** Ἴωcιν — ἀρχαίοιc (**21**) *om* N ‖ **23** τοῦ *ante* ο̄ *om* NC ‖ **26** αὐτὰρ VP, ἀτὰρ NC ‖ **28** τὰ *om* NC ‖ **29** Πηληϊάδεο N | Ἀχιλλῆοc NC ‖ **30** Βρηcῆοc N ‖ **31** ο̄] ω̄ N ‖ **37** ὀξύτονον] ὀξύτονον ὂν NC, ὀξυνόμενον VP | καὶ διὰ VP, ἢ διὰ C, διὰ N

δμωόϲ, κίϲ κιόϲ, λίϲ λιόϲ. Πρόϲκειται «μονοϲύλλαβον» διὰ τὸ Ἀχιλλεύϲ Ἀχιλλέωϲ, τοῦτο γὰρ ὀξύτονον ὂν οὐκ ἐφύλαξε τὸν χρόνον τῆϲ εὐθείαϲ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐκ ἔϲτι μονοϲύλλαβον· πρόϲκειται «εἰϲ ϲ̄ λῆγον» διὰ τὸ φρήν φρενόϲ, τοῦτο γὰρ μονοϲύλλαβον ὂν καὶ ὀξύτονον οὐκ ἐφύλαξε τὸν χρόνον τῆϲ εὐθείαϲ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐ λήγει εἰϲ ϲ̄· πρόϲκειται «ὀξύτονον» διὰ τὸ βοῦϲ βοόϲ καὶ νεῦϲ νεόϲ καὶ γρεῦϲ γρεόϲ (νεῦϲ δέ ἐϲτιν ἡ ναῦϲ καὶ γρεῦϲ ἡ γραῦϲ), ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν χρόνον τῆϲ ἰδίαϲ εὐθείαϲ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐκ εἰϲὶν ὀξύτονα ἀλλὰ περιϲπώμενα· πρόϲκειται «διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅ κλινόμενον» διὰ τὸ Ζάϲ Ζαντόϲ, τοῦτο γὰρ οὐκ ἐφύλαξε τὸν χρόνον τῆϲ εὐθείαϲ ἐν τῇ γενικῇ, ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα φύϲει μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, ἡ δὲ γενικὴ θέϲει μακρόν, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅· ἔτι πρόϲκειται «διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅ κλινόμενον» διὰ τὸ πούϲ ποδόϲ καὶ κτείϲ κτενόϲ, ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν χρόνον τῆϲ εὐθείαϲ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐ κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅. Εἰ ἄρα οὖν τὸ Ζεύϲ εἰϲ ϲ̄ λήγει καὶ μονοϲύλλαβόν ἐϲτι καὶ ὀξύτονον καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ οϲ κλίνεται, ὀφείλει Ζευόϲ εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τῆϲ ευ διφθόγγου, ἵνα φυλάξῃ τὸν χρόνον τῆϲ εὐθείαϲ ἐν τῇ γενικῇ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰϲ ευϲ ἀποβάλλουϲι τὸ ῡ κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Πηλεύϲ Πηλέοϲ, Ἀχιλλεύϲ Ἀχιλλέοϲ, βαϲιλεύϲ βαϲιλέοϲ, Θηϲεύϲ Θηϲέοϲ, χωρὶϲ τοῦ Ἄρευϲ Ἄρευοϲ — τοῦτο γὰρ ἐφύλαξε τὸ ῡ παρὰ τοῖϲ Αἰολεῦϲιν, οἷον Ἄρευοϲ ϲτρατιωτέροιϲ, καὶ πάλιν τὸ γὰρ Ἄρευϊ καταθανεῖν καλόν, καὶ 211 g πάλιν μίξαντεϲ ἀλλήλοιϲιν Ἄρευα — τούτου χάριν ἠναγκάζετο Ζεόϲ εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ῡ· τούτων οὖν τῶν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν ἑνὸϲ ἀπαιτοῦντοϲ φυλάττεϲθαι τὸ ῡ κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τὸ φυλαχθῆναι τὸν χρόνον τῆϲ εὐθείαϲ, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀπαιτοῦντοϲ ἀποβάλλεϲθαι τὸ ῡ κατὰ τὴν γενικὴν τῷ λόγῳ τῶν εἰϲ ε̅υ̅ϲ̅, ἀπέλειψεν ἡ κοινὴ κλίϲιϲ καὶ παρειϲῆλθεν ἡ τῶν Βοιωτῶν κλίϲιϲ, οἷον Διόϲ Διί Δία, ὥϲπερ Ἀχιλλίοϲ Ἀχιλλίϊ Ἀχιλλία. Οὐ γάρ, ὡϲ νομίζουϲί τινεϲ, ἀπὸ τῆϲ Δίϲ εὐθείαϲ τῆϲ κειμένηϲ παρὰ τῷ Ῥίνθωνι ἐγένετο ἡ Διόϲ γενική, ὥϲπερ ἀπὸ τοῦ κίϲ κιόϲ (ϲημαίνει δὲ τὸν ϲκώληκα) καὶ ἀπὸ τοῦ λίϲ λιόϲ (ϲημαίνει δὲ τὸν λέοντα)· ἐκεῖνοϲ γὰρ ἐπλάϲατο τὴν Δίϲ εὐθεῖαν πρὸϲ τὴν Διόϲ γενικήν, ἵνα νομιϲθῇ ἀκόλουθοϲ εἶναι ἡ γενική· ὅτι γὰρ οὐ δύναται εἶναι ἡ Διόϲ γενικὴ ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ τῆϲ Δίϲ, εἴρηται ἐν τῇ περὶ τοῦ Πάριδοϲ διδαϲκαλίᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι τὰ εἰϲ ε̅υ̅ϲ̅ λήγοντα ἐὰν καθαρεῦον ἔχωϲι τὸ ε̄, τουτ-

---

[Discr. scr. ex NCVP] **1** μονοϲύλλαβα NC ‖ **4** ὀξύτονον NC, ὀξυνόμενον VP; *item v. 6* ‖ **7** νεῦϲ δέ ἐϲτιν — γραῦϲ CP, *om* VN ‖ **12** μακρόν *om* NC ‖ **15** λήγει VP, λῆγον NC ‖ **20** βαϲιλεύϲ *om* N ‖ **21** ϲτρατιωτέροιϲ NC, ϲτρατιωτέρουϲ VP ‖ **22** τὸ NC, τῷ VP ‖ **23** Ἄρευα NC, Ἄρευϊ V, χάρευεν P; *vide Alcaei fragm. 29–31 B⁴* ‖ **24** οὖν *om* N ‖ **25** ἀπητοῦντοϲ N ‖ **29** Ἀχιλλῖοϲ *etc. RMeister 1, 225 adn. 1* ‖ **35** εἴρηται] *cfr. p. 191, 22* | *post* διδαϲκαλίᾳ *add* πράξιϲ με P

έστι μὴ ἔχον προηγούμενον σύμφωνον, συναιροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν τὴν Ἀττικὴν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Ἐρετριεύς Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιεύς Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριεύς Στειριέως Στειριῶς, τοῦ ε̄ καὶ ω̄ εἰς τὸ ω̄ κιρναμένων, ὡς ποιέω ποιῶ, νοέω νοῶ· ἐὰν δὲ μὴ ἔχωσι καθαρεῦον τὸ ε̄, ἀλλ' ἔχῃ προηγούμενον σύμφωνον, οὐ γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν γενικὴν οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος Ἀχιλλέως, Πηλεύς Πηλέος Πηλέως, βασιλεύς βασιλέος βασιλέως· καὶ τὴν αἰτίαν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἡδέος διδασκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα.

Πρόσκειται «οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις», ἐπειδὴ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τοῖς Ἴωσι κρᾶσις γίνεται ἐπὶ τούτων κατὰ τὴν γενικὴν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν εῡ δίφθογγον, οἷον τοῦ Ὀδυσσέος τοῦ Ὀδυσσεῦς, ⟨ω 398⟩ Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, 212 g ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσέος τὴν χεῖρα ἐφίλησεν· καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέος τοῦ Ἰδομενεῦς, ⟨N 424⟩ Ἰδομενεῦς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέος οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμις. Διαφέρουσι δ' αὗται αἱ κατὰ διάλεκτον γενικαὶ τῶν ἰδίων εὐθειῶν, εἰ καὶ ὁμοφωνοῦσιν αὐταῖς, τῷ τόνῳ· αἱ μὲν γὰρ εὐθεῖαι αὐτῶν ὀξύνονται, οἷον Ὀδυσσεύς Ἰδομενεύς, αὗται δὲ αἱ κατὰ διάλεκτον γενικαὶ ὡς κατὰ κρᾶσιν γενόμεναι περισπῶνται, οἷον τοῦ Ὀδυσσέος τοῦ Ὀδυσσεῦς, τοῦ Ἰδομενέος τοῦ Ἰδομενεῦς· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιέω ποιῶ, νοέω νοῶ, πάϊς παῖς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς, εὐγενέος εὐγενοῦς. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν γενικῶν τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς̄ ποιοῦνται οἱ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν τοιαύτην κρᾶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων· ἰδοὺ γὰρ τὸ Ἔρεβος τοῦ Ἐρέβεος κατὰ κρᾶσιν Ἰωνικὴν ἢ Δωρικὴν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν εῡ δίφθογγον γίνεται Ἐρέβευς, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 368⟩ ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ Ἐρέβους. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ υἱεύς υἱέος οὐ γίνεται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ κατὰ τὴν γενικὴν ἀλλὰ φυλάττει τὸ ο̄· υἱεύς δέ ἐστιν ὁ υἱός.

Τῷ Πηλέϊ καὶ Πηλεῖ. Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Πηλέϊ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε̄ καὶ ῑ εἰς τὴν ει̅ δίφθογγον γίνεται Πηλεῖ, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐπὶ τοῦ νεῦς νεός νεΐ καὶ γρεῦς γρεός γρεΐ γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε̄ καὶ ῑ εἰς τὴν ει̅ δίφθογγον νεῖ καὶ γρεῖ. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐ δύναται γενέσθαι κατὰ συναίρεσιν ἡ δοτικὴ νεῖ καὶ γρεῖ διὰ τὴν αἰτίαν, ἣν ἔχομεν εἰπεῖν ἐν τῇ περὶ τοῦ βοῦς διδασκαλίᾳ, ἡνίκα ζητοῦμεν, διατί οὐ συναιρεῖται ἡ βοΐ δοτική· ἡ αὐτὴ γὰρ αἰτία καὶ ἐνταῦθα ἁρμόζει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀττικοὶ μόνῃ τῇ συνῃρημένῃ χρῶνται δοτικῇ ἐν

[Disch. sch. ex NCVP] 2 τὴν *om* N ‖ 3 Πειραιεύς — Στειριῶς *om* NC ‖ 5 ἔχει NC ‖ 7 Ἀχιλλέος, Πηλέος, βασιλέος *om* NCP, V *autem supra* ος *habet* ως, *plenis nominibus in* ως *omissis* ‖ 8 ἡδὺς NC ‖ 13 Ὀδυσσεὺς NCVP ; δὲ *om* NC ‖ 23 τῶν ἀπὸ *om* NC ‖ 28 ἐκ τοῦ *om* NC ‖ 32 κατὰ — Πηλεῖ (33) VP, Πηλεῖ κατὰ συν. γίνεται τοῦ ε̄ καὶ ῑ εἰς τὴν ει̅ δίφθ. NC

τοῖς τοιούτοις ὀνόμασιν, οὐ μὴν καὶ τῇ ἐντελεῖ, τῷ Πηλεῖ γὰρ καὶ τῷ βασιλεῖ λέγουσιν, οὐ μὴν καὶ τῷ Πηλέϊ καὶ τῷ βασιλέϊ.

Τὸν Πηλέα. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς Πηλέϊ δοτικῆς ἐγένετο τροπῇ 213 g τοῦ ῑ εἰς ᾱ, ὥσπερ Αἴαντι Αἴαντα, Θόαντι Θόαντα· ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ος λήγουσα ἔχουσα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν εἰς ᾱ ὁμόχρονον ἑαυτῇ ἔχει αὐτήν, οἷον Αἴαντος Αἴαντα, Θόαντος Θόαντα· ἰδοὺ ἐνταῦθα τὸ ᾱ βραχύ ἐστιν, ἐπειδὴ καὶ ἡ ος συλλαβὴ βραχεῖά ἐστιν· ὁμοίως Πηλέος Πηλέα, Ἀχιλλέος Ἀχιλλέα. Οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι ἐπειδὴ Πηλέως καὶ Ἀχιλλέως λέγουσι διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄, τούτου χάριν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς ᾱ μακρόν, ἵνα ἰσόχρονος γένηται ἡ αἰτιατικὴ τῇ ἰδίᾳ γενικῇ· καὶ πολλή ἐστιν ἡ χρῆσις τῆς τοιαύτης αἰτιατικῆς, ὡς ἔχομεν καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ ⟨545⟩ καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας, ἐξέτεινε γὰρ τὸ ᾱ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, εἰ ἄρα οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Πηλέα καὶ Ἀχιλλέα αἰτιατικῆς τὸ ᾱ ἐκτείνουσι πρὸς ἀναλογίαν τῆς διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ γενικῆς, ἤγουν τῆς Πηλέως καὶ Ἀχιλλέως, διὰ ποίαν αἰτίαν μὴ καὶ τῆς Πηλέϊ καὶ Ἀχιλλέϊ δοτικῆς τὸ ῑ ἐκτείνουσι πρὸς ἀναλογίαν τῆς γενικῆς; Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐ κέχρηνται οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τούτων τῇ ἐντελεῖ δοτικῇ ἀλλὰ τῇ συνῃρημένῃ, ἵνα ἀναγκασθῶσι πρὸς ἀναλογίαν τῆς γενικῆς ἐκτεῖναι τῆς δοτικῆς τὸ ῑ· τῇ συνῃρημένῃ δὲ κεχρημένοι αὐτὴν ἔχουσι μακράν, οἷον Πηλεῖ Ἀχιλλεῖ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ ἡμᾶς παραφυλάξασθαι καὶ ἄλλο, ὅτι ἐπὶ τῶν προειρημένων Ἀττικῶν τῶν γινομένων κατὰ συναλοιφὴν ἐν τῇ γενικῇ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ εἰς τὸ ω̄, οἷον τοῦ Ἐρετριέως τοῦ Ἐρετριῶς, τοῦ Πειραιέως τοῦ Πειραιῶς, τοῦ Στειριέως τοῦ Στειριῶς, οἱ Ἀθηναῖοι τὰς αἰτιατικὰς συναλείφοντες εἰς ᾱ μόνον ποιοῦσιν αὐτάς, οἷον τὸν Ἐρετριέα τὸν Ἐρετριᾶ, τὸν Πειραιέα τὸν Πειραιᾶ, τὸν Στειριέα τὸν Στειριᾶ, καὶ οὐκέτι καὶ εἰς η̄, καίτοι κανόνος ἡμῖν προειρημένου, ὅτι τὸ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ καὶ μακρὸν ᾱ κίρνανται. Ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι ἡνίκα μὲν προηγεῖται τοῦ ε̄ σύμφωνον, τότε τὸ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ μόνως κίρνανται, οἷον εὐσεβέα εὐσεβῆ, εὐγενέα εὐγενῆ, τείχεα τείχη, βέλεα βέλη, ἡνίκα δὲ προηγεῖταί φωνῆεν τοῦ ε̄, τότε τὸ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ καὶ εἰς ᾱ μακρὸν κίρ- 214 g νανταί, οἷον εὐφυέα εὐφυᾶ καὶ εὐφυῆ, ἀφυέα ἀφυᾶ καὶ ἀφυῆ, ὑγιέα ὑγιᾶ καὶ ὑγιῆ· ἐπὶ οὖν τοῦ Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιέα Πειραιᾶ καὶ Στειριέα Στειριᾶ εἰς ᾱ μόνον ἐγένετο ἡ κρᾶσις, οὐκέτι δὲ καὶ εἰς η̄, καίτοι φωνήεντος προηγουμένου τοῦ ε̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ τούτων εἰς ᾱ μόνως ἐγένετο ἡ κρᾶσις τοῦ ε̄ καὶ ᾱ, οὐκέτι δὲ καὶ εἰς η̄. Καὶ λέγουσί τινες

[Discr. scr. ex NÇVP] **2** Πηλέϊ *et* βασιλέϊ NC, Πηλῆϊ *et* βασιλῆϊ VP ‖ **4** δὲ *om* NC ‖ **12** μὴν VP, μὶν NC ‖ **16** καὶ *ante* τῆς *om* NÇ ‖ **24** τοῦ Πειρ. τοῦ Πειρ. *om* NC ‖ **25** τοῦ Στειρ. τοῦ Στειρ. *om* VP | συναλοίφοντες NC ‖ **27** τὸν Πειρ. τὸν Πειρ. *om* NC ‖ **29** κιρνᾶται NCVP | ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 174, 34* ‖ **36** *ad* τούτοις *in marg. add* πρ. νβ C

ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι ὃν τρόπον ἐν τῇ γενικῇ ἐποίηcαν τὴν κρᾶcιν οὐκ ἀπὸ τῆc κοινῆc γενικῆc τῆc διὰ τοῦ ε̄ καὶ ο̄, ἀλλ' ἀπὸ τῆc Ἀττικῆc τῆc διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄, οἷον Πειραιέωc Πειραιῶc, Ἐρετριέωc Ἐρετριῶc, Cτειριέωc Cτειριῶc, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ οὐκ ἀπὸ τῆc κοινῆc αἰτιατικῆc ἐποίηcαν τὴν κρᾶcιν, τουτέcτι τῆc ἐχούcηc τὸ ᾰ cυνεcταλμένον, ἀλλ' ἀπὸ τῆc αἰτιατικῆc τῆc ἐχούcηc τὸ ᾱ ἐκτεταμένον, καὶ λοιπὸν εὐλόγωc εἰc ᾱ μόνον ἐγένετο ἡ κρᾶcιc· τὰ γὰρ ἀναδεχόμενα κρᾶcιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰc η̄ καὶ εἰc ᾱ μακρόν, πρὸ τῆc κράcεωc cυνεcταλμένον ἔχουcι τὸ ᾱ, οἷον τὸν ὑγιέα, τὸν εὐφυέα· ἐπὶ τούτων δέ, φημὶ δὴ τοῦ Ἐρετριᾶ Πειραιᾶ Cτειριᾶ, ἐπεὶ τὸ ᾱ καὶ πρὸ τῆc κράcεωc μακρόν ἐcτιν, εἰκότωc εἰc ᾱ μόνωc γίνεται ἡ κρᾶcιc, οὐκέτι δὲ καὶ εἰc η̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι οὐκ ἔcτι καταναγκαcτικὸc οὗτοc ὁ λόγοc· πολλάκιc γὰρ εὑρίcκεται τὸ ε̄ καὶ ᾱ μακρὸν εἰc η̄ κιρνάμενα, ὡc ἐπὶ τοῦ Ἑρμέαc Ἑρμῆc, Cωcέαc Cωcῆc· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ε̄ καὶ ᾱ μακρὸν εἰc η̄ κίρνανται· τὸ γὰρ Ἑρμέαc καὶ Cωcέαc μακρὸν ἔχουcι τὸ ᾱ, ἐπειδή, ὡc ἐμάθομεν ἐν τοῖc προλαβοῦcι, τὰ εἰc ᾱc ἀρcενικὰ βαρύτονα μακρὸν ἔχουcι τὸ ᾱ, οἷον Αἴαc Θόαc κοχλίαc Αἰνείαc γίγαc Κάλχαc, χωρὶc τοῦ μέγαc τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ λᾶαc τοῦ προcηγορικοῦ καὶ τοῦ Αἶαc παρὰ τῷ Ἀλκμᾶνι· τί οὖν ἄτοπον καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιέα Πειραιᾶ καὶ Cτειριέα Cτειριᾶ, εἰ καὶ ἀπὸ τῆc Ἀττικῆc αἰτιατικῆc, φημὶ δὴ τῆc ἐχούcηc τὸ ᾱ ἐκτεταμένον, ἐγένετο ἡ κρᾶcιc, γενέcθαι καὶ εἰc 215 g η̄ τὴν κρᾶcιν; Κρεῖττον οὖν ἐcτιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιέα Πειραιᾶ καὶ Cτειριέα Cτειριᾶ οὐκ ἐγένετο εἰc η̄ ἡ κρᾶcιc ἀλλ' εἰc ᾱ μόνον, ἐπειδὴ τούτων ἡ κλητικὴ εἰc φωνῆεν λήγει, οἷον ὦ Ἐρετριεῦ καὶ ὦ Πειραιεῦ καὶ ὦ Cτειριεῦ· οὐδέποτε δὲ τῆc κλητικῆc εἰc φωνῆεν ληγούcηc ὀφείλει ἡ αἰτιατικὴ εἰc η̄ καταλήγειν οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖc Ἀθηναίοιc, οἷον ὦ Χρύcη τὸν Χρύcην, ὦ τοξότα τὸν τοξότην, ὦ Δημοcθένη ἀττικῶc καὶ τὸν Δημοcθένην ἀττικῶc μετὰ τοῦ ν̄· «παρ' ἡμῖν ἢ παρὰ τοῖc Ἀθηναίοιc» πρόcκειται, ἐπειδὴ παρὰ τοῖc Δωριεῦcιν εὑρίcκεται ἡ κλητικὴ εἰc φωνῆεν λήγουcα τῆc αἰτιατικῆc εἰc η̄ καταληγούcηc, οἷον ὦ Τυδεῦ καὶ τὸν Τυδῆ, ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Δ 384⟩ ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ

[Discr. scr. ex NCVP] **1** ἐν τῇ γενικῇ *om* NC | τὴν *ante* κρᾶcιν *om* NC ‖ **3** Πειρεαίωc Πειρεῶc N ‖ **4** καὶ *om* NC ‖ **6** cυνεcταλμένον — ἐχούcηc τὸ ᾱ *om* NC ‖ **8** *post* εἰc η̄ *unus* C *add* ἢ εἰc ᾱ, *unde EHiller, Ann. Phil. 1871 p. 628 coniecit*: εἰc η̄ ἢ εἰc η̄ καὶ εἰc ᾱ μακρὸν ‖ **10** δὲ VP, οὖν NC | *post* Cτειριᾶ *add*: εἰc ᾱ μόνωc ἐγένετο ἡ κρᾶcιc. τὰ γὰρ ἀναδεχόμενα κρᾶcιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰc η̄ καὶ ᾱ μακρὸν πρὸ τῆc κράcεωc cυνεcταλμένον ἔχουcι τὸ ᾱ NC; *quae verba ex eis quae antecedunt male repetita et a Gaisfordio mire perversa frustra sanare studuit EHiller, Ann. Phil. 1871 p. 628* ‖ **14** γὰρ *om* NC ‖ **17** ἐν τοῖc προλ.] *cfr. p. 122, 5* ‖ **18** γίγαc NC, Ἑρμείαc Γέταc VP ‖ **20** τῷ *om* NC | Ἀλκμάνι N ‖ **24** Ἐρετριέα — Cτειριᾶ VP, Ἐρετριέα Πειραιέα Cτειριέα, Ἐρετριᾶ καὶ Cτειριᾶ καὶ Πειραιᾶ NC

Τυδῆ cτεῖλαν Ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ ἄγγελον τὸν Τυδέα ἀπέcτειλαν οἱ Ἕλληνες, τὸ γὰρ ἀγγελίην τὸν ἄγγελον cημαίνει ἐνταῦθα· τούτου οὖν χάριν ἐπὶ τοῦ Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιέα Πειραιᾶ καὶ Cτειριέα Cτειριᾶ εἰc ᾱ μόνωc ἐγένετο ἡ κρᾶcιc, οὐκέτι δὲ καὶ εἰc η̄, ἵνα μή, ὡc εἴρηται, εὑρεθῇ τῆc κλητικῆc εἰc φωνῆεν ληγούcηc ἡ αἰτιατικὴ εἰc η̄ καταλήγουcα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἀποροῦcι δέ τινες λέγοντες, διατί ὥcπερ λέγομεν τὸν Δημοcθένεα καὶ Δημοcθένη κατὰ κρᾶcιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰc η̄, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸν Πηλέα καὶ τὸν Πηλῆ καὶ τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Ἀχιλλῆ λέγομεν. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πρῶτον μέν, ὡc εἴρηται, οὐ δύναται ἡ αἰτιατικὴ εἰc η̄ καταλήγειν διὰ τὸ τὴν κλητικὴν εἰc φωνῆεν λήγειν, ὦ Πηλεῦ γὰρ καὶ ὦ Ἀχιλλεῦ ἐcτὶν ἡ κλητική· δεύτερον δέ, ἐπειδὴ ἡ γενικὴ ἐπὶ τούτων οὐ cυναιρεῖται — οὐδὲ γὰρ λέγομεν Πηλοῦc καὶ Ἀχιλλοῦc ὥcπερ Δημοcθένουc — τούτου χάριν οὔτε ἡ αἰτιατικὴ cυναιρεῖται· ὅτι δὲ τοῦτο ἀληθέc ἐcτι δῆλον, εἴγε παρὰ τοῖc Δωριεῦcι καὶ τοῖc Ἴωcιν ἐπὶ τούτων τῶν εἰc ευc γίνεται ἡ κρᾶcιc ἐν τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰc η̄, οἷον Τυδέα Τυδῆ, ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Δ 384⟩ ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ cτεῖλαν Ἀχαιοί, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἄγγελον τὸν Τυδέα ἀπέcτειλαν οἱ Ἀχαιοὶ ἤτοι οἱ Ἕλληνεc· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων 216 g ὡcαύτωc, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ γενικῇ ποιοῦcι κρᾶcιν, ὡc εἴρηται ἀνωτέρω, οἷον τοῦ Ὀδυccέοc τοῦ Ὀδυccεῦc, τοῦ Ἰδομενέοc τοῦ Ἰδομενεῦc.

Ὦ Πηλεῦ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰc c̄ λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ c̄ ποιοῦcι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ χαρίειc ὦ χαρίει, ὁ τιμήειc ὦ τιμήει, ὁ παῖc ὦ παῖ, ὁ Ζεύc ὦ Ζεῦ· οὕτωc οὖν καὶ ὁ Πηλεύc ὦ Πηλεῦ. Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν Πηλεύc ὀξύνεται, τὸ δὲ Πηλεῦ περιcπᾶται· καὶ τὸ μὲν Πηλεύc ὀξύνεται, ὅτι, ὡc ἐμάθομεν ἀνωτέρω, τὰ εἰc ευc κοινολεκτούμενα ἀρcενικὰ ὀξύνονται, οἷον Πηλεύc Ἀχιλλεύc Ἀτρεύc Ζεύc, τὸ δὲ Πηλεῦ περιcπᾶται κανόνι τοιούτῳ, ὅτι πᾶcα λέξιc εἰc τὸ ῡ καταλήγουcα ἐν διφθόγγῳ ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc ἔχουcα τὸν τόνον περιcπωμένην δέχεται, οἷον καλοῦ cοφοῦ ἀγαθοῦ πανταχοῦ ἀλλαχοῦ οὐδαμοῦ εὖ φεῦ Ἀτρεῦ Ἀχιλλεῦ· οὕτωc οὖν καὶ Πηλεῦ περιcπωμένωc. Πρόcκειται «εἰc τὸ ῡ καταλήγουcα» διὰ τὸ Πηλεύc Ἀτρεύc, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ' οὐ καταλήγουcιν εἰc τὸ ῡ ἀλλ' εἰc τὸ c̄· πρόcκειται «ἐν διφθόγγῳ» διὰ τὸ ὦ ταχύ καὶ ὦ βραδύ· ταῦτα γὰρ εἰc τὸ ῡ καταλήγουcιν καὶ οὐ περιcπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουcι τὸ ῡ ἐν διφθόγγῳ· πρόcκειται «ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc ἔχουcα τὸν τόνον» διὰ τὸ ἀνθρώπου καὶ Ὁμήρου, ταῦτα γὰρ εἰc τὸ ῡ καταλήγουcιν ἐν διφθόγγῳ καὶ ὅμωc οὐ περιcπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουcιν ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc τὸν τόνον. Δεῖ προcθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶc τοῦ ἰδού δεικτικοῦ καὶ τοῦ ἰού cχετλιαcτικοῦ καὶ τοῦ οὔ ἀρνητικοῦ», ταῦτα

[Discr. scr. ex NCVP] **2** οὖν *om* NC ‖ **15** δὲ VP, γὰρ NC ‖ **18** ἀντὶ — Ἕλληνεc (**19**) *om* N ‖ **19** ἀπέcτειλαν *om* C ‖ **20** ἀνωτέρω] *cfr. p. 215, 11* ‖ **22** Ὦ Πηλεῦ *om* NC | Εἴρηται] *cfr. p. 209, 12* ‖ **26** ἀνωτέρω] *cfr. p. 213, 5* ‖ **28** δὲ *om* NC ‖ **32** ῡ *om* N ‖ **38** ὅμωc VP, ὁμοίωc NC

γὰρ εἰϲ υ̅ καταλήγουϲιν ἐν διφθόγγῳ καὶ ἐπὶ τῆϲ τελευταίαϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχουϲι τὸν τόνον, καὶ ὅμωϲ οὐ περιϲπῶνται ἀλλ' ὀξύνονται· διατί δὲ ὀξύνονται, ἐν τῇ περὶ τῶν τόνων διδαϲκαλίᾳ εἰ θεῷ φίλον μαθηϲόμεθα.

Τὼ Πηλέε τὼ Πηλῆ. Ἐμάθομεν ὅτι ἐν τοῖϲ δυϊκοῖϲ τὰ δύο ε̅ε̅ εἰϲ η̅ κίρνανται, οἷον Δημοϲθένεε Δημοϲθένη, Διομήδεε Διομήδη, βαϲιλέε βαϲιλῆ, Πηλέε Πηλῆ.

Τοῖν Πηλέοιν. Ἰϲτέον ὅτι ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν οὐ 217 g ϲυναιρεῖται ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν ϲυναιρεῖται, οἷον Πηλέοϲ. Δεῖ δὲ γινώϲκειν, ὅτι ἡνίκα μὲν ϲυναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, τότε καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ϲυναιροῦνται, οἷον Δημοϲθένεοϲ Δημοϲθένουϲ, Δημοϲθενέοιν Δημοϲθενοῖν, Δημοϲθενέων Δημοϲθενῶν, Διομήδεοϲ Διομήδουϲ, Διομηδέοιν Διομηδοῖν, Διομηδέων Διομηδῶν, τείχεοϲ τείχουϲ, τειχέοιν τειχοῖν, τειχέων τειχῶν· ἡνίκα δὲ μὴ ϲυναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, τότε οὔτε ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ϲυναιροῦνται, οἷον ὄφιϲ ὄφεοϲ ὀφέοιν ὀφέων, ταχύϲ ταχέοϲ ταχέοιν ταχέων, ἡδύϲ ἡδέοϲ ἡδέοιν ἡδέων· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ἐπειδὴ οὐ ϲυναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οὔτε ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ϲυναιροῦνται· εἰ ἄρα οὖν ἐπὶ τοῦ Πηλεύϲ οὐ ϲυναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον Πηλέοϲ, δηλονότι εὐλόγωϲ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ϲυναιροῦνται, οἷον Πηλέοιν Πηλέων. Ὦ Πηλέε ὦ Πηλῆ· εἴρηται.

Οἱ Πηλέεϲ καὶ οἱ Πηλεῖϲ. Ἰϲτέον ὅτι ἐπὶ τῶν εἰϲ ευ̅ϲ̅ κυρίων ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο ε̅ε̅ εἰϲ τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον ϲυναλείφει μόνωϲ ἤγουν κιρνᾷ, οἷον Ἀχιλλέεϲ Ἀχιλλεῖϲ, Πηλέεϲ Πηλεῖϲ, Ἀτρέεϲ Ἀτρεῖϲ, Τυδέεϲ Τυδεῖϲ, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ ὄντων κυρίων εἰϲ τὴν ε̅ι̅ δίφθογγον ϲυναλείφει τὰ δύο ε̅ε̅ καὶ εἰϲ τὸ η̅ ἀττικῶϲ, βαϲιλέεϲ βαϲιλεῖϲ διὰ τῆϲ ε̅ι̅ διφθόγγου καὶ βαϲιλῆϲ ἀττικῶϲ διὰ τοῦ η̅, ἱππέεϲ ἱππεῖϲ διὰ τῆϲ ε̅ι̅ διφθόγγου καὶ ἱππῆϲ διὰ τοῦ η̅ ἀττικῶϲ· ἡ δὲ τούτων αἰτιατικὴ διὰ τῆϲ ε̅ι̅ διφθόγγου μόνωϲ λέγεται, οὐκέτι δὲ καὶ διὰ τοῦ η̅, οἷον τοὺϲ βαϲιλεῖϲ, τοὺϲ ἱππεῖϲ, καὶ τοῦτο εὐλόγωϲ, ἐπειδὴ οὔτε ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἐϲτι γνηϲία ἡ κρᾶϲιϲ ἡ τῶν δύο ε̅ε̅ εἰϲ τὸ η̅· ἐμάθομεν γὰρ ἐν τοῖϲ προλαβοῦϲιν, ὅτι τὰ δύο ε̅ε̅ ἐν τοῖϲ πληθυντικοῖϲ εἰϲ

[Discr. scr. ex NCVP] **4** *ante* Τὼ Πηλέε *add* ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν NC | τὼ Πηλῆ *om* VP | Ἐμάθομεν] *cfr. p. 178, 5* || **5** βαϲιλέε — Πηλῆ (**6**) NC, ὅτι ἡ ἑνικὴ τούτων γενικὴ κρᾶϲιν ἐπιδέχεται, οὐ μέντοι γε ἐπὶ τοῦ Πηλέε καὶ βαϲιλέε καὶ τὰ τούτοιϲ ὅμοια (*sic*)· τούτων γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν οὐκ ἐπιδέχεται κρᾶϲιν, καὶ ὧν ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν οὐ ϲυναιρεῖται, τούτων οὔτε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὔτε ἡ γενικὴ καὶ δοτική, οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν κιρνᾶται VP || **7** *ante* Τοῖν *add* ἡ γενικὴ N | καὶ δοτικὴ *om* NC || **11—13** VP *add nominativos dualis* Δημοϲθένεε Δημοϲθένη, Διομήδεε Διομήδη, τείχεε τείχη || **13** Διομηδοῖν] Διομηδεῖν N || **15** *ante prius* οὔτε *add* οὔτε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ὡϲ προείρηται (*cfr. adnotat. ad v. 5—6*) || **18** *ante* οὔτε ἡ γεν. τῶν δ. *add* οὔτε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν; *item v. 20* || **23** *ante* Οἱ Πηλ. *add* ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν NC || **33** ἐν τοῖϲ προλ.] *cfr. p. 178, 6*

τὴν ει δίφθογγον κίρνανται, οἷον Δημοσθένεες Δημοσθένεις, Διομήδεες Διομήδεις. Σημειοῦται δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τοὺς βασιλῆς διὰ τοῦ η κατὰ τὴν αἰτιατικήν, οἷον ⟨Ai. 390⟩ τούς τε δισσάρχας ὀλέσας βασιλῆς· ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ⟨Cyrop. I 1, 2⟩ τοὺς νομῆς διὰ τοῦ η· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι αἰτιατικαί, ἅστινας ἐσημειώσαντο οἱ μεταγενέστεροι, διὰ τοῦ η γενόμεναι παρὰ τὴν ἀναλογίαν.

Τῶν Πηλέων. Ἰστέον ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν συναιρεῖται, τοῦ Πηλέος 218 g γὰρ μόνως.

Τοῖς Πηλεῦσι μόνως. Ἰστέον ὅτι μόνως τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν διὰ τῆς ευ διφθόγγου λεκτέον τῷ ἀπὸ τῆς εὐθείας κανόνι τῷ λέγοντι· πᾶσα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς ϲ λήγουσα μετὰ μακρᾶς περιττοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴας Αἴαντος Αἴασι, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρωός Τρωσί, Πηλεύς Πηλέος Πηλεῦσι Δεῖ παραφυλάξασθαι ἐν τοῖς εἰς ευς τὸ υἱέσι παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὀφείλει γὰρ εἶναι υἱεῦσιν, υἱεύς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα· ἔχει δὲ ἀπολογίαν τοιαύτην, ἐπειδὴ πάντων τῶν εἰς ευς κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ ε καὶ ω γινομένων παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Ἀχιλλέως Πηλέως, τοῦτο μόνον, φημὶ δὴ τὸ υἱεύς, οὐκ ἐγένετο διὰ τοῦ ε καὶ ω κατὰ τὴν γενικὴν παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐφύλαξε τὸ ο, οἷον υἱέος· εἰκότως οὖν ὡς παραλλάξαν παρ' αὐτοῖς κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν παρήλλαξε παρ' αὐτοῖς καὶ κατὰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ἔτι δὲ σημειούμεθα καὶ τὸ δρομέσι παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 555 Sch.⟩, ἐκεῖνος γὰρ δρομέσιν ἔγραψεν ὀφείλων ἐπιγράψαι δρομεῦσι· δρομεύς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα.

Τοὺς Πηλέας καὶ Πηλεῖς. Ἰστέον ὅτι ὁμοφωνεῖ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Πηλέες οἱ Πηλεῖς καὶ τοὺς Πηλέας καὶ Πηλεῖς· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ϲ λήγουσα καὶ συναιρουμένη κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ δηλονότι καὶ τὴν κλητικήν, οἷον οἱ βότρυς τοὺς βότρυς ὦ βότρυς, οἱ ἰχθῦς τοὺς ἰχθῦς ὦ ἰχθῦς, οἱ βοῦς τοὺς βοῦς ὦ βοῦς, οἱ ἡδεῖς τοὺς ἡδεῖς ὦ ἡδεῖς, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις ὦ Δημοσθένεις· οὕτως οὖν καὶ οἱ Πηλεῖς τοὺς Πηλεῖς ὦ Πηλεῖς.

Ὦ Πηλέες καὶ ὦ Πηλεῖς. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

[Discr. scr. ex NCVP] **3** *post* η *add* γραφομένους NC | διστάρχας ὤλεσας NC || **6** γενόμεναι VP, γινομένας NC || **11** *ante* Τοῖς *add* ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν NC | Πηλ.] βασιλεῦσιν N || **30** ἐμάθομεν] *cfr. p. 181, 33* || **37** Ὦ Π. καὶ ὦ Π. *om* NC

219 g

Κανὼν ια΄.

Ὁ ἡδύς τοῦ ἡδέος.

Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι τὰ εἰς υς λήγοντα τριγενῆ διὰ τοῦ εος κλίνονται, τουτέστι διὰ τοῦ ε καὶ ο, οἷον ταχύς ταχέος, βραδύς βραδέος, ὀξύς ὀξέος, ἡδύς ἡδέος, ὠκύς ὠκέος, ἥμισυς ἡμίσεος, θῆλυς θήλεος· τὸ γὰρ θήλυδος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ⟨fragm. 951 N²⟩ κλιθὲν διὰ τοῦ δος ἡμάρτηται· τριγενῆ δὲ δεῖ νοεῖν, τουτέστιν ἐὰν ἔχωσι τρία γένη, ἀρσενικὸν θηλυκὸν οὐδέτερον, ὡς ἐπὶ τοῦ ταχύς ταχεῖα ταχύ, βραδύς βραδεῖα βραδύ, ὀξύς ὀξεῖα ὀξύ, θῆλυς θήλεια θῆλυ, ἥμισυς ἡμίσεια ἥμισυ, κἂν ἔχωσιν ἀρσενικὸν μόνον καὶ οὐδέτερον γένος, οἷον πολύς πολύ, ἠύς ἠύ (σημαίνει δὲ τὸν ἀγαθὸν καὶ ἀνδρεῖον)· ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουσι θηλυκά· πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «τριγενῆ» διὰ τὰ μονογενῆ, οἷον διὰ τὸ βότρυς βότρυος, νέκυς νέκυος, περὶ ὧν ἐφεξῆς εἰρήσεται. Ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα τὰ εἰς υς τριγενῆ διὰ τοῦ ε καὶ ο μόνως κλίνονται, οἷον ταχέος βραδέος ὠκέος ὀξέος, οὐκ ἐκτείνουσι δὲ τὸ ο εἰς τὸ ω ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ Πηλεύς Πηλέως καὶ Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέως· οὐδὲ γὰρ γίνονται βραδέως καὶ ταχέως καὶ ὠκέως καὶ ὀξέως διὰ τοῦ ε καὶ ω κατὰ τὴν γενικήν.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ εἰς υς τριγενῆ διὰ τοῦ ε καὶ ο μόνως κλίνονται καὶ οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε καὶ ω ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν. Καὶ λέγουσί τινες τὴν ἀπολογίαν ταύτην, ὅτι διὰ τοῦτο τὰ εἰς υς τριγενῆ οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε καὶ ω ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν, ἐπειδὴ τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ παρασχηματιζόμενα ἀρσενικοῖς ἰσοχρονεῖν θέλουσι τῇ ληγούσῃ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον Βυζαντίου Βυζαντία, Ῥοδίου Ῥοδία, ἀλλοτρίου ἀλλοτρία, μετρίου μετρία, οἰκείου οἰκεία, παραπλησίου παραπλησία, Σαμίου Σαμία· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων μακρόν ἐστι τὸ α, ἐπειδὴ καὶ ἡ λήγουσα τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ μακρά ἐστι· καὶ πάλιν παντός πᾶσα, χαρίεντος χαρίεσσα, Φοίνικος Φοίνισσα, ἄνακτος ἄνασσα, Κίλικος Κίλισσα, τύπτοντος τύπτουσα, γράψαντος γράψασα, τετυφότος τετυφυῖα· ἰδοὺ ἐπὶ τούτων βραχύ ἐστι τὸ
220 g α, ἐπειδὴ καὶ ἡ λήγουσα τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ βραχεῖά ἐστιν. Ὅτι γάρ, φασίν, ἀληθής ἐστιν ὁ κανών, δῆλον ἐκ τῶν εἰς ευς· ἰδοὺ γάρ ἐστι βασιλεύς βασιλέος καὶ βασίλεια, ἱερεύς ἱερέος καὶ ἱέρεια, καὶ ἰδοὺ τὰ θηλυκὰ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ α, ἐπειδὴ καὶ ἡ λήγουσα τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ βραχεῖά ἐστι, διὰ γὰρ τοῦ ο ἐστίν· οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ ε καὶ ω ποιοῦσιν, ἀποφέρονται τὰ θηλυκὰ ἰσοχρόνως τῇ ἰδίᾳ γενικῇ, ὅθεν καὶ παροξύνουσιν αὐτά, ἱερεία γὰρ λέγουσι διὰ μακροῦ τοῦ α πρὸς τὴν ἱερέως γενικὴν τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ω,

---

[Disor. scr. ex NCVP] **2** τοῦ ἡδέος *om* NC | *in marg. add* πράξις νδ N, πρ. νδ C ‖ **6** γὰρ *om* NC ‖ **7** διὰ τοῦ δος *om* N | δὲ *om* NC ‖ **15** ὀξέος *om* NC ‖ **27** τοῦ ἀρσενικοῦ *om* NC ‖ **29** γράψαντος γράψασα VP, γράφοντος γράφουσα NC ‖ **33** καὶ βασίλεια VP, βασιλεῖα NC | καὶ ἱέρεια VP, ἱερεῖα NC

καὶ βασιλεία ὁμοίως πρὸς τὴν βασιλέως γενικὴν τὴν διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «παρασχηματιζόμενα ἀρσενικοῖς ἰσοχρονεῖν θέλουσι τῇ ληγούσῃ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ» διὰ τὸ εὐσέβεια καὶ ἀναίδεια καὶ εὐγένεια· ταῦτα γὰρ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ ᾱ τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ μακροκαταληκτούσης, φημὶ δὴ τῆς εὐσεβοῦς καὶ ἀναιδοῦς καὶ εὐγενοῦς, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμόν, ἀλλὰ κατὰ παρώνυμον παραγωγὴν ἐγένοντο· τὰ γὰρ παρασχηματιζόμενα τούτοις ἡ εὐσεβής καὶ ἀναιδής καὶ εὐγενής ἐστίν. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶς τοῦ πέπειρος πεπείρου πέπειρα καὶ τοῦ δῖος δίου δῖα», οἷον ⟨Β 714⟩ δῖα γυναικῶν, «καὶ τοῦ ἴος ἴου ἴα» (σημαίνει δὲ τὴν μίαν), οἷον ⟨Δ 437⟩ οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς, «καὶ τοῦ μίος μίου μία»· δύναται δὲ καὶ τὸ μία ἀπὸ τοῦ ἴα εἶναι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ̄· ταῦτα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ ᾰ, τῆς ληγούσης τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ μακρᾶς οὔσης. Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὰ εἰς ᾰ λήγοντα θηλυκὰ παρεσχηματισμένα τοῖς εἰς υς πάντα συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ ᾰ καὶ οὐδέποτε ἔχουσιν αὐτὸ ἐκτεταμένον οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον ταχύς ταχεῖα, βραδύς βραδεῖα, ὀξύς ὀξεῖα, ὠκύς ὠκεῖα, ἡδύς ἡδεῖα· ἐὰν οὖν γένωνται ἐπὶ τούτων αἱ γενικαὶ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς, εὑρεθήσονται τὰ εἰς ους λήγοντα θηλυκὰ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ᾰ, τῆς ληγούσης τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ μακρᾶς οὔσης, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. Τούτου οὖν χάριν, φασί, τὰ εἰς υς τριγενῆ οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττι- 221 g κῶς κατὰ τὴν γενικήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην λύσιν ἔχουσαν οὕτως· [διὰ τοῦτο] τὰ εἰς υς τριγενῆ οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τὰ ἐπιρρήματα· τὰ γὰρ ἐπιρρήματα αὐτῶν διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ εἰσίν, οἷον ταχέως ἔδραμον, ὀξέως ἤκουσε, βραδέως ἦλθε, ταχέως διελέχθη, ἡδέως ἠκροάσατο· ἐὰν οὖν γένωνται αἱ γενικαὶ τούτων διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς, μέλλουσι συνεμπεσεῖν τοῖς ἐπιρρήμασιν, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· τούτου οὖν χάριν, ἵνα, ὡς εἴρηται, μὴ συνεμπέσωσιν αἱ γενικαὶ τούτων τοῖς

[Discr. scr. ex NCVP] **1** καὶ βασιλεία — καὶ ω̄ *om* NC ‖ **2** *ante* ἰσοχρ. *add* καὶ NC ‖ **4** καὶ εὐγένεια *om* N ‖ **9** καὶ τοῦ δῖος VP, καὶ τὸ δίος C, καὶ δίος N | δία NCVP; *item v. 10* ‖ **10** καὶ τοῦ *ante* ἴος *om* NC ‖ **11** ὁμῶς NC ‖ **12** τοῦ μίος VP, τὸ μίος NC ‖ **18** βραδεῖα] *hic desinit* P *fol. 96v*

[Discr. scr. ex NCV] **18** ὠκύς ὠκεῖα *om* NC ‖ **23** Ταῦτα — διὰ τὰ ἐπιρρήματα (**26**) NC, οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. ἰδοὺ γὰρ τὰ εἰς ευς γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ κατὰ τὴν γενικήν, καὶ ὅμως τὰ εἰς ᾱ θηλυκὰ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ ᾰ, οἷον ἱέρεια βασίλεια, ἀλλὰ δῆλον ὡς τῇ κοινῇ γενικῇ ἰσοχρονοῦσιν. οἱ μέντοι Ἀττικοὶ διὰ μακροῦ τοῦ ᾱ προφέρονται αὐτὰ ἰσοχρόνως τῇ ἰδίᾳ γενικῇ, οἷον ἱερεία βασιλεία. τί γοῦν ἄτοπον, εἰ καὶ τὰ εἰς υς τριγενῆ ἐγένοντο διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν. κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τὸ μὴ συμπεσεῖν τοῖς ἐπιρρήμασιν οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικὴν τὰ εἰς υς τριγενῆ V ‖ **26** οἷον *om* NC ‖ **28** ἐὰν οὖν γένωνται] ἐὰν γένωνται NC, εἰ γὰρ γένοιντο V ‖ **30** οὖν *om* NC

ἐπιρρήμασιν, οὐκ ἐπεκτείνουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τούτων τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ κατὰ τὴν γενικήν.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, ὅτι μὴ γενόμενα τὰ εἰς υ̅ς̅ τριγενῆ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν, διατί οὐ γίνονται ἰωνικῶς διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅, οἷον ταχῆος καὶ βραδῆος, ὥσπερ Πηλῆος καὶ Ἀχιλλῆος. Καὶ ἔστιν ἀπολογήσασθαι οὕτως· ἡ παραλήγουσα τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς οὐδέποτε εὑρίσκεται μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, ἀλλ' ἢ ἴση πρὸς αὐτὴν ἢ ἐλάττων, ἴση μέν, οἷον λέβης λέβητος, ἔρως ἔρωτος, Τρώς Τρωός, Πάρις Πάριδος, ὄφις ὄφιος, ἐλάττων δέ, οἷον Μέμνων Μέμνονος, Ἕκτωρ Ἕκτορος, Νέστωρ Νέστορος, γείτων γείτονος, Πηλεύς Πηλέος, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος· ἐὰν οὖν τὰ εἰς υ̅ς̅ γένωνται διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ κατὰ τὴν γενικὴν ἰωνικῶς, οἷον ταχύς ταχῆος, βραδύς βραδῆος, ὀξύς ὀξῆος, εὑρίσκονται ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς μείζονα τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, ἡ γὰρ εὐθεῖα συνεσταλμένον ἔχει τὸ υ̅, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· τούτου οὖν χάριν τὰ εἰς υ̅ς̅ οὐ γίνονται διὰ τοῦ η̅ καὶ ο̅ ἰωνικῶς κατὰ τὴν γενικήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι ἡ παραλήγουσα τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς οὐ θέλει εἶναι μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, «χωρὶς εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ ⟨καὶ χωρὶς τῶν διὰ τοῦ θ̅ο̅ς̅ κλινομένων⟩»· τοῦτο δὲ πρόσκειται διὰ τὰ εἰς ι̅ξ̅ καὶ τὰ εἰς υ̅ξ̅, ⟨οἷον⟩ διὰ τὸ Φοῖνιξ Φοίνικος καὶ κῆρυξ κήρυκος· ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ
222 g συστέλλουσι τὸ δίχρονον, τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν, ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἐκτεταμένον αὐτὸ ἔχουσι, τουτέστι φύσει μακρόν, καὶ ἰδοὺ εὑρίσκεται ἐπὶ τούτων ἡ παραλήγουσα τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας· τὸ γὰρ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ θέσει μακροῦ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὤφειλε καὶ ἡ εὐθεῖα ἐπὶ τούτων ἐκτεῖναι τὸ ι̅ καὶ τὸ υ̅, λέγω δὴ ἐν τῷ Φοῖνιξ καὶ κῆρυξ καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ι̅ καὶ τὸ υ̅ πρὸ τοῦ ξ̅ οὐδέποτε εὑρίσκονται φύσει μακρά, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρῳχημένων, οἷον πέρδιξ τέττιξ Βέβρυξ ὄνυξ πνίξω ἐρύξω ψύξω, τούτου χάριν συνεστάλη ἐν τῇ εὐθείᾳ τὸ ι̅ καὶ τὸ υ̅ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ξ̅, ἐν δὲ τῇ γενικῇ τῇ Φοίνικος καὶ κήρυκος ἀποστάντος τοῦ διπλοῦ ἐγένοντο τὰ δίχρονα φύσει μακρά. Πρόσκειται «χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρῳχημένων» διὰ τὸ ἰξεύω ἴξευον· τὸ μὲν γὰρ ἰξεύω θέσει μακρὸν ἔχει τὸ ι̅, τὸ δὲ ἴξευον φύσει μακρὸν τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τῶν παρῳχημένων· οἱ γὰρ παρῳχημένοι χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς θέλουσι μεγεθύνεσθαι κατὰ τὴν ἄρχουσαν, συλλαβικῶς μέν, οἷον τύπτω ἔτυπτον, γράφω ἔγραφον, λέγω

[Discr. scr. ex NCV] **3** ὅτι μὴ γενόμενα V, ὅτι τὰ μὴ γενόμενα C, διὰ ποίαν αἰτίαν N | *post* τριγενῆ *add* μὴ γινόμενα N ‖ **9** ὄφιος V, ὄφεος NC ‖ **10** Νέστ. Νέστ. *om* NC | γείτ. γείτ. *om* N ‖ **20** καὶ χωρὶς — κλινομένων (**21**) *om* NCV, *sed* V *post* υ̅ξ̅ (*v. 21*) *add* καὶ διὰ τοῦ θ̅ο̅ς̅ κλινόμενα ‖ **21** οἷον *om* NCV ‖ **29** εὑρίσκονται V, εὑρίσκεται NC ‖ **31** ἐρύξω V, ψύχω NC | τούτου οὖν χάριν NC ‖ **35** γὰρ VC, *om* N

ἔλεγον, χρονικῶϲ δέ, οἷον ἄρχω ἦρχον, ἄγω ἦγον, ἅπτω ἧπτον, ἐλέγχω ἤλεγχον, ἐν οἷϲ καὶ τὸ ἰξεύω ἴξευον ⟨ἐπεὶ⟩ οὐκ ἠδύνατο μεγεθυνθῆναι ϲυλλαβικῶϲ, οὐδὲ γὰρ ἄρχεται ὁ ἐνεϲτὼϲ ἀπὸ ϲυμφώνου, ἐξ ἀνάγκηϲ χρονικῶϲ ἐμεγεθύνθη, καὶ τούτου χάριν φύϲει μακρὸν ἔχει τὸ ῑ. Πρόϲκειται ἀνωτέρω «καὶ χωρὶϲ τῶν διὰ τοῦ θοϲ κλινομένων», ἐπειδὴ τὸ ὄρνιϲ καὶ τὸ μέρμιϲ (ϲημαίνει τὸ ϲχοινίον τὸ λεπτόν) ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ϲυϲτέλλουϲι τὸ ῑ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ τῇ ὄρνιθοϲ καὶ μέρμιθοϲ ἐκτείνουϲιν αὐτό· πᾶϲα γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ θοϲ κλινομένη μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουϲαν, οἷον κῶμυϲ κώμυθοϲ (ϲημαίνει δὲ τὴν δέϲμην τοῦ χόρτου), ὡϲ παρὰ Θεοκρίτῳ ⟨4, 18⟩ καὶ μαλακοῦ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι, δέλλιϲ δέλλιθοϲ (ἔϲτι δὲ ζῷον ὅμοιον μελίϲϲῃ), χωρὶϲ τοῦ κόρυϲ κόρυθοϲ, τοῦτο γὰρ φυλάττει τὸ ῡ ϲυνεϲταλμένον κατὰ τὴν γενικήν, οἷον ⟨Ε 4⟩ δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθόϲ τε καὶ ἀϲπίδοϲ ἀκάματον πῦρ, καὶ ⟨Λ 375⟩ κόρυθα βριαρήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ. 223 r

Προϲτιθέαϲι δέ τινεϲ «καὶ χωρὶϲ τῶν εἰϲ ῡν», ἐπειδὴ οἱ τεχνικοὶ διαφόρου δόξηϲ ἔχονται περὶ τούτων· ποτὲ μὲν γὰρ δοξάζουϲιν, ὅτι τὰ εἰϲ ῡν λήγοντα ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ϲυϲτέλλουϲι τὸ ῡ ἐν δὲ τῇ γενικῇ ἐκτείνουϲιν αὐτό, οἷον Φόρκυν Φόρκυνοϲ, Γόρτυν Γόρτυνοϲ (ἔϲτι δὲ ὄνομα πόλεωϲ Κρήτηϲ), ποτὲ δὲ δοξάζουϲιν, ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνουϲι τὸ ῡ καὶ ἐν τῇ γενικῇ. Ἐμάθομεν οὖν διατί τὰ εἰϲ ῡϲ οὐ γίνονται παρὰ τοῖϲ Ἴωϲι διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ κατὰ τὴν γενικήν, ἐμάθομεν γὰρ ὅτι ἵνα μὴ γένηται ἡ παραλήγουϲα τῆϲ περιττοϲυλλάβου γενικῆϲ μείζων τῆϲ ληγούϲηϲ τῆϲ ἰδίαϲ εὐθείαϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἄξιον δέ ἐϲτι ζητῆϲαι, ὅτι μὴ γενόμενα τὰ εἰϲ ῡϲ διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ κατὰ τὴν γενικὴν ἰωνικῶϲ, διατί μὴ ἐγένοντο διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄ βοιωτικῶϲ, οἷον ταχύϲ ταχίοϲ, βραδύϲ βραδίοϲ, ὀξύϲ ὀξίοϲ, ὥϲπερ Πηλεύϲ Πηλίοϲ καὶ Ἀχιλλεύϲ Ἀχιλλίοϲ· οὕτω γὰρ εἰ ἐγένοντο, οὐκέτι ηὑρίϲκετο ἡ παραλήγουϲα τῆϲ περιττοϲυλλάβου γενικῆϲ μείζων τῆϲ ληγούϲηϲ τῆϲ ἰδίαϲ εὐθείαϲ, ἀλλ' ἴϲη πρὸϲ αὐτήν. Ἔϲτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τότε ποιοῦϲιν οἱ Βοιωτοὶ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄, ἡνίκα καὶ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦϲι διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ τὴν γενικὴν καὶ οἱ Ἴωνεϲ διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄, οἷον Πηλεύϲ Πηλέωϲ Πηλῆοϲ καὶ Πηλίοϲ, Ἀχιλλεύϲ Ἀχιλλέωϲ Ἀχιλλῆοϲ καὶ Ἀχιλλίοϲ, βαϲιλεύϲ βαϲιλέωϲ βαϲιλῆοϲ καὶ βαϲιλίοϲ· ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τούτων τῶν εἰϲ ῡϲ οὐκ ἐποίηϲαν οἱ Ἀττικοὶ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ οὔτε οἱ Ἴωνεϲ διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄, τούτου χάριν οὔτε οἱ Βοιωτοὶ ἐποίηϲαν διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Πάλιν ἄξιόν ἐϲτι ζητῆϲαι, ὅτι μὴ γενόμενα τὰ εἰϲ ῡϲ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶϲ κατὰ τὴν γενικὴν μήτε διὰ τοῦ η̄ καὶ ο̄ ἰωνικῶϲ μήτε διὰ τοῦ ῑ καὶ ο̄ βοιωτικῶϲ, διατί μὴ ἐγένοντο κατὰ κρᾶϲιν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰϲ τὴν ου̅ δίφθογγον, οἷον ταχέοϲ ταχοῦϲ, βραδέοϲ βραδοῦϲ, ὥϲπερ

[Discr. scr. ex NCV] 2 ἐπεὶ *om* NCV, *sed* V *v. 3 ante* ἐξ *add* λοιπὸν | 8 γὰρ *om* NC ‖ 9 τὴν δέϲμην NC *et EM 532, 7,* τὸν δεϲμὸν V | 10 μαλακοῦ V, μαλακὸν NC | καλὰν V, καλὴν NC ‖ 25 κατὰ τὴν γενικὴν *om* N | 26 *post* οἷον *add* ὡϲ N

Δημοσθένεος Δημοσθένους· ἐν ταὐτῷ δὲ ζητοῦμεν, διατί ἐπὶ μὲν τῶν 224 g εἰς ευς τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ ε σύμφωνον οὐ γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Πηλεύς Πηλέως, Ἀτρεύς Ἀτρέως, ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ ε φωνῆεν γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Ἐρετριεύς Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιεύς Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριεύς Στειριέως Στειριῶς, καὶ διατί ἐπὶ τῶν εἰς ευς τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ ε φωνῆεν γενομένης κράσεως κατὰ τὴν γενικὴν ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν γενικῶν ἐγένετο ἡ κρᾶσις καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν, οἷον Ἐρετριεύς Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιεύς Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριεύς Στειριέως Στειριῶς· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς γενικῆς ἐγένετο ἡ κρᾶσις, φημὶ δὴ τῆς διὰ τοῦ ε καὶ ω, διὸ καὶ εἰς ως ἐγένετο ἡ κρᾶσις τῆς γενικῆς, τὸ γὰρ ε καὶ ω εἰς τὸ ω κίρνανται, οἷον ποιέω ποιῶ, νοέω νοῶ· εἰ γὰρ ἐγένετο ἀπὸ τῆς κοινῆς γενικῆς ἡ κρᾶσις, φημὶ δὴ τῆς διὰ τοῦ ε καὶ ο, εἰς ους ἔμελλεν εἶναι ἡ γενική· τὸ γὰρ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κίρνανται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, εὐγενέος εὐγενοῦς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς.

Καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς ης τῶν διὰ τοῦ η γραφομένων γίνεται ἡ κρᾶσις ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ τὰ εἰς ης λήγοντα πεφύκασι καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεσθαι καὶ ἰσοσυλλάβως, οἷον λέβης λέβητος, Λάχης Λάχητος, Χρύσης Χρύσου, Ὀρέστης Ὀρέστου· ἔχουσιν οὖν τι μιμήσασθαι τὰ εἰς ης συναιρούμενα, συναιρούμενα γὰρ μιμοῦνται τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν, Δημοσθένης γὰρ Δημοσθένους ἰσοσυλλάβως, ὥσπερ καὶ Ὀρέστης Ὀρέστου· τὰ δὲ εἰς υς λήγοντα καὶ τὰ εἰς ευς ἐπειδὴ ἀεὶ πεφύκασι περιττοσυλλάβως κλίνεσθαι, οἷον ταχύς ταχέος, ὀξύς ὀξέος, Πηλεύς Πηλέος, Ἀτρεύς Ἀτρέος, εἰκότως οὐ συναιροῦνται ἐν τῇ γενικῇ, συναιρούμενα γὰρ οὐκ ἔχουσί τι μιμήσασθαι, οὐδὲ γὰρ κλίνονται ἰσοσυλλάβως, ἵνα συναιρούμενα μιμήσωνται τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν. Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἡρωδιανός, καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων διδασκάλων ἀκολουθοῦσι ταύτῃ τῇ ἀπολογίᾳ· ἡμεῖς δὲ ἐναντιούμεθα πρὸς ταῦτα ἀκολουθοῦντες τῇ ἀληθείᾳ καὶ λέγομεν, ὅτι πρῶτον μὲν τὰ εἰς υς λήγοντα εὑρίσκονται πολλάκις καὶ ἰσοσυλλάβως κλι- 225 g νόμενα, ὡς ἐπὶ τῶν εἰς υς ὑποκοριστικῶν, ὁ Διονῦς γὰρ τοῦ Διονῦ καὶ ὁ Κλαυσῦς τοῦ Κλαυσῦ καὶ ὁ Λαρδῦς τοῦ Λαρδῦ καὶ ὁ Καμμῦς τοῦ Καμμῦ· ὤφειλον οὖν τὰ εἰς υς, ὡς δυνάμενα τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν μιμήσασθαι, γενέσθαι ἐν τῇ γενικῇ καὶ κατὰ συναίρεσιν ἤγουν κρᾶσιν, οἷον ταχέος ταχοῦς, βραδέος βραδοῦς· δεύτερον δὲ τὰ εἰς ευς λήγοντα πάντα ἀεὶ περιττοσυλλάβως κλίνονται καὶ οὐδέποτε ἰσοσυλλάβως, οἷον Πηλεύς Πηλέος, Ἀτρεύς Ἀτρέος, καὶ ὅμως πολλάκις συναιροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Ἐρετριεύς Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιεύς Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριεύς Στειριέως Στειριῶς,

[Discr. scr. ex NCV] **1** ἐν ταὐτῷ] ἐν ταυτῷ NC, ἐνταῦθα V ‖ **12** οἷον *om* N ‖ **20** *post* λέβητος *add* καὶ N ‖ **26** οὐ συναιρ. C, οὖν συναιρ. NV ‖ **28** πολλοὶ τῶν ἐπισ. διδ. NC, οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπισ. γραμματικῶν V ‖ **40** *post* Ἐρετριῶς *add* Δωριεύς Δωριέως Δωριῶς V

καὶ παρὰ τοῖc Δωριεῦcι καὶ παρὰ τοῖc Ἴωcιν, οἷον Ἰδομενεύc Ἰδομενέοc. Ὀδυccεύc Ὀδυccέοc, καὶ γίνονται κατὰ κρᾶcιν Ἰωνικὴν ἢ Δωρικὴν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰc τὴν ε̄ῡ δίφθογγον τοῦ Ἰδομενεῦc καὶ τοῦ Ὀδυccεῦc, οἷον ⟨Ν 424⟩ Ἰδομενεῦc δ' οὐ λῆγε μένοc μέγα, καὶ πάλιν ⟨ω 398⟩ Ὀδυcεῦc δὲ λαβὼν κύcε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ· ὥcτε οὖν οὐ cυμβάλλεται ἡμῖν ἡ προλεχθεῖcα ἀπολογία· ἐδείξαμεν γὰρ καί τινα μὴ ἔχοντα μιμήcαcθαι ἰcοcύλλαβον κλίcιν cυναιρούμενα, ὡc ἐπὶ τῶν εἰc ε̄ῡc̄. Ἔχομεν οὖν ἀπολογήcαcθαι καὶ εἰπεῖν ταύταc τὰc ἀπολογίαc· καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῶν εἰc ῡc̄ μερικὴν ἀπολογίαν ἔχομεν δοῦναι, τουτέcτι τοῖc εἰc ῡc̄ μόνωc ἁρμόζουcαν· ἔχει δὲ οὕτωc· τὰ εἰc ᾱ λήγοντα θηλυκὰ παρεcχηματιcμένα ἀρcενικοῖc θέλουcι πάντωc ἰcοcυλλαβεῖν τῇ γενικῇ τοῦ ἀρcενικοῦ, οἷον Βυζαντίου Βυζαντία, Ῥοδίου Ῥοδία, ἀλλοτρίου ἀλλοτρία, τάλανοc τάλαινα, μέλανοc μέλαινα, χαρίεντοc χαρίεccα, παντόc πᾶcα, γράψαντοc γράψαcα, τετυφότοc τετυφυῖα· εἰ οὖν τὰ εἰc ῡc̄, φημὶ δὴ ὁ ταχύc καὶ ὁ βραδύc καὶ ὁ ὀξύc καὶ τὰ ὅμοια, ἔχουcιν εἰc ᾱ λήγοντα θηλυκά, οἷον ταχεῖα βραδεῖα ὀξεῖα, δηλονότι ἐὰν γένωνται κατὰ cυναίρεcιν ἤγουν κρᾶcιν εἰc ο̄ῡc̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ταχέοc ταχοῦc, βραδέοc βραδοῦc, ὀξέοc ὀξοῦc, εὑρίcκεται ἡ γενικὴ τοῦ ἀρcενικοῦ ἐλάττο- 226 g ναc cυλλαβὰc ἔχουcα τοῦ εἰc ᾱ λήγοντοc θηλυκοῦ, ὅπερ ἐcτὶν ἀδύνατον· εἰκότωc οὖν ἐπὶ τούτων, φημὶ δὴ ἐπὶ τῶν εἰc ῡc̄, οὐ γίνεται κατὰ cυναίρεcιν ἤγουν κρᾶcιν ἡ γενική, ἵνα ὡc εἴρηται μὴ cχῇ ἐλάττοναc cυλλαβὰc ἡ γενικὴ τοῦ ἀρcενικοῦ πρὸc τὸ εἰc ᾱ λῆγον θηλυκὸν παρεcχηματιcμένον.

Πρόcκειται ἐν τῷ κανόνι «παρεcχηματιcμένα ἀρcενικοῖc θέλουcι πάντωc ἰcοcυλλαβεῖν τῇ γενικῇ τοῦ ἀρcενικοῦ» διὰ τὸ κακία καὶ cοφία· ταῦτα γὰρ οὐκ ἰcοcυλλαβοῦcι τῇ γενικῇ τοῦ ἀρcενικοῦ, τουτέcτι τῇ κακοῦ καὶ cοφοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰcὶ ταῦτα παρεcχηματιcμένα, ἀλλὰ κατὰ παρώνυμον παραγωγὴν ἐγένοντο· τὰ γὰρ παρεcχηματιcμένα τούτοιc τὸ cοφή καὶ κακή ἐcτίν. Αὕτη ἡ ἀπολογία ἁρμόζει μόνοιc τοῖc εἰc ῡc̄, οὐ μέντοι τοῖc εἰc ε̄ῡc̄. Ἔχομεν δὲ καὶ εἰπεῖν ἀπολογίαν περὶ τῶν εἰc ε̄ῡc̄ ἁρμόζουcαν καὶ τοῖc εἰc ῡc̄, ἔcτι δὲ αὕτη· πᾶcα γενικὴ ἀρcενικὴ εἰc ο̄ῡc̄ λήγουcα θέλει ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν εἰc η̄ καταλήγουcαν, οἷον Δημοcθένηc Δημοcθένουc τὸν Δημοcθένη, εὐγενήc εὐγενοῦc τὸν εὐγενῆ, εὐcεβήc εὐcεβοῦc τὸν εὐcεβῆ· πρόcκειται «ἀρcενική» διὰ τὸ ἡ Caπφώ τῆc Caπφοῦc τὴν Caπφώ καὶ τὸ τεῖχοc τοῦ τείχουc τὸ τεῖχοc· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ γενικὴ εἰc ο̄ῡc̄ λήγει καὶ ἡ αἰτιατικὴ οὐ λήγει εἰc η̄, ἀλλ' οὐκ εἰcὶν ἀρcενικά· ἐὰν οὖν ἐπὶ τῶν εἰc ῡc̄ καὶ εἰc ε̄ῡc̄ γένηται ἡ γενικὴ κατὰ cυναίρεcιν εἰc ο̄ῡc̄, οἷον ταχύc ταχέοc ταχοῦc, βραδύc βραδέοc βραδοῦc, ὀξύc ὀξέοc ὀξοῦc, Πηλεύc Πηλέοc Πηλοῦc, Ἀχιλλεύc Ἀχιλλέοc Ἀχιλλοῦc, Ἀτρεύc Ἀτρέοc Ἀτροῦc, ἀναγκάζεται καὶ ἡ αἰτια-

[Discr. scr. ex NCV] **4** Ὀδυccεὺc δὲ NCV ‖ **6** μὴ *post* κλίcιν (**7**) *transp.* NC ‖ **10** παρεcχηματιcμένα V, παραcχηματιζόμενα NC ‖ **14** εἰ V, ἐὰν NC ‖ **25** διὰ — ἀρcενικοῦ (**26**) *om* N ‖ **26** καλοῦ N ‖ **29** μόνοιc] ἐπὶ μόνοιc V, *om* NC ‖ **30** δὲ καὶ *om* NC

τικὴ εἰϲ η̅ καταλήγειν· ἐὰν δὲ θελήϲωμεν ἐπὶ τούτων ποιῆϲαι τὴν αἰτιατικὴν εἰϲ η̅, κωλυόμεθα ἀπὸ τῆϲ κλητικῆϲ· οὐδέποτε γὰρ αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰϲ η̅ λήγουϲα παρ' ἡμῖν ἢ παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ ἔχει τὴν κλητικὴν εἰϲ φωνῆεν λήγουϲαν, οἷον τὸν εὐϲεβῆ ὦ εὐϲεβέϲ, τὸν εὐγενῆ ὦ εὐγενέϲ, τὸν κακοήθη ὦ κακόηθεϲ· ἀμέλει τοῦ Δημοϲθένουϲ καὶ τῶν ὁμοίων ποιοῦντεϲ οἱ Ἀθηναῖοι τὴν κλητικὴν εἰϲ η̅, οἷον ὦ Δημοϲθένη καὶ ὦ Διομήδη, ἐποίηϲαν καὶ τὴν αἰτιατικὴν εἰϲ ν̅, οἷον τὸν Δημοϲθέ- 227 g νην καὶ τὸν Διομήδην, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἡ αἰτιατικὴ εἰϲ η̅ καταλήγουϲα τῆϲ κλητικῆϲ εἰϲ φωνῆεν ληγούϲηϲ· ὅταν γὰρ εὑρεθῇ εἰϲ η̅ λήγουϲα ἡ αἰτιατική, οἷον τὸν Δημοϲθένη, τὸν Διομήδη, τότε ἔχει τὴν κλητικὴν εἰϲ ϲύμφωνον λήγουϲαν, οἷον ὦ Δημόϲθενεϲ, ὦ Διόμηδεϲ. Ἐπειδὴ οὖν ταῦτα, φημὶ δὴ τὰ εἰϲ υ̅ϲ̅ καὶ τὰ εἰϲ ευϲ, ποιοῦϲι τὴν κλητικὴν ἀποβολῇ τοῦ ϲ̅, οἷον ὦ ταχύ, ὦ βραδύ, ὦ ὀξύ, ὦ Πηλεῦ, ὦ Ἀτρεῦ, ὦ Ἀχιλλεῦ, καὶ εἰϲ φωνῆεν λήγει ἡ κλητικὴ ἐπὶ τούτων, δηλονότι οὐ δύναται ἡ αἰτιατικὴ εἰϲ η̅ καταλήγειν· οὐδέποτε γάρ, ὡϲ εἴρηται, τῆϲ κλητικῆϲ εἰϲ φωνῆεν ληγούϲηϲ ὀφείλει ἡ αἰτιατικὴ εἰϲ η̅ καταλήγειν, οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ· τῆϲ οὖν αἰτιατικῆϲ μὴ δυναμένηϲ εἰϲ η̅ καταλήγειν, εἰκότωϲ οὐδὲ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν εἰϲ ουϲ δύναται ϲυναιρεῖϲθαι· πρόϲκειται δέ «ἢ παρ' ἡμῖν ἢ παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ», ἐπειδὴ παρὰ τοῖϲ Δωριεῦϲιν εὑρίϲκομεν εἰϲ η̅ καταλήγουϲαν τὴν αἰτιατικὴν τῆϲ κλητικῆϲ εἰϲ φωνῆεν ληγούϲηϲ, οἷον τὸν Τυδῆ ὦ Τυδεῦ, ὡϲ παρ' Ὁμήρῳ ⟨Δ 384⟩ ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ ϲτεῖλαν Ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ ἄγγελον ἀπέϲτειλαν τὸν Τυδέα, τὸ γὰρ ἀγγελίην ἄγγελον νοητέον ἐνταῦθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἔτι δὲ ὑπολείπεται ἡμῖν ζητῆϲαι, διατί ἐπὶ μὲν τῶν εἰϲ ε̅υ̅ϲ̅ τῶν ἐχόντων προηγούμενον ϲύμφωνον οὐ γίνεται ἡ κρᾶϲιϲ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Πηλεύϲ Πηλέωϲ, Ἀχιλλεύϲ Ἀχιλλέωϲ, Ἀτρεύϲ Ἀτρέωϲ, ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων προηγούμενον φωνῆεν γίνεται κρᾶϲιϲ κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Ἐρετριεύϲ Ἐρετριέωϲ Ἐρετριῶϲ, Πειραιεύϲ Πειραιέωϲ Πειραιῶϲ, Στειριεύϲ Στειριέωϲ Στειριῶϲ, καὶ διατί ἀπὸ τῆϲ Ἀττικῆϲ γενικῆϲ, φημὶ δὴ τῆϲ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅, ἐγένετο ἡ κρᾶϲιϲ καὶ οὐκ ἀπὸ τῆϲ κοινῆϲ γενικῆϲ τῆϲ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ο̅. Ἔϲτιν οὖν ἀπολογήϲαϲθαι οὕτωϲ· πᾶϲα γενικὴ ϲυναιρουμένη ἔχει καὶ τὴν αἰτιατικὴν ϲυναιρουμένην δηλονότι ἐπὶ ἀρϲενικῶν καὶ θηλυκῶν, οἷον Δημοϲθένεοϲ Δημοϲθένουϲ τὸν Δημοϲθένεα τὸν Δημοϲθένη, εὐγενέοϲ εὐγενοῦϲ τὸν εὐγενέα τὸν εὐγενῆ, Σαπφόοϲ Σαπφοῦϲ τὴν Σαπφόα τὴν Σαπφώ, Λητόοϲ Λητοῦϲ τὴν Λητόα τὴν Λητώ· πρόϲκειται «δηλονότι ἐπὶ ἀρϲενικῶν καὶ θηλυκῶν» διὰ τὰ οὐδέτερα· ἔϲτι γὰρ τείχεοϲ τείχουϲ, καὶ ἰδοὺ ἡ γενικὴ ϲυναιρεῖται, καὶ 228 g ὅμωϲ ἡ αἰτιατικὴ οὐ ϲυναιρεῖται· τὸ τεῖχοϲ γάρ ἐϲτιν ἡ αἰτιατικὴ ὁμο-

[Discr. scr. κx N C V] **3** παρ' ἡμῖν — Ἀθηναίοιϲ V, παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ ἢ παρ' ἡμῖν NC; *cfr. v. 19* ‖ **7** καὶ *ante* ὦ Διομ. *om* NC ‖ **10** τότε *om* NC ‖ **20** τὴν αἰτ. εἰϲ η̅ καταλ. *traicit* N ‖ **21** *post* οἷον *add* τὸν Τυδέα NC ‖ **23** ἐπέϲτειλαν NC ‖ **25** ἐπὶ τῶν εἰϲ ε̅υ̅ϲ̅ μὲν τῶν NC ‖ **34** οἷον C, ὡϲ V, *om* N ‖ **36** Σαπφῶ N ‖ **38** τείχεοϲ V, τεῖχοϲ NC ‖ **39** *poster.* ἡ αἰτιατικὴ *om* NC

φώνως τῇ εὐθείᾳ· τὰ γὰρ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ βέλος τοῦ βέλους τῷ βέλει τὸ βέλος ὦ βέλος, τὸ ξύλον τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ τὸ ξύλον ὦ ξύλον. Ἐὰν οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ε̅υ̅ς̅ τῶν ἐχόντων σύμφωνον πρὸ τοῦ ε̅ θελήσωμεν ποιῆσαι ἐν τῇ γενικῇ συναίρεσιν ἤγουν κρᾶσιν, ἀναγκαζόμεθα καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ ποιῆσαι συναίρεσιν ἤγουν κρᾶσιν, καὶ ἢ εἰς η̅ ἀναγκαζόμεθα ποιῆσαι αὐτὴν ἢ εἰς α̅· τὸ γὰρ ε̅ καὶ α̅ ἢ εἰς η̅ κίρνανται, οἷον τείχεα τείχη, βέλεα βέλη, ἢ εἰς α̅ μακρόν, οἷον τὸν εὐφυέα τὸν εὐφυᾶ, τὸν ὑγιέα τὸν ὑγιᾶ. Καὶ εἰς η̅ μὲν οὐ δυνάμεθα ποιῆσαι αὐτὴν διὰ τὸ εἶναι τὴν κλητικὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, οἷον ὦ Ἀχιλλεῦ, ὦ Πηλεῦ· οὐ δύναται γάρ, ὡς ἐμάθομεν, ἡ κλητικὴ εἰς φωνῆεν λήγουσα ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν εἰς η̅ καταλήγουσαν, οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· ἀλλ' οὔτε δὲ εἰς α̅ δύναται γενέσθαι ἡ αἰτιατικὴ ἐπὶ τούτων, ἐπειδὴ προηγεῖται τοῦ ε̅ σύμφωνον, οἷον Πηλέα Ἀχιλλέα, τὸ γὰρ ε̅ καὶ α̅ εἰς α̅ κίρνανται ἡνίκα προηγεῖται τοῦ ε̅ φωνῆεν, οἷον εὐφυέα εὐφυᾶ, ὑγιέα ὑγιᾶ, συμφώνου δὲ προηγουμένου οὐδέποτε κίρνανται τὸ ε̅ καὶ α̅ εἰς α̅, ἀλλ' εἰς η̅ μόνον, οἷον τείχεα τείχη, βέλεα βέλη, Δημοσθένεα Δημοσθένη. Κωλυομένης οὖν τῆς αἰτιατικῆς συναιρεθῆναι ἤγουν κρᾶσιν ἀναδέξασθαι, καθότι οὔτε εἰς η̅ δύναται γενέσθαι διὰ τὸ ἔχειν τὴν κλητικὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, ἀλλ' οὔτε δὲ εἰς α̅ διὰ τὸ ἔχειν πρὸ τοῦ ε̅ σύμφωνον, εἰκότως κωλύεται καὶ ἡ γενικὴ συναίρεσιν ἐπιδέξασθαι ἤγουν κρᾶσιν. Τούτου οὖν χάριν ἐπὶ τῶν εἰς ε̅υ̅ς̅ τῶν ἐχόντων προηγούμενον σύμφωνον οὐ γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Πηλεύς Πηλέως, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέως· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόντων προηγούμενον φωνῆεν γίνεται κρᾶσις κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Ἐρετριεύς Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιεύς Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριεύς Στειριέως Στειριῶς, ἐπειδὴ ἀκωλύτως ἐπὶ τούτων δύναται ποιῆσαι ἡ αἰτιατικὴ κρᾶσιν τοῦ ε̅ καὶ α̅ εἰς α̅ μακρόν, οἷον τὸν Ἐρετριέα τὸν Ἐρετριᾶ, τὸν Πειραιέα τὸν Πειραιᾶ, τὸν Στειριέα τὸν Στειριᾶ, φωνῆεν γὰρ προηγεῖται τοῦ ε̅· ἡνίκα δὲ τοῦ ε̅ προηγεῖται φωνῆεν, οὐ κωλύεται τὸ ε̅ καὶ α̅ εἰς α̅ κραθῆναι, οἷον τὸν εὐφυέα τὸν εὐφυᾶ, τὸν ὑγιέα τὸν ὑγιᾶ· τῆς οὖν αἰτιατικῆς ἐπὶ τούτων μὴ κωλυομένης συναιρεθῆναι, εἰκότως οὔτε ἡ γενικὴ κωλύεται συναιρεθῆναι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. 229 g

Ἰστέον δὲ ὅτι διὰ τὴν αἰτίαν τὴν λεχθεῖσαν ἐπὶ τῶν εἰς ευ̅ς̅ τῶν ἐχόντων προηγούμενον σύμφωνον οὔτε τὰ εἰς ι̅ς̅ τὰ διὰ τοῦ ε̅ο̅ς̅ κλινόμενα δύνανται συναίρεσιν ἐπιδέξασθαι κατὰ τὴν γενικήν, οἷον ὄφις ὄφεος, πόλις πόλεος, μάντις μάντεος, πρᾶξις πράξεος, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τούτων οὔτε εἰς η̅ ἠδύνατο εἶναι ἡ αἰτιατικὴ οὔτε εἰς α̅· εἰς η̅ μὲν γὰρ οὐκ ἠδύνατο εἶναι ἡ αἰτιατικὴ διὰ τὸ τὴν κλητικὴν εἰς φωνῆεν λήγειν, οἷον ὦ ὄφι, ὦ μάντι, ὦ πόλι, ὦ πρᾶξι· τὸ γὰρ ὦ ὄφις καὶ ὦ μάντις

[Disck. scr. ex NCV] **6** ἢ *post* καὶ *om* NC ‖ **7** ἢ *post* α̅ *om* NC ‖ **8** ἢ εἰς α̅ V, καὶ εἰς α̅ NC ‖ **21** κολύεται N | καὶ *om* NC ‖ **27** ἀκωλύτως N, ἀκολούθως C, *om* V ‖ **30** κρανθῆναι N ‖ **40** ὦ *ante* πρᾶξι *om* N

⟨καὶ ὦ πόλις⟩ καὶ ὦ πρᾶξις Ἀττικά εἰσιν· εἰς ᾱ δὲ οὐκ ἠδύνατο εἶναι διὰ τὸ σύμφωνον προηγεῖσθαι τοῦ ε̄, οἷον ὄφεα μάντεα πόλεα πράξεα· ἥτις αἰτιατικὴ καὶ ἐπιλέλοιπε κατὰ χρῆσιν, λέγω δὴ ἡ εἰς ᾱ, τὸν ὄφιν γὰρ καὶ τὸν μάντιν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν πρᾶξιν μόνως λέγομεν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἔτι ὑπολείπεται ἡμῖν ζητῆσαι, διατί ἐπὶ τοῦ Ἐρετριεύς καὶ Πειραιεύς καὶ Στειριεύς ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς γενικῆς, φημὶ δὴ τῆς διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄, ἐγένετο ἡ κρᾶσις κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριέως Στειριῶς, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς κοινῆς, φημὶ δὴ τῆς διὰ τοῦ ε̄ καὶ ο̄. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· εἰκότως ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς γενικῆς ἐγένετο ἡ κρᾶσις καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς κοινῆς, ἐπειδὴ εἰ ἐγένετο ἀπὸ τῆς κοινῆς γενικῆς, ἤμελλεν εἰς ο̄ῡς̄ εἶναι ἡ γενική. τὸ γὰρ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον κίρνανται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, εὐγενέος εὐγενοῦς, τῆς δὲ γενικῆς εἰς ο̄ῡς̄ οὔσης ἠναγκάζετο ἡ αἰτιατικὴ καταλήγειν εἰς η̄· ἐμάθομεν γάρ, ὅτι πᾶσα γενικὴ ἀρσενικὴ εἰς ο̄ῡς̄ λήγουσα θέλει ἔχειν τὴν αἰτιατικὴν εἰς η̄ καταλήγουσαν, οἷον τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένη, τοῦ εὐγενοῦς τὸν εὐγενῆ, τοῦ κακοήθους τὸν κακοήθη· τῆς δὲ αἰτιατικῆς εἰς η̄ καταληγούσης οὐ δύναται ἡ κλητικὴ εἰς φωνῆεν καταλήγειν οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς προείρηται·
230 g εἰ οὖν ταῦτα εἰς φωνῆεν ἔχουσι τὴν κλητικὴν καταλήγουσαν, ὦ Ἐρετριεῦ γὰρ καὶ ὦ Πειραιεῦ καὶ ὦ Στειριεῦ, δηλονότι οὐ δύναται εἰς η̄ καταλήγειν ἐπὶ τούτων ἡ αἰτιατική· τῆς δὲ αἰτιατικῆς μὴ δυναμένης εἰς η̄ καταλήγειν, οὔτε εἰς ο̄ῡς̄ δύναται ἡ γενικὴ καταλήγειν· τούτου οὖν χάριν ἀπὸ τῆς κοινῆς οὐκ ἐγένετο ἡ κρᾶσις ἀλλ' ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τῷ ἡδέϊ καὶ ἡδεῖ κατὰ συναίρεσιν, τὸν ἡδέα καὶ ἡδύν. Ἰστέον ὅτι αὗται αἱ αἰτιατικαὶ διχῶς λέγονται, οἷον ἡδύς ἡδέος ἡδέα καὶ ἡδύν, εὐρύς εὐρέος εὐρέα καὶ εὐρύν, ⟨Z 291⟩ ἐπ' εὐρέα πόντον, πολύς πολέος πολέα, πολέα στρατόν, καὶ πολύν· καὶ ἡ μὲν εἰς ᾱ λήγουσα ἀπὸ τῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς ν̄ ἀπὸ τῆς εὐθείας.

Ὦ ἡδύ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῡς̄ ἀποβολῇ τοῦ ς̄ ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ ταχύς ὦ ταχύ, ὁ ὀξύς ὦ ὀξύ, ὁ θῆλυς ὦ θῆλυ, ὁ βότρυς ὦ βότρυ, ὁ νέκυς ὦ νέκυ.

Τὼ ἡδέε. Ἰστέον ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τὼ ἡδέε τὼ ἡδῆ, ὥσπερ τὼ Δημοσθένεε τὼ Δημοσθένη. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ εἰς ῡς̄ οὐ συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, οἷον ὀξύς ὀξέος τὼ ὀξέε, ἡδύς ἡδέος τὼ ἡδέε, βραδύς βραδέος τὼ βραδέε. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ἡνίκα συναιρεῖται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, πάντως ἡ γε-

---

[DISCR. SCR. EX NCV] **1** καὶ ὦ πόλις *om* NCV | καὶ ὦ πρᾶξις NC, καὶ τὰ τοιαῦτα V | ἠδύναντο NC ‖ **3** ἡ εἰς ᾱ V, εἰς η̄ NC ‖ **12** τὴν ο̄ῡ V, τὴν ε̄ῑ NC ‖ **23** οὖν *om* NC ‖ **26** ἡδῦν NC ‖ **27** ἡδῦν N ‖ **28** εὐρῦν N | ἐπ' εὐρέα NCV, ἐπιπλῶς εὐρέα Z 291 ‖ **29** πολέα στρ.] *cfr. Schneideri Callim. 2, 761* ‖ **31** *post* ῡς̄ *add* τριγενῆ NC

νικὴ τῶν ἑνικῶν μακροκαταληκτεῖ, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένεε Δημοσθένη, βασιλεύς βασιλέως βασιλέε βασιλῆ, πόλις πόλεως πόλεε πόλη· ἐπειδὴ οὖν τὰ εἰς ῡς τριγενῆ οὐδέποτε μακροκαταληκτοῦσι κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, οὐδὲ γὰρ γίνεται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς, τούτου χάριν οὐ συναιροῦνται κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ τραχύς μόνον εὑρίσκεται συναιρούμενον κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν εἰς τὴν ε̄ι δίφθογγον παρὰ Ἴωνι τῷ τραγικῷ, οἷον ⟨fragm. 67 N²⟩ τὼ τραχέε τὼ τραχεῖ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τοῖν ἠδέοιν. Ἰστέον ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ γενικὴ τῶν 231 g δυϊκῶν, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν συναιρεῖται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὦ ἠδέε. Ἰστέον ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ κλητικὴ τῶν δυϊκῶν, ἐπειδὴ οὔτε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν συναιρεῖται· τῶν δὲ δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Οἱ ἠδέες καὶ ἠδεῖς· εἴρηται. Ζητοῦσι δέ τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν μὴ συναιρουμένης ἐνταῦθα ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖται. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ὅπου εὕρῃ ἀλλεπάλληλα φωνήεντα, συναιρεῖ αὐτά, οἷον Δημοσθένεες Δημοσθένεις, ὄφιες ὄφις, ἰχθύες ἰχθῦς· οὐδὲ γὰρ ἀκολουθεῖ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν εἰς τοῦτο· ἰδοὺ γὰρ τοῦ βότρυς καὶ στάχυς καὶ τῶν ὁμοίων καὶ τοῦ βοῦς καὶ χροῦς καὶ τῶν ὁμοίων μὴ συναιρουμένων κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, οἷον βότρυε στάχυε βόε χρόε, ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν συναιρεῖται, οἷον βότρυες βότρυς, στάχυες στάχυς, βόες βοῦς, χρόες χροῦς.

Τῶν ἠδέων. Ἰστέον ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ οὔτε ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν συναιρεῖται.

Τοῖς ἠδέσι. Κανονίζεται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, τῷ ἀπὸ τῆς δοτικῆς κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ Δημοσθένεσι διδασκαλίᾳ· οὐδὲ γὰρ δύναται ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν κανονισθῆναι, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι μετὰ μακρᾶς· τὸ γὰρ ῠς συνεσταλμένον ἐστίν.

Τοὺς ἠδέας καὶ ἠδεῖς· εἴρηται.

Ὦ ἠδέες καὶ ὦ ἠδεῖς· εἴρηται.

[Discr. scr. ex NCV] **6** τραχύς NC, ταχύς V ‖ **8** τὼ τραχέε τὼ τραχεῖ NC, τὼ ταχέε τὼ ταχεῖ V ‖ **10** *ante* συναιρεῖται *add* οὔτε ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν *et post* συναιρεῖται *add* οὔτε ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν V ‖ **15** *ante* Οἱ ἠδ. *add* ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν NC ‖ **18** εὕρῃ V, εὕροι NC | ἀλλεπάλληλα φωνήεντα V, ἀλλεπάλληεντα N, ἀλλεπάλληλα C *et in marg.* φωνήεντα C² ‖ **19** ὄφιες ὄφις V, ὄφεες ὄφεις NC ‖ **20** εἰς *om* NC ‖ **26** συναιρεῖται *om* NC ‖ **28** εἰρημένῳ] *cfr. p. 180, 5*

Κανὼν ιβ'.

Ὁ βότρυϲ τοῦ βότρυοϲ.

Λέγει ὁ τεχνικόϲ, ὅτι τὰ εἰϲ ῡϲ μονογενῆ τὸ ῡ φυλάττουϲιν ἐπὶ 232 g τῆϲ γενικῆϲ δηλονότι καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ οϲ κλίνονται, οἷον ϲτάχυϲ ϲτάχυοϲ, βότρυϲ βότρυοϲ, νέκυϲ νέκυοϲ, Τίφυϲ Τίφυοϲ (ἔϲτι δὲ ὄνομα κύριον), Ῥαδάμανθυϲ Ῥαδαμάνθυοϲ, Πάλμυϲ Πάλμυοϲ· τὸ γὰρ Πάλμυδοϲ διὰ τοῦ δοϲ κλιθὲν παρὰ Αἰϲχύλῳ ⟨fragm. 437 N²⟩ ἡμάρτηται· ἔϲτι δὲ ὄνομα κύριον βαϲιλέωϲ. Δεῖ προϲθεῖναι «χωρὶϲ τοῦ πῆχυϲ πήχεωϲ καὶ πέλεκυϲ πελέκεωϲ». Πρόϲκειται ἐν τῷ κανόνι «μονογενῆ» διὰ τὰ προλεχθέντα τριγενῆ· ταῦτα γὰρ οὐ φυλάττουϲι τὸ ῡ ἐπὶ τῆϲ γενικῆϲ, οἷον ταχύϲ ταχέοϲ, βραδύϲ βραδέοϲ, ὀξύϲ ὀξέοϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι τὰ εἰϲ ῡϲ μονοϲύλλαβα περιϲπῶνται καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ οϲ κλίνονται κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ϲυϲτέλλουϲι τὸ ῡ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν ταῖϲ ἑξῆϲ πτώϲεϲιν, οἷον μῦϲ μυόϲ, ϲῦϲ ϲυόϲ, δρῦϲ δρυόϲ· τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν ϲυλλαβὴν περιϲπώμενα, εἰ μὲν ὦϲιν ὑποκοριϲτικά, ἀποβολῇ τοῦ ϲ ποιοῦϲι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Καμμῦϲ τοῦ Καμμῦ, ὁ Διονῦϲ τοῦ Διονῦ, ὁ Κλαυϲῦϲ τοῦ Κλαυϲῦ, ὁ Λαρδῦϲ τοῦ Λαρδῦ, εἰ δὲ μὴ ὦϲιν ὑποκοριϲτικά, διὰ καθαροῦ τοῦ οϲ κλίνονται καὶ ϲυϲτέλλουϲι τὸ ῡ καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν ταῖϲ ἑξῆϲ πτώϲεϲιν, οἷον ὀϲφῦϲ ὀϲφύοϲ (ϲημαίνει δὲ τὴν ῥάχιν), ἰχθῦϲ ἰχθύοϲ, ὀφρῦϲ ὀφρύοϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι πάντα τὰ εἰϲ ῦϲ περιϲπώμενα ὑπὲρ μίαν ϲυλλαβὴν ὄντα ὑποκοριϲτικά εἰϲιν, οἷον ὁ Καμμῦϲ, ὁ Κλαυϲῦϲ, ὁ Διονῦϲ, ὁ Λαρδῦϲ, χωρὶϲ τῶν τριῶν τούτων, φημὶ δὴ τοῦ ὀϲφῦϲ ὀφρῦϲ ἰχθῦϲ (ὀϲφῦϲ δέ ἐϲτιν, ὡϲ εἴρηται, ἡ ῥάχιϲ)· τὸ γὰρ ἰξύϲ (ϲημαίνει δὲ καὶ αὐτὸ τὴν ῥάχιν), εἰ καὶ παρατέθειται ὁ Ἡρωδιανὸϲ ἐν τῷ Ὀνοματικῷ ὡϲ περιϲπώμενον, ἀλλ' οὖν οὐ περιϲπᾶται ἀλλ' ὀξύνεται, ὥϲ φηϲιν ἐν τῇ Καθόλου. Ταῦτα δὲ τὰ εἰϲ ῦϲ ὑποκοριϲτικὰ εἰϲ τὰ ἑνικὰ κλίνονται μόνον, δυϊκὰ γὰρ ἢ πληθυντικὰ οὐ δύνανται ἐπιδέξαϲθαι διὰ τὴν ἀνακολουθίαν τῆϲ ἀναλογίαϲ· οὐδὲ γὰρ εὑρίϲκομεν πῶϲ ὤφειλον καταλήγειν· οὐκ ἔχουϲι γὰρ κατάληξιν ἁρμόζουϲαν τοῖϲ δυϊκοῖϲ καὶ τοῖϲ πληθυντικοῖϲ, τὸ γὰρ ῡ οὐκ ἔϲτι τελικὸν οὔτε τῶν δυϊκῶν οὔτε τῶν πληθυντι-233 g κῶν. Ταῦτα δὲ τὰ εἰϲ ῦϲ ὑποκοριϲτικὰ οὐκ ἔχουϲι τὸ ῑ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν· τῷ Καμμῦ γὰρ καὶ τῷ Κλαυϲῦ καὶ τῷ Διονῦ καὶ τῷ Λαρδῦ χωρὶϲ τοῦ ῑ, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἐν τέλει λέξεωϲ ἡ ῡι δίφθογγοϲ εὑρίϲκεται, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱόϲ· εἰ εἶχον οὖν ταῦτα ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνι-

[Discr. scr. ex NCV] **2** τοῦ βότρυοϲ *om* NC ‖ **3** φυλάττουϲιν — διὰ καθ. (**4**) NC, φυλάττει καὶ ἐπὶ γενικῆϲ δῆλον ὡϲ διὰ καθ. V ‖ **6** Πάλμυϲ Πάλμυοϲ *Dindorfius,* Πάλαμυϲ Παλάμυδοϲ NC, Παλαμύϲ Παλαμύοϲ V | τὸ γὰρ Πάλμυδοϲ V, τὸ γὰρ Παλάμυδοϲ NC ‖ **7** παρὰ Αἰϲχύλῳ NC, παρ' Αἰϲχίνῃ V ‖ **8** κύριον NCV, Φρύγιον *Nauckius* | πήχεωϲ NC, πήχεοϲ V ‖ **10** προλεχθέντα CV, λεχθέντα N | γὰρ *om* NC ‖ **17** Καμμὺ *et* **18** Διονὺ *et* Κλαυϲὺ *et* Λαρδὺ N ‖ **29** τὴν ἀνακολουθίαν] τὴν ἀκολουθίαν NC, τὸ ἀνακόλουθον V

κῶν τὸ ῑ, ἤμελλεν ἡ ῡι δίφθογγος ἐν τέλει λέξεως εὑρίσκεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ῡς σύνθετα, εἰ μὲν ἀπὸ ἁπλῶν εἰς ῡς ληγόντων εἰσὶ συντεθειμένα, τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν, οἷον βραχύς βραχέος τρίβραχυς τριβράχεος, πῆχυς πήχεως δεκάπηχυς δεκαπήχεως, θῆλυς θήλεος ἀρσενόθηλυς ἀρσενοθήλεος, ἰχθῦς ἰχθύος κάλλιχθυς καλλίχθυος, ὀφρῦς ὀφρύος λεύκοφρυς λευκόφρυος· εἰ δὲ ἀπὸ ῥήματός εἰσι συντεθειμένα, διὰ τοῦ δος κλίνονται, οἷον ἔπηλυς ἐπήλυδος, νέηλυς νεήλυδος (σημαίνει δὲ τὸν ξένον)· ταῦτα γὰρ οὐκ εἰσὶν ἀπὸ ἁπλῶν εἰς υς ληγόντων συντεθειμένα, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος τοῦ ἐλεύθω τοῦ σημαίνοντος τὸ παραγίνομαι. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐμάθομεν, ὅτι τὰ εἰς ῡς μονογενῆ τὸ ῡ φυλάττουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς· σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς τὸ πῆχυς πήχεως καὶ πέλεκυς πελέκεως ὡς μὴ φυλάξαντα τὸ ῡ ἐπὶ τῆς γενικῆς. Καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι πήχυος ἦν καὶ πελέκυος κατὰ τὴν ἀκολουθίαν, ὥσπερ βότρυς βότρυος, καὶ ἐπειδὴ τὰ μεταβάλλοντα τὸ ō ἀττικῶς εἰς τὸ ω̄ δηλονότι κατὰ τὴν γενικὴν ἠναγκάσθησαν καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ē μεταβάλλειν — ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν καθαριευόντων, οἷον μάντιος μάντεως, ὄφιος ὄφεως, λαός λεώς, Μενέλαος Μενέλεως — εἰκότως καὶ τὸ πήχυος καὶ πελέκυος, ἐκτείναντα τὸ ō εἰς τὸ ω̄ ἀττικῶς δηλονότι κατὰ τὴν γενικήν, ἠναγκάσθησαν καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν τρέψαι εἰς τὸ ē καὶ γενέσθαι πήχεως καὶ πελέκεως διὰ τοῦ ē καὶ ω̄· εἰ δέ που εὑρήσεις πήχεος καὶ πελέκεος διὰ τοῦ ō, γνῶθι ὅτι κατὰ συστολὴν ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ πήχεως καὶ πελέκεως. Πρόσκειται «ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν καθαριευόντων» διὰ τὸ κάλος κάλως (σημαίνει δὲ τὸ σχοινίον) καὶ Τάλος Τάλως (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον)· ταῦτα γὰρ ἔτρεψαν τὸ ō εἰς τὸ ω ἀττικῶς καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν οὐκ ἔτρεψαν εἰς τὸ ē, ἀλλ' οὐ καθαριεύουσιν. 231 8

Ἐζητήθη δὲ ἡμῖν καὶ περὶ τοῦ πρέσβυς πρέσβεος, εἴτε διὰ τοῦ ē καὶ ō μόνως εὕρηται εἴτε καὶ διὰ τοῦ ē καὶ ω̄, καὶ ἠπόρηται ἡμῖν, εἰ ἔστι τριγενὲς τὸ πρέσβυς· εἰ γάρ ἐστι τριγενές, διὰ τοῦ ē καὶ ō μόνως ἐστί· τὰ γὰρ εἰς ῡς ἔχοντα τριγένειαν οὐ γίνονται διὰ τοῦ ē καὶ ω̄ ἀττικῶς, ὡς ἐμάθομεν, οἷον ἡδύς ἡδέος, ὀξύς ὀξέος, θῆλυς θήλεος, ἥμισυς ἡμίσεος διὰ τοῦ ē καὶ ō· ταῦτα γὰρ οὐδέποτε γίνονται διὰ τοῦ ē καὶ ω̄. Εἰ οὖν τὸ πρέσβυς ἔχει τριγένειαν, οὐ δύναται γενέσθαι διὰ τοῦ ē καὶ ω̄ ἀττικῶς· εἰ δὲ οὐκ εὐποροῦσι χρήσεως τριγενείας, οὐκ ἔχουσι γὰρ χρῆσιν δοῦναι ἡμῖν οὔτε τοῦ πρέσβυ οὐδετέρου ἀλλ' οὔτε δὲ τοῦ πρέσβεια θηλυκοῦ, τὸ γὰρ πρέσβα κατὰ συγκοπήν ἐστιν ἀπὸ τοῦ πρεσβεία, δηλονότι μονογενές ἐστιν· εἰ δὲ μονογενές ἐστιν, ὤφειλε φυλάξαι τὸ ῡ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ τὸ βότρυς βότρυος καὶ στάχυς στάχυος·

[Discr. scr. ex NCV] **5** πήχεως *et* δεκαπήχεως V, πήχεος *et* δεκαπήχεος NC ‖ **6** ἀρσενόθηλυς V, ἀρσενοθῆλυς NC ‖ **12** δὲ *om* NC ‖ **13** φυλάξαντα V, φυλάξαν NC ‖ **14** ἦν *om* NC ‖ **15** τὴν *om* NC ‖ **18** ὄφιος] ὄφις NCV ‖ **23** *post* συστολὴν *add* ἰωνικὴν V ‖ **28** δὲ V, μὲν NC ‖ **34** τὸ] ὁ N

εἰ δὲ οὐ φυλάττει τὸ υ̅ ἐν τῇ γενικῇ, δηλονότι ἠκολούθησε τῷ πῆχυς πήχεως καὶ πέλεκυς πελέκεως· καὶ πρότερον ἐγένετο ἡ ἔκτασις τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, καὶ οὕτως ἐγένετο ἡ παραλήγουσα διὰ τοῦ ε̅, ὡς ἐπὶ τοῦ πῆχυς πήχεως καὶ πέλεκυς πελέκεως· καὶ τελευταῖον ἔτρεψε τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ καὶ ἐγένετο πρέσβεος, ὡς ἐπὶ τοῦ πήχεος καὶ πελέκεος. Ἰστέον δὲ ὅτι εὕρηται τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἡ πρέσβυς τῆς πρέσβυος, καὶ τὸ ἀρσενικὸν δὲ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι κατὰ τροπὴν τοῦ β̅ εἰς τὸ γ̅ εὕρηται πρέσγυς πρέσγυος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πρέσβυς οἱ τεχνικοὶ μονογενὲς λέγουσιν εἶναι, καὶ ὅτι ἐπειδὴ μονογενές ἐστιν ὤφειλε τὸ υ̅ φυλάττειν ἐπὶ τῆς γενικῆς· εἰ δὲ μὴ φυλάττει τὸ υ̅ ἐν τῇ γενικῇ, δηλονότι τῷ λόγῳ τοῦ πῆχυς πήχεος καὶ πέλεκυς πελέκεος ἠκολούθησε, καὶ ἔστι τρίτον μετὰ τῶν σεσημειωμένων. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ πρέσβυς ἐπὶ τοῦ γέροντος δεῖ νοεῖν, ἐπὶ γὰρ τῶν ἐκπεμπομένων εἰς πρεσβείαν οὐχ εὑρίσκομεν τὴν εὐθεῖαν εἰς υ̅ς̅, ὥσπερ ἐνόμισάν τινες· εἰ γὰρ εὕρη-
235 g ται ἡ αἰτιατικὴ τὸν πρέσβιν, ὡς μάντιν, καὶ ἡ κλητικὴ ὦ πρέσβις ἀττικῶς, ὥσπερ ὦ μάντις, δηλονότι καὶ ἡ εὐθεῖα ὁ πρέσβις, ὥσπερ ὁ μάντις, καὶ ἡ γενικὴ τοῦ πρέσβεως ἀκολούθως, ὥσπερ τοῦ μάντεως. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ βότρυς βότρυος καὶ στάχυς στάχυος οὐ γίνεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς διὰ τοῦ ω̅. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι, ὡς ἐμάθομεν, τὰ ἐκτείνοντα τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἀττικῶς ἐπὶ τῶν καθαριευόντων καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̅ μεταβάλλουσιν, οἷον ὄφις ὄφιος καὶ ὄφεως, πόλις πόλιος καὶ πόλεως, ναός νεώς, λαός λεώς· εἰ οὖν ἐξέτειναν ταῦτα τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἀττικῶς, ἠναγκάζοντο καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̅ μεταβάλλειν, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· τὰ γὰρ εἰς υ̅ς̅ μονογενῆ, ὡς εἴρηται, τὸ υ̅ θέλουσι φυλάττειν ἐπὶ τῆς γενικῆς.

Τῷ βότρυϊ. Ἰστέον ὅτι οὐ συναιρεῖται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, ἐπειδὴ εἰ συνῃρεῖτο ἤμελλεν εἰς τὴν υ̅ι̅ δίφθογγον λήγειν, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐδέποτε γὰρ ἡ υ̅ι̅ δίφθογγος ἐν τέλει λέξεως εὑρίσκεται, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱός.

Τὸν βότρυν. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ λέγονται αἱ αἰτιατικαὶ τῶν εἰς υ̅ς̅ μονογενῶν διχῶς, οἷον τὸν βότρυα καὶ βότρυν, ἀλλ' εἰς ν̅ μόνως, οἷον τὸν βότρυν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ο̅ς̅ καθαρὸν λήγουσα διχρόνῳ παραληγομένη εἰς ν̅ μόνως ἔχει τὴν αἰτιατικήν, οἷον ὄφις ὄφιος ὄφιν, μάντις μάντιος μάντιν, πόλις πόλιος πόλιν· ἐπειδὴ οὖν καὶ τὰ εἰς υ̅ς̅ μονογενῆ ἔχουσι τὴν γενικὴν εἰς ο̅ς̅ καθαρὸν διχρόνῳ παραληγομένην, οἷον στάχυος βότρυος νέκυος, τούτου χάριν εἰς ν̅ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικήν, οἷον βότρυν στάχυν

[Discr. sch. ex NCV] 1 τῷ V, τὸ NC ‖ 6 δὲ *om* NC ‖ 8 πρέσγυς] *EM 723, 17 ex Herodiani libro* Περὶ παθῶν *add*: καὶ ὑπερθέσει (*seu* ὑπερβιβασμῷ) σπέργυς ‖ 9 ὅτι ἐπ. V, ὅσον ἐπ. NC ‖ 12 δὲ *om* NC ‖ 14 ἐνόμισαν τινὲς V, νομίσαντες τινὲς NC ‖ 17 καὶ ἡ γεν. — τούτοις (18) *om* N ‖ 28 συνῃρεῖτο V, συνήρητο N, συνήρητο C ‖ 32 μονογενῶν *om* NC ‖ 37 παραληγομένην V, παραληγόμενα NC

νέκυν. Ϲεϲημείωται παρ' Εὐφορίωνι ἅπαξ εὑρεθὲν τὸ βότρυα, καὶ παρὰ Διονυϲίῳ, οὐκ ἐν τῇ Περιηγήϲει ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ αὐτοῦ ποιήματι, τὸ δρύα. Ὦ βότρυ· εἴρηται.

Τὼ βότρυε. Ἄξιόν ἐϲτι ζητῆϲαι, διατί ὥϲπερ τὸ βότρυεϲ γίνεται κατὰ κρᾶϲιν τοῦ ῡ καὶ ε̄ εἰϲ ῡ μακρὸν [καὶ γίνεται] βότρυϲ, μὴ τὸν αὐτὸν 236 g τρόπον καὶ ἡ βότρυε εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν [γίνεται] κατὰ κρᾶϲιν τοῦ ῡ καὶ ε̄ εἰϲ τὸ ῡ μακρὸν [καὶ] γίνεται βότρυ. Ἔϲτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐ δύναται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν γενέϲθαι κατὰ κρᾶϲιν τοῦ ῡ καὶ ε̄ εἰϲ τὸ ῡ μακρόν, ἐπειδὴ ἤμελλεν εἰϲ τὸ ῡ καταλήγειν, ὅπερ ἐϲτὶν ἀδύνατον· τὸ γὰρ ῡ οὐκ ἔϲτι τελικὸν τῆϲ εὐθείαϲ τῶν δυϊκῶν· ἐν γὰρ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, εἰ καὶ γίνεται κρᾶϲιϲ τοῦ ῡ καὶ ε̄ εἰϲ τὸ ῡ μακρόν, ἀλλ' οὖν εἰϲ τὸ ϲ̄ λήγει ἡ λέξιϲ, ὅπερ τελικόν ἐϲτι τῆϲ εὐθείαϲ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαντεϲ Ἕκτορεϲ. Τοῖν βοτρύοιν, ὦ βότρυε· εἴρηται.

Οἱ βότρυεϲ καὶ βότρυϲ. Ἰϲτέον ὅτι κατὰ κρᾶϲιν τοῦ ῡ καὶ ε̄ εἰϲ υ μακρὸν γίνεται οἱ βότρυϲ. Τῶν βοτρύων· εἴρηται. Τοῖϲ βότρυϲιν. Ἰϲτέον ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν κανονίζεται, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ Δημοϲθένει διδαϲκαλίᾳ· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα τῷ ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ κανόνι κανονίϲαι αὐτὴν τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶϲα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰϲ ϲ̄ λήγουϲα μετὰ μακρᾶϲ περιττοϲυλλάβωϲ κλινομένη καὶ μὴ ϲυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προϲθέϲει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γάρ ἐϲτι μετὰ μακρᾶϲ ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν ἐνταῦθα· τὸ γὰρ ῡ ϲυνεϲταλμένον ἐϲτίν.

Τοὺϲ βότρυαϲ καὶ βότρυϲ. Ἰϲτέον ὅτι τὸ μὲν βότρυαϲ ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ τῶν πληθυντικῶν κανονίζεται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶϲα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰϲ ε̄ϲ̄ λήγουϲα τροπῇ τοῦ ε̄ εἰϲ ᾱ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖ, οἷον Αἴαντεϲ Αἴανταϲ, Λάχητεϲ Λάχηταϲ, Πάριδεϲ Πάριδαϲ· οὕτωϲ οὖν καὶ βότρυεϲ βότρυαϲ· οὐδὲ γὰρ δύναται ἀπὸ τῆϲ αἰτιατικῆϲ τῶν ἑνικῶν κανονιϲθῆναι, ἐπειδὴ οὐ λήγει ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν εἰϲ ᾱ ἀλλ' εἰϲ ν̄, οἷον τὸν βότρυν· τὸ γὰρ παρ' Εὐφορίωνι βότρυα ϲεϲημείωται· τὸ δὲ βότρυϲ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τῇ 237 g οἱ βότρυϲ. Ὦ βότρυεϲ καὶ ὦ βότρυϲ· εἴρηται.

Κανὼν ιγ΄.

Ὁ βοῦϲ τοῦ βοόϲ.

Ἰϲτέον ὅτι τὰ εἰϲ ο̅υ̅ϲ̅ ἀπαθῆ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅ κλίνονται, οἷον βοῦϲ βοόϲ, [νοῦϲ νοόϲ], χροῦϲ χροόϲ, χοῦϲ χοόϲ, χνοῦϲ χνοόϲ, πλὴν τοῦ πούϲ ποδόϲ καὶ ὀδούϲ ὀδόντοϲ· ἰϲτέον δὲ ὅτι εὑρέθη τοῦ βοῦϲ ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοόϲ, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ

[Discr. scr. ex NCV] **1** τὸ βότρυα V, τὸν βότρυα NC; *cfr. AMeinekii Anal. Alex. p. 157* ‖ **2** τὸ δρύα] τὸν δρύα NC, τὴν δρύα V ‖ **5** καὶ γίνεται *om* V ‖ **6** γίνεται *om* V ‖ **7** καὶ *om* V ‖ **17** εἰρημένῳ] *cfr. p. 180, 5* ‖ **26** οἷον *om* N ‖ **31** οἱ *om* NC ‖ **33** τοῦ βοόϲ *om* NC ‖ **35** νοῦϲ νοόϲ *om* V χοῦϲ — χνοόϲ *om* NC

⟨fragm. 258 N²⟩ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ ⟨fragm. 421 N²⟩. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἀπαθῆ» διὰ τὰ εἰς ους τὰ ἀπὸ συναιρέσεως ὄντα, περὶ ὧν ἐφεξῆς διαλαμβάνει, φημὶ δὴ διὰ τὸ πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ καὶ νόος νόου νοῦς νοῦ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ βοῦς βοός οὐ γίνεται κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι, ὡς ἐμάθομεν ἀνωτέρω, τὰ ἐκτείνοντα τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἀττικῶς ἐπὶ τῶν καθαριευόντων καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̅ μεταβάλλουσιν, οἷον ὄφις ὄφιος ὄφεως, πόλις πόλιος πόλεως, ναός νεώς, λαός λεώς· εἰ ἐξέτεινεν οὖν τὸ βοῦς βοός τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἀττικῶς, ἠναγκάζετο καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̅ μεταβαλεῖν· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν οὐκ ἠδύνατο εἰς ε̅ μεταβαλεῖν· τὰ γὰρ μεταβαλλόμενα κατὰ τὴν παραλήγουσαν εἰς τὸ ε̅ δίχρονα εὑρίσκονται, οἷον ὄφιος ὄφεως, πόλιος πόλεως, ναός νεώς, λαός λεώς· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι δίχρονον ἀλλὰ ο̅· δῆλον οὖν ὅτι τῆς παραληγούσης μὴ δυναμένης μεταβληθῆναι εἰς τὸ ε̅, εἰκότως οὐδὲ ἡ λήγουσα ἐξετάθη εἰς ω̅.

Πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ βοῦς βοός οὐ κίρναται κατὰ τὴν γενικήν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἐκίρνατο τὸ βοῦς βοός κατὰ τὴν γενικήν, εἰς ο̅υ̅ς̅ ἔμελλεν εἶναι, οἷον πλόος πλοῦς, νόος νοῦς, ῥόος ῥοῦς· τὰ γὰρ δύο οο εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον κιρνῶνται· καὶ λοιπὸν πρῶτον μὲν ἤμελλεν συνεμπίπτειν τῇ εὐθείᾳ ἡ γενική· δεύτερον δέ, ὡς ἐμάθομεν ἀνωτέρω, πᾶσα γενικὴ ἀρσενικὴ εἰς ο̅υ̅ς̅ λήγουσα θέλει ἔχειν
238 8 τὴν αἰτιατικὴν εἰς η̅ καταλήγουσαν, οἷον τοῦ Δημοσθένους τὸν Δημοσθένη, τοῦ εὐσεβοῦς τὸν εὐσεβῆ, τοῦ εὐγενοῦς τὸν εὐγενῆ· ἀλλὰ μὴν ⟨ἐνταῦθα⟩ ἡ αἰτιατικὴ οὐ καταλήγει εἰς η̅, τὸν βόα γὰρ καὶ τὸν βοῦν· δῆλον οὖν ὅτι τῆς αἰτιατικῆς μὴ καταληγούσης εἰς η̅, οὐδὲ ἡ γενικὴ δύναται εἶναι εἰς ο̅υ̅ς̅· διὰ τοῦτο οὖν οὐ συναιρεῖται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς ο̅υ̅ς̅ λήγοντα ὀνόματα εἰ μὲν ὦσιν ἁπλᾶ περισπῶνται, οἷον βοῦς νοῦς χροῦς χοῦς χνοῦς ῥοῦς χαλκοῦς χρυσοῦς ἀργυροῦς ἀδελφιδοῦς θυγατριδοῦς, πλὴν τοῦ πούς καὶ ὀδούς, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται· εἰ δὲ ὦσι σύνθετα βαρύνονται, οἷον εὔπλους εὔχρους εὔνους σύννους Ἀλκίνους Οἰδίπους· πρόσκειται «ὀνόματα» διὰ τὰς μετοχάς, αὗται γὰρ ὀξύνονται, οἷον διδούς βιούς ἁλούς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ὀδούς ὀξύνεται ἐπειδὴ μετοχικόν ἐστιν, αἱ δὲ εἰς ο̅υ̅ς̅ μετοχαὶ ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον διδούς βιούς ἁλούς· οὕτως οὖν καὶ τὸ ὀδούς ὀξυτόνως· ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἔδω (τὸ ἐσθίω), οἱονεὶ δι' οὗ ἐσθίομεν. Τὸ δὲ πούς ὀξύνεται διὰ λόγους τοιούτους, ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ παύσω μέλλοντος γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ω̅ παύς ἐν ὀξείᾳ

[Discr. scr. ex N C V] **3** δὴ V, δὲ N C ‖ **7** ἀττικῶς *om* N C ‖ **8** μεταβάλλουσιν V, μεταβάλλει N C ‖ **14** ἀλλὰ ο̅· δῆλον οὖν ὅτι V, ἀλλ' οὖν δηλονότι N C ‖ **16** ἐξετάνθη N C ‖ **23** τὸν Δημοσθένην N C ‖ **25** ἐνταῦθα *om* N C V ‖ **26** δῆλον οὖν ὅτι V, δηλονότι N C ‖ **28** ὀνόματα *om* N C ‖ **29** χοῦς — ἀργυροῦς (**30**) *om* N C ‖ **32** σύνους N | Ἀλκίνους V, ἀκλίνους N C ‖ **33** βιούς V, βιβούς N C; *item v. 35* ‖ **34** μὲν *om* N C ‖ **36** δι' οὗ ἐσθίομεν] δι' οὓς ἐσθίομεν N C, ὁ διδοὺς ἐσθιόμενα V

τάcει, ὥcπερ τρώcω τρώc, δώcω δώc, ⟨Hes. Opp. 356⟩ δὼc ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα (cημαίνει δὲ τὴν δόcιν), καὶ κατὰ μετάθεcιν τοῦ α̅ εἰc τὸ ο̅ πούc· πούc γὰρ λέγεται εἰc ὃ ἀποπαύεται μέροc τὸ cῶμα, ὥcπερ καὶ παρὰ τὸ λήγω γίνεται λαγών, οἱονεὶ ᾧ λήγει ἡ κοιλία. Ἢ οὖν τούτῳ τῷ λόγῳ ὀξύνεται τὸ πούc, ἢ ὅτι εἰcί τινα λήγοντα εἰc ο̅c̅ διcύλλαβα πρὸc διάφορον cημαcίαν διάφορον ἔχοντα τὸν τόνον· ἐὰν μὲν γὰρ διαλυθῶcιν εἰc ἐνέργειαν ὀξύνονται, ἐὰν δὲ εἰc πάθοc διαλυθῶcι βαρύνονται, οἷόν ἐcτι παρὰ τὸ φέρω φορόc καὶ φόροc, καὶ φορόc μὲν ὀξυτόνωc ἐcτὶν ὁ φέρων, οἷον «φορὸc ἄνεμοc» ὁ πρὸc τὸ φέρειν ἐπιτήδειοc, φόροc δὲ βαρυτόνωc ὁ φερόμενοc καὶ βαcταζόμενοc· καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ τέμω γίνεται τομόc ὀξυτόνωc ὁ τέμνων καὶ τόμοc βαρυτόνωc ὁ τεμνόμενοc· καὶ πάλιν παρὰ τὸ τρέχω γίνεται τροχόc ὀξυτόνωc ὁ τρέχων καὶ τρόχοc βαρυτόνωc ὁ τρεχόμενοc τόποc, τουτέcτι τὸ γυμνάcιον ἔνθα τρέχουcιν, 239 g ὡc παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ ⟨46⟩ ἀλλ' οἵδε παῖδεc ἐκ τρόχων πεπαυμένοι Cτείχουcι, μητρὸc οὐδὲν ἐννοούμενοι Κακῶν· καὶ πάλιν παρὰ τὸ περῶ γίνεται ἐν ὀξείᾳ τάcει πορόc ὁ διαπερῶν καὶ ἐν βαρείᾳ τάcει πόροc ὁ διαπερώμενοc τόποc. Ἀπὸ οὖν τοῦ ὀξυτονουμένου, φημὶ δὴ ἀπὸ τοῦ πορόc τοῦ cημαίνοντοc ἐνέργειαν ἤγουν τὸν διαπερῶντα, γίνεται κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ̅ ποόc, καὶ λοιπὸν κρᾶcιc παρακολουθεῖ τῶν δύο ο̅ο̅ εἰc τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον, καὶ γίνεται πούc ἐν ὀξείᾳ τάcει, ἤγουν ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰc ὀξεῖαν cυνέρχονται, οἷον ζωόc ζώc, Νηρηΐc Νηρῄc, ἑcταώc ἑcτώc, βεβαώc βεβώc· οὕτωc οὖν καὶ ποόc πούc ἐν ὀξείᾳ τάcει, ὥcπερ καὶ ἐκ τοὐναντίου ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰc περιcπωμένην cυνέρχονται, οἷον πάϊc παῖc, Πηλέϊ Πηλεῖ, εὐcεβέοc εὐcεβοῦc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, εἰ ἄρα, ὡc εἴρηται, τὰ εἰc ο̅υ̅c̅ ἀπαθῆ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅c̅ κλίνονται, οἷον βοῦc βοόc, [νοῦc νοόc], χροῦc χροόc, διατί τὸ πούc καὶ ὀδούc οὐ κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅c̅, οἷον ποόc καὶ ὀδόοc. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι, ὡc ἐμάθομεν, τὰ εἰc ο̅υ̅c̅ λήγοντα ὀνόματα οὐδέποτε ὀξύνονται, χωρὶc τοῦ πούc καὶ ὀδούc, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξαν περὶ τὸν τόνον, τούτου χάριν καὶ περὶ τὴν κλίcιν διήλλαξαν καὶ οὐ κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅c̅. Καὶ τὸ μὲν ὀδούc ὀδόντοc διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνεται, ἐπειδή, ὡc εἴρηται, μετοχικόν ἐcτιν· αἱ δὲ εἰc ο̅υ̅c̅ μετοχαὶ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνονται, οἷον βιούc βιόντοc, διδούc διδόντοc, ἁλούc ἁλόντοc· οὕτωc οὖν καὶ ὀδούc ὀδόντοc· τὸ δὲ πούc ποδόc καὶ κατὰ τοῦτο παράλογόν ἐcτιν, ὅτι ὀξυνθὲν ὁμοίωc ταῖc εἰc ο̅υ̅c̅ μετοχαῖc οὐκ ἐκλίθη διὰ τοῦ ν̅τ̅ ὁμοίωc αὐταῖc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, εἰ ἄρα τὰ εἰc ο̅υ̅c̅ λήγοντα ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν ὀνόματα οὐδέποτε cυντίθενται, οἷον χαλκοῦc χρυcοῦc Cιμοῦc γλαυκοῦc, διατί τὸ ὀδούc cυντίθεται, ὡc ἐν τῷ τριόδουc κυνόδουc· 240 g

---

[Discr. scr ex NCV] **2** δὲ *om* NC || **5** τὸ V, ὁ NC || **16** κακὸν N || **18** πόροc *om* N || **19** δὴ V, δὲ NC || **22** οἷον *om* NC || **33** Καὶ τὸ μὲν V, τὸ δὲ NC || **37** κατὰ *om* NC || **40** οἷον — γλαυκοῦc (**41**) *om* V || **41** γλαυκοῦc NC, πλακοῦc *Lentz*.

πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὰ μονοσύλλαβα, οἷον διὰ τὸ νοῦς καὶ πλοῦς καὶ ῥοῦς καὶ πούς· ταῦτα γὰρ συντίθενται, ὡς ἐν τῷ εὔνους εὔπλους εὔρους Οἰδίπους. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὰ εἰς ουc ὀνόματα οὐδέποτε ὀξύνονται, ἀλλ' ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται· καὶ περισπῶνται μὲν ἡνίκα ὦσιν ἁπλᾶ, οἷον νοῦς βοῦς χροῦς χοῦς ἀδελφιδοῦς θυγατριδοῦς, χωρὶς τοῦ πούς καὶ ὀδούς, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, βαρύνονται δὲ ἡνίκα ὦσι σύνθετα, οἷον εὔχρους εὔπλους Ἀλκίνους· ἐπειδὴ οὖν τὸ ὀδούς παραλόγως ὀξύνεται, τούτου χάριν συντίθεται, ἵνα διὰ τῆς συνθέσεως βαρυνθῇ καὶ ⟨ἐκ⟩φύγῃ τὴν παράλογον τάσιν, λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν, οἷον τριόδους κυνόδους.

Τῷ βοΐ. Ἰστέον ὅτι ἡ δοτικὴ ἐνταῦθα οὐ δύναται συναίρεσιν ἐπιδέξασθαι τοῦ ō καὶ ῑ εἰς τὴν οι δίφθογγον, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λητόϊ Λητοῖ, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν ἐπ' ὀνομάτων μονοσυλλάβων ἐκφωνεῖ τὸ ῑ, οἷον τῷ Γρᾷ, τῇ γῇ, τῇ μνᾷ, τῷ νῷ· εἰ οὖν ἐγένετο κατὰ συναίρεσιν βοΐ βοῖ, ἤμελλεν ἐκφωνεῖσθαι τὸ ῑ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν ἐπὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἐκφωνεῖν δὲ ἤμελλεν αὐτό, ἐπειδή, ὡς ἐμάθομεν, τὸ ῑ τότε ἐστὶν ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ συλλαβῇ, οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῇ Μηδείᾳ· ἐν οἷς οὖν ἐνταῦθα τὸ ῑ οὔτε μετὰ τοῦ η̄ ἐστὶν οὔτε μετὰ τοῦ ω̄ οὔτε μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ō, δηλονότι οὐκ ἠδύνατο ἀνεκφώνητον εἶναι. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν» διὰ τὸ πλοῖς, τοῦτο γὰρ μονοσύλλαβόν ἐστι καὶ ἐκφωνεῖ τὸ ῑ, ἀλλ' οὐκ ἔστι δοτικὴ ἑνικῶν ἀλλὰ πληθυντικῶν· πρόσκειται «ἐπ' ὀνομάτων» διὰ τὴν σοί ἀντωνυμίαν, αὕτη γὰρ μονοσύλλαβος οὖσα ἐκφωνεῖ τὸ ῑ, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὄνομα· πρόσκειται «μονοσυλλάβων» διὰ τὸ Λητοῖ, τοῦτο γὰρ ἐκφωνεῖ τὸ ῑ, ἀλλ' οὐκ ἔστι μονοσύλλαβον.

Τὸν βόα καὶ τὸν βοῦν. Ἰστέον ὅτι διφοροῦνται τούτων αἱ αἰτιατικαί, καὶ ἡ μὲν εἰς ᾱ λήγουσα ἀπὸ τῆς δοτικῆς κανονίζεται, ἡ δὲ εἰς 241 s ν̄ ἀπὸ τῆς εὐθείας· καὶ δεῖ παραφυλάξασθαι, ὅτι ἐπὶ τῆς βοῦς ἡ αἰτιατικὴ μᾶλλον εἰς ν̄ λήγει, οἷον τὸν βοῦν, σπανιωτέρα δέ ἐστιν ἡ εἰς ᾱ, οἷον τὸν βόα· εὑρέθη δὲ σπανίως παρὰ Φερεκύδῃ τῷ Ἀθηναίῳ, καὶ οὐ δεῖ χρῆσθαι αὐτῇ, ἐπειδὴ οἱ τεχνικοὶ κωλύουσιν. Εἰ δέ τις εἴποι, καὶ πῶς τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν τῇ συνῃρημένῃ τῇ οἱ βότρυς καὶ τοὺς βότρυς κεχρήμεθα σπανίως εὑρημέναις; λέγομεν ὡς ἐκείνας μὲν οὐδεὶς τῶν τεχνικῶν ἐκώλυσε, τὴν δὲ αἰτιατικὴν τὴν βόα κωλύουσιν. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ βοῦς· ἐπὶ δὲ τοῦ χροῦς καὶ χοῦς τὸ ἐναντίον ἡ μὲν εἰς ᾱ ἐστὶν ἐν πλάτει, οἷον χρόα καὶ χόα, ⟨N 649⟩ μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ, ἡ δὲ εἰς ν̄ σπανιωτέρα, οἷον χροῦν καὶ

[Discr. scr. ex NCV] **1** τὰ μονος. οἷον διὰ *om* NC ‖ **8** Ἀλκίνους *Lentzius,* ἀκλίνους N, εὐκλίνους C, *om* V ‖ **9** φύγῃ NCV ‖ **11** Τῷ βοΐ *om* NC | *post* Ἰστέον *add* δὲ N ‖ **19** οὖν *om* NC ‖ **24** σοὶ N, σο̈ὶ *et in mg.* οὐκ οἶδα C[1], οἷ V ‖ **25** πρόσκειται — μονοσύλλαβον (**27**) *om* V ‖ **27** μονοσύλλαβος NC ‖ **28** Τὸν βόα — βοῦν *om* NC ‖ **32** Φερεκύδει NC ‖ **36** τὴν βόα] τὸν βόα NC, τοὺς βόας V

χοῦν. Ἰστέον ⟨δὲ⟩ ὅτι τὸ χόα ἀπὸ τοῦ χοῦς χοός ὂν καὶ βαρύνεται καὶ συνεσταλμένον ἔχει τὸ ᾰ· τὸ δὲ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ χοᾶ, οἷον ⟨fragm. 915 K⟩ τὸν χοᾶ Ἐκκέχυκας, ᾧ τινι καὶ χρῶνται οἱ Ἀττικοί, περισπώμενον καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ᾱ, ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἐστίν, οἷον ἀπὸ τοῦ χοεύς χοέως χοέϊ χοέα γέγονε χοᾶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ᾰ εἰς ᾱ μακρόν, ὥσπερ Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ. Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Σαπφόα καὶ Λητόα γέγονε Σαπφώ καὶ Λητώ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ᾱ εἰς ω, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ βόα καὶ χρόα καὶ χόα γίνεται βῶ καὶ χρῶ καὶ χῶ, κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ᾰ εἰς ω. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ τοῦ Λητόα καὶ Σαπφόα πρῶτον ἡ γενικὴ συνηρέθη καὶ οὕτως ἡ αἰτιατική, οἷον Λητόος Λητοῦς, Σαπφόος Σαπφοῦς, ἐπὶ δὲ τούτων ἐπειδὴ οὐ συνηρέθη ἡ γενική, τούτου χάριν οὐδὲ ἡ αἰτιατικὴ συνηρέθη.

Ὦ βοῦ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ς λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ χαρίεις ὦ χαρίει, ὁ παῖς ὦ παῖ, ὁ Πηλεύς ὦ Πηλεῦ, ὁ νοῦς ὦ νοῦ· οὕτως οὖν καὶ ὁ βοῦς ὦ βοῦ.

Τὼ βόε. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί ὥσπερ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον, οἷον βόες βοῦς, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον, οἷον βόε βοῦ. Καὶ ἔστιν 242 g εἰπεῖν ὅτι οὐ δύναται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν γενέσθαι κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἐπειδὴ εἰ ἐγένετο τοῦτο ἤμελλεν εἰς υ καταλήγειν, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον, τὸ γὰρ υ οὐκ ἔστι τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν· ἐν γὰρ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν εἰ καὶ γίνεται κρᾶσις τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον, ἀλλ' οὖν εἰς ς λήγει ἡ λέξις, ὅπερ ἐστὶ τελικὸν τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαντες Λάχητες.

Τοῖν βοοῖν, ὦ βόε· εἴρηται. Οἱ βόες οἱ βοῦς. Ἰστέον ὅτι κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον γίνεται βοῦς, ὥσπερ οἱ κρείττονες καὶ οἱ ἀρείονες καὶ οἱ βελτίονες, οἷον κρείττονες κρείττοες κρείττους, ἀρείονες ἀρείοες ἀρείους, βελτίονες βελτίοες βελτίους. Ἰστέον δὲ ὅτι σπανία ἐστὶν ἡ χρῆσις τῆς βοῦς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, μᾶλλον δὲ οἱ βόες εὕρηται· ἐπὶ δὲ τῆς ὁμοφωνούσης αὐτῇ αἰτιατικῆς, λέγω δὴ τῆς τοὺς βοῦς, πλατεῖά ἐστιν ἡ χρῆσις, ὡς ἐν Κόλαξιν Εὐπόλιδος ⟨fragm. 153 K⟩ θὲς νῦν ἀγροὺς καὶ πρόβατα καὶ βοῦς, καὶ παρὰ τῷ Ἡρακλείδῃ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Λέσχης.

Τῶν βοῶν, τοῖς βουσίν· εἴρηται. Τοὺς βόας τοὺς βοῦς.

[Discr. scr. ex NCV] **1** δὲ *om* NCV ‖ **3** ἐκκέχυκας NC, ἐκκεχύκασιν, *quod prob. Schneidewino,* V ‖ **4** περισπωμένως NC ‖ **5** χοέος NC ‖ **7** Σαπφῶ καὶ Λητῶ NC ‖ **11** *post* Λητοῦς *add* Λητόα Λητῶ *et post* Σαπφοῦς *add* Σαπφόα Σαπφῶ N ‖ **14** Εἴρηται] *cfr. p. 209, 12* ‖ **15** ποιεῖ NC ‖ **17** Τὼ βόε *om* NC ‖ **27** Οἱ βόες οἱ βοῦς *om* NC ‖ **28** ὥσπερ — βελτίους (**30**)] ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ χείρονες καὶ ἐλλείψει τοῦ ν καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον χείρους, ὡς καὶ κρείττονες κρείττους, βελτίονες βελτίους, ἀρείονες ἀρείους V ‖ **32** εὕρηται V, εὕρηνται NC ‖ **36** Τοὺς — βοῦς *om* NC

Ἰcτέον ὅτι οὐ δυνάμεθα εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ τοὺc βόαc γεγονέναι ⟨τὸ⟩ τοὺc βοῦc κατὰ κρᾶcιν τοῦ ō καὶ ᾱ εἰc τὴν οῡ δίφθογγον, οὐδέποτε γὰρ τὸ ō καὶ ᾱ εἰc τὴν οῡ δίφθογγον κίρνανται, ἀλλ' ἀεὶ ὅλωc εἰc τὸ ω̄, οἷον κρείττονα κρείττοα καὶ κρείττω, βελτίονα βελτίοα βελτίω, ἀρείονα ἀρείοα ἀρείω· ἀλλ' ἔcτιν εἰπεῖν, ὅτι ὁμοφωνία ἐcτὶν τῆc αἰτιατικῆc τῶν πληθυντικῶν πρὸc τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· ἔχομεν γὰρ κανόνα ἐν τοῖc προλαβοῦcιν, ὅτι πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc c̄ λήγουcα καὶ cυνῃρημένη κατὰ τὴν τελευταίαν cυλλαβὴν ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ὁμόφωνον αὐτῇ δηλονότι καὶ τὴν κλητικήν, οἷον οἱ ἰχθῦc τοὺc ἰχθῦc ὦ ἰχθῦc, οἱ βότρυc τοὺc βότρυc ὦ βότρυc, οἱ ἡδεῖc τοὺc ἡδεῖc ὦ ἡδεῖc, οἱ Πηλεῖc τοὺc Πηλεῖc ὦ Πηλεῖc, οἱ Δημοcθένειc τοὺc Δημοcθένειc ὦ Δημοcθένειc· οὕτωc οὖν καὶ οἱ βοῦc τοὺc βοῦc ὦ βοῦc, καὶ οἱ κρείττουc τοὺc κρείττουc ὦ κρείττουc, καὶ οἱ βελτίουc τοὺc βελτίουc ὦ βελτίουc, καὶ οἱ ἀρείουc τοὺc ἀρείουc ὦ ἀρείουc. Ὦ βόεc καὶ ὦ βοῦc, ὁμοφώνωc τῇ εὐθείᾳ.

243 g

Κανὼν ιδ΄.

Ὁ πλοῦc τοῦ πλοῦ.

Λέγει ὅτι τὰ εἰc ουc̄ cυνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουcι κλίcιν, οἷον χρύcεοc χρυcέου χρυcοῦc χρυcοῦ, ἀργύρεοc ἀργυρέου ἀργυροῦc ἀργυροῦ, νόοc νόου νοῦc νοῦ· οὕτωc οὖν καὶ πλόοc πλόου πλοῦc πλοῦ. Καὶ καθόλου δὲ τὰ cυνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουcι κλίcιν, οἷον τιμήειc τιμήεντοc τιμῆc τιμῆντοc, ⟨C 475⟩ καὶ χρυcὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον, δαφνήειc δαφνήεντοc δαφνῆc δαφνῆντοc, Cιμόειc Cιμόεντοc Cιμοῦc Cιμοῦντοc, πλακόειc πλακόεντοc πλακοῦc πλακοῦντοc, Ἑρμέαc Ἑρμέου Ἑρμῆc Ἑρμοῦ, Ἡρακλέηc Ἡρακλέουc Ἡρακλῆc Ἡρακλοῦc, Cωcέαc Cωcέου Cωcῆc Cωcοῦ, ὁ Ζωόc τοῦ Ζωοῦ ὁ Ζώc τοῦ Ζῶ, ὁ cάοc τοῦ cάου ὁ cῶc τοῦ cῶ· ταῦτα δὲ εἰ καὶ μὴ τὴν αὐτὴν κατάληξιν ἐφύλαξαν, ἀλλ' οὖν τὴν αὐτὴν κλίcιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τὴν ἰcοcύλλαβον, ὥcπερ γὰρ τὰ ἐντελῆ αὐτῶν ἰcοcυλλάβωc κλίνονται, οὕτω καὶ τὰ cυνῃρημένα ἰcοcυλλάβωc κλίνονται. Καλῶc δὲ εἴρηται, ὅτι τὰ cυνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουcι κλίcιν, καὶ οὐχὶ τὰ πεπονθότα τὴν τῶν ἀπαθῶν· ἰδοὺ γάρ ἐcτιν ἡ εἰκών, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν̄ γίνεται εἰκώ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ cημαινομένου, καὶ οὐ φυλάττει τὴν αὐτὴν κλίcιν· εἰκών μὲν γὰρ εἰκόνοc, εἰκώ δὲ εἰκοῦc, ὡc Cαπφώ Cαπφοῦc, ἀλλ' οὐκ ἔcτι κατὰ cυναίρεcιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν τιμῆc τιμῆντοc γέγονε τοῦτον τὸν τρόπον· ἔcτι τιμήειc, καὶ κατὰ κρᾶcιν τοῦ η̄ καὶ ε̄ εἰc η̄ γέγονε τιμῆc τοῦ ῑ

[Discr. scr. ex NCV] **1** τὸ *om* NCV ‖ **6** ἐν τοῖc προλ.] *cfr. p. 181, 33* ‖ **7** εἰc c̄ V, εἰc ε̄c̄ NC ‖ **10** οἱ Πηλεῖc — ὦ Δημοcθένειc (**11**) *om* NC ‖ **17** Ὁ — πλοῦ] ὁ πλοῦc NC, ὁ πλόοc πλόου, πλοῦc πλοῦ V ‖ **20** *post* πλόου *add* καὶ NC ‖ **21** cυνημένα N ‖ **27** τοῦ Ζῶ N | ὁ cαὸc τοῦ cαοῦ ὁ cὼc τοῦ cὼ NC ‖ **28** κατάληξιν — τὴν αὐτὴν *om* NC ‖ **37** ἔcτι — ἀπεβλήθη (**240, 1**) *om* N

ἀποβληθέντος· τὸ δὲ ῑ ἀπεβλήθη, ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς c̄ λήγοντα ἀρσενικὰ οὐ θέλουσιν ἔχειν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τί ποτε ἀνεκφώνητον, οἷον Λάχης Χρύσης ἱδρώς κοχλίας· οὕτως οὖν καὶ τὸ τιμῆς χωρὶς τοῦ ῑ· πρόσκειται «εἰς c̄ λήγοντα» διὰ τὸ Θρᾷξ, τοῦτο γὰρ ἔχει τὸ ῑ ἀνεκφώνητον, ἀλλ' οὐ λήγει εἰς c̄ ἀλλ' εἰς ξ̄· πρόσκειται «ἀρσενικά» διὰ τὸ Κισσῇς Κισσῄς, Νηρῇς Νηρῄς, Βρισῇς Βρισῄς, δαῗς δᾴς (ἡ λαμπάς)· ταῦτα γὰρ εἰς τὸ c̄ λήγουσιν καὶ ἔχουσι τὸ ῑ ἀνεκφώνητον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἀρσενικὰ ἀλλὰ θηλυκά· πρόσκειται «ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ» διὰ τὸ Ἅιδης καὶ Ἡρῴδης· ταῦτα γὰρ εἰς c̄ λήγουσι καὶ ἀρσενικά εἰσι καὶ ἔχουσι τὸ ῑ ἀνεκφώνητον, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ τιμῆς. Τὸ δὲ πλακοῦς πλακοῦντος καὶ Σιμοῦς Σιμοῦντος γέγονε τοῦτον τὸν τρόπον· ἔστι πλακόεις πλακόεντος καὶ Σιμόεις Σιμόεντος, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ō καὶ ε̄ εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον γίνεται πλακοῦς καὶ Σιμοῦς, τὸ δὲ ῑ ἀπεβλήθη, ἐπειδὴ οὐ δύνανται τρία φωνήεντα ἐν μιᾷ συλλαβῇ παραλαμβάνεσθαι· τὸ γὰρ ō οὐκ ἠδύνατο ἀποβληθῆναι, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον σύμφωνον εὑρίσκεται ἐπιφερόμενον ἀλλὰ φωνῆεν, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱός· εἰ ἀπεβλήθη οὖν τὸ ō καὶ ἐφυλάχθη ἡ ῡῑ δίφθογγος, εὑρίσκετο μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον σύμφωνον ἐπιφερόμενον τὸ c̄, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· τὸ δὲ ῡ οὐκ ἀπεβλήθη, ἵνα μὴ γένηται ὑπόνοιά τις, ὅτι τὸ ō καὶ ε̄ εἰς τὴν ο̄ῑ δίφθογγον κίρνανται· τὸ γὰρ ō καὶ ε̄ εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον κίρνανται, οἷον τὸ ἐμόν τοὐμόν, προέστη προὔστη, προέβη προὔβη· ἐξ ἀνάγκης οὖν ἀπεβλήθη τὸ ῑ καὶ ἔμεινεν ἡ ο̄ῡ δίφθογγος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλόος γίνεται πλοῦς κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ο̄ο̄ εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον καὶ ἀπὸ τοῦ νόος νοῦς καὶ ἀπὸ τοῦ ῥόος ῥοῦς, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ γόος καὶ θοός γίνεται κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ο̄ο̄ εἰς τὴν ο̄ῡ δίφθογγον γοῦς καὶ θοῦς. Καὶ περὶ μὲν τοῦ γόος ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἔχει ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τῶν ἄλλων μὴ ἐχόντων, οἷον πλόος πλέω πλέεις, ῥόος ῥέω ῥέεις, νόος νοῶ νοεῖς, θρόος θροῶ θροεῖς· ἐπειδὴ οὖν τὸ γόος ἔχει ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, γοῶ γὰρ γοᾷς, εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ διὰ τοῦ οος, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὸ μὴ κίρνασθαι. Περὶ δὲ τοῦ θοός ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τῶν διὰ τοῦ οος δισυλλάβων πάντων βαρυνομένων, οἷον πλόος ῥόος θρόος νόος, τὸ θοός μόνον ὀξύνεται, εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τὸν τόνον παρήλλαξε

[Discr. scr. ex NCV] **6** δαῗς δᾴς NV, δάϊς δᾶς *et in marg.* ⁖ C; *de accentu cfr. Herod. I 399, 22 et adnot.* ‖ **9** Ἅιδης — τὸ ῑ (**10**) NC, Κῷος. τοῦτο γὰρ εἰς c̄ λήγει καὶ τὸ ῑ ἔχει V ‖ **12** *post* ἔστι *add* δὲ NC ‖ **13** ō καὶ ε̄ V, ε̄ καὶ ō NC ‖ **20** ὅτι *om* N ‖ **22** προέστη προὔστη V, πρόεστι προῦστι NC ‖ **27** ἀπὸ τοῦ *ante* ῥόος *om* N ‖ **30** ἀντιπαρακείμενον V, παρακείμενον NC; *item v. 32* ‖ **31** νοῶ νοεῖς V, νέω νέεις NC ‖ **34** κατὰ *ante* τοῦτο *om* NC ‖ **35** θοὸς V, θός C, θο̄ς N | ἔστιν εἰπεῖν *om* NC ‖ **36** *post* ῥόος *add* γόος NC

215 g καὶ κατὰ τὴν κρᾶσιν, καὶ οὐ κίρναται ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· ἄλλως τε δὲ τὸ ὀφειλόμενον ἐν τῇ ἁπλότητι ἐν τῇ συνθέσει ἀναδέχεται· ἐν γὰρ τῇ συνθέσει κίρναται ἐπειδὴ καὶ βαρύνεται, οἷον Πάνθοος Πάνθους. Πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ διὰ τοῦ οος δισύλλαβα πάντα βαρύνονται, οἷον πλόος νόος ῥόος γόος θρόος, διατί τὸ θοός μόνον ὀξύνεται· πρόσκειται «δισύλλαβα» διὰ τὸ ὀλοός ὀξυνόμενον. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι μόνον τὸ θοός ἐκ πάντων τῶν δισυλλάβων τῶν διὰ τοῦ οος ἀπὸ μόνου τοῦ θ ⟨ἀρξάμενον — τὸ γὰρ θρόος ἀπὸ τοῦ θ ἀρξάμενον οὐκ ἀπὸ μόνου τοῦ θ⟩ ἤρξατο, ἀλλ' ἔχει τὸ ρ μετὰ τοῦ θ — εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τὴν ἄρχουσαν παρήλλαξε καὶ κατὰ τὸν τόνον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὅσα εἰσὶν εἰς πλους λήγοντα ἀπὸ συναιρέσεώς εἰσιν, οἷον διπλοῦς τριπλοῦς, ἀπὸ γὰρ τοῦ διπλόος καὶ τριπλόος ἐγένοντο, καὶ τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν, οἷον διπλόος διπλόου διπλοῦς διπλοῦ, τριπλόος τριπλόου τριπλοῦς τριπλοῦ. Ταῦτα δὲ ἁπλᾶ εἰσι καὶ οὐ σύνθετα, ὥσπερ ὑπενόησάν τινες. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς οὐδὲν ἐφύλαξαν τοῦ σημαινομένου τοῦ πλοῦς, ἵνα εἴπωμεν αὐτὰ σύνθετα ἐξ αὐτοῦ· δεύτερον δέ, εἰ ἦσαν σύνθετα ἤμελλον βαρυτονεῖσθαι· ἔχομεν γάρ, ὅτι τὰ εἰς ους ὀνόματα ἁπλᾶ μὲν ὄντα περισπῶνται, οἷον βοῦς νοῦς πλοῦς χροῦς θροῦς θυγατριδοῦς ἀδελφιδοῦς χαλκοῦς χρυσοῦς πλακοῦς Σιμοῦς, χωρὶς τοῦ πούς καὶ ὀδούς, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται· σύνθετα δὲ ὄντα βαρύνονται, οἷον εὔπλους εὔχρους Ἀλκίνους· εἰ ἄρα οὖν τὸ διπλοῦς καὶ τριπλοῦς οὐ βαρύνονται ἀλλὰ περισπῶνται, δηλονότι οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ' ἁπλᾶ· τρίτον δέ, εἰ ἦσαν σύνθετα κοινὰ ἤμελλον εἶναι τῷ γένει, ὥσπερ ὁ εὔνους καὶ ἡ εὔνους, ὁ εὔπλους καὶ ἡ εὔπλους, ὁ εὔχρους καὶ ἡ εὔχρους· νυνὶ δὲ τὸ θηλυκὸν λέγομεν ἡ διπλῆ, ἡ τριπλῆ, ἡ τετραπλῆ, ὡς τὸ ⟨Α 128⟩ τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, ὥσπερ ὁ χαλκοῦς καὶ ἡ χαλκῆ, ὁ χρυσοῦς καὶ ἡ χρυσῆ· δῆλον οὖν ὅτι οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ' ἁπλᾶ παράγωγα,
246 g ἀπὸ γὰρ τοῦ δίς παρήχθη τὸ διπλόος καὶ ἀπὸ τοῦ τρίς τοῦ σημαίνοντος τὸ τρίτον τὸ τριπλόος καὶ ἀπὸ τοῦ τετράκις τετραπλόος καὶ ἀπὸ τοῦ πεντάκις πενταπλόος, συγκοπῆς γενομένης τῆς κις συλλαβῆς, καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ὁμοίως· καὶ τὸ ἁπλόος δὲ ἀπὸ τοῦ ἅπαξ παρήχθη. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς δους λήγοντα εἰς τὴν ου δίφθογγον ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ ἀδελφιδοῦς τοῦ ἀδελφιδοῦ, ὁ θυγατριδοῦς τοῦ θυ-

[Discr. scr. ex NCV] **4** τὰ διὰ V, τὴν διὰ NC ‖ **7** ὅτι — μετὰ τοῦ θ (**9**)] ὅτι ἐπειδὴ μόνον τὸ θοός ἐκ πάντων τῶν διὰ τοῦ οος δισυλλάβων ἀπὸ μόνου τοῦ θ V | μόνου τοῦ θοὸς NC ‖ **8** ἀρξάμενον — μόνου τοῦ θ (**9**) *om* NC; *cfr. EM 446, 35. Herod. I 111, 24 adnot.* ‖ **10** τόνον V, χρόνον NC ‖ **20** χροῦς θροῦς NC, χοῦς V ‖ **21** *post* χρυσοῦς *add* ἀργυροῦς V | Σιμοῦς *om* V ‖ **22** *ante* εὔπλους *add* εὔνους ἄνους σύννους V | εὔχρους *om* V | Ἀλκίνους V, ἀκλίνους NC ‖ **27** ἡ τριπλῆ — ὡς τὸ V, καὶ τριπλῆ NC ‖ **29** δῆλον οὖν ὅτι V, δηλονότι NC ‖ **30** ἀπὸ γὰρ V, παρὰ NC

γατριδοῦ. Ταῦτα δέ τινες μὲν ἐδόξασαν ἀπὸ συναιρέσεως εἶναι, οἷον ἐκ τοῦ θυγατριδεός καὶ ἀδελφιδεός· τινὲς δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου δοξάζουσιν, ὅτι κατὰ διάλυσιν ἐγένοντο, οἷον ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς τὸ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός κατὰ διάλυσιν τῆς ου διφθόγγου, λέγοντες ὅτι οὐ δύναται τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός γενέσθαι κατὰ κρᾶσιν, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συναιροῦνται, οἷον Ζωός Ζώς, ἑσταώς ἑστώς, Νηρηΐς Νηρῄς, Βρισηΐς Βρισῄς· πῶς οὖν τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς, εἰ ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός, περισπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται; ὤφειλον γὰρ ὡς ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας συναιρεθέντα ὀξύνεσθαι καὶ μὴ περισπᾶσθαι. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός γεγόνασι τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς κατὰ κρᾶσιν· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν, ὅτι τοὐναντίον ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς γεγόνασι τὸ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός κατὰ διάλυσιν τῆς ου̅ διφθόγγου εἰς τὸ ε̅ καὶ ο̅, ἐπειδή, ὥς φησιν ὁ Ἡρωδιανός, οὐδέποτε εὐθεῖα διαλέλυται· τὸ γὰρ εἰς ἔεις κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ε̅, οὐ μὴν διελύθη· ἄρα οὖν οὐδὲ τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς δύνανται διάλυσιν ἀναδέξασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός. Πρὸς δὲ τὸ λέγειν αὐτούς, ὅτι εἰ ἐγένοντο τὸ ἀδελφιδοῦς καὶ θυγατριδοῦς ἀπὸ τοῦ ἀδελφιδεός καὶ θυγατριδεός ὤφειλον ὀξύνεσθαι, λέγομεν ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα περισπῶνται· τὰ γὰρ εἰς ου̅ς̅ ὀνόματα ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, καὶ ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται· καὶ περισπῶνται μὲν ἡνίκα ὦσιν ἁπλᾶ, οἷον βοῦς νοῦς χροῦς χαλκοῦς οὖς διπλοῦς τριπλοῦς ἁπλοῦς Σιμοῦς πλακοῦς, χωρὶς τοῦ πούς καὶ ὀδούς, ταῦτα γὰρ ὀξύ- 247 g νονται· βαρύνονται δὲ ἡνίκα ὦσι σύνθετα, οἷον εὔνους εὔχρους εὔπλους Ἀλκίνους Οἰδίπους ὀξυόδους· ἐπειδὴ οὖν τὸ θυγατριδοῦς καὶ ἀδελφιδοῦς ἁπλᾶ εἰσιν, εὐλόγως περισπῶνται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ ἀπὸ ὀξείας καὶ δύο βαρειῶν συναιρούμενα εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συναιροῦνται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Πολυδεύκεα Πολυδεύκη, τείχεα τείχη, βέλεα βέλη — τὸ γὰρ ἔαρος ἦρος καὶ κέαρος κῆρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ βραχείας μιᾶς περιεσπάσθησαν — διατί τὸ χάλκεος χαλκοῦς καὶ χρύσεος χρυσοῦς καὶ ἀργύρεος ἀργυροῦς καὶ σιδήρεος σιδηροῦς ἀπὸ ὀξείας καὶ δύο βαρειῶν συναιρεθέντα οὐ συνῃρέθησαν εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλ' εἰς περισπωμένην. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα περιεσπάσθησαν· ἐμάθομεν γάρ, ὅτι τὰ εἰς ου̅ς̅ λήγοντα ὀνόματα ἁπλᾶ μὲν ὄντα περισπῶνται, οἷον νοῦς βοῦς Σιμοῦς πλακοῦς ἀδελφιδοῦς θυγατριδοῦς, χωρὶς τοῦ πούς καὶ ὀδούς, ταῦτα γὰρ ὀξύνονται· σύνθετα δὲ ὄντα βαρύνονται, οἷον εὔνους εὔχρους εὔπλους Οἰδίπους· ἐπειδὴ οὖν τὸ χαλ-

---

[Discr. scr. ex NCV] **1** ἐδόξασαν V, ἔδοξαν NC ‖ **2** καὶ *om* NC ‖ **10** ὡς *om* NC ‖ **15** ε̅ καὶ ο̅ V, ο̅ καὶ ε̅ NC ‖ **16** εἰς ἔεις *Lentzius,* εἰς ἔεις V, εἰσέως NC ‖ **25** εὔνους *om* NC ‖ **26** Ἀλκίνους *Lentzius,* ἀκλίνους NC, *om* V | ὀξυόδους *om* NC ‖ **28** δέ *om* NC ‖ **31** διὰ *om* N | μακρὰν V, μακρὰ NC ‖ **33** καὶ σιδ. σιδ. *om* NC ‖ **34** συναιρέθησαν NC

κοῦc καὶ χρυcοῦc καὶ ἀργυροῦc καὶ cιδηροῦc οὐκ εἰcὶ cύνθετα ἀλλʼ ἁπλᾶ, οὐ δύνανται βαρύνεcθαι καὶ εἰκότωc περιcπῶνται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι ὁ νοῦc τοῦ νοῦ κλίνεται κατὰ τὸν λόγον τῆc cυναιρέcεωc, οἷον ὁ νόοc τοῦ νόου, ὁ νοῦc τοῦ νοῦ· εὑρίcκεται δὲ ἐν ταῖc χρήcεcι τῷ νοΐ ἡ δοτική, ὡc ἀπὸ τῆc νοόc γενικῆc· καὶ τὸ εὔνουc τὸ cύνθετον ἰcοcυλλάβωc κλίνεται ὁμοίωc τῷ ἁπλῷ, οἷον ὁ εὔνουc τοῦ εὔνου· καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ εὖνοι ἐcτίν, οἱ γὰρ χρηcάμενοι καὶ εἰπόντεc οἱ εὔνουc κακῶc ἐχρήcαντο· ἔcτι δὲ πᾶcα ἡ κλίcιc ἀπὸ cυναιρέcεωc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ πούc cύνθετα τὴν τοῦ ἁπλοῦ φυλάττουcι κλίcιν καὶ διὰ τοῦ δοc κλίνονται ὁμοίωc τῷ ἁπλῷ, οἷον πούc ποδόc, Οἰδίπουc Οἰδίποδοc, τρίπουc τρίποδοc, τετράπουc τετράποδοc, ἑπτάπουc ἑπτάποδοc· τὰ γὰρ ἀποβολῇ τοῦ c ποιοῦντα τὴν γενικὴν καὶ εἰc τὴν ου δίφθογγον ἔχοντα αὐτὴν Ἀττικά εἰcιν, οἷον ὁ τρίπουc τοῦ τρί-
248 g που, ὁ Οἰδίπουc τοῦ Οἰδίπου. Ἰcτέον δὲ ὅτι πολλάκιc τὰ παρὰ τὸ πούc ἀποβάλλουcι τὸ υ κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον ἀελλόποc ἀελλόποδοc, ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨e. gr. Θ 409⟩ ὦρτο δὲ Ἶριc ἀελλόποc ἀγγελέουcα, καὶ ἴcωc, φαcί τινεc, ἐξ ἀφορμῆc τούτου ἐποίηcαν οἱ Ἀττικοὶ εἰc τὴν ου δίφθογγον τὴν γενικήν· ἀλλʼ εἰ διὰ τοῦτο ἐποίηcαν οἱ Ἀττικοὶ εἰc τὴν ου δίφθογγον τὴν γενικὴν ἐπὶ τούτων, ὤφειλον καὶ τὴν αἰτιατικὴν χωρὶc τοῦ υ ποιῆcαι ὁμοίωc τῇ εὐθείᾳ, οἷον τὸν Οἰδίπον, τὸν τρίπον, τὸν ἀελλόπον, καὶ οὐχὶ μετὰ τοῦ υ τὸν Οἰδίπουν, τὸν τρίπουν, τὸν ἀελλόπουν· κρεῖττον οὖν αὐτὰ μόνον λέγειν Ἀττικά.

Ἰcτέον ⟨δὲ⟩ ὅτι τὰ εἰc οc ἀρcενικὰ ἢ θηλυκὰ εἰc τὴν ου δίφθογγον ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον ἄνθρωποc ἀνθρώπου, Ὅμηροc Ὁμήρου, Ἀρίcταρχοc Ἀριcτάρχου, Ἡρόδοτοc Ἡροδότου, Ἐπίκουροc Ἐπικούρου, Λέcβοc Λέcβου, Χίοc Χίου, Ῥόδοc Ῥόδου, Cάμοc Cάμου, Ἔφεcοc Ἐφέcου, Κάρπαθοc Καρπάθου· οὕτωc οὖν καὶ πλόοc πλόου καὶ κατὰ κρᾶcιν τῶν δύο οο εἰc τὴν ου δίφθογγον πλοῦc πλοῦ· τὸ γὰρ καλοῖο καὶ cοφοῖο μὴ ἔχοντα εἰc τὴν ου δίφθογγον τὴν γενικὴν οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ κατὰ διάλεκτόν εἰcι, Θετταλικὰ γάρ εἰcιν· ἀλλʼ οὔτε δὲ τὸ ἀελλόποc διὰ τοῦ δοc κλινόμενον ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔcτι φύcει εἰc οc, ἀελλόπουc γὰρ ἦν καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ υ ἀελλόποc γέγονε, καὶ λοιπὸν τὴν τοῦ ἁπλοῦ κλίcιν ἐφύλαξε. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, διατί τὰ εἰc οc ὀνόματα οὐκ εἰcὶ μονοcύλλαβα· τὸ γὰρ πόc, οἷον ὡc πὸc ἔχει μαινομένοιcιν, ἀπὸ τοῦ πούc

---

[Discr. scr. ex NCV] **4** τῆc *om* NC ‖ **6** ταῖc χρήcεcι V, τοῖc χρηcμοῖc NC ‖ **7** τῷ ἁπλῷ *om* NC ‖ **9** ἡ *om* NC ‖ **11** παρὰ τὸ N *et EM 20, 14*, παρὰ τοῦ C, ἀπὸ τοῦ V ‖ **14** καὶ *om* NC ‖ **17** ἀέλοποc NC; *item v. 18* | ἀελόποδοc NC ‖ **18** ἶριc NC ‖ **23** τὸν ἀελλόπον *om* NC ‖ **24** τὸν τρίπουν τὸν ἀελλ. *om* NC | μόνον V, μόνα NC ‖ **25** δὲ *om* NCV | ἢ NC, καὶ V ‖ **32** ἐπειδὴ – ἡμῖν (**33**) *om* V ‖ **33** ἀέλοποc N; *item v. 34* ‖ **34** ἀελόπουc N ‖ **36** τὰ *om* N ‖ **37** οἷον — μαινομ. *om* V | ὥcποc N; *cfr. p. 192, 15 adnot.*

γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ῡ, καὶ τὸ ὅc, ὃ c ἂ ν ἔ λ θ ῃ μ ε ι ν ά τ ω μ ε, ἔcτι δὲ ὄνομα ἀόριcτον ἰcοδυναμοῦν τῷ ὅcτιc ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμοφωνοῦν τῷ ἄνθρωποc ὃc ἦλθεν. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὡc ἐμάθομεν ἐν τῇ περὶ τοῦ Πάριc διδαcκαλίᾳ· πᾶν ὄνομα μονοcύλλαβον φύcει ἢ θέcει μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον Γρᾶc πᾶc Κρήc Τρώc νύξ φλόξ Φρύξ cτίξ (ἡ τάξιc)· εἰ ἦcαν οὖν εἰc ος̄ μονο- 249 g cύλλαβα ὀνόματα, ἤμελλον βραχυκαταληκτεῖν, ὅπερ ἐcτὶν ἀδύνατον· τούτου οὖν χάριν εἰc οc μονοcύλλαβα ὀνόματα οὐκ εἰcίν. Ἄλλωc τε δὲ εἰ ἦcαν εἰc ο̄c̄ μονοcύλλαβα ὀνόματα, δύο κανόνεc ἤμελλον μάχεcθαι· καθὸ μὲν γὰρ εἰc ο̄c̄ εἰcί, τὰ δὲ εἰc ος̄ ἀρcενικὰ ἢ θηλυκὰ εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον Ὅμηροc Ὁμήρου, Ἀρίcταρχοc Ἀριcτάρχου, Λέcβοc Λέcβου, Ῥόδοc Ῥόδου, ἠναγκάζοντο καὶ ταῦτα εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον ἔχειν τὴν γενικήν· καθὸ δὲ πᾶcα μονοcύλλαβοc εὐθεῖα ἰcοcυλλάβωc κλινομένη ἀποβολῇ τοῦ c̄ τὴν γενικὴν ποιεῖ, οἷον ὁ Γρᾶc τοῦ Γρᾶ, ὁ Χνᾶc τοῦ Χνᾶ, ὁ Δρῆc τοῦ Δρῆ, ὁ Τρῆc τοῦ Τρῆ (εἰcὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα κύρια), ὁ νοῦc τοῦ νοῦ, ὁ ῥοῦc τοῦ ῥοῦ, ἠναγκάζοντο καὶ ταῦτα ὡc μονοcύλλαβα καὶ ἰcοcυλλάβωc κλινόμενα ἀποβολῇ τοῦ c̄ τὴν γενικὴν ἀποτελεῖν, καὶ οὐχὶ εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον ἔχειν αὐτήν· τῶν οὖν δύο κανόνων μαχομένων, καὶ τοῦ μὲν ἑνὸc ἀπαιτοῦντοc εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον εἶναι τὴν γενικήν, τοῦ δὲ ἑτέρου μὴ εἶναι εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον τὴν γενικὴν ἀλλ' ἀποβολῇ τοῦ c̄, ἐπιλελοίπαcι τὰ εἰc ο̄c̄ μονοcύλλαβα.

Τ ῷ π λ ό ῳ τ ῷ π λ ῷ. Ἰcτέον ὅτι ὥcπερ ὁ cοφόc τοῦ cοφοῦ τῷ cοφῷ, οὕτω καὶ ὁ πλόοc τοῦ πλόου τῷ πλόῳ, καὶ κατὰ κρᾶcιν τοῦ ο̄ καὶ τῆc ῳ̄ διφθόγγου εἰc τὴν ῳ̄ δίφθογγον τῷ πλῷ, καὶ ἔχει τὸ ῑ ἀνεκφώνητον· ὅcοι γὰρ ἐν τῇ cυνθέcει ἐκφωνοῦcιν αὐτό, παίουcι πλωῒ λέγοντεc.

Τ ὸ ν π λ ό ο ν τ ὸ ν π λ ο ῦ ν. Ἰcτέον ὅτι ὥcπερ ὁ cοφόc τὸν cοφόν, οὕτωc ἐcτὶν ὁ πλόοc τὸν πλόον, καὶ κατὰ κρᾶcιν τῶν δύο ο̄ο̄ εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον πλοῦν.

Ὦ π λ ό ε ὦ π λ ο ῦ. Ἰcτέον ὅτι τὰ εἰc ο̄c̄ ἀρcενικὰ ἢ θηλυκὰ εἰc ε̄ ἔχουcι τὴν κλητικήν, οἷον Ὅμηροc Ὅμηρε, ἄνθρωποc ἄνθρωπε, Ἀρίcταρχοc Ἀρίcταρχε, Λέcβοc Λέcβε, Ῥόδοc Ῥόδε, ἔρημοc ἔρημε· τὸ γὰρ ὁμόφωνον Ἀττικόν ἐcτιν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὰc αὐτὰc εἰώθαcιν ὀρθὰc ποιεῖν καὶ κλητικάc, οἷον ὁ φίλοc ὦ φίλοc, ⟨Φ 106⟩ ἀ λ λ ά, φ ί λ ο c, θ ά ν ε κ α ὶ c ύ, ὁ ἥλιοc ὦ ἥλιοc, ⟨Γ 277⟩ ἠ έ λ ι ό c ⟨θ'⟩, ὃ c π ά ν τ' 250 g ἐ φ ο ρ ᾷ c κ α ὶ π ά ν τ' ἐ π α κ ο ύ ε ι c· ἔcτιν οὖν ὁ πλόοc ὦ πλόε, καὶ κατὰ κρᾶcιν τοῦ ο̄ καὶ ε̄ εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον ὦ πλοῦ· τὸ γὰρ ο̄ καὶ ε̄ εἰc τὴν ο̄ῡ δίφθογγον κίρνανται, οἷον τὸ ἐμόν τοὐμόν, προέcτη προὔcτη,

---

[Discr. scr. ex N C V] 2 ἔcτιν ὄν. N C | τῷ ὅcτιc V, τῷ τίc N, τὸ τίc C ‖ 4 ἐν τῇ διδαcκ.] *cfr. p. 192, 11* ‖ 7 ὀνόματα — μονοcύλλαβα (8) *om* C ‖ 8 οὖν] γοῦν V, *om* N ‖ 10 δὲ *om* N C ‖ 11 Ἀρίcτ. Ἀριcτ. *om* N C ‖ 12 ἠναγκάζετο N ‖ 19 τῶν μὲν οὖν N C ‖ 25 τῆc *om* N C ‖ 26 cυνθέcει V, cυνηθείᾳ N C ‖ 36 θ' *om* N C V ‖ 39 προέcτη προὔcτη V, πρόεcτι προὖcτι N C

προέβη προύβη. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ὁ πλοῦc γενέcθαι ὦ πλοῦ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ c̄· εἴρηται γάρ, ὅτι τὰ εἰc c̄ λήγοντα μετὰ διφθόγγου ἀποβολῇ τοῦ c̄ ποιοῦcι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ χαρίειc ὦ χαρίει, ὁ Ζεύc ὦ Ζεῦ, ὁ Πηλεύc ὦ Πηλεῦ, ὁ πλακοῦc ὦ πλακοῦ, ὁ Cιμοῦc ὦ Cιμοῦ, ὁ βοῦc ὦ βοῦ, ὁ νοῦc ὦ νοῦ· οὕτωc οὖν καὶ ὁ πλοῦc ὦ πλοῦ.

Τὼ πλόω τὼ πλώ. Εἴρηται ὅτι πᾶcα δοτικὴ ἑνικῶν εἰc ᾱ ἢ εἰc ω̄ λήγουcα ὁμόφωνον ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· ἀλλ' ἐν τοῖc δυϊκοῖc οὐκ ἔcτι προcγεγραμμένον τὸ ῑ, οἷον τῷ κοχλίᾳ τὼ κοχλία, τῷ Ὁμήρῳ τὼ Ὁμήρω· οὕτωc οὖν ἐcτι τῷ πλόῳ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοίωc τὼ πλόω, ἀλλὰ δηλονότι χωρὶc τοῦ ῑ, καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶcιν γίνεται τὼ πλώ. Ἰcτέον δὲ ὅτι πᾶcαι αἱ πτώcειc cυναιρεθεῖcαι περιεcπάcθηcαν, οἷον πλόοc πλοῦc, πλόου πλοῦ, πλόῳ πλῷ, χωρὶc τῆc εὐθείαc τῶν δυϊκῶν, ὡcαύτωc δὲ καὶ τῆc κλητικῆc τῶν δυϊκῶν· αὗται γὰρ cυναιρεθεῖcαι οὐ περιcπῶνται ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον τὼ πλόω τὼ πλώ, ὦ πλόω ὦ πλώ· τὸ γὰρ ω̄ ἐν τοῖc δυϊκοῖc ἀπέcτραπται τὴν περιcπωμένην τάcιν, οἷον τὼ καλώ, τὼ cοφώ, τὼ ἀγαθώ.

Τοῖν πλόοιν τοῖν πλοῖν. Εἴρηται ὅτι πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ε̄ ἢ εἰc ω̄ λήγουcα εἰc οῑν̄ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον καλώ καλοῖν, Αἴαντε Αἰάντοιν· οὕτωc οὖν καὶ πλόω πλόοιν, καὶ κατὰ κρᾶcιν τοῦ ο̄ καὶ τῆc οῑ διφθόγγου εἰc τὴν οῑ δίφθογγον πλοῖν. Ἰcτέον δὲ ὅτι ἡ γενικὴ περιcπᾶται· εἴρηται γὰρ ἡμῖν, ὅτι ἡ εὐθεῖα καὶ ἡ κλητικὴ ὀξύνονται μόναι.

Ὦ πλόω ὦ πλώ. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡc ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

251 g Οἱ πλόοι οἱ πλοῖ. Ἰcτέον ὅτι πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ω̄ λήγουcα εἰc τὴν οῑ δίφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὼ φίλω οἱ φίλοι, τὼ καλώ οἱ καλοί, τὼ Ὁμήρω οἱ Ὅμηροι, τὼ ἀνθρώπω οἱ ἄνθρωποι· οὕτωc οὖν καὶ τὼ πλόω οἱ πλόοι καὶ κατὰ κρᾶcιν οἱ πλοῖ. Δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τῶν οὐδετέρων», ἐπειδή ἐcτι τὼ ξύλω, τὼ δένδρω ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ ξύλα, τὰ δένδρα· καὶ ἰδοὺ εἰc ω̄ λήγει ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ οὐ λήγει εἰc τὴν οῑ δίφθογγον ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν.

Τῶν πλόων τῶν πλῶν. Εἴρηται ὅτι πᾶcα γενικὴ πληθυντικῶν εἰc ων̄ λήγει ἐπὶ παντὸc γένουc.

Τοῖc πλόοιc τοῖc πλοῖc. Εἴρηται ὅτι πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc ῑ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, δηλονότι χωρὶc τῶν ἐπεκτεταμένων, οἷον τοξόται τοξόταιc, κοχλίαι κοχλίαιc, Ὅμηροι Ὁμήροιc, ἄνθρωποι ἀνθρώποιc, Ἀρίcταρχοι Ἀριcτάρχοιc· οὕτωc οὖν καὶ πλόοι πλόοιc καὶ κατὰ κρᾶcιν τοῦ ο̄ καὶ τῆc οῑ διφθόγγου εἰc τὴν οῑ δίφθογγον πλοῖc. Πρόcκειται «δηλονότι χωρὶc

---

[Discr. scr. ex NCV] **2** γὰρ V, δὲ NC ‖ **16** τὼ cωφὼ N ‖ **20** καὶ *post* οὖν *om* NC ‖ **26** ἰcτέον δὲ ὅτι NC ‖ **40** οὕτωc οὖν καὶ *om* NC

τῶν ἐπεκτεταμένων», ἐπειδή ἐστι τηλικουτοιΐ καὶ τοιουτοιΐ, καὶ ἰδοὺ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εἰς ι̅ λήγει καὶ οὐ ποιεῖ προσθέσει τοῦ c̅ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς τηλικουτοιΐς καὶ τοιουτοιΐς, ἀλλὰ τηλικουτοισί καὶ τοιουτοισί· κατὰ πτῶσιν γὰρ γίνεται ἡ ἐπέκτασις, οἷον τοιοῦτοι καὶ τηλικοῦτοι, τοιουτοιΐ καὶ τηλικουτοιΐ, τοιούτων καὶ τηλικούτων, τοιουτωνί καὶ τηλικουτωνί, τοιούτοις καὶ τηλικούτοις, τοιουτοισί καὶ τηλικουτοισί, τοιούτους καὶ τηλικούτους, τοιουτουσί καὶ τηλικουτουσί.

Τοὺς πλόους τοὺς πλοῦς. Ἰστέον ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς τὴν ο̅ι̅ δίφθογγον λήγουσα εἰς ο̅υ̅c̅ ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν, οἷον ἄνθρωποι ἀνθρώπους, Ὅμηροι Ὁμήρους, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχους, Λέσβοι Λέσβους, Ῥόδιοι Ῥοδίους, ἔρημοι ἐρήμους· οὕτως οὖν καὶ πλόοι πλόους καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̅ καὶ τῆς ο̅υ̅ διφθόγγου εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον πλοῦς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί ἡνίκα εἰς τὴν α̅ι̅ δίφθογγον λήγει ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς τὸ c̅ ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον κοχλίαι κοχλίας, Χρῦσαι Χρύσας, Μοῦσαι Μούσας, ἡνίκα δὲ εἰς τὴν ο̅ι̅ δίφθογγον λήγει, οὐ ποιεῖ τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς τὸ c̅ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' εἰς ους ποιεῖ αὐτήν, οἷον Ὅμηροι Ὁμήρους, καλοί καλούς, σοφοί σοφούς. Καὶ λέγουσί τινες, ὅτι διὰ τοῦτο ἡνίκα εἰς τὴν ο̅ι̅ δίφθογγον λήγει ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οὐ γίνεται τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς τὸ c̅ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὅμηροι Ὅμηρος, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν. Κακῶς δὲ οὗτοι λέγουσι· τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ οὐδὲ ἡνίκα εἰς τὴν α̅ι̅ δίφθογγον λήγει ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ὤφειλε τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς τὸ c̅ γενέσθαι ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ καὶ τότε πολλάκις συνεμπίπτει τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν, οἷον οἱ Αἰνεῖαι τοὺς Αἰνείας καὶ ὁ Αἰνείας, οἱ κοχλίαι τοὺς κοχλίας καὶ ὁ κοχλίας. Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἡνίκα εἰς τὴν ο̅ι̅ δίφθογγον λήγει ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οὐ γίνεται τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς c̅ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδή, ὡς ἐν τῇ αἰτιατικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ κοχλίας μεμαθήκαμεν, πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικῶν ἰσοχρονεῖν θέλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον Αἴαντες Αἴαντας, Λάχητες Λάχητας, Αἰνεῖαι Αἰνείας, κοχλίαι κοχλίας· τούτων οὕτως ἐχόντων οἱ Ὅμηροι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν· ἐὰν τραπῇ οὖν τὸ ι̅ εἰς c̅ καὶ γένηται ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν Ὅμηρος καὶ ἄνθρωπος, οὐκέτι ἰσοχρονεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον.

Ὦ πλόοι ὦ πλοῖ. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν

[Discr. scr. ex NCV] **1—8** *omnia* ἐπεκτάσεως *exempla exceptis* τοιουτωνί *et* τηλικουτωνί (**6**) *in* NC προπαροξυτόνως *leguntur* ‖ **4** κατὰ — τηλικουτουσί (**8**) *om* V ‖ **9** Τοὺς πλόους τοὺς πλοῦς *om* NC ‖ **17** οἷον *om* NC | Χρῦσαι — Μούσας] καλαί καλάς V ‖ **27** οἱ Αἰνεῖαι — ὁ κοχλίας (**28**) *omnes articulos om* NC | καὶ ὁ Αἰνείας *om* V ‖ **30** οὐ γίνεται — πληθυντικῶν *om* V | τῶν πληθ. *om* N | **31** τοῦ κοχλίας] τοῦ κοχλίου NC, τοὺς κοχλίας V | μεμαθ.] *cfr. p. 151, 7*

ὡc ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική. Ἰcτέον δὲ ὅτι κακῶc καὶ παρὰ τὴν ἀναλογίαν οἱ φιλόcοφοι χρῶνται λέγοντεc τὸν νόα τὴν αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν καὶ οἱ νόεc τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν καὶ τοὺc νόαc τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, δέον γὰρ τὸν νοῦν λέγειν καὶ οἱ νοῖ καὶ τοὺc νοῦc· πᾶcα γὰρ ἡ κλίcιc ἀπὸ cυναιρέcεώc ἐcτι καὶ πρὸc τὸ ἐντελὲc γίνεται. Cεcημείωται παρὰ Φιλήμονι τῷ κωμικῷ ⟨fragm. 222 K⟩ 253 g οἱ εὔνουc· τοῦτο γὰρ ὡc ἀπὸ τοῦ παρὰ φιλοcόφοιc· εὔνοεc γὰρ γέγονε καὶ κατὰ κρᾶcιν εὔνουc· δεῖ δὲ λέγειν οἱ εὖνοι πρὸc τὸ ἐντελέc, οἱ εὔνοοι γάρ.

Κανὼν ιε΄.

Ὁ ἱδρώc τοῦ ἱδρῶτοc.

Διαλαμβάνει περὶ τῶν εἰc ωc ἐνταῦθα ὁ τεχνικόc. Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ εἰc ωc λήγοντα μονοcύλλαβα εἰ μὲν περιcπῶνται ἀποβολῇ τοῦ c ποιοῦcι τὴν γενικήν, οἷον ὁ cῶc τοῦ cῶ, οἷον ⟨Ν 773⟩ νῦν τοι cῶc αἰπὺc ὄλεθροc, ὁ Κρῶc τοῦ Κρῶ, ὁ Τλῶc τοῦ Τλῶ, ὁ Κῶc τοῦ Κῶ· ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰcιν ἡρώων ἀρcενικὰ κύρια ὁμοφωνοῦντα ταῖc πόλεcιν, εἰcὶ γὰρ καὶ ὀνόματα πόλεων ταῦτα, ἀλλὰ τότε θηλυκῶc λέγονται, οἷον ἡ Κρῶc, ἡ Τλῶc, ἡ Κῶc· ἐξ ἐκείνων δὲ ὠνομάcθηcαν καὶ αἱ πόλειc· εἰ δὲ ὀξύνονται τὰ εἰc ωc μονοcύλλαβα, περιττοcυλλάβωc κλίνονται, χωρὶc τοῦ ζώc, ⟨Ε 887⟩ ἤ κε ζὼc ἀμενηνὸc ἔα χαλκοῖο τυπῇcιν· τοῦτο γὰρ ἀποβολῇ τοῦ c ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον ὁ ζώc τοῦ ζῶ. Καὶ ἔχει ἀπολογίαν, ὅτι ἀπὸ cυναιρέcεωc ἐγένετο· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁ ζωόc τοῦ ζωοῦ ἐγένετο κατὰ κρᾶcιν ὁ ζώc τοῦ ζῶ, τῆc βαρείαc καὶ ὀξείαc εἰc ὀξεῖαν cυναιρεθειcῶν, ὥcπερ ἐπὶ τοῦ ἑcταώc ἑcτώc, βεβαώc βεβώc, Νηρηῒc Νηρῄc. Ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ cυνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουcι κλίcιν, οἷον Ἑρμέαc Ἑρμέου Ἑρμῆc Ἑρμοῦ, χρύcεοc χρυcέου χρυcοῦc χρυcοῦ, τιμήειc τιμήεντοc τιμῆc τιμῆντοc, ⟨C 475⟩ χρυcὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον, δαφνήειc δαφνήεντοc δαφνῆc δαφνῆντοc, ὁ cῶοc τοῦ cώου ὁ cῶc τοῦ cῶ· οὕτωc οὖν καὶ ὁ ζωόc τοῦ ζωοῦ ὁ ζώc τοῦ ζῶ· ταῦτα δὲ εἰ καὶ μὴ τὴν αὐτὴν κατάληξιν ἐφύλαξαν, ἀλλ' οὖν τὴν αὐτὴν κλίcιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τὴν ἰcοcύλλαβον· ὥcπερ γὰρ τὰ ἐντελῆ αὐτῶν ἰcοcυλλάβωc κλίνονται, οὕτω καὶ τὰ cυνῃρημένα ἰcοcυλλάβωc κλίνονται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

254 g Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ εἰc ωc ὀξύτονα μονοcύλλαβα ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ οc κλίνονται ἢ διὰ τοῦ τοc· καὶ τὰ μὲν ἔχοντα cύμφωνον τῆc τρίτηc

[Discr. scr. ex NCV] **5** γὰρ *om* N ‖ **6** Φιλήμωνι N ‖ **7** φιλοcόφοιc — γέγονε NC, τοῖc φιλοcόφοιc εἰρημένον οἱ εὔνοεc γέγονε V ‖ **8** καὶ *et* εὔνουc *om* NC ‖ **11** Ὁ ἱδρ. τοῦ ἱδρ.] ὁ ἱδρώc NC, ἱδρώc ἱδρῶτοc V ‖ **14** νῦν — αἰπὺc (**14**) V, αὐτὸ cῶ ἔπουc NC ‖ **15** *ante* ὁ Κρῶc *add* ὁ Γλῶc τοῦ Γλῶ V | ὁ Τλῶc τοῦ Τλῶ *om* V ‖ **18** ἡ Κρῶc — Κῶc] *genetivos add* N | ἡ Τλῶc NC, ἡ Γλῶc V ‖ **20** ἤ κε ζὼc C, ἦκε ζὼc N, εἴ κε ζωὸc V ‖ **21** χαλκ. τυπ. *om* V ‖ .τυπεὶc NC ‖ **26** Ἑρμέου] ἑρμοῦ N ‖ **29** ὁ cῶοc τοῦ cώου NC, ὁ cάοc τοῦ cάου V

συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τουτέστι τὸ δ ἢ θ ἢ τ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται, τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα διὰ τοῦ τος, οἷον θώς θωός, ⟨Λ 481⟩ θῶες μέν τε διέτρεσαν, ἔχει γὰρ τὸ θ (ἔστι δὲ εἶδος θηρίου), δμώς δμωός, ἔχει γὰρ τὸ δ, Τρώς Τρωός, ἔχει γὰρ τὸ τ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Τρώς παρὰ τῷ Ὁμήρῳ ἑνικῶς μὲν λεγόμενον ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος παραλαμβάνεται καὶ οὐδέποτε ἐθνικῶς, οἷον ⟨Ε 265⟩ τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς Δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος· ἐὰν δὲ τὸ ἔθνος δηλώσῃ, ἐν πληθυντικῇ φωνῇ παραλαμβάνεται, οἷον ⟨Ν 1⟩ Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε, ⟨Ζ 1⟩ Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή, ⟨Θ 173⟩ Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα σύμφωνον τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ὡς εἴρηται, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον πλώς πλωτός (πλώς δὲ λέγεται ὁ ἰχθῦς παρὰ τὸ πλέειν), φώς φωτός (σημαίνει δὲ τὸν ἄνδρα, οἷον ⟨Β 565⟩ ἰσόθεος φώς), χρώς χρωτός· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐχρήσαντο καὶ ἰσοσυλλάβως, τὸν χρώ γὰρ εἰρήκασιν, ὁ δὲ λόγος περὶ τῶν εἰς ως κοινολεκτουμένων ἐστί· τὸ γὰρ βοῦς βῶς λέγουσιν αἱ διάλεκτοι, καὶ ἰδοὺ περισπᾶται καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, βοός γάρ· καὶ ἐπὶ ἄλλων δὲ εἰς ους τρέπουσι τὴν ου εἰς τὸ ω, καὶ οὐκ ἐναντιοῦνται ταῦτα ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ φύσει εἰς ως. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Κανονίζει δὲ ὁ τεχνικὸς τὰ εἰς ως ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέγων, ὅτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ἱδρώς ἱδρῶτος, ἀπτώς ἀπτῶτος (ἀπτώς δέ ἐστιν ὁ μὴ πεπτωκώς), ἀγνώς ἀγνῶτος (ὁ ἄγνωστος)· πρόσκειται «ὀξύτονα» διὰ τὰ 255 g βαρύτονα, οἷον διὰ τὸ Μίνως Μίνωος καὶ ἥρως ἥρωος διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐφεξῆς λέγει. Εἰ δέ τις εἴποι, ἰδοὺ τὸ νεώς καὶ λεώς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντα καὶ ὀξύτονα οὐ κλίνονται διὰ τοῦ τος ἀλλ' ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον τοῦ νεώ καὶ τοῦ λεώ, λέγομεν ὅτι ταῦτα Ἀττικά εἰσιν, ὥσπερ τὸ Μενέλεως, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἑξῆς διαλαμβάνει. Ταῦτα δέ, φημὶ δὴ τὸ ἱδρώς καὶ τὰ ὅμοια, πανταχοῦ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐπάνω τοῦ ω, εἰ καὶ μὴ πάντως τὸν αὐτόν· ἰδοὺ γὰρ τὸ μὲν ἱδρώς καὶ ἀπτώς καὶ ἀγνώς ὀξύνονται, τὸ δὲ ἱδρῶτος καὶ ἀπτῶτος καὶ ἀγνῶτος προπερισπῶνται· καὶ πάλιν τὸ μὲν ἱδρῶτες καὶ ἀπτῶτες καὶ ἀγνῶτες προπερισπῶνται, τὸ δὲ ἱδρώτων καὶ ἀπτώτων καὶ ἀγνώτων παροξύνονται.

Τῷ ἱδρῶτι, τὸν ἱδρῶτα· εἴρηται. Ἰστέον δὲ ὅτι εὑρίσκεται ἡ δοτικὴ τοῦ ἱδρώς κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τι ἱδρῷ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Ρ 385⟩ καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεί, καὶ ἡ αἰτιατικὴ

[Discr. scr. ex NCV] **6** ἐθνικῶς] ἐθνικὸν V, πληθυντικῶς NC ‖ **7** Δῶχ' — Γανυμ. (8) *om* V | δόκ' υἱὸς NC ‖ **8** γαννυμήδεος N ‖ **10** οἰώθη V, ὀρώθη NC ‖ **15** τὸν χρώ NC, ἐν χρῷ V; *cfr. Herod. II 495, 31* ‖ **17** αἱ διάλεκτοι] παρὰ Δωριεῦσι *EM 815, 36* ‖ **19** ἐναντιοῦνται V, ἐναντιοῦται NC ‖ **31** εἰ *om* N ‖ **37** ἱδρῷ] ι *vocali* ω *addi iubet EM 466, 47* ‖ **38** νολεμεὺς NC

ὁμοίως τὸν ἱδρῶ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τα, οἷον ⟨Χ 2⟩ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο.

Ὦ ἱδρώς. Ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς ωc τὴν αὐτὴν ἔχουςιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ ἱδρώς ὦ ἱδρώς, ὁ ἀπτώς ὦ ἀπτώς, ὁ ἔρως ὦ ἔρως, ὁ Μίνως ὦ Μίνως, ὁ ἥρως ὦ ἥρως. Δεῖ προςθεῖναι «χωρὶς τῶν εἰς ωc ὀξυτόνων θηλυκῶν»· ταῦτα γὰρ εἰς τὴν οι δίφθογγον ἔχουςι τὴν κλητικήν, οἷον ἡ αἰδώς ὦ αἰδοῖ, ἡ ἠώς ὦ ἠοῖ, ὁμοίως τοῖς εἰς ω θηλυκοῖς, ὥςπερ ἡ Cαπφώ ὦ Cαπφοῖ, ἡ Λητώ ὦ Λητοῖ.

Τὼ ἱδρῶτε, τοῖν ἱδρώτοιν, ὦ ἱδρῶτε· εἴρηται. Οἱ ἱδρῶτες, τῶν ἱδρώτων, τοῖς ἱδρῶςι, τοὺς ἱδρῶτας, ὦ ἱδρῶτες· εἴρηται.

Κανὼν ιϛ'.

Ὁ ἥρως τοῦ ἥρωος, ὁ γέλως τοῦ γέλωτος.

Ἰςτέον ὅτι τῶν εἰς ωc βαρυτόνων τὰ μὲν βραχείᾳ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον γέλως γέλωτος, ἔρως ἔρωτος, Νέπως Νέ-
256 g πωτος (ἔςτι δὲ ὄνομα ὄρους). Καὶ ἀποροῦςί τινες λέγοντες, καὶ πῶς τὸ κάλως, ὃ σημαίνει τὸ σχοινίον, βαρύτονον ὂν καὶ βραχείᾳ παραληγόμενον, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ τος ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον κάλως κάλωος, ὡς μαρτυρεῖ Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικὰ γράψας, κάλωας εἰπὼν τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον ⟨1, 1277⟩ εὐναίας ἐρύςαντες ἀνεκρούςαντο κάλωας, ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου λόγου· ὡς ἀπὸ γὰρ τοῦ κάλως κάλωος ἐςτὶν ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν κάλωες, ὥςπερ ἥρως ἥρωος ἥρωες, καὶ ἐκεῖθεν ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν κάλωας, ὥςπερ ἥρωας· καὶ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἐχρήςατο ἐν τῷ δευτέρῳ λόγῳ, λέγων ⟨2, 727⟩ δερκόμενοι παράμειβον, ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὡς Ἀττική ἐςτιν ἡ κλίςις· οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ c κλίνουςιν, οἷον ὁ κάλως τοῦ κάλω, ὥςπερ ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω. Ἔςτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔςτιν αὕτη ἡ τοῦ κάλως κάλωος κλίςις, ἀλλ' ἐπέκταςις· ἔςτι γὰρ ὁ κάλως τοῦ κάλω ἀττικῶς, καὶ κατ' ἐπέκταςιν ἰωνικὴν τῆς ος ςυλλαβῆς κάλωος, ὥςπερ ἡ ἅλως τῆς ἅλω, ὃ σημαίνει τὸ ἁλώνιον, γέγονε κατ' ἐπέκταςιν ἰωνικὴν τῆς ος ςυλλαβῆς ἅλωος, ἐξ οὗ καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἅλωα, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν τῇ Ἑκάλῃ ⟨fragm. 51 Sch⟩ δινομένην πέρι βουςὶν ἐμὴν ἐφύλαςςον ἅλωα. Ἔχομεν οὖν ὅτι τῶν εἰς ωc βαρυτόνων τὰ μὲν βραχείᾳ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον γέλως γέλωτος, ἔρως ἔρωτος, Νέπως Νέπωτος, τὰ δὲ μακρᾷ παραλη-

[Discr. scr. ex NCV] **8** ἰςτέον δὲ ὅτι NC | *post* εἰς ωc *add* ὀξύτονα V, *qui pro exemplis* ὁ ἔρως — ὦ ἥρως *praebet* ὁ ἀγνώς ὦ ἀγνώς ‖ **12** Ὁ ἥρως — τοῦ γέλωτος V, ὁ γέλως N, *om* C ‖ **16** τὸ σχοινίον V, τὸ σχινίον *et in marg.* γρ. σχοῖνον N, τὸν σχοῖνον C ‖ **19** ἐρύςαντες V, ἐρρύςαντες C, ἐρρύςαντο N ‖ **25** ὑπὸ πνοιῇ δὲ CV, ὕπνοι ἠδὲ N ‖ **29** ἰωνικὴν *om* NC; *item v. 31* ‖ **32** Ἑκάλῃ] ἑκάλη NC, καλῇ V, Ἑκάβῃ *EM 74, 15* | δινομένην V, δεινουμένην N, δεινουμένης C ‖ **33** ἐμὴν ἐφύλαςςον NC, ἔμεινε φυλάττον V

γόμενα διὰ καθαροῦ τοῦ ο̄ς̄ κλίνονται, οἷον Μίνως Μίνωος (τὸ γὰρ ῑ ἐκτείνεται· ἰστέον δὲ ὅτι εὑρίσκεται σπανίως καὶ συστελλόμενον), ἥρως ἥρωος. Σεσημείωται τὸ εἵλως εἵλωτος, ὅτι μακρᾷ παραληγόμενον διὰ τοῦ το̄ς̄ ἐκλίθη· εἵλωτες δὲ λέγονται οἱ τὴν Μεσσηνιακὴν οἰκοῦντες τῆς Πελοποννήσου. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἕλως ἕλωτος ἦν, καὶ ὡς βραχείᾳ παραληγόμενον διὰ τοῦ το̄ς̄ κλίνεται, ὥσπερ γέλως γέλωτος, καὶ λοιπὸν πλεονάσαν τὸ ῑ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν κλίσιν καὶ ἐγένετο εἵλως εἵλωτος. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι πάντας τοὺς δούλους εἵλωτας καλοῦσι 257 g πρὸς ὕβριν τούτων, φημὶ δὴ τῶν τὴν Μεσσηνιακὴν οἰκούντων τῆς Πελοποννήσου. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τούτων πάντων ἰσοσύλλαβον ποιοῦνται κλίσιν, τοῦ γέλω γὰρ καὶ τοῦ Μίνω καὶ τοῦ ἥρω λέγουσιν· περὶ δὲ τῆς κλίσεως τούτων ἐν τῇ περὶ τοῦ Μενέλεως διδασκαλίᾳ ἔχομεν γνῶναι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ ἥρως ἥρωος οὐκ ἐπεκτείνει τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν. Καὶ λέγουσί τινες, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ἥρως ἥρωος οὐκ ἐπεκτείνει τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ ω̄, καὶ εὑρεθῇ πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐδέποτε γὰρ πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος πίπτει. Οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· ὡς γὰρ ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν καθαριευόντων ἐκτείνοντες τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄ καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̄ μεταβάλλουσιν, οἷον ὄφιος ὄφεως, πόλιος πόλεως, λαός λεώς, ναός νεώς· εἰ ἐξέτειναν οὖν τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄, ἠναγκάζοντο καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̄ μεταβάλλειν, καὶ οὐκέτι λοιπὸν εὑρίσκετο ἀλλεπάλληλον τὸ ω̄. Κρεῖττον οὖν ἐστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· οἱ Ἀττικοί, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν καθαριευόντων ἐκτείνοντες τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄ καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̄ μεταβάλλουσιν, οἷον πόλιος πόλεως, ὄφιος ὄφεως, ναός νεώς, λαός λεώς· εἰ ἐξέτειναν οὖν ἐπὶ τοῦ ἥρωος τὸ ο̄ εἰς τὸ ω̄, ἠναγκάζοντο καὶ τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̄ μεταβάλλειν· ἀλλὰ μὴν τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰς ε̄ μεταβληθῆναι οὐ δύναται· τὰ γὰρ μεταβαλλόμενα κατὰ τὴν παραλήγουσαν εἰς ε̄ δίχρονά εἰσιν, οἷον ὄφιος ὄφεως, πόλιος πόλεως, ναός νεώς, λαός λεώς· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι δίχρονον ἀλλὰ ω̄· δῆλον οὖν ὅτι τῆς παραληγούσης μὴ δυναμένης μεταβληθῆναι εἰς τὸ ε̄ οὔτε ἡ λήγουσα ἐξετάθη εἰς τὸ ω̄.

Τῷ ἥρωϊ, τῷ γέλωτι. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἥρωϊ δοτικὴ οὐ γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω̄ καὶ ῑ εἰς τὴν ῳ̄ δίφθογγον ἥρῳ. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἀνεκφώνητον 258 g λήγουσα τὴν γενικὴν ἔχει ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, οἷον τῷ κοχλίᾳ ὁ κοχλίας τοῦ κοχλίου, τῷ Χρύσῃ ὁ Χρύσης τοῦ Χρύσου, τῷ σοφῷ ὁ

[Discr. scr. ex NCV] **5** Πελοπονήσου NCV ‖ **9** Πελοπονήσου NV ‖ **11** Ἰστέον — τούτοις (**14**) *om* V ‖ **20** δὲ *om* NC ‖ **21** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 201, 9* ‖ **34** δῆλον οὖν ὅτι] δηλονότι NC, καὶ δῆλον ὡς V ‖ **36** ἄξιον δὲ ἐστὶ NC

cοφόc τοῦ cοφοῦ· εἰ ἐγένετο οὖν τοῦτο κατὰ cυναίρεcιν τοῦ ω̅ καὶ ι̅ εἰc τὴν ῳ̅ δίφθογγον, ἤμελλεν ἔχειν τὸ ι̅ ἀνεκφώνητον, ὅπερ ἐcτὶν ἀδύνατον, οὐδὲ γὰρ ἔχει τὴν γενικὴν ἰcοcύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἥρωc ἥρωοc· τούτου οὖν χάριν τοῦτο οὐ cυναιρεῖται κατὰ τὴν δοτικήν, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἡ δοτικὴ εἰc ι̅ ἀνεκφώνητον λήγουcα, τῆc γενικῆc περιττοcυλλαβούcηc τῆc εὐθείαc. Οἱ μέντοι Ἀττικοὶ ἐπειδὴ ἰcοcυλλάβωc κλίνουcιν, οἷον ὁ ἥρωc τοῦ ἥρω, καὶ τὴν δοτικὴν εἰc ι̅ ἀνεκφώνητον ποιοῦcιν, οἷον τῷ ἥρῳ, ⟨Η 453⟩ ἥρῳ Λαομέδοντι, καὶ ⟨θ 483⟩ ἥρῳ Δημοδόκῳ.

Τὸν ἥρωα, τὸν γέλωτα· ὦ ἥρωc, ὦ γέλωc. Τὼ ἥρωε, τὼ γέλωτε. Ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἥρωε εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν οὐ γίνεται κατὰ κρᾶcιν τοῦ ω̅ καὶ ε̅ εἰc τὸ ω̅· καὶ γὰρ εὑρίcκομεν τὸ ω̅ καὶ ε̅ εἰc τὸ ω̅ κιρνάμενα, ὡc ἐπὶ τοῦ τῷ ἐμῷ τὠμῷ, οὕτω δὲ εἰ ἐγένετο ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οὐδὲν ἄτοπον cυνέβαινεν, ἐπειδὴ τὸ ω̅ τελικόν ἐcτι τῆc εὐθείαc τῶν δυϊκῶν, οἷον τὼ Ὁμήρω, τὼ ἀνθρώπω. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι, ὡc ἐμάθομεν ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν τοῦ ἡδύc, ἡνίκα cυναιρεῖται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, πάντωc ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν μακροκαταληκτεῖ, οἷον ὁ Δημοcθένηc τοῦ Δημοcθένουc τὼ Δημοcθένεε καὶ Δημοcθένη, ὁ Πηλεύc τοῦ Πηλέωc τὼ Πηλέε καὶ Πηλῆ, ἡ πόλιc τῆc πόλεωc τὰ πόλεε καὶ πόλη· ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τοῦ ἥρωc ἥρωοc οὐ μακροκαταληκτεῖ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οὐδὲ γάρ, ὡc εἴρηται, γίνεται διὰ τοῦ ω̅ ἀττικῶc, εἰκότωc οὐδὲ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν cυναιρεῖται.

Τοῖν ἡρώοιν, τοῖν γελώτοιν· ὦ ἥρωε, ὦ γέλωτε. Οἱ ἥρωεc, οἱ γέλωτεc. Ἰcτέον ὅτι φηcὶν ὁ Ἡρωδιανὸc ἐν τῇ Καθόλου ἐν τῇ περὶ τῆc εὐθείαc τῶν πληθυντικῶν διδαcκαλίᾳ, ὡc ⟨ἡ⟩ οἱ
259 g ἥρωεc εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εὕρηται κατὰ κρᾶcιν παρὰ Ἀριcτοφάνει ἐν Ἥρωcιν, οἷον ⟨fragm. 304 K⟩ οἱ γὰρ ἥρωc ἐγγύc εἰcιν, ἀντὶ τοῦ οἱ ἥρωεc.

Τῶν ἡρώων, τῶν γελώτων· τοῖc ἥρωcι, τοῖc γέλωcι· τοὺc ἥρωαc, τοὺc γέλωταc· ὦ ἥρωεc, ὦ γέλωτεc.

[Discr. scr. ex NCV] **13** τοῦ τῷ ἐμῷ τὠμῷ] τοῦ τὸ ἐμῶ τὠμῶ N, τοῦ ἐμῶ τὠμῶ C, τῷ ἐμῷ τὠμῷ V | *post* τὠμῷ *add* V: ἀποβολῆc γὰρ γενομένηc τοῦ ι̅ πρότερον τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ καὶ κρᾶcιc παρηκολούθηcε τοῦ ε̅ καὶ ω̅ εἰc τὸ ω̅ καὶ ἐγένετο τὠμῷ ‖ **14** οὐδὲν — δυϊκῶν (**15**) *om* V ‖ **16** ἐμάθομεν] *cfr. p. 229, 39* ‖ **22** εἴρηται] *vide p. 250, 15* ‖ **25** *ante* Ἰcτέον *add* V: ἰcτέον ὅτι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦτο οὐ cυναιρεῖται, ἐπειδὴ τραχεῖά ἐcτιν ἡ κρᾶcιc τοῦ ω̅ καὶ ε̅ εἰc τὸ ω̅ καὶ cπανίωc εὑρίcκεται | ἐν τῇ — κρᾶcιν (**27**) *om* V ‖ **26** ἡ *Dindorfius, om* NC ‖ **28** ἐν Ἥρωcιν *Bergkius et Meinekius,* ἐν Ὄρνιcιν NCV | οἷον *om* V

Κανὼν ιζ΄.

Ὁ Μενέλαοϲ ὁ Μενέλεωϲ.

Ἰϲτέον ὅτι τὰ εἰϲ ω̅ϲ̅ ϲύνθετα εἰ μὲν κοινά εἰϲι τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουϲι κλίϲιν, οἷον ἱδρώϲ ἱδρῶτοϲ λυϲίδρωϲ λυϲίδρωτοϲ, ἔρωϲ ἔρωτοϲ χρυϲέρωϲ χρυϲέρωτοϲ, γέλωϲ γέλωτοϲ φιλογέλωϲ φιλογέλωτοϲ, εἰ δὲ Ἀττικά εἰϲιν ἀποβολὴ τοῦ ϲ̅ ποιοῦϲι τὴν γενικήν, οἷον ὁ δύϲερωϲ τοῦ δύϲερω, ὁ φιλόγελωϲ τοῦ φιλόγελω, ὁ χρυϲόκερωϲ τοῦ χρυϲόκερω, ὁ ἀξιόχρεωϲ τοῦ ἀξιόχρεω, ὁ ἀνάπλεωϲ τοῦ ἀνάπλεω, ὁ εὔγηρωϲ τοῦ εὔγηρω. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ὁ δὲ τεχνικὸϲ περὶ τοῦ Μενέλεωϲ διαλαμβάνει· καὶ δεῖ παραφυλάξαϲθαι, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰϲ ο̅ϲ̅ καθαρὸν τῶν διὰ τοῦ ο̅ τῶν ἐχόντων τὴν παραλήγουϲαν μακρὰν ὑπερβιβαϲμὸν ποιοῦνται τοῦ χρόνου οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν μὲν τελευταίαν ἐκτείνουϲιν εἰϲ τὸ ω̅, τὴν δὲ παραλήγουϲαν ϲυϲτέλλουϲιν εἰϲ τὸ ε̅, οἷον Μενέλαοϲ Μενέλεωϲ, Ἰόλαοϲ Ἰόλεωϲ, λαόϲ λεώϲ, ναόϲ νεώϲ· ἰδοὺ ταῦτα ἔχοντα τὴν μὲν παραλήγουϲαν μακρὰν τὴν δὲ τελευταίαν βραχεῖαν, ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐποίηϲαν τὴν μὲν τελευταίαν φύϲει μακρὰν τὴν δὲ παραλήγουϲαν ϲυνέϲτειλαν· ὅθεν τὸ Οἰνόμαοϲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει μακρὰν τὴν παραλήγουϲαν, τὸ γὰρ α̅ ϲυνεϲταλμένον ἐϲτίν, οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῖϲ Ἀττικοῖϲ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅, οἷον Οἰνόμεωϲ, ἐπειδὴ τὸ α̅ ϲυνεϲταλμένον ἔχον οὐκ ἠδύνατο ὑπερβιβαϲμὸν τοῦ χρόνου ποιήϲαϲθαι. Εἰ δέ τιϲ εἴποι, καὶ πῶϲ τὸ ἵλαοϲ ϲυνεϲταλμένον ἔχον τὸ α̅, οἷον ὡϲ παρὰ Παρθενίῳ ⟨Anall. Alex. ed. Mein. p. 286⟩ ἵλαοϲ, ὦ Ὑμέναιε, γίνεται παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ διὰ τοῦ ε̅ καὶ ω̅, οἷον ἵλεωϲ, λέγομεν ὅτι τὸ ἵλαοϲ μᾶλλον ἐκτείνει τὸ α̅, ϲπάνιον γὰρ τὸ ἐν ϲυϲτολῇ ἐϲτιν εὑριϲκόμενον, καὶ τούτου χάριν ἐγένετο παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ ἵλεωϲ· ὅτι γὰρ ἐκτείνει τὸ α̅, ἐδήλωϲε Παρθένιοϲ ἐν τῷ εἰϲ 260 g Βίαντα εἰπὼν ⟨Mein. l. l. p. 262⟩ ἵλαοϲ ταύτην δέχνυϲο πυρκαϊήν· ἔϲτι δὲ ἐλεγεῖον τὸ μέτρον· καὶ ἐν τῷ Εὐφορίωνοϲ Δημοϲθένει ὁμοίωϲ ἐκτεταμένον εὑρίϲκεται, οἷον ⟨Mein. l. l. p. 45⟩ δαίμονοϲ ἱλάοιο. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Πρόϲκειται δὲ ἀνωτέρω «εἰϲ ο̅ϲ̅ καθαρόν», ἐπειδὴ εἰϲί τινα μὴ καθαριεύοντα καὶ γινόμενα διὰ τοῦ ω̅ παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ, οἷον ὁ κάλοϲ ὁ κάλωϲ (ϲημαίνει δὲ τὸν ϲχοῖνον), ὁ Τάλοϲ ὁ Τάλωϲ (ἔϲτι δὲ ὄνομα κύριον), ὁ ὄρφοϲ ὁ ὀρφῶϲ (ϲημαίνει τινὰ ἰχθύν, τοῦτο δὲ περιϲπᾶται παρὰ τοῖϲ Ἀθηναίοιϲ, τοῦ παρ' ἡμῖν ἤγουν τοῦ κοινοῦ βαρυνομένου)· ἰδοὺ ταῦτα διὰ τοῦ ω̅ γινόμενα ἀττικῶϲ οὐκ ἔτρεψαν τὸ παραλῆγον φωνῆεν εἰϲ τὸ ε̅, ἀλλ' οὐ καθαριεύουϲιν· τούτου οὖν χάριν

[Discr. scr. ex NCV] **5** χρυϲέρωϲ χρυϲέρωτοϲ NC, δύϲερωϲ δυϲέρωτοϲ V | φιλογέλωϲ N, φιλόγελωϲ CV ‖ **7** ὁ φιλόγελωϲ — τοῦ χρυϲόκερω *om* NC ‖ **11** καθαρὸν V, καθαρῶν NC ‖ **14** Ἰόλαοϲ — λεώϲ (**15**) NC, ἵλαοϲ ἵλεωϲ V ‖ **21** τοῦ *om* NC ‖ **26** εἰϲ V, *om* NC ‖ **27** δέχνυϲο b, δὲ χρυϲο N, δὲ χρύϲω C, δὲ χρυϲοῦ V ‖ **28** τὸ μέτρον *om* NC | Εὐφορίονοϲ NC ‖ **31** δὲ *om* NC ‖ **34** τινὰ V, τὸν NC

πρόσκειται «εἰς ος καθαρόν». Τούτων οὕτως ἐχόντων ἰστέον, ὅτι ταῦτα τὰ εἰς ως Ἀττικὰ φυλάττουσι τῆς κοινῆς εὐθείας τὸν τόνον· εἴτε γὰρ προπαροξύνεται τὸ κοινὸν εἴτε παροξύνεται εἴτε ὀξύνεται, τὴν αὐτὴν τάσιν φυλάττει καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον τὸ λαός καὶ ναός ὀξυτονούμενα παρ' ἡμῖν φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, λεώς γὰρ καὶ νεώς λέγουσιν ὀξυτόνως· καὶ πάλιν τὸ Τάλος καὶ κάλος παροξυνόμενα παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις παροξύνονται, οἷον Τάλως καὶ κάλως· καὶ πάλιν τὸ Μενέλαος καὶ Ἰόλαος προπαροξυνόμενα παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις προπαροξύνονται, οἷον Μενέλεως καὶ Ἰόλεως. Σεσημείωται τὸ ὀρφῶς καὶ λαγῶς περισπώμενα, ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν· τοῦ μὲν γὰρ ὀρφῶς τὸ κοινὸν ὄρφος ἐστὶ βαρυτόνως, τοῦ δὲ λαγῶς ὀξυτόνως λαγός. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐπὶ πάσης πτώσεως τὰ εἰς ως Ἀττικὰ τῆς ἰδίας εὐθείας τὸν τόνον φυλάττουσιν· εἴτε γὰρ προπαροξύνεται ἡ εὐθεῖα εἴτε παροξύνεται εἴτε ὀξύνεται, ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω τῷ Μενέλεῳ τὸν
261 g Μενέλεων ὦ Μενέλεως, ὁ κάλως τοῦ κάλω τῷ κάλῳ τὸν κάλων ὦ κάλως, ὁ λεώς τοῦ λεώ τῷ λεῴ τὸν λεών ὦ λεώς· κλίνουσι δὲ πάντα, ὥς φησιν ὁ τεχνικός, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ως Ἀττικὰ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ὁ Μενέλεως τοῦ Μενέλεω, ὁ Ἰόλεως τοῦ Ἰόλεω, ὁ λεώς τοῦ λεώ, ὁ νεώς τοῦ νεώ, ὁ κάλως τοῦ κάλω, ὁ Τάλως τοῦ Τάλω· ὁ Τυφῶς καὶ ὁ ταῶς κοινῶς μὲν Τυφῶν καὶ ταῶν λέγονται καὶ διὰ τοῦ νος κλίνονται, οἷον Τυφῶνος καὶ ταῶνος, ἀττικῶς δὲ Τυφῶς καὶ ταῶς λέγονται καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικὴν τῷ Ἀττικῷ ἔθει, οἷον ὁ Τυφῶς τοῦ Τυφῶ καὶ ὁ ταῶς τοῦ ταῶ, ὥσπερ ὁ ὀρφῶς τοῦ ὀρφῶ καὶ ὁ λαγῶς τοῦ λαγῶ· Τυφῶς δέ ἐστιν ὁ σφοδρὸς ἄνεμος. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί τὸ Τυφῶς καὶ ταῶς οὐ κλίνονται κοινῶς διὰ τοῦ τος, ὥσπερ τὸ ἱδρώς ἱδρῶτος καὶ ἀπτώς ἀπτῶτος. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πρῶτον μὲν ἐκεῖνα ὀξύτονά εἰσιν, τὸ δὲ Τυφῶς καὶ ταῶς περισπώμενά εἰσι· δεύτερον δὲ ὅτι ταῦτα καὶ εἰς ν λήγουσι, οἷον Τυφῶς Τυφῶν, ταῶς ταῶν, ὅπερ οὐ παρέπεται ἐκείνοις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι πολλὰ εὑρίσκονται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εἰς ως μὴ ἔχοντα προϋποκείμενον κοινόν, οἷον κορώνεως φιβάλεως δαμαρίππεως χελιδόνεως ἱέρεως· προπαροξύνονται δὲ ὅλα ταῦτα καὶ ἀποβολῇ τοῦ ς ποιοῦσι τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς· εἰσὶ δὲ τὸ μὲν κορώνεως καὶ φιβάλεως καὶ δαμαρίππεως καὶ χελιδόνεως εἴδη

[Discr. scr. ex NCV] **10** καὶ *ante* Ἰόλεως *om* NC ‖ **12** ὄρφος CV, ὄρφως N | λαγός CV, λαγώς N ‖ **13** δὲ *om* NC ‖ **18** λεῴ] λεὼ N, λεῷ CV ‖ **20** δὲ *om* NC ‖ **31** οἷον *om* NC ‖ **34** *ante* πολλὰ *add* τὰ NC ‖ **35** δαμαρίππεως] δαμερίππεως NC, δαμαρίσπεως V; *cfr. Eupol. fragm. 407 K* ‖ **36** χελιδόνεως N, χελιδώνεως CV; *item v. 38* ‖ **37** Ἀττικοῖς *om* N | εἰσὶ V, ἔστι NC ‖ **38** δαμαρίππεως NC, δαμαρίσπεως V

φυτῶν, τὸ δὲ ἱέρεως τὸν ἱερέα cημαίνει· ἱέρεως γὰρ παρ' αὐτοῖς ὁ ἱερεύς. Εἰςὶ δὲ καὶ Περςικὰ ὀνόματα καὶ Αἰγύπτια εἰς ω̅c̅ λήγοντα, ἅτινα τὴν αὐτὴν κλίςιν ἐπιδέχονται τοῖς εἰς ω̅c̅ Ἀττικοῖς· οὐ μέντοι προπαροξύνονται κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ὥςπερ οὐδὲ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώςεςιν· ἔςτι γὰρ Ἰναρῶς (ὄνομα βαςιλέως) Cπαραμιζῶς (ὄνομα εὐνούχου) Cαβακῶς Μανεθῶς (ταῦτα δὲ ὀνόματά εἰςι κύρια)· καὶ ἰςτέον ὅτι τινὲς μὲν ὀξύνουςιν αὐτά, τινὲς δὲ περιςπῶςιν· τὸ δὲ Cαβακῶς Ῥωμανὸς βαρύνει Cαβάκως λέγων· ἀποβολῇ δὲ τοῦ c̅ ποιοῦςι τὴν γενικήν. Δεῖ δὲ ἡμᾶς ἀναμνηςθῆναι καὶ τούτου, ὅτι τὸ ἥρως καὶ τὸ ἔρως καὶ τὸ γέλως, ἅτινα περιττοςυλλάβως παρ' ἡμῖν κλίνονται, οἱ Ἀθηναῖοι ἰςοςυλλάβως κλίνουςιν· τοῦ ἥρω γὰρ καὶ τοῦ ἔρω καὶ τοῦ γέλω λέγουςιν, οἷον ⟨Arist. Ran. 45⟩ ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποςοβῆςαι τὸν γέλων· καὶ τὰς ἑξῆς δὲ πτώςεις οὕτω κλίνουςιν ὥςπερ καὶ τὸ Μενέλεως κλίνεται. 202 g

Τῷ Μενέλεῳ. Εἴρηται ὅτι πᾶςα γενικὴ ἰςοςυλλαβοῦςα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ι̅ ἀνεκφώνητον λήγουςαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιςτοίχου.

Τὸν Μενέλεων. Εἴρηται ὅτι πᾶςα εὐθεῖα εἰς c̅ λήγουςα, ὅταν ἔχῃ τὴν αἰτιατικὴν ἰςοςύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων, εἰς ν̅ αὐτὴν ἔχει λήγουςαν.

Ὦ Μενέλεως. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ω̅c̅ τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ ἱδρώς ὦ ἱδρώς, ὁ ἔρως ὦ ἔρως, ὁ γέλως ὦ γέλως· οὕτως οὖν καὶ ὁ Μενέλεως ὦ Μενέλεως· ἄλλως τε δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰς αὐτὰς ἔχουςιν ὀρθὰς καὶ κλητικάς, οἷον ὁ Αἴας ὦ Αἴας, οἷον ⟨Soph. Ai. 89⟩ Αἴας, δεύτερόν ςε προςκαλῶ, ὁ φίλος ὦ φίλος, ⟨Φ 106⟩ ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ ςύ, ὁ ἥλιος ὦ ἥλιος, ⟨Γ 277⟩ ἠέλιός ⟨θ'⟩ ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις· οὕτως οὖν καὶ ὁ Μενέλεως ὦ Μενέλεως ἀττικῶς.

Τὼ Μενέλεω. Εἴρηται ὅτι πᾶςα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς α̅ ἢ εἰς ω̅ λήγουςα δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου ι̅ ὁμόφωνον ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν· ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν οὐκ ἔςτι προςγεγραμμένον τὸ ι̅, οἷον τῷ κοχλίᾳ τὼ κοχλία, τῷ καλῷ τὼ καλώ· οὕτως οὖν καὶ τῷ Μενέλεῳ τὼ Μενέλεω χωρὶς τοῦ ι̅.

Τοῖν Μενέλεῳν. Λέγει ὅτι τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονεν ἀπὸ τοῦ τοῖν Μενελάοιν, τροπῇ τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅ καὶ τῆς παραληγούςης εἰς τὸ ε̅, διὸ καὶ ἔχει τὸ ι̅ προςγεγραμμένον· πᾶςα γὰρ δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ι̅ θέλει ἔχειν ἐν τῇ τελευταίᾳ ςυλλαβῇ, οἷον καλῷ ςοφῷ 263 g

---

[Discr. scr. ex NCV] 3 οὐ V, εἰ NC ‖ 5 Cπαραμιζῶς N, Παραμιζῶς C, Παραμειζὼς V ‖ 6 Μανεθῶς] Μανεῶς NC, Μανεθώς V, Κανεῶς b ‖ 9 τούτου V, τοῦτο NC | τὸ *ante* ἥρως *om* NC ‖ 12 οἷον *om* NC | οἷος τέ εἰμι NCV ‖ 22 ὁ ἱδρῶς ὦ ἱδρῶς N ‖ 25 προςκαλῶ] προκαλῶ V, φωνῶ N, προςφώνω C | *ante* ὁ φίλος *add* οὗτος ὦ οὗτος ⟨Soph. Ai. 89⟩ V ‖ 26 θ' *om* NCV ‖ 28 *post* ἀττικῶς *add* ἐςτιν NC ‖ 30 ἀνεκφων. *om* NC ‖ 35 τὸ ω̅] τῇ ω̅ N ‖ 36 προςγεγρ. *om* NC

κοχλίᾳ, καλοῖν coφοῖν κοχλίαιν, καλοῖc coφοῖc κοχλίαιc· πότε δὲ οὐκ ἔχει τὸ ῑ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, ἐν τῇ δοτικῇ τοῦ κοχλίαc μεμαθήκαμεν. Ὦ Μενέλεω· εἴρηται.

Οἱ Μενέλεῳ. Λέγει ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονεν ἀπὸ τοῦ οἱ Μενέλαοι, τροπῇ τοῦ ο̄ εἰc ω̄ καὶ τῆc παραληγούcηc δηλονότι εἰc τὸ ε̄. Τὸ δὲ κοινόν ἐcτιν οἱ Μενέλαοι, ἐπειδὴ πᾶcα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰc ω̄ λήγουcα εἰc τὴν οι̅ δίφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶc τῶν οὐδετέρων, οἷον τὼ καλώ οἱ καλοί, τὼ coφώ οἱ coφοί, τὼ Ὁμήρω οἱ Ὅμηροι, τὼ ἀνθρώπω οἱ ἄνθρωποι· οὕτω καὶ τὼ Μενελάω οἱ Μενέλαοι καὶ τὼ Νικολάω οἱ Νικόλαοι· πρόcκειται «χωρὶc τῶν οὐδετέρων», ἐπειδή ἐcτι τὼ ξύλω καὶ τὼ δένδρω ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, καὶ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ ξύλα καὶ τὰ δένδρα, καὶ ἰδοὺ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν εἰc ω̄ λήγει, καὶ οὐ λήγει εἰc τὴν οι̅ δίφθογγον ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν. Τούτων οὕτωc ἐχόντων ἐcτὶν οἱ Μενέλαοι, καὶ τροπῇ τοῦ ο̄ εἰc ω̄ καὶ τῆc παραληγούcηc δηλονότι εἰc τὸ ε̄ γέγονεν οἱ Μενέλεῳ, καὶ μένει τὸ ῑ προcγεγραμμένον ἀναγκαίωc· πᾶcα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν ἀρcενικὴ ἢ θηλυκὴ ἀνεπέκτατοc ἀπὸ ἑνικῶν κεκλιμένη εἰc φωνῆεν λήγουcα εἰc ῑ θέλει λήγειν, οἷον καλοί coφοί κοχλίαι Αἰνεῖαι coφαί Μοῦcαι ἅμαξαι. Πρόcκειται «ἀρcενικὴ ἢ θηλυκή» διὰ τὰ οὐδέτερα, οἷον τὰ βήματα, τὰ ξύλα, τὰ δένδρα· ἰδοὺ ταῦτα οὐ λήγουcιν εἰc ῑ· «ἀνεπέκτατοc» δὲ πρόcκειται διὰ τὸ τοιοῖδε καὶ τοcοῖδε· ταῦτα γὰρ οὐ λήγουcιν εἰc ῑ, ἀλλ' ἐπέκταcιν τῆc δε̅ cυλλαβῆc ἀνεδέξαντο· πρόcκειται δέ «ἀπὸ ἑνικῶν κεκλιμένη» διὰ τὸ οἱ πέντε, οἱ ἑπτά, οἱ ὀκτώ, οἱ δέκα· ταῦτα γὰρ οὐ λήγουcιν εἰc ῑ, ἀλλ' οὐκ εἰcὶν ἀπὸ ἑνικῶν κεκλιμένα, οὐκ ἔχουcι γὰρ ἑνικά, ἐπειδὴ τὸ cημαινόμενον κωλύει· πῶc γὰρ οἱ πέντε καὶ οἱ ἑπτά καὶ οἱ ὀκτώ καὶ
264 g οἱ δέκα δύνανται ἑνικῷ ἀριθμῷ θεωρηθῆναι; ἐὰν γὰρ θεωρηθῶcιν ἑνικῷ ἀριθμῷ, καὶ τοῦ cημαινομένου ἐκπίπτουcι καὶ οὐκέτι μένουcι πέντε ἢ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ ἢ δέκα· ἀλλ' οὔτε δὲ ταῦτα ἀρcενικοῦ ἢ θηλυκοῦ μόνου γένουc εἰcίν, ἀλλὰ καὶ οὐδετέρου, οἷον οἱ πέντε αἱ πέντε καὶ τὰ πέντε· ὁμοίωc δὲ καὶ τὰ λοιπά· πρόcκειται δέ «εἰc φωνῆεν λήγουcα» διὰ τὸ Αἴαντεc μητέρεc· ταῦτα γὰρ οὐ λήγουcιν εἰc ῑ, ἀλλ' οὐ λήγουcιν εἰc φωνῆεν ἀλλ' εἰc cύμφωνον.

Τῶν Μενέλεων. Εἴρηται ὅτι πᾶcα γενικὴ πληθυντικῶν εἰc ων̅ λήγει ἐπὶ παντὸc γένουc.

Τοῖc Μενέλεῳc. Εἴρηται ὅτι πᾶcα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰc ῑ λήγουcα προcθέcει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον καλοί καλοῖc, coφοί coφοῖc, κοχλίαι κοχλίαιc, Μοῦcαι Μούcαιc· ἔcτιν οὖν οἱ Μενέλεῳ cὺν τῷ ῑ, καὶ λοιπὸν προcθέcει τοῦ c̄ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον τοῖc Μενέλεῳc. Ἀναγκαίωc οὖν καὶ τοῦτο μετὰ τοῦ

[Discr. scr. ex NCV] **2** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 144, 36* ‖ **7** ω̄ V, ω̄ μέγα NC | οι̅] ει̅ N ‖ **17** ἀρcενική τε ἢ θηλυκὴ NC, ἀρcενικῶν ἢ θηλυκῶν V ‖ **19** ἀρcενικὴ ἢ θηλυκὴ NC, ἀρcενικῶν ἢ θηλυκῶν V ‖ **31** δὲ *om* N

ῑ γράφεται, ἐπειδὴ δοτικῆς ἐστι πτώσεως· ἐμάθομεν δὲ ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ῑ θέλει ἔχειν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, φημὶ δὴ ἀπὸ τοῦ Μενελάοις, γενέσθαι κατὰ τροπὴν τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅ καὶ τῆς παραληγούσης δηλονότι εἰς τὸ ε̅.

Τοὺς Μενέλεως. Λέγει ὅτι καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ γέγονε, τὸ δὲ κοινόν ἐστι τοὺς Μενελάους· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς τὴν οι̅ δίφθογγον λήγουσα εἰς ους̅ ποιεῖ τὴν αἰτιατικήν, οἷον καλοί καλούς, Ὅμηροι Ὁμήρους, ἄνθρωποι ἀνθρώπους· οὕτως οὖν οἱ Μενέλαοι τοὺς Μενελάους, καὶ τροπῇ τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἀττικῶς καὶ τῆς παραληγούσης δηλονότι εἰς τὸ ε̅ γίνεται τοὺς Μενέλεως· ἀποβάλλει δὲ τὸ υ̅ διὰ τὴν κακοφωνίαν, ὥς φησιν ὁ τεχνικός, τραχεῖα γάρ ἐστιν ἡ ἐκφώνησις τοῦ ω̅ καὶ υ̅ ἐν μιᾷ συλλαβῇ. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί ἡνίκα μὲν τὸ κοινὸν ἔχει τὸ ῑ, φυλάττεται καὶ ἐν τῷ Ἀττικῷ, οἷον τῷ Μενελάῳ τῷ Μενέλεῳ, τοῖν Μενελάοιν τοῖν Μενέλεῳν, οἱ Μενέλαοι οἱ Μενέλεῳ, τοῖς Μενελάοις τοῖς Μενέλεῳς, ἡνίκα δὲ τὸ κοινὸν ἔχει τὸ υ̅, 265 g οὐ φυλάττεται ἐν τῷ Ἀττικῷ, οἷον τοὺς Μενελάους τοὺς Μενέλεως. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ῑ φυλάττεται καὶ ἐν τῷ Ἀττικῷ, ἐπειδὴ πέφυκε τὸ ῑ καὶ ἀνεκφώνητον εἶναι, οἷον τῷ καλῷ, τῷ σοφῷ· τὸ δὲ υ̅ διὰ τοῦτο ἀποβάλλεται ἐν τῷ Ἀττικῷ, ἐπειδὴ ἡ ωυ̅ δίφθογγος ἐν ἁρμογῇ μόνῃ δύο λέξεων εὑρίσκεται, οἷον ὁ αὐτός ὠὐτός, ⟨Ε 396⟩ εὖτέ μιν ὠὐτὸς ἀνήρ, ἐμέο αὐτοῦ ἐμεωυτοῦ καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̅ καὶ ω̅ εἰς τὸ ω̅ ἐμωυτοῦ· ἀμέλει ἐν τῷ θαυμαστός καὶ θαυμάσιος τραπέντος τοῦ α̅ εἰς τὸ ω̅ ἀπεβλήθη τὸ υ̅, οἷον θωμαστός θωμάσιος, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἁρμογὴ δύο λέξεων· εἰσὶ δὲ ταῦτα πάντα Ἰωνικά· ἐν οὖν τῇ τοὺς Μενελάους αἰτιατικῇ τραπέντος τοῦ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἀναγκαίως καὶ τὸ υ̅ ἀπεβλήθη διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐν ἁρμογῇ δύο λέξεων.

Ὦ Μενέλεῳ. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική· ἔχει δὲ καὶ τὸ ῑ προσγεγραμμένον ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν.

Κανὼν ιη΄.

Ὁ ἅλς τοῦ ἁλός.

Πληρώσας ὁ τεχνικὸς τὰ εἰς ς̅ μόνον λήγοντα ἔρχεται καὶ διαλαμβάνει περὶ τῶν εἰς ς̅ ληγόντων μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου. Καὶ ἰστέον ὅτι τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα ἢ εἰς τὸ ς̅ λήγουσιν ἢ εἰς τὸ ξ̅· καὶ τὰ μὲν εἰς τὸ ς̅ λήγοντα πρὸ τοῦ ς̅ ἔχουσιν ἢ τὸ λ̅, ὡς τὸ ἅλς, ἢ τὸ ν̅, ὡς τὸ Τίρυνς, ἢ τὸ ρ̅, ὡς τὸ μάκαρς· τὰ δὲ εἰς ξ̅ λήγοντα, περὶ ὧν ἐν τοῖς θηλυκοῖς λέγει, πρὸ τοῦ ξ̅ ἔχουσιν ἢ τὸ α̅, ὡς τὸ ὦλξ

[Discr. scr. ex NCV] **3** δὲ *om* NC | δὴ V, δὲ NC ‖ **8** οὖν *om* N ‖ **9** καὶ τῆς — δηλονότι (**10**) C, δηλονότι καὶ τῆς παραλ. N, δῆλον ὡς καὶ τῆς παραλ. V ‖ **10** ἀποβάλλει NC, ἀποβάλλουσι V ‖ **13** τῷ Μεν. τῷ Μεν. *om* NC ‖ **22** εἰς τὸ ω̅ *om* NC ‖ **24** εἰσὶ δὲ — λέξεων (**26**) V, *om* NC ‖ **31** Ὁ ἅλς τοῦ ἁλός V, ὁ ἅλς C, *om* N ‖ **37** ὦλξ ὠλκός V, ὄλξ ὀλκὸς N, ὄλξ ὀλκὶς C

ὠλκός (σημαίνει δὲ τὴν αὔλακα), ἢ τὸ ρ̄, ὡς τὸ σάρξ σαρκός, ἢ τὸ γ̄, ὡς τὸ Σφίγξ Σφιγγός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Κανονίζει δὲ ὁ τεχνικὸς τὸ ἅλς ἁλός λέγων, ὅτι τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα διὰ δύο συμφώνων κλίνονται δηλονότι καὶ εἰς ο̄ς̄ ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον Τίρυνς Τίρυνθος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως τοῦ Ἄργους, ἐξ ἧς ἦν ὁ Εὐρυσθεύς), μάκαρς μάκαρτος, ἕλμινς ἕλμινθος, δάμαρς δάμαρτος. Εἰ οὖν ἐστιν ἅλς ἡ εὐθεῖα, ὤφειλεν εἶναι ἡ γενικὴ ἁλτός, ἵνα εὑρεθῇ διὰ δύο συμφώνων ἐκφερομένη· ἀλλ' ἐπειδὴ δασυνομένης τῆς 266 g εὐθείας ἔμελλε ψιλοῦσθαι ἡ γενική, ἀδύνατον δέ ἐστι τὸ πνεῦμα τῆς εὐθείας ἐναλλάξαι κατὰ τὰς ἄλλας πτώσεις, — θέλουσι γὰρ τὰ πνεύματα τῶν εὐθειῶν φυλάττεσθαι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πτώσεσιν, οἷον τοῦ ἄλγος ψιλουμένου καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις ψιλοῦνται, τοῦ ἄλγους τῷ ἄλγει τὸ ἄλγος ὦ ἄλγος, καὶ πάλιν τοῦ ἁγνός δασυνομένου καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις δασύνονται, οἷον τοῦ ἁγνοῦ τῷ ἁγνῷ τὸν ἁγνόν ὦ ἁγνέ — διὰ τοῦτο ἀπέβαλεν ἡ γενικὴ τὸ τ̄ καὶ ἐγένετο ἁλός, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική. Καὶ ἡ μὲν εὐθεῖα δασύνεται κανόνι τοιούτῳ· τὸ ᾱ τὸ ἀθροιστικὸν ἤγουν τὸ σημαῖνον ἄθροισιν δασύνεσθαι θέλει, οἷον ἅμαξα (εἴρηται δὲ ἅμαξα παρὰ τὸ ἅμα ἄγειν τὰ συνηθροισμένα), ἀθρόον (ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· ἀθρόον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης ψιλοῦται), ἅπας ἅμα· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἅλς, εἴτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὅπου πάντα τὰ ὕδατα ἁλίζονται ἤγουν συναθροίζονται, εἴτε ἐπὶ τούτου τοῦ ἁλμυροῦ, ὃ ἡ συνήθεια λέγει τὸ ἅλας οὐδετέρως, σπανίως εἰρημένον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ αὐτὸ γὰρ ἄθροισίν τινα σημαίνει· εἰ δὲ ἐγένετο ἡ γενικὴ ἁλτός ἔμελλε ψιλοῦσθαι· τὸ γὰρ ᾱ καταλῆγον εἰς λ̄ ἐπιφερομένου συμφώνου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τουτέστι τοῦ δ̄ ἢ θ̄ ἢ τ̄, ψιλοῦσθαι θέλει, οἷον ἀλθαία (ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης) Ἄλτης (ὄνομα δὲ τοῦτο κύριον) ἀλδισκάνειν, ὅ ἐστιν τὸ ἄλλεσθαι· εὐλόγως οὖν ἀπέβαλε τὸ τ̄ καὶ ἐγένετο ἁλός, ἵνα ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ δασυνθῇ καὶ ἡ γενική. Περὶ δὲ τοῦ θρίξ τριχός, ὅτι οὐκ ἐφύλαξε τὴν ἄρχουσαν τῆς εὐθείας ἡ γενική, φημὶ δὴ τὸ θ̄, ἀλλ' ἐνήλλαξεν αὐτὴν εἰς τὸ τ̄, ἤγουν τὸ δασὺ μετέβαλεν εἰς ψιλόν, ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὤφειλεν ἡ γενικὴ θριχός εἶναι ὁμοίως τῇ θρίξ εὐθείᾳ, ἀλλ' ἔτρεψε τὸ θ̄ εἰς τ̄ καὶ ἐγένετο τριχός διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ρ̄ μετὰ τῶν δασέων δασύ ἐστι καὶ μετὰ τῶν ψιλῶν ψιλόν ἐστιν· ἀδύνατον δέ ἐστιν λέξιν δισύλλαβον εὑρεθῆναι ἐν χρήσει ἀρχομένην ἀπὸ δύο δασέων, τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέος συμφώνου· τοῦ γὰρ <ε 110. 267 g 133. η 251> ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι ὁ φθίθω ἐνεστὼς οὐχ εὑ-

---

[Discr. scr. ex NCV] **3** ἁλός *om* NC ‖ **6** ἕλμινς ἕλμινθος NC ‖ **7** ἡ εὐθεῖα *om* NC ‖ **11** τοῦ ἄλγος *Lentzius,* τοῦ ἄλγους NCV ‖ **12** τοῦ ἄλγους — ὦ ἄλγος (**13**) V, ἄλγους ἄλγει ἄλγος NC ‖ **24** ἀλτὸς N ‖ **25** τοῦ δ̄] τὸ δ̄ NCV ‖ **26** Ἄλτης NC, Ἄλτος V ‖ **27** τὸ ἄλλεσθαι V, ἄλεσθαι N, ἄλεσθαι C ‖ **31** ἔστιν — τούτοις (**258,** 8)] εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς προλεγομένοις V | *post* ἔστιν *add* οὖν N ‖ **34** ψιλῶν ψιλόν C, δασέων δασύ N ‖ **36** τοῦ γὰρ] τὸ γὰρ NC ‖ **37** ἀπέφθιθον NC

ρηται ἐν χρήσει, ἵνα εἴπωμεν ὅτι ἰδοὺ λέξις δισύλλαβος ἀρχομένη ἀπὸ δύο δασέων, τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέος συμφώνου. Τούτου χάριν ἡ θρίξ εὐθεῖα ἐν τῇ τριχός γενικῇ ἔτρεψε τὸ θ̄ εἰς τὸ τ̄, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἀπὸ δύο δασέων ἀρχομένη, τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ δασέος συμφώνου· ὅθεν ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐπειδὴ ἀπέστη τὸ δασὺ τῆς δευτέρας συλλαβῆς, λέγω δὴ τὸ χ̄, τούτου χάριν προσῆλθε τὸ δασὺ τῆς πρώτης συλλαβῆς, λέγω δὴ τὸ θ̄, καὶ γέγονε θριξίν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἐν τῷ ἅλς ἁλός τὸ πνεῦμα ἠνάγκασεν ἀποβληθῆναι τὸ τ̄ ἐν τῇ γενικῇ, διατί ἐπὶ τοῦ δάμαρς δάμαρτος καὶ μάκαρς μάκαρτος οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὸ δάμαρς δάμαρτος καὶ μάκαρς μάκαρτος ἀπὸ συμφώνου ἄρχονται, δηλονότι οὔτε δασύνονται οὔτε ψιλοῦνται· τὰ γὰρ σύμφωνα οὔτε δασεῖαν ἐπιδέχονται οὔτε ψιλήν, ὑπεσταλμένου τοῦ ρ̄, τοῦτο γὰρ πέφυκε καὶ δασύνεσθαι, οἷον ῥάπτω, καὶ ψιλοῦσθαι, οἷον μέρος· οὐκ ἔχουσιν οὖν τὸ μάκαρς καὶ δάμαρς πνεῦμα τὸ ἀναγκάζον αὐτὰ ἀποβολὴν ποιήσασθαι κατὰ τὴν γενικήν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἅλς ἁλός. Πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα, δηλονότι τοῦ c̄ ληκτικοῦ ὄντος, οὐ μόνον διὰ τοῦ τ̄ κλίνονται, οἷον μάκαρς μάκαρτος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ θ̄, οἷον Τίρυνς Τίρυνθος, διατί εἶπεν ὁ τεχνικός «εἰ οὖν ἐστιν ἅλς, ὤφειλεν εἶναι ἁλτός ἡ γενική»· πόθεν γὰρ δῆλον ὅτι οὐκ εἶχε διὰ τοῦ θ̄ κλίνεσθαι; πρόσκειται «δηλονότι τοῦ c̄ ληκτικοῦ ὄντος» διὰ τὰ εἰς ξ̄ λήγοντα, ταῦτα γὰρ οὔτε διὰ τοῦ τ̄ κλίνονται οὔτε διὰ τοῦ θ̄, οἷον σάρξ σαρκός, Σφίγξ Σφιγγός. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς c̄ λήγοντα μεθ' ἑτέρου συμφώνου τότε διὰ τοῦ τ̄ κλίνονται, ἡνίκα ἔχουσι τὸ ᾱ, οἷον μάκαρς μάκαρτος, δάμαρς δάμαρτος· τὰ γὰρ διὰ τοῦ θ̄ κλινόμενα οὐκ ἔχουσι τὸ ᾱ, οἷον Τίρυνς Τίρυνθος, ἕλμινς ἕλμινθος· εἰ ἄρα οὖν τὸ ἅλς τὸ ᾱ ἔχει, δηλονότι διὰ τοῦ τ̄ ὤφειλε κλίνεσθαι· καλῶς οὖν εἶπεν ὁ τεχνικός «εἰ οὖν ἅλς, ἔδει εἶναι ἁλτός». Ἄλλως τε 263 g δὲ τὸ τ̄ πέφυκεν ἐλλείπειν ἐν τῇ γενικῇ, οὐ μὴν τὸ θ̄, οἷον τάλαντος τάλανος, μέλαντος μέλανος, εἷς ἑντός καὶ ἑνός· εἰ ἄρα οὖν ἡ ἁλός γενικὴ ἔλλειψιν ἔπαθε συμφώνου, δηλονότι διὰ τοῦ τ̄ ὤφειλε κλίνεσθαι καὶ οὐ διὰ τοῦ θ̄· καλῶς οὖν εἶπεν ὁ τεχνικός «εἰ οὖν ἅλς, ἔδει εἶναι ἁλτός». Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἅλς ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται δηλοῖ τὴν θάλασσαν καὶ ἕως τῶν ἑνικῶν κλίνεται μόνον, οὐχ ὅτι μία ἐστι θάλασσα, πολλαὶ γὰρ εἰσίν, οἷον ἡ ἐρυθρά, ἡ νεκρὰ καὶ αἱ ἄλλαι, ἀλλ' ὅτι ἐν τῇ χρήσει οὐχ εὕρηται αὕτη οὔτε δυϊκῶς οὔτε πληθυντικῶς. Τινὲς δὲ ἐπιχειροῦσι λέγειν, ὅτι πληθυντικὰ αὐτῆς εὕρηνται παρὰ τῷ ποιητῇ, πλανώμενοι ἐκ τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος ⟨λ 122⟩ οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν Ἀνέ-

---

[Discr. scr. ex NCV] **4** δευτέρας] πρώτης NC ‖ **19** τοῦ τ̄] τοῦ ν̄τ̄ NCV ‖ **20** εἰ οὖν — γενική (**21**) NC, εἰ γοῦν ἅλς ἔδει ἁλτός V ‖ **21** ἁλτὸς NC | *post* γενική *add* εἰ οὖν ἔδει ἁλτὸς NC ‖ **28** τοῦ τ̄] τοῦ ν̄τ̄ N ‖ **29** εἶναι *om* V; *item v. 33* ‖ **34** ἀλτός N ‖ **37** οἷον *om* NC ‖ **39** εὕρηνται V, εἴρηται NC

ρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν· ἐπειδὴ γὰρ εἶπε θάλασσαν, νομίζουσιν ὅτι καὶ τὸ ἅλεσσιν ἐπὶ τῆς θαλάσσης κεῖται· οὐκ ἔστι δὲ εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἁλῶν, ὅπερ ἡ συνήθεια λέγει ἅλας οὐδετέρως, καὶ δῆλον εἴγε τὸ εἶδαρ ἐπήγαγεν, ὅ ἐστι τὸ βρῶμα, τουτέστι τὸ βρῶμα τὸ μεμιγμένον μετὰ ἁλῶν· ὅτε δὲ τὸ ἁλμυρὸν τοῦτο δηλοῖ, ὃ εἰρήκαμεν οὐδετέρως λέγεσθαι ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀρσενικῶς λέγεται καὶ διόλου κλίνεται, τουτέστι καὶ εἰς τὰ ἑνικὰ καὶ εἰς τὰ δυϊκὰ καὶ εἰς τὰ πληθυντικά. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἅλας τὸ οὐδετέρως λεγόμενον ἐν τῇ συνηθείᾳ σπανίως εὕρηται ἐν χρήσει· εὕρηται δὲ παρὰ Λύκωνι τῷ Τρωαδεῖ, οἷον τὸ ἅλας εὐῶδες ἢ δυσῶδες ὀρύσσεται, καὶ πάλιν ἅλατος μέδιμνον. Καὶ λέγουσί τινες, ὅτι ἀπὸ τούτου τοῦ οὐδετέρου γέγονε τὸ ἅλς τὸ ἀρσενικὸν κατὰ συγκοπὴν τοῦ ᾱ, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ κάρηνον οὐδετέρου γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν τῆς νον συλλαβῆς τὸ κάρη θηλυκόν. Οὗτοι δὲ οὐ καλῶς λέγουσιν· ἄτοπον γὰρ τὸ πλατέως εὑρισκόμενον ἐν χρήσει λέγειν γεγενῆσθαι ἐκ τοῦ σπανίως εὑρισκομένου ἐν χρήσει. Φασὶ δέ τινες, ὅτι οὐχ εὕρηται τὸ ἅλς τὸ ἀρσενικὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ 269 g πάντως μετὰ τοῦ χονδρός, οἷον χονδρὸς ἅλς, χονδροῦ ἁλός, χονδροὶ ἅλες. Ψευδὲς δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀριστοφάνης εἰπὼν <Nub. 1237> ἁλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί· ἰδοὺ γὰρ οὐκ εἶπε χονδροῖς· καὶ πάλιν ὁ Μένανδρος <fragm. 750 K> οὐκ ἔχω οὔθ' ἅλας οὔτ' ὄξος οὔτ' ὀρίγανον, καὶ οὐκ εἶπε χονδροὺς ἅλας. Περὶ δὲ τῆς συντάξεως τοῦ χονδρὸς ἅλς, εἴτε ὁμοιοπτώτως δεῖ συντάττειν εἴτε ἀνομοιοπτώτως, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα.

Τῷ ἁλί, τὸν ἅλα· εἴρηται. Ὦ ἅλς. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς δύο σύμφωνα λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ Τίρυνς ὦ Τίρυνς, ἡ ἕλμινς ὦ ἕλμινς, ὁ μάκαρς ὦ μάκαρς, ἡ δάμαρς ὦ δάμαρς· οὕτως οὖν καὶ τὸ ὁ ἅλς ὦ ἅλς.

Τὼ ἅλε, τοῖν ἁλοῖν, ὦ ἅλε. Οἱ ἅλες, τῶν ἁλῶν, τοῖς ἁλσίν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς ϲ λήγουσα μετὰ μακρᾶς περιττοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προσθέσει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴας Αἴαντος Αἴασι, Τρώς Τρωός Τρωσί, λέβης λέβητος λέβησιν· οὕτως οὖν καὶ ἅλς ἁλός ἁλσί. Τοὺς ἅλας, ὦ ἅλες· εἴρηται.

[Discr. scr. ex NCV] **1** οὐδέ θ' ἅλεσσι V, οὐδ' ἅλεσι NC ‖ **2** καὶ *om* N | ἅλεσιν NC | τῆς *om* NC ‖ **10** Λύκωνι τῷ Τρωαδεῖ *g*, λυκάωνι τῶ τρωάδη NC, λυκάωνι τῷ τρωάδι V ‖ **11** ἅλατος NC, ἁλάτων V ‖ **13** συγκοπὴν NC, ἔκθλιψιν V ‖ **18** χονδρός *Lentzius*, χόνδρος NCV, *et sic ubique* παροξυτόνως; *cfr. tamen Arcad. p. 84, 14 Sch.* | οἷον *om* NC | χονδροὶ ἅλες *om* V ‖ **19** Ψευδὲς NV, τινὲς C ‖ **20** ἁλσὶ διαμιχθεὶς ὄνοιτο ἂν οὑτοσί NC, ἁλσὶ διαμιχθεὶς ὤνατ' ἀνότου V ‖ **21** οὔθ' ἅλας V, οὔτε ἅλς NC ‖ **22** ὀρίγανον V, ἀρύχανον N, ὀρύχανον C | χόνδρος ἅλς N ‖ **23** τῆς συντάξεως *om* NC ‖ **28** ὁ ἕλμινς N | ὁ δάμαρς N

Κανὼν ιθʹ.

Ὁ Ἀλκμάν ⟨τοῦ Ἀλκμᾶνος⟩.

Ἄρχεται ὁ τεχνικὸς τεχνολογεῖν τὰ εἰς ν̄ λήγοντα· καὶ ἱστέον ὅτι τὰ εἰς ν̄ ξ̄ ρ̄ ψ̄ λήγοντα ὀνόματα εἴτε ἀρcενικὰ εἴτε θηλυκὰ περιττοcύλλαβον ἔχουcι τὴν γενικήν, τουτέcτιν εἰς ο̄c̄, οἷον Μέμνων Μέμνονος, τρήρων τρήρωνος, Φοῖνιξ Φοίνικος, μάcτιξ μάcτιγος, Ἕκτωρ Ἕκτορος, Δημήτηρ Δημήτερος, Πέλοψ Πέλοπος, λαῖλαψ λαίλαπος, καὶ εἰς ῑ ἐκφωνούμενον τὴν δοτικήν, οἷον Μέμνονι τρήρωνι Φοίνικι μάcτιγι Ἕκτορι Δημήτερι Πέλοπι λαίλαπι, καὶ εἰς ᾱ τὴν αἰτιατικήν, οἷον Μέμνονα τρήρωνα Φοίνικα μάcτιγα Ἕκτορα Δημήτερα Πέλοπα λαίλαπα, χωρὶς εἰ μὴ πάθῃ ἀποκοπήν, δηλονότι ἡ αἰτιατική· τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ Ποcειδῶνα Ποcειδῶ καὶ Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω καὶ κυκεῶνα κυκεῶ· τὴν δὲ 270 g κλητικὴν εἰς τὸ αὐτὸ cύμφωνον ἔχουcι λήγουcαν εἰς ὃ ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα, οἷον Μέμνων ὦ Μέμνον, τρήρων ὦ τρήρων, Φοῖνιξ ὦ Φοῖνιξ, μάcτιξ ὦ μάcτιξ, Ἕκτωρ ὦ Ἕκτορ, Δημήτηρ ὦ Δήμητερ, Πέλοψ ὦ Πέλοψ, λαῖλαψ ὦ λαῖλαψ, χωρὶς τοῦ ὦ γύναι, ἀπὸ τῆς γύναιξ γὰρ εὐθείας ἐcτὶ καὶ ἀπέβαλε τὸ ξ̄, καὶ τοῦ Ζεῦ ἄνα, ἀπὸ τῆς ἄναξ γὰρ εὐθείας ἐcτί· τοῦτο δὲ ποιητικῶς ἀπέβαλε τὸ ξ̄ διὰ τὸ μέτρον, ἐπειδὴ εὑρίcκεται καὶ μετὰ τοῦ ξ̄, ὡς ἐν τῷ ⟨Β 434⟩ Ἀτρείδη κύδιcτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώcκειν, ὅτι κατὰ τὴν εὐθεῖαν τὰ εἰς ν̄ λήγοντα εἴτε ἀρcενικὰ εἴτε θηλυκὰ οὐ θέλουcιν ἔχειν πρὸ τοῦ ν̄ οὔτε δίφθογγον οὔτε βραχὺ φωνῆεν, ἀλλ' ἢ ἓν ἐκ τῶν τριῶν διχρόνων, ὅπερ δὴ καὶ ἐκτείνεται, ἢ ἓν ἐκ τῶν μακρῶν φωνηέντων, ὡς εἶναι πέντε φωνήεντα τὰ εὑριcκόμενα πρὸ τοῦ ν̄ κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ᾱ ῑ ῡ η̄ ω̄, οἷον Ἀλκμάν παιάν δελφίν Cαλαμίν μόcυν Φόρκυν cωλήν ποιμήν Πλάτων τρήρων· περὶ γὰρ τοῦ Λεόντιον καὶ Ἁβρότονον ἐν τοῖς θηλυκοῖς εἰ θεῷ φίλον μαθηcόμεθα.

Πρόcκειται «εἴτε ἀρcενικὰ εἴτε θηλυκά» διὰ τὰ οὐδέτερα, ἐπειδὴ τὰ οὐδέτερα εὑρίcκονται ἔχοντα πρὸ τοῦ ν̄ βραχὺ φωνῆεν καὶ δίφθογγον, οἷον τὸ ξύλον, τὸ δένδρον, τὸ ἁπλοῦν, τὸ διπλοῦν. Ἱcτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς ν̄ λήγοντα ἀρcενικὰ ἢ θηλυκὰ ἢ ὀξύνονται ἢ βαρύνονται, οἷον δελφίν Cαλαμίν ποιμήν Τροιζήν ἄρcην Ἕλλην· οὐδέποτε δὲ περιcπῶνται, χωρὶς εἰ μὴ ὦcιν εἰς ω̄ν̄, ἐν γὰρ τῇ εἰς ω̄ν̄ καταλήξει ἔcτιν ὅτε ἐπιδέχονται καὶ τὴν περιcπωμένην τάcιν, οἷον Ξενοφῶν Ποcειδῶν, περὶ ὧν ἔχομεν ἐν τοῖς ἑξῆς μαθεῖν· πρόcκειται «ἀρcενικὰ ἢ

[Discr. scr. ex NCV] **2** Ὁ Ἀλκ. τοῦ Ἀλκ. *om* V | τοῦ Ἀλκ. *om* NC ‖ **4** περιττοcύλλαβον V, περιττοcυλλάβως N, περιττοcύλλαβα C ‖ **5** Μέμνωνος NC ‖ **7** Δημήτερος *sed supra* ε *posito* ο NC ‖ **9** Δημήτορι NC ‖ **10** Δημήτορα NC ‖ **11** Ποcειδόνα N ‖ **12** Ποcειδῶν NC ‖ **15** ὦ Δημῆτερ NC ‖ **23** ἀλλ' ἢ — τοῦ ν̄ (**25**) NC, πέντε δὲ φωνήεντα πρὸ τοῦ ν̄ εὑρίcκομεν V | δὴ] δὲ NC ‖ **27** Λεόντιον] Κλεόντιον NC, λεοντοὺ (*sic*) V

θηλυκά» διὰ τὰ οὐδέτερα, διὰ τὸ χαλκοῦν χρυcοῦν ὀcτοῦν περιcπώμενα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Διδάcκει δὲ ἡμᾶc ὁ τεχνικὸc περὶ τῶν εἰc ᾱν̄ ληγόντων· καὶ ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, διατί περὶ τῶν εἰc ᾱν̄ ληγόντων πρῶτον διαλαμβάνει· καὶ ἔcτιν εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ ᾱ προτερεύει τῶν ἄλλων cτοιχείων. Ἰcτέον δὲ 271 g ὅτι τὰ εἰc ᾱν̄ λήγοντα εἰ μὲν ὦcιν ἁπλᾶ ὀξύνονται, οἷον Ἀλκμάν παιάν Τιτάν, εἰ δὲ ὦcι cύνθετα βαρύνονται, τουτέcτι παροξύνονται, οἷον Ἑρμόπαν Αἰγίπαν Τιτανόπαν· μόνον δὲ τὸ καρβάν (cημαίνει δὲ τὸν βάρβαρον) οὔτε ἁπλοῦν ἐcτιν οὔτε cύνθετον ἀλλὰ παραcύνθετον καὶ ὀξύνεται· ἔcτι γὰρ ἀπὸ τοῦ Κάρ Καρόc Καρί καὶ τοῦ βοή κάριβοc cύνθετον, καὶ παραcύνθετον καριβοάν, καὶ ἐν cυγκοπῇ καρβάν, οἱονεὶ ὁ ἔχων βοὴν Καρὸc τουτέcτι βάρβαρον· οἱ γὰρ Κᾶρεc βάρβαρον φωνὴν εἶχον, ὡc καὶ ὁ ποιητὴc δηλοῖ λέγων ⟨Β 867⟩ Νάcτηc ⟨αὖ⟩ Καρῶν ἡγήcατο βαρβαροφώνων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Δεῖ δὲ γινώcκειν, ὅτι τὰ εἰc ᾱν̄ λήγοντα καὶ μακρὸν ἔχουcι τὸ ᾱ καὶ προcθέcει τοῦ ο̄c̄ ποιοῦcι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουcι τὸ ᾱ πανταχοῦ μακρόν, οἷον Ἀλκμάν Ἀλκμᾶνοc, Τιτάν Τιτᾶνοc, παιάν παιᾶνοc, Πάν Πανόc, ὅτε ἀρcενικόν ἐcτιν· πρόcκειται «ὅτε ἀρcενικόν ἐcτιν», ἐπειδή ἐcτιν οὐδέτερον τὸ πᾶν ἀπὸ τοῦ πᾶc ἀρcενικοῦ γεγενημένον, ὅπερ καὶ περιcπᾶται καὶ διὰ τοῦ ν̄τ̄ κλίνεται πρὸc ὁμοιότητα τοῦ ἀρcενικοῦ· ὁ πᾶc γὰρ τοῦ παντόc καὶ τὸ πᾶν τοῦ παντόc. Δεῖ δὲ γινώcκειν ὅτι ταῦτα, φημὶ δὴ τὸ Ἀλκμάν καὶ παιάν καὶ Τιτάν, προπεριcπῶνται κατὰ τὴν γενικήν, ἐπειδὴ φύcει μακρά ἐcτι πρὸ μιᾶc βραχείαc, οἷον Ἀλκμᾶνοc παιᾶνοc Τιτᾶνοc· τὸ γὰρ Πάν Πανόc ὀξύνεται κατὰ τὴν γενικὴν ὡc διcύλλαβον, ὥcπερ τὸ μηνόc Ζηνόc χηνόc. Περὶ δὲ τοῦ Δυμάν, ἀπὸ ποίαc εὐθείαc ἐcτίν, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθηcόμεθα.

Τούτων οὕτωc ἐχόντων ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, εἰ ἄρα τὰ εἰc ᾱν̄ λήγοντα οὐδέποτε τρία cύμφωνα ἔχουcι πρὸ τοῦ ᾱ, ἀλλ᾽ ἢ καθαριεύουcιν, ὡc τὸ παιάν, ἢ ἔχουcιν ἓν cύμφωνον πρὸ τοῦ ᾱ, ὡc τὸ Τιτάν, ἢ δύο, καὶ ταῦτα ἢ κατὰ cύλληψιν ἢ κατὰ διάcταcιν, κατὰ cύλληψιν μέν, ὡc ἐν τῷ ἰδμάν (cημαίνει δὲ τὸν ἔμπειρον) μεγιcτάν, κατὰ διάcταcιν δέ, ὡc ἐν τῷ Πορθάν Ἑλλάν, οὐδέποτε δὲ τρία cύμφωνα ἔχουcιν, ὡc 272 g εἴρηται, πῶc οὖν τὸ Ἀλκμάν τρία cύμφωνα ἔcχεν. Φηcὶν οὖν ὁ Ἡρωδιανὸc ἐν τῇ Καθόλου περὶ τούτου ἀπολογούμενοc, ὅτι ἢ παρὰ τὸ ἀκμή γέγονεν ἀκμάν καὶ πλεοναcμῷ τοῦ ᾱ Ἀλκμάν, οἱονεὶ ὁ ἀκμάζων, ἢ παρὰ τὸ ἀλκή (ὃ cημαίνει τὴν δύναμιν) γέγονεν ἀλκάν καὶ πλεο-

[Discr. scr. ex NCV] **8** *ante* Ἑρμόπαν *add* εὐόπαν (*l.* Εὐάπαν *aut* Εὐπαίαν?) V ‖ **10** κάριβοc *EM 490, 47 adn.*, κάρηβοc V, καριβοῦc NC ‖ **11** καριβοάν N *et EM*, καριβοᾶν C, καρηβοᾶν V ‖ **12** βοὴν V, φωνὴν NC ‖ **13** αὖ *om* NCV ‖ **15** εἰc ᾱν̄ V, εἰc ᾱ΄ NC ‖ **22** καὶ τὸ παιάν NC ‖ **26** Δυμάν, ἀπὸ] δύμαν ἀπὸ NC, δ.ν..να (*sic*) V ‖ **35** ἢ ὅτι *traicit* N | παρὰ τὸ ἀκμή] παρὰ (τὸ *add* C) τὴν ἀκμὴν NC, ἀπὸ τοῦ ἀκμὴ V

νασμῷ τοῦ μ̄ Ἀλκμάν, οἱονεὶ ὁ ἰcχυρός, ἢ παρὰ τὸ ἄλκιμος ἀλκιμάν καὶ ἐν cυγκοπῇ Ἀλκμάν.

Τῷ Ἀλκμᾶνι, τὸν Ἀλκμᾶνα, ὦ Ἀλκμάν. Ἰcτέον ὅτι καθόλου τὰ εἰc ἀμετάβολον λήγοντα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουcιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ Ἀλκμάν ὦ Ἀλκμάν, ὁ παιάν ὦ παιάν, ὁ αὐχήν ὦ αὐχήν, ὁ cωλήν ὦ cωλήν, ὁ ποιμήν ὦ ποιμήν, ὁ δελφίν ὦ δελφίν, ἡ ἀκτίν ὦ ἀκτίν, ἡ Cαλαμίν ὦ Cαλαμίν, ἡ Ἐλευcίν ὦ Ἐλευcίν, ὁ ἀcτήρ ὦ ἀcτήρ, ὁ ξυcτήρ ὦ ξυcτήρ, ὁ ἐλατήρ ὦ ἐλατήρ, ὁ Cαρπηδών ὦ Cαρπηδών, ὁ ἀλεκτρυών ὦ ἀλεκτρυών, ὁ Μυρμιδών ὦ Μυρμιδών, ἡ Cιδών ὦ Cιδών· χωρὶc τεccάρων τινῶν, φημὶ δὴ τοῦ ἄνερ πάτερ cῶτερ δᾶερ, ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουcι τὴν αὐτὴν ὀρθὴν καὶ κλητικήν· αἱ γὰρ εὐθεῖαι τούτων εἰc ηρ̄ εἰcίν, οἷον ἀνήρ πατήρ cωτήρ δαήρ (δαήρ δέ ἐcτιν ὁ ἀνδράδελφος). Ταῦτα δὲ ἀπολογίαν ἔχουcι τοιαύτην· τὸ μὲν γὰρ ἄνερ πάτερ δᾶερ ἠκολούθηcαν τοῖc cυγγενικοῖc αὐτῶν, φημὶ δὴ τῷ μῆτερ καὶ θύγατερ· ὥcπερ γὰρ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ὀφείλοντα ἐν τῇ γενικῇ προπαροξυνθῆναι διὰ τὸ φυλάξαι τὸν τόνον τῆc εὐθείαc ἐν τῇ αὐτῇ cυλλαβῇ, οἷον μήτηρ μήτεροc καὶ θυγάτηρ θυγάτεροc, ὥcπερ Δημήτηρ Δημήτεροc καὶ εἰνάτηρ εἰνάτεροc (cημαίνει δὲ τὴν cύννυμφον), οὐ προπαρωξύνθηcαν ἀλλὰ παρωξύνθηcαν, οἷον μητέροc θυγατέροc — ἠκολούθηcαν γὰρ τοῖc cυγγενικοῖc αὐτῶν, φημὶ δὴ τῷ ἀνέροc πατέροc δαέροc —, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρcενικὰ τοῖc θηλυκοῖc ἠκολούθηcαν κατὰ τὴν κλητικήν· καὶ ὥcπερ μῆτερ καὶ θύγατερ βαρυτόνωc διὰ τοῦ ε̄, οὕτω καὶ ἄνερ πάτερ δᾶερ διὰ τοῦ ε̄ βαρυτόνωc. Τὸ δὲ cῶτερ ψευδαιολικόν ἐcτι, καὶ τούτου χάριν cυνέcτειλε τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἐβαρύνθη· οἱ γὰρ Αἰολεῖc ἔθοc ἔχουcι πολλάκιc cυcτέλλειν τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, οἷον ὁ τριβολέτηρ ὦ τριβόλετερ αἰολικῶc (ἔcτι δὲ εἶδοc ἀκάνθηc). Πρόcκειται δὲ 273 g «ψευδαιολικόν», ἐπειδὴ οὐκ ἔcτι κυρίωc Αἰολικόν· οἱ γὰρ Αἰολεῖc τότε cυcτέλλουcι τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ, ἡνίκα μὴ μακρᾷ παραλήγεται, οἷον ὁ τριβολέτηρ ὦ τριβόλετερ· ἡνίκα γὰρ μακρᾷ παραλήγεται, οὐ cυcτέλλουcι τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ, οἷον ὡc ἐπὶ τοῦ χρηcτήρ· τοῦτο γὰρ μακρᾷ παραληγόμενον οὐ cυcτέλλει τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ παρὰ τοῖc Αἰολεῦcι (χρηcτήρ δέ ἐcτιν ὁ παρέχων χρηcμούc)· τὸ οὖν cωτήρ μακρὰν ἔχον τὴν παραλήγουcαν οὐ δύναται cυcταλῆναι παρὰ τοῖc Αἰολεῦcιν· διὰ τοῦτο οὖν εἰρήκαμεν, ὅτι ψευδαιολικόν ἐcτιν καὶ οὐ κυρίωc Αἰολικόν. Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ πάτερ cῶτερ δᾶερ cυcτείλαντα τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ εὐλόγωc ἐβαρύνθηcαν· τὰ γὰρ εἰc ρ̄ λήγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν ἀποcτρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάcιν χωρὶc τῆc ὑπέρ προθέcεωc καὶ τοῦ ἀτάρ καὶ αὐτάρ cυν-

[Discr. scr. ex NCV] **2** ἐν cυγκοπῇ NC, ἐκθλίψει τοῦ ῑ V ‖ **4** ἀμετάβολα NC ‖ **8** ὁ *ante* ἀλεκτρ. *om* N ‖ **9** ὁ Μυρμηδών ὦ Μυρμηδών NC ‖ **10** δάερ NCV, *et sic paene ubicunque in eis quae sequuntur hoc exstat vocabulum* ‖ **14** τῷ] τὸ N ‖ **18** cύνυμφον NC ‖ **19** γὰρ *om* NC ‖ **29** η̄ εἰc τὸ *om* NC ‖ **34** cωτήρ V, cῶτερ NC ‖ **36** cυcτείλαντα CV, cυcτέλλοντα N ‖ **39** cυνδ. καὶ

δέϲμου, οἷον μάκαρ ἄφαρ ἦτορ ἄορ ἧπαρ ἔαρ φρέαρ δέλεαρ ϲτέαρ ὄνειαρ· οὕτωϲ οὖν καὶ τὸ ἄνερ πάτερ ϲῶτερ δᾶερ ἐβαρυτονήθηϲαν. Πρόϲκειται «βραχυκατάληκτα» διὰ τὸ πατήρ καὶ ἀνήρ ὀξυνόμενα· πρόϲκειται «ὑπὲρ μίαν ϲυλλαβήν» διὰ τὸν γάρ ϲύνδεϲμον ὀξυνόμενον, οὗτοϲ γὰρ βραχυκατάληκτόϲ ἐϲτι καὶ ὀξύνεται, ἀλλ' οὐκ ἔϲτιν ὑπὲρ μίαν ϲυλλαβήν.

Τὼ Ἀλκμᾶνε, τοῖν Ἀλκμάνοιν, ὦ Ἀλκμᾶνε· εἴρηται.

Οἱ Ἀλκμᾶνεϲ, τῶν Ἀλκμάνων, τοῖϲ Ἀλκμᾶϲι. Κανονίζεται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖϲ προλαβοῦϲιν, ὅτι πᾶϲα δοτικὴ ἑνικῶν εἰϲ νι λήγουϲα μὴ οὖϲα κατὰ μεταπλαϲμὸν τροπῇ τοῦ ν εἰϲ ϲ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον φρενί φρεϲίν, αὐχένι αὐχέϲι, ποιμένι ποιμέϲι, Πλάτωνι Πλάτωϲι, τέκτονι τέκτοϲι, γείτονι γείτοϲιν· οὕτωϲ οὖν καὶ Ἀλκμᾶνι Ἀλκμᾶϲι. Πρόϲκειται «μὴ οὖϲα κατὰ μεταπλαϲμόν», ἐπειδή ἐϲτι τῇ ὑϲμίνῃ καὶ τῇ Δωδώνῃ διὰ τοῦ η καὶ ι, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλαϲμὸν τῇ ὑϲμῖνι καὶ τῇ Δωδῶνι διὰ τοῦ ι μόνου, οἷον ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 56⟩ μέμαϲαν δὲ καὶ ὣϲ ὑϲμῖνι μάχεϲθαι, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ
274 g ⟨fragm. 306 Sch.⟩ μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον, καὶ ἰδοὺ εἰϲ νι λήγουϲι καὶ οὐ τρέπουϲι τὸ ν εἰϲ τὸ ϲ καὶ ποιοῦϲι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ταῖϲ ὑϲμῖϲι καὶ ταῖϲ Δωδῶϲιν, ἀλλὰ ταῖϲ ὑϲμίναιϲ καὶ ταῖϲ Δωδώναιϲ· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μεταπλαϲμὸν πέπονθεν ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν καὶ τούτου χάριν εἰϲ νι λήγει διὰ τοῦ ι. Ταῦτα μὲν ἐδόθηϲαν ἐν τούτοιϲ.

Τοὺϲ Ἀλκμᾶναϲ, ὦ Ἀλκμᾶνεϲ· εἴρηται.

Κανὼν κʹ.

Ὁ ϲωλήν τοῦ ϲωλῆνοϲ, ὁ ποιμήν τοῦ ποιμένοϲ.

Περὶ τῶν εἰϲ ην ὀξυτόνων διαλαμβάνει ὁ τεχνικόϲ· καὶ ἰϲτέον ὅτι τὰ εἰϲ ην λήγοντα μονοϲύλλαβα μὴ ὄντα μόνωϲ θηλυκά, ἀλλ' ἢ μόνωϲ ἀρϲενικὰ ἢ καὶ ἀρϲενικὰ καὶ θηλυκά, προϲθέϲει τοῦ οϲ ποιοῦϲι τὴν γενικὴν καὶ τὸ η φυλάττουϲι δηλονότι ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ϲπλήν ϲπληνόϲ, ϲφήν ϲφηνόϲ, μήν μηνόϲ, Ζήν Ζηνόϲ, ῥήν ῥηνόϲ (ϲημαίνει δὲ τὸ πρόβατον, οἷον ὡϲ παρὰ Νικάνδρῳ ⟨Ther. 453⟩ αὐτὰρ ὁ τοῦ καὶ ῥῆνα καὶ ἠνεμόεντα λαγωόν), χήν χηνόϲ· τοῦτο δὲ καὶ ἀρϲενικῶϲ καὶ θηλυκῶϲ λέγεται, ὁ χήν γὰρ καὶ ἡ χήν· ὅτι δὲ καὶ θηλυκῶϲ λέγεται, ἐδήλωϲεν ὁ ποιητὴϲ εἰπὼν ⟨ο 161⟩ αἰετὸϲ ἀργὴν χῆνα φέρων

[Discr. scr. ex NCV] αὐτάρ *traic.* NC ‖ **1** ἄορ *om* NC ‖ **2** τὸ *om* NC | ἐβαρυτονήθηϲαν] βαρυτονήθηϲαν N, βαρυτόνωϲ C, βαρύνεται V ‖ **9** ἐν τοῖϲ προλαβ.] *cfr. p. 139, 15* ‖ **12** τέκτωνι τέκτωϲι N ‖ **14** ὑϲμίνῃ V, ἰϲμήνῃ NC ‖ **15** ὑϲμῖνι V, ἰϲμῆνι NC; *item v. 16* ‖ **16** μέμαϲαν] μέμονε NC, μέμηνε V ‖ **17** μή με τὸν NC, μήτε τὴν V; *cfr. p. 130, 13 et 139, 26* ‖ **18** εἰϲ νι V, εἰϲ ν NC ‖ **19** ὑϲμῖϲι V, ἰϲμῆϲι NC ‖ **20** ὑϲμίναιϲ V, ἰϲμήναιϲ NC ‖ **21** καὶ *om* NC ‖ **22** εἰϲ νι C, εἰϲ ν NV ‖ **25** τοῦ ϲωλῆνοϲ — ποιμένοϲ *om* NC ‖ **31** αὐτὰρ ὅτου NC, ἤτοι ὅτου V ‖ **32** λαγωόν NC, λαγῶνα V

ὀνύχεσσι πέλωρον [ἀργὴν χῆνα εἶπε θηλυκῶς]· τὸ δὲ φρήν ἐπειδὴ μόνον ἐν τοῖς εἰς ην μονοσυλλάβοις μόνου θηλυκοῦ γένους ἐστίν, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐγένετο φρενός· διαλλάξαν γὰρ κατὰ τὸ γένος πρὸς τὰ ἄλλα διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν· διὸ καὶ πρόσκειται ἀνωτέρω «μὴ ὄντα μόνως θηλυκά». Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ην̄ μονοσυλλάβων.

Τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἰς ην̄ ὀξύτονα ἐὰν μὲν ἔχωσι τὸ μ̄, τρέπουσι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ποιμήν ποιμένος, λιμήν λιμένος, ὑμήν ὑμένος, πυθμήν πυθμένος. Καὶ τὸ αὐχήν αὐχένος· λέγει ὅτι αὐχμήν ἦν τὸ ἐντελέστερον (ὁ γὰρ τράχηλος αὐχμηρὸς καὶ κατάξηρός ἐστι), καὶ διὰ τοῦτο τρέπει τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ ὡς 275 g ἔχον δυνάμει τὸ μ̄· περὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν ⟨Γ 371⟩ ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν λέγομεν, ὅτι κατὰ ἀντίφρασιν εἶπε, τουτέστι μὴ οὖσαν ἁπαλήν· τὸ μήν μηνός ἔχον τὸ μ̄ καὶ φυλάττον τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μονοσύλλαβόν ἐστι, περὶ τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν δέ ἐστιν ὁ λόγος. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ μ̄ φυλάττουσιν τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον σωλήν σωλῆνος, τριβήν τριβῆνος (τριβήν δέ ἐστιν ὁ τρίπους, οἱονεὶ ὁ τρεῖς βάσεις ἔχων), λειχήν λειχῆνος, δοθιήν δοθιῆνος. Ἀντίκειται μὲν τῷ κανόνι τῷ πρώτῳ τὸ Δαμήν ἔχον τὸ μ̄ καὶ φυλάττον τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Δαμῆνος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), περὶ οὗ ἀπολογούμεθα οὕτως· τὰ εἰς ην̄ ἔχοντα τὸ μ̄ οὐκ εἰσὶ κύρια, οἷον ποιμήν ὑμήν λιμήν πυθμήν, τὸ δὲ Δαμήν κύριόν ἐστιν· ἐπειδὴ οὖν μόνον ἐστὶ κύριον ἐν τοῖς ἔχουσι τὸ μ̄, εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τὸ εἶδος παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. Τῷ δὲ δευτέρῳ κανόνι ἀντίκειται τὸ ἀζήν ἀζένος (ἀζήν δὲ λέγεται κατὰ Φρύγας ὁ πώγων, ὅθεν τινὲς καὶ τὸ αἰζηός ἐτυμολογοῦσιν), ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδήν ἀδένος (ἀδένες δὲ λέγονται οἱ βουβῶνες)· ταῦτα γὰρ μὴ ἔχοντα τὸ μ̄ ἔτρεψαν τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ. Καὶ ἀπολογίαν ἔχουσιν ἁρμόζουσαν καὶ τῷ αὐχήν αὐχένος, ἔχει δὲ οὕτως· τὰ εἰς ην̄ ὀξύτονα ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ᾱ καὶ σημαίνοντα μέρος σωματικὸν ἢ πάθος τρέπουσι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον αὐχήν αὐχένος, ἔχει γὰρ τὸ ᾱ ἐν τῇ παραληγούσῃ καὶ σημαίνει μέρος σωματικόν, ἀζήν ἀζένος, ἔχει γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ ᾱ ἐν τῇ παραληγούσῃ καὶ σημαίνει μέρος σωματικόν, τὸν γὰρ πώγωνα, ὡς εἴρηται, κατὰ Φρύγας δηλοῖ, ἀδήν ἀδένος, ἔχει γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ ᾱ ἐν τῇ παραληγούσῃ καὶ σημαίνει πάθος, τὸν γὰρ βουβῶνα, ὡς εἴρηται, δηλοῖ· τὸ λειχήν λειχῆνος καὶ δοθιήν δοθιῆνος πάθος σημαίνουσι καὶ ὅμως οὐ τρέπουσι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ᾱ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Περὶ δὲ τοῦ ⟨μ 313⟩ ὧρσε δ'

[Discr. scr. ex NCV] **1** ὀνύχεσι NC | ἀργὴν — θηλυκ. NC, *om* V ‖ **10** λέγει NC, λέγουσιν V ‖ **12** περὶ τοῦ εἰπεῖν γὰρ τὸν NC ‖ **17** δέ *om* N ‖ **18** δοθιὴν δοθιῆνος V, δοθὴν δοθῆνος NC; *item v. 36* ‖ **21** οἷον ποιμήν — ὡς (**23**) NC, ὅ καὶ V ‖ **25** δὲ V, γὰρ NC | καὶ τὸ αἰζηός V, ἀπὸ τοῦ ἐζῆνος NC ‖ **27** βουβόνες N ‖ **28** καὶ τῷ V, καὶ τὸ NC ‖ **32** τὸ ᾱ *om* N ‖ **35** βουβόνα N, βουβῶνα *et in marg.* γρ. βουβόνα C[1] ‖ **38** ὧρσε] ὄρσε NC, ὧσε V

276 g ἔπι ζαῆν' ἄνεμον (cημαίνει δὲ τὸν cφοδρόν), πόθεν γέγονεν, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθηcόμεθα.

Τῷ cωλῆνι, τῷ ποιμένι· τὸν cωλῆνα, τὸν ποιμένα· ὦ cωλήν, ὦ ποιμήν. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰc ἀμετάβολον λήγοντα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουcιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τοῦ ἄνερ πάτερ cῶτερ δᾶερ.

Τὼ cωλῆνε, τὼ ποιμένε· τοῖν cωλήνοιν, τοῖν ποιμένοιν· ὦ cωλῆνε, ὦ ποιμένε.

Οἱ cωλῆνεc, οἱ ποιμένεc· τῶν cωλήνων, τῶν ποιμένων· τοῖc cωλῆcι, τοῖc ποιμέcιν. Ἰcτέον ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐνταῦθα τροπῇ τοῦ ν̄ εἰc c̄, τῷ κανόνι τῷ ῥηθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖc Ἀλκμᾶcι διδαcκαλίᾳ.

Τοὺc cωλῆναc, τοὺc ποιμέναc· ὦ cωλῆνεc, ὦ ποιμένεc.

Κανὼν κα΄.

Ὁ Ἕλλην τοῦ Ἕλληνοc, ὁ τέρην τοῦ τέρενοc.

Κανονίζει ὁ τεχνικὸc τὰ εἰc η̄ν̄ βαρύτονα λέγων, ὅτι τὰ εἰc η̄ν̄ λήγοντα βαρύτονα εἰ μέν εἰcι μονογενῆ (τουτέcτι μὴ ἔχοντα οὐδετέρου παραcχηματιcμόν· τοῦτο γὰρ βούλεται ἡ λέξιc cημαίνειν) φυλάττουcι τὸ η̄ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἕλλην Ἕλληνοc (τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχει οὐδέτερον· οὐκ ἀγνοοῦμεν δέ, ὅτι καὶ θηλυκῶc λέγεται ἡ Ἕλλην), Γέρην Γέρηνοc (ἔcτι δὲ ὄνομα κύριον), Cέβην Cέβηνοc (ἔcτι δὲ ὄνομα ἥρωοc)· εἰ δὲ ἔχουcιν οὐδετέρου παραcχηματιcμὸν τρέπουcι τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἄρcην ἄρcενοc, ἔχει γὰρ οὐδέτερον τὸ ἄρcεν, τέρην τέρενοc, ἔχει γὰρ οὐδέτερον τὸ τέρεν· τέρεν δέ ἐcτι τὸ ἁπαλόν. Τῷ πρώτῳ κανόνι τὸ εἴρην ἀντίκειται· εἴρην δὲ λέγεται ὁ δυνάμενοc ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέcτιν ὁ εἴκοcιν ἐνιαυτῶν· τοῦτο γὰρ ὁ Καλλίμαχοc διὰ τοῦ ε̄ ἔκλινεν εἰπὼν ⟨fragm. 473 Sch⟩ ἀλλ' ἀντὶ βρεφέων πολιὸν νέον, εἴρενα, μέccον, καὶ ταῦτα μὴ ἔχοντοc αὐτοῦ οὐδετέρου παραcχηματιcμόν· καὶ ἴcωc διὰ τὸ μέτρον τοῦτο ἐποίηcεν.

Τῷ Ἕλληνι, τῷ τέρενι· τὸν Ἕλληνα, τὸν τέρενα· ὦ Ἕλλην, 277 g ὦ τέρεν. Κανονίζεται ἐπὶ τούτων ἡ κλητικὴ τούτῳ τῷ λόγῳ· τὰ εἰc ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα, ἐὰν μὲν φυλάξωcι τὸ φωνῆεν τῆc εὐθείαc ἐν τῇ γενικῇ, φυλάττουcιν αὐτὸ καὶ ἐν τῇ κλητικῇ, οἷον Πλάτων Πλάτωνοc ὦ Πλάτων, Θέων Θέωνοc ὦ Θέων, Τρύφων Τρύφωνοc ὦ Τρύφων, Ἕλλην Ἕλληνοc ὦ Ἕλλην· ἐὰν δὲ τρέψωcι τὸ φωνῆεν τῆc εὐθείαc ἐν τῇ γενικῇ, τρέπουcιν αὐτὸ καὶ ἐν τῇ κλητικῇ, οἷον Ἕκτωρ Ἕκτοροc ὦ Ἕκτορ, Μέμνων

[Discr. scr. ex NCV] **1** ζαῆν'] ζαὴν NCV ‖ **4** Εἴρηται] *cfr. p. 262, 4* ‖ **5** ἔχουcιν V, ἔχει NC ‖ **12** ῥηθέντι] *cfr. p. 263, 9* | τοῖc *om* NC ‖ **15** τοῦ Ἕλλ. — τέρενοc *om* NC ‖ **16** ὁ τεχνικὸc *om* NC ‖ **17** εἰ μέν εἰcι] εἰ εἰcὶ N, εἰcὶ C, εἰ μὲν ὦcι V ‖ **27** πολιὸν νέον V, πολιῶν N, πολλῶν C ‖ **28** μέccον] μέcον NV, μέccων C; *cfr. Lobeck, Paralip. 194* | καὶ ταῦτα — αὐτοῦ N, καὶ ταῦτα μὴ ἔχοντα C, τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχει V

Μέμνονοϲ ὦ Μέμνον, γείτων γείτονοϲ ὦ γεῖτον, ἄρϲην ἄρϲενοϲ ὦ ἄρϲεν, τέρην τέρενοϲ ὦ τέρεν. Ὁ δὲ τεχνικὸϲ οὐκ εἶπεν οὕτωϲ, ἀλλὰ λέγει, ὅτι τὰ εἰϲ ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆϲ γενικῆϲ τὴν ἐϲχάτην τὸ ο̅ϲ̅ ποιεῖ τὴν κλητικήν, οἷον Πλάτωνοϲ ὦ Πλάτων, Ἕλληνοϲ ὦ Ἕλλην, τέρενοϲ ὦ τέρεν, Τρύφωνοϲ ὦ Τρύφων, Μαχάονοϲ ὦ Μαχᾶον, ἄρϲενοϲ ὦ ἄρϲεν, Ἕκτοροϲ ὦ Ἕκτορ, Ἀγαμέμνονοϲ ὦ Ἀγάμεμνον· καὶ ἐὰν εὑρεθῇ ἡ γενικὴ ἔχουϲα πρὸ τοῦ ο̅ϲ̅ τὸ τ̅, καὶ τὸ τ̅ ἀποβάλλεται ἐν τῇ κλητικῇ, οἷον θεράποντοϲ ὦ θεράπον, λέοντοϲ ὦ λέον, δράκοντοϲ ὦ δράκον, γέροντοϲ ὦ γέρον. Ϲεϲημείωται τὸ Ἄπολλον καὶ Ποϲείδαον, ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Ξ 357⟩ πρόφρων νῦν Δαναοῖϲι, Ποϲείδαον, ἐπάμυνον· ταῦτα γὰρ φυλάξαντα τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, Ἀπόλλωνοϲ γὰρ καὶ Ποϲειδάωνοϲ, οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ αὐτό, ἀλλὰ ϲυνέϲτειλαν αὐτὸ εἰϲ τὸ ο̅. Καὶ περὶ μὲν τοῦ Ἄπολλον ἔϲτιν εἰπεῖν, ὅτι αἰολικῶϲ ϲυνέϲτειλεν τὸ ω̅ εἰϲ τὸ ο̅ κατὰ τὴν κλητικήν· περὶ δὲ τοῦ Ποϲείδαον ἔϲτιν εἰπεῖν, ὅτι ψευδαιολικόν ἐϲτι· καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται, ὅτι ψευδαιολικόν ἐϲτι καὶ οὐ κυρίωϲ Αἰολικόν, ἐπειδὴ οὐκ ἴϲαϲιν οἱ Αἰολεῖϲ ἐπὶ ταύτηϲ τῆϲ λέξεωϲ εἰϲ ων τὴν εὐθεῖαν, ἀλλ' εἰϲ α̅ν̅, Ποϲείδαν γὰρ λέγουϲιν· τῆϲ οὖν εὐθείαϲ εἰϲ ω̅ν̅ μὴ οὔϲηϲ παρ' αὐτοῖϲ, πῶϲ δύναται ἡ κλητικὴ εἰϲ ον διὰ τοῦ ο̅ γίνεϲθαι αἰολικῶϲ; τούτου οὖν χάριν εἴρηται, ὅτι ψευδαιολικόν ἐϲτι καὶ οὐ κυρίωϲ Αἰολικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἄξιον δέ ἐϲτι ζητῆϲαι, διατί ἐὰν εὑρεθῇ ἡ γενικὴ ἔχουϲα πρὸ τοῦ 278 b ο̅ϲ̅ τὸ τ̅ καὶ τὸ τ̅ ἀποβάλλεται ἐν τῇ κλητικῇ, οἷον θεράπων θεράποντοϲ ὦ θεράπον, γέρων γέροντοϲ ὦ γέρον, λέων λέοντοϲ ὦ λέον. Ἔϲτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἀποβάλλεται τὸ τ̅ ἐν τῇ κλητικῇ, ἐπειδὴ οὐδέποτε λέξιϲ Ἑλληνικὴ εἰϲ ἄφωνον καταλήγει· εἰ ἐφυλάχθη οὖν τὸ τ̅, ἤμελλεν ἡ λέξιϲ εἰϲ ἄφωνον τὸ τ̅ καταλήγειν, ὅπερ ἐϲτὶν ἀδύνατον· τούτου οὖν χάριν ἐὰν εὑρεθῇ ἡ γενικὴ ἔχουϲα πρὸ τοῦ ο̅ϲ̅ τὸ τ̅, καὶ τὸ τ̅ ἀποβάλλεται ἐν τῇ κλητικῇ.

Τὼ Ἕλληνε, τὼ τέρενε· τοῖν Ἑλλήνοιν, τοῖν τερένοιν· ὦ Ἕλληνε, ὦ τέρενε.

Οἱ Ἕλληνεϲ, οἱ τέρενεϲ· τῶν Ἑλλήνων, τῶν τερένων, τοῖϲ Ἕλληϲι, τοῖϲ τέρεϲιν. Ἰϲτέον ὅτι ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ ν̅ εἰϲ τὸ ϲ̅, τῷ κανόνι τῷ ῥηθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖϲ Ἀλκμᾶϲι διδαϲκαλίᾳ.

Τοὺϲ Ἕλληναϲ, τοὺϲ τέρεναϲ· ὦ Ἕλληνεϲ, ὦ τέρενεϲ.

[Discr. scr. ex NCV] **4** οἷον *om* NC ‖ **6** ὦ Μαχάον NCV ‖ **10** Ποϲείδαον NC, Πόϲειδον V; *item v. 15* ‖ **11** Δαναοῖϲι Ποϲείδαον NC, δὲ Πόϲειδον V | ἐπάμεινον N ‖ **12** Ποϲειδάωνοϲ NC, Ποϲειδῶνοϲ V ‖ **14** ὅτι *om* N | ϲυνέϲτειλαν N ‖ **16** καὶ διὰ — ψευδαιολικόν ἐϲτι *om* NC ‖ **18** Ποϲείδαν *Ahrensius*, Ποτειδὰν N, Ποτειδᾶν C, Ποτίδαν V ‖ **27** εἴμελλεν N ‖ **28** οὖν *om* NC ‖ **30** τὴν τερένοιν N ‖ **33** τοῖϲ τέρεϲι, τοῖϲ Ἕλληϲιν *traic.* NC ‖ **35** τῷ ῥηθέντι] *cfr. p. 263, 9* | τοῖϲ *om* NC

Κανὼν κβ'.

Ὁ δελφίν τοῦ δελφῖνος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῑν̄ μακρὸν ἔχουσι τὸ ῑ, καὶ εἰ μέν εἰσιν ἁπλᾶ ὀξύνονται, εἴτε ἀρσενικά εἰσιν εἴτε θηλυκά, οἷον Σαλαμίν Ἐλευσίν ἀκτίν δελφίν Τελχίν (Τελχῖνες δέ εἰσι φθονεροὶ δαίμονες οἱ οἰκήσαντες τὴν Ῥόδον) ῥίν θίν ἴν (ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν)· ἡ ἴκτινα αἰτιατικὴ προπαροξυνομένη, οἷον ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ⟨fragm. 628 K⟩ ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα στρέφων, οὐκ ἔστιν ὡς ἀπὸ τῆς ἴκτιν εὐθείας, οὐδαμοῦ γὰρ ἡ εὐθεῖα αὕτη εὕρηται ἐν χρήσει, ἀλλ' ἔστιν ἴκτινος ἡ εὐθεῖα, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ⟨fragm. 700 N[2]⟩ ἴκτινος ὣς ἔκλαγξε παρασύρας κρέας· τούτου ἡ γενικὴ ἰκτίνου, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ ⟨fragm. 12 B[4] II p. 454⟩ σπλάγχν' ἀμπέχοντες αὐτίκ' ἰκτίνου δίκην, εἶτα ἡ δοτικὴ ἰκτίνῳ, καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἴκτινον, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ⟨fragm. 926 K⟩ ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον εἶναι 279 g παρ' ἡμῖν τὸν ἴκτινον· εἶτα αὕτη ἡ αἰτιατική, φημὶ δὴ ἡ ἴκτινον, κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ⟨fragm. 628 K⟩ ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα στρέφων, ὥσπερ ἀλίτροχον ἀλίτροχα, παρίβυκον παρίβυκα καὶ διθύραμβον διθύραμβα παρὰ Πινδάρῳ ⟨fragm. 86 B[4]⟩· εἰ δέ εἰσι σύνθετα τὰ εἰς ῑν̄ βαρύνονται, οἷον δελφάκτιν εὐάκτιν τριγλώχιν· πάντα δὲ προσθέσει τοῦ ōc ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ πανταχοῦ φυλάττουσι τὸ ῑ μακρόν, οἷον δελφῖνος ἀκτῖνος Σαλαμῖνος Ἐλευσῖνος ῥινός θινός. Δικατάληκτα δὲ καλοῦνται, ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀρχαίοις εἰς c̄ λήγουσιν, οἷον δελφίς Τελχίς Σαλαμίς, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις εἰς ν̄, οἷον δελφίν Τελχίν Σαλαμίν· πλατυτέρα δέ ἐστιν ἡ εἰς c̄ λήγουσα κατάληξις, σπανιωτέρα δὲ ἡ εἰς ν̄· σπανίως γὰρ εὕρηται ἐν χρήσει ἡ εἰς ν̄ κατάληξις, ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ ⟨fragm. 248 B[4]⟩ τριγλώχιν ὀϊστός, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 382 Sch.⟩ τριγλώχιν ὀλοῷ νῆσος ἐπ' Ἐγκελάδῳ.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, ποῖά εἰσιν ἀναλογώτερα, τὰ εἰς ν̄ λήγοντα ἢ τὰ εἰς c̄. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ν λήγοντα ἀναλογώτερά εἰσιν· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ōc λήγουσα μετὰ ἀμεταβόλου ἔχουσα μακρὰν φύσει τὴν παραλήγουσαν ἀποβολῇ τοῦ ōc τὴν εὐθεῖαν ἀποτελεῖ, οἷον Ἀλκμᾶνος Ἀλκμάν, Θέωνος Θέων, Πλάτωνος Πλάτων, ἰχῶρος ἰχώρ, Δίωνος Δίων. Πρόσκειται «ἔχουσα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν» διὰ τὸ κτενός· τοῦτο γὰρ οὐκ ἀποβολῇ τοῦ ōc ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν, κτείς γὰρ

[Discr. scr. ex NCV] **2** τοῦ δελφῖνος *om* NC ‖ **8** ἅρπαγα στρέφων V *et EM *470, 99*, ἅρπαγας τρέφων NC, ἅρπαγα τρέφων *EM 470, 36; item v. 17* ‖ **11** παρασύρας V *et EM*, παρὰ συρὰν NC ‖ **12** σπλάγχνα NC | ἀμπέχοντες NCV, ἀμφέποντες *Bergkius*, ἐμφαγόντες *Stadtmuellerus* ‖ **14** προσέδωκας NC, προσεδόκας V ‖ **15** τὸν ἴκτινον] τὸν ἴκτινα NC, τὸν ἰχθὺν V | δὴ V, δὲ NC ‖ **18** παρίβυκον V, *om* NC | παρίβυκα V, παρ' ἴβυκα NC, παρ' Ἰβύκῳ g; *cfr. Bergkius[4] fragm. 50* ‖ **20** πάντα δὲ *om* NC ‖ **21** πανταχοῦ V, πάντα NC ‖ **24** τοῖς *ante* νεωτ. *om* NC ‖ **28** ὀλοῷ νῆσος b, ὀλοόνησος NC, ὀλοὴ νῆσος V

ἐcτι καὶ οὐ κτέν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν τοῦτο, ἐπειδὴ βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουcαν· καὶ πάλιν ἐcτὶ Μέμνονοc καὶ Νέcτοροc, καὶ ἐπειδὴ ταῦτα βραχεῖαν ἔχουcι τὴν παραλήγουcαν, οὐκ ἀποβολῇ τοῦ ο̅c̅ ποιοῦcι τὴν εὐθεῖαν, Μέμνων γὰρ καὶ Νέcτωρ διὰ τοῦ ω̅ καὶ οὐ διὰ τοῦ ο̅· καὶ πάλιν ἐcτὶ θεράποντοc καὶ γέροντοc, καὶ ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ ἔχουcι μακρὰν φύcει τὴν παραλήγουcαν, οὐκ ἀποβολῇ τοῦ ο̅c̅ ποιοῦcι τὴν εὐθεῖαν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν θεράποντ καὶ γέροντ, ἀλλὰ θεράπων καὶ γέρων διὰ τοῦ ω̅· ἄλλωc τε δὲ οὐκ ἔχουcι τὴν γενικὴν ταῦτα εἰc ο̅c̅ 250 g λήγουcαν μετὰ ἀμεταβόλου, πρὸ γὰρ τοῦ ο̅ οὐκ ἔcτιν ἀμετάβολον, ἀλλὰ τὸ τ̅. Εἰ οὖν ἡ δελφῖνοc καὶ Τελχῖνοc καὶ Cαλαμῖνοc γενικὴ εἰc ο̅c̅ λήγει cὺν ἀμεταβόλῳ καὶ φύcει μακρᾷ παραλήγεται, δηλονότι ἀποβολῇ τοῦ ο̅c̅ ἀποτελεῖ τὴν εὐθεῖαν· ἄρα οὖν εἰc ν̅ καταλήγουcι καὶ οὐκ εἰc c̅· ἀποβαλλομένηc γὰρ τῆc ο̅c̅ cυλλαβῆc τὸ ν̅ καταλιμπάνεται, οἷον δελφῖνοc δελφίν, Τελχῖνοc Τελχίν, Cαλαμῖνοc Cαλαμίν, ἀκτῖνοc ἀκτίν.

Δείκνυται δὲ ὅτι ἀναλογωτέρα ἐcτὶν ἡ εἰc ν̅ κατάληξιc καὶ ἐξ ἄλλων κανόνων· τὰ γὰρ εἰc c̅ λήγοντα περιττοcυλλάβωc κλινόμενα ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅c̅ κλίνονται, οἷον ἡδύc ἡδέοc, βότρυc βότρυοc, ἢ διὰ τοῦ δ̅, οἷον Πάριc Πάριδοc, Θέτιc Θέτιδοc, ἢ διὰ τοῦ θ̅, οἷον ὄρνιc ὄρνιθοc, δέλλιc δέλλιθοc, ἢ διὰ τοῦ τ̅, οἷον Λάχηc Λάχητοc, ἔρωc ἔρωτοc· πρόcκειται «περιττοcυλλάβωc κλινόμενα» διὰ τὸ καλόc καλοῦ, Χρύcηc Χρύcου· ταῦτα γὰρ εἰc c̅ λήγουcι καὶ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ δ̅ ἢ θ̅ ἢ τ̅ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅c̅, ἀλλ' οὐ κλίνονται περιττοcυλλάβωc ἀλλ' ἰcοcυλλάβωc· εἰ ἄρα οὖν τὸ δελφίc καὶ Τελχίc καὶ τὰ ὅμοια οὐ κλίνονται δι' ἑνὸc τούτων, οὔτε γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅c̅ κλίνονται, ἀλλ' οὔτε δὲ διὰ τοῦ δ̅ ἢ θ̅ ἢ τ̅, δηλονότι οὐ καταλήγει φύcει εἰc c̅ ἡ εὐθεῖα ἀλλ' εἰc ν̅. Περὶ γὰρ τῶν δοκούντων ἐναντιοῦcθαι, οἷον περὶ τοῦ ἅλc ἁλόc καὶ εἷc ἑνόc, ἤδη ἐλέχθη, ὅτι ἐλλείπουcι ταῦτα τὸ τ̅· καὶ τὸ τάλαc δὲ τάλανοc καὶ μέλαc μέλανοc ἐλλείπουcι τὸ τ̅, μέλαντοc γὰρ καὶ τάλαντοc ἦcαν, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ̅ γεγόναcι μέλανοc καὶ τάλανοc· ὅτι γὰρ τοῦ μέλαc μέλαντοc ἦν ἡ γενική, δηλοῖ τὸ ⟨Apoll. Rhod. 4, 1707?⟩ Μελαντείουc δ' ἐπὶ πέτραc διὰ τοῦ ν̅τ̅ ἐξενεχθέν, καὶ τὸ ⟨Δ 277⟩ μελάντερον ἠΰτε πίccα· ὅτι δὲ καὶ τοῦ τάλαc τάλαντοc ἦν ἡ γενική, δηλοῖ ὁ Ἱππῶναξ εἰπὼν ⟨fragm. 12 B[4]⟩ τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ cυνῴκηcαc; καὶ ὁ Καλλίμαχοc δὲ γινώcκει τὴν 251 g διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίcιν, ἐν οἷc φηcιν ⟨fragm. 506 Sch⟩ οἱ δὲ τὸν αἰνο-

[Discr. scr. ex NCV] **4** ω̅ C, ω̅ μεγάλου NV | ο̅ C, ο̅ μικροῦ NV ‖ **5** καὶ ἐπειδὴ — γέροντ (**7**) *om* V ‖ **7** καὶ *ante* γέρων *om* N ‖ **16** γὰρ *om* NC ‖ **19** δέλλιc δέλλιθοc *Lentzius*, βέλλιc βέλλιθοc NC, κόρυc κόρυθοc V ‖ **21** εἰc c̅ — ἀλλ' (**22**) *om* V ‖ **27** καὶ *ante* εἷc *om* NC | ἐλέχθη] *cfr. p. 257, 15 et 206, 1* ‖ **29** κατὰ ἀποβ. NC, κατ' ἔλλειψιν V ‖ **31** Μελαντ] *cfr. Callim. ed. OSchneid. 2, 761* ‖ **33** Ἱππῶναξ] ἱππόναξ NC, ἱππώναξ V | τί *om* V ‖ **34** βουπάλῳ cυνῴκηcαc NC, βουπώλῳ cυνοικήcαc V | ὁ Καλλ.] Καλλίμαχοc V, ὁ Ἀντίμαχοc NC; *inter Antimachi fragm. locum receperunt Stollius* (*170*) *et Kinkelius* (*fr. dub. 106*) ‖ **35** αἰνοτάλαντα V, λινοτάλαντα NC

τάλαντα κατέστεψαν. Περὶ δὲ τῆς κτενός γενικῆς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι κτείν ἦν ἡ εὐθεῖα, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως κτεινός ἡ γενικὴ δι' ἀμεταβόλου· καὶ ἐπεὶ οὐδέποτε τὰ εἰς ν̄ λήγοντα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ θέλουσιν ἔχειν πρὸ τοῦ ν̄ δίφθογγον, οἷον δελφίν ἀκτίν Σαλαμίν Τιτάν μόσυν (σημαίνει δὲ τὸν ξύλινον πύργον) Ἕλλην Τροιζήν Πλάτων τρήρων, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ ν̄ εἰς τὸ ς̄ καὶ γέγονε κτείς, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν κλίσιν, τουτέστι τὴν διὰ τοῦ ν̄· πρόσκειται «εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκά» διὰ τὸ δίπουν, τοῦτο γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ν̄ δίφθογγον, ἀλλ' οὐδέτερόν ἐστιν. Τὸ δὲ τίς τινός, ⟨ὡς⟩ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ Ὀνοματικοῦ Ἡρωδιανοῦ, μὴ δυνάμενον κλιθῆναι δι' ἄλλου συμφώνου ἐξ ἀνάγκης ἐκλίθη διὰ τοῦ ν̄.

Τρίτος δὲ κανών ἐστιν οὗτος ὁ δεικνύς, ὅτι τὰ εἰς ν̄ λήγοντα ἀναλογώτερά εἰσι τῶν εἰς ς̄ ληγόντων, οἷον τὸ δελφίν καὶ τὸ ἀκτίν ἀναλογώτερά εἰσι τοῦ δελφίς καὶ τοῦ ἀκτίς. Τὰ εἰς ις̄ λήγοντα ἀποβολῇ τοῦ ς̄ ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Πάρις ὦ Πάρι, ὁ μάντις ὦ μάντι, ὁ λάτρις ὦ λάτρι, ἡ πόλις ὦ πόλι, ἡ Θέτις ὦ Θέτι· τὸ γὰρ ὁμόφωνον Ἀττικόν ἐστιν, ὦ μάντις, ὦ πόλις· εἰ ἄρα οὖν τὸ δελφίς καὶ Τελχίς καὶ τὰ ὅμοια οὐκ ἀποβάλλουσι τὸ ς̄ ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ δελφίς ὦ δελφίς, ὁ Τελχίς ὦ Τελχίς, δηλονότι οὐ καταλήγουσι φύσει εἰς ς̄ ἀλλ' εἰς ν̄, τροπὴ δὲ ἐγένετο τοῦ ν̄ εἰς ς̄ κατὰ Δωρικὴν διάλεκτον, ὥσπερ ἦν ἧς, εἵρπομεν εἵρπομες, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ⟨7, 1⟩ ἧς χρόνος, ἀντὶ τοῦ ἦν χρόνος, καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ⟨7, 2⟩ εἵρπομες ἐκ πόλιος, ἀντὶ τοῦ εἵρπομεν ἐκ πόλεως, καὶ οὕτω λοιπὸν ἀπετελέσθη ἡ εἰς ς̄ κατάληξις, οἷον δελφίν δελφίς, Τελχίν Τελχίς. Ταῦτα μὲν οὕτως ἐν τούτοις. Ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα 282 g τὰ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ δελφίς ὦ δελφίς, ὁ Τελχίς ὦ Τελχίς, ὁ δελφίν ὦ δελφίν, ὁ Τελχίν ὦ Τελχίν. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα οὖν τὰ εἰς ις̄ διὰ τοῦ νος̄ κλινόμενα ἅπαντα δικατάληκτά εἰσιν, οἷον ἀκτίς ἀκτῖνος ἀκτίν, δελφίς δελφῖνος δελφίν, Τελχίς Τελχῖνος Τελχίν, Σαλαμίς Σαλαμῖνος Σαλαμίν, ῥίς ῥινός ῥίν, θίς θινός θίν, διατί τὸ τίς κλινόμενον διὰ τοῦ νος̄, οἷον τινός, οὐκ ἔστι δικατάληκτον, οὐ λέγομεν γὰρ τίν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πάντα τὰ εἰς ις̄ δικατάληκτα μακρὸν ἔχουσι τὸ ῑ, οἷον δελφίς ἀκτίς Σαλαμίς ῥίς θίς· τὸ δὲ τίς οὐκ ἔχει μακρὸν τὸ ῑ, ἀλλὰ βραχύ, καὶ εἰκότως οὐκ ἔστι δικατάληκτον.

Τῷ δελφῖνι, τὸν δελφῖνα, ὦ δελφίν. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τοῦ ἄνερ πάτερ σῶτερ δᾶερ.

[Discr. scr. ex NCV] **1** κατέστεψαν V, κατέστυγον NC ‖ **8** δίπουν NC, διπλοῦν V ‖ **9** ὡς *om* NCV ‖ **10** κλιθῆναι NC, οὖν κλιθῆναι τὸ κτείς V ‖ **11** ἐκκλίθη N ‖ **19** ἔχουσιν V, ἔχει NC ‖ **21** εἵρπομεν εἵρπομες V, ἥρπομεν ἥρπομες NC ‖ **22** *post* ἧς χρόνος *add* V: ἀνίκ' ἐγών τε καὶ εὔκριτος εἰς τὸν ἄλεντα | ἀντὶ — αὐτῷ (**23**) *om* V ‖ **23** τῷ αὐτῷ g, εὐκρίτω NC, Εὐκρίτῳ b | εἵρπομες V, ἥρπομες N, ἤρπομες C | ἀντὶ — πόλεως (**24**) *om* V | εἵρπομεν] ἥρπομεν N, ἤρπομεν C ‖ **25** Ταῦτα — ὦ Τελχίν (**27**) *om* V ‖ **26** τὰ *om* N

Τὼ δελφῖνε, τοῖν δελφίνοιν, ὦ δελφῖνε· εἴρηται.

Οἱ δελφῖνες, τῶν δελφίνων, τοῖς δελφῖσιν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ $\bar{ν}$ εἰς τὸ $\bar{c}$, τῷ κανόνι τῷ ῥηθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς Ἀλκμᾶσι διδασκαλίᾳ. Τοὺς δελφῖνας, ὦ δελφῖνες· εἴρηται.

Κανὼν κγ΄.

Ὁ Φόρκυν τοῦ Φόρκυνος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς $\overline{υν}$ λήγοντα προσθέσει τοῦ $\overline{οc}$ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον Γόρτυν Γόρτυνος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Κρήτης), μόσυν μόσυνος (σημαίνει δὲ τὸν ξύλινον πύργον), Φόρκυν Φόρκυνος, οἷον ⟨P 312⟩ Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα· ἡ γὰρ αἰτιατικὴ ἡ Φόρκυν, ὡς τὸ ⟨P 318⟩ Φόρκυν θ' Ἱππόθοόν τε, ἀπὸ ἄλλης εὐθείας ἐστίν, ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ Φόρκυς τοῦ Φόρκυος, ὥσπερ βότρυς βότρυος βότρυν· κίνδυν κίνδυνος· οὕτως δὲ ἔφη Σαπφὼ τὸν κίνδυνον· ὁ γοῦν Ἀλκαῖος τὴν δοτικὴν ἔφη τῷ κίνδυνι· αὕτη δὲ ἡ κίνδυνος γενικὴ μετάγεται εἰς εὐθεῖαν καὶ γίνεται ὁ κίνδυνος, ὥσπερ ὁ ψάρ τοῦ ψαρός καὶ ὁ ψάρος, 253 ὁ Τρώς τοῦ Τρωός καὶ ὁ Τρωός. Ἡ κυνός γενικὴ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῆς κύν εὐθείας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κύων κύονος κατὰ συγκοπήν, ὡς ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ εἰς $\overline{υν}$ βαρύνονται, οἷον μόσυν Φόρκυν Γόρτυν, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν εὑρίσκονται, καὶ λοιπὸν ὡς δοκοῦντα εἶναι Αἰολικὰ εὐλόγως βαρύνονται· οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοί εἰσιν, οἷον Πηλεύς Πήλευς, Ἀτρεύς Ἄτρευς, Ἀχιλλεύς Ἀχίλλευς. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι διάφοροι δόξαι περὶ τοῦ χρόνου τῆς εὐθείας γεγόνασιν· οἱ μὲν γὰρ ἀξιοῦσι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν ἐκτείνεσθαι τὸ $\bar{υ}$, οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ συστέλλεται τὸ $\bar{υ}$, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πτώσεσι ταῖς πλαγίοις ἐκτείνεται· καὶ διάφοροί εἰσιν αἱ δόξαι τῶν τεχνικῶν περὶ τούτου. Ταῦτα δὲ τὰ εἰς $\overline{υν}$ λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ μόσυν ὦ μόσυν, ὁ Φόρκυν ὦ Φόρκυν, ὁ Γόρτυν ὦ Γόρτυν.

Τῷ Φόρκυνι, τὸν Φόρκυνα, ὦ Φόρκυν. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς

[Discr. scr. ex NCV] 4 τῷ ῥηθέντι] *cfr. p. 263, 9* | τοῦ *om* NC ‖ 7 Ὁ Φόρκ. τοῦ Φόρκ. *om* NC | *in marg. add* V[1]: ὅμηρος. φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος ⟨ν 345⟩. καὶ εὐριπίδης. γωλειὰ καὶ φόρκυνος οἰκητήριον (*immo Lycophr. Alex. 376*) ‖ 10 οἷον *om* NC ‖ 11 Φόρκυν, ὡς τὸ *om* NC ‖ 12 θ' ἱπποθόαν τε NC, εἰς ἱπποθόαντα V ‖ 13 τοῦ Φόρκυος *om* N ‖ 14 *ante* οὕτως *add* κίνδυνα V | Σαπφὼ] *cfr. fragm. 161 B*[4] | Ἀλκαῖος] *cfr. fragm. 138 B*[4] ‖ 15 κίνδυνι V, κινδύνῳ NC ‖ 16 ὁ ψάρ τοῦ ψαρός καὶ ὁ ψάρος *EM 514, 44,* ὁ φὰρ τοῦ φαρὸς καὶ (τὸ *add* V) ὁ φάρος NCV ‖ 17 ὁ Τρωός V, ὁ Τρῷος NC | κῦν N ‖ 18 κατὰ συγκ. C, καὶ κατὰ συγκ. N, καὶ κατ' ἔκθλιψιν τοῦ $\bar{ο}$ κυνός V ‖ 24 δὲ *om* NC ‖ 25 οἱ μὲν V, αἱ μὲν NC | ἄλλαις *om* NC ‖ 27 πλαγίαις NCV ‖ 28 τούτου CV, τούτων N

ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ος ποιεῖ τὴν κλητικήν, πλὴν τοῦ Ἄπολλον καὶ Ποσείδαον.

Τὼ Φόρκυνε, τοῖν Φορκύνοιν, ὦ Φόρκυνε. Οἱ Φόρκυνες, τῶν Φορκύνων, τοῖς Φόρκυσιν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ ν εἰς τὸ σ, τῷ κανόνι τῷ ῥηθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς Ἀλκμᾶσι διδασκαλίᾳ.

Τοὺς Φόρκυνας, ὦ Φόρκυνες. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν κδ΄.

Ὁ Θέων ὁ σώφρων ὁ λέων, τοῦ Θέωνος τοῦ σώφρονος τοῦ λέοντος.

Ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι τὰ εἰς ν λήγοντα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τάσιν, καὶ ἢ ὀξύνονται ἢ βαρύνονται, οἷον δελφίν Ἐλευσίν Σαλαμίν Ἕλλην τέρην, χωρὶς
284 g τῆς εἰς ων καταλήξεως· τὰ γὰρ εἰς ων λήγοντα ἢ ὀξύνονται, ὡς τὸ Σαρπηδών Ἑλικών, ἢ βαρύνονται, ὡς τὸ Θέων Τρύφων, ἢ περισπῶνται, ὡς τὸ Ξενοφῶν Ποσειδῶν. Καὶ ἰστέον ὅτι τὰ μὲν εἰς ων βαρύτονα τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχονται· ἢ γὰρ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ ω, οἷον Θέων Θέωνος, Πλάτων Πλάτωνος, Τρύφων Τρύφωνος, ἢ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ τρέπουσι τὸ ω εἰς τὸ ο, οἷον σώφρων σώφρονος, γείτων γείτονος, τέκτων τέκτονος, ἢ διὰ τοῦ ντ κλίνονται καὶ πάλιν τρέπουσι τὸ ω εἰς τὸ ο, οἷον θεράπων θεράποντος, δράκων δράκοντος, λέων λέοντος. Τὰ δὲ εἰς ων ὀξύτονα δύο κλίσεις ἐπιδέχονται· ἢ γὰρ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ ω, ὡς ἐπὶ τοῦ κοιτών κοιτῶνος, Ἑλικών Ἑλικῶνος, ἢ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ τρέπουσι τὸ ω εἰς τὸ ο, οἷον Σαρπηδών Σαρπηδόνος, ἀλεκτρυών ἀλεκτρυόνος, οὐδέποτε δὲ διὰ τοῦ ντ κλίνονται· αὕτη γὰρ ἡ κλίσις μετοχῶν ἐστιν, ὡς ἐπὶ τοῦ λαβών λαβόντος, δραμών δραμόντος, πεσών πεσόντος. Ὅτι γὰρ τὰ εἰς ων ὀνόματα ὀξύτονα ἀποστρέφονται τὴν διὰ τοῦ ντ κλίσιν, δῆλον, εἴγε τὸ Σαρπηδών ὀξυνόμενον Σαρπηδόνος κλίνεται, ὅταν δὲ κλιθῇ διὰ τοῦ ντ τότε καὶ βαρεῖαν ἐπιδέχεται τάσιν, οἷον ⟨M 379⟩ Σαρπήδοντος ἑταῖρον προπαροξυτόνως, ὡς ἀπὸ τῆς Σαρπήδων εὐθείας βαρυνομένης, καὶ ⟨M 392⟩ Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο ὁμοίως προπαροξυτόνως, καὶ Σαρπήδοντα ἡ αἰτιατική, καὶ ἡ κλητικὴ Σαρπῆδον, ὡς τὸ ⟨Ε 633⟩ Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, προ-

[Discr. scr. ex NCV] **2** Ποσείδαον NC, Πόσειδον V ‖ **6** τῷ ῥηθέντι] *cfr. p. 263, 9* ‖ **10** Ὁ Θέων — λέοντος (**11**) V, ὁ κοιτών NC ‖ **12** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 260, 32* ‖ **13** καὶ V, ἀλλ' NC ‖ **14** τέρην V, τροιζὴν NC ‖ **17** μὲν *om* N ‖ **22** κλίνονται V, κλίνεται NC; *item v. 28* ‖ **23** δράκων *om* N ‖ **32** κλιθῇ V, ἐκλίθη N, ἐκλίθη καὶ C ‖ **34** ἄχος V, ὄχος N, ὄχθος C | ἐγένετο NCV ‖ **36** Σαρπῆδον, ὡς τὸ *om* NC

περισπωμένως. Τὰ δὲ εἰς ω̄ν̄ περισπώμενα πάντα φυλάττουσι τὸ ω̄ ἐπὶ τῆς γενικῆς καὶ οὐδέποτε τρέπουσιν αὐτό, κλίνονται δὲ καὶ ⟨αὐτὰ⟩ διὰ τοῦ ν̄τ̄, οἷον Ξενοφῶν Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶντος· μόνον τὸ Ποσειδῶν καὶ Τυφῶν καὶ ταῶν φυλάττουσι μὲν τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ καὶ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ ν̄τ̄, οἷον Ποσει- 285 g δῶνος καὶ Τυφῶνος καὶ ταῶνος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ω̄ν̄ πατρωνυμικὰ ἅπαντα φυλάττουσι τὸ ω̄ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Ἀτρείων Ἀτρείωνος, Πηλείων Πηλείωνος· ὅθεν τὸ Κρονίων ἀναλογώτερόν ἐστι κλινόμενον διὰ τοῦ ω̄ Κρονίωνος, οἷον ⟨Α 405⟩ ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο· τὸ γὰρ ⟨Ξ 247⟩ Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην ὑπερβιβασμὸν ἐδέξατο τοῦ χρόνου, καὶ τὸ μὲν ῑ ἐξετάθη, τὸ δὲ ω̄ συνεστάλη εἰς ο̄. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ω̄ν̄ ὑποκοριστικὰ φυλάττουσι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Βακχυλίδης Βάκχων Βάκχωνος, Σιμωνίδης Σίμων Σίμωνος, Σικελός Σίκων Σίκωνος, Λακεδαιμόνιος Λάκων Λάκωνος, Μιτυληναῖος Μίτων Μίτωνος.

Τὰ εἰς ω̄ν̄ συγκριτικὰ τρέπουσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μείζων μείζονος, κρείσσων κρείσσονος, χερείων χερείονος, βελτίων βελτίονος, γλυκίων γλυκίονος, ἡδίων ἡδίονος, ἀμείνων ἀμείνονος, ἐλάττων ἐλάττονος, βραχίων βραχίονος, εἴτε ἐπὶ τοῦ συγκριτικοῦ τοῦ σημαίνοντος τὸ βραχύτερον εἴτε ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ σώματος, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ παραλόγως ὀξύνουσι βραχιών λέγοντες, καὶ αὐτὸ γὰρ ὁμοίως τῷ συγκριτικῷ βαρύνεται, οἷον βραχίων, οἱονεὶ τὸ βραχὺ μέρος τοῦ σώματος.

Τὰ εἰς ω̄ν̄ καθαρὸν βαρύτονα ἔχοντα δίχρονον ἐν τῇ παραληγούσῃ, εἰ μὲν ἐκτείνουσι τὸ δίχρονον, τρέπουσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Μαχάων Μαχάονος, Ἱκετάων Ἱκετάονος, Ἀρετάων Ἀρετάονος, Ἀμφίων Ἀμφίονος, Ὑπερίων Ὑπερίονος, ⟨Θ 480⟩ Ὑπερίονος Ἠελίοιο, Ἐχίων Ἐχίονος, Πανδίων Πανδίονος· εἰ δὲ συστέλλουσι τὸ δίχρονον, φυλάττουσι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἠετίων Ἠετίωνος, Δευκαλίων Δευκαλίωνος, Ἀμφιτρύων Ἀμφιτρύωνος, Εὐρυτίων Εὐρυτίωνος, Ἠλεκτρύων Ἠλεκτρύωνος, Ἐρευθαλίων Ἐρευθαλίωνος· ὅθεν τὸ Ὠρίων 286 g ἀναλογώτερόν ἐστι συστέλλον τὸ ῑ, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ⟨Cycl. 213 D⟩ τά τ' ἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι· ὁ γὰρ ποιητὴς διὰ τὸ μέτρον ἐξέτεινεν αὐτὸ εἰπών ⟨Σ 488⟩ ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. ex NCV] **2** αὐτὰ *om* NCV ‖ **6** ταῶνος V, τὰ ὅμοια NC ‖ **10** τὸ γὰρ V, τὸ C, *om* N ‖ **12** ἐξετάνθη N ‖ **14** Σικελός — Σίκωνος (**15**) V, σικελίδης σικελὼν σικελῶνος NC ‖ **25** καθαρὸν V, καθαρὰ NC ‖ **27** Ἱκετ. Ἱκετ. V, οἰκετάων οἰκετάονος N, οἰκετάων οἰκετάονος C ‖ **31** Εὐρυτίων Εὐρυτίωνος *in marg. add* C[1], εὐρυτρύων εὐρυτρύωνος NV ‖ **32** Ἠλεκτρύων Ἠλεκτρύωνος N, ἀλεκτρύων ἀλεκτρύωνος C, ἠλεκτρίων ἠλεκτρίωνος V ‖ **33** συστέλλων N ‖ **34** τά τ' V, τά τε NC | γὰρ CV, δὲ N | διὰ τὸ μέτρον *om* NC ‖ **36** Ταῦτα — τούτοις *om* N

Κανονίζει δὲ ὁ τεχνικὸϲ τὰ εἰϲ ω̅ν̅ λήγοντα βαρύτονα λέγων, ὅτι τῶν εἰϲ ω̅ν̅ βαρυτόνων τὰ μὲν παρώνυμα φυλάττουϲι τὸ ω̅ καὶ ἐπὶ τῆϲ γενικῆϲ, οἷον θεόϲ Θέων Θέωνοϲ, τρυφή Τρύφων Τρύφωνοϲ· εἰ γὰρ παρὰ τὸ τρυφῶ ῥῆμα ἦν, εἶχε τρέπειν τὸ ω̅ εἰϲ τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, ὥϲπερ ἐλεῶ ἐλεήϲω ἐλεήμων ἐλεήμονοϲ, φιλῶ φιλήϲω Φιλήμων Φιλήμονοϲ, νοῶ νοήϲω νοήμων νοήμονοϲ. Ἀναδράμωμεν δὲ ἐπὶ τὰ παραδείγματα τῶν παρωνύμων, ἱερόϲ Ἱέρων Ἱέρωνοϲ, ἁβρόϲ Ἅβρων Ἅβρωνοϲ, πλατύϲ Πλάτων Πλάτωνοϲ, κράτοϲ Κράτων Κράτωνοϲ, κλέοϲ Κλέων Κλέωνοϲ, κῦδοϲ Κύδων Κύδωνοϲ, Ζεύϲ Διόϲ Δίων Δίωνοϲ. Δεῖ προϲθεῖναι «χωρὶϲ εἰ μὴ ὦϲιν ἀπὸ τῶν εἰϲ ο̅ϲ̅ ϲυνθέτων»· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ο̅ κλίνονται, οἷον αἷμα ἄναιμοϲ ἀναίμων ἀναίμονοϲ, ⟨Ε 342⟩ τοὔνεκ' ἀναίμονέϲ εἰϲι καὶ ἀθάνατοι καλέονται, κῦμα ἔγκυμοϲ ἐγκύμων ἐγκύμονοϲ, πυγή κατάπυγοϲ καταπύγων καταπύγονοϲ (ὁ κίναιδοϲ), χεῖμα ἄχειμοϲ ἀχείμων ἀχείμονοϲ. Διὰ τοῦτο τὸ Ἀκταίων ἀναλογώτερόν ἐϲτι φυλάττον τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ⟨Eurip. Bacch. 337 D⟩ ὁρᾷϲ τὸν Ἀκταίωνοϲ ἄθλιον μόρον; τοῦτο γὰρ παρώνυμόν ἐϲτι καὶ οὐκ ἔϲτιν ἀπὸ τῶν εἰϲ ο̅ϲ̅ ϲυνθέτων, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀκτή γέγονεν ἀκταῖοϲ καὶ Ἀκταίων· ὅταν οὖν γένηται διὰ τοῦ ο̅, οἷον ⟨Eurip. Bacch. 230 D⟩ Ἀκταίονόϲ τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω, γνῶθι ὅτι ϲυνεϲτάλη τὸ ω̅ διὰ τὸ μέτρον.

Τὰ εἰϲ ω̅ν̅ κοινὰ τῷ γένει τρέπουϲι τὸ ω̅ εἰϲ τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὁ ϲώφρων καὶ ἡ ϲώφρων τοῦ ϲώφρονοϲ καὶ τῆϲ ϲώφρονοϲ, ὁ τέκτων καὶ ἡ τέκτων τοῦ τέκτονοϲ καὶ τῆϲ τέκτονοϲ, ὁ γείτων καὶ ἡ γείτων τοῦ γείτονοϲ καὶ τῆϲ γείτονοϲ, ὁ τλήμων καὶ ἡ τλήμων τοῦ 287 g τλήμονοϲ καὶ τῆϲ τλήμονοϲ, ὁ ἴδμων καὶ ἡ ἴδμων τοῦ ἴδμονοϲ καὶ τῆϲ ἴδμονοϲ, ὁ ἄφρων καὶ ἡ ἄφρων τοῦ ἄφρονοϲ καὶ τῆϲ ἄφρονοϲ.

Δεῖ προϲθεῖναι «χωρὶϲ εἰ μὴ ὦϲι ϲύνθετα ἀπὸ τῶν εἰϲ ω̅ν̅ φυλαττόντων τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ»· ἔϲτι γὰρ αἰών αἰῶνοϲ καὶ γίνεται εὐαίων εὐαίωνοϲ ἐκ τούτου ϲύνθετον, καὶ ἔϲτι κοινὸν τῷ γένει, ὁ εὐαίων γὰρ καὶ ἡ εὐαίων, καὶ ὅμωϲ φυλάττει τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ· καὶ πάλιν ἐϲτὶ χιτών χιτῶνοϲ καὶ γίνεται ἐκ τούτου ϲύνθετον ἀχίτων ἀχίτωνοϲ καὶ χαλκοχίτων χαλκοχίτωνοϲ, καὶ ἰδού εἰϲι ταῦτα κοινὰ τῷ γένει, ὁ ἀχίτων γὰρ καὶ ἡ ἀχίτων καὶ ὁμοίωϲ ὁ χαλκοχίτων καὶ ἡ χαλκοχίτων, καὶ ὅμωϲ φυλάττουϲι τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ· καὶ πάλιν ἐϲτὶ Πλάτων Πλάτωνοϲ καὶ ἐκ τούτου γίνεται ϲύνθετον φιλοπλάτων φιλοπλάτωνοϲ, καὶ ἔϲτι κοινὸν τῷ γένει, ὁ φιλοπλάτων γὰρ καὶ ἡ φιλοπλάτων, καὶ ὅμωϲ φυλάττει τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ.

Δεῖ προϲθεῖναι «καὶ χωρὶϲ τοῦ αἴθων αἴθωνοϲ καὶ εἴρων εἴρωνοϲ»· ταῦτα γὰρ κοινά εἰϲι τῷ γένει, ὁ αἴθων καὶ ἡ αἴθων, ὁ εἴρων καὶ ἡ

[Discr. scr. ex NCV] **1** δὲ *om* N || **2** τῆϲ *om* NC || **5** ἐλεήϲω *om* NC | φιλήϲω *om* NC || **6** νοήϲω *om* NC | δὲ *om* NC || **8** κράτοϲ — Κράτωνοϲ *om* NC || **12** καλέονται V, καλεῦνται NC || **21** τὸ *ante* ο̅ *om* N || **31** καὶ *ante* χαλκ. *om* NC || **37** φυλάττει V, φυλάττουϲι NC || **38** εἴρων εἴρωνοϲ V, ἥρων ἥρωνοϲ NC (*sed* N[1] *in marg.* γρ. εἴρων)

εἴρων, καὶ ὅμως φυλάττουcι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ. Ἔχουcι δὲ ἀπολογίαν τοιαύτην· τὸ μὲν αἴθων αἴθωνος, ὅτι τὰ εἰc ω̅ν̅ διcύλλαβα βαρύτονα ἔχοντα δαcὺ cύμφωνον φυλάττουcι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ῥίνθων Ῥίνθωνος (ἔcτι δὲ ὄνομα κύριον), μόθων μόθωνος (ὁ κακοῦργος· οὕτω δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκογενῆ δοῦλον καλοῦcιν, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οἰκότριβα φαcί· cημαίνει δὲ καὶ εἶδος αἰcχρᾶc καὶ ἀπρεποῦc ὀρχήcεως), κώθων κώθωνος (ἔcτι δὲ εἶδος ποτηρίου), Τύχων Τύχωνος (ἔcτι δὲ δαίμων περὶ τὴν Ἀφροδίτην)· οὕτως οὖν καὶ αἴθων αἴθωνος διὰ τοῦ ω̄. Πρόcκειται «διcύλλαβα» διὰ τὸ Φαέθων Φαέθοντος τρέπον τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ· πρόcκειται «βαρύτονα» διὰ τὸ Cιδών Cιδόνος ἐθνικὸν ὀξυνόμενον τρέπον τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ αἴθων αἴθωνος. Τὸ δὲ εἴρων εἴρωνος ἔχει τοιαύτην ἀπολογίαν, ὅτι τὰ εἰc ω̅ν̅ ἔχοντα τὸ ρ̄ διcύλλαβα ἁπλᾶ μὴ ἔχοντα οὐδέτερον φυλάττουcι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Μάρων Μάρωνος, Χείρων Χείρωνος (ὄνομα κύριον), Νέρων Νέρωνος· οὕτως οὖν καὶ εἴρων εἴρωνος διὰ τοῦ ω̄. 288 g
Δεῖ προcθεῖναι «χωρὶc τοῦ Νάρων Νάρονος», ὡς τὸ Νάρονος ὄχθαι παρὰ Νικάνδρῳ ⟨Ther. 607⟩· τοῦτο γὰρ διὰ τὸ μέτρον cυνέcτειλε τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄· ἔcτι δὲ ὄνομα ποταμοῦ. Πρόcκειται «διcύλλαβα» διὰ τὸ Ὑπείρων Ὑπείρονος Ὑπείρονα, οἷον ⟨Ε 144⟩ Ὑπείρονα, ποιμένα λαῶν· τοῦτο γὰρ τρέπει τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐκ ἔcτι διcύλλαβον· «ἁπλᾶ» δὲ πρόcκειται διὰ τὸ Cώφρων Cώφρονος τὸ κύριον ὄνομα· τοῦτο γὰρ τρέπει τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' οὐκ ἔcτιν ἁπλοῦν ἀλλὰ cύνθετον, παρὰ τὸ cῶα φρονεῖν γάρ ἐcτι cωάφρων καὶ Cώφρων. Μηδεὶc δὲ οἰέcθω τοῦτο ἔχειν οὐδετέρου παραcχηματιcμόν· τὸ γὰρ cῶφρον τὸ οὐδέτερον τοῦ ἐπιθέτου ἐcτίν, οὐ μὴν τοῦ κυρίου· οὐδέποτε γὰρ οὔτε κύρια οὔτε τὰ προcηγορικὰ ποιοῦcιν οὐδετέρου παραcχηματιcμόν, οἷον κοχλίας Αἰνείας Αἴας Θόας· τοῦτο δέ, φημὶ δὴ τὸ Cώφρων τὸ κύριον, ἠκολούθηcε τῷ ἐπιθέτῳ κατὰ τὴν κλίcιν, καὶ ὁμοίως αὐτῷ τρέπει τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ· τοῦ cώφρονος γάρ. Πρόcκειται «μὴ ἔχοντα οὐδέτερον» διὰ τὸ χείρων χείρονος· τὸ μὲν γὰρ κύριον ὄνομα φυλάττει τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Χείρων Χείρωνος (ἐπὶ τοῦ κενταύρου) κατὰ τὸν προλεχθέντα κανόνα, τὸ δὲ cυγκριτικὸν τρέπει τὸ ω̄ εἰc τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον χείρων χείρονος (ὁ ἐλάττων), ἐπειδὴ ἔχει οὐδέτερον τὸ χεῖρον· καὶ πάλιν τὸ γέρων γέροντος, ἐπειδὴ ἔχει οὐδέτερον τὸ γέρον, οἷον ⟨χ 184⟩ τῇ δ' ἑτέρῃ cάκος εὐρὺ γέρον πεπαλαγμένον ἄζῃ, τουτέcτι cάκος γέρον, διὰ τοῦτο οὐκ ἐφύλαξε τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ.

[Discr. scr. ex NCV] **2** βαρύτονα διcύλλαβα *traiciunt* NC ‖ **4** ὁ κακοῦργος *om* NC | οὕτω δὲ V, οὕτω γὰρ NC ‖ **11** τρέπον V, τρέπων NC ‖ **16** ὄχθαι] ὄχθας V *et Theogn. in AO II 36, 15,* παρ' ὄχθας NC ‖ **19** Ὑπείρονα οἷον *om* NC ‖ **23** cῶα φρονεῖν V, caoφρονεῖν NC | cωάφρων V, caόφρων NC ‖ **27** δὴ *om* NC ‖ **28** Cώφρων V, cῶφρον NC ‖ **29** αὐτῷ] αὐτὸ N | τοῦ cώφρονος γάρ V, ὁ cώφρων γὰρ καὶ ἡ cώφρων ἐcτὶ τὸ ἐπίθετον NC ‖ **30** χείρονος *om* NC | γὰρ *om* N ‖ **36** πεπαλαγμένον] πεπλαcμένον NC, πεπλεγμένον V | cάκος

Τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα διὰ τοῦ ντ κλίνονται, καὶ δῆλον ὅτι τρέπουσι τὸ ω εἰς τὸ ο ἐν τῇ γενικῇ, οἷον δράκων δράκοντος ὅτι καὶ δράκαινα, θεράπων θεράποντος ὅτι καὶ θεράπαινα, λέων λέοντος ὅτι καὶ λέαινα. Καὶ τὰ κύρια δὲ ὀνόματα παρ' ἡμῖν ἐφύλαξαν τὴν αὐτὴν κλίσιν, οἷον Δράκοντος τοῦ Στρατονικέως καὶ Λέοντος καὶ πάλιν 289 g Δράκοντος τοῦ νομοθέτου· πρόσκειται δέ «παρ' ἡμῖν», ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖς Δράκωνός εἰρήκασιν ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος· ἐπὶ γὰρ τοῦ θηρίου καὶ αὐτοὶ δράκοντος λέγουσιν. Σημειούμεθα δὲ ἐν τῷ κανόνι τούτῳ τὸ Λάκων Λάκωνος· τοῦτο γὰρ ἔχον θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα, οἷον Λάκαινα, οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ντ, οὐδὲ γὰρ λέγομεν Λάκοντος ἀλλὰ Λάκωνος διὰ τοῦ ω, περὶ οὗ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὑπάγεται τῷ προλεχθέντι κανόνι τῶν ὑποκοριστικῶν· τὰ γὰρ εἰς ων ὑποκοριστικὰ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ ω, οἷον Βακχυλίδης Βάκχων Βάκχωνος, Σιμωνίδης Σίμων Σίμωνος, Μιτυληναῖος Μίτων Μίτωνος· οὕτως οὖν καὶ Λακεδαιμόνιος Λάκων Λάκωνος. Ὑπάγεται δὲ καὶ τῷ λόγῳ τῶν ἐθνικῶν· τὰ γὰρ εἰς ων ἐθνικὰ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, καὶ εἰ μὲν ὀξύνονται τρέπουσι τὸ ω εἰς τὸ ο ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Αὐσών Αὐσόνος, Μυγδών Μυγδόνος, Σιδών Σιδόνος, ⟨Ψ 743⟩ ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν, εἰ δὲ βαρύνονται φυλάττουσι τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Μύτων Μύτωνος, Καύκων Καύκωνος, ⟨Κ 429⟩ καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί, Κύδων Κύδωνος· οὕτως οὖν καὶ Λάκων Λάκωνος. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τοῦ Κίκων»· τοῦτο γάρ, φημὶ δὴ τὸ Κίκων, κύριον μὲν ὂν φυλάττει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Κίκωνος, ἐθνικὸν δὲ ὂν τρέπει τὸ ω εἰς τὸ ο ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Κίκονος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨ι 47⟩ Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν, καὶ πάλιν ⟨ι 39⟩ Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν· ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ Μέμνων Μέμνονος», καὶ αὐτὸ γὰρ ἐθνικόν ἐστι καὶ βαρύτονον, καὶ ὅμως τρέπει τὸ ω εἰς τὸ ο ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ καὶ τὸ κύριον ὄνομα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Μὴ νομίσωμεν δὲ ἐναντιοῦσθαι τῷ κανόνι τὸ γείτων καὶ τέκτων, ὅτι ἔχουσι θηλυκὸν διὰ τοῦ αινα, οἷον γείταινα καὶ τέκταινα, καὶ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ ντ, γείτονος γὰρ καὶ τέκτονος. Ἰστέον γὰρ ὅτι ταῦτα 290 g κοινά εἰσι τῷ γένει, οἷον ὁ γείτων καὶ ἡ γείτων, ὁ τέκτων καὶ ἡ τέκτων· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ καὶ παρωνύμως ποιοῦσιν αὐτὰ διὰ τοῦ αινα, οἷον γείταινα καὶ τέκταινα, ⟨Callim. fr. anon. 290 Sch⟩ γεινεό μοι

[Discr. scr. ex NCV] γέρον *om* NC ‖ 1 δὲ *om* NC ‖ 7 Δράκωνος V, Δράκονος NC ‖ 11 *ante* τῷ *add* καὶ NC ‖ 14 μιτυλιναῖος N ‖ 15 δὲ καὶ] καὶ NC, δὲ V ‖ 17 τὸ *ante* ο *om* NC ‖ 18 Αὐσών Αὐσόνος NC, αἰγών αἰγόνος V ‖ 19 πολυδαίδαλοι εὖ V, πολυδαι(δα N)δάλοιο NC ‖ 23 δὴ] δὲ N ‖ 25 Κίκονες *om* NC ‖ 26 Κικόνεσσι V, κικόνεσιν N, κικόνεσι C | γεγόνευν CV, γεγονεῦν N ‖ 28 καὶ βαρύτονον *om* NC ‖ 29 ὅμως V, ὁμοίως NC ‖ 33 κλίνεται NCV | γὰρ ὅτι V, δὲ ὅτι NC ‖ 36 γείνεό μοι *OSchneiderus,* γίναιό μοι NC, *om* V

τέκταινα βίου δαμάτειρά τε λιμοῦ, ὥσπερ καὶ ἐκ τοῦ θέων γέγονε θέαινα παρωνύμως. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τῷ Θέωνι, τῷ σώφρονι, τῷ λέοντι· τὸν Θέωνα, τὸν σώφρονα, τὸν λέοντα· ὦ Θέων, ὦ σῶφρον, ὦ λέον. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ος ἢ καὶ τὸ τος ποιοῦσι τὴν κλητικήν, πλὴν τοῦ Ἄπολλον καὶ Ποσείδαον· ἔστιν οὖν ἡ γενικὴ Θέωνος διὰ τοῦ ω̄ καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Θέων διὰ τοῦ ω̄, καὶ πάλιν σώφρονος ἡ γενικὴ καὶ λέοντος διὰ τοῦ ο̄ καὶ ἡ κλητικὴ ὁμοίως ὦ σῶφρον καὶ ὦ λέον διὰ τοῦ ο̄.

Τὼ Θέωνε, τὼ σώφρονε, τὼ λέοντε· τοῖν Θεώνοιν, τοῖν σωφρόνοιν, τοῖν λεόντοιν· ὦ Θέωνε, ὦ σώφρονε, ὦ λέοντε.

Οἱ Θέωνες, οἱ σώφρονες, οἱ λέοντες· τῶν Θεώνων, τῶν σωφρόνων, τῶν λεόντων· τοῖς Θέωσι, τοῖς σώφροσιν. Ἐμάθομεν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ν̄ῑ λήγουσα μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς τὸ c̄ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ποιμένι ποιμέσι, αὐχένι αὐχέσι, φρενί φρεσί, σωλῆνι σωλῆσι, Πλάτωνι Πλάτωσι, Δίωνι Δίωσι, Μέμνονι Μέμνοσι, γείτονι γείτοσιν· οὕτως οὖν καὶ Θέωνι Θέωσι καὶ σώφρονι σώφροσι. Πρόσκειται «μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμόν», ἐπειδή ἐστι τῇ ὑσμίνῃ καὶ τῇ Δωδώνῃ διὰ τοῦ η̄ καὶ ῑ, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῇ ὑσμῖνι καὶ τῇ Δωδῶνι διὰ τοῦ ῑ μόνου, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 56⟩ μέμασαν δὲ καὶ ὣς ὑσμῖνι μάχεσθαι, καὶ παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 306 Sch⟩ μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον· καὶ ἰδοὺ ταῦτα εἰς ν̄ῑ λήγουσιν, καὶ οὐ τρέπουσι τὸ ν̄ εἰς τὸ c̄ καὶ ποιοῦσι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γὰρ λέγομεν ταῖς ὑσμῖσι καὶ ταῖς Δωδῶσιν, ἀλλὰ ταῖς ὑσμίναις καὶ ταῖς Δωδώναις· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μεταπλασμὸν πέπονθεν ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν καὶ τούτου χάριν εἰς νι λήγει.

Τοῖς λέουσιν. Ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζεται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τούτῳ τῷ τρόπῳ· πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ῑ λαμβάνουσα τὸ c̄ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνεῖσθαι στοιχεῖα, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφιϊ ὄφισιν, ὄφεϊ ὄφεσι, πόλεϊ πόλεσι, βότρυϊ βότρυσι, Πάριδι Πάρισι, Θέτιδι Θέτισι, Πλάτωνι Πλάτωσι, Μέμνονι Μέμνοσι, Ἕκτορι Ἕκτορσι, Νέστορι Νέστορσι· οὕτως οὖν καὶ λέοντι λέουσι, τοῦ c̄ προσελθόντος καὶ ἀποβληθέντων τῶν μὴ δυναμένων σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι στοιχείων, φημὶ δὴ τοῦ ν̄ καὶ τοῦ τ̄. Διὰ τοῦτο

[Discr. scr. ex NCV] **1** δεμάτειρά τε V | λιμοῦ V, λιμοῖο NC | ἐκ—γέγονε NC, τὸ θεὰ (*et supra* εὰ *eadem manu* ος) λέγεται V; *cfr. EM 444, 11* ‖ **7** Ποσείδαον NC, Πόσειδον V | ἔστιν — λεόντων (**13**) *om* V ‖ **14** ἐν τοῖς προλ. *om* NC; *cfr. p. 139, 15* ‖ **19** ὑσμήνῃ N, ἰσμήνῃ C ‖ **20** ὑσμῆνι N, ἰσμῆνι C ‖ **21** μέμασαν] μένοιμε N, μένοινα C, μέμονε V ‖ **22** ὑσμῆνι NC ‖ **23** ν̄ῑ CV, ν̄ N ‖ **25** ὑσμῖσι V, ὑσμῆσι N, ὑσμῆσιν C ‖ **26** ὑσμίναις V, ὑσμήναις NC ‖ **28** εἰς ν̄ N ‖ **30** πληθυντικῶν V, ἑνικῶν NC ‖ **33** οἷον ὄφιϊ ὄφισιν *om* NC

δὲ ἡ λέουσι δοτικὴ τὸ ῡ προσέλαβεν, ἐπειδὴ ἡ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν οὐ θέλει εἶναι ἐλάττων τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, ἀλλ' ἢ ἴση ἢ μείζων· ἴση μέν, οἷον λέβητες λεβήτων λέβησι λέβητας λέβητες, Λάχητες Λαχήτων Λάχησι Λάχητας Λάχητες, Πάριδες Παρίδων Πάρισι Πάριδας Πάριδες, ἀκτῖνες ἀκτίνων ἀκτῖσιν ἀκτῖνας ἀκτῖνες· μείζων δέ, οἷον Ἕκτορες Ἑκτόρων Ἕκτορσιν Ἕκτορας Ἕκτορες, Νέστορες Νεστόρων Νέστορσι Νέστορας Νέστορες· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ μὲν παραλήγουσα τῆς δοτικῆς θέσει μακρά ἐστιν, ἡ δὲ παραλήγουσα τῶν ἄλλων πτώσεων φύσει βραχεῖα, τὸ δὲ θέσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ φύσει βραχέος· καὶ πάλιν Αἴαντες Αἰάντων Αἴασιν Αἴαντας Αἴαντες, Θόαντες Θοάντων Θόασι Θόαντας Θόαντες· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ μὲν παραλήγουσα τῆς δοτικῆς φύσει μακρά ἐστιν, ἡ δὲ παραλήγουσα τῶν ἄλλων πτώσεων θέσει μακρά ἐστι, τὸ δὲ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ θέσει μακροῦ· καὶ πάλιν Πηλέες Πηλέων Πηλεῦσι Πηλέας Πηλέες, βασιλέες βασιλέων βασιλεῦσι βασιλέας βασιλέες· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ μὲν παραλήγουσα τῆς δοτικῆς φύσει μακρά ἐστιν, ἡ δὲ παραλήγουσα τῶν ἄλλων πτώσεων φύσει βραχεῖα, τὸ δὲ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ φύσει βραχέος. Τούτων οὕτως ἐχόντων εἰ μὴ προσέλαβε τὸ ῡ ἡ λέουσι 292 g δοτική, ἤμελλεν ἐλάττονα ἔχειν τὴν ἰδίαν παραλήγουσαν τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· ἡ μὲν γὰρ παραλήγουσα τῶν ἄλλων πτώσεων θέσει μακρά ἐστιν, οἷον λέοντες λεόντων λέοντας λέοντες, ἡ δὲ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς τούτων εἰ μὴ προσέλαβε τὸ ῡ φύσει βραχεῖα εὑρίσκετο, τὸ δὲ θέσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ φύσει βραχέος. Τούτου οὖν χάριν προσέλαβεν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τὸ ῡ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἔχουσα τὴν ἰδίαν παραλήγουσαν ἐλάττονα τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, καὶ ἐγένετο λέουσιν· τοῦ γὰρ ῡ προσελθόντος οὐκέτι εὑρίσκεται ἐλάττων ἡ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ μείζων· τὸ γὰρ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ θέσει μακροῦ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι ἡ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν οὐ θέλει εἶναι ἐλάττων τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, ἀλλ' ἢ ἴση ἢ μείζων, «χωρὶς εἰ μὴ χαρακτὴρ κωλύσῃ»· ἐπειδή ἐστι κήρυκες κηρύκων κήρυξι κήρυκας κήρυκες καὶ Φοίνικες Φοινίκων Φοίνιξι Φοίνικας Φοίνικες· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐλάττονα ἔχει τὴν ἰδίαν παραλήγουσαν τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων· ἡ μὲν γὰρ δοτικὴ θέσει μακρὸν ἔχει τὸ δίχρονον, αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις φύσει μακρὸν ἔχουσιν αὐτό, τὸ δὲ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ θέσει μακροῦ. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν θέσει μακρὸν ἔχει τὸ δίχρονον, οἷον Φοίνιξι καὶ κήρυξιν,

---

[Discr. scr. ex NCV] **22** τούτων *om* N || **31** δὲ *om* NC || **32** εἶναι *post* πτώσεων (**33**) *transp.* N, *om* C || **37** τὸ δίχρονον V, τὸ ῑ NC || **40** κήρυξιν CV, κήρυξι καὶ N

ἐπειδὴ τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ οὐδέποτε εὑρίσκονται πρὸ τοῦ ξ̄ φύσει μακρά, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρῳχημένων, οἷον πέρδιξ τέττιξ βέβρυξ ὄνυξ. Πρόσκειται «χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρῳχημένων» διὰ τὸ ἰξεύω ἴξευον· τὸ μὲν γὰρ ἰξεύω θέσει μακρὸν ἔχει τὸ ῑ, τὸ δὲ ἴξευον φύσει μακρὸν τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τῶν παρῳχημένων· οἱ γὰρ παρῳχημένοι ἢ χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς θέλουσι μεγεθύνεσθαι, συλλαβικῶς μέν, οἷον τύπτω ἔτυπτον, γράφω ἔγραφον, λέγω ἔλεγον, χρονικῶς δέ, οἷον ἄγω ἦγον, ἄρχομαι ἠρχόμην, ἅπτω ἧπτον· ἐν οἷς οὖν τὸ ἰξεύω 293 g ἴξευον οὐκ ἠδύνατο μεγεθυνθῆναι συλλαβικῶς, οὐδὲ γὰρ ἄρχεται ὁ ἐνεστὼς ἀπὸ συμφώνου, ἐξ ἀνάγκης χρονικῶς ἐμεγεθύνθη, καὶ τούτου χάριν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ῑ. Ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι ἡ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν οὐ θέλει εἶναι ἐλάττων τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων, ἀλλ' ἢ ἴση ἢ μείζων, «καὶ χωρὶς τῆς χερσί δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν»· ἐνταῦθα γὰρ ἐλάττων ἐστὶν ἡ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων· ἡ μὲν γὰρ παραλήγουσα τῆς δοτικῆς θέσει μακρά ἐστιν, ἡ δὲ παραλήγουσα τῶν ἄλλων πτώσεων φύσει μακρά ἐστιν, οἷον χεῖρες χειρῶν χερσί χεῖρας χεῖρες, τὸ δὲ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ θέσει μακροῦ· διατί δὲ χερσί μόνως λέγομεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐχὶ χειρσί διὰ τῆς ει̅ διφθόγγου, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐν τῇ λέουσι δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τὸ ῡ ἐπλεόνασε καὶ μὴ ἄλλο φωνῆεν. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ῡ ἐπλεόνασεν, ἐπειδὴ τὸ ο̅ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ῡ μεγεθύνεσθαι πέφυκεν, οἷον τύπτοντος τύπτουσα, λέγοντος λέγουσα, γράφοντος γράφουσα, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ οὖ τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου διὰ τοῦ ο̅ καὶ ῡ γράφεται καὶ ἐκφωνεῖται· τὸ δὲ ε̅ ἐκ τοῦ ἐναντίου διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ῑ πέφυκε μεγεθύνεσθαι, οἷον τυφθέντος τυφθεῖσα, δαρέντος δαρεῖσα, νυγέντος νυγεῖσα, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ εἶ τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου διὰ τοῦ ε̅ καὶ ῑ γράφεται καὶ ἐκφωνεῖται· ἐπειδὴ οὖν διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ῡ πέφυκε μεγεθύνεσθαι τὸ ο̅, τούτου χάριν ἐν τῇ λέουσι δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τὸ ῡ ἐπλεόνασε καὶ οὐκ ἄλλο φωνῆεν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Καὶ πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ ο̅ προσέλαβε τὸ ῡ ἐν τῇ λέουσι δοτικῇ καὶ μὴ μᾶλλον ἐτράπη τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἠδύνατο τραπῆναι τὸ ο̅ εἰς τὸ ω̅ ἐν τῇ λέουσι δοτικῇ, ἐπειδὴ ἡνίκα ἔχει ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τὸ ω̅, καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν αὐτὸ ἔχει, οἷον Τρύφωνι Τρύφωσι, Πλάτωνι Πλάτωσι, 294 g

---

[Discr. scr. ex NCV] **1** τὸ *ante* ῡ *om* NC ‖ **2** λόγῳ V, λόγου NC | παρῳχημένων V, παρῳχημένου NC | οἷον — παρῳχημένων (**3**) *om* V ‖ **3** λόγῳ] λόγου NC ‖ **9** γὰρ *om* N ‖ **13** ἀλλ' ἢ — πτώσεων (**16**) *om* V ‖ **18** χερσί *om* NC ‖ **23** μὴ NC, οὐκ V ‖ **26** τὸ οὖ *om* NC ‖ **27** ε̅ *om* N | ἐκ τοῦ — τοῦ ῑ (**28**) V, ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ῑ ἤγουν ἐκ τοῦ ἐναντίου NC ‖ **29** τὸ εἶ V, τὸ ε̅ NC ‖ **31** ἐν *om* N

Θέωνι Θέωσι, Δίωνι Δίωσι· τῆς οὖν δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς λέοντι διὰ τοῦ ο̅ οὔσης, πῶς δύναται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν διὰ τοῦ ω̅ εἶναι; ὅτε γὰρ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν τὸ ο̅ ἔχει, καὶ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τὸ ο̅ ἔχει, οἷον σώφρονι σώφροσι, γείτονι γείτοσι, τέκτονι τέκτοσι. Προσλαμβάνει οὖν τὸ υ̅ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν καὶ γίνεται λέουσι, καὶ λοιπὸν φυλάττει τὸ ο̅ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ μείζονα χρόνον εὑρίσκεται ἔχουσα κατὰ τὴν παραλήγουσαν τῆς παραληγούσης τῶν ἄλλων πτώσεων.

Τοὺς Θέωνας, τοὺς σώφρονας, τοὺς λέοντας· ὦ Θέωνες, ὦ σώφρονες, ὦ λέοντες.

Κανὼν κε΄.

Ὁ κοιτών ὁ Σαρπηδών ὁ ἀλεκτρυών, τοῦ κοιτῶνος τοῦ Σαρπηδόνος τοῦ ἀλεκτρυόνος.

Κανονίζει ὁ τεχνικὸς τὰ εἰς ω̅ν̅ ὀξύτονα καὶ παραλιμπάνει τὰ εἰς ω̅ν̅ μονοσύλλαβα. Ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτῶν οὕτως· τὰ εἰς ω̅ν̅ ὀξύτονα μονοσύλλαβα προσθέσει τοῦ ος κλίνονται καὶ φυλάττουσι τὸ ω̅ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον κλών κλωνός (σημαίνει δὲ τὸν κλάδον), πρών πρωνός, ἐξ οὗ καὶ ⟨Π 299⟩ πρώονες ἄκροι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο̅ (σημαίνει δὲ τὴν ἐξοχήν). Μόνον δὲ τὸ χθών χθονός ὡς θηλυκοῦ μόνον γένους ὂν ἐν τοῖς εἰς ω̅ν̅ μονοσυλλάβοις τρέπει τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ καὶ τὸ φρήν φρενός ὡς θηλυκοῦ μόνον γένους εὑρεθὲν ἐν τοῖς εἰς η̅ν̅ μονοσυλλάβοις ἔτρεψε τὸ η̅ εἰς τὸ ε̅ ἐν τῇ γενικῇ· τὸ Θῶν Θῶντος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον) διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὀξύτονον ἀλλὰ περισπώμενον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἔχομεν δέ, ὅτι τὰ εἰς ω̅ν̅ ὀξύτονα δύο κλίσεις ἐπιδέχονται· ἢ γὰρ προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ ω̅, οἷον Ἑλικών Ἑλικῶνος, παρθενών παρθενῶνος, ἢ προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ τρέπουσι τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅, οἷον Σαρπηδών Σαρπηδόνος, Μακεδών Μακεδόνος. Ἄλλως δέ πως οὐ κλίνονται· οὐδέποτε γὰρ τὰ εἰς ω̅ν̅ ὀνόματα ὀξύτονα κλίνονται διὰ τοῦ ν̅τ̅· τοῦτο γὰρ ἴδιόν ἐστι μετοχῶν, οἷον λαβών λαβόντος, δραμών δραμόντος, φαγών φαγόντος.
295 g Ἀμέλει τὸ Σαρπηδών ὅτε μὲν ὀξύνεται, Σαρπηδόνος ἔχει τὴν γενικήν, ὅταν δὲ κλιθῇ διὰ τοῦ ν̅τ̅, τότε καὶ ὡς ἀπὸ βαρυτόνου εὐθείας ποιούμεθα τὴν κλίσιν, οἷον ⟨Μ 379⟩ Σαρπήδοντος ἑταῖρον προπαροξυτόνως, ὡς ἀπὸ τῆς Σαρπήδων βαρυτονουμένης εὐθείας, καὶ ⟨Μ 392⟩ Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο· οὕτω δὲ καὶ τὴν κλητικὴν ἀναγινώ-

[Discr. scr. ex NCV] **12** Ὁ κοιτών — τοῦ ἀλεκτρυόνος (**13**) *om* NC ‖ **14** παραλιμπάνει *om* N ‖ **19** μόνον] μόνου NC, *om* V ‖ **21** μόνον γένους] μόνου γένους NC, γένους μόνον V ‖ **26** ἐπιδέχεται N ‖ **27** προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ *om* NC ‖ **33** τὸ CV, ὁ N ‖ **37** ἄχος V, ἄνχος N, ἔγχος C | ἐγένετο NCV | δὲ V, γὰρ NC

σκομεν, ⟨E 633⟩ Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε προπερισπωμένως, ὡς ἀπὸ τῆς βαρυτονουμένης εὐθείας. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τὸ δὲ κοιτών κοιτῶνος κανονίζει ὁ τεχνικὸς λόγῳ τοιούτῳ· τῶν εἰς $\overline{ων}$ ὀξυτόνων τὰ περιεκτικὰ καὶ ὡς περιεκτικὰ τὸ $\overline{ω}$ φυλάττουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς, περιεκτικὰ μέν, οἷον κοιτών κοιτῶνος (ὁ περιέχων κοίτας), δαφνών δαφνῶνος (ὁ περιέχων δάφνας), ἀμπελών ἀμπελῶνος (ὁ περιέχων ἀμπέλους), παρθενών παρθενῶνος (ὁ περιέχων παρθένους), ἀκανθών ἀκανθῶνος (ὁ περιέχων ἀκάνθας), ὡς περιεκτικὰ δέ, ὡς ἐπὶ τῶν μηνῶν τῶν Ἀθηναίων, περιέχουσι δὲ ἡμέρας, οἷον ἐλαφηβολιών ἐλαφηβολιῶνος, ἀνθεστηριών ἀνθεστηριῶνος, μεταγειτνιών μεταγειτνιῶνος, πυανεψιών πυανεψιῶνος, βοηδρομιών βοηδρομιῶνος· ταῦτα πάντα φυλάττουσι τὸ $\overline{ω}$ ἐν τῇ γενικῇ, περιέχουσι γὰρ ἑορτὰς καὶ ἡμέρας· καὶ τὸ αἰών δὲ αἰῶνος τούτῳ τῷ λόγῳ ὑπάγεται, περιέχει γὰρ χρόνους, ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀγών ἀγῶνος, περιέχει γὰρ γυμνάσια. Δοκεῖ τὸ κανών κανόνος ἀντικεῖσθαι· περιέχει γὰρ τὰ ὑπ' αὐτῷ, καὶ ὅμως τρέπει τὸ $\overline{ω}$ εἰς τὸ $\overline{ο}$ ἐν τῇ γενικῇ. Οὐ καλοῦνται δὲ ταῦτα περιεκτικά, ἀλλ' ὡς περιεκτικά, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῶν περιεχομένων· τὰ γὰρ περιεκτικὰ θέλουσιν ἔχειν τὴν ὀνομασίαν ἐξ αὐτῶν τῶν περιεχομένων, οἷον ἀπὸ τοῦ περιέχειν παρθένους λέγεται παρθενών, καὶ ἀπὸ τοῦ περιέχειν ἀμπέλους λέγεται ἀμπελών, καὶ ἀπὸ τοῦ περιέχειν δάφνας λέγεται δαφνών· ταῦτα δέ, φημὶ ⟨δὴ⟩ τὰ λεγόμενα ὡς περιεκτικά, οὐκ ἔχουσι τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῶν περιεχομένων· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἔχειν χρόνους ὁ αἰών ἔσχε τὸ ὄνομα, ἐπεὶ χρονών ὤφειλεν εἶναι, οὐδὲ ἐκ τοῦ περιέχειν ἡμέρας καὶ ἑορτὰς ὁ βοηδρομιών καὶ πυανεψιών καὶ μεταγειτνιών ἔσχον τὸ ὄνομα, ἐπεὶ ἡμερών καὶ ἑορτών εἰ τύχοι ὤφειλον λέγεσθαι. Αὕτη οὖν ἐστιν ἡ διαφορὰ τῶν περιεκτι- 296 B κῶν καὶ τῶν ὡς περιεκτικῶν, ὅτι τὰ μὲν περιεκτικὰ ἐξ αὐτῶν τῶν περιεχομένων θέλουσιν ἔχειν τὴν ὀνομασίαν, τὰ δὲ ὡς περιεκτικὰ οὐκ ἔχουσι τὴν ὀνομασίαν ἐκ τῶν περιεχομένων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τὸ δὲ Σαρπηδών κανονίζεται τούτῳ τῷ λόγῳ· τὰ εἰς $\overline{δων}$ λήγοντα ὀξύτονα τρέπουσι τὸ $\overline{ω}$ εἰς τὸ $\overline{ο}$ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Σαρπηδών Σαρπηδόνος, Μακεδών Μακεδόνος, Μυρμιδών Μυρμιδόνος, ὡς τὸ ⟨Φ 188⟩ ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τοῦ Καλυδών Καλυδῶνος καὶ Ἀμυδών Ἀμυδῶνος», εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα ἡρώων καὶ φυλάττουσι τὸ $\overline{ω}$ ἐν τῇ γενικῇ· ἔχουσι δὲ ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ὡμοφώνησαν πόλεσι τῇ ἡ Ἀμυδών τῆς Ἀμυδῶνος καὶ τῇ ἡ Καλυδών τῆς Καλυδῶνος, καὶ τούτου χάριν ἐφύλαξαν τὸ $\overline{ω}$ κατὰ τὴν

[Discr. scr. ex NCV] **2** εὐθείας *om* NC ‖ **4** φυλάττουσιν — γενικῆς (**5**) NC, φυλάττει καὶ ἐπὶ γενικῆς V ‖ **7** *ante* παρθενών *add* V: ἐλαιών ἐλαιῶνος, φοινικών φοινικῶνος ‖ **9** οἷον *om* N ‖ **11** ποιανεψιών ποιανεψιῶνος NC ‖ **18** τὰ γὰρ — περιεχομένων (**19**) *om* NC ‖ **20** ἀμπέλους λ. ἀμπελών NC, ξένους λ. ξενών V ‖ **21** δάφνας λ. δαφνών NC, ἀκάνθας λ. ἀκανθών V | φημὶ δὴ] φημὶ NC, *om* V ‖ **25** ποιανεψιών NC ‖ **30** τὸ Σαρπηδὼν δὲ καν. NC ‖ **32** ὡς τὸ *om* NC ‖ **33** μυρμιδόνεσι N | Δεῖ προσθ. *om* NC ‖ **36** ὁμοφώνησαν N

γενικὴν ὁμοίωϲ ταῖϲ πόλεϲιν. Εἴ τι γὰρ εἰϲ δων φυλάττει τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, τοῦτο εὑρίϲκεται ἐν ὁμοφωνίᾳ πόλεωϲ γενόμενον, ὡϲ ἐπὶ τοῦ Καλυδών Καλυδῶνοϲ καὶ Ἀμυδών Ἀμυδῶνοϲ, οὐκ ἀντιϲτρέφοντοϲ τοῦ κανόνοϲ· οὐ γὰρ τὰ ὁμοφωνοῦντα πόλεϲι πάντωϲ φυλάττουϲι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ· ἰδοὺ γὰρ τὸ ὁ Σιδών τοῦ Σιδόνοϲ ὁμοφωνεῖ πόλει τῇ ἡ Σιδών τῆϲ Σιδῶνοϲ, καὶ ὅμωϲ τρέπει τὸ ω̄ εἰϲ τὸ ο̆ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Ψ 743⟩ ἐπεὶ Σιδόνεϲ πολυδαίδαλοι εὖ ἤϲκηϲαν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Τὸ δὲ ἀλεκτρυών κανονίζεται τούτῳ τῷ λόγῳ· τὰ εἰϲ ων καθαρὸν ὀξύτονα βραχεῖ διχρόνῳ παραληγόμενα, τουτέϲτι ϲυνεϲταλμένῳ, τρέπουϲι τὸ ω̄ εἰϲ τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον περικτιών περικτιόνοϲ, ἀλεκτρυών ἀλεκτρυόνοϲ, Ἀμφικτυών Ἀμφικτυόνοϲ (ἔϲτι δὲ ἔθνοϲ)· τὸ Κνακιών ὀξύτονόν ἐϲτι καὶ εἰϲ ων καθαρὸν καὶ διχρόνῳ παραλήγεται, ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἔχει τὸ δίχρονον ϲυνεϲταλμένον ἀλλ' ἐκτεταμένον, φυλάττει τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Κνακιῶνοϲ (ἔϲτι δὲ ὄνομα ποταμοῦ). Ταῦτα δὲ τὰ ὀξύτονα ἐναντίωϲ πωϲ ἔχουϲι τοῖϲ βαρυτόνοιϲ· τὰ γὰρ βαρύτονα, ὡϲ ἐμάθομεν, ἐὰν ὦϲιν εἰϲ ων καθαρὸν ἔχοντα δίχρονον ἐν τῇ παραλη-
297 g γούϲῃ, εἰ μὲν ϲυϲτέλλουϲι τὸ δίχρονον, φυλάττουϲι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἀμφιτρύων Ἀμφιτρύωνοϲ, Δευκαλίων Δευκαλίωνοϲ, Ἠετίων Ἠετίωνοϲ, εἰ δὲ ἐκτείνουϲι τὸ δίχρονον, τρέπουϲι τὸ ω̄ εἰϲ τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Μαχάων Μαχάονοϲ, Ἱκετάων Ἱκετάονοϲ· διὰ τοῦτο τὸ Ὠρίων Ὠρίωνοϲ ἀναλογώτερόν ἐϲτι ϲυϲτέλλον τὸ ῐ ὡϲ φυλάττον τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ.

Τῷ κοιτῶνι, τῷ Σαρπηδόνι, τῷ ἀλεκτρυόνι· τὸν κοιτῶνα, τὸν Σαρπηδόνα, τὸν ἀλεκτρυόνα· ὦ κοιτών, ὦ Σαρπηδών, ὦ ἀλεκτρυών. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰϲ ἀμετάβολα λήγοντα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τοῦ ἄνερ ϲῶτερ πάτερ δᾶερ.

Τὼ κοιτῶνε, τὼ Σαρπηδόνε, τὼ ἀλεκτρυόνε· τοῖν κοιτώνοιν, τοῖν Σαρπηδόνοιν, τοῖν ἀλεκτρυόνοιν· ὦ κοιτῶνε, ὦ Σαρπηδόνε, ὦ ἀλεκτρυόνε.

Οἱ κοιτῶνεϲ, οἱ Σαρπηδόνεϲ, οἱ ἀλεκτρυόνεϲ· τῶν κοιτώνων, τῶν Σαρπηδόνων, τῶν ἀλεκτρυόνων· τοῖϲ κοιτῶϲι, τοῖϲ Σαρπηδόϲι, τοῖϲ ἀλεκτρυόϲιν. Ἰϲτέον ὅτι ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ ν̄ εἰϲ τὸ ϲ̄, τῷ κανόνι τῷ ῥηθέντι ἐν τῇ περὶ ⟨τοῦ⟩ τοῖϲ ϲώφροϲι διδαϲκαλίᾳ.

Τοὺϲ κοιτῶναϲ, τοὺϲ Σαρπηδόναϲ, τοὺϲ ἀλεκτρυόναϲ· ὦ κοιτῶνεϲ, ὦ Σαρπηδόνεϲ, ὦ ἀλεκτρυόνεϲ.

[Discr. scr. ex NCV] **1** ἐν τῇ γεν. *om* NC || **4** πόλεϲι V, πόλει NC || **6** τῆϲ Σιδόνοϲ NC || **7** πολυδέδαλοι N || **10** βραχεῖ V, βραχὺ NC || **12** Κνακιών V, Κνακυών NC || **13** ἀλλ' V, καὶ NC || **14** τὸ δίχρονον *om* NC || **15** Κνακυῶνοϲ NC | *ante* ποταμοῦ *add* κύριον NC || **22** ϲυϲτέλλων N | φυλάττων N || **24** Τῷ κοιτῶνι — ὦ ἀλεκτρυόνεϲ (**38**) *om* V || **34** ἀλλεκτρυόϲιν N || **36** τῷ ῥηθέντι] *cfr. p. 276, 14* | τῇ C, τοῖϲ N | τοῦ *om* NC

Κανὼν κϛ΄.

Ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφῶντος, ὁ Ποσειδῶν τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ ταὼν τοῦ ταῶνος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῶν περισπώμενα διὰ τοῦ ντ κλίνονται καὶ φυλάττουσι τὸ ῶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ εἰσὶ μόνον ἀρσενικοῦ γένους, οἷον ὁ Θῶν τοῦ Θῶντος (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), ὁ Ξενοφῶν τοῦ Ξενοφῶντος, ὁ Ἀγλαοφῶν τοῦ Ἀγλαοφῶντος, ὁ Ἱπποκῶν τοῦ Ἱπποκῶντος, χωρὶς ἑνὸς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου, ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Περσικῆς· τοῦτο γὰρ θηλυκοῦ γένους ἐστίν, οἷον ἡ Κτησιφῶν, περισπᾶται δὲ καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται καὶ φυλάττει τὸ ῶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον τῆς Κτησιφῶντος· τοῦτο δὲ ἀπὸ ἀρσενικοῦ γένους γέγονε θηλυκὸν καὶ τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐφύλαξεν, οἷον ἀπὸ τοῦ ὁ Κτησιφῶν· οὐ μόνον δέ ἐστι τοῦτο τὸ ὄνομα ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ ὄνομα τοῦτο τῆς πόλεως 298 g εὕρηται. Ὡς εἰρήκαμεν δὲ πάντα τὰ εἰς ων περισπώμενα διὰ τοῦ ντ κλίνονται, χωρὶς δηλονότι τοῦ Ποσειδῶν Ποσειδῶνος καὶ ταὼν ταῶνος καὶ Τυφῶν Τυφῶνος· ταῦτα γὰρ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ ντ, ἀλλὰ προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ ῶ. Καὶ τὸ μὲν Ποσειδῶν ἔχει τοιαύτας ἀπολογίας· τὰ εἰς ῶν περισπώμενα οὐδέποτέ εἰσι παρασύνθετα, οἷον Δημοφῶν ἀμνοκῶν Ξενοφῶν, τὸ δὲ Ποσειδῶν παρασύνθετόν ἐστιν, ἀπὸ γὰρ τοῦ Ποσειδέης συνθέτου γέγονε Ποσειδέων καὶ Ποσειδῶν παρασύνθετον· εἰκότως οὖν ὡς διαλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν· ἄλλως τε δὲ τὰ εἰς ῶν περισπώμενα τὴν ἐντέλειαν διὰ τοῦ ο καὶ ω ἔχουσιν, οἷον ἀμνοκόων Ἀγλαοφόων Δημοφόων, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 505 Sch⟩ νύμφιε Δημοφόων, ἄδικε ξένε, τὸ δὲ Ποσειδῶν οὐκ ἔχει τὴν ἐντέλειαν διὰ τοῦ ο καὶ ω, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ α καὶ ω, οἷον Ποσειδάων, ἢ διὰ τοῦ ε καὶ ω, οἷον Ποσειδέων· εἰκότως οὖν ὡς διαλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα, διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. Ἔτι τὰ εἰς ῶν περισπώμενα οὐδέποτέ εἰσι παρώνυμα, οἷον Ξενοφῶν Ἀγλαοφῶν, τὸ δὲ Ποσειδῶν παρώνυμόν ἐστιν, ἀπὸ γὰρ τοῦ Ποσειδέης γέγονε Ποσειδέων παρωνύμως, ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέης γέγονεν Ἡρακλέων παρωνύμως, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τοῦ Ποσειδέων Ποσειδέωνος γίνεται Ποσειδῶν Ποσειδῶνος· ἐπειδὴ οὖν διήλλαξε καὶ κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα, διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν. Τὸ δὲ Ποσειδέων Ποσειδέωνος τὸ ω φυλάττει ἐπὶ τῆς γενικῆς, ἐπειδή, ὥσπερ εἰρήκαμεν, παρώνυμόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Ποσειδέης· ἐμάθομεν δὲ ὅτι τὰ εἰς ων παρώνυμα βαρύτονα τὸ ω φυλάττουσιν ἐπὶ τῆς γενικῆς,

[Discr. scr. ex NCV] **1** Κανὼν — ταῶνος (**3**) *om* N ‖ **2** τοῦ Ξενοφ. — ταῶνος (**3**) *om* C ‖ **12** ὁ *om* NC ‖ **19** ἀμνοκῶν] ἀμμοκῶν N, *8 fere litt. vac. spatium* C, *om* V ‖ **20** σύνθετον γεγ. N ‖ **21** καὶ *om* NC | διαλλάξαν V, διήλλαξε NC; *item v. 28* ‖ **24** ἀμνοκόων V, ἀμμοκόων N, ἀμ..κόων C ‖ **33** οὖν *om* NC ‖ **36** ἐμάθομεν] *cfr. p. 273, 2*

οἷον θεός Θέων Θέωνος, τρυφή Τρύφων Τρύφωνος, πλατύς Πλάτων Πλάτωνος, δῖος Δίων Δίωνος. Ἔτι τὰ εἰς ω̅ν̅ περισπώμενα οὐδέποτε φύσει μακρᾷ παραλήγονται, ἀλλ' ἢ βραχείᾳ, ὡς ἐπὶ τοῦ Δημοφῶν Ἱπποκῶν Ἀγλαοφῶν Κτησιφῶν, ἢ θέσει μακρᾷ, ὡς ἐπὶ τοῦ Δεξικρῶν (τοῦτο γὰρ θέσει μακρᾷ παραλήγεται), τὸ δὲ Ποσειδῶν φύσει μακρᾷ 299 g παραλήγεται· εἰκότως οὖν ὡς διαλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. Ἔτι τὰ εἰς ω̅ν̅ περισπώμενα οὐδέποτε γίνονται παρὰ ταῖς διαλέκτοις εἰς α̅ν̅· τὸ δὲ Ποσειδῶν γίνεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εἰς α̅ν̅· οἱ μὲν γὰρ Δωριεῖς Ποτιδάν λέγουσιν ὀξυτόνως, οἱ δὲ Αἰολεῖς Ποτείδαν καὶ Ποσείδαν λέγουσι βαρυτόνως· εἰκότως οὖν ὡς διαλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα διήλλαξε καὶ περὶ τὴν κλίσιν. Ἔτι τὰ εἰς ω̅ν̅ περισπώμενα οὐδέποτε ἀποκοπὴν ἀναδέχονται κατὰ τὴν αἰτιατικήν, οἷον Ξενοφῶντα Ἀγλαοφῶντα, τὸ δὲ Ποσειδῶνα ἀποκοπὴν ἀναδέχεται κατὰ τὴν αἰτιατικὴν καὶ γίνεται Ποσειδῶ, οἷον ⟨Aristoph. Nub. 83⟩ νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον, ὥσπερ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Ἀπόλλω· εἰκότως οὖν ὡς διαλλάξαν κατὰ τοῦτο πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα διήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν.

Ἰστέον δὲ ὅτι διαφόρως ἐτυμολογοῦσι τὸ Ποσειδῶν· οἱ μὲν γὰρ λέγουσιν ὅτι παρὰ τὸ πόσει ἐνδεῖν λέγεται, οὐδεὶς γὰρ πίνει ἐκ τοῦ θαλαττίου ὕδατος· οἱ δὲ παρὰ τὸ πέδον σείειν, ἤτοι τὴν γῆν κινεῖν, ὁ αὐτὸς γὰρ λέγεται καὶ ἐνοσίγαιος καὶ ἐνοσίχθων· οἱ δὲ παρὰ τὸ τοὺς πόδας δεῖν, ἤτοι δεσμεῖν, ἐκεῖσε γὰρ ἀφικόμενοι βαδίζειν οὐ δυνάμεθα· οἱ δὲ παρὰ τὸ τὴν πόσιν τῷ δάει, ἤγουν τῷ ἡλίῳ, ἀναπέμπειν· ἐκ τῆς θαλάττης γὰρ ὁ ἥλιος ἀνιμᾶται τὴν ὑγρότητα. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Ποσειδῶν.

Τὸ δὲ Τυφῶν καὶ ταῶν, ἐπειδὴ δισύλλαβά εἰσι τῶν ἄλλων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντων, οἷον Ξενοφῶν Ἀγλαοφῶν Ποσειδῶν, εἰκότως ὡς διαλλάξαντα κατὰ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν πρὸς τὰ ἄλλα περισπώμενα διήλλαξαν καὶ κατὰ τὴν κλίσιν· καὶ ὅτι τὸ Τυφῶν καὶ ταῶν ἁπλᾶ εἰσι, τῶν ἄλλων περισπωμένων μὴ ὄντων ἁπλῶν ἀλλ' ἢ συνθέτων, ὡς τὸ Δημοφῶν Ξενοφῶν Ἀγλαοφῶν Κτησιφῶν (παρὰ γὰρ τὸ φῶ τὸ σημαῖνον τὸ φαίνω) Ἱπποκῶν (παρὰ τὸ κτῶμαι γὰρ Ἱπποκτῶν καὶ Ἱπποκῶν) Δεξικρῶν (παρὰ τὸ κρείω τὸ σημαῖνον τὸ βασιλεύω καὶ κρατῶ), 300 g ἢ παρασυνθέτων, ὥσπερ τὸ Ποσειδῶν (τοῦτο γάρ, ὡς εἴρηται, ἀπὸ συνθέτου τοῦ Ποσειδέης γέγονεν). Ὁ δὲ τεχνικὸς λέγει, ὅτι ἐπειδὴ τὸ

[Discr. scr. ex NCV] **2** δῖος — Δίωνος *om* NC ‖ **4** Ἀγλαοφῶν *om* NC ‖ **5** παραλήγεται V, παραληγόμενον NC ‖ **6** οὖν *om* N | διαλλάξαν CV, διήλλαξεν N ‖ **10** Ποτείδαν N, Ποτίδαν CV ‖ **11** διαλλάξαν V, διήλλαξε NC ‖ **17** διαλλάξαν CV, διήλλαξαν N ‖ **18** διήλλαξε CV, διήλλαξαν N ‖ **20** πόσει ἐνδεῖν NC *et EM 684, 39,* τὴν πόσιν δεῖν V, τὴν πόσιν δεσμεῖν *EM 684, 33* ‖ **22** καὶ ἐνοσίγαιος] καὶ ἐνοσίγεως NC, *om* V ‖ **24** δάει V, δεύειν NC ‖ **29** *ante* ποσότ. *add* ἄλλην NC ‖ **33** φαίνω V, φονεύω NC ‖ **35** παρασύνθετον NC, παρασύνθετα V ‖ **36** ἐπειδὴ — ταῶς (**284, 1**) NC, τὸ ταῶν

Τυφῶν καὶ ταῶν καὶ εἰς ῶς λήγουσι (λέγεται γὰρ καὶ Τυφῶς καὶ ταῶς), τούτου χάριν οὐκ ἠκολούθησαν τῇ κλίσει τῶν περισπωμένων καὶ ἐκλίθησαν διὰ τοῦ ντ· τὰ γὰρ εἰς ῶν περισπώμενα οὐ γίνονται εἰς ῶς, οἷον Κτησιφῶν Ἀγλαοφῶν Ξενοφῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Μηδεὶς δὲ οἰέσθω τὸ Τυφῶν καὶ Τυφῶς καὶ ταῶν καὶ ταῶς δικατάληκτα εἶναι· τὰ γὰρ δικατάληκτα τὴν αὐτὴν ἔχουσι κλίσιν, οἷον δελφίν δελφῖνος δελφίς δελφῖνος, Τελχίν Τελχῖνος Τελχίς Τελχῖνος, Σαλαμίν Σαλαμῖνος Σαλαμίς Σαλαμῖνος. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔχουσι τὴν αὐτὴν κλίσιν, Τυφῶν μὲν γὰρ Τυφῶνος καὶ ταῶν ταῶνος, ὥσπερ καὶ Ποσειδῶν Ποσειδῶνος, Τυφῶς δὲ Τυφῶ καὶ ταῶς ταῶ ἀποβολῇ τοῦ ς ἀττικῶς, ὥσπερ ὁ ὀρφῶς τοῦ ὀρφῶ καὶ ὁ λαγῶς τοῦ λαγῶ· Τυφῶς δέ ἐστιν ὁ σφοδρὸς ἄνεμος· κρεῖττον οὖν ἕτερα θέματα λέγειν τὸ Τυφῶν καὶ ταῶν καὶ ἕτερα τὸ Τυφῶς καὶ ταῶς. Ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς βούλονται τὸ ταῶς ἀπὸ τοῦ ταός τοῦ διὰ τοῦ ο λέγειν κατ' ἔκτασιν Ἀττικὴν τοῦ ο εἰς τὸ ω καὶ ἐναλλαγὴν τοῦ τόνου εἰς περισπωμένην τάσιν· καὶ λέγουσί τινες, οὐκοῦν τεώς ὤφειλεν εἶναι, ὥσπερ ναός νεώς, λαός λεώς. Πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συνεσταλμένον ἔχει τὸ α καὶ τούτου χάριν οὐκ ἠναγκάζετο τρέψαι αὐτὸ εἰς τὸ ε· ἰδοὺ γὰρ τὸ Οἰνόμαος, ὡς ἐμάθομεν ἀνωτέρω, ἐπειδὴ συνεσταλμένον ἔχει τὸ α οὐκ ἐγένετο παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Οἰνόμεως. Κρεῖττον οὖν ἐστι λέγειν, ὅτι τὸ ταῶς οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ταός τοῦ διὰ τοῦ ο εἶναι, ἐπειδή, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου, τὸ ταός τὸ διὰ τοῦ ος οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς Ἕλλησι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ῶν περισπώμενα οὐδέποτε φύσει μακρᾷ παραλήγονται, οἷον Δημοφῶν Ἀγλαοφῶν Κτησιφῶν Ἀντιφῶν — τὸ γὰρ Δεξικρῶν οὐ παραλήγεται φύσει μακρᾷ ἀλλὰ θέσει — πῶς τὸ Ποσειδῶν φύσει μακρᾷ παραλήγεται. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Ποσειδέης γέγονε Ποσειδέων καὶ κατὰ κρᾶσιν Ποσειδῶν, ὥστε δυνάμει 301 g μὴ εἶναι τὴν φύσει μακράν, φημὶ δὴ τὴν δίφθογγον, ἐν τῇ παραληγούσῃ ἀλλ' ἐν τῇ προπαραληγούσῃ. Πάλιν ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ῶν περισπώμενα οὐδέποτε πάσχουσιν ἀποκοπὴν κατὰ τὴν αἰτιατικήν, οἷον Κτησιφῶντα Ξενοφῶντα, τοῦτο γὰρ ἴδιόν ἐστι τῶν εἰς ων βαρυτόνων καὶ ὀξυτόνων, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, κυκεῶνα κυκεῶ, πῶς τὸ Ποσειδῶν περισπώμενον πάσχει ἀποκοπὴν κατὰ τὴν αἰτιατικήν, οἷον τὸν Ποσειδῶνα τὸν Ποσειδῶ, ⟨Aristoph. Nub. 83⟩ νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι δυνάμει βαρύτονόν ἐστι τὸ Ποσειδῶν, ἀπὸ γὰρ τοῦ Ποσειδέης γέγονε Ποσειδέων καὶ κατὰ κρᾶσιν Ποσειδῶν.

[Discr. scr. ex NCV] καὶ τυφῶν ἐπειδὴ καὶ εἰς ῶς ἔληξαν, λέγονται γὰρ καὶ ταῶς καὶ τυφῶς V ‖ 9 γὰρ *om* N ‖ 12 τὸ τυφῶν V, τοῦ τυφῶν NC ‖ 13 τὸ τυφῶς V, τοῦ τυφῶς NC ‖ 14 Ἀττικὴν *om* NC ‖ 15 ἐναλλαγῇ NC ‖ 16 τεώς V, τεῶς NC | νεῶς N | λεῶς N ‖ 19 ἀνωτέρω] *cfr. p. 252, 17* ‖ 22 τὸ διὰ C, τοῦ διὰ N, διὰ V ‖ 25 παραλήγονται V, παραλήγεται NC ‖ 29 δὴ *om* NC ‖ 32 *ante* Ξενοφ. *add* καὶ N

Τῷ Ξενοφῶντι, τῷ Ποσειδῶνι, τῷ ταῶνι· τὸν Ξενοφῶντα, τὸν Ποσειδῶνα, τὸν ταῶνα· ὦ Ξενοφῶν, ὦ Πόσειδον, ὦ ταῶν. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ω̅ν̅ περισπώμενα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον Ξενοφῶν ὦ Ξενοφῶν, Ἀγλαοφῶν ὦ Ἀγλαοφῶν, Κτησιφῶν ὦ Κτησιφῶν, Δημοφῶν ὦ Δημοφῶν, Ἱπποκῶν ὦ Ἱπποκῶν, ταῶν ὦ ταῶν, Τυφῶν ὦ Τυφῶν, πλὴν τοῦ Ποσειδῶν· ὦ Πόσειδον γὰρ ἡ κλητική, τοῦτο δὲ ψευδαιολικόν ἐστι· διατί δὲ λέγεται ψευδαιολϊκόν, ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, ἡνίκα περὶ τοῦ Ἄπολλον καὶ Πόσειδον διελαμβάνομεν. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί γὰρ ψευδαιολικὸν λέγομεν τὸ ὦ Πόσειδον, καὶ μὴ κατὰ ἀναλογίαν κοινὴν λέγομεν αὐτὸ ἀναβιβάσαι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ· πολλάκις γὰρ τὰ εἰς ω̅ν̅ σύνθετα διὰ τοῦ ο̅ ἔχοντα τὴν κλητικὴν ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον καὶ προπαροξύνονται, οἷον Ἀγαμέμνων Ἀγάμεμνον, κακοδαίμων κακόδαιμον, ὀλβιοδαίμων ὀλβιόδαιμον. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὁ λόγος ἐπὶ βαρυτόνων ἐστίν, τὸ δὲ Ποσειδῶν περισπώμενόν ἐστι, καὶ δῆλον ὅτι οὐ δυνάμεθα λέγειν αὐτὸ κατὰ ἀναλογίαν κοινὴν ἀναβιβάσαι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ.

Τὼ Ξενοφῶντε, τὼ Ποσειδῶνε, τὼ ταῶνε· τοῖν Ξενοφώντοιν, τοῖν Ποσειδώνοιν, τοῖν ταώνοιν· ὦ Ξενοφῶντε, ὦ Ποσειδῶνε, ὦ ταῶνε.

302 g Οἱ Ξενοφῶντες, οἱ Ποσειδῶνες, οἱ ταῶνες· τῶν Ξενοφώντων, τῶν Ποσειδώνων, τῶν ταώνων· τοῖς Ξενοφῶσι, τοῖς Ποσειδῶσι, τοῖς ταῶσιν. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν Ξενοφῶσιν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζεται, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς λέουσι διδασκαλίᾳ· προσέλαβε γὰρ τὸ c̅ πρὸ τοῦ ι̅ καὶ ἀπέβαλε τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι στοιχεῖα, φημὶ δὴ τὸ ν̅ καὶ τὸ τ̅· τὸ δὲ Ποσειδῶσι καὶ ταῶσιν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γέγονε τροπῇ τοῦ ν̅ εἰς τὸ c̅, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς Θέωσι διδασκαλίᾳ.

Τοὺς Ξενοφῶντας, τοὺς Ποσειδῶνας, τοὺς ταῶνας· ὦ Ξενοφῶντες, ὦ Ποσειδῶνες, ὦ ταῶνες.

Κανὼν κζʹ.

Ὁ θώραξ τοῦ θώρακος.

Διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸς περὶ τῶν εἰς ξ̅ ληγόντων. Καὶ ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ξ̅ καὶ εἰς ψ̅ τὸ φωνῆεν τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον θώραξ θώρακος, νάρθηξ νάρθηκος, σκώληξ σκώληκος, Κύκλωψ Κύκλωπος, μώλωψ μώλωπος, Αἰθίοψ Αἰθίοπος, χωρὶς τοῦ ἀλώ-

[Discr. scr. ex NCV] **8** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 266, 16* ‖ **24** τῷ εἰρημένῳ] *cfr. p. 276, 30* | τῇ CV, τοῖς N ‖ **25** *prius* τοῦ *om* NC ‖ **28** τῷ εἰρημένῳ] *cfr. p. 276, 14* | *poster.* τοῦ *om* NC ‖ **29** θέοσι N ‖ **33** Ὁ θώραξ τοῦ θώρακος *om* NC ‖ **36** θώραξ θώρακος *om* NC ‖ **37** Αἰθίοψ Αἰθίοπος *om* NC

πηξ ἀλώπεκος· τοῦτο γὰρ ἔτρεψε τὸ η εἰς τὸ ε ἐν τῇ γενικῇ. Ἔχουσι δὲ ταῦτα τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα σύμφωνον τὴν κλίσιν ἢ διὰ δασέος ἢ ψιλοῦ ἢ μέσου· καὶ τὰ μὲν εἰς ξ διὰ τῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἐκφέρονται, τουτέστι διὰ τοῦ γ ἢ κ ἢ χ, οἷον ὄρτυξ ὄρτυγος, κόραξ κόρακος, ὄνυξ ὄνυχος, τὰ δὲ εἰς ψ λήγοντα διὰ τῶν τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἐκφέρονται, τουτέστι διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ, οἷον Ἄραψ Ἄραβος, Κύκλωψ Κύκλωπος, Κίνυψ Κίνυφος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, τί δήποτε τὰ εἰς ξ λήγοντα διὰ τοῦ γ ἢ διὰ τοῦ κ ἢ διὰ τοῦ χ κλίνονται, οἷον τέττιξ τέττιγος, πέρδιξ πέρδικος, ὄνυξ ὄνυχος, καὶ τὰ εἰς ψ λήγοντα διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ κλίνονται, οἷον Ἄραψ Ἄραβος, Πέλοψ Πέλοπος, Κίνυψ Κίνυφος. Ἐν ταὐτῷ δὲ ζητοῦμεν, διατί τὰ εἰς ς λήγοντα καὶ περιττοσυλλάβως κλινόμενα διὰ τοῦ δ ἢ διὰ τοῦ θ ἢ διὰ τοῦ τ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται, οἷον Πάρις Πάριδος, ὄρνις ὄρνιθος, Λάχης Λάχητος, χάρις χάριτος, βότρυς βότρυος· πρόσκειται «περιττοσυλλάβως κλινόμενα» διὰ τὸ καλός καλοῦ, 303 g Χρύσης Χρύσου, ταῦτα γὰρ οὐ κλίνονται περιττοσυλλάβως ἀλλ' ἰσοσυλλάβως. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὡς εἰ θεῷ φίλον ἐν τῷ Ῥηματικῷ μαθησόμεθα ἐν τῇ περὶ τοῦ μέλλοντος διδασκαλίᾳ, ὅτι ἀναλογεῖ ὁ μέλλων τῇ εὐθείᾳ, ὁ δὲ ἐνεστὼς τῇ γενικῇ. Ἐπειδὴ οὖν ὅταν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ ἐκφέρηται, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ψ ἐκφέρεται, οἷον λείβω λείψω, τέρπω τέρψω, γράφω γράψω, τούτου χάριν καὶ ὅταν ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ ψ ἐκφέρηται, τότε ἡ γενικὴ διὰ τοῦ β ἢ π ἢ φ ἐκφέρεται, οἷον Ἄραψ Ἄραβος, Κύκλωψ Κύκλωπος, Κίνυψ Κίνυφος· καὶ ἐπειδὴ πάλιν ὅταν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ γ ἢ κ ἢ χ ἐκφέρηται, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ ἐκφέρεται, οἷον λέγω λέξω, πλέκω πλέξω, τρέχω θρέξω, τούτου χάριν καὶ ὅταν ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ ξ ἐκφέρηται, τότε ἡ γενικὴ διὰ τοῦ γ ἢ κ ἢ χ ἐκφέρεται, οἷον τέττιξ τέττιγος, πέρδιξ πέρδικος, ὄνυξ ὄνυχος· καὶ ἐπειδὴ πάλιν ὅταν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ δ ἢ θ ἢ τ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ω ἐκφέρηται, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ ς ἐκφέρεται, οἷον ᾄδω ᾄσω, πείθω πείσω, ἀνύτω ἀνύσω, ἀκούω ἀκούσω, τούτου χάριν καὶ ὅταν ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ ς ἐκφέρηται καὶ περιττοσυλλάβως κλίνηται, τότε ἡ γενικὴ διὰ τοῦ δ ἢ θ ἢ τ ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος ἐκφέρεται, οἷον Πάρις Πάριδος, ὄρνις ὄρνιθος, Λάχης Λάχητος, βότρυς βότρυος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸς περὶ τῶν εἰς ξ μονοσυλλάβων, ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ποικίλης διδασκαλίας δέονται, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Τὸ δὲ θώραξ θώρακος

[Discr. scr. ex NCV] **8** τῶν *ante* τῆς *om* NC; *item v. 5* ‖ **15** χάρις χάριτος *om* NC ‖ **19** ῥηματικῷ V, ῥήματι NC ‖ **21** ὅταν NC, ὅτε V; *item v. 23. 25. 27. 29. 32* | φ ἐκφέρεται NV ‖ **22** ἐκφέρεται V, εἰσφέρεται NC; *item v. 24. 26. 28. 31. 34* ‖ **23** ψ ἐκφέρεται NCV ‖ **25** χ ἐκφέρεται NV ‖ **27** ξ ἐκφέρεται NV ‖ **30** ω ἐκφέρεται NCV ‖ **32** ς ἐκφέρεται NCV ‖ **33** κλίνεται NCV ‖ **36** δὲ *om* NC

κανονίζεται τούτῳ τῷ τρόπῳ· τὰ εἰс αξ λήγοντα ὑπὲρ μίαν сυλλαβὴν ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ κλίνονται, οἷον θώραξ θώρακοс, Φαίαξ Φαίακοс, φύλαξ φύλακοс, κόραξ κόρακοс, ἄναξ ἄνακοс καὶ πλεοναсμῷ τοῦ τ ἄνακτοс, αὖλαξ αὔλακοс, πῖδαξ πίδακοс (сημαίνει δὲ τὴν πηγήν), πίναξ πίνακοс, κλῖμαξ κλίμακοс. Πρόсκειται «ἁπλᾶ» διὰ τὰ сύνθετα, οἷον διὰ τὸ ἀπόсφαξ ἀπόсφαγοс (ἔсτι δὲ παρὰ τὸ сφάζω), νεκροβάсταξ νεκροβάсταγοс (ἔсτι δὲ παρὰ τὸ βαсτάζω)· сύνθετα δὲ δεῖ νοεῖν οὐχὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰс
304 g αξ ἁπλῶν сύνθετα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἄλλων τινῶν сυντεθέντα, ὡс ἐπὶ τοῦ ἀπόсφαξ καὶ νεκροβάсταξ· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰс αξ ἁπλῶν сύνθετα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουсι κλίсιν, οἷον φύλαξ φύλακοс χαρτοφύλαξ χαρτοφύλακοс, θώραξ θώρακοс λινοθώραξ λινοθώρακοс, Φαίαξ Φαίακοс φιλοφαίαξ φιλοφαίακοс, ἅρπαξ ἅρπαγοс φιλάρπαξ φιλάρπαγοс. Πρόсκειται ἐν τῷ κανόνι «ὑπὲρ μίαν сυλλαβήν» διὰ τὰ μονοсύλλαβα, οἷον διὰ τὸ γλάξ γλαγόс (γλάξ δέ ἐсτι βοτάνη γαλακτοποιόс). Сεсημείωται τὸ ἅρπαξ ἅρπαγοс διὰ τοῦ γ κλιθὲν καὶ τὸ κέκραξ κέκραγοс (сημαίνει δὲ τὸν κρακτικόν), ἔχουсι δὲ ἀπολογίαν τοῦ διὰ τοῦ γ κλίνεсθαι, ὅτι παράκειται αὐτοῖс ῥῆμα εἰс ζω λῆγον, φημὶ δὴ τὸ ἁρπάζω καὶ κράζω· τὰ δὲ εἰс ξ λήγοντα ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον εἰс ζω λῆγον διὰ τοῦ γ κλίνονται, οἷον βαсτάζω νεκροβάсταξ νεκροβάсταγοс, сφάζω ἀπόсφαξ ἀπόсφαγοс, μαсτίζω μάсτιξ μάсτιγοс· οὕτωс οὖν καὶ ἁρπάζω ἅρπαξ ἅρπαγοс καὶ κράζω κέκραξ κέκραγοс. Ἔτι сεсημείωται τὸ Ἄτραξ Ἄτραγοс διὰ τοῦ γ κλιθέν (ἔсτι δὲ ἔθνοс), περὶ οὗ ἔсτιν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο ἀναλογώτερόν ἐсτι διὰ τοῦ κ κλινόμενον, οἷον Ἄτρακοс, ὡс παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 474 Sch⟩ Ἀτράκιον δὲ ἔπειτα λυκοсπάδα πῶλον ἐλαύνει, ἀντὶ τοῦ Ἄτρακα πῶλον ἐλαύνει ἀποсπαсθεῖсαν ὑπὸ λύκου. Ἔτι сεсημείωται τὸ λάλαξ λάλαγοс διὰ τοῦ γ κλιθέν, περὶ οὗ ἔсτιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαλαγή ἐγένετο τοῦ сημαίνοντοс τὸν θόρυβον, καὶ ἐφύλαξεν ἐν τῇ κλίсει τὸ сύμφωνον τοῦ λαλαγή, φημὶ δὴ τὸ γ. Τὸ λάταξ λάταγοс (θηλυκόν ἐсτι καὶ сημαίνει τὴν μεγάλην сταγόνα) οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι, πρῶτον μὲν ὅτι сύνθετόν ἐсτιν, ἀπὸ γὰρ τοῦ сτάζω сτάξω γέγονεν ἐν сυνθέсει [κατ' ἐπέκταсιν] τοῦ λα μορίου λάсταξ καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ с λάταξ· περὶ δὲ ἁπλῶν διαλαμβάνει ὁ κανών, «ἁπλᾶ» γὰρ πρόсκειται ἐν τῷ κανόνι· δεύτερον δὲ παράκειται αὐτῷ ῥῆμα εἰс ζω λῆγον, φημὶ δὴ τὸ сτάζω, καὶ τούτου χάριν διὰ τοῦ γ κλίνεται· εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι τὰ εἰс ξ λήγοντα ἔχοντα ῥῆμα παρακείμενον εἰс ζω λῆγον διὰ τοῦ γ κλίνονται,
305 g οἷον μαсτίζω μάсτιξ μάсτιγοс, ἁρπάζω ἅρπαξ ἅρπαγοс· οὕτωс οὖν καὶ

[Discr. scr. ex NCV] **3** πλεοναсμῷ NC, παρεμπτώсει V ‖ **4** πίναξ πίνακοс *om* NC ‖ **7** δεῖ *om* N ‖ **12** φιλοάρπαξ φιλοάρπαγοс N ‖ **24** Ἀτράκιον NC, ἄτρακα V ‖ **25** ἐλαύνει *om* V ‖ **26** ὑπὸ] ἀπὸ NCV ‖ **31** κατ' ἐπέκταсιν NC, κατὰ ἐπίταсιν V, κατ' ἐπίταсιν *Lentzius II 740, 25* ‖ **32** κατὰ ἀποβολὴν NC, ἐλλείψει V ‖ **35** εἰρήκαμεν — κλίνονται (**36**) *om* V ‖ **36** κλίνεται NC

στάζω λάσταξ λάσταγος καὶ κατὰ ἀποβολήν, ὡς εἴρηται, τοῦ $\bar{c}$ λάταξ λάταγος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ εἰς αξ λήγοντα διςύλλαβα ἀρσενικά, ἐὰν ἔχωσι φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν, ἐκτείνουσι πάντως τὸ $\bar{α}$, τουτέστι φύσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν, οἷον θώραξ Φαίαξ οἴαξ. Πρόσκειται «ἐὰν ἔχωσι φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν» διὰ τὰ θέσει μακρὰν ἔχοντα ταύτην, οἷον διὰ τὸ ἅρπαξ καὶ κέκραξ· ταῦτα γὰρ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ $\bar{α}$, τουτέστι θέσει μακρόν, οὐκ ἀντιστρέφοντος τοῦ κανόνος· οὐδὲ γὰρ τὰ ἔχοντα ἢ βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἢ θέσει μακρὰν πάντως συστέλλουσι τὸ $\bar{α}$, τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν· εὑρίσκομεν γάρ τινα ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τὸ $\bar{α}$ ἐκτεταμένον, τουτέστι φύσει μακρόν, οἷον νέαξ (σημαίνει δὲ τὸν νεώτερον) φέναξ (σημαίνει δὲ τὸν ἀπατεῶνα) κόρδαξ (σημαίνει δὲ τοῦτο ὄρχησιν κωμικήν)· ἰδοὺ οὖν ταῦτα μὴ παραληγόμενα φύσει μακρᾷ ἔχουσι τὸ $\bar{α}$ ἐκτεταμένον, τουτέστι φύσει μακρόν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν μὴ ἐχουσῶν τὸ $\bar{ξ}$. Σημειούμεθα δὲ ἐν τῷ κανόνι τινὰ ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλοντα τὸ $\bar{α}$, τουτέστι θέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχοντα· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Ὕλαξ Κῆαξ (ὀνόματα δὲ ταῦτα κύρια) σῦαξ (φασηλοειδὲς ὄσπριον) καὶ τὸ καύαξ διφορούμενον· τοῦτο γὰρ ποτὲ μὲν συστέλλει τὸ $\bar{α}$ ποτὲ δὲ ἐκτείνει αὐτό· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Πρόσκειται «διςύλλαβα», ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κἂν βραχείᾳ παραλήγωνται ἐκτείνουσι τὸ $\bar{α}$, ὡς ἐπὶ τοῦ ἱέραξ, χωρὶς εἰ μὴ ὦσι σύνθετα ἀπὸ ἁπλοῦ συστέλλοντος τὸ $\bar{α}$, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἱππῶναξ καὶ Ἀρχιάναξ· ταῦτα γὰρ συστέλλουσι τὸ $\bar{α}$, ἐπειδὴ ἀπὸ ἁπλοῦ συστέλλοντος τὸ $\bar{α}$ εἰσίν, φημὶ δὴ ἀπὸ τοῦ ἄναξ· τὸ ἀσφάλαξ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὂν καὶ συστέλλον τὸ $\bar{α}$ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ⟨κατὰ⟩ πλεονασμὸν ἔχει τὸ $\bar{α}$ καὶ φύσει διςύλλαβόν ἐστιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ σπῶ γέγονεν σπάλαξ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ $\bar{α}$ ἀσπάλαξ, καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ ἀσφάλαξ· τὸ γὰρ ζῷον τοῦτο ἀποσπᾷ τὴν γῆν καὶ ποιεῖ βάθος καὶ οὕτως εἰσέρχεται ἐκεῖ· πρόσκειται «ἀπὸ ἁπλοῦ συστέλλοντος τὸ $\bar{α}$», ἐπειδὴ ἐὰν ὦσιν ἀπὸ ἁπλοῦ ἐκτείνοντος τὸ $\bar{α}$ φυλάττουσιν αὐτὸ ἐκτεταμένον, οἷον Φαίαξ 306 g φιλοφαίαξ, θώραξ λινοθώραξ. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἀρσενικά», ἐπειδὴ τὰ θηλυκὰ ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν συστέλλουσι τὸ $\bar{α}$, οἷον αὖλαξ πῖδαξ κλῖμαξ· διὰ τοῦτο τὸ μεῖραξ ἀναλογώτερόν ἐστι θηλυκῶς λεγόμενον, συστέλλει γὰρ τὸ $\bar{α}$ φύσει μακρὰν ἔχον τὴν παραλήγουσαν· ὅταν δὲ λεχθῇ ἀρσενικῶς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς ἐπὶ τὸ

[Discr. scr. ex NCV] **1** στάζω *om* NC | λάσταγος *om* NC | κατὰ — λάταξ *om* V | *ante* λάταξ *add* λατάζω NC ‖ **8** οὐκ ἀντιστρ. — μακρὸν (**10**) *hoc loco om* C, *sed excepta ultima voce* μακρὸν *inepte add p. 289, 3 inter* τὰ εἰς *et* διπλοῦν ‖ **10** τουτέστι — ἔχουσιν *om* V | αὐτὸ ἔχουσιν *om* N ‖ **13** κωμικὴν NC, μηδικὴν V ‖ **16** δὲ *om* NC ‖ **18** ὕλαξ NC, γύλαξ V | κῆαξ NC, κίλιξ V | σῦαξ NC, σαῦαξ V, σαῦσαξ *Kockius, fragm. com. inc. 1375* | φα(φρα N)σιλοειδὲς NCV ‖ **19** καύαξ V, κάβαξ NC ‖ **24** δὴ V, δὲ NC ‖ **26** οὐκ — τὸ $\bar{α}$ *om* V | κατὰ g, *om* NC ‖ **28** *ante* δασὺ *add* τὸ ἀντίστοιχον NC

πλεῖςτον ἐπὶ διαβολῇ παραλαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὁ γυναικώδης. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τῷ θώρακι, τὸν θώρακα, ὦ θώραξ. Ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα cύμφωνον τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὁ κόραξ ὦ κόραξ, ὁ Φαίαξ ὦ Φαίαξ, ὁ θώραξ ὦ θώραξ, ὁ τέττιξ ὦ τέττιξ, ὁ πέρδιξ ὦ πέρδιξ; ὁ Κύκλωψ ὦ Κύκλωψ, ὁ Αἰθίοψ ὦ Αἰθίοψ, ὁ Πέλοψ ὦ Πέλοψ, ὁ Ἄραψ ὦ Ἄραψ, ὁ αἶθοψ ὦ αἶθοψ. Δεῖ προςθεῖναι «χωρὶς τοῦ ἄνα» διὰ τὸ Ζεῦ ἄνα, οἷον ⟨Π 233⟩ Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελαςγικέ, τηλόθι ναίων· ἔςτι γὰρ ἄναξ ἡ εὐθεῖα, καὶ ὅμως ἡ κλητικὴ οὐχ ὁμοφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ξ ἐςτίν· καὶ ἔςτιν εἰπεῖν, ὅτι ὁ ποιητὴς διὰ τὸ μέτρον ἀπέβαλε τὸ ξ· ἀμέλει ὅτε ὁ ποιητὴς ἐδεήθη μακρᾶς ςυλλαβῆς, διὰ τοῦ ξ εἶπεν αὐτὸ κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ⟨Β 434⟩ Ἀτρείδη κύδιςτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον. Ἔτι δεῖ προςθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ ὦ γύναι», οἷον ⟨Γ 438⟩ μή με, γύναι, χαλεποῖςιν ὀνείδεςι θυμὸν ἔνιπτε· τοῦτο γὰρ ὡς ἀπὸ τῆς γύναιξ εὐθείας ἐςτί, καὶ ὅμως χωρὶς τοῦ ξ ἐςτί· περὶ οὗ ἔςτιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἀπέβαλε τὸ ξ κατὰ τὴν κλητικήν, ἐπειδὴ τὰ εἰς αιξ λήγοντα ἢ ἀρςενικοῦ μόνου γένους εἰςίν, οἷον Θρᾷξ, ἢ ἐὰν ὦςι θηλυκοῦ γένους πάντως καὶ ἀρςενικοῦ εἰςιν, οἷον ὁ Γραίξ καὶ ἡ Γραίξ,
307 g ὁ αἶξ καὶ ἡ αἶξ. Ὅτι γὰρ λέγεται καὶ ὁ αἶξ ἀρςενικῶς, ἐδήλωςεν ὁ ποιητὴς εἰπών ⟨Δ 105⟩ αὐτίκ' ἐςύλα τόξον ἐΰξοον ἰξάλου αἰγὸς Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ ςτέρνοιο τυχήςας [βάλε] Πέτρης ἐκβαίνοντα· ἰδοὺ γὰρ ὅλα πρὸς ἀρςενικὸν ςυνέταξεν, οἷον καὶ τὸ ἀγρίου καὶ τὸ ὅν ὑποτακτικὸν ἄρθρον καὶ τὸ ἐκβαίνοντα. Ἐπειδὴ οὖν τὸ γύναιξ οὐκ ἠδύνατο ἀρςενικοῦ γένους εἶναι, ἡ γὰρ ςημαςία κωλύει, τούτου χάριν ἀπέβαλε τὸ ξ κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ γέγονε γύναι, ἵνα μὴ εὑρεθῇ εἰς αιξ λῆγον καὶ θηλυκοῦ μόνου γένους ὄν. Διὰ ταύτην γὰρ τὴν αἰτίαν καὶ ἡ γύναιξ εὐθεῖα ἐπιλέλοιπεν· ἐν δὲ τῇ ςυνθέςει ἐπειδὴ γίνεται ἀρςενικοῦ γένους ἀναδέχεται τὴν εἰς αιξ κατάληξιν, οἷον ὡς ὧν ἄπαις τε κἀγύναιξ κἀνέςτιος παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀθάμαντι ⟨fragm. 4 N²⟩. Ὅτι δὲ γύναιξ ὤφειλεν εἶναι ἡ εὐθεῖα, δῆλον ἐκ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν καὶ ἐκ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν· καὶ ἐκ μὲν τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, ὅτι γυναικός ἐςτί· πᾶςα γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ κος κλινομένη εἰς ξ ἔχει τὴν εὐθεῖαν καταλήγουςαν, οἷον θώρακος θώραξ, κόρακος κόραξ, Φοίνικος Φοῖνιξ, πέρδικος πέρδιξ· εἰ οὖν γυναικός ἐςτὶν ἡ γενικὴ διὰ τοῦ κος, δηλονότι καὶ ἡ εὐθεῖα γύναιξ ἐςτὶν εἰς ξ· ἐκ δὲ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν, ὅτι πᾶςα δοτικὴ πληθυντικῶν εἰς ι λήγουςα μετὰ διπλοῦ ἀποβολῇ τοῦ ι ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν, οἷον Κύκλωψι Κύκλωψ, Πέλοψι Πέλοψ, θώραξι θώραξ,

[Discr. scr. ex NCV] **3** *de eis quae post* εἰς *add* C *cfr. p. 288,8* ‖ **7** ὁ αἶθοψ ὦ αἶθοψ V, ὁ αἴθωψ ὦ αἴθωψ NC ‖ **13** οἷον *om* N ‖ **15** ἔνιςπε NCV ‖ **18** οἷον Θρᾷξ — εἰςιν (**19**) *om* V ‖ **22** βάλε *hab.* NCV ‖ **30** ἄπαις τε NC, ἀπέτε V | κἀγύναιξ V, καὶ ἀγύναιξ NC | κἀνέςτιος b, καὶ ἀνέςτιος NC, *om* V ‖ **35** κόρακος κόραξ NC, ςκώληκος ςκώληξ V | πέρδικος πέρδιξ NC, γραικὸς γραῖξ V

κόραξι κόραξ, τέττιξι τέττιξ· εἰ οὖν γυναιξίν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, δηλονότι καὶ γύναιξ ἐcτὶν ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, ἀλλ' ἐπιλέλοιπε διὰ τὴν προλεχθεῖcαν αἰτίαν.

Τὼ θώρακε, τοῖν θωράκοιν, ὦ θώρακε. Οἱ θώρακεc, τῶν θωράκων, τοῖc θώραξιν. Ἰcτέον ὅτι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν διχῶc κανονίζει, καὶ ἀπὸ τῆc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν πρὸ τοῦ ῑ λαμβανούcηc τὸ c̄ καὶ cυναιρούcηc τὸ κ̄c̄ εἰc ξ̄, ὡc καὶ τὸ π̄c̄ εἰc ψ̄, οἷον θώρακι θώρακcι θώραξι, Πέλοπι Πέλοπcι Πέλοψι, καὶ ἀπὸ τῆc εὐθείαc τῶν ἑνικῶν, ὅτι πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰc διπλοῦν λήγουcα προcθέcει- 308 g τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον κόραξ κόραξι, πέρδιξ πέρδιξί, θώραξ θώραξι, Πέλοψ Πέλοψι, θρίξ θριξίν, ὄνυξ ὄνυξι, Κύκλωψ Κύκλωψιν, Αἰθίοψ Αἰθίοψιν, Ἄραψ Ἄραψι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, διατί ὥcπερ ἐπὶ τῆc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν τῆc θώρακι καὶ Πέλοπι τοῦ c̄ προcελθόντοc κρᾶcιc παρηκολούθηcε τοῦ κ̄ καὶ c̄ εἰc ξ̄ καὶ τοῦ π̄ καὶ c̄ εἰc ψ̄, καὶ γέγονε θώραξι καὶ Πέλοψιν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, μὴ καὶ ἐπὶ τῆc Πάριδι δοτικῆc τῶν ἑνικῶν τοῦ c̄ προcελθόντοc κρᾶcιc παρηκολούθηcε τοῦ δ̄ καὶ c̄ εἰc ζ̄, καὶ γέγονε Πάριζιν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. Καί φαμεν ὅτι οὐκ ἠδύνατο κρᾶcιc γενέcθαι τοῦ δ̄ καὶ c̄ εἰc ζ̄, τὸ γὰρ ζ̄ οὐ cυνέcτηκεν ἐκ τοῦ δ̄ καὶ c̄, ἀλλ' ἐκ τοῦ c̄ καὶ δ̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δέ, ὡc εἰ θεῷ φίλον προϊόντεc μαθηcόμεθα, ὅτι οὐ cύγκεινται τὰ διπλᾶ ἐκ δύο cυμφώνων, ἀλλὰ δύο cυμφώνων ἔχουcι δύναμιν καὶ ἐκφώνηcιν.

Τοὺc θώρακαc, ὦ θώρακεc.

Κανὼν κη'.

Ὁ μύρμηξ τοῦ μύρμηκοc, ὁ βουπλήξ τοῦ βουπλῆγοc.

Περὶ τῶν εἰc η̄ξ̄ διαλαμβάνει τῶν διὰ τοῦ η̄· καὶ ἰcτέον ὅτι τὰ εἰc η̄ξ̄ ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται, οἷον cκώληξ cκώληκοc, μύρμηξ μύρμηκοc, νάρθηξ νάρθηκοc· πρόcκειται «ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν» διὰ τὸ ἡ βήξ τῆc βηχόc· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ χ̄ κλίνεται, ἀλλ' οὐκ ἔcτιν ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν ἀλλὰ μονοcύλλαβον· εἰ δὲ εἰcι cύνθετα, ἀπὸ ῥήματοc δηλονότι, διὰ τοῦ γ̄ κλίνονται καὶ φυλάττουcι μίαν cυλλαβὴν τοῦ ῥήματοc ἐξ οὗ γίνονται, οἷον πλήξω οἰcτροπλήξ οἰcτροπλῆγοc, παραπλήξ παραπλῆγοc, λαοπλήξ λαοπλῆγοc, ἀκανθοπλήξ ἀκανθοπλῆγοc, βουπλήξ βουπλῆγοc. Ταῦτα δὲ πάντα cύνθετα ἀπὸ ῥήματοc ὀξύτονά εἰcι καὶ ἐπίθετα καὶ κοινὰ τῷ γένει, τουτέcτιν ἀρcενικῶc καὶ θηλυκῶc λεγόμενα, οἷον ὁ κυματοπλήξ καὶ ἡ κυματοπλήξ, ὁ παραπλήξ καὶ ἡ

[Discr. scr. ex NCV] **11** Πέλοψ — θριξίν *om* NC || **13** διατί V, ὅτι NC | ἐπὶ V, ἀπὸ NC; *item v. 16* || **15** καὶ τοῦ π̄ — ψ̄ *om* N || **16** *ante* μὴ *add* διατί NC || **21** cύγκειται NCV || **25** Κανὼν κη' V, κανὼν κζ' N, *om* C || **26** Ὁ μύρμηξ — βουπλῆγοc *om* NC || **30** διὰ τὸ — μονοcύλλαβον (**31**) *om* V | **31** μονοcύλλαβον g, μονοcύλλαβα NC || **34** λαοπλῆξ N

309 g παραπλήξ, ὁ οἰcτροπλήξ καὶ ἡ οἰcτροπλήξ· τὸ μέντοι ὕcπληξ καὶ ἀντίπηξ βαρύνονται, ἐπειδὴ προcηγορικά εἰcι καὶ μόνου θηλυκοῦ γένουc εἰcί· τὴν δὲ κλίcιν καὶ αὐτὰ διὰ τοῦ γ̄ ἔχουcιν, οἷον ὕcπληξ ὕcπληγοc καὶ ἀντίπηξ ἀντίπηγοc· ὕcπληξ δέ ἐcτιν ἡ ἀφετηρία τοῦ δρόμου, ὕcπληξ δὲ λέγεται ἢ ἀπὸ τοῦ πλήττειν τῇ μάcτιγι τῇ ἀπὸ τῶν τριχῶν ὑῶν, τουτέcτιν ἀπὸ χοίρων, ἢ παρὰ τὴν ὑπό πρόθεcιν γέγονεν ὑπόπληξ, καὶ cυγκοπῆc γενομένηc τῆc π̄ο̄ cυλλαβῆc καὶ πλεοναcμῷ τοῦ c̄ γέγονεν ὕcπληξ, ὡc ὑπότεροc ὕcτεροc· τὸ δὲ ἀντίπηξ cημαίνει τὴν κιβωτὸν καὶ παρὰ τὴν ἀντί πρόθεcιν καὶ τὸ πήccω γέγονεν· τὸ μολιβδοτήξ, ὥc φηcιν ὁ Ἡρωδιανὸc ἐν τῇ Καθόλου, τινὲc βαρύνουcι παραλόγωc, κλίνεται δὲ διὰ τοῦ κ̄, οἷον μολιβδοτῆκοc, ἐπειδὴ παρὰ τὸ τήκω ἔχει τὴν cύνθεcιν, καὶ τούτου χάριν τὸ cύμφωνον τοῦ τήκω ἐφύλαξε κατὰ τὴν κλίcιν, φημὶ δὴ τὸ κ̄. Πρόcκειται ἀνωτέρω, «εἰ δέ εἰcι cύνθετα, ἀπὸ ῥήματοc δηλονότι» διὰ τὸ χηναλώπηξ, τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλώπηξ cυντέθειται καὶ τὸν τόνον καὶ τὴν κλίcιν τοῦ ἁπλοῦ ἐφύλαξεν, οἷον ἀλώπηξ ἀλώπεκοc καὶ χηναλώπηξ χηναλώπεκοc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ βουπλήξ βουπλῆγοc πανταχοῦ εἰc τὴν π̄λ̄η̄ cυλλαβὴν ἔχει τὸν τόνον καὶ ἐν τοῖc ἑνικοῖc καὶ ἐν τοῖc δυϊκοῖc καὶ ἐν τοῖc πληθυντικοῖc, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν· τὸ μὲν γὰρ βουπλήξ ὀξύνεται τὸ δὲ βουπλῆγοc προπεριcπᾶται, καὶ πάλιν τὸ μὲν βουπλῆγε προπεριcπᾶται τὸ δὲ βουπλήγοιν παροξύνεται.

Τῷ μύρμηκι, τῷ βουπλῆγι· τὸν μύρμηκα, τὸν βουπλῆγα· ὦ μύρμηξ, ὦ βουπλήξ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰc διπλοῦν cύμφωνον λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τοῦ ἄνα καὶ τοῦ ὦ γύναι.

Τὼ μύρμηκε, τὼ βουπλῆγε· τοῖν μυρμήκοιν, τοῖν βουπλήγοιν· ὦ μύρμηκε, ὦ βουπλῆγε.

Οἱ μύρμηκεc, οἱ βουπλῆγεc· τῶν μυρμήκων, τῶν βουπλήγων· τοῖc μύρμηξι, τοῖc βουπλῆξιν. Εἴρηται ὅτι διχῶc κα-
310 g νονίζεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, ⟨καὶ⟩ ἀπὸ τῆc δοτικῆc τῶν ἑνικῶν προcερχομένου τοῦ c̄ πρὸ τοῦ ῑ καὶ τοῦ κ̄ καὶ c̄ cυναιρουμένων εἰc ξ̄, καὶ ἀπὸ τῆc εὐθείαc τῶν ἑνικῶν προcθέcει τοῦ ῑ.

Τοὺc μύρμηκαc τοὺc βουπλῆγαc· ὦ μύρμηκεc ὦ βουπλῆγεc.

[Discr. scr. ex NCV] **1** ἀντίπληξ NCV; *item v. 4 et 8* ‖ **4** ἀντίπληγοc NCV | ἡ ὕcπληξ δέ ἐcτιν NC ‖ **8** κοιβωτὸν NC ‖ **9** *ante* παρὰ *add* ὅτι NC | πήccω] πλήccω NCV ‖ **12** καὶ *om* NC ‖ **13** δὴ V, δὲ N, *om* C ‖ **23** Εἴρηται] *cfr. p. 289, 3* ‖ **24** *ante* ἄνα *add* ζεθ NC ‖ **26** Τὼ μύρμηκε — ὦ βουπλῆγεc (**34**) *om* V ‖ **29** Εἴρηται] *cfr. p. 290, 5* ‖ **30** καὶ *om* NC ‖ **31** cυναιρουμένων] cυναιρουμένου NC

Κανὼν κθʹ.

Ὁ πέρδιξ τοῦ πέρδικος, ὁ τέττιξ τοῦ τέττιγος, ὁ ὁμῆλιξ τοῦ ὁμήλικος.

Ἰcτέον ὅτι τὰ εἰc ιξ ἀρcενικὰ ἁπλᾶ ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν διὰ τοῦ κ κλίνονται, οἷον πέρδιξ πέρδικος, Φοῖνιξ Φοίνικος, Κίλιξ Κίλικος, ἧλιξ ἥλικος, πλὴν τοῦ τέττιξ τέττιγος· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται. Καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι τὸ κεχρεωcτημένον ἀνεπλήρωcαν οἱ Δωριεῖc καὶ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τοῦ κ κλίνοντες αὐτό, οἷον τέττικος· παράδειγμα δέ ἐcτι τῆc δόξηc, ὅτι παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ καὶ παρὰ τῷ Ἀριcτοφάνει διὰ τοῦ κ κλίνεται, ἡ δὲ παράδοcιc τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἔχει οὕτωc, ἀλλὰ διὰ τοῦ γ. Τὸ ὄρνιξ ὄρνιχος διὰ τοῦ χ κλινόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔcτι κοινολεκτούμενον ἀλλὰ κατὰ διάλεκτον· τὸ γὰρ ὄρνιc ὄρνιξ λέγουcιν οἱ Δωριεῖc. Τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῇ εἰc c καταλήξει παράλογόν ἐcτι· τῷ γὰρ λόγῳ τῶν εἰc ιc προcηγορικῶν διὰ καθαροῦ τοῦ oc ὤφειλε κλίνεcθαι, οἷον ὄρνιc ὄρνιος, ὥcπερ μάντιc μάντιος καὶ ὄφιc ὄφιος· ἀλλ' ἔcτιν εἰπεῖν, ὅτι εἰcί τινα εἰc ιc λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα ἅτινα διὰ τοῦ θοc κλίνονται, οἷον δέλλιc δέλλιθος (ἔcτι δὲ ζῷον ὅμοιον μελίccῃ), μέρμιc μέρμιθοc (cημαίνει δὲ τὸ λεπτὸν cχοινίον)· οὕτωc οὖν καὶ ὄρνιc ὄρνιθοc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Πρόcκειται ἐν τῷ κανόνι «ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν» διὰ τὸ θρίξ τριχόc, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ χ κλίνεται, ἀλλ' οὐκ ἔcτιν ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν· πρόcκειται «ἀρcενικά» διὰ τὸ μάcτιξ μάcτιγοc, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ γ κλίνεται, ἀλλ' οὐκ ἔcτιν ἀρcενικόν· πρόcκειται «ἁπλᾶ» διὰ τὰ cύνθετα, ἐπειδὴ ταῦτα τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουcι κλίcιν, οἷον θρίξ τριχόc καλλίθριξ καλλίτριχοc, cτίξ cτιχόc (cημαίνει δὲ τὴν τάξιν) ὁμόcτιξ ὁμόcτιχοc, Φοῖνιξ Φοίνικοc Λιβοφοῖνιξ Λιβοφοίνικοc, ἧλιξ ἥλικοc ὁμῆλιξ ὁμήλικοc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ Φοῖνιξ καὶ πέρδιξ καὶ τέττιξ ἐν μὲν ταῖc πλαγίοιc 311 g
ἐκτείνουcι τὸ ι, τουτέcτι φύcει μακρὸν αὐτὸ ποιοῦcιν, ἐν δὲ τῇ εὐθείᾳ cυcτέλλουcιν αὐτό, τουτέcτι θέcει μακρὸν αὐτὸ ἔχουcιν· ὤφειλον δὲ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνειν αὐτό, ἐπειδὴ τὰ εἰc ιξ καὶ τὰ εἰc υξ ⟨ἀρcενικὰ⟩ μακρᾷ παραληγόμενα εἴτε φύcει εἴτε θέcει ἁπλᾶ ὄντα ἐκτείνειν θέλουcι τὸ δίχρονον, τουτέcτι φύcει μακρὸν αὐτὸ ἔχουcιν, οἷον κῆρυξ Βέβρυξ

[Discr. scr. ex NCV] **1** Κανὼν κθʹ V, κανὼν κηʹ N, *om* C ‖ **2** Ὁ πέρδιξ — ὁμήλικοc (3) *om* NC ‖ **5** ἧλιξ ἥλικοc *om* NC ‖ **7** λέγει NC, λέγουcιν ὅ τε Ὑπερέχιοc καὶ V ‖ **8** παράδειγμα δέ ἐcτι] παραδείγματα δὲ V, ταῦτα δέ ἐcτι NC ‖ **9** τῷ *ante* Ἀριcτ. *om* NC ‖ **18** δέλλιc δέλλιθοc V, βέλλιc βέλλιθοc NC ‖ **19** λεπτὸν V, λοιπὸν NC ‖ **29** πλαγίαιc NCV ‖ **31** θέcει μακρὸν V, φύcει βραχὺ N, φύcει μακρὸν *et supra* φύcει *manu recentissima* οὐ C | δὲ *om* NC ‖ **32** ιξ διὰ τοῦ ι καὶ τὰ εἰc υξ διὰ τοῦ υ N | ἀρcενικὰ *om* NCV; *cfr. p. 293, 32* ‖ **34** κῆρυξ N, κήρυξ CV

τέττιξ πέρδιξ. Σεσημείωνται τὰ εἰς λιξ καὶ τὸ χοῖνιξ· ὅτι γὰρ ἐκτείνειν ὤφειλον τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ ἐν τῇ εὐθείᾳ, δῆλον ἀπὸ τοῦ καὶ ἐν τῇ γενικῇ ἐκτείνειν αὐτά. Κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἡ παραλήγουσα τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς οὐδέποτε εὑρίσκεται μείζων τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, ἀλλ' ἢ ἴση πρὸς αὐτήν, οἷον λέβης λέβητος, ἔρως ἔρωτος, Πάρις Πάριδος, ἢ ἐλάττων, οἷον Ἕκτωρ Ἕκτορος, Νέστωρ Νέστορος· εἰ οὖν ἡ πέρδικος καὶ ἡ κήρυκος γενικὴ ἐκτείνει τὸ δίχρονον, ὤφειλε καὶ ἡ πέρδιξ καὶ ἡ κῆρυξ εὐθεῖα ἐκτείνειν αὐτό, τουτέστι φύσει μακρὸν αὐτὸ ἔχειν· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ οὐδέποτέ εἰσι πρὸ τοῦ ξ φύσει μακρά, οἷον πνίξω ψύξω ἐρύξω, χωρὶς εἰ μὴ τῷ λόγῳ ἀρχούσης παρῳχημένων, ὡς ἐπὶ τοῦ ἰξεύω ἴξευον — τὸ μὲν γὰρ ἰξεύω θέσει μακρὸν ἔχει τὸ ῑ, τὸ δὲ ἴξευον φύσει μακρὸν τῷ λόγῳ τῆς ἀρχούσης τῶν παρῳχημένων· οἱ γὰρ παρῳχημένοι ἢ χρονικῶς ἢ συλλαβικῶς θέλουσι μεγεθύνεσθαι, συλλαβικῶς μέν, οἷον τύπτω ἔτυπτον, γράφω ἔγραφον, λέγω ἔλεγον, χρονικῶς δέ, οἷον ἄγω ἦγον, ἐνέγκω ἤνεγκον, ἄρχομαι ἠρχόμην· ἐν οἷς οὖν τὸ ἰξεύω ἴξευον οὐκ ἠδύνατο συλλαβικῶς μεγεθυνθῆναι, οὐδὲ γὰρ ἄρχεται ὁ ἐνεστὼς ἀπὸ συμφώνου, ἐξ ἀνάγκης οὖν χρονικῶς ἐμεγεθύνθη, καὶ τούτου χάριν φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ῑ —· ἀλλ' ἐπειδή, ὡς εἴρηται, τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ πρὸ τοῦ ξ οὐδέποτέ εἰσι φύσει μακρά, χωρὶς εἰ μὴ λόγῳ ἀρχούσης παρῳχημένων, ἐξ ἀνάγκης ταῦτα τὰ εἰς ιξ καὶ τὰ εἰς υξ συστέλλουσι τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ ἐν τῇ εὐθείᾳ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ξ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πτώσεσι ταῖς μὴ ἐχούσαις τὸ ξ τὴν κεχρεωστημένην τῇ εὐθείᾳ φύσει μακρὰν ἀνεδέξαντο.
312 8 Πρόσκειται «μὴ ἐχούσαις τὸ ξ» διὰ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη συνεσταλμένον ἔχει τὸ ῑ καὶ τὸ ῡ, τουτέστι θέσει μακρὸν ἔχει αὐτό, οἷον Φοίνιξι κήρυξι, διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ξ. Πρόσκειται ἀνωτέρω «χωρὶς τῶν εἰς λιξ» διὰ τὸ ἧλιξ ἥλικος, ὁμῆλιξ ὁμήλικος, ἕλιξ ἕλικος, ταῦτα γὰρ πανταχοῦ συστέλλουσι τὸ ῑ· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ χοῖνιξ χοίνικος πανταχοῦ συστέλλει τὸ ῑ, οἷον ⟨τ 27⟩ ὅστις ἐμῆς γε Χοίνικος ἅπτηται, καὶ πάλιν ⟨fragm. com. inc. 444 K⟩ πλέον δυεῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης Παρέχει· τοῦτο δὲ καὶ θηλυκόν ἐστι. Πρόσκειται «ἀρσενικά» διὰ τὸ ἄμπυξ ἄμπυκος· τοῦτο γὰρ πανταχοῦ συστέλλει τὸ ῡ, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀρσενικόν· πρόσκειται δέ «μακρᾷ παραληγόμενα» διὰ τὸ ὄνυξ ὄνυχος, Ἔρυξ Ἔρυκος, στόνυξ στόνυχος (στόνυξ δέ ἐστιν ὁ κυνόδους)· ταῦτα γὰρ πανταχοῦ συστέλλουσι τὸ ῡ, ἀλλ' οὐ παραλήγονται μακρᾷ· πρόσκειται δέ «ἁπλᾶ» διὰ τὸ ὁμόστιξ

[Disck. sch. ex NCV] **8** γάρ ἐστιν V, δέ ἐστιν NC || **8** *post* αὐτὸ *add* καὶ NC || **10** μακρὰ φύσει *traic.* NC; *item v. 19* || **11** ὡς — παρῳχημένων (**13**) *om* V || **21** εἰς *ante* υξ *om* NC || **24** ἐχούσαις V, ἐχούσης NC || **28** πανταχοῦ — χοίνικος (**29**) *om* N || **29** ὅστις ἐμῆς γε NCV || **30** ἅπτεται NCV || **31** δυεῖν σοι N, δυοῖν σοι C, δυῶν σε V || **32** ἀρσενικά NC, ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι τῷ χρονικῷ V; *cfr. p. 292, 32* | ἄμπυξ ἄμπυκος] ἄμπυξ ἄμπυγος V, ἰάπυξ ἰάπυγος NC

ὁμόστιχος, πρόσφυξ πρόσφυγος, σύζυξ σύζυγος· ταῦτα γὰρ πανταχοῦ συστέλλουσι τὸ δίχρονον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἁπλᾶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Φοῖνιξ καὶ κῆρυξ ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν προπερισπῶνται, δηλονότι κατὰ τὴν εὐθεῖαν, διὰ τὸ τονικὸν παράγγελμα τὸ λεχθησόμενον ἐν τῇ περὶ τῶν τόνων διδασκαλίᾳ· φύσει γὰρ μακρά ἐστι πρὸ μιᾶς βραχείας· τὸ γὰρ ῐ καὶ ῠ, ὡς εἴρηται, συνεσταλμένα εἰσίν, ἤγουν θέσει μακρά, διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ ξ̄.

Τῷ πέρδικι, τῷ τέττιγι, τῷ ὁμήλικι· τὸν πέρδικα, τὸν τέττιγα, τὸν ὁμήλικα· ὦ πέρδιξ, ὦ τέττιξ, ὦ ὁμῆλιξ.

Τὼ πέρδικε, τὼ τέττιγε, τὼ ὁμήλικε· τοῖν περδίκοιν, τοῖν τεττίγοιν, τοῖν ὁμηλίκοιν· ὦ πέρδικε, ὦ τέττιγε, ὦ ὁμήλικε.

Οἱ πέρδικες, οἱ τέττιγες, οἱ ὁμήλικες· τῶν περδίκων, τῶν τεττίγων, τῶν ὁμηλίκων· τοῖς πέρδιξι, τοῖς τέττιξι, τοῖς ὁμήλιξι· τοὺς πέρδικας, τοὺς τέττιγας, τοὺς ὁμήλικας· 313 g ὦ πέρδικες, ὦ τέττιγες, ὦ ὁμήλικες.

Κανὼν λ΄.

Ὁ δοῖδυξ τοῦ δοίδυκος, ⟨ὁ Βέβρυξ τοῦ Βέβρυκος⟩.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῡξ λήγοντα δισύλλαβα εἰ μὲν ἔχουσι φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν, διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται, οἷον κῆρυξ κήρυκος, δοῖδυξ δοίδυκος, εἰ δὲ ἔχουσι θέσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν ἔχουσαν δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἕτερον τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἐστίν, ὁμοίως διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται, οἷον Βέβρυξ Βέβρυκος (ἔχει γὰρ τὸ β̄ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων), ἄμπυξ ἄμπυκος (ἔχει γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ π̄· ἄμπυξ δέ ἐστι τὸ κεφαλοδέσμιον)· καὶ τὰ εἰς ρυξ τῷ ε̄ παραληγόμενα ὁμοίως διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται, οἷον Ἔρυξ Ἔρυκος, Βέβρυξ Βέβρυκος· τοῦτο δὲ διὰ τοῦ κ̄ κλίνεται κατὰ δύο κανόνας, κατά τε τοῦτον τὸν κανόνα καὶ κατὰ τὸν προειρημένον, ἔχει γὰρ σύμφωνον τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὸ β̄. Τὰ δὲ μὴ ὑποπίπτοντα τούτοις τοῖς κανόσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ γ̄ κλίνονται, οἷον Ἰᾶπυξ Ἰάπυγος (ἔστι δὲ ἔθνος), ὄρτυξ ὄρτυγος· οὐχ ὑποπίπτουσι γὰρ ταῦτα τοῖς προλεχθεῖσι κανόσιν. Πρόσκειται «ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον» διὰ τὸ εἰνάνυξ εἰνάνυχος, τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ χ̄ ἔχει τὴν κλίσιν· ἔστι δὲ σύνθετον, εἰνάνυξ γάρ ἐστιν ὁ ἐννέα νυκτῶν, οἱονεὶ ὁ ἐννεάνυξ· τοῦτο δὲ τοῦ

[Discr. scr. ex NCV] **3** *in marg. add* V¹: ὅμηρος ἐν τῇ ἦτα ἰλιάδος ⟨Η 278⟩. κῆρυξ ἰδαῖος πεπνυμένον θ' ὃς μήδεα εἰδὼς (*l.* πεπνυμένα μ. εἰδὼς) ‖ **8** Τῷ πέρδικι — ὦ ὁμήλικες (**16**) *om* V ‖ **14** τοῖς ὁμ. τοῖς τέττ. *trais.* N ‖ **17** Κανὼν λ΄ V, κανὼν κθ΄ N, *om* C ‖ **18** Ὁ δοῖδυξ τοῦ δοίδυκος *om* NC | ὁ Βέβρ. τοῦ Βέβρ. *om* NCV ‖ **20** κῆρυξ κήρυκος V, βέβρυξ βέβρυκος NC ‖ **21** ἔχουσι V, ἔχει NC | τὴν παραλ. *om* V | ἔχουσαν V, καὶ ἔχει NC ‖ **22** ἕτερον V, μὲν ἓν NC ‖ **27** δὲ V, γὰρ NC ‖ **34** ἐννεάνυξ V, ἐννάνυξ NC; *addit autem* V: καὶ τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς ῑ καὶ ἐκθλίψει τοῦ ε̄ εἰνάνυξ

νύξ τὴν κλίσιν ἐφύλαξεν· ἔστι γὰρ νύξ νυχός, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ̄ καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δασέος, φημὶ δὴ τοῦ χ̄, εἰς τὸ ἀντίστοιχον τὸ ψιλόν, λέγω δὴ τὸ κ̄, γέγονε νυκτός· ἀπὸ οὖν τοῦ νύξ νυχός γέγονεν εἰνάνυξ εἰνάνυχος, καὶ ἐφυλάχθη ἡ αὐτὴ κλίσις· τὸ δὲ νύξ νυχός διὰ τοῦ χ̄ ἐκλίθη, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ νύσσω νύξω νύξ γέγονεν, οἱονεὶ ἡ νύσσουσα ἡμᾶς πρὸς ὕπνον, καὶ λοιπὸν ἐφύλαξε κατὰ τὴν κλίσιν τὸ σύμφωνον τοῦ νένυχα παρακειμένου, λέγω δὴ τὸ χ̄. Καὶ τὸ ὄνυξ δὲ ὄνυχος ἔννοιαν ἔχει συνθέσεως· παρὰ γὰρ τὸ νύσσω νύξω γίνεται ἄνυξ, τοῦ ᾱ ἐπιτατικοῦ μορίου προσελθόντος, οἱονεὶ ᾧτινι πάνυ νύσσεταί τις, καὶ λοιπὸν τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς τὸ ο̄ ὄνυξ· τούτῳ δὲ ἠκολούθησε κατὰ τὴν 314 g κλίσιν καὶ τὸ στόνυξ στόνυχος· στόνυξ δέ ἐστι πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον. Ἀκριβέστερον δὲ περὶ τῆς κλίσεως τῶν εἰς ῡξ̄ ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κῆρυξ παρὰ τῷ ποιητῇ εὑρέθη συστέλλον τὸ ῡ κατὰ τὴν δοτικὴν τῶν ἑνικῶν, ὅπερ ἐστὶ σπάνιον, οἷον ⟨P 324⟩ κήρυκι Ἠπυτίδῃ· τὸ δὲ Βέβρυξ κατὰ τὰς πτώσεις τὰς μὴ ἐχούσας τὸ ξ̄ διφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον· εὑρέθη γὰρ καὶ ἐκτεταμένον ἔχον τὸ ῡ, οἷον ⟨Apoll. Rhod. 2, 2⟩ Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, καὶ συνεσταλμένον, οἷον ⟨Apoll. Rhod. 2, 98⟩ οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀκήδησαν βασιλῆος, καὶ παρ' Εὐφορίωνι ⟨Anall. Alex. ed. Mein. p. 130⟩ ἀπόπρο δὲ Βέβρυκα πύκτην, καὶ παρὰ Λυκόφρονι ⟨Alex. 516⟩ εἰς Βεβρύκων ῥίψειαν ἐκβατηρίαν.

Τῷ βοίδυκι, τῷ Βέβρυκι· τὸν βοίδυκα, τὸν Βέβρυκα· ὦ βοῖδυξ, ὦ Βέβρυξ.

Τὼ βοίδυκε, τὼ Βέβρυκε· τοῖν βοιδύκοιν, τοῖν Βεβρύκοιν· ὦ βοίδυκε, ὦ Βέβρυκε.

Οἱ βοίδυκες, οἱ Βέβρυκες· τῶν βοιδύκων, τῶν Βεβρύκων· τοῖς βοίδυξι, τοῖς Βέβρυξι· τοὺς βοίδυκας, τοὺς Βέβρυκας· ὦ βοίδυκες, ὦ Βέβρυκες.

Κανὼν λα΄.

Ὁ βῶξ τοῦ βωκός.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ω̄ξ̄ ἁπλᾶ διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται, οἷον πτώξ πτωκός (ὁ λαγωός) καὶ βῶξ βωκός (ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὅστις ἱστορεῖται ἔχων βοήν· γέγονε δὲ τοῦτο παρὰ τὸ βοή βόαξ καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̄ καὶ ᾱ εἰς ω̄ βῶξ)· πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἁπλᾶ» διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ κυαμοτρώξ κυαμοτρῶγος· τοῦτο δὲ τοῦ τρώγω τὸ σύμφωνον ἐφύλαξε κατὰ τὴν κλίσιν, λέγω δὴ τὸ γ̄. Τὸ δὲ πολυπτώξ πολυ-

[Discr. scr. ex NCV] **3** τὸ *ante* ψιλόν *om* NC ‖ **8** ἔνοιαν NC | γὰρ *om* NC ‖ **9** ᾱ *om* N ‖ **10** τούτῳ δὲ] τοῦτο δὲ NC, τούτοις οὖν V ‖ **11** καὶ τὸ V, κατὰ τὸ NC ‖ **21** εἰς V, εἰ NC ‖ **22** ἐκβατηρίαν V, ἐκβακτηρίαν NC ‖ **28** Τῷ βοίδυκι — ὦ Βέβρυκες (**29**) *om* V ‖ **30** Κανὼν λα΄ V, κανὼν λ΄ N, *om* C ‖ **31** Ὁ βῶξ τοῦ βωκός *om* NC ‖ **33** βὼξ N; *item v. 35* ‖ **37** πολύπτωξ πολύ-

πτῶκος διὰ τοῦ κ̄ ἐκλίθη, ἐπειδὴ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ πτώξ πτωκός τὴν κλίσιν ἐφύλαξε· τὸ δὲ θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ ἀπὸ τοῦ διώκω συντεθέντα διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται· τὸ γὰρ σύμφωνον τοῦ διώκω ῥήματος, λέγω δὴ 315 g
τὸ κ̄, κατὰ τὴν κλίσιν ἐφύλαξαν. Προστίθησι δὲ ὁ τεχνικός «πλὴν τοῦ ῥώξ ῥωγός»· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ γ̄ ἐκλίθη· ῥώξ δέ ἐστιν εἶδος φαλαγγίου, τουτέστιν εἶδος σκορπίου· ἐπὶ γὰρ τῆς σταφυλῆς ῥάξ ῥαγός λέγεται θηλυκῶς καὶ τὸ ᾱ φύσει μακρὸν ἔχει· ῥάξ δέ ἐστιν ὁ κόκκος τῆς σταφυλῆς· εὑρίσκομεν δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σταφυλῆς διὰ τοῦ ω̄ λεγόμενον, οἷον ῥώξ ῥωγός παρὰ Ἀρχιλόχῳ ⟨fragm. 191 B[4]⟩.

Τῷ βωκί, τὸν βῶκα, ὦ βῶξ. Τὼ βῶκε, τοῖν βωκοῖν, ὦ βῶκε. Οἱ βῶκες, τῶν βωκῶν, τοῖς βωξί, τοὺς βῶκας, ὦ βῶκες.

Κανὼν λβ'.

Ὁ λουτήρ τοῦ λουτῆρος, ὁ αἰθήρ τοῦ αἰθέρος.

Κανονίζει ὁ τεχνικὸς τὰ εἰς ρ̄ λήγοντα· καὶ ἰστέον ὅτι τὰ εἰς αρ̄ λήγοντα εἰ μέν εἰσι μονοσύλλαβα μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ καὶ προσθέσει τοῦ οσ̄ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον ψάρ ψαρός (ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου)· τοῦτο δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ διὰ τοῦ ᾱ εὑρίσκεται καὶ διὰ τοῦ η̄, οἷον ⟨Π 583⟩ κολοιούς τε ψῆράς τε, καὶ ⟨Ρ 755⟩ ψαρῶν νέφος ἔρχεται· Κάρ Καρός (ἔστι δὲ ἔθνος οἱ Κᾶρες), Μάρ Μαρός (καὶ τοῦτο δὲ ἔθνος ἐστίν)· εἰ δέ εἰσιν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν, μακρὸν μὲν ἔχουσιν οὐκέτι τὸ ᾱ, προσθέσει δὲ τοῦ οσ̄ καὶ αὐτὰ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον μάκαρ μάκαρος, τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ μακάριος γέγονε κατὰ ἀποκοπήν. Καὶ ἰστέον ὅτι ἀποκοπὴ μέν ἐστι τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ τέλει γινόμενον, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκεῶνα κυκεῶ, δῶμα δῶ· συγκοπὴ δέ ἐστι τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ μέσῳ γινόμενον, οἷον ὀπίσωθεν ὄπισθεν, ὁμόπατρος ὄπατρος, ἁρμόσαντες ἄρσαντες, ἐξαίρετος ἔξαιτος· ἀφαίρεσις δέ ἐστιν τὸ πάθος τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ γινόμενον, οἷον γαῖα αἶα, λείβω εἴβω, ἔβη βῆ, ἔστη στῆ, ἔφη φῆ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σχηματίζεται δὲ τὸ μακάριος τοῦτον τὸν τρόπον· ἔστι κήρ ἡ μοῖρα 316 g
τοῦ θανάτου, τοῦτο δὲ γίνεται κηρός κατὰ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ η̄, οἷον ⟨Β 302⟩ μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι, καὶ καρός ἐν συστολῇ τοῦ η̄ εἰς τὸ ᾱ, οἷον ⟨Ι 378⟩ τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, ἐξ οὗ γίνεται κάριος, τουτέστιν ὁ ὑποκείμενος τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ ἀκάριος, οἱονεὶ ὁ μὴ ὑποκείμενος τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ̄ μακάριος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἴα μία, ἄλευρον μάλευρον, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ ἔχω γέγονεν

[Discr. scr. ex NCV] πτωκος NC ‖ **2** θηροδιὼξ καὶ αἰγιδιὼξ V ‖ **10** Τῷ βωκί — ὦ βῶκες (**12**) *om* V | τοῖν βώκοιν N ‖ **13** Κανὼν λβ' V, κανὼν λα' N, *om* C ‖ **14** Ὁ λουτήρ — αἰθέρος *om* NC ‖ **19** κολιούς τε N ‖ **20** *ante* Κάρ *add* καὶ NC | οἱ κάρες NC ‖ **25** δῶμα δῶ *om* NC ‖ **27** ἄρσαντες NCV ‖ **28** ἀρχῇ V, ἀρχούσῃ NC ‖ **32** μάρτυροι V, μάκαρες NC; *item p. 297, 29* ‖ **36** ὡς ἐπὶ — μακάριος (**297, 2**)] καὶ V

ὀχός (ὁ συνέχων τὴν θύραν) καὶ ὀχλός καὶ μοχλός κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ̅· τοῦτο δὲ τὸ μακάριος κατὰ συγκοπὴν γίνεται μάκαρς καὶ κλίνεται μάκαρτος, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται μάκαρ καὶ κλίνεται μάκαρος. Τὸ δὲ Καῖσαρ βάρβαρόν ἐστι, καὶ αὐτὸ δὲ προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον Καίσαρος· καὶ ἄλλα δὲ πολλά εἰσιν εἰς α̅ρ̅, ἅτινα προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον Πάρ Παρός (τόπος δέ ἐστιν ἐν τῷ περὶ Θυρέᾳ, ἔνθα ἐμαχέσαντο Ἀργεῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι), Ἄραρ Ἄραρος (Γαλατίας δὲ οὗτος ποταμός). Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς η̅ρ̅ λήγοντα διὰ τοῦ η̅ μονοσύλλαβα μὲν ὄντα προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ η̅, οἷον θήρ θηρός, φήρ φηρός (ὁ κένταυρος, ὡς καὶ ὁ ποιητής φησι ⟨Α 268⟩ φηρσὶν ὀρεσκῴοισι), Σήρ Σηρός (Σῆρες δέ εἰσιν ἔθνος, ὅθεν τὰ Σηρικὰ ἱμάτια τὰ πολυτελῆ)· καὶ τὸ θηλυκὸν δὲ τὸ κήρ, ὅπερ σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν, προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιεῖ τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς προλεχθεῖσιν εἰς η̅ρ̅ μονοσυλλάβοις, οἷον κηρός, ἐξ οὗ τὸ ⟨Β 302⟩ μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· τοῦτο δὲ λέγεται καὶ καρός ἐν συστολῇ τοῦ η̅ εἰς τὸ α̅, οἷον ⟨Ι 378⟩ τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ· ἐπειδὴ γὰρ μόνου θηλυκοῦ γένους εὑρέθη ἐν τοῖς
317 g εἰς η̅ρ̅ μονοσυλλάβοις, τούτου χάριν ἔτρεψε τὸ φωνῆεν τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ· οὕτω γὰρ καὶ τὸ φρήν, ὡς μόνον μόνου θηλυκοῦ γένους εὑρεθὲν ἐν τοῖς εἰς η̅ν̅ μονοσυλλάβοις, ἔτρεψε τὸ φωνῆεν τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ, οἷον φρενός· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ χθών, ὡς μόνου θηλυκοῦ γένους εὑρεθὲν ἐν τοῖς εἰς ω̅ν̅ μονοσυλλάβοις, ἔτρεψε τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον χθονός. Εἰ δέ τις εἴποι, καὶ διατί τὸ κήρ οὐκ ἐξηνέχθη διὰ τοῦ ε̅ κατὰ τὴν γενικήν, ὥσπερ τὸ φρήν φρενός, ἀλλὰ διὰ τοῦ α̅, οἷον καρός, λέγομεν ὅτι οὐκ ἐγένετο κατὰ ἀκόλουθον κλίσιν ἀλλὰ κατὰ ποιητικὴν συστολὴν διὰ τοῦ α̅, οἷον ⟨Ι 378⟩ τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, ὅπερ καὶ διὰ τοῦ η̅ εὑρίσκεται κλινόμενον, οἷον ⟨Β 302⟩ μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς η̅ρ̅ μονοσυλλάβων.

Τὰ δὲ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἰς η̅ρ̅ λήγοντα ὀξύτονα εἰ μὲν ἔχουσι τὸ τ̅, φυλάττουσι τὸ η̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λουτήρ λουτῆρος, σωτήρ σωτῆρος, καμπτήρ καμπτῆρος, ὀλετήρ ὀλετῆρος, ξυστήρ ξυστῆρος, γενετήρ γενετῆρος, ἐλατήρ ἐλατῆρος (ἔστι δὲ εἶδος πλακοῦντος· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἡνίοχον παρὰ τὸ ἐλαύνειν)· δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τοῦ πατήρ πατέρος καὶ ἀστήρ ἀστέρος»· ταῦτα γὰρ ἔχοντα τὸ τ̅ τρέπουσι τὸ η̅ εἰς τὸ ε̅ ἐν τῇ γενικῇ· τὰ δὲ μὴ ἔχοντα τὸ τ̅ τρέπουσι τὸ η̅ εἰς τὸ ε̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον αἰθήρ αἰθέρος, ἀήρ ἀέρος, δαήρ δαέρος (ὁ ἀνδράδελ-

---

[Discr. scr. ex NCV] **4** τὸ δὲ — ἔνθα (7)] οἷον ἐστὶ καὶ τὸ πάπαρ πάπαρος. ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾧ περὶ θυρεῶν V ‖ **7** περὶ Θυρέᾳ g, περιφυρέῳ NC | ἐμαχήσαντο NCV | Ἄραρ Ἄραρος V, ἄναρ ἄναρος NC ‖ **8** Ταῦτα — τούτοις NC, τὸ δὲ καίσαρ (*sic*) καίσαρος καὶ ἄλλα πολλὰ λήγονται εἰς α̅ρ̅ βάρβαρα, οἷον θοῦκαρ θούκαρος V ‖ **11** ὡς — φησι *om* NC ‖ **12** ὀρεσκόοισιν NC, ὀρεσκώεσσι V ‖ **16** μάρτυροι] μάκαρες NC, *om* V ‖ **27** κατὰ *ante* ποιητ. *om* N ‖ **36** καὶ *om* NC

φος), ἀνήρ ἀνέρος, χωρὶς τοῦ cπινθήρ cπινθῆρος καὶ Ἐλευθήρ Ἐλευθῆρος (Ἐλευθήρ δέ ἐςτιν ὄνομα κύριον)· ταῦτα γὰρ μὴ ἔχοντα τὸ τ̄ ἐφύλαξαν τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ. Ἀπολογοῦνται δὲ ὑπὲρ αὐτῶν, λέγω δὴ ὑπὲρ τοῦ πατήρ πατέρος καὶ ἀcτήρ ἀcτέρος καὶ cπινθήρ cπινθῆρος καὶ Ἐλευθήρ Ἐλευθῆρος οὕτως· τὰ εἰc ηρ ὀξύτονα ἀπὸ ἐνεcτώτων γινόμενα τρέπουcι τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον παρὰ τὸ ἄνω τὸ cημαῖνον τὸ ἀνύω γίνεται ἀνήρ ἀνέρος, οὐδὲν γὰρ ἀνυcτικώτερον τοῦ ἀνδρός, καὶ πάλιν παρὰ τὸ δάω τὸ cημαῖνον τὸ γινώcκω γίνεται δαήρ δαέρος, καὶ πάλιν παρὰ τὸ αἴθω τὸ cημαῖνον τὸ καίω γίνεται αἰθήρ αἰθέρος, οἱονεὶ ὁ καυcτικός, καὶ πάλιν παρὰ τὸ ἄω τὸ cημαῖνον τὸ πνέω γίνεται ἀήρ ἀέρος· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ πατῶ γίνεται πατήρ 318 g πατέρος, ἀπὸ μεταφορᾶc τῶν ἀλόγων ζῴων, παρόcον οἱ ἄρρενες πατοῦcι τὰc θηλείαc ἐν τῷ cυγγίνεcθαι αὐταῖc, καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ αἴθω γίνεται ἀθήρ καὶ ἀτήρ καὶ ἐν πλεοναcμῷ τοῦ c̄ ἀcτήρ ἀcτέρος, οἱονεὶ ὁ καυcτικὸc καὶ διαφανὴc καὶ λαμπρός· διὰ τοῦτο οὖν τρέπουcι τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, φημὶ δὴ τὸ πατήρ καὶ ἀcτήρ, ἐδείξαμεν γὰρ ὅτι ἀπὸ ἐνεcτῶτόc εἰcι. Τὸ μέντοι cπινθήρ καὶ Ἐλευθήρ ἐπειδὴ οὐκ εἰcὶν ἀπὸ ἐνεcτῶτοc, διὰ τοῦτο οὐκ ἔτρεψαν τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ· καὶ τὸ Ἐλευθήρ, ὡc εἴρηται, ὄνομα κύριόν ἐcτι καὶ ἔcτι παρὰ τὸν ἤλευθα μέcον παρακείμενον· τὸ δὲ cπινθήρ τινὲc ἐτυμολογοῦcι παρὰ τὸ μετὰ cπουδῆc ἵεcθαι καὶ θεῖν, τουτέcτι πέμπεcθαι καὶ τρέχειν, ὡc καὶ ὁ ποιητὴc δηλοῖ λέγων ⟨Δ 77⟩ cπινθῆρεc ἵενται· εἰ καὶ οὕτωc δὲ ἐτυμολογεῖται καὶ δοκεῖ ἀπὸ ἐνεcτῶτοc ἔχειν τὴν cύνθεcιν, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔcτιν ἁπλοῦν ὡc τὰ ἄλλα ἀλλὰ cύνθετον· τὸ καμπτήρ καμπτῆροc καὶ λουτήρ λουτῆροc καὶ ξυcτήρ ξυcτῆροc οὐκ εἰcὶν ἀπὸ τοῦ ἐνεcτῶτοc, φημὶ δὴ ἀπὸ τοῦ κάμπτω καὶ λούω καὶ ξύω, ἐπεὶ εἶχον τρέπειν τὸ η̄ εἰc τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κέκαμπται καὶ λέλουται καὶ ἔξυcται παθητικοῦ παρακειμένου εἰcίν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ πατήρ πατέροc γίνεται κατὰ cυγκοπὴν πατρόc ἐν τῇ γενικῇ καὶ ⟨τὸ⟩ μήτηρ μητέροc μητρόc καὶ τὸ θυγάτηρ θυγατέροc θυγατρόc· τὸ δὲ ἀνήρ ἀνέροc γενόμενον κατὰ cυγκοπὴν ἀνρόc ἐξ ἀνάγκηc ἐπλεόναcε τὸ δ καὶ ἐγένετο ἀνδρόc· οὐκ ἠδύνατο γὰρ εἶναι ἀνρόc χωρὶc τοῦ δ̄, ἐπειδὴ τὸ ν̄ πρὸ τοῦ ρ̄ οὔτε ἐν cυλλήψει δύναται εἶναι οὔτε ἐν διαcτάcει· ἐν cυλλήψει μὲν οὐ δύναται εἶναι, ἐπειδὴ ἀμετάβολον ἀμεταβόλου οὐ προηγεῖται κατὰ cύλληψιν, οἷον ἅρμα ἔρνοc ἅλμη Ἑρμῆc, εἰ μὴ τὸ μ̄ τοῦ ν̄, οἷον μνᾶ μνημεῖον· ἐν διαcτάcει δὲ

[Discr. scr. ex NCV] **2** Ἐλευθήρ δέ ἐcτιν — οὕτωc (**5**) *om* V ‖ **4** ὑπὲρ *post* δὴ *om* N ‖ **5** τὰ δὲ εἰc V ‖ **6** εἰc τὸ ε̄ *om* NC ‖ **9** τὸ cημαῖνον *post* αἴθω *om* NC, ὃ δηλοῖ V ‖ **10** ἄω V, αὔω NC ‖ **14** ἀθήρ — ἀcτέροc] αἰθὴρ καὶ ἀcθὴρ κατὰ πλεοναcμὸν τοῦ c̄ καὶ ἔκθλιψιν τοῦ ῑ, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ θ̄ εἰc τ̄ ἀcτήρ V ‖ **15** *ante* διαφανὴc *add* ἤγουν NC ‖ **28** παθητικοῦ *om* NC ‖ **29** δὲ *om* NC | τὸ *om* N ‖ **30** καὶ τὸ μήτηρ — μητρόc *om* V | τὸ *ante* μήτηρ *et ante* θυγάτηρ *om* NC ‖ **34** οὐ δύναται εἶναι *om* NC ‖ **36** Ἑρμῆc *om* N | μνᾶ μνημεῖον NC, μνεία μνήμη V

οὐκ ἠδύνατο εἶναι πρὸ τοῦ ρ̄, ἐπειδὴ τὸ ρ̄ οὐ θέλει ἔχειν πρὸ ἑαυτοῦ ἕτερον σύμφωνον κατὰ διάστασιν εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ρ̄, οἷον ἔρριπτον ἐρ- 319 g ράγησαν ἐπίρρημα ἄρρωστος ἐρρήγνυσαν· πρόσκειται «κατὰ διάστασιν», ἐπειδὴ κατὰ σύλληψιν εὑρίσκονται ἕτερα σύμφωνα προηγούμενα τοῦ ρ̄, οἷον δρῶ κρέας Τρώς γραῦς τραῦμα. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς πρός καὶ εἴς καὶ ἔξ προθέσεως καὶ τοῦ δύς ἐπιρρήματος»· ἐπὶ τούτων γὰρ εὑρίσκονται ἕτερα σύμφωνα προηγούμενα τοῦ ρ̄ κατὰ διάστασιν, οἷον πρόσριψις εἰσροή ἔκρυσις δύσριγος. Ἐπειδὴ οὖν, ὡς δέδεικται, τὸ ν̄ οὐκ ἠδύνατο εἶναι πρὸ τοῦ ρ̄ οὔτε κατὰ σύλληψιν οὔτε κατὰ διάστασιν, ἐξ ἀνάγκης ἐπλεόνασε τὸ δ̄ καὶ γέγονεν ἀνδρός κατὰ τὴν γενικήν.

Τῷ λουτῆρι, τῷ αἰθέρι· τὸν λουτῆρα, τὸν αἰθέρα· ὦ λουτήρ, ὦ αἰθήρ.

Τὼ λουτῆρε, τὼ αἰθέρε· τοῖν λουτήροιν, τοῖν αἰθέροιν· ὦ λουτῆρε, ὦ αἰθέρε.

Οἱ λουτῆρες, οἱ αἰθέρες· τῶν λουτήρων, τῶν αἰθέρων· τοῖς λουτῆρσι, τοῖς αἰθέρσιν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ῑ λαμβάνουσα τὸ ς̄ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἀκουσθῆναι στοιχεῖα, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφιϊ ὄφισιν, ὄφεϊ ὄφεσι, μάντεϊ μάντεσι, Δημοσθένεϊ Δημοσθένεσι, Πάριδι Πάρισι, Πλάτωνι Πλάτωσιν, Ἕκτορι Ἕκτορσιν· οὕτως οὖν καὶ λουτῆρι λουτῆρσι καὶ αἰθέρι αἰθέρσι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἐὰν εὑρεθῇ ἕτερον σύμφωνον ἀποβάλλεται ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Πάριδι Πάρισι, Πλάτωνι Πλάτωσι, λέοντι λέουσι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ τὸ ρ̄, τοῦτο γὰρ φυλάττεται ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἕκτορι Ἕκτορσι, Νέστορι Νέστορσιν, ἢ εἰς δύο σύμφωνα λήγῃ ἡ εὐθεῖα· τότε γὰρ φυλάττονται τὰ δύο σύμφωνα καὶ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐκ τῆς εὐθείας κανονίζεται προσθέσει τοῦ ῑ, οἷον ἅλς ἁλσί, Τίρυνς Τίρυνσιν, ἕλμινς ἕλμινσι, μάκαρς μάκαρσι. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν εἰ μὲν εὑρεθῇ ἕτερον σύμφωνον ἀποβάλλει αὐτὸ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Πάριδι Πάρισι, Πλάτωνι Πλάτωσιν, εἰ δὲ εὑρεθῇ τὸ ρ̄ φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἕκτορι Ἕκτορσι, Νέστορι Νέστορσιν. Ἔστιν οὖν ταύτην 320 g εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν· εἰ θεῷ φίλον ἐν τῇ τοῦ παρατατικοῦ διδασκαλίᾳ μαθησόμεθα, ὅτι τὸ ρ̄ ἐνομίσθη φωνῆεν εἶναι· ἐπειδὴ οὖν ἡνίκα εὑρεθῇ φωνῆεν ἔχουσα ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον ὄφιϊ ὄφισιν, ὄφεϊ ὄφεσι, πόλεϊ πόλεσι, μάντεϊ

[Discr. scr. ex NCV] **2** ἐρράγησα N ‖ **3** ἐρρύγνυσαν N ‖ **5** τραῦμα *om* NC ‖ **8** πρόσριψις V, πρόσριψον NC | εἰσροή V, εἴσροια NC | ἔκρυσις] ἔκρευσις V, ἔκρυσθαι NC | δύσρυγος N ‖ **16** Εἴρηται] *cfr. p. 276, 30* ‖ **19** ὄφιϊ ὄφισιν *om* NC; *item v. 38* ‖ **23** δὲ *om* NC ‖ **27** λήγει NCV ‖ **36** ὅτι *om* NC | ἡνίκα οὖν *traiciunt* NC ‖ **37** ἑνικῶν V, πληθυντικῶν NC

μάντεσι, τούτου χάριν ἡνίκα εὑρεθῇ ἔχουσα τὸ ρ̄ φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἕκτορι Ἕκτορσι, Νέστορι Νέστορσι.

Τοὺς λουτῆρας, τοὺς αἰθέρας· ὦ λουτῆρες, ὦ αἰθέρες.

Κανὼν λγ΄.

Ὁ Πίηρ τοῦ Πίερος, ὁ Ἴβηρ τοῦ Ἴβηρος.

Ἰστέον ὅτι τῶν εἰς ηρ̄ βαρυτόνων τὰ μὲν μακρᾷ παραληγόμενα τρέπουσι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Πίηρ Πίερος (ὅθεν τὸ Πιερίς καὶ Πιερίδες αἱ Μοῦσαι· ἔστι δὲ τὸ Πίηρ ὄνομα κύριον), φράτηρ φράτερος (φράτερες δέ εἰσιν οἱ συγγενεῖς)· τὰ δὲ βραχείᾳ παραληγόμενα φυλάττουσι τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ἐρίηρ ἐρίηρος, ὅθεν τὸ ἐρίηρες ἑταῖροι ⟨e. g. ι 172⟩ ἀντὶ τοῦ εὐάρμοστοι, Ἴβηρ Ἴβηρος· τὸ δὲ πάνθηρ πάνθηρος τοῦ ἁπλοῦ τὴν κλίσιν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τοῦ θήρ θηρός, ἐπεὶ τοῦτο ὡς μακρᾷ παραληγόμενον ὤφειλε τρέψαι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ.

Τῷ Πίερι, τῷ Ἴβηρι· τὸν Πίερα, τὸν Ἴβηρα· ὦ Πῖερ, ὦ Ἴβηρ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ος̄ ἢ τὴν τος̄ ποιεῖ τὴν κλητικήν, χωρὶς τοῦ Ἄπολλον καὶ Ποσείδαον.

Τὼ Πίερε, τὼ Ἴβηρε· τοῖν Πιέροιν, τοῖν Ἰβήροιν· ὦ Πίερε, ὦ Ἴβηρε.

Οἱ Πίερες, οἱ Ἴβηρες· τῶν Πιέρων, τῶν Ἰβήρων· τοῖς Πίερσι, τοῖς Ἴβηρσι· τοὺς Πίερας, τοὺς Ἴβηρας· ὦ Πίερες, ὦ Ἴβηρες.

Κανὼν λδ΄.

Ὁ Νέστωρ τοῦ Νέστορος, ὁ κέλωρ τοῦ κέλωρος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ωρ̄ λήγοντα εἰ μὲν ὀξύνονται τὸ ω̄ φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον φώρ φωρός (ὁ κλέπτης), ἰχώρ ἰχῶρος (σημαίνει δὲ τὸ αἷμα τὸ μεταβληθὲν εἰς ἔμπυον)· τὰ δὲ βαρύτονα εἰ μὲν ἔχουσι τὸ λ̄, φυλάττουσι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον κέλωρ κέλωρος (σημαίνει δὲ 321 g τὸν υἱὸν παρὰ τὸ κελεύεσθαι), πέλωρ πέλωρος (ὁ μέγας, ἐξ οὗ καὶ τὸ πελώριος)· εἰ δὲ μὴ ἔχουσι τὸ λ̄, τρέπουσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Νέστωρ Νέστορος, Μέντωρ Μέντορος, Ἕκτωρ Ἕκτορος, κτήτωρ κτήτορος, οἰκήτωρ οἰκήτορος. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς εἰ μὴ κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν φυλάξωσι τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ», οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ Μήστωρ· τοῦτο γὰρ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίου ὀνόματος τρέπει τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον ⟨Ω 257⟩ Μήστορά τ᾽ ἀντίθεον, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιθέτου ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ φυλάττει τὸ ω̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον

[Discr. scr. ex NCV] **4** Κανὼν — Ἴβηρος (**5**) *om* NC ‖ **10** η̄ *om* N ‖ **15** Τῷ Πίερι — ὦ Ἴβηρες (**23**) *om* V | *post* Πίερι *add* τῷ ἐρίηρι NC ‖ **18** τοῦ] τὸ NC ‖ **24** Κανὼν — κέλωρος (**25**) *om* NC ‖ **35** τρέπει V, τρέπουσι NC

⟨Ν 93⟩ μήστωρας ἀϋτῆς, ⟨Ε 272⟩ μήστωρε φόβοιο· τοιαῦτα δὲ εὑρίσκομεν καὶ ἄλλα παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις φυλάττοντα τὸ ω̅ κατὰ τὴν γενικήν, οἷον ἠλέκτωρ ἠλέκτωρος (ὁ ἥλιος), ταλάωρ ταλάωρος (τὸ τόξον), προπάτωρ προπάτωρος. Ταῦτα δὲ πάντα ποιητικά εἰσιν.

Τῷ Νέστορι, τῷ κέλωρι· τὸν Νέστορα, τὸν κέλωρα· ὦ Νέστορ, ὦ κέλωρ.

Τὼ Νέστορε, τὼ κέλωρε· τοῖν Νεστόροιν, τοῖν κελώροιν· ὦ Νέστορε, ὦ κέλωρε.

Οἱ Νέστορες, οἱ κέλωρες· τῶν Νεστόρων, τῶν κελώρων· τοῖς Νέστορσι, τοῖς κέλωρσι· τοὺς Νέστορας, τοὺς κέλωρας· ὦ Νέστορες, ὦ κέλωρες.

Κανὼν λε΄.

Ὁ Κύκλωψ τοῦ Κύκλωπος.

Λέγει ὅτι τὰ εἰς ψ̅ λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τοῦ π̅ κλίνονται, καὶ ὃ ἔχουσι φωνῆεν ἐν τῇ εὐθείᾳ, τοῦτο ἔχουσι καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Κύκλωψ Κύκλωπος, Αἰθίοψ Αἰθίοπος, Πέλοψ Πέλοπος· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὸ φωνῆεν τῆς εὐθείας οὐ τρέπουσιν εἰς ἄλλο φωνῆεν ἐν τῇ κλίσει ἀλλὰ φυλάττουσιν αὐτό, οἷον νάρθηξ νάρθηκος, σκώληξ σκώληκος, Κύκλωψ Κύκλωπος, χωρὶς τοῦ ἀλώπηξ ἀλώπεκος· τοῦτο γὰρ ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ τὸ η̅ ἔχει, ἐν δὲ τῇ γενικῇ τὸ ε̅. Καὶ ἀντιστρέφει δὲ ὁ κανών· δύναται γάρ τις εἰπεῖν, ὅτι καὶ τὸ φωνῆεν τὸ ἐν τῇ γενικῇ ταὐτόν ἐστι καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐπὶ τῶν εἰς διπλοῦν ληγόντων, οἷον ἡ Πέ-
322 g λοπος γενικὴ διὰ τοῦ ο̅ ἔχει τὴν γραφήν, ἀλλὰ καὶ ἡ Πέλοψ εὐθεῖα ὁμοίως διὰ τοῦ ο̅ γράφεται· ἁμαρτάνουσι γὰρ οἱ γράφοντες αὐτὸ διὰ τοῦ ω̅· καὶ πάλιν Κύκλωπος διὰ τοῦ ω̅ καὶ Κύκλωψ ὁμοίως, νάρθηκος διὰ τοῦ η̅ καὶ νάρθηξ ὡσαύτως, χωρίς, ὡς εἴρηται, τοῦ ἀλώπηξ ἀλώπεκος· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ ε̅ ἐκφέρεται, ἡ δὲ εὐθεῖα διὰ τοῦ η̅. Πρόσκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ λίψ λιβός· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ β̅ κλίνεται καὶ οὐ διὰ τοῦ π̅, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀλλὰ μονοσύλλαβον. Σημειοῦται δὲ ἐν τῷ κανόνι ὁ τεχνικὸς τὸ Ἄραψ Ἄραβος, Χάλυψ Χάλυβος, Κίνυψ Κίνυφος μὴ κλιθέντα διὰ τοῦ π̅· καὶ χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὸ μὲν Ἄραψ καὶ Χάλυψ ἔθνος σημαίνουσιν, τὸ δὲ Κίνυψ ὄνομά ἐστι ποταμοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα τὴν ἀναλογίαν ἐπλήρωσαν· ὃν γὰρ τρόπον τὰ εἰς ξ̅ λήγοντα κλίνονται διὰ δασέος ἢ ψιλοῦ ἢ μέσου, τουτέστι διὰ τοῦ γ̅ ἢ κ̅ ἢ χ̅,

[Discr. scr. ex NCV] **1** μήστωρε NCV ‖ **2** *post* ω̅ *add* παρὰ τοῖς ἀρχαίοις V ‖ **4** δὲ *om* NC ‖ **5** Τῷ Νέστορι — ὦ κέλωρες (**11**)] ἡ δὲ κλίσις πρόδηλος V ‖ **7** Τὼ Νέστορε — ὦ κέλωρε (**8**) *om* N ‖ **12** Κανὼν — Κύκλωπος (**13**) *om* NC ‖ **15** καὶ ὃ — γενικῇ (**16**) *om* NC ‖ **17** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 285, 35* ‖ **23** ταὐτόν ἐστι] τοῦτ' ἔστι N, τουτέστι C, τοῦτό ἐστι V ‖ **31** δὲ *om* NC ‖ **35** ἀναλογίαν V, ἀπολογίαν NC

οἷον ὄρτυξ ὄρτυγος, θώραξ θώρακος, ὄνυξ ὄνυχος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ εἰς ψ̄ λήγοντα διὰ δασέος ἢ ψιλοῦ ἢ μέσου κλίνεσθαι θέλουσι, τουτέστι διὰ τοῦ β̄ ἢ π̄ ἢ φ̄, οἷον Ἄραψ Ἄραβος, Κύκλωψ Κύκλωπος, Κίνυψ Κίνυφος· ταῦτα οὖν τὰ δοκοῦντα εἰς ψ̄ παράλογα τὰ τῆς ἀναλογίας ἐφύλαξαν, κλιθέντα διὰ τοῦ β̄ ἢ φ̄· λοιπὸν γὰρ εὑρίσκονται τῇ προφάσει ταύτῃ τὰ εἰς ψ̄ λήγοντα κλινόμενα διὰ δασέος καὶ ψιλοῦ καὶ μέσου, τουτέστι διὰ τοῦ β̄ ἢ π̄ ἢ φ̄. Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τῆς κλίσεως τῶν εἰς ψ̄ ἀκριβέστερον εἰ θεῷ φίλον ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ μαθησόμεθα.

Τῷ Κύκλωπι, τὸν Κύκλωπα, ὦ Κύκλωψ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς διπλοῦν λήγοντα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τοῦ Ζεῦ ἄνα καὶ τοῦ ὦ γύναι.

Τὼ Κύκλωπε, τοῖν Κυκλώποιν, ὦ Κύκλωπε. Οἱ Κύκλωπες, τῶν Κυκλώπων, τοῖς Κύκλωψιν. Εἴρηται ὅτι διχῶς κανονίζεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, πρὸ τοῦ ῑ λαμβάνουσα τὸ σ̄ καὶ συναιροῦσα τὸ π̄ καὶ σ̄ εἰς ψ̄, ὡς καὶ τὸ κ̄ καὶ σ̄ εἰς ξ̄, οἷον Πέλοπι Πέλοπσι καὶ Πέλοψι, θώρακι θώρακσι καὶ θώραξι, καὶ ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν· πᾶσα γὰρ εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς διπλοῦν λήγουσα προσθέσει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Κύκλωψ Κύκλωψι, θώραξ θώραξι, Πέλοψ Πέλοψι, σκώληξ σκώληξι. Ταῦτα μὲν ⟨ἐν⟩ τούτοις. 323 g

Τοὺς Κύκλωπας, ὦ Κύκλωπες.

Τέλος σὺν θεῷ τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Εὐτυχῶς χρῶ.

Περὶ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων.

Κανὼν πρῶτος.

Ἑνικά. Ἡ Μοῦσα τῆς Μούσης, ἡ μαῖα τῆς μαίας, ἡ σφαῖρα τῆς σφαίρας.

Πληρώσας ὁ τεχνικὸς τὴν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων διδασκαλίαν μετέρχεται νῦν καὶ ἐπὶ τὰ θηλυκά. Καὶ ἰστέον ὅτι τελικὰ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων στοιχεῖά εἰσιν ὀκτώ, φωνήεντα τρία, ᾱ η̄ ω̄, καὶ σύμφωνα πέντε, ν̄ ξ̄ ρ̄ σ̄ ψ̄, οἷον Μοῦσα Ἑλένη Σαπφώ χελιδών ἕλιξ μήτηρ Θέτις

[Discr. scr. ex NCV] **3** ἢ π̄ *om* N | οἷον — ἢ φ̄ (7) *om* V ‖ **5** κλιθέντα *om* N | ἢ φ̄] καὶ φ̄ NC ‖ **6** ταύτῃ *Lentzius,* αὐτῇ N, αὕτη C ‖ **10** Τῷ Κύκλωπι — τῶν Κυκλώπων (14) *om* V | Εἴρηται] *cfr. p. 289, 3* ‖ **14** Εἴρηται] *cfr. p. 290, 5* ‖ **15** ἐπὶ τούτων *om* NC ‖ **21** Ταῦτα — ὦ Κύκλωπες (22) *om* V | ἐν *om* NC ‖ **23** ὀνομάτων NC, κανόνων V ‖ **24** Εὐτ. χρῶ *om* V ‖ **25** Περὶ — ὀνομάτων C, ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν θηλυκῶν κανόνων V, *om* N ‖ **27** ἡ μαῖα ἡ μοῦσα ἡ σφαῖρα. τῆς μαίας τῆς μούσης τῆς σφαίρας V ‖ **28** ἡ σφαίρα N ‖ **32** Σαπφὼ C, σαμφὼ N, κλειὼ V

λαῖλαψ. Ἰcτέον δὲ ὅτι τὰ εἰc ᾱ λήγοντα θηλυκὰ ἢ cυcτέλλουcι τὸ ᾱ ἢ ἐκτείνουcιν αὐτό· καὶ ὅcα μέν εἰcι προπαροξύτονα ὡμολόγηται ὅτι cυνεcταλμένον ἔχουcι τὸ ᾱ, οἷον πανδοκεύτρια Πολύμνια πότνια Ἐρέτρια κιθαρίcτρια εὐcέβεια εὐγένεια θάλαccα ἄελλα θύελλα· μακρᾶc γὰρ οὔcηc τῆc ἐπὶ τέλουc οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλουc πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐδέποτε προπαροξύνεται ἡ λέξιc, ὡc ἐν τῷ περὶ τόνων εἰ θεῷ φίλον μαθηcόμεθα· τὰ δὲ ἐν τῇ τελευταίᾳ cυλλαβῇ ἔχοντα τὸν τόνον πάντα μακρὸν ἔχουcι τὸ ᾱ, οἷον Ἀθηνᾶ ἀργυρᾶ cιδηρᾶ φοβερά ἀγορά τολμηρά πονηρά Ναυcικᾶ· τὰ δὲ πρὸ μιᾶc ἔχοντα τὸν τόνον ἔcτιν ὅτε cυcτέλλουcι τὸ ᾱ, οἷον ταχεῖα ὀξεῖα βραδεῖα, ἔcτι δ' ὅτε ἐκτείνουcιν αὐτό, οἷον Βυζαντία Λεcβία Ῥοδία μετρία. Ταῦτα μὲν οὕτωc.

Ὁ δὲ τῆc κλίcεωc λόγοc τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον· τὰ εἰc ᾱ λήγοντα θηλυκὰ ἐὰν μὲν ἔχωcι τὸ ᾱ καθαρόν, τουτέcτι μὴ προηγουμένου cυμφώνου, ἢ πρὸ τοῦ ᾱ τὸ ρ̄, ἢ ⟨τὸ ᾱ⟩ μακρόν, φυλάττουcι τὸ ᾱ καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ προcθέcει τοῦ c̄ ποιοῦcι τὴν γενικήν. Ἔcτωcαν δὲ παρα-
324 g δείγματα τοῦ κανόνοc ταῦτα· τὰ μὲν τὸ ᾱ καθαρὸν ἔχοντα, οἷον μαῖα μαίαc, γραῖα γραίαc, γαῖα γαίαc, Μήδεια Μηδείαc· τὸ γὰρ ⟨Apoll. Rh. 3,3⟩ Μηδείηc ὑπ' ἔρωτι Ἰωνικόν ἐcτι· Κράτεια Κρατείαc, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείαc, Μαρώνεια Μαρωνείαc, Καιcάρεια Καιcαρείαc, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείαc· τὰ δὲ ⟨ἔχοντα⟩ πρὸ τοῦ ᾱ τὸ ρ̄, οἷον cφαῖρα cφαίραc, Δηϊάνειρα Δηϊανείραc, εὐπάτειρα εὐπατείραc, cώτειρα cωτείραc, γενέτειρα γενετείραc, ἄρουρα ἀρούραc· τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ᾱ μακρόν, οἷον Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶc, μνᾶ μνᾶc, Ναυcικᾶ Ναυcικᾶc, Ἀνδρομέδα Ἀνδρομέδαc, Λήδα Λήδαc· τὸ γὰρ ⟨λ 298⟩ καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν, ἀπὸ τοῦ ἡ Λήδη ἐcτί· Φιλομήλα Φιλομήλαc, Διοτίμα Διοτίμαc, Ἥρα Ἥραc, φοβερά φοβερᾶc· ταῦτα δὲ ὡc ἔχοντα τὸ ᾱ καθαρὸν ἢ μετὰ τοῦ ρ̄ ἢ ἐκτεταμένον φυλάττουcι τὸ ᾱ ἐν τῇ γενικῇ. Ἐὰν δὲ μηδὲν ἐκ τούτων τῶν τριῶν ἔχωcι, τουτέcτι μήτε καθαρὸν τὸ ᾱ μήτε πρὸ τοῦ ᾱ τὸ ρ̄ μήτε ἐκτεταμένον τὸ ᾱ, τρέπουcι τὸ ᾱ εἰc τὸ η̄ ἐν τῇ γενικῇ μετὰ τοῦ προcλαμβάνειν δηλονότι τὸ c̄, οἷον Μοῦcα Μούcηc, δόξα δόξηc, ῥίζα ῥίζηc, δίψα δίψηc, ἄελλα ἀέλληc, θύελλα θυέλληc, Cκύλλα Cκύλληc, ἅμαξα ἁμάξηc, τράπεζα τραπέζηc, τύπτουcα τυπτούcηc, χαρίεccα χαριέccηc. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Ζητοῦcι δέ τινεc περὶ τοῦ Θέκλα, ὅτι ἄρα Θέκλαc ἐcτὶν ἡ γενικὴ ἢ Θέκληc, καὶ περὶ τοῦ Αὐγούcτα, ὅτι ἄρα Αὐγούcταc ἐcτὶν ἡ γενικὴ

[Discr. scr. ex NCV] **1** ἢ ἐκτείνουcιν — τὸ ᾱ (**3**) *om* V ‖ **3** εἰρέτρια NC ‖ **8** ἀγορά τολμηρά *om* NC ‖ **9** ναυcικά N ‖ **13** μὲν V, μὴ NC ‖ **14** ἢ τὸ ᾱ μ.] ἢ μακρὸν NC, μακρὸν V | τὸ ᾱ *om* NC ‖ **15** *post* γενικῇ *add* φημὶ δὴ τὸ ᾱ NC ‖ **16** τὰ μὲν — ἔχοντα V, τὸ ᾱ μὲν καθαρὸν NC ‖ **19** Μαρ. Μαρ. *om* NC ‖ **20** τὰ δὲ *om* NC | ἔχοντα *om* NCV ‖ **21** διηάνειρα διηανείραc N, διάνειρα διανείραc C ‖ **22** τὰ — τὸ ᾱ V, τὸ δὲ ᾱ NC ‖ **23** *post* Ἀθηνᾶc *add* μακρὸν γὰρ ἔχει τὸ ᾱ NC ‖ **24** καὶ *om* NC | τυνδάρεω V; *item p. 304, 6* ‖ **26** τὸ ᾱ — ἐκτεταμένον (**27**)] τὸ ρ̄ V | καθαρὸν] μακρὸν N, μακρὸν *in* καθαρὸν *corr.* C[1] | ἢ — ἢ (**27**)] καὶ — καὶ NC ‖ **28** τὸ καθαρὸν ᾱ NC ‖ **34** θέκλαc ἐcτὶν ἄρα NC

ἢ Αὐγούcτηc. Ἀλλ' ἵνα τοῦτο γνῶμεν, ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν cυμφώνων εἴπωμεν. Ἰcτέον ὅτι τῶν cυμφώνων τὰ μὲν τῷ α χαίρουcι τὰ δὲ τῷ η, τὰ δὲ τῷ α καὶ τῷ η· οἷον τὸ β τῷ η χαίρει, οἷον Θήβη Ἀρίcβη· ὡcαύτωc δὲ καὶ τὸ γ, οἷον cτέγη κλαγγή αὐγή κραυγή cιγή· καὶ τὸ δ δὲ τῷ η χαίρει, οἷον Ἴδη κνίδη Cίδη, ὅθεν καὶ τὸ Λήδη, οἷον ⟨λ 298⟩ καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν, ἀναλογώτερόν 325 g ἐcτι τοῦ Λήδα καὶ τὸ Ἀνδρομέδη τοῦ Ἀνδρομέδα· ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι Λήδη καὶ Ἀνδρομέδη ἦcαν, καὶ ἔτρεψαν δωρικῶc τὸ η εἰc α δηλονότι μακρόν, καὶ ἐγένετο Λήδα καὶ Ἀνδρομέδα. Τὸ ζ τῷ α χαίρει, οἷον ῥίζα μάζα χάλαζα· τὸ ξ ὁμοίωc τῷ α χαίρει, οἷον δόξα μύξα ἅμαξα· ὡcαύτωc δὲ καὶ τὸ ψ, οἷον δίψα· καὶ τὸ c δὲ τῷ α χαίρει, οἷον Μοῦcα φῦcα πίccα κνίccα θάλαccα· τὸ δὲ θ τῷ α χαίρει καὶ τῷ η, οἷον Μάρθα ἄκανθα μέθη λήθη κριθή μίνθη (τὸ ἡδύοcμον)· ὡcαύτωc δὲ καὶ τὸ λ τῷ α χαίρει καὶ τῷ η· ἀλλὰ μάθωμεν πότε τῷ α καὶ πότε τῷ η. Ἰcτέον δὲ ὅτι ἐὰν εὑρεθῶcι δύο λλ τῷ α χαίρουcιν, οἷον θύελλα ἄελλα ἅμιλλα Cκύλλα, πλὴν τοῦ Ἕλλη καὶ Πέλλη· ἰδοὺ γὰρ ταῦτα δύο λλ ἔχοντα εἰc η καταλήγουcιν· ἔcτι δὲ τὸ μὲν Ἕλλη ὄνομα κύριον γυναικόc, τὸ δὲ Πέλλη ὄνομα πόλεωc· ἐὰν δὲ εὑρεθῇ ἓν λ μὴ ἔχον προηγούμενον cύμφωνον τῷ η χαίρει, οἷον Ἐριφύλη Cεμέλη πύλη αὐλή φυλή χολή χηλή (ὁ ὄνυξ), πλὴν τοῦ παῦλα καὶ τοῦ ἀνάπαυλα, ταῦτα γὰρ ἓν λ ἔχοντα διὰ τοῦ α ἐγένοντο (cημαίνουcι δὲ τὴν ἀνάπαυcιν)· τὸ γὰρ Φιλομήλα δωρικῶc ἔτρεψε τὸ η εἰc τὸ α μακρόν, Φιλομήλη γὰρ ἦν. Ὁμοίωc δὲ καὶ τὰ ἔχοντα τὸ λ ἐν ἐπιπλοκῇ cυμφώνου τῷ η χαίρουcιν, οἷον ζεύγλη (cημαίνει δὲ τὸν λῶρον τὸν cυνέχοντα τὸν ζυγὸν πρὸc τὸ ζῷον) τρίγλη κίχλη ὀμίχλη· τὸ γὰρ ζεῦγλα καὶ τρίγλα καὶ κίχλα εὑρεθέντα παρὰ τοῖc ἀρχαίοιc κατὰ ποιητικὴν ἐξουcίαν cυνέcτειλαν τὸ η εἰc τὸ α· τὸ οὖν Θέκλα Θέκλη ὤφειλεν εἶναι ὡc ἔχον τὸ λ μετ' ἐπιπλοκῆc cυμφώνου, ἀλλ' ἔτρεψε τὸ η εἰc τὸ α. Καί τινεc μὲν λέγουcιν, ὅτι ἰταλικῶc ἔτρεψε τὸ η εἰc α· οἱ γὰρ Ἰταλοὶ ἄποικοί εἰcι τῶν Αἰολέων, οἱ δὲ Αἰολεῖc τὸ η εἰc α βραχὺ τρέπουcιν, οἷον Ἀφροδίτη Ἀφροδίτα, νύμφη νύμφα, ὡc παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Γ 130⟩ νύμφα φίλη· οὐκοῦν cυνεcταλμένον ἔχει τὸ α τὸ Θέκλα· καὶ δῆλον ὅτι ὡc ἔχον cυνεcταλμένον τὸ α ὀφείλει τρέψαι αὐτὸ εἰc τὸ η ἐν τῇ γενικῇ, ὥcπερ Μοῦcα Μούcηc, ἅμαξα ἁμάξηc, καὶ λοιπὸν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀξιοῦcι Θέκληc αὐτὸ κλίνεcθαι. Καὶ ταῦτα μὲν οὗτοι· οἱ δὲ ἀκριβέcτερον δοξάcαντεc λέγουcιν εἶναι 326 g τροπὴν Δωρικὴν τοῦ η εἰc α μακρόν· οἱ γὰρ Δωριεῖc τὸ η εἰc α μακρὸν τρέπουcιν, οἷον ἡδύ ἁδύ, ὡc παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ ⟨1, 1⟩ ἁδύ τι

[Discr. scr. ex NCV] **3** θήβη NV, θίβη C, Θίcβη *Lentzius* | ἀριόβη N ‖ **4** κλαγγή *om* NC ‖ **5** κνίδη NV, νίδη C ‖ **11** δὲ *ante* καὶ *om* NC ‖ **12** φῦcα] φύccα N, φύcα C, *om* V | πίccα NCV, πῖcα *Lentzius* | κνίccα NC, *om* V, κνῖcα *Lentzius* | Μάρθα ἄκανθα *om* NC ‖ **13** μίνθη V, μίνθα NC ‖ **19** χολή *om* NC ‖ **25** καὶ τρίγλα — εὑρεθέντα V, εὑρεθὲν NC ‖ **26** cυνέcτειλε NC ‖ **27** λ] α N ‖ **29** γὰρ V, δὲ NC ‖ **30** Ἀφροδίτα NCV, Ἀφρόδιτα *RMeister 1, 159 adn. 2* ‖ **37** ὡc — Θεοκρίτῳ *om* NC

τὸ ψιθύριςμα καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα· καὶ δῆλον ὡς ἔχον τὸ ᾱ μακρὸν φυλάττει αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Θέκλα Θέκλας, ὥςπερ Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς, Διοτίμα Διοτίμας, Ἀνδρομέδα Ἀνδρομέδας. Ταύτης τῆς δόξης ἐςτὶ Cτέφανος ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, καὶ πάνυ περὶ γεγονότος ἔπραξεν ἐν τῇ τούτου τοῦ ὀνόματος τεχνολογίᾳ. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Θέκλα.

Περὶ δὲ τοῦ Αὐγούςτα λέγουςιν ὅτι ὤφειλεν Αὐγούςτη εἶναι ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ η̄, τὸ γὰρ τ̄ τῷ η̄ χαίρει, οἷον χαίτη ἐλάτη Ἀφροδίτη μελέτη ἀρετή τελευτή· καὶ κατ᾽ ἄλλον δὲ κανόνα ὤφειλεν Αὐγούςτη εἶναι, ἐπειδὴ τὰ εἰς ο̅ς̅ ἀρςενικὰ ποιοῦντα κατ᾽ ἰδίαν θηλυκά, τουτέςτι μὴ ὄντα κοινὰ τῷ γένει (διὰ τὸ ὁ φιλόςοφος καὶ ἡ φιλόςοφος), ἔχοντα πρὸ τοῦ ο̅ς̅ ςύμφωνον μὴ τὸ ρ̄, εἰς η̄ ποιοῦςι τὸ θηλυκόν, οἷον ςοφός ςοφή, καλός καλή, κάλλιςτος καλλίςτη, ἄριςτος ἀρίςτη, μέγιςτος μεγίςτη· οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τοῦ Αὔγουςτος Αὐγούςτη ὤφειλε γενέςθαι τὸ θηλυκόν, ἀλλ᾽ ἔτρεψε τὸ η̄ εἰς τὸ ᾱ βραχὺ δηλονότι ἰταλικῶς· τὸ γὰρ ὄνομα Ἰταλικόν ἐςτιν. Ὅθεν ἀξιοῦςι τὸ μὲν κύριον ὄνομα Αὐγούςτα λέγειν, ὅτι ἐκτείνει τὸ ᾱ καὶ προςθέςει τοῦ ς̄ ποιεῖ τὴν γενικήν, οἷον Αὐγούςτα Αὐγούςτας, ὥςπερ Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς, Διοτίμα Διοτίμας, Φερετίμα Φερετίμας, δωρικῶς δηλονότι τραπέντος τοῦ η̄ εἰς ᾱ μακρόν· τὸ δὲ ἐπὶ τῆς βαςιλίδος Ἰταλικόν ἐςτι, καὶ διὰ τοῦτο τρέπει τὸ ᾱ εἰς η̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Αὐγούςτης, ὥςπερ Μοῦςα Μούςης, ἅμαξα ἁμάξης, ὡς τοῦ ᾱ ςυνεςταλμένου ὄντος. Πρόςκειται ἀνωτέρω, ⟨«μὴ τὸ ρ̄»⟩, οἷον «τὰ εἰς ο̅ς̅ ἀρςενικὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ ο̅ς̅ ςύμφωνον μὴ τὸ ρ̄», διὰ τὸ φοβερός φοβερά, τολμηρός τολμηρά, χλιαρός χλιαρά· ταῦτα γὰρ ἔχοντα πρὸ τοῦ ο̅ς̅ τὸ ρ̄ εἰς ᾱ ποιοῦςι τὸ θηλυκόν· πρόςκειται δέ «πρὸ τοῦ ο̅ς̅ ςύμφωνον» διὰ τὸ Βυζάντιος Βυζαντία, μέτριος μετρία, Ῥόδιος Ῥοδία· ταῦτα γὰρ ὡς φωνῆεν ἔχοντα πρὸ τοῦ ο̅ς̅ εἰς ᾱ ἐποίηςαν τὸ θηλυκόν.

387 g Τῇ Μούςῃ, τῇ μαίᾳ, τῇ ςφαίρᾳ. Εἴρηται ὅτι πᾶςα γενικὴ ἰςοςυλλαβοῦςα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ῑ ἀνεκφώνητον λήγουςαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιςτοίχου, οἷον ὁ κοχλίας τοῦ κοχλίου τῷ κοχλίᾳ, ὁ Χρύςης τοῦ Χρύςου τῷ Χρύςῃ, ὁ ςοφός τοῦ ςοφοῦ τῷ ςοφῷ διὰ μείζονος ἀντιςτοίχου· οὕτως οὖν καὶ ἡ Μοῦςα τῆς Μούςης τῇ Μούςῃ καὶ ἡ μαῖα τῆς μαίας τῇ μαίᾳ καὶ ἡ ςφαῖρα τῆς ςφαίρας τῇ ςφαίρᾳ.

Τὴν Μοῦςαν, τὴν μαῖαν, τὴν ςφαῖραν. Ἰςτέον ὅτι πᾶςα εὐθεῖα ἑνικῶν ἔχουςα τὴν αἰτιατικὴν ἰςοςύλλαβον μετὰ τῶν αὐτῶν φωνηέντων εἰς ν̄ αὐτὴν ἔχει λήγουςαν, οἷον ἰχθῦς ἰχθύν, καλός καλόν, ἅμαξα ἅμαξαν, ἄελλα ἄελλαν, τράπεζα τράπεζαν, τιμή τιμήν, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, καλή καλήν, ςοφή ςοφήν· οὕτως οὖν καὶ Μοῦςα Μοῦςαν

• [Discr. scr. ex NCV] **1** τήνα C, τῆνα N, *om* V ‖ **5** ἔπραξεν C, ἔγραψεν *in* ἔπραξεν *corr.* N¹V¹ ‖ **8** τὸ τ̄ γὰρ NC ‖ **14** ἀπὸ τοῦ *om* NC ‖ **16** ἐςτιν *om* NC | *post* ὄνομα *add* τὸ NC ‖ **22** μὴ τὸ ρ̄ *om* NCV ‖ **23** οἷον — ςύμφωνον *om* V ‖ **25** τὸ ρ̄ — τοῦ ο̅ς̅ (**26**) *om* V ‖ **29** Εἴρηται] *cfr. p. 143, 24*

καὶ μαῖα μαῖαν καὶ σφαῖρα σφαῖραν. Δυνατὸν δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ καὶ εἰς $\bar{\eta}$ λήγοντα θηλυκὰ προσθέσει τοῦ $\bar{\nu}$ ποιοῦσι τὴν αἰτιατικήν, οἷον ἅμαξα ἅμαξαν, ἅμιλλα ἅμιλλαν, ἄελλα ἄελλαν, Μοῦσα Μοῦσαν, μαῖα μαῖαν, σφαῖρα σφαῖραν, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, μελέτη μελέτην, τιμή τιμήν, σοφή σοφήν.

Ὦ Μοῦσα, ὦ μαῖα, ὦ σφαῖρα. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ ἢ καὶ εἰς $\bar{\eta}$ λήγοντα θηλυκὰ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα, μαῖα ὦ μαῖα, σφαῖρα ὦ σφαῖρα, ἅμαξα ὦ ἅμαξα, τράπεζα ὦ τράπεζα, τιμή ὦ τιμή, Ἀφροδίτη ὦ Ἀφροδίτη, καλή ὦ καλή.

Τὰ Μούσα, τὰ μαία, τὰ σφαίρα. Εἴρηται ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς $\bar{\eta}$ λήγουσα, δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου $\bar{\iota}$ γραφομένη, τροπῇ τοῦ $\bar{\eta}$ εἰς $\bar{\alpha}$ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, οἷον τῷ Χρύσῃ τὼ Χρύσα, τῇ Ἑλένῃ τὰ Ἑλένα, τῇ Μούσῃ τὰ Μούσα· κἂν εἰς $\bar{\alpha}$ δὲ ἢ εἰς $\bar{\omega}$ λήγῃ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου $\bar{\iota}$ γραφομένη, ὁμόφωνον ἔχει τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, οἷον τῷ κοχλίᾳ τὼ κοχλία, τῇ μαίᾳ τὰ μαία, τῇ σφαίρᾳ τὰ σφαίρα, τῷ σοφῷ τὼ σοφώ, τῷ καλῷ τὼ καλώ, τῷ φίλῳ τὼ φίλω, ἀλλ' ἐν τοῖς δυϊκοῖς δηλονότι οὐκ ἔστι προσγεγραμμένον τὸ $\bar{\iota}$.

Ταῖν Μούσαιν, ταῖν μαίαιν, ταῖν σφαίραιν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\overline{\iota\nu}$ ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν δηλονότι, οἷον τὼ κοχλία τοῖν κοχλίαιν, τὼ Αἰνεία τοῖν Αἰνείαιν, τὰ Μούσα ταῖν Μούσαιν, τὰ Ἑλένα ταῖν Ἑλέναιν, 328 g τὰ μαία ταῖν μαίαιν, τὰ σφαίρα ταῖν σφαίραιν. Ὦ Μούσα, ὦ μαία, ὦ σφαίρα.

Αἱ Μοῦσαι, αἱ μαῖαι, αἱ σφαῖραι· εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς $\bar{\alpha}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{\iota}$ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὼ κοχλία οἱ κοχλίαι, τὰ Ἑλένα αἱ Ἑλέναι, τὰ Μούσα αἱ Μοῦσαι, τὰ μαία αἱ μαῖαι, τὰ σφαίρα αἱ σφαῖραι.

Τῶν Μουσῶν, τῶν μαιῶν, τῶν σφαιρῶν· εἴρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς $\overline{\omega\nu}$ λήγει ἐπὶ παντὸς γένους.

Ταῖς Μούσαις, ταῖς μαίαις, ταῖς σφαίραις· εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς $\overline{\alpha\iota}$ λήγουσα προσθέσει τοῦ $\bar{c}$ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον κοχλίαι κοχλίαις, Χρῦσαι Χρύσαις, Μοῦσαι Μούσαις, καλαί καλαῖς, μαῖαι μαίαις.

Τὰς Μούσας, τὰς μαίας, τὰς σφαίρας· εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς $\overline{\alpha\iota}$ δίφθογγον λήγουσα τροπῇ τοῦ $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{c}$ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον κοχλίαι κοχλίας, Χρῦσαι Χρύσας, Μοῦσαι Μούσας.

[Discr. scr. ex NCV] **6** Ὦ Μοῦσα — ὦ καλή (**9**) *om* V ‖ **10** Εἴρηται] *cfr. p. 165, 1 et 149, 15* ‖ **11** ἀνεκφ. $\bar{\iota}$ γραφομένη V, προσγραφομένου $\bar{\iota}$ N, προσγεγραμμένου $\bar{\iota}$ *et in marg.* γρ. γραφομένου C[1] ‖ **13** τῇ Μούσῃ — τὼ κοχλία (**16**) *om* NC ‖ **19** Εἴρηται] *cfr. p. 149, 29* ‖ **25** εἴρηται] *cfr. p. 150, 2* ‖ **29** εἴρηται — γένους (**30**) *om* NC ‖ **31** εἴρηται — μαίαις (**34**) *om* NC | εἴρηται] *cfr. p. 150, 29* ‖ **35** εἴρηται — Μούσας (**38**) *om* NC | εἴρηται] *cfr. p. 151, 2*

Ὦ Μοῦcαι, ὦ μαῖαι, ὦ cφαῖραι· εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτως καὶ ἡ κλητική.

Κανὼν β΄.

Ἡ τιμή τῆς τιμῆς.

Ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ προςθέcει τοῦ c̄ ποιοῦcι τὴν γενικήν, οἷον καλή καλῆς, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτης, τιμή τιμῆς, μελέτη μελέτης· ὅθεν τὴν γυναικός γενικὴν ἀπὸ τῆς γύναιξ εὐθείας κεκλίcθαι φαμὲν καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς γυνή, ἐπεὶ τῆς γυνῆς εἶχεν εἶναι· ὅτι δὲ τῆς γυναικός γενικῆς γύναιξ ἐcτὶν ἡ εὐθεῖα, ἐν τῇ διδαcκαλίᾳ τῆς κλητικῆς τοῦ θώραξ μεμαθήκαμεν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐcτι ζητῆcαι, διατί τὸ γυνή ἄκλιτόν ἐcτιν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τῆς γυνῆς· καὶ ἔcτιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὰ εἰς νη̄ λήγοντα διcύλλαβα τῷ ῡ παραληγόμενα ἐκτεταμένον ἔχουcι τὸ ῡ, οἷον μύνη (ἡ προτροπὴ καὶ ἡ πρόφαcις) Βύνη (οὕτως ἐκλήθη ὕcτερον ἡ Ἰνώ) Φρύνη (ὄνομα κύριον)· τὸ δὲ γυνή cυcτέλλει τὸ ῡ· εἰκότως οὖν ὡς μονήρες ἄκλιτον ἔμεινε. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰςτέον δὲ ὅτι εὑρίcκεται παρὰ Φερεκράτει ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνήν ⟨fragm. 91 K⟩ ὡς ἄτοπόν ἐcτι μητέρ' εἶναι καὶ γυνήν, καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν τὰς γυνάς, ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, εἰ ἄρα ἐπὶ τῶν ἑτεροκλίτων ἡ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ τῇ λεγομένῃ εὐθείᾳ ἀκολουθοῦcι καὶ οὐ τῇ cεcιγημένῃ
329 g — ἰδοὺ γὰρ τὸν μέγαν λέγομεν τὴν αἰτιατικὴν καὶ ὦ μέγα τὴν κλητικήν, ὡς πρὸς τὴν μέγας εὐθεῖαν τὴν λεγομένην καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν cεcιγημένην τὴν μεγάλος, ἐξ ἧς ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μεγάλου καὶ μεγάλῳ, ἐπεὶ μεγάλον καὶ μεγάλε εἶχον εἶναι ἡ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητική — πῶς οὖν ἐνταῦθα ἡ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητικὴ οὐ λέγονται πρὸς τὴν λεγομένην εὐθεῖαν, φημὶ δὴ πρὸς τὴν ἡ γυνή, ἐπεὶ τὴν γυνήν καὶ ὦ γυνή εἶχον εἶναι, ἀλλὰ πρὸς τὴν γύναιξ εὐθεῖαν ἐκλίθηcαν, ἐξ ἧς καὶ ἡ γυναικός γενικὴ καὶ ἡ γυναικί δοτική, γυναῖκα γάρ φαμεν καὶ ὦ γύναι. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἄλλων ἑτεροκλίτων προφανῶς ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ τὴν ἀκολουθίαν ἔχουcι πρὸς τὴν cεcιγημένην εὐθεῖαν, καὶ τούτου χάριν ἡ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητικὴ οὐκ ἀκολουθοῦcιν αὐταῖς ἀλλὰ ταῖς λεγομέναις εὐθείαις· προφανῶς γὰρ ἡ μεγάλου γενικὴ καὶ ἡ μεγάλῳ δοτικὴ τὴν ἀκολουθίαν ἔχουcι πρὸς τὴν μεγάλος εὐθεῖαν· ἐνταῦθα δὲ ἐπειδὴ ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ οὐκ ἔcχον τὴν ἀκολουθίαν ἀπαραλλάκτως πρὸς τὴν cεcιγημένην εὐθεῖαν, ὡς γὰρ πρὸς τὴν γύναιξ εὐθεῖαν ἡ γε-

[Discr. scr. ex NCV] **1** εἴρηται — κλητική (**2**) *om* NC || **3** Κανὼν — τιμῆς (**4**) *om* NC || **8** τῆς γυνή V, τοῦ γυνή NC || **10** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 289, 31* || **13** τῷ] τὸ N || **18** ὡς — γυνήν *om* V | ἐcτι *EM 243, 26, om* NC | μητέρα NC || **24** καὶ *post* μεγάλου *om* NC || **25** ἡ *ante* κλητ. *om* NC || **26** λέγονται V, λέγεται NC || **27** τὴν ἡ γυνή V, τὸ ἡ γυνή NC || **31** ἡ *ante* δοτ. *om* NC || **32** ἡ *ante* κλητ. *om* NC | οὐκ *om* N || **34** ἔχουcι V, ἔχει NC || **36** cεcιγημένην CV, cεcημειωμένην N

νικὴ καὶ ἡ δοτικὴ προπαροξυτόνως ὤφειλον εἶναι γύναικος καὶ γύναικι, τούτου χάριν ὡς μὴ φυλαξασῶν τὴν ἀκολουθίαν ἀπαραλλάκτως τῆς γενικῆς καὶ δοτικῆς πρὸς τὴν σεσιγημένην εὐθεῖαν οὐκ ἀπέφυγον αὐτὰς ἡ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητικὴ καὶ ἠκολούθησαν τῇ λεγομένῃ εὐθείᾳ τῇ γυνή· ἡ γὰρ Δία αἰτιατικὴ διὰ τοῦτο οὐκ ἠκολούθησε τῇ λεγομένῃ εὐθείᾳ, φημὶ δὴ τῇ Ζεύς, ἐπειδή, ὡς ἐν τῇ περὶ τούτου διδασκαλίᾳ μεμαθήκαμεν, οὐ δύναται ὅλως τὸ Ζεύς τὸ κοινολεκτούμενον κλιθῆναι.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί τὸ ἄγη ἄκλιτόν ἐστι (σημαίνει δὲ τὴν ἔκπληξιν καὶ ἔστι θηλυκὸν ὄνομα, οἷον ⟨Φ 221⟩ ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν, ἀντὶ τοῦ ἔκπληξίς με κατέχει). Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· τὰ εἰς γη ἰαμβικὰ οὐδέποτε ἀπὸ φωνήεντος ἄρχονται, οἷον στέγη σφαγή ταγή φυγή· πρόσκειται «ἰαμβικά» διὰ τὸ ἀγή (σημαίνει δὲ τὴν ἀπόκλασιν τοῦ κύματος)· τοῦτο γὰρ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἰαμβικὸν ἀλλὰ σπονδειακόν, τὸ γὰρ ᾱ μακρὸν ἔχει· ἐπειδὴ οὖν τὸ ἄγη εἰς γη ἐστὶν ἰαμβικὸν καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, εἰκότως ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι ἔμεινεν ἄκλιτον.

Τῇ τιμῇ, τὴν τιμήν, ὦ τιμή. Τὰ τιμά, ταῖν τιμαῖν, ὦ τιμά. Αἱ τιμαί, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς, τὰς τιμάς, ὦ τιμαί.

Κανὼν γ΄.

Ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφόος καὶ Σαπφοῦς.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ω̄ λήγοντα θηλυκὰ πάντα ὀξύνονται, οἷον Λητώ Κλειώ Καλυψώ Σαπφώ, ἔχουσι δὲ παραλλαγὴν περὶ τὴν κλίσιν· τὰ μὲν γὰρ ἑνικὰ αὐτῶν ὡς ἀπὸ περιττοσυλλάβου κλίσεως γίνονται, οἷον Λητόος Λητοῦς, Λητόϊ Λητοῖ, Λητόα Λητώ, τὰ δὲ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ὡς ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως, οἷον τὰ Λητώ, ταῖν Λητοῖν, ὦ Λητώ, αἱ Λητοί, τῶν Λητῶν, ταῖς Λητοῖς, τὰς Λητούς, ὦ Λητοί, ὥσπερ τὼ καλώ, τοῖν καλοῖν, ὦ καλώ, οἱ καλοί, τῶν καλῶν, τοῖς καλοῖς, τοὺς καλούς, ὦ καλοί. Ταῦτα δὲ τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ εἰς ουσ̄ ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον Σαπφώ Σαπφοῦς, Κλειώ Κλειοῦς, Καλυψώ Καλυψοῦς, Λητώ Λητοῦς, Ἐρατώ Ἐρατοῦς· ἐμάθομεν δὲ ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ουσ̄ λήγουσα συνῃρημένη ἐστί· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελὲς καὶ οὕτω ποιεῖν τὴν συναίρεσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί τὰ εἰς ω̄ λήγοντα θηλυκὰ εἰς ουσ̄ ἔχουσι τὴν γενικήν. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι ἀντιπεπονθότως ἔχουσι τὰ εἰς ω̄ ῥήματα πρὸς τὰ εἰς ω̄ θηλυκά· τὰ μὲν γὰρ εἰς ω̄ ῥήματα ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον τύπτω γράφω

[Discr. scr. ex NCV] **1** γυναικὸς καὶ γυναικὶ NC ‖ **2** φυλαξασῶν V, φυλάξασαι NC ‖ **6** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 213, 35* ‖ **9** οἷον *om* NC | μ' V, με NC ‖ **10** κατέχει V, ἔχει NC ‖ **12** ταγή *om* V | φυγή *om* NC ‖ **14** σπονδιακὸν NC ‖ **17** τῇ τιμῇ — ὦ τιμαί (**18**)] πρόδηλος δὲ ἡ λοιπὴ κλίσις V ‖ **19** Κανὼν — Σαπφοῦς (**20**) *om* NC ‖ **23** γὰρ *om* N ‖ **30** ἐμάθομεν] *cfr. p. 170, 19* ‖ **34** ἔχουσι V, ἔχει NC ‖ **36** γὰρ *om* NC

ποιῶ νοῶ, τὰ δὲ εἰς ω̅ θηλυκὰ ὀξύνονται, οἷον Λητώ Καλυψώ Ἐρατώ Κλειώ Σαπφώ· ἐπειδὴ οὖν τὰ εἰς ω̅ ῥήματα ἔθος ἔχουσι πολλάκις διὰ τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου ἐκφέρεσθαι κατὰ τὴν κλίσιν, οἷον τύπτω τύπτεις, γράφω γράφεις, λέγω λέγεις, τούτου οὖν χάριν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ εἰς ω̅ θηλυκὰ διὰ τῆς ο̅υ̅ διφθόγγου ἐκφέρονται, οἷον Σαπφώ Σαπφοῦς, Κλειώ Κλειοῦς, Λητώ Λητοῦς, Ἐρατώ Ἐρατοῦς· πρόσκειται ἀνωτέρω «πολλάκις» διὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην συζυγίαν τῶν περισπωμένων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

331 g Ἔτι δὲ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, τί δήποτε ἡ εἰς ο̅υ̅ς̅ συνῃρημένη γενικὴ ἡνίκα μὲν ἀπὸ τῶν εἰς η̅ς̅ εὑρεθῇ, διὰ τοῦ ε̅ο̅ς̅ ἔχει τὴν γενικὴν ἐν τῇ ἐντελείᾳ, οἷον εὐγενής εὐγενέος εὐγενοῦς, Δημοσθένης Δημοσθένεος Δημοσθένους, ἡνίκα δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ω̅ εὑρεθῇ, διὰ τοῦ ο̅ο̅ς̅ ἔχει τὴν γενικὴν ἐν τῇ ἐντελείᾳ, οἷον Λητώ Λητόος Λητοῦς, Καλυψώ Καλυψόος Καλυψοῦς, Ἐρατώ Ἐρατόος Ἐρατοῦς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· τὸ η̅ συστελλόμενον εἰς τὸ ε̅ συστέλλεται, οἷον ξηρόν ξερόν, ὡς τὸ ⟨ε 402⟩ ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο, φρήν φρενός, τέρην τέρενος, λιμήν λιμένος, ἄρσην ἄρσενος· ἐπειδὴ οὖν τὸ η̅ συστελλόμενον εἰς τὸ ε̅ συστέλλεται, εἰκότως καὶ ἡ εἰς ο̅υ̅ς̅ συνῃρημένη γενικὴ ἡνίκα εὑρεθῇ ἀπὸ τῶν εἰς η̅ς̅, διὰ τοῦ ε̅ο̅ς̅ ἔχει τὴν ἐντέλειαν. Διατί δὲ ὅτε ἐστὶν ἀπὸ τῶν εἰς ω̅, διὰ τοῦ ο̅ο̅ς̅ ἔχει τὴν ἐντέλειαν; Λέγομεν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὸ ω̅ συστελλόμενον εἰς τὸ ο̅ συστέλλεται, οἷον Ἕκτωρ Ἕκτορος, Μέντωρ Μέντορος, γείτων γείτονος, σώφρων σώφρονος· ἐπειδὴ οὖν τὸ ω̅ συστελλόμενον εἰς τὸ ο̅ συστέλλεται, εἰκότως καὶ ἡ εἰς ο̅υ̅ς̅ συνῃρημένη γενικὴ ἡνίκα εὑρεθῇ ἀπὸ τῶν εἰς ω̅, διὰ τοῦ ο̅ο̅ς̅ ἔχει τὴν ἐντέλειαν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπὸ συναιρέσεως λέγει εἶναι τὴν τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν γενικήν, οἷον Σαπφώ Σαπφόος Σαπφοῦς, Λητώ Λητόος Λητοῦς· τινὲς δέ, ὧν ἔστι καὶ Ῥωμανὸς ὁ τοῦ Φιλοπόνου διδάσκαλος, λέγουσιν ὅτι ἰσοσυλλάβως ἐγένετο ἡ κλίσις ἐπὶ τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν, τουτέστι προσθέσει τοῦ ς̅, οἷον ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφῶς· τὰ γὰρ εἰς φωνῆεν λήγοντα, φασί, θηλυκὰ μακροκατάληκτα προσθέσει τοῦ ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικήν, οἷον Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶς, μνᾶ μνᾶς, Διοτίμα Διοτίμας, Ἑλένη Ἑλένης, τιμή τιμῆς, καλή καλῆς, σοφή σοφῆς· οὕτως οὖν καὶ τὸ Λητώ Λητῶς καὶ Σαπφώ Σαπφῶς, καὶ λοιπὸν τροπῇ τοῦ ω̅ εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον γίνεται Λητοῦς καὶ Σαπφοῦς, ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ μῶ τὸ σημαῖνον τὸ ζητῶ (ἐξ οὗ καὶ τὸ μαῖα ἡ ζητητικὴ τοῦ βρέφους) γίνεται Μῶσα καὶ Μοῦσα κατὰ τροπὴν τοῦ ω̅ εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον, οἱονεὶ ἡ ζητητικὴ τῶν λόγων. Ἢ οὖν οὕτως, φασί, γέγονεν ἡ γενικὴ
332 g τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ Λητῶς καὶ Σαπφῶς

[Discr. scr. ex NCV] **2** Κλειώ *om* NC ‖ **6** Ἐρατώ Ἐρατοῦς *om* NC ‖ **14** Ἐρατώ — Ἐρατοῦς *om* NC ‖ **16** ὡς τὸ *om* NC ‖ **18** καὶ V, οὖν NC ‖ **24** συνῃρημένη *om* NC | ἡνίκα εὑρεθῇ ἀπὸ V, εὑρεθεῖσα παρὰ NC ‖ **28** καὶ *om* NC ‖ **33** καλή — σοφῆς *om* NC ‖ **37** καὶ *om* NC ‖ **38** γέγονεν V, γέγονεναι NC ‖ **39** *post* Λητῶς *add* οὖν V

συστολῇ τοῦ ω εἰς τὸ ο̄ [καὶ] ἐγένετο Λητός καὶ Σαπφός διὰ τοῦ ο̄, καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλάβως κλινομένη μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον Μοῦσα Μούσης, Μήδεια Μηδείας, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ὅμηρος Ὁμήρου, ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Αἰνείας Αἰνείου, ἐξ ἀνάγκης ἐμεγεθύνθη τὸ ο̄ διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ῡ καὶ ἐγένετο Σαπφοῦς καὶ Λητοῦς, ὥσπερ Ὄλυμπος Οὔλυμπος, νόσος νοῦσος, ὄρεα οὔρεα· καὶ ἐπειδὴ πᾶσα γενικὴ εἰς ο̄ῡς̄ λήγουσα ἔχει καὶ ἄλλην γενικὴν ὥσπερ ἐντελῆ, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τούτου οὖν χάριν διάλυσις ἐγένετο τῆς ο̄ῡ διφθόγγου εἰς δύο ο̄ο̄ καὶ ἐγένετο Σαπφόος καὶ Λητόος. Ἰστέον δὲ ὅτι τῇ μὲν διὰ τοῦ οος γενικῇ κέχρηνται οἱ Ἴωνες, οἷον τῆς Σαπφόος τῆς Λητόος, τῇ δὲ εἰς ους οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος, οἷον τῆς Σαπφοῦς τῆς Λητοῦς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Τῇ Σαπφόϊ καὶ Σαπφοῖ. Ἰστέον ὅτι ἡ δοτική ἐστι τῇ Σαπφῷ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφῶς τῇ Σαπφῷ, ὥσπερ ἡ τιμή τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ, καὶ λοιπὸν συστολὴν ἀναδεξαμένη τοῦ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐξεφώνησε τὸ ῑ καὶ ἐγένετο τῇ Σαπφοῖ. Τινὲς δέ, ὥσπερ καὶ ὁ Θεοδόσιος, νομίζουσιν ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφόος γενικῆς γέγονεν ἡ δοτικὴ Σαπφόϊ τροπῇ τοῦ ο̄ς̄ εἰς ῑ, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ο̄ καὶ ῑ εἰς τὴν ο̄ῑ δίφθογγον γίνεται Σαπφοῖ. Λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανός, ὅτι οὐδέποτε εὑρίσκομεν ἐν χρήσει ταύτην τὴν δοτικὴν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ο̄ καὶ ῑ· οὐδὲ γὰρ εὑρίσκεται ἐν χρήσει ἡ τρισύλλαβος δοτικὴ ἐπὶ τούτων, φημὶ δὴ ἡ Λητόϊ καὶ Σαπφόϊ, ἀλλ' ἡ δισύλλαβος, οἷον ἡ Λητοῖ καὶ Σαπφοῖ. Ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἀναφέρουσί τινες τῶν τεχνικῶν μίαν χρῆσιν διάστασιν ἔχουσαν τοῦ ο̄ καὶ ῑ παρὰ Πινδάρῳ· ἐκεῖνος γὰρ εἶπε ⟨Isthm. VII (VI) 51 B[4]⟩ τῇ Πυθόϊ.

Τὴν Σαπφόα καὶ Σαπφώ. Ἰστέον ὅτι ἐστὶν ἡ αἰτιατικὴ τὴν Σαπφών, ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφῶς τῇ Σαπφῷ τὴν Σαπφών, ὥσπερ ἡ τιμή τῆς τιμῆς τῇ τιμῇ τὴν τιμήν, καὶ λοιπὸν κατὰ διάλυσιν τοῦ ω̄ εἰς τὸ ο̄ καὶ ᾱ γέγονε Σαπφόα τοῦ ν̄ ἀποβληθέντος, ἐπειδὴ τὸ 333 g ᾱ ἀποβλητικόν ἐστι τοῦ ν̄, οἷον Ξέρξην Ξέρξεα, Πολυδεύκην Πολυδεύκεα, ἣν ἔα, οἷον ⟨E 887⟩ ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι· τὸ γὰρ Μοῦσα Μοῦσαν ἀπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν̄ καὶ οὐκ ἔστι κατὰ πάθος, ὥσπερ τὰ ἄλλα· ἔστιν οὖν Σαπφών Σαπφόα, διαλύσεως, ὡς εἴρηται, γενομένης τοῦ ω̄ εἰς ο̄ καὶ ᾱ, καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̄ καὶ ᾱ εἰς ω̄ γέγονε Σαπφώ, ὥσπερ κρείττονα κρείττοα κρείττω, βελτίονα βελτίοα βελτίω. Ὁ δὲ Θεοδόσιος δοξάζει, ὅτι ἀπὸ τῆς Σαπφόϊ δοτικῆς γέγονεν ἡ Σαπφόα αἰτιατικὴ τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ᾱ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̄ καὶ ᾱ εἰς ω̄ Σαπφώ· καὶ λέγει ὅτι ἡ αἰτιατικὴ συναιρεθεῖσα

[Discr. scr. ex NCV] **1** συστολῇ NC, συστολὴ ἐγένετο V | καὶ ἐγ. NCV ‖ **11** *post* Λητόος *add* NC: ἡ ἐντελὴς γενική, ἡ δὲ Σαπφοῦς καὶ Λητοῦς κατὰ συναίρεσιν ‖ **13** τῇ Σαπφόϊ καὶ Λητόϊ, τῇ Σαπφοῖ καὶ Λητοῖ NC | *post* Ἰστέον *add* δὲ NC ‖ **22** δὴ *om* N ‖ **26** καὶ V, τὴν NC ‖ **31** οἷον *om* NC | ἤ κεν N ‖ **32** οὐκ ἔστι CV, οὐκέτι N ‖ **34** εἰς ο̄ καὶ CV, καὶ ο̄ N | *ante* ᾱ *add* εἰς NC ‖ **36** Ὁ Θεοδόσιος δὲ δοξ. NC ‖ **38** τοῦ ο̄ V, τοῦ ω̄ NC | *post* ὅτι *add* αὕτη V

οὐκ εἴασε τὰς ἄλλας πτώσεις τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως κλιθῆναι, ἀλλὰ πρὸς ἑαυτὴν πάσας ἔκλινεν, ἤγουν πρὸς ἀναλογίαν ἑαυτῆς, πλὴν τῆς κλητικῆς τῶν ἑνικῶν· αὕτη γὰρ εἰς τὴν οι̅ δίφθογγον λήγει· «πρὸς ἀναλογίαν δὲ ἑαυτῆς» εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοίως αὐτῇ εἰς ω̅ λήγει, οἷον τὰ Σαπφώ, καὶ λοιπὸν ἀκολούθως αὐτῇ αἱ λοιπαὶ πτώσεις κλίνονται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι εὑρίσκεται καὶ ἄλλη αἰτιατικὴ εἰς ουν̅, οἷον τὴν Λητοῦν καὶ Σαπφοῦν, ἥτις Ἰωνική ἐστιν. Λέγει δὲ ὁ Ῥωμανός, ὅτι ἐστὶ τὴν Σαπφών καὶ τὴν Λητών ἡ αἰτιατική, καὶ κατὰ τροπὴν Ἰωνικὴν τοῦ ω̅ εἰς τὴν ου̅ δίφθογγον γίνεται τὴν Σαπφοῦν καὶ τὴν Λητοῦν. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ Αἰολεῖς καὶ διὰ τοῦ ων̅ λέγουσι τὴν αἰτιατικὴν τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν καὶ βαρύνουσιν, οἷον τὴν Λήτων, τὴν Σάπφων· πᾶσα γὰρ λέξις ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν παρ' ἡμῖν ὀξυνομένη παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι βαρύνεται, οἷον Ἀτρεύς Ἄτρευς, σοφός σόφος, χωρὶς τῶν προθέσεων καὶ τῶν συνδέσμων· ἐπὶ γὰρ τούτων φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον ἀνά κατά διά μετά παρά ἀντί ἀμφί περί ἀπό ὑπό ὑπέρ ἠμέν ἠδέ αὐτάρ ἀτάρ ἀλλά· πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὰ μονοσύλλαβα· ἐπὶ τούτων γὰρ φυλάττουσι τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον τίς νύξ Στύξ· πῶς γὰρ δύνανται τὰ μονοσύλλαβα βαρύνεσθαι; Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα 334 g ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, τιμήεις τιμῆς, διατί ἐπὶ τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν αἱ αἰτιατικαὶ ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας συναιρεθεῖσαι οὐ περισπῶνται ἀλλ' ὀξύνονται, οἷον Λητόα Λητώ, Σαπφόα Σαπφώ, Καλυψόα Καλυψώ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται, οἷον ἡ Μοῦσα ὦ Μοῦσα, ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ εἷς τόνος, ἡ Μήδεια ὦ Μήδεια, τὸ ξύλον ὦ ξύλον· οὕτως οὖν τῇ Λητοῖ καὶ ὦ Λητοῖ, ὁμοίως τῇ Σαπφοῖ καὶ ὦ Σαπφοῖ· ἐπειδὴ οὖν ἐπὶ τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν ἡ αἰτιατικὴ ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, ἡ Λητώ γὰρ καὶ τὴν Λητώ καὶ ἡ Σαπφώ καὶ τὴν Σαπφώ, τούτου χάριν καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἀνεδέξατο καὶ ὀξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ. Ἡ δὲ εὐθεῖα ὀξύνεται διὰ τὸν χαρακτῆρα· πάντα γὰρ τὰ εἰς ω̅ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνονται, οἷον Κλειώ Ἐρατώ Καλυψώ Λητώ Σαπφώ. Ὅτι γὰρ αἰτία ἐστὶ τοῦ ταύτας τὰς αἰτιατικὰς μὴ περισπᾶσθαι ἡ ὁμοφωνία τῆς εὐθείας,

---

[Discr. scr. ex NCV] **1** οὐκ NC, οὐκέτι V ‖ **2** ἑαυτὴν V, αὐτὴν NC ‖ **4** ἑαυτῆς V, αὐτῆς NC ‖ **7** εἰς — Σαπφοῦν (8) V, εἰς οιν, οἷον τὴν (τοῖν N) Λητοῖν καὶ τὴν Σαπφοῖν NC; *cfr. Hort. Adon. fol. 267v — 268v (Ald. 1496)* ‖ **8** Ῥωμανὸς V, Ἡρωδιανὸς NC ‖ **10** ου̅ V, οι̅ NC | τοῖν Σαπφοῖν καὶ τοῖν Λητοῖν NC, *sed* N¹ *in marg. add*: οἶμαι τὰ ἄρθρα διὰ τοῦ η̅ δεῖ γράφεσθαι ‖ **11** ων V, ω̅ NC ‖ **12** τὴν Λήτω τὴν Σάπφω NC ‖ **14** σοφὸς σόφος NC, καλὸς κάλος V ‖ **16** παρά — ἠδέ *om* NC ‖ **17** ἀλλά *om* NC | πρόσκειται V, πρός NC ‖ **18** τίς *om* NC ‖ **24** ὁμοφωνήσασα V, ὁμοφωνοῦσα NC; *cfr. p. 312, 5 et 11* ‖ **25** τὸν αὐτὸν τόνον] τὸν τόνον αὐτὸν NC, τὸν τόνον αὐτῆς V; *cfr. p. 312, 12* ‖ **33** αἰτία — αἰτιατικὰς (34) V, ταύτας τὰς αἰτιατικὰς αἰτία ἐστὶ τοῦ NC

δηλοῖ ἡ αἰδῶ αἰτιατικὴ περισπασθεῖσα καὶ ἡ ἠῶ· αὗται γὰρ μὴ ὁμοφωνήσασαι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, αἰδώς γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα καὶ ἠώς, περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως τῆς γενομένης ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας, οἷον ἠόα ἠῶ, αἰδόα αἰδῶ. Πρόσκειται ἀνωτέρω «κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν», οἷον «πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν», διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγοράς· ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἑνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν· τούτου οὖν χάριν πρόσκειται ἀνωτέρω «κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν». Δεῖ ⟨δὲ⟩ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πάντως καὶ τὸν αὐτὸν ἀναδέχεται τόνον, «χωρὶς τῶν εἰς ευς γενικῶν τῶν γενομένων ἰωνικῶς ἢ δωρικῶς»· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν Ὀδυσσέως καὶ Ἰδομενέως γενικὴν Ὀδυσσεῦς καὶ Ἰδομενεῦς λέγουσιν, οἷον ⟨ω 397⟩ Ὀδυσσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσέως τὴν χεῖρα ἐφίλησε, καὶ πάλιν 335 g ⟨Ν 424⟩ Ἰδομενεῦς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέως οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμις· καὶ ἰδοὺ ὡμοφώνησεν ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, Ὀδυσσεύς γὰρ καὶ Ἰδομενεύς ἐστὶν ἡ εὐθεῖα, καὶ ὅμως οὐκ ἐπεδέξαντο τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας.

Ὦ Σαπφοῖ. Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ κλητικὴ τῶν εἰς ω θηλυκῶν εἰς τὴν οι δίφθογγον λήγει, τῆς χρήσεως οὕτως ἐχούσης, ἡ Σαπφώ ὦ Σαπφοῖ, ἡ Λητώ ὦ Λητοῖ, ὡς τὸ ⟨Φ 498⟩ Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εὑρίσκεται ἐπὶ τούτων ἡ κλητικὴ καὶ ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ, ὡς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ ⟨3, 1⟩ εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παρ' ἔμ' ἵστασο καί μοι ἔνισπε· ὁ μέντοι ποιητὴς καὶ ἄλλοι εἰς τὴν οι δίφθογγον ποιοῦσι τὴν κλητικήν, οἷον ⟨Φ 498⟩ Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι, καὶ Μένανδρος ⟨fragm. 981 K⟩ φίλη πειθοῖ. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα ἡ κλητικὴ οὐδέποτε πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον Μοῦσα ὦ Μοῦσα, τιμή ὦ τιμή, βῆμα ὦ βῆμα, ἄστυ ὦ ἄστυ, βοῦς ὦ βοῦ, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ τῶν εἰς ω θηλυκῶν ἡ κλητικὴ πλείονα φωνήεντα ἔχει τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον Καλυψώ ὦ Καλυψοῖ, Λητώ ὦ Λητοῖ, Σαπφώ ὦ Σαπφοῖ. Καὶ λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὰ ἀρχαῖα τῶν ἀντιγράφων ἐν ταῖς εἰς ω ληγούσαις εὐθείαις εἶχον τὸ ι προσγεγραμμένον, οἷον ἡ Λητῴ, ἡ Σαπφῴ σὺν τῷ ι· συσταλέντος οὖν τοῦ ω εἰς

[Discr. scr. ex N C V] **4** αὐτὸν *om* N ‖ **9** οὖν *om* N C ‖ **10** Δεῖ — πάντως (12) *om* V | δὲ *om* N C ‖ **15** ὀδυσσεῦς δὲ N C | κῦσε N C ‖ **18** ὁμοφώνησεν N ‖ **25** ὡς τὸ *om* N C ‖ **26** μαχέσομαι N C V; *item v. 30* ‖ **28** παρ' ἔμ' ἵστασο N V, πάρα θ' ἵστασο C | καί μοι ἔνισπε *om* V ‖ **30** Μένανδρος *om* N C ‖ **35** Σαπφώ ὦ Σαπφοῖ *om* N C ‖ **38** συσταλέντος οὖν τοῦ ω V, συσταλὲν οὖν τὸ ω N C

τὸ ο̅ ἐν τῇ κλητικῇ ἐξεφωνήθη τὸ ι̅, ⟨καὶ⟩ τούτου χάριν ἡ κλητικὴ ἔδοξε πλείονα φωνήεντα ἔχειν τῆς ἰδίας εὐθείας. Οὗτος δὲ ὁ λόγος οὐκ ἔστι καταναγκαστικός· ἐὰν γὰρ δῶμεν τὰ εἰς ω̅ λήγοντα θηλυκὰ ἔχειν τὸ ι̅ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν εὐθεῖαν, εὑρεθήσεται τὸ ι̅ τελικὸν τῶν θηλυκῶν καὶ οὐ τὸ ω̅, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· τὸ γὰρ ι̅ οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν θηλυκῶν ἀλλὰ τῶν οὐδετέρων, οἷον τὸ μέλι, τὸ σίνηπι. Ὁ
336 g δὲ ἡμέτερος διδάσκαλος λέγει ταύτην τὴν ἀπολογίαν· τὰ εἰς ω̅ λήγοντα θηλυκὰ ἐπειδὴ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ἔτρεψαν τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅, οἷον ἡ Σαπφώ τῆς Σαπφοῦς τῇ Σαπφοῖ, τούτου χάριν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ ἔτρεψαν τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅· καὶ ἐπειδὴ αἱ κλητικαὶ αὗται ἤμελλον ὀξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, τὰ δὲ εἰς ο̅ λήγοντα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον ἐκεῖνο ἄλλο τοῦτο δεῦρο, χωρὶς τῆς αὐτό ἀντωνυμίας καὶ χωρὶς τῆς ἀπό καὶ ὑπό προθέσεως, τούτου χάριν ἵνα μὴ ὀξυνθῶσιν αὗται αἱ κλητικαὶ εἰς τὸ ο̅ καταλήγουσαι προσέλαβον τὸ ι̅, καὶ τούτου χάριν ἔχουσι πλείονα φωνήεντα τῶν ἰδίων εὐθειῶν αἱ εἰς τὴν ο̅ι̅ δίφθογγον λήγουσαι κλητικαί· περισπῶνται δὲ ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς, οἷον τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, τῇ Σαπφοῖ ὦ Σαπφοῖ· ὁμοφωνήσασαι γὰρ ταῖς δοτικαῖς ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς, καὶ τὴν αἰτίαν ἔχομεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς αἰτιατικῆς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί τὸ ι̅ προσῆλθε καὶ οὐκ ἄλλο φωνῆεν. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἑπτὰ ὄντων τῶν φωνηέντων, οἷον α̅ ε̅ η̅ ι̅ ο̅ υ̅ ω̅, οὐκ ἠδύνατο οὔτε τὸ α̅ οὔτε τὸ ε̅ οὔτε τὸ η̅ οὔτε τὸ ο̅ οὔτε τὸ ω̅ πλεονάσαι, ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ εἰσὶν ὑποτακτικὰ ἀλλὰ προτακτικά· τὸ δὲ υ̅ πλεονάσαι οὐκ ἠδύνατο, ἵνα μὴ παράσχῃ ἔμφασιν, ὅτι εἰς ο̅υ̅ς̅ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα· πᾶσα γὰρ κλητικὴ εἰς τὴν ο̅υ̅ δίφθογγον λήγουσα εἰς ο̅υ̅ς̅ ἔχει τὴν εὐθεῖαν, οἷον ὁ βοῦς ὦ βοῦ, ὁ πλοῦς ὦ πλοῦ, ὁ Σιμοῦς ὦ Σιμοῦ, ὁ πλακοῦς ὦ πλακοῦ· ἐξ ἀφαιρέσεως οὖν τῶν ἄλλων φωνηέντων τὸ ι̅ ἐπλεόνασεν.

Τὰ Σαπφώ. Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι αὕτη ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὡμοφώνησε τῇ εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν, ἐξ ὧν καὶ συνέστηκεν, φημὶ δὴ ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς· ἡ δὲ ὀρθὴ καὶ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν ἡ Σαπφώ καὶ τὴν Σαπφώ ἐστὶν ὁμοφώνως. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ι̅ ἐκφωνούμενον λήγουσα τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς ε̅ ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν δυϊκῶν, οἷον Αἴαντι Αἴαντε, Θόαντι Θόαντε, λέβητι λέβητε, διατί ἐπὶ τῶν εἰς ω̅ θηλυκῶν οὐ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν
337 g δυϊκῶν ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τροπῇ τοῦ ι̅ εἰς ε̅, οἷον Λητόϊ

[Discr. scr. ex NCV] **1** καὶ *om* NCV ‖ **2** ὁ λόγος *om* N ‖ **3** καταναστικός N ‖ **7** ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος] *Romanus? cfr. Hort. Adon. 1496 Ald. fol. 267ᵛ—268ᵛ; qui enim ibi legitur tractatus e Romani libro sumptus videtur* ‖ **9** οἷον — εἰς τὸ ο̅ (**10**) *om* V ‖ **11** δὲ *om* N ‖ **16** περισπ. δὲ V, καὶ περισπ. NC ‖ **18** ταῖς δοτ. V, τῇ δοτικῇ NC ‖ **19** ἔχομεν] *cfr. p. 311, 24* ‖ **23** πλεονάσθαι N ‖ **24** ἐστὶν — εἰς ο̅υ̅ς̅ (**25**) *om* NC ‖ **27** ἀφαιρέσεως V, ἀναιρέσεως NC | οὖν *om* N ‖ **28** *post* ἐπλεόνασεν *add* V: ἐξ ἀνάγκης, ὥς φησιν ὁ τεχνικός ‖ **30** ὁμοφώνησε N ‖ **31** φημὶ δὴ *om* NC

Λητόε, Σαπφόϊ Σαπφόε, ἀλλὰ τὰ Λητώ καὶ τὰ Σαπφώ ὁμοφώνωϲ τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν· καὶ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν τὴν Λητώ ἐϲτὶ καὶ τὴν Σαπφώ. Καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· κανὼν γάρ ἐϲτιν ὁ λέγων, ὅτι ὅταν ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν ϲυναιρῆται, τότε καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὁμοίωϲ ϲυναιρεῖται, οἷον Δημοϲθένεοϲ Δημοϲθένουϲ Δημοϲθένεε Δημοϲθένη, τείχεοϲ τείχουϲ τείχεε τείχη, εὐγενέοϲ εὐγενοῦϲ εὐγενέε εὐγενῆ, οὐκ ἀντιϲτρέφοντοϲ τοῦ κανόνοϲ· οὐδὲ γὰρ ἡνίκα μὴ ϲυναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, κωλύεται πάντωϲ ϲυναιρεθῆναι ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ἔϲτιν ὅτε καὶ τότε ϲυναιρεῖται, οἷον βαϲιλεύϲ βαϲιλέωϲ βαϲιλέε βαϲιλῆ, πόλιϲ πόλεωϲ πόλεε πόλη, ὡϲ παρ' Αἰϲχίνῃ τῷ Σωκρατικῷ τούτω τὼ πόλη· λέγει δὲ περὶ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων. Εἰ ἄρα οὖν ἐν τοῖϲ εἰϲ ω̄ θηλυκοῖϲ ϲυναιρεῖται ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν κατὰ τὸν Θεοδόϲιον, οἷον Λητόοϲ Λητοῦϲ καὶ Σαπφόοϲ Σαπφοῦϲ καὶ Ἐρατόοϲ Ἐρατοῦϲ, δηλονότι καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ἀναγκάζεται ϲυναίρεϲιν ἐπιδέξαϲθαι. Ἐὰν οὖν γένηται ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν τροπῇ τοῦ ῑ εἰϲ ε̄, οἷον Λητόϊ Λητόε καὶ Σαπφόϊ Σαπφόε, μέλλει ἐν τῇ ϲυναιρέϲει εἰϲ τὴν ο̄ῡ δίφθογγον καταλήγειν· τὸ γὰρ ο̄ καὶ ε̄ εἰϲ τὴν ο̄ῡ δίφθογγον κιρνᾶται, οἷον τὸ ἐμόν τοὐμόν, τὸ ἔργον τοὖργον, προέϲτη προύϲτη, προέβη προύβη· εἰϲ τὴν ο̄ῡ δίφθογγον δὲ καταλήγειν αὐτὴν ἀδύνατόν ἐϲτιν, οὐδέποτε γὰρ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν εἰϲ τὴν ο̄υ δίφθογγον καταλήγει, τὸ γὰρ ῡ οὐκ ἔϲτι τελικὸν τῆϲ εὐθείαϲ τῶν δυϊκῶν· τούτου οὖν χάριν οὐκ ἐγένετο ἐκ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, ἀλλ' ὡμοφώνηϲεν τῇ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν τῇ ἐχούϲῃ κατάληξιν ἁρμόζουϲαν τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, λήγει γὰρ εἰϲ ω̄ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν, ὅπερ ἐϲτὶ τελικὸν τῆϲ εὐθείαϲ τῶν δυϊκῶν, οἷον τὼ φίλω, τὼ ἀνθρώπω. Ἔϲτι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐν τοῖϲ δυϊκοῖϲ ϲυνεζευγμέναι εἰϲὶν ἡ ὀρθὴ καὶ αἰτιατική· ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖϲ εἰϲ ω̄ θηλυκοῖϲ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον τὴν Λητώ καὶ ἡ Λητώ, τὴν Σαπφώ καὶ ἡ Σαπφώ, τούτου χάριν καὶ ἐν τοῖϲ δυϊκοῖϲ ὁμοῦ ϲυνελθοῦϲαι τὴν αὐτὴν 338 g φωνὴν ἐφύλαξαν· ὡϲ γὰρ ἐν τοῖϲ ἑνικοῖϲ μὴ παραλλάξαϲαι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον ἡ Σαπφώ καὶ τὴν Σαπφώ, εἰκότωϲ οὐδὲ ἐν τοῖϲ δυϊκοῖϲ παραλλάϲϲουϲι κατὰ τὴν φωνήν, οἷον τὰ Σαπφώ, δηλονότι ὀρθῆϲ καὶ αἰτιατικῆϲ. Ἰϲτέον δὲ ὅτι κατὰ Ῥωμανὸν καὶ τοὺϲ δοξάζονταϲ ἰϲοϲύλλαβον κλίϲιν ἐπὶ τῶν εἰϲ ω̄ θηλυκῶν καλῶϲ ἐγένετο ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν εἰϲ ω̄· ἔϲτι γὰρ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν κατ' αὐτοὺϲ τῇ Σαπφῷ, καὶ λοιπὸν ἀκολούθωϲ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν τὰ Σαπφώ.

Ταῖν Σαπφοῖν. Εἴρηται ὅτι πᾶϲα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰϲ ε̄ ἢ εἰϲ ω̄

[Discr. scr. ex NCV] **4** ὅταν — ϲυναιρῆται] ὅταν — ϲυναιρεῖται NC, ὅτε — ϲυναιρεῖται V ‖ **11** λέγει CV, λέγω N ‖ **13** τὸν *om* NC | οἷον *om* NC | *post* Λητόοϲ *add* γὰρ N ‖ **17** ο̄ῡ V, ε̄ῑ NC ‖ **19** προέϲτη προύϲτη *om* NC ‖ **20** ἡ *om* NC ‖ **27** ϲυνεζευγμέναι εἰϲὶν V, ϲυνεζευγμένη ἐϲτὶν NC ‖ **36** ἔϲτι V, ὅτι NC ‖ **37** τῶν δυϊκῶν — εὐθεῖα (**38**) *om* V ‖ **38** Εἴρηται] *cfr. p. 133, 12* | ε̄ CV, η̄ N

λήγουσα εἰς οιν ποιεῖ τὴν γενικὴν καὶ δοτικὴν τῶν δυϊκῶν, οἷον Αἴαντε Αἰάντοιν, φίλω φίλοιν· οὕτως οὖν καὶ Σαπφώ Σαπφοῖν.

Ὦ Σαπφώ. Εἴρηται ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Αἱ Σαπφοί. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα δυϊκῶν εἰς ω λήγουσα εἰς τὴν οι δίφθογγον ποιεῖ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, χωρὶς τῶν οὐδετέρων, οἷον τὼ καλώ οἱ καλοί, τὼ ἀνθρώπω οἱ ἄνθρωποι· οὕτως οὖν καὶ τὰ Σαπφώ αἱ Σαπφοί, τὰ Λητώ αἱ Λητοί· πρόσκειται «χωρὶς τῶν οὐδετέρων», ἐπειδὴ τὼ ξύλω καὶ τὼ δένδρω ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν τῶν οὐδετέρων, καὶ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν τὰ ξύλα καὶ τὰ δένδρα, καὶ ἰδοὺ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν εἰς ω λήγει, ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν εἰς α λήγει καὶ οὐ λήγει εἰς τὴν οι δίφθογγον.

Τῶν Σαπφῶν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ πληθυντικῶν εἰς ων λήγει ἐπὶ παντὸς γένους.

Ταῖς Σαπφοῖς. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ι λήγουσα προσθέσει τοῦ ς ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον καλοί καλοῖς, Μοῦσαι Μούσαις· οὕτως οὖν καὶ Σαπφοί Σαπφοῖς.

339 g Τὰς Σαπφούς. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς τὴν οι δίφθογγον λήγουσα εἰς ους ποιεῖ τὴν αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον καλοί καλούς, Ὅμηροι Ὁμήρους· οὕτως οὖν καὶ Σαπφοί Σαπφούς.

Ὦ Σαπφοί· εἴρηται.

Κανὼν δ΄.

Ἡ τρήρων τῆς τρήρωνος, ἡ Πυθὼν τῆς Πυθῶνος, ἡ τρυγὼν τῆς τρυγόνος.

Διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸς περὶ τῶν εἰς ν ληγόντων· ἐπειδὴ δὲ ἐλέχθησαν οἱ κανόνες ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, τούτου χάριν παρέδραμε τὰς ἄλλας καταλήξεις. Ἔχομεν δὲ ἀναλαβεῖν τοὺς κανόνας οὕτως· εἰς αν θηλυκὰ οὐκ ἔχομεν, ἐὰν δὲ καὶ ὑποθώμεθα εἶναι, προσθέσει τοῦ ος ποιοῦσι τὴν γενικήν, ὥσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά· τὸ εὐνάν εὐνᾶνος, ὃ παρατίθενταί τινες ὡς θηλυκὸν νομίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν, δείκνυσι Λούπερκος ἐν τῷ Περὶ γενῶν ὅτι ἀρσενικοῦ γένους ἐστίν. Εἰς εν οὐκ ἔστιν οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκόν· τὸ γὰρ ἄρσεν καὶ τέρεν οὐδέτερά εἰσιν. Μετὰ τὸ ε φωνῆέν ἐστι τὸ η· ταῦτα δὲ τὰ εἰς ην λήγοντα ἐκανονίσα-

[Discr. scr. ex NCV] **1** δυϊκῶν CV, ἑνικῶν N ‖ **5** Εἴρηται] *cfr. p. 245, 26* ‖ **8** τὰ Λητώ αἱ Λητοί *om* NC ‖ **15** Εἴρηται — Σαπφούς (**18**) *om* N | Εἴρηται — πᾶσα *om* C | Εἴρηται] *cfr. p. 150, 29* ‖ **17** καλοῖς V, καλοῖν C | μοῦσαι μούσαιν C, *om* V | Σαπφοῖς V, Σαπφοῖν C ‖ **18** Τὰς Σ. — εἴρηται (**21**) *om* V | Εἴρηται] *cfr. p. 246, 9* ‖ **22** Κανὼν — τρυγόνος (**24**) *om* NC ‖ **23—24** τρυγὼν *primo,* Πυθὼν *altero,* τρήρων *tertio loco ponit* V ‖ **26** οἱ κανόνες *om* NC ‖ **28** θηλυκὰ V, θηλυκὸν NC ‖ **29** εὐνάν εὐνᾶνος NC, εὔναν εὔνανος V ‖ **31** Λούπερκος V, Λουπέριος NC ‖ **32** γὰρ *om* NC ‖ **33** ἐκανονίσαμεν] *cfr. p. 264, 1*

μεν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς, λέγοντες ὅτι ἐστὶ μονοσύλλαβον τὸ φρήν θηλυκόν, καὶ ἐπειδὴ μόνον ἐστὶ τοῦτο ἐν τοῖς εἰς η̅ν̅ μονοσυλλάβοις μόνου θηλυκοῦ γένους, τούτου χάριν τρέπει τὸ η̅ εἰς τὸ ε̅ ἐν τῇ γενικῇ καὶ γίνεται φρενός· ἔστι δὲ καὶ ἄλλο τὸ γλήν, ὅπερ κατὰ ἀποκοπὴν ἐγένετο ἀπὸ τοῦ γλήνη, οὗπερ ἡ κλίσις οὐχ εὑρίσκεται· γλήνη δέ ἐστιν ἡ κόρη, οἷον ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ, ⟨Θ 164⟩ ἔρρε, κακὴ γλήνη· δισύλλαβα δὲ ἔχομεν ταῦτα, ἡ Τροιζήν (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως) καὶ ἡ Σειρήν, ἅπερ προσθέσει τοῦ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ η̅, οἷον Τροιζῆνος Σειρῆνος. Μετὰ τὸ η̅ φωνῆέν ἐστι τὸ ι̅· περὶ δὲ τῆς κλίσεως τῶν εἰς ι̅ν̅, καὶ ὅτι δικατάληκτά εἰσιν, εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκά εἰσιν, καὶ ὅτι ἀναλογώτερά εἰσι τὰ εἰς ι̅ν̅ παρὰ τοῖς νεωτέροις εὑρισκόμενα τῶν εἰς ι̅ς̅, οἷστισι κέχρηνται οἱ ἀρχαῖοι, προειρήκαμεν ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς. Μετὰ δὲ τὸ ι̅ φωνῆέν ἐστι τὸ ο̅· καὶ ἰστέον ὅτι εἰς ο̅ν̅ διὰ τοῦ ο̅ οὐχ εὑρίσκονται θηλυκά· ἐὰν δὲ ἄρα καὶ εὕρωμεν, ἀπὸ οὐδετέρου 340 γένους εἰσὶ μετενεχθέντα, ἅτινα καὶ τὸν τόνον καὶ τὴν κλίσιν τῶν οὐδετέρων φυλάττουσι, μόνον δὲ τὸ ἄρθρον ἐναλλάσσουσιν, οἷον ἡ Ἀβρότονον, ἡ Λεόντιον, ἡ Χρυσίον, ἡ Φάνιον· ἀπὸ γὰρ τοῦ τὸ ἀβρότονον καὶ τὸ λεόντιον καὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ φάνιον· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀβρότονον ὄνομα βοτάνης, τὸ δὲ ἡ Ἀβρότονον ὄνομα ἑταίρας· ταῦτα δὲ οὐκ ἔχουσι πληθυντικὰ διὰ τὸ ἀχαρακτήριστον· οὐδὲ γὰρ ἠδύναντο τὴν κλίσιν τῶν οὐδετέρων ἐπιδέξασθαι ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, ἐπειδὴ οὐδέποτε οὔτε ἀρσενικὰ οὔτε θηλυκὰ εἰς α̅ καταλήγουσιν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς· αὕτη γὰρ ἡ κατάληξις μόνου οὐδετέρου γένους ἐστίν, οἷον βήματα κρέατα. Τὰ εἰς ῡν̅ θηλυκὰ σπάνιά εἰσι, προσθέσει δὲ τοῦ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν γενικὴν ὁμοίως τοῖς εἰς ῡν̅ ἀρσενικοῖς, οἷον Γόρτυν Γόρτυνος (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως Κρήτης).

Ὑπολείπεται ἡμῖν ἡ εἰς ω̅ν̅ κατάληξις· καὶ ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ εἰς ων̅ λήγοντα θηλυκὰ ἢ ὀξύνονται ἢ βαρύνονται, οἷον τρυγών τρήρων, ἀποστρέφονται δὲ τὴν περισπωμένην τάσιν. Δεῖ δὲ ἡμᾶς προσθεῖναι «χωρὶς ἑνὸς ὀνόματος»· εὑρίσκομεν γὰρ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τῆς ἐν Περσίδι, οἷον ἡ Κτησιφῶν· τοῦτο δὲ περισπᾶται καὶ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλίνεται μετὰ τοῦ φυλάττειν τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Κτησιφῶντος· τοῦτο δὲ καὶ τὴν κλίσιν καὶ τὸν τόνον τοῦ ἀρσενικοῦ ἐφύλαξεν· ἔστι γὰρ ὁ Κτησιφῶν τοῦ Κτησιφῶντος ὄνομα κύριον ἀρσενικῶς λεγόμενον, ᾧτινι ὁμωνυμεῖ ἡ πόλις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ω̅ν̅ λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα φυλάττουσι τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον μήκων μήκωνος (ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης), τρήρων τρήρωνος (σημαίνει δὲ τὴν δειλὴν περιστεράν, οἷον ⟨Χ 140⟩ τρήρωνα

[Discr. scr. ex NCV] **2** ἐν V, ἐπὶ NC ‖ **5** οὗπερ ἡ κλίσις NC, οὗτινος ἡ χρῆσις V ‖ **7** τροίζην NC ‖ **9** τροίζηνος NC ‖ **12** προειρήκαμεν] *cfr. p. 267, 22* ‖ **15** τῶν οὐδ. V, τοῦ οὐδετέρου NC; *item v. 21* ‖ **17** ἡ λεόντειον N ‖ **18** τὸ λεόντειον NC | καὶ τὸ φάν. καὶ τὸ χρ. NC ‖ **30** εὑρ. γὰρ V, εὑρισκομένου NC | λεγομένου NC ‖ **33** καὶ *post* δὲ *om* N ‖ **39** τρήρωνα πελεῖαν NC, τρήρωνά γε

πέλειαν). Καὶ τὰ ἐπὶ πόλεων δὲ ὁμοίως φυλάττουσι τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, εἴτε βαρύτονα ὦσιν εἴτε ὀξύτονα, οἷον Κρότων Κρότωνος, Ἀσκάλων Ἀσκάλωνος, Ἴτων Ἴτωνος, οἷον ⟨B 696⟩ Ἴτωνά τε, μητέρα 341 g μήλων, Πυθὼν Πυθῶνος, Σιδὼν Σιδῶνος, Βαβυλὼν Βαβυλῶνος, Πλευρὼν Πλευρῶνος, Καλυδὼν Καλυδῶνος, Ἀμυδὼν Ἀμυδῶνος· τὸ γὰρ Λακεδαίμων Λακεδαίμονος τοῦ ἁπλοῦ τὴν κλίσιν ἐφύλαξε, λέγω δὴ τοῦ δαίμων δαίμονος, καὶ τούτου χάριν διὰ τοῦ ο̅ ἐκλίθη. Τὰ δὲ εἰς ω̅ν̅ ὀξύτονα θηλυκὰ μὴ ὄντα ἐπὶ πόλεων τρέπουσι τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον πλαγγὼν πλαγγόνος, χελιδὼν χελιδόνος, ἀηδὼν ἀηδόνος, τρυγὼν τρυγόνος, εἰκὼν εἰκόνος, σινδὼν σινδόνος, λαγὼν λαγόνος, χιὼν χιόνος, σταγὼν σταγόνος, ἀλκυὼν ἀλκυόνος, Ἀμαζὼν Ἀμαζόνος. Τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ τὸ χθὼν χθονός τρέπει τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, καὶ αὐτὸ γὰρ ὀξύτονόν ἐστι καὶ θηλυκόν. Σημειούμεθα δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ πόλεων τὸ Ὀλοοσσὼν Ὀλοοσσόνος, ὡς τὸ ⟨B 739⟩ πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν, καὶ τὸ Ἀνθηδὼν Ἀνθηδόνος· ταῦτα γὰρ ἔτρεψαν τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ. Δεῖ δὲ προσθεῖναι καὶ εἰπεῖν, ὅτι καὶ ὅσα εἰσὶν ἐπὶ πόλεων εἰς δ̅ω̅ν̅ τῷ η̅ παραληγόμενα τρέπουσι τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἰσσηδὼν Ἰσσηδόνος, Ἀσπληδὼν Ἀσπληδόνος, Στερηδὼν Στερηδόνος, Καρχηδὼν Καρχηδόνος (ἡ ἐν τῇ Λιβύῃ), Καλχηδὼν Καλχηδόνος (ἡ κατὰ τὸ Βυζάντιον, ἥτις καὶ Χαλκηδὼν καλεῖται· εὑρίσκομεν γὰρ διφορουμένην τὴν χρῆσιν). Ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ Ἑρμιὼν Ἑρμιόνος καὶ τοῦ Ἠϊὼν Ἠϊόνος»· καὶ ταῦτα γὰρ ὀνόματά εἰσι πόλεων καὶ τρέπουσι τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ. Ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ Βιὼν Βιόνος»· καὶ αὐτὸ γὰρ ὄνομά ἐστι πόλεως καὶ τρέπει τὸ ω̅ εἰς τὸ ο̅ ἐν τῇ γενικῇ. Ἐν δὲ τοῖς ὀξυτόνοις τοῖς μὴ σημαίνουσι πόλεις δεῖ σημειώσασθαι τὸ μελεδὼν μελεδῶνος καὶ τὸ τυφεδὼν τυφεδῶνος· ταῦτα γὰρ ὀξύτονα ὄντα καὶ μὴ ὄντα ἐπὶ πόλεων ἐφύλαξαν τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ· περὶ ὧν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ταῦτα ποιητικά εἰσι καὶ διὰ τὸ μέτρον ποιητικῶς διὰ τοῦ ω̅ ἐγένοντο, ἐπειδὴ διὰ τοῦ ο̅ ἔδει γράφειν αὐτά· ἔστι δὲ τυφεδὼν μὲν ἡ καῦσις, μελεδὼν δὲ ἡ φροντίς.

Τῇ τρήρωνι, τῇ Πυθῶνι, τῇ τρυγόνι· τὴν τρήρωνα, τὴν Πυθῶνα, τὴν τρυγόνα· ὦ τρήρων, ὦ Πυθών, ὦ τρυγών. 342 g Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ο̅ς̅ ἢ καὶ τὴν τ̅ο̅ς̅ συλλαβὴν ποιοῦσι τὴν κλητικήν,

[Discr. scr. ex NCV] δειλίαν V ‖ **2** κρώτων κρώτωνος NC ‖ **3** οἷον *om* NC ‖ **4** Βαβ. Βαβ. *om* NC ‖ **6** Λακεδαίμων *om* NC ‖ **9** πλαγγὼν πλαγγόνος NC, πανὼν πανόνος V ‖ **10** σιδὼν σιδόνος N | *post* σινδόνος *add* ἰνδικτιὼν ἰνδικτιόνος V ‖ **14** ὀλοσσὼν ὀλοσσόνος NCV | ὡς τὸ *om* NC | πόλιν τε (τε *om* NC) ὀλοσσόνα NCV ‖ **15** τὸ *ante* Ἀνθ. *om* NC ‖ **16** δὲ *om* NC ‖ **18** ἰσηδὼν ἰσηδόνος NC ‖ **22** ἑρμηὼν ἑρμηόνος NC | Ἠϊὼν Ἠϊόνος CV, ἰὼν ἰόνος N ‖ **24** Ἔτι — γενικῇ (**25**) *om* V ‖ **26** μὴ *om* NC | πόλεις V, πόλιν NC ‖ **29** διὰ τὸ ω̅ N ‖ **32** Τῇ τρήρωνι — τρυγόνα (**33**) *om* V ‖ **33** ὦ τρυγὼν *ante* ὦ τρήρων *transp.* V ‖ **34** Εἴρηται] *cfr. p. 266, 3*

πλὴν τοῦ Ἄπολλον καὶ Πoσείδαον· εἴρηται δὲ καὶ ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, πλὴν τοῦ ἄνερ πάτερ σῶτερ δᾶερ.

Τὰ τρήρωνε, τὰ Πυθῶνε, τὰ τρυγόνε· ταῖν τρηρώνοιν, ταῖν Πυθώνοιν, ταῖν τρυγόνοιν· ὦ τρήρωνε, ὦ Πυθῶνε, ὦ τρυγόνε.

Αἱ τρήρωνες, αἱ Πυθῶνες, αἱ τρυγόνες· τῶν τρηρώνων, τῶν Πυθώνων, τῶν τρυγόνων· ταῖς τρήρωσι, ταῖς Πυθῶσι, ταῖς τρυγόσιν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς τὸ σ̄· εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς νι λήγουσα μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς σ̄ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν.

Τὰς τρήρωνας, τὰς Πυθῶνας, τὰς τρυγόνας· ὦ τρήρωνες, ὦ Πυθῶνες, ὦ τρυγόνες.

Κανὼν ε΄.

Ἡ αὖλαξ ⟨τῆς⟩ αὔλακος.

Περὶ τῶν εἰς ξ̄ ληγόντων θηλυκῶν διαλαμβάνει ὁ τεχνικός· καὶ ἰστέον ὅτι καθόλου τὰ εἰς ξ̄ λήγοντα ἁπλᾶ θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὑπεσταλμένων τῶν εἰς υξ διὰ τοῦ κ̄ κλίνονται, οἷον δίπλαξ δίπλακος, κλῖμαξ κλίμακος, θρῖδαξ θρίδακος, αὖλαξ αὔλακος, σχίδαξ σχίδακος (τὸ ἐσχισμένον ξύλον), χάλιξ χάλικος, πῖδαξ πίδακος (ἡ πηγή), πήληξ πήληκος (σημαίνει δὲ τὴν περικεφαλαίαν), ἀλώπηξ ἀλώπεκος· τοῦτο δὲ παράλογόν ἐστιν, ὅτι ἔτρεψε τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ· τὰ γὰρ εἰς διπλοῦν λήγοντα οὐδέποτε τρέπουσι τὸ φωνῆεν τῆς εὐθείας ἐν τῇ κλίσει, οἷον νάρθηξ νάρθηκος, σκώληξ σκώληκος, Κύκλωψ Κύκλωπος, μώλωψ μώλωπος. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ ἀλώπηξ ἀλώπεκος τρέπει τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· τὰ εἰς ηξ θηλυκὰ οὐ φαίνονται παραληγόμενα τῷ ω̄, οἷον πήληξ (ἡ περικεφαλαία) ἀντίπηξ (ἡ κιβωτός) ὕσπληξ (ἡ ἀφετηρία 343 g τοῦ δρόμου)· τὸ γὰρ σκώληξ παραληγόμενον τῷ ω̄ οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι θηλυκὸν ἀλλ' ἀρσενικόν· ἐπειδὴ οὖν τὸ ἀλώπηξ θηλυκὸν ὂν παραλήγεται τῷ ω̄, εἰκότως παραλλάξαν ἐν τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὴν παραλήγουσαν παρήλλαξε καὶ ἐν τῇ γενικῇ κατὰ τὴν παραλήγουσαν καὶ ἔτρεψε τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. ex NCV] **1** Πόσειδον V | εἴρηται] *cfr. p. 262, 3* | *poster.* καὶ *om* NC ‖ **4** Τὰ τρήρωνε — τρυγόνων (8) *om* V ‖ **9** ταῖς τρυγόσι *ante* ταῖς τρήρωσι *transp.* V ‖ **10** γὰρ *om* NC ‖ **11** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 139, 15* ‖ **14** Τὰς τρήρωνας — τρυγόνες (15) *om* V ‖ **16** Κανὼν — αὔλακος (17) *om* NC ‖ **17** αὖλαξ V | τῆς *om* V ‖ **18** ληγόντων *om* NC ‖ **19** ἁπλᾶ *post* συλλαβὴν *transp.* NC ‖ **20** δίπλαξ δίπλακος *om* NC ‖ **22** χάληξ χάληκος NC ‖ **23** περικεφαλαῖαν N ‖ **30** περικεφαλαῖα N | ἀντίπηξ V, ἀντίπληξ NC

Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἁπλᾶ» διὰ τὰ σύνθετα, οἷον διὰ τὸ ἡ καλλίθριξ τῆς καλλίτριχος, ἡ ὁμόστιξ τῆς ὁμόστιχος (ἡ ἅμα τινὶ πορευομένη· ταῦτα δὲ κοινά εἰσι τῷ γένει, οἷον ὁ καλλίθριξ καὶ ἡ καλλίθριξ, ὁ ὁμόστιξ καὶ ἡ ὁμόστιξ), ἡ ἀντίπηξ τῆς ἀντίπηγος (σημαίνει δὲ τὴν κιβωτόν, καὶ ἔστι παρὰ τὴν ἀντί πρόθεσιν καὶ τὸ πήσσω), ἡ ὕσπληξ τῆς ὕσπληγος· ὕσπληξ δέ ἐστι καταχρηστικῶς μὲν ἡ ἀφετηρία τοῦ δρόμου, κυρίως δὲ ἡ ἀπὸ χοιρείων τριχῶν μάστιξ, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ πλήττειν τῇ μάστιγι τῇ ἀπὸ τριχῶν ὑῶν τουτέστι χοίρων, ἢ παρὰ τὴν ὑπό πρόθεσιν γέγονεν ὑπόπληξ καὶ συγκοπῆς γενομένης τῆς $\overline{\text{πο}}$ συλλαβῆς καὶ πλεονάσαντος τοῦ $\overline{\text{σ}}$ ἐγένετο ὕσπληξ, ὡς ἐπὶ τοῦ ὑπότερος ὕστερος. Πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ θρίξ τριχός, στίξ στιχός (σημαίνει δὲ τὴν τάξιν)· πρόσκειται «θηλυκά» διὰ τὸ τέττιξ τέττιγος· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ $\overline{\text{γ}}$ κλίνεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι θηλυκόν· πρόσκειται «χωρὶς τῶν εἰς $\overline{\text{υξ}}$» διὰ τὸ ἄντυξ ἄντυγος (σημαίνει δὲ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἅρματος). Λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι σεσημείω⟨ν⟩ται τὸ λάταξ λάταγος καὶ μάστιξ μάστιγος διὰ τοῦ $\overline{\text{γ}}$ κλιθέντα. Καὶ ἰστέον ὅτι τὸ λάταξ οὐ καλῶς ἐσημειώσατο ἐνταῦθα ὁ τεχνικός· σύνθετον γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ $\overline{\text{λα}}$ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ στάξω, οἱονεὶ λάσταξ, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ $\overline{\text{σ}}$ λάταξ (σημαίνει δὲ τὴν μεγάλην σταγόνα)· σύνθετον δὲ ὂν οὐκ ἀντίκειται τῷ κανόνι, πρόσκειται γὰρ ἐν τῷ κανόνι «ἁπλᾶ»· τὸ δὲ μάστιξ μάστιγος διὰ τοῦ $\overline{\text{γ}}$ κλιθὲν ἔχει ἀπολογίαν ἁρμόζουσαν καὶ τῷ λάταξ λάταγος, ὅτι ταῦτα ἔχουσι παρακείμενον ῥῆμα εἰς $\overline{\text{ζω}}$, φημὶ δὴ τὸ μαστίζω καὶ στάζω· τὰ δὲ εἰς $\overline{\text{ξ}}$ λήγοντα ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον εἰς $\overline{\text{ζω}}$ διὰ τοῦ $\overline{\text{γ}}$ κλίνονται, οἷον ἁρπάζω ἅρπαξ ἅρπαγος, κράζω 344 g κέκραξ κέκραγος, βαστάζω νεκροβάσταξ νεκροβάσταγος, σφάζω ἀπόσφαξ ἀπόσφαγος· οὕτως οὖν καὶ μαστίζω μάστιξ μάστιγος καὶ στάζω λάσταξ λάσταγος καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ $\overline{\text{σ}}$ λάταξ λάταγος.

Τῇ αὔλακι, τὴν αὔλακα, ὦ αὖλαξ. Τὰ αὔλακε, ταῖν αὐλάκοιν, ὦ αὔλακε. Αἱ αὔλακες, τῶν αὐλάκων, ταῖς αὔλαξιν. Εἴρηται ὅτι ἐπὶ τούτων διχῶς κανονίζεται ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν πρὸ τοῦ $\overline{\text{ι}}$ λαμβανούσης τὸ $\overline{\text{σ}}$ καὶ συναιρούσης τὸ $\overline{\text{κσ}}$ εἰς $\overline{\text{ξ}}$, καὶ ἀπὸ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν προσθέσει τοῦ $\overline{\text{ι}}$.

Τὰς αὔλακας, ὦ αὔλακες.

[Discr. scr. ex NCV] **3** *prius* καλλίθριξ *om* N ‖ **4** *prius* ὁμόστιξ *om* N | ἡ ἀντίπληξ τῆς ἀντίπληγος NC ‖ **5** πλήσσω NC ‖ **6** καταχρ. μὲν *om* NC ‖ **7** κυρίως — μάστιξ *om* NC ‖ **8** *post* πλήττειν *add* ἐκεῖ NC ‖ **10** *post* ὕστερος *add* V: δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι τὰ εἰς $\overline{\text{αξ}}$ θηλυκὰ ὁπότε ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν εἰσι βαρύνονται, χωρὶς τοῦ πλάξ· τοῦτο γὰρ διὰ τὴν μονοσυλλαβίαν ὀξύνεται ‖ **15** τοῦ ἅρματος *om* NC | δὲ *om* NC | λάταγος — λάταξ (**16**) *om* N ‖ **18** στάξω V *et EM 557, 55*, στάζω NC | κατὰ ἀποβολὴν NC, κατ' ἔλλειψιν V ‖ **21** καὶ τὸ λάταξ NC ‖ **22** δὴ V, δὲ NC ‖ **23** καὶ στάζω *om* N ‖ **24** κλίνεται NCV | *post* ἁρπάζω *add* ἁρπάξω N ‖ **27** κατὰ ἀποβολὴν NC, ἐλλείψει V ‖ **28** Τῇ αὔλακι — ὦ αὔλακες (**34**) *om* V ‖ **30** Εἴρηται] *cfr. p. 290, 5* ‖ **31** λαμβάνουσα τὸ $\overline{\text{σ}}$ καὶ συναιροῦσα NC

Κανὼν ϛʹ.

Ἡ Cφίγξ τῆς Cφιγγός.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ξ λήγοντα εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ ξ τὸ γ διὰ τοῦ γ κλίνονται, οἷον Cφίγξ Cφιγγός, σάλπιγξ σάλπιγγος, φάρυγξ φάρυγγος, λάρυγξ λάρυγγος, εἰ δὲ ἕτερον σύμφωνον ἔχουσι πρὸ τοῦ ξ διὰ τοῦ κ κλίνονται, οἷον ζόρξ ζορκός (ἔστι δὲ εἶδος θηρίου), σάρξ σαρκός, ὦλξ ὠλκός (ὦλξ δέ ἐστιν ἡ αὖλαξ, ὡς τὸ ⟨Callim. h. in Dian. 180⟩ τέμνειν ὦλκα βαθεῖαν). Λέγει δὲ ὁ τεχνικός «χωρὶς τοῦ λύγξ, ὅπερ πρὸς διάφορον σημαινόμενον διαφόρως κλίνεται»· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ πάθους διὰ τοῦ γ κλίνεται, οἷον λύγξ λυγγός (ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐλυγγίασεν), ἐπὶ δὲ τοῦ θηρίου διὰ τοῦ κ, οἷον λυγκός, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨h. in Dian. 88⟩ ὁ δὲ κρέα λυγκὸς ἔταμνε. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ⟨Ε 299⟩ ἀλκὶ πεποιθώς τινὲς μὲν ὡς ἀπὸ τοῦ ἄλξ ἀλκός λέγουσι γεγονέναι, ἕτεροι δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς η θηλυκοῦ· ἔστι γὰρ ἡ ἀλκή τῆς ἀλκῆς τῇ ἀλκῇ, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν «ἀλκὶ πεποιθώς» διὰ τοῦ ι.

Τῇ Cφιγγί, τὴν Cφίγγα, ὦ Cφίγξ. Τὰ Cφίγγε, ταῖν 345g Cφιγγοῖν, ὦ Cφίγγε. Αἱ Cφίγγες, τῶν Cφιγγῶν, ταῖς Cφιγξί, τὰς Cφίγγας, ὦ Cφίγγες.

Κανὼν ζʹ.

Ἡ μήτηρ τῆς μητέρος καὶ κατὰ συγκοπὴν μητρός.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ρ λήγοντα θηλυκὰ κανονίζει ὁ τεχνικός· κατὰ ἀκολουθίαν δὲ ζητητέον ταῦτα. Εἰς αρ οὐκ ἔχομεν θηλυκὰ εἰ μὴ τὸ δάμαρ, ὅπερ καὶ μετὰ τοῦ ς εὑρίσκεται δάμαρς, ἐξ οὗ γίνεται ἡ δάμαρτος γενική. Βούλονται δέ τινες καὶ τὸ ⟨Ι 327⟩ ὀάρων ἕνεκα σφετεράων (ἀντὶ τοῦ τῶν γυναικῶν) ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰς αρ παραλαμβάνειν, ἵνα εὑρεθῇ ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν ὄαρ καὶ ἐκ τούτου ὄαρες ὀάρων· ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ὄαρος ἐγένετο ὄαροι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἐκ τούτου ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀάρων· εἰ δέ που, φασίν, εὑρεθῇ ὄαρες ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀπὸ τοῦ ὄαροι γέγονε κατὰ μεταπλασμόν.

Εἰς ηρ δὲ διὰ τοῦ η θηλυκὸν μονοσύλλαβον ἔχομεν τὸ κήρ, ὅπερ κλίνεται προσθέσει τοῦ ος, οἷον κηρός, ἐξ οὗ τὸ ⟨Β 302⟩ μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι· τοῦτο δὲ εὑρίσκεται καὶ

[Discr. scr. ex NCV] **1** Κανὼν — Cφιγγός (**2**) *om* NC ‖ **5** λάρυγξ λάρυγγος *om* NC ‖ **7** ὦλξ — ἐστιν] ὄλξ ὀλκός. ὄλξ δέ ἐστιν NC, ὦλξ ὠλκός. ἔστι δὲ V | ὡς τὸ *om* NC ‖ **8** ὄλκα NC | δὲ *om* NC ‖ **12** λυγγὸς ἔτεμνε V ‖ **15** *post* δὲ *add* κατὰ μεταπλασμὸν V | τοῦ — θηλυκοῦ] τῶν — θηλυκῶν NCV ‖ **18** Τῇ Cφιγγί — ὦ Cφίγγες (**20**) *om* V ‖ **21** Κανὼν — μητρός (**22**) *om* NC ‖ **26** εἵνεκα NC ‖ **27** τοῦ *om* N ‖ **29** ἕτεροι — μεταπλασμόν (**32**) *om* V ‖ **35** καὶ *om* NC

κατὰ cυcτολὴν τοῦ η̄ εἰc ᾱ, οἷον ⟨I 378⟩ τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴcῃ. Καὶ ἀποροῦcί τινες λέγοντες, διὰ ποίαν αἰτίαν εἰς ᾱ ἐτράπη ἐνταῦθα τὸ η̄ καὶ μὴ εἰς ε̄, ὡς ἐπὶ τοῦ φρήν φρενός. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔcτι τὸ καρός κατὰ ἀνάλογον κλίcιν ἀλλὰ κατὰ cυcτολὴν ποιητικήν, καὶ τούτου χάριν οὐκ ἐφύλαξεν ἀκολουθίαν πρὸς τὸ φρήν φρενός.

Εἰς ειρ διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου ἔχομεν μονοcύλλαβα ἐν μὲν τοῖς θηλυκοῖς τὸ χείρ, ἐν δὲ τοῖς ἀρcενικοῖς τὸ φθείρ καὶ τὸ Εἴρ (Εἴρ δέ ἐcτιν ὄνομα ποταμοῦ)· ὑπὲρ μίαν δὲ cυλλαβὴν εὑρίcκομεν τὸ ἀντίχειρ καὶ τὸ Βέχειρ (ἔcτι δὲ ἔθνος) καὶ τὸ Cάπειρ (ὁμοίως ἔθνος)· ταῦτα δὲ πάντα 316 g προcθέcει τοῦ ο̄c̄ ποιοῦcι τὴν γενικήν, οἷον ἀντίχειρος, Βέχειρος, ὡς τὸ ⟨Apoll. Rh. 2, 396⟩ μετὰ δ' αὖ ⟨περιώcια⟩ φῦλα Βεχείρων, Cάπειρος, ⟨Apoll. Rh. 2, 397⟩ ἑξείης δὲ Cάπειρες (εἰcὶ δὲ οἱ νῦν λεγόμενοι Cάβειρες διὰ τοῦ β̄), Εἴρ Εἰρός, φθείρ φθειρός· τοῦτο δὲ ἀρcενικῶς λέγεται, οὐδὲ γάρ, ὡς λέγουcί τινες, τὰς φθεῖρας θηλυκῶς ἐν τῇ cυνηθείᾳ· τὸ δὲ κύριον ὄνομα τὸ Φθίρ τὸ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐνδυμίωνος διὰ τοῦ ῑ γράφεται. Τὸ χείρ διχῶς εὑρέθη κλινόμενον, οἷον χειρός διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου καὶ χερός χωρὶς τοῦ ῑ· καὶ πολλή ἐcτιν ἡ χρῆcις τῆς χερός γενικῆς τῆς χωρὶς τοῦ ῑ οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς ἀλλὰ καὶ παρὰ τραγικοῖς καὶ παρὰ ἰαμβογράφοις μὴ οὖcι μήτε κωμικοῖς μήτε τραγικοῖς· ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν χερcί μόνως χωρὶς τοῦ ῑ λέγεται καὶ οὐδέποτε διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου· ἡ δὲ γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν χεροῖν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖcτον χωρὶς τοῦ ῑ, cπανίως δὲ διὰ τῆς ε̄ῑ διφθόγγου χειροῖν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὁ δὲ τεχνικὸς διαλαμβάνει περὶ τῶν εἰς η̄ρ̄ θηλυκῶν τῶν διὰ τοῦ η̄ τῶν ὑπὲρ μίαν cυλλαβήν, λέγων ὅτι τὰ εἰς η̄ρ̄ λήγοντα θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν cυλλαβὴν δηλονότι τρέπουcι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον εἰνάτηρ εἰνάτερος, ὡς τὸ ⟨Z 378⟩ καὶ εἰνατέρων εὐπέπλων (cημαίνει δὲ τὴν cύννυμφον), Δημήτηρ Δημήτερος ὅπερ κατὰ cυγκοπὴν γίνεται Δήμητρος, θυγάτηρ θυγατέρος καὶ μήτηρ μητέρος καὶ κατὰ cυγκοπὴν θυγατρός καὶ μητρός. Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον ἐν τῇ αὐτῇ cυλλαβῇ ἐν ᾗ καὶ ἡ εὐθεῖα ἔχει αὐτόν, ἀλλὰ κατεβίβαcαν αὐτὸν μίαν cυλλαβὴν καὶ πρὸ μιᾶς ἔχουcι τὸν τόνον· καὶ λέγομεν ὅτι ἠκολούθηcαν τοῖς ἰδίοις cυγγενικοῖς, φημὶ δὴ τῷ πατέρος ἀνέρος δαέρος (δαήρ δέ ἐcτιν ὁ ἀνδράδελφος), ὥcπερ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρcενικὰ ἠκολούθηcαν τοῖς ἰδίοις θηλυκοῖς κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ γεγόναcιν ἄνερ πάτερ δᾶερ, ὥcπερ μῆτερ καὶ θύγατερ.

[Discr. scr. ex NCV] **8** δὲ *om* NC | τὸ *ante* Βέχειρ *om* NC ‖ **9** Βέχειρ *EM 107, 36 et 195, 43,* Βέκχειρ NCV | Cάπφειρ V ‖ **10** Βέκχειρος NV, *om* C | ὡς τὸ *om* NC ‖ **11** περιώcια *om* NCV | Βεκχείρων NCV ‖ **12** δὲ *post* ἑξείης *om* NC ‖ **14** τὰς φθεῖρας NC ‖ **19** καὶ παρὰ ἰαμβ. — τραγικοῖς (**20**) *om* V ‖ **20** δὲ *om* NC ‖ **22** *ante* χεροῖν *add* τοῖν NC ‖ **23** χειροῖν V, χειρί NC ‖ **27** εἰν. εἰν. ὡς τὸ] εἰνάτειρ εἰνάτηρ εἰνάτερος N, εἰνάτηρ εἰνάτερος C, εἰνάτειρ ὡς τὸ V | καὶ NCV ‖ **31** αὐτῇ *om* N ‖ **34** δὴ V, δὲ NC | τῷ] τὸ N ‖ **35** τοῖς — κλητικὴν (**36**) V, τούτοις κατὰ τὴν ἰδίαν κλητικὴν NC ‖ **36** *post* πάτερ *add* cῶτερ NC

Καὶ τὸ γαστήρ δὲ γαστέρος γίνεται κατὰ συγκοπὴν γαστρός· τοῦτο δὲ 347 g μόνον, φημὶ δὴ τὸ γαστήρ, ὀξύνεται ἐν τῇ εὐθείᾳ, τῶν ἄλλων τῶν εἰς η̅ρ̅ θηλυκῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρυνομένων, οἷον Δημήτηρ θυγάτηρ εἰνάτηρ μήτηρ· πρόσκειται «θηλυκῶν» διὰ τὸ ἀστήρ ἀρσενικὸν ὀξυνόμενον· πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ κήρ θηλυκὸν μονοσύλλαβον ὀξυνόμενον. Τὸ ῥαιστήρ σωτήρ ἀήρ καὶ ὅσα τοιαῦτα ἀρσενικὰ ὄντα πολλάκις οἱ ποιηταὶ μεταφέρουσιν εἰς θηλυκὸν γένος, οἷον τὸν ῥαιστῆρα τὴν ῥαιστῆρα, οἷον ⟨Σ 477⟩ ῥαιστῆρα κραταιήν (ἀντὶ τοῦ σφύραν, καὶ ἔστι παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω), τὸν ἀέρα τὴν ἀέρα, τὸν σωτῆρα τὴν σωτῆρα· ταῦτα δὲ οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν οὔτε κατὰ τὸν τόνον οὔτε κατὰ τὴν κλίσιν, ἐπειδὴ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ γένους μετηνέχθησαν εἰς θηλυκὸν γένος, καὶ λοιπὸν τὴν κλίσιν καὶ τὸν τόνον τοῦ ἀρσενικοῦ γένους ἐφύλαξαν. Ταῦτα περὶ τῶν εἰς η̅ρ̅.

Εἰς ωρ δὲ διὰ τοῦ ω̅ οὐκ ἔχομεν θηλυκόν. Βούλονται δέ τινες ἀναπλάττειν ἀπὸ τοῦ ⟨Ε 486⟩ ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν (ἀντὶ τοῦ ταῖς γυναιξίν) εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν ὦρ ἀπὸ τοῦ ὄαρ γενομένην κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̅ καὶ α̅ εἰς ω̅, ὥσπερ κρείττονα κρείττοα κρείττω, ὧν ἔστι καὶ Ἡρωδιανὸς ἑαυτῷ ἐναντιούμενος· αὐτὸς γὰρ λέγει ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ὅτι ὥσπερ τὰ εἰς ηρ μονοσύλλαβα μόνου μὲν ἀρσενικοῦ γένους ὄντα φυλάττουσι τὸ η̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον θήρ θηρός, φήρ φηρός, ὡς τὸ ⟨Α 268⟩ φηρσὶν ὀρεσκῴοισιν (ἀντὶ τοῦ κενταύροις), θηλυκοῦ δὲ γένους ὄντα καὶ φυλάττουσι τὸ η̅ καὶ συστέλλουσιν, οἷον κήρ κηρός καὶ καρός, ὡς τὸ ⟨Σ 115⟩ κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι καὶ ⟨Ι 378⟩ τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, οὕτω καὶ τὰ εἰς ω̅ρ̅ ἀρσενικὰ μονοσύλλαβα φυλάττουσι τὸ ω̅ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον φώρ φωρός (σημαίνει δὲ τὸν κλέπτην)· εἰ οὖν τὸ ὦρ οὐ συστέλλει τὸ ω̅ κατὰ τὴν γενικήν, ὡς δηλοῖ 348 g τὸ ⟨Ε 486⟩ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι διὰ τοῦ ω̅ ὄν, δηλονότι οὐκ ἔστι θηλυκόν. Τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ «ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν», ὅτι πόθεν γέγονεν; Ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι ἐστὶν ὄαρος ὀάρου καὶ ὄαροι ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν (ὄαροι δέ εἰσιν αἱ γυναῖκες), καὶ λοιπὸν κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται ὄαρες καὶ ἐκεῖθεν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀάρεσσι κατ' ἐπέκτασιν τῆς σ̅ι̅ συλλαβῆς, ὥσπερ κύνες κύνεσσι καὶ αἶγες

[Discr. scr. ex NCV] **3** θηλυκῶν — συλλαβὴν V, ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν θηλυκῶν δηλονότι NC ‖ **4** θηλυκῶν] θηλυκὰ NV, θηλυκὸν C | διὰ τὸ — πρόσκειται (**5**) *om* NC ‖ **6** σωτὴρ NC, ἐλατὴρ V ‖ **8** κραταιήν NCV ‖ **9** τὸν ἀνέρα τὴν ἀνέρα NC ‖ **10** τὴν ἐλατῆρα *add* V | ἀντίκειται NCV ‖ **11** τὸν *et* τὴν *om* NC ‖ **13** περὶ — η̅ρ̅ (**14**) V, ἐν τούτοις NC ‖ **15** διὰ τοῦ ω̅ C, διὰ τὴν ω̅ N, *om* V ‖ **17** εὐθεῖαν g, εὐθεῖα NC, ὧν ἡ εὐθεῖα V | ὦρ] ὦρ NCV | ἀπὸ τοῦ ὄορ γενομένην g, ἀπὸ τοῦ ὄορ γενόμενον NC, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὄορ V ‖ **18** ο̅ καὶ α̅ V, αο N, α̅ καὶ ω̅ C ‖ **21** *post* η̅ *add* καὶ NC | ὡς τὸ *om* NC ‖ **24** ὡς τὸ *om* NC ‖ **25** οὕτω V, οὕτως οὖν NC | *post* οὕτω καὶ *add* V: ἐνταῦθα εἰ ἦν τὸ ὦρ θηλυκοῦ γένους, ὤφειλε τὸ ω̅ συστέλλειν ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ ‖ **28** ὥρεσι NC; *item p. 323, 1* ‖ **29** ὥρεσιν NC ‖ **30** ὀάρου *om* NC ‖ **32** ὀάρεσι NC ‖ **33** κύνες — αἴγεσσιν (**323, 1**) V, κύνεσιν

αἴγεσσι, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̅ καὶ α̅ εἰς ω̅ ὤρεσσι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἐὰν εὕρωμεν σύνθετά τινα εἰς ω̅ρ̅ θηλυκά, ἀπὸ ἀρσενικῶν εἰσι γεγενημένα καὶ τὴν αὐτὴν κλίσιν ἐπιδέχονται τοῖς ἀρσενικοῖς, οἷον ὁ πανδαμάτωρ καὶ ἡ πανδαμάτωρ τοῦ πανδαμάτορος καὶ τῆς πανδαμάτορος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί, ὥσπερ τὸ γαστήρ γαστέρος γίνεται κατὰ συγκοπὴν γαστρός, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἀστήρ ἀστέρος γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἀστρός. Καὶ ἐπιλύονταί τινες λέγοντες, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἀστήρ ἀρσενικόν ἐστι, τούτου χάριν οὐ πάσχει συγκοπὴν κατὰ τὴν γενικήν. Οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι· καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ ἀρσενικῶν ὁρᾶται πολλάκις ἡ τοιαύτη συγκοπὴ κατὰ τὴν γενικήν, ὡς ἐπὶ τοῦ πατήρ πατέρος πατρός καὶ ἀνήρ ἀνέρος ἀνδρός, τοῦ δ̅ μετὰ τὴν συγκοπὴν πλεονάσαντος. Κρεῖττον οὖν ἐστιν ἐπιλύσασθαι οὕτως· αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ μιμεῖσθαι θέλουσι τὰς ὀξυτόνους εὐθείας, οἷον ἡ ἀνδρός γενικὴ μιμεῖται τὴν χονδρός εὐθεῖαν, καὶ πάλιν ἡ μητρός καὶ πατρός καὶ θυγατρός γενικὴ μιμεῖται τὴν ἰατρός εὐθεῖαν· ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀστέρος γενικὴ εἰ συνεκόπτετο καὶ ἐγίνετο ἀστρός, οὐκ εἶχε μιμεῖσθαι εὐθεῖαν διὰ τοῦ σ̅τ̅ρ̅ο̅ς̅ ἐκφερομένην ὀξύτονον, τὸ γὰρ Ἴστρος (ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ) βαρύνεται, τούτου χάριν ὡς μὴ ἔχουσα εὐθεῖαν ἣν ὤφειλε μιμήσασθαι οὐ συγκόπτεται. Εἰ δέ τις εἴποι, ὅτι τούτῳ τῷ λόγῳ οὔτε ἡ γαστέρος γενικὴ ὤφειλε συγκοπὴν ἀναδέξασθαι καὶ γενέσθαι γα-
349 g στρός, οὔτε γὰρ αὕτη ἔχει εὐθεῖαν ἣν ὤφειλε μιμήσασθαι, οὐδὲ γὰρ ἔχομεν, ὡς εἴρηται, εὐθεῖαν διὰ τοῦ σ̅τ̅ρ̅ο̅ς̅ ἐκφερομένην ὀξύτονον, λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ τὸ γαστήρ, ὡς εἴρηται, κατὰ τὴν εὐθεῖαν παραλόγως ὠξύνθη, τούτου χάριν καὶ κατὰ τὴν γενικὴν παραλόγως ἀνεδέξατο συγκοπήν.

Τῇ μητέρι καὶ ἐν συγκοπῇ μητρί, τὴν μητέρα. Ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν, ὥσπερ τὸ ἀνέρα γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἄνδρα καὶ τὸ θυγατέρα θύγατρα, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ μητέρα γίνεται κατὰ συγκοπὴν μῆτρα. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο οὐ γίνεται τὸ μητέρα κατὰ συγκοπὴν μῆτρα, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ μήτρα εὐθείᾳ· διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ τὸ πατέρα γίνεται κατὰ συγκοπὴν πάτρα, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῇ πάτρα εὐθείᾳ τῇ σημαινούσῃ τὴν πατρίδα.

Ὦ μῆτερ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ἀμετάβολον λήγοντα βαρύτονα ἀποβάλλοντα τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ο̅ς̅ ἢ τὴν τ̅ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν κλητικήν, πλὴν τοῦ Ἄπολλον καὶ Πoσείδαον· ἔστιν οὖν μήτηρ μητέρος καὶ θυγάτηρ θυγατέρος, καὶ λοιπὸν ἀποβάλλουσαι τῆς γενικῆς τὴν ἐσχάτην τὸ ο̅ς̅ ποιοῦσι τὴν κλητικὴν μῆτερ καὶ θύγατερ.

[Discr. scr. ex NCV] αἴγεσιν NC ‖ 1 εἰς *om* N ‖ 10 κατὰ τὴν γενικήν *om* NC ‖ 11 δὲ *om* NC ‖ 13 συγκοπὴν NC, ἔκθλιψιν τοῦ ε̅ V ‖ 28 ἄξιον δέ ἐστι NC ‖ 29 τὸ ἀνέρα V, τὸν ἀνέρα NC ‖ 32 τῇ μήτρα N ‖ 35 Εἴρηται] *cfr. p. 266, 3* ‖ 37 Ποσείδαον NC, Πόσειδον V

Τὰ μητέρε, ταῖν μητέροιν, ὦ μητέρε. Αἱ μητέρες, τῶν μητέρων, ταῖς μητράσιν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ῑ λαμβάνουσα τὸ c̄ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι στοιχεῖα, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφιϊ ὄφισιν, ὄφεϊ ὄφεσι, ταχέϊ ταχέσι, στάχυϊ στάχυσι, Πάριδι Πάρισι, Πλάτωνι Πλάτωσιν, Ἕκτορι Ἕκτορσι, Νέστορι Νέστορσιν· οὕτως οὖν καὶ μητέρι μητέρσι, καὶ διὰ τὴν εὐφωνίαν ὑπερβιβασμὸς γίνεται τοῦ ρ̄ καὶ τροπὴ παρακολουθεῖ τοῦ ε̄ εἰς ᾱ καὶ γίνεται μητράσιν, ὥσπερ πατέρι πατέρσι καὶ πατράσι καὶ θυγατέρι θυγατέρσι καὶ θυγατράσι καὶ ἀνέρι ἀνέρσι καὶ ἀνδράσι, τοῦ δ̄ πλεονάσαντος. Δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ συγκοπὴν δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονισθῆναι καὶ ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· ἔστι γὰρ ἡ κατὰ συγκοπὴν 350 g δοτικὴ τῶν ἑνικῶν μητρί καὶ πατρί καὶ θυγατρί καὶ ἀνδρί, καὶ ἐπειδὴ τοῦ c̄ προσερχομένου ἀσυνταξία γίνεται, τούτου χάριν πλεονασμὸς παρακολουθεῖ τοῦ ᾱ καὶ γίνεται μητράσι καὶ πατράσι καὶ θυγατράσι καὶ ἀνδράσιν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν.

Τὰς μητέρας, ὦ μητέρες.

Κανὼν η΄.

Ἡ λαμπάς τῆς λαμπάδος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ᾱc̄ λήγοντα θηλυκὰ καὶ ὀξύνονται καὶ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ ᾱ καὶ διὰ τοῦ δοc κλίνονται καὶ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον Παλλάς Παλλάδος ὦ Παλλάς, λαμπάς λαμπάδος ὦ λαμπάς, τριάς τριάδος ὦ τριάς, τετράς τετράδος ὦ τετράς, πολυδειράς πολυδειράδος ὦ πολυδειράς, μονάς μονάδος ὦ μονάς, δυάς δυάδος ὦ δυάς, ἰσχάς ἰσχάδος ὦ ἰσχάς, δορκάς δορκάδος ὦ δορκάς, φυγάς φυγάδος ὦ φυγάς, Ἀρκάς Ἀρκάδος ὦ Ἀρκάς· ταῦτα δέ, φημὶ δὴ τὸ Ἀρκάς καὶ φυγάς, κοινά εἰσι τῷ γένει, οἷον ὁ Ἀρκάς καὶ ἡ Ἀρκάς, ὁ φυγάς καὶ ἡ φυγάς. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶς τῶν ἀπὸ παθητικοῦ παρακειμένου συντεθέντων»· ἐκεῖνα γὰρ καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ τοc̄ κλίνονται, οἷον κέκραμαι χαλκοκράς χαλκοκρᾶτος (ὁ χαλκῷ κεκραμένος), γαλακτοκράς γαλακτοκρᾶτος (ὁ γάλακτι κεκραμένος), νεοκράς νεοκρᾶτος (ὁ νεωστὶ κεκραμένος)· καὶ ταῦτα δὲ τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον ὦ χαλκοκράς, ὦ γαλακτοκράς, ὦ νεοκράς. Δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ ἀναδενδράς ὁ μὲν

[Discr. scr. ex NCV] **1** Τὰ μητέρε — τῶν μητέρων *om* V, τὰ μητέρε τὰ θυγατέρε, ταῖν μητέροιν ταῖν θυγατέροιν, ὦ μητέρε ὦ θυγατέρε. αἱ μητέρες αἱ θυγατέρες, τῶν μητέρων τῶν θυγατέρων N ‖ **2** Εἴρηται] *cfr. p. 140, 13* ‖ **5** ὄφιϊ ὄφισιν *om* NC ‖ στάχυϊ στάχυσι *om* NC ‖ **7** οὖν *om* N ‖ **18** Κανὼν — λαμπάδος (**19**) *om* NC ‖ **20** καὶ *ante* ὀξύν. *om* NC ‖ **25** δορκάς — ὦ δορκάς *post* ὦ φυγάς (**26**) *transp.* NC ‖ **26** δὴ *om* NC ‖ **27** Ἀρκάς *post* ὁ *om* N ‖ **28** *prius* φυγάς *om* N ‖ **30** χαλκοκράτος NC ‖ **31** γαλακτοκράτος NC ‖ **32** νεοκράτος NC

Ἡρωδιανὸς ὑπολαμβάνει μόνον συστέλλειν τὸ ᾱ καὶ ὀξύνεσθαι, ὁ δὲ Λούπερκος ἐν τῷ Περὶ γενῶν πολλοῖς ἀποδείκνυσιν ὅτι ἐκτείνει τὸ ᾱ καὶ περισπᾶται, καὶ ὅμως διὰ τοῦ δος ἔχει τὴν κλίσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι καλῶς πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «θηλυκά», οἷον «τὰ εἰς ας λήγοντα θηλυκὰ καὶ ὀξύνονται καὶ συνεσταλμένον ἔχουσι τὸ ᾱ καὶ διὰ τοῦ δος κλίνονται», διὰ τὸ ἀνδριάς ἀνδριάντος καὶ ἱμάς ἱμάντος· ταῦτα γὰρ καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ ᾱ καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνονται ὀξύ-
351 g τονα ὄντα, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ θηλυκὰ ἀλλ' ἀρσενικά, ὁ ἱμάς γὰρ καὶ ὁ ἀνδριάς· ταῦτα δὲ καὶ παραλόγως ὀξύνονται, ὡς δείκνυσιν ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου.

Τῇ λαμπάδι, τὴν λαμπάδα, ὦ λαμπάς. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ας ὀξύτονα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ κλητικήν, οἷον λαμπάς ὦ λαμπάς, φυγάς ὦ φυγάς, Παλλάς ὦ Παλλάς, Ἀρκάς ὦ Ἀρκάς, τριάς ὦ τριάς, χαλκοκράς ὦ χαλκοκράς.

Τὰ λαμπάδε, ταῖν λαμπάδοιν, ὦ λαμπάδε. Αἱ λαμπάδες, τῶν λαμπάδων, ταῖς λαμπάσιν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς δι λήγουσα μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ δ εἰς σ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Πάριδι Πάρισιν, ἔριδι ἔρισι, Θέτιδι Θέτισι, ποδί ποσίν· οὕτως οὖν καὶ λαμπάδι λαμπάσι· πρόσκειται «μὴ οὖσα κατὰ μεταπλασμόν», ἐπειδή ἐστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλαδί, καὶ ἰδοὺ εἰς δι λήγει ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, καὶ οὐ τρέπει τὸ δ εἰς σ καὶ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οὐδὲ γὰρ λέγομεν τοῖς κλασίν ἀλλὰ τοῖς κλάδοις· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ μεταπλασμὸν πέπονθεν ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν καὶ τούτου χάριν εἰς δ λήγει.

Τὰς λαμπάδας, ὦ λαμπάδες.

Κανὼν θʹ.

Ἡ φιλότης τῆς φιλότητος.

Περὶ τῶν εἰς της θηλυκῶν διαλαμβάνει ὁ τεχνικός. Καὶ ἰστέον ὅτι τὰ εἰς της λήγοντα θηλυκὰ μονογενῆ διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ποτής ποτῆτος, ⟨Λ 780⟩ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος (σημαίνει δὲ τὴν πόσιν), ἐσθής ἐσθῆτος (τὸ γὰρ θ δυνάμει τ ἐστὶν τουτέστιν ἀντιστοιχεῖ τῷ τ), κοσμιότης κοσμιότητος, φιλότης φιλότητος, κακότης κακότητος, λογιότης λογιότητος, ποιότης ποιότητος, ποσότης ποσότητος, ταχυτής ταχυτῆτος, βραδυτής βραδυτῆτος. Πρόσκειται «θηλυκά» διὰ τὸ ⟨δότης δότου, πλύ-

---

[Discr. scr. ex NCV] **1** μόνον V, μόνως NC ‖ **2** Λούπερκος CV, Λουπέριος *et in marg.* γρ. Λούπερκος N[1] | τῷ V, τῇ NC | πολλοῖς ἀποδείκνυσιν] πολλοῖσιν ἀποδείκνυσιν NC, πολύς ἐστιν ἀποδεικνύων V ‖ **10** ὁ *om* NC ‖ **18** ἔχουσιν V, ἔχει NC ‖ **17** λαμπᾶσιν C | Εἴρηται] *cfr. p. 138, 20* ‖ **28** Κανὼν — φιλότητος (**29**) *om* NC ‖ **30** εἰς της NC, εἰς ης V; *item v. 31* ‖ **33** ἐσθής — τῷ τ *om* NC ‖ **36** δότης — πλύτου (**326, 1**) *om* NCV

της πλύτου⟩, θύτης θύτου· ταῦτα γὰρ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ τος, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ θηλυκὰ ἀλλ' ἀρσενικά· πρόσκειται «μονογενῆ» διὰ τὰ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόμενα, οἷον ὁ ἀκρατής τοῦ ἀκρατοῦς καὶ ἡ ἀκρατής 352 g τῆς ἀκρατοῦς, ὁ προπετής τοῦ προπετοῦς καὶ ἡ προπετής τῆς προπετοῦς, ὁ πενταετής τοῦ πενταετοῦς καὶ ἡ πενταετής τῆς πενταετοῦς· ταῦτα γὰρ εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικὴν ὡς ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, οἷον τὸ ἀκρατές, τὸ προπετές, τὸ πενταετές. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς της λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μόνως θηλυκὰ βαρύνεσθαι θέλουσιν, οἷον λογιότης ποσότης λευκότης φιλότης κακότης κοσμιότης δασύτης δριμύτης γλυκύτης, σεσημειωμένων τεσσάρων τινῶν ὀξυνομένων· εἰσὶ δὲ ταῦτα, ταχυτής βραδυτής ἀνδροτής δηϊοτής· καὶ τὸ τραχύτης καὶ κουφότης οἱ Ἀθηναῖοι ὀξύνουσι τραχυτής καὶ κουφοτής λέγοντες. Πρόσκειται «ὑπὲρ δύο συλλαβάς» διὰ τὸ ποτής ὀξυνόμενον, οἷον ⟨Λ 780⟩ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος (σημαίνει δὲ τὴν πόσιν)· πρόσκειται «μόνως θηλυκά» διὰ τὸ ἀκρατής ὀξυνόμενον· τοῦτο γὰρ μόνως θηλυκὸν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ λέγεται καὶ ἀρσενικῶς, οἷον ὁ ἀκρατής καὶ ἡ ἀκρατής· τὸ Νημερτής ὀξυνόμενον, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Σ 46⟩ Νημερτής τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιάνασσα, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐπίθετόν ἐστιν, οἷον ὁ νημερτὴς ἄνθρωπος καὶ ἡ νημερτὴς γυνή, καὶ οὐκ ἔστι θηλυκοῦ μόνου γένους ἀλλὰ καὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· καὶ λοιπὸν γενόμενον κύριον τὴν αὐτὴν τάσιν ἐφύλαξεν.

Τῇ φιλότητι, τὴν φιλότητα, ὦ φιλότης. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ης ἢ εἰς ως ὀνόματα διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλινόμενα ὁμόφωνον ἔχουσι τὴν κλητικὴν τῇ εὐθείᾳ, οἷον λέβης λέβητος ὦ λέβης, Λάχης Λάχητος ὦ Λάχης, Κράτης Κράτητος ὦ Κράτης, ἔρως ἔρωτος ὦ ἔρως, γέλως γέλωτος ὦ γέλως, ἀγνώς ἀγνῶτος ὦ ἀγνώς· οὕτως οὖν καὶ φιλότης φιλότητος ὦ φιλότης.

Τὰ φιλότητε, ταῖν φιλοτήτοιν, ὦ φιλότητε. Αἱ φιλότητες, τῶν φιλοτήτων, ταῖς φιλότησιν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς ς λήγουσα μετὰ μακρᾶς, περιττοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικήν, προσθέσει τοῦ ι ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λέβης λέβητος λέβησιν, ἔρως ἔρωτος ἔρωσι, Πηλεύς 353 g Πηλέως Πηλεῦσιν· οὕτως οὖν καὶ φιλότης φιλότητος φιλότησι.

Τὰς φιλότητας, ὦ φιλότητες.

[Discr. scr. ex NCV] **2** διὰ τὰ V, ἵνα μὴ NC ‖ **3** λεγόμενα V, λέγωνται NC | οἷον ὁ V, διὰ τοῦ N, διὰ τὸ C | καὶ ἡ ἀκρ. τῆς ἀκρ. *om* N ‖ **7** τὸ πεντ. τὸ προπ. NC ‖ **17** *prius* ἀκρατής *om* N ‖ **20** ἔστι] εἰσὶ NC, ἦν V ‖ **21** γενόμενον V, γινόμενον NC | τάσιν NC, κλίσιν V ‖ **22** Εἴρηται] *cfr. p. 158, 20* ‖ **29** Εἴρηται] *cfr. p. 137, 31*

Κανὼν ι΄.

Ἡ μῆνις τῆς μήνιδος, ἡ ἔρις τῆς ἔριδος, ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος.

Ἐνταῦθα περὶ τῶν εἰς ῑc̄ θηλυκῶν διαλαμβάνει ὁ τεχνικός· καὶ ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς ῑc̄ λήγοντα ὀξύτονα δηλονότι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν πάντα διὰ τοῦ δος κλίνονται, εἴτε ἐκτείνουςι τὸ ῑ, ὡς τὸ κνημίς κνημῖδος, κρηπίς κρηπῖδος, cφραγίς cφραγῖδος, ἀψίς ἀψῖδος, εἴτε συςτέλλουςι τὸ ῐ, ὡς τὸ ἀςπίς ἀςπίδος, ῥανίς ῥανίδος, βολίς βολίδος, cανίς cανίδος, cεςημειωμένου τοῦ ἀγλίς ἀγλῖθος· τοῦτο γὰρ οὐ κλίνεται διὰ τοῦ δος ἀλλὰ διὰ τοῦ θος, ἔχει δὲ μακρὸν τὸ ῑ κατὰ τὴν γενικὴν καὶ σημαίνει τὴν κεφαλὴν τοῦ σκορόδου. Πρόςκειται «δηλονότι ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ κίς κιός (σημαίνει δὲ τὸν σκώληκα) καὶ λίς λιός (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα), ἔχουςι δὲ μακρὸν τὸ ῑ κατὰ τὴν γενικήν· ταῦτα γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται καὶ οὐ διὰ τοῦ δος, ἀλλ' οὐκ εἰςὶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν. Τὸ ἀκτίς ἀκτῖνος διὰ τοῦ νος κλινόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ δικατάληκτόν ἐςτιν, ἀκτίν γὰρ καὶ ἀκτίς, καὶ οὐκ ἔςτι φύςει εἰς c̄ ἀλλ' εἰς ν̄, καὶ τροπὴ παρηκολούθηςε τοῦ ν̄ εἰς τὸ c̄, ὡς ἐν τῇ περὶ αὐτοῦ διδαςκαλίᾳ μεμαθήκαμεν. Ταῦτα δὲ τὰ εἰς ῑc̄ ὀξύτονα εἰς ᾱ μόνως ἔχουςι τὴν αἰτιατικήν, οἷον κρηπῖδα ἀςπίδα ἀψῖδα ψηφῖδα βολίδα ῥανίδα· παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦςι γίνονται εἰς ν̄ κατὰ τὴν αἰτιατικὴν μετὰ βαρείας τάςεως, κνῆμιν γὰρ λέγουςι καὶ cφρᾶγιν καὶ ἄψιν, ὡς παρ' Ἡςιόδῳ ⟨Opp. 426⟩ τριςπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν, ἀντὶ τοῦ ἀψῖδα.

Ἰςτέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ῑc̄ ὀξύτονα οὐ γίνονται παρὰ τοῖς Ἴωςι κατὰ ἀποβολὴν τοῦ δ̄ ἐν τῇ γενικῇ, οὐδὲ γὰρ λέγουςι κνημῖδος κνημῖος, ἀςπίδος ἀςπίος, ὡς Πάριδος Πάριος καὶ Θέτιδος Θέτιος. Καὶ ἄξιόν ἐςτι ζητῆςαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπὶ μὲν τῶν εἰς ῑc̄ βαρυτόνων εἰώθαςιν 354 B οἱ Ἴωνες ἀποβάλλειν τὸ δ̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Πάριδος Πάριος, Θέτιδος Θέτιος, ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ῑc̄ ὀξυτόνων οὐδέποτε ἀποβάλλουςι τὸ δ̄ οἱ Ἴωνες κατὰ τὴν γενικήν, οὐδὲ γὰρ λέγουςι κνημῖος καὶ ἀςπίος ἀλλὰ κνημῖδος καὶ ἀςπίδος. Καὶ ἔςτιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· τὰ εἰς ῑc̄ βαρύτονα πεφύκαςι καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεςθαι, οἷον πόλις πόλιος, μάντις μάντιος, ὄφις ὄφιος, καὶ τούτου χάριν ἐπὶ τούτων, φημὶ δὴ ἐπὶ τῶν εἰς ις βαρυτόνων, ἀποβάλλουςι τὸ δ̄ κατὰ τὴν γενικὴν οἱ Ἴωνες, ἐπειδὴ ἀποβαλλομένου τοῦ δ̄ ἔχουςί τι μιμήςαςθαι, φημὶ δὴ τὰς διὰ καθαροῦ τοῦ ος ἐκφερομένας γενικάς· ἐπὶ δὲ τῶν εἰς ῑc̄ ὀξυ-

[Discr. scr. ex NCV] **1** Κανὼν — τοξότιδος (**3**) *om* NC ‖ **7** cφραγίδος N | ἀψίς ἀψῖδος *om* NC ‖ **8** cανὶς cανίδος V, ἀψὶς ἀψῖδος NC ‖ **18** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 267, 29* ‖ **19** κρηπίδα NC ‖ **20** ἀψίδα NC | ψηφῖδα *om* NC ‖ **21** κνῆμιν V, κνήμιν NC, κνᾶμιν *RMeister p. 60* ‖ **22** cφράγιν NC | καὶ ἄψιν V | δ' ἄψιν V ‖ **23** ἀψίδα NC ‖ **30** ἀςπῖος NC ‖ **31** ἀςπῖδος NC; *item p. 328, 4* ‖ **32** καὶ *ante* διὰ *om* NC ‖ **35** φημὶ — μιμήςαςθαι (**328, 2**) *om* V

τόνων οὐδέποτε ἀποβάλλουσι τὸ δ ἐν τῇ γενικῇ οἱ Ἴωνες, ἐπειδὴ ταῦτα ἀποβαλλομένου τοῦ δ οὐκ ἔχουσί τι μιμήσασθαι, οὐδέποτε γάρ, ὡς εἴρηται, τὰ εἰς ις ὀξύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν δηλονότι κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον ἀσπίς ἀσπίδος, ῥανίς ῥανίδος, βολίς βολίδος· τούτου οὖν χάριν ἐπὶ τῶν εἰς ις ὀξυτόνων οὐδέποτε ἀποβάλλουσι τὸ δ οἱ Ἴωνες κατὰ τὴν γενικήν, ἐπειδὴ ἀποβαλλομένου τοῦ δ οὐκ ἔχουσί τι μιμήσασθαι· οὔτε γὰρ κλίνονται διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἵνα ἀποβαλλομένου τοῦ δ μιμήσωνται τὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ις περισπώμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ δος κλίνονται καὶ εἰς ν μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικήν, οἷον Βενδῖς Βενδῖδος Βενδῖν, Ἀταργατῖς Ἀταργατῖδος Ἀταργατῖν, Μολῖς Μολῖδος Μολῖν, Τιτῖς Τιτῖδος Τιτῖν· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα δαιμόνων τιμωμένων παρὰ τοῖς Θρᾳξίν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ὁ δὲ τεχνικὸς κανονίζει τὰ εἰς ις βαρύτονα θηλυκὰ λέγων τοιοῦτον κανόνα· τῶν εἰς ις βαρυτόνων θηλυκῶν τὰ εἰς νις μακρὰν ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν διὰ τοῦ δος κλίνονται, οἷον μῆνις μήνιδος, νεᾶνις νεάνιδος (τοῦτο δὲ μακρὸν ἔχει τὸ α καὶ προπερισπᾶται), ὀνῶνις ὀνώνιδος (ὄνομα δὲ τοῦτο ἀκάνθης)· πρόσκειται «μακρὰν ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν» διὰ τὸ κόνις κόνεως καὶ ὕνις ὕνεως καὶ σπάνις σπάνεως· ταῦτα γὰρ βραχείᾳ παραληγόμενα διὰ καθαροῦ τοῦ ως ἔχουσι τὴν γενικήν· ὕνις δέ ἐστι μέρος ἀρότρου. Σεσημείωται τὸ ὄρνις ὄρνιθος· εἴτε 355 g γὰρ μακροπαράληκτον αὐτὸ θῶμεν, διὰ τοῦ δος ὀφείλει κλίνεσθαι, ὡς τὸ νεᾶνις νεάνιδος, εἴτε βραχυπαράληκτον, ὅπερ οὐκ ἔστιν, διὰ καθαροῦ τοῦ ως ὀφείλει κλίνεσθαι, ὡς τὸ κόνις κόνεως. Ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι πρῶτον μὲν τοῦτο οὐκ ἔστι μόνως θηλυκόν, εὑρέθη γὰρ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄρνις παρὰ Ἀριστοφάνει, ὡς τὸ <Plut. 63> δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ· δεύτερον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰσί τινα εἰς ις λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο ἀμετάβολα, ἅτινα διὰ τοῦ θος κλίνονται, οἷον δέλλις δέλλιθος (ἔστι δὲ ζῷον ὅμοιον μελίσσῃ), μέρμις μέρμιθος (σημαίνει δὲ τὸ λεπτὸν σχοινίον)· οὕτως οὖν καὶ ὄρνις ὄρνιθος, καὶ ὄρνιθες ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ θ καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν ὄρνις, ὥσπερ μάντιες μάντις· τὸ γὰρ μάντεις διὰ τῆς ει διφθόγγου ἀπὸ τοῦ μάντεες ἐστίν. Σεσημείωται τὸ Τράλλις Τράλλεως (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως), ὅτι διὰ δύο ἀμεταβόλων ἐκφερόμενον οὐ κλίνεται διὰ τοῦ θος ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ως. Καὶ

[Discr. scr. ex NCV] **5** οὖν *om* NC ‖ **10** κλίνονται *om* N ‖ **11** Βενδῖν *om* NC ‖ **12** Ἀταγαρτῖς (-τὶς C) Ἀταγαρτῖδος Ἀταγαρτῖν NC | Τιτῖνος N, Τιτῖδος *et* ν *supra* δ C[1] ‖ **13** τοῖς *om* NC ‖ **14** *in marg. add* N[1]: σημ. μωρίαν θρακῶν ‖ **18** ὀνῶνις NCV ‖ **20** ὕνις ὕνιος NC | σπάνις σπάνεως V, πάνις πάνεως (πάνεος C) NC ‖ **21** ως V, ος NC ‖ **25** ως] ος NCV | κόνεως] κόνεος NC, κόνιος V ‖ **26** θηλυκὸν μόνως NC | ηὑρέθη NC ‖ **27** ὡς τὸ *om* NC ‖ **29** ἔχοντα *om* N ‖ **32** ἀποβολὴν NC, ἔλλειψιν V ‖ **35** Τράλλεος NC ‖ **36** ἀλλὰ -- τοῦ ως *om* V | ως] ος NC

τὰ εἰς ρις λήγοντα διὰ τοῦ δος κλίνονται, οἷον ἔρις ἔριδος, κίθαρις κιθάριδος, Κύπρις Κύπριδος, θοῦρις θούριδος, Ἶρις Ἴριδος (σημαίνει δὲ τὴν ἄγγελον τῶν θεῶν καὶ τὸ τόξον τὸ γινόμενον εἰς τὸν οὐρανόν), χάρις χάριδος καὶ χάριτος δωρικῶς τροπῇ τοῦ δ εἰς τὸ τ, ὅπερ καὶ παρ' ἡμῖν ἐπεκράτησε λέγεσθαι. Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς τὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ως κλιθέντα, οἷον ὕβρις ὕβρεως καὶ γῦρις γύρεως καὶ ἄγυρις ἀγύρεως καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἄγυρις, δηλονότι πανήγυρις πανηγύρεως καὶ ὁμήγυρις ὁμηγύρεως· τὸ κίσηρις δὲ διχῶς εὑρέθη κλινόμενον· ποτὲ μὲν γὰρ παρατίθενται διὰ τοῦ δος κλινόμενον ποτὲ δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον κισήριδος κισήρεος· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ κάππαρις φασὶ διφορεῖσθαι, οἷον καππάριδος καὶ καππάρεος. Σεσημείωται τὸ ἄκρις (σημαίνει δὲ τὴν ἐξοχὴν τοῦ ὄρους) μὴ κλινόμενον διὰ τοῦ δος ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον ἄκριος, ὡς τὸ ⟨ι 400⟩ δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς ρις. Καὶ τὰ εἰς ις θηλυκὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν
356 g εἰς ης ἀρσενικῶν, τουτέστι κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς τὸ ι, διὰ τοῦ δος κλίνονται, οἷον ὁ τοξότης τοῦ τοξότου καὶ ἡ τοξότις τῆς τοξότιδος, ὁ πολίτης τοῦ πολίτου καὶ ἡ πολῖτις τῆς πολίτιδος, ὁ δραπέτης τοῦ δραπέτου καὶ ἡ δραπέτις τῆς δραπέτιδος, ὁ κυνηγέτης τοῦ κυνηγέτου καὶ ἡ κυνηγέτις τῆς κυνηγέτιδος, ὁ παρακοίτης τοῦ παρακοίτου καὶ ἡ παράκοιτις τῆς παρακοίτιδος, ὁ ἀρτοπώλης τοῦ ἀρτοπώλου καὶ ἡ ἀρτόπωλις τῆς ἀρτοπώλιδος, ὁ δεσπότης τοῦ δεσπότου καὶ ἡ δεσπότις τῆς δεσπότιδος· καὶ τὰ νομιζόμενα ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι, φημὶ δὴ ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πλευρίτης καὶ ὁ νεφρίτης, ὁμοίως διὰ τοῦ δος κλίνονται, οἷον ἡ πλευρῖτις τῆς πλευρίτιδος καὶ ἡ νεφρῖτις τῆς νεφρίτιδος· ταῦτα γὰρ δοκοῦσιν ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν γεγενῆσθαι, φημὶ δὴ ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πλευρίτης καὶ ὁ νεφρίτης· εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα νοσημάτων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι πάντα ταῦτα τὰ εἰς ις θηλυκὰ τὰ γινόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, οἷον ὁ κυνηγέτης καὶ ἡ κυνηγέτις, ὁ δεσπότης καὶ ἡ δεσπότις, ὁ τοξότης καὶ ἡ τοξότις, ὁ πολίτης καὶ ἡ πολῖτις, ὁ δραπέτης καὶ ἡ δραπέτις· σεσημείωνται ἐν τῷ κανόνι τὰ παρὰ τὸ κοίτη καὶ τὰ παρὰ τὸ πωλῶ· ταῦτα γὰρ προπαροξύνονται ἐν τοῖς θηλυκοῖς, οἷον ἄκοιτις παράκοιτις πορφυρόπωλις ἀρτόπωλις λαχανόπωλις. Πρόσκειται «ὑπὲρ δύο συλλα-

[Discr. scr. ex NCV] **2** *post* θούριδος *add* μανία (*sic*) θούριδος ἀλκῆς (*cfr. N 197*) V ‖ **3** τὴν V, τὸν NC | καὶ τὸ NC, ἀλληγορικῶς δὲ τὸ V ‖ **5** λέγεσθαι *om* NC | δὲ *om* NC ‖ **6** ως V, ος NC | ὕβρεος N | καὶ γῦρις γύρεως *om* V | γύρις γύρεος NC | ἄγυρις *om* NC ‖ **7** ἀγύρεος N | πανηγύρεος NC ‖ **8** καὶ *ante* ὁμ. *om* N | ὁμηγύρεος NC ‖ **9** γὰρ *om* NC | παρατίθεται V ‖ **10** κισήρεως V | κάπαρις NC ‖ **11** καπάριδος NC | καπάρεος NC, καππάρεως V ‖ **13** ὡς τὸ *om* NC ‖ **14** ταῦτα μὲν καὶ NC ‖ **17** ἡ πολίτις NC; *item v. 31* ‖ **20** ὁ ἀριστοπώλης τοῦ ἀριστοπώλου καὶ ἡ ἀριστόπωλις τῆς ἀριστοπώλιδος NC ‖ **23** ὁ *ante* πλ. *om* N ‖ **24** πλευρίτις NC ‖ **25** νεφρίτις NC ‖ **31** ὁ δραπ. καὶ ἡ δραπ. *om* NC ‖ **32** σεσημείωται NC

βὰς ὄντα» διὰ τὸ ὁ Σκύθης καὶ ἡ Σκυθίς, ὁ Πέρσης καὶ ἡ Περσὶς γυνή· ταῦτα γὰρ οὐκ ἔχουσιν ἐν τοῖς θηλυκοῖς πρὸ μιᾶς τὸν τόνον, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Τῇ μήνιδι, τῇ ἔριδι, τῇ τοξότιδι· τὴν μήνιδα, τὴν ἔριδα, τὴν τοξότιδα καὶ μῆνιν καὶ ἔριν καὶ τοξότιν. Περὶ τῆς αἰτιατικῆς τοῦτο θέλουσι λέγειν τινές, ὅτι ἐπὶ τῶν εἰς ῑς̄ βαρυτόνων τῶν διὰ τοῦ δος κλινομένων εἰς ν̄ θέλομεν ποιεῖν τὴν αἰτιατικήν, οἷον μῆνις μήνιδος μῆνιν, ἔρις ἔριδος ἔριν, τοξότις τοξότιδος τοξότιν, κοσκινόμαντις κοσκινομάντιδος κοσκινόμαντιν, Χρυσόθεμις Χρυσοθέμιδος Χρυσόθεμιν· ἐὰν δέ, φασίν, εὑρεθῇ ἐπὶ τούτων εἰς ᾱ ἡ αἰτιατική, λέγομεν ὅτι κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν ἐγένετο ἢ κατὰ διάλεκτον, οἷον ⟨Λ 3⟩ Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε, καὶ πάλιν ⟨Β 615⟩ Ἤλιδα δῖαν. Λέγει δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς μὴ εἶναι τὴν χρῆσιν τοῦ μήνιδα (ὁ δὲ Θεοδόσιος παρέθετο μήνιδα καὶ μῆνιν)· ἀεὶ γὰρ ἡ εἰς ν̄ αἰτιατικὴ εὕρηται παρὰ τοῖς 357 g
ἀρχαίοις καὶ οὐδέποτε ἡ εἰς ᾱ, οἷον ⟨Α 1⟩ μῆνιν ἄειδε, θεά, καὶ πάλιν ⟨Α 75⟩ μῆνιν Ἀπόλλωνος.

Ὦ μῆνι, ὦ ἔρι, ὦ τοξότι. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰς ῑς̄ ἀποβολῇ τοῦ ς̄ ποιοῦσι τὴν κλητικήν.

Τὰ μήνιδε, τὰ ἔριδε, τὰ τοξότιδε· ταῖν μηνίδοιν, ταῖν ἐρίδοιν, ταῖν τοξοτίδοιν· ὦ μήνιδε, ὦ ἔριδε, ὦ τοξότιδε.

Αἱ μήνιδες, αἱ ἔριδες, αἱ τοξότιδες· τῶν μηνίδων, τῶν ἐρίδων, τῶν τοξοτίδων· ταῖς μήνισι, ταῖς ἔρισι, ταῖς τοξότισιν. Εἴρηται ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τροπῇ τοῦ δ̄ εἰς τὸ ς̄, τῷ κανόνι τῷ λεχθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ ταῖς λαμπάσι διδασκαλίᾳ.

Τὰς μήνιδας, τὰς ἔριδας, τὰς τοξότιδας· ὦ μήνιδες, ὦ ἔριδες, ὦ τοξότιδες.

Κανὼν ια΄.

Ἡ πίτυς τῆς πίτυος, ἡ πληθύς τῆς πληθύος, ἡ χλαμύς τῆς χλαμύδος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῡς̄ λήγοντα θηλυκὰ εἰ μέν εἰσι βαρύτονα διὰ καθαροῦ τοῦ ος̄ κλίνονται, οἷον πίτυς πίτυος, χέλυς χέλυος (σημαίνει δὲ τὴν κιθάραν, ὡς τὸ πάμφωνε οὐρεία χέλυς· οὕτω Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ ⟨fragm. 314 K⟩· χέλυς δὲ λέγεται ἡ κιθάρα, ἐπειδὴ ἀπὸ χε-

[Discr. scr. ex NCV] **1** ὄντα — συλλαβάς (**3**) *om* NC, N¹ *autem in marg. add* οἶμαι λείπει ἐντεῦθεν ‖ **4** τὴν ἔρ. τὴν τοξ. *om* V ‖ **5** καὶ ἔρ. καὶ τοξ. *om* V | *post* Περὶ *add* δὲ NC ‖ **8** κοσκυνόμαντις κοσκυνομάντιδος κοσκυνομάντιν N ‖ **9** Χρυσοθέμις N | Χρυσοθέμιν N ‖ **14** εὕρηται CV, εὑρίσκεται N ‖ **17** ὦ ἔρι ὦ τοξ. *om* V | Εἴρηται] *cfr. p. 198, 21* ‖ **19** Τὰ μήνιδε — ὦ τοξότιδες (**27**)] ἡ δὲ κλίσις τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν πρόδηλος V ‖ **25** τοῦ ταῖς] τοῦ N, τῆς C ‖ **28** Κανὼν — χλαμύδος (**30**) *om* NC ‖ **30** ἡ χλ. τῆς χλ. ἡ πλ. τῆς πλ. V ‖ **33** ὡς τὸ *om* NC | οὕτω *om* NC ‖ **34** Λευκαδίᾳ NC, ἐλκαδίᾳ V

λώνης κατεσκευάσθη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, «οὐρεία» δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ χελώνης χερσαίας ἐποίησεν αὐτὴν ὁ Ἑρμῆς, οἷον εἰπεῖν ἐν τοῖς ὄρεσιν εὑρισκομένη)· [δέον δὲ εἰπεῖν τὸν κανόνα οὕτως· τὰ εἰς υς λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται] γένυς γένυος, ἀμάμαξυς ἀμαμάξυος (σημαίνει δὲ ἄμπελον ἀναδενδράδα), τὸ γὰρ παρὰ Σαπφοῖ ⟨fr. 150 B[4]⟩ ἀμαμάξυδος παράλογόν ἐστιν, γῆρυς γήρυος (σημαίνει δὲ τὴν φωνήν, οἷον ⟨Δ 437⟩ οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' 30 ἴα γῆρυς), ἔγχελυς ἐγχέλυος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Φ 353⟩ τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες· τὸ γὰρ παρὰ Ἀριστοφάνει ⟨Nub. 559⟩ τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι ὡς ἀπὸ τοῦ ἡ 358 g ἔγχελις τῆς ἐγχέλεως ἐστίν, ὥσπερ ἡ πόλις τῆς πόλεως καὶ πόλεων. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος καὶ κῶμυς κώμυθος»· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ θ ἔχουσι τὴν γενικήν (κῶμυς δέ ἐστιν ὁ δεσμὸς τοῦ χόρτου)· καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κόρυς κόρυθος ἀεὶ συστέλλει τὸ ῠ ἐν τῇ γενικῇ, ὡς τὸ ⟨Ε 4⟩ δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ, καὶ ἔχει τὴν αἰτιατικὴν διφορουμένην, οἷον κόρυθα καὶ κόρυν, ὡς τὸ ⟨Λ 375⟩ καὶ κόρυθα βριαρήν, καὶ πάλιν ⟨Ν 131. Π 215⟩ ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε [καὶ] κόρυς κόρυν· τὸ δὲ κῶμυς κώμυθος τῷ χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ θος κλινομένων ἠκολούθησε κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς, 10 τουτέστι τὸ ῡ, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ ⟨4, 18⟩ καὶ μαλακοῦ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι· περὶ δὲ τοῦ χρόνου τῶν διὰ τοῦ θος κλινομένων ἐν τῇ περὶ τοῦ ἡδύς διδασκαλίᾳ μεμαθήκαμεν· τοῦτο δέ, φημὶ ⟨δὴ⟩ τὸ κῶμυς, εἰς ᾱ μόνως ἔχει τὴν αἰτιατικήν, οἷον κώμυθα, οὐκέτι δὲ εἰς ν. Τούτων οὕτως ἐχόντων τὸ ἡ νέηλυς τῆς νεήλυδος διὰ τοῦ δος κλινόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι μόνως θηλυκὸν ἀλλὰ καὶ ἀρσενικόν, ὁ νέηλυς γὰρ καὶ ἡ νέηλυς, περὶ δὲ θηλυκῶν ἐνταῦθα ὁ λόγος ἐστίν. Ταῦτα μὲν ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν εἰς υς βαρυτόνων θηλυκῶν.

20 Τὰ δὲ εἰς υς ὀξύτονα θηλυκὰ ἐὰν μὲν συστέλλωσι τὸ ῠ, διὰ τοῦ δος κλίνονται καὶ εἰς ᾱ μόνως ἔχουσι τὴν αἰτιατικήν, οἷον χλαμύς χλαμύδος χλαμύδα, κροκύς κροκύδος κροκύδα, πηλαμύς πηλαμύδος πηλαμύδα· ἐὰν δὲ μακρὸν ἔχωσι τὸ ῡ, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται, εἴτε ὀξύτονα ὦσιν εἴτε περισπώμενα, οἷον ὀϊζύς ὀϊζύος, Ἐριννύς Ἐριννύος, πληθύς πληθύος, ἰξύς ἰξύος (σημαίνει δὲ τὴν ῥάχιν), ἰλύς ἰλύος, ἐδητύς ἐδητύος (σημαίνει δὲ τὴν βρῶσιν, οἷον ⟨e. g. Λ 780⟩ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος), δρῦς δρυός (τοῦτο δὲ περισπᾶται), ὀφρῦς ὀφρύος, ὀσφῦς

[Discr. scr. ex NCV] 3 Δέον — κλίνονται (4) *om* NC ‖ 7 οἷον *om* NC | ὁμῶς NC ‖ 8 ἐγχέλυς N | τείρονται NC, τείροντες V ‖ 11 ἐγχέλυς V ‖ 15 ὡς τὸ *om* NC ‖ 16 ἀσπίδος V, ἀσπῖδος NC, *et* N[1] *in marg.* ση. τὴν ἀσπῖδος γενικὴν περισπωμένως | διαφορουμένην N ‖ 17 ὡς τὸ — κόρυν (18) *om* NC ‖ 19 τῷ χαρακτῆρι *om* NC ‖ 21 ὡς — δίδωμι (22) *om* V | μαλακοῦ NC ‖ 22 καλὸν NC ‖ 23 μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 224, 7* ‖ 24 δὴ *om* NCV ‖ 27 γὰρ *om* NC ‖ 36 οἷον *om* NC

ὀϲφύόϲ (ϲημαίνει δὲ καὶ αὐτὸ τὴν ῥάχιν· καὶ ταῦτα δὲ περιϲπῶνται). Ἰϲτέον δὲ ὅτι τὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅ κλινόμενα εἰϲ ν̄ μόνωϲ ἔχουϲι τὴν αἰτιατικήν, οἷον πίτυοϲ πίτυν, γένυοϲ γένυν, δρυόϲ δρῦν, ὀϲφύοϲ ὀϲφῦν, ὀφρύοϲ ὀφρῦν· εὑρίϲκομεν δέ τινα ἐν αὐτοῖϲ ϲπανίωϲ διφορούμενα, οἷον νηδύα νηδύν, ὀφρύα ὀφρῦν, δρύα δρῦν. Ἰϲτέον δὲ ὅτι τὸ 359 g νηδύϲ κατὰ ποιητικὴν ἐξουϲίαν ϲυϲτέλλει τὸ ῠ, ὡϲ παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨h. in Dian. 160⟩ ἔτι οἱ πάρα νηδὺϲ ἐκείνη, καὶ παρ᾽ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομάχῃ ⟨356⟩ καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡϲ αὐτὴ λέγει. Ὑπονοοῦϲι δέ τινεϲ ὅτι αὗται μόναι εἰϲὶν αἱ δύο χρήϲειϲ εὐθείαϲ καὶ αἰτιατικῆϲ αἱ ἔχουϲαι τὸ ῠ ϲυνεϲταλμένον· εὑρίϲκομεν δὲ τὴν χρῆϲιν πλατεῖαν πάνυ καὶ ἐν τῇ εὐθείᾳ καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ διφορουμένου τοῦ διχρόνου, τουτέϲτι καὶ ἐκτεταμένου τοῦ ῡ καὶ ϲυνεϲταλμένου· ἡ δὲ κλίϲιϲ τοῦ νηδύϲ ὡϲ ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ τῆϲ ἐχούϲηϲ τὸ ῡ ἐκτεταμένον ἐγένετο διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅, οἷον νηδύοϲ. Τινὲϲ δὲ θέλουϲι λέγειν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ νηδύϲ οὐκ ἐκλίθη διὰ τοῦ δ̅ο̅ϲ̅, ὡϲ ἀπὸ τῆϲ εὐθείαϲ τῆϲ ἐχούϲηϲ τὸ ῡ ϲυνεϲταλμένον, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τοῦ δ̅· καὶ γὰρ εἰ ἐγένετο νηδύδοϲ ἀλλεπαλληλία ἤμελλεν εἶναι τοῦ δ̅, καὶ ἐκ τούτου κακοφωνία ἐγένετο. Δεῖ δὲ ϲημειώϲαϲθαι ἐν τῷ κανόνι τὸ ἀγνύϲ ἀγνῦθοϲ· τοῦτο γὰρ ὀξύτονον ὂν καὶ μακρὸν ἔχον τὸ ῡ διὰ τοῦ θ̅ο̅ϲ̅ ἐκλίθη καὶ οὐ διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅· ἀγνῦθεϲ δὲ λέγονται οἱ λίθοι οἱ περιφερεῖϲ καὶ τετρημένοι οἱ κρεμάμενοι ἐν τοῖϲ ἱϲταρίοιϲ.

Τῇ πίτυϊ, τῇ πληθύϊ, τῇ χλαμύδι· τὴν πίτυν, τὴν πληθύν, τὴν χλαμύδα. Ἰϲτέον ὅτι τὸ μὲν πίτυν καὶ πληθύν τῷ λόγῳ τῆϲ εὐθείαϲ κανονίζονται, τὸ δὲ χλαμύδα τῷ λόγῳ τῆϲ δοτικῆϲ.

Ὦ πίτυ, ὦ πληθύ, ὦ χλαμύ. Εἴρηται ὅτι τὰ εἰϲ υ̅ϲ̅ ἀποβολῇ τοῦ ϲ̅ ποιοῦϲι τὴν κλητικήν.

Τὰ πίτυε, τὰ πληθύε, τὰ χλαμύδε· ταῖν πιτύοιν, ταῖν πληθύοιν, ταῖν χλαμύδοιν· ὦ πίτυε, ὦ πληθύε, ὦ χλαμύδε.

Αἱ πίτυεϲ, αἱ πληθύεϲ, αἱ χλαμύδεϲ· τῶν πιτύων, τῶν πληθύων, τῶν χλαμύδων· ταῖϲ πίτυϲι, ταῖϲ πληθύϲι, ταῖϲ χλαμύϲιν. Ἰϲτέον ὅτι ἀπὸ τῆϲ δοτικῆϲ τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πίτυϲι καὶ πληθύϲι 360 g πρὸ τοῦ ῐ λαμβάνουϲα τὸ ϲ̅ τὴν δοτικὴν ποιεῖ τῶν πληθυντικῶν, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ ⟨τοῖϲ⟩ Δημοϲθένεϲι διδαϲκαλίᾳ· ἐπὶ δὲ τοῦ χλαμύϲι τρέπουϲα τὸ δ̅ εἰϲ τὸ ϲ̅ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, τῷ κανόνι τῷ λεχθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ ταῖϲ λαμπάϲι διδαϲκαλίᾳ.

[Discr. scr. ex NCV] **2** *post* εἰϲ ν̄ *add* αὐτὴν NC ‖ **4** δέ *om* NC ‖ **5** δρῦα N | δὲ *om* NC ‖ **7** ἐκείνη V, ἐκείνου NC ‖ **8** ἐξαμβλ. — λέγει V, ἐξαμβλούμενοϲ αὐτὴν λέγειϲ NC ‖ **10** δὲ καὶ τὴν NC ‖ **22** τῇ χλ. τῇ πλ. V | τὴν χλ. τὴν πλ. V ‖ **25** ὦ πληθύ *om* V | Εἴρηται] *cfr. p. 229, 31* ‖ **27** Τὰ πίτυε — τῶν χλαμύδων (**30**) *om* V ‖ **30** ταῖϲ χλ. ταῖϲ πλ. V ‖ **32** μὲν V, μέντοι NC ‖ **34** τῷ εἰρημένῳ] *cfr. p. 180,5* | τοῖϲ *om* NCV ‖ **36** τῷ λεχθέντι] *cfr. p. 325, 17* | ταῖϲ λαμπάϲι] λαμπάϲι NC, τοῖϲ Πάριϲι V; *cfr. p. 198, 32*

Τὰς πίτυας, τὰς πληθύας, τὰς χλαμύδας· ὦ πίτυες, ὦ πληθύες, ὦ χλαμύδες.

Κανὼν ιβ'.

Ἡ αἰδώς τῆς αἰδοῦς, ἡ ἕως τῆς ἕω, ἡ Κῶς τῆς Κῶ.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ως ὀξύτονα θηλυκὰ δύο ταῦτά εἰσι, τὸ αἰδώς καὶ ἠώς, καὶ εἰς ους ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον αἰδοῦς καὶ ἠοῦς, καὶ δι' ὅλου κλίνονται ὥσπερ τὰ εἰς ω θηλυκὰ ἐν ἁπάσαις ταῖς πτώσεσι· τὸ δὲ δώς, ὃ σημαίνει τὴν δόσιν, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ⟨Opp. 356⟩ δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα, ὀξύνεται καὶ θηλυκόν ἐστιν, ἔστι δὲ ἄκλιτον, ὡς μαθησόμεθα· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αἰδώς Φιλητᾶς ὁ διδάσκαλος Θεοκρίτου χωρὶς τοῦ σ προηνέγκατο, εἰπὼν ἀγαθὴ δ' ἐπὶ ἤθεσιν αἰδώ. Τὰ δὲ βαρύτονα ἀποβολῇ τοῦ σ ποιοῦσι τὴν γενικήν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περισπώμενα, καὶ ἐπιδέχονται κλίσιν ὁμοίαν τοῖς εἰς ως Ἀττικοῖς ἐν ἁπάσαις ταῖς πτώσεσιν, οἷον ἡ Κῶς τῆς Κῶ, ἡ Τλῶς τῆς Τλῶ, ἡ Κρῶς τῆς Κρῶ (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων), ἡ ἅλως τῆς ἅλω· τὸ γὰρ ἅλωος πταῖσμα νεωτερικόν ἐστι (σημαίνει δὲ τὸ ἀλώνιον), ὡς τὸ δινομένην πέρι βουσὶν ἐμὴν ἐφύλασσον ἅλωα παρὰ τῷ Καλλιμάχῳ ἐν τῇ Ἑκάλῃ ⟨fragm. 51 Sch⟩· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεφελοειδὲς τὸ περὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην· ἡ ἕως τῆς ἕω (τοῦτο δὲ σημαίνει τὴν ἀνατολήν). Καὶ ἰστέον ὅτι ταύτης τῆς λέξεως τὴν αἰτιατικὴν τὴν ἕω φασὶ χωρὶς τοῦ ν καὶ οὐ τὴν ἕων σὺν τῷ ν, καίτοι τῶν εἰς ως Ἀττικῶν εἰς ν ἐχόντων τὴν κατάληξιν τῆς αἰτιατικῆς, οἷον τὸν Μενέλεων, τὸν Νικόλεων. Τὸ δὲ ἕως καὶ ἠώς διαφέρουσιν ἀλλή-
361 g λων κατὰ τέσσαρας τρόπους, κατὰ τόνον, κατὰ χρόνον, κατὰ κλίσιν καὶ κατὰ πνεῦμα· κατὰ τόνον μέν, ὅτι τὸ μὲν ἠώς ὀξύνεται τὸ δὲ ἕως βαρύνεται, κατὰ χρόνον δέ, ὅτι τὸ μὲν ἠώς μακρᾷ παραλήγεται τὸ δὲ ἕως βραχείᾳ παραλήγεται, κατὰ κλίσιν δέ, ὅτι τὸ μὲν ἠώς εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν τὸ δὲ ἕως ἀποβολῇ τοῦ σ ποιεῖ τὴν γενικήν, κατὰ πνεῦμα δέ, ὅτι τὸ μὲν ἠώς ψιλοῦται τὸ δὲ ἕως δασύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δώς (ἔστιν ὄνομα θηλυκὸν καὶ σημαίνει τὴν δόσιν, οἷον ⟨Hes. Opp. 356⟩ δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα) ἄκλιτόν ἐστι· καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί τὸ δώς ἄκλιτόν ἐστι· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα

[Discr. scr. ex NCV] **1** Τὰς πίτυας — ὦ χλαμύδες (**2**) *om* V ‖ **3** Κανὼν — τῆς Κῶ (**4**) *om* NC ‖ **6** ους *om* N ‖ **10** Φιλητᾶς] *cfr. Bernhardy, Gr. Litt. II 2, 566,* Φιλίππας NC, Φιλητὸς V ‖ **11** δὲ ἐπὶ NCV ‖ **14** ως V, ω NC ‖ **15** *post* πόλεων *add* C: ἡ Κέως τῆς Κέω, ἡ Κῶς τῆς Κῶ (ἡ Κόως τῆς Κόω *Lentzius*), ἡ Τέως τῆς Τέω. εἰσὶ δὲ καὶ ταῦτα ὀνόματα πόλεων ‖ **17** ὡς τὸ *om* NC | δινωμένην NC, δινόμενος V | ἐμὴν ἐφύλαττον NC, ἔμεινε φυλάσσων V ‖ **18** Ἑκάλῃ NC, ἑλκάδι V ‖ **19** ἡ ἕως τῆς ἕω N ‖ **22** Ἀττικῶν] αἰτιατικῶν N ‖ **23** τὸν Νικόλ. *om* NC ‖ **25** τὸ μὲν ἠώς] τὸ ἠώς NC, ἡ ἠώς V | δὲ *ante* ἕως *om* N ‖ **27** δέ *post* κλίσιν *om* NC

θηλυκὰ καὶ περισπῶνται καὶ κύριά εἰσιν, οἷον ἡ Κῶς, ἡ Τλῶς, ἡ Κρῶς (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων)· ἐπειδὴ οὖν τὸ δώς θηλυκὸν καὶ μονοσύλλαβον ὂν οὐκ ἔστι κύριον ἀλλ' οὔτε δὲ περισπᾶται, τούτου χάριν ἄκλιτόν ἐστιν.

Τῇ αἰδοῖ, τῇ ἕῳ, τῇ Κῷ· τὴν αἰδῶ, τὴν ἕω, τὴν Κῶν κατὰ ἀναλογίαν· ὦ αἰδώς, ὦ ἕως, ὦ Κῶς ὁμοφώνως τῇ εὐθείᾳ ὁμοίως τοῖς Ἀττικοῖς· τὸ δὲ ὦ αἰδοῖ ὁμοίως τοῖς εἰς ω̅ θηλυκοῖς.

Τὰ αἰδώ, τὰ ἕω, τὰ Κῶ· ταῖν αἰδοῖν, ταῖν ἕῳν, ταῖν Κῷν· ὦ αἰδώ, ὦ ἕω, ὦ Κῶ.

Αἱ αἰδοί, αἱ ἕῳ, αἱ Κῷ· τῶν αἰδῶν, τῶν ἕων, τῶν Κῶν· ταῖς αἰδοῖς, ταῖς ἕῳς, ταῖς Κῷς· τὰς αἰδούς, τὰς ἕως, τὰς Κῶς· ὦ αἰδοί, ὦ ἕῳ, ὦ Κῷ.

Τέλος σὺν θεῷ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄτοπον εἰ ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως ἄρχεται τὸ ὄνομα τοῦτο, φημὶ δὴ τὸ οὐδέτερον. Εἰ γὰρ εὑρίσκομεν καὶ ἀπὸ τῆς α̅ στερήσεως ἀρχόμενα ὀνόματα, ὡς τὸ ἄφιλος ἄσεμνος ἄτεχνος, τί τὸ ἄτοπον καὶ ἀπὸ τῆς οὐ ἀποφάσεως ἄρχεσθαι τοῦτο; οὐδὲ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλων ἥ τε ἀπόφασις καὶ ἡ στέρησις ὅσον κατὰ τὸ εἶναι ἄμφω ἀναιρετικά, ἀλλὰ καθ' ὅτι ἡ μὲν οὐ ἀπόφασις, ἡ δὲ α̅ 762 R στέρησις· ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον διαφέρουσιν ἀλλήλων, καθ' ὅτι ἡ μὲν στέρησις ἐπιβάλλοντος ἤγουν ἁρμόζοντός ἐστιν ἀτευξία τουτέστιν ἀποτυχία, ὡς ὅταν εἴπωμεν «ἄτεχνος ὁ ῥήτωρ»· ἐπιβάλλει μὲν γὰρ ἤτοι ἁρμόζει αὐτὸν εἶναι ἔντεχνον, οὐκ ἔτυχε δὲ τούτου· ἡ δὲ ἀπόφασις ὡς ἔτυχε λαμβάνεται· δυνατὸν γὰρ λέγειν «οὐ τεχνικὸς ὁ ὄνος», «ἄτεχνος» δὲ «ὁ ὄνος» οὐ δυνατὸν λέγειν, ἐπειδή, ὡς εἴρηται, ἡ στέρησις ἐπιβάλλοντος ἤγουν ἁρμόζοντός ἐστιν ἀτευξία τουτέστιν ἀποτυχία, οὐχ ἁρμόζει δὲ τῷ ὄνῳ τοῦτο, φημὶ δὴ τὸ εἶναι αὐτὸν τεχνικόν. Ἀμέλει ἡνίκα ἡ α̅ στέρησις μὴ σημαίνει ἐπιβάλλοντος ἤγουν ἁρμόζοντος ἀτευξίαν τουτέστιν ἀποτυχίαν, τότε ἀντὶ τῆς οὐ ἀποφάσεως λέγομεν αὐτὴν

[Discr. scr. ex NCV] **5** Τῇ αἰδοῖ — ἀναλογίαν (**6**) *om* V ‖ **6** ὦ αἰδώς V, ὦ αἰδοῖ NC ‖ **8** Τὰ αἰδώ — ὦ Κῷ (**12**)] πρόδηλος δὲ ἡ κλίσις τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν V ‖ **10** αἱ Κῷ N, αἱ Κῶ C ‖ **12** ὦ αἰδοῖ N | ὦ Κῷ N, ὦ Κῶ C ‖ **13** ὀνομάτων] *hic desinit* N *in med. fol. 135v*

[Discr. scr. ex CV] **14** *post* ὀνομάτων *add* κανὼν α΄. τὸ βῆμα τοῦ βήματος C ‖ **18** τὸ *ante* ἄτοπον *om* C ‖ **19** ἀλλήλων — ἀλλήλων (**21**) *om* V ‖ **20** καθὰ ὅτι C; *item v. 21* ‖ **22** ἀτευξία V, ἀταξία C; *item v. 27 et p. 335, 3* ‖ **25** ἄτεχνος — λέγειν (**26**) V *et EM 640, 1,* ἄτεχνος δὲ ὁ ὄνος. ἐπὶ δὲ τῆς στερήσεως οὐ δυνατὸν οὕτως λέγειν C ‖ **29** *ad* ἀτευξίαν *in marg.* ἐπιβάλλουσαν ἤγουν ἁρμόζουσαν C[1]

παραλαμβάνεσθαι, ὡς ἐν τῷ ἀθάνατον (ἀντὶ γὰρ τοῦ οὐ θανατούμενον) καὶ ἄλογον (ἀντὶ τοῦ οὐ λογικόν)· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἐνταῦθα ἐπιβάλλοντος ἀτευξία, οὐ δύναται γὰρ ὁ ἀθάνατος εἶναι θνητὸς οὐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ οὐδέτερα ἓξ ἔχουσι τελικά, τρία φωνήεντα, ᾱ ῑ ῡ, καὶ τρία σύμφωνα, ν̄ ρ̄ ς̄, οἷον ἅρμα μέλι δόρυ δένδρον ἕλωρ δέπας. Τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ τὸ ο̄ διὰ τὸ ἄλλο καὶ τηλικοῦτο καὶ τοσοῦτο καὶ τοιοῦτο· περὶ ὧν ἔστιν ἀπολογήσασθαι καὶ εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄλλος καὶ τηλικοῦτος καὶ τοσοῦτος καὶ τοιοῦτος ἐνομίσθησαν ἀντωνυμίαι εἶναι, ἔχομεν δὲ ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις τελικὸν τῶν οὐδετέρων τὸ ο̄, ὡς ἐν τῷ ἐκεῖνο καὶ τοῦτο καὶ αὐτό, τούτου χάριν καὶ τὰ οὐδέτερα τούτων ἐγένοντο εἰς τὸ ο̄, οἷον ἄλλο τοσοῦτο τηλικοῦτο καὶ τοιοῦτο· ἄλλως τε δὲ τὸ τηλικοῦτο καὶ τοσοῦτο καὶ τοιοῦτο οὐ μόνον εἰς ο̄ λήγουσιν ἀλλὰ καὶ εἰς ν̄, λέγομεν γὰρ καὶ τηλικοῦτον καὶ τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον· τὸ δὲ ἄλλο ἐν τῇ συνθέσει μετὰ τοῦ ν̄ γίνεται, οἷον ἔξαλλον ἀλλοπρόσαλλον ἄνταλλον πάραλλον, καὶ τὸ κεχρεωστημένον αὐτῷ ν̄ ἐν τῇ ἁπλότητι ἐν τῇ συνθέσει ἀναδέχεται· ἔτι δὲ ταῦτα τὰ εἰς ο̄ λήγοντα οὐδέτερα ὀλίγα εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν ἱκανὰ ἀποτελέσαι κατάληξιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

363 g Ἰστέον δὲ ὅτι τρίπτωτά εἰσι τὰ οὐδέτερα, ὀρθὴν γὰρ καὶ γενικὴν καὶ δοτικὴν ἔχουσιν· ἡ γὰρ αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ ὁμοφωνοῦσι τῇ εὐθείᾳ, οἷον τὸ βῆμα τοῦ βήματος τῷ βήματι τὸ βῆμα ὦ βῆμα, τὸ ξύλον τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ τὸ ξύλον ὦ ξύλον. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί τρίπτωτά εἰσι τὰ οὐδέτερα· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην· τὰ ἀρσενικὰ καὶ τὰ θηλυκὰ πεντάπτωτά εἰσι πρὸς τὴν ποσότητα τῶν τελικῶν συμφώνων· ἐπειδὴ γὰρ πέντε σύμφωνα ἔχουσι τελικά, ν̄ ξ̄ ρ̄ ς̄ ψ̄, τούτου χάριν εἰσὶ καὶ πεντάπτωτα· τὰ δὲ οὐδέτερα, ἐπειδὴ τρία ἔχουσι σύμφωνα τελικά, ν̄ ρ̄ ς̄, τούτου χάριν καὶ τρίπτωτά εἰσιν. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην· τὰ οὐδέτερα δύο τινῶν προϋποκειμένων ποιοῦνται ἀναίρεσιν· οὐδέτερον γάρ ἐστι τὸ μὴ ὂν ἓν ἐκ τῶν δύο τῶν προϋποκειμένων γενῶν, λέγω δὴ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ· ἐπειδὴ οὖν τὰ οὐδέτερα δύο τινῶν προϋποκειμένων ποιοῦνται ἀναίρεσιν, τουτέστιν ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ γένους, τούτου χάριν καὶ δύο πτώσεων ποιοῦνται ἀναίρεσιν, καὶ λοιπὸν εὑρίσκονται τρεῖς μόναι πτώσεις ἐν τοῖς οὐδετέροις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι λέγει ὁ τεχνικός, ὡς καθόλου πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ γεγενημένον, δηλονότι κατὰ παρασχηματισμόν, τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἐπιδέχεται καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ, οἷον ὁ καλός τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ τὸ καλόν τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ, ὁ σοφός τοῦ

[Discr. scr. ex CV] **2** γάρ *om* C ‖ **6** ἕλωρ C, ὕδωρ V ‖ **8** καὶ τοιοῦτο *om* C ‖ **10** δὲ *om* C ‖ **18** τε *om* V | δὲ *om* C | *ante* οὐ μόνον *add* καὶ C ‖ **16** χρεωστημένον C ‖ **18** κατάληγξιν C ‖ **80** γάρ ἐστι V, δέ ἐστιν C ‖ **81** τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ V, τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν C ‖ **86** δὲ *om* C

σοφοῦ τῷ σοφῷ τὸ σοφόν τοῦ σοφοῦ τῷ σοφῷ, ὁ μέτριος τοῦ μετρίου τῷ μετρίῳ τὸ μέτριον τοῦ μετρίου τῷ μετρίῳ, ὁ ἀλλότριος τοῦ ἀλλοτρίου τῷ ἀλλοτρίῳ τὸ ἀλλότριον τοῦ ἀλλοτρίου τῷ ἀλλοτρίῳ, ὁ εὔγηρως τοῦ εὔγηρω τῷ εὔγηρῳ τὸ εὔγηρων τοῦ εὔγηρω τῷ εὔγηρῳ, ὁ μέλας τοῦ μέλανος τῷ μέλανι τὸ μέλαν τοῦ μέλανος τῷ μέλανι, ὁ σώφρων τοῦ σώφρονος τῷ σώφρονι τὸ σῶφρον τοῦ σώφρονος τῷ σώφρονι, ὁ τάλας τοῦ τάλανος τῷ τάλανι τὸ τάλαν τοῦ τάλανος τῷ τάλανι, ὁ πᾶς τοῦ παντός τῷ παντί τὸ πᾶν τοῦ παντός τῷ παντί, ὁ λιπόπατρις τοῦ λιποπάτριδος τῷ λιποπάτριδι τὸ λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος τῷ λιποπάτριδι, ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος τῷ χαρίεντι τὸ χαρίεν τοῦ χαρίεντος τῷ χαρίεντι, ὁ ἄρσην τοῦ ἄρσενος τῷ ἄρσενι τὸ ἄρσεν 364 g τοῦ ἄρσενος τῷ ἄρσενι, ὁ ταχύς τοῦ ταχέος τῷ ταχέϊ καὶ ταχεῖ τὸ ταχύ τοῦ ταχέος τῷ ταχέϊ καὶ ταχεῖ. Ἐὰν οὖν τις ἐρωτήσῃ σε τὸ ἄρειον καὶ τὸ πλεῖον πῶς κλίνεται, οὐκ ὀφείλεις ὡς ἔτυχεν ἀποκριθῆναι αὐτῷ, ἀλλὰ δέον ἐστὶ μαθεῖν σε ἀπὸ ποίου ἀρσενικοῦ ἐγένετο· εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁ Ἄρειος τοῦ Ἀρείου καὶ ὁ πλεῖος τοῦ πλείου, δηλονότι τὸ Ἄρειον τοῦ Ἀρείου καὶ τὸ πλεῖον τοῦ πλείου, εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ ἀρείων τοῦ ἀρείονος καὶ ὁ πλείων τοῦ πλείονος, δηλονότι τὸ ἄρειον τοῦ ἀρείονος καὶ τὸ πλεῖον τοῦ πλείονος. Ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ τεχνικὸς τοὺς κανόνας λέγειν περὶ τῶν μονογενῶν, οὐ περὶ τῶν παρεσχηματισμένων· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ παρασχηματιζόμενα ἀρσενικοῖς τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἐπιδέχονται, ὁποίας ἂν ὦσι καταλήξεως. Πρόσκειται ἀνωτέρω «δηλονότι κατὰ παρασχηματισμόν», οἷον «πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ γεγενημένον, δηλονότι κατὰ παρασχηματισμόν, τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἐπιδέχεται», διὰ τὸ ὁ σκότος τοῦ σκότου καὶ τὸ σκότος τοῦ σκότους, ὁ ἔλεγχος τοῦ ἐλέγχου καὶ τὸ ἔλεγχος τοῦ ἐλέγχους, ὁ ἔλεος τοῦ ἐλέου καὶ τὸ ἔλεος τοῦ ἐλέους, ὁ τάριχος τοῦ ταρίχου καὶ τὸ τάριχος τοῦ ταρίχους· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐπιδέχονται τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμὸν ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν ἤγουν ἐναλλαγὴν γένους. Ὅτι γὰρ οὐκ εἰσὶ κατὰ παρασχηματισμὸν ταῦτα δῆλον ἐντεῦθεν· οὐδέποτε γὰρ οὐδέτερον παρασχηματιζόμενον ἀρσενικῷ ἐπ' ὀνομάτων ὁμοφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ τοῦ ἀρσενικοῦ, ἀλλ' ἢ τῇ αἰτιατικῇ, οἷον τὸν σοφόν καὶ τὸ σοφόν, τὸν καλόν καὶ τὸ καλόν, ἢ τῇ κλητικῇ, οἷον ὦ λιπόπατρι καὶ τὸ λιπόπατρι, ὦ ταχύ καὶ τὸ ταχύ, ὦ ἄρσεν καὶ τὸ ἄρσεν· πῶς οὖν δύναται εἶναι παρασχηματισμὸς ἐνταῦθα, ὅπου τὸ οὐδέτερον ὁμοφωνεῖ τῇ εὐθείᾳ τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον ὁ σκότος καὶ τὸ σκότος, ὁ ἔλεγχος καὶ τὸ ἔλεγχος, ὁ τάριχος καὶ τὸ τάριχος; Πρόσκειται «ἐπ' ὀνομάτων» διὰ τὸ ὁ βοῶν καὶ τὸ βοῶν, ὁ περῶν καὶ τὸ πε-

---

[Discr. scr. ex CV] **8** ὁ λειπόπατρις *diphthongo* ει *in reliquis casibus servata* V ‖ **10** τὸ χαρίεν V, τῶ χάριεν C ‖ **13** ἐρωτήσῃ σε g, ἐρωτήσει σε C, προτείνῃ ὅτι V ‖ **14** ὀφείλεις V, ὠφίλεις C ‖ **16** ὁ *ante* Ἄρειος *om* C ‖ **19** ἐπαγγέλεται C ‖ **22** ἂν *om* C ‖ **26** ὁ ἔλεος — τοῦ ἐλέους (**27**) *om* C ‖ **34** ὦ λειπόπατρι καὶ τὸ λειπ. V ‖ **35** οὖν *om* C ‖ **38** *ante* ὁ περῶν *add* καὶ C

ρῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ τὰ οὐδέτερα ὁμοφωνοῦϲι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἀρϲενικῶν, ἀλλ' οὐκ εἰϲὶν ὀνόματα ἀλλὰ μετοχαί. Ἰϲτέον δὲ ὅτι καὶ ἄλλα 365 g εἰϲὶ κατὰ μεταβολὴν γένουϲ, ὥϲπερ ὁ λύχνοϲ καὶ τὸ λύχνον, ὁ θεμέλιοϲ καὶ τὸ θεμέλιον· ταῦτα γὰρ οὐκ εἰϲὶ κατὰ παραϲχηματιϲμόν, ἐπειδὴ κατὰ τοῦ αὐτοῦ εἰϲι καὶ οὐ κατὰ ἄλλου, ὥϲπερ τὰ ἐν παραϲχηματιϲμῷ· κατὰ ἄλλου γάρ ἐϲτιν ὁ ϲοφὸϲ ἄνθρωποϲ καὶ κατὰ ἄλλου τὸ ϲοφὸν παιδίον· ὁ θεμέλιοϲ δὲ καὶ τὸ θεμέλιον κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐϲτι καὶ ὁ λύχνοϲ καὶ τὸ λύχνον κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἐϲτιν, ἄλλωϲ τε δὲ καὶ ϲπανίωϲ λέγονται ταῦτα οὐδετέρωϲ· ἔτι δὲ καὶ προϲηγορικά εἰϲιν, οὐδέποτε δὲ οὔτε ἀπὸ κυρίων οὔτε ἀπὸ προϲηγορικῶν γίνεται οὐδετέρου παραϲχηματιϲμόϲ, οἷον Αἴαϲ Θόαϲ κοχλίαϲ, ἀλλ' ἀπὸ ἐπιθέτων, οἷον ϲοφόϲ ϲοφόν, χαρίειϲ χαρίεν, τάλαϲ τάλαν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πᾶν οὐδέτερον ὄνομα παραϲχηματιζόμενον ἀρϲενικῷ, ἐὰν μὲν ἰϲοϲυλλάβωϲ κλίνοιτο, τῇ αἰτιατικῇ τοῦ ἀρϲενικοῦ ὁμοφωνεῖ, οἷον ὁ ϲοφόϲ τοῦ ϲοφοῦ τῷ ϲοφῷ τὸν ϲοφόν καὶ τὸ ϲοφόν, ὁ μέτριοϲ τοῦ μετρίου τῷ μετρίῳ τὸν μέτριον καὶ τὸ μέτριον, ὁ εὔγηρωϲ τοῦ εὔγηρω τῷ εὔγηρῳ τὸν εὔγηρων καὶ τὸ εὔγηρων, ἐὰν δὲ περιττοϲυλλάβωϲ κλίνοιτο, τῇ κλητικῇ τοῦ ἀρϲενικοῦ ὁμοφωνεῖ, οἷον ὁ ϲώφρων τοῦ ϲώφρονοϲ ὦ ϲῶφρον καὶ τὸ ϲῶφρον, ὁ ἄρϲην τοῦ ἄρϲενοϲ ὦ ἄρϲεν καὶ τὸ ἄρϲεν, ὁ ταχύϲ τοῦ ταχέοϲ ὦ ταχύ καὶ τὸ ταχύ, ὁ χαρίειϲ τοῦ χαρίεντοϲ ὦ χαρίεν καὶ τὸ χαρίεν, ὁ λιπόπατριϲ τοῦ λιποπάτριδοϲ ὦ λιπόπατρι καὶ τὸ λιπόπατρι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἰϲτέον δὲ ὅτι τὰ οὐδέτερα ἢ καὶ τῇ φωνῇ καὶ τῷ ϲημαινομένῳ εἰϲὶν οὐδέτερα, ὥϲπερ τὸ ξύλον, τὸ δένδρον, τὸ τεῖχοϲ, ἢ τῇ μὲν φωνῇ εἰϲιν οὐδέτερα τῷ δὲ ϲημαινομένῳ οὐκ εἰϲὶν οὐδέτερα, ὥϲπερ τὸ παιδίον, τὸ θηλυκόν, τὸ ϲῶφρον, τὸ γύναιον· ταῦτα γὰρ τῇ μὲν φωνῇ εἰϲιν οὐδέτερα τῷ δὲ ϲημαινομένῳ οὐκ εἰϲὶν οὐδέτερα· τὸ μὲν γὰρ παιδίον καὶ τὸ ϲῶφρον ἢ ἄρϲεν ἢ θῆλυ δηλοῖ, καὶ τὸ θηλυκὸν δὲ καὶ τὸ γύναιον ὁμολογουμένωϲ θῆλυ δηλοῖ. Ἰϲτέον δὲ ὅτι εἰϲὶ καταλήξειϲ ἐν τοῖϲ οὐδετέροιϲ αἵτινέϲ εἰϲι μονογενεῖϲ, ὡϲ τὰ εἰϲ $\overline{\text{αϲ}}$ οὐδέτερα πάντα μονογενῆ εἰϲιν, οἷον κρέαϲ γῆραϲ κέραϲ, καὶ τὰ εἰϲ $\overline{\text{οϲ}}$ οὐδέτερα ὀνόματα, καὶ ταῦτα γὰρ μονογενῆ εἰϲιν, οἷον τὸ τεῖχοϲ, τὸ βέλοϲ· τὸ 366 g γὰρ τάριχοϲ καὶ τὸ ϲκότοϲ οὐ κατὰ παραϲχηματιϲμὸν γεγόναϲιν, ὡϲ ἐμάθομεν, ἀπὸ τοῦ ὁ τάριχοϲ καὶ ὁ ϲκότοϲ, ἀλλὰ κατὰ μεταβολὴν γένουϲ ἤγουν ἐναλλαγήν· πρόϲκειται «ὀνόματα», ἤγουν «τὰ εἰϲ $\overline{\text{οϲ}}$ οὐδέτερα ὀνόματα», διὰ τὰϲ μετοχάϲ, οἷον διὰ τὸ τετυφόϲ καὶ πεποιηκόϲ· ταῦτα γὰρ οὐκ εἰϲὶ μονογενῆ, ὁ τετυφώϲ γὰρ καὶ ἡ τετυφυῖα καὶ τὸ τετυφόϲ, ὁ πεποιηκώϲ καὶ ἡ πεποιηκυῖα καὶ τὸ πεποιηκόϲ. Καὶ πάλιν

[Discr. scr. ex C V] **1** τῶν ἀρϲ. V, τοῦ ἀρϲενικοῦ C ‖ **7** κατὰ τοῦ αὐτοῦ V, κατ' αὐτοῦ C; *item v. 8* ‖ **9** λέγονται V, λέγεται C ‖ **10** κυρίου C | προϲηγορικοῦ C ‖ **21** ὁ λειπόπατριϲ *diphthongo etiam in ceteris casibus servato* V ‖ **26** μὲν *om* C ‖ **31** οἷον κρέαϲ — μονογενῆ εἰϲιν (**32**) *om* V ‖ **34** ἐμάθομεν] *cfr. p. 336, 29* | *inter* τοῦ *et* ὁ *add* ὁ τα C ‖ **38** πεποιηκώϲ καὶ ἡ *om* C | καὶ *ante* τὸ πεπ. *om* C

εἰςὶ καταλήξεις αἵτινες ἀπὸ παραςχηματιςμοῦ εἰςιν, ὡς τὰ εἰς αν οὐδέτερα· πάντα γὰρ ἀπὸ παραςχηματιςμοῦ εἰςιν, οἷον ὁ μέλας τὸ μέλαν, ὁ τάλας τὸ τάλαν, ὁ πᾶς τὸ πᾶν. Εἰςὶ πάλιν καταλήξεις κοιναί, τουτέςτι καὶ μονογενείᾳ ἁρμόζουςαι καὶ τριγενείᾳ, ὥςπερ τὰ εἰς ον οὐδέτερα· ταῦτα γὰρ καὶ μονογενῆ εἰςιν, ὥςπερ τὸ ξύλον, τὸ δένδρον, τὸ μέτρον, καὶ τριγενῆ, ὥςπερ ὁ καλός ἡ καλή τὸ καλόν, ὁ ςοφός ἡ ςοφή τὸ ςοφόν.

Κανὼν α΄.

Τὸ βῆμα τοῦ βήματος.

Ἰςτέον ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα ςυνεςταλμένον ἔχουςι τὸ α, οἷον κῦμα ἅρμα βῆμα νόημα ὄνομα, χωρὶς τοῦ κάρα, τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ κάρηνον ἐγένετο τούτῳ τῷ τρόπῳ· ἔςτι κάρηνον, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α μακρὸν κάρανον γίνεται καὶ κατὰ ἀποκοπὴν τῆς νον ςυλλαβῆς κάρα, καὶ ἔμεινε τὸ α μακρόν. Θέλουςι δὲ τὰ εἰς α λήγοντα οὐδέτερα πρὸ τοῦ α ἔχειν τὸ μ, οἷον ποίημα ῥῆμα νόημα βῆμα ἅρμα κῦμα, δηλονότι μονογενῆ ὄντα· τοῦτο δὲ εἴρηται διὰ τὸ μέγα, τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ μ, ἀλλ᾿ οὐκ ἔςτι μονογενές, ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁ μέγας γέγονε. Τὰ δὲ μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ α τὸ μ λέγει εἶναι πεπονθότα, οἷον τὸ κάρα ἀπὸ τοῦ κάρανον κατὰ ἀποκοπὴν καὶ τὸ λίπα ἀπὸ τοῦ λιπαρόν ὁμοίως κατὰ ἀποκοπήν, οἷον ⟨Ξ 171⟩ ἀλείψατο δὲ λίπ᾿ ἐλαίῳ, καὶ τὸ ἄλειφα (ςημαίνει δὲ τὸ ἄλειμμα) ἀπὸ τοῦ ἄλειφαρ ἢ ἄλειφας κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τελευταίου ςυμφώνου ἐγένετο. Κρεῖττον οὖν ἐνταῦθα ἀποβολὴν καὶ μὴ ἀποκοπὴν λέγειν, ἐπειδὴ τὸ τελευταῖον ςύμφωνον ἀπεβλήθη· ἐν δὲ τῇ ἀποκοπῇ τελείως ἀποκόπτεται ἡ τελευταία ςυλλαβή, οἷον δῶμα δῶ, Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, Ποςειδῶνα Ποςειδῶ, κυκεῶνα κυκεῶ. Καὶ τὸ ὕφα δὲ ἀπὸ τοῦ ὕφαςμα ἐςτὶ κατὰ ἀποκοπήν· ἰςτέον δὲ ὅτι τοῦτο ἐκ περιττοῦ ςημειοῦνται, οὐ γάρ ἐςτιν ἐν χρήςει τὸ 367 6
ὕφα ἀλλὰ τὸ ὕφαςμα, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ὑφάςματά τε ἐςθῆτάς τε. Καὶ τὸ γάλα ἀπὸ τοῦ γάλαξ κατ᾿ ἔνδειαν τοῦ ξ· ἡ γὰρ κλίςις αὐτοῦ ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰς ξ καταληγούςης ἐγένετο, γάλακος γὰρ ἡ γενικὴ καὶ κατὰ πλεοναςμὸν τοῦ τ γάλακτος, ὥςπερ ἄναξ ἄνακος καὶ ἄνακτος· πᾶςα γὰρ γενικὴ διὰ τοῦ κος κλινομένη ἢ διὰ τοῦ κτος τὴν εὐθεῖαν ἔχει εἰς ξ καταλήγουςαν, οἷον Φοίνικος Φοῖνιξ, θώρακος θώραξ, νυκτός νύξ, ἄνακτος ἄναξ· εἰ οὖν γάλακτος, δηλονότι εἰς ξ γάλαξ. Ἄλλως τε δὲ πᾶςα δοτικὴ πληθυντικῶν εἰς ι λήγουςα μετὰ διπλοῦ ἀποβολῇ τοῦ ι

[Discr. scr. ex CV] **4** *post* τριγενείᾳ *add* τουτέςτι καὶ ὁμογενεῖς ⟨*leg.* μονογενεῖς⟩ καὶ τριγενεῖς V ‖ **8** Κανὼν — βήματος (**9**) *om* C; *cfr. p. 334, 14* ‖ **11** νόημα ὄνομα *om* C ‖ **13** κάρανον V, κάραν C ‖ **15** νόημα βῆμα *om* C ‖ **16** δὲ *om* C ‖ **18** δὲ *om* C | τὸ μ V, τὸ α C ‖ **19** κάρηνον C ‖ **20** οἷον *om* C | ἠλείψατο V | δὲ λίπ᾿] δὲ λίπα C, λίπα V | ἔλαιον V ‖ **27** ςημειοῦται C ‖ **28** *prius* τε *om* V; *haec verba apud Homerum non leguntur.* ὑφάςματά τε χρυςόν τε *est* γ *274; nisi poetae nomen fefellit grammaticum, verba orta videntur ex confusis versibus* γ *274 et* ν *136* (= π *231*)

τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν ἀποτελεῖ, οἷον Φοίνιξι Φοῖνιξ, κήρυξι κῆρυξ, Πέλοψι Πέλοψ, Κύκλωψι Κύκλωψ· εἰ οὖν ἐστιν ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν γάλαξι, δηλονότι ἀποβολῇ τοῦ ῑ γίνεται ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν γάλαξ· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ξ̄ οὐκ ἔστι τελικὸν τῶν οὐδετέρων, τούτου χάριν ἀπεβλήθη καὶ ἐγένετο γάλα. Ἀμέλει συντιθέμενον τὸ γάλα καὶ γινόμενον εἰς ἀρσενικὸν γένος ἀναδέχεται τὸ κεχρεωστημένον ξ̄, οἷον ὁ ἀρτιγάλαξ ὁ νεογάλαξ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ κρᾶτα, οἷον νῦν δ' εἰς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη παρὰ Σοφοκλεῖ ⟨Oed. Tyr. 263⟩, μήποτε ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τοῦτο ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἢ θηλυκοῦ γέγονεν· ἀπὸ ἀρσενικοῦ μὲν ἀπὸ τοῦ ὁ κράς τοῦ κρατός τῷ κρατί τὸν κρᾶτα καὶ τὸ κρᾶτα, ἀπὸ θηλυκοῦ δὲ ἀπὸ τοῦ ἡ κράς τῆς κρατός τῇ κρατί τὴν κρᾶτα καὶ τὸ κρᾶτα· τὸ γὰρ κράς ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λέγεται, οἷον ὁ κράς καὶ ἡ κράς, ὡς ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Οὐκ ἔστι δὲ ἄτοπον, εἰ ἀρσενικὸν ὂν ἢ θηλυκὸν οὐδετέρῳ ἄρθρῳ συνετάγη· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ φοίνικι λίνῳ τὸ φοίνικι θηλυκὸν ὂν τῷ λίνῳ τῷ οὐδετέρῳ συνετάγη, καὶ ἐπὶ τοῦ ⟨Soph. Achill. Er. fr. 160 N²⟩ ἀρρῶξιν ὅπλοις τὸ ἀρρῶξιν ἀρσενικὸν ὂν τῷ ὅπλοις τῷ οὐδετέρῳ συνετάγη, τὸ ὅπλον γάρ· καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ⟨Eurip. Or. 270⟩ μανιάσιν λυσσή-368 g μασιν θηλυκὸν ὂν τὸ μανιάσι συνετάγη πρὸς τὸ λυσσήμασιν οὐδέτερον, τὸ λύσσημα γάρ. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ᾱ λήγοντα οὐδέτερα καὶ βαρύνονται καὶ συστέλλουσι τὸ ᾰ καὶ τῷ μ̄ παραλήγονται καὶ διὰ τοῦ τος θέλουσι κλίνεσθαι, οἷον ποίημα ποιήματος, νόημα νοήματος, αἷμα αἵματος, βῆμα βήματος, ἅρμα ἅρματος, ὄνομα ὀνόματος. Κατὰ τί δὲ διαφέρουσι τὰ εἰς ᾱ λήγοντα θηλυκὰ τῶν εἰς ᾰ ληγόντων οὐδετέρων, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα.

Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ ὄνομα δοκεῖ μονῆρες εἶναι· οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς ᾱ οὐδετέρων ἁπλῶν παραλήγεται τῷ ō καὶ προπαραλήγεται ἑτέρῳ ō, καὶ διὰ τοῦτο δοκεῖ παράλογον εἶναι· ὅθεν ταύτην τὴν παραλογίαν φεύγοντες οἱ Αἰολεῖς τρέπουσι τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ō εἰς τὸ ῡ καὶ λέγουσιν ὄνυμα. Πρόσκειται «ἁπλῶν», οἷον «οὐδὲν τῶν εἰς ᾱ οὐδετέρων ἁπλῶν», διὰ τὰ σύνθετα τὰ συνεχῶς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενα, λέγω δὴ τὸ πρόδομα καὶ τὸ πρόπομα, ὅπερ καὶ πρόπωμα λέγεται ἀττικῶς διὰ τοῦ ω̄· ταῦτα γὰρ παραλήγονται τῷ ō καὶ προπαραλήγονται ἑτέρῳ ō, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἁπλᾶ. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί ἐν τῷ ὄνομα οἱ Αἰολεῖς τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ō

[Discr. scr. ex CV] **5** γινόμενον V, γενόμενον C ‖ **6** οἷον ἀρτιγ. νεογάλαξ V ‖ **8** κρᾶτα V, κράτα C; *item v. 11 et 12* | νῦν δ' — ἡ τύχη (**9**)] εἰς ἐκείνου κράτα ἐνήλλατο ἡ τύχη C, νῦν δὲ εἰς τὸ ἐκείνου κρᾶτα ἐνήλατο V ‖ **11** καὶ τὸ κρᾶτα *om* V ‖ **12** καὶ τὸ κρᾶτα *om* V ‖ **17** ἀρῶξιν V, ἄρωξιν C; *item v. 18* ‖ **18** *post* ὂν *add* ὁ ἀρῶξ γὰρ V ‖ **19** ἐπὶ τοῦ V, τὸ C | μανιάσι V, μανίες C ‖ **22** βαρύνεται CV | συστέλλει CV | παραλήγεται CV ‖ **23** θέλει CV | νόημα νοήμ. *om* C ‖ **24** βῆμα βήματος *om* C | ὄνομα ὀνόμ. *om* C ‖ **26** μαθησ. εἰ θεῷ φίλον C ‖ **33** δὴ V, δὲ C ‖ **34** τοῦ ω̄ μεγάλου CV

ἔτρεψαν εἰς τὸ ῡ, οἷον ὄνυμα, καὶ μὴ τὸ ἐν τῇ προπαραληγούσῃ, οἷον ὕνομα. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὰς αἰτίας ταύτας· πρῶτον μὲν ὅτι τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ō γνήσιόν ἐστιν, ἀπὸ γὰρ τοῦ νέμω γέγονεν νόμα καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ō ὄνομα, τὸ δὲ ἐν τῇ ἀρχούσῃ ἀπὸ πλεονασμοῦ ἐστιν· ἄτοπον δέ ἐστι τὸ ἀπὸ πλεονασμοῦ τραπῆναι, ἵνα εὑρεθῶσι δύο πάθη, πλεονασμὸς καὶ τροπή· δεύτερον δὲ ὅτι καὶ ὁ χαρακτὴρ ἀπαιτεῖ τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ō τραπῆναι· πολλὰ γάρ εἰσιν εἰς ᾱ οὐδέτερα διὰ τοῦ υμα ἐκφερόμενα, οἷον κώλυμα μήνυμα ἔρυμα κῦμα θῦμα· οὕτως οὖν καὶ ὄνυμα· καὶ τούτου χάριν τὸ ἐν τῇ παραληγούσῃ ō ἐτράπη καὶ οὐ τὸ ἐν τῇ ἀρχούσῃ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων ἄκλιτά εἰσιν, οἷον τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα τῷ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα τῷ βῆτα, τὸ γάμμα τοῦ γάμμα τῷ γάμμα. Καὶ λέγουσι περὶ τούτων διαφόρους αἰτίας, ὅτι ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι πρὸ τοῦ ᾱ τὸ μ̄ διὰ τοῦτο οὐ κλίνονται· τὰ γὰρ εἰς ᾱ λήγοντα οὐδέτερα, ὡς ἐμάθομεν, πρὸ τοῦ ᾱ θέλουσιν ἔχειν τὸ μ̄, οἷον ποίημα ῥῆμα ἅρμα αἷμα βῆμα νόημα· ὅθεν τὸ γάμμα καὶ σίγμα ὡς ἔχοντα πρὸ τοῦ ᾱ τὸ μ̄ ἐκινδύνευσαν κλίνεσθαι, οἷον γάμμα γάμματος καὶ σίγμα σίγματος, καὶ οὕτω τινὲς ἀναγινώσκουσι τὸ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ⟨Plato fragm. 30 K⟩ ἔσωσά σ᾽ ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου· τὸ δὲ ἀληθέστερον κατὰ διάστασιν ἀναγινώσκεται, οἷον ἔσωσά σ᾽ ἐκ τῶν σίγμα, καὶ ἐπιφέρεται τῶν Εὐριπίδου, ἵνα εὑρεθῇ τὸ ἄρθρον ἐπιφερόμενον, λέγω δὴ τὸ τῶν, καὶ ταῦτα γὰρ ἄκλιτα ἔμειναν κατὰ συνεκδρομὴν τῶν ἑτέρων στοιχείων. Ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων οὐ κλίνονται, ἐπειδὴ τὰ στοιχεῖα βαρβάρων εἰσὶν εὑρήματα· φασὶ γὰρ ὅτι ὁ Κάδμος ὁ Ἀγήνορος ἀπὸ Φοινίκης εἰς τὴν Ἑλλάδα μετεκόμισεν αὐτά· οὗτοι δὲ οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· ἄτοπον γὰρ τὸν θεμέλιον τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου βαρβάρων εὑρήματα λέγειν, ἄλλως τε δὲ ἰδοὺ τὸ Ξέρξης βάρβαρον ὄνομα κλίνεται. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι διὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων οὐ κλίνονται, ἐπειδὴ ἐπεκτάσεις εἰσὶν ἑαυτῶν, ὡς ὅταν ἐπὶ τοῦ ἄλφα βῆτα γάμμα τὸ μὲν πρῶτον γράμμα λάβῃς τὸ στοιχεῖον, τὴν δὲ λοιπὴν φωνὴν ἐπέκτασιν αὐτοῦ· αἱ δ᾽ ἐπεκτάσεις οὐ κλίνονται, οἷον τοιόσδε τοιοῦδε τοιῷδε τοιόνδε· ἰδοὺ γὰρ τοῦτο κατὰ τὸ τέλος ὅπου ἡ ἐπέκτασίς ἐστιν οὐ κλίνεται, κατὰ δὲ τὴν παραλήγουσαν κλίνεται, ἐπειδὴ κατὰ πτῶσιν γίνεται ἡ ἐπέκτασις. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα κατ᾽ ἐπέκτασίν εἰσι τὰ στοιχεῖα, τὰ δὲ κατ᾽ ἐπέκτασιν ὀνόματα ἔσωθεν κλί-

[Discr. scr. ex CV] **1** οἷον ὄνομα *om* V ‖ **2** ὕνομα C ‖ **8** μήνυμα *om* C ‖ **13** *post* τούτων *add* τινὲς C ‖ **14** ὅτι *om* C ‖ **15** γὰρ *om* C ‖ **16** ἅρμα αἷμα *om* C | γάμμα V, γράμμα *et in marg* ∴ C ‖ **18** γράμμα γράμματος C παραναγινώσκουσιν C | τὸ *ante* ἐν *om* C ‖ **19** ἔσωσά σ᾽] ἔσωσὰν C, ἔσωσάς μ᾽ V ‖ **21** ἔσωσά σ᾽] ἔσωσας C, ἔσωσάς με V ‖ **25** ὁ Ἀγήνωρ C ‖ **26** μετεκόμισεν V, μετῴκισεν C ‖ **28** ὄνομα V, ὂν C ‖ **29** τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων V, τὰ στοιχεῖα C ‖ **30** τοῦ ἄλφα V, τῆς ἄλφα C ‖ **31** λάβῃς V, λάβε C ‖ **32** αὐτοῦ V, τούτων C | τοιόσδε V, τοιάσδε C ‖ **33** τοιῷδε *om* C

νονται, οἷον τοιόςδε καὶ τοιοῦδε καὶ τοιῷδε καὶ τοιόνδε, ὤφειλον καὶ τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων ὡς ὄντα κατ' ἐπέκτασιν ἔςωθεν κλίνεcθαι. Ἔcτιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὰ κατ' ἐπέκτασιν ἔcωθεν κλινόμενα καὶ πρὸ τῶν 370 g ἐπεκτάσεων ἐκλίνοντο, οἷον τοῖος τοίου τοίῳ τοῖον, καὶ μετὰ ταῦτα λοιπὸν προςῆλθεν ἡ ἐπέκτασις· τὰ μέντοι ὀνόματα τῶν στοιχείων οὐ κλίνονται πρὸ τῆς ἰδίας ἐπεκτάσεως, ἵνα καὶ μετὰ τὴν ἐπέκτασιν εὑρεθῶσιν ἔcωθεν κλινόμενα· οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ ἄλφα τὸ πρῶτον γράμμα ἐκλίνετο, ἵνα καὶ μετὰ τὸ ἐπεκταθῆναι διὰ τῶν λοιπῶν γραμμάτων φυλάξῃ ἔcωθεν τὴν κλίσιν. Κρεῖττον οὖν ἐστι λέγειν, ὅτι διὰ τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων εἰσὶν ἄκλιτα, ἐπειδὴ ἀρχαί εἰσιν, αἱ δὲ ἀρχαὶ καὶ ῥίζαι τῶν πραγμάτων ἁπλαῖ θέλουσιν εἶναι καὶ ἀποίκιλοι, οἷον ἡ λευκότης αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν νοουμένη ἁπλῆ ἐστιν καὶ ἀποίκιλος· οὕτως οὖν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων, ἐπειδὴ ἀρχαί εἰσιν, διὰ τοῦτο ἁπλᾶ εἰσι καὶ ἀποίκιλα καὶ μίαν ἔχουσι τὴν φωνὴν ἐν πάσαις ταῖς πτώσεσι, καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ, οἷον τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα τῷ ἄλφα τὸ ἄλφα ὦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα τῷ βῆτα τὸ βῆτα ὦ βῆτα. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι διὰ τὰ ἀρτιμαθῆ τῶν παιδίων εἰσὶ τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων ἄκλιτα, ἵνα μὴ εὐθέως εἰς δυσχέρειαν αὐτὰ περιβάλλωμεν καὶ συγχέωμεν αὐτὰ εἰς ποικιλίαν περιβάλλοντες. Καὶ πάλιν ἄλλην λύσιν ἔστιν εἰπεῖν τοιαύτην, ὅτι διὰ τοῦτο ἄκλιτά εἰσι τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων, ἐπειδὴ θεμέλιοί εἰσι τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου, οἱ δὲ θεμέλιοι ἀμεταθέτως θέλουσιν ἔχειν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι κακῶς εἶπεν ὁ τεχνικός «τὰ δὲ ὀνόματα τῶν στοιχείων ἄκλιτα»· ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν μᾶλλον ὅτι μονόπτωτά εἰσιν, ἄλλο γάρ ἐστιν ἄκλιτον καὶ ἄλλο μονόπτωτον· τὰ γὰρ μονόπτωτα θεωροῦνται καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ καὶ ἐν τῇ αἰτιατικῇ μετὰ διαφόρου ἄρθρου, οἷον οἱ πέντε τῶν πέντε τοῖς πέντε τοὺς πέντε, τὰ δ' ἄκλιτα ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνῃ θεωροῦνται καὶ οὐδέποτε οὔτε ἐν τῇ γενικῇ οὔτε ἐν τῇ δοτικῇ οὔτε ἐν τῇ αἰτιατικῇ, οἷον ὡς ἐπὶ τοῦ ὄφελος· τοῦτο γὰρ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνῃ θεωρεῖται, ἐν δὲ τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ οὐδέποτε θεωρεῖται· καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ δώς, οἷον ⟨Hes. Opp. 371 g 356⟩ δὼς ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα (σημαίνει δὲ τὴν δόσιν)· καὶ τοῦτο γὰρ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνῃ θεωρεῖται· εἰ ἄρα οὖν τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων θεωροῦνται καὶ ἐν ταῖς ἑξῆς πτώσεσι μετὰ διαφόρου ἄρθρου, οἷον τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα τῷ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα τῷ βῆτα, δηλονότι μονόπτωτά εἰσι καὶ οὐκ ἄκλιτα.

[Discr. scr. ex CV] **1** καὶ τὰ V, κατὰ τὰ C ‖ **4** τοῖος *om* C ‖ **7** οὐδὲ V, οὐ C ‖ **8** ἐπεκτανθῆναι C | διὰ V, ἐκ C ‖ **13** καὶ *post* οὖν *om* C ‖ **15** καὶ κλητικῇ *om* C ‖ **18** τὰ ἀρτιμαθῆ τῶν παιδίων V, τὸ ἀρτιμαθῆ τῶν παίδων C ‖ **19** αὐτὰ *ante* περιβ. *om* C ‖ **20** ποικιλλίαν C ‖ **24** δὲ *ante* ὀνόματα *om* C ‖ **27** *post* αἰτιατικῇ *add* καὶ C, καὶ ἐν κλητικῇ V ‖ **28** *post* τοὺς πέντε *add* ὦ πέντε. οἱ ἑπτά. τῶν ἑπτά. τοῖς ἑπτά. τοὺς ἑπτά. ὦ ἑπτά V ‖ **30** ὤφελος C ‖ **36** τοῦ ἄλφα *in marg. add* C¹ | τῷ ἄλφα *om* C | τὸ βῆτα — τῷ βῆτα (**37**) C,

Τῷ ῥήματι, τὸ ῥῆμα, ὦ ῥῆμα. Ἰστέον ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ ῥῆμα τοῦ ῥήματος τῷ ῥήματι τὸ ῥῆμα ὦ ῥῆμα, τὸ ξύλον τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ τὸ ξύλον ὦ ξύλον, τὸ τεῖχος τοῦ τείχους τῷ τείχει τὸ τεῖχος ὦ τεῖχος· διατί δὲ τρίπτωτά εἰσι τὰ οὐδέτερα, ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, διατί μὴ λέγομεν ὁμοῦ ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς καὶ κλητικῆς τὰς πτώσεις καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν, ὅτι τὰ οὐδέτερα πρὸς ἀναλογίαν τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν οὐκ ἔσχον ἐν τοῖς ἑνικοῖς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς συνεζευγμένας τὰς πτώσεις· ἐπειδὴ γὰρ τὰ ἀρσενικὰ καὶ τὰ θηλυκὰ ἐν τοῖς ἑνικοῖς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς διακεχωρισμένας ἔχουσι τὰς πτώσεις καὶ οὐ συνεζευγμένας, τούτου χάριν καὶ τὰ οὐδέτερα πρὸς ἀναλογίαν τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς διακεχωρισμένας ἔχουσι τὰς πτώσεις καὶ οὐ συνεζευγμένας. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι οὐκ ἠδύναντο τὰ οὐδέτερα ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἔχειν τὴν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁμοῦ, ἐπειδὴ ἓν πρόσωπον σημαίνουσιν· τὰ δὲ ἑνικὰ ἓν πρόσωπον σημαίνοντα εἰκότως καὶ μίαν πτῶσιν ἐν ἑκάστῃ φωνῇ θέλουσιν ἔχειν· ἀλλ' οὔτε δὲ καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἠδύναντο τὰ οὐδέτερα ἔχειν τὴν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁμοῦ, ἐπειδὴ τὰ πληθυντικὰ οὐ μόνον τρία πρόσωπα σημαίνουσιν, ἀλλὰ καὶ τέσσαρα καὶ πέντε καὶ πλείονα· τὰ γὰρ πληθυντικὰ πλήθους εἰσὶ σημαντικά. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι κυρίως οὐκ ἔχουσι κλητικὰς τὰ οὐδέτερα ἀλλὰ κατα- 372
χρηστικῶς· τὰ γὰρ πολλὰ αὐτῶν ἄψυχά εἰσιν, οἷον τὸ ξύλον τὸ βέλος τὸ τεῖχος· οὐ δεῖ δὲ τὰ ἄψυχα καλεῖν, ὁ γὰρ καλῶν διὰ τοῦτο καλεῖ τινα, ἵνα ἐπιστρέψῃ πρὸς αὐτόν· τὰ δὲ ἄψυχα πῶς ἔχουσιν ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν καλοῦντα αὐτά; Πρόσκειται «τὰ πολλὰ αὐτῶν» διὰ τὸ γύναιον καὶ παιδίον, ταῦτα γὰρ ἔμψυχά εἰσιν· ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα, εἰ καὶ τῇ φωνῇ εἰσιν οὐδέτερα, ἀλλ' οὖν τῷ σημαινομένῳ οὐκ εἰσὶν οὐδέτερα· τὸ μὲν γὰρ παιδίον ἢ ἄρσεν ἢ θῆλυ, τὸ δὲ γύναιον θηλυκὸν δηλοῖ.

Τὼ ῥήματε, τοῖν ῥημάτοιν, ὦ ῥήματε. Τὰ ῥήματα. Ἰστέον ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν τῶν οὐδετέρων εἰς ᾱ λήγει, οἷον τὰ ῥήματα, τὰ ξύλα, τὰ οὐδέτερα, τὰ δένδρα, τὰ φρέατα, τὰ μέτρα· εἰ δέ που εἰς η̄ εὑρεθῇ καταλήγουσα, γνῶθι ὅτι κατὰ κρᾶσίν ἐστιν, οἷον τὰ τείχεα τὰ τείχη, τὰ βέλεα τὰ βέλη. Τὸ χρέα καὶ τὸ κλέα ἀπὸ τοῦ χρέεα καὶ κλέεα γεγόνασι κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε̄· οὔτε γὰρ δυνάμεθα λέγειν ὅτι κατὰ κρᾶσιν γεγόνασιν, ἐπειδὴ τὸ ᾱ συνεσταλμένον ἔχουσιν,

[Discr. scr. ex CV] τὸ ἄλφα . ὦ ἄλφα V ‖ **1** Τῷ ῥήματι — ὦ ῥῆμα *om* C ‖ **3** *accusativum* τὸ ξύλον *om* C ‖ **5** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 335, 20* ‖ **8** ἐν τοῖς πληθ. C, δυϊκοῖς καὶ πληθ. V ‖ **17** καὶ κλητικὴν *om* C ‖ **18** σημαίνουσιν — πρόσωπον *om* V ‖ **32** ἰστέον δὲ ὅτι C ‖ **34** τὰ οὐδέτερα *om* C τὰ φρέατα C, τὰ γόνατα V ‖ **35** κρᾶσιν ἐστίν C, συναίρεσίν ἐστιν V ‖ **36** τὰ χρέα C | τὸ *ante* κλέα *om* C

οἷον ⟨Apoll. Rh. 1, 1⟩ παλαιγενέων κλέα φωτῶν· τὸ δὲ χαλκᾶ καὶ χρυσᾶ καὶ ὀστᾶ καὶ κανᾶ μηδεὶς οἰέσθω ὡς ἀπὸ τοῦ χάλκεα καὶ χρύσεα καὶ ὀστέα καὶ κάνεα γεγενῆσθαι κατὰ κρᾶσιν, ἐπειδὴ εἰς η ὤφειλον καταλήγειν, ὥσπερ βέλεα βέλη, τείχεα τείχη, μέλεα μέλη· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν ἐγένετο ἡ κρᾶσις, οἷον χάλκεον χαλκοῦν, χρύσεον χρυσοῦν, κάνεον κανοῦν, ὀστέον ὀστοῦν, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς κεκραμένης ἑνικῆς εὐθείας ἐγένετο ἡ κλίσις, οἷον χαλκοῦν χαλκᾶ, χρυσοῦν χρυσᾶ, κανοῦν κανᾶ, ὀστοῦν ὀστᾶ.

Τῶν βημάτων· εἴρηται. Τοῖς βήμασιν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσα, πρὸ τοῦ ῑ λαμβάνουσα τὸ σ̄ καὶ ἀποβάλλουσα τὰ μὴ δυνάμενα σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι στοιχεῖα, τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ποιεῖ, οἷον ὄφεϊ ὄφεσι, πόλεϊ πόλεσιν, Ἕκτορι Ἕκτορσι, Πάριδι Πάρισι, Πλάτωνι Πλάτωσι, κρέατι κρέασιν· 373 g οὕτως οὖν καὶ βήματι βήμασι, τοῦ σ̄ προσελθόντος καὶ ἀποβληθέντος τοῦ μὴ δυναμένου σὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι στοιχείου, λέγω δὴ τοῦ τ̄.

Τὰ βήματα, ὦ βήματα. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Κανὼν β΄.

Τὸ μέλι τοῦ μέλιτος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ῑ λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον μέλι μέλιτος· τὸ πέπερι καὶ τὸ σίνηπι καὶ τὸ κίκι (εἶδος δέ ἐστι παρ' Αἰγυπτίοις ἐλαίου) καὶ τὸ κόμμι (κόμμι δέ ἐστι τὸ κομμίδιον) καὶ τὸ κιννάβαρι (ἔστι δὲ εἶδος βάμματος πυρροῦ, ἐξ οὗ γράφει ὁ βασιλεύς) καὶ τὸ στάχι (ὅπερ σημαίνει εἶδος πυρροῦ καὶ αὐτό) καὶ τὸ στίμμι (ὅπερ αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λαχᾶς καλεῖται) οὐκ εἰσὶν Ἑλληνικὰ ἀλλὰ βάρβαρα, κλίνονται δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, οἷον πεπέριος σινήπιος κίκιος κόμμιος κινναβάριος στάχιος στίμμιος, ἰωνικῶς ⟨δὲ⟩ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ο̄, καὶ ἀττικῶς διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄, ὥσπερ ὄφις ὄφιος καὶ ὄφεος καὶ ὄφεως. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τοῦ κόμμι εὑρέθη παρὰ Κρωβύλῳ ἡ δοτικὴ κόμμιδι, ὡς παρὰ τῆς κόμμιδος γενικῆς· ἔχει δὲ οὕτως ⟨fragm. 10 K⟩ τὸν πλακοῦντα κόμμιδι Οὐ μέλιτι διεκόσμει· καὶ τοῦ πέπερι δὲ ἡ γενικὴ εὑρέθη διὰ τοῦ δος πεπέριδος παρὰ Θεοφράστῳ, οἷον ὄξους ἔκχυσις καὶ πεπέριδος·

[Discr. scr. ex CV] **4** μέλεα μέλη *om* C ‖ **9** Εἴρηται ὅτι] *cfr. p. 180, 5* ‖ **10** τὸ σ̄ καὶ ἀποβάλλουσα *om* C ‖ **12** πόλεϊ πόλεσιν C, Πηλέϊ Πηλεῦσι V ‖ **16** Εἴρηται] *cfr. p. 342, 1* ‖ **18** Κανὼν — μέλιτος (**19**) *om* C ‖ **21** πέπερι καὶ τὸ *om* C ‖ **22** κομίδιον C ‖ **23** κινάβαρι C | πυρροῦ g, πυροῦ C, ἐρυθροῦ V ‖ **24** πυροῦ C ‖ **27** πεπέρεος καὶ σινήπεος καὶ κόμμεος καὶ κίκεος καὶ κινναβάρεος καὶ στάχεος καὶ στίμμεος V ‖ **28** ἰωνικῶς — καὶ ο̄ *om* V | δὲ *post* ἰωνικῶς *om* C | *post* ἀττικῶς *add* δὲ C ‖ **29** τοῦ κόμμι V, τὸ κόμμι C ‖ **30** Κρωβύλῳ g, Κρυβόλῳ C, τῷ Κρωβύλῳ *sed supra* Κρω *scripta littera* ο V[1] ‖ **32** μέλιτι C, μέντοι V ‖ **33** παρὰ Θεοφρ. — πεπέριδος *om* C; *AO 4, 338, 10*: τὸ δὲ πεπέριδος Εὔβουλος εἶπε ⟨*fragm. 128 K*⟩ | παρὰ Θεοφράστῳ] *ubi? nam*

τὸ δὲ κιννάβαρι καὶ ἀρσενικῶς εὑρέθη ὁ κιννάβαρις, εὕρηται γὰρ παρὰ Ἀναξανδρίδῃ ⟨fragm. 14 K⟩ ἡ αἰτιατικὴ τὸν κιννάβαριν· εὑρέθη δὲ καὶ τὸ στίμμι θηλυκῶς λεγόμενον, οἷον ἡ στίμμις τῆς στίμμιος καὶ στίμμεος ἰωνικῶς καὶ στίμμεως ἀττικῶς, ⟨καὶ⟩ ἡ αἰτιατικὴ τὴν στίμμιν, ὡς Ἴων Ὀμφάλῃ ⟨fragm. 25 N²⟩ καὶ τὴν μέλαιναν στίμμιν ὀμματογράφον.

Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί ταῦτα μὲν βάρβαρα ὄντα καὶ μὴ ὄντα Ἑλληνικὰ κλίνονται, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν στοιχείων εἰρήκαμεν μὴ κλίνεσθαι ὡς βάρβαρα ἤγουν ὡς βαρβάρων εὑρήματα. Ἔστιν οὖν 374 g εἰπεῖν, ὅτι οὐ διὰ τοῦτο μόνον εἰρήκαμεν τὰ ὀνόματα τῶν στοιχείων μὴ κλίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλας διαφόρους αἰτίας. Πάλιν ἀποροῦσί τινες λέγοντες, ὅτι διατί, ὥσπερ τὸ Ξέρξης βάρβαρον ὄνομα ὅμοιον γενόμενον τῷ Χρύσης καὶ Πέρσης ὁμοίως αὐτοῖς ἐκλίθη, Ξέρξου γὰρ ὡς Χρύσου καὶ Πέρσου, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ταῦτα, φημὶ δὴ τὸ πέπερι καὶ τὰ ὅμοια, βάρβαρα ὄντα ὅμοια τῷ μέλι ἐκλίθησαν διὰ τοῦ τος ὁμοίως αὐτῷ. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τῶν βαρβάρων καὶ ἐχόντων χαρακτῆρα Ἑλληνικὸν τὰ μὲν ἀναλόγως κλίνονται, τὰ δὲ οὔ· ἰδοὺ γάρ ἐστι Μέμφις καὶ Ταμίαθις (εἰσὶ δὲ ταῦτα ὀνόματα πόλεων Αἰγύπτου), καὶ τὸ μὲν Μέμφις ἀναλόγως κλίνεται, Μέμφιδος γὰρ ὥσπερ Θέτιδος, τὸ δὲ Ταμίαθις οὔ, Ταμιάθεως γάρ. Ἰστέον δὲ ὅτι μονῆρές ἐστι τὸ μέλι διὰ τοῦ τος κλινόμενον, οὐκ ἔστι γὰρ εἰς ι λῆγον οὐδέτερον διὰ τοῦ τος κλινόμενον, εἰ μὴ τοῦτο μόνον καὶ τὰ παρ' αὐτὸ δηλονότι σύνθετα, οἷον ἀπόμελι ἀπομέλιτος, ὀξόμελι ὀξομέλιτος, εὐκρατόμελι εὐκρατομέλιτος, οἰνόμελι οἰνομέλιτος. Τὸ λιπόπατρι τοῦ λιποπάτριδος καὶ τὸ φυγόπολι τοῦ φυγοπόλιδος καὶ τὸ τί τοῦ τινός τῶν ἀρσενικῶν τὴν κλίσιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τοῦ ὁ λιπόπατρις τοῦ λιποπάτριδος καὶ τοῦ ὁ φυγόπολις τοῦ φυγοπόλιδος καὶ τοῦ ὁ τίς τοῦ τινός· ἔχομεν γὰρ ἀνωτέρω, ὅτι πᾶν οὐδέτερον ἀπὸ ἀρσενικοῦ γεγενημένον δηλονότι κατὰ παρασχηματισμὸν τὴν τοῦ ἀρσενικοῦ κλίσιν ἐπιδέχεται, οἷον ὁ σοφός τοῦ σοφοῦ τῷ σοφῷ τὸ σοφόν τοῦ σοφοῦ τῷ σοφῷ, ὁ καλός τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ τὸ καλόν τοῦ καλοῦ τῷ καλῷ, ὁ χαρίεις τοῦ χαρίεντος τῷ χαρίεντι τὸ χαρίεν τοῦ χαρίεντος τῷ χαρίεντι, ὁ ταχύς τοῦ ταχέος τῷ ταχεῖ τὸ ταχύ τοῦ ταχέος τῷ ταχεῖ. Πάντα δὲ τὰ εἰς ι λήγοντα οὐδέτερα ἀρσενικοῖς παρεσχηματισμένα ἀπὸ συνθέτων ἀρσενικῶν εἰσι

[Discr. scr. ex CV] *Hist. plant. IX 20, 2* πεπέριος ‖ 2 Ἀναξανδρίδῃ *Meinekius,* Ἀλεξανδρίδι C, Ἀναξάνδρῳ V ‖ 3 στίμμιος καὶ] στίμμιδος C, *om* V ‖ 4 στίμμεος — στίμμιν *om* C | καὶ *ante* ἡ αἰτ. *om* V ‖ 5 ὡς] ὡς τὸ V, *om* C | Ἴων Ὀμφάλῃ b (*cfr. AO 2, 413, 2*) ἑωνομφαλὴ C, *om* V ‖ 7 μὲν ταῦτα C ‖ 13 Χρύσης καὶ Πέρσης V, Χρύσῃ καὶ Πέρσῃ C | αὐτοῖς V, αὐτῆς C ‖ 15 μέλι V, μέλιτι C | *ante* ἐκλίθησαν *add* οὐκ C ‖ 18 ἐστι] ἔτι C, *om* V ‖ 20 Ταμιάθεως C, Ταμιάθεος V ‖ 22 παρ' αὐτὸ] παρ' αὐτῷ C, παρ' αὐτοῦ V ‖ 23 εὐκρατόμελι — οἰνομέλιτος (24) *om* V ‖ 24 τὸ λειπόπατρι τοῦ λειποπ. V ‖ 25 τῶ φυγόπολι C | τοῦ φυγοπόλιδος V, τοῦ φυγοπόλιος C; *cfr. p. 196, 30* | τοῦ *ante* τινός *om* C | τῶν ἀρσενικῶν — τινός (27) *om* V ‖ 26 δὴ] δὲ C ‖ 27 τοῦ φυγοπόλιος C ‖ 28 ἀνωτέρω] *cfr. p. 335, 30*

γεγενημένα, οἷον πόλις ὁ φυγόπολις τὸ φυγόπολι, πατρίς ὁ φιλόπατρις τὸ φιλόπατρι, χάρις ὁ εὔχαρις τὸ εὔχαρι, ⟨ἴδρις⟩ ὁ πολύϊδρις τὸ πολύϊδρι, χωρὶς τοῦ τί, τοῦτο γὰρ ἀπὸ ἀρσενικοῦ ἁπλοῦ τοῦ τίς γέγονε,
375 g περὶ οὗ ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ἐν τῇ τοῦ Πάριδος διδασκαλίᾳ μεμαθήκαμεν, διατί τὸ τίς ἁπλοῦν ὂν ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμόν. Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι εἰσί τινα εἰς ῑ λήγοντα οὐδέτερα μονογενῆ πεπονθότα, ἅπερ ἄκλιτά εἰσιν, οἷον τὸ ἄλφι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἄλφιτον γέγονε κατὰ ἀποκοπήν, καὶ τὸ ἔρι, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἔριον γέγονεν ὁμοίως κατὰ ἀποκοπήν, καὶ τὸ κρῖ, ὡς τὸ ⟨Ε 196. Θ 564⟩ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας, ὅπερ ἀπὸ τοῦ κρῖμνον γέγονεν ὁμοίως κατὰ ἀποκοπήν, καὶ τὸ τρόφι, ὃ σημαίνει τὸ εὐτραφές, ὡς τὸ ⟨Λ 307⟩ πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὅπερ ἀπὸ τοῦ τρόφιμον γέγονε κατὰ ἀποκοπήν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι «οὐδέτερα» πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι, οἷον «τὰ εἰς ῑ λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ τος κλίνονται», αὐτὸ τὸ ὄν, οὐ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀρσενικῶν ἢ θηλυκῶν, τὸ γὰρ ῑ οὐκ ἔστι τελικὸν οὔτε ἀρσενικῶν οὔτε θηλυκῶν.

Τῷ μέλιτι, τὸ μέλι, ὦ μέλι. Τὼ μέλιτε, τοῖν μελίτοιν, ὦ μέλιτε. Τὰ μέλιτα, τῶν μελίτων, τοῖς μέλισι, τὰ μέλιτα, ὦ μέλιτα.

Κανὼν γ′.

Τὸ πῶϋ τὸ γόνυ τὸ δόρυ, τοῦ πώεος τοῦ γόνυος καὶ γουνός τοῦ δόρυος καὶ δουρός.

Ἰστέον ὅτι ὅσον κατὰ τὴν τάξιν τῶν στοιχείων τελευταῖον ὤφειλεν ὁ τεχνικὸς διαλαβεῖν περὶ τῶν εἰς ῡ ληγόντων οὐδετέρων, ἐπειδὴ τελευταῖόν ἐστι τὸ ῡ καὶ τοῦ ν̄ καὶ τοῦ ρ̄ καὶ τοῦ ς̄, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ φωνῆέν ἐστιν, τὰ δὲ φωνήεντα τιμιώτερά εἰσι τῶν συμφώνων, διὰ τοῦτο πρὸ τῶν εἰς σύμφωνον ληγόντων οὐδετέρων διαλαμβάνει περὶ τῶν εἰς ῡ. Κανονίζει δὲ αὐτὰ οὕτως· τὰ εἰς ῡ λήγοντα οὐδέτερα δηλονότι μονογενῆ εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγονται, διὰ τοῦ εος κλίνονται, οἷον ἄστυ ἄστεος, πῶϋ πώεος (σημαίνει δὲ τὸ ποίμνιον)· σεσημείωται τὸ νᾶπυ νάπυος, ὅτι μακρᾷ παραληγόμενον, οἷον ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ⟨Eq. 631⟩ κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ᾽ ἀνέσπασεν, οὐκ ἐκλίθη διὰ

[Disch. scr. ex CV] **1** ὁ φιλόπ. τὸ φιλόπ. C, ὁ λειπόπατρις τὸ λειπόπατρι V ‖ **2** ἴδρις *om* CV | ὁ πολύϊδρις τὸ πολύϊδρι *om* C ‖ **4** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 194, 17* ‖ **8** καὶ τὸ ἔρι — ἀποκοπήν (**9**) *om* V ‖ **9** ὡς τὸ *om* C ‖ **10** ἐρεπτόμενον C ‖ **11** εὐτραφές V, ἀτραφές C | ὡς τὸ *om* C ‖ **12** πολλῶν C | ὅπερ *om* C ‖ **16** τῶν *om* C ‖ **17** *post* οὔτε θηλυκῶν *add* ὥσπερ οὐδὲ τὸ ῡ V ‖ **18** Τῷ μέλιτι — ὦ μέλιτα (**20**) C, πρόδηλος δὲ ἐνταῦθα ἡ κλίσις τῶν ἑνικῶν τε καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν V ‖ **21** Κανὼν — δουρός (**23**) *om* C ‖ **24** ἰστέον δὲ ὅτι C ‖ **25** ὁ τεχνικὸς *om* C ‖ **26** καὶ τοῦ ν̄ *om* C ‖ **30** μὲν V, μὴ *in* μὲν *corr. m. recentiss.* C | παραλήγονται C, παραλήγοιντο V; *item p. 346, 1* ‖ **31** νάπυ CV ‖ **33** νᾶπυ] νάπυϊ C, νάπυϊ V | μέτωπα CV

τοῦ εος, ἀλλὰ διὰ τοῦ ῡ· cημαίνει δὲ τὸ cίνηπι· εἰ δὲ βραχείᾳ παρα- 376 g
λήγονται, διὰ τοῦ ῠ κλίνονται, τουτέστι προσθέσει τοῦ οc ποιοῦσι τὴν γενικὴν καὶ φυλάττουσι τὸ ῠ, οἷον γόνυ γόνυος, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ῠ γίνεται γουνός, δόρυ δόρυος, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ῠ γίνεται δουρός. Δύναται δὲ τὸ γουνός καὶ δουρός μὴ μόνον καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ῠ γενέσθαι ἀπὸ τοῦ γόνυος καὶ δόρυος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ γοῦνας γούνατος καὶ δοῦρας δούρατος κατὰ συγκοπὴν γουνός καὶ δουρός. Καὶ ἰστέον ὅτι κρεῖττόν ἐστι κατὰ συγκοπὴν αὐτὰ λέγειν ἤπερ, ὥσπερ λέγει ὁ τεχνικός, καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ῠ· ἐὰν γὰρ δῶμεν αὐτὰ καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ ῠ γεγενῆcθαι, δηλονότι καὶ συναίρεcιc παρακολουθεῖ τοῦ ō καὶ ῠ εἰc τὴν ου δίφθογγον, καὶ δηλονότι βαρύνεσθαι ὤφειλον, ὥσπερ τὸ λάαος λᾶος καὶ κέαρος κῆρος καὶ ἔαρος ἦρος· εἰ δὲ κατὰ συγκοπὴν αὐτὰ δῶμεν γενέσθαι, ὀξύνονται ὁμοίως τῷ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀνέρος ἀνδρός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ cὺν δόρει cὺν ἀcπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης παραφέρει ἐν Εἰρήνῃ ⟨357⟩ ἐν Μώμῳ Σοφοκλέους προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆρας γήρατος γίνεται γῆρος καὶ ⟨ἀπὸ⟩ τοῦ δέρας δέρατος δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ δόρας δόρατος γίνεται δόρος καὶ ἐκεῖθεν ἡ δοτικὴ τῷ δόρει, ὥσπερ τὸ τεῖχος τῷ τείχει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις. Περὶ δὲ τοῦ δάκρυ πῶς κλίνεται, ἐν τῷ Ὀνοματικῷ Ἡρωδιανοῦ εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα. Τὸ ταχύ ταχέος καὶ βραδύ βραδέος καὶ θῆλυ θήλεος τοῦ ἀρσενικοῦ τὴν κλίσιν ἐφύλαξαν, φημὶ δὴ τοῦ ὁ ταχύς τοῦ ταχέος καὶ ὁ βραδύς τοῦ βραδέος καὶ ὁ θῆλυς τοῦ θήλεος· διὸ καὶ πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «δηλονότι μονογενῆ».

Τῷ πώεϊ καὶ κατὰ συναίρεσιν πώει, τῷ γόνυϊ, τῷ δόρυϊ. Ἰστέον ὅτι ταῦτα οὐ γίνονται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ῠ καὶ ῑ εἰc τὴν υι
δίφθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε ἡ υι δίφθογγος ἐν τέλει λέξεως εὑρίσκεται, 377 g
οἷον μυῖα ἅρπυια υἱός. Ἡ δουρί δοτική, οἷον ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι ⟨fragm. 68 B[4]⟩ δουρὶ δὲ ξυστῷ μέμηνεν Αἴας, ἀπὸ τῆς δουρός γενικῆς γέγονε τροπὴ τοῦ οc εἰc ῑ.

Τὸ πῶϋ, τὸ γόνυ, τὸ δόρυ· ὦ πῶϋ, ὦ γόνυ, ὦ δόρυ. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Τὼ πώεε, τὼ γόνυε, τὼ δόρυε· τοῖν πωέοιν, τοῖν γονύοιν, τοῖν δορύοιν· ὦ πώεε, ὦ γόνυε, ὦ δόρυε.

Τὰ πώεα, τὰ γόνυα, τὰ δόρυα. Ἰστέον ὅτι τὸ γόνυα καὶ δόρυα γίνεται καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ῠ γοῦνα καὶ δοῦρα· δύναται δὲ

[Discr. scr. ex CV] **5** μὴ μόνον] καὶ μόνον C, μὴ ὂν V ‖ **15** *post* δόρει *add* καὶ C ‖ **16** παραφέρει V, παρεμφαίνει C, παρενυφαίνει *Nauckius* | Σοφοκλέους] *de Sophoclis vel potius Achaei fragmento cfr. Nauckius[2] fragm. trag. graec. p. 222. 753* ‖ **17** ἀπὸ τοῦ V, τὸ C ‖ **18** ⟨ἀπὸ⟩ τοῦ] τοῦ V, *om* C | καὶ ἀπὸ τοῦ V, τὸ C ‖ **19** τῷ *ante* δόρει *om* C ‖ **25** καὶ κατὰ συν. πώει *om* V | τῷ δόρυϊ V, καὶ δόρυϊ C ‖ **29** δὲ *om* C | Αἴας CV; *cfr. p. 123, 5 et 217, 19* ‖ **32** Εἴρηται] *cfr. p. 342, 1* ‖ **36** τὸ γόνυα] τὰ γόνυα CV *et EM 284, 40*

καὶ ἀπὸ τοῦ γούνατα καὶ δούρατα γενέσθαι κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τα συλλαβῆς γοῦνα καὶ δοῦρα.

Τῶν πωέων, τῶν γονύων, τῶν δορύων· τοῖς πώεσι, τοῖς γόνυσι, τοῖς δόρυσιν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν κανονίζεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, πρὸ τοῦ ι προσερχομένου τοῦ c, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς βήμασι διδασκαλίᾳ.

Τὰ πώεα, τὰ γόνυα, τὰ δόρυα· ὦ πώεα, ὦ γόνυα, ὦ δόρυα.

Κανὼν δ΄.

Τὸ ξύλον τοῦ ξύλου.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ον οὐδέτερα εἰς ου ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον μέτρον μέτρου, ξύλον ξύλου, ἄροτρον ἀρότρου, δένδρον δένδρου, πλέθρον πλέθρου· τὸ γὰρ βέλτιον βελτίονος καὶ κρεῖττον κρείττονος ἀπὸ τοῦ ὁ βελτίων τοῦ βελτίονος καὶ ὁ κρείττων τοῦ κρείττονος ἀρσενικοῦ γεγόνασι καὶ δηλονότι τὴν τῶν ἀρσενικῶν κλίσιν ἐφύλαξαν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηκεν ὁ τεχνικός, ὅσους κανόνας ἐροῦμεν περὶ μονογενῶν ἐροῦμεν· τὰ γὰρ οὐδέτερα τὰ παρασχηματιζόμενα ἀρσενικοῖς τὴν τῶν ἀρσενικῶν κλίσιν φυλάττουσιν. Ἀμέλει τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἄρειον
378 g διχῶς κλίνονται· εἰ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁ πλεῖος τοῦ πλείου καὶ ὁ Ἄρειος τοῦ Ἀρείου εἰσί, δηλονότι τὸ πλεῖον τοῦ πλείου καὶ τὸ Ἄρειον τοῦ Ἀρείου λέγομεν, εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ πλείων τοῦ πλείονος καὶ ὁ ἀρείων τοῦ ἀρείονος, δηλονότι τὸ πλεῖον τοῦ πλείονος καὶ τὸ ἄρειον τοῦ ἀρείονος λέγομεν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι πᾶν οὐδέτερον εἰς ν λῆγον ἀπαθὲς βραχυκαταληκτεῖν θέλει, οἷον ξύλον μέτρον δένδρον πλέθρον, χωρὶς τοῦ πᾶν, τοῦτο γὰρ μακροκατάληκτόν ἐστι, καὶ τῶν παρὰ τὸ πούς συγκειμένων, καὶ ταῦτα γὰρ μακροκαταληκτοῦσιν εἰς ν λήγοντα, οἷον τὸ δίπουν, τὸ τρίπουν, τὸ τετράπουν καὶ τὸ ἄπουν. Πρόσκειται «ἀπαθές» διὰ τὸ βοῶν, τὸ ποιοῦν, τὸ χρυσοῦν, τὸ χαλκοῦν, τὸ ὀστοῦν· ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως ἔχουσι τὴν μακράν, ἀπὸ γὰρ τοῦ τὸ βοάον καὶ τὸ ποιέον καὶ τὸ χρύσεον καὶ τὸ χάλκεον καὶ τὸ ὀστέον γεγόνασι κατὰ κρᾶσιν, καὶ τὸ διπλοῦν ἀπὸ τοῦ διπλόον καὶ τὸ εὐγήρων ἀπὸ τοῦ εὐγήραον· τὸ καρχαρόδουν καὶ τὸ τιμήειν ἀπὸ τοῦ καρχαρόδον καὶ τιμῆεν γεγόνασι κατὰ πλεονασμὸν τὸ μὲν τοῦ υ τὸ δὲ τοῦ ι· τὸ ἀξιόχρεων καὶ ἀνάπλεων

[Discr. scr. ex CV] **1** γούνατα καὶ δούρατα V *et EM 284, 42*, γούνατος καὶ δούρατος (*ubi tamen* τος *ex* τα *fecit m. recentiss.*) C | τῆς τα V, τῆς τος C || **6** τῷ εἰρημένῳ] *cfr. p. 343, 9* || **10** Κανὼν — τοῦ ξύλου (**11**) *om* C || **13** ἄροτρον ἀρότρου *om* C || **16** γὰρ *om* C || **17** ἐν τοῖς προλαβοῦσιν] *cfr. p. 32, 18* || **19** ἀρεῖον C; *item v. 23* || **21** εἰσί *om* C || **26** δένδρον *om* C || **27** καὶ ταῦτα — λήγοντα (**28**)] καὶ τοῦτο γὰρ μακροκαταληκτεῖ εἰς ν λῆγον C, ταῦτα γὰρ ὄντα μακροκατάληκτα εἰς ν λήγουσιν V || **30** τὸ ὀστοῦν *om* C || **32** καὶ τὸ ὀστέον *om* C

Ἀττικὴν ἔκτασιν ἔπαθον τοῦ ο̄ εἰς τὸ ω̄ ἀπὸ τοῦ ἀξιόχρεον καὶ ἀνάπλεον διὰ τοῦ ο̄.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ πᾶν μακροκαταληκτεῖ. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν οὐδέτερον παρεσχηματισμένον ἀρσενικῷ θέλει φυλάττειν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὸν τόνον τῆς τελευταίας συλλαβῆς τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον καλός καλόν, σοφός σοφόν, ὀξύς ὀξύ, ταχύς ταχύ, αὐτάρκης ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ βαρεῖαν, ἀλλὰ καὶ αὔταρκες ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ βαρεῖαν, κακοήθης ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ βαρεῖαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ κακόηθες ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ βαρεῖαν· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι πᾶσα συλλαβὴ χωρὶς τῆς συλλαβῆς τῆς ἐχούσης τὸν κύριον τόνον τῆς λέξεως, φημὶ δὴ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, βαρεῖαν δέχεται· σεσημείωται τὸ εἷς ἕν· ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἐφυλάχθη ὁ τόνος τοῦ ἀρσενικοῦ ἐν τῷ οὐδετέρῳ· τὸ μὲν γὰρ εἷς περισπᾶται, 379 B τὸ δὲ ἕν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκαταληκτεῖ· περισπωμένη δὲ ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς Ἡρακλῆς παῖς. Ἐπειδὴ οὖν τὸ πᾶς περισπᾶται, ἀναγκάζεται καὶ τὸ οὐδέτερον, φημὶ δὴ τὸ πᾶν, περισπασθῆναι, ἵνα φυλάξῃ τὸν τόνον τοῦ ἀρσενικοῦ, περισπώμενον δὲ εὐλόγως ἐκτείνει τὸ ᾱ, ἐπειδὴ οὐδέποτε περισπωμένη οὔτε ἐπάνω βραχείας τίθεται οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς Ἡρακλῆς παῖς. Εἰ δέ τις εἴποι ὀξύνεσθαι τὸ ἀρσενικόν, φημὶ δὴ τὸ πᾶς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ τὸ οὐδέτερον, φημὶ δὴ τὸ πᾶν, ἐκτεῖναι τὸ ᾱ, λέγομεν ὅτι οὐ δύναται τὸ πᾶς ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ ποιεῖ οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον τὸ πᾶν· τὰ γὰρ εἰς ας̄ ὀξύτονα ἐπ' ὀνομάτων οὐ ποιοῦσιν οὐδετέρου παρασχηματισμόν, οἷον Ἀρκάς φυγάς χαλκοκράς γαλακτοκράς· «ἐπ' ὀνομάτων» πρόσκειται διὰ τὰς μετοχάς, οἷον ὁ ἱστάς ἡ ἱστᾶσα τὸ ἱστάν, ὁ κιχράς ἡ κιχρᾶσα τὸ κιχράν, ὁ φθάς ἡ φθᾶσα τὸ φθάν, ὁ βάς ἡ βᾶσα τὸ βάν. Καὶ ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, ποία γὰρ ἀνάγκη ἐστὶ ποιεῖν τὸ πᾶς τριγένειαν, οἷον ὁ πᾶς καὶ ἡ πᾶσα καὶ τὸ πᾶν, ὅπου τὰ εἰς ας̄ μονοσύλλαβα ἐπ' ὀνομάτων οὐ ποιοῦσι τριγένειαν, οἷον Πράς Ζάς κράς Χνᾶς Γρᾶς· πρόσκειται «ἐπ' ὀνομάτων» διὰ τὰς μετοχάς, ὁ στάς γὰρ ἡ στᾶσα καὶ τὸ στάν, ὁ βάς ἡ βᾶσα καὶ τὸ βάν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· τὰ εἰς ας̄ μονοσύλλαβα ἐπ' ὀνομάτων διὰ τοῦτο οὐ ποιοῦσι τριγένειαν, ἐπειδὴ πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς ας̄ λῆγον ἢ κύριόν ἐστιν ἢ προσηγορικόν, κύριον μέν, οἷον Πράς Πραντός (ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως), Ζάς Ζαντός (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον ὁ Ζάς), ὁ Γρᾶς τοῦ Γρᾶ (ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα κύριον), ὁ Χνᾶς τοῦ Χνᾶ (οὕτω δὲ

[Discr. scr. ex CV] **5** ἀρσενικῷ V, ἀρσενικὸν C ‖ **8** βαρεῖαν V, βαρεῖα C; *item v. 9* (*prius* βαρ.) ‖ **10** ἀλλὰ καὶ — βαρεῖαν *in marg. add* C[1] | κακόηθες V, κακοήθης C ‖ **11** ἐν τοῖς προλ.] *cfr. p. 117,5* ‖ **21** εἴποι — ἀρσενικόν (**22**) V, εἴπη ὀξυνέσθω τὰ ἀρσενικὰ C ‖ **24** οὐδετέρου παρασχηματισμόν V, οὐδέτερον παρασχηματισμένον C ‖ **31** ἐπ' ὀνομάτων V, ὑπ' ὀνομάτων C ‖ **33** ἡ στᾶσα V, ἱστᾶσα C ‖ **36** κύριον μέν *om* C ‖ **37** ἔστι ὁ Ζάς C, ὁ Ζεύς V ‖ **38** καὶ

ἐλέγετο ὁ Ἀγήνωρ, ὅθεν καὶ ἡ Φοινίκη Χνᾶ λέγεται), προσηγορικὸν δέ, οἷον κράς κρατός (σημαίνει δὲ τὴν κεφαλήν), οὐδέποτε δὲ οὔτε ἀπὸ κυρίων οὔτε ἀπὸ προσηγορικῶν γίνεται [οὐδετέρου παρασχηματισμὸς ἤγουν] τριγένεια, οἷον Αἴας Θόας κοχλίας λᾶας· τὸ δὲ πᾶς ἐπίθετόν 380 g ἐστι καὶ οὐ κωλύεται ποιεῖν τριγένειαν, ἀπὸ γὰρ ἐπιθέτων γίνεται τριγένεια, οἷον ὁ μέγας ἡ μεγάλη τὸ μέγα, ὁ τάλας ἡ τάλαινα τὸ τάλαν, ὁ σοφός ἡ σοφή τὸ σοφόν, ὁ καλός ἡ καλή τὸ καλόν.

Τῷ ξύλῳ. Εἴρηται ὅτι πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ τὴν δοτικὴν ἔχει εἰς ι ἀνεκφώνητον λήγουσαν μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς εὐθείας ἢ μείζονος ἀντιστοίχου.

Τὸ ξύλον, ὦ ξύλον. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Τὼ ξύλω, τοῖν ξύλοιν, ὦ ξύλω. Τὰ ξύλα, τῶν ξύλων, τοῖς ξύλοις. Ἰστέον ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν κανονίζεται ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῳ λήγουσα, δηλονότι μετὰ τοῦ ἀνεκφωνήτου ι, εἰς οις ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφῷ σοφοῖς, καλῷ καλοῖς, δένδρῳ δένδροις, μέτρῳ μέτροις· δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν Ἀττικῶν», τῷ Μενέλεῳ γὰρ καὶ τοῖς Μενέλεῳς, τῷ λεῷ καὶ τοῖς λεῷς. Τὰ ξύλα, ὦ ξύλα.

Κανὼν ε΄.

Τὸ ἧπαρ τοῦ ἥπατος, τὸ κέαρ τοῦ κέαρος, τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος.

Ἰστέον ὅτι τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον τὸ δέλεαρ τοῦ δελέατος, τὸ ὄνειαρ τοῦ ὀνείατος (σημαίνει δὲ τὸ ὄνειαρ τὸ ὠφελοῦν καὶ τὸ βρῶμα), ἄλειφαρ ἀλείφατος (σημαίνει δὲ τὸ ἄλειμμα, ⟨οἷον⟩ ⟨C 351⟩ ἀλείφατος ἐννεώροιο), κάρηαρ καρήατος καὶ κατὰ συγκοπὴν κάρητος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨ψ 157⟩ κὰδ δὲ κάρητος Οὖλας ἧκε κόμας· τῶν δὲ δισυλλάβων τὰ μὲν φύσει μακρᾷ παραληγόμενα διὰ τοῦ τος κλίνονται, 381 g οἷον ἦμαρ ἤματος, εἶδαρ εἴδατος (σημαίνει δὲ τὸ βρῶμα), ἧπαρ ἥπατος, οὖθαρ οὔθατος (σημαίνει δὲ τὸν μαζόν), τὰ δὲ βραχείᾳ ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα διὰ τοῦ ρος κλίνονται, οἷον θέναρ θέναρος (σημαίνει δὲ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς παρὰ τὸ θένειν ἤγουν τύπτειν), ὕπαρ ὕπαρος (σημαίνει δὲ τὸ ἀληθινὸν ἐνύπνιον ἤγουν τὴν λεγομένην ὀπτασίαν), ἔαρ ἔαρος, κέαρ κέαρος (σημαίνει δὲ τὴν ψυχήν) καὶ κατὰ κρᾶσιν

[Discr. scr. ex CV] αὐτὸ *om* C ‖ **2** οἷον κράς V, τὸ κράς C ‖ **3** οὐδετέρου παρασχ. ἤγουν *om* V ‖ **6** ὁ μέγας — τὸ μέγα C, ὁ μέλας ἡ μέλαινα καὶ τὸ μέλαν V ‖ **8** Εἴρηται] *cfr. p. 143, 24* | τῇ εὐθείᾳ V, τὴν εὐθεῖαν *et in marg.* ∴ C ‖ **11** Εἴρηται] *cfr. p. 342, 1* ‖ **19** τῷ λεῷ καὶ τοῖς λεῷς C, *om* V ‖ **20** Κανὼν — δελέατος (**22**) *om* C ‖ **25** τὸ ὠφελοῦν V, τὸ ὀφελοῦν C ‖ **26** οἷον *om* CV | ἀλείφ. ἐνν. *om* V | ἐννεόροιο C ‖ **28** ἧκε] ἢ καὶ C, ἵκε V ‖ **30** ἦμαρ ἤματος V, ἧμαρ ἥματος C | ἥπαρ ἥπατος V. ἧπαρ ἥπατος C

τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ ἧρος καὶ κῆρος, νέκταρ νέκταρος (τὸ τῶν θεῶν πόμα), ἄλκαρ ἄλκαρος (σημαίνει δὲ τὴν βοήθειαν). Σεσημείωται τὸ φρέαρ φρέατος καὶ στέαρ στέατος, ὅτι βραχείᾳ παραληγόμενα διὰ τοῦ το̄ς ἐκλίθησαν (στέαρ δέ ἐστι τὸ λίπος)· περὶ ὧν ἔστιν εἰπεῖν, μήποτε φρεῖαρ καὶ στεῖαρ ἦσαν, καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν διὰ τοῦ το̄ς ἐκλίθησαν, οἷον στείατος καὶ φρείατος, ἐξ οὗ τὸ ⟨Φ 197⟩ φρείατα μακρὰ νάουσιν, καὶ λοιπὸν ἀποβληθέντος τοῦ ῑ ἔμεινεν ἡ αὐτὴ κλίσις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι λέγει ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν ⟨τῷ⟩ μονοβίβλῳ αὐτοῦ, ὅτι τὰ εἰς α̅ρ̅ οὐδέτερα παραληγόμενα τῷ ω̄ ἄκλιτά εἰσιν, οἷον μῶμαρ (σημαίνει δὲ τὸν μῶμον), βῶμαρ (σημαίνει δὲ τὸν μέγαν), νῶκαρ (σημαίνει δὲ τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς). Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι τοῦτο περὶ τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τῶν κλινομένων διὰ τοῦ τ̄, διατί οὐκ ἐφύλαξαν τὸ ρ̄ ἐν τῇ γενικῇ, ὥστε κλίνεσθαι αὐτὰ διὰ τοῦ ρ̅τ̅· ὤφειλον γὰρ ταῦτα φυλάξαι τὸ ἀμετάβολον ἐν τῇ γενικῇ· ἀμετάβολα γὰρ λέγονται παρὰ τὸ μὴ μεταβάλλεσθαι ἐν τοῖς μέλλουσι τῶν ῥημάτων μηδὲ ἐν ταῖς κλίσεσι τῶν ὀνομάτων, οἷον κείρω κερῶ, φθείρω φθερῶ, Πλάτων Πλάτωνος, Ἕκτωρ Ἕκτορος. Ἀπολογοῦνται οὖν οἱ τεχνικοὶ λέγοντες, ὅτι ἀπὸ τῆς εἰς σ̄ καταλήξεώς ἐστιν ἡ κλίσις τούτων, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ὄνειας καὶ δέλεας καὶ φρέας καὶ στέας, ὥσπερ κρέας κρέατος καὶ γῆρας γήρατος, ὥστε ἑτερόκλιτα αὐτὰ εἶναι. Καὶ λέγουσί 382 τινες, ὅτι οὐκ εἰσὶ ταῦτα ἑτερόκλιτα· τὰ γὰρ ἑτερόκλιτα οὐ σώζουσιν ἀκολουθίαν πρὸς τὰ ὅμοια, οἷον τὸ γυνή γυναικός ἑτερόκλιτον λέγεται, ἐπειδὴ οὐ σώζει ἀκολουθίαν πρὸς τὰ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκά· τὰ γὰρ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ οὐ κλίνονται διὰ τοῦ κο̄ς, οἷον Ἑλένη Ἑλένης, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτης· ταῦτα δέ, φημὶ δὴ τὰ εἰς α̅ρ̅, ἀκολουθίαν σώζουσι πρὸς τὰ ὅμοια· εἰρήκαμεν γάρ, ὅτι εἰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβάς εἰσιν διὰ τοῦ τος κλίνονται, εἰ δὲ δισύλλαβα, εἰ μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγονται, διὰ τοῦ το̄ς κλίνονται, εἰ δὲ βραχείᾳ ἢ θέσει μακρᾷ, διὰ τοῦ ρο̅ς̅. Ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ τούτων, ὅτι εἰ καὶ ἀλλήλοις ταῦτα ἀκολουθοῦσι καὶ κατὰ τοῦτο μὴ δοκοῦσιν εἶναι ἑτερόκλιτα κυρίως, ἀλλ' οὖν περὶ τὴν γενικὴν ἑτερόκλιτα λέγονται, καθὸ ἡ μὲν εὐθεῖα ἄλλην γενικὴν ἀπαιτεῖ, ἡ δὲ

[Discr. scr. ex CV] **3** *ante* φρέατος *add* τοῦ C || **4** λίπος C, λῖπος V || **9** τῷ *Lentzius, om* CV | *hoc* μονόβιβλον *libellum* περὶ τοῦ ὕδωρ *fuisse putat Lehrsius Herod. 423, assentiente Lentzio* || **10** παραληγόμενα τῷ ω̄ V, παραληγομένου τοῦ ω̄ C || **11** βῶμαρ V, βῶβαρ C | μέγαν CV, βωμόν *Lentzius II 777, 28* || **12** τὴν στέρησιν τῆς ψυχῆς C, τὸν ἐστερημένον ψυχῆς V || **13** τοῦ τ̄ V, τοῦ το̄ C || **14** διατί οὐκ ἐφύλαξαν τὸ ρ̄ ἐν τῇ γενικῇ] ὅτι οὐδεμία μετουσία ἐστὶν τῶν ἀμεταβόλων (ἀμεταβλήτων V) μετὰ τοῦ τ̄ CV, *quae verba in codicum C et V communi archetypo scripta fuisse videntur supra* διατί οὐκ ἐφύλαξαν τὸ ρ̄ ἐν τῇ γενικῇ *per lectorem suam ipsius sententiam demonstraturum, cur ea nomina litteram* ρ̄ *in genetivo non retineant* | διὰ τοῦ ρ̅τ̅] διὰ τοῦ τ̄ CV || **15** γὰρ καὶ ταῦτα C || **24** τὰ γὰρ — θηλυκὰ (**25**) *in contextu habet* V, *in marg. add* C[2] || **28** παραλήγονται — θέσει μακρᾷ (**29**) *in contextu habet* V, *in marg. add* C[2] | παραλήγεται C || **29** κλήνονται C

γενικὴ ἄλλην εὐθεῖαν· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα δι' ἀμεταβόλου ἀπαιτεῖ ἐκφέρεσθαι τὴν γενικήν, ἡ δὲ διὰ τοῦ τ̄ κλινομένη γενικὴ εἰς ᾱς̄ ἀπαιτεῖ τὴν εὐθεῖαν.

Τῷ ἤπατι, τῷ κέαρι, τῷ δελέατι· τὸ ἧπαρ, τὸ κέαρ, τὸ δέλεαρ· ὦ ἧπαρ, ὦ κέαρ, ὦ δέλεαρ.

Τὼ ἤπατε, τὼ κέαρε, τὼ δελέατε· τοῖν ἠπάτοιν, τοῖν κεάροιν, τοῖν δελεάτοιν· ὦ ἤπατε, ὦ κέαρε, ὦ δελέατε.

Τὰ ἤπατα, τὰ κέαρα, τὰ δελέατα· τῶν ἠπάτων, τῶν κεάρων, τῶν δελεάτων· τοῖς ἤπασι, τοῖς κέαρσι, τοῖς δελέασι· τὰ ἤπατα, τὰ κέαρα, τὰ δελέατα· ὦ ἤπατα, ὦ κέαρα, ὦ δελέατα.

Κανὼν ϛʹ.

Τὸ ὕδωρ τοῦ ὕδατος, τὸ ἕλωρ τοῦ ἕλωρος.

Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα διὰ τοῦ ρος̄ κλίνονται καὶ φυλάττουσι τὸ ω̄ κατὰ τὴν γενικήν, οἷον τέκμωρ τέκμωρος (τὸ σημεῖον), ἔλδωρ ἔλδωροσ (τὸ ἐπιθύμημα), ὅπερ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε̄ γίνεται ἐέλδωρ τρισυλλάβως, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Α 41⟩ τόδε μοι κρήηνον 383 g ἐέλδωρ, ἕλωρ ἕλωρος (τὸ ἕλκυσμα καὶ σπάραγμα, ἐξ οὗ τὸ ⟨Α 4⟩ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν), πλὴν τοῦ ὕδωρ ὕδατος· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ τος̄ ἐκλίθη καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον, ἡ γὰρ κλίσις αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ᾱς̄ καταλήξεώς ἐστιν, οἷον ὡς ἀπὸ τῆς ὕδας ὕδατος, ὥσπερ κρέας κρέατος, γῆρας γήρατος. Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ σκώρ, ὃ σημαίνει τὸ ἀφόδευμα· τούτου γὰρ ἡ γενικὴ σκατός ἐστιν ἑτεροκλίτως, ὡς ἀπὸ τῆς σκάς εὐθείας τῆς μὴ εἰρημένης. Λέγουσι δὲ ἑτερόκλιτον γενέσθαι τὸ ὕδωρ ὕδατος διὰ τοιαύτην αἰτίαν· κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶν οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀπαθὲς βραχυκαταληκτεῖν θέλει, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς καὶ τῆς εἰς ω̄ρ̄ καταλήξεως· ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, τὸ κρέας, τὸ τεῖχος, τὸ ποίημα, τὸ νόημα, τὸ δένδρον, τὸ ξύλον, τὸ δέλεαρ, τὸ ἧπαρ, τὸ μέλι. Πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸ πᾶν καὶ πῦρ, ταῦτα γὰρ μακροκαταληκτοῦσιν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ὑπὲρ μίαν συλλαβήν· πρόσκειται «ἀπαθές» διὰ τὸ βοῶν, τὸ ποιοῦν, τὸ ὀστοῦν, ταῦτα γὰρ ἀπὸ κράσεως ἔχουσι τὴν μακράν, ἀπὸ γὰρ τοῦ βοάον καὶ τοῦ ποιέον καὶ τοῦ ὀστέον εἰσίν· ἔτι πρόσκειται «ἀπαθές» διὰ τὸ κάρη, καὶ τοῦτο γὰρ ἀπὸ πάθους ἔχει τὴν μακροκατάληξιν, ἀπὸ γὰρ τοῦ κάρηνον γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν καὶ οὐ καταλήγει

[Discr. scr. ex CV] **4** Τῷ ἤπατι — ὦ δελέατα (**11**) C, ἡ δὲ κλίσις τῶν ἑνικῶν καὶ δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν πρόδηλος. μόνην δὲ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν κανονίσωμεν. τοῖς ἤπασι. τοῖς κέαρσι. τοῖς δελέασιν. ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται ἐπὶ τούτων ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς ῥήμασι διδασκαλίᾳ V ‖ **5** ὦ κέαρ *in marg. add* C[1] ‖ **12** Κανὼν — ἕλωρος (**13**) *om* C ‖ **15** ἔλδωρ ἔλδωρος C ‖ **19** κύνεσσιν] κύνεσιν C, κύνεσσι V ‖ **23** ἀφόδευμα V, ἀμφόδευμα C ‖ **24** σκάς V, σκᾶς C ‖ **28** τὸ νόημα C, τὸ ὄνομα V ‖ **33** βόαον C | ποίεον C

φύσει εἰς η̄· πρόσκειται «χωρὶς τῶν παρὰ τὸ πούς» διὰ τὸ δίπουν καὶ τρίπουν, ταῦτα γὰρ μακροκαταληκτοῦσι· πρόσκειται «χωρὶς τῆς εἰς ωρ καταλήξεως» διὰ τὸ τέκμωρ καὶ ἔλδωρ καὶ ὕδωρ, ταῦτα γὰρ μακροκαταληκτοῦσιν. Ἐπειδὴ οὖν παράλογός ἐστιν αὕτη ἡ κατάληξις, φημὶ δὴ ἡ εἰς ωρ, διὰ τὴν μακροκαταληξίαν, τούτου χάριν τὸ ὕδωρ οὐκ ἐκλίθη ὕδωρος, ἀλλ' ἐγένετο ἡ κλίσις αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ας καταλήξεως· ὥσπερ γὰρ κρέας κρέατος, γῆρας γήρατος, οὕτω καὶ ὕδας ὕδατος, καὶ ἔστι λοιπὸν ἑτερόκλιτον. Εὑρίσκεται δὲ καὶ εἰς ος ἡ εὐθεῖα· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ γῆρας γίνεται τὸ γῆρος καὶ ἀπὸ τοῦ δέρας τὸ δέρος, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ὕδας εὐθείας, ἐξ ἧς ἡ γενικὴ ὕδατος, γίνεται 384 g ὕδος, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 475 Sch⟩ ἔστιν ὕδος καὶ γαῖα καὶ ὀπτήτειρα κάμινος· ἔχομεν δὲ καὶ τὴν δοτικὴν διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ⟨Opp. 61⟩ γαῖαν ὕδει φύρειν, ὡς ἀπὸ τῆς ὕδος εὐθείας, ὥσπερ τὸ τεῖχος τῷ τείχει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, τί διαφέρουσι τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα τῶν εἰς ωρ ἀρσενικῶν· καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν, καθὸ τὰ μὲν εἰς ωρ ἀρσενικὰ βαρύτονα ὄντα μὴ ἔχοντα τὸ λ, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, τρέπουσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον Ἕκτωρ Ἕκτορος, Μέντωρ Μέντορος, Νέστωρ Νέστορος· τὰ δὲ εἰς ωρ οὐδέτερα φυλάττουσι τὸ ω̄ κατὰ τὴν γενικήν, οἷον τέκμωρ τέκμωρος, ἔλωρ ἔλωρος, ἔλδωρ ἔλδωρος. Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα οὐ τρέπουσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, ὥσπερ καὶ τὰ εἰς ωρ ἀρσενικά· καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε οὐδέτερον μονογενὲς ἔχει τὴν παραλήγουσαν τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς ἥττονα χρόνον ἔχουσαν τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας, οἷον βῆμα βήματος, μέλι μέλιτος, γόνυ γόνυος, ἄστυ ἄστεος, κρέας κρέατος, τεῖχος τείχεος, φῶς φωτός, ὦς ὠτός, χωρὶς τοῦ πῦρ πυρός, τοῦτο γὰρ ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ ἐκτείνει τὸ ῡ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ συστέλλει αὐτό, καὶ χωρὶς τοῦ ὕδωρ ὕδατος, καὶ τοῦτο γὰρ βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν τῆς γενικῆς, τῆς εὐθείας μακροκαταληκτούσης· τοῦτο δὲ ἑτερόκλιτον εἰρήκαμεν ὡς ἀπὸ τῆς ὕδας εὐθείας· πρόσκειται «μονογενές» διὰ τὸ πᾶν παντός· τοῦτο γὰρ ἐν μὲν τῇ εὐθείᾳ φύσει μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, ἐν δὲ τῇ γενικῇ θέσει μακρόν, τὸ δὲ φύσει μακρὸν μεῖζόν ἐστι τοῦ θέσει μακροῦ· τούτου οὖν χάριν τὰ εἰς ωρ οὐδέτερα οὐ τρέπουσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ο̄ ἐν τῇ γενικῇ, ἵνα μὴ εὑρεθῇ ἡ παραλήγουσα τῆς περιττοσυλλάβου γενικῆς τῶν μονογενῶν οὐδετέρων ἥττονα χρόνον ἔχουσα τῆς ληγούσης τῆς ἰδίας εὐθείας.

[Discr. scr. ex CV] **5** οὐκ ἐκλίθη τὸ ὕδωρ ὕδωρος V ‖ **6** ὕδωρος *om* C | ὡς *om* C ‖ **8** ἡ *ante* εὐθεῖα *om* C ‖ **9** γίνεται τὸ γῆρος *om* C | τὸ *ante* δέρος *om* C ‖ **12** ὀπτήτειρα V, ὀπτῆρα C | τὴν *ante* δοτικὴν *om* C ‖ **13** φύρειν] φ..νειν C, φύρει ζείδωρος ἄρουρα V ‖ **15** εἰς ωρ V, εἰς ων C ‖ **17** εἰς ωρ *om* C | ἐν τοῖς προλαβοῦσιν] *cfr. p. 300, 31* ‖ **22** καὶ *post* ὥσπερ *om* C ‖ **26** ἄστεος C, ἄστυος V ‖ **31** μονογενές V, μονογενῆ C ‖ **34** οὖν *om* C

385 g Τῷ ὕδατι, τὸ ὕδωρ, ὦ ὕδωρ. Τὼ ὕδατε, τοῖν ὑδάτοιν, ὦ ὕδατε. Τὰ ὕδατα, τῶν ὑδάτων, τοῖς ὕδασιν. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν γέγονεν ἐνταῦθα ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῷ κανόνι τῷ εἰρημένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς ῥήμασι διδασκαλίᾳ.

Τὰ ὕδατα, ὦ ὕδατα. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Κανὼν ζ΄.

Τὸ κρέας τοῦ κρέατος κοινῶς καὶ κρέαος ἰωνικῶς καὶ κρέως ἀττικῶς.

Διαλαμβάνει περὶ τῶν εἰς ας οὐδετέρων· καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι πάντα τὰ εἰς ας λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον πέρας πέρατος, τέρας τέρατος, κρέας κρέατος, γέρας γέρατος, γῆρας γήρατος, οὖας οὔατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν οὖς. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ οὖς ἄκλιτόν ἐστιν· τὸ γὰρ ⟨Λ 109⟩ Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἀντὶ τῆς παρὰ τὸ οὖς ὑπάρχον αἰτιατικῆς, οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, οὐδὲ γὰρ ἐκλίθη ἀλλ' ὡμοφώνησε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· τὰ γὰρ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ ῥῆμα τοῦ ῥήματος τῷ ῥήματι τὸ ῥῆμα ὦ ῥῆμα, τὸ ξύλον τοῦ ξύλου τῷ ξύλῳ τὸ ξύλον ὦ ξύλον. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ οὖς ἄκλιτόν ἐστιν· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· οὐδὲν οὐδέτερον εἰς ους λήγει εἰ μὴ μόνον τὸ οὖς· ἐπειδὴ οὖν τοῦτο, φημὶ δὴ τὸ οὖς, οὐκ ἔσχεν ἄλλο ὅμοιον, εἰκότως ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι ἄκλιτον ἔμεινεν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ δέμας ἄκλιτόν ἐστιν· καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἐστὶν ἄκλιτον· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· οὐδὲν εἰς ας οὐδέτερον ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ μ, οἷον γῆρας κῶας κρέας τέρας πέρας· ἐπειδὴ οὖν τὸ δέμας εἰς ας ἐστὶν οὐδέτερον καὶ ἔχει πρὸ τοῦ α τὸ μ, εἰκότως ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι ἄκλιτον ἔμεινεν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

386 g Ἰστέον δὲ ὅτι, ὡς εἴρηται, πάντα τὰ εἰς ας λήγοντα οὐδέτερα διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον γέρας γέρατος, δέρας δέρατος, κέρας κέρατος, κρέας κρέατος, πέρας πέρατος, γῆρας γήρατος. Καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ας λήγοντα οὐδέτερα πεφύκασι πολλάκις γίνεσθαι καὶ εἰς ος, οἷον δέρας δέρος, κῶας κῶος, γῆρας γῆρος, τὰ δὲ εἰς ος οὐδέτερα διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται, οἷον βέλος βέλεος, τεῖχος τείχεος, εἰκότως καὶ ταῦτα τὰ εἰς ας οὐδέτερα ἔσχον ἀφορμήν, ὡς γινόμενα καὶ εἰς ος, τοῦ ἔχειν διὰ καθαροῦ τοῦ ος τὴν γενικήν, καὶ τούτου χάριν ἀποβάλλουσι τὸ τ οἱ Ἴωνες, οἷον κρέατος κρέαος, γήρατος γήραος, κέρατος κέραος, καὶ

[Discr. scr. ex CV] 4 τῷ εἰρημένῳ] *cfr. p. 343, 9* ‖ 7 Κανὼν — ἀττικῶς (9) *om* C ‖ 10 καὶ ἔστιν εἰπεῖν C, ὁ τεχνικὸς λέγων V ‖ 12 τέρας τέρατος *om* C | γέρας γέρατος *om* V | γῆρας γήρατος *om* C ‖ 21 δὴ] δὲ C, *om* V ‖ 23 καὶ *ante* τὸ δέμας *om* C ‖ 25 πέρας *om* C ‖ 30 γέρας — δέρατος *om* V ‖ 31 πέρας — γήρατος *om* C

λοιπὸν οἱ Ἀττικοὶ ϲυναιροῦϲι τὸ α̅ καὶ ο̅ εἰϲ ω καὶ λέγουϲι τοῦ κρέωϲ, τοῦ γήρωϲ, τοῦ κέρωϲ, βαρυτόνωϲ δέ, ἐπειδὴ ἡ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰϲ ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ϲυνέρχονται, οἷον Δημοϲθένεοϲ Δημοϲθένουϲ, Διομήδεοϲ Διομήδουϲ, τείχεα τείχη, βέλεα βέλη· τὸ γὰρ ἔαροϲ ἦροϲ καὶ κέαροϲ κῆροϲ διὰ τὸ εἶναι φύϲει μακρὰν πρὸ μιᾶϲ βραχείαϲ προπεριεϲπάϲθηϲαν· οὕτωϲ οὖν καὶ κρέαοϲ κρέωϲ καὶ γήραοϲ γήρωϲ καὶ κέραοϲ κέρωϲ καὶ τὰ ὅμοια. Δι' ὅλου δὲ τοῦτο τὸ ϲχῆμα, φημὶ δὴ τὸ ἀποβάλλεϲθαι τὸ τ̅ ἰωνικῶϲ καὶ κρᾶϲιν παρακολουθεῖν τῶν φωνηέντων παρὰ τοῖϲ Ἀττικοῖϲ, φυλάττεται καὶ ἐν ταῖϲ γενικαῖϲ καὶ ἐν ταῖϲ δοτικαῖϲ· ἡ γὰρ αἰτιατικὴ καὶ ἡ κλητικὴ ὡμοφώνηϲαν τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· μόνη δὲ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν οὐδὲν τοιοῦτον πάϲχει, οὐκ ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἴδιον ϲύμφωνον καὶ ποιεῖ ϲυναίρεϲιν τῶν φωνηέντων. Ἰϲτέον δὲ ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ ἀπὸ τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ οὐδετέρων μίαν ἔχει φωνὴν παρὰ πάϲαιϲ ταῖϲ διαλέκτοιϲ (οἷον κρέαϲι γέραϲι κέραϲι κώαϲι), τουτέϲτι καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖϲ Ἴωϲι καὶ παρὰ τοῖϲ Ἀττικοῖϲ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἀποροῦϲι δέ τινεϲ λέγοντεϲ, διατί ἐπὶ τῶν εἰϲ α̅ ληγόντων οὐδετέρων οὐ ποιοῦϲιν οἱ Ἴωνεϲ ἀποβολὴν τοῦ τ̅ κατὰ τὴν γενικὴν καὶ κρᾶϲιν τῶν φωνηέντων οἱ Ἀττικοί, οἷον βῆμα βήματοϲ βήμαοϲ καὶ βήμωϲ, ὥϲπερ κρέαϲ κρέατοϲ κρέαοϲ καὶ κρέωϲ. Καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην, ὅτι τὰ εἰϲ α̅ϲ̅ λήγοντα οὐδέτερα, ὡϲ εἴρηται, πεφύ- 387g καϲι πολλάκιϲ γίνεϲθαι καὶ εἰϲ ο̅ϲ̅, οἷον γῆραϲ γῆροϲ, δέραϲ δέροϲ, κῶαϲ κῶοϲ· καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰϲ ο̅ϲ̅ οὐδέτερα διὰ καθαροῦ τοῦ ο̅ϲ̅ κλίνονται, οἷον βέλοϲ βέλεοϲ, τεῖχοϲ τείχεοϲ, εἰκότωϲ καὶ ταῦτα ἔϲχον ἀφορμήν, ὡϲ γινόμενα καὶ εἰϲ ο̅ϲ̅, τοῦ ἔχειν καθαρὰν τὴν γενικήν· τὰ δὲ εἰϲ α̅ λήγοντα οὐδέτερα ἐπειδὴ οὐ γίνονται καὶ εἰϲ ο̅ϲ̅, τούτου χάριν ὡϲ μὴ ἔχοντα τι μιμήϲαϲθαι οὐκ ἀποβάλλουϲι τὸ τ̅ ἰωνικῶϲ κατὰ τὴν γενικὴν καὶ κρᾶϲιν ποιοῦϲι τῶν φωνηέντων ἀττικῶϲ. Ἰϲτέον δὲ ὅτι τινὲϲ θέλουϲιν ὀξύνειν τὴν Ἀττικὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, οἷον τοῦ κρεώϲ, τοῦ γηρώϲ, τοῦ κερώϲ ὀξυτόνωϲ, λέγοντεϲ ὅτι ἀπὸ τοῦ κρέατοϲ καὶ γήρατοϲ καὶ κέρατοϲ ἐγένοντο κατὰ ϲυγκοπὴν τοῦ α̅ καὶ τ̅ κρεόϲ καὶ γηρόϲ καὶ κερόϲ διὰ τοῦ ο̅ ὀξυτόνωϲ, τῷ λόγῳ τῶν εἰϲ ο̅ϲ̅ διϲυλλάβων γενικῶν, οἷον ὥϲπερ πατρόϲ μητρόϲ φωτόϲ μηνόϲ χηνόϲ παιδόϲ ϲπληνόϲ ϲυόϲ φρενόϲ γραόϲ, περὶ ὧν εἰ θεῷ φίλον ἐν τοῖϲ τόνοιϲ μαθηϲόμεθα· καὶ λοιπὸν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκτείνοντεϲ τὸ ο̅ εἰϲ ω̅ ἐφύλαξαν τὴν ὀξεῖαν τάϲιν, οἷον κρεώϲ γηρώϲ κερώϲ. Τῷ δὲ Ἡρωδιανῷ οὐ δοκεῖ

[Discr. scr. ex CV] **2** τοῦ κέρωϲ] καὶ δέρωϲ C, καὶ κέρωϲ V | αἱ δύο βαρεῖαι V, ἡ βαρεῖα C ‖ **3** ϲυνέρχονται C, ϲυναιροῦνται V ‖ **7** δὴ V, δὲ C ‖ **8** τὸ τ̅ V, τὸ ι̅ C ‖ **13** τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ οὐδετέρων V, τοῦ εἰϲ α̅ϲ̅ οὐδετέραϲ C ‖ **14** γέραϲι *om* V ‖ **15** κώαϲι *om* C ‖ **18** οὐ *om* C ‖ **19** βήμαοϲ *om* C ‖ **20** κρέαϲ *om* C | κρέαοϲ *om* C ‖ **22** εἰϲ ο̅ϲ̅] εἰϲ ω̅ϲ̅ C, διὰ τοῦ οϲ V ‖ **25** τὴν *om* C ‖ **28** δὲ *om* C ‖ **31** ϲυγκοπὴν C, ἔκθλιψιν V | κρεώϲ καὶ γηρώϲ καὶ κερώϲ διὰ τοῦ ω̅ ὀξυτόνωϲ C ‖ **32** εἰϲ ο̅ϲ̅] εἰϲ ω̅ϲ̅ C, εἰϲ α̅ϲ̅ V ‖ **35** οἱ *om* C

τοῦτο, ἀλλὰ ταῦτα βαρυτόνως δοξάζει λέγεσθαι, οἷον τοῦ κρέως, τοῦ γήρως, τοῦ κέρως, τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως τῆς γενομένης ἀπὸ ὀξείας καὶ δύο βαρειῶν εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν, ὡς προείρηται ἀνωτέρω, οἷον κρέαος κρέως, γήραος γήρως, ὥσπερ Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους. Κέχρηται δὲ λόγῳ τοιούτῳ· εἰ λέγεται συγκοπὴν γεγενῆσθαι ἐν τῇ γενικῇ τῇ κρεώς, ὤφειλε συγκοπὴ γενέσθαι καὶ ἐν τῇ δοτικῇ· καθόλου γὰρ πᾶσα γενικὴ συγκοπτομένη ἔχει καὶ τὴν δοτικὴν συγκοπτομένην, οἷον πατέρος πατρός πατέρι πατρί, μητέρος μητρός μητέρι μητρί, Δημήτερος Δήμητρος Δημήτερι Δήμητρι, ἀνέρος ἀνδρός ἀνέρι ἀνδρί, θυγατέρος θυγατρός θυγατέρι θυγατρί· εἰ οὖν τῷ κρέατι ἡ δοτικὴ [ὑπάρχον] οὐ δέχεται συγκοπὴν τοῦ ᾰ καὶ τοῦ τ̄, ἐπεὶ κρεῖ ἤμελλεν εἶναι, νυνὶ δὲ κρέαϊ ἐστίν, οὐκ ἄρα οὐδὲ ἡ κρέατος γενικὴ δύναται συγκοπὴν ἀναδέξασθαι τοῦ ᾱ καὶ τοῦ τ̄ καὶ γενέσθαι τοῦ κρεός [388 a] ὀξυτόνως κἀκεῖθεν τοῦ κρεώς ὁμοίως ὀξυτόνως κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ο̄ εἰς ω̄, ἀλλ', ὡς εἴρηται, αὗται αἱ γενικαὶ κατὰ κρᾶσιν γεγόνασιν καὶ βαρύνονται.

Τῷ κρέατι κοινῶς, τῷ κρέαϊ ἰωνικῶς, τῷ κρέᾳ ἀττικῶς. Ἰστέον ὅτι τῷ κρέατι κοινῶς καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ τ̄ ἰωνικῶς γίνεται τῷ κρέαϊ καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ᾱ καὶ ῑ εἰς τὴν ᾱͅ δίφθογγον γίνεται τῷ κρέᾳ ἀττικῶς· ἰστέον δὲ ὅτι ἅμα συναίρεσις ἐγένετο ἅμα ⟨δὲ⟩ καὶ ἔκτασις τοῦ ᾱ, διὸ καὶ τὸ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐστιν· ὡς γὰρ ἐμάθομεν, τὸ ῑ ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ συλλαβῇ ἀνεκφώνητον εὑρίσκεται, οἷον τῷ Χρύσῃ, τῷ σοφῷ, τῇ Μηδείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διατί ὥσπερ ἐπὶ τοῦ κρέαϊ καὶ γήραϊ γίνεται κατὰ συναίρεσιν τοῦ ᾱ καὶ ῑ εἰς τὴν ᾱͅ δίφθογγον κρέᾳ καὶ γήρᾳ, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τοῦ ναΐ καὶ γραΐ γίνεται κατὰ συναίρεσιν νᾷ καὶ γρᾷ. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην· πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν εἰς ῑ ἀνεκφώνητον λήγουσα τὴν γενικὴν ἔχει ἰσοσύλλαβον τῇ εὐθείᾳ, οἷον τῷ κοχλίᾳ ὁ κοχλίας τοῦ κοχλίου, τῷ σοφῷ ὁ σοφός τοῦ σοφοῦ, τῇ μνᾷ ἡ μνᾶ τῆς μνᾶς, τῷ γήρᾳ τὸ γῆρας τοῦ γήρως, τῷ κρέᾳ τὸ κρέας τοῦ κρέως· τὸ γὰρ κρέαος καὶ γήραος πρὸς τὸ κρέαϊ καὶ γήραϊ εἰσίν· εἰ οὖν ἐγένοντο ταῦτα κατὰ συναίρεσιν, ἤμελλον ἔχειν τὸ ῑ ἀνεκφώνητον, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον, οὐδὲ γὰρ ἔχουσιν ἰσοσύλλαβον τὴν γενικὴν τῇ εὐθείᾳ, ὡς ναῦς ναός, γραῦς γραός· τούτου οὖν χάριν οὐ συναιροῦνται ταῦτα κατὰ τὴν δοτικήν, ἵνα μὴ εἰς ῑ ἀνεκφώνητον λήγοντα κατὰ τὴν δοτικὴν ἔχωσι τὴν γενικὴν περιττοσύλλαβον τῆς εὐθείας.

[Discr. scr. ex CV] **3** καὶ *ante* βαρεῖαν *om* C ‖ **4** κρέαος *in marg. add* C[1] ‖ **5** *ante* λέγεται *add* δὲ C ‖ **6** τῇ κρεώς] τῇ κρέως C, τοῦ κρέος V ‖ **11** ὑπάρχον CV ‖ **12** *ante* οὐδὲ *add* δὲ C ‖ **13** τοῦ κρέος V, τοῦ κρεώς C ‖ **20** *poster.* δὲ *om* CV ‖ **21** τοῦ ᾱ *om* C | ἐμάθομεν] *cfr. ex. gr. p. 127, 37* ‖ **26** κρέᾳ καὶ γήρᾳ] κρέα καὶ γήρα C, κρέαι καὶ γήραι V; *item v. 27* νᾶ καὶ γρᾶ C, ναῖ καὶ γραῖ V ‖ **33** εἰσὶν V, ἐστὶν C ‖ **37** λήγοντα — ἔχωσι V, λήγουσιν κατὰ τὴν δοτικὴν καὶ ἔχουσι C

Τὸ κρέας, ὦ κρέας. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Τὼ κρέατε κοινῶς, τὼ κρέαε ἰωνικῶς, τὼ κρέα ἀττικῶς· τοῖν κρεάτοιν κοινῶς, τοῖν κρεάοιν ἰωνικῶς, τοῖν κρεοῖν ἀττικῶς. Ἰςτέον ὅτι τὸ κρεοῖν ἀπὸ τοῦ κρεάοιν γέγονε κατὰ κρᾶςιν τοῦ ᾱ καὶ τῆς ο̅ι̅ διφθόγγου εἰς τὴν ο̅ι̅ δίφθογγον, διὸ καὶ περιςπᾶται· ἡ γὰρ 389 g ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιςπωμένην ςυνέρχονται, οἷον Δημοςθενέοιν Δημοςθενοῖν, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἑρμέας Ἑρμῆς. Ἐὰν δὲ θελήςωμεν λέγειν, ὅτι κρᾶςις παρηκολούθηςε τοῦ ᾱ καὶ ο̅ εἰς τὸ ω̅, ὀφείλει διὰ τοῦ ω̅ γενέςθαι τοῖν κρεῷν προςγραφομένου τοῦ ι̅· ἡ δὲ παράδοςις διὰ τῆς ο̅ι̅ διφθόγγου ἐπίςταται τὴν λέξιν. Ὦ κρέατε κοινῶς, ὦ κρέαε ἰωνικῶς, ὦ κρέα ἀττικῶς.

Τὰ κρέατα κοινῶς, τὰ κρέαα ἰωνικῶς, τὰ κρέα ἀττικῶς. Ἰςτέον ὅτι τὸ κρέα ἀπὸ τοῦ κρέαα γέγονε κατὰ κρᾶςιν τῶν δύο α̅α̅ εἰς ἓν ᾱ μακρόν, ὥςπερ Ναυςικάα Ναυςικᾶ· τὸ γὰρ ⟨Callim. h. in Dian. 88⟩ κρέα λυγκὸς ἔταμνε ἀπὸ τοῦ κρέατα γέγονε κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τ̅α̅ ςυλλαβῆς, ςυνεςταλμένον γὰρ ἔχει τὸ ᾱ.

Τῶν κρεάτων κοινῶς, τῶν κρεάων ἰωνικῶς, τῶν κρεῶν ἀττικῶς. Ἰςτέον ὅτι τὸ κρεῶν ἀπὸ τοῦ κρεάων γέγονε κατὰ κρᾶςιν τοῦ ᾱ καὶ ω̅ εἰς τὸ ω̅, διὸ καὶ περιςπᾶται· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περιςπωμένην ςυνέρχονται, οἷον Δημοςθενέων Δημοςθενῶν, πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, ποιέω ποιῶ.

Τοῖς κρέαςι μόνως. Ἰςτέον ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν καὶ κοινῶς καὶ ἰωνικῶς καὶ ἀττικῶς ὡςαύτως λέγεται, οἷον τοῖς κρέαςιν· οὐκ ἀποβάλλουςι γὰρ ἐνταῦθα τὸ ςύμφωνον οἱ Ἴωνες καὶ ποιοῦςιν οἱ Ἀττικοὶ ςυναίρεςιν τῶν φωνηέντων. Καὶ ἄξιόν ἐςτι ζητῆςαι, διὰ ποίαν αἰτίαν οὐκ ἀποβάλλουςι τὸ ςύμφωνον οἱ Ἴωνες ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν καὶ παρακολουθεῖ ςυναίρεςις τῶν φωνηέντων ἀττικῶς, ὥςπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώςεων. Καὶ ἔςτιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἀποβάλλεται τὸ ςύμφωνον, τουτέςτι τὸ c̅, ἰωνικῶς καὶ ςυναίρεςις παρακολουθεῖ τῶν φωνηέντων ἀττικῶς, ἐπειδὴ εἰ ἀπεβλήθη τὸ ςύμφωνον καὶ παρηκολούθηςε ςυναίρεςις τῶν φωνηέντων, ἤμελλε ςυνεμπίπτειν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, οἷον κρέαςι κρέαϊ 390 g κρέᾳ, ὅπερ ἐςτὶν ἄτοπον· τούτου οὖν χάριν ἐπὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἀποβάλλουςι τὸ ςύμφωνον οἱ Ἴωνες καὶ ποιοῦνται ςυναίρεςιν οἱ Ἀττικοὶ τῶν φωνηέντων. Ἄλλως τε δὲ πᾶςα δοτικὴ πληθυντικῶν εἰς ι̅ λήγουςα θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ι̅ τὸ c̅ ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, ἐνεργείᾳ μέν, οἷον Αἴαςι βήμαςι λέβηςι Λάχηςι Θόαςιν (ἰδοὺ ταῦτα ἐνεργείᾳ ἔχουςι τὸ c̅), δυνάμει δέ, οἷον Φοίνιξι Πέλοψι λαίλαψι· δυ-

[Discr. scr. ex CV] **4** τοῖν κρεάοιν] καὶ κρεάοιν C ‖ **6** τῆς ο̅ι̅ δ. V, τοῦ ο̅ι̅ δ. C ‖ **16** κρέα — ἔταμνε] κρέως λυγκὸς ἔταμνε C, ὧδε κρέα λύκος ἔτεμνεν V | ἀποκοπὴν V, ςυγκοπὴν C ‖ **21** πάϊς παῖς *om* C ‖ **33** κρέαςι V, κρέατι C ‖ **34** οὖν *om* C ‖ **38** λέβηςι *om* V | Λάχηςι Θόαςιν *om* C | ἰδοὺ — τὸ c̅ (**39**) *om* V

νάμει γὰρ ἐπὶ τούτων ἐcτὶ τὸ c̄, τὸ γὰρ ξ̄ ἐκ τοῦ κ̄ καὶ c̄ δοκεῖ cυγκεῖcθαι καὶ τὸ ψ̄ ἐκ τοῦ π̄ καὶ c̄· τούτου οὖν χάριν ἐπὶ τῆc δοτικῆc τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἀποβάλλουcιν οἱ Ἴωνεc τὸ cύμφωνον καὶ ποιοῦνται cυναίρεcιν οἱ Ἀττικοὶ τῶν φωνηέντων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι ἡ κρέαcι δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀπὸ τῆc κρέατι δοτικῆc τῶν ἑνικῶν γέγονε, πρὸ τοῦ ῑ προcελθόντοc τοῦ c̄ καὶ ἀποβληθέντοc τοῦ μὴ δυναμένου cὺν αὐτῷ ἐκφωνηθῆναι cτοιχείου, φημὶ δὴ τοῦ τ̄, τῷ κανόνι τῷ ῥηθέντι ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖc βήμαcι διδαcκαλίᾳ. Οὐδὲ γὰρ δυνατὸν τῷ ἀπὸ τῆc εὐθείαc κανόνι χρήcαcθαι ἐνταῦθα τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶcα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰc c̄ λήγουcα μετὰ μακρᾶc περιττοcυλλάβωc κλινομένη καὶ μὴ cυναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προcθέcει τοῦ ῑ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν· οὐδὲ γάρ ἐcτιν ἐνταῦθα μετὰ μακρᾶc, τὸ γὰρ κρέαc τὸ ᾱ cυνεcταλμένον ἔχει.

Τὰ κρέατα κοινῶc, τὰ κρέαα ἰωνικῶc, τὰ κρέα ἀττικῶc· ὦ κρέατα κοινῶc, ὦ κρέαα ἰωνικῶc, ὦ κρέα ἀττικῶc. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουcιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Κανὼν η'.

Τὸ τεῖχοc τοῦ τείχεοc καὶ κατὰ κρᾶcιν τείχουc.

Ἰcτέον ὅτι τὰ εἰc οc̄ οὐδέτερα δηλονότι ὀνόματα εἰc ουc̄ ἔχουcι τὴν γενικήν, οἷον τεῖχοc τείχουc, βέλοc βέλουc, βάθοc βάθουc, νέφοc
391 g νέφουc, πέλαγοc πελάγουc, ἦθοc ἤθουc, ψεῦδοc ψεύδουc, cτέφοc cτέφουc· ἐμάθομεν δὲ ὅτι πᾶcα γενικὴ εἰc ουc̄ λήγουcα cυνῃρημένη ἐcτίν· δεῖ οὖν τὸν κλίνοντα πρότερον λαμβάνειν τὸ ἐντελὲc καὶ οὕτω ποιεῖν τὴν cυναίρεcιν. Πρόcκειται ἐν τῷ κανόνι «δηλονότι ὀνόματα» διὰ τὰc μετοχάc· αὗται γὰρ διὰ τοῦ τοc̄ κλίνονται, οἷον τὸ τετυφὸc τοῦ τετυφότοc, τὸ πεποιηκόc τοῦ πεποιηκότοc, τὸ λελαληκόc τοῦ λελαληκότοc, ὁμοίωc τοῖc ἰδίοιc ἀρcενικοῖc, ὥcπερ ὁ τετυφὼc τοῦ τετυφότοc, ὁ πεποιηκὼc τοῦ πεποιηκότοc, ὁ λελαληκὼc τοῦ λελαληκότοc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Ἰcτέον δὲ ὅτι τὸ ὄφελοc ἄκλιτόν ἐcτιν· καὶ ἄξιόν ἐcτι ζητῆcαι, διατί ἐcτιν ἄκλιτον· ἔcτι δὲ εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· τὰ διὰ τοῦ ελοc̄ ὑπὲρ δύο cυλλαβὰc οὐκ εἰcὶν οὐδέτερα, οἷον ζάφελοc (ὁ μεγαλωφελήc) ἄγγελοc πέμπελοc (cημαίνει δὲ τὸν πολλῶν ἐνιαυτῶν ὄντα), τὰ γὰρ διὰ τοῦ ελοc̄ οὐδέτερα διcύλλαβά εἰcιν, οἷον τέλοc ἕλοc cκέλοc· ἐπειδὴ οὖν τὸ ὄφελοc διὰ τοῦ ελοc̄ ὑπὲρ δύο cυλλαβὰc ὑπάρχον οὐδέτερόν ἐcτιν, εἰκότωc ὡc μὴ ἔχον τι μιμήcαcθαι ἔμεινεν ἄκλιτον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

[Discr. scr. ex CV] **8** τῷ ῥηθέντι] *cfr. p. 343, 9* ‖ **10** περιττοcυλλάβωc — πληθυντικῶν (**12**) C, καὶ τὰ ἑξῆc V ‖ **14** ὦ *ante* κρέατα *om* C ‖ **17** Κανὼν — τείχουc (**18**) *om* C ‖ **20** νέφοc νέφουc *om* C ‖ **22** ἐμάθομεν] *cfr. p. 7, 10. 170, 19* ‖ **26** τὸ λελαληκόc — λελαληκότοc (**28**) *om* V ‖ **34** ἕλοc *om* C ‖ **35** *ante* οὐδέτ. *add* καὶ C

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν ου δίφθογγον κίρναται παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τείχεος τείχους, βέλεος βέλους· σπανίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ εἰς τὴν ει̅ δίφθογγον κίρναται, οἷον δέον δεῖν, ὡς τὸ δεῖν τόδε γενέσθαι, πλέον πλεῖν, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις ⟨91⟩ Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα, ἀντὶ τοῦ πλέον σταδίῳ Εὐριπίδου φλυαρώτερα· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ τοῖς Ἴωσιν εἰς τὴν ευ̅ δίφθογγον κίρναται τὸ ε̄ καὶ τὸ ο̄, οἷον Ἐρέβεος Ἐρέβευς, οἷον ⟨Θ 368⟩ ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ Ἐρέβους. Ἐμάθομεν δὲ περὶ τῆς τοιαύτης συναιρέσεως ἤγουν κράσεως καὶ ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ἐν τῇ περὶ τοῦ Δημοσθένους διδασκαλίᾳ.

Ἰστέον δὲ ὅτι παρ' Ὁμήρῳ οὐδέποτε εὑρίσκεται ἡ γενικὴ τούτων 302 g τῶν εἰς ο̅ς̅ οὐδετέρων εἰς ο̅υ̅ς̅ καταλήγουσα, ἀλλ' ἢ εἰς ευς, οἷον Ἐρέβευς, περὶ οὗ προειρήκαμεν, θάρσευς, ⟨Ρ 573⟩ τοίου μὲν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας, ἢ ἐντελῶς ἤγουν διὰ τοῦ εος, οἷον βέλεος, ⟨Ν 251⟩ βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή, στήθεος, ⟨Γ 221⟩ ἀλλ' ὅτε δὴ ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει, τείχεος, ⟨Ι 67⟩ λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός, ἄχεος, ⟨Ρ 591⟩ τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα. Δύο δὲ μόνας γενικὰς ἐποίησεν εἰς ο̅υ̅ς̅ ἐπὶ τῶν εἰς ο̅ς̅ δηλονότι οὐδετέρων, τὸ ⟨Ο 4⟩ χλωροὶ ὑπὸ δείους, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δέους, καὶ ⟨ι 330⟩ ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦ σπέους· τοῦτο δὲ ἐποίησεν οὐ διὰ τὸ μέτρον, καὶ εἰ εἰς ε̅υ̅ς̅ γὰρ ἐποίησε ταύτας τὰς γενικάς, ἡ αὐτὴ μακρὰ εὑρίσκετο, ἀλλὰ διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς ἐπαλληλίας τοῦ ε̄· ἔστι γὰρ δέος καὶ σπέος, καὶ εἰ ἐγένετο ἡ γενικὴ παρὰ τῷ ποιητῇ δέευς καὶ σπέευς, ἀλλεπαλληλία ἤμελλεν εἶναι τοῦ ε̄, καὶ τούτου χάριν τῇ εἰς ο̅υ̅ς̅ γενικῇ ἐχρήσατο, φημὶ δὴ τῇ δέους καὶ σπέους, ἅτινα ἐν πλεονασμῷ τοῦ ῑ γίνονται δείους καὶ σπείους. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ταῦτα τὰ εἰς ο̅ς̅ οὐδέτερα οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς κατὰ τὴν γενικήν, οἷον τὸ τεῖχος τοῦ τείχεως, τὸ βέλος τοῦ βέλεως· ταῦτα γὰρ διὰ τοῦ ε̄ καὶ ο̄ μόνως εἰσὶ καὶ οὐδέποτε γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε γενικὴ εἰς ο̅υ̅ς̅ λήγουσα γίνεται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς, οἷον Δημοσθένης Δημοσθένους, Διομήδης Διομήδους, Ἀριστοφάνης 303 g Ἀριστοφάνους· ἐπειδὴ οὖν ταῦτα τὰ εἰς ο̅ς̅ οὐδέτερα εἰς ο̅υ̅ς̅ ἔχουσι

[Disch. scr. ex CV] **2** οἷον — Ἀθηναίοις (**4**) *om* V ‖ **4** ὡς τὸ *om* C ‖ **6** σταδίῳ] σταδίου CV | λαλήστερα C ‖ **7** σταδίῳ] σταδίου C, *om* V ‖ **9** οἷον — Ἐρέβους (**10**) *om* V | οἷον] ὃν C | κύνα *om* C ‖ **10** Ἐμάθομεν] *cfr. p. 172, 23* ‖ **15** μὲν CV ‖ **17** ἀκωκί C ‖ **18** στήθεος V, στήθε' C | λεξάσθων] λέξασθον C, λέξεσθον V ‖ **19** παρὰ C, περὶ V ‖ **22** ὑπὸ δείους C, ὑπαὶ δείους V | ἥ ῥά V, ἡ ῥά C ‖ **23** κέχυται CV | οὐ *om* C ‖ **26** τῷ ποιητῇ V, τὸ ποιητῇ C ‖ **28** δὴ V, δὲ C ‖ **30** ἄξιον ἐστὶ C

τὴν γενικήν, οἷον τὸ τεῖχος τοῦ τείχους καὶ τὸ βέλος τοῦ βέλους, τούτου χάριν οὐ γίνονται διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ ἀττικῶς.

Τῷ τείχεϊ καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχει, τὸ τεῖχος, ὦ τεῖχος. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

Τὼ τείχεε καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη, τοῖν τειχέοιν καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχοῖν, ὦ τείχεε καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη.

Τὰ τείχεα καὶ κατὰ συναίρεσιν τείχη. Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τοῦ τείχεα κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ γέγονε τείχη, ὥσπερ βέλεα βέλη, Δημοσθένεα Δημοσθένη, Διομήδεα Διομήδη· περὶ δὲ τοῦ ὀστᾶ καὶ κανᾶ καὶ χαλκᾶ καὶ τῶν τοιούτων πόθεν γεγόνασιν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, ἐν τῇ περὶ τῆς τοῦ βήματος εὐθείας τῶν πληθυντικῶν διδασκαλίᾳ.

Τῶν τειχέων καὶ κατὰ συναίρεσιν τειχῶν, τοῖς τείχεσι μόνως. Ἰστέον ὅτι τοῦτο ἀσυναίρετον ἔμεινεν, ἐπειδὴ σύμφωνόν ἐστι μεταξὺ τῶν φωνηέντων, φημὶ δὴ τὸ σ̄, οὐδέποτε δὲ συμφώνου μεταξὺ δύο φωνηέντων ὄντος δύνανται τὰ φωνήεντα συναίρεσιν ἀναδέξασθαι· ὥσπερ γὰρ κέντρου μεταξὺ δύο ξύλων ὄντος οὐ δύνανται τὰ ξύλα ἑνωθῆναι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συμφώνου μεταξὺ δύο φωνηέντων ὄντος οὐ δύνανται τὰ φωνήεντα ἕνωσιν ἀναδέξασθαι. Εἰ δέ τις εἴποι, διατί μὴ ἀποβάλλεται τὸ σ̄ καὶ γίνεται συναίρεσις τῶν φωνηέντων, λέγομεν ὅτι ἐὰν ἀποβληθῇ τὸ σ̄ καὶ γένηται συναίρεσις τῶν φωνηέντων, μέλλει συνεμπίπτειν τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν, οἷον τείχεσι τείχεϊ τείχει, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· τούτου οὖν χάριν οὐκ ἀποβάλλεται τὸ σ̄ καὶ γίνεται συναίρεσις τῶν φωνηέντων. Ἔχομεν δὲ καὶ ἄλλην αἰτίαν, ἣν εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τοῦ τοῖς κρέασι διδασκαλίᾳ.

Τὰ τείχεα καὶ τείχη, ὦ τείχεα καὶ ὦ τείχη. Εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν.

394 g

Κανὼν θ'.

Τὸ φῶς τοῦ φωτός, τὸ ὦς τοῦ ὠτός.

Ἰστέον ὅτι δύο μόνα εἰσὶν εἰς ω̄σ̄ λήγοντα οὐδέτερα, τὸ φῶς καὶ τὸ ὦς, ἅτινα διὰ τοῦ τ̄ο̄σ̄ κλίνονται, οἷον φωτός καὶ ὠτός· τὸ γὰρ χρέως ἀττικῶς ἐγένετο διὰ τοῦ ω̄. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ χρέος διὰ μὲν τοῦ ο̄ γραφόμενον κλίνεται ὥσπερ τὸ τεῖχος καὶ ἐν τοῖς ἑνικοῖς καὶ ἐν τοῖς δυϊκοῖς καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, ἐν δὲ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν εἰς ᾱ γίνεται, οἷον χρέεα χρέα, συγκοπῆς γενομένης τοῦ ἑνὸς ε̄, ὥσπερ

[Discr. scr. ex CV] **2** γίνονται V, γίνεται C ‖ **4** Εἴρηται — κλητικήν (**5**) *om* C ‖ **8** Τὰ τείχεα — τείχη *om* C | ἰστέον δὲ ὅτι C ‖ **9** βέλεα βέλη *om* C ‖ **11** ἐμάθομεν] *cfr. p. 343, 1* ‖ **12** περὶ — εὐθείας] περὶ τοῦ βήματος εὐθείᾳ CV | διδασκ. *om* V ‖ **15** δὴ V, δὲ C | δὲ *om* C ‖ **17** μεταξὺ *om* C ‖ **21** γένηται V, γίνεται C ‖ **24** εἰρήκαμεν] *cfr. p. 356, 36* ‖ **26** καὶ τείχη V, τὰ τείχη C | καὶ *ante* ὦ *om* C ‖ **28** Κανὼν — ὠτός (**29**) *om* C ‖ **32** δὲ *om* C | χρέος διὰ μὲν τοῦ ο̄ V, χρέως διὰ τοῦ σ̄ μὲν C

καὶ ἐπὶ τοῦ κλέεα κλέα, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ ⟨1⟩ ἀρχόμενος σέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν· ὅταν δὲ γένηται διὰ τοῦ ω̄ ἀττικῶς, οἷον τὸ χρέως, τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθὴν γενικὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν, οἷον τὸ χρέως τοῦ χρέως τὸ χρέως ὦ χρέως, μόνον δὲ τὴν δοτικὴν διαλλάσσουσαν ἔχει, οἷον τῷ χρέει, καὶ ἔστιν εἰπεῖν δίπτωτον, εὐθεῖαν γὰρ καὶ δοτικὴν ἔχει μόνον. Τοῦτο δὲ τὸ Ἀττικόν, φημὶ δὴ τὸ διὰ τοῦ ω̄, οὐ κλίνεται οὔτε εἰς δυϊκὸν οὔτε εἰς πληθυντικὸν ἀριθμόν· καὶ λέγει Ὦρος ὁ γραμματικός, ὅτι ἐπειδὴ οὐκ ἦν ἡ ἔκτασις τοῦ ο̄ εἰς ω̄ ἀκόλουθος, οὔτε γὰρ ἐπὶ τοῦ κλέος οὔτε ἐπὶ τοῦ σπέος ἐποίησαν ἔκτασιν οἱ Ἀττικοί, τούτου χάριν οὐκ ἐγένετο ἕως ἔξω ⟨τῶν ἑνικῶν⟩ ἡ κλίσις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ φῶς καὶ τὸ ὦς καὶ περισπῶνται καὶ διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον φωτός καὶ ὠτός. Διὰ τοῦ τ̄ο̄ς̄ δὲ κλίνονται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἔστιν δας καὶ φάος· τοῦτο μὲν τὸ φάος καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ο̄ γίνεται φόας, τὸ δὲ δας γίνεται οὖας κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ῡ, καὶ κατὰ συγκοπὴν οὖς, ὅπερ ἐστὶν ἄκλιτον· ταῦτα δέ, φημὶ ⟨δὴ⟩ τὸ δας καὶ φόας, διὰ τοῦ τ̄ κλίνονται, οἷον δατος καὶ φόατος· τὰ γὰρ εἰς ᾱς̄ οὐδέτερα διὰ τοῦ τ̄ο̄ς̄ κλίνονται, οἷον φρέας φρέατος, κρέας κρέατος, γῆρας γήρατος· καὶ λοιπὸν κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̄ καὶ ᾱ εἰς ω̄ γίνεται φῶς καὶ ὦς, ὥσπερ κρείττονα κρείττοα κρείττω, βελτίονα βελτίοα βελτίω, ἀρείονα ἀρείοα ἀρείω, καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν κλίσιν, φημὶ δὴ τὴν 395 g διὰ τοῦ τ̄ος, οἷον φωτός καὶ ὠτός. Ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ συνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν, οἷον τιμήεις τιμήεντος τιμῆς τιμῆντος, ὡς τὸ ⟨C 475⟩ καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον, Σιμόεις Σιμόεντος Σιμοῦς Σιμοῦντος, δαφνήεις δαφνήεντος δαφνῆς δαφνῆντος, πλόος πλόου πλοῦς πλοῦ, ῥόος ῥόου ῥοῦς ῥοῦ, χρύσεος χρυσέου χρυσοῦς χρυσοῦ, ἀργύρεος ἀργυρέου ἀργυροῦς ἀργυροῦ· οὕτως οὖν καὶ φόας φόατος καὶ φῶς φωτός καὶ δας δατος καὶ ὦς ὠτός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ φάος λέγουσι γεγενῆσθαι κατὰ κρᾶσιν τοῦ ᾱ καὶ ο̄ εἰς ω̄, οἵτινες οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν· τὸ γὰρ φάος εἰς ο̄ῡς̄ ἔχει τὴν γενικήν, οἷον φάους· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰς ο̄ς̄ οὐδέτερα ὀνόματα εἰς ο̄ῡς̄ ἔχουσι τὴν γενικήν, οἷον τεῖχος τείχους, βάθος βάθους, ἦθος ἤθους, βέλος βέλους· τὸ δὲ φῶς διὰ τοῦ τ̄ο̄ς̄ κλίνεται, οἷον φωτός· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ φάος, ὤφειλεν ὁμοίως αὐτῷ εἰς ο̄ῡς̄ ἔχειν τὴν γενικήν· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὰ συνῃρημένα τὴν τῶν ἐντελῶν φυλάττουσι κλίσιν. Κρεῖττον οὖν ἐστι σχηματίσαι αὐτὸ ἀπὸ τοῦ φάος,

[Discr. scr. ex CV] **4** *post* γενικὴν *add* δοτικὴν C | τὸ χρέως (*poster.*) V, τῶ χρέως C ‖ **5** οἷον τῷ χρέει *om* C ‖ **7** δὴ V, δὲ C; *item v. 21* ‖ **8** Ὦρος V, ὄφρ̄ο̄ς̄ C ‖ **9** κλέος V, κλέος *in* κλέως *mut.* C¹ ‖ **11** ἔξω V, ἔχξω *sed littera* χ *expuncta* C | τῶν ἑνικῶν *om* CV ‖ **15** *post* ο̄ *add* μικροῦ C ‖ **16** δὴ *om* CV ‖ **17** τοῦ τ̄ V, τοῦτο τ̄ C | εἰς ᾱς̄ V, εἰς ο̄ς̄ C ‖ **22** Ἐμάθομεν] *cfr. p. 185, 27* ‖ **24** ὡς τὸ — Σιμοῦντος (**25**) *om* C ‖ **26** ῥόος — ῥοῦ *om* C ‖ **30** τὸ φῶς — οἵτινες (**31**) *om* V | φάους C ‖ **32** ἔχομεν] *cfr. p. 357, 19*

ὡς εἴρηται, καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ο̄ φόας καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ο̄ καὶ α̅ εἰς ω̄ φῶς· οὐκέτι γὰρ ἡ κλίσις ἀντίκειται, καὶ τὸ φόας γὰρ διὰ τοῦ τος κλίνεται. Καὶ ἐπὶ ἄλλων δὲ ἔχομεν πρῶτον ὑπερβιβασμὸν γενόμενον καὶ οὕτως κρᾶσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ ⟨M 283⟩ πεδία λωτεῦντα, ἀντὶ τοῦ ἀνθοῦντα λωτὸν ἔχοντα (λωτὸς δέ ἐστιν εἶδος βοτάνης, ἧς ὁ καρπὸς γλυκύτατος)· ἐὰν γὰρ ἀπὸ τοῦ λωτόεντα εἴπωμεν αὐτό, λωθοῦντα εἶχεν εἶναι διὰ τῆς ο̅υ̅ διφθόγγου· τὸ γὰρ ο̄ καὶ ε̄ οὐδέποτε εἰς τὴν ε̅υ̅ δίφθογγον κίρναται ἀλλ' εἰς τὴν ο̅υ̅, οἷον τὸ ἐμόν τοὐμόν, τὸ ἔργον τοὖργον, προέστη προὔστη, προέβη προὔβη· ἀλλὰ λέγομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ λωτόεντα καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ ε̄ γέγονε λωτέοντα καὶ κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν ε̅υ̅ δίφθογγον λωτεῦντα, ὥσπερ Ἐρέβεος Ἐρέβευς, ⟨Θ 368⟩ ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο, ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ Ἐρέβους.

396 g Τῷ φωτί, τῷ ὠτί· τὸ φῶς, τὸ ὦς· ὦ φῶς, ὦ ὦς. Τὼ φῶτε, τὼ ὦτε· τοῖν φώτοιν, τοῖν ὤτοιν· ὦ φῶτε, ὦ ὦτε. Τὰ φῶτα, τὰ ὦτα· τῶν φώτων, τῶν ὤτων. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς λαμπηδόνος τῶν φώτων λέγομεν βαρυτόνως, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν τῶν φωτῶν λέγομεν περισπωμένως.

Τοῖς φωσί, τοῖς ὠσίν. Εἴρηται ὅτι πᾶσα εὐθεῖα ἑνικῶν εἰς σ̄ λήγουσα μετὰ μακρᾶς περιττοσυλλάβως κλινομένη καὶ μὴ συναιρουμένη κατὰ τὴν γενικὴν προσθέσει τοῦ ι̅ ποιεῖ τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν, ⟨οἷον⟩ Αἴας Αἴαντος Αἴασι, λέβης λέβητος λέβησι, Τρώς Τρωός Τρωσίν· οὕτως οὖν καὶ φῶς φωτός φωσί καὶ ὦς ὠτός ὠσίν.

Τὰ φῶτα, τὰ ὦτα· ⟨ὦ φῶτα⟩, ὦ ὦτα.

Τέλος σὺν θεῷ τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων.

[Discr. scr. ex CV] **2** *post* φῶς *add* δηλονότι C ‖ **5** *post* ἀνθοῦντα *add* ἤγουν *ALudwich, Arist. I 342, 30 adn.* | ἧς — γλυκύτατος (**6**) *om* C ‖ **8** τὸ ἔργον τοὖργον *om* C ‖ **13** ἐκ τοῦ V, ἐξ C ‖ **14** τὸ ὦς *in marg. add* C¹ | Τὼ φῶτε — ὦ ὦτα (**24**) C, εἴρηται ὅτι τὰ οὐδέτερα τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ὀρθὴν καὶ αἰτιατικὴν καὶ κλητικήν V ‖ **19** φῶσι C | Εἴρηται] *cfr. p. 137, 31* ‖ **22** οἷον *om* C ‖ **24** ὦ φῶτα *om* C ‖ **25** σὺν θεῷ *om* V | ὀνομάτων C, κανόνων V

Περὶ τῶν ἐν ταῖϲ πτώϲεϲι τόνων. 397 g

Περὶ τοῦ τόνου τῆϲ γενικῆϲ τῶν ἑνικῶν. 1209 b

Διαλαμβάνει ὁ τεχνικὸϲ περὶ τῶν ἐν ταῖϲ πτώϲεϲι τόνων, καὶ λαμβάνει πρῶτον ὁμολογούμενον τὸν τῆϲ εὐθείαϲ τόνον, καὶ οὕτωϲ καταϲκευάζει τὸν τόνον τῆϲ γενικῆϲ. Ἐμάθομεν δὲ ὅτι οἱ κύριοι τόνοι τῶν λέξεων δύο εἰϲίν, ἥ τε ὀξεῖά φημι καὶ ἡ περιϲπωμένη· περὶ γὰρ τῆϲ 1210 b
βαρείαϲ ἐμάθομεν ὅτι ϲυλλαβικὸϲ τόνοϲ ἐϲτί, πᾶϲα γὰρ ϲυλλαβὴ χωρὶϲ τῆϲ ϲυλλαβῆϲ τῆϲ ἐχούϲηϲ τὸν κύριον τόνον τῆϲ λέξεωϲ, λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν ἢ τὴν περιϲπωμένην, βαρεῖαν δέχεται, οἷον φίλὸϲ ἄνθρὼπὸϲ δῆμὸϲ. Κανονίζει οὖν ὁ τεχνικὸϲ τὸν τόνον τῆϲ γενικῆϲ λέγων, ὅτι πᾶϲα γενικὴ ὀνόματοϲ κοινὴ ἀπαθὴϲ ἐπὶ ταύτηϲ τῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧϲ ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα, χωρὶϲ εἰ μή που ἕτεροϲ λόγοϲ κωλύϲῃ· ὑπεξαιρείϲθωϲαν δὲ αἱ εἰϲ ο̅ϲ̅ διϲύλλαβοι γενικαί. Πρόϲκειται ἐν τῷ κανόνι «κοινή» διὰ τὸ ἴα ἰᾶϲ καὶ μία μιᾶϲ ἰωνικῶϲ ἐν τῇ γενικῇ περιϲπαϲθέντα, ὡϲ δειχθήϲεται· πρόϲκειται «ἀπαθήϲ» διὰ τὸ πατήρ πατέροϲ πατρόϲ, ἀνήρ ἀνέροϲ ἀνδρόϲ, ταῦτα γὰρ ϲυγκοπὴν πεπονθότα οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ ϲυλλαβῇ τὸν τόνον· πρόϲκειται «εἰ μὴ ἕτεροϲ λόγοϲ κωλύϲῃ» διὰ τὸ Ἄδωνιϲ Ἀδώνιδοϲ καὶ Ὅμηροϲ Ὁμήρου, ταῦτα γάρ, ὡϲ δειχθήϲεται, δι' ἕτερον λόγον κατεβίβαϲαν τὸν τόνον· πρόϲκειται «ὑπεξαιρείϲθωϲαν δὲ αἱ εἰϲ ο̅ϲ̅ διϲύλλαβοι γενικαί» διὰ τὸ παῖϲ παιδόϲ καὶ φῶϲ φωτόϲ καὶ Τρώϲ Τρωόϲ, ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ ϲυλλαβῇ τὸν τόνον, ἀλλὰ τῷ λόγῳ τῆϲ διϲυλλαβίαϲ ὠξύνθηϲαν, ὡϲ μαθηϲόμεθα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Ἔϲτωϲαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνοϲ ταῦτα· τὸ Αἴαϲ ἐπὶ τῆϲ πρώτηϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴαντοϲ γενικὴ ἐπὶ τῆϲ αὐτῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον· ὁμοίωϲ δὲ λέβηϲ λέβητοϲ, Λάχηϲ Λάχητοϲ, πένηϲ πένητοϲ, Δάρηϲ Δάρητοϲ, Πάριϲ Πάριδοϲ· πάλιν τὸ ταχύϲ καὶ ὀξύϲ ἐπὶ τῆϲ δευτέραϲ ἀπ' ἀρχῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχουϲι τὸν τόνον, 398 g

---

[Discr. scr. in CTb] **1** *post* τόνων *add* ποιηθέντων παρὰ Θεοδοϲίου καὶ Ἡρωδιανοῦ τῶν γραμματικῶν T ‖ **2** τοῦ *om* C ‖ **3** λαμβάνει b, διαλαμβάνει CT ‖ **5** Ἐμάθομεν] *cfr. p. 117, 2* ‖ **6** ἥ τε Cb, εἴτε T ‖ **7** ϲυλλαβικῶϲ C ‖ **8** δὴ T, δὲ Cb ‖ **13** κωλύϲει T ‖ **15** περιϲπαϲθέντα] περιϲπαϲθέντων CTb | δειχθείϲεται C ‖ **16** πατρόϲ *om* T | ἀνδρόϲ *om* T ‖ **18** κωλύϲῃ b, κωλύϲει CT ‖ **20** ο̅ϲ̅] ωϲ C ‖ **25** ἀλλὰ — τόνον (**26**) *in marg. add* C^2 | Αἴαντοϲ *post* τόνον (**26**) *transp.* CTb | τῆϲ αὐτῆϲ T, ταύτηϲ τῆϲ C^2b

ἀλλὰ καὶ ἡ ταχέος καὶ ὀξέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· πάλιν τὸ Ἀχιλλεύς καὶ εὐγενής ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ εὐγενέος γενικὴ ὁμοίως ἐπὶ τῆς τρίτης ἀπ' ἀρχῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον· πάλιν φίλος φίλου, ξένος ξένου· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν· πάλιν καλός καλοῦ, σοφός σοφοῦ, ἀγαθός ἀγαθοῦ· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν, ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ ἡ γενικὴ τῷ λόγῳ τῷ λεγομένῳ ἐν τῇ περὶ τοῦ ἰᾶς καὶ μιᾶς διδασκαλίᾳ· πάλιν ἐστὶ δοῦλος δούλου, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν, ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας, ἡ δὲ γενικὴ παροξύνεται διὰ τὸ εἶναι
1211 b φύσει μακρὰν τὴν ἐπὶ τέλους συλλαβήν. Τὸ μέντοι Ἄδωνις Ἀδώνιδος καὶ φίλημα φιλήματος, ἐπειδὴ προπαροξύνεται ἡ εὐθεῖα καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται ἡ γενική, διὰ τοῦτο οὐ δύναται φυλάξαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, ἀλλὰ καταβιβάζει αὐτὸν μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ γενικῇ· τετάρτη γὰρ ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὀξεῖα, τουτέστι πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐδέποτε τόνος εὑρίσκεται τιθέμενος.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν πρὸ τριῶν συλλαβῶν οὐ τίθεται τόνος. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· οὐδέποτε ἁπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· τούτου χάριν οὐδὲ τόνος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἁπλῆ» διὰ τὰς συνθέτους, οἷον διὰ τὸ φιλόσοφος Ἀρίσταρχος, αὗται γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶν ἁπλαῖ· πρόσκειται «πρωτότυπος» διὰ τὰς παραγώγους, οἷον διὰ τὸ σοφώτερος ταχύτερος, αὗται γὰρ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ πρωτότυποι· «ἀκίνητος» δὲ πρόσκειται διὰ τὸ κείρω καὶ ποιῶ· γίνεται γὰρ τούτων ὁ ὑπερ-
399 g συντέλικος ἐκεκάρμην καὶ ἐπεποιήκειν, καὶ ἰδοὺ ὑπερέβησαν ταῦτα τὴν τρισυλλαβίαν, ἀλλ' αἴτιόν ἐστι τοῦ ὑπερβαίνειν τὴν τρισυλλαβίαν τὸ κινηθῆναι αὐτά· διὰ ταῦτα οὖν πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι, ὅτι οὐδέποτε ἁπλῆ λέξις πρωτότυπος ἀκίνητος ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς. Ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλην ἀπολογίαν, δι' ἣν οὐδέποτε τόνος ὑπερβαίνει τὴν τρισυλλαβίαν· ἔχει δὲ οὕτως· πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι, ἔχουσι γὰρ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος· ἐπειδὴ οὖν πρῶται τέλειαι λέξεις εἰσὶν αἱ τρισύλλαβοι, εἰκότως μέχρις αὐτῆς ἔστησαν οἱ τόνοι, καὶ οὐχ ὑπερβαίνουσι τὴν τρισυλλαβίαν.

[Discr. scr. in CTb] **1** συλλαβῆς ἀπ' ἀρχῆς CTb ‖ **5** πάλιν — ἐφύλαξαν (**6**) *om* T ‖ **8** ἡ μὲν Cb, εἰ μὲν T ‖ **9** τῷ λεγομένῳ] *cfr. p. 370, 25* ‖ **12** μιᾶς — ἐπὶ (**13**) *in marg. add* C² | τὸ εἶναι Tb, τοῦ εἶναι C² ‖ **14** καὶ *ante* φίλ. *om* T ‖ **16** τόνον *om* C ‖ **18** ἡ *om* C ‖ **22** ὑπερβαίνειν T; *item v. 23* ‖ **29** ἰδοῦ C | ὑπερέβησαν *ex* ὑπερβέβησαν *corr. et in marg. add* γρ. ὑπερέβησαν C¹ ‖ **30** ἀλλ' CT, καὶ b | τοῦ b, τὸ CT ‖ **33** τόνος ὑπερβαίνει C, ὑπερβαίνειν τόνος T, ὑπερβαίνει τόνος b ‖ **36** εἰσὶ αἱ C | μέχρι

Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Ὅμηρος Ὁμήρου καὶ τὸ ἄνθρωπος ἀνθρώπου ἀναγκαίως κατεβίβασαν τὸν τόνον, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ εὐθεῖα προπαροξύνεται· καὶ λοιπὸν ἡ γενικὴ οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι, πρῶτον μὲν ὅτι οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόνος πίπτει· ἐὰν οὖν προπαροξυνθῶσιν ἐπὶ τούτων αἱ γενικαί, εὑρεθήσεται πρὸ τεσσάρων χρόνων ὁ τόνος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· δεύτερον δὲ ὅτι κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὡς φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις, 20 οἷον Παρίδων βημάτων Λαχήτων· οὕτως οὖν καὶ ἀνθρώπου καὶ Ὁμήρου παροξύνεται. Ἀμέλει ἐν τῇ αἰτιατικῇ ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἡ τελευταία 1212 b συλλαβὴ μακρά, οὐ κωλύεται προπαροξυνθῆναι, οἷον Ὅμηρον ἄνθρωπον.

Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὡς φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς τρίτη ἀπὸ τέλους οὐδέποτε πίπτει ἡ ὀξεῖα, «χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ τὸ ω̄ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ ε̄», τουτέστιν ὅταν τὸ ω̄ ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ παραλήγοντος τοῦ ε̄ εὑρεθῇ, τρίτη τότε ἀπὸ τέλους 30 πίπτει ἡ ὀξεῖα, ὡς ἐπὶ τοῦ πόλεως μάντεως πράξεως, πόλεων μάντεων πράξεων, καὶ ὡς ἐπὶ τῶν παρὰ ταῖς διαλέκτοις, οἷον Ἀτρείδεω Πηλείδεω. Ἰστέον ⟨δὲ⟩ ὅτι ταῦτα προπαροξυνόμενα οὐ θέλουσιν ἔχειν μεταξὺ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ω̄ σύμφωνον, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, ἐὰν δὲ ἄρα καὶ ἔχωσι, πάντως εὑρίσκεται ἢ τὸ λ̄ ἢ τὸ ρ̄, ὡς ἐπὶ τοῦ χρυ- 400 g σόκερως φιλόγελως. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπὶ τοῦ πόλεως καὶ μάντεως ἀπολογούμενος ὁ τεχνικός, διότι μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς προπαροξύνεται, λέγει ὅτι ταῦτα ἀπὸ τοῦ πόλιος καὶ μάντιος γεγονότα τὴν τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τάσιν.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τῆς οι̅ διφθόγγου καὶ τῆς αι̅ διφθόγγου»· τούτων γὰρ ἐπὶ τέλους οὐσῶν πολλάκις προπαροξύνεται ἡ λέξις, οἷον Ὅμηροι ἄνθρωποι Ἀρίσταρχοι τράπεζαι ἅμαξαι ἄελλαι, 10 ἐπειδὴ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἕνα ἥμισυ χρόνον ἔχουσιν. Ἀλλ' ἔλθωμεν καὶ μάθωμεν, πότε ἡ οι̅ καὶ ἡ αι̅ δίφθογγος ἐν τοῖς τονικοῖς παραγγέλμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται· ἰστέον δὲ ὅτι ἡ οι̅ καὶ ἡ αι̅ δίφθογγος ἐπὶ τῶν εὐθειῶν, τῶν πληθυντικῶν δηλονότι, καὶ τῶν κλητικῶν τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, ἤγουν ἀντὶ βραχείας, οἷον Ὅμηροι ὦ Ὅμηροι, ἄνθρωποι ὦ ἄνθρωποι,

---

[Discr. scr. in CTb] αὐτῆς Cb ‖ 2 κατεβήβασαν C ‖ 5 προπαροξυνθῶσι C ‖ 6 κανών ἐστιν] *huc delegamur p. 303, 6* ‖ 10 παροξύνονται T ‖ 11 κωλύει T ‖ 12 οὖν *om* T ‖ 14 οὐδέποτε *om* C ‖ 15 τουτέστιν — τοῦ ε̄ (16) *in marg. add* T² | *post* ὅταν *add* γὰρ C | τὸ ω̄] τὸ μὲν T² ‖ 16 συλλαβῇ *om* T | ἀπὸ τέλους τότε Tb ‖ 17 *post* πόλεων *add* λέξεων T ‖ 19 δὲ *om* CTb ‖ 25 τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὴν τάσιν C ‖ 26 διφθόγγου *post* αι̅ *om* T ‖ 29 κοινῆς Tb, κεινῆς C | πρὸς ἕνα b, πρὸ ἑνὸς CT | ἥμισυ CT, ἥμισυν b. *huc delegamur in Choerobosci exegesi in Hephaestionis enchiridion Anecd. Var. I 44, 22* ‖ 30 Ἀλλ' — μάθωμεν *om* T | ἡ οι̅ καὶ ἡ αι̅] ἡ οι̅ καὶ αι̅ (καὶ αι̅ *in marg.* C¹) Cb, ἡ αι̅ καὶ ἡ οι̅ T | τονικοῖς b, κηνῆς *in* κοινῆς *mut. et in marg. add* ∴ C¹, κοινοῖς T ‖ 31 δὲ *om* Tb ‖ 34 οἷον *om* T

Ἀρίσταρχοι ὦ Ἀρίσταρχοι, αἱ ἅμαξαι ὦ ἅμαξαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ ἄελλαι ὦ ἄελλαι. Πρόσκειται «ἐπὶ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν καὶ τῶν κλητικῶν» διὰ τὰς δοτικάς· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐ παραλαμβάνονται ἡ ο̅ι̅ καὶ ἡ α̅ι̅ δίφθογγος ἀντὶ κοινῆς, ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρᾶς, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ καταβιβάζεσθαι τὸν τόνον ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν, ἡνίκα προπαροξύνεται ἡ εὐθεῖα, οἷον ἄνθρωποι ἀνθρώποις, Ὅμηροι Ὁμήροις, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, ἅμαξαι ἁμάξαις, ἄελλαι ἀέλλαις, τράπεζαι τραπέζαις. Τούτου δὲ αἴτιόν ἐστι τὸ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον· ἐπειδὴ ⟨γὰρ⟩ ἐν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν σύμφωνον
1213 b ἐπιφέρεται τῇ ο̅ι̅ διφθόγγῳ καὶ τῇ α̅ι̅, τούτου χάριν οὐ παραλαμβάνονται ἀντὶ κοινῆς· τὸ γὰρ σύμφωνον τὸ ἐπιφερόμενον ἕτερον ἡμιχρόνιον χαρίζεται αὐταῖς καὶ ἀποτελεῖ αὐτὰς φύσει μακράς· τὰ γὰρ σύμφωνα, δηλονότι τὰ ἁπλᾶ, ἡμιχρόνιον ἔχουσι· πρόσκειται «δηλονότι ἁπλᾶ», ἐπειδὴ τὰ διπλᾶ ἅτε δύο συμφώνων ἔχοντα δύναμιν πρὸς ἕνα χρόνον ἔχουσιν. Ἐν δὲ τοῖς ἀπτώτοις καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ῥήμασιν οὐδέποτε ἡ
401 g ο̅ι̅ δίφθογγος τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἤγουν ἀντὶ βραχείας, ἀλλ' ἀντὶ φύσει μακρᾶς, οἷον ὤμοι ποιήσοι· ὅτι γὰρ ἐπὶ τούτων ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ ο̅ι̅ δίφθογγος, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ προπερισπᾶσθαι αὐτὰ ἀλλὰ παροξύνεσθαι· ὅθεν καὶ τὸ οἴκοι ἡνίκα μέν ἐστιν ἐπίρρημα καὶ σημαίνει τὸ ἐν οἴκῳ, παροξύνεται, ὡς τῆς ο̅ι̅ διφθόγγου ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβανομένης, οἷον οἴκοι, ὅτε δέ ἐστιν εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, προπερισπᾶται, οἷον οἶκοι, ὡς τῆς ο̅ι̅ διφθόγγου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης, ἤγουν ἀντὶ βραχείας, ὥσπερ δῆμοι κῆποι. Ἡ δὲ α̅ι̅ δίφθογγος, ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐν τῇ κλητικῇ τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἤγουν ἀντὶ βραχείας, καὶ ἕνα ἥμισυ χρόνον ἔχει, οἷον αἱ ἅμαξαι ὦ ἅμαξαι, αἱ τράπεζαι ὦ τράπεζαι, αἱ ἄελλαι ὦ ἄελλαι· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται καὶ ἐν τοῖς ὁριστικοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ τύπτονται πεποίηνται, καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, οἷον τύπτεσθαι λέγεσθαι, καὶ ἐν τοῖς προστακτικοῖς, οἷον ἄσπασαι κατάδεξαι περιποίησαι μίμησαι, καὶ ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς, οἷον ἐὰν λέγωμαι, ἐὰν τύπτωμαι· ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ α̅ι̅ δίφθογγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς, οἷον ποιήσαιμι ποιήσαις ποιήσαι. Ὅτι γὰρ ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ α̅ι̅ δίφθογγος καὶ οὐδέποτε ἀντὶ κοινῆς ἐν τοῖς εὐκτικοῖς, δῆλον ἐκ τοῦ ⟨τὸ⟩ ποιήσαι εὐκτικὸν μὴ προπερισπᾶσθαι ἀλλὰ παροξύνεσθαι· ὅθεν τὸ

[Discr. scr. in CTb] **3** καὶ τῶν κλητικῶν *in marg. add* C² ‖ **4** ἡ α̅ι̅ καὶ ἡ ο̅ι̅ Tb | δίφθογγοι Tb | κοινῆς Tb, κοινῶν C ‖ **6** παροξύνεται T ‖ **9** γὰρ *om* CTb ‖ **13** ἡμιχρόνιον — ἁπλᾶ *om* T ‖ **17** ὤμοιο T ‖ **20** τὸ ἐν b, τὰ ἐν CT ‖ **22** ἐστιν ἡ εὐθεῖα T | οἷον οἶκοι προπερισπᾶται CTb ‖ **23** *post* βραχείας *add* καὶ μακρᾶς T ‖ **25** τῇ κλητικῇ τῷ τονικῷ Tb, τῇ γενικῇ τῷ κοινῷ C ‖ **26** ἥμισυν b ‖ **27** αἱ *ante* ἅμ. *om* T ‖ **28** παραλαμβάνονται C ‖ **32** τύπτομαι T ‖ **35** ἐκ τοῦ ποίησαι εὐκτικοῦ μὴ CT ‖ **36** παροξύνεσθαι] προπαροξύνεσθαι CTb, C *autem addito signo* ·.·

ποιῆσαι ἡνίκα μέν ἐστιν εὐκτικόν, ⟨οἷον⟩ ποιήσαιμι ποιήσαις ποιήσαι, παροξύνεται, ὡς τῆς αι διφθόγγου ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβανομένης· ὅτε δέ ἐστιν ἀπαρέμφατον, οἷον ποιῆσαι θέλω, προπερισπᾶται, ὡς τῆς αι διφθόγγου ἀντὶ κοινῆς παραλαμβανομένης, ἤγουν ἀντὶ βραχείας. Καὶ διατί δὲ ἡ αι δίφθογγος ἐν ⟨μὲν⟩ τοῖς ὁριστικοῖς καὶ ἀπαρεμφάτοις καὶ προστακτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται, ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς ἀντὶ φύσει μακρᾶς, ἐν τοῖς προστακτικοῖς εἰ θεῷ φίλον μαθησόμεθα, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ πρώτου μέσου ἀορίστου. Ἐν δὲ τοῖς 1214 b
ἐπιρρήμασιν ἀντὶ φύσει μακρᾶς παραλαμβάνεται ἡ αι δίφθογγος τῷ το- 402 a
νικῷ παραγγέλματι, οἷον βαβαί παπαί χαμαί, χωρὶς τοῦ πάλαι καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ, οἷον ἔκπαλαι πρόπαλαι· ταῦτα δὲ τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς ἔχουσι παραλαμβανομένην τὴν αι δίφθογγον, ὅθεν καὶ προπαροξύνονται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, τί δήποτε ἡ οι καὶ ἡ αι δίφθογγος μόναι ἐκ τῶν διφθόγγων τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται, οἷον ἄνθρωποι Ὅμηροι Ἀρίσταρχοι ἅμαξαι τράπεζαι ἄελλαι. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ἰστέον ὅτι ἕνδεκα δίφθογγοί εἰσιν· ἔστι γὰρ ἡ ει δίφθογγος καὶ ἡ αι καὶ ἡ οι καὶ ἡ αυ καὶ ἡ ευ καὶ ἡ ου καὶ ἡ ῃ καὶ ἡ ῳ, ἡ διὰ τοῦ η καὶ ι καὶ ἡ διὰ τοῦ ω καὶ ι, καὶ ἡ ηυ καὶ ἡ ωυ, ἡ διὰ τοῦ η καὶ υ καὶ ἡ διὰ τοῦ ω καὶ υ, οἷον ωὑτός [ἀνήρ] ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός, καὶ ἡ υι ἡ διὰ τοῦ υ καὶ ι. Αὗται τοίνυν αἱ ἕνδεκα δίφθογγοι ἀνεμερίσαντο ἑαυτὰς καὶ ἐγένοντο κατὰ τρόπους τρεῖς· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσι κατ' ἐπικράτειαν, αἱ δὲ κατὰ διέξοδον, αἱ δὲ κατὰ κρᾶσιν· καὶ κατὰ μὲν ἐπικράτειάν εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς ῃ διφθόγγου, τῆς διὰ τοῦ η καὶ ι, καὶ τῆς ῳ, ⟨τῆς διὰ τοῦ ω καὶ ι⟩, καὶ τῆς ᾳ, τῆς ἐχούσης τὸ ι ἀνεκφώνητον· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ φθόγγος τοῦ ἑνὸς φωνήεντος ἐπικρατεῖ καὶ αὐτὸς ⟨μόνος⟩ ἐξακούεται, οἷον τῇ Ἑλένῃ, τῷ καλῷ, τῇ Μηδείᾳ· κατὰ κρᾶσιν δέ εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς ου διφθόγγου καὶ τῆς αυ καὶ τῆς ευ· ἐπὶ τούτων γὰρ συγκιρνῶσιν ἑαυτὰ τὰ δύο φωνήεντα καὶ ἀποτελοῦσι μίαν φωνὴν ἁρμόζουσαν τοῖς δύο φωνήεσιν, οἷον αὐλός εὔχομαι οὗτος· κατὰ διέξοδον δέ εἰσιν ὡς ἐπὶ τῆς ηυ διφθόγγου, τῆς διὰ τοῦ η καὶ υ, καὶ τῆς ωυ, τῆς διὰ τοῦ ω καὶ υ, καὶ τῆς υι, τῆς διὰ τοῦ υ καὶ ι· ἐπὶ τούτων γὰρ χωρὶς ἀκούεται ὁ φθόγγος τοῦ ἑνὸς φωνήεντος, τουτέστι ⟨τοῦ υ καὶ⟩ τοῦ ι, καὶ χωρὶς τοῦ ἑτέρου φωνήεντος, οἷον νηυσίν υἱός ωὑτός, ⟨Ε 396⟩ εὖτέ μιν ωὑτὸς ἀνήρ, ἀντὶ τοῦ ὁ αὐτός. Ἐπειδὴ οὖν ἡ αι δίφθογγος ἡ ἐκφωνοῦσα τὸ ι καὶ

[Discr. scr. in CTb] **1** οἷον *om* CTb || **5** δὲ *om* Tb | μὲν *om* CTb || **6** δὲ *om* C || **8** μαθησόμεθα] *cfr. p. 764, 17 seqq.* g. || **9** τονικῷ b, κοινῷ CT || **10** παπαὶ βαβαὶ T || **11** τονικῷ Tb, κοινῷ C || **14** ἡ οι] οἱ οι C | δίφθογγοι Tb || **18** ει] εἰς C | καὶ ἡ οι καὶ ἡ αι Tb || **19** καὶ ἡ διὰ τοῦ ω καὶ ι καὶ ἡ *om* T || **20** ἡ *ante* ωυ *om* T || **21** ὁ *ante* αὐτός *om* C || **24** ῃ] υι T || **25** ῃ] υ T | τῆς διὰ τοῦ ω καὶ ι *om* CTb || **26** ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ φθ. b, ἐπὶ τούτων ὁ γὰρ φθ. C, καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων ὁ φθ. T || **27** μόνος *om* CTb || **31** αὐλοί T || **34** τοῦ υ καὶ *om* CTb

ἡ οι δίφθογγος οὔτε κατ' ἐπικράτειάν εἰσιν οὔτε κατὰ διέξοδον οὔτε 403 g κατὰ κρᾶσιν, εἰκότως ὥσπερ ἐστερήθησαν τοῦ ἰδιώματος τῶν διφθόγγων, ἐστερήθησαν καὶ τοῦ χρόνου τοῦ παρεπομένου ταῖς διφθόγγοις, καὶ τούτου χάριν αὗται μόναι ἐκ τῶν διφθόγγων τῷ τονικῷ παραγγέλματι ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται καὶ πρὸς ἕνα ἥμισυ χρόνον ἔχουσιν· 1215 b πρόσκειται «ἡ ἐκφωνοῦσα τὸ ι», οἷον «ἡ αι δίφθογγος ἡ ἐκφωνοῦσα τὸ ι», ἐπειδὴ ἡ αι δίφθογγος ἡ ἀνεκφώνητον ἔχουσα τὸ ι, ὡς εἴρηται, κατ' ἐπικράτειάν ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ ὁ φθόγγος τοῦ α ἐπικρατεῖ, οἷον τῇ Μηδείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐ προπαροξύνεται, «καὶ χωρὶς τοῦ η τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς αι διφθόγγου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς»· τούτου γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα· τὸ γὰρ τύπτομαι οἱ Βοιωτοὶ τρέποντες τὴν αι δίφθογγον εἰς τὸ η προπαροξύνουσι καὶ λέγουσι τύπτομη. Ἔτι δεῖ προσθεῖναι «καὶ χωρὶς τοῦ υ τοῦ μακροῦ τοῦ γινομένου ἀπὸ τροπῆς τῆς οι διφθόγγου παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς»· τούτου γὰρ ἐπὶ τέλους ὄντος πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα· τὸ γὰρ Ὅμηροι τρέποντες τὴν οι δίφθογγον οἱ Βοιωτοὶ εἰς τὸ υ μακρὸν προπαροξύνουσι καὶ λέγουσιν Ὅμηρυ, καὶ ἰδοὺ εὑρίσκεται τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἔχουσα μακρὰν φύσει τὴν τελευταίαν συλλαβήν.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ εἰπεῖν τὸν τεχνικόν, ὅτι φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξις.

Τούτων οὕτως ἐχόντων σημειοῦται ὁ τεχνικὸς τὸ μητέρος καὶ θυγατέρος, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα· τὸ γὰρ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονα ὄντα ὤφειλον ἐν τῇ γενικῇ προπαροξύνεσθαι καὶ γίνεσθαι μήτερος καὶ θυγάτερος, ὥσπερ Δημήτηρ Δημήτερος, ἵνα φυλάξωσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφ' ἧς συλλαβῆς τὸν τόνον ἔχει καὶ ἡ εὐθεῖα· ἀλλ' ἠκολούθησαν τοῖς 404 g ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς, λέγω δὴ τῷ πατέρος ἀνέρος δαέρος (δαὴρ δέ ἐστιν ὁ ἀνδράδελφος), καὶ παρωξύνθησαν ὁμοίως αὐτοῖς, οἷον μητέρος θυγατέρος. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡμάρτηται δέ, φησίν, ⟨καὶ⟩ τὸ γυναικός καὶ θυγατρός· καὶ γὰρ παράλογός ἐστιν ἡ γενικὴ ὀξυνομένη ἐπὶ τοῦ γυναικός καὶ θυγατρός· πᾶσα γὰρ γενικὴ εἰς ος λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον Αἴαντος Θόαντος λέβητος Λάχητος Ξενοφῶντος

[Discr. scr. in CTb] **1** ἡ *ante* οι *om* T ‖ **2** ὥσπερ] ἄνπερ T ‖ **5** ἥμισυν b ‖ **6** ἡ ἐκφ. τὸ ι *post* δίφθογγος *om* T ‖ **8** ταύτῃ] ταύταις CTb ‖ **13** τροπῆς *post* διφθόγγου *transp.* CT ‖ **16** τύπτομη b, τύπτομοι C, τυπτόμενη T ‖ **19** μακρὸν CTb, μικρὸν *Lentzius II 366, 8* ‖ **20** Ὅμηρυ] ὅμηροι T | ἀπὸ τέλους τρίτη T ‖ **28** συλλαβῆς *om* b ‖ **30** τοῖς] τῆς *addito signo* ∵ C ‖ **31** δὴ] δὲ CTb | τῷ b, τὸ CT ‖ **32** δαέρος *om* T | παροξύνθησαν T; *item p. 368, 18* ‖ **34** *primum* καὶ *om* CTb | καὶ γὰρ — θυγατρός (**35**) *in mg. add* C²

Ἀγλαοφῶντος Σιδῶνος Μακεδόνος ἀσπίδος ῥανίδος βολίδος· παραλόγως ἄρα ἡ γυναικός καὶ θυγατρός γενικαὶ ὀξύνονται. Ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι συναπηνέχθησαν αὗται τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὸν τόνον, φημὶ 1216 b δὴ τῇ πατρός γενικῇ καὶ τῇ ἀνδρός καὶ τῇ μητρός, καὶ ὀξύνονται ὁμοίως ταύταις ταῖς γενικαῖς.

Ἐπειδὴ δὲ εἰρήκαμεν, ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ος λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶσα γενικὴ εἰς ος λήγουσα ὑπὲρ δύο συλλαβάς — ὑπεσταλμένης δηλονότι τῆς γυναικός καὶ θυγατρός γενικῆς ὀξυνομένης παραλόγως — ἢ παροξύνεται ἢ προπαροξύνεται ἢ προπερισπᾶται. Προπαροξύνονται μὲν οὖν αἱ εἰς ος λήγουσαι γενικαί, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δηλονότι οὖσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ παροξυνομένων εὐθειῶν ἢ προπαροξυνομένων ἢ προπερισπωμένων· ἀπὸ παροξυνομένων μὲν εὐθειῶν, οἷον Αἴας Αἴαντος, Θόας Θόαντος, πένης πένητος, Δάρης Δάρητος, Πάρις Πάριδος, Θέτις Θέτιδος, Δημήτηρ Δημήτερος, εἰνάτηρ εἰνάτερος (σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον, ⟨Z 378⟩ καὶ εἰνατέρων ἐυπέπλων)· ἐχρῆν οὖν καὶ παρὰ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ παροξύτονον μήτερος καὶ θυγάτερος εἶναι κατὰ τὴν γενικὴν προπαροξυτόνως· ἀλλ', ὡς εἴρηται, παρωξύνθησαν ὁμοίως τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, οἷον μητέρος καὶ θυγατέρος, ὥσπερ πατέρος ἀνέρος καὶ δαέρος· ἀπὸ προπαροξυνομένων δέ, οἷον Ἄδωνις Ἀδώνιδος, φίλημα φιλήματος, νόημα νοήματος, Ἄρτεμις Ἀρτέμιδος, Ἄθηνις Ἀθήνιδος, Θέογνις Θεόγνιδος· ἀπὸ προπερισπωμένων δέ, οἷον μνῆμα μνήματος, βῆμα βήματος, αἷμα αἵματος, κῦμα κύματος, σῶμα σώματος, νεᾶνις νεάνιδος, θοῦρις θούριδος, οἷον ⟨ex. gr. O 250⟩ θούριδος ἀλκῆς. Παροξύνονται δὲ αἱ εἰς ος λήγουσαι γενικαί, δηλονότι ὑπὲρ 405 g δύο συλλαβὰς ὑπάρχουσαι, ὅσαι εἰσὶν ἀπὸ ὀξυνομένων εὐθειῶν καὶ βραχείᾳ παραλήγονται, οἷον ταχύς ταχέος, βραδύς βραδέος, ἡδύς ἡδέος, Ἀχιλλεύς Ἀχιλλέος, Πηλεύς Πηλέος, ἀστήρ ἀστέρος, αἰθήρ αἰθέρος, ἀήρ ἀέρος, ἀσπίς ἀσπίδος, εὐσεβής εὐσεβέος, εὐγενής εὐγενέος, ποιμήν ποιμένος, ὀδούς ὀδόντος· θέσει γὰρ μακρὰ ἡ παραλήγουσα καὶ οὐ φύσει, καὶ λοιπὸν βραχεῖαν μιμεῖται. Προπερισπῶνται δὲ ὅσαι φύσει μακρᾷ παραλήγονται, οὖσαι ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν ἢ περισπωμένων, ἀπὸ μὲν ὀξυτόνων, οἷον χειμών χειμῶνος, αἰών αἰῶνος, ἀγών ἀγῶνος, σωλήν σωλῆνος, δοθιήν δοθιῆνος, στατήρ στατῆρος, καμπτήρ καμπτῆρος, ἡμιθνής ἡμιθνῆτος, νεοδμής νεοδμῆτος, ψηφίς ψηφῖδος, κρηπίς κρηπῖδος, ἰχώρ ἰχῶρος· ἀπὸ περισπωμένων δέ, οἷον Ξενοφῶν Ξενοφῶντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντος, Ἱπποκῶν Ἱπποκῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶν-

[Discr. scr. in CTb] 1 βολίδος ἀσπίδος ῥανίδος b ‖ 2 Ἀλλ' CT, καὶ b ‖ 4 δὴ T, δὲ Cb ‖ 10 προπαροξύνεται μὲν T ‖ 12 ἢ προπαροξυνομένων — εὐθειῶν (13) *om* Tb ‖ 15 σύνυμφον CTb ‖ 16 καὶ εἰν. CTb | ἐυπέπλων] δὲ πίπλων T | καὶ *post* οὖν *om* T ‖ 17 μητέρος καὶ θυγατέρος T ‖ 18 ὁμοίως *om* T ‖ 19 καὶ *ante* θυγ. *om* T ‖ 22 περισπωμένων T ‖ 24 θούριδος οἷον *om* C ‖ 29 ἀὴρ ἀέρος *in marg. add* C² ‖ 30 γὰρ Cb, δὲ T ‖ 34 δοθὴν δοθῆνος CT ‖ 35 ψηφίδος C ‖ 37 Ἀγλαοφῶν *om* C

1217 b τος, Ποσειδῶν Ποσειδῶνος, Σιμοῦς Σιμοῦντος, πλακοῦς πλακοῦντος, τιμῆς τιμῆντος, οἷον ⟨C 475⟩ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰς $\overline{\text{ος}}$ ληγουσῶν γενικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἰᾶς καὶ μιᾶς οὐκ ἐφύλαξαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεῖα· ἡ γὰρ εὐθεῖά ἐστιν ἴα καὶ μία παροξυτόνως, καὶ ὤφειλεν ἡ γενικὴ παροξύνεσθαι, οἷον ἴας καὶ μίας, ἵνα φυλάξῃ ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς ἔχει καὶ ἡ εὐθεῖα· οὐκ ἐγένετο δὲ οὕτως, ἀλλ' ἰᾶς καὶ μιᾶς περισπωμένως. Καὶ λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ταῦτα Ἰωνικὴν ἔχουσι τάσιν, καὶ οὐκ ἐσαφήνισεν ἡμῖν τὸ λεγόμενον. Ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιαύτην ἔχον τὴν ἐξήγησιν· ἐπὶ τῶν εἰς $\overline{\text{α}}$ βραχυκαταλήκτων εἰώθασιν οἱ Ἴωνες βαρυτονεῖν τὰς λέξεις ὡς καὶ ἡμεῖς, οἷον ἄγυια ἅρπυια ⟨Θέσπια⟩ Πλάταια· ὅταν δὲ γένηται ἡ τελευταία συλλαβὴ μακρά, Ἰωνικῷ ἔθει καταβιβάζεται ὁ τόνος, οἷον ἀγυιᾶς ἁρπυιᾶς Θεσπιᾶς Πλαταιᾶς· ἰδοὺ ταῦτα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐπιδέχονται τὸν τόνον· ἐπειδὴ οὖν τὸ ἴα καὶ μία ἐν τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτοῦσι, τούτου χάριν Ἰωνικῷ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον καὶ περιεσπάσθησαν, οἷον ἰᾶς καὶ μιᾶς, ἰᾷ καὶ μιᾷ. Τοῦτο οὖν τῷ 406 g τεχνικῷ εἰρημένον ἐστί «τὸ γὰρ ἰᾶς καὶ μιᾶς Ἰωνικὴν ἔχει τάσιν», τουτέστιν ὅτι τῆς εὐθείας βαρυτονουμένης καὶ βραχυκαταληκτούσης ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσαι Ἰωνικῷ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον ἰᾶς καὶ μιᾶς, ἰᾷ καὶ μιᾷ· ὅθεν ἡ αἰτιατική, ἐπειδὴ οὐκ ἐγένετο μακροκατάληκτος, οὐ κατεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλὰ παροξύνεται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἴαν καὶ μίαν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικὴ καὶ ἡ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦσι. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· διὰ τοῦτο ἡ ἰᾶς καὶ μιᾶς γενικὴ μακροκαταληκτεῖ, ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶσα γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ εὐθείᾳ μακροκαταληκτεῖν θέλει, οἷον ἄνθρωπος ἀνθρώπου, Ὅμηρος Ὁμήρου, δίψα δίψης, Ἀντιόχεια Ἀντιοχείας, Ἀλεξάνδρεια Ἀλεξανδρείας, Μήδεια Μηδείας· οὕτως οὖν καὶ ἴα ἰᾶς καὶ μία μιᾶς διὰ μακροῦ τοῦ $\overline{\text{α}}$ κατὰ τὴν γενικήν· πρόσκειταί «ἰσοσυλλάβως κλινομένη» διὰ τὸ Αἴας Αἴαντος καὶ Λάχης Λάχητος· ταῦτα γὰρ οὐ μακροκαταληκτοῦσι κατὰ τὴν γενικήν, ἀλλ' οὐ κλίνονται ἰσοσυλλάβως· ἡ πατρός καὶ μητρός γενικὴ ἰσοσυλλαβοῦσαι τῇ εὐθείᾳ, φημὶ δὴ τῇ πατήρ καὶ μήτηρ, καὶ μὴ 1218 b μακροκαταληκτοῦσαι οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐ κλίνονται ἰσοσυλλάβως· πατήρ γὰρ πατέρος ἦν καὶ μήτηρ μητέρος, καὶ κατὰ συγκοπὴν γεγόνασι πατρός καὶ μητρός, καὶ λοιπὸν ἡ συναίρεσις αἰτία γέγονε τῆς

[Discr. scr. in CTb] **1** πλακοῦς *in marg. add* T[2] ‖ **3** ληγουσῶν b, ληγόντων CT ‖ **10** Ἔστι — λεγόμενον *in marg. add* C[2] ‖ **11** εἰς $\overline{\text{α}}$] εἰς $\overline{\text{ας}}$ T ‖ **12** Θέσπια *om* C,Tb | Πλάταια b, πλατεῖα CT ‖ **14** ἀγυιᾶς ἁρπυιᾶς] ὀργυιᾶς ἀγυιᾶς CTb | πλατειᾶς CT ‖ **17** οἷον *om* T | καὶ *ante* μιᾶς *om* C | τῷ τεχνικῷ Cb, τὸ ὑπὸ τοῦ τεχνικοῦ T ‖ **18** καὶ μιᾶς *om* C ‖ **21** αἰτιακὴ T ‖ **34** ἰσοσυλλαβοῦσα CTb | δὴ T, δὲ Cb ‖ **35** ἐπεὶ T

ἰϲοϲυλλαβίαϲ· πρόϲκειται «κλινομένη» διὰ τὸ ἄλφα τοῦ ἄλφα, τὸ βῆτα τοῦ βῆτα· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ γενικὴ οὐ μακροκαταληκτεῖ ἰϲοϲυλλάβωϲ κλινομένη, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ μονόπτωτά εἰϲι καὶ τὴν αὐτὴν φωνὴν πανταχοῦ φυλάττουϲιν.

Ἔχομεν οὖν δι' ἣν αἰτίαν ἡ ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ γενικὴ μακροκαταληκτεῖ. Ἡ δὲ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικὴ διὰ τοῦτο μακροκαταληκτεῖ, πρῶτον μὲν ὅτι, ὡϲ εἴρηται, καὶ ἡ γενικὴ τούτων μακροκαταληκτεῖ, οἷον ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ· πᾶϲα δὲ δοτικὴ ἑνικῶν ἰϲοϲυλλαβοῦϲα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ ἰϲοχρονεῖν αὐτῇ θέλει, οἷον Ὁμήρου Ὁμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, δίψηϲ δίψῃ, Αἴαντοϲ Αἴαντι, Λάχητοϲ Λάχητι, πένητοϲ πένητι· εἰ οὖν ἡ ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ γενική, 407 g ὡϲ εἴρηται, μακροκαταληκτεῖ, δηλονότι εὐλόγωϲ ἡ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ· πρόϲκειται «ἰϲοϲυλλαβοῦϲα τῇ ἰδίᾳ γενικῇ» διὰ τὸ ταχέοϲ ταχεῖ, βραδέοϲ βραδεῖ· ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ δοτικὴ μακροκαταληκτεῖ τῆϲ γενικῆϲ βραχυκαταληκτούϲηϲ, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἰϲοϲυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ. Δεύτερον δὲ διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικῇ μακρόν ἐϲτι τὸ ᾱ, ἐπειδὴ τὸ ῑ ἀνεκφώνητόν ἐϲτιν· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τὸ ῑ τότε εὑρίϲκεται ἀνεκφώνητον, ἡνίκα εὑρεθῇ ἢ μετὰ τοῦ η̄ ἢ μετὰ τοῦ ω̄ ἢ μετὰ τοῦ ᾱ μακροῦ ἐν μιᾷ ϲυλλαβῇ, οἷον τῇ ϲοφῇ, τῷ καλῷ, τῇ Μηδείᾳ.

Ἔχομεν οὖν τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἡ ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ γενικὴ καὶ ἡ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικὴ μακρὸν ἔχουϲι τὸ ᾱ. Ἄξιον δέ ἐϲτι ζητῆϲαι, διατί ἡ ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ γενικὴ καὶ ἡ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικὴ ἐπὶ τέλουϲ ἔχουϲαι τὸν τόνον [καὶ] περιϲπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. Ἔϲτιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην· οὐκ ἠδύναντο αἱ γενικαὶ αὗται καὶ δοτικαὶ ὀξύνεϲθαι, ἐπειδὴ κανών ἐϲτιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶϲα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκαταληκτοῦϲα ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆϲ τελευταίαϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχουϲα τὸν τόνον, περιϲπωμένην δέχεται, χωρὶϲ εἰ μὴ ἀπὸ ὀξυτονουμένηϲ εὐθείαϲ γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ϲ̄· ἔϲτωϲαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνοϲ ταῦτα, ϲοφοῦ ϲοφῷ ϲοφοῖν ϲοφῶν ϲοφοῖϲ, καλοῦ καλῷ καλοῖν καλῶν καλοῖϲ, τιμῆϲ τιμῇ τιμαῖν τιμῶν τιμαῖϲ, φοβερᾶϲ φοβερᾷ φοβεραῖν φοβερῶν φοβεραῖϲ, Ϲαπφοῦϲ Ϲαπφοῖ Ϲαπφοῖν Ϲαπφῶν Ϲαπφοῖϲ, πτεροῦ πτερῷ πτεροῖν πτερῶν πτεροῖϲ· οὕτωϲ οὖν καὶ ⟨ἡ⟩ ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ γενικὴ καὶ ⟨ἡ⟩ ἰᾷ καὶ μιᾷ δοτικὴ 1219 b περιϲπῶνται καὶ οὐκ ὀξύνονται. Πρόϲκειται ἐν τῷ κανόνι «μακροκαταληκτοῦϲα» διὰ τὸ μηνόϲ μηνί, χηνόϲ χηνί, φωτόϲ φωτί· ταῦτα γὰρ οὐ περιϲπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ εἰϲὶ μακροκατάληκτα ἀλλὰ βραχυκατάληκτα· πρόϲκειται «ἐπ' ὀνομάτων» διὰ τὴν ἐμοί

[Discr. scr. in CTb] **1** τὸ ἄλφα *om* T | τὸ βῆτα Cb, καὶ T ‖ **2** οὐ *om* C ‖ **3** ἀντίκειται CTb | καὶ *om* T ‖ **7** *post* εἴρηται *iterum add* ὅτι T ‖ **8** δὲ *om* T ‖ **10** ἡ b, *om* CT | γενική *om* T ‖ **15** ἡ γενικὴ τῇ δοτικῇ T ‖ **16** ἐμάθομεν] *cfr. ex. gr. p. 127, 37* ‖ **22** ἔχουϲι CTb ‖ **27** ὀξυτονουμένηϲ] ὀξυνομένηϲ Cb, ὀξυτονουμένου T | γίνεται T ‖ **31** Ϲαπφαῖν T | Ϲαπφαῖϲ T ‖ **32** ἡ *ante* ἰᾶϲ *om* CT | γενικὴ b, γενικῆϲ CT | ἡ *ante* ἰᾷ *om* CT | δοτικὴ] δοτικῇ T, δοτικαὶ C, δοτικὴ καὶ b ‖ **33** μακροκαταληκτοῦϲαι T ‖ **34** γὰρ *om* T ‖ **35** ἀντίκειται CTb ‖ **36** τὴν b, τὸ CT

καὶ σοί ἀντωνυμίας· αὗται γὰρ οὐ περισπῶνται ἀλλ' ὀξύνονται· πρόσκειται «ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον» διὰ τὸ Ὁμήρου 408 g Ὁμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ· ταῦτα γὰρ μακροκατάληκτά εἰσι καὶ ὅμως οὐ περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὸν τόνον· πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ ὀξυτονουμένης εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ͞ϲ», ἐπειδὴ ἐὰν ἀπὸ ὀξυτονουμένης εὐθείας γένηται ἡ γενικὴ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ͞ϲ, τότε καὶ ἡ γενικὴ καὶ ἡ δοτικὴ ὀξύνονται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ νεώς τοῦ νεώ τῷ νεῴ, ὁ λεώς τοῦ λεώ τῷ λεῴ, ὁ ζώς τοῦ ζώ τῷ ζῴ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον ⟨δὲ⟩ ὅτι αἱ εἰς ͞οϲ γενικαὶ δισύλλαβοι ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μηνός χηνός γραός φωτός ποδός παιδός φρενός συός δρυός σφηνός σπληνός Κρητός κτενός χθονός ἑνός βοός χροός δμωός ἁλός σαρκός Σφιγγός πατρός ἀνδρός μητρός γαστρός, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὑρεθῇ ἡ γενικὴ ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσῃ· ἀπὸ συναιρέσεως μὲν διὰ τὸ λᾶος· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τῆς λάαος ἐγένετο λᾶος, συναιρέσεως παρακολουθησάσης ἤγουν κράσεως τῶν δύο ͞αα εἰς ἓν ͞α μακρὸν δηλονότι, διὸ καὶ προπερισπᾶται, οἷον ⟨ex. gr. M 462⟩ λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς, τουτέστιν ὑπὸ τῆς βολῆς τοῦ λίθου· καὶ πάλιν ἐστὶ κέαρ κέαρος καὶ ἔαρ ἔαρος, καὶ γίνονται κατὰ συναίρεσιν ἤγουν κατὰ κρᾶσιν τοῦ ͞ε καὶ ͞α εἰς ͞η κῆρος καὶ ἦρος προπερισπωμένως· καὶ πάλιν ἐστὶν ἡ εὐθεῖα ὕϊς, ὡς ὄφις, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ ὕϊος, ὡς ὄφιος, προπαροξυτόνως, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ͞υ καὶ ͞ι εἰς τὴν ͞υι δίφθογγον υἷος προπερισπωμένως, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ⟨B 230⟩ Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἷος ἄποινα· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ Περὶ παθῶν οὕτω τοῦτο σχηματίζων φησίν, ὅτι ἐστὶν υἷς διὰ τῆς ͞υι διφθόγγου κατὰ τὴν παρα- 1220 b λήγουσαν· τούτου ἡ γενικὴ υἵιος, καὶ κατὰ κρᾶσιν ⟨τῆς ͞υι διφθόγγου καὶ τοῦ ͞ι εἰς τὴν ͞υι δίφθογγον υἷος, καὶ ἡ δοτικὴ υἵιι, καὶ κατὰ κρᾶσιν⟩ τῶν δύο ͞ιι εἰς ἓν δηλονότι μακρὸν υἵι, ὥσπερ Θέτιι Θέτι, ⟨C 407⟩ Θέτι καλλιπλοκάμῳ. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ ὕϊς ὕϊος κατὰ μὲν τὴν γενικὴν ἔπαθε συναίρεσιν τοῦ ͞υ 409 g καὶ ͞ι εἰς τὴν ͞υι δίφθογγον, κατὰ δὲ τὴν εὐθεῖαν οὐ πάσχει συναίρεσιν τοῦ ͞υ καὶ ͞ι εἰς τὴν ͞υι δίφθογγον. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο τὸ ὕϊς κατὰ τὴν εὐθεῖαν οὐ πάσχει συναίρεσιν τοῦ ͞υ καὶ ͞ι εἰς τὴν ͞υι δί-

---

[Discr. scr. in CTb] **1** ἀντωνυμίαν CTb ‖ **4** ἀντίκειται T ‖ **6** ὀξυνομένης T; *item v. 7* ‖ **10** τῷ ζῴ *om* T ‖ **11** Ἰστέον] *huc delegamur p. 354, 34* | δὲ *om* CTb | ἐπ' ὀνομ. b, ἐπὶ ὀνομ. CT ‖ **12** ποδός *om* T | παιδός *om* Cb ‖ **14** ἁλός *om* Cb | γαστρός *om* b ‖ **15** ἡ γενικὴ εὑρεθῇ T ‖ **17** τῆς] τοῦ CTb ‖ **20** τουτέστιν — λίθου *om* T | καὶ *ante* ἔαρ *om* b ‖ **22** εἰς] εἰ T ‖ **24** καὶ *ante* κατὰ *om* T ‖ **25** ἱπποδώμων T ‖ **26** οὕτως CT ‖ **27** διφθόγγου *om* Cb ‖ **28** κρᾶσιν Cb, συναίρεσιν T | τῆς ͞υι — κρᾶσιν (**30**) *om* CTb, *addidi secutus Lobeck. Path. 1, 293* ‖ **30** υἵι *Lobeckius*, υἷος CTb ‖ **32** υἵϊς υἵϊος T ‖ **33** κατὰ δὲ — δίφθογγον (**34**) *om* T ‖ **34** τὸ *om* T

φθογγον, ἐπειδὴ οὐδέποτε μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον σύμφωνον εὑρίσκεται ἐπιφερόμενον, οἷον ἅρπυια μυῖα υἱός· εἰ ἔπαθεν οὖν τὸ ὗϊς κατὰ τὴν εὐθεῖαν συναίρεσιν τοῦ ῡ καὶ ῑ εἰς τὴν ῡι δίφθογγον, ἤμελλε μετὰ τὴν ῡῑ δίφθογγον σύμφωνον ἐπιφέρεσθαι τὸ c̄, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα διὰ τοῦτο ἡ λᾶος γενικὴ καὶ ἡ κῆρος καὶ ἦρος βαρύνονται, ἐπειδὴ ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγόνασι τῆς λάαος καὶ κέαρος καὶ ἔαρος, διὰ ποίαν αἰτίαν καὶ ἡ πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικαὶ οὐ βαρύνονται, οἷον πάτρος καὶ μῆτρος καὶ ἄνδρος, ἐπειδὴ καὶ αὗται ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γεγόνασι τῆς πατέρος καὶ μητέρος καὶ ἀνέρος. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ μὲν πατρός καὶ μητρός καὶ ἀνδρός γενικαὶ συγκοπὴν πεπόνθασι τοῦ ε̄ καὶ τελείως ἀποβάλλουσι τὴν μίαν συλλαβήν, καὶ λοιπὸν ὡς κυρίως δισύλλαβοι ὠξύνθησαν, ἡ δὲ λᾶος καὶ κῆρος καὶ ἦρος γενικαὶ κρᾶσιν πεπόνθασι καὶ δυνάμει τρισύλλαβοί εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἐποιήσαντο ἀποβολὴν συλλαβῆς ἀλλὰ κρᾶσιν τῶν δύο φωνηέντων, καὶ λοιπὸν ὡς δυνάμει τρισύλλαβοι εὐλόγως βαρύνονται.

Πρὸς ταῦτα ἀποροῦσί τινες λέγοντες, εἰ ἄρα τὸ λᾶος καὶ κῆρος καὶ ἦρος ὡς δυνάμει τρισύλλαβα ἐβαρύνθησαν, διὰ ποίαν αἰτίαν τὸ ὄϊς ὄϊος γενόμενον κατὰ συναίρεσιν οἶς οἰός μὴ ἐβαρύνθη· καὶ τοῦτο γὰρ δυνάμει τρισύλλαβόν ἐστιν. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι τὸ μὲν λᾶος καὶ κῆρος καὶ ἦρος οὐ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ συναιροῦνται ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ, οἷον λᾶας λᾶς λάαος λᾶος, κέαρ κῆρ κέαρος κῆρος, ἔαρ ἦρ ἔαρος ἦρος, καὶ τούτου χάριν ὡς δυνάμει τρισύλλαβα ὄντα ἐν τῇ γενικῇ ἐβαρύνθησαν· τὸ δὲ οἶς οἰός οὐκ ἔπαθεν ἐν τῇ γενικῇ συναίρεσιν ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον, οἷον ὄϊς οἶς, καὶ λοιπὸν ἀπὸ τῆς συνῃρημένης εὐθείας ἐκλίθη οἰός ἡ γενική, καὶ τούτου χάριν ὡς μὴ οὖσα ἡ γενικὴ 1221 b τρισύλλαβος δυνάμει ἀλλὰ κυρίως δισύλλαβος ὠξύνθη. Τοῦτο δὲ καὶ 410 g ἐπὶ ἄλλων εὑρίσκεται, φημὶ δὴ τὸ ἐν τῇ εὐθείᾳ μόνον γίνεσθαι συναίρεσιν, καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς συνῃρημένης εὐθείας κλίνεσθαι τὴν γενικήν, ὡς ἐπὶ τοῦ φῶς φωτός καὶ ὦς ὠτός· ἔστι γὰρ φόας φόατος καὶ ὄας ὄατος, καὶ λοιπὸν κρᾶσις παρακολουθεῖ ⟨ἐν⟩ τῇ εὐθείᾳ καὶ γίνεται φῶς καὶ ὦς, κἀκεῖθεν κλίνεται φωτός καὶ ὠτός ἡ γενική· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα τὴν φωτός καὶ ὠτός γενικὴν ἀπὸ τῆς φόατος καὶ ὄατος λέγειν κατὰ κρᾶσιν, ἐπεὶ φῶτος καὶ ὦτος ὤφειλον εἶναι βαρυτόνως, ὡς ἀπὸ τρισυλλάβου γενικῆς γενόμενα· ἀλλ', ὡς εἴρηται, ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ κρᾶσις κἀκεῖθεν ἡ κλίσις. Σεσημείωται τὸ φρητός ὀξυνόμενον· ἀπὸ γὰρ τρισυλλάβου γενικῆς τῆς φρέατος γενόμενον κατὰ κρᾶσιν φρῆτος ὤφειλε βαρύνεσθαι· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα λέγειν, ὅτι ἐπὶ τούτου ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ κρᾶσις κἀκεῖθεν ἡ κλίσις· οὐδὲ γὰρ εἴρηται ἡ φρῆρ εὐθεῖα ⟨ἐν⟩

[Discr. scr. in CTb] **13** ὀξύνθησαν T ‖ **16** δύο *om* C ‖ **20** ἐβαρύνθησαν T ‖ **23** λάας λᾶς λάαοι λᾶοι T ‖ **27** ἐκλίνθη T ‖ **29** δή] δὲ CTb ‖ **32** ἐν *om* CTb ‖ **35** ὤφειλον CT, ὤφειλεν b ‖ **38** τῆς φρέατος b, τοῦ φρέατος CT | φρητὸς CT ‖ **40** φρῆρ b, φρὴρ C, φρῆς T | ἐν *om* CTb

τῇ χρήσει· ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ φρητός γενικὴ συνέδραμε κατὰ τὴν τάσιν τῇ Κρητός γενικῇ καὶ σητός καὶ θητός (σής δέ ἐστιν ὁ σκώληξ καὶ θής ὁ μισθωτός). Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι περὶ τοῦ ⟨δ 228⟩ Θῶνος παράκοιτις λέγει ὁ τεχνικός, ⟨ὅτι⟩ ἡ ἀπὸ τῆς Θῶνις εὐθείας ἐγένετο Θώνιδος καὶ Θώνιος ἰωνικῶς, ὥσπερ Πάριδος Πάριος, καὶ κατὰ συγκοπὴν Θῶνος, ἢ ἀπὸ τῆς Θόων Θόωνος καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ō καὶ ω̄ εἰς ω̄ Θῶνος. Οὐχ ὑγιῶς ⟨δὲ⟩ λέγει· πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον λόγον ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ ἐγένετο κατὰ συγκοπήν, ὤφειλεν ὀξύνεσθαι ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ συγκοπήν, λέγω δὴ τῷ πατέρος πατρός, μητέρος μητρός, ἀνέρος ἀνδρός· καὶ αὗται γὰρ αἱ γενικαὶ συγκοπὴν παθοῦσαι καὶ δισυλλαβήσασαι ὠξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ος δισυλλάβων γενικῶν, οἷον ὥσπερ παιδός μηνός χηνός γραός φωτός παντός· πρὸς δὲ τὸν δεύτερον λόγον ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδαμοῦ ἡ Θόων εὐθεῖα, ἐξ ἧς λέγει γεγενῆσθαι τὴν Θόωνος καὶ Θῶνος γενικήν, εὕρηται σημαίνουσα τὸν Αἰγύπτιον ἄνδρα, ὅντινα σημαίνει ἡ Θῶνος γενική, ἀλλ' ἕτερον ἄνδρα,
411 g ὡς παρ' Ὁμήρῳ ⟨Μ 140⟩ Θόωνά τε [ἄνακτα]. Τί οὖν ἔχομεν εἰπεῖν; Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι κατὰ συγκοπὴν γέγονεν ἡ Θῶνος γενικὴ ἀπὸ τῆς Θώνιος γενικῆς· εἰ δέ τις εἴποι διατί οὐκ ὀξύνεται, λέγομεν τὴν αἰτίαν ταύτην· αἱ συγκοπτόμεναι γενικαὶ ὀξυνόμεναι μιμοῦνται εὐθείας, οἷον ἡ ἀνδρός γενικὴ μιμεῖται τὴν χονδρός εὐθεῖαν, καὶ πάλιν ἡ μητρός καὶ
1222 b πατρός καὶ θυγατρός γενικαὶ μιμοῦνται τὴν ἰατρός εὐθεῖαν· ἐπειδὴ οὖν ἡ Θῶνος γενικὴ εἰ ὠξύνετο οὐκ ἤμελλε μιμεῖσθαι εὐθεῖαν — οὐκ ἔχομεν γὰρ εὐθεῖαν εἰς νος καθαρὸν δισύλλαβον τῷ ω̄ παραληγομένην καὶ ὀξυνομένην· βαρυνομένην δὲ ἔχομεν, ὡς ἐπὶ τοῦ κῶνος (σημαίνει δὲ τὸ στροβιλοειδὲς ἤγουν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον) ὦνος (σημαίνει δὲ τὴν τιμήν) — τούτου χάριν οὐκ ὠξύνθη ἀλλ' ἐβαρύνθη· πρόσκειται «δισύλλαβον», ἐπειδὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχομεν εὐθεῖαν ὀξυνομένην, οἷον κοινωνός οἰωνός Τιθωνός. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται δὲ ἀνωτέρω «ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου», ἐπειδὴ τὸ τίνος βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινός ὀξυνομένου· τὸ γὰρ πευστικὸν ἤγουν τὸ ἐρωτηματικὸν βαρύνεται, οἷον τίνος ἐστὶν υἱός; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινός· οὕτω γὰρ λέγομεν αὐτὸ ἀντεπιφέροντες· καὶ πάλιν ἐστὶν ⟨α 429⟩ Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο, καὶ βαρύνεται ἐνταῦθα ἡ γενική, λέγω δὴ ἡ Ὦπος, ἐπὶ τοῦ κυρίου ὀνό-

---

[Discr. scr. in CTb] **2** τάσιν Cb, τάξιν T | τῆς Κρητὸς γενικῆς CTb | καὶ θητὸς καὶ σητὸς T ‖ **5** ὅτι b, *om* CT | τῆς Θώνις C ‖ **6** *ante* ἢ *add* οὐχ ὑγιῶς λέγει. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πρῶτον T ‖ **7** εἰς ω̄ T, εἰς τὸ ω̄ Cb ‖ **8** δὲ b, *om* CT ‖ **10** δὴ τῷ] δὲ τὸ CTb | *ante* μητέρος *add* καὶ T ‖ **14** ἐξ ἧς] ἐξῆς T ‖ **17** ἄνακτα CTb ‖ **18** κατὰ *om* T ‖ **19** οὐκ ὀξύνεται Tb, οὐ παροξύνεται C ‖ **21** εὐθεῖαν *om* T ‖ **23** ὀξύνετο CT ‖ **24** τῷ ω̄] τὸ ω̄ T ‖ **27** ὀξύνθη T ‖ **30** ἀνωτέρω] *cfr. p. 371, 15* ‖ **35** Εὐρύκλεια CTb | πησινορίδαο C, πωσινορίδω T ‖ **36** δὴ CT, δὲ b

ματος πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ὠπός προσηγορικοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Πρόσκειται δέ «ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσῃ», ἐπειδή ἐστι Φθάς Φθάντος ὄνομα κύριον, καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν μετοχῶν, ὥσπερ στάντος βάντος φθάντος (σημαίνει δὲ τὸν προλαβόντα)· καὶ πάλιν ἐστὶ Θῶν ὄνομα κύριον περισπώμενον, καὶ τούτου ἡ γενικὴ λέγεται Θῶντος προπερισπωμένως πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ῶν̄ περισπωμένων ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ῶν̄ περισπώμενα ὀνόματα προπερισπῶνται κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Ξενοφῶν Ξενοφῶντος, Κτησιφῶν Κτησιφῶντος, Ἀγλαοφῶν Ἀγλαοφῶντος, Δημοφῶν Δημοφῶντος· οὕτως οὖν καὶ Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως· ἢ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς κλῶν 412 g κλῶντος μετοχῆς καὶ ζῶν ζῶντος καὶ σμῶν σμῶντος καὶ δρῶν δρῶντος λέγομεν Θῶν Θῶντος προπερισπωμένως. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἀνωτέρω ἐν τῷ κανόνι «ἐπ' ὀνομάτων», οἷον «αἱ εἰς ος̄ δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν», διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον στάντος βάντος.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα εἰς c̄ λήγουσα καὶ ἀποβολῇ τοῦ c̄ τὴν γενικὴν ἀποτελοῦσα τὸν αὐτὸν τόνον τηρεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς, οἷον Φιλητᾶς Φιλητᾶ, Μηνᾶς Μηνᾶ, Μητρᾶς Μητρᾶ, χρυσοῦς χρυσοῦ, ἀργυροῦς ἀργυροῦ, πλ[ακ]οῦς πλ[ακ]οῦ, λαγῶς 1223 b λαγῶ, ὀρφῶς ὀρφῶ, λεώς λεώ, νεώς νεώ, εὔνους εὔνου, Ἀλκίνους Ἀλκίνου, Μενέλεως Μενέλεω, Πηνέλεως Πηνέλεω.

Τὰ ἐκτείνοντα τὸ ō εἰς τὸ ω̄ κατὰ τὴν γενικὴν ἀττικῶς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, ὅντινα εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ō εἰς τὸ ω̄, οἷον πόλιος πόλεως, μάντιος μάντεως, ὄφιος ὄφεως, λέξιος λέξεως, βασιλέος βασιλέως, Ἀχιλλέος Ἀχιλλέως, Ἀτρέος Ἀτρέως, Πηλέος Πηλέως, ἱερέος ἱερέως.

Αἱ συνῃρημέναι γενικαί, εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, παροξύνονται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, Σωκράτεος Σωκράτους, Ἐρέβεος Ἐρέβους, θάρσεος θάρσους, τείχεος τείχους, βέλεος βέλους, κρέαος κρέως, γήραος γήρως· εἰ δὲ παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, περισπῶνται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον εὐσεβέος εὐσεβοῦς, εὐγενέος εὐγενοῦς, Λητόος Λητοῦς, Σαπφόος Σαπφοῦς, Ἐρετριέως Ἐρετριῶς, Πειραιέως Πειραιῶς, Στειριέως Στειριῶς.

Αἱ διὰ τοῦ οιο̄ Θετταλικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων κοινῶν γενικῶν ὦσι, προπερισπῶνται, οἷον καλοῦ καλοῖο, σοφοῦ σοφοῖο, σεμνοῦ σεμνοῖο, ποταμοῦ ποταμοῖο, Ὠκεανοῦ Ὠκεανοῖο, εἰ δὲ ἀπὸ βαρυνομένων, προπαροξύνονται, οἷον φίλου φίλοιο, κούφου κούφοιο, Πριάμου Πριάμοιο.

[Disck. scr. in CTb] **14** ἀνωτέρω] *cfr. p. 371, 11* ‖ **19** τῆς *om* T ‖ **20** πλακοῦς πλακοῦ CTb ‖ **21** Ἀλκ. Ἀλκ.] ἀκλίνους ἀκλίνου CTb ‖ **23** ō] ω̄ T | τὸν αὐτὸν τόνον b, τὸν τόνον αὐτὸν C, τὸν τόνον αὐτῶν T ‖ **24** τὸ *om* C ‖ **29** *post* παροξύνονται *add* καὶ T ‖ **34** ἐρετρειέως ἐρετρειῶς C, ἐρετριέος ἐρετριῶς T | στεριέως στεριῶς T ‖ **35** θηταλικαὶ C, θεταλικαὶ T ‖ **37** Ὠκ. Ὠκ. *om* C

413 g Τὰ ἀπὸ Ἀττικῶν γενικῶν κατὰ πλεοναςμὸν τοῦ ο̅ γινόμενα, εἰ μὲν ἀπὸ ὀξυτόνων γενικῶν Ἀττικῶν ὦςι, προπεριςπῶνται, οἷον Πετεώ Πετεῶο, ⟨Β 552⟩ υἱὸς Πετεῶο Μενεςθεύς, ⟨Δ 338⟩ ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βαςιλῆος, Ταλαώ Ταλαῶο, ὡς παρὰ Ἀντιμάχῳ ⟨fragm. 25 K⟩· εἰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων γενικῶν Ἀττικῶν ὦςι, προπαροξύνονται, οἷον τοῦ Μίνω τοῦ Μίνωο, τοῦ Ἀνδρόγεω τοῦ Ἀνδρογέωο· τοῦ δὲ ο̅ προςελθόντος κατεβιβάςθη μίαν ςυλλαβὴν ὁ τόνος διὰ τὸ μὴ δύναςθαι τετάρτην ἀπὸ τέλους εἶναι τὴν ὀξεῖαν.

Αἱ διὰ τοῦ ε̅ω̅ γενικαὶ Ἰωνικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικῶν ὦςι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρείδεω, Ὀρέςτου Ὀρέςτεω, Αἰνείου Αἰνείεω, ἀπαθεῖς δηλονότι οὖςαι· ἐὰν γὰρ πάθωςι, πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχουςι τὴν ὀξεῖαν, οἷον Ἑρμείου Ἑρμείεω καὶ κατὰ ςυγκοπὴν τοῦ ε̅ Ἑρμείω παροξυτόνως, ⟨Ο 214⟩ Ἥρης Ἑρμείω τε·
1224 b εἰ δὲ ἀπὸ περιςπωμένων κοινῶν γενικῶν ὦςι, παροξύνονται, οἷον αὐλητοῦ αὐλητέω, [Καςής] Καςοῦ (ἔςτι δὲ ὄνομα κύριον) [τοῦ] Καςέω.

Αἱ διὰ τοῦ α̅ο̅ Βοιωτικαὶ γενικαί, εἰ μὲν ἀπὸ βαρυτόνων κοινῶν γενικῶν ὦςι, προπαροξύνονται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρείδαο, Ὀρέςτου Ὀρέςταο· εἰ δὲ ἀπὸ περιςπωμένων κοινῶν γενικῶν ὦςι, προπεριςπῶνται, οἷον ἀργεςτής ἀργεςτοῦ ἀργεςτᾶο, ⟨Λ 306⟩ ἀργεςτᾶο νότοιο, ἤτοι τοῦ λευκοῦ ἢ τοῦ ταχυτάτου.

Τοςαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς.

Περὶ τοῦ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν.

Κανονίζει τὸν τόνον τῆς δοτικῆς καὶ λέγει, ὅτι πᾶςα δοτικὴ ἑνικῶν ἰςοςυλλαβοῦςα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, οἷον καλοῦ καλῷ, ςοφοῦ ςοφῷ, Ὁμήρου Ὁμήρῳ, ἀνθρώπου ἀνθρώπῳ, φωτός φωτί, μητρός μητρί, γυναικός γυναικί, πατρός πατρί, θυγατρός θυγατρί, τινός τινί, κῆρος κῆρι, ἦρος ἦρι, λᾶος λᾶϊ, εὐςεβέος εὐςεβέϊ, ταχέος ταχέϊ, Ξενοφῶντος Ξενοφῶντι, ἀβλῆτος ἀβλῆτι, ἰᾶς ἰᾷ, μιᾶς
414 g μιᾷ, βελτίονος βελτίονι, χερείονος χερείονι, ἥτις δοτικὴ παθοῦςα ςυγκοπὴν τοῦ ο̅ καὶ ν̅ ἀνεδέξατο τροπὴν τῆς ε̅ι̅ διφθόγγου εἰς τὸ η̅ καὶ γέγονε χέρηϊ, ⟨Α 80⟩ κρείςςων γὰρ βαςιλεύς, ὅτε χώςεται ἀνδρὶ χέρηϊ, Αἴαντος Αἴαντι, ἀςπίδος ἀςπίδι, κνημῖδος κνημῖδι· διὰ τοῦτο τὸ ὅτεῳ ἀναγνωςτέον προπαροξυτόνως, οἷον ὡς τὸ ⟨β 114⟩ ὅτεῴ ςε πατὴρ κέλεται, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι, ἐπειδὴ ἰςοςυλλαβεῖ τῇ γενικῇ τῇ ὅτεο, ⟨α 124⟩ ὅττεό ςε χρή, ἀντὶ τοῦ τίνος, καὶ λοιπὸν ἀναγκάζεται ὁμοτονεῖν αὐτῇ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. in CTb] **2** ἀττικῶν γενικῶν T ‖ **3** ὦ — βαςιλῆος (4) *om* T ‖ **5** γενικῶν ὦςιν ἀττικῶν T ‖ **7** τὸ *om* C ‖ **12** ὀξεῖαν CT, εὐθεῖαν b | Ἑρμειέω b ‖ **17** παροξύνονται T | Ἀτρείδου *in marg. add* C² ‖ **19** ἀργέςτου ἀργέςταο ἀργεςτοῖο ν. T | *alterum* ἀργεςτᾶο *om* C ‖ **20** ἤτοι *om* Cb | ἢ] ἡ C ‖ **22** Περὶ — ἑνικῶν *om* C ‖ **29** χερίονος χερίονι T ‖ **31** κρεῖςςον CTb ‖ **32** κνημίδος κνημίδι CT ‖ **35** τῇ ὅτεο — χρή] τῇ ὅτεως ὅτεως ἐχρῆν CTb | τίνος b, τινὸς CT ‖ **36** *post* αὐτῇ *add* ςημαι^H C

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἀνακόλουθοί εἰσι, καὶ ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτων αἱ δοτικαὶ οὐκ ἀκολουθοῦσι ταῖς γενικαῖς κατὰ τὸν τόνον, ὡς ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου, ἐμοῦ μὲν γὰρ καὶ σοῦ περισπωμένως, ἐμοί δὲ καὶ σοί ὀξυτόνως, ποτὲ δὲ ἀκολουθοῦσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου, οὗ γὰρ περισπωμένως καὶ οἷ ὁμοίως περισπωμένως.

Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ» διὰ τὸ ταχέος ταχεῖ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ ἐνταῦθα παροξύνεται, ἡ δὲ δοτικὴ περισπᾶται· ἀλλ' οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ, συναίρεσιν γὰρ ὑπομείνασα ἐνδεῖ μίαν συλλαβήν· ἐὰν δὲ λάβωμεν τὴν ἐντέλειαν αὐτῆς, ἡ ἀκόλουθος τάσις φυλάττεται, οἷον ταχέος ταχέϊ ταχεῖ, εὐσεβέος εὐσεβέϊ εὐσεβεῖ, 1225 b εὐγενέος εὐγενέϊ εὐγενεῖ· ἰδοὺ πρὸ μὲν τῆς συναιρέσεως ὁ αὐτὸς τόνος φυλάττεται, ἐπειδὴ καὶ ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐφυλάχθη, μετὰ δὲ τὴν συναίρεσιν οὐ φυλάττεται ὁ αὐτὸς τόνος, ἐπειδὴ τότε οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ ἡ δοτικὴ τῇ γενικῇ.

Ἰστέον δὲ ὅτι κάλλιόν ἐστι παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἃ ἡμεῖς παρεθέμεθα, ἤπερ ἃ παρέθετο ὁ τεχνικός· αὐτὸς γὰρ παρέθετο τὸ μάντει καὶ πόλει, ὅτι ἀπὸ τοῦ μάντεος καὶ πόλεος γεγόνασι μάντεϊ καὶ πόλεϊ καὶ κατὰ συναίρεσιν μάντει καὶ πόλει, καὶ οὐκ ἰσοσυλλαβοῦσι τῇ γενικῇ. Ἐρεῖ δέ τις πρὸς αὐτόν, ὅτι εἰ καὶ μὴ ἰσοσυλλαβοῦσιν, ἀλλ' οὖν τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ· ⟨ἐν μὲν γὰρ τῇ 115 g αὐτῇ συλλαβῇ⟩, ἐν ᾗ ἐστιν ἐν τῇ γενικῇ ἡ ὀξεῖα τάσις, καὶ ἐν τῇ δοτικῇ ⟨ἐστιν⟩, οἷον μάντεος μάντει, πόλεος πόλει· διὰ τοῦτο οὖν εἰρήκαμεν βελτίονα εἶναι τὰ παραδείγματα ἃ ἡμεῖς παρεθέμεθα· ἐκεῖνα γὰρ μὴ ἰσοσυλλαβήσαντα τῇ γενικῇ οὐκ ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον, τὸ γὰρ ταχέος καὶ εὐσεβέος παροξύνονται, τὸ δὲ ταχεῖ καὶ εὐσεβεῖ περισπῶνται· κάλλιον οὖν, ὡς εἴρηται, παραθέσθαι ταῦτα τὰ παραδείγματα ἤπερ τὸ μάντει καὶ πόλει· ταῦτα γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὴν ὀξεῖαν τάσιν καὶ ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἐν τῇ δοτικῇ, καὶ πρὸ τῆς συναιρέσεως καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν, οἷον μάντεος μάντεϊ μάντει, πόλεος πόλεϊ πόλει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δεῖ παραφυλάξασθαι ἐν τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶσα δοτικὴ ἑνικῶν ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ καὶ τὸν τόνον αὐτῆς ἔχει, τὸ ⟨Z 422⟩ οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω· καὶ γὰρ τὸ ἰῷ περισπᾶται δοτικῆς ὑπαρχούσης, τῆς γενικῆς βαρυτονουμένης· ἴον γάρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα ἀντὶ τοῦ μόνον, καὶ ἡ γενικὴ ἴου παροξυτόνως, ἡ δὲ δοτικὴ ἰῷ περισπωμένως· σημαίνει δὲ τὸ «ἰῷ ἤματι» ἀντὶ τοῦ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων προστίθησιν ὁ τεχνικός, ὅτι τῆς Τυνδάρεος

[Discr. scr. in CTb] **5** γὰρ Tb, δὲ C ‖ **14** συναίρεσιν Cb, διαίρεσιν T ‖ **17** ἤπερ b, εἴπερ CT | ἃ παρέθετο Cb, ἅπερ ἔθετο T ‖ **18** τὸ b, τῶ C, τῷ T, μάντεως καὶ πόλεως CTb ‖ **20** καὶ *om* T ‖ **21** ἐν μὲν — συλλαβῇ (**22**) *om* CTb ‖ **23** ἐστιν *om* CTb ‖ **25** μὴ ἰσοσυλλ. τῇ γεν. Cb, ἡμισοσυλλαβήσαντα ἐν τῇ γεν. T ‖ **26** τὸ δὲ] τῷ δὲ T ‖ **28** τὸ b, τῶ C, τῷ T; *item v. 34* ‖ **29** τᾶσιν C ‖ **34** οἱ *om* T | κίον] ἐν CTb | ἤματι CT; *item v. 37*

εὐθείας τῆς διὰ τοῦ ε̄ καὶ ο̄ ἡ γενικὴ Τυνδαρέου ἐστὶ παροξυτόνως, διὰ τὴν μακρὰν τοῦ τόνου καταβιβασθέντος· ἀλλὰ καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως τῇ γενικῇ Τυνδαρέῳ ἐστὶ παροξυτόνως, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· ὅταν δὲ γένηται ἀττικῶς ἡ εὐθεῖα διὰ τοῦ ε̄ καὶ ω̄ Τυνδάρεως, ὡς Μενέλεως, τότε προπαροξύνεται ἡ γενική, καὶ ἡ δοτικὴ ὁμοίως, οἷον τοῦ Τυνδάρεω τῷ Τυνδάρεῳ, ὥσπερ τοῦ Μενέλεω τῷ Μενέλεῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Φησὶ δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ εἰς ῑ λήγουσαι
1226 b προπαροξύνεσθαι θέλουσι, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὖσαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εἰρημένον αὐτῷ «εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ», οἷον ὁ πολυπάταγος τοῦ πολυπατάγου τῷ πολυπατάγῳ παροξυτόνως, καὶ γίνεται
416 g κατὰ μεταπλασμὸν τῷ πολυπάταγι προπαροξυτόνως· καὶ πάλιν ἐστὶν ἡ διχόμηνος τῆς διχομήνου τῇ διχομήνῳ παροξυτόνως, καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν διχόμηνι καὶ προπαροξύνεται· αὕτη δὲ ἡ δοτικὴ δύναται καὶ ἀπὸ τῆς διχόμηνις προπαροξυτονουμένης διὰ τοῦ δος κλινομένης εἶναι εὐθείας· ἔστι γὰρ διχόμηνις διχομήνιδος διχομήνιδι, καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δ̄ καὶ τοῦ ῑ διχόμηνι, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συγκοπῆς· αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσωθεν ὄπισθεν, ἐξαίρετος ἔξαιτος, ἁρμόσαντες ἅρσαντες, ὁμόπατρος ὄπατρος· τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάσαντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ο̄ς̄ δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων ὀξύνονται, οἷον ὥσπερ φωτός μηνός χηνός γραός παιδός· καὶ πάλιν ἐστὶ τὸ μελίκρατον καὶ τὸ χαλκόκρατον, τοῦ μελικράτου καὶ τοῦ χαλκοκράτου, τῷ μελικράτῳ καὶ τῷ χαλκοκράτῳ, καὶ γίνονται κατὰ μεταπλασμὸν τῷ μελίκρατι καὶ τῷ χαλκόκρατι καὶ προπαροξύνονται· ἐὰν δὲ εὑρεθῶσι προπερισπωμένως αἱ δοτικαὶ αὗται τῷ μελικρᾶτι καὶ τῷ χαλκοκρᾶτι, γνῶθι ὅτι ἀπὸ τοῦ ὁ μελικράς καὶ ὁ χαλκοκράς γίνονται, καὶ οὐ κατὰ μεταπλασμὸν γεγόνασιν ἀλλὰ κατὰ ἀκόλουθον κλίσιν, οἷον μελικράς μελικρᾶτος μελικρᾶτι, χαλκοκράς χαλκοκρᾶτος χαλκοκρᾶτι.

Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὖσαι», ἤγουν «εἰ μὴ δισυλλαβία κωλύσῃ», ἐπειδή ἐστιν ὁ κλάδος τοῦ κλάδου τῷ κλάδῳ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ κλαδί, καὶ ὀξύνεται διὰ τὴν δισυλλαβίαν· καὶ πάλιν τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τῷ λιτί, οἷον ⟨C 352⟩ ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν, καὶ ὀξύνε-

[Discr. scr. in CTb] **1** εὐθεῖα C ‖ **5** παροξύνεται καὶ ἡ T | τοῦ τυνδαρέω τῶ τυνδαρέω T ‖ **6** τῷ Μενέλεῳ *in marg. add* C² ‖ **10** δισυλλαβεία κωλύσει T | πολυπόταγος C ‖ **12** τῷ *om* T | πολυπόταγι C ‖ **14** διχόμηνι] διχόμηνον C ‖ **17** τοῦ δ̄ καὶ τοῦ ῑ] τῆς δῑ T ‖ **19** ἁρμόσαντες T | ἄρσαντες T, ἄρσαντες Cb | ὄπατρος] ὅπατρος CTb ‖ **20** καὶ τὸ μητέρος C ‖ **21** συγκοπέντος C | ἀναβιβάσαντος C | ἀντίκειται Cb ‖ **23** μηνός *om* b ‖ **25** γίνεται Cb ‖ **26** τῷ *ante* χαλκ. *om* T | προπαροξύνεται T ‖ **27** δοτικαὶ Cb, γενικαὶ T ‖ **28** μελικρᾶς *et* χαλκοκρᾶς CT ‖ **29** κλίσεως T ‖ **31** οὖσαι T, οὖσα Cb ‖ **32** κωλύσει T ‖ **34** *post* λιτῷ *add* καὶ γίνεται C ‖ **35** ἑανῶ T, ἑανῷ b

ται διὰ τὴν δισυλλαβίαν· αἱ γὰρ εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον μητρί παιδί χηνί μηνί πατρί Τρωΐ σπληνί φρενί χθονί συΐ δρυΐ. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναιρέσεως εὑρεθῇ ἡ δοτική, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσῃ»· πρόσκειται «χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ 417 g συναιρέσεως εὑρεθῇ ἡ δοτική», διὰ τὸ κέαρι κῆρι, ἔαρι ἦρι, λάαϊ λᾶϊ, Θέτιι Θέτι, ⟨Σ 407⟩ πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ, μάστιι μάστι, 1227 b ⟨Ψ 500⟩ μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε, μήτιι μήτι, ⟨Ψ 318⟩ μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο· ἰδοὺ γὰρ αἱ δοτικαὶ αὗται δισύλλαβοι οὖσαι οὐκ ὀξύνονται· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἀπὸ συναιρέσεώς εἰσι καὶ τούτου χάριν δισυλλαβοῦσιν, ἐπειδὴ δυνάμει ὑπὲρ δύο συλλαβάς εἰσι· καὶ ἡ σπῆϊ δὲ δοτική, οἷον ⟨Ω 83⟩ εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ, προπερισπωμένη καὶ μὴ ὀξυνομένη οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὑπὲρ δύο συλλαβάς ἐστι δυνάμει, ἀλλ' ἡ συναίρεσις αἰτία γέγονε τῆς δισυλλαβίας· ἔστι γὰρ σπέος σπέεος σπέεϊ, καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο εε εἰς η σπῆϊ, ὥσπερ Ἡρακλέεος Ἡρακλῆος, ⟨Υ 145⟩ τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο. Πρόσκειται ⟨δέ⟩ «ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου», ἐπειδὴ τὸ τίνι βαρύνεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινί ὀξυνομένου· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινί· οὕτω γὰρ λέγομεν ἀντεπιφέροντες· πρόσκειται δέ «ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσῃ», ἐπειδή ἐστι Φθάντι κύριον καὶ βαρύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν μετοχῶν, ὥσπερ φθάντι βάντι θέντι δόντι. Πρόσκειται «ἐπ' ὀνομάτων», οἷον «αἱ εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δισύλλαβοι δοτικαὶ ἐπ' ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλουσιν», διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται, οἷον βάντι στάντι θέντι δόντι φθάντι· «δισύλλαβοι» δὲ πρόσκειται διὰ τὸ Αἴαντι Θόαντι Λάχητι λέβητι πένητι Πάριδι ὄφεϊ πόλεϊ ἥρωϊ Μίνωϊ γέλωτι ἔρωτι Κτησιφῶντι Ξενοφῶντι Σιδῶνι ἀσπίδι ῥανίδι βολίδι κνημῖδι κρηπῖδι· αἱ γὰρ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ῑ ἐκφωνούμενον λήγουσαι δοτικαὶ ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον Αἴαντι Θόαντι Λάχητι λέβητι, ὑπεσταλμένης τῆς γυναικί καὶ θυγατρί δοτικῆς· καὶ αὗται γὰρ 418 g παραλόγως ὀξύνονται, ὥσπερ καὶ ἡ γυναικός καὶ θυγατρός γενικὴ παραλόγως ὀξύνεται, ὡς ἐν τῇ περὶ γενικῆς ⟨διδασκαλίᾳ⟩ ἀπεδείξαμεν· πρόσκειται «εἰς ῑ ἐκφωνούμενον» διὰ τὸ τῇ σοφῇ, τῇ καλῇ· αὗται ⟨γὰρ⟩ αἱ δοτικαὶ εἰς ι λήγουσαι περισπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσιν ἐκφωνούμενον τὸ ῑ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

[Discr. scr. in CTb] **2** δοτικαὶ δισύλλαβοι T ‖ **5** ἀκολουθήσει CTb; *item v. 21* ‖ **7** θίτιι θῖτι πάντα θίτι κ. T ‖ **8** δ' αἰὲν ἔλαυνε] δὲ ἐνέλαυνε CTb | δ' ἡν.] τε ἡν. CTb ‖ **9** ἡνιόχου T ‖ **12** δ' ἐνὶ] δ' ἐν CTb ‖ **13** ἀντίκεινται T ‖ **17** δέ *om* CTb ‖ **18** ἑτέρου — ἀντιδιαστολὴν *bis habet* C | πρὸς — βαρύνεται (**19**) *om* T ‖ **21** δέ *om* Tb ‖ **23** δόντι θέντι T ‖ **26** δὲ *om* Tb | πρόσκεινται CT ‖ **27** μήνωϊ T ‖ **28** κνημίδι κρηπίδι CT ‖ **33** γενικῆς Cb, ἑνικῆς T | διδασκαλίᾳ *om* CTb | ἀπεδείξαμεν] *cfr. p. 367, 34* ‖ **34** γὰρ *om* CTb ‖ **35** *post* περισπῶνται *add* καὶ ὀξύνονται T

Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τῶν μεταπεπλασμένων δοτικῶν τῷ
1228 b λέγοντι, ὅτι αἱ μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ αἱ εἰς ῑ λήγουσαι προπαροξύνεσθαι θέλουσι, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὖσαι, «χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς νη̅ θηλυκῶν φύσει μακρᾷ παραληγομένων»· ἔστι γὰρ ἡ ὑσμίνη τῆς ὑσμίνης τῇ ὑσμίνῃ καὶ ἡ Δωδώνη τῆς Δωδώνης τῇ Δωδώνῃ, καὶ ἐπειδὴ εἰς νη̅ ἐστὶν ἡ εὐθεῖα τούτων καὶ φύσει μακρᾷ παραλήγεται, τούτου χάριν γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν ἐν τῇ δοτικῇ εἰς νι̅ προπερισπῶνται καὶ οὐ παροξύνονται, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 56⟩ μέμασαν δὲ καὶ ὧς ὑσμῖνι μάχεσθαι, καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 306 Sch⟩ μή με τὸν ἐν Δωδῶνι λέγοι μόνον οὕνεκα χαλκόν. Ἰστέον δὲ ὅτι μεταπλασμός ἐστιν, ὅταν τραπῇ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς λέξεως εἰς ἄλλην συλλαβήν, ὡς ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ ⟨τοῦ⟩ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν.

Περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν.

Ἰστέον [δὲ] ὅτι περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς διαλαμβάνει καὶ λέγει, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς ᾱ δισυλλάβων· ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, ἀβλῆτος ἀβλῆτα (τὰ δύο προπερισπῶνται), ἱδρῶτος ἱδρῶτα (ὁμοίως), λιμένος λιμένα (τὰ δύο παροξύνονται), ἀσπίδος ἀσπίδα ⟨ὁμοίως⟩, Δημήτερος Δημήτερα (τὰ δύο προπαροξύνονται), Διομήδεος Διομήδεα (ὁμοίως)· καλοῦ καλόν, σοφοῦ σοφόν· ταῦτα μὲν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ
419 g τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλόν καὶ σοφόν ὀξύνεται, ἐπειδὴ βραχυκαταληκτοῦσι, περισπωμένη δὲ ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς Ἡρακλῆς βοῦν νοῦν. Ἐπὶ μέντοι τοῦ Ὁμήρου Ὅμηρον καὶ ἀνθρώπου ἄνθρωπον ἐμάθομεν, ὅτι ἡ μακρὰ κατεβίβασεν ἐξ ἀνάγκης τὸν τόνον ἐν τῇ γενικῇ, ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὤφειλε προπαροξύνεσθαι ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, ὡς ἐν τῇ περὶ γενικῆς ⟨διδασκαλίᾳ⟩ μεμαθήκαμεν· ἡ δὲ αἰτιατικὴ μὴ ἔχουσα μακρὰν τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἠκολούθησε τῷ τόνῳ τῆς εὐθείας καὶ προπαρωξύνθη, οἷον Ὅμηρος Ὅμηρον, ἄνθρωπος ἄνθρωπον· ἡ Ἀδώνιδα αἰτιατικὴ τῇ Ἀδώνιδος γενικῇ συντονοῦται· ὅταν δὲ φύγῃ τὴν τετρασυλλαβίαν, τότε τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ συντονοῦται, οἷον Ἄδωνις Ἄδωνιν,
1229 b ἐπειδὴ τότε ἐξ αὐτῆς κανονίζεται· τὸ ἴαν καὶ μίαν ὁμοίως ταῖς ἰδίαις

[Discr. scr. in CTb] **4** εἰς νη̅ *Arcadius 149, 5 (Sch)*, εἰς ν̅ CTb | ἡ ὑσμήνη τῆς ὑσμήνης τῇ ὑσμήνη CT ‖ **6** εἰς νη̅] εἰς ν̅ CTb ‖ **7** νι̅ Cb, ν̅ T ‖ **8** ὡς Cb, οὐ T | μέμασε T ‖ **9** καὶ ὧς] ὡς T | ὑσμῆνι CT ‖ **10** λέγοι μόνον Cb, λεγόμενον T ‖ **13** τοῦ *om* CTb ‖ **14** Περὶ — ἑνικῶν *om* C ‖ **16** ὅτι *bis habet* C ‖ **20** παροξύνονται *om* T | ἀσπίδος ἀσπίδα *post* λιμένα (**19**) *transp.* CTb | ὁμοίως *om* CTb ‖ **25** μακρᾶς φύσει CTb ‖ **28** αὕτη T, αὐτὴ Cb ‖ **29** διδασκαλίᾳ *om* CTb | μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 364, 1* ‖ **31** προπαροξύνθη T | ἡ ἀδώνιδος αἰτ. τῆς ἀδώνιδος γεν. T

εὐθείαις βαρύνεται, φημὶ δὴ τῇ ἴα καὶ μία· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι αἱ γενικαὶ Ἰωνικῷ ἔθει κατεβίβασαν τὸν τόνον, οἷον τὸ ἰᾶς καὶ μιᾶς, ἐπεὶ καὶ αὗται ὁμοίως ταῖς ἰδίαις εὐθείαις ὤφειλον βαρύνεσθαι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων σεσημείωται τὸ γυναικός γυναῖκα καὶ θυγατρός θύγατρα, ὅτι ἡ μὲν γενικὴ τούτων ὀξύνεται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ βαρύνεται· οὐ δύναται δὲ ἡ αἰτιατικὴ ἐνταῦθα φυλάξαι τὴν ὀξεῖαν τάσιν τῆς γενικῆς, ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς ᾱ λήγουσα ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, οἷον Αἴαντα Θόαντα πένητα μῆνα χῆνα παῖδα Κτησιφῶντα Ξενοφῶντα Ποσειδῶνα ἀσπίδα ῥανίδα κρηπῖδα· ὅθεν τὸ νιφάδα γινόμενον κατὰ συγκοπὴν νίφα ἀνεβίβασε τὸν τόνον, οἷον ⟨Hes. Opp. 535⟩ ἀλευόμενοι νίφα λευκήν, ὡς μὴ δυνάμενον ὀξύνεσθαι διὰ τὸν κανόνα τὸν προλεχθέντα· καὶ πάλιν ἡ φυγήν αἰτιατικὴ γινομένη κατὰ μεταπλασμὸν φύγα ἐβαρύνθη, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Θ 157⟩ φύγα δ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ εἰς φυγήν, ὡς μὴ δυνάμενον ὀξυνθῆναι διὰ τὸν προλεχθέντα κανόνα· τὸ τίνα καὶ τινά πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνα ἔτυψας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινά· τὸ Ἐρετριᾶ καὶ Πειραιᾶ καὶ Στειριᾶ οὐκ ὀξύνονται 420 g ἀλλὰ περισπῶνται· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἐρετριέα καὶ Πειραιέα καὶ Στειριέα γεγόνασι κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰς ᾱ μακρόν· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἡρακλέης Ἡρακλῆς, εὐσεβέος εὐσεβοῦς· τούτου ⟨οὖν⟩ χάριν τῆς γυναικός καὶ θυγατρός γενικῆς ὀξυνομένης ἡ γυναῖκα καὶ θύγατρα αἰτιατικὴ οὐκ ὀξύνεται ἀλλὰ βαρύνεται.

Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί ἡ μὲν θύγατρα αἰτιατικὴ προπαροξύνεται, οἷον ⟨Α 13⟩ λυσόμενός τε θύγατρα, ἡ δὲ γυναῖκα αἰτιατικὴ προπερισπᾶται, ὡς τὸ ⟨Ω 58⟩ γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. Καὶ περὶ μὲν τῆς θύγατρα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θυγατέρα γέγονε κατὰ συγκοπὴν θύγατρα, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Δημήτερα Δήμητρα· αἱ δὲ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, οἷον ὀπίσωθεν ὄπισθεν, ἐξαίρετος ἔξαιτος, ὁμόπατρος ὄπατρος, ἁρμόσαντες ἅρσαντες, 1230 b ⟨Α 136⟩ ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται· τὸ γὰρ πατέρος πατρός καὶ μητέρος μητρός καὶ ἀνέρος ἀνδρός συγκοπέντα καὶ μὴ ἀναβιβάσαντα τὸν τόνον οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ο̄ς̄ δισυλλάβων γενικῶν ἠκολούθησαν, καὶ ὀξύνονται ὥσπερ ⟨τὸ⟩ φωτός χηνός γραός παιδός μηνός Τρωός φρενός χθονός. Ἄλλως τε δὲ διὰ τοῦτο προπαροξύνεται ἡ θύγατρα αἰτιατική,

---

[Discr. scr. in CTb] **1** δὴ T, δὲ Cb | τῇ] τὴν T | ἐμάθομεν] *cfr. p. 369, 4* ; *post* γενικαὶ *add* καὶ T ‖ **6** δὲ] γὰρ CTb ‖ **7** εἰς ᾱ *om* T ‖ **9** κρηπῖδα CT ‖ **11** ἀλεύμενοι C ‖ **13** φύγα ἐβ.] φύγει ἐβ. C ‖ **15** καὶ τὸ τινά T ‖ **16** πευστηκὸν T ‖ **18** πειρεᾶ T | στειρεᾶ T ‖ **22** οὖν *om* CTb ‖ **26** οἷον — θύγατρα *om* T ‖ **27** γυναῖκα κατεθήσατο T ‖ **29** ὥσπερ ἀπὸ CT, ὡς παρὰ b ‖ **30** τοῦ δημήτερος T ‖ **31** ὄπατρος CTb ‖ **32** ἄρσαντες (*bis*) CTb ‖ **36** τὸ *om* CTb | γραὸς χηνὸς T ‖ **37** χθονὸς *ante* γραὸς *transp.* T

ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς ᾱ λήγουσα, ἔχουσα παροξυνομένην τὴν εὐθεῖαν, προπαροξύνεται, οἷον Αἴας Αἴαντα, λέβης λέβητα, πένης πένητα, Πέλοψ Πέλοπα, χαρίεις χαρίεντα, Ἕκτωρ Ἕκτορα, Δημήτηρ Δημήτερα, εἰνάτηρ εἰνάτερα· εἰ ἄρα οὖν ἡ θυγάτηρ εὐθεῖα παροξύνεται, δῆλον ⟨ὅτι⟩ εὐλόγως ἡ θύγατρα αἰτιατικὴ προπαροξύνεται, εἰ καὶ ἡ ἀπαθὴς θυγατέρα αἰτιατικὴ παραλόγως παροξύνεται, ἔτι δὲ καὶ ἡ μητέρα — μήτηρ γὰρ ἡ εὐθεῖα παροξυτόνως καὶ θυγάτηρ — ὥσπερ ⟨καὶ⟩ ἐν τῇ
421 g θυγατέρος γενικῇ καὶ μητέρος, ὡς ἐμάθομεν ἐν τῷ περὶ ⟨τῆς⟩ γενικῆς λόγῳ, [παραλόγως παροξύνονται ταῦτα] ἡνίκα ἐλέγομεν ὅτι ἠκολούθησαν κατὰ τὸν τόνον τῆς γενικῆς ταῦτα τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς, φημὶ δὴ τῷ πατέρος ἀνέρος δαέρος (δαήρ δέ ἐστιν ὁ ἀνδράδελφος).

Περὶ ⟨δὲ⟩ τῆς γυναῖκα αἰτιατικῆς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι διὰ τοῦτο προπερισπᾶται, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς ᾱ λήγουσα διφθόγγῳ παραληγομένη προπερισπᾶται, οἷον γλαῦκα καῦκα προῖκα αἶγα παῖδα δαῖτα· οὕτως οὖν καὶ γυναῖκα προπερισπωμένως, τῇ παραλήξει τῆς διφθόγγου ἀκολουθησάσης τῆς αἰτιατικῆς, εἰ καὶ ἐκεῖνα μὲν δισύλλαβά εἰσι, τοῦτο δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· ἀλλ' οὖν, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ ἔχειν ἐν τῇ παραληγούσῃ δίφθογγον προπεριεσπάσθη ὁμοίως ἐκείνοις. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ «πλὴν τῶν εἰς ᾱ δισυλλάβων», οἷον «πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενική, πλὴν τῶν εἰς ᾱ δισυλλάβων», ἐπειδή, ὥς φησιν ὁ τεχνικός, αἱ εἰς ᾱ λήγουσαι αἰτιατικαὶ δισύλλαβοι μόνως βαρύνονται· ἰδοὺ γάρ ἐστι φωτός μηνός χηνός παντός ὀξυτόνως, τὸ δὲ φῶτα μῆνα χῆνα πάντα βαρύνονται· εἰρήκαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς ᾱ λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξεῖαν τάσιν· τὸ γὰρ τίνα καὶ τινά, ὡς εἴρηται, πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον.
1231 b Αἱ μέντοι εἰς ῡ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι δηλονότι μακροκατάληκτοι περισπῶνται, οἷον μῦν σῦν δρῦν λῖν (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα, ⟨Λ 480⟩ ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων) γραῦν ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα) θεῦν (τὴν θεῦν Ἄρτεμιν οἷ' ἔπαθεν, ἀντὶ τοῦ τὴν θεόν)· γέγονε ⟨δὲ⟩ κατὰ κρᾶσιν Δωρικὴν ἢ Ἰωνικὴν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν εῡ δίφθογγον τὴν θεῦν, ὥσπερ Ἐρέβεος Ἐρέβευς, καὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, ἐπειδὴ ἡ βαρεῖα καὶ ἡ ὀξεῖα εἰς ὀξεῖαν συναιροῦνται, οἷον ζωός ζώς, ἑσταώς ἑστώς, Νηρηΐς Νηρῄς, ἀλλὰ τῷ κανόνι τῷ λεχθέντι περιεσπάσθη. Πάλιν ἐστὶ κλεῖν περισπωμένως· τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κλείς κλειδός κλειδί κλεῖδα

[Discr. scr. in CTb] **4** εἰνάτηρα T ‖ **5** ὅτι *om* CT ‖ **7** ὥσπερ CT, ὥς τε b | καὶ *ante* ἐν *om* CTb ‖ **8** ἐμάθομεν] *cfr. p. 367, 25* | τῆς *om* CTb ‖ **10** δὴ T, δὲ Cb ‖ **11** τῷ Cb, τὸ T ‖ **12** δὲ *om* CTb ‖ **17** δὲ ὑπερδισύλλαβον T ‖ **18** προεπερισπάσθη T ‖ **26** τᾶσιν C ‖ **30** γραῦς T ‖ **31** θεῦν (*bis*) Cb, θεῖν T | τὴν θεῦν — ἔπαθεν] *cfr. Callim. ed. Schn. 2, 734* ‖ **32** δὲ *om* CTb | *post* κρᾶσιν *add* ἀπὸ τοῦ τὴν θεὸν κατὰ κράσιν C | εῡ] ᾱ *sed supra scr.* ∴ *et in marg.* ∴ C ‖ **33** τὴν θεῦν *om* Tb ‖ **35** Νηρῄς] νηρίς T ‖ **36** κλεὶς T, κλεῖς Cb

γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τῆς δα συλλαβῆς· καὶ ὤφειλεν εἶναι χωρὶς τοῦ 422 g ν̄· τῆς γὰρ δα συλλαβῆς ἀποκοπείσης κλεῖ εὑρίσκεται χωρὶς τοῦ ν̄· ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν μονοσύλλαβος ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὖσα εἰς ν̄ θέλει λήγειν, οἷον μῦν σῦν γῆν δρῦν ναῦν γραῦν ζῶν (ἀντὶ τοῦ ζῶντα), τούτου χάριν προσέλαβε τὸ ν̄ καὶ ἐγένετο κλεῖν. Πρόσκειται «ἀρσενικὴ ἢ θηλυκὴ» διὰ τὸ τί· τοῦτο γὰρ οὐ λήγει εἰς ν̄, λέγω δὴ τὸ τί, ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν οὔτε ἀρσενικὸν οὔτε θηλυκὸν ἀλλ' οὐδέτερον· πρόσκειται «αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὖσα» διὰ τὸ νὴ Δία· αὕτη γὰρ ἡ αἰτιατικὴ γίνεται κατὰ ἀποκοπὴν νὴ Δί', καὶ ἰδοὺ ἐπὶ ἀρσενικῶν ὀνομάτων εὑρίσκεται αἰτιατικὴ μονοσύλλαβος μὴ λήγουσα εἰς ν̄, λέγω δὴ τὸ νὴ Δί'· ἀλλ' οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὐχ εὑρίσκεται αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀλλ' ἐν συντάξει. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Πρόσκειται ἀνωτέρω «δηλονότι μακροκατάληκτοι», οἷον «αἱ εἰς ν̄ λήγουσαι αἰτιατικαὶ μονοσύλλαβοι δηλονότι μακροκατάληκτοι περισπῶνται», διὰ τὸ ἕν, οἷον ἓν βιβλίον· τοῦτο γὰρ ὀξύνεται, ἀλλ' οὐκ ἔστι μακροκατάληκτον ἀλλὰ βραχυκατάληκτον· περισπωμένη δὲ οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς, οἷον Ἑρμῆς παῖς βοῦς νοῦς Ἡρακλῆς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διατί ἡ περισπωμένη οὔτε ἐπάνω βραχείας οὔτε ἐπάνω θέσει μακρᾶς τίθεται, ἀλλ' ἐπάνω φύσει μακρᾶς· καὶ ἔστιν εἰπεῖν τὴν ἀπολογίαν ταύτην· ἡ περισπωμένη διπλοῦς τόνος ἐστίν, ἀπὸ γὰρ ὀξείας καὶ βαρείας σύγκειται· εἰκότως οὖν ἐπάνω μακρᾶς τίθεται, ὡς δῆθεν τῆς μακρᾶς οὔσης διπλῆς κατὰ τὸν χρόνον, ἀπὸ γὰρ δύο χρόνων σύγκειται, ἡ δὲ βραχεῖα ἀπὸ ἑνὸς χρόνου· τούτου οὖν χάριν ἐπάνω βραχείας οὐ τίθεται περισπωμένη. Διὰ τοῦτο δὲ οὐδὲ ἐπάνω θέσει μακρᾶς ἀλλ' ἐπάνω φύσει 1232 b μακρᾶς τίθεται, ἐπειδὴ φύσει ἐκ δύο τόνων σύγκειται, τουτέστιν ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ἡ περισπωμένη· ἐπειδὴ οὖν, ὡς εἴρηται, ἐκ δύο τόνων φύσει σύγκειται ἡ περισπωμένη, εἰκότως καὶ ἐπάνω φύσει μακρᾶς ἤγουν δύο χρόνους ἐχούσης συλλαβῆς τίθεται· τούτου οὖν χάριν ἐπάνω 423 g φύσει μακρᾶς τίθεται, καὶ οὐκ ἐπάνω θέσει μακρᾶς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶσα αἰτιατικὴ ἑνικῶν εἰς ν̄ λήγουσα, φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας, πάντως καὶ τὸν τόνον αὐτῆς φυλάττει, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ν̄ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν· ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, καλός καλόν, σοφός σοφόν, σεμνός σεμνόν, βραχύς βραχύν, ὀξύς ὀξύν, ποιητής ποιητήν, αὐλητής αὐλητήν, ἀθλητής ἀθλητήν, πληθύς πληθύν, ὀϊζύς ὀϊζύν, Ἐρινύς Ἐρινύν, φίλος φίλον, κοῦφος κοῦφον, μάντις μάντιν,

[Discr. scr. in CTb] **2** ἀποκοπείσης Tb, ἀποκοπτομένης C ‖ **4** ναῦν Cb, νῦν T ‖ **6** τοῦτον T ‖ **7** δὴ] δὲ CTb; *item v. 11* ‖ **8** *ante* οὐδέτ. *add* οὔτε T ‖ **9** κατ' ἀποκ. b ‖ **11** εἰς ὖν C | *post* Δί *add* καὶ ἰδοὺ ἀρσενικῶν ὀνομάτων T | *post* ἐπειδὴ *add* γὰρ T ‖ **13** ἀνωτέρω] *vide p. 381, 28* ‖ **18** νοῦς βοῦς T | Ἡρακλῆς — φύσει μακρᾶς (**20**) *in marg.* T[1] *qui praeterea add* οἷον ἑρμῆς παῖς νοῦς βοῦς ‖ **22** *post* ἐπάνω *add* θέσει C ‖ **25** δὲ *om* T ‖ **29** ἐχούσης Cb, ἔχουσα T ‖ **33** ληγουσῶν Cb, ληγόντων T ‖ **36** αὐλητὸς αὐλητὴν T

ὄρνις ὄρνιν, βότρυς βότρυν, ἡμέρα ἡμέραν, διφθέρα διφθέραν, Ἑλένη Ἑλένην, Ἀφροδίτη Ἀφροδίτην, Ἀτρείδης Ἀτρείδην, Ὀρέστης Ὀρέστην, μία μίαν, μέγας μέγαν, Λιχᾶς Λιχᾶν, χρυσοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, ἀργυροῦς ἀργυροῦν, σιδηροῦς σιδηροῦν, βοῦς βοῦν. Πρόσκειται ἐν τῷ κανόνι «φυλάττουσα τὸν χρόνον τῆς εὐθείας» διὰ τὸ ἰχθῦς ἰχθύν, ⟨Pind. fragm. 306 B[4]⟩ ἰχθὺν παιδοφάγον· αὕτη γὰρ συστέλλει τὸ ῡ καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ τῇ περισπωμένῃ εὐθείᾳ· πρόσκειται «ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ν̄ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν» διὰ τὸ κλείς κλεῖν, λίς λῖν, κίς κῖν (σημαίνει δὲ τὸν σκώληκα)· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ περισπᾶται· περισπᾶται δὲ τῷ λόγῳ τῶν εἰς ν̄ ληγουσῶν μονοσυλλάβων αἰτιατικῶν, ὅντινα εἰρήκαμεν ἀνωτέρω.

Αἱ εἰς ᾱ ἢ εἰς η̄ λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνῃρημέναι, εἰ μὲν ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι προπαροξυνομένων, παροξύνονται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον Διομήδεα Διομήδη, Ἀριστοφάνεα Ἀριστοφάνη, Δημοσθένεα Δημοσθένη, Σωκράτεα Σωκράτη, εἰ δὲ ἀπὸ ἐντελῶν εἰσι παροξυνομένων, περισπῶνται ἐν τῇ συναιρέσει, οἷον εὐσεβέα εὐσεβῆ, ἀσθενέα ἀσθενῆ, εὐτυχέα εὐτυχῆ, Ἐρετριέα Ἐρετριᾶ, Πειραιέα Πειραιᾶ, Στειριέα Στειριᾶ.

Αἱ εἰς ω̄ λήγουσαι αἰτιατικαὶ κατὰ ἀποκοπὴν μὲν οὖσαι τὸν τόνον 421 g τῆς ἀπαθοῦς λέξεως φυλάττουσιν, οἷον Ἀπόλλωνα Ἀπόλλω, ἥρωα ἥρω, 1233 b Μίνωα Μίνω, Ποσειδῶνα Ποσειδῶ, κυκεῶνα κυκεῶ, ἱδρῶτα ἱδρῶ, ⟨Χ 2⟩ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, ἰχῶρα ἰχῶ, ⟨Ε 416⟩ καὶ ⟨ἀμφοτέρῃσιν⟩ ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὠμόργνυ (ἰχώρ δέ ἐστι τὸ μεταβεβλημένον αἷμα)· εἰ δὲ μὴ εἰσὶ κατὰ ἀποκοπήν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ω̄ θηλυκῶν οὖσαι ὀξύνονται, οἷον ἡ Σαπφώ τὴν Σαπφώ, ἡ Ἐρατώ τὴν Ἐρατώ, ἡ Καλυψώ τὴν Καλυψώ, ἡ Κλειώ τὴν Κλειώ, ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ω̄ς̄ θηλυκῶν οὖσαι περισπῶνται, οἷον ἡ αἰδώς τὴν αἰδῶ, ⟨Ο 561⟩ καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ, ἡ ἠώς τὴν ἠῶ, ⟨Ι 662⟩ καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν· ὤφειλον δὲ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω̄ θηλυκῶν περισπᾶσθαι κατὰ τὴν αἰτιατικὴν τῷ λόγῳ τῆς συναιρέσεως τῆς ἀπὸ ὀξείας καὶ βαρείας, ὡς ἐν τοῖς εἰς ω̄ θηλυκοῖς μεμαθήκαμεν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Σαπφώ αἰτιατικῆς· ἀλλὰ διὰ τὴν ὁμοφωνίαν τὴν πρὸς τὴν εὐθεῖαν ὠξύνθησαν, ὡς ἐκεῖσε μεμαθήκαμεν.

Αἱ εἰς η̄ν̄ λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἀπὸ γενικῶν εἰς ο̄ῡς̄ ληγουσῶν οὖσαι, εἰ μὲν βαρύνεται ἡ εὐθεῖα, βαρύνονται, οἷον Σωκράτης Σωκράτους Σωκράτην, Δημοσθένης Δημοσθένους Δημοσθένην, εἰ δὲ περισπᾶται ἡ εὐθεῖα, περισπῶνται, οἷον Ἡρακλῆς Ἡρακλοῦς Ἡρακλῆν, Περικλῆς Περικλοῦς

[Discr. scr. in CTb] **5** *ante* εὐθείας *add* ἰδίας T ‖ **6** ἰχθὺν *om* T | παιδοφάγον *Eustath. p. 1221, 35* (*ad* Φ 22), παιδοφύγα CTb; *cfr. Lobeck. Paral. 282* ‖ **10** ἡ δ' αἰτιατ. b ‖ **11** ἀνωτέρω] *vide p. 381, 28* ‖ **14** Διομήδην T | Ἀριστοφάνην T | Δημοσθένην T ‖ **15** Σωκράτην T ‖ **17** Ἐρετριέα Ἐρετριῆ T ‖ **18** ἀποκ.] συγκοπὴν CTb | *post* οὖσαι *add* καὶ T ‖ **21** ἀποψύχοντο T | καὶ — ἰχῶ (**22**)] καὶ ἀπὸ ἰχῶ CTb ‖ **22** *post* αἷμα *add* τουτέστι μὴ κυρίως ὂν αἷμα ἀλλὰ μεταβληθὲν C ‖ **24** οἷον *om* T | ἡ Σαπφὼς T ‖ **26** θέσθ' ἐνὶ] θέσθαι ἐν CTb ‖ **28** ἀπὸ *om* b ‖ **29** εἰς *om* T | θυλικοῖς C ‖ **30** μεμαθ.] *vide p. 311, 19* ‖ **31** εὐθεῖαν ὠξ. Cb, ὀξεῖαν ὀξύνθησαν T ‖ **33** μὲν b, μὴ C, *om* T

Περικλῆν· εἰ δὲ ὀξύνεται ἡ εὐθεῖα, βαρύνονται διὰ τὸ τοὺϲ Αἰολεῖϲ κεχρῆϲθαι ταύταιϲ ταῖϲ αἰτιατικαῖϲ· δυϲμένην γὰρ λέγουϲι καὶ κυκλοτέρην καὶ εὐρυνέφην τῶν εὐθειῶν ὀξυνομένων, οἷον ὁ δυϲμενήϲ, ὁ κυκλοτερήϲ, ὁ εὐρυνεφήϲ· οἱ γὰρ Αἰολεῖϲ βαρυντικοί εἰϲι, τὸ γὰρ Ἀτρεύϲ Ἄτρευϲ λέγουϲι καὶ τὸ Πηλεύϲ Πήλευϲ καὶ τὸ Ἀχιλλεύϲ Ἀχίλλευϲ.

Ταῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ ⟨τοῦ⟩ τόνου τῆϲ αἰτιατικῆϲ.

Περὶ τοῦ τόνου τῆϲ κλητικῆϲ τῶν ἑνικῶν.

Διαλαμβάνει περὶ τοῦ τόνου τῆϲ κλητικῆϲ λέγων, ὅτι *πᾶϲα κλητικὴ ἐπὶ ταύτηϲ τῆϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχει τὸν τόνον ἐφ᾽ ἧϲ ἂν καὶ ἡ εὐθεῖα*, οἷον τὸ Αἴαϲ εἰϲ τὸ α̅ι̅ ἔχει τὸν τόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ Αἶαν ἐν τῇ αὐτῇ ϲυλλαβῇ ἐφύλαξε τὸν τόνον· ἀλλὰ δεῖ γνῶναι ἡμᾶϲ, ὅτι ἐν 425 g μὲν τῇ εὐθείᾳ ὀξεῖα τίθεται εἰϲ τὸ α̅ι̅, τὸ γὰρ Αἴαϲ παροξύνεται, ἐν δὲ τῇ κλητικῇ περιϲπωμένη, τὸ γὰρ ὦ Αἶαν προπεριϲπᾶται, οἷον ⟨Ν 824⟩ *Αἶαν ἁμαρτοεπὲϲ βουγάϊε*. Ἡ δὲ αἰτία ἐϲτὶν αὕτη· ἡ εὐθεῖα οὐκ 1234 b ἠδύνατο προπεριϲπᾶϲθαι, ἐπειδὴ φύϲει μακρά ἐϲτιν ἡ τελευταία ϲυλλαβή, τὸ γὰρ Αἴαϲ φύϲει μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, οὐδέποτε δὲ πρὸ φύϲει μακρᾶϲ τίθεται περιϲπωμένη, οἷον Ὁμήρου ἀνθρώπου μήλου κήπου δώρου τείχουϲ ἤθουϲ· τὸ γὰρ Μοῦϲαι καὶ κῆποι προπεριϲπώμενα οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἡ α̅ι̅ καὶ ἡ ο̅ι̅ δίφθογγοϲ ἀντὶ κοινῆϲ παραλαμβάνονται, ἤγουν ἀντὶ βραχείαϲ· ἐπειδὴ οὖν τὸ Αἴαϲ τὸ ᾱ ἔχει φύϲει μακρόν — καὶ ἔχομεν ἐν τοῖϲ προλαβοῦϲι τὴν αἰτίαν· ἔχομεν γὰρ ὅτι τὰ εἰϲ αϲ ἀρϲενικὰ βαρύτονα μακρὸν ἔχουϲι τὸ ᾱ, οἷον Δρύαϲ Θόαϲ γίγαϲ Κάλχαϲ Αἰνείαϲ κοχλίαϲ, χωρὶϲ τοῦ μέγαϲ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τοῦ λᾶαϲ τοῦ προϲηγορικοῦ καὶ τοῦ Αἶαϲ παρὰ τῷ Ἀλκμᾶνι ⟨fragm. 68 B^{4}⟩ — τούτου χάριν οὐ περιεϲπάϲθη ἀλλὰ παρωξύνθη· ὡϲ γὰρ εἴρηται, οὐδέποτε πρὸ φύϲει μακρᾶϲ τίθεται περιϲπωμένη.

Καὶ ἄξιόν ἐϲτι ζητῆϲαι, διατί οὐδέποτε πρὸ φύϲει μακρᾶϲ τίθεται περιϲπωμένη· καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ἡ περιϲπωμένη δυνάμει παροξύτονόϲ ἐϲτιν, ἀπὸ γὰρ ὀξείαϲ καὶ βαρείαϲ ϲύγκειται, οἷον πᾶϲ βοῦϲ νοῦϲ Ἑρμῆϲ, ἡ δὲ προπεριϲπωμένη δυνάμει προπαροξύτονόϲ ἐϲτιν, ἀπὸ γὰρ ὀξείαϲ καὶ δύο βαρειῶν ϲύγκειται, οἷον τεῖχοϲ μῆλον κῆποϲ δῶρον ἦθοϲ· εἰ ἐτίθετο οὖν περιϲπωμένη πρὸ φύϲει μακρᾶϲ, εὑρίϲκετο φύϲει μακρᾶϲ οὔϲηϲ τῆϲ τελευταίαϲ ϲυλλαβῆϲ δυνάμει τρίτη ἀπὸ τέλουϲ ἡ ὀξεῖα, ὅπερ ἐϲτὶν ἄτοπον· ἐμάθομεν γὰρ ἐν τοῖϲ προλαβοῦϲιν, ὅτι φύϲει μακρᾶϲ οὔϲηϲ τῆϲ τελευταίαϲ ϲυλλαβῆϲ οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλουϲ πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἡ λέξιϲ· τούτου οὖν χάριν πρὸ φύϲει μακρᾶϲ οὐ τίθεται περιϲπωμένη. Πρὸ δὲ

[Discr. scr. in CTb] 2 λέγουϲι b, λέγουϲιν C, λέγοντεϲ T | κυκλωτέρην T ‖ 3 κυκλωτερῆϲ T ‖ 6 *ante* Ταῦτα *add* καὶ C | Ταῦτα — αἰτιατικῆϲ *om* b | τοῦ *om* CT ‖ 7 Περὶ — ἑνικῶν *om* C ‖ 13 οἷον — βουγάϊε (14) *om* T ‖ 18 ἀντίκειται Cb ‖ 21 ἐν τοῖϲ προλ.] *vide p. 122,5* | ἔχομεν γὰρ *om* T ‖ 22 γίγαϲ Cb, γέταϲ T ‖ 24 Αἴαϲ CTb ‖ 25 παροξύνθη T ‖ 26 πρὸ *om* T ‖ 27 πρὸ *om* T ‖ 32 *post* οὖν *add* ἡ C ‖ 34 ἐν τοῖϲ προλ.] *vide p. 364,6* ‖ 37 Πρὸ δὲ

μὴ οὔϲηϲ φύϲει μακρᾶϲ τίθεται περιϲπωμένη, οἷον Φοῖνιξ κῆρυξ Μοῦϲαι
δῆμοι, ἐπειδὴ καὶ μὴ οὔϲηϲ φύϲει μακρᾶϲ τῆϲ τελευταίαϲ ϲυλλαβῆϲ πολ-
426 g λάκιϲ τρίτη ἀπὸ τέλουϲ πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν προπαροξύνεται ἡ λέξιϲ,
οἷον Ὅμηροι ἄνθρωποι ἅμαξαι τράπεζαι· ἡ γὰρ α̅ι̅ καὶ ἡ ο̅ι̅ δίφθογγοϲ
ἐνταῦθα ἀντὶ κοινῆϲ παραλαμβάνονται, ἤγουν ἀντὶ βραχείαϲ. Ταῦτα
μὲν ἐν τούτοιϲ.

Τὸ δὲ ὦ Αἶαν, λέγω δὴ ἡ κλητική, ἐπειδὴ ϲυνεϲταλμένον ἔχει τὸ
ᾱ, διὰ τοῦτο προπεριϲπᾶται. Διατί δὲ ἡ κλητικὴ ἡ ὦ Αἶαν ϲυνεϲταλ-
μένον ἔχει τὸ ᾱ; ἐπειδὴ ἀπὸ τῆϲ Αἴαντοϲ γενικῆϲ ἐγένετο κατὰ ἀπο-
βολὴν τῆϲ τ̅ο̅ϲ̅ ϲυλλαβῆϲ· ἡ δὲ Αἴαντοϲ γενικὴ ϲυνεϲταλμένον ἔχει τὸ ᾱ,
ἤγουν θέϲει μακρόν, ἐπειδὴ αἱ διὰ τοῦ ν̅τ̅ κλινόμεναι γενικαὶ ἀπὸ μὲν
τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ βαρυτόνων οὖϲαι ϲυνεϲταλμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ, ἤγουν θέϲει
1235 b μακρόν, κατὰ τὴν παραλήγουϲαν, οἷον Θόαντοϲ Βίαντοϲ Δρύαντοϲ· οὕ-
τωϲ οὖν καὶ Αἴαντοϲ· ἀπὸ δὲ τῶν εἰϲ α̅ϲ̅ περιϲπωμένων ὑπὲρ μίαν
ϲυλλαβὴν οὖϲαι ἐκτεταμένον ἔχουϲι τὸ ᾱ, τουτέϲτι φύϲει μακρόν, οἷον
ἀλλᾶϲ ἀλλᾶντοϲ, πελεκᾶϲ πελεκᾶντοϲ, Γλιϲᾶϲ Γλιϲᾶντοϲ (ἔϲτι δὲ ὄνομα
πόλεωϲ)· πρόϲκειται «ὑπὲρ μίαν ϲυλλαβήν» διὰ τὸ πᾶϲ παντόϲ, τοῦτο
γὰρ θέϲει μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ κατὰ τὴν γενικήν. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ὦ Αἶαν
κλητικὴ ϲυνεϲταλμένον ἔχει τὸ ᾱ, διὰ τοῦτο προπεριϲπᾶται· πᾶϲα γὰρ
φύϲει μακρὰ πρὸ μιᾶϲ ϲυλλαβῆϲ βραχείαϲ, ἐφ' ἑαυτῆϲ ἔχουϲα τὸν τόνον,
ἐν ἑνὶ μέρει λόγου, κοινολεκτουμένη, μὴ ἐπεκτεινομένη διὰ τοῦ χ̅ καὶ
[τοῦ] ι̅ ἢ διὰ τοῦ θ̅ καὶ ε̅ ἢ διὰ τοῦ δ̅ καὶ ε̅ ἐν τοῖϲ δυϊκοῖϲ, περιϲπω-
μένην δέχεται, οἷον παῖδεϲ Πᾶνεϲ Ἀλκμᾶνεϲ Τιτᾶνεϲ δελφῖνεϲ ἀκτῖνεϲ
φῶτεϲ Τρῶεϲ μῆνεϲ χῆνεϲ μῆλον δῶρον κῆποϲ δῆμοϲ βῆμα Μοῦϲα αἷμα
ἦθοϲ εἶδοϲ τεῖχοϲ ἧπαρ γυναῖκεϲ· πρόϲκειται «φύϲει μακρά» διὰ τὰϲ
θέϲει μακράϲ, οἷον ἄλλοϲ ἔργον ἔνθα πέμπτοϲ ἕκτοϲ· περιϲπωμένη γὰρ
οὐ τίθεται εἰ μὴ ἐπάνω φύϲει μακρᾶϲ, οἷον Μοῦϲα Ἑρμῆϲ Ἡρακλῆϲ·
καὶ διατί ἐπάνω θέϲει μακρᾶϲ οὐ τίθεται, ἐμάθομεν ἀνωτέρω· «πρὸ
μιᾶϲ» δὲ «βραχείαϲ» πρόϲκειται διὰ τὸ μὴ εὑρεθῆναι δύο βραχείαϲ ἐπι-
φερομέναϲ· πρὸ δύο γὰρ ϲυλλαβῶν οὐ τίθεται περιϲπωμένη, οἷον βή-
ματοϲ ποιήματοϲ νοήματοϲ ϲοφώτεροϲ λογιώτεροϲ.

Καὶ ἄξιόν ἐϲτι ζητῆϲαι, διατί οὐδέποτε περιϲπωμένη πρὸ δύο ϲυλ-
427 g λαβῶν τίθεται. Καὶ ἔϲτιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ἡ περιϲπωμένη
δυνάμει παροξύτονόϲ ἐϲτιν, ἀπὸ γὰρ ὀξείαϲ καὶ βαρείαϲ ϲύγκειται, οἷον
παῖϲ βοῦϲ Ἑρμῆϲ, ἡ δὲ προπεριϲπωμένη δυνάμει προπαροξύτονόϲ ἐϲτιν,
ἀπὸ γὰρ ὀξείαϲ καὶ δύο βαρειῶν ϲύγκειται, οἷον κῆποϲ μῆλον δῶρον

[Discr. scr. in CTb] μὴ Cb, καὶ μὴ δὲ T ‖ 1 περιϲπωμένη *om* T ‖ 4 καὶ ἡ ο̅ι̅ *om* C ‖ 5 παραλαμβάνεται b ‖ 7 λέγω δὴ ἡ *om* T | δὴ] δὲ Cb ‖ 10 τὸ ᾱ *om* T ‖ 11 αἱ] ἡ (*sic*) T | μὲν b, μέντοι CT ‖ 16 ἀλλᾶϲ ἀλλᾶντοϲ g, ἀλᾶϲ ἀλᾶντοϲ CTb ‖ 18 ὦ Αἶαν ἡ κλ. CTb ‖ 21 ἐπιτεινομένη T | καὶ τοῦ ι̅ CTb ‖ 23 ἀλκμαῖεϲ T ‖ 25 εἶδοϲ ἦθοϲ T | τὰϲ Cb, τὸ T ‖ 27 φύϲει Cb, θέϲει T ‖ 28 ἀνωτέρω] *vide p. 382, 25* ‖ 29 δὲ *om* T ‖ 30 περιϲπωμένη οὐ τίθεται T ‖ 33 τίθεται b, οὐ τίθενται C, οὐ τίθεται T ‖ 34 ὀξύτονόϲ ἐϲτιν T ‖ 35 περιϲπωμένη T | παροξύτονόϲ ἐϲτιν T ‖ 36 καὶ

τεῖχος ἦθος· ἐὰν οὖν τεθῇ ἡ περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν, εὑρίσκεται ἡ ὀξεῖα δυνάμει τετάρτη ἀπὸ τέλους, τουτέστιν ὑπερβαίνουσα τὴν τρισυλλαβίαν, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον· οὐ θέλει γὰρ τόνος ὑπερβαίνειν τὰς τρεῖς συλλαβάς, ὡς ἀνωτέρω μεμαθήκαμεν· τούτου οὖν χάριν οὐ τίθεται περισπωμένη πρὸ δύο συλλαβῶν. «’Εφ’ ἑαυτῆς» δὲ «ἔχουσα τὸν τόνον» πρόσκειται διὰ τὸ Ὅμηρος καὶ ἄνθρωπος· ἐνταῦθα γὰρ φύσει μακρά ἐστι πρὸ μιᾶς βραχείας, ἀλλ’ ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἐπάνω τῆς φύσει μακρᾶς ⟨ὁ⟩ τόνος, οὐ ⟨προ⟩περισπῶνται ταῦτα ἀλλὰ ⟨προ⟩παροξύνονται· πρόσκειται ⟨δέ⟩ «ἐν ἑνὶ μέρει λόγου» διὰ τὸ Ζεύς τε ⟨Ψ 307⟩· ἐνταῦθα γὰρ εἰς τὸ Ζεύς παρέχομεν ὀξεῖαν, καὶ ἔστι φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς βραχείας καὶ οὐ προπερισπᾶται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ἓν μέρος λόγου ἀλλὰ δύο· πρόσ- 1236 b κειται δέ «κοινολεκτουμένη», ἐπειδὴ οἱ Δωριεῖς ὀξεῖαν παρέχουσιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, οἷον παῖδες αἶγες γυναῖκες· ταῦτα γὰρ ἡμεῖς μὲν προπερισπῶμεν, οἱ δὲ Δωριεῖς παροξύνουσιν, ὀφείλοντες καὶ αὐτοὶ προπερισπᾶν· διὰ τοῦτο οὖν πρόσκειται «κοινολεκτουμένη»· πρόσκειται δέ «μὴ ἐπεκτεινομένη διὰ τοῦ χ̄ καὶ ῑ ἢ διὰ τοῦ θ̄ καὶ ε̄» διὰ τὸ ναίχι καὶ εἶθε· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται, καὶ ἔστι φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς βραχείας· ἀλλ’ οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐπεκτεταμένα εἰσὶ διὰ τοῦ χ̄ καὶ ῑ καὶ διὰ τοῦ θ̄ καὶ ε̄, καὶ τὸν τόνον ὃν εἶχον πρὸ τῆς ⟨ἐπ⟩εκτάσεως ἐφύλαξαν· ναί γὰρ ἦν καὶ εἴ ὀξυτόνως, καὶ κατ’ ἐπέκτασιν γινόμενα ναίχι καὶ εἶθε τὴν ὀξεῖαν τάσιν ἐφύλαξαν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ· πρόσκειται δέ «μὴ ἐπεκτεινομένη διὰ τοῦ δ̄ καὶ ε̄ ἐν τοῖς δυϊκοῖς» διὰ τὸ τοιώδε καὶ τοσώδε δυϊκά· ταῦτα γὰρ παροξύνονται καὶ οὐ προπερισπῶνται διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν δυϊκῶν· τὸ γὰρ ω̄ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον τὼ σοφώ, τὼ καλώ, τὼ ἀγαθώ· ἐπεὶ οὖν τὸ τοιώδε καὶ τοσώδε ἐπέκτασιν ἔχουσι τῆς δε̄ 423 g συλλαβῆς, τούτου χάριν, ὡς σχεδὸν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸ ω̄, ἀποστρέφονται τὴν περισπωμένην τάσιν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Παρατίθεται δὲ ὁ τεχνικὸς ἕτερα παραδείγματα, οἷον Ἀχιλλεύς Ἀχιλλεῦ· καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπιδέχονται· τὸ μὲν γὰρ Ἀχιλλεύς ὀξύνεται, τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περισπᾶται. Καὶ ἡ μὲν εὐθεῖα ὀξύνεται, ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς ευ̅ς̅ λήγοντα ἀρσενικὰ ἐπ’ εὐθείας πτώσεως κοινολεκτούμενα ὀξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον Πηλεύς Ἀτρεύς βασιλεύς Ἐρετριεύς ἁλιεύς Οἰνεύς Τυδεύς Θησεύς· οὕτως οὖν καὶ Ἀχιλλεύς· πρόσ-

[Discr. scr. in CTb] βαρειῶν δύο Cb ‖ 1 ἦθος τεῖχος T ‖ 2 *post* τέλους *add* καὶ C ‖ 4 ἀνωτέρω] *cfr. p. 363, 20* ‖ 7 ἀλλ’] καὶ CTb ‖ 8 ὁ *om* CTb | περισπῶνται CTb | παροξύνονται CTb ‖ 9 δέ *om* CTb | τε] γε CTb ‖ 10 παρεχόμεθα C ‖ 11 περισπᾶται T ‖ 13 τῶν τοιούτων Cb, τούτων T | παῖδες αἶγες γυναῖκες Cb | γὰρ ἡμεῖς μὲν Cb, δὲ ἡμεῖς T | προπερισπῶμεν CT, περισπῶμεν b ‖ 14 οἱ δὲ — προπερισπᾶν *om* T ‖ 17 παροξ. b, προπαροξύνονται CT | οὐ CT, οὐχὶ b ‖ 18 ἀντίκειται Cb | ἐπεκταμένα CT ‖ 19 διὰ — καὶ ε̄ *om* T ‖ 20 τῆς ἐκτάσεως CTb ‖ 21 γινόμεναι T ‖ 22 δέ *om* T | τοῦ δ̄ CT, τοῦ θ̄ b ‖ 32 ἡ] εἰ T ‖ 35 Τυδεύς] τηδεὺς T

κειται «ἀρcενικά» διὰ τὸ νεῦc καὶ γρεῦc· ταῦτα γὰρ περιcπῶνται, ἀλλ' οὐκ εἰcὶν ἀρcενικὰ ἀλλὰ θηλυκά (νεῦc δέ ἐcτιν ἡ ναῦc καὶ γρεῦc ἡ γραῦc)· πρόcκειται «ἐπ' εὐθείαc πτώcεωc», ἐπειδὴ ἡ διογενέοc γενικὴ γίνεται παρὰ τοῖc Δωριεῦcι διογενεῦc κατὰ κρᾶcιν τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰc τὴν ε̄ῡ δίφθογγον καὶ περιcπᾶται· καὶ πάλιν τοῦ Ὀδυccέοc τοῦ Ὀδυccεῦc περιcπᾶται, ⟨ω 398⟩ Ὀδυcεῦc δὲ λαβὼν κύcε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυccέοc τὴν χεῖρα ἐφίληcε· καὶ πάλιν τοῦ Ἰδομενέοc τοῦ Ἰδομενεῦc περιcπωμένωc, ⟨Ν 424⟩ Ἰδομενεῦc δ' οὐ λῆγε μένοc 1237 b μέγα, ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέοc οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμιc· ταῦτα δὲ οὐκ εἰcὶν εὐθείαc πτώcεωc· πρόcκειται «κοινολεκτούμενα», ἐπειδὴ οἱ Αἰολεῖc βαρυτόνωc λέγουcιν, οἷον Ἀχίλλευc καὶ Ἄτρευc καὶ Πήλευc· καὶ τὸ Ἄρηc δὲ γενόμενον εἰc ε̄ῡc̄ αἰολικῶc [ἐγένετο] διὰ τοῦτο βαρύνεται, οἷον Ἄρευc, καὶ ἐφύλαξε τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν ταῖc λοιπαῖc πτώcεcιν, οἷον Ἄρεοc Ἄρεϊ Ἄρεα. Τὸ δὲ Ἀχιλλεῦ περιcπᾶται, ἐπειδὴ πᾶcα λέξιc εἰc τὸ ῡ καταλήγουcα ἐν διφθόγγῳ, ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc ἔχουcα τὸν τόνον, περιcπωμένην δέχεται, οἷον cοφοῦ καλοῦ ἀγαθοῦ cεμνοῦ γραμματικοῦ ἐποιοῦ ἐνοοῦ ἐcτεφανοῦ πανταχοῦ ἀλλαχοῦ οὐδαμοῦ Πηλεῦ Ἀτρεῦ· οὕτωc οὖν καὶ Ἀχιλλεῦ περιcπωμένωc· πρόcκειται «εἰc τὸ 429 g ῡ καταλήγουcα» διὰ τὸ Πηλεύc Ἀτρεύc· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται, ἀλλ' οὐ καταλήγουcιν εἰc τὸ ῡ ἀλλ' εἰc τὸ c̄· «ἐν διφθόγγῳ» δὲ πρόcκειται διὰ τὸ ταχύ καὶ βραχύ· ταῦτα γὰρ εἰc τὸ ῡ καταλήγοντα ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχουcι τὸ ῡ ἐν διφθόγγῳ· πρόcκειται δέ «ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc ἔχουcα τὸν τόνον» διὰ τὸ Ὁμήρου καὶ ἀνθρώπου· ταῦτα ⟨γὰρ⟩ εἰc τὸ ῡ καταλήγουcιν ἐν διφθόγγῳ, καὶ ὅμωc οὐ περιcπῶνται, ἀλλ' οὐκ ἔχουcιν ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc τὸν τόνον ἀλλὰ πρὸ μιᾶc. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιc.

Cημειούμεθα τρία τινὰ εἰc τὸ ῡ καταλήγοντα ἐν διφθόγγῳ καὶ ἐπὶ τῆc τελευταίαc cυλλαβῆc ἔχοντα τὸν τόνον, καὶ ὅμωc μὴ περιcπώμενα ἀλλ' ὀξυνόμενα· ἔcτι δὲ ταῦτα τὸ ἰδού δεικτικὸν καὶ τὸ ἰού cχετλιαcτικὸν καὶ τὸ οὔ ἀρνήcεωc δηλωτικόν, ταῦτα γάρ, ὡc εἴρηται, ὀξύνονται καὶ οὐ περιcπῶνται. Καὶ ἔχουcι διαφόρουc ἀπολογίαc· λέγουcι γάρ τινεc, ὅτι τὸ ἰδού δεικτικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ δεικνύοντεc τῷ δακτύλῳ τὸν τύπον τῆc ὀξείαc ἀποτελοῦμεν· τὸ δὲ ἰού διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ cχετλιαcτικόν ἐcτιν, οἱ δὲ cχετλιάζοντεc ὀξείᾳ κέχρηνται φωνῇ· τὸ δὲ οὔ ἀρνητικὸν διὰ τοῦτο ὀξύνεται, ἐπειδὴ ἀρνήcεώc ἐcτι δηλωτικόν, ἀρνούμενοι δὲ ἀνανεύομεν καὶ ἀποτελοῦμεν τὸν τύπον τῆc ὀξείαc. Ἑτέρα δὲ ἀπολογία ἐcτὶ τοιαύτη, ἥτιc καὶ καταναγκαcτική

[Discr. scr. in CTb] **3** διογένεοc CT ‖ **5** τοῦ Ὀδυccεῦc Cb, καὶ Ὀδυccεῦc T ‖ **6** Ὀδυcεῦc] Ὀδυccεῦc CTb | κῦcε CTb ‖ **8** περιcπωμένωc *in marg. add* C² | δὲ οὐ C ‖ **9** ταῦτα — εὐθείαc πτώcεωc (**10**) *Egenolffus,* ταῦτα δὲ οὐκ εἰcὶ κοινολεκτούμενα CTb ‖ **12** ἐγένετο καὶ διὰ Cb, ἐγένετο διὰ T ‖ **14** Ἄρεϊ *om* T | Ἀχιλλεῦc T ‖ **17** ἐνοοῦ] ἐνεοῦ CTb ‖ **18** Ἀρεῦ C | καὶ *om* T ‖ **23** διὰ τοῦ Ὁμήρου T | γὰρ *om* CTb ‖ **29** ἰδού — δηλωτικόν (**30**)] ἰδοὺ ἰοὺ οὗ T ‖ **32** ἐπειδὴ δεικν.] ἐπιδεικνύοντεc T ‖ **35** ἀρνητικὸν Tb, ἀρcενικὸν *in* ἀρνιτικὸν *mut.* C¹ | τοῦτο Tb, τοῦ C ‖ **37** ἐcτὶ] ἔcτω Cb, ἔcτι T

ἐστιν· τὰ ἐπιρρήματα τὰ εἰς τὴν ου δίφθογγον λήγοντα ἢ τοπικά εἰσιν ἢ παρηγμένα διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλούσης, καὶ πάντα περισπῶνται· τοπικὰ μέν, οἷον ἀγχοῦ, ⟨B 172⟩ ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη, ὑψοῦ, ⟨A 486⟩ ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, τηλοῦ πανταχοῦ ἀλλαχοῦ 1238 b οὐδαμοῦ ἑκασταχοῦ (τουτέστιν ἐν ἑκάστῳ τόπῳ, ὡς παρὰ Δημοσθένει ⟨de cor. § 246⟩ καὶ ἔτι τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας), ⟨αὐτοῦ⟩, ⟨χ 4⟩ αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· παρηγμένα ⟨δὲ⟩ διὰ τοῦ χου ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλούσης, οἷον δίς διχοῦ, τρίς τριχοῦ, τετράκις τετραχοῦ, πεντάκις πενταχοῦ· τὸ γὰρ δίς τρίς τετράκις καὶ πεντάκις ποσότητα δηλοῦσι· τὸ ὅπου τοπικὸν ὂν καὶ μὴ 430 g περισπώμενον ἀλλὰ βαρυνόμενον οὐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδή, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Περὶ ἐπιρρημάτων ⟨p. 173, 3 Sch⟩, τὰ μονοσύλλαβα πευστικὰ περισπώμενα ὄντα, προσλαμβάνοντα τὸ ο καὶ γινόμενα ἀναφορικά, βαρύνονται, οἷον πῶς ὅπως, πῇ ὅπῃ· οὕτως οὖν καὶ ποῦ ὅπου. Ἐπειδὴ οὖν τὰ τρία μόνα ταῦτα, λέγω δὴ τὸ ἰδού καὶ ἰού καὶ οὔ, εὑρέθησαν εἰς τὴν ου δίφθογγον λήγοντα καὶ μὴ ὄντα μήτε τοπικὰ μήτε διὰ τοῦ χου παρηγμένα ἀπὸ λέξεως ποσότητα δηλούσης — τὸ μὲν γὰρ ἰδού δεικτικόν ἐστι, τὸ δὲ ἰού σχετλιαστικόν, τὸ δὲ οὔ ἀρνήσεως δηλωτικόν — εἰκότως ὡς παραλλάξαντα κατὰ τὸ σημαινόμενον διήλλαξαν καὶ περὶ τὴν τάσιν, καὶ οὐ περισπῶνται.

Πάλιν παρατίθεται ὁ τεχνικὸς τὸ καλός καλέ καὶ εὐγενής εὐγενές· καὶ δεῖ γινώσκειν, ὅτι ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν· πάλιν εὐσεβής εὐσεβές, εὐτυχής εὐτυχές, ἀσθενής ἀσθενές, ποιητής ποιητά, αὐλητής αὐλητά, ἀθλητής ἀθλητά, εὑρετής εὑρετά, εὐνέτης εὐνέτα, θύτης θύτα· ἰδοὺ καὶ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξαν· πάλιν ἀλήτης ἀλῆτα, ποικιλομήτης ποικιλομῆτα, ⟨ν 293⟩ σχέτλιε ποικιλομῆτα, καὶ δολομήτης δολομῆτα· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχουσιν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐφύλαξαν· ἡ ⟨μὲν⟩ γὰρ κλητικὴ ἐπὶ τούτων προπερισπᾶται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας· πάλιν Λειώδης Λειῶδες· ἰδοὺ καὶ τοῦτο ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἔχει, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ Λειώδης παροξύνεται — παροξύνεται δέ, ἐπειδὴ φύσει μακρά ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δέ, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη, οἷον Ὁμήρου ἀνθρώπου κήπου τείχους — τὸ δὲ Λειῶδες προπερισπᾶται,

---

[Discr. scr. in CTb] **2** δηλούσας T ‖ **3** *alterum* ἀγχοῦ *om* T ‖ **4** *alterum* ὑψοῦ *om* T | ὑψοῦ δ' ἐπὶ ψαμάθοισι CTb ‖ **6** αὐτοῦ *om* CTb ‖ **7** πρόσθε] πρός τε CTb | ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ C ‖ **8** δὲ g, *om* CTb ‖ **9** *ante* πεντάκις *add* καὶ T ‖ **11** ἀντίκεινται T | ἐπειδηώσα φησὶν *sed supra* δη *signo* ∵ *pos. et in marg. rep.* C ‖ **15** δή] δὲ CTb | τὸ *om* T ‖ **19** διήλλαξε CTb ‖ **23** τόνον *post* αὐτὸν *om* b ‖ **25** θήτης θῆτα C ‖ **27** σχέτλις T ‖ **28** καὶ *ante* ταῦτα *om* T ‖ **29** δὲ *om* T | μὲν *om* CTb ‖ **30** προπερισπ. b, περισπᾶται CT | *post* πάλιν *add* δὲ T ‖ **31** ἐν μὲν] μὲν ἐν CTb ‖ **33** δέ, ἐπειδὴ Tb, μὲν ἐπειδὴ C ‖ **34** ἀνωτέρω] *vide p. 384, 20*

ἐπειδὴ φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ἐστίν· τὸν δὲ κανόνα εἰρήκαμεν ἀνωτέρω. Ἰστέον ⟨δὲ⟩ ὅτι τὰ διὰ τοῦ ωδης προπερισπῶνται ⟨κατὰ τὴν κλητικήν⟩, οἷον δυσώδης δυσῶδες, εὐώδης εὐῶδες, πυρώδης πυρῶδες, 431 g γεώδης γεῶδες· οὕτως οὖν καὶ Λειώδης Λειῶδες⟨προ⟩περισπωμένως κατὰ 1239 b τὴν κλητικήν, ⟨φ 168⟩ Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Σεσημείωται ἐν τῷ κανόνι τὸ δέσποτα ἀκάκητα εὐρύοπα μητίετα καὶ τὸ ἄνερ πάτερ σῶτερ δᾶερ, ὅτι οὐκ ἐφύλαξαν κατὰ τὴν κλητικὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα· ἀνήρ γὰρ καὶ πατήρ καὶ σωτήρ καὶ δαήρ ἐστιν ἡ εὐθεῖα, καὶ δεσπότης καὶ ἀκακήτης καὶ μητιέτης καὶ εὐρυόπης. Καὶ περὶ μὲν τοῦ ἄνερ πάτερ δᾶερ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἠκολούθησαν τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς κατὰ τὴν κλητικήν, φημὶ δὴ τῷ μῆτερ καὶ θύγατερ· ὥσπερ γὰρ τὸ μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ὀφείλοντα ἐν τῇ γενικῇ προπαροξυνθῆναι διὰ τὸ φυλάξαι τὸν τόνον τῆς εὐθείας ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον μήτηρ μήτερος καὶ θυγάτηρ θυγάτερος, ὥσπερ Δημήτηρ Δημήτερος καὶ εἰνάτηρ εἰνάτερος (σημαίνει δὲ τὴν σύννυμφον), οὐ προπαρωξύνθησαν ἀλλὰ παρωξύνθησαν, οἷον μητέρος θυγατέρος — ἠκολούθησαν γὰρ τοῖς ἰδίοις συγγενικοῖς αὐτῶν, φημὶ δὴ τῷ πατέρος ἀνέρος δαέρος (σημαίνει δὲ τὸν ἀνδράδελφον) — τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἀρσενικὰ τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικήν, καὶ ὥσπερ μῆτερ καὶ θύγατερ διὰ τοῦ ε̄ βαρυτόνως, οὕτω καὶ ἄνερ πάτερ δᾶερ διὰ τοῦ ε̄ βαρυτόνως· καὶ λοιπὸν ἀμοιβαῖα ἐγένοντο τὰ τοῦ τόνου· τὰ μὲν γὰρ ἀρσενικὰ τοῖς θηλυκοῖς ἠκολούθησαν κατὰ τὴν κλητικήν, τὰ δὲ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς κατὰ τὴν γενικήν. Τὸ δὲ σῶτερ ψευδαιολικόν ἐστι, καὶ τούτου χάριν συνέστειλε τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἐβαρύνθη· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ἔθος ἔχουσι πολλάκις συστέλλειν τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ καὶ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, οἷον ὁ τριβολέτηρ ὦ τριβόλετερ (ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης)· διὰ τοῦτο δὲ εἴρηται ψευδαιολικόν, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι κυρίως Αἰολικόν· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τότε συστέλλουσι τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ, ἡνίκα μὴ μακρᾷ παραλήγεται, οἷον ὁ τριβολέτηρ ὦ τριβόλετερ· ἡνίκα δὲ μακρᾷ παραλήγεται, οὐ συστέλλουσι τὸ η̄ ἐν τῇ κλητικῇ εἰς τὸ ε̄, οἷον ὁ χρηστήρ· τοῦτο 432 g γὰρ μακρᾷ παραληγόμενον οὐ συστέλλει τὸ η̄ εἰς τὸ ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ (χρηστήρ δέ ἐστιν ὁ παρέχων τοὺς χρησμούς)· τὸ οὖν σῶτερ μακρὰν

[Discr. scr. in CTb] **1** ἀνωτέρω] *vide p. 385, 19* ‖ **2** δὲ *om* CTb | κατὰ τὴν κλητικὴν *om* CTb ‖ **3** τυρώδης τυρῶδες T ‖ **4** προπερισπωμένως] περισπωμένως CTb ‖ **7** ἐν τῷ καν. *om* T | τὸ δέσπ. ἐν τῷ καν. Cb | ἀκάκητα *om* T ‖ **8** ἄνερ CT, ἆνερ b; *item v. 11. 22. 390, 4* | δᾶερ b, δάερ CT; *item v. 11. 22. 390, 4. 9. 12* ‖ **9** *post* ἧς *add* ἂν ἔχῃ τὸν αὐτὸν C ‖ **10** δαήρ] ἀήρ C ‖ **13** δὴ τῷ] δὲ τῇ Cb, δὲ τὸ T | *prius* καὶ *om* Cb ‖ **15** μητέρος CT | καὶ *om* Cb | θυγατέρος CT ‖ **16** σύνυμφον CT ‖ **17** προπαροξύνθησαν T | παροξύνθησαν T ‖ **18** δὴ τῷ] δὲ τῷ b, δὲ τὸ CT ‖ **20** καὶ *om* T ‖ **23** ἐγένετο CTb ‖ **26** καὶ ἐβαρύνθη — κλητικῇ (27) *om* T ‖ **27** ἀναβιβάζει T ‖ **28** ὁ τρεβολετὴρ ὦ τρεβόλετερ T | δὲ *post* τοῦτο *om* T ‖ **31** οἷον — παραλήγεται *om* T

ἔχον τὴν παραλήγουσαν οὐ δύναται συσταλῆναι παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι· διὰ τοῦτο οὖν εἰρήκαμεν ὅτι ψευδαιολικόν ἐστι καὶ οὐ κυρίως Αἰολικόν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄνερ πάτερ σῶτερ δᾶερ, συστείλαντα τὸ η̄ εἰς τὸ 1210 b
ε̄ ἐν τῇ κλητικῇ, εὐλόγως ἐβαρύνθησαν· τὰ γὰρ εἰς ρ̄ λήγοντα βραχυκατάληκτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, χωρὶς
τῆς ὑπέρ προθέσεως καὶ τοῦ αὐτάρ καὶ ἀτάρ συνδέσμου· ἔστωσαν δὲ 10
παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, μάκαρ ἦθαρ ἧπαρ ἔαρ φρέαρ κέαρ δέλεαρ ὄνειαρ ἄτερ· οὕτως οὖν καὶ ἄνερ πάτερ σῶτερ δᾶερ βαρυτόνως· πρόσκειται «βραχυκατάληκτα» διὰ τὸ πατήρ καὶ ἀνήρ ὀξυνόμενα· πρόσκειται «ὑπὲρ μίαν συλλαβήν» διὰ τὸν γάρ σύνδεσμον ὀξυνόμενον. Ταῦτα μὲν περὶ τοῦ ἄνερ πάτερ σῶτερ δᾶερ.

Τὸ δὲ δέσποτα ἀκάκητα μητίετα εὐρύοπα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ταῦτα κλητικὰ ὄντα προπαροξύνονται, τῆς εὐθείας παροξυνομένης, ὁ
ἀκακήτης γὰρ (ὁ μὴ ἔχων κακίαν) καὶ ὁ μητιέτης καὶ ὁ εὐρυόπης καὶ 20
ὁ δεσπότης ἐστὶν ἡ εὐθεῖα. Καὶ περὶ μὲν τοῦ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ἔχομεν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην· ἔστιν εὐθεῖα εὐρύοψ, ὥσπερ Αἰθίοψ, καὶ κλίνεται εὐρύοπος εὐρύοπι εὐρύοπα, καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατική, ὥσπερ Αἰθίοπος Αἰθίοπι Αἰθίοπα· καὶ πάλιν ἐστὶν ἀκάκης ἀκάκητος ἀκάκητι ἀκάκητα (σημαίνει δὲ τὸν μὴ ἔχοντα κακίαν), καὶ εὐλόγως προπαροξύνεται ἡ αἰτιατική, ὥσπερ Λάχης Λάχητος Λάχητι Λάχητα· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι εὐθεῖαι, οἷον ὁ εὐρυόπης καὶ ὁ ἀκακήτης, αἵτινες γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα ὡμοφώνησαν
τῇ αἰτιατικῇ τῇ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα τῇ γενομένῃ ἀπὸ τοῦ εὐρύοψ καὶ 30
ἀκάκης· καὶ ἐπειδὴ ὡμοφώνησαν αὗται αἱ εὐθεῖαι αἱ κατὰ μεταπλασμὸν ταῖς αἰτιατικαῖς, ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονῆσαι αὐταῖς καὶ προπαροξυνθῆναι ὁμοίως αὐταῖς. Κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν
ἐπιδέχεται τόνον, οἷον ⟨ἡ⟩ Μοῦσα ὦ Μοῦσα (ἐπ' ἀμφοτέρων μία φωνὴ καὶ 433 g
εἷς ὁ τόνος), ἡ Μήδεια ὦ Μήδεια, τὸ ξύλον ὦ ξύλον, ἡ τιμή ὦ τιμή, τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ἡ Λητώ τὴν Λητώ (ὁμοίως μία φωνὴ καὶ εἷς ὁ τόνος). Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν εἰς ευς γενικῶν τῶν γινομένων ἰωνικῶς ἢ δωρικῶς»· οἱ γὰρ Ἴωνες καὶ οἱ Δωριεῖς τὴν Ὀδυσσέος καὶ Ἰδομενέος γενικὴν Ὀδυσσεῦς καὶ Ἰδομενεῦς λέγουσι, κρᾶσιν ποιούμενοι τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς τὴν εῡ δίφθογγον, οἷον ⟨ω 398⟩ Ὀδυσεῦς δὲ λαβὼν κύσε
χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσέος τὴν χεῖρα ἐφίλησε, καὶ πάλιν 10
⟨Ν 424⟩ Ἰδομενεῦς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἀντὶ τοῦ Ἰδομενέος 1241 b
δ' οὐκ ἔληγεν ἡ δύναμις· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τούτων ὁμοφωνεῖ ἡ γενικὴ τῇ εὐθείᾳ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, καὶ γὰρ Ὀδυσσεύς καὶ Ἰδομενεύς ἐστὶν

[Discr. scr. in CTb] **1** ἔχων T ‖ **11** ὀξυνόμενον *om* T ‖ **13** *ante* ἐπειδὴ *add* καὶ T ‖ **15** καὶ ὁ δεσπότης CT, *om* b ‖ **17** *ante* εὐθεῖα *add* ἡ C ‖ **20** σημαίνει — κακίαν *om* T ‖ **22** *prius* ὁ *om* C ‖ **28** ὡμοφωνήσασα C; *item p. 391, 13* | *ante* ἑτέρᾳ *add* τῇ T; *item p. 391, 13* ‖ **29** ἡ *om* CTb ‖ **34** καὶ ο̄] καὶ ω̄ C ‖ **35** Ὀδυσσεῦς CTb | κῦσε CTb

ἡ εὐθεῖα, καὶ ὅμως οὐκ ἐπιδέχονται τὸν αὐτὸν τόνον· ἡ μὲν γὰρ εὐθεῖα ὀξύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται. Πρόσκειται «κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν» διὰ τὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ἀγοράς· ἰδοὺ γὰρ ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοφωνεῖ τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονεῖ αὐτῇ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ τῶν ἑνικῶν περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται· ἀλλ' οὐκ εἰσὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν. Ἐπειδὴ οὖν τοῦ εὐρυόπης καὶ ἀκακήτης αἱ κλητικαὶ [αὐτῶν] εἰς ᾱ ἐγένοντο, οἷον ὦ εὐρύοπα καὶ ὦ ἀκάκητα, τοῦ μὲν ὡς ἔχοντος τὸ τ̄, τοῦ δὲ ὡς ὄντος εἰς πης, καὶ ὡμοφώνησαν ταῖς εὐθείαις ταῖς γινομέναις κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ εὐρυόπης καὶ ἀκακήτης, λέγω δὴ τῷ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα, τούτου οὖν χάριν καὶ ὡμοτόνησαν αὐταῖς καὶ προπαρωξύνθησαν ὁμοίως αὐταῖς κατὰ τὸν προλεχθέντα κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνήσασα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον· διὰ τοῦτο οὖν προπαροξύνονται αὗται αἱ κλητικαί, λέγω δὴ ἡ εὐρύοπα καὶ ἀκάκητα. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ μητίετα ἔστιν εἰπεῖν ἀπολογίαν τοιαύτην, ὅτι ἐστὶ
431 g μητιέτης ἡ εὐθεῖα· τοῦτο ἔχει τὴν αἰτιατικὴν τὸν μητιέτην, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν γίνεται μητίετα· καὶ ἐπειδὴ αἱ γινόμεναι κατὰ μεταπλασμὸν εἰς ᾱ αἰτιατικαί, μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλασθείσης εἰς ᾱ, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὖσαι, προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ἁλίτροχον ἁλίτροχα, πυργοκέρατον πυργοκέρατα, διθύραμβον διθύραμβα, εὐλόγως οὖν καὶ ἡ μητίετα αἰτιατικὴ ἀπὸ τοῦ μητιέτην κατὰ μεταπλασμὸν γινομένη προπαροξύνεται· οὐδὲ γὰρ ἔχει γενικὴν ἢ δοτικὴν προμεταπλασθεῖσαν ἐν πλάτει εἰς ᾱ, εἰ καὶ σπανίως τις θέλει εἰπεῖν ἐπὶ τούτων γενικὴν ἢ δοτικὴν μεταπεπλασμένην· τῆς οὖν αἰτιατικῆς πρῶτον μεταπλασθείσης, καὶ ἡ εὐθεῖα ἡ ἀπὸ τοῦ μητιέτης γινομένη κατὰ μεταπλασμὸν εἰς ᾱ, οἷον μητίετα Ζεύς, ὑγιῶς προπαροξύνεται κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνοῦσα ⟨ἑτέρᾳ⟩ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον· ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ κλητικὴ τοῦ μητιέτης γενομένη εἰς ᾱ, ὡς ἔχουσα τὸ τ̄, οἷον ὦ
1242 b μητίετα, καὶ ὁμοφωνήσασα τῇ μητίετα εὐθείᾳ τῇ γενομένῃ ἀπὸ τοῦ μητιέτης κατὰ μεταπλασμόν, ὑγιῶς προπαροξύνεται τῷ προλεχθέντι κανόνι τῷ λέγοντι, ⟨ὅτι⟩ πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνοῦσα ⟨ἑτέρᾳ⟩ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον. Πρόσκειται ἀνωτέρω «μὴ ἀπὸ προηγουμένης γενικῆς ἢ δοτικῆς μεταπλασθείσης εἰς ᾱ», ἐπειδή ἐστι τὸν ἱππότην καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τὸν ἱππότα, καὶ οὐ

[Discr. scr. in CTb] **2** ἀριθμόν *om* T ‖ **6** τοῦ εὐρ.] τὸ εὐρ. CTb ‖ **9** εἰς πης Cb, εἰς π̄ T | ὡμοφών.] ὡμοφωνήσασαι C, ὁμοφωνήσασα T, ὁμοφωνήσασαι b ‖ **10** δὴ Cb, δὲ T | τῷ εὐρύοπα] τοῦ εὐρύοπα CTb ‖ **11** ὁμοτόνησαν T ‖ **14** αὗται *in marg. add* T[2] ‖ **18** γενόμεναι T ‖ **19** ἡ δοτικῆς Tb, ἡ δοτικὴ C ‖ **22** μητιέτα T; *item v. 27 et 31 (bis)* | μητιέτης T ‖ **24** τις Cb, τι T ‖ **26** *poster.* ἡ *om* T | γινομένη Cb, τῆς γενομένης T ‖ **28** ἑτέρᾳ *om* CTb ‖ **30** οἷον *om* T ‖ **33** τῷ λέγοντι — τόνον (**34**) *om* T | ὅτι *om* Cb | ἑτέρᾳ *om* Cb ‖ **36** κατὰ τὸν μεταπλ. CT | τὸν ἱππότα] τὸν ἱππόταν CTb

προπαροξύνεται, ἐπειδὴ ἔχει προηγουμένην γενικὴν καὶ δοτικὴν μεταπεπλασμένην· ἔστι γὰρ τοῦ ἱππότου καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν ⟨τοῦ ἱππότα, καὶ ἔστι τῷ ἱππότῃ καὶ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν⟩ τῷ ἱππότα· πρόσκειται «ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὖσαι» διὰ τὸ λιτόν τοῦ λιτοῦ τῷ λιτῷ τὸ λιτόν· τοῦτο γὰρ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν λῖτα, ⟨Θ 441⟩ κατὰ λῖτα πετάσας, οἱονεὶ καταπετάσας καὶ ἁπλώσας λιτὸν ἱμάτιον, καὶ οὐ 30 προπαροξύνεται, ἐπειδὴ οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Περὶ δὲ τοῦ δέσποτα ἀξιοῦσί τινες λέγειν, ὅτι ἐστὶ δεσπότης καὶ ἐν συνθέσει γίνεται ἀδέσποτος· ἔχομεν γὰρ τὸν ἀδέσποτον καὶ οἱ ἀδέσποτοι· αὕτη οὖν ἡ ἀδέσποτος εὐθεῖα ἔχει κλητικὴν τὴν ἀδέσποτε, ἥτις γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν εἰς $\overline{α}$ ὦ ἀδέσποτα, καὶ εὐλόγως προπαροξύ- 435 g νεται, ὁμοτονεῖ γὰρ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῇ ἀδέσποτος· μετὰ οὖν τὸν μεταπλασμὸν γίνεται ἀπὸ τοῦ συνθέτου ἡ ἁπλῆ λέξις, οἷον δέσποτα, καὶ μένει προπαροξύτονος ἡ λέξις. Τὸ μέντοι ἀπὸ συνθέτου γίνεσθαι ἁπλοῦν οὐκ ἔστι ξένον· ἔχομεν γὰρ τοῦτο καὶ ἐπὶ φυσικῶν πραγμάτων, ὥσπερ ἀπὸ δένδρου ἐάν τις ἀποσπάσῃ κλάδον, γίνεται ἁπλοῦν ἀπὸ συνθέτου, καὶ ἐὰν ἀπὸ ζῴου ἀποσπάσῃ τις χεῖρα ἢ πόδα, γίνεται ὁμοίως ἀπὸ συνθέτου ἁπλοῦν· καὶ ἐπὶ λέξεων δὲ τὸ αὐτὸ εὑρίσκομεν σχῆμα· ἀπὸ 10 γὰρ τοῦ «εὐστάδα λίμνην» ἔχομεν ἁπλοῦν τὸ στάδα λίμνην, καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτου λέξεως ἐγένετο ἁπλῆ λέξις, σημαίνει δὲ τὴν καλῶς ἱσταμένην· καὶ τὸ ⟨Λ 9⟩ εἴρυσαν ἠνορέῃ ἀπὸ τοῦ εὐηνορέῃ γέγονε, καὶ τὸ ⟨ν 306⟩ δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν ἀπὸ τοῦ εὐποιήτοισι γέγονε, τὸ γὰρ καλῶς πεποιημένοις δηλοῖ· καὶ ἰδοὺ ἀπὸ συνθέτων λέξεων ἐγένοντο ἁπλαῖ λέξεις· οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ δέσποτα ἁπλῆ ἐγένετο ἡ λέξις ἀπὸ συνθέτου. Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν σεσημειωμένων.

Ἰστέον ⟨δὲ⟩ ὅτι προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν τὰ εἰς $\overline{ης}$ κύρια σύνθετα ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς $\overline{ες}$, δηλονότι βαρυτονούμενα 20 κατὰ τὴν εὐθεῖαν, οἷον Ἀριστοφάνης Ἀριστόφανες, Δημοσθένης Δημόσθενες, Διομήδης Διόμηδες, Πολυδεύκης Πολύδευκες, Διοπείθης Διόπειθες, Ἡρακλέης Ἡράκλεες καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο $\overline{εε}$ εἰς τὴν $\overline{ει}$ δίφθογ- 1243 b γον Ἡράκλεις· περὶ δὲ τοῦ Λειώδης, ὅτι προπερισπᾶται κατὰ τὴν κλητικὴν διὰ τὸν χαρακτῆρα, [ὃν] ἐμάθομεν ἀνωτέρω [προπερισπᾶται]· ἐμάθομεν γάρ, ὅτι τὰ διὰ τοῦ $\overline{ωδης}$ προπερισπῶνται κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον δυσώδης δυσῶδες, εὐώδης εὐῶδες· οὕτως οὖν καὶ Λειώδης

Discr. sch. in CTb] **1** καὶ δοτικὴν *om* T ‖ **2** τοῦ ἱππότα — μεταπλασμόν (**3**) *om* CTb ‖ **4** τῷ λιτῷ τὸ λιτόν *om* T ‖ **5** κατὰ μεταπλεονασμὸν C | κατὰ λῖτα *om* C ‖ **6** λιτὸν Cb, τὸ T ‖ **13** ἀδέσποτος] ἀδέσποτα T ‖ **15** μέντοι] μὲν CTb | γενέσθαι C ‖ **19** ἁπλοῦ C | δὲ αὐτὸ εὑρ. τὸ σχ. C ‖ **20** στάδα λίμνην] *vide Callim. ed. OSchneid. 2, 757* ‖ **22** εἴρησαν T | εὐηνορέη b, ἐηνορέη CT ‖ **23** ἐνὶ T | ποιητοῖσι CT | ἀπὸ τοῦ εὐποιήτοισι *in marg. add* C¹, *om* T ‖ **24** καλῶς Cb, κακῶς T | πεποιημένον CTb ‖ **26** περὶ τῶν σεσημ. *om* Cb ‖ **27** Ἰστέον κτέ] *huc delegamur p. 176, 19* | δὲ *om* CTb ‖ **32** λοιώδης T | κατὰ τὴν κλητ. Cb, ἐν τῇ κλητικῇ T ‖ **33** ἀνωτέρω] *vide p. 388, 31*

Λειῶδες προπερισπωμένως κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ⟨φ 168⟩ Λειῶδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; τοῦτο δὲ οὐ σύνθετόν ἐστιν, περὶ ⟨δὲ⟩ τῶν εἰς ης συνθέτων ἐστὶν ὁ λόγος. Ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς θέλουσι λέγειν τὸ Λειώδης εἶναι σύνθετον παρὰ τὸ ἅδειν τῷ λεῷ, 436 g τουτέστιν ἀρέσκειν τῷ ὄχλῳ· ἐμίσει γὰρ τὴν μάχην, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων ⟨φ 146⟩ ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ Ἐχθραὶ ἔσαν. Οὗτοι ⟨δὲ⟩ οὐ καλῶς λέγουσιν, ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ Λειώδης ἁπλοῦν ἦν· παρὰ γὰρ τὸ λεῖον (τὸ ὁμαλόν) ἐγένετο Λειώδης κατὰ παραγωγήν· λέγει γὰρ ὁ ποιητής ⟨φ 150⟩ ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἀνέλκων Ἀτρίπτους, ἁπαλάς· παρὰ τὸ λεῖον οὖν ἐστι Λειώδης παράγωγον· οὐδὲ γὰρ δύναται εἶναι σύνθετον, ἐπειδὴ καθόλου τὰ διὰ τοῦ ωδης ἅπαντα ἢ ἁπλᾶ εἰσιν ἢ παρασύνθετα, οὐδέποτε δὲ σύνθετα· ἢ γὰρ ἀπὸ ἁπλῶν παράγονται καὶ εἰσὶν ἁπλᾶ, οἷον πετρῶν πετρώδης, λίθων λιθώδης, γεῶν γεώδης, ἢ ἀπὸ συνθέτων παράγονται καὶ εἰσὶ παρασύνθετα, ὡς ἐπὶ τοῦ δυσώδης καὶ εὐώδης· ἀπὸ γὰρ συνθέτων τοῦ δυσαῶν καὶ εὐαῶν γεγόνασι δυσαώδης καὶ εὐαώδης, καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ω εἰς ω δυσώδης καὶ εὐώδης· εἰ οὖν τὸ Λειώδης οὐκ ἔστι παρασύνθετον, οὐδὲ γὰρ παρήχθη ἀπὸ συνθέτου ἀλλ' ἀπὸ ἁπλοῦ τοῦ λείου, δηλονότι ἁπλοῦν ἐστιν. Πάντα δὲ τὰ διὰ τοῦ ωδης, ὡς εἴρηται, προπερισπῶνται κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ὦ λιθῶδες, ὦ πετρῶδες, ὦ Λειῶδες, ὦ δυσῶδες, ὦ εὐῶδες· καὶ τὰ διὰ τοῦ ωλης δὲ καὶ τὰ διὰ τοῦ ηρης καὶ τὰ διὰ τοῦ ωρης, παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν, ἐν τῇ κλητικῇ προπερισπῶνται, οἷον ἐξώλης ἐξῶλες, πανώλης πανῶλες, ξιφήρης ξιφῆρες, χαλκήρης χαλκῆρες, Διώρης Διῶρες (ἔστι δὲ ὄνομα κύριον), ὑλώρης ὑλῶρες. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ης ἐπίθετα βαρύτονα σύνθετα ἀπὸ οὐδετέρων, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς ες, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον 1244 b εὐμήκης εὔμηκες, ἐπιμήκης ἐπίμηκες, κακοήθης κακόηθες, συνήθης σύνηθες, παμμεγέθης παμμέγεθες· τούτοις ἠκολούθησαν καὶ τὸ φιλαλήθης φιλάληθες καὶ μισαλήθης μισάληθες. Δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν, ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔτος παρ' ἡμῖν μὲν ὀξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν καὶ κατὰ 437 g τὴν κλητικὴν ὀξύνονται, οἷον ὁ τριετής ὦ τριετές, ὁ πενταετής ὦ πενταετές, ὁ ἑξαετής ὦ ἑξαετές, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις παροξυνόμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν ἐν τῇ κλητικῇ προπαροξύνονται, οἷον ὁ πενταέτης ὦ πεντάετες, ὁ ἑξαέτης ὦ ἑξάετες.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἀντῶ καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀρκῶ καὶ

[Discr. scr. in ... 3 δὲ post περὶ om CTb ‖ 4 παρὰ τῶ CT | ἄδειν T | λαῷ CTb ‖ 6 ... θραὶ CTb ‖ 7 δὲ] *duarum litterarum lacuna* C, *om* Tb ‖ ... ὁ δ' ἐπεὶ C... γὰρ *edd. Hom.* | ἀνέλκον C ‖ 10 ἀτρίπτους b, τρίπους T ‖ 11 ἐπ... *primum* ἢ *om* T | ἢ παρασ. T ‖ 15 ἐπὶ τοῦ T, ἐπὶ τῶν ... b | δυσαῶ... ῶν] δυσάων καὶ εὐάων CTb, δυσαέων καὶ εὐαέων *Lobeck. Path. 1, 459* ... 18 ἀλλὰ ἀπὸ T | τοῦ λείου *in marg. add* C[1] ‖ 21 ...*rius* τὰ ο... 28 ἐπιμ. ἐπίμ. *om* C ‖ 30 γινώσκειν καὶ τοῦτο T ‖ 31 τὰ *om* ... Tb, ἔπος C ‖ 34 κατὰ — εὐθεῖαν Cb, ἐν τῇ εὐθείᾳ T ‖ 36 Δεῖ ... T | παρὰ τῶ (*bis*) T

τὰ παρὰ τὸ ἅδειν (ὃ σημαίνει τὸ ἀρέσκειν) καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀκή (ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου) βαρυτονούμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν ἔχουσι τὴν κλητικὴν προπαροξύτονον, οἷον κατάντης κάταντες, προσάντης πρόσαντες, αὐτάρκης αὔταρκες, ὀλιγάρκης ὀλίγαρκες, αὐθάδης αὔθαδες, τανυήκης τανύηκες, ἀμφήκης ἄμφηκες· οὕτω γὰρ κάλλιόν ἐστι λέγειν, ὅτι χαρακτῆρι ταῦτα ὑποπίπτουσιν, καὶ μὴ σημειοῦσθαι, ὡς ἐποίησεν ὁ παρὼν τεχνικός.

Καὶ τὰ εἰς ηρ δὲ παροξύτονα, ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ερ, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν, δηλονότι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον θυγάτηρ θύγατερ, Δημήτηρ Δήμητερ, εἰνάτηρ εἴνατερ· πρόσκειται «ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα» διὰ τὸ μήτηρ μῆτερ· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικήν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς.

Ἰστέον δὲ ὅτι πταίουσιν οἱ λέγοντες ὦ παντόκρατορ κατὰ τὴν κλητικὴν προπαροξυτόνως· δέον γὰρ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ λέγειν παροξυτόνως, οἷον ὦ παντοκράτορ· οὐ γάρ ἐστι τοῦτο εἰς ηρ, ἵνα ἀναβιβάσῃ τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ προπαροξυνθῇ.

Δεῖ ⟨δὲ⟩ γινώσκειν, ὅτι αἱ εἰς ορ περατούμεναι κλητικαὶ ἐν ταύτῃ τῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ᾗ συλλαβῇ ἔχει αὐτὸν καὶ ἡ εὐθεῖα· καὶ εἰ μὲν παραλήγονται φύσει μακρᾷ, προπερισπῶνται, οἷον ὁ Πολυμήστωρ ὦ Πολυμῆστορ, ὁ Ἀδμήτωρ ὦ Ἄδμῆτορ, ὁ οἰκήτωρ ὦ οἰκῆτορ· εἰ δὲ μὴ παραλήγονται φύσει μακρᾷ, παροξύνονται, οἷον ὁ Νέστωρ ὦ Νέστορ, ὁ Ἕκτωρ ὦ Ἕκτορ· οὕτως οὖν καὶ ὁ παντοκράτωρ ὦ παντοκράτορ ὁμοτόνως τῇ εὐθείᾳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ων σύνθετα διὰ τοῦ ω δηλονότι, ὅταν ἔχωσι 138 g τὴν κλητικὴν εἰς ον διὰ τοῦ ο, προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν, 1245 b ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, οἷον Ἀγαμέμνων ὦ Ἀγάμεμνον, ὀλβιοδαίμων ὦ ὀλβιόδαιμον, κυλλοποδίων ὦ κυλλοπόδιον, χαμαιλέων ὦ χαμαίλεον, ἐνοσίχθων ὦ ἐνόσιχθον· πρόσκειται «ὅταν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ον διὰ τοῦ ο», διὰ τὸ ὦ χαλκοχίτων, ὦ φιλοπλάτων· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται ἐν τῇ κλητικῇ, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ διὰ τοῦ ο ἀλλὰ διὰ τοῦ ω· πρόσκειται «ὑπὲρ δύο συλλαβάς» διὰ τὸ ἄκμων ἄκμονος ὦ ἄκμον· τοῦτο γὰρ σύνθετόν ἐστι παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν μόριον καὶ τὸ καμών ἀκάμων καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄκμων, οἱονεὶ ὁ πάνυ κάμνων, καὶ διὰ τοῦ ο ἔχει τὴν κλητικήν, καὶ ὅμως οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικήν, ἐπειδὴ δισύλλαβόν ἐστιν· πρόσκειται «σύνθετα» διὰ τὸ ὦ Ἱκετᾶον καὶ ὦ Ἀρετᾶον καὶ ὦ Μαχᾶον· ταῦτα γὰρ οὐ προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπῶνται, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα καὶ εἰς ον διὰ τοῦ ο, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ σύνθετα ἀλλ' ἁπλᾶ.

[Discr. scr. in CTb] **1** ἄδειν CT ‖ **3** προς. πρός. *om* T ‖ **5** ἀμφίκης ἄμφικες T ‖ **10** οἷον — ὄντα (**11**) *om* T ‖ **13** ὦ *om* T ‖ **17** δὲ *om* CTb | παρατούμεναι T ‖ **18** καὶ *om* T ‖ **19** ὁ Πολυμήστωρ *in marg. add* C[1] ‖ **29** διὰ τοῦ ω χ C ‖ **31** δύο συλλ. Cb, μίαν συλλαβὴν T ‖ **32** παρὰ τοῦ(*sic*) α T | τὸ καμὼν b, τὸ καμῶν C, τοῦ καμὼν T ‖ **34** καὶ ὅμως — κλητικήν *om* T ‖ **35** Ἀρετᾶον] ἀρεῖον CTb ‖ **36** ὦ μαχάων C | παροξύνονται T ‖ **38** ἀλλὰ ἁπλᾶ C

Σημειοῦται δὲ ὁ τεχνικὸς καὶ λέγει «χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φρήν»· ταῦτα γὰρ πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον ἐν τῇ κλητικῇ καὶ οὐ προπαροξύνονται, οἷον ὦ δαῖφρον, ὦ περίφρον, ὦ καρτερόφρον, ὦ Λυκόφρον παροξυτόνως· «καὶ τὸ ὦ Λακεδαῖμον»· οὐδὲ γὰρ προπαροξύνεται τοῦτο κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶται· ἔστι δὲ σύνθετον· οὕτω γάρ φασι λέγεσθαι τὴν πόλιν, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ πρῶτον οἱ θεοὶ ἔλαχον καὶ ἐκληρώσαντο τὰς πόλεις, οἱονεὶ Λαχεδαίμων τις οὖσα. Σημειούμεθα δὲ καὶ τὸ ὦ Παλαῖμον προπερισπώμενον κατὰ τὴν κλητικὴν καὶ οὐ προπαροξυνόμενον· ἔστι δὲ σύνθετον παρὰ τὴν πάλην καὶ τὸ αἵμων, ὃ σημαίνει τὸν ἔμπειρον· θέλουσι δὲ καὶ τὸ Εὔδαιμον τὸ κύριον μὴ προπαροξύνειν κατὰ τὴν κλητικὴν ἀλλὰ προπερισπᾶν, οἷον ὦ Εὐδαῖμον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· ἐκεῖνο γὰρ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ὦ εὔδαιμον, ὥσπερ τὸ κακόδαιμον καὶ ὀλβιόδαιμον. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ω̅ν̅ συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα προ-
439 g παροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ βελτίων ὦ βέλτιον καὶ τὸ βέλτιον, ὁ ἀμείνων ὦ ἄμεινον καὶ τὸ ἄμεινον, ὁ γλυκίων ὦ γλύκιον καὶ τὸ γλύκιον, ⟨ι 34⟩ ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων, ὁ διπλασίων ὦ διπλάσιον καὶ τὸ διπλάσιον, ὁ ἀρείων ὦ ἄρειον καὶ τὸ ἄρειον, ⟨Δ 407⟩ παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον·
1246 b πρόσκειται «ὑπὲρ δύο συλλαβάς» διὰ τὸ κρείττων ὦ κρεῖττον· τοῦτο γὰρ οὐ προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικήν, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς. Καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ω̅ν̅ ἁπλᾶ οὐκ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον τῆς εὐθείας κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ Φιλήμων ὦ Φιλῆμον, ὁ Νοήμων ὦ Νοῆμον, ὁ Μαχάων ὦ Μαχᾶον, ὁ Ἱκετάων ὦ Ἱκετᾶον, ποίῳ λόγῳ τὰ εἰς ω̅ν̅ συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν, οἷον ὁ βελτίων ὦ βέλτιον, ὁ γλυκίων ὦ γλύκιον· ὅτι γὰρ ταῦτα προπαροξύνονται κατὰ τὴν κλητικήν, δηλοῦσι τὰ οὐδέτερα τούτων προπαροξυνόμενα, οἷον τὸ βέλτιον, τὸ γλύκιον. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην, ἥν φησιν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ Περὶ κατηναγκασμένων τόνων, ὅτι τὰ συγκριτικὰ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον ὀξύτερος ταχύτερος σοφώτερος λογιώτερος· ἐπειδὴ οὖν ταῦτα τὰ εἰς ω̅ν̅ συγκριτικά, φημὶ δὴ τὸ βελτίων καὶ ἀμείνων, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους μακρὰν οὐκ ἠδύναντο προπαροξυνθῆναι κατὰ τὴν εὐθεῖαν, — ἔχομεν γὰρ ὅτι φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐ προπαροξύνεται ἡ

[Discr. scr. in CTb] **1** φρῆν T ‖ **2** γὰρ] δὲ CTb ‖ **4** Λακαιδαῖμον T ‖ **9** τὴν πάλιν T | τὸ αἵμων Cb, τὸν αἵμων T ‖ **10** ἔμπειρον CT, ἐπιστήμονα b | τὸ εὐδαῖμον T ‖ **17** *ante* ὁ ἀμ. *add* καὶ b | ὁ γλυκύων C ‖ **18** ὥς CTb | οὐδὲ γλυκίων T | ἧς CT, οὗ b | οὐδὲ CT, ἠδὲ b ‖ **20** ἀγαγόντες CTb ‖ **23** εἶ ἄρα T | εἰς ω̅ν̅ b, εἰς ω̅ς̅ CT ‖ **26** *post* λόγῳ *add* καὶ T ‖ **31** Περὶ — τόνων b, περὶκατηναγκασμένω τῶν τόνων C, περὶ κατὰ ἀναγκασμένων τῶν τόνων T ‖ **33** δὴ T, δὲ Cb ‖ **35** ἔχομεν] *vide p. 364, 7* | φύσει *om* T | *post* οὔσης *add* ἐπὶ τέλους T

λέξις, οἷον Ὁμήρου Ἀριστάρχου Ἡροδότου — τούτου οὖν χάριν ἐν τῇ κλητικῇ τῆς μακρᾶς συσταλείσης, ἤγουν τοῦ ω̅ εἰς τὸ ο̅, ἡ κεχρεωστημένη τάσις ἐν τῇ εὐθείᾳ προσῆλθεν ἐν τῇ κλητικῇ, φημὶ δὴ ἡ προπαροξύτονος, καὶ λοιπὸν εὐλόγως προπαροξύνεται κατὰ τὴν κλητικὴν ἡ τούτων ἀκολουθία.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὰ εἰς ω̅ θηλυκά, ἐὰν μὲν ἔχωσι τὴν κλητικὴν εἰς ω̅, ὀξύνονται κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ, οἷον ἡ Ἐρατώ ὦ Ἐρατώ, ⟨Apoll. Rhod. 3, 1⟩ εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, ἐὰν δὲ εἰς τὴν οι̅ δίφθογγον ἔχωσι τὴν κλητικήν, περισπῶνται 440 g κατὰ τὴν κλητικὴν ὁμοίως τῇ δοτικῇ, οἷον τῇ Λητοῖ ὦ Λητοῖ, ⟨Φ 498⟩ Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι πᾶσα πτῶσις ὁμοφωνοῦσα ἑτέρᾳ πτώσει κατὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδέχεται τόνον.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τοῦ τόνου τῆς κλητικῆς.

Περὶ τοῦ τόνου τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Ἰστέον ὅτι αἱ εἰς ε̅ λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν δυϊκῶν ὁμοτόνως ἔχουσι τῇ εἰς α̅ ληγούσῃ αἰτιατικῇ τῶν ἑνικῶν, οἷον ἀβλῆτα ἀβλῆτε, λιμένα λιμένε, γυναῖκα γυναῖκε, θυγατέρα θυγατέρε, χῆνα χῆνε, Αἴαντα Αἴαντε, 1247 b λέβητα λέβητε, Ξενοφῶντα Ξενοφῶντε, Ποσειδῶνα Ποσειδῶνε, Ὀδυσσέα Ὀδυσσέε. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ε̅ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν παροξυνομένη μὲν ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναιρουμένη περισπᾶται, οἷον εὐγενέε εὐγενῆ, εὐσεβέε εὐσεβῆ· ἔχομεν γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν, ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, ποιέω ποιῶ· προπαροξυνομένη δὲ ἐν τῇ ἐντελείᾳ καὶ συναιρουμένη παροξύνεται, οἷον Δημοσθένεε Δημοσθένη, Διομήδεε Διομήδη· ἔχομεν γάρ, ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται ἤγουν συναιροῦνται, οἷον Δημοσθένεος Δημοσθένους, Διομήδεος Διομήδους, τείχεα τείχη· τὸ γὰρ ἔαρος ἦρος καὶ κέαρος κῆρος διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας προπεριεσπάσθησαν. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν τὼ πρέσβη παρὰ μὲν τοῖς ῥήτορσι βαρυτόνως ἀναγινώσκεται, ὡς ἀπὸ τοῦ πρέσβυς πρέσβεος πρέσβεε πρέσβη, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει περισπωμένως, ⟨fragm. 639 K⟩ ἥκετον πρεσβῆ δύο, ὡς ἀπὸ ὀξυτόνου εὐθείας, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ὁ πρεσβεύς τοῦ πρεσβέος τὼ πρεσβέε τὼ πρεσβῆ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Προσέθηκε δὲ ὁ τεχνικὸς λέγων, ὅτι «εἰ δὲ ἄλεκτος εὑρεθῇ», τουτέστιν εἰ μὴ λέγεται εἰς α̅ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν, ὁμότονος γίνεται ἡ

[Discr. scr. in CTb] **3** δὴ] δὲ CTb ‖ **9** οι̅ Cb, ει̅ T ‖ **11** τοι] τι Cb, *om* T | μαχέσομαι CTb | ἐν τοῖς προλ.] *vide p. 390, 27* ‖ **12** ὁμοφωνοῦσα C, ὁμοφωνήσασα Tb | *ante* ἑτέρᾳ *add* τῇ T | ἑτέρᾳ *om* C ‖ **15** Περὶ — δυϊκῶν *om* C ‖ **16** ε̅ Cb, αι̅ T ‖ **17** οἷον *om* T ‖ **22** ἐν τοῖς προλαβ.] *vide p. 177, 10 et saepius* ‖ **25** Δημοσθένεε Δημοσθένει, Διομήδεε Διομήδει C ‖ **26** ἔχομεν] *vide p. 354, 2* ‖ **29** περιεσπάσθησαν T ‖ **30** τὼ πρέσβη Tb, τὸ τῶ πρέσβιϊ C | μὲν *om* Cb ‖ **33** εὐθείας ὀξυτόνου CTb ‖ **36** *poster.* ἡ *om* T

441 g εἰς ε̄ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν, οἷον πόλεως πόλεε, μάντεως μάντεε, βέλεος βέλεε, τείχεος τείχεε· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἐπὶ τούτων εἰς ᾱ ἡ αἰτιατικὴ τῶν ἑνικῶν. Δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν εἰς ο̅ς̅ ὀξυτόνων γενικῶν»· ἐπὶ τούτων γὰρ οὐχ ὁμοτονεῖ ἡ εἰς ε̄ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν, οἷον μυός μύε, συός σύε, δρυός δρύε, κιός κῖε (σημαίνει δὲ τὸν σκώληκα), λιός λῖε (σημαίνει δὲ τὸν λέοντα)· οὐδέποτε γὰρ ἡ εἰς ε̄ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, ὡς δηλοῦσι τὰ προλεχθέντα παραδείγματα· τὸ γὰρ τίνε καὶ τινέ πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνε, τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινέ. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ε̄ ληγούσης εὐθείας τῶν δυϊκῶν.

Ἡ δὲ εἰς ω̄ λήγουσα καὶ εἰς ᾱ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν ᾗ καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον Ὁμήρου 1248 b Ὁμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχω, ἀέλλης ἀέλλα, τραπέζης τραπέζα, ἁμάξης ἁμάξα, καλοῦ καλώ, σοφοῦ σοφώ· καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἔχουσι τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ τόνον ἐπεδέξαντο· τὸ μὲν γὰρ καλοῦ καὶ σοφοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ καλώ καὶ σοφώ ὀξύνεται· τὸ γὰρ ω̄ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον σεμνώ ἀγαθώ κακώ σοφώ πτωχώ δειλώ. Ὅτι γὰρ τὸ ω̄ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεται τὴν περισπωμένην τάσιν, δῆλον εἴγε τὸ μὲν οἵ καὶ τὸ τούς ὀξυνόμενα καὶ προσλαμβάνοντα τὴν τῆς δε̅ συλλαβῆς ἔκτασιν προπερισπῶνται, οἷον οἷδε τοῦσδε, τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς βραχείας ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται, ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν γενομένη κατ' ἐπέκτασιν, οἷον τώδε [οἱ ἄνθρωποι], οὐ προπερισπᾶται ἀλλὰ παροξύνεται διὰ τὸ ⟨τὸ⟩ ω̄ τὸ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀποστρέφεσθαι τὴν περισπωμένην τάσιν, οἷον καλώ σοφώ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰς ᾱ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν ἀεὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, καὶ ἢ παροξύνεται ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται· οὐδέποτε γὰρ προπαρ- 442 g οξύνεται ἢ προπερισπᾶται διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, οὔτε πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη, οὔτε φύσει μακρᾶς τῆς ἐπὶ τέλους οὔσης προπαροξύνεται ἡ λέξις. Καὶ ἰστέον ὅτι εἰ μὲν παροξύνεται ἡ εἰς ᾱ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν συντονοῦται, οἷον Ἀτρείδου Ἀτρείδα, Ὀρέστου Ὀρέστα, θυέλλης θυέλλα, ἁμάξης ἁμάξα, εἰ δὲ ἐπὶ τέλους ἔχει τὸν τόνον ἡ εἰς ᾱ λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οὐκέτι τῇ γενικῇ τῶν ἑνικῶν συντονοῦται, ἀλλὰ τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν· καὶ εἰ μὲν ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν ὀξύνεται, καὶ ἡ εὐθεῖα

[Discr. scr. in CTb] **1** πόλεος T ‖ **2** μάντεος T ‖ **3** ἡ *ante* αἰτ. *om* T ‖ **5** μῦε T ‖ **6** σῦε T | δρῦε CT | τὸν σκ.] τὴν σκ. T ‖ **18** τὸ *ante* δὲ *om* T ‖ **21** τὸ *ante* ἐν *om* T ‖ **22** τῆς δε̅ συλλαβῆς Cb, δε̅ συλλαβὴν T ‖ **23** οἷδε C ‖ **27** τὸ *ante* ω̄ *om* CT ‖ **30** ἢ ὀξύνεται *om* C ‖ **31** ἐν τοῖς προλ.] *vide p. 364, 7. 384, 20* ‖ **34** εἰ μὲν προπαροξύνεται T ‖ **38** εἰ ἡ μὲν εὐθ. CT

τῶν δυϊκῶν ὀξύνεται, οἷον κριτήϲ κριτά, ποιητήϲ ποιητά, αὐλητήϲ αὐλητά, εὑρετήϲ εὑρετά, ληϲτήϲ ληϲτά, εἰ δὲ περιϲπᾶται ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν περιϲπᾶται, οἷον Μηνᾶϲ Μηνᾶ, Ἑρμῆϲ Ἑρμᾶ, Φιλητᾶϲ Φιλητᾶ, χρυϲῆ χρυϲᾶ, χαλκῆ χαλκᾶ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοιϲ.

Φηϲὶ δὲ ὁ τεχνικόϲ, ὅτι τὸ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰϲιν, τουτέϲτιν οὐκ ἐγένοντο ἀπὸ ἑνικῶν· τὸ γὰρ ϲημαινόμενον κωλύει· πῶϲ γὰρ ὁ δύο ἀριθμὸϲ δύναται ⟨ἐν⟩ ἑνικῷ ἀριθμῷ θεωρεῖϲθαι; Ἰϲτέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἄμφω ἀεὶ διὰ τοῦ ω̄ γράφεται καὶ χωρὶϲ ἄρθρου λέγεται, τὸ δὲ δύο καὶ διὰ τοῦ ο̄ γράφεται καὶ διὰ τοῦ ω̄, καὶ κοινῶϲ μὲν διὰ τοῦ ο̄ γράφεται, ἀττικῶϲ δὲ διὰ τοῦ ω̄ καὶ ἀναλόγωϲ τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ· τὸ γὰρ ω̄ τελικόν ἐϲτι τῆϲ εὐθείαϲ τῶν δυϊκῶν, οἷον Ὁμήρω ἀνθρώπω· 1249 b ἰϲτέον δὲ ὅτι ἐν μέτρῳ εὕρηται διὰ τοῦ ο̄ καὶ διὰ τοῦ ω̄, οἷον ⟨K 252⟩ παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ Τῶν δύο μοιράων διὰ τοῦ ο̄, καὶ ⟨Arat. 468⟩ δύω [δὲ] δυϲὶν ἀντιφέρονται διὰ τοῦ ω̄. Ἔϲτι δὲ καὶ δοιώ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν κατὰ διάλεκτον ὀξυτόνωϲ διὰ τῆϲ οι̅ διφθόγγου, ὡϲ παρὰ τῷ ποιητῇ ⟨Γ 236⟩ δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοϲμήτορε λαῶν, καὶ πάλιν ⟨Δ 7⟩ δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνεϲ εἰϲὶ θεάων, καὶ πάλιν ⟨Ω 527⟩ δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατα- 443 g κείαται ἐν Διὸϲ οὔδει· καὶ ἔϲτιν ἀπὸ τοῦ ὁ δοιόϲ τοῦ δοιοῦ τοῦ ϲημαίνοντοϲ τὸ ὁ διπλοῦϲ.

Περὶ τοῦ τόνου τῆϲ γενικῆϲ τῶν δυϊκῶν.

Ἰϲτέον ὅτι ἡ εἰϲ αιν λήγουϲα γενικὴ τῶν δυϊκῶν ἀκολουθεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ, τουτέϲτιν ἐν τῇ αὐτῇ ϲυλλαβῇ ἔχει τὸν τόνον ἐν ᾗ καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οἷον Πέρϲα Πέρϲαιν, Αἰνεία Αἰνείαιν, Παπία Παπίαιν, κοχλία κοχλίαιν, τοξότα τοξόταιν, οὐ πάντωϲ δὲ τὸν αὐτόν· πρόϲκειται «οὐ πάντωϲ δὲ τὸν αὐτόν» διὰ τὸ ποιητά ποιηταῖν, καλά καλαῖν· τὸ μὲν γὰρ ποιητά καὶ καλά ὀξύνεται πρὸϲ τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν τὴν ποιητήϲ καὶ καλή, τὸ δὲ ποιηταῖν καὶ καλαῖν περιϲπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶϲα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτοϲ ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆϲ τελευταίαϲ ϲυλλαβῆϲ ἔχουϲα τὸν τόνον, περιϲπωμένην δέχεται· τὸν δὲ κανόνα τοῦτον εἰρήκαμεν ἐν τῇ περὶ τῆϲ γενικῆϲ τῶν ἑνικῶν διδαϲκαλίᾳ, ἡνίκα περὶ τῆϲ ἰᾶϲ καὶ μιᾶϲ διελάβομεν· ὅμωϲ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ϲυλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνοϲ· τοῦ δὲ Πέρϲα Πέρϲαιν ἐν τῇ αὐτῇ ϲυλλαβῇ ἐφυλάχθη ὁ τόνοϲ καὶ ὁ αὐτόϲ.

[Discr. scr. in CTb] **3** μηνεῦϲ μηνᾶ T ‖ **4** φιλητῆϲ φιλητᾶ T ‖ **7** οἱ δύο ἀριθμοὶ T | ἐν *om* CTb ‖ **8** ω̄ μεγάλου T ‖ **9** δύω C | ο̄ μικροῦ T | ω̄ μεγάλου T | καὶ κοινῶϲ — τοῦ ω̄ (**10**) Cb, καὶ διὰ μὲν τοῦ ο̄ μικροῦ κοινῶϲ, διὰ δὲ τοῦ ω̄ μεγάλου ἀττικῶϲ T ‖ **12** ἰϲτέον — τοῦ ω̄ (**14**) *om* T ‖ **13** παρῴχηκε Cb | πλεόνυξ C, πλεονὺξ b | μοδράων C ‖ **14** ἀντιφέρεϲθαι Cb; *vide Callim. ed. OSchn. 2, 762* ‖ **15** διάλεξιν T ‖ **16** ἰδέοιν T ‖ **18** κατάκειται C ‖ **19** οὔδει *om* C ‖ **21** Περὶ — δυϊκῶν] περὶ τῆϲ εἰϲ αι̅ν̅ ληγούϲηϲ γενικῆϲ τῶν δυϊκῶν Tb, *om* C ‖ **22** εἰϲ *om* T ‖ **25** τοξότη τοξόταιν T ‖ **27** ὀξύνονται Cb ‖ **31** εἰρήκαμεν] *vide p. 370, 25* ‖ **33** *post* τόνοϲ *add* καὶ ὁ αὐτόϲ T | τοῦ δὲ] τὸ δὲ CTb

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς αιν ληγούσης γενικῆς τῶν δυϊκῶν· αἱ εἰς αιν λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ μὲν βαρυνομένων εὐθειῶν δυϊκῶν οὖσαι συμβαρύνονται αὐταῖς, οἷον Ἀτρείδα Ἀτρείδαιν, Ὀρέστα Ὀρέσταιν, συκοφάντα συκοφάνταιν, τοξότα τοξόταιν, πολίτα πολίταιν, τέχνα τέχναιν, κόρα κόραιν· ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ἢ περισπω- 1250 b μένων εὐθειῶν δυϊκῶν οὖσαι περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξυνομένων, οἷον κηδεστά κηδεσταῖν, ποιητά ποιηταῖν, αὐλητά αὐληταῖν, εὑρετά εὑρεταῖν, ληστά λησταῖν, κριτά κριταῖν, ὑβριστά ὑβρισταῖν, ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον Ἑρμᾶ Ἑρμαῖν, Ἀπελλᾶ Ἀπελλαῖν, Φιλητᾶ Φιληταῖν, χαλκᾶ χαλκαῖν, χρυσᾶ χρυσαῖν.

444 g Καὶ ἀποροῦσί τινες λέγοντες, διατί ἡ Ἀτρείδαιν γενικὴ τῶν δυϊκῶν οὐ περισπᾶται ὁμοίως τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν. Καὶ ἐπιλύεται ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου λέγων, ὅτι ἡ Ἀτρείδαιν γενικὴ τῶν δυϊκῶν μᾶλλον τῇ Ἀτρείδαις δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀκολουθεῖ ἤπερ τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· κατὰ γὰρ τὴν φωνὴν τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν πλησιάζει, τὴν αὐτὴν γὰρ δίφθογγον ἔχει· ἄλλως τε δὲ πᾶσαι αἱ πτώσεις βαρύνονται, οἷον Ἀτρείδης Ἀτρείδου Ἀτρείδῃ Ἀτρείδην, δυϊκὰ Ἀτρείδα Ἀτρείδαιν, πληθυντικὰ ⟨Ἀτρεῖδαι⟩ Ἀτρείδαις Ἀτρείδας· οὕτως οὖν καὶ Ἀτρείδαιν βαρυτόνως· μόνη δὲ ἡ Ἀτρειδῶν γενικὴ τῶν πληθυντικῶν περιεσπάσθη, ἐπειδὴ καὶ μόνη διῃρέθη, οἷον Ἀτρειδέων· ἐὰν βούλωνται οὖν περισπᾶν τὴν Ἀτρείδαιν γενικὴν τῶν δυϊκῶν ὁμοίως τῇ Ἀτρειδῶν γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, καὶ μὴ βαρύνειν ὁμοίως ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν, δότωσαν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐξαίρετον ὅπερ ἔσχεν ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τουτέστι τὴν διαίρεσιν· εἰ δὲ οὐ διαιρεῖται, ἄρα οὐδὲ τὸν τόνον ἕξει τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς αιν ληγούσης γενικῆς τῶν δυϊκῶν.

Ἡ δὲ εἰς οιν λήγουσα γενικὴ τῶν δυϊκῶν, ἀπὸ μὲν εὐθείας τῆς εἰς ῳ ληγούσης οὖσα, ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττει τὸν τόνον ἐν ᾗ καὶ ἡ εἰς ω λήγουσα εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν, οἷον καλλίστω καλλίστοιν, ἐρήμω ἐρήμοιν, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν, ὤμω ὤμοιν, ἡμιόνω ἡμιόνοιν καὶ ποιητικῶς ἡμιόνοιϊν (ἀπὸ τοῦ ὄνω ὄνοιν), καλώ καλοῖν, σοφώ σοφοῖν· ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ καλώ καὶ σοφώ ὀξύνεται πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ω δυϊκῶν, τὸ δὲ καλοῖν καὶ σοφοῖν περισπᾶται τῷ κανόνι τῷ λέγοντι, ὅτι πᾶσα γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπ' ὀνομάτων, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπωμένην δέχεται. Δεῖ προσθεῖναι τῷ ἀνωτέρω κανόνι «πλὴν τοῦ ἄμφω ἀμφοῖν καὶ δύο δυοῖν»·

[Discr. scr. in CTb] **1** οὕτως εἰπεῖν CT, οὕτω λέγειν b ‖ **5** ἢ περισπωμένων — ὀξυνομένων (**6**) *in marg. add* C² ‖ **11** ἡ Tb, οἱ C ‖ **14** Ἀτρείδαις] Ἀτρείδαιν T ‖ **18** Ἀτρεῖδαι *om* CTb ‖ **21** διῃρέθη Cb, συναιρέθη T | οὖν βούλονται T ‖ **23** αὐτῇ T ‖ **24** ἔσχεν Cb, εἶχεν T ‖ **27** *ante* Ἡ δὲ *add* περὶ τοῦ τόνου τῆς εἰς οιν γενικῆς τῶν δυϊκῶν Tb ‖ **29** καλίστω καλίστοιν T ‖ **31** ἡμιονοῖιν T ‖ **32** ταῦθα C ‖ **34** περισπῶνται CTb ‖ **36** ἔχουσα Tb, ἔχει C ‖ **37** ἀμφοῖν *om* C | καὶ *om* T

ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, ἡ μὲν γὰρ 1251 b
εὐθεῖα τῶν δυϊκῶν βαρύνεται, ἡ δὲ γενικὴ περισπᾶται· τὸ δὲ δυοῖν
γίνεται καὶ δυεῖν κατὰ τροπὴν τοῦ ο̅ εἰς τὸ ε̅. Δυνάμεθα δὲ ταῦτα 445 g
θεματικὰ λέγειν, φημὶ δὴ τὸ ἀμφοῖν καὶ δυοῖν, ὥσπερ καὶ τὴν εὐθεῖαν
τῶν δυϊκῶν θεματικὴν λέγομεν, φημὶ δὴ τὸ ἄμφω καὶ δύο.

Ἔστι δὲ καὶ οὕτως εἰπεῖν περὶ τῆς εἰς οι̅ν̅ ληγούσης γενικῆς τῶν δυϊκῶν· αἱ εἰς οι̅ν̅ λήγουσαι γενικαὶ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῶν εἰς ω̅ ληγουσῶν δυϊκῶν εὐθειῶν πεπτωκυῖαι ἀπὸ μὲν βαρυτόνων συμβαρύνονται, οἷον φηγίνω φηγίνοιν, δακτύλω δακτύλοιν, ὁμωνύμω ὁμωνύμοιν, ἡμιόνω ἡμιόνοιν, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν, Ὁμήρω Ὁμήροιν, Ἀριστάρχω Ἀριστάρχοιν — περὶ γὰρ τοῦ ἄμφω ἀμφοῖν καὶ δύο δυοῖν εἰρήκαμεν —, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων περισπῶνται, οἷον καλώ καλοῖν, σοφώ σοφοῖν, σεμνώ σεμνοῖν, ἀγαθώ ἀγαθοῖν, χαλεπώ χαλεποῖν, γεωργώ γεωργοῖν. Εἰ δέ ἐστιν εἰς οι̅ν̅ λήγουσα ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν ἀπὸ τῆς εἰς ε̅ ληγούσης εὐθείας τῶν δυϊκῶν, ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν· καὶ εἰ μὲν περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, περισπᾶται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν, οἷον ἀνδρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν (ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν), βοῶν βοοῖν, χειρῶν χειροῖν, μηνῶν μηνοῖν, χηνῶν χηνοῖν, δρυῶν δρυοῖν, συῶν συοῖν, φρενῶν φρενοῖν, χθονῶν χθονοῖν, γυναικῶν γυναικοῖν, θυγατρῶν θυγατροῖν, τινῶν τινοῖν, Δημοσθενῶν Δημοσθενοῖν, τειχῶν τειχοῖν, βελῶν βελοῖν, Διομηδῶν Διομηδοῖν, Ἀριστοφανῶν Ἀριστοφανοῖν· εἰ δὲ βαρύνεται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, συμβαρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν δυϊκῶν, οἷον παίδων παίδοιν, πάντων πάντοιν, Αἰάντων Αἰάντοιν, Λαχήτων Λαχήτοιν, λεβήτων λεβήτοιν, πενήτων πενήτοιν, Παρίδων Παρίδοιν, Δημοσθενέων Δημοσθενέοιν, βελέων βελέοιν, τειχέων τειχέοιν, καὶ κατὰ κρᾶσιν Δημοσθενῶν Δημοσθενοῖν, βελῶν βελοῖν, τειχῶν τειχοῖν περισπωμένως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται ἤγουν συναιροῦνται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, Ἡρακλέης Ἡρακλῆς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, πῶς τὴν γενικὴν τῶν δυϊκῶν ἀπὸ
τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονίζει, μήπω τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν κανονισθείσης. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ γενικὴ τῶν πληθυν- 446 g
τικῶν σαφεστέρα ἐστὶ τῆς γενικῆς τῶν δυϊκῶν· μᾶλλον γὰρ πᾶσι δῆλόν
ἐστι τὸ πάντων καὶ Αἰάντων ἤπερ τὸ πάντοιν καὶ Αἰάντοιν· εἰκότως 1252 b
οὖν ἐκ τοῦ πᾶσι δήλου καὶ σαφεστέρου τὸ ἀσαφὲς ἐκανόνισεν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὰ Ἀττικὰ τὸν τόνον τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν φυλάττουσι καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον τὼ Μενέλεω τοῖν Μενέλεῳν, τὼ εὔγεω τοῖν εὔγεῳν, τὼ νεώ τοῖν νεῴν, τὼ λεώ τοῖν λεῴν. Ταῦτα μὲν λέγομεν περὶ τῆς γενικῆς τῶν δυϊκῶν.

[Discr. scr. in CTb] 4 δὴ] δὲ CTb ‖ 5 δὴ T, δὲ Cb ‖ 7 αἱ — δυϊκῶν *om* T ‖ 8 δυϊκῶν *om* T ‖ 9 φηγίνω φηγίνοιν Cb, φλογίνω φλογίνοιν T ‖ 22 εἰ δὲ Cb, ἡ δὲ T ‖ 34 τὸ *post* ἐστι *om* T ‖ 38 τὼ εὔγεω b, τὼ εὔνεω CT | εὔγεῳν b, εὔνεων C, εὔνεω T | τὼ νεώ τοῖν νεῴν *om* T | νεῴν] νεῶν C, νεῷν b ‖ 39 λεῴν b, λεῶν C, λεών T | μὲν *om* T

Περὶ δὲ τῆς κλητικῆς τῶν δυϊκῶν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἡ αὐτή ἐστι τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, ὥσπερ καὶ ἡ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ αὐτή ἐστι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· τῶν γὰρ δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Περὶ τοῦ τόνου τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ε̅ς̅ λήγουσα βαρύνεσθαι θέλει, οἷον μῆνες χῆνες πάντες παῖδες Τρῶες χθόνες Αἴαντες Λάχητες Ξενοφῶντες Ποσειδῶνες· τὸ γὰρ τίνες καὶ τινές πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχει καὶ τὸν τόνον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίνες εἰσίν; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τινές. Ἰστέον δὲ ὅτι πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ε̅ς̅ λήγουσα ὁμότονός ἐστι τῇ εὐθείᾳ τῶν δυϊκῶν, οἷον μῆνε μῆνες, χῆνε χῆνες, πάντε πάντες, παῖδε παῖδες, Τρῶε Τρῶες, χεῖρε χεῖρες, χθόνε χθόνες, τίνε τίνες, Ἕκτορε Ἕκτορες, Αἴαντε Αἴαντες, λέβητε λέβητες, Πάριδε Πάριδες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρε μητέρες, θυγατέρε θυγατέρες. Τούτων οὖν οὕτως ἐχόντων, τὰ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ ε̅ οὐ συναιροῦνται διὰ τὸ κωλύειν αὐτὰ τὸ σύμφωνον τοῦ συναιρεῖσθαι, οἷον Ἕκτορες Πάριδες, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ω̅ν̅ συγκριτικῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν ἔνδεια γίνεται τοῦ ν̅ καὶ κρᾶσις τῶν φωνηέντων, οἷον μείζων μείζονος μείζονες μείζοες μείζους, βελτίων βελτίονος βελτίονες βελτίοες βελτίους, κρείσσων κρείσσονος κρείσσονες κρείσσοες κρείσσους, ἀρείων ἀρείονος ἀρείονες ἀρείοες ἀρείους· 447 g τὰ μέντοι καθαριεύοντα κρᾶσιν ἐπιδέχονται, καὶ εἰ μὲν προπαροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, ἐν τῇ συναιρέσει παροξύνονται, οἷον Δημοσθένεες Δημοσθένεις, Διομήδεες Διομήδεις, εὐμήκεες εὐμήκεις παροξυτόνως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ αἱ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν συνέρχονται, ὡς 1253 b εἴρηται, οἷον τείχεος τείχους, βέλεος βέλους, ἤθεα ἤθη· εἰ δὲ παροξύνονται ἐν τῇ ἐντελείᾳ, ἐν τῇ συναιρέσει περισπῶνται, οἷον εὐγενέες εὐγενεῖς, εὐσεβέες εὐσεβεῖς, εὐτυχέες εὐτυχεῖς περισπωμένως· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, ὡς εἴρηται, εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον πάϊς παῖς, Πηλέϊ Πηλεῖ, νοέω νοῶ· καὶ πάλιν ἐστὶν ἐπιτηδέες καὶ κατὰ κρᾶσιν ἐπιτηδεῖς καὶ βιοπλανέες καὶ κατὰ κρᾶσιν βιοπλανεῖς, καὶ λοιπὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι̅ γίνεται ἐπιτηδές καὶ βιοπλανές, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ⟨fragm. 497 Sch⟩ οἵτε βιοπλανὲς ἀγρὸν ἀπ' ἀγροῦ φοιτῶσιν, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, ⟨Α 142⟩ ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν· ἔστι δὲ αὕτη ἡ χρῆσις αἰτιατικὴ ἀπὸ τοῦ ἐπιτηδεῖς, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι̅ ἐπιτηδές.

[Discr. scr. in CTb] **1** τῇ εὐθείᾳ — ἐστι (**2**) *om* T ‖ **5** Περὶ — πληθυντικῶν *om* C ‖ **16** οὖν *om* T | συναιρεῖται T ‖ **17** τοῦ *om* Cb ‖ **20** μείζων] μείζω T | μείζοες *om* T ‖ **21** βελτίοες *om* T ‖ **22** κρείσσοες *om* T | ἀρείοες *om* T ‖ **23** τὰ μέντοι Cb, ταῦτα μὲν καὶ T | καθαρεύοντα Cb | ἐπιδέχονται T, ἀναδέχονται Cb ‖ **25** εὐμήκεες εὐμήκη T ‖ **27** εἴρηται] *vide p. 354, 2* ‖ **30** εἴρηται] *p. 177, 10 et saepius* ‖ **34** καλιμάχω T ‖ **35** φητῶσιν C

Αἱ μέντοι εἰς τὴν οι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὁμότονοί εἰσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν, οἷον Ὅμηρος Ὅμηροι, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, λίθινος λίθινοι, Ἀρίσταρχος Ἀρίσταρχοι, φιλόσοφος φιλόσοφοι, φήγινος φήγινοι, δρυΐνος δρυΐνοι, πίσυνος πίσυνοι, ἀγκύλος ἀγκύλοι, ποικίλος ποικίλοι, ἐναντίος ἐναντίοι, — ὅθεν καὶ εἰ μεγάλοι, δηλονότι καὶ ἡ σεσιγημένη εὐθεῖα ὁ μεγάλος, — φίλος φίλοι, ξένος ξένοι, καλός καλοί, οἶκος οἶκοι, δῆμος δῆμοι, κῆπος κῆποι, δοῦλος δοῦλοι, σοφός σοφοί, σεμνός σεμνοί, ἀγαθός ἀγαθοί, ἐαρινός ἐαρινοί, χειμερινός χειμερινοί, Σαπφώ Σαπφοί, Καλυψώ Καλυψοί, Λητώ Λητοί, ἁγνός ἁγνοί, σιδηροῦς σιδηροῖ, ἀργυροῦς ἀργυροῖ, πορφυροῦς πορφυροῖ· ὅθεν καὶ τὸ χαλκοι καὶ χρυσοι διαφόρως τονοῦνται· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ χαλκός καὶ χρυσός ὀξύνονται, οἷον χρυσοί χαλκοί, ἀπὸ δὲ τοῦ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς περι- 148 g σπῶνται, οἷον χρυσοῖ χαλκοῖ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διατί τὸ μὲν οἶκοι καὶ δῆμοι προπερισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς, τὸ δὲ χαλκοῖ καὶ χρυσοῖ περισπῶνται τῷ λόγῳ τῆς μακρᾶς. Καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπὶ τῶν βαρυτόνων ἡ οι καὶ ἡ αι δίφθογγοι ἐν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνονται· καὶ δῆλον, εἴγε τούτων ἐπὶ τέλους οὐσῶν πολλάκις τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, οἷον Ὅμηροι ἅμαξαι· οὕτως οὖν καὶ τὸ δῆμοι καὶ οἶκοι τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς προπερισπῶνται· τὸ ⟨δὲ⟩ χαλκοῖ καὶ χρυσοῖ περισπῶνται ὁμοίως τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν τῇ χρυσοῦς καὶ χαλκοῦς. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς εἰς ⟨τὴν⟩ οι δίφθογγον ληγούσης εὐθείας 1254 b τῶν πληθυντικῶν.

Αἱ δὲ εἰς ⟨τὴν⟩ αι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν μονογενεῖς μὲν οὖσαι ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν, ὁπότε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων· ἔστωσαν δὲ παραδείγματα τοῦ κανόνος ταῦτα, οἷον κοχλίας κοχλίαι, Βορέας Βορέαι, τοξότης τοξόται, νύσσα νύσσαι, ἄελλα ἄελλαι, δόξα δόξαι, τράπεζα τράπεζαι, ἅμαξα ἅμαξαι, εὐνέτης εὐνέται, φυλέτης φυλέται, δεσπότης δεσπόται, γαμέτης γαμέται, ἡδονή ἡδοναί, ποιητής ποιηταί, ἀθλητής ἀθληταί, ἀγυιά ἀγυιαί, ⟨β 388⟩ σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί, ἡμέρα ἡμέραι. Πρόσκειται «ὁπότε μὴ εἴη πρὸ τέλους φύσει μακρὰ ἐπὶ βαρυτόνων», ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων ἡ ὀξεῖα εἰς περισπωμένην μεθίσταται κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ἀτρείδης Ἀτρεῖδαι, Αἰνείας Αἰνεῖαι, πλανήτης πλανῆται, Θήβη Θῆβαι· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων ἡ μὲν εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν παροξύνεται, ἐπειδὴ φύσει μακρά ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή, οὐδέποτε δέ, ὡς εἴρηται, πρὸ φύσει μακρᾶς τίθεται περισπωμένη, οἷον ἀνθρώπου

[Discr. scr. in CTb] 4 φύγινος φύγινοι T ‖ 6 εἰ μεγ. b, οἱ μεγ. CT ‖ 7 ξένος ξένοι *om* T ‖ 8 *ante* οἶκος *add* καὶ T ‖ 11 καὶ *post* ὅθεν *om* Cb ‖ 17 τῶν *om* Cb ‖ 18 δίφθογγος CTb ‖ 19 καὶ δῆλον *om* T ‖ 21 τὸ δὲ χαλ. — περισπῶνται (22) *in marg. add* C² | δὲ *om* Tb ‖ 22 τῇ χρ.] τὸ χρ. T ‖ 23 τὴν *om* CTb | διφθόγγου CT ‖ 25 τὴν *om* CTb | δίφθογγοι CT ‖ 30 φιλέτης φιλέται CT ‖ 31 ἀγυιά *et* ἄγυιαι (*bis*) T ‖ 38 δέ *om* T | εἴρηται]

Ὁμήρου κήπου τείχους, ἡ δὲ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν προπερισπᾶται, ἐπειδὴ φύσει μακρά ἐστι πρὸ μιᾶς βραχείας· ἡ γὰρ αι δίφθογγος ἐνταῦθα ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται. Παρεσχηματισμέναι δὲ ἀρσενικοῖς 449 g οὖσαι αἱ εἰς τὴν αι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις ἀρσενικοῖς, τουτέστιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ φυλάττουσι τὸν τόνον ἐν ᾗ καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ἔχει αὐτόν, οἷον τύπτοντες τύπτουσαι, χαρίεντες χαρίεσσαι, βοῶντες βοῶσαι, ποιοῦντες ποιοῦσαι, ταχέες ταχεῖαι, βραδέες βραδεῖαι· ταῦτα μὲν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ταχέες ⟨καὶ⟩ βραδέες παροξύνονται, τὸ δὲ ταχεῖαι καὶ βραδεῖαι προπερισπῶνται διὰ τὸ εἶναι φύσει μακρὰν πρὸ μιᾶς βραχείας· σοφοί σοφαί, καλοί καλαί, σεμνοί σεμναί, ἐναντίοι ἐναντίαι, λίθινοι λίθιναι, δρύϊνοι δρύϊναι, Βυζάντιοι Βυζάντιαι, Κνίδιοι Κνίδιαι, Ῥόδιοι Ῥόδιαι, τίμιοι τίμιαι, ὅσιοι ὅσιαι, δειλοί δειλαί, λόγιοι λόγιαι, πεντακόσιοι πεντακόσιαι, διακόσιοι διακόσιαι, ἥμεροι ἥμεραι τὸ τριγενές, τουτέστιν οἱ μὴ ὄντες ἄγριοι· ἐπὶ γὰρ τοῦ μονογενοῦς ἡμέρα ἡμέραι παροξυτόνως· οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως, καὶ μάλιστα οἱ νεώτεροι, προπαροξύ-1255 b νουσιν· πέντε γὰρ ἥμεραι καὶ δέκα ἥμεραι φασὶ προπαροξυτόνως, ὡς ἀπαγγέλλουσιν οἱ περὶ Ἀττικῆς συνηθείας γράψαντες· οὐ μόνον δὲ ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως τοῦτο ποιοῦσιν, λέγω δὴ προπαροξύνουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παραληγομένων τῷ ι, οἷον εὐπράξιαι τιμώριαι αἴτιαι τραγῴδιαι ὁμίλιαι κωμῴδιαι· οὕτω γὰρ ἐπὶ τῶν μονογενῶν προπαροξυτόνως λέγουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. Πάλιν ἐστὶν ἡ Ῥοδία ὄνομα κύριον καὶ ἡ Ῥοδία ἐθνικόν, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν αἱ Ῥοδίαι φαμὲν παροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν, ἐπειδὴ μονογενές ἐστιν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐθνικοῦ αἱ Ῥόδιαι φαμὲν προπαροξυτόνως, ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ τὴν οἱ Ῥόδιοι· καὶ πάλιν ὑπάτη καὶ ὑπάται παροξυτόνως ἐπὶ τῆς χορδῆς, μονογενὲς γάρ ἐστιν, οἱ ὕπατοι δὲ καὶ αἱ ὕπαται ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ προπαροξυτόνως, παρεσχημάτισται γὰρ ἀρσενικῷ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου οὕτω κανονίζει τὰς 450 g εἰς τὴν αι δίφθογγον ληγούσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμένας ἀρσενικοῖς· φησὶ γὰρ ὅτι αἱ εἰς τὴν αι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ἐὰν μὲν ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ος, τῷ τόνῳ τοῦ ἀρσενικοῦ ἀκολουθοῦσι, τουτέστι τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, οἷον ποικίλοι ποικίλαι,

---

[Discr. scr. in CTb] *vide p. 384, 27* ‖ 2 ἐπειδὴ — βραχείας] *huc delegamur p. 294, 5* ‖ 4 τῶν πληθ. Tb, πληθυντικαὶ C ‖ 5 τῇ αὐτῇ b, αὐτῇ τῇ CT ‖ 7 βοῶντες *in marg. add* T² ‖ 10 καὶ *ante* βραδέες *om* CTb | περισπῶνται C ‖ 11 μακρὰ T ‖ 13 βιζάντιοι C, βυζάνττοι T¹ *et in marg.* βυζάντιοι T² | βιζάντιαι C | κνήδιοι κνήδιαι CT | Ῥόδιαι *in marg. add* C² ‖ 19 ἀπαγγέλουσιν CT ‖ 20 δὴ T, δὲ Cb ‖ 21 τῷ ι b, τὸ ἰῶτα C, τὸ ι T ‖ 32 ὅτι *om* T ‖ 34 φησὶ — ἀρσενικοῖς (35) *om* T ‖ 35 μὲν Tb, μὴ C ‖ 37 πηκίλαι C

ἐναντίοι ἐναντίαι, σοφοί σοφαί, καλοί καλαί, λίθινοι λίθιναι, δρύϊνοι δρύϊναι, ἅγιοι ἅγιαι, τίμιοι τίμιαι, ὅσιοι ὅσιαι, Λύκιοι Λύκιαι τὸ τριγενές· Λυκίαι δὲ τὸ μονογενὲς πρὸς τὸ Λυκία· ἐὰν δὲ μὴ ὦσιν ἀπὸ τῶν εἰς ο̅c̅, τοῖς ἑνικοῖς ἑαυτῶν ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸν τόνον, οἷον Θρῇσσα Θρῇσσαι, θῆσσα θῆσσαι (ἡ ⟨ἐπὶ⟩ μισθῷ δουλεύουσα), τύπτουσα τύπτουσαι, χαρίεσσα χαρίεσσαι, τετυφυῖα τετυφυῖαι, ταχεῖα ταχεῖαι, βραδεῖα βραδεῖαι, μέλαινα μέλαιναι· τὸ δὲ Τρῳαί καὶ δμῳαί ὀξυνόμενα ὁμολογοῦσι πεπτωκέναι ἀπὸ ὀξυτόνου ἑνικοῦ ⟨τοῦ⟩ Τρωή καὶ δμωή.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὰ Ἀττικὰ εἰς ω̅ καὶ εἰς ι̅ λήγουσι κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν καὶ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν, οἷον ὁ εὔγεως οἱ εὔγεῳ, ὁ Μενέλεως οἱ Μενέλεῳ, ὁ νεώς οἱ νεῴ, ὁ λεώς οἱ λεῴ.

Αἱ μέντοι εἰς α̅ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων τριγενεῖς μὲν οὖσαι, τουτέστι παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ὁμοτονοῦσι τοῖς ἀρσενικοῖς, ἤγουν τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον σεμνοί σεμνά, ἐναντίοι ἐναντία, δειλοί δειλά, λόγιοι λόγια, ἄξιοι ἄξια, 1256 b
τύπτοντες τύπτοντα, βοῶντες βοῶντα, κοῦφοι κοῦφα, σοφοί σοφά, φοβεροί φοβερά, χάλκεοι χάλκεα, χρύσεοι χρύσεα, ἀργύρεοι ἀργύρεα, σιδήρεοι σιδήρεα· μονογενεῖς δὲ οὖσαι, εἰ μὲν ἀπὸ ἰσοσυλλάβου γενικῆς ὦσι, συντονοῦνται τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ τῶν ἑνικῶν, οἷον ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, ξυρόν ξυρά, κάνεον κάνεα, κανοῦν κανᾶ, ὀστέον ὀστέα, ὀστοῦν ὀστᾶ, σφυρόν σφυρά, πλευρόν πλευρά, πυρόν πυρά· καὶ δῆλον ὅτι παρὰ τὸ πυρόν ἐστι τὰ πυρά, οἷον ⟨Θ 562⟩ χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· ἐὰν δὲ ἀπὸ περιττοσυλλάβου γενικῆς ὦσιν αἱ εἰς α̅ λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαὶ τῶν οὐδετέρων, ἀεὶ βαρύνονται, οἷον φίλημα φιλήματος φιλήματα, βῆμα βήματος βήματα, ὦς ὠτός ὦτα· καὶ 451 g
παρὰ τὴν πυρός οὖν γενικὴν ἐὰν γένηται εὐθεῖα πληθυντικῶν, πύρα γίνεται καὶ βαρυτόνως ἀναγινώσκεται· κρέας κρέατος κρέατα, τεῖχος τείχεος τείχεα καὶ κατὰ κρᾶσιν τείχη, βέλος βέλεος βέλεα καὶ κατὰ κρᾶσιν βέλη.

Περὶ τοῦ τόνου τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Κανονίζει τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦτον τὸν τρόπον· πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῶν εἰς ε̅c̅ λήγουσα δισύλλαβος ἐπ' ὀνομάτων περισπᾷ τὴν ἰδίαν γενικήν, οἷον μῆνες μηνῶν, χῆνες χηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, χεῖρες χειρῶν, βόες βοῶν, σύες συῶν,

---

[Discr. scr. in CTb] **2** *ante* τίμιοι *add* καὶ T ‖ **4** ο̅c̅ Tb, η̅c̅ C ‖ **5** ἐπὶ *om* CTb ‖ **7** μέλενα μέλεναι T | τρωαὶ καὶ δμωαὶ T | ὀξυνόμεναι CT ‖ **8** τοῦ Τρωή καὶ δμωή] Τρωῒ καὶ δμωῒ CTb ‖ **9** ω̅ Cb, ο̅ T | καὶ Tb, *trium litter. vac. spatium* C ‖ **11** ὁ εὔγεως οἱ εὔγεῳ] ὁ εὐνεὼς οἱ εὐνεῴ (εὐνεὼ T) CT, ὁ Εὔνεως οἱ Εὔνεῳ b ‖ **14** παρεσχηματισμέναις T | ἀρσενικῶς C ‖ **20** ὦσι Cb, οὖσαι T | ξύλα] ξύλον C ‖ **21** ξηρὸν ξηρὰ CTb ‖ **23** χίλια CTb | ἄρ T, ἄρα Cb ‖ **26** φιλήματα *om* C ‖ **31** Περὶ — πληθυντικῶν *om* C ‖ **35** βόες *in marg. add* C² | σῦες T

μύες μυῶν· πρόσκειται «διςύλλαβος» διὰ τὸ Αἴαντες Αἰάντων, Θόαντες Θοάντων, Λάχητες Λαχήτων, λέβητες λεβήτων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ εἰσὶ δισύλλαβα· πρόσκειται «ἐπ' ὀνομάτων» διὰ τὰς μετοχάς· αὗται γὰρ βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον δόντες δόντων, θέντες θέντων, φθάντες φθάντων, στάντες στάντων, ⟨Γ 210⟩ στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. Σημειούμεθα ⟨δὲ⟩ ἐν τῷ κανόνι ἐννέα τινὰ ὡς μὴ περισπασθέντα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν· εἰσὶ δὲ ταῦτα, Τρῶες Τρώων, τίνες τίνων, πάντες πάντων, δμῶες δμώων, παῖδες παίδων, θῶες θώων (ἔστι δὲ θηρίου εἶδος· οἱ γὰρ ταχεῖς θοοί λέγονται), κρᾶτες κράτων (αἱ κεφαλαί), δᾷδες δᾴδων, λᾶες λάων. Ταῦτα δὲ τὰ σεσημειωμένα δοκοῦσί τινες ὑπὸ ἀναλογίαν ἄγειν· λέγουσι γάρ, ὅτι τὸ Τρῶες Τρώων καὶ δμῶες δμώων καὶ θῶες θώων καὶ παῖδες παίδων
1257 b ἐβαρύνθησαν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ αἱ Τρῳαί (σημαίνει δὲ τὰς Τρωϊκὰς γυναῖκας) καὶ αἱ δμῳαί (σημαίνει δὲ τὰς δούλας) καὶ αἱ θῳαί (ἐπὶ τῆς ζημίας) καὶ αἱ πέδαι (ἐπὶ τῶν δεσμῶν)· ταῦτα γὰρ περισπῶσι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρῳῶν δμῳῶν θῳῶν
452 g πεδῶν. Πρὸς οὓς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι κακῶς λέγετε· εἰ γὰρ καὶ τῷ τόνῳ συνέπιπτον, ἀλλ' οὖν τῇ γραφῇ διεστέλλοντο· ἡ γὰρ γραφὴ οὐκ ἔστιν ἡ αὐτή, τὸ μὲν γὰρ Τρῳαί καὶ δμῳαί καὶ θῳαί ἔχουσι τὸ ῑ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν, τὸ δὲ Τρῶες δμῶες θῶες οὐκ ἔχουσι τὸ ῑ προσγεγραμμένον κατὰ τὴν παραλήγουσαν· καὶ πάλιν τὸ παῖδες κατὰ τὴν παραλήγουσαν διὰ τῆς αῑ διφθόγγου γράφεται, τὸ δὲ πέδαι διὰ τοῦ ε̄ ψιλοῦ. Τὸ δὲ τίνες τίνων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τινῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· δεῖ γὰρ γινώσκειν, ὅτι τοῦτο πευστικὸν μὲν ὂν βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν δὲ ἤγουν ἀόριστον ⟨ὂν⟩ περισπᾶται, οἷον τίνων ἤκουσας; τινῶν· καὶ τὸ λᾶες δὲ λάων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοί τῶν λαῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· τοῦτο δὲ καλῶς ἔχει. Καὶ τὸ κρᾶτες δὲ κράτων πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ τὰ κράτη τῶν κρατῶν λέγουσι βαρύνεσθαι· τὸ δὲ δᾷδες δᾴδων οὐκ ἔστι φύσει δισύλλαβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ δαΐδων κατὰ συναίρεσιν ἐγένετο δᾴδων, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν· μηδεὶς δὲ οἰέσθω, τὴν δᾳδός γενικὴν τῶν ἑνικῶν ἀπὸ ἐντελοῦς τῆς δαΐδος γενέσθαι κατὰ συναίρεσιν, ἐπεὶ εἶχε καὶ αὐτὴ βαρύνεσθαι·

[Discr. scr. in CTb] **1** μῦες T | τὸ] τοῦ T | Θόαντες Θοάντων *post* Λαχήτων (**2**) *transp.* T ‖ **2** οὐ *om* T ‖ **6** στάντων μὲν — ὤμους (**7**) *om* T | ὑπερεῖχεν C ‖ **7** δὲ *om* CTb | ἐννέα b, ἐνέα C, ἔννια T *et in marg.* ἔνια T² ‖ **9** παῖδες παίδων *om* T | παῖδων *ex* παῖδες *corr.* C¹ ‖ **10** θωοὶ C | κράτες CT ‖ **11** δᾷδες δᾴδων Cb, δάες δάων T | λάες T ‖ **12** τὸ *om* T ‖ **13** θόες θόων T ‖ **16** αἱ πέδαις T ‖ **18** πεδῶν θῳῶν CTb *et post* θῳῶν *add* παιδῶν T | λέγετε b, λέγεται CT ‖ **19** ἀλλ' οὖν Cb, ἀλλὰ T ‖ **21** κατὰ τὴν παραλ. Cb, ἐν τῇ παραληγούσῃ T ‖ **22** τὸ *ante* παῖδες *om* T ‖ **23** γράφονται C ‖ **24** πέδαις T ‖ **25** τινῶν Cb, τινὶ T ‖ **26** ὂν (*prius*) b, οὖν T, οὖν ὑπάρχον C | *poster.* ὂν *om* CTb | οἷον — τινῶν (**27**) *om* T ‖ **27** λάες CT | πρὸς ἀντιδ. τοῦ *om* T ‖ **29** κράτες CT ‖ **30** *ante* τὸ *add* καὶ T | δάδες δαδῶν T ‖ **32** τὴν δᾳδός] τῆς δᾳδὸς C ‖ **33** γίνεσθαι T

ἀλλ' ἐν τῇ εὐθείᾳ ἐγένετο ἡ συναίρεσις, οἷον δαΐς δᾴς, κἀκεῖθεν ἡ κλίσις. Τὸ δὲ πάντων λέγουσιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἅπαντες ἁπάντων ἐγένετο κατὰ ἀφαίρεσιν, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι καταναγκαστικόν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ ἅπας ἅπαντος ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν ἡ παντός, γινομένη κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ᾱ, οὐκ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν ἀλλ' ἐγένετο ἐν ὀξείᾳ τάσει παντός, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ος δισυλλάβων γενικῶν ὀνομάτων, οἷον ὥσπερ μηνός χηνός γραός παιδός φωτός βοός φρενός χθονός· ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ πᾶσι βαρύνεται, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἡ πάντων βαρύνεται· οὐδ' οὗτοι δὲ ἀκριβῶς λέγουσιν· ἰδοὺ γὰρ καὶ ἡ Τρωσί καὶ παισί δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ὀξύνεται, καὶ ὅμως ἡ Τρώων καὶ παίδων γενικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι μὴ μόνον ταῦτα τὰ ἐννέα σεσημειωμένα ⟨εἰσίν⟩, ἀλλὰ 453 g καὶ τὸ σέες σέων (ἐπὶ τῶν σκωλήκων), ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ⟨Lys. 730⟩ ὑπὸ τῶν σέων καταπονούμενον, καὶ τὸ ⟨φῷδες⟩ φῴδων, 1258 b ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ⟨Plut. 535⟩ πλὴν φῴδων ἐκ βαλανείου (σημαίνει δὲ τὰ καύματα τῶν χειρῶν)· ἔτι δὲ καὶ τὸ οὐδένες οὐδένων, καὶ τοῦτο γὰρ βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεσθαι· καὶ τοῦ Φθάς Φθάντος κυρίου ὀνόματος ἐὰν κλίνωμεν τὰ πληθυντικά, βαρυτόνως λέγομεν τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Φθάντων, τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, ὥσπερ στάντες στάντων, βάντες βάντων, δόντες δόντων· μετοχικὸν γάρ ἐστι, καὶ λοιπὸν τὸν τόνον τῆς φθάντες φθάντων μετοχῆς ἀνεδέξατο, φημὶ δὴ τῆς σημαινούσης τὸ προλαβόντων. Ἔστιν οὖν ἀπολογήσασθαι περὶ ὅλων τῶν σεσημειωμένων οὕτως· τὰ εἰς ς̄ λήγοντα μονοσύλλαβα περιττοσυλλάβως κλινόμενα ταύτην ἔχουσι τὴν διαίρεσιν· τὰ μὲν ὀξύτονα, ἐὰν μὲν διὰ συμφώνου κλίνωνται, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σής σητός σῆτες σητῶν, Κρής Κρητός Κρῆτες Κρητῶν, θής θητός θῆτες θητῶν (σημαίνει δὲ τὸν μισθωτόν), Γνής Γνητός Γνῆτες Γνητῶν· ἐὰν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλιθῶσι, βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Τρώς Τρωός Τρῶες Τρώων, δμώς δμωός δμῶες δμώων, θώς θωός θῶες θώων (ἔστι δὲ εἶδος θηρίου), σεύς σεός σέες σέων (σημαίνει δὲ τοὺς σκώληκας) [τούτῳ γὰρ τῷ κανόνι βαρύνονται]. Τὸ δὲ τίνων καὶ κράτων πρὸς διάφορον σημασίαν διάφορον ἔχουσι καὶ τὸν τόνον· τὸ γὰρ τίνων πευστικὸν μὲν ὑπάρχον βαρύνεται, ἀνταποδοτικὸν δὲ ἤγουν ἀόριστον ⟨ὂν⟩ περισπᾶται,

[Discr. scr. in CTb] **1** δαΐς CT, δάϊς b | δᾷς Cb, δάς T | ἡ κλῆσις T ‖ **2** κατ' ἀφαίρεσιν b ‖ **10** οὐδ' οὗτοι δὲ Tb, οὔτε δὲ τούτοιν C ‖ **11** καὶ *post* γὰρ *om* T ‖ **14** τὰ *om* T | ἐννέα C | εἰσίν *om* CTb ‖ **15** *post* σέες *add* καὶ T ‖ **16** καταπονούμενον CTb | τὸ Cb, τῶν T | φῷδες *om* CTb ‖ **17** παρ' Ἀριστ. Cb ‖ **18** ἔτι] ἔστι CTb | οὐδενῶν T ‖ **20** κλίνομεν C ‖ **21** *post* τὴν *add* δὲ C ‖ **23** τῆς Cb, τοῦ T | φθάντος CTb ‖ **24** δὴ] δὲ CTb | τὸ CTb, *sed in marg. add* τῶν T² ‖ **25** ἀπολογίσασθαι T ‖ **27** κλίνονται CT; *item p. 407, 6* ‖ **28** σῆτες] σῆες T ‖ **33** σεὺς Cb, σὲς T | σεὸς T, σέος Cb | τοὺς σκώλικας C, τὸν σκώληκα T | τούτων T ‖ **35** ἔχουσι b, ἔχον C, ἔχει T | τὸ μὲν γὰρ T ‖ **36** ὂν *om* CTb

οἷον τίνων ἤκουσας; τινῶν· καὶ τὸ κράτων δὲ ἀπὸ τοῦ ⟨οἱ⟩ κρᾶτες (ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν) ὑπάρχον βαρύνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ τὰ κράτη ὑπάρχον περισπᾶται, οἷον τὰ κράτη τῶν κρατῶν· τὸ δὲ φῴδων καὶ δᾴδων ἀπὸ τοῦ φωΐδων καὶ δαΐδων γινόμενα κατὰ συναίρεσιν τὴν βαρεῖαν τάσιν ἐφύλαξαν. Ταῦτα μὲν περὶ τῶν ὀξυτόνων. Τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνονται· ἐὰν μὲν γὰρ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνωνται, 454 g περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον μῦς μυός μύες μυῶν, βοῦς βοός βόες βοῶν, σῦς συός σύες συῶν, δρῦς δρυός δρύες δρυῶν· ἐὰν δὲ διὰ συμφώνου κλίνωνται, βαρύνονται ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν, οἷον παῖς παιδός παῖδες παίδων, πᾶς παντός πάντες πάντων· τὸ δὲ λάων ἐβαρύνθη πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ λαοί τῶν λαῶν· ἄλλως τε δὲ οὔτε ἔστι τοῦτο ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας τῆς λᾶς, ἀλλ' ἀπὸ δισυλλάβου τῆς λᾶας· ἀπὸ γὰρ τοῦ λᾶας γέγονεν ἡ γενικὴ λάαος, 1259 b καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο αα εἰς ἓν α δηλονότι μακρὸν λᾶος, οἷον ⟨Μ 462⟩ λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς, καὶ λοιπὸν ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν λάαες λᾶες καὶ ἡ γενικὴ λαάων λάων. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Δοκεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς λαμβάνεσθαι τούτου τοῦ κανόνος, καὶ λέγει ὅτι κακῶς λαμβάνει τὸν κανόνα· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πλέκει τὸν κανόνα, δεύτερον δὲ ὅτι ἀντίκειται τούτοις τὸ κίς κιός καὶ λίς λιός· ταῦτα γὰρ ὀξύνονται κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν ἑνικῶν καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται, καὶ ὅμως οὐ βαρύνονται ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ περισπῶνται, κιῶν γὰρ καὶ λιῶν περισπωμένως. Ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅτι κακῶς κατατρέχεις τοῦ κανόνος· πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι, εἰ καί, ὡς λέγεις, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πέπλεκται ὁ κανών, οὐκ ἄτοπον καὶ ἀπὸ τριῶν καὶ ἀπὸ τεσσάρων πλέκειν κανόνα· καὶ σὺ γὰρ κέχρησαι διαφόροις κανόσι τοιούτοις, πλέκεις γὰρ κανόνα καὶ ἀπὸ δύο παραδειγμάτων· πολλῷ οὖν μᾶλλον ἀπὸ πλειόνων παραδειγμάτων πλεκόμενος ὁ κανὼν οὐδεμίαν μέμψιν ἑαυτῷ προσφέρει· δεύτερον δὲ οὐχ, ὡς λέγεις αὐτός, ἀπὸ τῶν σεσημειωμένων πέπλεκται ὁ κανών, ἀλλὰ καθόλου πάντα τὰ εἰς ς λήγοντα μονοσύλλαβα περιττοσυλλάβως κλινόμενα περιλαμβάνει ὁ κανών, εἴτε ὀξύτονά εἰσιν εἴτε περισπώμενα, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρής Κρητός, σής σητός, δρῦς δρυός, μῦς μυός, βοῦς βοός· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν ἐκ τῶν σεσημειωμένων. Περὶ μέντοι τοῦ κίς κιός καὶ λίς λιός, ὅτι λέγει ταῦτα ἀντικεῖσθαι τῷ κανόνι, αὐτὸς ἐν ἑτέροις ἐσημειώσατο, λέγων ἡμαρτημένα εἶναι εἴτε κατὰ τόνον εἴτε κατὰ κλίσιν· ἢ γάρ, φησίν, ὀξύτονα ὄντα

[Discr. scr. in CTb] **1** οἷον — τινῶν *om* T | οἱ *om* CTb | κρᾶτες b, κράτες C, κράτος T ‖ **5** ὀξυτόνων CT, ὀξυνομένων b ‖ **7** μῦες CT ‖ **8** σῦες T | δρῦες CT ‖ **10** παῖδες] παίδαις C ‖ **13** λάας (*bis*) CT | γὰρ τοῦ Cb, γὰρ τῆς T ‖ **16** λαείων λάων C ‖ **18** κακῶς Tb, καλῶς C ‖ **23** κατατρέχει CTb ‖ **24** ὅτι *om* T ‖ **25** πέπλεκται Cb, πλέκεται T ‖ **26** καὶ σὺ — κανόνα (**27**) *om* T | τοιούτοις b, τούτοις C ‖ **27** πλέκεις b, πλέκειν C | πολλῶν C ‖ **28** παραδειγμάτων *om* Cb ‖ **29** προσφέρειν T ‖ **30** εἰς ς Cb, εἰς α T ‖ **33** εἰσὶ CT ‖ **34** λῖς C

ὤφειλον διὰ συμφώνου κλίνεσθαι, εἴτε διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλινόμενα 455 g οὐκ ὤφειλον ὀξυτονεῖσθαι κατὰ τὴν εὐθεῖαν· τὰ γὰρ εἰς ις ὀξύτονα οὐδέποτε διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνονται, ⟨οἷον⟩ ἀσπίς ἀσπίδος, βολίς βολίδος, κρηπίς κρηπῖδος, κνημίς κνημῖδος, βασιλίς βασιλίδος. Καὶ κέχρηται τοιούτῳ παραδείγματι, ὅτι ὥσπερ Πάρις Πάριδος καὶ Θέτις Θέτιδος καὶ μῆνις μήνιδος, ἐπειδὴ βαρύτονά εἰσι κατὰ τὴν εὐθεῖαν, γίνονται παρὰ τοῖς Ἴωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ος κατὰ τὴν γενικήν, οἷον Πάριος Θέτιος μήνιος — ἴδιον γάρ ἐστι τῶν εἰς ις βαρυτόνων τὸ διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεσθαι, οἷον ὄφις ὄφιος, μάντις μάντιος, πόλις πόλιος — τὰ μέντοι εἰς ις ὀξύτονα, οἷον κρηπίς κρηπῖδος, ἀσπίς ἀσπίδος, ῥανίς ῥανίδος, οὐ γίνονται παρὰ τοῖς Ἴωσι διὰ καθαροῦ τοῦ ος — τοῦτο γὰρ ἀλλότριόν ἐστι τῶν εἰς ις ὀξυτόνων, λέγω δὴ τὸ ἔχειν ⟨τὴν⟩ γενικὴν 1260 b διὰ καθαροῦ τοῦ ος ἐκφερομένην — οὕτω καὶ τὸ κίς καὶ τὸ λίς ὀξυνόμενα καὶ εἰς ις λήγοντα οὐκ ὤφειλον ἔχειν τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ος, ἢ ἔχοντα τὴν γενικὴν διὰ καθαροῦ τοῦ ος οὐκ ὤφειλον ὀξύνεσθαι κατὰ τὴν εὐθεῖαν ἀλλὰ δηλονότι περισπᾶσθαι. Εἰ ἄρα οὖν αὐτὸς παρέθετο τὸ κίς καὶ τὸ λίς παράλογα ἢ κατὰ τόνον ἢ κατὰ κλίσιν, πῶς λέγει ταῦτα ἐναντιοῦσθαι τῷ κανόνι τούτῳ, φημὶ δὴ τῷ περὶ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν; ὥστε οὖν οὐχ ὑγιῶς τέθεικε ταῦτα τὰ παραδείγματα ἐναντιούμενα τῷ κανόνι τούτῳ. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς τὴν αι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, ἀρσενικαὶ μὲν οὖσαι, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Ὀρέσται Ὀρεστῶν, τοξόται τοξοτῶν, Ἀτρεῖδαι Ἀτρειδῶν, Αἰνεῖαι Αἰνειῶν, πολῖται πολιτῶν, Χρῦσαι Χρυσῶν, Πέρσαι Περσῶν, Σκύθαι Σκυθῶν, ναῦται ναυτῶν, δημόται δημοτῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλούνων καὶ χρῆσται χρήστων καὶ ἐτησίαι ἐτησίων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἀλλὰ βαρύνονται. Θέλουσι δέ τινες ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων οὕτως, ὅτι ἀπὸ τοῦ χλοεῦναι χλοεύνων ἐγένετο χλοῦναι χλούνων, καὶ ἐφύλαξε τὴν βαρεῖαν τάσιν· χλοῦναι δέ εἰσιν οἱ σύαγροι οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρίβοντες· τὸ δὲ χρῆσται χρήστων λέγουσι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ χρηστοὶ τῶν 456 g χρηστῶν (ἐπὶ τῶν καλῶν)· χρῆσται δέ εἰσιν οἱ δανείζοντες καὶ οἱ δανειζόμενοι· τὸ δὲ ἐτησίαι ἐτησίων λέγουσιν, ὅτι συνέδραμε κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τῷ ἐτήσιοι ἐτησίων· ἐτησίαι δέ εἰσιν οἱ ἄνεμοι οἱ κατ' ἔτος πνέοντες. Θηλυκαὶ δὲ οὖσαι αἱ εἰς τὴν αι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, εἰ μέν εἰσι μονογενεῖς, περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Μοῦσαι Μουσῶν, ἄελλαι ἀελλῶν, ἅμαξαι ἁμαξῶν, τράπεζαι τραπεζῶν, ἄκανθαι ἀκανθῶν, εὐθῦναι

[Discr. scr. in CTb] 8 οἷον *om* CTb ‖ 4 κρηπῖδος CT; *item v. 10* | κνημίδος CT ‖ 11 γίνεται C ‖ 12 δὴ] δὲ CTb; *item v. 18* | τὴν *om* CTb ‖ 17 κατὰ τὸν τόνον T ‖ 18 λέγεις C ‖ 24 χρῦσαι T, χρύσαι C, χρυσαῖ b ‖ 25 σκύθαι C ‖ 26 ἐτήσιαι CT; *item v. 33* ‖ 30 σύαγροι Tb, δίαγροι T ‖ 31 οἱ χρησταὶ C ‖ 34 τῷ] τοῦ CTb | ἐτησίαι b, ἐτήσιοι CT ‖ 35 οἱ *om* C ‖ 38 εὐθύναι C

εὐθυνῶν, ἐέρσαι ἐερσῶν, κλῖναι κλινῶν, Ἀφροδῖται Ἀφροδιτῶν, χωρὶς τοῦ ἀφύαι ἀφύων· τοῦτο γὰρ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ οἱ ἀφυεῖς τῶν ἀφυῶν ἐβαρύνθη· ἀφύαι δέ εἰσιν εἶδος ἰχθύος μικροῦ. Εἰ δέ εἰσι παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, ἐὰν μὲν ὁμοφωνῶσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ ὁμοτονοῦσιν αὐτῇ, οἷον οἱ Ῥόδιοι τῶν Ῥοδίων καὶ αἱ Ῥόδιαι τῶν Ῥοδίων (μία φωνὴ καὶ εἷς ὁ τόνος), οἱ Βυζάντιοι τῶν Βυζαντίων καὶ αἱ Βυζάντιαι τῶν Βυζαντίων, οἱ ἅγιοι 1261 b τῶν ἁγίων καὶ αἱ ἅγιαι τῶν ἁγίων, οἱ δίκαιοι τῶν δικαίων καὶ αἱ δίκαιαι τῶν δικαίων, οἱ φίλοι τῶν φίλων καὶ αἱ φίλαι τῶν φίλων, οἱ δοῦλοι τῶν δούλων καὶ αἱ δοῦλαι τῶν δούλων, οἱ καλοί τῶν καλῶν καὶ αἱ καλαί τῶν καλῶν, οἱ σοφοί τῶν σοφῶν καὶ αἱ σοφαί τῶν σοφῶν, οἱ Λύκιοι τῶν Λυκίων καὶ αἱ Λύκιαι τῶν Λυκίων· ἐπὶ δὲ τῆς χώρας αἱ Λυκίαι τῶν Λυκιῶν περισπωμένως, μονογενὲς γάρ· οἱ ὕπατοι τῶν ὑπάτων καὶ αἱ ὕπαται τῶν ὑπάτων, κοῦραι πετράων ἤριπον ἐξ ὑπάτων· ἐπὶ δὲ τῆς χορδῆς ἡ ὑπάτη τῆς ὑπάτης καὶ αἱ ὑπάται τῶν ὑπατῶν περισπωμένως, μονογενὲς γάρ· ἐὰν δὲ παραλλάξωσι κατὰ τὴν φωνὴν πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παραλλάσσουσι καὶ περισπῶνται αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ μέλανες τῶν μελάνων καὶ αἱ μέλαιναι τῶν μελαινῶν, οἱ μάκαρες τῶν μακάρων καὶ αἱ μάκαιραι τῶν μακαιρῶν, οἱ πάντες τῶν πάντων καὶ αἱ πᾶσαι τῶν πασῶν, οἱ γράφοντες τῶν γραφόντων καὶ αἱ 457 g γράφουσαι τῶν γραφουσῶν, οἱ χαρίεντες τῶν χαριέντων καὶ αἱ χαρίεσσαι τῶν χαριεσσῶν, οἱ ὀξέες τῶν ὀξέων καὶ αἱ ὀξεῖαι τῶν ὀξειῶν, οἱ ποιοῦντες τῶν ποιούντων καὶ αἱ ποιοῦσαι τῶν ποιουσῶν· ἰδοὺ αὗται αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν, παραλλάξασαι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τῷ τόνῳ παρήλλαξαν καὶ περιεσπάσθησαν. Ἀμέλει ἐὰν μέν, ὡς εἴρηται, ὁμοφωνῶσιν αἱ θηλυκαὶ γενικαὶ τῶν πληθυντικῶν ταῖς πληθυντικαῖς γενικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, παρ' ἡμῖν δηλονότι, καὶ ὁμότονοι γίνονται· ἐὰν δὲ παρὰ ταῖς διαλέκτοις τρέψωσι τὸ ω̄ εἰς τὸ ᾱ αἱ θηλυκαὶ γενικαί, οὐκέτι φυλάττουσι τὴν αὐτὴν τάσιν ἀλλὰ περισπῶνται, οἷον κυάνεοι κυανέων καὶ κυάνεαι κυανέων, ἀμφότεροι ἀμφοτέρων καὶ ἀμφότεραι ἀμφοτέρων· ἰδοὺ ταῦτα ὁμοτονοῦσιν, ἐπειδὴ καὶ ὁμοφωνοῦσιν· ὅταν δὲ γένωνται κατὰ τροπὴν Δωρικὴν τοῦ ω̄ εἰς τὸ ᾱ, τότε καὶ περισπῶνται, οἷον κυανεᾶν ⟨καὶ⟩ ἀμφοτερᾶν ἀντὶ τοῦ κυανεῶν καὶ ἀμφοτερῶν· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὁ αὐτὸς λόγος.

[Discr. sch. in CTb] **1** ἔερσαι T | κλίναι T | ἀφροδίται T ‖ **2** οἱ *om* C ‖ **3** ἐβαρύνθη *ante* τοῦ οἱ (2) *transp.* T | ἰχθῦος C | παρεσχηματισμένα C ‖ **4** ὁμοφωνοῦσι CT; *item v. 27* ‖ **12** ἐπὶ] περὶ CTb | δὲ τῆς χώρας αἱ λύκιαι τῶν λυκιῶν περισπωμένων T ‖ **13** τῶν ὑπάτων *om* Tb ‖ **14** πετρώων T | ἤριπον *Ioann. Alex.* τον. παραγγ. *18, 5,* ἔρριπον CTb; *vide Callim. ed. OSchn. 2, 759* ‖ **16** παραλάξωσι C ‖ **18** γενικαὶ *in marg. add* T² ‖ **19** οἷον *om* C | μέλαιναι] μέλανες T ‖ **20** καὶ αἱ μάκαρες τῶν μακαρῶν T ‖ **23** ὀξέες CT, ὀξεῖς b | αἱ *ante* ὀξ. *om* C ‖ **32** ἰδοὺ γὰρ ταῦτα Cb ‖ **34** κεανεᾶν T ‖ **35** *primum* καὶ *om* CT, *add* b | κεανεῶν T

Λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τὸ πόρνοι πόρνων καὶ πόρναι πορνῶν, καὶ τὸ βάκχοι βάκχων καὶ βάκχαι βακχῶν, καὶ τὸ ὄχθοι ὄχθων καὶ ὄχθαι ὀχθῶν, καὶ τὸ πέτροι πέτρων καὶ πέτραι πετρῶν, καὶ τὸ χῆροι χήρων καὶ χῆραι χηρῶν, καὶ τὸ κοῦροι κούρων καὶ κοῦραι κουρῶν· ἐπὶ τούτων γὰρ μία φωνὴ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ὁ τόνος· τὰ γὰρ θηλυκὰ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. Καὶ ἐπιφέρει ἀπολογίαν 1262 b λέγων, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τούτων τὰ θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀπὸ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τὰ θηλυκὰ μονογενῆ εἰσι, καὶ ὡς μονογενῆ περιεσπάσθησαν, τὰ δὲ ἀρσενικὰ τοὐναντίον παρωνύμως ἐγένοντο ἀπὸ τῶν θηλυκῶν· ἡ γὰρ σημασία τούτων μᾶλλον τοῖς θηλυκοῖς ἁρμόζει. Τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ παιδίσκη· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ λεκάνη γίνεται λεκανίσκη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ παῖς κοινοῦ ὄντος τῷ γένει (ὁ παῖς γὰρ καὶ ἡ παῖς) γίνεται ὁ παιδίσκος καὶ οἱ παιδίσκοι τῶν παιδίσκων βαρυτόνως, ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ ⟨ἡ⟩ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδισκῶν περισπωμένως ὡς μονογενές, ⟨ὡς τὸ⟩ τῶν παιδισκῶν τινι δούς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωϊ ⟨fr. 215 K⟩. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Λέγουσι δέ τινες, ὅτι δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τῶν εἰς $\overline{\text{ες}}$ θηλυκῶν»· 458 g ἔστι γὰρ οἱ Δαναΐδαι τῶν Δαναϊδῶν καὶ οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμιδῶν περισπωμένως, αἱ Δαναΐδες δὲ τῶν Δαναΐδων καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων βαρυτόνως, καὶ ἰδοὺ ὁμοφωνοῦσι ταῦτα κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν καὶ οὐχ ὁμοτονοῦσιν. Οὗτοι δὲ οὐκ ἐσκέψαντο τὸν κανόνα· ὁ γὰρ κανὼν περὶ τῶν εἰς $\overline{\text{αι}}$ θηλυκῶν λέγει τῶν παρεσχηματισμένων ἀρσενικοῖς, οὐ μὴν περὶ οἱουδήποτε θηλυκοῦ παρεσχηματισμένου ἀρσενικοῖς· ταῦτα δὲ οὐκ εἰσὶν εἰς τὴν $\overline{\text{αι}}$ δίφθογγον λήγοντα ἀλλ' εἰς $\overline{\text{ες}}$, καὶ λοιπὸν τῷ λόγῳ τῶν εἰς $\overline{\text{ες}}$ θηλυκῶν πληθυντικῶν τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὑπάγονται, περὶ ὧν εὐθέως ἐροῦμεν.

Αἱ μέντοι εἰς $\overline{\text{ες}}$ λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οὖσαι βαρύνουσι τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, οἷον ἀσπίδες ἀσπίδων, βολίδες βολίδων, ῥανίδες ῥανίδων, Ξενοφῶντες Ξενοφώντων, Ποσειδῶνες Ποσειδώνων, Αἴαντες Αἰάντων, Θόαντες Θοάντων, Λάχητες Λαχήτων, πένητες πενήτων, Κίλικες Κιλίκων, Αἰθίοπες Αἰθιόπων, πήχεες πηχέων, πελέκεες πελεκέων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος ἐπὶ τούτων μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν· δεῖ προσθεῖναι «χωρὶς τοῦ γυναῖκες γυναικῶν καὶ θυγατέρες θυγατρῶν», ⟨Z 252⟩ Λαοδίκην ἐπάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην· ταῦτα δὲ οὐ μόνον κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν εἰσι παράλογα ὡς περισπασθέντα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν ὡς ὀξυνόμενα, φημὶ δὴ τὴν γυναικός

[Discr. scr. in CTb] **1** καὶ *om* T ‖ **15** ἡ *ante* παῖς *om* CTb ‖ **16** ὡς τὸ *om* CTb ‖ **20** γὰρ Tb, δὲ C ‖ **28** ὑπάγεται CTb ‖ **32** ποσειδόνων C ‖ **33** Αἰθίοπες — πελεκέων (**34**) *in marg. add* C^2 ‖ **36** θυγατερῶν T | λαοδίκη T ‖ **37** ἐπάγουσαν CTb, ἐςάγουσα g | ἄριστον T | δὲ] γὰρ CTb ‖ **39** ὀξυνόμεναι T

καὶ θυγατρός, ὡς ἐν τῷ περὶ αὐτῆς λόγῳ μεμαθήκαμεν. Λέγουσι δέ
1263 b τινες τῶν τεχνικῶν, ⟨ὅτι δεῖ⟩ προστιθέναι «χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τοῖς μεταγενεστέροις»· ἔστι γὰρ χιλιάδες καὶ μυριάδες, καὶ παρ' ἡμῖν μὲν χιλιάδων καὶ μυριάδων λέγεται βαρυτόνως ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις χιλιαδῶν καὶ μυριαδῶν περισπωμένως. Ἰστέον δέ, ὅτι κἂν εὑρεθῶσιν ὁμοφωνοῦσαι αἱ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\text{ες}}$ πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ θηλυκαὶ ταῖς ἀρσενικαῖς γενικαῖς ταῖς ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\text{αι}}$ εὐθειῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀναγκάζονται συντονοῦσθαι αὐταῖς, οἷον οἱ Ἰλιάδαι [γὰρ] τῶν Ἰλιαδῶν περισπωμένως καὶ οἱ Δα-
459 g ναΐδαι τῶν Δαναϊδῶν καὶ οἱ Πριαμίδαι τῶν Πριαμιδῶν· τὰ μέντοι θηλυκὰ βαρυτόνως ἀναγινώσκονται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον αἱ Ἰλιάδες τῶν Ἰλιάδων καὶ αἱ Δαναΐδες τῶν Δαναΐδων καὶ αἱ Πριαμίδες τῶν Πριαμίδων, καὶ ὅσα τοιαῦτα τῷ προλεχθέντι κανόνι τῶν εἰς $\overline{\text{ες}}$ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀκολουθοῦσιν.

Αἱ μέντοι εἰς $\overline{\text{εις}}$ διὰ τῆς $\overline{\text{ει}}$ διφθόγγου εὐθεῖαι πληθυντικαί, δηλονότι ἀπὸ συναιρέσεως γενόμεναι, ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρουμένην περισπῶσιν αὐτήν, οἷον Δημοσθένεες Δημοσθένεις Δημοσθενέων Δημοσθενῶν, Διομήδεες Διομήδεις Διομηδέων Διομηδῶν, εὐμήκεες εὐμήκεις εὐμηκέων εὐμηκῶν, εὐσεβέες εὐσεβεῖς εὐσεβέων εὐσεβῶν. Λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τὸ δυσώδων Ἀρίσταρχος ἀλόγως ἐβάρυνεν· ἔδει γὰρ δυσωδῶν περισπωμένως, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ δυσωδέων γέγονε κατὰ κρᾶσιν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Δημοσθενέων Δημοσθενῶν. Τὸ τριηρῶν περισπωμένως οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἀκολουθίαν ἀναγινώσκουσι, τινὲς δὲ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς βαρυτόνως ἀναγινώσκουσιν, οἷον τῶν τριήρων· καὶ τὸ αὐταρκῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις βαρύνεται κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, οἷον αὐτάρκων, καὶ τὸ ἐπίρρημα δὲ τὸ ἐξ αὐτοῦ γινόμενον αὐτάρκως βαρυτόνως ἀναγινώσκεται· καὶ λέγουσί τινες τῶν τεχνικῶν περισπωμένως αὐτὸ ἀναγινώσκεσθαι· καὶ τὸ συνήθων δὲ καὶ κακοήθων βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεσθαι· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐπιρρήματα τὰ ἐξ αὐτῶν γινόμενα βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεσθαι, οἷον συνήθως καὶ κακοήθως. Πρόσκειται «ἔχουσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν συναιρουμένην» διὰ τὸ οἱ ταχεῖς τῶν ταχέων καὶ οἱ βραδεῖς τῶν βραδέων· ταῦτα γὰρ οὐ περισπῶνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν, ἐπειδὴ οὔτε συναιροῦνται κατὰ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

1264 b Αἱ μέντοι ὑπολειπόμεναι γενικαὶ πληθυντικαί, τουτέστιν αἱ μὴ ὑποπίπτουσαι τοῖς προλεχθεῖσι κανόσιν, ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τῶν δυϊκῶν,

[Dısoв. scв. ın CTb] **1** μεμαθήκαμεν] *cfr. p. 367, 34* ‖ **2** ὅτι δεῖ *om* CTb ‖ **3** μηριάδες T ‖ **7** γενικαῖς *om* Cb ‖ **9** *post* Ἰλιάδαι *add* γὰρ CT, *om* b ‖ **12** καὶ *post* Ἰλιάδων *om* T ‖ **20** ὅτι *om* T | ἀλόγος T ‖ **21** *post* γὰρ *add* καὶ T | ἐκ Cb, ἀπὸ T ‖ **23** τριήρων T | περισπωμ. *om* T | κατὰ ἀκ. CT, κατ' ἀκ. b ‖ **25** αὐταρκῶν b, αὐτάρκων CT | τὴν *om* T ‖ **28** ἀναγινώσκειν CTb ‖ **30** ἐπεκράτησαν Cb ‖ **31** ἔχουσα T ‖ **32** οἱ *ante* βρ. *om* T ‖ **34** ἀλλ' — πληθυντικῶν (**35**) *om* T

οἷον φίλω φίλοιν φίλοι φίλων, ἀνθρώπω ἀνθρώποιν ἄνθρωποι ἀνθρώπων. Ἔστι δὲ καὶ οὕτω κανονίσαι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν τὴν οὖσαν ἀπὸ εὐθείας πληθυντικῆς εἰς τὴν οι δίφθογγον ληγούσης· αἱ εἰς 460 g τὴν οι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι πληθυντικαί, εἰ μὲν βαρύνονται, βαρύνουσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον λίθοι λίθων, δοῦλοι δούλων, κοῦφοι κούφων, ἐναντίοι ἐναντίων, νυμφίοι νυμφίων, πλούσιοι πλουσίων, Ὅμηροι Ὁμήρων, ἄνθρωποι ἀνθρώπων, τίμιοι τιμίων, Βυζάντιοι Βυζαντίων, τοῦ τόνου καταβιβασθέντος μίαν συλλαβὴν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν· ὡς ⟨γὰρ⟩ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐμάθομεν, φύσει μακρᾶς οὔσης τῆς τελευταίας συλλαβῆς οὐδέποτε τρίτη ἀπὸ τέλους πίπτει ἡ ὀξεῖα, ἤγουν οὐ θέλει προπαροξύνεσθαι ἡ λέξις, οἷον Ὁμήρων ἀνθρώπων Ἀριστάρχων Διομηδέων· εἰ δὲ ὀξύνονται ἢ περισπῶνται αἱ εἰς τὴν οι δίφθογγον λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, περισπῶσι τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, οἷον σοφοί σοφῶν, καλοί καλῶν, ἐχθροί ἐχθρῶν, σεμνοί σεμνῶν, χαλκοῖ χαλκῶν, χρυσοῖ χρυσῶν, σιδηροῖ σιδηρῶν, ἀργυροῖ ἀργυρῶν, πορφυροῖ πορφυρῶν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων φησὶν ὁ τεχνικός, ὅτι τὸ πόλεων καὶ πράξεων καὶ ὄφεων καὶ μάντεων καὶ τὰ τοιαῦτα λέγει ὁ Ἀμμώνιος ἀναγινώσκεσθαι προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, τοῦ λόγου, ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ἀπαιτοῦντος πρὸ μιᾶς ἔχειν ⟨αὐτὰ⟩ τὴν τάσιν διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακράν, ὥσπερ Δημοσθενέων καὶ Διομηδέων· καὶ θέλουσι λέγειν, ὅτι πρὸς τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν προπαροξύνονται· ἐπειδὴ γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν διὰ τοῦ ε καὶ ω ἐστὶ καὶ προπαροξύνεται, οἷον πόλεως πράξεως ὄφεως μάντεως, τούτου χάριν καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν προπαροξύνεται, οἷον πόλεων πράξεων ὄφεων μάντεων. Εἰ δέ τις εἴποι, διατί γὰρ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν οὖσα διὰ τοῦ ε καὶ ω προπαροξύνεται, λέγομεν, ὅπερ λέγει ὁ τεχνικὸς ἐν τῇ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν διδασκαλίᾳ, ὅτι τὸ πόλεως πράξεως ὄφεως μάντεως Ἀττικά, ἀπὸ τοῦ πόλιος πράξιος ὄφιος μάντιος γεγονότα, τῶν κοινῶν ἐφύλαξαν τὴν τάσιν.

Τὰ μέντοι εἰς α οὐδέτερα, δηλονότι εὐθείας πληθυντικῆς ὄντα, εἰ μέν εἰσι τριγενῆ, ὁμότονον ἔχουσι τὴν ἰδίαν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν 1265 b τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀρσενικοῦ, οἷον οἱ φίλοι τῶν φίλων 461 g τὰ φίλα τῶν φίλων, οἱ κοῦφοι τῶν κούφων τὰ κοῦφα τῶν κούφων, οἱ ἐναντίοι τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων, οἱ πλούσιοι τῶν πλουσίων τὰ πλούσια τῶν πλουσίων, οἱ σοφοί τῶν σοφῶν τὰ σοφά τῶν

[Discr. sch. in CTb] **2** οὕτως Cb ‖ **8** τὴν οι b, τὴν εἰς οι C, τὴν αι T ‖ **9** φύσιν μακράν C | γὰρ b, *om* CT | ἐν τοῖς προλ.] *vide p. 364, 7* ‖ **10** *post* οὔσης *add* διὰ T ‖ **15** χαλκοὶ CT | σιδηροὶ T ‖ **16** πορφυροὶ C ‖ **18** καὶ μάντεων καὶ ὄφεων T | ἀμώνιος C, ἀμμόνιος T ‖ **20** αὐτὰ *om* CTb ‖ **21** καὶ θέλ. — προπαροξύνονται (**22**) *om* T ‖ **27** *post* ὅπερ *add* καὶ T ‖ **30** τὴν τάσιν CT, τὸν τόνον b ‖ **33** τῇ γεν. — ἀρσενικοῦ *om* T ‖ **34** τὰ φίλα τῶν φίλων b, τὰ φῦλα τῶν φίλων (*ex* φύλων *corr.*) C, τὰ φύλα τῶν φίλων T ‖ **35** οἱ ἐνάντιοι T | τὰ ἐνάντια T ‖ **36** τὰ πλούσια τῶν πλουσίων *om* C

σοφῶν, οἱ σεμνοί τῶν σεμνῶν τὰ σεμνά τῶν σεμνῶν, οἱ χαλκοῖ τῶν χαλκῶν τὰ χαλκᾶ τῶν χαλκῶν, οἱ ἀργυροῖ τῶν ἀργυρῶν τὰ ἀργυρᾶ τῶν ἀργυρῶν· εἰ δὲ μονογενῆ εὑρεθῶσιν, εἰ μὲν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ τὰ εἰς ᾱ πληθυντικὰ οὐδέτερα ἔχουσι τὸν τόνον, τουτέστιν εἰ ὀξύνονται ἢ περισπῶνται, καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἐστιν ὁ τόνος, καὶ περισπᾶται ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξυρά τῶν ξυρῶν, τὰ πτερά τῶν πτερῶν, τὰ σφυρά τῶν σφυρῶν, τὰ πλευρά τῶν πλευρῶν, τὰ ὀστᾶ τῶν ὀστῶν, τὰ κανᾶ τῶν κανῶν· εἰ δὲ βαρύνονται τὰ εἰς ᾱ πληθυντικὰ οὐδέτερα, βαρύνεται καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, οἷον τὰ ξύλα τῶν ξύλων, τὰ δένδρα τῶν δένδρων, τὰ ὀστέα τῶν ὀστέων, τὰ γοῦνα τῶν γούνων, τὰ δοῦρα τῶν δούρων, τὰ ὦτα τῶν ὤτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων βαρυτόνως· ἰδοὺ ταῦτα πάντα, βαρυτονουμένας τὰς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν ἔχοντα, καὶ τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν βαρυτονουμένην ἔχουσιν· πάλιν τὰ φιλήματα τῶν φιλημάτων, τὰ νοήματα τῶν νοημάτων, δηλονότι διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν καταβιβαζομένης τῆς ὀξείας· τῆς γὰρ εὐθείας προπαροξυνομένης ἡ γενικὴ παροξύνεται, διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν τοῦ τόνου, ὡς εἴρηται, καταβιβασθέντος· ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ τείχεα καὶ βέλεα, προπαροξυτονούμενα κατὰ τὴν εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν, ἐν τῇ γενικῇ διὰ τὴν ἐπὶ τέλους φύσει μακρὰν κατεβίβασαν τὸν τόνον καὶ ἐγένοντο τειχέων καὶ βελέων παροξυτόνως, ἅτινα συναίρεσιν ἀναδεξάμενα περισπῶνται, οἷον τειχῶν καὶ βελῶν· ἡ γὰρ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα εἰς περισπωμένην συνέρχονται, οἷον ποιέω ποιῶ, Δημοσθενέων Δημοσθενῶν, πάϊς παῖς, Ἡρακλέης Ἡρακλῆς.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐστὶ φρέατα καὶ γίνεται κατὰ κρᾶσιν φρῆτα, τοῦ ε̄ καὶ ᾱ εἰς η̄ κραθέντων· καὶ τούτου βαρυνομένου κατὰ τὴν εὐθεῖαν
462 g τῶν πληθυντικῶν ὤφειλε καὶ ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεσθαι καὶ εἶναι φρήτων βαρυτόνως, ὥσπερ τὰ ὦτα τῶν ὤτων, τὰ φῶτα τῶν φώτων· ὅμως δέ, ὥς φησιν ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Καθόλου, περισπῶσιν αὐτό, οἷον φρητῶν, ὁμοτόνως τῇ Κρητῶν καὶ σητῶν καὶ θητῶν γενικῇ.

1266 b

Περὶ τοῦ τόνου τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον καλῷ καλοῖς, σοφῷ σοφοῖς, Μενελάῳ Μενελάοις, Ὁμήρῳ Ὁμήροις, ἀνθρώπῳ ἀνθρώποις, Ὀρέστῃ Ὀρέσταις, παιδί παισί, μηνί μησί, φρενί φρεσίν, Αἴαντι Αἴασι, Θόαντι Θόασι, Πέλοπι Πέλοψι, Κί-

[Discr. scr. in CTb] **3** τῶν ἀργυρῶν *in marg. add* C² ‖ **4** εἰ δὲ. Tb, ἢ δὲ. C ‖ **7** τὰ ξηρὰ τῶν ξηρῶν T ‖ **16** τὴν] τὸν T | φύσει *om* T ‖ **20** κατεβίβασε CTb ‖ **21** ἐγένετο CTb ‖ **22** καὶ *om* T ‖ **23** ἡ *om* T ‖ **26** κραθέντων] κραθέντος Cb, κρασθέντος T ‖ **28** καὶ εἶναι Cb, ὡς εἶναι T | καὶ εἶναι *bis habet* C ‖ **30** αὐτῷ T | τῇ — γενικῇ (**31**) Cb, τῆς — γενικῆς T ‖ **32** Περὶ — πληθ *om* C ‖ **37** φρεσὶν b, φρεσὶ CT

λικι Κίλιξι. Λέγει ⟨δὲ⟩ ὁ τεχνικός «χωρὶς τοῦ παντί πᾶσιν», ἐπειδὴ ἡ δοτικὴ τῶν ἑνικῶν ὀξύνεται, οἷον παντί, ἡ δὲ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οἷον πᾶσι προπερισπωμένως, καὶ ταῦτα ⟨τοῦ⟩ κανόνος λέγοντος, ὅτι πᾶσα δοτικὴ πληθυντικῶν δισύλλαβος ἀνεπέκτατος εἰς ῑ λήγουσα ἐπὶ μὲν μετοχῶν βαρύνεσθαι θέλει, οἷον βᾶσι στᾶσι δοῦσι θεῖσιν, ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνεσθαι, οἷον βουσί Τρωσί παισί μησί χησί φρεσί χερσί, χωρὶς τοῦ πᾶσι δηλονότι καὶ σπέσσι, ἐν σπέσσι γλαφυροῖσιν ⟨e. gr. α 15⟩, ὅπερ ἀπὸ τρισυλλάβου τοῦ σπέεσσι γέγονε κατὰ συγκοπήν· τὸ γὰρ τίσι καὶ τισί πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον καὶ τὸν τόνον ἔσχον· τὸ μὲν γὰρ πευστικὸν βαρύνεται, οἷον τίσι δέδωκας; τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν ἤγουν ἀόριστον ὀξύνεται, οἷον τισί· καὶ τοῦ Φθάς δὲ Φθάντος κυρίου ὀνόματος ἐὰν θέλωμεν τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σχηματίσαι, δηλονότι βαρύνεται τῷ λόγῳ τῶν μετοχῶν, οἷον Φθᾶσιν, ὥσπερ στᾶσι βᾶσι· μετοχικὸν γάρ ἐστι. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἀπορεῖ δὲ ὁ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσῳδίας λέγων οὕτως, ὅτι ὥσπερ τὸ ἀνδρός καὶ πατρός καὶ μητρός ὠξύνθησαν πρὸς τὸν χαρακτῆρα, φημὶ δὴ ὁμοίως τῷ μηνός χηνός γραός, διατί μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὠξύνθη τὸ σπέσσιν, ἀπὸ τοῦ σπέεσσι γενόμενον κατὰ συγκοπήν, πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ μησί Τρωσί βουσί. Καὶ 463 g ἐπιλύεται λέγων, ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τοῦ σ̄ ἴδιός ἐστι τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς δοτικῶν πληθυντικῶν, αἵτινες καὶ μόνως βαρύνονται, οἷον κύνεσσι θήρεσσιν αἴγεσσιν· οὕτως οὖν καὶ σπέεσσι· τοῦτο τοίνυν συγκοπὲν καὶ γενόμενον σπέσσι διὰ μὲν τὴν δισυλλαβίαν ὤφειλεν ὀξύνεσθαι, διὰ δὲ τὸν διπλασιασμὸν τοῦ σ̄, ὅστις ἀεὶ ἐν βαρυνομέναις δοτικαῖς θεωρεῖται, [κατὰ τοῦτο] ἐβαρύνθη· τὸ ⟨ex. gr. Β 44⟩ ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο ἔχει διπλασιασμὸν τοῦ σ̄ καὶ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' οὐ παραλήγοντος τοῦ ε̄, ὥσπερ ἐπὶ τῶν προλεχθέντων παραδειγμάτων, οἷον ⟨ἐπὶ⟩ τοῦ κύνεσσι θήρεσσι καὶ τῶν τοιούτων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι τοῦ τεχνικοῦ 1267 b «καὶ χωρὶς τοῦ οὐδενί οὐδέσι καὶ μηδενί μηδέσιν»· ἐπὶ τούτων γὰρ τῆς δοτικῆς τῶν ἑνικῶν ὀξυτονουμένης ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν βαρύνεται, οὐδέσι γὰρ καὶ μηδέσι βαρυτόνως ἐπεκράτησεν ἀναγινώσκεσθαι.

Αἱ μέντοι, φησί, πλεονάσασαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ τὸ ᾱ παροξύνονται, οἷον πατρί πατράσι, θυγατρί θυγατράσιν, ἀνδρί ἀνδράσιν, υἱι υἱάσιν· ἔστι γὰρ ὕϊς ὕϊος ὕϊι, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ῡ καὶ ῑ εἰς τὴν

[Discr. scr. in CTb] **1** δὲ *om* CTb | πᾶσιν b, πᾶσι CT ‖ **2** οἷον παντί *om* T ‖ **3** τοῦ *om* CTb ‖ **5** μὲν τῶν μετοχῶν T ‖ **6** μησί — χερσί *om* T ‖ **7** καὶ σπέσι CT | ἐν σπέσι T, *om* C ‖ **8** τοῦ Cb, τοῖς T | σπέεσι T ‖ **13** οἷον *om* T ‖ **15** δὲ *om* T | ὀδυσσιακῆς CT | προσῳδίας *Lentzius praef. p. LXXIV*, ῥαψῳδίας CTb ‖ **16** ὀξύνθησαν T ‖ **17** δὴ] δὲ Cb, *om* T | τῷ] τοῦ CTb ‖ **19** βουσί Cb, παισί T ‖ **22** θήρεσσι CT | αἴγεσσιν *om* Cb ‖ **25** κατὰ τοῦτο CTb | ποσὶ CT | δὲ ὑπὸ CTb ‖ **28** ἐπὶ τοῦ] τοῦ Cb, τοῖς T | θύρεσσι T ‖ **30** ἐπὶ Cb, ἔστι T ‖ **32** ἐπεκράτησαν CTb ‖ **33** φησί *om* T | τὸ ᾱ CT, τῷ ᾱ b ‖ **34** υἷι b, υἱῒ CT; *item p. 415, 1*

υ̅ι̅ δίφθογγον υἱι· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ς̅ προσερχομένου ἀσυνταξία ἤμελλε γίνεσθαι — οὐδέποτε γὰρ μετὰ τὴν υ̅ι̅ δίφθογγον σύμφωνον εὑρίσκεται ἐπιφερόμενον, οἷον μυῖα ἅρπυια υἱός — τούτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ α̅ καὶ γέγονεν υἱάσιν. Αἱ μέντοι μεταπεπλασμέναι δοτικαὶ πληθυντικαὶ προπαροξύνεσθαι θέλουσιν, οἷον προβάτοις πρόβασιν, ἐγκάτοις ἔγκασιν, ἄστρόις ἄστρασιν, ὑπεσταλμένου τοῦ ἀρρῶξιν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ⟨fragm. 160 N²⟩ ὁ δὲ ἔνθ' ὅπλοις ἀρρῶξιν Ἡφαίστου τεχνίτου· τοῦτο γὰρ κατὰ μεταπλασμὸν ἀπὸ τοῦ ἀρρήκτοις γενόμενον, τοῦ η̅ τραπέντος εἰς τὸ ω̅, προπερισπᾶται καὶ οὐ προπαροξύνεται.

Αἱ εἰς α̅ι̅ς̅ λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν ⟨πληθυντικῶν⟩ οὖσαι βαρύνονται ἤγουν παροξύνονται, οἷον Ἀτρεῖδαι
464 g Ἀτρείδαις, ναῦται ναύταις, τράπεζαι τραπέζαις, ἅμαξαι ἁμάξαις, ἄκανθαι ἀκάνθαις, ἄελλαι ἀέλλαις, Μοῦσαι Μούσαις, ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον ἀθληταί ἀθληταῖς, κηδεσταί κηδεσταῖς, καλαί καλαῖς, σεμναί σεμναῖς, ἡδοναί ἡδοναῖς· ἰδοὺ ταῦτα ἀπὸ ὀξυτόνων εὐθειῶν περιεσπάσθησαν· ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκαῖ χαλκαῖς, χρυσαῖ χρυσαῖς, σιδηραῖ σιδηραῖς, ἀργυραῖ ἀργυραῖς, λεονταῖ λεονταῖς, Ἑρμαῖ Ἑρμαῖς.

Αἱ εἰς ο̅ι̅ς̅ λήγουσαι δοτικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δήμοις, ὄχλοι ὄχλοις, ἐναντίοι ἐναντίοις, πλησίοι πλησίοις, Ὅμηροι Ὁμήροις, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχοις, ἄνθρωποι ἀνθρώποις, λίθινοι λιθίνοις, δρύϊνοι δρυΐνοις· ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι ἢ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ ὀξυτόνων μέν, οἷον σοφοί σοφοῖς, ἀγαθοί ἀγαθοῖς, ἐαρινοί ἐαρινοῖς, σεμνοί σεμνοῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον χαλκοῖ χαλκοῖς, ἀργυροῖ ἀργυροῖς, σιδηροῖ σιδηροῖς, πορφυροῖ πορφυροῖς.

1268 b Τὰ εἰς ο̅ι̅ς̅ οὐδέτερα μονογενῆ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν ὄντα παροξύνονται, οἷον τέκνα τέκνοις, δένδρα δένδροις, ξύλα ξύλοις, μέτρα μέτροις· ἀπὸ δὲ ὀξυτόνων ἢ περισπωμένων περισπῶνται, ἀπὸ μὲν ὀξυτόνων, οἷον σφυρά σφυροῖς, πλευρά πλευροῖς, πτερά πτεροῖς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων, οἷον κανᾶ κανοῖς, ὀστᾶ ὀστοῖς, χαλκᾶ χαλκοῖς.

Τὰ Ἀττικὰ ὁμοτονοῦσι τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ Μενέλεῳ τοῖς Μενέλεῳς, οἱ Νικόλεῳ τοῖς Νικόλεῳς, οἱ νεῴ τοῖς νεῴς.

[Discr. scr. in CTb] **1** προερχομένου T | ἔμελλε T ‖ **2** μετὰ τῆς υ̅ι̅ διφθόγγου T ‖ **6** ἀρῶξιν CTb; *item v. 7* | ὡς CT, ὥσπερ b ‖ **7** ἀχιλλέα T | ὁ δὲ] *vide Lobeck., Paral. 287* ‖ **8** ἀρήκτοις CT ‖ **11** εἰς αις] εἰς α̅ι̅ T ‖ **12** πληθυντικῶν *om* CTb | ἀτρεῖδαι ἀτρείδες T ‖ **18** σιδηραί C ‖ **20** εἰς ο̅ι̅ς̅ Tb, εἰς ι̅ς̅ C | πληθυντικαὶ Cb, τῶν πληθυντικῶν T ‖ **21** οὖσαι *om* T ‖ **32** σφυραῖς C ‖ **35** οἱ *om* T

Περὶ τοῦ τόνου τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ τῶν ἑνικῶν, οἷον Αἴαντος Αἴαντας, λέβητος λέβητας, κοχλίου κοχλίας, Ὁμήρου Ὁμήρους, Ἀριστάρχου Ἀριστάρχους, ἀνθρώπου ἀνθρώπους, καλοῦ καλούς, σοφοῦ σοφούς· ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ καὶ ταῦτα ἐφύλαξαν τὸν τόνον, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· ἡ μὲν γὰρ γενικὴ περισπᾶται, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὀξύνεται πρὸς τὴν καλοί καὶ σοφοί 465 g εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν· πάλιν χαλκοῦ χαλκοῦς, χρυσοῦ χρυσοῦς· ταῦτα καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξαν καὶ τὸν αὐτόν· πάλιν ἀθλητοῦ ἀθλητάς· τοῦτο δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον ἐφύλαξεν, οὐ τὸν αὐτὸν δέ· τὸ μὲν γὰρ ἀθλητοῦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἀθλητάς ὀξύνεται πρὸς τὴν ἀθληταί εὐθεῖαν τῶν πληθυντικῶν. Δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «χωρὶς εἰ μὴ ὁμοφωνήσωσιν αἱ αἰτιατικαὶ ⟨ταῖς⟩ συνῃρημέναις εὐθείαις», οἷον τοῦ ταχέος τοὺς ταχεῖς καὶ τοῦ βραδέος τοὺς βραδεῖς· ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα οὐκ ἔχουσιν ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἐφ' ἧς καὶ αἱ γενικαὶ τῶν ἑνικῶν· αἱ μὲν γὰρ γενικαὶ τῶν ἑνικῶν βαρύνονται, αἱ δὲ αἰτιατικαὶ τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται· ἀλλ' οὐκ ἀντίκεινται ἡμῖν ταῦτα, ἐπειδὴ ὡμοφώνησαν αἱ αἰτιατικαὶ ⟨ταῖς⟩ συνῃρημέναις εὐθείαις πληθυντικαῖς, καὶ λοιπὸν ἠναγκάσθησαν καὶ ὁμοτονῆσαι αὐταῖς, οἷον οἱ ταχέες οἱ ταχεῖς καὶ τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδέες οἱ βραδεῖς καὶ τοὺς βραδεῖς. Ἔτι δεῖ προσθεῖναι ἐν τῷ κανόνι «καὶ χωρὶς τῶν εἰς ος ὀξυτονουμένων γενικῶν», ὅτι οὐχ ὁμοτονοῦσιν αἱ αἰτιατικαὶ ταῖς γενικαῖς καὶ ὀξύνονται ἀλλὰ βαρύνονται, οἷον γυναικός γυναῖκας, φωτός φῶτας, ἀνδρός ἄνδρας, παιδός παῖδας, μυός μύας, ῥοός ῥόας, δμωός δμῶας, μηνός μῆνας, χηνός χῆνας· οὐδὲ γὰρ δύνανται αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ αὗται ὀξυτονεῖσθαι, ἐπειδὴ αἱ εἰς ας λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ α βαρύνονται, οἷον Αἴαντας Θόαντας Πάριδας Λάχητας Ξενοφῶντας Ποσειδῶνας ἀσπίδας λαμπάδας· πρόσκειται «συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ α» διὰ τὸ καλάς καὶ σοφάς· ἰδοὺ γὰρ ἐπὶ τούτων αἱ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς ας λήγουσαι ὀξύνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχουσι συνεσταλμένον τὸ α ἀλλ' ἐκτεταμένον [ταῦτα γὰρ τὸ α ἐκτεταμένον ἔχουσι]. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

1269 b

Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ εἰς ς λήγουσαι μακροκατάληκτοι εὐθεῖαι ἔχουσαι ὁμόφωνον τὴν αἰτιατικὴν καὶ ὁμότονον αὐτὴν ἔχουσιν, οἷον οἱ ταχεῖς τοὺς ταχεῖς, οἱ βραδεῖς τοὺς βραδεῖς, οἱ ἱππεῖς τοὺς ἱππεῖς, οἱ εὐσε-

[Discr. sch. in CTb] **1** Περὶ — πληθ. *om* C ‖ **2** πληθυντικῶν CT, πληθυντικὴ b ‖ **6** γὰρ *om* T ‖ **9** ταῦτα καὶ b, καὶ ταῦτα CT ‖ **10** *ante* πάλιν *add* καὶ T ‖ **12** εὐθεῖαν ἀθληταὶ CTb ‖ **13** ταῖς *om* CTb; *item v. 19* ‖ **14** τοῦ ταχέως C | καὶ *om* T ‖ **16** πληθυντικαῖς C ‖ **17** βαρύνονται τῶν ἑνικῶν CTb ‖ **18** ἀντίκειται C | ὁμοφώνησαν T ‖ **20** καὶ *ante* ὁμοτ. *om* T | οἱ *post* οἷον *om* C | *post* τοὺς ταχεῖς *iterum add* τοῦ βραδέος (*v. 14*) — τοὺς ταχεῖς (*v. 20*) T ‖ **24** μῦας CT ‖ **25** δμωὸς δμώας *in marg. add* C[2] | δμώας CT ‖ **26** ὀξύνεσθαι T ‖ **29** ἔχουσι CT | τὸ ας T ‖ **31** ἔχει C ‖ **32** ταῦτα — ἔχουσι CTb ‖ **33** δὲ *om* T ‖ **34** ὁμόφωνον Tb, ὁμότονον C | οἱ ταχ.] ἡ ταχ. T

466 g βεῖς τοὺς εὐσεβεῖς, οἱ εὐγενεῖς τοὺς εὐγενεῖς, οἱ ἰχθῦς τοὺς ἰχθῦς, οἱ βότρυς τοὺς βότρυς, οἱ στάχυς τοὺς στάχυς, οἱ Δημοσθένεις τοὺς Δημοσθένεις, οἱ κακοήθεις τοὺς κακοήθεις.

Αἱ εἰς ᾰς λήγουσαι αἰτιατικαὶ συνεσταλμένον ἔχουσαι τὸ ᾰ πᾶσαι βαρύνονται, καὶ ἔχουσι τὸν τόνον τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν, οἷον Αἴαντες Αἴαντας, λέβητες λέβητας, Ξενοφῶντες Ξενοφῶντας, σωλῆνες σωλῆνας, γυναῖκες γυναῖκας, Ἀρκάδες Ἀρκάδας, ἀσπίδες ἀσπίδας, λαμπάδες λαμπάδας.

Αἱ εἰς ᾱς λήγουσαι αἰτιατικαὶ ἐκτεταμένον ἔχουσαι τὸ ᾱ, ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι παροξύνονται, οἷον ναῦται ναύτας, τοξόται τοξότας, Ἑλέναι Ἑλένας, περόναι περόνας, ἡμέραι ἡμέρας, ἄελλαι ἀέλλας, τράπεζαι τραπέζας, ἅμαξαι ἁμάξας, ἄκανθαι ἀκάνθας, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον αὐληταί αὐλητάς, ἀθληταί ἀθλητάς, ποιηταί ποιητάς, ἡδοναί ἡδονάς, πλησμοναί πλησμονάς, καλαί καλάς, σοφαί σοφάς, ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον Ἑρμαῖ Ἑρμᾶς, ἁπλαῖ ἁπλᾶς, λεονταῖ λεοντᾶς, χαλκαῖ χαλκᾶς, χρυσαῖ χρυσᾶς, ἀργυραῖ ἀργυρᾶς, σιδηραῖ σιδηρᾶς, συκαῖ συκᾶς.

Αἱ εἰς ους λήγουσαι αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ ἀπὸ μὲν βαρυτόνων εὐθειῶν πληθυντικῶν οὖσαι παροξύνονται, οἷον δῆμοι δήμους, πλησίοι πλησίους, ἐναντίοι ἐναντίους, Ὅμηροι Ὁμήρους, Ἀρίσταρχοι Ἀριστάρχους, ἄνθρωποι ἀνθρώπους, φήγινοι φηγίνους, δρύϊνοι δρυΐνους, ξύλινοι ξυλίνους, λίθινοι λιθίνους, ἀπὸ δὲ ὀξυνομένων ὀξύνονται, οἷον καλοί καλούς, σοφοί σοφούς, ἐαρινοί ἐαρινούς, ἀγαθοί ἀγαθούς, ἀπὸ 1270 b δὲ περισπωμένων περισπῶνται, οἷον χαλκοῖ χαλκοῦς, χρυσοῖ χρυσοῦς, ἀργυροῖ ἀργυροῦς, σιδηροῖ σιδηροῦς, πορφυροῖ πορφυροῦς.

Τὰ Ἀττικὰ ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν πληθυντικῶν, οἷον οἱ εὔγεῳ τοὺς εὔγεως, οἱ Μενέλεῳ τοὺς Μενέλεως, οἱ νεῴ τοὺς νεώς, οἱ λεῴ τοὺς λεώς. Ταῦτα μὲν ἐν τούτοις.

Ἡ δὲ κλητικὴ τῶν πληθυντικῶν ὁμοτονεῖν θέλει τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ· ἔχομεν γὰρ ὅτι τῶν δυϊκῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν ὡς ἡ ὀρθὴ οὕτω καὶ ἡ κλητική.

Τοσαῦτα ἔχομεν εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων.

[Discr. scr. in CTb] **1** οἱ βότρυς] ὁ βότρυς T ‖ **2** οἱ στ. τοὺς στ. *in marg. add* C², οἱ στάχεις τοὺς στάχεις T ‖ **4** αἰτιατιατικαὶ C ‖ **10** εὐθεῖαι C | οὖσαι πληθυντικῶν T ‖ **11** περώναι περώνας C, περῶναι περῶνας T ‖ **21** ἄνθρωποι ἀνθρώπους *in marg. add* C² ‖ **23** ἀγ. ἀγ. ἐαρ. ἐαρ. T ‖ **25** ἀργυροί ἀργυρούς (*sic*) *in marg. add* C² | σιδηροί C | πορφυροί C ‖ **26** οἱ εὔγεω CT ‖ **27** τοὺς εὔγεως b, τοὺς εὔνεως C, τοὺς εὔγεω T | οἱ λεὼς T ‖ **30** οὕτως C ‖ **32** πτώσεσι τόνων Tb, τῶν ὀνομάτων κλίσεσιν *et in marg.* ∴ οἶμαι C¹ | *post* τόνων *add* T¹: Τέλος τῶν τόνων τῶν πτώσεων τῶν ἑνικῶν δυϊκῶν καὶ πληθυντικῶν. *infra autem in eadem pagina* (*fol. 87ᵛ*) *add* T²: οἶμαι εἶναι ταῦτα ἡλιοδώρου γραμματικοῦ. καὶ οὐχὶ ἡρωδιανοῦ: — ὡς δοκεῖ μοι Ζαχαρίᾳ τῷ ἱερεῖ, *quibus verbis haec addita sunt I Bekkeri manu: Est Ge. Choerobosci. conf. cod. S. German. 176 fol. 189–217. Imm. Bekker.*